НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ,
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΕ ΚΑΙ ΚΑΣΙΟΥ
Γεβλήματα, σὺν Θεοφραστείων τινῶν ἐκλογαῖς.

ARISTOTELIS, ALEXANDRI,
ET CASSII PROBLEMATA, CVM
Theophrasteorum quorundam collectaneis.

Addita in fine varia locorum lectio e diuersis exemplaribus tum impressis tum calamo exaratis. Emendationes etiam non paucæ ex interpretum versione, aliorumq; doctorum virorum scriptis. Adhæc Index capitum, & duo alphabetica rerum ac verborum memorabilium Inuentaria, Græcum & Latinum.

Joachimus Döblerus Perlebergâ-Marchicus
Ao 1611
Lipsiæ

FRANCOFVRDI
Apud heredes Andreæ Wecheli,
MDLXXXV.

СТУРДЗОВСКАЯ БИБЛІОТЕКА

НБ ОНУ ім. І.І. Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

HIERONYMO MERCVRIALI PHILOS. ET MEDICO EXCELL.

FRID. SYLBVRGIVS S.

ARBVSTIVARVM vitium, & aliarum eiusdem generis plantarum, quas Græci ex argumento αἰαδενδράδας vocant, ea est natura, vt cum ipsæ suis viribus assurgere nequeant, aliarum arborum adminiculo fultæ, ab terra in altum se attollant. Ita ego in Aristotelis editione, quia neq; dictionis ipsius neq; philosophiæ tantam cognitionem habeo, quantam id opus postulat, collata in medium meæ tenuitatis symbola, reliquas editionis partes viris doctrina & iudicio præcellentibus deferre instituí: vt ii exactiori trutina perpensis philosophi verbis ac sententiis, suppletisq; nostræ imbecillitatis ἐλαττώμασι, nos nostrosq; labores in amplissimo litteratæ reipubl. cœtu tueantur. Cum igitur hic quoq; tomus sine patrono in publicum prodire nollet, nullus mihi eam ad rem vel paratior vel aptior esse visus est quam tu excellentissime MERCVRIALIS. vt enim promiscuæ doctrinæ problemata in hoc tomo proponũtur, non tantum e Medicinæ & Physicæ penetralibus desumpta, sed etiam ex Logicis, Ethicis, Politicis, quin etiam Mathematicis disciplinis deprompta: ita eiusmodi viri patrocinium requirunt, qui has omnes philosophiæ partes accuratissime perlustrarit. Tu vero quantum in eo genere antecellas, etsi vnanimis doctorum hominum cõsensus satis declarat, multo tamen luculentius id testantur illustria doctrinæ tuæ monumẽta, quibus & medicorum & philologorum studia tibi in perpetuum deuincis. Atque adeo inter omnes eos qui Variarum lectionum editione aliquid emẽdationum ad hunc philosophi tomum contulerunt, tu primas tibi vindicas. vt vel isto nomine eius patrocinium & recte tibi a nobis delatum, & iure a te suscipiendum esse videatur. Quod vt facilius abs te impetremus, breuiter exponã quid a nobis in hac editione sit præstitum: vnde tu, quid porro a te tuiq; similib. aliis desideretur, satis intelliges. Primum igitur in Aristotelis Problematibus Venetam Baptistę Camotii & Basileensem Michaelis Isingrinii editionem inter se contuli, & alteram ex altera, vbi se manifesta offerebant errata, emendare studui. itidemq; in Alexandri Problematibus cum Veneta Camotii contuli Parisiensem Cunradi Neobarii, Iacobi Tussãni auspiciis anno abhinc XLIIII publicatam. Quæ collatio vt non paucorum locorum emendationes mihi suggessit, ita longe plures suppeditauit liber amici cuiusdam, in quo præter alias plurimorum locorum correctiones, quædam hiantia & mutila e vetere Italicæ cuiusdam bibliothecæ codice expleta erãt & interpolata. Sicubi vero nec vulgati libri, nec adnotationes e vetusto libro excerptæ, opem mihi ferrent, doctissimi Gazæ versionem adii. consultisque tribus his oraculis, si euidentes essent mendæ, ac sine insigni mutatione corrigi posse viderentur, ductus illorum sequi non dubitaui. sed si minus liquida responsa darent, ab exemplaris fide discedere nolui, sed inter ceteras editionum diuersitates, hanc quoque discrepantiam seorsim in Notarum libello exponẽdam censui, & permittendum

ſuum cuiq; hac de re iudicium. Sicut autem in Ariſtotelis & Alexandri Problematibus præter vulgatas editiones & Gazæ verſionem, veteris quoque libri ope nonnuſquam me adiutum dixi, ita etiam in Caſſii Problematibus ſæpe mihi auxiliares manus præbuit Adriani Iunii non tantum verſio, verum etiam adnotationes e vetuſto libro magna ex parte collectæ. Sic vero & Theophraſti collectanea e vetere libro ab Henrico Stephano exſcripta pridem fuerunt, & adnotationibus ab eodem illuſtrata. quæ, nequid in hoc Problematum volumine omiſiſſe videremur, & ipſa ſuperioribus adiicere libuit: quoniam & multa cum Ariſtotelicis habent communia, & quibuſdam in locis non parum lucis eis afferunt. Præterea perluſtratis Variarum lectionum ſeu Miſcellanearum emendationū libris, congeſſi huc quidquid præter te Angelus Politianus, Petrus Victorius, Hieronymus Magius, Adrianus Turnebus, Cunradus Geſnerus, Ioannes Hartungus, aliive adnotarant, quo quidem Græcus textus vel emēdaretur vel explicaretur. Quin & meas de quibuſdam locis coniecturas proferre auſus ſum. quæ vt non vbique ſint ὑπτυχεῖς, erunt tamen, vt cōfido, aliquam multis in locis non ἀλόγιστοι. Exſpectabam etiam e Gallia quædam. ſed dum ea morantur, hæc interea docti æqui boniq; conſulent, & pro ſua quiſq; parte, tu in primis, conferetis quæ ad cetera magis ac magis emaculanda conducent. Intelligis igitur non aſpernandam operam a nobis in hac editione nauatam eſſe: ſed interim tibi tuiq; ſimilibus aliis ingenii & iudicii oſtentandi ſatis amplam relictam eſſe materiam. Porro vt in hoc Problematum limine & ipſe tibi ceteri sq; philoſophis κόρημα non plane ἀσαφῆς δόνυσον proponam, valde a quibuſdam dubitatur an hæc problematum congeries, quæ cum ceteris philoſophi operibus ad nos propagata eſt, eo ordine & iis verbis ab ipſo philoſopho ſit conſcripta. Qua de re cum ego in confeſſu philoſophico nihil certi pronuntiare auſim, proferam tantum quæ partim ab aliis partim a me ſunt obſeruata: vt iis perpenſis doctiores ferant ſuffragia. Vt ergo a magiſtri mei ſententia initium faciam, quoniam multa eorum quæ in Theophraſti ἐκλογαῖς περὶ κόπων & περὶ ἰδρώτων excerpta habentur, totidem & iiſdem prope verbis inter Ariſtotelis Problemata relata inueniuntur, perſuaſum habet Stephanus meus, eius Problematum libri, qui ſoli Ariſtoteli tribuitur, partem quidem aliquam ſibi vindicare Ariſtotelem, ſed eam fortaſſe minimam. nec tātum ex Ariſtotelis & Theophraſti, ſed ex quorundam etiam aliorum nequaquam cum illis comparādorum ſcriptis conflatum eſſe id volumen. atque inde fieri, vt multa in eo ſint repetita, quædam etiam ter poſita, mutatis tantum aliquot verbis; multa longe maximam ſtyli differētiam inter ſe habeant; multa etiam ne mediocri quidem philoſopho, nedum ipſo Ariſtotele, aut omnium eius diſcipulorum præſtātiſſimo Theophraſto, digna inueniantur. deniq; inde fieri, vt in manuſcriptis codicibus, iis quidem qui antiquitatem præ ſe ferant, multa eorum quæ in vulgatis editionibus leguntur, deſideremus: quæ autem illic exſtant, alio ordine plerunq; collocata reperiamus. Hinc colligit Stephanus, Problemata quæ vulgo exſtant, non eſſe ab ipſo Ariſtotele ſic edita. nec male colligit: quia idipſum ipſiuſmet Ariſtotelis teſtimonio comprobari poteſt. is enim in fine libri 3 De partibus animalium, ſcribit ſe in

Proble-

Problematis expoſuiſſe διότι τοῖς πολυκοίλοις ἐν τῷ ἐχίνῳ γίνεται ἡ πυεπία. ea vero de re in vulgatis Problematum editionibus nulla prorſus eſt mentio. Sic lib. 4 De gener. animal. 289,2, ait in Problematis a ſe declaratum διὰ τί τὰ ὀκτώμηνα ζῇ μᾶλλον ἢ ἕπτα. quæ quæſtio ab Alexandro quidem diſerte tractatur 313,28: in Ariſtotelicis vero Problematis leuiter admodum attingitur 81,28. Rurſum eodem libro De gener. anim. 296,17, molæ cauſſam a ſe in Problematis oſtenſam dicit: cum molæ ne vocabulum quidem in vulgatis Problematis legatur. Rurſum lib. 2 De gen. anim. 233,11, cum reprehendiſſet Empedoclem, qui nec de mularum ſterilitate, nec de ſtanno per æris admiſtionem durato recte ſenſerit, ait iſtorum cauſſas a ſe in Problematis explicatas. de iis tamen in noſtris Problem. nulla mentio. Sic Analyt. poſter. lib. 2, 265,2, problematum quorundam mentionem facit, quæ in hoc vulgato ſyntagmate non reperiuntur. Quin immo in hoc ipſo Problematum volumine, 214,25, ſcribit ſe de frigidorum calefactorum vehementiori calore σαφέστερον εἰρηκέναι ἐν τοῖς περὶ πυρός. is tamen tractatus inter hæc vulgata τμήματα non exſtat. Sic vero alii quoq; auctores ex Ariſtotelis Problematis citant quæ vel plane a vulgatis editionibus abſunt, vel aliter in eis leguntur. Nam quæ Alexander noſter (295,v.26) e Problematis allegare videtur, noſtræ editiones non habent. Et Athenæus lib. 15, ζητεῖ δή, inquit, ὁ πολυμαθέστατος Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Φυσικοῖς προβλήμασι, διὰ τί οἱ μυελόμαγοι πολιώτεροι. ἢ ὅτι τὰ μόρια διὰ τὰ δρώμενα ξηραντικώτερα· διὸ καὶ αὐχμηρόν· ὃ δὲ αὐχμὸς, πολιωτέροις ποιεῖ. εἴτε γὰρ αὔανσις τειχὸς ἡ πολιά, εἴτ' ἔνδεια ὑγρῶν, ἡ ξηρότης μᾶλλον· διὸ καὶ τὰ πτίλα τῶν ὀρνίθων ποιεῖ πολιούς. ὀκτὼ γὰρ ἡμέραις ἡ οἰκεία τοῦ τειχὸς ὑγρότης. cuius quæſtionis extrema quidem pars exſtat libro 5 De gener. animal. 317,5: in Problematis autem hiſce ne χνῦ quidem. Rurſum idem Athenæus lib. 10, 214,38, ἐξυδαρῶσθαι γάρ φησιν ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Προβλήμασι φυσικοῖς τὸν οἶνον (ſ. τὸν μεθύοντα) πλὴν γλεύκους. quæ quæſtio in his Problematis tractatur quidem, 38,5: ſed ſine vlla τοῦ ἐξυδαρῶσθαι mentione. Gellius quoq; lib. 1, cap. 11, ex Ariſtotele hoc problema citat, Διὰ τί, ἐπειδὰν πολεμεῖν μέλλωσι, πρὸς αὐλὸν ἐμβαίνουσιν; & lib. 19, cap. 5, Διὰ τί τὰ ἀπὸ χίου ἐκ κρυστάλλων ὕδατα φαῦλά ἐστι; quorum ne veſtigium quidem exſtat in vulgatis editionibus. Quod vero de Problematum quorundam repetitione ſcribit Stephanus, verum eſt. quædam enim iiſdem verbis iterata reperiuntur, non tantum ſub diuerſis, verum etiam ſub iiſdem titulis. nonnulla vero etiam in vnis eiſdemq; paginis, verbis tantum mutatis, nec vllo alio problemate interiecto: vt 201,17,26: 204,23,28: 225,14,19: 228,20,23. E quibus manifeſtum eſt, inter Ariſtoteleam Problematum editionem, & eam quæ hoc ſeculo circumfertur, differentiam eſſe longe maximam. Quin & de Alexandreis dubitat magnus Gaza. nam in præfatione ad ſummum pontificem ſcribit, ſe Problemata, quæ tanquam Alexandri Aphrodiſiei opus, in Latinam linguam conuertere iuſſus fuerit, conuertiſſe quidem: ſed vt ea Alexandri illius, viri fœcunda ſcientia præditi, & veri atq; germani opinionum Ariſtotelis ſpeculatoris, eſſe credat, nullo pacto adduci poſſe. nam & doctrinam auctoris illius, cum in pleriſque aliis, tum in iis quæ de animo iſtæc diſſerunt Problemata, omnino deſiderari; & ab elocutione illius adeo longe hæc diſſonare, vt facile quiſq; lectione veterum litterarū Græcarū exercitatus, intelligere poſſit, id opus

non ad Alexandrum Aphrodiſieum, ſed ad aliquem multo recentiorem auctorem referri oportere. doctrinæ optimos iudices eſſe poſſe philoſophiæ peritos homines: elocutionis vero, quoniam id per interpretationem patere ſatis nō poſſit, ſiquis ipſius iudicio parum confidat, eos arbitros eſſe debere, qui neq; per malignitatem ementiantur, neq; per ignorantiam bonarū Græcæ gentis litterarum aberrent. Præterea vt Ariſtotelis Problemata non peruenerunt ad nos integra, ita neque Alexandri Problemata integra in lucem prodiiſſe, declarat eiuſdem Gazæ verſio; quæ in poſteriore Alexandri libro centum & triginta habet Problemata, cum Græcæ editiones non niſi LXXV nobis exhibeant. Cur ergo, dixerit aliquis, ſub Ariſtotelis nomine in lucem proferuntur? Quia bona illorum pars ipſius ſtylo exarata eſt: cetera vel e ſcriptis eius deprompta ſunt, vel ſaltem ab eius doctrina non vſq; adeo diſcrepant. atq; vt idem Gaza præclare dixit, ſi ex omnib. Græciæ ſcriptoribus non niſi Plutarchus ad nos peruenisſet, ex eo ſolo ſatis perſpici potuiſſe quanta Græci doctrina excelluerint: ita de Problematis quoq; non abſurde affirmarit aliquis, etiam ſi cetera Ariſtotelis monumenta interiiſſent, ex iis tamen ſolis intelligi poſſe quantum Ariſtoteles in omni philoſophiæ genere præcelluerit. De Caſſio vero, quisnam is ſcriptor fuerit, quove temporum tractu vixerit, fatetur Iunius ſe nihil habere compertum. a Suida memorari Longinum Caſſium, qui ſub Aureliano imperatore Porphyrii philoſophi præceptor fuerit, & inter alia ſcripſerit Ἀπορήματα Ὁμηρικὰ, & Προβλήματα Ὁμήρου Θλύσεις. citari etiam quendam medicinæ ſcriptorem Caſſium Calpitanum. an vero alteruter iſtorum huius libri ſit auctor, an alius quiſpiam, & an is quem Galenus lib. 9 De compoſitione medicamētorum ſecundum locos allegat, & aliquoties Hippiatrica, malle ſe in dubio relinquere, quam temere aſſeuerando ineptiæ notam incurrere. Si quis autē roget cur Ariſtoteleis Alexandrea & Caſſiana addiderim, ſciat me Gazæ ea in re auctoritatem ſequi voluiſſe, qui etſi Alexandri Aphrodiſiei ea Problemata eſſe non putauit, vtilia tamen & lectu digna eſſe iudicauit: & cum pleraq; in iis ſcite diſcuti intelligeret, ideo & vertenda cenſuit, & cum Ariſtotelicis coniungenda. Et de Caſſio ſic exiſtimat Iunius, quiſquis tandem ſit, vt non infimæ in re medica claſſis, ita lectione non perfunctoria, ſed ſæpius iterata digniſſimum eſſe: nec ſe dubitare illum cum multis veterum auctoritate exæquare, ni aliorum cenſuræ præiudicium dictare primus reformidet. nam fere nihil in iis Problematis legi quod non medicam artem ex profeſſo ſapiat. Quin & eam ob cauſſam hos auctores Ariſtoteli addere libuit, quia non ſolum multa Problemata cum eo habent communia, ex quorum collatione Ariſtotelicis plurimum & lucis accedit & ponderis: verum etiam quia tractant quædam quæ ex Ariſtotelicis interierunt. nam vt alia taceā, duo illa quæ paulo ante de Ariſtotelicis periiſſe dixi, cur ſcilicet octimeſtres partus minus ſint viuaces, & cur mulæ ſteriles, ea tractantur ab Alexandro. Neq; additio hæc Ariſtotelicis aliquid dedecoris afferre poteſt, quæ iam ante adulterinorum ſuppoſitione, complurium repetitione, aliisq; corruptelæ modis infecta ſunt. Certe & Gaza iſta coniunctione Problematum copiam augeri poſſe cenſuit, & fructum ex vicino percipi ampliorem. Quodſi quis etiam de Problematum

matum nomine ac natura plenius cognoscere cupit, audiat quæ a Iunio hac de re sunt tradita. Is igitur Προβλήματα Græcis dici refert quæ in medium proponuntur, vt in disquisitionem veniant, & ad calculos vocentur omnia: idq; duplici fine, vt aut doceant quid piam, aut constituant: quod in mathematicis præcipue fieri. Inter Πρόβλημα vero & Θεώρημα Carpum mechanicum, Proclo teste, hoc definisse discriminis; vt illud, simplicem & illaboratam præferre propositionem dixerit; hoc, operosam, solidam, exactoq; ac scientifico iudicio compertam & exploratam. Partes autem habere problemata tres fere potissimas; vt quod in quæstionis controuersiam venit, primo loco proponat; deinceps illud rationibus argumentisq; cõuincat, & velut ob oculos exhibeat; postremo, quod demonstratione assertum est, conflet & coagmentet. Interdum etiam occurrere vt ex demõstratione comprobatis obiter aliud theorema colligatur, & quasi lucro apponatur: quod πόρισμα nominari, velut accessorium quoddam compendium & ἔρμαιον: a Latinorum quibusdam *corollarium* appellari. Porro auctores in hoc tradendi genere vti fere duplici via lemmatum, quæ ad demonstrãdam rem propositam assumantur. nam ea vel rationi consentaneis ac scientificis demonstrationibus comprobare, vel probabilibus in dubia caussa persuadere. Alexander quoq; in suo procœmio docet quotnam Problematum sint genera; qualia item Problemata proponenda, & quomodo soluenda. Sed de his & consimilibus neq; huius loci est prolixius disserere, & maiores ad ea requiruntur ingenii atq; eloquentiæ vires. Vt igitur acutioribus & peritioribus hac prouincia cedam, & præfationi finem imponam, intelligis præstantissime Mercurialis, quod nobis in hoc tomo consilium fuerit, quid in eo præstitum, & cur sub tuo patrocinio in lucem edendum putauerimus. Quod reliquum est, precamur vt pro singulari humanitate tua eam tutelam ne detrectes, & quæ in thesauris tuis habes quibus vel hic ipse tomus, vel alii exornari posse videantur, ea nobis & per nos reip. benigne communices. Id vt diu & feliciter præstare queas, longos tibi annos & prosperos successus a Deo bonorum omnium auctore precamur. Francofurdi Cal. Sept. M D L X X X V.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ.

1, Ὅσα ἰατρικά 1,3
2, Ὅσα περὶ ἱδρῶτα, (seu ἱδρώτων) 17,11
3, Ὅσα περὶ οἰκονομίας καὶ μίξης 27,1
4, Ὅσα περὶ ἀφροδίσια 39,3
5, Ὅσα ἀπὸ (seu περὶ) κόπου 48,25
6, Ὅσα ἐκ τοῦ πῶς κεῖται [καὶ ἐμπαλιν συμβαίνει] 60,5
7, Ὅσα ἐκ συμποσίας 61,15
8, Ὅσα ἐκ ῥίγους καὶ φρίκης 64,15
9, Ὅσα περὶ ὑπωπίας καὶ ἁλὰς καὶ μώλωπας
10, Ἐπιζήμια φυσικῶν 72,15 (69,3
11, Ὅσα περὶ φωνῆς 89,26
12, Ὅσα περὶ εὐῳδίαν 106,6
13, Ὅσα περὶ [δυσ]ῳδίαν 109,15
14, Ὅσα περὶ κράσεως (vel κράσις) 112,16
15, Ὅσα μαθηματικῆς μετέχει θεωρίας 115,26
Ὅσα μαθηματικὰ περὶ ἀναλογία 117,8
16, Ὅσα περὶ ἄψυχα 122,2
17, Ὅσα περὶ [ἃ] ἔμψυχα 128,16
18, Ὅσα περὶ φιλολογίαν 129,25
19, Ὅσα περὶ ἁρμονίαν 132,20
20, Ὅσα περὶ δαίμονας καὶ μαντικήν 144,22
21, Ὅσα περὶ ὄψιν καὶ ἀκοὴν [καὶ τὰ ὅμοια] 153,26
22, Ὅσα περὶ ὀπώραν 160,17
23, Ὅσα περὶ τὸ ἁλμυρὸν ὕδωρ καὶ θαλάτταν 163,20
24, Ὅσα περὶ τὰ θερμὰ ὕδατα 174,7
25, Ὅσα περὶ τὰ αἴτια [φυσικὰ προβλήματα] 178,5
26, Ὅσα περὶ τοὺς ἀνέμους 183,10
27, Ὅσα περὶ σῖτον καὶ ἀλφίαν 199,21
28, Ὅσα περὶ σωφροσύνην καὶ ἀκολασίαν, [καὶ ἐγκράτειαν καὶ ἀκρασίαν] 203,15
29, Ὅσα περὶ δικαιοσύνην καὶ ἀδικίαν 205,22
30, Ὅσα περὶ φρόνησιν καὶ νοῦν καὶ σοφίαν 212,4
31, Ὅσα περὶ ὀφθαλμούς 222,16
32, Ὅσα περὶ ὦτα 229,13
33, Ὅσα περὶ μυκτῆρα 232,6
34, Ὅσα περὶ τὸ σῶμα [καὶ ἃ ἐν αὐτῷ] 237,7
35, Ὅσα [περὶ ἃ] ὑπὸ τοῦ ἀφροῦ 239,22
36, Ὅσα περὶ [τὸ] πρόσωπον 241,14
37, Ὅσα περὶ ὅλον τὸ σῶμα 242,1
38, Ὅσα περὶ χεῖρα (seu χεῖρας) 244,11

ADMONITIO AD LECTOREM.

Quæ signis his [ ] inclusa sunt, a codicibus quibusdam absunt, vel impressis, vel calamo exaratis, vt in Adnotationibus nominatim indicatur. de quibus vero in Adnotationum libello nihil monetur, ea ex vetere codice inserta memineris. Vale, nostrisq; laboribus felices successus precare.

Theophylacti sententia in extrema Octavi libri laudans scripta ΑΡΙΣΤΟ-
phrasis ejusdem quæstionis diffusa nota. ὁ μὲν τῆς Δημοκρίτου ὀφθαλμοῦ ἀναίρεσις, ὁ δὲ τῶν Ἀριστοτέλους
συκλησιν ἐμενίζ περιψέψημα, ὁδὸν λυπουντόδω τὸ πλάστος, ὁ τῶν Ἱερὸν ἀστρονόμων κελ-
λίπωμι, ὁ Πρόκλον, ὁ Γαληνοῦ τὸν ἐν ἐπιστήμῃ κορυφὴν, ὁ Πλωτίνου, ὁ Ξωδίνα, ὁκ Ἀλεξάνδρου,
ὁ Θεόφραστος τῶν μνήσεως θάλασσαν, ὁκ Ἀθηναίων, ὁ δὲ τῆς ἐπιστήμης πλῆθος τὸν Πλάτωνα, ὁκ
Ἀριστοτέλη, ὁκ Ἰαμβλίχου ἢ Δαμασκίου, ἢ τῶν Ταραντίνων Ἡροκλέα.

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ ΤΜΗΜΑ ΤΟ Α.

ΟΣΑ ΙΑΤΡΙΚΑ.

ΙΑ τί αἱ μεγάλαι χοληδοχολαὶ νοσώδεις; ἢ ὅτι χοληδοχολιῶσι ἢ ἕλκεσιν ποιοῦσι; τοῦτο γὰρ ἡ νόσος. Διὰ τί [δὲ] ταῖς νόσοις ὑγιάζουσι πολλάκις, ὅταν πολὺ ἐκρυῇ τις· καὶ ἰσχίων ἰατρῶν τοιαύτη ἡ τέχνη; χοληδοχολαῖς γὰρ ἰῶνται, ἢ οἴνῳ, ἢ ὕδατος, ἢ ἅλμης, ἢ σίτου, ἢ λιμοῦ. ἢ ὅτι ἐναντία ἀλλήλοις τὰ τὴν νόσον ποιοῦντα, εἰς τὸ μέσον ἄγει θάτερον ἑκατέρου;

Διὰ τί αἱ τῶν ὡρῶν μεταβολαί, καὶ πνεύματα ὀξυτείνουσιν ἢ παύουσι, καὶ κρίνουσι ταῖς νόσοις καὶ ποιοῦσιν; ἢ ὅτι θερμαὶ καὶ ψυχραί εἰσι, καὶ ὑγραὶ καὶ ξηραί. αἱ γὰρ νόσοι, τούτων εἰσὶν ἐναντιώσεις· ἡ δὲ ὑγεία, ἰσότης. ἐὰν οὖν δι' ὑγρότητα καὶ ψῦξιν, ἡ ἐναντία ὥρα παύει· ἐὰν δὲ ἐναντία ὥρα ἐπέχῃ, ἡ ὁμοία κρᾶσις ὑπερβολὴν ποιοῦσα, ἐπέτεινε καὶ διέφθειρε. Διὰ ταῦτα γὰρ καὶ νοσοῦσι τοὺς ὑγιαίνοντας, ὅτι μεταβάλλουσαι, λύουσι τὴν κρᾶσιν. ἅμα γὰρ ταῖς οἰκείαις ὥραις καὶ ἡλικίαις καὶ τόποις αὐξάνεται. διὸ δὴ ἐν ταῖς μεταβολαῖς μάλιστα διακυβέρνα. ὁ δὲ [καθόλου] περὶ τῶν ὡρῶν εἴρηται, καὶ κατὰ μέρος δ' αὖθ' ἅπτον. αἱ γὰρ τῶν πνευμάτων μεταβολαί, καὶ τῶν ἡλικιῶν καὶ τόπων, ὥρας

πινός εἰσι μεταβολαί. διὸ καὶ ταῦτα ὀπιτείνῃ καὶ παύῃ, καὶ κρίνῃ καὶ
ποιῇ, ὥσπερ αἱ ὧραι· καὶ ὀπιβολαὶ τῶν ἄστρων, ὥσπερ ὠείων, καὶ
ἀρκτῦρος, καὶ πλειάδος, καὶ κύων· ὥσπερ πνευμάτων, καὶ ὑδάτων, καὶ
δ βύδιων, καὶ χειμώνων, καὶ ἀλέας. Διὰ τί ἐν ταῖς μεταβολαῖς τῶν
ὡρῶν ἐμέτοις [ἢ] δεῖ χρῆσθαι; ἢ ἵνα μὴ γλίσχρη) συστάσεως, διὰ- 5
ε φόρων γλιχομένων τῶν περιττωμάτων ἐν τῇ μεταβολῇ; Διὰ τί
καὶ οἱ κιβδηλιῶντες, καὶ οἱ ὑπὸ λιμοῦ, τὰς πόδας οἰδοῦσιν; ἢ διὰ
τὴν συστολὴν ἀμφότεροι; συστέλλει) γὰρ οἱ μὲν διὰ λιμόν, διὰ
δὲ μὴ ὅλως λαμβάνειν ἐφιέμενοι· οἱ δὲ κιβδηλιῶντες, διὰ δὲ μηδὲν
ς ἀπολαύειν ἢ ἀπολαμβάνοισι ἐφῆς. Διὰ τί τὰ ἀπὸ χολῆς 10
νοσημάτων ἐν ᾧ θέρει (πυρέττουσι γὰρ μάλιστα ἐν τῷ θέρει) τὰ ὀξέα
ἀπὸ χολῆς ὄντα, ἐν ᾧ χειμῶνι γίνεται μᾶλλον; [ἢ] διότι μὴ πυρετῶδη
ὄντα, ὀξέα ἐστί, διὰ δὲ βίαια εἰσί); ἢ ὑπὸ βίας, ἢ διὰ φύσιν. ὑγραινομέ-
νων γὰρ πάντων τόπων, θερμὴ φλεγμασία γίνεται. ἡ δὲ θερμασία, ἐναρ-
βολὴ θερμότητος ἔσται, ποιεῖ τοὺς πυρετούς. ἐν μὲν οὖν ᾧ θέρει, ξηραί 15
καὶ θερμαί εἰσιν [αἱ] νόσοι· ἐν δὲ τῷ χειμῶνι, ὑγραὶ καὶ θερμαί· διὸ ὀ-
ξεῖαι. ταχέως γὰρ διαφθείρουσιν· ἡ γὰρ θέλξις πέπεται διὰ τὸ πλῆθος
ζ τῶν περιττωμάτων. Διὰ τί ποτε ὁ λοιμὸς μᾶλλον τῶν νόσων μάλι-
στα τοὺς πλησιάζοντας τοῖς θερμοδυομένοις περιαναπίμπλησιν;
ἢ ὅτι μᾶλλον τῶν νόσων κοινή ἐστιν ἅπασιν. ὥστε διὰ τοῦτο πᾶσιν ὑπο- 20
φέρει τὸ λοιμὸν, ὅσοι φαύλως ἔχοντες περιυπάρχουσι. καὶ γὰρ διὰ τὸ
ὑπερέκκαυμα τῆς νόσου, καὶ διὰ τὸν θερμοδυομένων μιασμόν,
η ταχέως ὑπὸ τοῦ περάγματος ἁλίσκουσι). Διὰ τί τῶν χειμῶ-
νος βορείων γλυκύτερον, ἐὰν δὲ ἔαρ ἐπιμένῃ γλυκὺ καὶ νότιον, ὁ θέρος
νοσώδες γίνεται πυρετοῖς καὶ ὀφθαλμίαις; ἢ ὅτι τά τε σώματα ἐκδέ- 25
χεται ὁ θέρος, πολλὴν ἔχοντα ἀλλοτείαν ὑγρότητα· καὶ ἡ γῆ καὶ ὁ
τόπος ἐν ᾧ δὴ οἰκῶσι, γίνεται ἔφυδρος, καὶ τοιοῦτος οἷοι λέγονται οἱ ἀεὶ
νοσώδεις τόποι; πρῶτον μὲν οὖν ὀφθαλμίαι γίνονται, τηκομένης

τῆς

τῆς περὶ τὴν κεφαλὴν περιπτώσεως· ἔπεσθαι πυρετοί. δεῖ γὰρ νοῆσαι, ὅτι ὁ ἀὴρ καὶ θερμότερον γίγν., καὶ ψυχρότερον· οἷον, ὕδωρ καὶ λίθος, ὁ μὲν ζῇ, ὁ δὲ κάμνει μᾶλλον. ἔν τε οἷς ἀεὶ πνίγη γίγν., θερμαινομένῳ τῷ ἀέρος δεῖ πάσχειν· καὶ ἐν τοῖς σώμασιν ὡσαύτως πνίγη καὶ καύματα· (ὃ ὃ ἐν τοῖς σώμασι καῦμα, πυρετός ἐστιν) ἐν δὲ ὀφθαλμοῖς, ὀφθαλμίαι. ὅλως δὲ καὶ ἡ μεταβολὴ ἰσχυρὰ οὖσα, τὰ σώματα φθείρει, ὅταν τῷ ἀέρος ὑγροῦ ὄντος, αὖθις ὑπολαμβάνῃ ὁ ἀὴρ, θερμὸν ὂν καὶ ξηρόν. ἔτι δὲ χαλεπώτερον, ἐὰν καὶ ὁ ἀὴρ ἔπομβρον ᾖ τὸ πρότερον. ἔχει γὰρ ὁ ἥλιος ὕλην, ἐφ' ᾗ ποιήσει ζέσιν, καὶ ἐν τοῖς σώμασι καὶ ἐν τῇ γῇ καὶ ἀεί· διὸ γίνονται πυρετοὶ καὶ ὀφθαλμίαι. Διὰ τί ἐὰν ὁ χειμὼν νότιος γένηται καὶ ἔπομβρος, ὁ δὲ θ ἔαρ αὐχμηρὸν καὶ βόρρον, νοσώδεις γίγν. καὶ ὁ ἔαρ καὶ ὁ θέρος; [ἢ] ὅτι ἐν μὲν τῷ χειμῶνι διὰ τὴν ἀλέαν καὶ ὑγρότητα, ὁμοίως τὰ σώματα διάκειται τῇ ὥρᾳ; ὑγρὰ γὰρ ἀνάγκη εἶ) καὶ ὑ σωρευσθέντα. ὅταν δὲ ἐγόντων, ὁ ἔαρ ψυχρὸν ὄν, ἐπῆξε καὶ ἐσκλήρωσεν αὐτὰ διὰ τὸν αὐχμόν. ὥστε ταῖς μὲν κυούσαις ὁ τόκος ἐκεῖνος εἰς ὀκτώσας γίγν., διὰ τὴν θερμασίαν καὶ τὸν σφακελισμὸν τὸν γινόμενον ὑπὸ τῆς ξηρᾶς ψυχρότητος, ἅτε οὐκ ἐκκρινομένης τῆς ὑγρότητος· τὰ δὲ κυούμενα παιδία, ἀσθενῆ γίγν. καὶ πηρά, διὰ τὴν περιβολὴν τῶν χοίρων. συμβέβηκε γὰρ τότε γίνεσθαι [ἐν ὑδρίᾳ,] καὶ συσπᾶσθαι καὶ διαφθείρεσθαι ἐν τῇ τεκούσῃ. τοῖς δ' ἀνδράσι, ἅτε ἐν τῷ ἀέρι οὐκ ἐκκαθαρθέντος τοῦ φλέγματος [διὰ] τὴν περιβολήν, (ὃ συμβαίνει ὅταν ἀλεεινὸν γένηται) ἀλλὰ διὰ ψύχος συστάντος, ὅταν ὑπολάβῃ ὁ θέρος, καὶ ἡ ἀλέα τήκουσα βίᾳ, τοῖς μὲν χολώδεσι καὶ ξηροῖς, διὰ ὃ μὴ διεκ εἶ) τὰ σώματα αὐτοῖς, ἀλλὰ τὴν φύσιν αὖον ἔχειν, γίνονται μὲν ὑγρότητες, αὗται δὲ λεπταί· ὥστε ὀφθαλμίας ξηρὰς ἁλίσκειν)· οἱ δὲ φλεγματώδεις, βεβήχοις, καὶ εἰς τ' πνεύμονα καταῤῥοις. ταῖς γυναιξὶ δ' διὰ τὴν

τεείαν γίνον), διὰ τὴν ὑγρότητα καὶ ψυχρότητα τῆς φύσεως· τοῖς δὲ γεραιτέροις, ἀποπληξίαν, ὅταν ἀθρόον λυθὲν ὑγρὸν ὑπιπέσῃ,
1 καὶ δι' ἀσθένειαν τῆ συμφύτῳ θερμοῦ παγῆ. Διὰ τί ἐὰν μὲν ὁ θέρος αὐχμηρὸν γένηται καὶ βόρρον, ὁ δὲ μετόπωρον ἐναντίον, ὑγρὸν καὶ νότιον, ἐν τῷ χειμῶνι κεφαλαλγίαν τε γίνον), καὶ βράγχοι, 5
καὶ βῆχες, καὶ τελευτῶσιν εἰς φθίσεις; ἢ ὅτι λαμβάνει ὕλην πολλὴν ὁ χειμών· ὥστ' αὐτῷ ἔργον ἐστὶ, πῆξαι τὸν ὑγρότητα καὶ φλέγμα ποιῆσαι; ἐν μὲν οὖν ταῖς κεφαλαῖς, ὅταν ὑγρασία γένηται, βαρύνουσι· ἐὰν δὲ ἢ πολλὴ καὶ ψυχρὰ, σφακελισμούς. ἐὰν δὲ διὰ πλῆθος μὴ πήξῃ, ῥεῖ εἰς τὸν ἐχόμενον τόπον· ὅθεν αἱ βῆχες καὶ οἱ βράγχοι, 10
11 καὶ αἱ φθόαι γίνον). Διὰ τί ἐὰν βόρρον γένηται ὁ θέρος καὶ αὐχμῶδες, καὶ ὁ μετόπωρον, συμφέρει τοῖς φλεγματώδεσι καὶ ταῖς γυναιξίν; ἢ ὅτι ἡ φύσις ὅπη ἁπάντεσι ἀμφοῖν ἐπιῤῥεπής; ὥστε εἰς τοὐναντίον ἡ ὥρα ἐλκύσασα, καὶ πίεσιν εἰς τὸν ὑστέραν· καὶ παραχρῆμά τε ὑγιαίνουσιν, ἐὰν μή τι δι' ἑαυτοὺς ἁμαρτάνωσι· καὶ εἰς τὸν 15
16 χρόνον οὐκ ὑγρὰ ἀφικνοῦνται, ἔχοντες ἐπιῤῥεκκαύματα τὴν φύσιν. Διὰ τί τοῖς χολώδεσι νοσώδες ἐστὶ ὁ βόρρον καὶ αὐχμῶδες θέρος καὶ μετόπωρον; ἢ ὅτι ὅπη τὸ αὐτὸ ῥέπει αὐτοῖς τὸ σῶμα καὶ αἱ ὧραι; ὥστε ὥσπερ πῦρ ὅπη πυρὶ ξύλα. ξηραινομένων γὰρ τῶν σωμάτων, καὶ τὸ γλυκυχόλου μὲν ἐξικμαζομένου ἐξ αὐτῶν, ἐπιῤῥεῖ θερ- 20
μαινομένων δὲ λίαν, ἀνάγκη διὰ μὲν τὰς στενότητας, ὀφθαλμίας ξηρὰς γίνεσθαι· διὰ δὲ τὸ χολώδες, τὰς ἐπιπολῆς πομφόλυγας εἰς χυμούς· ἐπιῤῥεθερμαινομένων δὲ καὶ τούτων, πυρετοὺς ὀξεῖς γίνεσθαι, ἅτε ἐπὶ ἀκεάτου τῆς χολῆς· ἐνίοις δὲ μανίας, οἷς ἂν μέλαινα χολὴ φύσει ᾖ. αὕτη γὰρ ὅπη πολάζει, ξηραινομένων τῶν ἐναν- 25
17 τίων χυμῶν. Διὰ τί [δὲ] τὰ ὕδατα μεταβάλλοντα, νοσώδη φασὶν εἶναι· τὸ δὲ τί ἀέρα, ἢ ὅτι τοῦτο ἐστὶ φύσει, καὶ ἔχοντες καὶ ἀπολελαυκότες τοῦ ὕδατος ἀπέρχονται, τοῦ δὲ ἀέρος οὐδέν; ἐπὶ ὕδατος μὲν

μὴ πολλὰ εἴδη ὄντι, καὶ διάφορα καθ' αὑτὰ, ἀέρος ἢ ὕ. ὥστε καὶ τοῦτο αἴτιον. ἐν μὲν γὰρ τῷ ἀέρι ῥᾷδον ὑπ' αὐτῷ συμβαίνει διϊστελλειν, καὶ ἀποδημοῦντας· ἐν δὲ ὕδασιν ἀηδίοις. διὸ καλῶς δοκεῖ νοσώδης ἡ τοῦ ὕδατος μεταβολὴ εἶναι). Διὰ τί μᾶλλον ἡ τοῦ ὕδατος ιδ
ἢ [ἡ] τῶν σιτίων μεταβολὴ νοσώδης; [ἢ] ὅτι πλεῖον ἀναλίσκεται ὁ ὕδωρ; ἔν τε [γὰρ] τοῖς σιτίοις ἐστὶν ἀρχὴ, καὶ ὄψοις, καὶ ἐν τῷ πόματι ὁ πλεῖον ὕδωρ. Διὰ τί ἢ ἡ μεταβολὴ νοσώδης; ἢ ὅτι „ ιε
πᾶσα μὲν ἡ μεταβολὴ, καὶ ὥρας καὶ ἡλικίας, κίνησιν. κίνηται γὰρ „
τὰ ἄκρα, οἷς [καὶ] αἱ ἀρχαὶ καὶ αἱ τελευταί. ὥστε καὶ αἱ ζῳφαὶ ἕτεραι
ὅσαι, ἀλλήλας φθείρουσιν. αἱ μὲν γὰρ ἄρτι, αἱ δὲ, ὕπω τὰς ἐκπεφύκασιν. ἔτι δὲ ὡσαύτως ἡ ποικίλη ζῳφὴ νοσώδης, (ταραχώδης γὰρ καὶ μία πέψις) ὅταν συμβαίνῃ μεταβάλλοισιν ὕδωρ, ποικίλη πόματος χρῆσθαι τῇ ζῳφῇ· καὶ ἡ τοιαύτη ζῳφὴ, κυριωτέρα τῆς ξηρᾶς ἐστι, τῷ πλεῖον εἶναι), καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν σιτίων ὁ ὑγρὸν γίνεσθαι ζῳφιώ. Διὰ τί ἡ τῶν ὑδάτων μεταβολὴ τοῖς ἔχουσι φθεῖρας ιζ
ποιεῖ πολλοὺς ἔχειν; ἢ ὅτι ἀπεψία γινομένη τοῦ ὑγροῦ διὰ τὸν ταραχὸν, ἢ διὰ τὸν ποικιλίαν τοῦ ὕδατος πυκνὰ μεταβάλλουσιν, ὑγρότητα ἐμποιεῖ· καὶ μάλιστα ἐν τῷ ὀπτηδείως ἔχειν ἀρχὴν τόπῳ; ὁ δὲ ἐγκέφαλος, ὑγρός· διὸ καὶ ἡ κεφαλὴ ἀεὶ μάλιστα. δηλοῖ ὅτι, ὅτι αἱ τρίχες ἔνεισι μάλιστα ἐν αὐτῇ. ἢ ὅτι τοῦ τόπου τοῦτο ὑγρότης, φθορᾶς ποιητική. δηλοῖ ὅτι τῶν παίδων· ὑγρὸν γὰρ ἐγκέφαλόν τε εἰσι, καὶ πολλάκις ἢ χορύζωσιν, ἢ αἷμα ποιοῦσιν· καὶ φθεῖρας πλείους οἱ ἐν ταύτῃ τῇ ἡλικίᾳ ἔχουσι. Διὰ τί ἀπὸ πλάδος μέζον ιζ
ξεφύουσι οἱ ταῖς μάχαις νόσοις κάμνοντες μᾶλλον δυσεκφῶνται, καὶ οἱ γέροντες μᾶλλον τῶν νέων; πότερον ὅτι δύο ὄντα τὰ φθαρτικώτατα, ὑποφορά τε καὶ ψύξις; ὁ μὲν ζέων, θερμόν· ἡ δὲ ὥρα αὐτῶν, ἄμφω ταῦτ' ἔχει. ψυχρά τε γάρ ἐστι, καὶ ἀκμαιότατος ὁ χυμών. τὸ λοιπὸν γὰρ, ἔαρ ἐστιν. ἢ ὅτι ὁμοίως μὲν διάκειται) τοῖς γέρουσι τῶν

καμνόντων οἱ ταῖς μαχαίραις κάμνοντες ἀθενείας; οἷς γὰρ ἤδη γῆρας, ἡ μαχαίρα ἀθένεια συμβαίνει. ὃ γὰρ σῶμα ἀμφοῖν, ξηρὸν καὶ ψυχρόν ἐστι· τῷ μὲν, διὰ ἡλικίαν, τῷ δὲ, διὰ νόσον. ὁ ὃ χυμῶν καὶ οἱ πάγοι, ὑπόψολή ἐστι ψυχρότητος καὶ ξηρότητος· μικραῖς [δὲ] σὺν δεομένοις αὐτοῖς ῥοπῆς, γίνεται οἷς πῦρ ὅτι πυκνὸν ὁ χυμῶν· καὶ φθείρει διὰ ταῦτα. Διὰ τί ἐν τοῖς ἑλώδεσι, τὰ μὲν ἐν τῇ κεφαλῇ ἕλκη, ταχὺ ὑγιάζεται· τὰ δὲ ἐν ταῖς κνήμαις, μόλις; ἢ ὅτι βαρεῖα ἡ ὑγρότης, διὰ ὃ γεώδης ἐστί)· τὰ δὲ βαρέα, εἰς ὃ κάτω ἀποχωρεῖ; τὰ μὲν οὖν ἄνω, ἔκκριτα, διὰ ὃ ἀποκεχωρηκέναι εἰς τὰ κάτω· τὰ δὲ κάτω, πολλῆς [γεμὶ] τῆς ἐκπώσεως καὶ ὑσπλᾶ.

Διὰ τί ἐὰν τῶν χυμῶν γλυκὺς βορείου, ἢ τοῦ ἕω καὶ νοτίου ἢ ἑσπέρου, ὃ θέρος λίαν αὐχμηρὸν γίνεται, θανατώδες ἐστὶ ὃ μετόπωρον πᾶσι, μάλιστα δὲ τοῖς παιδίοις, καὶ τοῖς ὀνίοις δὲ δυσεντερίαι καὶ τεταρταῖοι χρόνιοι γίνονται ἐν αὐτῷ; ἢ ὅτι μετεῖναι μὲν ὑπογλυκέος ὕδατος θερινοῦ, καταψυχθὲν ὃ ξέον ὑγρὸν ἐν ἡμῖν, λωφᾷ ὅσον ἠθείαθη ἐν τῷ ἦρι γλυκεῖ ὃ ὑγρῷ; εἰ δὲ μή, τὰ μὲν παιδία, διὰ ὃ ὑγρὰ φύσις καὶ θερμὰ ἐστί), ὑπὸ τῆς πάθης, διὰ ὃ μὴ καταψυχθῆναι. ὅσα δὲ μὴ τῷ θέρει, τῷ μετοπώρου ὅσον ἐκκρῖναι. αἱ δὲ ἐκπώσεις, ἐὰν μὴ διὰ παντὸς ἀνέλωσι, πνεύμονα καὶ ἀρτηρίαν γινόμεναι. ἄνω γὰρ ἐφέρεται σωιζόμεναι, διὰ ὃ ὑπὸ τοῦ ἀέρος ἡμᾶς θερμαίνεσθαι. διὰ γὰρ ταῦτα καὶ ὀφθαλμίαι πυρετῶδες μᾶλλον γίνονται ἐν τῷ νοσερῷ θέρει. ἐὰν οὖν μὴ ἐν τοῖς ἄνω (καθάπερ εἴρηται) τὰ ἐκπώματα διὰ παντὸς ἀνέλῃ, καταβαίνουσιν εἰς τὰς χιλίας ἄπεπτα ὄντα· τοῦτο δέ ἐστι δυσεντερία. διὰ [δὲ] τὸ μὴ ἐκκρίνεσθαι ὑπὸ πλήθους τὸ ὑγρόν. καὶ ἐὰν παύσωνται, τεταρταῖοι γίνονται τοῖς σωζομένοις. ἡ γὰρ τοῦ ἀπέπτου ὑπόστασις, μονιμωτάτη ἐστί, καὶ σιωπόντος τοῦ σώματος, καθάπερ ἡ μέλαινα χολή. Διὰ τί ἐὰν τὸ θέρος ἔπομβρον γένηται καὶ νότιον, καὶ τὸ

καὶ ὁ μετόπωρον, ὁ χμὼν νοσερὸς γ̈ζ; ἢ ὅτι σφόδρα ὑγρὰ τὰ σώματα ὁ χμὼν λαμβάνῃ, καὶ ἡ μεταβολὴ ἔτι μεγάλη γ̈ζ ἐξ ἀλέας πολλῆς, καὶ οὐκ ἐκ ψυχρότητος, διὰ ὃ καὶ τὸ μετόπωρον γίνεσθαι ἀλεεινόν; ὥστε τοῖς μὲν γίνεσθαι ἀνάγκη τὰ ὀξέα νοσήματα, μὴ δραγοῖς δ᾽ ὄσι. τοῖς γὰρ τοιούτοις, αἴτιον μᾶλλον τὰ ὑγρὰ περιττώματα ἀθροίζεται, διὰ ὃ τότοις μὲν τὰς τόποις ἔχειν χώραν, τὰς δὲ κάτω ἑτέρους εἶ). οἱ οὖν ὄντες πυκνόφρικοι, οὐ πολλὰ περιττώματα δέχονται). ψυχομένης οὖν τῆς περιττώσεως τῆς ἐν τοῖς ἄνω μέρεσι τῶν σωμάτων, ὥσπερ τοῖς οἰνωμένοις ὅταν ῥιγῶσι, τὰ εἰρημένα [νοσήματα] συμβαίνει γίνεσθαι. τοῖς δ᾽ ὀψιγενέσι πυρετῶν γινομένων, τὰς ἀπὸ πλείστης ἀπεψίας γινομένους πυρετὰς, καύσοις συμβαίνει γίνεσθαι, διὰ ὃ τοῖς τοιούτοις ἐσκεδάσθαι μὲν μᾶλλον κατὰ πᾶν τὸ σῶμα τὰ ὑγρὰ, ἢ τοῖς πυκνόφρικοις· σωισαμένης δ᾽ τῆς φρικὸς αὐτῶν ἀπὸ τοῦ χμῶνος, θερμαινόμενα τὰ ὑγρὰ, πυρετὸς ποιεῖ. ἡ γὰρ πάντος τοῦ σώματος ἐπιθερμήνσα θερμότης, ὀξὺς πυρετός· ἐπιθερμαινομένη δὲ διὰ τὸ πλῆθος τῆς ἐπαρχούσης αὐξεις ὑγρότητος, καῦσος γ̈ζ. Διὰ τί ὅταν ἐκ χῆς καὶ δύσης ἀτμὸς πολὺς ἀπὸ τοῦ ἡλίου, ὀξὺς ἔτος λοιμώδης γ̈ζ; ἢ ὅτι ὑγρὸν ἀνάγκη καὶ ἑπόμβρον ὀξὺς ἔτος σημαίνειν, καὶ τὸν μὲν ὑγρὰν ἀνάγκη εἶ); οἷ οὖν ἐλώδης τόπων ἡ οἴκησις γ̈ζ. νοσώδης δὲ ἡ τοιαύτη ὄσι. καὶ τὰ σώματα δὴ τότε ἀνάγκη περίττωμα πολὺ ἔχειν· ὥστε ἐν τῷ ἦρι ἔχειν ὕλιν νοσώδη. Διὰ τί γ̈ζ τὰ ἔτη νοσώδη, ὅταν μὴ πίνηται φρεάτων μικρῶν βαθέων τῶν φρεωφδῶν; ἢ ὅτι ἔκκαυσιν βάθεσι ἐν τῇ οἰκείᾳ χώρᾳ τῆς φύσεως; καὶ ταῦτα δὴ φύσις ὄσιν ὑγρά· ὥστε ἑπόμβρον καὶ ὑγρὸν σημαίνειν τὸν ἐνιαυτὸν γίνεσθαι. τὰ δὲ τοιαῦτα ἔτη, νοσώδη ὄσιν. ὑγρὰ γὰρ τὰ σώματα ὄντα, πολὺ ἔχει τὸ περίττωμα· ὅ ὄσι τῶν νόσων αἴτιον. Διὰ τί οἱ νότοι οἱ ξηροὶ καὶ μὴ ὑδατώδεις, πυρετώδεις εἰσίν; ἢ ὅτι

ὑγρότητα καὶ θερμὴν ἀλλοτείαν ποιοῦσιν; εἰσὶ γὰρ ὑγραὶ καὶ θερμαὶ φύσει. τοῦτο δ' ἐστὶ πυρετώδες. ὁ γὰρ πυρετὸς ἐξ ἀμφοτέρων τούτων ἐστὶν ἡ χολή. ὅταν μὲν οὖν ἀὴρ ὕδατος πνέωσι, ταύτην ἐν ἡμῖν ποιοῦσι τὴν διάθεσιν· ὅταν δ' ἅμα ὕδατι, τὸ ὕδωρ καταψύχει ἡμᾶς· οἱ δ' ἐκ θαλάττης νότοι, καὶ συμφέρουσι τοῖς φυσεῖς. ἐψυγμένοι γὰρ ἀπὸ τῆς θαλάττης ἀφικνοῦνται πρὸς αὐτά. αἱ δ' ἐρυσίβαι, μύκητες) ἐκ τοῦ ὑγρότητος καὶ θερμῆς ἀλλοτείας. Διὰ τί ἐν τοῖς νότοις βαρύτεροι ἔχουσι καὶ ἀδυνατώτεροι οἱ ἀνθρωποι; ἢ ὅτι ἐξ ὀλίγου πολὺ ὑγρὸν γίνεται, διακεκριμένων διὰ τὴν ἀλέαν· καὶ ἐκ πυθμένος χύφος, ὑγρὸν βαρύ; ἔτι δὲ ἡ δυσαμία ἡμῶν, ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐστί. ταῦτα μὲν οὖν ἐστὶ τὰ τῶν νοτίων. δηλοῦσι δὲ οἱ ψόφοι τῶν κεχολημένων. τὸ γὰρ γλίσχρον ἐν τοῖς ἀνθρώποις, πεπηγὸς μὲν, κωλύει κινεῖσθαι ἡμᾶς· ὑγρὸν δ' λίαν ὄν, σωτείνεσθαι.

Διὰ τί ἀῤῥωστοῦσι μὲν μᾶλλον τὰ θερμὰ, ἀποθνήσκουσι δὲ μᾶλλον οἱ ἀῤῥωστοῦντες τὸ χειμῶνος; [ἢ] διὰ τὴν πυκνότητα, ἐντὸς τὰ σωμάτων συνεσταλμένου τοῦ θερμοῦ· καὶ πονοῦντες μᾶλλον, εἰ μὴ πέπεισμαι, τῶν ἐν ἡμῖν συνισταμένων περιττωμάτων, ἰχῶρά ἐστιν ἀνάγκη τὸν ἀρχὴν εἶναι τῆς νόσου; τοιαύτην δὲ ὄψιν, φθαρτικὴν εἰκὸς ἐστιν αὐτὴν εἶναι). ἐν δὲ τῷ θέρει, μανοῦ καὶ κατεψυγμένου πάντος τοῦ σώματος, καὶ ἐκκεκαυμένου περὶ τοὺς πόνους ὄντος, ἀρχὰς νόσων ἀνάγκη πλείους μὲν γίνεσθαι, διά τε κόπους καὶ ἀπεψίαν τῶν εἰσφερομένων, (καὶ γὰρ οἱ νέοι καρποὶ τότε εἰσὶν) ἀλλ' οὐχ οὕτως ἰχῶρας· διὰ δὲ βοὴν ἧττοι. Διὰ τί μὴ ταὐτὰ ἀμφοτέρας, μέχρι ἑκατὸν ἡμερῶν ἀποθνήσκουσι μάλιστα; ἢ ἄχρι τοσούτου ἑκατέρα ἡ ἐκκαυμένη διέχει, ἥτε τοῦ θερμοῦ καὶ τοῦ ψυχροῦ; ἡ δὲ ἐκκαυμένη, τοῖς ἀσθενέσι ποιεῖ ταῖς νόσοις καὶ ταῖς φθοραῖς. Διὰ τί τὸ ἔαρ καὶ τὸ φθινόπωρον νοσώδη; [ἢ] ὅτι αἱ μεταβολαὶ νοσώδεις; τὸ μὲν φθινόπωρον, τοῦ ἔαρος νοσωδέστερον· ὅτι μᾶλλον τοῦ θερμοῦ ψυχόμενον, ἢ τοῦ ψυ-

τῷ ψυχρῷ θερμαινομένῳ, νοσοῦμεν. ἐν μὲν οὖν τῷ ἔαρι, ὁ ψυχρὸν θερμαίνεται· ἐν ᾧ τῷ μετοπώρῳ, ὁ θερμὸν ψύχεται. Διὰ κπ τί ἐν τῷ χειμῶνι, ἐλάττω μὲν τὰ ἀῤῥωστήματα, ἢ ἐν τῷ θέρει, θανάσιμα δὲ μᾶλλον; ἢ ὅτι ἐν μὲν τῷ θέρει ἀπὸ μικρᾶς τροφάσεως ἀῤῥωστήματα· ἐν ᾧ τῷ χειμῶνι, ὄ; πεπλικώτεροι γὰρ καὶ ὑγιαινότεροι ἡμῶν αὐτῶν. ὥστε εἰκότως τὰ ἀπὸ μείζονος τροφάσεως γινόμενα, μείζω καὶ ἀναιρετικώτερα. ταὐτὸ ᾧ τοῦτο καὶ ὅτι τῶν ἀθλητῶν, καὶ ὅλως ὅτι τῶν ὑγιαινῶς διακειμένων ὁρῶμεν. ἢ γὰρ οὐ λαμβάνουσι νόσῳ, ἢ ταχὺ σωζόμενοι. μεγάλης γὰρ αἰτίας δέονται. Διὰ τί τὸ μὲν φθινοπώρου καὶ τὸ χειμῶνος οἱ καῦσοι μᾶλλον κθ γίνονται ἐν ταῖς ψυχραῖς ὥραις, τὸ δὲ θέρος τὰ ῥίγη ἐνοχλοῦσι καὶ μάτων ὄντων; ἢ ὅτι τῶν κατὰ τὸν ἀέρα θερμόν, ὁ δὲ φλέγμα ψυχρόν; ἐν μὲν οὖν τῷ θέρει, ὁ ψυχρὸν διαλύεται, καὶ διὰ τοῦτο ῥίγη καὶ θάμβος παρασκευάζει· ἐν δὲ τῷ χειμῶνι, ὁ θερμὸν ὑπὸ τῆς ὥρας κεκλεῖσται καὶ πεπυγμένον. οἱ δὲ καῦσοι, μᾶλλον ἐνοχλοῦσι χειμῶνος καὶ τὸ φθινοπώρου, ὅτι διὰ ὁ ψυχος, ὁ θερμὸν εἴσω συστέλλει· ὁ δὲ καῦσος, εἴσω δέν ἐστι, καὶ οὐκ ὀπτοποιεῖ. εἰκότως οὖν οἱ καῦσοι ταύτην τὴν ὥραν γίνονται. καταμάθοι τοῦτο δ' ἄν τις ἀκριβέστερον ὅτι τῶν ψυχρολουτουμένων τὸ χειμῶνος, καὶ τὸ τῶ χειμῶνος λουομένων ᾧ θερμῷ· ὅτι οἱ μὲν τῷ ψυχρῷ λουόμενοι, ἀποῤῥιγώσαντες ὀλίγον χρόνον ἕως λούωνται, τὴν λοιπὴν ἡμέραν οὐδὲν πάσχουσιν ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ· οἱ δὲ ᾧ θερμῷ ὕδατι χρησάμενοι, δυσειγωτέρως διάγουσι. τῶν μὲν γὰρ ψυχρῷ λουομένων, πυκνοῦται ἡ ἀρχὴ, καὶ συστέλλει εἴσω ὁ θερμόν· τῶν ᾧ θερμολουτουμένων, ἡ ἀρχὴ διαμοῦται, καὶ ὁ θερμὸν ἕως τοῦ ἔξω τόπου ἐκπαίνεται. Τίς καταπλάσματος ἀρετή; ἢ διὰ ὁ χυλὸν εἰ), καὶ ἀνδρωτὴ ποιεῖ καὶ ἀποπνοεῖ; Τῷ δῆλον ὅταν ἔμπυον; ἢ ἐὰν καταχρωμένου τὸ θερμοῦ ἀλλαγῇ, ἔμπυον; εἰ ᾧ μὴ, ὄ;

λα Ποῖα δ' ἡδέα, ἢ ποῖα δ' ἀηδῆ; ἢ ὅσα μὲν ἔχει σῶμα μέγα, καὶ ἃ ταχὺ συμφύεται, ταῦτα καίειν δεῖ, ὅπως ἡ ἐφαίρεσις ἐκεῖ πέσῃ; λβ ὅταν γὰρ ὀλίγα ᾖ ὑπόλοιπα. Τίς σναίμου ἀρετή; ἢ τὸ ξηραντικὸν εἶναι, καὶ τῆς ὑπερβάσης πωρώσεως καὶ σηψεως τῆς σαρκός; ὅταν γὰρ ἀφλέγμαντον μὲν εἴη καὶ συμφυτικόν. μὴ ὑπερρέοντος μὲν γὰρ, ἀφλέγμαντον εἶναι· ξηρὸν δ' ὄν, [συμφύες]· ἕως δ' ἂν ὑγρορροῇ, ἀ] συμφύσει). Διὰ τοῦτο δεῖ δριλγ μέα τὰ πρῶτα· ὥστε ἄποσ ὑφίν. Ποῖα τέμνειν δεῖ καὶ ποῖα καίειν, καὶ ποῖα ἄ, ἀλλὰ φαρμάκοις; ἢ τὰ μὲν ὑπὸ τῆς μαχάλαις καὶ βυθοῦσι, φαρμάκῳ; μετὰ γὰρ διαίρεσιν, τὰ μὲν, ὑπόπονα· τὰ δὲ, ὑπόκινδυνα. καίειν δὲ τὰ πλατέα τῶν φυμάτων, καὶ πολὺ περιβλημα ἔχοντα· καὶ ἐν φλεβώδεσι καὶ μὴ ἐν σαρκίοις· τέμνειν δὲ τὰ εἰς λδ ὀξὺ σεσηγμένα, καὶ τὰ μὴ ἐν σηρεοῖς. Διὰ τί ἐὰν χαλκῷ τις τμηθῇ, ῥᾷον ὑγιάζεται, ἢ σιδήρῳ; πότερον ὅτι λεπτότερον· ὥσθ' ἧττον ἀναρέμβεται καὶ ποιεῖ πληγήν. ἢ εἴπερ ἀκμὴν μᾶλλον ὁ σίδηρος λαμβάνει, ῥᾴων καὶ ἀπαθεστέρα ἡ διαίρεσις; ἀλλὰ μὴν φαρμακώδης ὁ χαλκὸς, ἢ δ' ἀρχὴ ἰώδης. Τὸ μὲν οὖν ὑγρὸς ἅμα τῇ τομῇ λε θᾶττον ὃ φάρμακον ποιεῖ τῶν σύμφεσιν. Διὰ τί δὲ καὶ τὰ κάτω καύματα θᾶττον ὑγιάζει); ἢ ὅτι μανώτερον καὶ ἧττον σωματικόν; ἐν λς δὲ τοῖς σηρεωτέροις πλείων ἡ θερμότης. Πότερον ἡ σταιδύμη κυφοτέρα ἡ κριθίνη, καὶ βελτίων πρὸς τὰ ἀῤῥωστήματα, ἢ ἡ πυείνη; δοκεῖ γάρ τισιν αὕτη, σημεῖον ποιεῖσθαι τοῖς μεταχειριζομένοις, ὅτι πολὺ ὑγρότεροί εἰσι πρὸς τὴν τῶν ἀλθήρων ἐργασίαν, ἢ τῶν ἀλφίτων. εἶθ' ὅτι ὑγρότερον ἡ κριθή· τὸ δὲ ὑγρότερον πλέον, καὶ πέψεως. ἢ διὰ τοῦτο κωλύει ἔνια ἔχειν δυσπεπτότερα, καὶ ἔνια πρὸς κυφότητα χρησιμώτερα; καὶ γὰρ μόνον ὑγρότερα ἐστὶν ἡ κριθὴ τῆ πυρῷ, ἀλλὰ καὶ ψυχροτέρα. δεῖ δὲ τὸ ῥόφημα καὶ τὸ προσφερόμενον τοιοῦτον εἶναι τῷ πυρέττοντι, ὃ ξηρόν τε βραχεῖαν ποιήσει, καὶ κατα-

καταψύξῃ. ἡ δὲ πλατυμύη τοῦτο ἔχει ἡ κριθίνη. Διὰ τί δὲ ὑγρότερον ἢ σωματωδέστερον εἶναι, ὀλίγον δίδωσι, καὶ τοῦτο ψυκλικόν. Διὰ τί τὰ τῶν αἱμωδίαν παιᾶς ἡ ἀνδράχνη, καὶ ἄλες; ἢ ὅτι ἡ μὲν, ὑγρότητά τινα ἔχει; φανερὰ δὲ αὕτη μαστωμένοις τε, καὶ ἐὰν σωτεθῇ χρόνον τινά· ἕλκεται γὰρ ἡ ὑγρότης. Τὸ δὲ γλίσχρον εἰς δυόλυθρον, ἀξάγει τὸ ὀξύ. καὶ γὰρ ὅτι συλλήπτης, ἡ ὀξύτης σημαίνει. ἔχει γὰρ [ἕνα] ὀξύτητα ὁ χυμός. ὁ δὲ ἄλας σωτήκων, ἀξάγει καὶ τὴν ὀξύτητα. Διὰ τί οὖν χρῖα καὶ τὸ ἰξὸν ἔλκει; ἢ ὅτι γύφῃ, καὶ ἡ τήκει; Διὰ τί τὰς [μὲν] θερινοῖς κόποις λουσῶ ἰᾶσθαι δεῖ, τὰς δὲ χειμερινοῖς δρίμασιν; ἢ τὰς μὲν, ἀλείμμασι, διὰ τὰς φείκας καὶ τὰς μυελώδεις μεταβολάς; θέρμη γὰρ λύειν δεῖ, ἢ ποιῆσαι δρᾶν ἀζειν. τὸ δὲ ἔλαιον, θερμόν. ἐν δὲ τῷ θέρει καθυγραίνει. ἡ γὰρ ὥρα ξηρά, καὶ ἡ φοβερὰ [αἱ] φείκαι, διὰ τὴν εἰς ἀλέαν ἔκκλισιν. ὀλιγοσιτία δὲ [καὶ] κωθωνισμὸς θέρους· τὸ μὲν, ὅλως· τὸ δὲ, μᾶλλον. ὁ μὲν πότος, θέρους ὅλως, διὰ τὴν ξηρότητα· ἡ δὲ ὀλιγοσιτία, χεῖνον μὲν, μᾶλλον δὲ θέρους. ἐκθερμαίνεται γὰρ διὰ τὴν ὥραν ὑπὸ τῶν σιτίων. Διὰ τί τῶν φαρμάκων, τὰ μὲν, τὴν χειλίαν λύει, τὴν δὲ κύστιν ἄγει· τὰ δὲ, τὴν μὲν κύστιν λύει, τὴν χειλίαν δὲ ἄγει; ἢ ὅσα μὲν ὄξεα ἐστὶν ὑγρὰ τὴν φύσιν καὶ ὕδατος μετὰ, ταῦτα δὴ ἡ φαρμακώδη, λύει τὴν κύστιν; ἔχει γὰρ φύσεται τὰ ἀσώματα τῶν ὑγρῶν. ὑποδοχὴ γάρ ἐστιν ἡ κύστις τοῦ μὴ πεπονθότος ὑγροῦ ἐν τῇ χειλίᾳ, ὃ οὐ μένει, ἀλλὰ πρὶν ποιῆσαί τι ἢ παθεῖν, ὑποχωρεῖ. ὅσα δὲ ἐκ γῆς τὴν φύσιν ἐστὶν, αὐτὴ ἡ φαρμακώδη, ταῦτα δὲ τὴν χειλίαν λύει. εἰς ταύτην γὰρ ἡ φορὰ τῶν γεωδῶν. ὥστε αὐτὴ κινητὸν, παρέχει. Διὰ τί ὁ τὰ μὲν τὴν ἄνω χειλίαν, τὰ δὲ τὴν κάτω κινεῖ; οἷς ἐλλέβορος μὲν τὴν ἄνω, σκαμμωνία δὲ τὴν κάτω· τὰ δὲ, ἄμφω, οἷς ἐλατήριον καὶ τῆς θαψίας ὁ ὀπός. ἢ ὅτι τὰ μὲν ἐστὶ ψυχρὰ τῶν φαρμάκων τῶν τὴν χειλίαν κινούντων, [τὰ δὲ, θερμά·] ὥστε τὰ μὲν, διὰ τὴν

θερμότητα δ' ὑγὺς ἐν τῇ ἄνω χιλίᾳ ὄντα, φέρε) ὀξ αὐτῆς τοὺς τ' ἄνω τόπον, κἀκεῖθεν σωτηξαντα, μάλιστα μὲν τὰ ἀλλοτειώταλα καὶ ἥκιστα συμπεφυκότα· δεῖ δὲ ἰσχυρὸν ἢ ὁ φάρμακον, ἢ πλέον δοθῇ τῆς φύσεως, κατάγει εἰς τὸν ἄνω χιλίαν· ταῦτά τε, καὶ ἐὰν ὁ πεπέπωμα. ἢ καὶ διὰ τὸν θερμότητα τὰ ἐφίπτον ὁ πνεῦμα πολὺ γινόμενον ἐπ' αὐτό, ποιοῦσι τοὺς ἐμέτους ποιᾶς. τὰ δὲ ψυχρὰ τὸν φύσιν αὐτῶν διὰ βάρος, καὶ πρὶν παθεῖν τι ἢ ποιῆσαι, κάτω φέρεται· κἀκεῖθεν ὁρμῶντα, ὁ αὖθ' δρᾷ τοῖς ἄνω. κατ' γὰρ τὰς πόρους δυόντα ἐκεῖθεν, καὶ κινήσαντα ὧν δεῖ κρατήσῃ τὸ πεπωμένον καὶ σωτηγμάτων λαβόντα, τὸν αὐτὸν ἄγει ὁδόν. ὅσα δὲ ἀμφοῖν μετέχει, καὶ ἔστι μικτὰ τῶν φαρμακωδῶν ἐκ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ, ταῦτα δὲ δι' ἑκατέραν τὴν δύναμιν ἀφορίζεται ἀμφω, ὡσπερ καὶ νεῦ τὸ δαμβ σκυάζουσιν οἱ ἰατροὶ μιγνύοντες ἀλλήλοις. Διὰ τί τὰ φάρμακα καθαίρει, δῆλα ὅτι πικρότερα ὄντα καὶ δριμύτερα, καὶ τοῖς ἀλλοις τοῖς τοιούτοις ἐπαρδύνοντα, ὁ καθαίρει; ἢ δῆτι ὁ διὰ ταῖς τοιαύτας δυνάμεις καθαίρει, ἀλλ' ὅτι ἀπεπτά ὄστ; [ὅσα γὰρ δι' ἐπιβολὴν θερμότητος ἢ ψυχρότητος, μικρὰ ὄντα τὰς ὄγκους, ἀπεπτά εἰσι,] καὶ οἷα κρᾶσιν, ἀλλὰ μὴ κρᾶσθαι ἐπὶ τῆς τῶν ζώων θερμότητος, διὰ μικρὰ ὄντα ἐπὶ τῶν δύο χιλιῶν, ταῦτα φάρμακά ὄστιν· ὅταν γὰρ εἰς τὴν χιλίαν εἰσέλθωσι καὶ διαχυθῶσι, φέρονται καθ' ὃς ἡ ἕψη πόρους εἰς τὰς φλέβας. ὁ πεφθέντα ἦ, ἀλλὰ κρατήσαντα, ἐκπίπτει φέροντα [τὰ] ἐμπόδια αὐτοῖς· καὶ καλεῖται τοῦτο κάθαρσις. χαλκὸς δὲ καὶ ἄργυρος καὶ τὰ τοιαῦτα, ἄπεπτα μὲν ὄστιν ἐπὶ τῆς τῶν ζώων θερμότητος, ἀλλ' οὐκ διὰ μικρὰ τοῦ χιλίας. ἔλαιον ἦ καὶ μέλι καὶ γάλα, καὶ τὰ τοιαῦτα τῆς ἕψης, καθαίρει, ἀλλ' ὁ τῷ ποιῷ, ἀλλὰ τῷ ποσῷ. ὅταν γὰρ διὰ πλῆθος ἄπεπτα γένηται, τότε καὶ καθαίρει, ὡσπερ καθαίρει. διὰ δύο γὰρ αἰτίας ἄπεπτά ὄστιν, διὰ τὸ ποιὰ αὐτὰ εἶναι, ἢ διὰ τὸ ποσά. διόπερ ὁ φάρμα-

κὸν

κόν ἐστιν οὐδὲν τῶν εἰρημένων· οὐδὲ γὰρ διὰ δύναμιν καθαίρει. τρυφνότης δὲ καὶ πικρότης συμβέβηκε τοῖς φαρμάκοις, καὶ δυσωδία, ὡς ἐναντίον ἔχει τῇ ὀσφρῇ τὸ φάρμακον. τὸ μὲν γὰρ, πεφθὲν ὑπὸ τῆς φύσεως, τοῦτο προσφύει τοῖς σώμασι, καὶ καλεῖται ὀσφρή· τὸ δὲ, μὴ πεφυκὸς κρατεῖσθαι, εἰσιὸν δὲ εἰς τὰς φλέβας, καὶ δι' ὑπερβολὴν θερμότητος ἢ ψυχρότητος ταράττον· αὕτη δὲ φαρμάκου φύσις ἐστίν. Διὰ τί τὸ μὲν πέσσει, πολὺ μᾶλλον ὄν, τῶν κύστιν λύει· ὀλίγον δὲ, τῶν χιλίαις; ἡ δὲ σκαμμωνία, πολλὴ οὖσα, τῶν χιλίαις λύει· ὀλίγη δὲ καὶ παλαιὰ, τῶν κύστιν; ἢ διότι ἑκάτερον ἑκατέρας ἐστὶ χυλιχωτέρα; τὸ μὲν γὰρ πέσσει, ὑρηλικόν ἐστιν· ἡ δὲ σκαμμωνία, καταρρεϊκόν. τὸ μὲν οὖν πέσσει, πολὺ μᾶλλον ὄν, φέρει εἰς τὴν κύστιν, καὶ διὰ τοῦτο χρῆται ἐν τῇ χολίᾳ· ὀλίγον δὲ ὄν, κρατηθὲν, διαλύει, καὶ γίνεται φάρμακον αὐτῆς. ἡ δὲ σκαμμωνία, πολλὴ μᾶλλον οὖσα, εἰς τοῦτο κρατεῖται, ὥστε διαχωρῆσαι· διαχωρήσασα δὲ, γίνεται φάρμακον, διὰ τὴν εἰρημένην ἐν τοῖς δυνατέρω αἰτίαν. ὀλίγη δὲ οὖσα, μετὰ τοῦ ποτοῦ ἀναπίνει εἰς πόρους, καὶ ταχὺ, πρὶν ταραχθῆναι, καταφέρεται εἰς τὴν κύστιν, καὶ ἔχει τὴν αὐτῆς δυναμιν, ἀπαγίζει τὰ προσπεφυκότα, καὶ τὰ σωτήριμα ὅσα ἐστὶ πολῆς ἐστιν. ἡ δὲ πολλὴ, ὥσπερ εἴρηται, διὰ τὴν ἰσχυρὰν πολὺν χρόνον ἐμμεῖναι, καὶ ἀπαγίζει πολλὴν κάθαρσιν καὶ γεώδη. Διὰ τί τὰς αὐτὰς φλεγμασίας, οἱ μὲν ψύχοντες, ὑγιάζουσιν· οἱ δὲ θερμαίνοντες, πέπουσιν; ἀλλ' οἱ μὲν, ἀλλοτρία θερμότητι· οἱ δὲ καταψύχοντες, τῇ οἰκείᾳ συναίρουσιν. Διὰ τί μεταβάλλοντες τὰ καταπλάσματα; ἢ ὅτι ὡς μᾶλλον ἀναθάλπουσι; τὰ γὰρ σωπῶντα, ὥσπερ ὅτι τῶν ἐδεσμάτων, οὐκέτι φάρμακα, ἀλλὰ ὀσφρῆ ἐστί· οὕτω καὶ ὅτι τῶν τοιούτων. Διὰ τί ὑγιαίνοντὸ μὴ τῆς ὀσφρῆς μὲν ὑπερτείνεσθαι, πονεῖν δὲ πλείω; ἢ ὅτι τὸ νοσεῖν αἴτιον προσπεφυκότος πλήθους; τοῦτο δὲ ἐστί, διὰ τὴν ὀσφρῆς ὑπερβολὴν, ἢ πόνων ἕνδεια. Διὰ τί τὰ φάρμακα καὶ τὰ πικρὰ ὡς ὅπιο-

πολὺ καὶ τὰ δριμὺ καθαρά; ἢ ὅτι ἄπεπτα τὰ πικρὰ καὶ δριμύ, ἄπεπτά ἐστι; διὸ καὶ τὰ φάρμακα, πικρὰ καὶ δριμύ. τῷ γὰρ ἄπεπτα εἶναι, καὶ κινητικὰ μετὰ πικρότητος, φάρμακόν ἐστιν· καὶ ἐὰν δοθῇ πλείω, διαφθείρει. ὅσα δὲ, καὶ σμικρὰ δοθῇ, διαφθαρτικά, ταῦτα οὐ φάρμακα λέγεται εἶναι), ἀλλὰ θανατηφόρα. διὸ ὅσα μὴ τῷ ποιῷ καθαίρει, οὐκ ἔστι φάρμακα. καὶ γὰρ τὸ θερμὸν πολλὰ μὲν ταῦτὸ ποιεῖ, ἐὰν ποσὰ δοθῇ, οἷον γάλα, ἔλαιον, γλεῦκος· ἄπεπτα δὲ ταῦτα, διὰ τὸ μὴ εἶναι) ὑπερβάλλα, καθαίρει· καὶ τούτοις οἷς μὴ ὑπερβάλλα, καθαίρει καὶ τούτοις. ἔστι γὰρ ἄλλα ἄλλοις ὑπερβάλλα καὶ διέπεπτα. διὸ οὐ πᾶσι ταῦτα φαρμακώδη, ἀλλ' ἐνίοις ἴδια. ὅλως γὰρ τὸ φάρμακον δεῖ μόνον μὴ πέπεσθαι, ἀλλὰ καὶ κινητικὸν εἶναι). ὥστε καὶ τὸ γυμνάσιον ἔξωθεν ἦκον ἢ ἔσωθεν, τῇ κινήσει ἐκκρίνει τὰ ἀλλότρια.

μη Διὰ τί τὰ μὲν ὑγρὰ διαρρητικὰ καὶ ἀπέρματα καὶ φυτά; ἢ ὅτι θερμὰ, καὶ ὑπερβάλλα· τὰ δὲ τοιαῦτα, ὑγρικά. ταχὺ γὰρ λεπτύνει ἡ ἐνοῦσα θερμότης, καὶ ἡ ὀσμὴ ἀσωματώδης· ἐπεὶ καὶ τὰ ὀσμώδη, οἷον σκόρδα, διὰ τὴν θερμότητα ὑγρικά, μᾶλλον μέντοι στυπτικὰ μεθ καὶ θερμά· διὸ τὰ ὑγρὰ ἀπέρματα. Διὰ τί δὲ τοὺς μὲν τὰ μὴ καθαρὰ καὶ φαῦλα τῶν ἑλκῶν, ξηροῖς καὶ δριμέσι καὶ στρυφνοῖς χρῆσθαι φαρμάκοις· τοὺς δὲ τὰ καθαρὰ καὶ ὑγιαζόμενα, ὑγροῖς καὶ μόνοις; ἢ διότι ἀπὸ μὲν τῶν μὴ καθαρῶν δεῖ ἀφαιρεῖν τι; τοῦτο δέ ἐστιν ὑγροῦ τινος ἀλλοτρία, ὧν ἀφαιρεῖν δεῖ. τὰ δὲ δριμέα καὶ στρυφνὰ, τοιαῦτα, καὶ ὃ ξηρὸν μᾶλλον τοῦ ὑγροῦ· τὰ δὲ καθαρὰ, νεύρου πουλώσεως δεῖται μόνον. Διὰ τί συμφέρει τοὺς ἀπὸ φλέγματος νοσήματα, λαγνεία; ἢ ὅτι ὃ ἀπέρμα τροφῆς ἐπίκρισις, καὶ φύσει ὅμοιον φλέγματι; ὥστε ἀφαιροῦσα πολὺ να φλεγματώδες, ὠφελεῖ ἡ συνουσία. Πότερον ὁ θερμαίνων τοὺς φέρειν ἀρχομένῳ βέλτιον ἢ ὕστερον; ἢ ἀρχομένῳ, ὅπως μὴ τροεξαθροισθῇ ἡ φλεγμασία ὑπὸ πέψεως; ἢ ὅταν ἀπεψαντέον δοκῇ, ἢ

ὅταν

ὅτω τοῖς οἰκείοις. ἀναλαμβάνειν χρὴ τῶν τοῖς ῥοφήμασι τοῖς ἀ-
ότεροις, καὶ λεπτοτέροις, καὶ δυσκοπότεροις· καὶ οὐδὲν ἄλλο τὸ ἔγκριμα
ἐκ τούτου ῥᾴδιόν ἐστιν ἀθεῖσ σώματι. ἐν γὰρ ἐν [τῇ] χιλίᾳ δὴ πα-
θεῖν τὰ εἰπόντος, ἀφαχυδίων τε καὶ θερμανθίων μὴ πόνου ὄν-
σώματι ζῶντα πέπονθε. Διὰ τί δὴ σκοπεῖν τὰ τοῖς ὄρεσιν ση- νθ
μεῖα, ἀπολαμβάνοντα τὴν ὄρησιν, εἰ ἤδη πέπεπται, ἢ μὴ μᾶλλον
καὶ συνεχῶς ὀρθιῶντα; ἢ δεῖται σημεῖον μὴ τὸ πεπέφθαι, ἐὰν ᾖ πυ-
ρόν; τοῦτο δὲ γνῶναι μᾶλλον ἀφαλαμβάνοισιν. ἢ δεῖται ἐνόπτου γνῶναι
ἁπτὸν μᾶλλον ὑγρὸν χρόας, ὀλίγον ἢ πολύ ὄν; ἐν μὲν γὰρ τῷ πολ-
λῷ ὑγρῷ, τὰ σήματα ἐνορᾶται· ἐν δὲ τῷ ὀλίγῳ, τὰ χρώμα-
τα· οἷς καὶ ὅτι τὸ δρόσον καὶ τὸ ῥανίδων, καὶ ὅτι τὸ δακρύων τὸ ὅτι
ταῖς βλεφαρίσι. συνεχῶς μὲν οὖν ἀφιέμενον, γνῶναι πλέον· ἀφα-
σσώμενον δὲ, δέχεται μᾶλλον· ὥστε καὶ ἡ ἀφὴ τοιοῦτον ἤδη ἀφὴ
τὸν πέλας, καὶ φαίνεται μᾶλλον τῆς ἀναλλάσεως γινομένης, καὶ
ἐνόπτου ἔνοπτον ἀφὴ τὸν διαίρεσιν. Διὰ τί δὲ δὴ πυκνοῦν νη
τὸν σάρκα τοῖς ὑγιείαν, ἀλλ' ἀραιοῦν; ὥσπερ γὰρ πόλις ὑγιὴς καὶ
τόπος εὔπνους, (δεῖ καὶ ἡ θάλασσα ὑγιὴς) οὕτω καὶ σῶμα εὔ-
πνουν, μᾶλλον ὑγιεινόν. δεῖ γὰρ ἢ μὴ ὑπάρχειν μηδὲν περίττω-
μα, ἢ τούτου ὡς τάχιστα ἀπαλλάττεσθαι· καὶ ἀεὶ οὕτως ἔχειν τὸ σῶ-
μα, ὥστε λαμβάνον, εὐθὺς [ποι] ἐκκρίνειν τὸν περίττωσιν, καὶ εἰ ἐν
κινήσει καὶ μὴ πρεμεῖν. τὸ μὲν γὰρ μόνον, σηπεδ, ὥσπερ ὕδωρ τὸ μὴ κι-
νούμενον· σηπόμενον δὲ, νοσοποιεῖ· τὸ δὲ ἐκκρινόμενον, τοῖς τὸ διαφ-
θαρτικὸν χωρίζεται. τοῦτο οὖν πυκνουμένης μὲν τῆς σαρκὸς, οὐ γί-
νεται (ὥσπερ εἰ γὰρ ἐμφράττονται οἱ πόροι) ἀραιουμένης δ', συμ-
βαίνει. δεῖ καὶ τὸ δὴ ἐν τῷ ἡλίῳ γυμνὸν βαδίζειν· (συνίσταται γὰρ
ἡ σὰρξ, καὶ κομιδῇ ἀποσαρκοῦται, καὶ ὑγρότερον τὸ σῶμα γίνεται. τὸ μὲν
γὰρ ἐντὸς, διαφθορᾶς· τὸ δ' ὅτι πολῆς, ἀπαλλάττεται· ὥσπερ καὶ τὰ
κρέα τὰ ὀπτὰ, τοῦ ἑφθῶν μᾶλλον) οὐδὲ τὰ σήπη γυμνὰ ἔχον-

τα βαδίζειν· ἀπὸ γὰρ τῶν ἀρίστα ὠκοδομημένων τὸ σῶμα ζῶον ἥκιστα ἀφανῆ, ἃ ἥκιστα δέεται ἀφαιρέσεως, ἀλλὰ μᾶλλον τὰ ἐντός. ἐκεῖθεν μὲν οὖν ἀφ' ὃ πόρρω εἴ), ἐὰν μή τι πάνυ, οὐκ ἔστιν ἱδρῶτα ἀγαγεῖν. ἀπὸ τούτου δὲ, ἀφ' ὃ ῥᾷστον, ῥᾴδιον. Διὰ τί ποτε τοῖς χειμέτλοις, καὶ ὃ ψυχρὸν ὕδωρ συμφέρει, καὶ ὃ θερμόν; ἢ ὅτι τὰ χείμελα δι' ἐναβολίων ἐστὶ ὑγρά; ὃ μὲν οὖν ψυχρὸν, στυπτικὸν καὶ βραχὺ ὃ ὑγρόν· ὃ δὲ θερμὸν, ἐκπυκνωτικὸν, καὶ ἐξονδον ποιεῖ τῷ πνεύματι, ἀραιοῖ τὴν σάρκα. Διὰ τί ὃ ψυχρὸν καὶ ποιεῖ καὶ παύει τὰ χείμελα, καὶ ὃ θερμὸν τὰ πυρίκαυστα; ἢ ἀφ' ὃ αὐτό; ποιεῖ μὲν, στυπτικὸν· παύει δέ, [μᾶλλον] ξηραίνον- 10
νει δα. Ἐν τοῖς πυρετοῖς διδόναι δεῖ ὃ ποτὸν, πολλάκις καὶ κατ' ὀλίγον. ὃ μὲν πολὺ, ῥᾳδίως· ὃ δὲ ὀλίγον μὲν, πολλάκις δέ, διαβρέχει, καὶ εἰς τὰς σάρκας χωρεῖ. οἷα γὰρ τὰ ἐν τῇ γῇ, ἐὰν μὲν κατὰ πολὺ ἔλθῃ, ὃ ὕδωρ ῥᾳδίως· ἐὰν δὲ κατ' ὀλίγον, βρέχει μόνον· ὃ αὐτὸ [δὲ] καὶ ἐν τοῖς πυρετοῖς. τὰ γὰρ ῥέοντα ὕδατα, ἐάν τις κατ' ὀλίγον 15
ἄγῃ, ὁ ὀχετὸς σκιπτεῖ· ἐὰν δὲ ὃ ἴσον, ἀθρόον ἄγῃ, ὅπου ἐὰν ἄγῃ, χωρεῖ. ἔπειτα καταχείσθω ἀκίνητος ὡς μάλιστα. ἀκίνητος μὲν, ὅτι καὶ ὃ πῦρ φανερῶς, ἐάν τις μὴ κινῇ, καταμαραίνει). ταῖς πυρέσσουσι μὴ καταχείσθω, διότι ὁ αἰθὴρ ὃ πῦρ ἐξεγείρει· καὶ ῥιπιζόμενον ὃ πῦρ, ἐξ ὀλίγου πολὺ γίγνεται. προσεκκαίεσθαι δὲ τούτου ἕνεκεν, ὅτι πυρεῖ ἐὰν 20
δυσπνοῶ μὴ διδῷς, σβέννυται. καὶ τὰ ἱμάτια μὴ ἀπογυμνούσθω, ἕως ἂν νοτὶς ἐξέλθῃται. ὃ φανερὸν γὰρ πῦρ, ὃ ὑγρὸν σβέννυσι. καὶ διὰ ταῦτα δὴ καὶ ἐν τῇ φύσει. ὅτι δὲ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν, προσπαθύζειν δεῖ καὶ σκεπάζοντα, καὶ πυριάματα προσφέρειν τοῖς πόδας προσπιέζοντα· καὶ προεξαλλομένου ἀναπαύεσθαι, ὅπως ὅτι θερ- 25
μότερος ἢ προσ τὸ τῶν λήψιν εἴ). καὶ γὰρ ὅπου πολὺ πῦρ, ἢ ὀλίγον
νζ προσ ἑαυτὸ ἄγει. Τεταρταίοις πυρετοῖς δεῖ μὴ λεπτοῦν, ἀλλὰ πῦρ ἐν τοῖς σώμασιν ἐμποιεῖν εἰσάγοντα. δεῖ δὲ καὶ τοῖς γυμνασίοις

σίοις χρῆσθαι. ἢ δὲ ἡμέρα ἡ λῆψις, λουσάμενον, ὕπνον μὴ ζητεῖν. Διὰ τί τοῦτο καὶ συμφέρει θερμαίνεσθαι δίαιταν, ὅτι ἀσθενὴς ὁ τεταρταῖος πυρετός. εἰ γὰρ μὴ ἰσχὺν ἀσθενὴς, οὐκ ἂν τεταρταῖος ἐγίνετο. ὁρᾷς ὅπου πῦρ πολὺ, λύχνος ἀδυνάτως καίεσθαι; τὸ γὰρ πολὺ, τὸ ὀλίγον τρέπει ἑαυτὸ ἁρπάζει. τούτου δ' ἕνεκεν, πολὺ πῦρ ἐν τῷ σώματι ἐμποιεῖ, ὅτι ὀλίγον ὁ πυρετὸς πῦρ ἔχει. ἔστι δὲ τὸ καθ' ἡμέραν διάτημα, τὸ μὲν, πῦρ, τὸ δὲ, νοτίδα εἰς τὸ σῶμα εἰσάγοντα. Εἰ- νη
σὶ δὲ νόσοι, αἱ μὲν, ἀπὸ πυρὸς· αἱ δὲ, ἀπὸ νοτίδος. ἀμφότεραι δὲ, αἱ μὲν ἀπὸ πυρὸς νόσοι, νοτίαι· αἱ δὲ ἀπὸ νοτίδος, πυρέται. νοτίδα γὰρ ξηραίνει.

Ὅσα τρέπει ἱδρῶτα. β.

Διὰ τί οὐδὲ σωτείνουσιν οὐδὲ κατέχουσι τὸ πνεῦμα οἱ ἱ- α
δρῶτες, ἀλλὰ μᾶλλον αἴρουσιν; ἢ ὅτι τὸ πνεῦμα κατεχόμενον πληροῖ τὰς φλέβας· ὥστε κωλύει ἐξιέναι; ὡς ὅταν τὸ ὕδωρ τὸ ἐκ τῶν κλεψύδρων, ὅταν πλήρης ᾖ ὅσας δεῖ λάβῃ πίς. ὅταν δὲ ἐξέλθῃ, πολὺ γίνεται, διὰ τὸ ἐν αὐτῇ ὀπτὴν λιφίαν ἀφεῖναι ὀλίγον. Διὰ β
τί δ' οὐχ ἱδρῶσι τὰ ἐν θερμῷ ὕδατι μέρη, ἀλλ' ἂν θερμὰ ᾖ; ἢ διότι τὸ ὕδωρ κωλύει τὴν ἔξοδον; ὁ δὲ ἱδρὼς, τὸ κακῶς τρεφόμενον ἐστὶν ἐν τῇ σαρκί· ὃ κωλύει τὴν ἔξοδον, ὅταν ἐκκρίνηται διὰ θερμότητα. Διὰ τί ὁ ἱδρὼς ἁλμυρός; ἢ διότι γίνεται ἀπὸ κινήσεως γ
καὶ θερμότητος, ἀποκρινόμενος ὅσον ἀλλότριον ἔνεστιν ἐν τῇ τροφῇ σὺν τῇ τροφῇ τρέπεται εἰς αἷμα καὶ τὰς σάρκας; τοῦτο γὰρ πάλιν ἀφίσταται, διὰ τὸ μὴ οἰκεῖον εἶναι), καὶ ἔξω ἐξικμάζεται. ἁλμυρὸς δέ ἐστι, διὰ τὸ γλυκύπικρον καὶ χυμόπικρον εἰς τὸ σῶμα μὴ πλῶσθαι. τὸ γὰρ ἀλλοτριώτατον καὶ ἀπεπόπικρον, ἀπολύεται. τὸ τοιοῦτον δὲ ἐν μὲν τῇ κάτω τροφῇ, ἥδιον καλεῖται· ἐν δὲ σαρκὶ, ἱδρώς· ἄμφω δὲ δημιουργεῖ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. Διὰ τί τὰ ἄνω ἱδρῶσι μᾶλλον δ

τ κάτω; πότερον ὁ θερμὸν ἄνω καὶ ἀνέρχεται, καὶ ἔστιν ἄνω· τοῦτο δ' ἄνω φέρε ὁ ὑγρόν; ἢ ὅτι πνεῦμα ποιεῖ τ ἱδρῶτα· τοῦτο δ' ἐν τοῖς ἄνω; ἢ διότι ἄπεπτον ὑγρὸν ὁ ἱδρώς ἐστι· τοιοῦτο δ' ἐν τοῖς ἄνω; ἢ γὰρ κρίσις
ε ἄνω. Διὰ τί ταῖς χερσὶν γυμναζομένοις μᾶλλον ἱδρῶς γίγνεται, ἐὰν τὰ ἄλλα ὁμοιοσχημονῶμεν; ἢ διότι ἰσχύομεν μάλιστα τούτῳ τῷ τόπῳ; τούτῳ γὰρ ὁ πνεῦμα κατέχομεν· εἶτα καὶ τῇ τειθομένῃ συμπονεῖμεν μᾶλλον, ἢ ὅταν ἄλλο μέρος τείνωμεν. τῇ γὰρ καθεξῇ τὸ
ς πνεύματος, καὶ τειθόμενοι γυμναζόμεθα, καὶ τείνοντες. Διὰ τί ὁ ἱδρὼς ἐκ τῆς κεφαλῆς, ἢ οὐκ ὀζῇ, ἢ ἧττον τοῦ ἐκ τοῦ σώματος; ἢ ὅτι εὔπνους ὁ τῆς κεφαλῆς τόπος; δηλοῖ δὲ μικρὸς ὤν, τῇ τ' τειχῶν ἐκφύσει. διεξόδους δὲ οἱ τόποι, καὶ τὰ ἐν αὐλοῖς γίγνεται, ὅσα μὴ εὔ-
ζ πνοα. Διὰ τί οἱ γυμναζόμενοι ἐὰν διαναπαυσάμενοι παλαίωσιν, μᾶλλον ἱδρῶσιν, ἢ ἐὰν συνεχῶς; ἢ διὰ τὸ ἀναθερμίζεσθαι διαναπαυομένων· ἕπεται τοῦτον τ' ἱδρῶτα ἕλκειν ὑγρὸν ἡ πά-
η λη· ἢ ὃ συνεχὴς, διαξηραίνει ὥσπερ ὁ ἥλιος. Διὰ τί μᾶλλον ἱδρῶσιν, ὅταν μὴ διὰ πολλοῦ χρόνου χεῶν) ταῖς ἀφιδρώσεσιν; ἢ διότι οἱ ἱδρῶτες γίνονται οὐ μόνον δι' ὑγρότητα, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ τὰς πόρους διεῶσθαι μᾶλλον, καὶ διαμὰ τὰ σώματα εἶναι; τοῖς μὲν οὖν μὴ χεομένοις, συμμεμύκασιν οἱ πόροι, τοῖς χεομένοις δ' ἀναστο-
θ μοῦνται. Διὰ τί τῷ ἡλίῳ μᾶλλον θερμαινόντος τοὺς γυμνοὺς ἢ τοὺς ἀμπεχομένους, ἱδρῶσι μᾶλλον οἱ ἀμπεχόμενοι; πότερον ὅτι τοὺς πόρους συμμύει ποιεῖ ἐκκαίων ὁ ἥλιος; ἢ διότι ταῖς ἀτμίσι διαξηραίνει· ἀμπεχομένοις δ', ταῦτα ἧττον συμβαίνει; Διὰ τί ἱ-
ι δρῶσι μάλιστα τὰ πρόσωπα; ἢ ὅσα διαμὰ, καὶ ὑγρὰ μάλιστα· διὰ δὲ τούτων ὁ ἱδρὼς διαπορεύεται; δοκεῖ δὲ πηγὴ εἶναι) ἡ κεφαλὴ τοῦ ὑ-
γροῦ. διὰ καὶ αἱ τείχες, διὰ τὸ πολὺ ὑγρὸν· ὁ δὲ τόπος, διαμὸς καὶ ἱ-
ια μός. δίδοσιν ἀεὶ τῇ φύσιν. Διὰ τί ὅτ' ἀνθρώπου τῶν πυ-
ρετῶν, μᾶλλον ἱδρῶσιν, ὅτ' ἐλάττονος ἀεὶ, ἀλλὰ πλείονος ὄντος φερο-
μένου;

μᾶλλον; οἱ γὰρ ἐν τοῖς πυκνοτέροις ἱδρῶσι μᾶλλον, ἢ ἀραιοῖς εἰ εἴη τοσοῦτον. ἢ ὅτι τὸ σύμμετρον ἕκαστον ἐργάζεται; οὐκοῦν εἰ τοσοῦτον ποιεῖ τὸ πλῆθος, τοσοῦτον ποιήσει πλῆθος ἢ μᾶλλον τοὐναντίον, ὅτι τῷ συμμέτρως εἰ), ἐργάζεται τὸ ἔργον. Διὰ μὲν οὖν τοῦτο, οὐχὶ τοσοῦτον πλῆθος μᾶλλον ἱδρῶσι· Διὰ τί δὲ τοσοῦτον ἕκαστον, δηλόν ἐστι) συμμετρίαν, καὶ τὸ πεποιηκὸς μηκέτι ποιεῖν, τοσοῦτον πλεονάζει μᾶλλον. οὐ γὰρ ταὐτὸ τοσοδοποιεῖται εἰς ἕκαστον, καὶ ὁπωσδήποτε ἔχειν τοῦ σκληρύνεσθαι, καὶ ἤδη τοῦτο ἐργάζεται, ἀλλ' ἕτερον. τὸ μὲν οὖν ὀλίγον μᾶλλον ἢ πολύ, τοσοδοποίησε καὶ παρεσκεύασε τὸ σῶμα τοσοῦτο ἱδρῶσαι. δηλοῖ δὲ καὶ συμμετρίας καὶ πλείονος τοσοῦτο ποιῆσαι. τοῦτο δὲ οὐκέτι ποιεῖ ὃ πεποίηκεν, ἀλλὰ μετ' αὖθις ὕστερον, δηλοῖ τῆς συμμετρίας γινόμενον.

Διὰ τί ἀπὸ λεγίσματος μᾶλλον ῥᾳδίως ἱδρῶσι, ἢ ἐὰν σιν ὁπτιμεῖναι; πότερον διὰ τὸ καταψύχεσθαι ὑπὸ τοῦ ἔξω; ἢ ὅτι ὥσπερ πῶμα γίνεται ὁ ἔξω ἱδρὼς ὁπὸ τοῖς πόροις; ὥστε κωλύειν τὴν ἔσω θεν τὴν ὁρμήν. Διὰ τί τὸ πήλινον διαφθείρει τὰς ἱδρῶτας ποιεῖ, καὶ ἔνια τῶν μύρων; ἢ ὅτι ὧν ἐν τῇ ὀσμῇ βαρύτης ἔνι, ταῦτα κεραννύμενα ταῖς τοιαύταις ὑγρότησι, κακοδιαφέρειν ποιεῖ τὴν ὀσμήν; Διὰ τί ἱδρῶμεν τὸ νῶτον μᾶλλον ἢ τὰ τοῦ μέθεν; ἢ ὅτι ἐν μὲν τῷ τοῦμέθεν ὁ τόπος ἐντὸς, εἰς ὃν ἀποχωρεῖται τὸ ὑγρόν; ἐν δὲ τῷ ὄπισθεν οὐκ ἔστιν, ἀλλ' ἔξω τὴν ἔκκρισιν ἀναγκαῖον γίνεσθαι. τὸ δ' αὖθ' ὅτιν αἴτιον καὶ ὅτι τὴν χιλίαν ἥμισυ ἱδρῶμεν ἢ τὸ ζῷον. ἔτι δὲ ὅτι μᾶλλον διαφυλακτικόν ὅτι τὸ ἱδρῶτος τὰ νῶτα, καὶ τὰ ὄπισθεν, ἢ τὰ τοῦμέθεν, διὰ τὸ μᾶλλον τὰ ἔμπροσθεν [τῷ ὄπισθεν] ἀποψύχεσθαι· ὅπερ ὅτιν αἴτιον καὶ τοῦ ταχὺ μαδᾶν τὰς ἱδρῶτας τάχιστα καὶ μάλιστα· ἥκιστα γὰρ ψύχονται. ἔτι δὲ διαφορωδέστερά ὅτι τὰ περὶ τὸν νῶτον τῶν ἔμπροσθεν· ὥστε ὑγρότερα. πλείων δὲ ὑγρότης ὅτιν ἐν τοῖς ὄπισθεν. ὁ γὰρ μυελὸς καταπίπτων ἐστίν, ὑγρασίαν πολλὴν παρέχει. Διὰ τί ἐφ' ἃ καταχείμεθα, οὐχ

ἱδρῶμθ; ἢ ὅτι θερμὸς ὢν ὁ τόπος ᾧ ἀπολόμθα, κωλύϛ διϊέναι τ' ἱδρῶτα· ἀναξηραίνϛ γὰρ αὐτόν; ἔτι ὑθλίβεται. θλιβόμθον ὑ σχεῖται τὸ αἷμα· ὃ συμβαίνοντος, καταψύχεται μᾶλλον. σημεῖον ὑ ἡ ναρκη. καταψυξίς τε γὰρ ὅϛι τὸ πάθος, καὶ γ῍ϛ ὐκ θλίψεως, ἢ πληγῆς. Διὰ τί οἱ καθεύδοντες μᾶλλον ἱδρῶσιν; ἢ ἅμα τῷ αὐτιτυπεῖσθαι; ἀληθὲς γὰρ τὸ θερμὸν ἐντὸς, ἐξελαύνϛ τὸ ὑγρόν. Διὰ τί τὸ πρόσωπον μάλιστα ἱδρῶσιν, ἀρχόταζον ὂν; ἢ ὅτι πολύϊδρωτα μέν, ὅσα ὔφυγρα καὶ θραυά; ἢ ὑ κεφαλὴ τοιαύτη. ὑγρότητα γὰρ οἰκείαν ἔχϛ πλείστην. δηλοῦσι ὑ αἱ φλέβες τείνουσαι ἐνθῦθεν, καὶ οἱ καταῤῥοι ἐξ αὐτῆς, καὶ ὁ ἐγκέφαλος ὑγρὸς, καὶ οἱ πόροι πολλοί. σημεῖον ὑ αἱ τείχες, ὅτι πολλοὶ οἱ πόροι εἰσὶ, πρὸς ἃ φέρονται ἔξω. ὐκ οὖν ἐκ τῶν κάτω ὁ ἱδρὼς, ἀλλ' ἐκ τ῍ κεφαλῆς γ῍ϛ. διὸ [καὶ] ἱδρῶσι καὶ πρόσωπον καὶ μάλιστα τὸ μέτωπον· ὑποκϛται γὰρ πρόσωπον· τὸ ὑ ὑγρὸν, κάτω ῥϛ, ἀλλ' ὐκ ἄνω. Διὰ τί οἱ ἱδρωῶτες, ἐὰν ψυχθῶσιν ἢ ὕδατι ἢ πνεύματι, ναυλιῶσι; πότερον τὸ ὑγρὸν ψυχθὲν ἔσπ ἀληθὲς, ἐμπρεσθεν ὐκ ἠρεμοῖ διὰ τὸ ῥεῖν; ἢ καὶ τὸ πνεῦμα διϊὸν ἔξω, γινόμθον ἱδρώς, διὰ τὴν ψῦξιν, τοῦτο ἔσω ψυχθὲν πρὶν ἐξελθεῖν, ὑγρὸν ἐγκύκλιον, καὶ πρόσπεσὸν ποιϛ τὴν ναυτίαν; Διὰ τί ποτε ὐκ ἐπὶ ποδῶν καὶ τῆς κεφαλῆς, μάλιστα ἱδρῶτες γίνονται θερμαινομένων; ἢ ὅτι τὸ θερμαινόμθον ἐφέλκϛ ἐφ' ἑαυτὸ τὸ ὑγρόν; τὸ ὑ ὑγρὸν ὐκ ἔχϛ ὅπη καταναλίσκῃ), διὰ τὸ εἰ) τοὺς τόπους κ τοὺς ὀχώδϛ. ὐκπίπτϛ οὖν ἔξω. Διὰ τί οἱ πονοῦντες, ὅτε παύσον), ἱδρῶσιν; ἔδϛ γὰρ, εἰ τῷ ὁ πόνος αἴτιος, ὅτῳ πονῶσι. πότερον ὅτι πονούντων μέν, ὑποῤῥεόντος τ῍ πνεύματος αἱ φλέβες ἐμφυσώμεναι, τοὺς πόρους συμμεμυκέναι ποιῶσι· παυσαμένων ὑ, στομίζουσιν; ὥστε διὰ ῥυτέρων γινομένων τ῍ πόρων, ῥᾷον διέρχεται τὸ ὑγρόν. ἢ ὅτι πονούντων μέν, ἀποκρίνϛ ἡ κίνησις ὐκ τῶν συμπεφυκότος ὑγροῦ πνεύμα, καὶ διὰ θερμότητα τ῍ ἀπὸ τ῍ κινήσεως, γ῍ϛ τὸ ὑγρὸν πνεῦ-

πνεῦμα ἐπὶ πολῆς; ὅταν ὁ παύσηται πονῶν, ἅμα καὶ ἡ θερμότης λήγει, καὶ ἐκ τῶν πνεύμασος πυκνοῦται, ὑγρότης γίνεται, ὁ καλοῦμεν ἱδρώς. Πότερον δὲ μᾶλλον τῶν θέρους ἀσθενεστέρους ποιεῖ ὁ ἱδρώς, ἢ τῶν χειμώνος; ἢ ὅτι μᾶλλον ὑγροὶ καὶ χαλεπώτεροι αἴρεσθαι ἐπιμελείας γίνονται· αἴρει. ὥστε τῶν χειμώνος δεῖ μᾶλλον, ἢ μεγάλη ἡ μεταβολή, καὶ τὰ σώματα ἀσθενεστέρους ἐστί; πάλιν, ψυχθέντος ἐπὶ πολὺ φύσει τῶν χειμώνος. δῆλον ἄρα ὅτι τῶν θέρους μᾶλλον. καὶ γὰρ τὰ ὑγρὰ σήπεται μᾶλλον ἀπόντα τῶν θέρους· διὸ τότε δὲ ἀπώλλυν. διὰ τοῦτο καὶ οἱ ἀρχαῖοι πρύτεις ἔτως ἔλεγον. Διὰ τί ἀεὶ τῶν σώματος ῥέοντος, καὶ τῆς ἀπορροῆς γινομένης ἐκ τῶν περιττωμάτων, ἀναφίζεται τὸ σῶμα, ἐὰν μὴ ἀφιδρώσῃ; ἢ ὅτι ἐλάττων ἔκκρισις; ὅταν γὰρ ἐκ ὑγροῦ μεταβάλλῃ εἰς ἄερα, πλῆθος γίνεται ἐξ ἐλάττονος. τὸ γὰρ ὑγρὸν διακρινόμενον, πλῆθος. ὥστε πλείονι χρόνῳ ἡ ἔκκρισις. διὰ τοῦτο, καὶ ὅτι διὰ ἐλαττόνων πόρων ἡ ἔκκρισις ἐστίν. ἔτι τὸ γλίσχρον καὶ τὸ κολλῶδες, μᾶλλον τῶν ὑγροῦ ἐκκρίνει, διὰ τὴν κατάμιξιν· μᾶλλον δὲ τῶν πνεύμασος, ἀδιαλύτως. μάλιστα δὲ τοῦτ' ἐστὶ τὸ λυποῦν. διὰ καὶ οἱ ἔμετοι τῶν ἱδρώτων χαυνίζουσι μᾶλλον, ὅτι σωματωδέστεροι ὄντες. καὶ ὅτι τὴν μὲν ἀρχὴν πόρρω ὁ τόπος ἐστίν, ἐν ᾧ τὸ γλίσχρον καὶ τὸ κολλῶδες· ὥστε ἔργον μεταλαβεῖν· τὴν δὲ χειλίαν, ἐγγύς. ἢ γὰρ ἐν αὐτῇ ἐγγίνεται, ἢ πλησίον· διὰ καὶ δυσεξάγωγον μᾶλλον. Διὰ τί ἧττον ἱδρῶσιν ἐν αὐτῷ τῷ ποιεῖν, ἢ μένοντες; ἢ ὅτι πονοῦντες μᾶλλον, ποιοῦσι· πεποιηκότες δέ, πεπονήκασιν; εἰκότως οὖν ἐκκρίνεται πλέον. ὅτε μὲν γὰρ γίνεται, ὅτε δὲ ἐστίν. ἢ ὅτι πονούντων μᾶλλον, συγκλείονται τῆς ἀρχῆς οἱ πόροι, διὰ τὴν κάθεξιν τοῦ πνεύματος· ὅταν δὲ αἰῶσιν, ἀνοίγονται; διὰ καὶ τὸ πνεῦμα κατέχοντες, ἧττον ἱδρῶσι. Διὰ τί ὅταν ἐξαίφνης ὀργισθῶμεν, οὐ ἱδρῶς ἐν πλείων, καὶ ὅταν ἐν κινήσῃ ἢ τὸ σῶμα, ἀλλ' ὅταν παύσωνται; ἢ ὅτι τότε μὲν ὥσπερ ἐπὶ τὸ ἔξω τὸ θερμὸν ἢ μᾶλλον τινός ἐστιν

ὕδωρ ῥέον ἀποφερόμενον πολλαχόθεν σῶμα θερμαίνομεν; ὅταν γὰρ ἀφερῇ, πλέον ἢ ὅσον ἐξ ἀρχῆς. ὡς γὰρ τὸ χλεύης, οὕτω καὶ τὸ πνεῦμά τοῦ ὕδατός ἐστιν ἀπολιφθεῖσαν, ὥσπερ ἐν τῇ κλεψύδρᾳ, καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ ὕδατος· ἀπολαμβάνει γὰρ ἐκεῖνο. ὁμοίως οὖν πολλῆς κινήσεως οὔσης, τὸ πνεῦμα ἀναπολαμβάνει· διὸ καὶ αἱ φλέβες διατείνονται τῷ ὑγρῷ ὑπὸ δυναμένου ἐξιέναι. ἀπολαμβανόμενον δὲ ἀεὶ θερμὸν τὸ ὑγρὸν, ὅταν ἀνεθῇ τὸ πνεῦμα, ἀθερμον ἐξέρχεται. Διὰ τί ὅταν πίωσιν, ἧττον ἱδρῶσιν ὑπιφαλόντες; ἢ διότι τὰ σιτία ὑπιασάτας τοῦ ὑγροῦ τοῦ πόματος, καθάπερ εἰς σπόγγος ἐμπεσόν; ἔστι δὲ κωλύσαν τοῦ ὁρμοῦ τὸ μικρὸν μέρος, ὥσπερ ἐν τοῖς ῥεύμασι τὸ ὑπολαβὸν τὰς πόρους τοῦ ὑγροῦ τοῦ ἐφ' ἑαυτοῦ. Διὰ τί οἱ ἀγωνιῶντες ἱδρῶσι τὰς πόδας, τὸ δὲ πρόσωπον οὔ; μᾶλλον γὰρ ἄλλο, ὅταν πρῶτον ἱδρώσῃ τὸ σῶμα, τότε μᾶλλον καὶ τὰς πόδας. ψυχρότατος γὰρ ὁ τόπος· διὸ καὶ ἥκιστα ἱδρῶσι, καὶ οἱ ἰατροὶ ἐν ταῖς ἀρρωστίαις μάλιστα προστάττουσι τὰς πόδας προθερμαίνειν, ὅτι ὑγρότατοί εἰσιν. ὥστε ἐρχομένου ῥᾳδίως ῥίγους ποιοῦσι καὶ τῷ ἀνθρώπῳ σώματι. ἢ ὅτι καὶ ἡ ἀγωνία ὅτι θερμοτάτου τοῦ μεταίσιος, (ὥσπερ ἐν τῷ φόβῳ ἐκ τῶν ἄνω τόπων εἰς τὰς κάτω· διὸ καὶ αἱ χολίαι λύονται τῶν φοβουμένων) ἀλλ' αὔξησις θερμοῦ, ὥσπερ ἐν τῷ θυμῷ· καὶ γὰρ ὁ θυμὸς ζέσις τοῦ θερμοῦ ὅτι τοῦ περὶ τὴν καρδίαν· καὶ ὁ ἀγωνιῶν, διὰ διὰ φόβον καὶ διὰ λύσιν πάσχει, ἀλλὰ διὰ τὸ μέλλον. Διὰ τί τὸ πρόσωπον ἥκιστα ἱδρῶσι, καίπερ θερμαινόμενον, οὐκ ἱδρῶσι δέ; ἢ διὰ τὸ μᾶλλον θερμαίνεσθαι; ὥστε τὸ μὲν ἐν τῷ προσώπῳ ὑγρὸν, ξηραινόμενον ὑπὸ τοῦ θερμοῦ ἐπιπολάζουσα, τὸ δὲ ἐν τοῖς ποροῖς στενοῖς, διὰ τὸ ἐλάττω μὲν εἶναι, πλέω δὲ τοῦ ἐμφύτου καὶ προϋπαρχούσης. Διὰ τί καθεύδοντες ἱδρῶσι μᾶλλον ἢ ἐγρηγορότες; ἢ ὅτι ἔσωθεν ἡ ἀρχὴ τοῦ ἱδρῶτος θερμοτέρα τὰ ἐντός· ὥστε καὶ ἐκκρίνει διὰ χέουσα ἡ ἐντὸς θερμότης, τὸ ἐντὸς ὑγρόν· ὥστε ἀεὶ ἔοικεν ἀπορρεῖν τι τοῦ σώματος· ἀλλὰ διὰ

διὰ τὸ μηδὲν εἶ), ὡσεὶς ὁ ὡσεὶς πίπλον ἀλιωθήσε), λαν θάνε. σημεῖον δὲ· τὰ γὰρ χείλεα τῶ σώματος ἀεὶ ἱδροῖ. Διὰ τί ἐν τοῖς πυελατηείοις μᾶλλον ἱδρῶσιν, ὅταν ᾖ ψύχος; ἢ ὅτι ὁ θερμὸν ἀβαδίζῃ ἔξω, διὰ τὴν τῶ ψύχους ὡείασιν· (κωλύε) γὰρ τοῦτο τόπου) ἀλλ' ἐντὸς καὶ θαλύθμιον ᾖ μῆκον, διὰλύε τὰ ἐν ἡμῖν ὑγρὰ, ᾖ ἱδρῶτα ποιε διʼ αὐτῶν. Διὰ τί ὠφελιμώτερός ἐστιν ὁ ἱδρὼς, κἂν ἐλαττον ἐπέλθῃ, ὁ γυμνῶ ᾳχάζοντος ἢ μόμβυος, ἢ ὁ ἐν ἱματίῳ; ἢ ὅ μβῦ ποιῆν, τῶ μὴ ποιῆν βέλτιόν ἐστι καθόλου· ᾖ ὁ ἱδρὼς ᾧ ὁ μὴ ποιῆ, [τῶ δὲ ποιῆ βελτίων ἐστί· ᾖ ὁ μᾶλλον ᾧ μὴ ποιῆ,] τῶ ἧττον, βελτίων; μᾶλλον δʼ ἐστὶ μὴ ποιῆ, ὁ γυμνῶ ᾳχάζοντος ἢ μόμβυος. ἐὰν γὰρ μὴ πολλὴ σωβονία ᾳχάσῃ, ἃ δύναται ἱδρῶσαι, γυμνὸς ὤν. ἐν ἱματίῳ γὰρ καὶ πάμυ μετείως ᾳχάσῃ, ταχὺ ἱδροῖ, διὰ τὴν ἀπὸ τῶ ἱματίε ἀλέαν. καὶ διὰχρέστεροι δὲ γίνονται οἱ γυμνοὶ ᾳέχοντες τῶ ᾖρεος τῶν ἐν ἱματίοις, ὅτι ὡσαὐτῶς ἄπαντες οἱ ἐν τοῖς ὑπνωτέροις τόποις οἰκοῦντες, διὰχρέστεροί εἰσι τῶν ἐν τοῖς καταπεπνιγμένοις οἰκούντων· οὕτω καὶ αὐτὸς αὑῶ ὁ ἄνθρωπος, ὅταν μὲν ὡσαὐτῶς ἐν ὑπνοίᾳ ᾖ, τότε διὰχρέστερός ἐστιν, ἢ ὅταν μὲν καταπεπνιγμένος ᾖ καὶ ὡσεχόμενος ὑπό τινος ἀλέας πολλῆς· ὃ συμβαίνε μᾶλλον τῶν ἐν ἱματίῳ ᾖχοντι. διὰ ταῦτα δὲ καὶ οἱ πολιὸν χρόνον καθεύδοντες, διὰχρέστεροί εἰσι τῶν μέτριον χρόνον καθεύδοντων. καταπέπνικται γὰρ καὶ ὁ καθεύδων. Διὰ τί οἱ ἀγωνιῶντες ἱδροῦσι τὰς πόδας, ὃ δὲ ὡσωπον ἧ, ἐν τῶ διῆῳ βίῳ ἱδρουόντων ἡμῶν μάλιστα μὲν τὸ ὡσωπον, ἧκιστα δὲ τὰς πόδας; ἢ ὅτι ἡ ἀγωνία, φόβος τίς ἐστι ὡσὶς ἀρχὴν ἔργου· ὁ δὲ φόβος, κατὰ ψυξις τῶν ἄνω; διὰ καὶ ὠχριῶσι τὰ ὡσωπα οἱ ἀγωνιῶντες, κινοῦνται δὲ ᾖ σκαίεσι τοῖς ποσί. ποιοῦσι γὰρ τοῦτο οἱ ἀγωνιῶντες, ᾖ καθάπερ γυμνάζονται· διὰ εἰκότως ἱδρῶσι ταῦτα οἷς πονοῦσι· καὶ τείνουσι ᾧ τὰς χεῖρας καὶ συγκαθιᾶσι, ᾖ ἐκτείνονται, καὶ ἐξάλ-

λοῦ), καὶ ὁδὲποτε ἠρεμοῦσιν. ὁρμητικοὶ γὰρ εἰσι πρὸς ὃ ἔργον, διὰ δὲ τὸ θερμὸν αὐτῶν ἠθροῖσθαι εἰς τὸ πρὸς τὸ σῆμος τόπον, ὄντα ὑγρὰ σωματώδεστερον. ὅθεν πάντος διαπίπτοντος αὐτοῦ τε καὶ τοῦ αἵματος, συμβαίνει ποικίλλειν καὶ πυκνοῦν γίνεσθαι κίνησιν. μάλιστα δ' ἱδροῦσι τὰς πόδας, ὅτι ἀεὶ μὲν στρεχῶς πονοῦσι· τὰ δ' ἄνω μέρη τοῦ σώματος, διὰ παύσεως τυγχάνει τὰς τῶν σημάτων καὶ κινήσεων μεταβολάς. λό

Διὰ τί δὲ τοῖς πυρετιατηρίοις ὁδὲ ἀθροῖ τὸ πυρετὸς ὄντος, μᾶλλον ἱδροῦσιν, ἢ ἐλάττονος ἀεὶ γινομένου, ἀλλὰ πλείονος; ἐπιφέρεται γὰρ, τὰ πυρετήρια μᾶλλον ἱδροῦσιν, ἢ εἰ ὅλως διὰ τὴς ἀρχῆς τοσοῦτον ἰὼν ὁ πυρ. ἢ ὅτι μὲν πολὺ, ὀκνεῖ προσπίπτειν ἔξω λαμβάνον τὴν ὅπη πολῆς σάρκα, καὶ δέρμα καὶ ὀσφρανθῆ; γινομένη δὲ τοιαύτη, τέλος τοὺς ἱδρῶτας. ὁ δ' ὀλίγον, μᾶλλον τὴν σάρκα ἀνιεῖ, αὐτήν τε θερμοῖ, καὶ τὰ ἐντὸς καθαίρων ὀργάζεται πρὸς τὴν ἀπόκρισιν καὶ ἐξαγωγήν. ὅταν δ' ἐχούσης αὐτῆς, ἐπιφερηθῆ πλέον πῦρ, καὶ εἰς δυόμενον εἰς βάθος τῆς σαρκὸς διὰ θερμότητα, ἐξατμίζει τε τὰ προσπαλαιθέντα ὑγρὰ, καὶ τὰ λεπτὰ αὐτῶν ἀποκρίνον, λζ ἐξάγει μετὰ τοῦ πνεύματος. Πότερον δὲ μᾶλλον τοῦ θέρους προσκαύζειν ὁ ἱδρῶς, ἢ ὅ χειμῶνος; ἢ τοῦ μὲν χειμῶνος συστελλόμενον ἐντὸς ὁ θερμὸν, ἐκπέπτει καὶ πνεύματοι τὰ ἐν ἡμῖν ὑγρά; διὰ πάντων αὐτῶν, ἢ τῶν πλείστων ἀναλισκομένων, ὅθεν δεῖται συγχωρήσεως ἀποκρίσεως. τοῦ δὲ θέρους διὰ θερμὰς τῆς σαρκὸς ἐκπίπτοντος τοῦ θερμοῦ, ἦπον πέπτει τὰ ἐν ἡμῖν ὑγρά· διὰ δεῖται ἀπομιλήσεως. ἐμμείναντα γὰρ διὰ τὴν ὥραν, σήπει καὶ νοσοποιεῖ. σήπει γὰρ πᾶν ὃ σηπόμενον, ἐὰν ἀλλοτρίᾳ θερμοῦ, ἐὰν ὂ τοῦ οἰκείου πέπεται. ἐν μὲν οὖν τῷ θέρει ὁ ἀλλότριον ἰσχύει· διὰ σήπεται [πάντα] μᾶλλον ἐν αὐτῷ· ἐν ὂ τῷ χειμῶνι, ὁ οἰκεῖον· διὰ δὲ σήπει ὁ χειμών.

λδ Διὰ τί τῶν ἱδρώτων γινομένων ἐὰν τῆς ἐντὸς θερμασίας, ἢ ἐὰν τ' ἐντὸς πρὸς πίπτούσης, πρὸς ἑνίων ἱδρώτων φέρεσθαι; ἢ διὰ τὴν

διὰ τί τὸ μὴ τῆς ἐντὸς θερμασίας ὅταν ἐκπίπτωσιν ἐκ πολλοῦ τόπου εἰς ὀλίγον, συστελλομένοις πρὸς τὸν πρόσχουν πάντελῶς τὰ θερμοῦ πρόσοδοις ἀποφράττουσιν, εἶτα ἡ φλὶξ ἐξάπτεται; ἔτι τῆς ἀρχῆς πάντελῶς ἀμβλυτέρου γινομένης, καὶ τοῦ θερμοῦ ἐλάττονος. ἢ ὅτι ἐκτὸς θερμασία πρόσπίπτουσα, ἀραιοῖ τὸ ἔχον πρόσω· εἶτα τὸ ἐντὸς τῆς φύσεως θερμὸν ἀποκρινόμενον, τὸν φλόγα ἐποίησεν. Διὰ τί τῶν ἱδρώτων οἱ θερμοὶ χρίνονται βελτίους εἰς τῶν ψυχρῶν; ἢ ὅτι πᾶς μὲν ἱδρὼς, πρόσπτώματός τινος ἔκχρισίς ἐστιν; εἰκὸς δὲ τὸ μὲν ὀλίγον πρόσπτωμα ἐκθερμαίνεσθαι, τὸ δὲ πλέον, μὴ ὁμοίως. ὥστε ὁ ψυχρὸς ἱδρὼς, πολλοῦ πρόσπτώματος δὴ εἶη σημεῖον. δηλοῖ καὶ μακροτέρας τὰς νόσους ποιεῖ. Διὰ τί τὸ ἱδρώτων διὰ θερμασίαν γινομένων, πρὸς τὸ πολὺ πῦρ ἧττον ἱδρύουσι; ἢ διὰ τί ἥτοι σφόδρα θερμαινομένου τοῦ σώματος, εἰς πνεύματα ὑγρὰ διαλύει), ἢ ἐκπίπτοντος τοῦ ὑγροῦ καὶ ταχὺ ξηραινομένου, τὴν αἴσθησιν οὐ λαμβάνομεν; Διὰ τί δὲ ἥλιον μᾶλλον θερμαίνοντος, ἐὰν μηδὲν πρόσπείβλημα ἔχωμεν, ἱδρῶτες γίνονται τοῖς ἱματίοις πρόσχρώμενοις; καὶ πρὸς τοῦτο ταὐτὰ ἐρεῖν τῷ πρόστέρῳ. Διὰ τί τὰ ὀξέων κινήσεων μᾶλλον θερμαίνει δοκοῦσιν, τῶν ἀνω θεόν ἧττον, αἱ πρὸς τὸ σιμὸν πορεῖαι νοητέραι οὖσαι, ἱδρῶτας τε μᾶλλον ἐκκρίνουσι, καὶ τὸ πνεῦμα πρόσίσχουσιν, ὡς θερμαίνουσαι μᾶλλον τῶν κατηφῶν; ἢ ὅτι τοῖς βαρέσιν εἰς τὸ κάτω φέρεσθαι πρὸς φύσιν ἐστὶν, εἰς ἃ τὸ ἄνω πρόσθεν φύσιν: ἢ οὕτω τὸ θερμοῦ φύσις ἡ φέρουσα ἡμᾶς, πρὸς μὲν τὰ κατηφῆ ἧττον συμπονεῖ, πρὸς δὲ τὰ σιμὰ φορτίζουσα μᾶλλον. ὥστε μᾶλλον τοῖς τοιούτοις κίνησιν ἐκθερμαίνεται, καὶ μᾶλλον τὸν ἱδρῶτας ἐκκρίνει, καὶ τὸ πνεῦμα πρόσίσχησιν. συμβαίνει δέ τι ἐν τῇ πορείᾳ, καὶ ἡ τοῦ σώματος σύγκαμψις, πρὸς τὸ μὴ εὐπορεῖν τὸ πνεῦμα πρόσίσχουσα. Διὰ τί τῶν ἱδρώτων γινομένων, ὅσῳ ἂν ὑπιδαίνηται τις μᾶλλον, οὐχ οἱ πλέοντα τῶν ἱματίων ὑπιδαίνόμενοι

λε λς λζ λη λθ

μ ἱδρῶσι; καὶ διὰ τί τῶν σωμάτων ξηροτέρων ὄντων ἧττον ἱδρῶτες ἢ τῶν χυμῶνος, ἱδρωτικώτερος δὲ κεῖται δὲ θέρος; ἢ ὅτι τὸ μὲν θέρος θραύει τὸ σῶμα ὄντων, διὰ τῆς φύσεως θερμὸν δὲ πολὺ κατέχει; ἁλυκὸν οὖν τὰ ὑγρὰ εἰς πνεῦμα. τὸ δὲ χειμῶνος πεπυκνωμένων ἐκτὸς τοῦ σώματος, πολὺ καὶ ἐλλημμένου διὰ τῆς φύσεως θερμοῦ, εἰς πνεῦμα δὲ ἁλυκὸν διὰ ὑγρόν. ἔτι δὲ καὶ τὸ μὲν θέρος πολὺ τὸ ἐκθερμαίνεσθαι διὰ ὑγρόν, τὸ δὲ χειμῶνος διὰ ξηρότητα ἧττον. Διὰ τί οἱ ἀπὸ τοῦ αὐλήματος γινόμενοι τοῖς ὑγιαίνουσιν ἱδρῶτες, φαυλότεροι δοκοῦσιν εἶναι τῶν ἐκ τῶν πόνων; ἢ ὅτι οἱ μὲν πόνοι ἀποκαθαίρουσι τὸ σῶμα διὰ τὸ πολὺ ὑγρὸν, ξηροτέραν τὴν σάρκα παρασκευάζουσιν· ὥστε τὰς χιλίας τοῦ πόρου ὑγιεινὰς εἶναι, καὶ τὴν τοῦ θερμοῦ ἀφὴν μηδεμίαν ἐμφέρειν γίνεσθαι; οἱ δὲ αὐτόματοι μὲν προσαγορευόμενοι ἱδρῶτες, γινόμενοι δὲ ἐξ ἀνάγκης, ὅταν ἐκ πλείονος ὑγρασίας συγχεομένων τοῦ τε φύσεως πόρων, τὰ θερμὰ μὴ πάντελῶς καθαλαμβάνῃ, ἀλλ' ἔτι ἀπομάχεσθαι καὶ ἐκκρίνειν αὐτὸ δυνῄ, διὰ λόγου νόσου σημεῖα φαίνει. τότε γὰρ ἐκ πλείονος ἐργασίας ἢ τοῦ συμμέτρου καὶ φύσιν ψύχει, ὅτε καὶ ἀρξαμένου διαμβροῦν ἡμέμβ νη, τὰ κακίω ἐκ τοῦ σώματος ὑγείαν διαθέσιν λαμβάνῃ. Διὰ τί τοῦ χειμῶνος ἱδρῶτες ἧττον γίνονται, καὶ ἡμᾶς οὐχ ὁμοίως προσκαλέζειν βουλόμεθα, ὑγροτέρων ὄντων τοῦ σώματος τοῦ χειμῶνος; ἢ ἧττον μὲν ἱδρῶμεν, ὅτι τὰ ὑγρὰ τοῦ χειμῶνος πέπηγε καὶ στενόχωρα σφόδρα; διαλυτώτερα γὰρ ἐστιν. οὐχ ὑπολαμβάνομεν δεῖν ἱδρωτοποιεῖν τὸν χειμῶνος, διότι ἡ τοιαύτη διάθεσις ὑγιεινή· ὁ δὲ τοὺς ἱδρῶτας ἐμποιῶν, τήκει καὶ συγχεῖ τὴν ἕξιν· ἔτι τε καὶ θραυστέραν τοῦ προσήκοντος ἐμποιῶν, τό τε ἐντὸς θερμὸν ἀποκρίνων, ἔλαττον ποιεῖ· ὥστε μὴ ὁμοίως δυνάσθαι τῷ προσιόντι ψυχρῷ ἀντιτείνεσθαι· τό, τε ἐκτὸς ὑγρὸν ῥᾳδιέστερον παρεμπίπτει τοῖς σώμασιν, θραυστῶν τῶν πόρων διὰ τὰς ἱδρωτοποιίας [ὄντων.]

Ὅσα

Ὅσα τῶν οἰνοποσίας καὶ μέθης. γ.

Διὰ τί οἱ μεθύοντες, θερμοῦ ὄντος τοῦ οἴνου, δυσειμερίστοι εἰσὶ, καὶ πάλιστα α
ἁλίσκονται τοὺς πλουσίους καὶ τῶν τοιούτων; ἢ ὅτι πολὺ ὑγρὸν ἐστὶν
ψυχῆς, πολὺ ψυχρὸν γῆς· ὥστε καθὼς τῆς φυσικῆς θερμότητος; γῆς
γὰρ ὅμοιον ὥσπερ αὖ εἰ ἐσθὴς βεβρεγμένη εἴη ὑγρῷ ψυχρῷ, ὕττως ἡ
σὰρξ ἔνδοθεν. Διὰ τί δὲ οἱ σφόδρα μεθύοντες παροινοῦσιν, β
ἀλλ' οἱ ἀκροθώρακες μάλιστα; ἢ ὅτι διὰ ὕττως ὀλίγον πεπώκασιν,
ὥστε ὁμοίως ἔχειν τοῖς νήφουσιν· διὰ ὕττω, ὥστε διαλύεσθαι, ὅταν
πάσχουσιν οἱ πολὺ πεπωκότες; ἔτι οἱ μὲν νήφοντες, μᾶλλον ὀρθῶς
κρίνουσιν· οἱ δὲ σφόδρα μεθύοντες, διὰ ἐλλογοῦσι κρίνειν. οἱ δὲ ἀ-
κροθώρακες, κρίνουσι μὲν, διὰ τὸ μὴ σφόδρα μεθύειν· κακῶς δ',
διὰ τὸ μὴ νήφειν· καὶ ταχὺ τῆς μὲν καθαφοῦσιν, ὕττω δ'
ὀλιγωρεῖσθαι δοκοῦσιν. Διὰ τί μᾶλλον χαμπαλῶσιν οἱ ἀκρα- γ
τέστεροι πίνοντες, ἢ ὅλως ἀκράτου; πότερον διὰ τὴν λεπτότητα
ὁ κεκραμένος μᾶλλον εἰσδύεται εἰς πλείους τόπους καὶ ζεννωτέρους·
ὁ δὲ ἄκρατος, ἧττον; ὥστε διεξαγωγώτερος ὁ κεκραμένος. ἢ διὰ
τὸ ἐλάττω πίνουσιν ἀκράτου, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι, καὶ ἀπεμοῦ-
σι μᾶλλον; ἔτι δ' συμπέπτωκε τὰ λοιπὰ, θερμότερος ὢν, καὶ αὐτὸς
αὑτοῦ· ὁ δὲ ὕδατος, ἐναντίον. Διὰ τί τῆς οἰνοφλύγων δ δ
ἀσθμα, χειμῶνος ὡς ἐπὶ τὸ πολύ; ἢ ὅτι ἡ κρᾶσις τῶν σώματος ἐξύ-
γρανται; τὰ δὲ ὑγρὰ ἀσθματα χειμῶνος, ἀλλὰ τὰ σπειρώτατα καὶ
πάχος ἔχοντα. Διὰ τί οἱ οἰνόφλυγες βέμουσι μᾶλλον, ὅσῳ ε
δὴ ἀκρατοποτοῦσιν; ἔστι δὲ ὁ μὲν οἶνος, θερμαντικόν· ὁ δὲ βόμος,
ψυχρὸν μάλιστα ἀπὸ ψυχροῦ. διὸ οἱ ῥιγῶντες μάλιστα βέμουσι. πολ-
λοῖς δ' ἤδη χειμῶνος μόνον ἀκράτῳ βοφῆς χάειν, βόμοι ἐ-
γκρεῖ σπειρήσαν, ὥστε ἀπορρίπτειν τοὺς φιλοβόλους· καὶ τῷ
θερμῷ ὕδατι λουόμενοι, ἀναισθήτως εἶχον. ἢ ὅτι γίνεται μὲν ὁ

ξέμος διὰ καπάψυξιν; γίγ δὲ ἡ ἀποίησαμήν ἐντὸς τῦ θερμοῦ διὰ ὃ ἐκτὸς ψύχος, οἷ τῦ χειμῶνος, ἢ σβεννυμήν τῦ κῖ φύσιν θερμοῦ· σβεννυμήν μὴ, τῳ ἀναλίσκ, ἢ διὰ χρόνον, οἷ γῆρας· ἢ [τῆ] τῦ ἀλλοτρίᾳ θερμοῦ ἐπιβολῆ, ὃ συμβαίνϛ τῳ ἐν ᾧ ἡλίϙ ἢ πυρὶ καομήν. συμβαίνϛ ὲ τῦτο καὶ τοῖς τῳ ἀκράτῳ οἴνῳ χρωμήοις. ὧν γὰρ θερμός τις, ὅταν ἐπιπτείνηται δυνάμϛ τῆ τ σώματος οἰκείᾳ θερμότηλι μιγνύμηος, ἀποσβέννυσιν αὐτ. σβεσθέντος ὲ καὶ ψυχθέντος τῦ σώματος, συμβαίνϛ τὰς ξέμους γίνεσθαι. ἔστι δὲ καὶ πρῶτα τὰ εἰρημήα [δῆλον ξέπον καταψύξεως.] ἀναιρεθείσης ὲ τῆς ὕλης, ἢ ὃ θερμὸν ἐκάστω ξέφεται, συμβαίνϛ κ ὃ θερμὸν φθείρεσθαι. τῦτο ὲ ὅτι [μὴ] τῶν ἀψύχων, ὅτι τῦ λύχν ὅτι φανερόν· (τῦ γὰρ ἐλαίν ἀναλωθέντος, συμβαίνϛ σβέννυσθαι ὃ φῶς) ὅτι ὲ τῶν ἐμψύχων, τό, τε γῆρας ταὐτὸ ποιεῖ τῦτο, καὶ τῶν νόσων αἱ μακραὶ κ σωτηριχαί. δύναται θυμήνης γὰρ ἡ λεπτομερήνης τῆς τ θερμοῦ ἐφῆς, ἐκλύειν αὐτ συμβαίνϛ. ὑγρῷ μὴ γὰρ ξέφεται ὃ θερμόν· τῦτῳ δὲ ὃ τῳ τυχόντι, ἀλλὰ λείῳ κ πλείονι. διὸ τοῖς νοσοῦσι ταῖς εἰρημήαις νόσοις καὶ πρεσβυτέροις, φθερομήν τῦ τοιῦτου καὶ ἀλλοιωμήν, (δριμὺ γὰρ καὶ αὐχμηρὸν αὐτὶ λείν κ λιπαρὸν γίνεται) συμβαίνϛ ἐκλείπειν αὐτ. σημεῖον ὲ τῶν εἰρημήων ὅτιν αἱ γινόμηαι βοήθαι, τοῖς μὲν ταῖς τ βίον ἐκλείποισιν. ὅτι γὰρ αὐ ὅτι ταύτης τῆς αὐτοῖς τῶν ἐφωδῶν ὑγρὸν, πρὸς ἃ ἀναφέρεσθαι συμβαίνϛ. διὸ ὲ ὀπλιτὴν αὐτῶν, ὡς τῆ τ τοιῦτου ἐκλείψϛ γινομήνης τ ἀναλύσεως. ἔοικε ὲ τοῖς ἀκρατοποτῦσι τῦτ εἶ) αἴτιον. ὧν γὰρ θερμὸς ὁ οἶνος μ τῆς φύσϛ ἐπαρχούσης θερμότητος, μᾶλλον ἀναλίσκϛ τὰ ἐν τῳ σώματι ἐπ ἀρχέντα ἐφόδια ᾧ οἰκείῳ θερμῷ. διὸ συμβαίνϛ τὰς μὲν ὑδρωπικοὺς αὐτῶν γίνεσθαι· τὰς ὲ, ῥευματικούς· τὰς δὲ, εἰς τὴν χολίαν. τά τε γὰρ λοιπὰ ὑγρὰ αὐτοῖς, δριμέα ὅτι· καὶ τὰ εἰσιόντα δι ἀσθένειαν τῦ οἰκείν θερμοῦ ἅπαντα, ἃ παχύνει).

ἀσθε-

ἀσθενὲς δέ ἐστι τὸ θερμὸν, παρὰ τὴν ὕλιν ἢ τοιαύτην ἐν ᾧ ἔπεσώζεται, καθάπερ τὸ καλούμενον πῦρ. καὶ γὰρ τοῦτο διὰ τὴν τῆς ὕλης ἀσθένειαν, ἀσθενέστερόν ἐστι τοῦ ξυλίνου. Διὰ τί οἱ μεθύοντες, θερμοῦ ὄντος τοῦ οἴνου, δυσεμπρόσοδοί εἰσι, καὶ τάχιστα τοῦ πλήθους ἀλίσκονται, καὶ τῶν τοιούτων νόσων; ἢ ὅτι τὸ πολὺ ὑγρὸν ἐὰν ψυχθῇ, πολὺ ψυχρότερόν ἐστι, ὥστε καὶ ἧττον τῆς φυσικῆς θερμότητος; πρόσω γὰρ τὰ ὑγρότερα, θερμότερα ἐστὶ τῇ φύσει. σημεῖον δὲ· θερμαίνεται μὲν γὰρ τοῖς ἐκτὸς, ὑγραίνεται δὲ οὔ. εἰ δ' ἧττον ἐστὶ θερμὰ, καὶ ἀπολείπεται, δῆλον ὅτι θᾶττον αὐξάνεται ἡ θερμότης ἢ ὑγρότης. ὥστε λαφθέντων ψυχρῶν ὑγρῶν, εἰκότως ῥιγοῦσί τε μᾶλλον οἱ μεθύοντες, καὶ τὰ τῶν ῥίγους οἰκεῖα πάσχουσι πάθη. Διὰ τί οἱ μὲν παῖδες, θερμοὶ ὄντες, οὐ φίλοινοί εἰσι; Σκύθαι δὲ, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ ἀνδρῶδες, θερμοὶ ὄντες, φίλοινοί; ἢ ὅτι οἱ μὲν, θερμοὶ ὄντες, καὶ ξηροί; ἡ γὰρ τῶν ἀνδρὸς ἕξις τοιαύτη. οἱ δὲ παῖδες, ὑγροὶ καὶ θερμοί. ἡ δὲ φιλοποσία ἐστὶν ὀπτημία ὑγροῦ τινός. ἢ ὅτι ὑγρότης, κωλύει διαφθορὰς εἶναι τῶν παίδων. ἔνθα γὰρ πῆξίς ἐστιν ἡ ὀπτημία. Διὰ τί μεθύοντες μᾶλλον διαφθείρονται τὰ ἄλυκα καὶ τὰ μοχθηρὰ ὕδατα, ἢ φέροντες δὲ, ἧττον; ἢ ὅτι τὸ οἰκεῖον τοῦ τοῦ οἰκείου ἐστὶν ἀπαθές, καὶ τὸ ὁμοίως διακείμενον; τὰ δὲ ἀναλία, τῶν ἀναλίων ἐστὶν ἀπαθεστέρα. ὁ μὲν οἶνος μεθύων, γλυκεῖς ἐν αὑτῷ χυμοὺς ἔχει, (τοιοῦτο γὰρ ὁ οἶνος δοκεῖ) καὶ τῶν φαύλων χυμῶν ἀπαθεστέρος ἐστὶν ὁ δὲ ἢ φῶν, δριμεῖς καὶ ἁλυκοὺς. τῆς δὲ φῆς οἶνος πεπεμμένης, οἱ παρεμπεσόντες ὀπτῶσι πολλάκις οἶνοι. ὅτι τε οἶνοι εἰσιν ἀπαθεῖς τοῦ τῶν ὁμοίων, καὶ τὸ ἔχοντα ποιοῦσιν. Διὰ τί τοῖς μεθύουσι σφόδρα, κύκλῳ πρόσω φαίνεται φέρεσθαι; καὶ ἆρα ἀπὸ μιᾶς τῆς μέσης, ἀθρεῖ τὰ πόρρω ὡς δυνάμενα; δεῖ δὲ καὶ σημεῖον τῆς μέσης αὐτοῖς ποιοῦντάς τινες. ἢ ὅτι κινεῖται τοῦ τῆς θερμότητος τὸ οἶνος ἡ ὄψις πυκνάκις; ἅμα φέρεσθαι τὸν ὄψιν ἀνάγκη κινεῖν, ἢ ὃ ὁρώμενον. ταὐτὸ γὰρ ποιεῖ, τοῖς ὃ φαίνεσθαι τὰ εἰρη-

μθύα. ἐπεὶ ὃ καὶ περὶ τὰ πλησίον ὄντα ἀμαυροῦσθαι τὴν ὄψιν συμβαίνει τῶν μεθυόντων, καὶ περὶ τὰ πόρρω μᾶλλον εἰκὸς ταῦτα πάσχειν. διόπερ ἐκεῖνα μὴ ὅλως ὁρᾶν ἔχουσιν, τὰ δ' ἐγγὺς ὁρᾶν ἐν ᾧ τόπῳ ὄντ' ἐστὶν ὁρᾶν. κύκλῳ δὲ φαίνεται φέρεσθαι, καὶ οὐκ ἐγγὺς καὶ πόρρω, ὅτι εἰς μὴ τὸ πόρρω, ἀμά τε τὴν κύκλῳ κίνησιν, ἀδυνατωτέρα ἐστὶ φέρεσθαι ἡ ὄψις. ἅμα γὰρ ταναντία ποιεῖν ἀδύνατον. ἔστι δὲ ἡ μὴ πόρρω ὀπτὴ μία, σφοδρά· ἡ δὲ κύκλῳ, ἐν ᾧ τὸ νόμα σημαίνει, ἁπλῆ. ἀμά τε οὖν τὰ εἰρημένα, πόρρω ἀδύνατον φέρεται· καὶ εἰ φέροιτο ὃ ἐγγὺς καὶ πόρρω, ἀδύνατον καὶ τοῦτ' ὁρᾶν. ἀπολείποι γὰρ ἂν ἐν θατέρῳ χρόνῳ αὐτῶν τὸ ὁρώμενον ἐν ταὐτὸ τόπῳ. ἀπολειπτὸν δὲ, οὐκ ἂν ὁρᾶν. κύκλῳ ἂν φέρει, ἀμὰ τὸ ἐναντίον ἅπτεσθαι τῆς ὄψεως. ἔστι γὰρ κῶνος, οὗ ἡ βάσις κύκλος, ἐν ᾧ κινεῖται μὴ, ὁρᾶν μὴ τοῦτο, ἀμὰ τὸ μηδέποτε ἀπολείπειν αὐτό. διέξοδος αἱ δὲ τῷ τόπῳ, ἀμὰ τὸ μὴ τὴν αὐτὴν ὄψιν ὀπτεύειν ἐν αὐτό. ταὐτὸν γὰρ ἂν εἴη, ἢ τοῦτο τοῖς τὴν ὄψιν κινεῖν, ἢ τὴν ὄψιν πρὸς τοῦτο. Διὰ τί τοῖς μεθύουσιν ἐνίοτε πολλὰ φαίνεται ἓν ὁρᾶν; ἢ καθάπερ εἴρηται, κινουμένης τῆς ὄψεως, συμβαίνει μηδένα χρόνον τὴν αὐτὴν ὀπτὴ ταὐτὸ ἠρεμεῖν ὄψιν; ὃ δὲ ἐν ταὐτῷ χρόνῳ ἕτερος ὁρώμενον, ὑφαίτερον εἶδος δοκεῖ. ἀφὴ γὰρ ὄψεως ὁρᾶται ὃ ὁρώμενον· ἅπτεσθαι δὲ πλείοσιν ἅμα τὸ αὐτὸ, ἀδύνατον. ὄντος δ' ἀναθήτου τοῦ μεταξὺ χρόνου, εἷς εἶδος δοκεῖ χρόνος, ἐν ᾧ τε ἵππαι καὶ παρήλλαξεν· ὥστ' ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ταὐτὸ πλέονων ἀποτομῶν ὄψεων, πλείω δοκεῖ εἶδη τὰ ὁρώμενα, ἀμὰ δὲ ταῦτα καὶ τὸν αὐτὸν τόπον ἀδύνατον εἶδη ἅπτεσθαι.

β Διὰ τί οἱ μεθύοντες ἀφροδισιάζειν ἀδύνατοί εἰσιν; ἢ ὅτι δεῖ τινα τόπον ἐκθερμανθῆναι μᾶλλον τὸ ἀπὸ σώματος; τοῦτο δ' ποιεῖν, ἀμὰ τὸ πλῆθος τῆς ἐν ὅλῳ τῷ σώματι θερμασίας, ἀδυνατοῦσιν. ἀποσβέννυται γὰρ τὸ ἐπὶ τὴν κινήσεως θερμὸν γινόμενον ἐπὶ τὸ περιέχοντος μᾶλλον, ὅτι πολύ ἐστιν ἐν αὐτοῖς τὸ ὑγρὸν καὶ ἄπεπτον.

ἔπ

ἔτι δὲ ὃ σπέρμα οὐκ ἔχφης. ἔχφὴ δὲ πᾶσα πέπεται· ἧς πληρωθέντες, ὁρμητικοί εἰσι πρὸς τὰ ἀφροδίσια. διὸ καὶ κελεύουσί τινες πρὸς τὴν πρᾶξιν τὴν τοιαύτην, ἀρίστην μὲν πολύ, δύσπνουν δὲ ὀλίγον, ἵνα ἧ αὐτῆς ἐλάττω τὰ ἀπεπτα τῶν πεπεμμένων.

Διὰ τί ὁ γλυκὺς καὶ ἄκρατος καὶ ὁ κυκεὼν μεταξὺ ἀφροδισιάζοντες ἐν τοῖς πότοις, ἰσχνὸν ποιοῦσι; καὶ διὰ τί ἧττον μεθύσκονται τοῖς μεγάλοις κωθωνιζόμενοι; ἢ πρώτων ὃ αὐτὸ αἴτιόν ἐστιν, ἡ παρακρούσεις τῆς ὑπερβολῆς θερμοῦ; ὃ γὰρ μεθύειν ἐστίν, ὅταν ἡ ὃ θερμὸν [ἐν] τοῖς πρὸς τὴν κεφαλὴν τόποις. Διὰ τί τῆς γλυκέος ιδ
ὑπερβαλούσης ὄντος, ἐάν τις μεθύων ἥδηται ὑπὸ πίνη γλυκύ, καταπέπεται ὁ ὑπάρχων οἶνος, καὶ ἧττον ἐνοχλεῖ; ἢ ὅτι ὃ μὲν γλυκὺ λεπτομερὲς τέ ἐστι καὶ γλίσχρον; (ἐμφράττει γὰρ τὰς πόρους) ὃ δὲ αὐστηρὸν, βαρυμερές. καὶ ὃ μὲν, ὑπὸ τῆς ποιᾶς τοῦ θερμοῦ τὴν διαφορέαν· ὁ δὲ γλυκὺς, φέρει αὐτὸ, τὰς πόρους ἐμφράττων. ὅ-
τι δὲ τῶν ἄνω θερμαινόντων ἐστὶν ἡ μέθη, εἴρηται. ἔτι δὲ ὁ μὲν γλυκὺς, ὑπνοδμος· ὁ δὲ αὐστηρὸς, οὔ. ὀσμὴ γὰρ πᾶσα βαρυνεῖ κεφαλήν.

Διὰ τί ἀπὸ τοῦ κεκραμένου μὲν, ἀκρατεστέρου γ', ἕως ἂν μᾶλ- ιε
λον ποιῆσι τὴν κεφαλὴν, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀκράτου; ἢ ὅτι ὁ μὲν ἄκρατος, παχυμερὴς ὤν, εἰς τὰς πρὸς τὴν κεφαλὴν πόρους ξενοῖς ὄγκοις, αὐτὸς μὲν οὐκ εἰσπίπτει, ἡ γ' δύναμις αὐτοῦ, ἡ ὀσμὴ καὶ θερμότης· ὁ γ' κεκραμένος, μιχθεὶς λεπτῷ τῷ ὕδατι, αὐτὸς εἰσδύεται; ἔχων γ' σῶμα, καὶ τῆς δυνάμεως πολὺ τοῦ ἀκράτου, διεσπαρτότερός ἐστι. πάντα γὰρ ὑγρὰ [πρώτων] διεσπασμένα, καὶ τὰ σώματα τῶν ἐν αὐτοῖς δυνάμεων. Διὰ τί μᾶλλον δύνανται πίνειν εἰς ιϛ
μέθην οἱ ἀγύμναστοι τῶν γεγυμνασμένων, καὶ ῥᾷον ἀπαλλάττουσιν; ἢ ὅτι [οἱ] ἔχοντες πεῖσμα καὶ ὑγρὸν ἐν αὐτοῖς, ῥηϊκοὶ γίνονται· ὅταν ποιῆ δύνασθαι πίνειν, καὶ ὑγιεινῶς καὶ ὑφ' ἕως ἔχειν, διὰ τὸ μὴ ἐμμένειν πολὺ ὑγρὸν οἰνώδες; οἱ μὲν οὖν ἀγύμναστοι, ὑγροὶ καὶ

ωδες πωμαλικοί εἰσιν· οἱ δὲ γεγυμνασμένοι, ξηροί· ὥστ' εἰς τὸ σῶμα τὰ τοιαῦτα ἡ ὑγρότης ἢ οἰνηρὰ ἀφικνεῖται. διὰ τοῦτο οὖν αὐτὰ παρὰ τὴν ὑρήσφ ἡ φορὰ αὕτη· καὶ ὕστερον ἐμμένον τὸ ὑγρὸν τοῦτο ἐν τῷ σώματι, βάρος ποιεῖ. Διὰ τί ὁ οἶνος καὶ τετυφωμένους ποιεῖ καὶ μανικούς; εὐαισθησίαν γὰρ ἡ μέθυσις. ὁ μὲν γὰρ, μᾶλλον ἐν κινήσφ· ὁ δ', ἧττον. ἢ ὥσπερ Χαιρήμων εἶπε, Τῶν χολωμένων γὰρ τοῖς ἤθεσι κεφάλαιον ταῦτα. ἐναντία οὖν ποιεῖ, ἃ ταὐτὰ, ἀλλὰ τὰ μὴ ὁμοίως ἔχοντα· ὥσπερ καὶ τὸ πῦρ, τὰ μὲν ξηραίνει, τὰ δ' ὑγραίνει, ἀλλ' ἃ ταὐτά· καὶ τὴν κρόκην τὸν κρύσταλλον, καὶ πήγνυσι τὰς ἄλας. καὶ ὁ οἶνος (ὑγρὸς γὰρ ὅτι τῇ φύσιν) τοὺς μὲν βραδυτέρους ὀπτεύει καὶ ἀτόνους ποιεῖ, τοὺς δὲ ἀτόνους ἐκλύει. διὸ ἔνιοι τῶν μελαγχολικῶν τῇ φύσει, ἐν ταῖς κραπάλαις εὐκίνητοι γίνονται πάμπαν. ὥσπερ γὰρ ὁ λουτρὸν τοὺς μὲν στυγνοὺς δεδεμένους τῷ σώματι καὶ σκληροὺς, ἀκινήτους ποιεῖ, τοὺς δὲ ἀκινήτους καὶ ὑγροὺς, ἐκλύει· ἔστως ὁ οἶνος, ὥσπερ λύων τὰ ἐντὸς, ἀπεργάζεται τοῦτο. Διὰ τί ἡ κεφαλὴ παύει τὴν κραπάλην; ἢ ὅτι τὸ μὲν χυλὸν γλυκὺν καὶ ῥυπώδη ἔχει· διὸ καὶ κλύζουσιν αὐτῷ τὸ χείλος οἱ ἰατροί. αὕτη δέ ἐστι ψυχρά. σημεῖον δέ· τοὺς γὰρ ταῖς σφοδρὰς ἀφροδισίας χρῶνται αὐτῇ οἱ ἰατροί, ἕψοντες σφόδρα, καὶ ἀποξυλίζοντες καὶ ψύχοντες. συμβαίνει δὲ τῶν κραπαλώντων, τὸ μὲν χυλὸν αὐτῆς εἰς τὴν κοιλίαν καταπεσὸν τὰ ἐν αὐλοῖς ὑγρὰ, οἰνηρὰ καὶ ἀπεπτα ὄντα, αὐτίκα ὀλίγα πολλοῦ ἐν τῇ ἄνω κοιλίᾳ, ψύχει τὸ σῶμα. ψυχομένου δ', ὑγρὰ λεπτὰ συμβαίνει εἰς τὴν κύστιν φέρεσθαι· ὥστε καὶ ἀμφότερα τῶν ὑγρῶν ἐκκρινομένων ἀφ' τὸ σώματος, καὶ καταψυχομένου, εἰκότως ἀκραίπαλοι γίνονται. ὁ γὰρ οἶνος ὑγρὸς καὶ θερμός ἐστιν. ἔτι δὲ συμβαίνει τῶν ὑγρῶν καταπεπτομένων καὶ κρινομένων κάτω, καὶ πνεῦμα ἐπάγεσθαι αὐτοῖς· ὅθεν μόνον ἀπὸ τοῦ οἴνου εἰς τὴν κεφαλὴν φερόμενον, τὸ κάτω καὶ τὴν κραπάλην ποιεῖ. κάτω δὲ ὁρμήσαντος καὶ καταψυχομένου τοῦ σώματος ἀφ' τὰ

εἰρη-

εἰρημυθία, λύεται [ὁ] κραιπάλης πόνος. ἔστι γὰρ ἡ κραιπάλη, ζέσις τὶς καὶ φλεγμασία λήγουσα. λυπεῖ ὴ μᾶλλον τὸ μέθης, ὅτι ἐκείνη μὲν ἐξίσησιν, ἡ δὲ κραιπάλη ἐν ἑαυτοῖς ἔσι, τὸ πόνον παρέχει· καθάπερ οὖν καὶ τῶν πυρετῶν οἱ λαμβανόμενοι τοῖς αἰζοῖσι μᾶλλον ἢ ἀγρυπνοῦσι· παρ' αὐτοῖς ὴ γιγνόμενοι οἱ αὐλοὶ, κουφιζόντες τὰ πάθοις, ἀγρυπνοῦσι. ταὐτὰ γὰρ καὶ ὅπι τῆς κραιπάλης καὶ ὅπι τὸ μέθης συμβαίνει. Διὰ τί μᾶλλον ἐμεῖαι ποιεῖ ὁ ὑδαρὴς οἶνος, ἢ ὁ ὕδωρ καὶ ὁ ἄκρατος; ἢ ὅτι ἐμεῖν μάλιζα ποιεῖ τὰ ὅπι πολαζικά, καὶ ὅσα ἀνδρῶδές ἐστιν. ἔστι δὲ ὁ μὲν οἶνος καθαρσιικὸς, ὁ δὲ ὕδωρ λεπτὸν καὶ οὐκ ἀνδές. ἅμα μὲν οὖν ὁ λεπτὸν καὶ οὐκ ἀνδὲς ἐῖ), κάτω διέρχεται ταχύ· ἅμα δὲ ὁ μὴ ἀνδές, ὑ ποιεῖ καρδιώτιδα. ὁ ὴ κεκραμένος λίαν, οὐκ ἔστι λεπτὸς, ὥστε διαῤῥῆξαι ταχύ· ἅμα ὴ ὁ μικρὸν ἔχων οἶνον, ἀνδρῶδές ἐστι. παραπλὴ γὰρ τῇ αἰσθησιν, τῷ πλείοις ἐν αὐτῇ [τοῖς] χυμοῖς ἐμποιεῖν, τῷ τ' ἀπὸ τὸ οἴνου καὶ τὸ ὕδατος. αἰσθηταὶ γὰρ ἄμφω γίνον). ὁ δὲ ὄξυκρατος, τῷ μὲν τὸ ὕδατος αἰσθησιν ἀφανίζει, οἴνου ὴ μᾶλλον ποιεῖ αἰσθησιν· διὸ ἥδέως πίνεται. ἀνδρῶδες δὲ ὢν ὁ ὑδαρὴς οἶνος, ὅτι πολαζικός ἐστι· ὃ ὴ τοιοῦτον, ἐμετικόν ἐστι. Διὰ τί μεθύοντες μάλιζα διαφθανόμεθα τὰ ἁλυκὰ καὶ τὰ μοχθηρὰ ὕδατα· νήφοντες ὴ, ἧττον; ἢ ὅτι τὰ λυπηρὰ μᾶλλον διῆλθε τοῖς μὴ ὅπι θυμοῦσι, τοῖς δὲ ὅπι θυμοειδῶσι λανθάνει; ὁ μὲν οὖν ἥδέως ἔχων, ἡδέως ᾧ ὅπι θυμοειδῶσί τι ἔχει. ὁ ὴ νήφων, ὅττως ἔχει· ὁ δὲ μεθύων, πλήρης. Διὰ τί τοῖς μεθύοισι σφόδρα, κύκλῳ πεφύτα φαίνεται καὶ φέρεσθαι· καὶ ἥδη ἀπολομένης μᾶλλον τὸ μέθης, ἀριθμεῖν τὰ πόρρω δύναται; διὸ καὶ σημεῖον τῆς μέθης ποιοῦνται αὐτῶ τινες. ἢ ὅτι κινεῖται κύκλῳ τῆς θερμότητος τὸ οἴνου ἡ ὄψις πυκνάκις; ὥσπερ οὖν ὅταν κύκλῳ θῇ τις κύκλῳ τὸ ὀφθαλμὸν, δύο φαίνε), ὅτω καὶ τοῖς μεθύοισιν. οὐδὲν γὰρ διαφέρει. ἐὰν μὲν κύκλῳ θῇ, κινῇ δὲ τῷ ὄψιν, οὐδὲν μᾶλλον ἕξωθεν ἢ ἔσωθεν. ἀμφοτέρως γὰρ ὁ αὐτὸ πάσχει ἡ ὄψις. ὥστε

δόξῃ μᾶλλον ὃ ὁρῶμεν· καὶ ὃ πορρωθεν ἔτι μᾶλλον. ἔτι γὰρ ἧττον κεραῖᾳ ἀποκναιομένης τῆς ὄψεως· καὶ πλέον ὃ ἀφίσταται ὅτι τῷ ἄκρῳ ποιᾷ ἡ ἐγκλίσις αὕτη κίνησις. ἐὰν γὰρ σφόδρα κινῆται, καὶ ὁμαλῶς ἄνω καὶ κάτω, ἧττον κρατήσει τοῦ πόρρω. πεμπόμενα γὰρ ἀποκναίεται, κύκλῳ φέρεται· οἷς οἷσι καὶ τὰ καταρτώμενα. καὶ ἡ ὄψις οὕτω δι' ἀθένειαν τοῦτο πάσχει, ὥσπερ ἂν εἰ πόρρω ἐφέρετο. ἅμα φέρει δ' ὑπ' ἄλλου τινὸς ὄψιν κινοῦν, ἢ ὃ ὁρώμενον. τοῦτο γὰρ ποιεῖ τοὺς ὃ φαίνεσθαι. κϛ Διὰ τί ὅταν ἀθρόως πίνωσι, ξηρότεραι αἱ χειλίαι γίνονται, ὅταν δὲ ὑγραίνεσθαι μᾶλλον ὑπὸ τοῦ πλείονος; ἢ ὅτι τὸ μὲν πολλοῦ καὶ ἀθρόου, ὑκρᾶσις ἡ χειλίας, ἀλλ' εἰς τὸν αὐτὸν ἔρχεται τόπον ἀπαθῆς; ἔστι δὲ ὑγροῦ τόπος ἀπέρατος ἡ κύσις. τὸ γὰρ ὀλίγου κεκράσθαι καὶ πέπαται. ὥστε μένον, ὑγραίνει. Διὰ τί μᾶλλον κραιπαλῶσιν οἱ ὑκρατον πίνοντες, ἢ οἱ ἄκρατον; ἢ ἅμα τῷ λεπτοτέρᾳ εἰς πλείους τόπους ὁ κεκραμένος εἰσέρχεται, (καθάπερ ἐν τοῖς ἱματίοις) καὶ ἔστι διεξαγωγώτερος; ὃ γὰρ ὕδωρ λεπτομερέστερον μένει, ἀλλ' ὑέξοδον. ἢ διότι ἔλαττον πίνουσιν ἄκρατον, ἅμα δὲ μὴ δύνασθαι, καὶ μᾶλλον ἀπεμοῦσιν; ἔτι δὲ συμπέπαται τὰ λοιπά. κδ Τοῦτο δὲ ὅτι τοῦ θλίμματος Διὰ τί ὑπὸ τοῦ ἀκράτου ἀποθνήσκουσιν, ἐάν τις ψυχρᾷ λούσῃ πολὺ πίῃ; καὶ μὴ ψυχρᾷ λούσαντες δὲ πολλοὶ τῶν φιλοπότων, ἀθρόον πολὺ πίνοντες, ξηροὶ γίνονται; δοκεῖ γὰρ ὁ, τε οἶνος τῶν θερμῶν εἶναι τῇ φύσιν, καὶ ὃ ζῶμεν. ὃ γὰρ ἀποθνήσκειν, καταψῦξις. ἢ ὥσπερ [καὶ] ἀπὸ τοῦ κοινοῦ, σβεννυμένου μικρὸν τοῦ θερμοῦ τοῦ οἰκείου· ἀλλὰ θερμὸν ἕτερον; ὃ μὲν γὰρ, τῇ ψυχρότητι πήγνυσι ὃ ὑγρὸν καὶ θερμόν· ὁ δὲ οἶνος, τῇ θερμότητι τῇ αὐτοῦ, μαραίνει τὸν φυσικὸν θερμότητα. ὥσπερ οὖν ὑπὸ τοῦ πολλοῦ πυρὸς καὶ ἡλίου, ὃ ὀλίγον πῦρ ἀποσβέννυται, ὅταν ἡ ἐν τοῖς κε σώμασι θερμότης ὑπὸ τῆς ἐν τῷ οἴνῳ, ἐὰν ὑπερβάλῃ Διὰ τί οἱ μεθύοντες ἀριδάκρυοι μᾶλλον; ἢ ὅτι θερμοὶ καὶ ὑγροὶ γίνονται; ἀ-

ται; ἀχρεῖος οὖν εἰσιν, ὥστε ἐστὶ μικρῶν κινεῖσθαι. Διὰ τί κς΄
ἧττον μεθύσκονται ταῖς μεγάλαις κύλιξι ζόμενοι; πότερον διὰ τοῦτο
τὸ αἴτιον ἢ κατάκρουσις, ἤτοι ἐστὶν ὅτι πολῆς. ὁ μὲν γὰρ μεθύων, ἐν
τοῖς ἄνω περὶ κεφαλὴν τόποις. ἢ ὅτι διὰ τοὺς ὕπνους ὑγρότητα
ἐνυπάρχειν θερμήν; αὕτη γάρ, εὔπεπτος. ἂν δὲ μὴ ᾖ ὑγρότης ὀλίγη, ἢ δύσπεπτος, οὐ ποιεῖ ὕπνον. διὸ ἐν τοῖς κότοις, καὶ μετὰ τὰ σιτία καὶ τοῖς πότοις, ἐστὶ νωθρικώτατοι γίνονται ἐπὶ τὸ θέρμης. τοῖς δὲ μελαγχολικοῖς, καὶ ταῖς μεγάλαις πυρίαις, ἀγρυπνίας· τοῖς μὲν, ὅτι κατέψυκται τούτων· τοῖς δὲ, ὅτι οὐκ ἔστιν, ἢ ὀλίγον.
φανερὸν οὖν ὅτι εἰς ταῦτα βλεπτέον καθ' ἕτερον τῶν παθῶν.

Διὰ τί οἱ οἰνόφλυγες ῥέμουσι, καὶ μᾶλλον ὅσῳ μὴ ἀκρατοποτοῦσιν; ἔστι δὲ, ὁ μὲν οἶνος, θερμαντικός· ὁ δὲ ῥέμβος, ψυκτικός μάλιστα ἀπὸ ψυχροῦ· διὸ οἱ ῥιγοῦντες μάλιστα ῥέμουσι. πολλοῖς δὲ ἤδη χειμῶνος μόνῳ ἀκράτῳ ὕφης χαίειν, ῥέμοι τε ἰσχυροὶ συνέβησαν, ὥστε ἀπορρίπτειν τοὺς θλίβοντας· καὶ τῷ θερμῷ ὕδατι λουόμενοι, ἀναθήτως εἶχον. ἕτεροι δὲ τοῦτον τὸν τρόπον διαιτώμενοι, καὶ τείνοντες χειμῶνος καὶ ὕφῃ χρέασι, τοὺς ἀποπληκτικὰς ἀῤῥωστίας ἤλασαν. [οἷς] ῥέμοι μὲν, διὰ τὴν ἀκινησίαν, ἧττον ἐπέπιπτον, πόνος δὲ ἰσχυρὸς, καὶ τὸ μὴ δύνασθαι ἡσυχάζειν. ἔτι
[καὶ] τοῦ μὲν ῥέμβου αἰτία, ἡ ψυχρότης· φαίνου) γὰρ (ὥσπερ εἴρηται) οὔτε ῥιγοῦντες τοῦτο πάσχοντες, καὶ οἱ σφόδρα γέροντες. ἀμφοτέρων δ' τούτων, τῶν μὲν, τὸ πάθος ψυχρόν· τῶν δ', ἡ ἡλικία· ὁ δ' οἶνος, θερμαντικώτατος· ὥστε ἐστὶ ἐναντίον αὖ τι συμβαίνειν. ἢ διὰ τοῦτο γίνεσθαι ταὐτὸ ἐπὶ ἀνθράκων, μὴ ὡσαύτως δ' ποιούντων; οἷς καὶ ἀπὸ τῶν πάγων ἀποκάεται ἐστὶ θερμοῦ, ὅταν ὁ πάγος ἀναθρόον ποιήσῃ τὸ θερμόν· ὥστε ἔστι μὲν ὡς ἐπὶ ἀνθράκων τὸ πάθος τὸ αὐτὸ συμβαίνειν, ἔστι δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τὸ αὐτό. ὁ δὲ ῥέμβος οὐ μὲν ἐπὶ ἀνδρείας θερμοῦ, οὐ πάντος, ἀλλὰ τοῦ οἰκείου. φθείρεται δὲ τὸ

θερμὸν, ἢ μᾶραίνοσ, ἢ σβέσ. σβέσ μὲν, ὑπὸ τῶν ἐναντίων, ὑπὸ ψυχροῦ καὶ ὑγροῦ· μᾶραίνοσ δ', ἐνδεία τροφῆς, οἷς οἱ λύχνοι, ὅταν μὴ ἔχωσιν ὑπερέκκαυμα, μηδ' ἔλαιον· ἢ ὑπὸ θερμοῦ ἀλλοτείου, οἷς ὁ πῦρ ἐν τῷ ἡλίῳ, καὶ οἱ λύχνοι τοῦτο ᾧ πυρί. οἱ μὲν οὖν ῥιγῶντες ὑπὸ ψυχροῦ, σβεννυμένου τοῦ θερμοῦ βέμουσι. διὸ καὶ τοῖς τροφῆς-χομένοις ὁ θερμὸν, αἰ φέικασι γίνου). ἐκκαλαλφόμενον γὰρ ὁ ψυχρὸν εἴσω καὶ αὐτὸ περιίσταται, ὥσπερ τὰς πείγας· καὶ ᾧ ἐπιγιγνόμενον πυρέτ[illegible]ν ὁ γινόμενον ῥίγος διὰ ὁμοίαν αἰτίαν γίνεσ. ἐν δὲ τῷ γήρᾳ ὁ θερμὸν μᾶραίνε), τῆς τροφῆς ὑπολειπούσης. τροφὴ μὲν γὰρ, ὑγρὸν ᾧ θερμῷ· ὁ δὲ γῆρας, ψυχρόν. οἱ δὲ οἰνόφλυγες, μᾶραινομένης μὲν τῆς οἰκείας θερμότητος, βέμουσι· καὶ εἴ τινες δηλοῖ τοῦτο πάθοισι διὰ τὸ οἶνον. ὁ δὲ αὐτὸν δὲ τρόπον τοῖς διὰ γῆρας, ἀλλ' ἐπὶ τέλος ἰὼν τρόπος τοῦ θερμοῦ φθορᾶς. ὅταν γὰρ ὑπερδαίνοντι χρῶνται, ἐν τῷ σώματι πολλὴ ὕσα ἡ θερμότης, ἢ ἀποσβέννυσιν, ἢ ἀσθενῆ ποιεῖ τὸ οἰκείαν θερμότητα ἢ ἰσχύειν. ἔστι γὰρ ὅταν μὴ κρατῇ ὁ κινοῦν τοῦ κινουμένου· οἷς, ὅταν ξύλον μακρὸν καὶ μέγα, μὴ δύνηται ἔχειν τις, ὁ ἄκρον βέμει. τοῦτο γὰρ τὸ, ᾧ ὁ ἐχόμενον μεῖζον εἶ), ἢ τῷ ὁ κινοῦν ἔλαττον. συμβαίνει δὲ σβεννυμένου τοῦ θερμοῦ, (δοκεῖ γὰρ αἴτιον τοῦτο εἶ) τοῦ κινεῖσθαι τοῖς ζῴοις) μὴ κρατεῖν τὸν φύσιν. σημεῖον δ' ὅτι διὰ ψυχρότητα γίνεσ ὁ πάθος τοῖς οἰνόφλυξι καὶ τοῖς γηρασβυτέροις, ὅτι αὐτὸ ῥίγος γίνεσ ὁ βέμος. Διὰ τί ὁ ἀκροθώρηξ μᾶλλον παροινεῖ τοῦ μεθύοντος μᾶλλον, καὶ νήφοντος; ἢ ὅτι ὁ μὲν νήφων, οὐ κρίνει; ὁ δὲ πρὸς πάσαι μεθύων, διὰ τὸ ταχὺ αἰσθήσεις ὑπερπεπλασμένας εἶ), ὑπὸ δυνάμενος ὁ βάρος φέρειν, ὑπὸ κρίνει· ὑπὸ κρίνων δὲ, ὑπὸ παροινεῖ. ὁ δὲ ἀκροθώρηξ κρίνει τε, καὶ διὰ τὸ οἶνον καὶ κακῶς κρίνει, ὥστε παροινεῖν· ὥσπερ καὶ Σάτυρον τὸ Κλαζομένιον ὁρῶντα φιλοσίδηρον, φεύγοντα δίκην, ἵνα τὸν τρόπον μάλος λέγῃ καὶ μὴ λοιδορῆται, τὰ ὦτα ἐπέπλασαν, ἵνα μὴ ἀκούων, εἰς λοιδορίαν βέπῃ).

πῆ). παυομένῳ γ᾽ τῷ αὐτῷ ἴσχυε, ἀφῆλον μικρὰ γ᾽ ἀκούσας ἐπὶ λέγοντος, οὐκ ἀπέχεθ᾽, ἀλλὰ κακῶς ἔλεγε, ΔΔ᾽ ὃ αἰσθάνεσθαι μὴν, κακῶς δὲ κρίνειν. Διὰ τί πρὸς τ᾽ γλυκὺ οἶνον ἡδίω ὄντα, οὐ γίνον᾽) οἰνόφλυγες; ἢ ὅτι οὐκ ἴδιον χυμὸν ἔχει ὁ γλυκύς, ἀλλ᾽ ἀλλότριον; φιλόγλυκυς οὖν μᾶλλον ἢ φίλοινος ἐστὶν ὁ κεκραιπαληκώς. κθ

Διὰ τί οἱ οἰνόφλυγες ὑπὸ τῦ ἡλίου θερμαινόμενοι, μάλιστα χαίρουσιν; ἢ ὅτι δεῖ᾽) πέψεως; ἔτι γ᾽ καὶ ΔΔ᾽ ὃ κατεψύχθαι. δῆλον γ᾽ αἱ ἀποπλήξεις καὶ αἱ ἀποναρκώσεις τάχιστα μετ᾽ τὰς πότους γίνον᾽). Διὰ τί τοῖς μεθύουσιν ἐνίοτε πολλὰ φαίνε᾽) ὃ ἐν ὁρῶσιν; ἢ ὅτι αἱ ἀρχαὶ τῶν ὄψεων ἔσωθεν κινοῦνται ὑπὸ τῦ οἴνου, καθάπερ ἡ ὅλη κεφαλή; κινουμένων γ᾽ τ᾽ ἀρχῶν, οὐκ εἰς ταὐτὸ συμβαίνουσιν αἱ ὄψεις, ἀλλ᾽ οἷ᾽ ὅπερ μέρος ἑκάτερον τ᾽ ὁρωμένου. δῆλον δύο φαίνε᾽). ταὐτὸ γ᾽ τῦτο γίγ᾽, καὶ ἐάν τις κάτωθεν πιέσῃ τὸν ὀφθαλμὸν· ἐκίνησε γὰρ τὸν ἀρχὸν τῆς ὄψεως· ὥστε μηκέτι εἰς ταὐτὸ συμβάλλειν τὴν ἑτέραν. ἡ μὲν οὖν τοιαύτη κίνησις, ἔξωθεν γίγ᾽· ἡ γ᾽ ἀπὸ τῦ οἴνου, ἔσωθεν. ὥσπερ φέρε δὴ λέγειν. ταῦτα γὰρ ποιήσει ὁπωσοῦν κινηθεῖσα. λα λβ

Διὰ τί τῶν μεθυόντων ἡ γλῶττα παλαίει; πότερον ὅτι καθάπερ ὅλον σῶμα ἐν τῇ μέθῃ σφάλλεται, ὅταν γὰρ ἡ γλῶττα σφαλλομένη παλαίει, καὶ τὰ δύο ἁμαρτάνει τὴν λέξιν ὥσπερ ἀναγκάζει; ἢ ἀσθενὴς ὄντος ἡ γλώττης ἁπλῶς; βραχυλογίαν οὖν ἐξαιρε᾽). τῦτον γ᾽ συμβαίνοντος ΔΔ᾽ ὃ πάσχει ὅλον ἀπὸ τῦ οἴνου, δισχιλιοπλασίονα ὄντα, ἀδύνα᾽) ἀκριβοῦν· ἢ διότι ὅταν ἐν τῷ ὑγρῷ ἀδυνάμεθα λαλεῖν, ΔΔ᾽ τ᾽ ἀποιόν τῦ ἀέρος, ὅταν εἰς τὸ στόμα λάβωμεν ὑγρόν; ἐν τῇ μέθῃ οὖν ἐν ὑγρῷ πολλῷ τῆς γλώττης ὄσης, οὐκ ἀκριβοῦμεν. ὃ γ᾽ μὴ ἀκριβοῦν, ἐστὶ παλαίειν. ἢ διότι ἐν ταῖς μέθαις ἡ ψυχὴ συμπαθὴς γινομένη, παλαίει; τῆς ψυχῆς οὖν τῦτο πασχούσης, εἰκὸς καὶ τ᾽ γλῶτταν ταὐτὸ πάσχειν. ἀπ᾽ ἐκείνης γὰρ ἡ τῦ λέγειν ἀρχή. διὸ καὶ χωρὶς τῆς μέθης, ὅταν ἡ ψυχὴ πάθῃ τι, συμπάσχει ἡ γλῶττα, οἷ᾽ τῶν φοβου-

λδ μθύων. Διὰ τί οἱ οἰνόφλυγες καὶ οἱ ῥεῖτ θαλάσσαν, χαίρουσιν ἡλίῳ; ἢ διότι οἱ μὲν οἰνόφλυγες, δέονται πέψεως, καὶ ἅμα συμβαίνῃ ὑγρὰς τόπους κατεψύχθαι; διὸ καὶ ἀποπληξίαι καὶ ἀπαναρκώσεις μετὰ τὰς πότους. οἱ δὲ θαλάττιοι, διὰ τὸ ἀεὶ ἐν ὑγρῷ λδ εἶ), τοῦτο ποιοῦσι. Διὰ τί οἱ μεθύοντες ἀδυνατοι ἀφροδισιάζειν; ἢ ὅτι διὰ μᾶλλον τινα τόπον ἐκθερμαίνεται τὸ ἀνθρώπου σῶμα; οἱ δὲ διὰ τὸ πλῆθος τῆς θερμασίας, ἀδυνατοῦσιν. ἀποσβέννυται οὖν τὸ ἀπὸ τῆς κινήσεως θερμὸν γινόμενον ὑπὸ τοῦ ῥεύματος. ἢ διότι διὰ μὲν ἐκθερμαίνεται τὰς κάτω τόπους, ὁ δὲ οἶνος ἄνω πέφυκε φέρεσθαι; ὥστε ἐκεῖ ποιεῖ τὴν θερμασίαν, ἐλθὼν δὲ ἀπάγει. καὶ μετὰ τὰ σιτία, ἥκιστα ἀφροδισιαστικοί· καὶ κελεύουσιν ἀεισᾶν μὲν πολύ, ἀφιέναι δὲ ὀλίγον. ἀπεπτῶν μὲν γὰρ ὄντων, ἄνω φέρεται· πεπεμμένων δὲ, κάτω τὸ θερμὸν καὶ τὸ ὑγρόν. ἢ διὰ τοῦτο ἀσπερμάτους γίνεσθαι ἐκ τούτων. καὶ οἱ κοπιῶντες ἐξανδρώποισιν, ὅτι ὑγρὸς καὶ θερμὸς ὁ κόπος. ἐὰν οὖν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ γένηται ἡ πείνωσις, συμβαίνει ἐξανδρώπιζειν. Διὰ ταὐτὸ δὲ καὶ ὅτι τοῖς ἀρρωστήμασιν, ὅσοις γίγν, συμβαίνει· καὶ τοῖς φοβερμύοις, καὶ τοῖς ἀπολε θνήσκουσι συμβαίνει ὡσαύτως. Διὰ τί νέοι ὄντες εὐθρεῦσι μᾶλλον ὅταν μεθυσθῶσιν, ἢ πρεσβύτεροι; ἢ διὰ τὸ θερμοὶ [καὶ ὑγροὶ] εἶ), πολὺ δὲ συρρεῖ γίγν εἰς τὸ στόμα, διὰ τὸ μὴ ἀναλίσκειν τὸ σῶμα τὸ ὑγρόν· ὥστε ὑπερχεῖται· πρεσβυτέροις δὲ γινομένοις, διὰ ξηρότητα τοῦ ἐγκεφάλου ἀντιπαρέχει τὸ σῶμα. ἢ ὅτι μᾶλλον ἐστὶ νωθρικώτεροί εἰσιν οἱ νέοι τῶν πρεσβυτέρων; διὰ τὰς μὲν νέους, καθύπνους ὄντας, λανθάνει ἡ ὁρμὴ τοῦ ὕδατος ἐκπίπτουσα πρὶν διεγερθῆναι· τοὺς δὲ πρεσβυτέρους, εὐ· καθάπερ οὐδὲ τῶν ἔξωθεν κινήσεων, οὕτως ἢ πόνου τι λανθάνει αὐτοὺς ἢ τοὺς νέους. δῆλον δέ· καὶ γὰρ αὐτοὶ οἱ νέοι ἐν τοῖς βαθυτάτοις ὕπνοις μάλιστα λς ἐγείρονται. Διὰ τί τὸ ἔλαιον ποιεῖ τὰς μέθας συμφέρειν, καὶ τὸ

δυνα-

δυνασθαι πίνειν ὁ καταῤῥοφῶν; ἢ διότι ἀρκτικόν ἐστι, καὶ τῷ πόματι συνοδοιπορεῖ;

Ὅσα περὶ ἀφροδίσια. λ.

Διὰ τί οἱ ἀφροδισιάζοντες καὶ ἀποπνίγοντες, ἀναβλέπουσι τὰ ὄμματα, καθεύδοντες δὲ καταβλέπουσιν; ἢ διότι ἄνωθεν τὸ θερμὸν ἕλκεται, ἀναφερόμενον ὁρμᾷ· ἐν ᾧ τῷ ὕπνῳ, κάτω συνάγεται· διὰ ῥέπει κάτω; συγκλείονται ᾗ οἱ ὀφθαλμοί, διὰ τὸ μὴ ἰσχυρὰν ἔτι νοτίδα. α

Διὰ τί τῶν πλείοσιν ἀφροδισίοις χρωμένων, ὀπισθοτονοῦσι τὰ ὄμματα καὶ τὰ ἰσχία· τὰ μὲν, ἐγκλίνοντα· τὰ δὲ, πόῤῥω; πότερον ὅτι καὶ ἐν αὐτῇ τῇ συνουσίᾳ ὀπισθοτονοῦσι τοιοῦτα, τῇ ἐργασίᾳ συνιόντα περὶ τὸν περίεσιν τοῦ σπέρματος; συνεκθλίβεται οὖν μάλιστα ἐπὶ οὗπερ ὄσον θύραζεν τὸ ζῳοφῆς ἔνεστι διὰ τὸν θλίψιν. ἢ διότι τὸ διαθερμαίνεται, τήκεται μάλιστα· ὁ δὲ ἀφροδισιασμὸς, θερμότητα ἐργάζεται. μάλιστα οἷ τοιοῦτα θερμαίνεται, ἃ κινοῦνται ἐν τῇ ἐργασίᾳ. οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ, καὶ τὰ περὶ τὴν ἕδραν, ὀπισθήλως συμπονοῦσι. οὔτε γὰρ μὴ συνάγονται τὰ περὶ τὴν ἕδραν ἐνδέχεται περιέσθαι, οὔτε μὴν τῶν ὀφθαλμῶν καταβληθέντων. τὰ μὲν γὰρ περὶ τὴν ἕδραν συνιόντα, θλίβει, οἷς ἐκ κύστεως τῇ χρεὼ τὸ ὑγρόν· ἡ δὲ τῶν ὀφθαλμῶν συναγωγὴ, τὰ ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου. ὅτι δὲ μεγάλην ἔχουσι τὰ ὄμματα τὴν δύναμιν καὶ ὁ τόπος αὐτῶν περὶς ἡμέσιν, δηλοῖ ἡ τῶν ἀτέχνων καὶ γονίμων γυναικῶν τοῖς ἀναλείμμασι πεῖρα· ὡς δέον ταύτῃ διελθεῖν εἰς τὸ σπέρμα δύναμιν. πλείονα δὲ [ἀεὶ] ἄμφω τυγχάνει ὄντα πάντων ἀεὶ, ἀρχός τε καὶ ὄμματα. διὰ μὲν οὖν τὴν συνεργίαν, κοινωνεῖ τῆς θερμασίας· διὰ δὲ ταύτην, λεπύνεται καὶ συναποκρίνεται πολὺ εἰς τὸ σπέρμα. οὔτε γὰρ, ἂν μὴ πῖον ᾖ, ὁμοίως γεύσῃ ἡ θερμότης, ὅτε πῖον μὴ συμπονοῦσι, οἷς ἐν β

τῇ χιλίᾳ· ἀλλὰ οἱ νεφροὶ τῶν ἀνθρώπων μάλιστα ἀφθάνουσι, διὰ τὴν γλυκύτητα καὶ τὴν ἀπέρματος πάχος, ὡσαύτως δὲ τοὺς τόπους τούτοις ὅσα, ὁπόσα πλάτανα ἰχανῶς ἐστι λεπτὰ ἀφαιρεῖ γὰρ [τι,] ἀλλ' ὑ ὥσπερ πίθηκοι, πλησιάζουσα. Διὰ τί καὶ οἱ ἀφροδισιάζοντες, καὶ οἱ δύνασθαι ὑ χρώμενοι ἀφροδισίοις, ὅμως ἀμφότεροι τὰ ὄμματα ὥσπερ ὀξυωπίαν βλέπουσι; ἢ ὅτι τοῖς μὲν, διὰ λαγνείαν, οἷς δὲ, διὰ τὴν πήρωσιν, τὰ ἄνω ξηρὰ γίγνεται μᾶλλον τοῦ δέοντος; ὁπόσα πλάτανα δ' ἐν τούτοις, ὅσον ὃ ἔργον ἐστὶν ἀκριβές· ἡ δ' ὄψις τοιοῦτον. καταπτωμάτων γὰρ τῶν [τοιούτων] ὑγρῶν, τὰ ἄνω ξηραίνει. ὁ μὲν [οὖν] ἀφροδισιασμὸς, δῆλον ὅτι τοῦτο ποιεῖ· τοῖς δὲ δύνασθαι τὰ σκέλη οἱ δὲ, καὶ αἱ χιλίαι δύλυσι, ὡς κάτω μεθίησι μᾶλλον τοῦ ὑγροῦ. Διὰ τί ἀνθρωπος μόνον ὅταν ἄρχηται δυσὶν ἀφροδισιάζειν, ἡδέως· τῶν δὲ ἀνθρώπων ζώων ὅσα τείχας ἔχει, οὐδέν; ἢ ὅτι τὰς ἡλικίας μεταβάλλει τὰ ζῶα εἰς ἐναντίον; φωνή τε γὰρ βαρεῖα ἐξ ὀξείας γίγνεται, καὶ δασυνθεῖ ἐκ ψιλῶν; δῆλον οὖν ὡς καὶ τὰ ἐκ γλυκυτῆς δασέα ζῶα ψιλοῖτ' ἂν, ἢ δασυνοίτο, ἀπερματικὰ γινόμενα. πάχος δὲ τοῦτο, διὰ ὃ τὰ ἀπερμαίνοντα ξηρότερα γίνεσθαι καὶ ἀραιότερα· ἐξ ὧν θρὶξ φύεται. δῆλον ὅτι ἐκ τοῦ μὴ ἐν ταῖς ὑλαῖς φύεσθαι τείχας, μηδὲ τοῖς παιδίοις καὶ γυναιξίν. Διὰ τί ἡ ἀνυποδησία οὐ συμφέρει πρὸς ἀφροδισιασμούς; ἢ ὅτι ὃ μέλλον ἀφροδισιάζειν σῶμα, δεῖ τὰ ἐντὸς θερμὸν εἶναι καὶ ὑγρόν; τοιοῦτο δὲ ἐν τοῖς ὑπνοις μᾶλλον, ἢ ἐν τῇ ἐγρηγορέναι. δεῖ δὲ καὶ ταχὺ καὶ αὖθις ἐργασίας οἱ ἐξανδρωμοὶ γίνεσθαι· γρηγορεῖσι δὲ, μετὰ πόνου. ἅμα δὲ ὃ σῶμα τοιοῦτον, καὶ οἱ πόδες ὑγρότεροι καὶ θερμότεροι. σημεῖον δὲ, ὅτι καθεύδοντων, θερμοὶ, ὡς ἅμα τοῖς ἐντὸς ὄντως ἔχοντες. ἡ δ' ἀνυποδησία, τὸ ναυτίον ποιεῖ ξηραίνει γὰρ καὶ ψύχει. ὥστ', εἴτε ἀδύνατον μὴ θερμῶν ὄντων ἀφροδισιάσαι, εἴτε χαλεπὸν, ἀνάγκη ἀσύμφορον εἶναι πρὸς τὴν τῶν ἀφροδισίων χρῆσιν. Διὰ τί ἐκλύεται μάλιστα τῶν

ζώων

ζώων ἀφεψδισιάσας ὁ ἀὴρ θερμός; ἢ διότι πλῆσον τοῦ εἴεται σπέρμα καὶ λόγον τοῦ σώματος; Διὰ τί δὲ πλῆσον τοῦ εἴεται; ἢ ὅ- ζ
τι ἥκιστα ἐκπονεῖ τὸν ἔμφυτον, καὶ φύσει ὑγρὸν καὶ θερμόν ἐστι τὸ ζώων μάλιστα; ὧν δὲ μηδὲν, ποιεῖ σπέρμα πολύ· ὃ δή, τῷ φύσιν σπερμα-
5 τικὸν ποιεῖ; καὶ γὰρ τὸ σπέρμα τοιοῦτόν ἐστιν, ἕως ἂν σώζηται. Διὰ π
τί τοῦ ἀφεψδισιάζειν μηκέτι μηδὲ διὰ θερμότητα, τοῦ δὲ φόβου ὄντος ψυχικοῦ καὶ τοῦ ἀποθνήσκειν, ἐνίοις ὅταν μηδὲν ἐν τούτοις τοῖς πάθεσι, σπέρμα τοῦ ἐρχεῖ); ἢ ὅτι ψυχομένων ἐνίων τόπων, ἕτερον ἐστὶ θερμαινόμενον), τῷ τε οἰκείαν ἔχοντες θερμότητα, καὶ δεχόμενοι τῷ τῶν
10 καταψυχομένων τόπων; ὥστε καταψυχομένων μηδὲ συμβαίνειν, διὰ διὰ δὲ ψύχεσθ[δὲ] μόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ θερμαίνεσθαι. δῆλον δὲ καὶ τῇ ὄψει. τῶν γὰρ φοβουμένων τὰ ἄνω λευκαίνεται, καὶ χειλία καὶ κύστις λύεται). ὅμοιον οὖν τὸ θερμὸν, ἐν [μὴ] τῶν φόβῳ κάτω, ἐν ᾧ θανάτῳ, κάτω ἐστὶν ἄνω, ἐξυγραίνον τῇ θερμό-
15 τητι, ποιεῖ τὴν τοῦ σπέρματος ἔξοδον. Διὰ τί ὁ δὲ μὴ ὀργῶν- θ
τα, ὅτε ἀφεψδισιάζειν, ὅτε ἐμεῖν, ὅτε καθαίρεσθαι, ὅτε φύσαν ἀφιέναι; ἢ ὅτι μὴ ὀργῶντες ὁμοίως ἔχουσι τοῖς ἐκ τῆς γῆς ἀναστρωμένοις, οἷς προσεκκαθαίρει τι ἀλλότριον, ἢ ἐγκαταλείπει) ἀποκαθέν; ἅπαν γὰ ὃ ὁ δὲ μὴ ἐξαρθῶσι, κωλυθὸν ἐνοικεῖται,
20 πλείω χρόνον παρέξει πόνον. ἐάν τε τὶς κινήσῃ τι ἀλλότριον, τοῦτο πόνον παρέξει, οὐκ ἐν τῇ αὐτῇ χώρᾳ ὄν· ἃ συμβήσεται τοῖς μὴ ὀργῶσι, ποιοῦσί τι τῶν εἰρημένων. Διὰ τί νήστις ἧττον ἀφεψδισιά- ι
ζουσιν; ἢ διότι οἱ πόροι κενώτεροι οἱ τοῦ σώματος νήστεσι, πλήρεσι δὲ πλήρης; κωλύουσιν οὖν τὴν εἰς ὃ σπέρμα ὑγρότητα διεξιέναι. δῆ-
25 λον δὲ ὅτι τῆς κύστεως. διὰ γὰρ δυσὶν) πλήρεσι ἧττον ταχὺ ἀφεψδισιάζειν. Διὰ τί οἱ νέοι ὅταν τοῦ ἧττον ἀφεψδισιάζειν δέχων), ια
ἂν ὁμιλήσωσι, μετὰ τὴν τοῦ ἕξιν μοσοῦσιν; ἢ διὰ τὸ μεγάλην τὴν μεταβολήν; τῆς γὰρ συμβαινούσης ὕστερον ἀνδρίας με-

16 μυημόνοι, ὡς αἰτίαν ἢ ἐπλησίασαν, φεύγουσι. Διὰ τί οἱ ἱππεύοντες [συνεχῶς,] ἀφροδισιαστικώτεροι γίνονται; ἢ ὅτι δι' τὴν θερμότητα καὶ τὴν κίνησιν, ταὐτὸ πάσχουσιν ὅπερ ἐν τῇ ὁμιλίᾳ; διὰ καὶ τὴν τῆς ἐπεχούσης ἡλικίας ἐπιδόσει, ὥσπερ τὰ αἰδοῖα μείζω τὰ μόρια ταῦτα γίγν. [ἀεὶ οὖν τῇ κινήσει ταύτῃ χρωμένων, δέρμα τὰς σώματα γίγν,] καὶ προσοδοποιημένα πρὸς τ' ἀφροδισιασμόν.

17 Διὰ τί ὅταν ἀρξώνται ἀφροδισιάζειν δύνασθαι, οἱ μὲν ὀζοισι· πρότερον δ' οὐκ ὀζοισι πρὶν ἥβης, ὅτε οἱ ἄνδρες, ὅτε αἱ γυναῖκες; ἢ ὅτι τὰ ἄπεπτα, τάς τε χυμοὶς ἀεὶ χείρους ἔχει, (ἢ γὰρ ὀξύτερους, ἢ ἁλμυρωτέρους, ἢ πικροτέρους) καὶ ταῖς ὀσμαῖς δυσωδεστέρας; τὰ δὲ πεπεμμένα, ἢ γλυκεῖς, ἢ ἧττον ἁγλυκεῖς, καὶ ταῖς ὀσμαῖς εὐωδεστέρας, ἢ ἧττον δυσώδης; τοῦτο δ' ὅτι δῆλον ὅτι πάντων θρεμμάτων καὶ φυτῶν καὶ ζώων. ἀφαιρεθέντων δὲ τῶν ὑπέρπλων, τὰ ὑπολειπόμενα ἄπεπτα· οἷς δὲ καὶ ὅτι τῆς τέφρας, ἀναλωθέντος τοῦ γλυκέος, πικρὰ ἡ χυμία, καὶ ὁ ἱδρὼς ἁλμυρός. πέπτει δὲ ἡ φυσικὴ θερμότης ὃ σπέρμα, ὃ μικρὸν ὄν, πολλοῦ ἔχει δύναμιν. ὑπὸ πολλοῦ γὰρ ὀλίγον συνεφαλαίωται. διὸ ὅταν ἀπέλθῃ, λύονται ὡς ὅτι πολὺ [μᾶλλον,] καὶ καταψύχει· ὥστε ἀπεπτότεροι οἱ χυμοὶ μᾶλλον γίνονται, διὰ συμμυομένων τῶν πόρων διὰ τὴν ἔκκρισιν αὐτοῦ. ἁλμυρώτεροι οὖν οἱ τῶν παίδων ἱδρῶτες καὶ δυσωδέστεροι διὰ τὴν ἀπεψίαν· καὶ ἐὰν τύχῃ τοιαύτη ἡ φύσις οὖσα, ὥστε δυσώδη ἔχειν τὴν ὑποῦσαν τοῦ ἱδρῶτος, τούτοις μᾶλλον ὑπισημαίνει, καὶ ἐν τοῖς τόποις τούτοις μάλιστα, οἷς μασχάλη, ἐν ᾧ μάλιστα καὶ τοῖς θήλεσι.

18 Διὰ τί ἐὰν μὴ ἐκ τοῦ σπέρματος τοῦ ἡμετέρου γίνηται ζῷον, τοῦτο ἡμέτερον ἔκγονόν ἐστιν· ἐὰν δὲ ἐξ ἄλλου τινός, ἢ μέρους, ἢ ἀποκρίσεως, οὐχ ἡμέτερον; γίγν γὰρ σπερμάτων πολλὰ καὶ ἐκ τοῦ σπέρματος. τί δὴ οὖν, ἐὰν μὴ τοιοῦτον οἷς ἡμεῖς, ἡμέτερον· ἐὰν δὲ ἄλλοτριον, οὔ; ἢ γὰρ ἄπορον ἀφεῖκε, ἢ οὐθέν. ἢ πρῶτον μὴ, ὅτι οὕτω μὴ ἐξ

ἡμε-

ἡμετέρου ζῴου, ἐκείνως ὁ ἐξ ἀλλοτείου, ὅσα ἐξ ἀποκαθάρμαθος ζῴου καὶ ἐκκρίσεως; καὶ ὅλως οὐδὲν τῶν τοῦ ζώου, ζῷον γυναῖ, ἀλλ' ἢ τὸ σπέρμα. τὸ δὲ βλάπτον καὶ τὸ κακὸν, ἀθενὸς ὄντι οἰκεῖον, οὐδὲ τὸ ἀλλότειον. ἀγαθὸν γὰρ τοῦτο, τίνου τί εἶ), καὶ τίνου ἀλλότειον, ἢ ἕτερον, ἢ κακόν. αἱ δὲ ἐκκρίσεις καὶ σήψεις οὐχ ἡμέτερα, ἀλλ' ἕτερα καὶ ἀλλότεια τῆς φύσεως ἡμῶν εἰσιν. ἃ γὰρ ὅσα ἐν τῷ σώματι ζῴου, τοῦ σώματος θετέον· ἐπεὶ καὶ φύματα ζῴου, ἃ αἴρεσιν καὶ ἐκβαδίσεις· καὶ ὅλως „ ὅσα τοιαῦτα φύσιν, πάντα ἀλλότεια. τοιαῦτα φύσιν ὁ πολλὰ καὶ τοῦ συ- „ γκολλώων ὄντων. εἰ οὖν ἐκ μόνα τίνου τῶν ἡμετέρων ζῴου ζῷον, ὁρ- „ θῶς μὲν ὃ ἐκ τίνου γινόμενον, ἔκγονον ἡμέτερον εἴη μόνον. καὶ ἐκ τοῦ σπέρματος ὁ ἄν τι μὴ ὑγιὲς πάσχῃ, οἷς σκώληξ σαπέντος, ἢ καὶ ἐν τῇ μήτρᾳ διαφθαρέντος, οἷς ἃ λέγεται τέρατα, οὐκ ἔκγονα λεκτέον. ὅλως γὰρ ἐκ διεφθαρμένα γινόμενα, οὐκ ἔστι ἐξ ἡμετέρου ὄντος ζῴου, ἀλλ' ἐξ ἀλλοτείου, ὡς τοῦ τὰ ἐκ τῶν ἀποκρίσεων, οἷον τὸ ἐκ τῆς κάτωσεν. σημεῖον δὲ ὅτι ἐκ διεφθαρμένα πάντα τὰ τοιαῦτα ζῴου. ἐκ μὴ διαφθερμένου γὰρ, τοιοῦτον πέφυκε γίνεσθαι, οἷ ἂν ἐξ ᾖ τὸ σπέρμα· ἐὰν ἐξ ἵππου, ἵππος· ἐὰν δὲ ἐξ ἀνθρώπου, ἄνθρωπος. καὶ αὖθ' ὅτε μὲν τιμῶμεν τὸ σπέρμα, οὐδὲ πᾶν τὸ ἐν τῇ γλήσῃ γλιόμενον. καὶ γὰρ ὑγρὸν ἐστὶν, καὶ ὀλίγος τὶς καὶ φαῦλος ζῴου. ποτὲ δὲ, διὰ τὸ μήπω ἔχειν τὴν φύσιν, ἀλλ' ἢ τοσοῦτον μόνον τῆς φύσεως, ὅτι ὕδατος διάκειται ὥστε γίνεσθαι ἐξ αὐτοῦ τοιοῦτον οἷς ἡμεῖς· ἐκ ὃ διεφθαρμένου, οὐδὲν τοιοῦτον. διὰ ταῦτα. οὐδὲ ἐξ ἑτέρου τῶν ἐν ἡμῖν, οὐδὲ ἐκ τούτου διεφθαρμένου ἢ ἀτελῶς ἔχοντος, τὸ ἔκγονόν ἐστιν ἡμέτερον. Διὰ τί ἐν τῷ ὕδατι ἧττον δύναται) ἀφεδρι- ιε
σιάζειν οἱ ἄνθρωποι; ἢ ὅτι ἐν ὕδατι ὑγρὸν τήκεται, ὅσα καὶ πυ- „ ὸν πυ- „ ὲς τήκεται; οἷς μόλιβδος, ἢ κηρός· ἃ ὃ χρὴ τηκομένῳ φαίνεται πυεί· πρὶν μὲν γὰρ ἢ τέψις ἐκτερμανθῇ, ὑγρὸν τήκε). οἱ ὃ ἰχθύες ὑγρὸν τέψιν ὀχθύουσι. Διὰ τί τὸ ἀφεδρισιάζειν ἧττον, καὶ πότερον ιϛ

ὄξ ἀνάλκης, ἢ ἕνεκά τινος ἐστὶ καὶ ἀρχὴ τοῖς ζώοις; ἢ ἡδὺ μὲν ὄντι, ἄπτοι
δὲ ἀπὸ παντὸς τοῦ σώματος ἀπτέναι τὸ ἄκρον, ὥσπερ τινές
φασιν; ἢ καὶ ἀπὸ παντὸς μὲν μὴ ἀπτέναι, δὲ τοιούτου, εἰς ὃ πάν-
τες συμβαίνουσιν οἱ πόροι τῶν φλεβῶν; ὅσης οὖν τῆς ἡδονῆς ὁμοίας
τὸ ἐν τῷ κνησμῷ, τοῦτο συμβαίνειν γίνεσθαι, ὥσπερ δι' ὅλου τοῦ σώμα- 5
τος. ὁ δὲ κνησμὸς ἡδύς ἐστιν, ὑγροῦ ἔξοδος πυκνομερῶς εἰς καθαρτικὸν
κλῆσιν ἀγομένου. τὸ δὲ φύσιν. ἡ δὲ γονή, τοιοῦτον εἰς ὃ κατὰ φύσιν ἔξοδος. ἔστι
δὲ καὶ ἐξ ἀνάλκης ἡδύ, καὶ ἕνεκά τινος. ἐξ ἀνάλκης μὲν, ὅτι ἡ εἰς ὃ κατὰ
φύσιν ὁδὸς ἡδύ ἐστιν, ἐὰν ᾖ αἰσθητή. ἕνεκα δέ τινος, ἵνα γένεσις ᾖ ζῴ-
ων. δὲ καὶ τῶν ἡδονῶν, μᾶλλον ὁρμᾷ τοῦτο τῶν μίξιν τὰ ζῷα. 10

ιζ Διὰ τί ἡ λαγνεία τοῦτο νοσήματα ἔνια τῶν ἀπὸ φλέγματος
συμφέρει; ἢ ὅτι τὸ ἐπιπώματός [ἰνός] ἐστιν ἔξοδος· ὥστε συνεκκρί-
ιη νει πολλὴ περίπωσις; ὃ δὲ φλέγμα, περίπωμα. Διὰ τί τὰ
ἀφροδίσια τῶν χειλίαν ψύχει καὶ ξηραίνει; ἢ ψύχει μὲν, ὅτι ἐκκρίνε-
ται τὸ θερμὸν ἐν τῇ μίξει· ξηραίνει δὲ καὶ ἡ μίξις. ἕλκει μίζεται γὰρ, τὸ 15
θερμὸν ἕλκοντος· ἕλκει δὲ ψυχρόν. ἔτι καὶ ἡ θερμότης ἐν τῇ ὁ-
ιθ μιλίᾳ ξηραίνει. Διὰ τί ὅσοις αἱ βλεφαρίδες ῥέουσι, λάγνοι;
ἢ διὰ τὸ αὐτό, καὶ ὅτι οἱ φαλακροί; ἔστι γὰρ μόρια ἄμφω ταῦτα
τοῦ αὐτοῦ. ἔστι δὲ αἴτιον· ὁπόσα προσδυτέρου γονιμόν, μὴ αὐξάνον-
ται τῶν συνδετικῶν τειχῶν, ἅπασα τοῦτο πάσχουσιν ἐν τοῖς λαγνείαις. 20
κεφαλὴ γὰρ καὶ ὀφρῦς καὶ βλεφαρίδες, συνδετικὰ τείχη. τούτων δὲ
μόνον οἷοις αἱ ὀφρύες δασύνονται προσδυτέρου γονιμοῦσι. διὸ καὶ
αἰτίαν, εἴρηται ἐν ἀνθρώποις. αἱ ἕτεραι δὲ, διὰ τὸ αὐτὸ ἄμφω λείπουσιν.
αἴτιον δὲ, ὅτι καθαρὰ τὰ αὐτῶ ἡ λαγνεία ὀλίγαιμα οὖσα· ὥστε οὐ
πέπτει τοῦ ἐφίου ὁ τόπος. ὃ λαμβάνουσα δὲ ἐφίου, ἐκρέουσιν αἱ 25
κ τείχες. Διὰ τί ὑρηλιῶντες ὃ δυνατοὶ ἀφροδισιάζειν; ἢ ὅτι
πλήρεις γίνονται οἱ πόροι; ὃ δὲ πλῆρες ὑγροῦ, ὃ δέχεται πλέον ὑγρόν.
κα Διὰ τί αἱ ἰξίαι τὰς ἐχούσας κωλύουσι γυναῖκας, καὶ αὐθρόους, καὶ

τοῦ

τῶν ἀλόγων ζώων ὅ,τι αὐτὴ ἔχει; ἢ ὅτι ἡ ἰξία γλοιῶδες, μεταξάντος πνεύματος; δηλοῖ καὶ ὠφελεῖ πρὸς τὰ μελαγχολικά. ἔστι δὲ καὶ ὁ ἀφροδισιασμὸς μετὰ πνεύματος ἔξοδος. εἰ οὖν ὀδοποιήσαι ἡ ὁρμὴ γινομένου αὐτοῦ, καὶ ποιεῖ ὁρμᾶν τὸ σπέρμα, ἀλλὰ καθαίρει· μᾶλλον οὖν τῶν σπληνίαν τῷ ἀηδίᾳ. Διὰ τί οἱ ἀφροδισιάζοντες ἐκλύονται καὶ ἀσθενέστεροι γίνονται; ὡς ὀπτέον πολύ; πότερον διὰ τὸ ἀπὸ πολλῶν ἔκχρισιν εἶναι τὸ σπέρμα· ὥστε οἷς οἰκοδομήματος αἱ ἁρμονίαι, καὶ τὸ στόμαλος ὕστερον σφόδρα σπήθεσι ὅτι τῷ ἀπελαυνέναι· οἷς εἰ τὸ αἷμα ἐξέλθοι, ἢ πολὺ ὅ,τι μέρος, ὕστερον σφόδρα ὀπίσω μένει τὸ ἐξιὸν ὅτι καὶ ὁ ἐκ πολλῆς γλοιῶδες ὀλίγον, οἷς τὸ ἀμυλοειδὲς ἐκ τῆς αὐτοῦ.

Διὰ τί οἱ ἀφροδισιάζοντες καὶ ὑρηλιῶντες ἀντείνουσιν; ἢ πληθυομένων τῶν πόρων ὑγρότητος, τὸ σπέρμα ἐκθεῖν ἐν ἐλάττονι τόπῳ, πλείονά τε ὄγκον ποιεῖ καὶ αἴρει; ὀπίσω γὰρ τὸ ἀηδοῦν ὀπὶ ζοῖς πόρεις. Διὰ τί ἡ σπάσασα γλοιῶδες τῇ ἀηδίᾳ καὶ ἡ αὔξησις; ἢ διὰ δύο; διὰ τε τὸ βάρος ὀπίσω γίνεσθαι ἐν τῷ ὀπισθεν τὴν ὄρχεων αἴρεσθαι; ἐκτομίχλιον γὰρ οἱ ὄρχεις γίνονται· [καὶ] διὰ τὸ πνεύματος πληροῦσθαι τὰς πόρεις. ἢ τῇ ὑγρᾷ αὐξανομένῃ καὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον, ἢ ἐξ ὑγροῦ γινομένῃ, ὁ ὄγκος μείζων γλοιῶδες; παλαίαν δὲ μεγάλα, ἧττον αἴρεται, διὰ τὸ πορρωτέρω τὸ βάρος τῆς ἐκτομίχλιν γίνεσθαι. Διὰ τί οἱ ἀφροδισιάζοντες καὶ οἱ τοιοῦτοι, δυσώδεις· (οἱ δὲ παῖδες, οὐ·) καὶ τῇ καλουμένῃ χρόᾳ ὄζουσιν; ἢ τῶν πνευμάτων (ὥσπερ εἴρηται) τὰ μὲν τῶν παιδίων, πέπτει τὸ ὑγρὸν, καὶ τὰς ἰδρῶτας· οἱ δὲ τῶν ἀνδρῶν, ἀπεπτοῦσι; Διὰ τί ἐν τῷ θέρει οἱ μὲν ἄνδρες, ἧττον δύνανται ἀφροδισιάζειν αἱ δὲ γυναῖκες, μᾶλλον; καθάπερ καὶ ὁ ποιητὴς λέγει ὅτι ὦ σχολύμω, Μαχλότατ᾽ ὦ γυναῖκες, ἀφαυρότατοι δέ τε ἄνδρες. πότερον ὅτι οἱ ὄρχεις καθίενται μᾶλλον, ἢ ἐν τῷ χιόνι; δύσκλιν ὦ, εἰ μέλλει ἀφροδισιάζειν, δύσασπασον. ἢ ὅτι αἱ θερμαὶ φύσεις ἐν τῷ θέρει συμπίπτουσιν, ἐπαρδομένους δὲ τῷ θερ-

Hes. d. 589. ἔργων

μοῦ· [αἱ δὲ ψυχραὶ, θάλποισιν; ἔστι δ' ὁ μὲν ἀὴρ, ξηρὸς καὶ θερμός·]
ἡ δὲ χιὼν, ψυχρὰ καὶ ὑγρά. τὸ μὲν οὖν ὑδρὸς ἡμαύρωται ἡ δυνά-
χζ μις· τῷ δὲ, θάλλει, ἐπῳκοδόμηται τῷ σναυλίῳ. Διὰ τί ἔνιοι
ἀφεθδισιάζοντοι χαίρουσι καὶ οἱ μὲν, ἅμα δρῶντες· οἱ δ', ὕ; ἢ ὅ-
τι ἔστιν ἑκάτερον ὡδιπῶσα τόπος, εἰς ὃν πέφυκεν ἀποχρίνεαθαι τὸ φύ- 5
σιν· καὶ πόνος γινόμενος, τὸ πνεῦμα ἐξιὸν ἀνοιδεῖν ποιεῖ, καὶ συνεχ-
κένα αὐτά; οἷον τὸ μὲν ὕδωρ, εἰς κύστιν· ἡ δὲ ἐξικμασμένη τροφὴ, εἰς
χοιλίαν· τὸ δὲ δάκρυον, εἰς ὀμματα· μύξαι δὲ, εἰς μυκτῆρας· αἷ-
μα δὲ, εἰς φλέβας· ὁμοίως δὴ τούτοις καὶ ἡ γονὴ εἰς ὄρχεις καὶ αἰδοῖα.
οἷς δὲ οἱ πόροι μὴ κατὰ φύσιν ἔχουσιν, ἀλλ' ἡ μὲν τροφὴ μὴ ἀποτυφλω- 10
θεῖσα τὰς εἰς τὸ αἰδοῖον, (οἷς συμβαίνει τοῖς δυνάσταις καὶ δυναμένοις)
ἡ καὶ ἀνάγκη, εἰς τοῦτο ἔδραν συρρεῖ ἡ τοιαύτη ἰκμας. καὶ γὰρ διεξέρ-
χεται ταύτη. σημεῖον δὲ ἐν τῇ συνουσίᾳ, ἡ συναγωγὴ τοῦ τοιούτου
τόπου, καὶ ἡ σύντηξις τῶν περὶ τοῦτο ἕδραν. ἐὰν οὖν ὑπερβολή τις
τῆς λαγνείας, τούτοις ἐνταῦθα συνέρχεται· ὥστε ὅταν ἡ ἐπιθυμία 15
γένηται, τότ' ἐπιθυμεῖ τῆς τελέωσεως εἰς ὃ συλλέγεται. ἡ δ' ἐπιθυ-
μία, καὶ ἀπὸ τῆς ὄψεως καὶ φαντασίας γίνεται. ὅταν γὰρ κινηθῇ ὑφ'
ὁτουοῦν, ἐνταῦθα τὸ πνεῦμα συνδέχεται, καὶ τοῦτο περίττωμα
συρρεῖ ὃ πέφυκε· καὶ μᾶλλον ἢ ἡ πνεύματος ὄντος, τούτου
ἐξελθόντος, ὥσπερ αἱ συντάσεις τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς ἐν ἡλικίᾳ, ἐπὶ- 20
τε ἀθενοῦς ὑγροῦ ἐκκριθέντος, παύονται. ὅταν δὲ καταβεβηκὸς ᾖ τὸ ὑ
γρὸν, ἐὰν μηδὲν ἕτερον τούτων πάθῃ, ἐπιθυμεῖ ἕως ἂν τι τούτων
συμβῇ. οἱ δὲ φύσει ἡλυδρίαι, οὕτω συνεστᾶσιν, ὥστε ἐκεῖ μὲν μὴ
ἐκκρίνεαθαι, ἢ ὀλίγιον, ὥσπερ τοῖς ἔχουσι κατὰ φύσιν ἐκκρίνεται, εἰς
δὲ τὸν τόπον τοῦτον. αἴτιον δὲ, ὅτι παρὰ φύσιν συνεστᾶσιν. ἄρρενες 25
γὰρ ὄντες, οὕτω διάκεινται, ὥστε ἀνάγκη τὸν τόπον τοῦτον πεπηρῶ-
σθαι αὐτῶν. πήρωσις δὲ, ἡ μὲν, ὅλως ποιεῖ φθόρον· ἡ δὲ, διαστρο-
φή. ἐκείνη μὲν οὖν οὐκ ἔστι γυνὴ γὰρ ἂν ἐγένετο. ἀνάγκη ἄρα

παρεστρά-

παρεσπάφθαι, καὶ μηδὲν οἷόν που ὁρμᾶν τὴν γονικὴν ἐκκρίσεως· διὸ καὶ ἄπλησοί, ὥσπερ αἱ γυναῖκες. ὀλίγη γὰρ ἡ ἰκμάς, καὶ διὰ βίας ἐξιέναι, καὶ καταψύχεται ταχύ. καὶ ὅσοις μὲν ὅτι τῶν ἕδραν, ὅτοι πάσχειν ὀπιθυμοῦσιν· [ὅσοις δ' ἐστὶν ἀμφότερα, ὅτοι καὶ δρᾶν καὶ πάσχειν· ἐφ' ὁπότερα δὲ πλέον, τοῦτον.] οἷσι δὲ μὴ καὶ ὀξὺ ἔθος ὅ πάσχοντος τοῦτο. ὅσα γὰρ αὖ τοιοῦσι, συμβαίνει αὐτοῖς χαίρειν, καὶ τρέφεσθαι τῷ γονεῖ ὕστερος. ὀπιθυμοῦσιν οὖν τοιοῦσιν οἷς δὴ ταῦτα μή· καὶ μᾶλλον ὃ ἔθος ὥσπερ φύσις μή. διὰ τοῦτο ὅσοι δὴ μὴ τρέφεσθαι ἤθεσι, ἀλλὰ τρέφειν ἤθεσιν ἐθισθῶσιν ἀφροδισιάζεσθαι, διὰ ὃ γίνεσθαι αὐτοῖς ἐν τῇ χρείᾳ τῷ μιμεῖσθαι, ἅμα δὲ τῇ μνήμῃ τῷ ἡδονῷ, διὰ δὲ ὃ ἔθος, ὥσπερ πεφυκότες, ὀπιθυμοῦσι πάσχειν. τὰ μὲν τοι πολλὰ, καὶ ὃ ἔθος, ὥσπερ πεφυκόσι μή. ἐὰν δὲ τύχῃ λαγνὸς ὢν καὶ μαλακὸς, καὶ θᾶττον ἕκαστα τούτων συμβαίνει. Διὰ τί μᾶλλον κη αἰσχύνονται ὁμολογεῖν οἱ ὀπιθυμοῦντες ἀφροδισιάζεσθαι, ἀλλ' ἢ πιεῖν, φαγεῖν, ἢ μηδὲ τῶν τοιούτων οὐδέν; ἢ ὅτι τῶν μὲν πλείστων ἀναγκαῖαι αἱ ὀπιθυμίαι, ἔνια δὲ δυνατὸν καὶ τοὺς μὴ τυγχάνοντας· ἡ δὲ τῶν ἀφροδισίων, οὐκ ἀναγκαιότης ἐστί; Διὰ τί οἱ κθ μὲν ἄνδρες τῶν χιμώνος, αἱ δὲ γυναῖκες τοῦ θέρους ὁρμητικώτεραι πρὸς τὰ ἀφροδίσια; ἢ ὅτι οἱ μὲν ἄνδρες, θερμοὶ μᾶλλον καὶ ξηροὶ τὰς φύσεις· αἱ δὲ γυναῖκες, ὑγραὶ καὶ κατεψυγμέναι; τοῖς μὲν οὖν, τὸ ὑγρὸν καὶ τὸ θερμὸν αὔταρκες πρὸς τὴν ὁρμὴν, τοῦ χιμῶνος· (ἡ δὲ τοῦ ἀπέρματος ἔκκρισις, οὐκ τούτων) ταῖς δὲ, τὸ θερμὸν ἔλαττον καὶ τὸ ὑγρὸν ὑπερπλῆρες, διὰ τὴν ἔνδειαν τοῦ πυρός· τοῦτο δὲ θέρους. ταῖς μὲν οὖν, σύμμετρον τὸ θερμόν· τοῖς δὲ, πλέον τοῦ ἱκανοῦ. τὸ γὰρ ἄγαν, πολὺ ἐκλύει τῆς δυνάμεως· διὸ καὶ τὰ παιδία τοῦ θέρους λεπτότερα. συμβαίνει γὰρ πῦρ ὑπὸ πῦρ φέρειν. Διὰ τί ὅσοι θερ- λ μοὶ τὴν φύσιν, ἐὰν ἰσχνοὶ ὦσι καὶ ὑπόξηροι, ἐὰν μὴ ἀφροδισιάσωσι, χολὴ τε πρήσσεται αὐτοῖς πολλάκις, καὶ ἔκπικρον τὸ χρῶς, καὶ

φλέγμα ἁλμυρὸν γίγν, καὶ ἁλοχροοῦσιν; ἢ ὅτι μετὰ τοῦ σπέρματος
ἀεὶ περίττωμα σωματοῦται; διὸ καὶ ἐνίοις τῶν πνευματικῶν, ἰ-
χθύων πλωτῆρα ὄζει ἡ γονή. ἀφροδισιάζουσι μὲν οὖν τοῦτο σωμα-
τοῦται, ὥστ' ἀ λυπεῖ· μὴ ἀπομυόμενοι ἢ τῆς ὁμιλίας, ὃ περίττω-
λα μα ἐκπιπτοῦσαν, ἢ ἁλμυρὸν γίγν. Διὰ τί ἀφροδισιαστικοὶ οἱ
Galen. T. 5. p. 478. μελαγχολικοί; ἢ ὅτι πνευματώδης; ὃ δ' ἂν σπέρμα, πνεύματος ἔξο-
δός ἐστιν. οἷς οὖν πολὺ τοιοῦτον, ἀνάγκη πολλάκις ἐπιθυμεῖν τούτοις
λβ ἀποκαθαίρεσθαι· χυφίζονται γάρ. Διὰ τί καὶ οἱ ὄρνιθες καὶ
οἱ δασεῖς ἀνθρωποι λάγνοι; πότερον ὅτι ὑγρότητα ἔχουσι πολλήν;
ἢ οὔ, (ὃ γὰρ ἅλυ, ὑγρὸν μέν, ἀλλ' οὐ δασύ) ἀλλ' ὅτι ἀμφότερα αἱ 10
φύσεις, περιττὴ ὑγρότητος πολλῆς ἅμα θερμότητα; σημεῖον δ' αἱ
τρίχες καὶ τὰ πτερά. ἢ ὅτι πολὺ τὸ ὑγρὸν, καὶ κεκίνηται ὑπὸ τοῦ θερ-
μοῦ; ὅταν γὰρ μὴ πολλῆς οὔσης τῆς ὑγρότητος, ὅταν μὴ κεκαυμέ-
νης, ἐξεφύετο τοῖς μὲν, αἱ τρίχες, τοῖς δ', τὰ πτερά. ὃ δ' σπέρμα
γίγν ἐν τοῖς τοιούτοις πλῆθος, καὶ τόποις καὶ ὥραις, οἷς ἐν τῷ ἔαρι. ἡ 15
γὰρ φύσις αὐτὴ, ὑγρὰ καὶ θερμή. ἅμα δ' αὐτὸ δ' καὶ οἱ ὄρνιθες λάγνοι,
καὶ οἱ χωλοί. ἢ γὰρ θερμὴ ἀμφοτέρως, κάτω μὲν, ὀλίγη, ἅμα τῶν
ἀναπηρίαν τῶν σκελῶν· εἰς δὲ τὸν ἄνω τόπον ἔρχεται, καὶ εἰς σπέρ
λγ μα συγκρίνεται. Διὰ τί ἐὰν ἀφροδισιάζῃ ὁ ἄνθρωπος, οἱ ὀ-
φθαλμοὶ ἀσθενοῦσι μάλιστα; ἢ δῆλον ὅτι ἀπολείποντος τοῦ ὑγροῦ 20
τοῦτο γίγν; τεκμήριον δ' ὅτι ἡ γονὴ ψυχρά ἐστιν· ὁ γὰρ γίγν ὑγρὰ,
ἐὰν μὴ ἅμα θερμανθῇ τὰ θερμά· ὥσθ' δεῖται τῆξεως. κέχυται γὰρ
ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ὥσπερ ὁ αἷμα.

Ὅσα ἀπὸ κόπου. ε. 25

α Διὰ τί μακροὶ μὲν ὄντες οἱ πόδες ἐν τοῖς ὁμαλέσι, κοπιαρώτεροί εἰσι τῶν ἀνωμάλων· βραχεῖς δ', ἀκοπώτεροι; ἢ ὅτι ἡ τε
πολλὴ κίνησις ποιεῖ κόπον, καὶ ἡ ἰσχνεά; τοιαύτη δὲ ἡ ἀσαρκοπώ-
δης.

δης· πολλὴ ὁ ἡ συνεχὴς ἢ μία. ἐν μὲν οὖν τοῖς ἀναίτεσιν, ἐὰν ἡ μαχρὰ, ἀνάπαυσις γίγ ἡ μεταβολὴ, ἢ δὲ μιχρὰ ἡ κίνησις, οὐδὲ ἵππων αὐτῶν, ἀφ' ἑαυτῶν μεταβολή· ἐν δὲ τοῖς ὁμαλέσιν, ἡ ὁμοιότης τοῦ χήμαλος δ' ἀφαλαμβάνῃ, οὐδὲ ἀναπαύῃ τὰ μέρη, ἀλλὰ συνεργάζεται πρὸς ὃ συνεχῆ εἶ) τὴν κίνησιν. ὅταν ὁ ἡ βραχεῖα, ἀφ' μὲν ὃ πλῆθος τῆς κινήσεως, ἐν τοῖς ὀπισθίοις δ' γίγ κῶλος· ἐν δὲ τοῖς ἀναίτεσιν, ἀφ' ὃ τὴν μεταβολὴν ἰσχυρὰν γίνεσθαι καὶ ἀναπαῦλαν, ὁτὲ μὲν ἄνω, ὁτὲ ὁ κάτω, ποιῆ κῶλον. διαὐτὴ ὁ (ὡς φαλμὸν) ἐν τοῖς ἀναίτεσιν· ἐν ὁ τοῖς πεδινοῖς ἐναντίον. Διὰ τί τοῖς λαπροψυχοῦσι καὶ τοῖς ἐκ τῶν γυμνασίων [ἀφαλυομένοις,] ἑλάττους τε οἱ ὄγκοι, καὶ ὀξύτεραι δοκοῦσιν εἶ) αἱ φωναί; ἢ ὅτι αἵ τε φωναὶ ἑλάττους φαινόμεναι, ὀξύτεραι φαίνον)· (σημεῖον ὃ, ὅτι μιμούμενοι τοῖς πόρρωθεν ὀξὺ φθέγγονται) καὶ οἱ ὄγκοι ἐλάττους; Διὰ τί ἡ γαστὴρ μόνον λεπτύνεται τῶν γυμναζομένων; ἢ ὅτι πλείστη ἡ πίμελὴ περὶ τὴν γαστέρα; Διὰ τί ὃ πῖον τετειμένον γίγ τοῖς ποσὶν; ἢ διότι ὃ πῖον τήκεται θερμαινόμενον· ἡ ὁ κίνησις θερμαίνῃ· ἡ ὁ (ἀρξὰ δ' τήκε). Διὰ τί ὁ τὰ περὶ τὴν κοιλίαν πιότερα; πότερον ὅτι ἐγγὺς τῆς ἑφῆς; ἐν ὅσῳ οὖν τἆλλα παρ' ἐκείνης λαμβάνῃ, αὐτὴ πολλάκις λαμβάνῃ. ἢ ὅτι ἥκιστα πονῇ; καμπὰς γὰρ οὐκ ἔχει. Διὰ τί οἱ κῶλοι μᾶλλον παύονται), ὅταν τὶς ὦ ἐλαίῳ ὕδωρ συμμίξας δύηται εἶ); ἢ ὅτι μᾶλλον εἰσδύεται ὃ ἔλαιον μετὰ τοῦ ὕδατος; ἐὰν ὁ αὖ καθ' αὑτὸ ᾖ, δ' χ ὁμοίως παρεσδύῃ, ἀφ' ὃ ὅτι πολασιχὸν εἶ). μᾶλλον οὖν μαλάττει) ὃ σῶμα εἰσδυόμενον, ἐπεὶ ὃ ἔλαιον ὅτι φύσει θερμόν· τὰ ὁ θερμὰ, καὶ ξηραίνει καὶ σκληρύνει· πρὸς τοὺς ὁ τοὺς κῶλους, ἀξύμφορόν ὅτιν ἡ ξηρασία καὶ ἡ σκληρότης. μετὰ ὁ τοῦ ὕδατος δύηται φθεῖρ, ἥπιον ξηραίνει. Διὰ τί τοῖς κωφοῖσι πρὸς τὰ ἄποισιν ἐμεῖν· εἰ γὰρ ὁ ἔμετος κωφώδες ὅτιν; ἢ κῶλος γίγ, ὅσῳ θλωμένων καὶ πιεζομένων καὶ κωφουμένων; ταῦτα ὁ ὑπὸ τῶν ἐκτὸς

ζωνος πάχος δύο, ἢ τῷ ἐν τῷ σώματι· καὶ τοῦτο διττῶς. ἢ γὰρ ἀρχῶν ὑποστάσεων τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἢ σώματος μεταξὺ τοῦ συνεχοῦς τοῦ ἀνθρώπου σώματι, χώραν οἰκείαν οὐκ ἔχοντος, οἷα τὰ περιττώματα ἐστί. πρῶτα γὰρ τὰ ἐκτὸς ἡμῖν περιαπόμματα βαρῆ, καὶ πρὸς δέσθαι τῷ ὑγρῷ σώματος μερῶν, καὶ τύχῃ σαθρῶν ὄντα αὐτῶν ἐλαφρότερα. σημεῖον δὲ τοῦ εἰρημένου· οἱ γὰρ πλέον βεβρωκότες καὶ πεπωκότες, ἐλάττον πονήσαντες ἢ νήστεις ὄντες, μᾶλλον καπιῶσι, διὰ τὸ μὴ τὴν οἰκείαν χώραν ἔχειν τὰ σιτία, ὄντα ἀπεπτα. ἐπεὶ δὲ ὁ κόπος σωτηξιν ποιεῖ, ἡ δὲ σωτηξις περίττωμά ἐστι, τοῦτο ἔστιν ὁ τὸ κόπον ἐν ἡμῖν ποιεῖ, πλανώμενον ἀτάκτως, καὶ μὴ ἐξεπίτηδον ὁσοῖς τε καὶ νόσοις, καὶ τοῖς ἐντὸς τῆς σαρκὸς ἀραιοῖς ὑσὶ καὶ ἀνεῳγμένοις. ὁ οὖν ἔμετος, ἐξάγων αὐτό, αἴτιον ὂν τοῦ κόπου, ἀκόπους εἰκότως ποιεῖ. λείπει γὰρ οἷς ἐν ἀρχῇ τοῦ πόνου τὸ σῶμα. καπῶδες δ' ἐστὶν ὁ ἔμετος, ὑπὸ τῆς τῆς γινομένης ἐν αὐτῷ κινήσεως ἐκβολῆ, ἀλλ' ὅταν συμβῇ μὴ καλῶς ἐξεμέσαι. ληφθέντων γὰρ πολλῶν σιτίων, καὶ περιττωμάτων τούτοις ἐνόντων, τὸ τοῦ ἐμέτου κόπον γίνεσθαι συμβαίνει, καθάπερ ὅτι τῶν πεπληρωμένων εἴρηται. εἰ οὖν μηδ' ἐκείνοις ὁ πόνος ἐστὶ τοῦ κόπου αἴτιος, ἀλλὰ δ' ὕστερος ἔχοντας πονῆσαι, οὐδ' ἀν τοῖς μὴ ἐξαιρεῖσι τὰ σιτία, ὁ ἔμετος εἴη τοῦ κόπου αἴτιος. ἐκβολὴ γὰρ πᾶσι τοῖς ἐμοῦσι γίνεσθαι κόπον. γίνονται δ' ἀκοπώτεροι πολλοὶ ἢ ἐμέσαντες. Διὰ τί κοπιαρώτερόν ἐστι τῷ βραχίονι δ' ἢ διὰ χειρὸς ῥίπτειν, ἢ λιθάζοντα; ἢ ὅτι σπασματωδέστερον δ' ἢ χειρός ἐστι; ὁ γὰρ ἀφείδεν πρὸς σφᾶς, ὥσπερ ὁ βάλλων, πρὸς δὲ τὸν χεῖρα βέλος· ὁμοίως δ' τοῦτον καὶ ὁ πένταθλος, πρὸς τὰς ἁλτῆρας· καὶ ὁ θέων πρὸς βραστείων, πρὸς τὰς χεῖρας. διὰ τί ὁ μὲν, μεῖζον ἄλλε δ' ἔχων, ἢ μὴ ἔχων ἁλτῆρας· ὁ δ', ἧττον θεῖ πρὸς βραστείων, ἢ μὴ πρὸς βραστείων.

θ Διὰ τί ἡ ταχυδρομία [καὶ] ἐστὶ ἀνθρώπου καὶ ὅτι τῶν ἄλλων ζώων νοσημαλικοὶς ποιεῖ τὰ πρὸς τὴν κεφαλήν; καίτοι ὅλως ὁ δρόμος καταπονῶ

ζαπαθῦ δοκεῖ κάτω τὰ πρόσθια, ὡς πρὸ ὁ πρόπαλος· δι᾽ ἣν καὶ παχμοὺν τὰ σκέλη οἱ πολλὰ πρόπαλοι ὄντες, ὅτι εἰς τὰ κάτω ὑπονοσεῖ ἄνωθεν καὶ ἡ ἔφη καὶ τὰ πρόσθια. [ἡ] ἡ μὲν κίνησις ταὐτὸ ποιεῖ· ἀλλ᾽ ἡ ταχεῖα, διὰ τὴν σωζονίαν καὶ ἀπνοΐαν, ἐκθερμαίνει τὴν κεφαλὴν, καὶ ζᾷς φλέβας ἐκφυσᾷ ζᾷς ἐν αὐτῇ, καὶ ἀσαι- 5
κὰς τὴν ὑγρασθεν ποιεῖ δυναμέων, οἷς ψύχοις καὶ ἀλέας, καὶ τὴν ἐκ τῆ θώρακος· ὧν εἰσιόντων, νοσεῖν ἀναλαμβάνον τὸν τόπον ἐστί. Διὰ τί κεπιῶσι μᾶλλον μὲν ἐν τοῖς ὁμαλοῖς, ἢ ἐν τοῖς δυσμάλοις τόποις· ῥᾷτον ὃ βαδίζοισι τὸ ὁμαλὲν ὁδὸν, ἢ τὸ ἀνώμαλον; ἢ ὅτι ἀκεπώτερον μὲν 10
ἐστί, ὃ μὴ ἀεὶ ἐν ᾧ αὐτῷ ἡμᾶς ποιεῖσθαι τὴν κίνησιν· ὃ συμβαίνει ἐν τῇ ἀνωμάλῳ πορείᾳ μᾶλλον; ῥᾷτον ὃ πορεύονται, ὅτι ἧττον ᾧδε φύσιν κινοῦνται. ἐν μὲν οὖν ᾧ ὁμαλῷ, μικρὰ ἡ ῥοῖς καὶ θέσις καὶ πυκνή ἐστιν· ἐν ᾧ ἀνωμάλῳ, ἐναντίον· ἔστι δ᾽ ἄρθρα, ᾧδε φύ- 15
σιν. βία γὰρ ἐστὶ πᾶσα ἄρσις. ὃ δὲ παρ᾽ ἑκάστοις βάσιν γινόμενον μικρὸν, σωλὺ γίγνεται ᾧδε πολλαί. Διὰ τί τὰ ὀπίπεδα κεπιαρώτερα ἐγκαταχεῖται τῶν χείλεων ἐστίν; ἢ ἅμα ὃ αὐτὸ καὶ τὰ κυρτὰ τῶν ὀπιπέδων; ἐφ᾽ ἕνα γὰρ τόπον σεναθροιζόμενον ὃ βάρος ἐν τῇ καθέδρᾳ, ἢ καταχλίσῃ, τῇ θλίψει ποιεῖ πόνον. ὃ μὲν οὖν κυρτὸν, τὸ βύθιος· τοῦτο δὲ, τὸ χείλους μᾶλλον τοιοῦτόν ἐστι. ὃ γὰρ σῶμα ἡμῶν ἐστὶ φερέτερον ἢ βυθύτερον. τῶν δὲ τοιούτων κρεῖττον ἄπτεται τὰ χείλη, ἢ τὰ ὀπίπεδα. διὰ ταῦτα δὲ καὶ τὰ ἐνδιδόντα τῶν μὴ ἐνδιδόντων, ἀκεπώτερά ἐστι καὶ ἐγκαταχλιθῆναι καὶ ἐνέζεσθαι. Διὰ τί οἱ βρεχεῖς πρόπαλοι κεπῶδές εἰσιν; ἢ ὅτι ἀνώμαλοί εἰσι; πολλάκις γὰρ ἴσασθαι ποιοῦσι. ὃ δὲ ἐν τῷ ἐναντίᾳ εἰς ὃ ἐναντίον πυκνὰ μεταβαίνειν, κεπῶδές ἐστι. σωπᾶσθαι γὰρ θᾶττον ποιεῖ, ὃ ἐστὶν ἄκεπον. ἀμφοῖν δὲ ἅμα, οὐκ ἐνδέχεται σωπᾶσθαι γίνεσθαι. Διὰ τί οἱ ὑπὸ τῶν ἵππων ὀχούμενοι, ὅσῳ ἂν μᾶλλον θέῃ ὁ ἵππος, τοσούτῳ μᾶλλον δακρύουσι τὰ ὄμματα; πότερον διὰ ὃ ψυχρότερον εἶναι τὸ ἀεὶ προσ-

πίπτοντα ἀέρα, ὅσῳ δὲ ἐλάττω χρόνον ἅπτῃ τῶ σώματος· ὅταν ἐπὶ τῶν γυμνῶν θεόντων συμβαίνῃ; ὁ γὰρ ψύχος δάκρυον ποιεῖ. ἢ ὀξὺ ζωὰντίον; καὶ γὰρ ὁ θερμὸν ποιεῖ δακρύειν, οἷον ὁ ἥλιος. ἡ δὲ κίνησις, θερμότητα ποιεῖ. ἢ ὅτι τῷ ἐπὶ τὸ ἀέρος πληγῇ; ὡς γὰρ οἱ ἄνεμοι ταράττουσιν οἱ ἐξ ἀναλίας τὰ ὄμματα, ὅτως ὁ ἀὴρ τοῦ σπίπτων, ὅσῳ δὲ θᾶττον ἐλαύνῃ, τοσούτῳ μᾶλλον ποιεῖ πληγὴν μαλακήν. Διὰ τί τὰ μὲν ἀνάγκη τελεόμενα ἀρκεῖν ταῦτα μέρη, ἢ ὀξὺ λεπτοτέρα γῆς; ἢ οὐδὲ αὕτη ἐκ τοῦ σαγωνῆς, ἀλλὰ στερεοτέρα; ἀμφὶ ἄλλ' ἀχ ὁμοίως γε καὶ ἡ ἀφή. δεῖ γὰρ τοῦ βλημα ἔστιν. ὅλως γὰρ ἐν τοῖς γυμνασίοις καὶ πόνοις, καὶ μάλιστα λεπτῇ) ἡ ἁφὴ. αἴτιον δ' ὅτι τὰ πόνα θερμαινόμενα τήκεται, καὶ τὰ φύσῃ πᾶσιν ἔχοντα, μᾶλλον. ὃ δὲ δέρμα ἔστι φύσῃ ἔχον πᾶσιν· ἀλλὰ δεῖ ὃ πιαίνεσθαι πάχιστα, ἀεί πινα ἔχῃ πότητα, ἐὰν μὴ κάμνῃ διὰ νόσῳ. αἴτιον δ' τόπου, ὅτι ἐκτὸς ἔστι τῆς ἁφῆς. ἐπεὶ οὖν ὅλως ἡ τιμελὴ οὐκ ἔστι φύσῃ, ἀλλ' ἐπίκτητον, καὶ ἐν τοῖς δυσκάμπτοις μέρεσιν, ὥσπερ καὶ ἡ ἁφὴ, καὶ ἡ τῶν γυμνασίων κίνησις, καὶ ἡ τοῦ τείνεσθαι, θερμαίνουσα, τὴν θρίσιν αὐτοῖς, καὶ τοῖς ἁφοῖς ἐκπλεονάζουσαν νέμουσι τοῖς ἀνθρώποις μορίοις. δεῖ αἱ μὲν καθέδραι, τοῖς κοιλίαν πιαίνουσι, ὃ δ' ἀνθρωπος σῶμα λεπτύνουσιν· αἱ δὲ κίνησις, καὶ αἱ τείνεσις, τοῖς μὲν κοιλίαν λεπτύνουσι, ὃ δὲ ἀνθρωπος σῶμα παχύνουσι. Διὰ τί ἐκ τῶν σφοδρῶν καὶ μακρῶν ὁδῶν καὶ δρόμων, ὅταν τις ἐπὶ ἄκρων τῶν δακτύλων, στίζῃ) τῶν τροδῶν αἱ πλέονται, καὶ ἀπάτται κάτω τοσπετῶς; ἢ ὅτι τοῖς σωμέχαν καὶ σφοδρότητα τῆς κινήσεως, οὐκ ἀναπαύει) ὁ σῶμος ὃ ἀνθρώπου τῶν ὑδρων; ἢ μὲν γὰρ ὅλου σώματος κεφαλὴ ἡ ψυχὴ πολλάκις, μορίων δ' ἕν, ὁπόταν πως κινηθῇ, οἷον καὶ καρδίας καὶ αἰδοίου. αἴτιον δ', ὅτι πνεῦμα τοῦτο τοῦ τὰ ὑδρα ἐκκαίεται, ὃ ἀχ ἅμα ἐκψύχει) σάνυ. τοῦτο οὖν σεῖον ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων τῇ κινήσει, καὶ ἀπάτται, καὶ τὸ πορρωτάτου ἥκιστα ποιεῖ κεφαλήν· τοιοῦτον δὲ αἱ πλέονται, οἷον τοῖς

εἰς τοῖς ὀρθιζομένοις δ κάτω χείλος. Διὰ τί οἱ μὴ σφόδρα ιϛ
σωτόνως βέχοντες, ἐν τῷ ῥυθμῷ ἀναπνέουσιν; πότερον ὅτι πᾶς
ῥυθμὸς, ὡρισμένη μέθοδος κινήσεώς; τοιαύτη δ' ἐστὶν ἡ δι' ἴσου βᾶσις, ὥσ-
περ οἱ βεχάζοντες ποιοῦσιν. ἅμα γὰρ ἀρχόμενοι βεχάζειν, ἀνα-
πνέουσιν· ὥστε τῷ ἀναπνοῇ δι' ἴσου ἡμόλιον, ἢ δὲ τῇ ἴσῃ κι-
νήσει μέθοδον, ῥυθμὸν ποιεῖν. ἢ ὅτι πᾶσα μὲν ἁπλῶς ἀναπνοὴ, δι' ἴ-
σου τοῖς κατὰ φύσιν αὐτῇ χρωμένοις, καὶ μὴ κατέχουσι· καὶ θημέ-
νοις μὲν οὖν καὶ βαδίζουσι, μετρίας οὔσης τῆς τοῦ σώματος κινήσεως, ἐκ
δὲ δήλου ὁ ῥυθμὸς ἐστί. σωτόνως δὲ βέχουσιν, ἐπὶ τῷ βαχεῖαν συνοῦσης
ιο τῇ κινήσει τῆς ἀθήσεως, ἐπὶ δυνάμεθα σωφρονεῖν τὴν τῆς ἀναπνοῆς
ῥυθμόν. ἐν δὲ τῷ μετρίως βεχάζειν, μέσον ἡ κίνησις ἀθητὸν τὴν ἀ-
ναπνοῆς ποιοῦσα, τὸν ῥυθμὸν δηλοῖ. Διὰ τί ἐν τῷ βεχάζειν ἐκ- ιζ
πνεύματοῦσθαι δοκεῖ ἡμῖν ὁ ἀήρ; πότερον ὅτι κινούμενοι, ἅμα τὸ
βεχάζειν τὸν συνεχῆ τοῖς σώμασιν ἡμῶν ἀέρα κινοῦμεν, ὃ ἐστὶ πνεῦ-
μα; δῆλον μὲν οὖν δοκεῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ καταλαμβανόμεθα ἐκπνεύματοῦσθαι ὁ
ἀήρ. ἢ διότι βεχάζοντες συσκήπτομεν τῷ ἀέρι· τούτου δὲ συμβαί-
νοντος, μᾶλλον αἰσθανόμεθα τὸν ἀέρος διὰ τὴν κίνησιν. εἰκότως οὖν ἡμῖν ἐκπνεύματοῦσθαι δοκεῖ. τοῦτο γὰρ συμβαίνει, διὰ
τὴν φοράν. Διὰ τί μᾶλλον θέοντες ἢ βαδίζοντες, πίπτουσιν; ιη
[ἢ] ὅτι μᾶλλον ὠθοῦν κινεῖσθαι αἴρουσιν; ὃ γὰρ θέειν, τοῦ βαδίζειν τού-
τῳ διαφέρει. Διὰ τί ποτε ἀναβαίνοντες μὲν, τὰ γόνατα πο- ιθ
νοῦμεν· καταβαίνοντες δὲ, τοὺς μηροὺς; ἢ ὅτι ὅταν μὲν ἀναβαίνω-
μεν, ἐναντιούμεθα ἄνω τὸ σῶμα, καὶ ἡ ἀπάτησις πολλὴ τοῦ σώματος, καὶ
ἡ ἀπὸ τῶν γονάτων· δεῖ πονεῖν τὰ γόνατα; ἐν δὲ τοῖς κατιοῦ-
σι, διὰ τὸ ἐπιφέρεσθαι τοῖς σκέλεσι τοὺς μηροὺς, ἀπισχναίζο- ★
μενοι πονοῦμεν αὐτούς. εἰθὺ ἄπαν τὸ κατὰ φύσιν [κινούμενον, πόνον καὶ
λύπην παρασκευάζει. ἔστι δὲ τὸ κατὰ φύσιν,] τοῖς μὲν γόνασιν, ἡ εἰς τὸ
πρόσθεν κλάσις· τοῖς δὲ μηροῖς, ἡ εἰς τὸ ὀπίσθεν. ἐν μὲν οὖν τοῖς

ἀνάντεσι, τὰ γόνατα κλᾶται εἰς τὸ πιαθεν, διὰ δὲ τὸ πλείζεσθαι βάλλεσθαι· ἐν δὲ τοῖς κατηφέσι δὲ, οἱ μηροὶ εἰς τὸ μισεῖσθαι κλῶνται,
κ διὰ δὲ τὸ σεσηπέτες ἡμᾶς εἶ τὸ σῶμα. Διὰ τί ποτε ἐν ταῖς ὁδοῖς τὸ μηρῶν τὸ μέσον μάλιστα πονεῖται; ἢ ὅτι πρῶτος μακρὸς καὶ ἑνὸς ὄντος, ἐσπειγμένος ᾖ, τῷ μέσῳ ὁ πόνος μάλιστα γίγ. διὸ καὶ κατάγνυται μάλιστα ἐνθεῦθεν; ὁ δὲ μηρὸς ὅτι τοιοῦτον· διὸ καὶ τὸ μέ-
κα σον αὐτοῦ μάλιστα πονεῖται. Διὰ τί οἱ ὑγιεῖς ταχὺ πνίγουσι πονήσαντες, καὶ ἔτι τὸ καύματος; ἢ ὅτι ἐκθερμαινόμενον ὑγιεῖν, ἀὴρ γίγ, καὶ καὶ μᾶλλον ὁ πλέων; ὅταν οὖν μὴ δυνῇ ἔτι ἐξάγειν διὰ δὲ πλῆθος, ἃ γίγ καπάψυξις· ὥστε [ταχὺ] ἐκπνεῖσθαι ὑ-
πὸ τοῦ συμφύτου καὶ ἐπικτήτου θερμοῦ. διὸ καὶ οἱ γυμνάζομενοι ἱδρῶτες τοῖς γυμναζομένοις, καὶ ὅλως τοῖς πονοῦσι, καὶ ἡ τοῦ πνεύματος ἔξοδος, ὠφέλιμον. Διὰ τί ἡ ἀκρινομένη καὶ λεπτυνομένη τοῦ ὑγροῦ, πνεύ-
κβ μα γίγ. Διὰ τί τὰ σύμμεσα τῶν σωμάτων κάμνει τε πολλάκις, καὶ ἀπαλλάττει ῥᾷον; ἢ διὰ ταὐτὸ ἄμφω; ὁμαλὲς γάρ ἐστι τὸ σύμμεσον· διὸ ὑγιὲς ὁμαλὲς, ὁμοπαθέστερον. ἐὰν οὖν τι πονήσῃ μέρος, εὐθὺς συμπονεῖ τὸ ὅλον. τὸ δὲ ἀσύμμεσον, ἅτε μᾶλλον ἀπηρτημένον, καὶ σωματολαὺς τῶν μερῶν. κάμνει μὲν οὖν πολλάκις διὰ τοῦτο· ῥᾷον δὲ ἀπαλλάττει, ὅτι πρῶτον κενοῦται τὸ σῶμα. εἰς πλέιω γὰρ διαιρεῖται τὸ πάθος, γίγ ἀδενέστερον. ὥστε διαπαλακτότερον. τὸ δὲ ἀσύμμεσον, ἅτε καὶ κοινωνοῦν τοῖς μέρεσιν, ἐλαττονάκις μὲν κάμνει, χαλεπώτερον δὲ ἀπαλλάττει· σφοδρὸν γὰρ τὸ πάθος.
κγ Διὰ τί κοπιῶσι μᾶλλον ἐν τοῖς ὁμαλοῖς, ἢ ἐν τοῖς ἀνωμάλοις; θᾶττον δὲ βαδίζοισι μὲν ὁμαλεῖ, ἢ τῷ ἀνώμαλον; ἢ ὅτι ἀκοπώτατον μὲν τὸ μὴ ἀεὶ ἐν τῇ ἀνωμάλῳ πορείᾳ μᾶλλον; θᾶττον δὲ πορεύονται, ὅπου ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ ἡ ἀναφορὰ ἐλάττων. ἐν μὲν οὖν τῷ ὁμαλῷ, μικρὰ ἡ ἔρεισις καὶ πυκνή· ἐν δὲ τῷ ἀνωμάλῳ, ζωὸ ἀντίον. ὃ δὲ παρ' ἑκάτερα βάσιν γινόμενον, πολὺ γίγ πολ-

πολλάς. Διὰ τί καταβαίνοντες μὲν τὰ κατὰ πτ, τὰς μηρικὰς κδ
μᾶλιστα πονοῦμεν· ἀναβαίνοντες δ', ταῖς κνήμαις; ἢ ὅτι ἀναβαίνοντες
μὲν, ἐφ' αὑτὸν τὸ σῶμα; ἄπτομεν γὰρ τοῦ φορτίου τὸ σῶμα; ᾧ οὖν ἅπτομεν
ὑπικάμπτει, καὶ ᾧ αἰσθανόμεθα, τοῦτο μάλιστα πονεῖ. ἡ δ' κνήμη τοῦτο. ἔχαδον
γὰρ, μῆκος ἔχον· καὶ οὐχ ὡς περ ὁ ποὺς πλάτος ἔχει· διὸ σαλεύει. ὥστε
οἷς ἐφ' ὥμων τὰ βάρη κινοῦμεν, καὶ ὑπὸ τούτων ἔχομεν. τοιγαροῦν καὶ πο-
νοῦμεν τὸν ὦμον μάλιστα. καταβαίνοντες δ', τῷ ἐκπίπτειν τὸ σῶμα
κάτω καὶ τοῦ σωθεῖν χάριν, ὁ πόνος ἐστὶν· ὥστε ᾧ μάλιστα ἐκ-
πίπτει καὶ σαλεύει, τούτῳ παρέχει τὸν πόνον. ἡ μὲν οὖν κνήμη, ὠθεῖ· τὸ
δ' βάρος, ὠθεῖται· ὁ δὲ μηρὸς, δέχεται τε καὶ σαλεύει. διὰ
τὸ μῆκός τε ἔχειν καὶ στρέφεσθαι ἄνωθεν, ἢ ὁ θώραξ ἐκπίπτει.

Διὰ τί πλείων δοκεῖ ἡ ὁδὸς εἶναι, ὅταν μὴ εἰδότες βαδίζωμεν κε
πόσον τινὰ, ἢ ὅταν εἰδότες, ἐὰν τἆλλα ὁμοίως ἔχοντες τύχωμεν; ἢ ὅτι
τὸ εἰδέναι πόσον, τὸ εἰδέναι ὅσον τὸν ἀριθμὸν αὐτοῦ καὶ πλῆθον ἀεὶ τὸ ἀόρι-
στον τὸ ὡρισμένον; ὥσπερ οὖν εἰ ἤδη ὅτι τοσονδὶ, πεπερασμένῳ ἀνάγ-
κη εἶναι· ὅτου καὶ εἰ μὴ οἶδεν, ὡς ἀπὸ τυχόντος, προσλογίζεται ἡ ψυ-
χὴ, καὶ φαίνεται ἄπειρος. ἔτι τὸ ποσὸν, ὡρισμένον· καὶ τὸ ὡρισμένον,
ποσόν. ὅταν οὖν μὴ φαίνηται ὡρισμένον, ὡς περ ἄπειρον φαίνεται
εἶναι, διὰ τὸ τὸ πεφυκὸς ὡρίσθαι, ἐὰν μὴ ᾖ ὡρισμένον, ἄπειρον εἶναι· ὥσ-
τε καὶ τὸ φαινόμενον μὴ ὡρίσθαι, φαίνεσθαι ἀνάγκη πως ἄπειρον.

Διὰ τί τοὺς μηροὺς μᾶλλον ἢ τὰς κνήμας κοπιῶσι; πότερον ὅτι κς
ἐγγὺς τοῦ τόπου τοῦ ἔργου τὸ φορτίωμα· ὥστε ἂν ὑπερβολὴν ᾖ τοῦ
κίνησιν τὴν θερμότητα, συναθροίσειν οἱ μηροὶ μᾶλλον καὶ πλῆθον ἢ αἱ κνῆ-
μαι; ἢ διὰ τὸ συμφυὲς μᾶλλον εἶναι τοὺς μηροὺς; μάλιστα γὰρ πονοῦσι
τῇ τοῦ σώματος ἕξει σχεδόν. καὶ γὰρ ἂν μηδὲν ἔχωσι φορτίωμα, κοπιῶσι
σιν, ὅμως τοὺς μηροὺς καὶ τὸ ὀσφὺν πονοῦσι μᾶλλον. ἢ ὅτι καθάπερ
οἱ βεβῶντες γίνονται πληθώρας, διὰ τὴν αἴρεσιν τῶν φλεβῶν καὶ νεύ-
ρων, ὅταν καὶ σῶσι ἐλευθέρως τὰ ἀρχῆς ὁ μηρός. ἢ διότι μᾶλλον ἐν ᾧ

αὐτῷ χήμαλι ὁ μηδὲς τ κνήμης; τοῦτο ὃ κεπιαρώτερον. ἢ ὅτι σαρ-
κζ κώδης· ὥστε τολὺ ὃ κτ' φύσιν ἔχων ἐν αὐτῷ; Διὰ τί ἐνίοις
ὅταν πονήσωσιν, ἕλκη ἐκφύονται; ἢ ὅταν τὸ σῶμα ἀκάθαρτον ᾖ,
ἡ κίνησις θερμαίνει, καὶ δῆλα τὰ περιττώματα συνεξικμάζει μᾶλ-
λον τ ἱ-
δρῶτος; παχέα ὄντα, καὶ χυμοὺς ἔχοντα μοχθηρούς, ὀξεῖς καὶ πικροὺς
καὶ ἁλμυρούς, τὰ περιττώματα ἐκκρίνεσθαι μὴ δύναται διὰ
πάχος, ἐξαίρεται ὑπὸ τῆς σαρκὸς, καὶ ἐξέλκει διὰ πικρότητα τ
κη χυμοῦ. Διὰ τί τοῖς ἐκ τῶν γυμνασίων καὶ φαρμακοποσίαν
οὐκ ἀθῦς παρεσφέρεσι ἔφιδρώς; ἢ διότι καθαίρει τὸ σῶμα ἔτι,
καὶ οὐκ ἀναπέπαυται πονοῦν, καὶ ἐπεκέκριται τὰ περιττώματα;
κθ Διὰ τί χαλεπώτερον θεῖν ἢ βαδίζειν; ἢ ὅτι πλέον φορτίον φέ-
ρει ὁ θέων; ὅταν γὰρ ᾖ μετέωρος, ἅπαν ἐφ' αὑτῷ ἔχει· ὁ δὲ βαδίζων,
οἷς ἅπτεται τοῖς τῆς γῆς ἀναπαύεται, ὅτι δεῖ ἔχει ἅπτεται τῆς ἠρεμούν-
λ α. Διὰ τί ἐκ τῶν γυμνασίων ἀθῦς πίνουσι; πότερον διὰ
τὴν ἐπώλεψιν τ σωτηρίας, ἕως ἀντιπεφθῇ; ἢ διὰ τὸ πνεῦμα
ὁ ποιεῖ ὁ πόνος ἐκ τοῦ ὑγροῦ; ἢ διὰ τὴν δίψαν, ἢ γίγνεται ἐκ τοῦ θερ-
λα μαίνεσθαι πονοῦντας. πάντα γὰρ συμβαίνει ταῦτα. Διὰ τί
ἐξανδραποδιστοί εἰσιν οἱ κεπιῶντες καὶ φθινιῶντες; ἢ ὅτι ὅλως ἐξανδ-
ραποδιστοὶ οἱ θερμοὶ [καὶ ὑγροί;] ὃ γὰρ σπέρμα τοιοῦτόν ἐστι τ φύσιν. ὃ
τοιοῦτο δὲ, ἐξ ὧν τὸ ἀφαφεμένων μάλιστα γίγνεται. ὅταν δὲ ἡ ἀπὸ τ ὕπνου
θερμότης παρεσφύηται, μικρᾶς ῥοπῆς τὰ σώματα δεῖται, καὶ ταύ-
της ἐσώθεν, ἀλλ' οὐκ ἔξωθεν. οἱ δὲ φθινιοῖ καὶ κεπιῶντες, ὅταν ἀφά-
κενται· οἱ μὲν γὰρ κεπιῶντες, ἀφὰ τ κόπου καὶ τῆς κίνησιν, σωτη-
ρίαλος θερμοῦ πλήρεις εἰσίν· οἱ δὲ φθινιοῖ, ἀφὰ τ καπάρροιαν καὶ
λβ τὴν μυελώδη θερμὴν ἀπὸ τ φλεγμασίας. Διὰ τί ὁ ἀ-
ριστερὸν σκέλος χαλεπώτερον τείβεσθαι ὑφ' ἑαυτῷ πολὺν χρόνον,
ἢ ὁ δεξιόν; ἢ ὅτι τοῖς δεξιοῖς πολὺν δυνάμεθα; ἐν τοῖς μὲν γὰρ φύ-
σιν, ἡ τὸ ἀριστερὸν σκέλος τείνεται ἐξεσραμμένως γίγνεται. τὰ δὲ γὰρ

φύσιν

φύσιν ποιήματα, χαλεπά. τῇ γὰρ ἀριστερᾷ, τὰ δεξιὰ οὐδὲν ὀφείλομεν, δι' ὃ μηδετέρως ἰσχύειν. Διὰ τί ὑγιεινὸν ὃ τῆς ὄψεως ὑπερεξέλλειψις, ποιεῖν γὰρ πλείω; ἢ ὅτι τὸ νοσεῖν αἴτιον τοῖς πλήθος; τοῦτο γὰρ, ἢ διὰ ὄψεως ὑπερβολήν, ἢ διὰ πόνων ἔνδεια. λγ

Διὰ τί οὐδὲ πυκνοῖ τὴν σάρκα τοῖς ὑγιείαν, ἀλλ' ἀραιοῖ; λδ ὥσπερ γὰρ πόλις ὑγιὴς καὶ τόπος εὔπνους, (διὸ καὶ ἡ θάλαττα ὑγιής) οὕτω καὶ σῶμα ὃ εὔπνουν, μᾶλλον ὑγιεινόν. διὰ γὰρ ἡ μὴ ὑπαρχὴν μηδὲν περίττωμα, ἢ τούτου ὡς πάγιστα ἀπαλλάττεσθαι· καὶ διὰ οὕτως ἔχειν τὰ σώματα, ὥστε λαμβάνειν, εὐθὺς ἐκκρίνειν τὴν περίττωσιν, καὶ εἰ ὀλίγη ἐν κινήσει καὶ μὴ πρεμήν. ὃ μὲν γὰρ μόνον, σήπεται, ὥσπερ ὕδωρ· ὃ δὲ σηπόμενον καὶ μὴ κινούμενον, νοσοποιεῖ· ὃ δὲ ἐκκρινόμενον, περὶ τὰ ἀφαιρῶσα χωρίζεται. τοῦτο δὲ ὧν πυκνουμένης μὲν τῆς σαρκὸς, οὐ γίνεται· (ὥσπερ γὰρ ἐμφράττον οἱ πόροι) ἀραιουμένης δὲ, συμβαίνει· διὸ καὶ οὐδὲ διὰ τὴν ἡλίωσιν γυμνοῦν βαδίζειν· (συνίσταται γὰρ ἡ σὰρξ, καὶ κομιδῇ ἀποσαρκοῦται, καὶ ὑγρότερον τὸ σῶμα γίνεται· τὸ μὲν γὰρ ἐντὸς, ὀλιγαμυές· τὸ δὲ ὑπὸ πολῆς, ἀπαλλάττεται, ὥσπερ [καὶ] τὰ χρέα τὰ ἐφθὰ τῶν ὠμῶν μᾶλλον) οὐδὲ τὰ σήθη γυμνὰ ἔχοντα βαδίζειν· ἀπὸ γὰρ τῶν ἄνισα ὀκτωδομηνιαίων ὁ ἥλιος ἀφαιρεῖ, ὁ ἧκιστα δεῖται ἀφαιρέσεως, ἀλλὰ μᾶλλον τὰ ἐντός. ἐκεῖθεν μὲν οὖν διὰ τὸ πόρρω εἶναι, δι' μὴ μετὰ πόνου, οὐκ ἔστιν ἱδρῶτας ἀγαγεῖν· ἀπὸ τούτου δὲ, διὰ τὸ ῥᾴδιον εἶναι, ῥᾴδιον. Διὰ λε τί καὶ πόδες οἱ βραχεῖς τῶν ἀσπάστων; ἢ ὅτι πολλάκις σωίζανται, καὶ οὐχ ὁμαλῶς κινοῦνται ἀεὶ ταῖς καμπαῖς; ὃ δὲ τοιοῦτο, καὶ πῶδες. Διὰ τί ἐσηκότες ἐν τῷ ἡλίῳ μᾶλλον θερμαίνονται, ἢ λς κινούμενοι· καὶ ταῦτα τῆς κινήσεως θερμαντικῆς ὔσης; ἢ οὐ πᾶσα κίνησις θερμαίνει, ἀλλ' ἐκ ψυχῆς; οἷς καὶ ὅτι τῶν ταῖς χύρας ταῖς ἐφημμύαις φυσώντων καὶ κινούντων συμβαίνει. εἰ ὧν ἐσηκότι μὲν περισμυᾷ δὲ θερμὸν, περισμυὸν ὂν μᾶλλον θερμαίνει ἢ κινούμενον· (ἀεὶ γὰρ

τὸ σῶμα ἴδῃ ἡμῶν ἀτμίδα τινὰ χλιαρὰν ἀφίησιν ἀφ' ἑαυτῆς, ἢ θερμαίνῃ τ' ἐγγὺς ἀέρα, ὥσπερ δαλὸς παρών) ἠρεμοιώτων μὲν ἡμῶν, θερμὸς γάρ ὁ περιέχων ἡμᾶς ἀήρ, διὰ τὰ εἰρημένα· κινουμένων δέ, πνεῦμα γίγνεται, ὃ καταψύχει ἡμᾶς. πνεῦμα γὰρ πνεῦμα, ψυχρὸν ἐλάζειν. Διὰ τί οἱ ἵπποι τῶν ὀχουμένων, ὅσῳ ἂν θᾶττον θέῃ ὁ ἵππος, τοσούτῳ μᾶλλον δακρύουσι τὰ ὄμματα· καὶ οἱ πεζοί, ὅσῳ ἂν μᾶλλον βέλτιον; πότερον διὰ τὸ ψυχρὸν εἶναι τὸ περιπίπτοντα ἀέρα; ὁ γὰρ ψυχρὸς δακρύει ποιεῖ· συστέλλει γὰρ καὶ πυκνοῖ τὴν σάρκα, ἐκκαθαίρει δὲ τὸ ὑγρόν. ἢ διὰ τἀναντίον; ὁ γὰρ θερμὸν ποιεῖ ἱδρῶτα· ὁ δὲ δάκρυον, ἱδρώς τίς ἐστι. διὸ καὶ γίνονται ἐκ τοῦ θερμασίας ἀμφω ταῦτα, καὶ ἁλυκά ἐστιν ὁμοίως. ἢ ἡ κίνησις θερμότητα ποιεῖ. ἢ διὰ τὴν ἐκ τοῦ τὸ ἀέρος πληγήν; ὡς γὰρ οἱ ἄνεμοι ταράττουσι οἱ ἐξ ἀναβάσεως τὰ ὄμματα, ὅταν καὶ ὁ ἀὴρ ὁ περιπίπτων, ὅσῳ ἂν θᾶττον ἐλαύνῃ ἢ αὐτὸς βέλτιον, τοσούτῳ μᾶλλον ποιεῖ πληγὴν μαλακήν, διὸ καὶ δακρύειν, ἀραιοῦσθαι τὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ πόρων ἐκ τοῦ τὴν πληγῆς. πᾶσα γὰρ πληγὴ, διαιρετική ἐστιν ἢ θλαστική.

λη Διὰ τί δὴ τὰς μὲν θεμένας κόπους λούσῃ ἰᾶσθαι, τὰς δὲ χειμερινὰς ἀλείμματα; ἢ τούτοις μὲν, διὰ τὰς φύσεις καὶ τὰς γινομένας μεταβολάς, θερμῷ δὲ δεῖ λύειν, ὃ ποιῆσαι δεήσει. (ὃ δ' ἔλαττον θερμόν) ἐν ᾧ γὰρ θερμαίνεται καθυγραίνει· ἡ γὰρ ὥρα ξηρά, καὶ ὁ χειμών) φύσει διὰ τὴν ἀλέαν. ὀλιγοσιτία δὲ καὶ καθαρισμὸς θέρους, ὁ μὲν, ὅλως· ὁ δὲ, μᾶλλον. ὁ μὲν ποτὸς, θέρους ὅλως, διὰ τὴν ξηρότητα· ἡ δ' ὀλιγοσιτία, χειμῶνος μὲν, μᾶλλον δὲ θέρους. ἐκθερμαίνει γὰρ μᾶλλον διὰ τὴν ὥραν ἐκ τοῦ σιτίων. Διὰ τί οἱ θέοντες ὑπόνως, μάλιστα λαμβάνουσι κράσματα, ὅταν τις θέουσιν αὐτοῖς ἐκχέῃ; ἢ ὅτι ταῦτα μάλιστα διαπάται, ἃ εἰς τἀναντίον τε καὶ ἐρρωμένως ἔλκει καὶ κινεῖται; ὅταν οὖν θέοντος καὶ σφοδρῶς ὠθουμένων τὸ μεῖον εἰς ὃ πρόσθεν ἐκχέῃ τις, συμβαίνει ἅμα ἀντιπαθῶς εἰς τἀναντίον, ἔτι φερομένων

μᾶλλον εἰς τὸ μωσθῆναι· ὥστε ἡ ἀπάτη τοσούτῳ ἰσχυροτέρα γίγνεται, ὅσῳ μᾶλλον θέλουσι σφοδρότερον. Διὰ τί τῶν ὠμῶν ἰχθύων οἱ κατὰ τὰς ὀδοὺς ἀκροπώτεροί εἰσιν, οἱ ἀνώμαλοι τοῦ βύσσου; ἢ διὰ τὸ τὴν φορὰν ὀρθὴν εἶναι κατὰ φύσιν πρὸς τὸ σῶμα; οἱ δὲ ἐν τοῖς ὁμαλοῖς, τῶν ἀνωμάλων ἀκροπωδέστεροι· τοῖς γὰρ αὐτοῖς μέρεσι τὰς πόνους παρέχουσιν· οἱ δὲ ἐν τοῖς ἀνωμάλοις, διὰ μεείζοσι μᾶλλον [εἰς] ἅπτονται τὸ σῶμα. αἱ δὲ ἁλέαι, μᾶλλον ἰσχύουσι τοῦ ἐν τοῖς ψύχεσι. τοῖς γὰρ ἔξω μέρεσι, πλείονα τὸν πόνον παρέχουσι). διὸ καὶ τοὺς ἱδρῶτας ἐμποιοῦντες, ἰσχναίνουσιν· οἱ δὲ ἐν τοῖς ψύχεσι, στρεπτέραν τὴν σάρκα ποιοῦσι, καὶ τῶν σιτίων ὀπτὰ δυσπεπτικωτέρους. τοῖς γὰρ ἔσω μέρεσι τὴν αὔξησιν τοῦ θερμοῦ ποιοῦνται· καὶ δυσκινήτων γινομένων τῶν ψύχεσι, τὸν ἔσω τόπον καθαίρεσι, τὴν θερμασίαν αὔξοντες ἐν αὐτῷ· τὴν δὲ σάρκα, στερεὰν ποιοῦσιν, ὑπὸ δυνάμεως σφοδρᾶς διὰ πάσης αὐτῆς. ὁμοίως οἱ δυσὶ τῶν κατὰ μῶν ὀπτὰ πονώτεροι καὶ ἰσχναντικώτεροι. οἱ μὲν γὰρ δυσὶ τὰς, τῷ ὀσφῷ μάλιστα ποιοῦσι πονεῖν· οἱ δὲ κατὰ μῦς, τὰς μηρίας. τοῖς γὰρ μηρίοις ὁ βάρος πολὺ ἐμπίπτον, κόπους εἴωθε παρέχειν. αὖται γὰρ τῷ φύσιν ἐστὶ τοῦ θερμοῦ βίᾳ φερόμενος, ἐκθερμαίνει. διὸ τάς τε ἱδρῶτας ἐμποιεῖ· καὶ ὁ πνεῦμα μετεωρίζοντες, ἰσχναίνουσι, καὶ τὴν ὀσφῦν ὀδυνῶσι. τὰ γὰρ σκέλη χαλεπῶς δυναζόμενα, τὴν ὀσφῦν κάμπτουσί τε καὶ ἀνατείνουσιν· ὑφ' ὧν δυσκαίζονται πονεῖν μάλιστα. οἱ δὲ ἐν ἀντιτύποις καθίπτουσι, τοῖς τε μυσὶ καὶ τοῖς τεταμένοις τῶν σκελῶν παρέχουσι κόπους. σωτάσεις γὰρ ἐμποιοῦσι τοῖς νεύροις καὶ τοῖς μυσὶ, βιαίας γινομένης τῆς ἀπερείσεως αὐτοῖς. οἱ δὲ ἐν τοῖς μαλακοῖς, τοῖς ἀρθροις κοπιώδεις εἰσί. τῶν γὰρ ἄρθρων πυκνὰς τὰς κάμψεις ποιοῦσιν, ἅτε ἐνδιδούσης τῆς βάσεως. ὃ δὲ αὐτό ἐστι πρόβλημα Διὰ τί τοῖς τὰ σιμὰ χαλεπῶς βαδίζουσι μᾶλλον; ἢ διότι πᾶσα πορεία ἐξ ἄρσεως καὶ θέσεως συντελεῖται; ὁ μὲν οὖν ἄρας, τῷ μὲν φύσιν ὀξὺ φέρεται, κατὰ φύσιν· ὁ δὲ θεὶς, μεσό-

μὸ της· ἐν ὑ ὧ ῥᾳστ ὸς τὰ σιμὰ βαδίζειν, πολὺ ὃ ῥᾷδ ὰ φύσιν. Διὰ τί οἱ ἀφ' ἵππων ἧττον πίπτουσιν; ἢ ἅμα ὃ φοβεῖσθαι, φυλάττοντας μᾶλλον;

Ὅσα ἐκ τῦ πῶς κεῖσθ ὰι ἢ ἐσχημάτισθαι συμβαίνει. ς.

5

α Διὰ τί ἡ καθέδρα τὸς μὲν παχεῖς τῶν ἀνθρώπων, τὸς δὲ, ἰσχνοὺς ποιεῖ; πότερον [ὅτι] αἱ ἔξοδοι ἅμα φέρουσιν; οἱ μὲν γὰρ, θερμοί εἰσιν· οἱ δὲ, ψυχροί. οἱ μὲν οὖν θερμοὶ, παχύνονται· (κεῖται γὰρ τὸ σῶμα τῆς ὑγρᾶς, ἅμα τῷ θερμασίαν) οἱ δ' ἐψυγμένοι, ἅμα τὸ δύνασθαι ἐπεξάκτου θερμότητος, καὶ τῦτο πάσχειν μάλιστα τὸ σῶμα τὸ τῶν κινήσεων· ἃ [γὰρ] δύναται) πέπονθεν ἠρεμοῦντες. ἢ ὅτι οἱ μὲν, περιπωματικοί εἰσι, καὶ δέονται κινήσεως, ἡ δὲ καθέδρα ταῦτα· οἱ ὑ, ἄ;

β Διὰ τί δὲ ποιεῖ ἅμα πάσιν τῶν μερῶν· ὃ ποιεῖ ὁ γυμναζόμενος;

γ ἢ ὅτι δεῖ τῷ οἰκείῳ πνεύματι καθαίρεσθαι τὰς πόρους; Διὰ τί συνεκταμένον βέλτιον καθαίρεσθαι, καὶ πολλοί γε ἅμα γίγνονται τῦτο καὶ τῶν ἰατρῶν; ἢ ὅτι ἀλεαίνουσα ἡ χειλία, θᾶττον πέπτει; οὕτω ὑ καὶ ἀλεαίνει μᾶλλον. ἔτι δὲ τοῖς πνεύμασι τόπον διδόναι, εἰς ὃν ἀφορεῖσθον). ὅταν γὰρ ἥκιστα λυπήσουσιν αἱ φύσαι. ἅμα τῦτο γὰρ καὶ ἰξίαι καὶ τὰ σήμα ἀποσήματα ὑγιαίνει, ὅτι ἔχουσι χειλίας εἰς ἃς ἀποδέχον) τὰ πνεύματα. ἐκτεταμένου μὲν οὖν, ἐλάττω χειλία· (ἅπαντα γὰρ τὸν τόπον τὰ αὐλάσχα κατέχει) συνεσταλμένου δὲ, πλείω.

δ Διὰ τί ἀνίσταμένοις ἴλιγγος μᾶλλον γίγνεται ἢ καθιζάνουσιν; ἢ διὰ τί ἠρεμοῦσι, ὃ ὑγρὸν εἰς ἓν μόριον ἀθρόον ἀπικλίνει; διὸ καὶ τὰ ὠμὰ ᾠὰ ὑ δύναται διυφᾶσθαι, ἀλλὰ καταπίπτει. κινούμενον ὃ ὃ ὑγρὸν, ὁμοίως ἔχει. ἀνίσαν) μὲν οὖν ἠρεμήσαντες, ὅτε ὕπνος ἅμα ἐφίσταται· καθιζάνουσι ὃ ἂν κινήσει γλυκάνωσι, ὅτε ὁμαλῶς ἔχει τὸ ὑγρὸν καὶ ε ἐσκέδασται. Διὰ τί ὕπτιοι τὰ δεξιὰ κατακλινόμενοι, μᾶλλον ἐπέχει) ὕπνος; πότερον ὅτι εὐαντίτως ἔχοντες ἐκπνεῖσθαι καὶ καθύδου-

θυδοισιν; ἐπεὶ οὖν ἐζητοῦμεν ὅτι τὰ ἀριστερὰ κατάκλινῆ), τὸ ναντίον ἐς αἰ ἐστ' ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἐναντίας. ἢ ὅτι ἀκίνησία ὁ ὕπνος; τὰ μὲν οὖν κινητικὰ μέρη δεῖ ἠρεμεῖν· τὰ δὲ δεξιὰ, κινητικά. οὕτω δὲ καὶ κατακλινῶν, οἷς δέδεται ἀρχὴ τῆς ἐπεγερτικῆ. Διὰ τί ς
5 ναρκῶσι; ἢ διὰ τί χεῖρας καὶ πόδας μᾶλλον; ἢ ὅτι καταψυξίς ἐστιν ἡ νάρκη; διὰ ψῆφον γὰρ αἷμα ἧσσον καὶ μετάσασιν. ἀρχόταται δὲ αὗται καὶ ὑδροδέσταται· μάλιστα δὲ οἱ πόδες. ὥστε τοῦτο ποιεῖται ὑπὸ τῆς φύσεως τοῦ καταψύχεσθαι ταχέως.

Διὰ τί καταχείμενα μᾶλλον ὅτι τὰ ἀριστερὰ ἡδέως, καθεύδομεν ζ
10 δὲ ὅτι τὰ δεξιὰ μᾶλλον; πότερον ὅτι ἀποστραφέντες τοῦ φῶς, ὁρῶμεν; ἐν γὰρ τῷ σκότει θᾶττον ὕπνος λαμβάνει. ἢ δίοτι ἐζητοῦμεν καταχείμενοι ὅτι τοῖς ἀριστεροῖς, καὶ αἱ ζητήσεις ἡμῖν οὕτω τοῦ ἔχεσθαι· ὥστε τοῦ ἐναντίον σῆμα τοῦ ἔργου; οὐδὲ καλῶς δὲ ἔκκεισον τοῦ ἔργον ὃ σῆμα μᾶλλον.

15

Ὅσα ἐκ συμπαθείας. ζ

Διὰ τί τοῖς χασμωμένοις ἀντιχασμῶνται) ὡς ὅτι βοηθοῦσι; ἢ διὰ α
τί ἐὰν δυναμνηθῶσιν, ὀργῶντες ἐνεργοῦσι; μάλιστα δὲ τὰ δύκινητα· οἷς ὠφελοῦσιν. ἡ δὲ χάσμη, πνεῦμα καὶ ὑγρὸν κίνησίς ἐστι. τοῦ ἔχεσθαι
20 οὖν, ἐὰν μόνον νοήσῃ· ἐστὶ γὰρ πλησίον. Διὰ τί ἐὰν μὴ πινα ἴδωμεν τὸν χεῖρα ἐκτείνοντα, ἢ τὸ πόδα, ἢ ἄλλό τι τῶν τοιούτων, οὐκ ἀντιποιούμεθα οὐδέν· ἐὰν δὲ χασμώμενον, αὐτιχασμώμεθα; ἢ οὐδὲ τοῦτο ἀεί· ἀλλ' ἐὰν ὀργῶν τύχῃ τὸ σῶμα, καὶ ὅτω διαχείμενον, ὥστε τὸ ὑγρὸν ἀναθερμαίνεσθαι; τότε γὰρ ἡ μίμησις τῶν κίνησιν
25 ποιεῖ, ὥσπερ καὶ τοῦ ἀφεδρία καὶ ἐδωδίων. τὸ γὰρ ποιῆσαι μίμησίν ἐστι), τὸ ἔχον ὁρμὴν τοῦ φαντασθέν. Διὰ τί ἐπιδιδοῦσι τοῦς γ
τὸ πῦρ σωροῦσι, ὑρηλιοῦσι; καὶ ἐὰν τοῦς τὸ ὕδωρ, οἷς ἐὰν τοῦς τὰ ποταμοὶ, ὀργῶσιν; ἢ ὅτι τὸ πρῶτον ὕδωρ ἐπόμπησιν δίδωσι τῆς ἐν ᾧ σώ-

μαλι ὑγρότητος, καὶ ἐκκαλεῖται τὸ ποσόν; αὐτὸ ὃ τὸ πῦρ διαχα-
δ λᾷ τὸ πεπηγὸς ἐν τῷ σώματι, ὥσπερ ὁ ἥλιος τὸν χιόνα. Διὰ
τί ἀπὸ μὲν νόσων ἐνίων νοσοῦσιν οἱ πλησιάζοντες, ἀπὸ δὲ ὑγιείας οὐ-
δεὶς ὑγιάζεται; ἢ ὅτι ἡ μὲν νόσος, κίνησις· ἡ δὲ ὑγίεια, ἠρεμία; ἡ μὲν
οὖν, κινοῦσα ἡ οἷόν, ὠθεῖ. ἡ διότι τὸ μὲν, ἄκοντι· τὸ δὲ, ἑκόντι ἔοικε; καὶ ἅμα
ε τὰ ἀκούσια, τῶν ἑκουσίων, καὶ τῶν ἐκ προαιρέσεως διαφέρει. Διὰ
τί τὸ μὲν διὰ τῆς ἀκοῆς λυπηρῶν ἔνια φαίνεται ἡμᾶς ποιεῖν; οἷον τριῶν
ἀκροωμένων καὶ κιθαριζόντων τερπνομένων, καὶ λίθου ἀλγούντος· τὰ δὲ διὰ τῆς
ὄψεως σημεῖα τῶν παθῶν, αὐτὰ ἡμῖν τὰ πάθη ἐμποιεῖ; ἀμφοτέρων μὲν
τε γὰρ τὰς ὀξὺ ὁρώντες ἐαθίουσας· καὶ τὰς ἀπαλγούσας ἔνιοι ὁρῶν- 10
τες, ἐκλυποῦσιν. ἢ διότι φωνὴ μὲν πᾶσα καὶ ψόφος, [ἐν] πνεύματί ἐστι;
τοῦτο δὲ εἰσδυόμενον ἡμῖν, πέφυκε κινεῖν· κινοῦσα δὲ μᾶλλον, ἢ διὰ μέ-
γεθος, ἢ διὰ πληγὴν σφοδροτέραν, ποιεῖν ἢ ἀλλοιοῦν τι τῶν ἐν ἡμῖν.
τὰ μὲν οὖν μεγάλα καὶ λεῖα πνεύματα, τῆς αἰσθήσεως τόπον αὐτὸν
κινεῖ· (διὸ καὶ ἡδέως τὰ τοιαῦτα) τὰ δὲ βαρέα, ποιοῦντα πληγὴν 15
σφοδράν, σείει τε τὸν τόπον, καὶ πόρρω διαδίδωσι τῇ τῆς πληγῆς
δυνάμει. διαδίδωσι δὲ καὶ τὰ ψυχρὰ πόρρω· δύναμις γάρ ἐστιν
ἡ ψυχρότης. αὕτη μὲν οὖν ὅτι φεύγειν ποιεῖ, εἴρηται. τὰ δὲ βαρέα,
τῶν πληγῶν ποιεῖ πυκνοῦν, προσχήσαντα τῇ ἀρχῇ τῶν τει-
χῶν, ἀπωθεῖ αὐτοῦ εἰς τἀναντίον. ἀπωθουμένης δὲ, ἀνάγκη τὸν 20
χορυφαῖον τῆς τειχοποιΐας ἀνάπαλιν γίνεσθαι· διὸ συμβαίνει ἵστασθαι αὐ-
τάς· πᾶσαι γὰρ νενεύκασι κάτω. ἡ δὲ φορὰ τοῦ διὰ τῆς ἀκοῆς
πνεύματος, εἰς ὃ σῶμα ἄνωθεν κάτω ἐστίν. ὄντων οὖν βαρέων τῶν
εἰρημένων ψόφων, ἡ φύσις γίνοιτ' ἂν διὰ τὰ εἰρημένα. γίνονται
δ' αὗται μᾶλλον τῷ ἁπτῷ σώματι, ἢ ἐν τῇ κεφαλῇ, διὰ ὃ τὰς 25
ἐν ταύτῃ τείχας ἀσθενεστέρας εἶναι, καὶ ὃ πάθος ἀσθενές. τῆς μὲν
οὖν ἀκοῆς ἧττον ἀμβλυτέρας αἰσθήσεως ἢ τῆς ὄψεως, ὅτι πόλλα
καὶ τὰ πάθη γίνεται ἀπ' αὐτῆς· ἡ δὲ φύσις, τοιοῦτον· διὸ καὶ ἀπὸ πολ-
λῶν

λων καὶ ἀνομοίων γ. τῆς ὄψεως ἀναγκαίας ὄσης αἰσθήσεως, ἀνάλογον καὶ τὰ συμβαίνοντα γ. ἀπ' αὐτῆς· [διὸ ταῦτα μὲν τὰ ἀπὸ τῆς ἀληθείας πάθη συμβαίνει γίνεσθαι ἀπ' αὐτῆς·] ἐλαφρότερα δὲ τῆς ἀληθείας. ἀπὸ δὲ τῆς ἀκοῆς, αὐλὸς μὲν ὅ· τῶν δὲ ἀπ' αὐτῶν παρεξοδοκίαν φέρει πολύ· ἀληθὲς γὰρ κακοῦ παρεξοδοκία ὀξύ.

Διὰ τί χασμῶνται μὲν οἱ ὑπνοῦντες ὑπὸ χασμώντων· καὶ ὅταν ὀρεγόμενα ἴδωσιν, ὀρέγονται, καὶ μάλιστα τὰ ὑποζύγια; ἢ διὰ τὸν μιμεῖσθαι; ὅταν γὰρ μιμηθῇ, κινεῖται τοῦτο ὃ μέρος. τοῖς μὲν οὖν ἀνθρώποις διὰ τὸ ἀμαθέστεροι εἶναι, ἰδοῦσιν ὑπνοῦσι συμβαίνει καὶ κινεῖσθαι καὶ ἀναμιμνήσκεσθαι· τοῖς δ' ὑποζυγίοις, οὐκ αὐτάρκες τὸ ἰδεῖν, ἀλλὰ παρεσκευῆς καὶ δηλῆσαι αἰσθήσεως· διὸ καὶ ὀσφραινόμενα· ὅτι δυσκινητότερα αὐτῇ ἡ αἴσθησις τοῖς ἄλλοις ζῴοις· καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὸν αὐτὸν τόπον ἄπαντα ὁρᾷ, ὃ δὴ τὸ παθητὸν ὑπῆρχεν. τότε γὰρ μάλιστα κινοῦνται, ὅταν ὀσφραίνωσιν· ὀσφραίνονται δέ, ὅταν πλησιάσωσι. Διὰ τί ζ

ἐπιδὴ τὸ μὲν τὸ μῆκος πίνα ἴδωμεν, ἢ καὶ ὁλκὸν, ἢ τραβηλούμενον, ἢ δῆλόν τι τῶν δένδρων πάσχοντα, συνιέντες τοῦτο τῇ διανοίᾳ; ἢ ὅτι ἡ φύσις ἡμῖν κοινὴ ἅπασι; συνήκασιν οὖν, ἐπιδὴ τι τοιοῦτον ἴδῃ, τὸν πάσχοντα, διὰ τὴν οἰκειότητα. ἢ ὅτι ὥσπερ αἱ ῥῖνες καὶ αἱ ἀκοαὶ λαμβάνουσί τινας ἀπορροίας τὰς οἰκείας δυνάμεις, ὕτω καὶ ἡ ὄψις αὐτὸ πάσχει, καὶ ἀπὸ τῶν ἡδέων καὶ λυπηρῶν; Διὰ τί ἀπὸ φθίσεως καὶ ὀφθαλμίας καὶ φώσεως οἱ πλησιάζοντες ἁλίσκονται· ἀπὸ δὲ ὕδρωπος καὶ πυρετῶν καὶ ἀπὸ πληξίας, οὐχ ἁλίσκονται, οὐδὲ τῶν ἄλλων; ἢ ἡ μὲν ὀφθαλμία, ὅτι δυσκινητότατον ὁ ὀφθαλμός, καὶ μάλιστα ὁμοιοῦται τῷ ὁρωμένῳ τῶν ἄλλων, οἷς κινεῖται ἀπὸ κινουμένου· ὥστε καὶ ἀντιβλέπων τεθεαμένῳ, παράπεται μάλιστα; ἢ ὅτι φθίσεως, ὅτι πνεῦμα φαῦλον ποιεῖ καὶ βαρύ. τάχιστα δὲ τὰ νοσήματα ταῦτα ἅπεται πάντων, ὅσα τοῦ φθειρομένου γ. οἷς τὰ λοιμώδη. ὁ δὲ πλησιάζων, τοιοῦτον αἰτιᾶται. νόσος μὲν οὖν, ὅτι νοσῶδες· ἀπὸ

μόνος ὁ, ὅτι σκληρὸς· οἱ δὲ ἀνθρωποι, ἑτέρων. τίνι αὐτῶν ὁ νόσον, ὅτι ὧν
ἀν ἀσθενήσῃ, τούτων ἀναπνεῖ τοιοῦτον, οἷς οἱ πεπονθότες ὦσι. ἢ ὁ ψώρα
μόνον τῶν ἀνθρώπων, οἷς λέγομεν καὶ τῶν τοιούτων, ὅτι ὑπὸ πολῆς καὶ γλί-
χρον ὃ ἀπορρέον. τὰ γὰρ κνησμώδη τοιαῦτα. διὰ αὐλὰ ὧν, ὑπὸ πολῆς
γίνεσθαι καὶ γλίχρον εἶ), ἄσηπτα. τῶν δ' ἀνθρώπων, τὰ μὲν οὐκ ἄσηπ- 5
τα, διὰ ὃ ὑπὸ πολῆς γίνεσθαι· τὰ δὲ ὄντα ὑπὸ πολῆς, ὅτι ψυχρομέ-
θ νης διὰ ξηρότητα. Διὰ τί τίνι αἱμορδίαν παύει ἢ αἰδράχνη καὶ
ἄλες; ἢ ὅτι ἡ μὲν, ὑγρότητά τινα ἔχει; φανερὰ δὲ αὕτη μασωμέ-
νης τε, καὶ σωτεθῇ χρόνον τινά· ἕλκεται γὰρ ἡ ὑγρότης. ὃ ὁ γλί-
χρον εἰς δυόμενον, ξηραίνει ὃ ὀξύ. καὶ γὰρ ὅτι συστέλλει ἡ ὀξύτης ση- 10
μαίνει. ἔχει γάρ τινα ὀξύτητα ὁ χυλός. ὁ δὲ ἅλς, σωτηκῶν, ξηραίνει
ι τὸν ὀξύτητα. Διὰ τί [οὖν] ἡ κονία καὶ ὃ νίτρον ἁλῦ; ἢ ὅτι σύφει,
καὶ ἁπτικά;

Ὅσα ἐκ ῥίζης καὶ φλοιοῦ. κ.

15

α Διὰ τί οἱ ῥιζῶντες πελιδνοὶ γίνονται); ἢ διότι ὃ αἷμα πήγνυται
διὰ ὃ ψυχος· πηγνύμενον ὃ, μελαίνει), διὰ τὸν ἀποισίαν τῆ θερ-
μοῦ; ὃ δὲ λεπτὸν, τὸ πυρός. διὸ καὶ τοῖς πρεσβυτέροις μάλιστα πε-
β λιδνοῦται ἡ ὄψις, ὅτι ἐλαχίστου ἐν ἔχει θερμότητα. Διὰ τί οἱ ῥι-
ζῶντες καθεύδουσιν ἀδυάνατοι; [ἢ] διότι πάντες οἱ ῥιζῶντες μᾶλ- 20
λον ὃ πνεῦμα κατέχουσιν; ὁ δὲ καθεύδων, ἐκπνεῖ μᾶλλον ἢ εἰσ-
πνεῖ. ὥστε χαλεπὸν ῥιζῶντα καθεύδειν. ἅμα γὰρ ποιεῖ ἐναντία,
γ ἀδυάτου. Διὰ τί ἐν τῷ ψύχει ὀξύτεροι καὶ οἱ ἀσθενήσαν-
τες, καὶ οἱ λυπούμενοι, ἢ οἱ ὀργιζόμενοι; ἢ σιφετέρου ποιεῖ ὃ κα-
δ ταψύχεσθαι; Διὰ τί οἱ ἀθληταὶ διέξοδοι, ὧν ἔχοντες; ἢ ὅτι 25
καθαρὰ καὶ ὕπνους ἢ ἕξις καὶ ἀπίμελος; ἢ διαὐτὴ δὲ ἀπαθεστάτη
ἐστὸ τὸ ἀέρος, ὅταν ὑδιοδὸς τε ᾖ, καὶ μὴ ἔχῃ θερμότητα ἐν αὐ-
ε τῇ· ἢ δὲ πιμελὴ, θερμὸν, ἂν μὴ διύγρος. Διὰ τί μάλιστα τὰ
ἀχρω-

ἀχρωτήεια ῥιγῶσιν; ἢ διὰ γενότητα; καὶ οἱ πόδες ἀυτῆς γενοὶ ὄντες, ὀλίγαιμοί εἰσιν· ὥστε καὶ ὀλιγόθερμοί εἰσι; τὸ γὰρ αἷμα θερμόν. Διὰ τί ἐὰν μετέωροι ὦσιν οἱ πόδες, μᾶλλον ῥιγοῦσι; πότερον ἐπωπῆ μᾶλλον; ἢ ὅτι ἐν ἐλάττονι ἦ τὸ αἷμα κάτω· ὥστε τὸ ἄνω ὑψικότερον, ἐκλείπουσης τῆς θερμοῦ; Διὰ τί οἱ παχεῖς σφόδρα ῥιγοῦσι, τῆ πότητος θερμῆς οὔσης; ἢ διὰ τὸ μέγεθος τῆ πάχους, τῆ μὴ ἔσωθεν θερμοῦ, πόρρω γίνον) τὰ ἔκταλα· τῆ ἔξω ψυχροῦ, ἐγγύς; Διὰ τί ὠταρέντες καὶ ὑρήσαντες φείδονται; ἢ ὅτι κενοῦνται αἱ φλέβες ἐν ἀμφοτέροις; κενωθέντων γὰ, ὁ ἀὴρ εἰσέρχεται ψυχρὸς, ὁ ποιῶν φείδηλν. Διὰ τί μάλιστα βυλιμιῶσιν ὅπὶ τῷ ψύχει, καὶ τῷ χειμῶνος μᾶλλον ἢ τῷ θέρους; ἢ διότι [ἡ] μὴ βυλιμία ἐστὶ δι' ἔνδειαν τῆς ξηρᾶς τροφῆς; ἐν γὰ [τῷ ψύχει καὶ τῷ χειμῶνι συγκελομένῳ ἔντος θερμοῦ εἰς ἐλάττω, ἔτι τὸ θᾶττον ἐκλείπει ἢ ἐντὸς τροφή. τούτου γὰ γινομένου, μᾶλλον βυλιμιᾶι εἰκός. ἢ δὶ ἐν τῇ βυλιμίᾳ ἔκλυσις καὶ ἀδυναμία ἐστὶ, συστήξεως γινομένης ἐν τῷ σώματι διὰ τὴν τῆ θερμοῦ ἄθροισιν· ἧς ῥυείσης εἰς τὰ τῶν σιτίων τόπον, αὐτὴ τροφὴ ἐστὶ τῷ σώματι. ἐὰν γὰ ὅτι τὰς ἀρχὰς τῆς διαπνοῆς ἔλθῃ, ἀφωνία καὶ ἀδυναμία συμβαίνει. ἀφωνία μὲν, διὰ τὸ ἐμφράττεσθαι τὰ τῆ πνεύμονος πόρον· ἀδυναμία γὰ, διὰ τὴν τῆ σώματος ἀτροφίαν καὶ συστῆξιν. ταχεῖαι δὲ καὶ ἀπ' ὀλίγων αἱ βοήθειαι γίνον) τοῖς τοιούτοις, διὰ τὸ διὰ τῆ πάθους ἔξωθεν γίνεσθαι. συγκελομένου γὰ ἐντὸς τοῦ ψυχροῦ τοῦ θερμοῦ ἡμῶν, ποιεῖ τὴν βυλιμίαν. καθάπερ οὖν ἐν τῷ φόβῳ τρέμοντες καὶ ὠχριῶντες, ἀφέντες τὰ κινδύνου, τοῦναντίον οἱ αὐτοὶ γίνον) · οὕτω καὶ οἱ βυλιμιῶντες, μικρὰ τραφέντες καὶ μόνον ἅτε ἄρτου, βία κινηθέντες ἐκ τῆ φύσεως, μὴ φθαρέντες γὰ ταχεῖα ἡ ἀποκάθαρσις γίνε). Τοῦτο γὰ αὐτὸ φανέν τε τὴν τῆ φύσιν ἀγαγὸν, καὶ καθίσησιν εἰς τὴν φύσιν. ἀφῆναι οὖν μόνον αὐτὴν δεῖ, καὶ καθάπερ τῶν παιδίων

τὰ ἀντιτείνοντα εἰς τὸ πιεσθεν τὰ σπαρλία. καὶ γὰρ τοῦτα ἀφεθέν-
ι των τῶν σπαρλίων, ὑγιὲς πεπλώκασιν ὕπνια. Διὰ τί οἱ γεγυ-
μνασμένοι, δυσεκνώτεροι τῶν ἀγυμνάστων; πότερον ὅτι τὸ πῖον τοῦ
τῶν πόνων ἐξήρηται; τοῦτο δὲ ἀλέαν παρέχει. θερμὸν γὰρ τὸ λιπαρόν.
ἢ ὅτι ὑπνώτερα τὰ σώματα καὶ ἀραιότερα, διὸ τὸ πῖον καὶ τὸ πε- 5
ίττωμα ἐξηρῆσθαι· ὥστε οὐδὲν ἀποσβέννυσι τὸ ψύχος; ἢ διὰ τοὺς τῶν
πόρων ἀποσύμφυσιν, τοῖς ἱδρῶσιν οἷς πολλαὶ θύραι ἐξήρυσαι); φανε-
ιβ ρὸν ὅ, ὅτι ἀεὶ καὶ ἡ αὐλὴ ἕξις τοῖς ὑγιείαν καὶ ἰσχὺν συμφέρει· ἡ μὲν [γὰρ,]
πίων· ἡ δὲ, ἀραιὰ φαίνεται ἅσα. Διὰ τί φεύγουσι καὶ τῷ θερμῷ
καὶ τῷ ψυχρῷ ταραττόμενοι; [ἄτοπον γὰρ τὰ ἐναντία, τὸ αὐτὸ εἶναι 10
αἴτια.] ἢ ὅτι τὸ ἐντὸς θερμὸν σβεννύμενον, τῷ φεύγειν ποιεῖ; ἐπὶ δὲ
τοῦ θερμοῦ τὸ ἐντὸς ψυχρὸν δύνασθαι εἰσάγεσθαι εἰς ἕν, καὶ ἀθροιζόμε-
ιβ νον τῇ φυγῇ ἔσω; ὥστε ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀμφω γίγνεται· ἀλλ' ὅτε μὲν, ὑ-
πὸ τοῦ ἔσω· ὅτε δὲ, ἐπὶ τοῦ ἔξωθεν. Διὰ τί φεύγουσιν αἱ τεί-
χες ἐν ᾧ δέρματι; ἢ ὅταν συαπάσωσι τὸ δέρμα, εἰκότως ἐξανέστη- 15
ιγ κεν; συαπῶσι δὲ καὶ ἐπὶ ῥίγεσι καὶ ἐπὶ δηλῶν παθῶν. Διὰ τί
ἐν τῇ τελευταίᾳ τάττεσθαι τοῦ ὕδατος φεύγομεν; ἢ ὅτι ἐνόντος μὲν τοῦ
ὑγροῦ θερμοῦ, πλήρης ἦν τὰ κύστις καὶ οἱ περὶ αὐτὴν πόροι; ἐξιόντος δὲ,
ἀέρος ψυχροῦ ἐνέπλησεν. οὐδὲν γὰρ κενὸν δεῖ εἶναι, ἀλλ' ἢ ἀέ- 20
ρος, ἢ σώματος πλῆρες. ἅτε οὖν εἰσελθυθότος ψυχροῦ ἀέρος, εἰκό-
ιδ τως φεύγειν συμβαίνει. Διὰ τί τῶν ῥιγώντων ἡ γλῶσσα, καθάπερ
τὰ μεθυόντων, τρέμει; πότερον ἐπὶ τοῦ ψύχους πηγνυμένη καὶ
σκληρυνομένη, δυσκίνητος γίγνεται; τούτου δὲ συμβαίνοντος, δεῖ διὰ
φωνίζειν. ἢ τῶν ἐντὸς ψυχομένων, διὰ τὸ ψύχος εἴσω συρρεῖν, τὸ ὑ-
γρὸν ἐξυγραίνειν τὴν γλῶτταν; δῆλον δὲ δεῖ διὰ τὴν γλῶτταν τὸ αὐτῆς 25
ποιεῖν, καθάπερ εἴρηται καὶ ὅτι τῶν μεθυόντων. ἢ διὰ τὸ ἀπὸ τοῦ ῥί-
γους ξένον ἀτάκτου τὴν κίνησιν ὅσπερ, δεῖ διὰ τὰ λεγόμενα διαφ-
ιε θορὰν ἡ γλῶττα· διὸ τρέμει; Διὰ τί τῶν ῥιγώντων ὀρθαὶ
αἱ ἐπ

αἱ ἐν τῷ σώματι τείχες γίνον᾽); ἢ διότι ἀπὸ τ᾽ καῦμα ψύξεως ὃ θερμὸν εἰς τ᾽ ἐντὸς τόπον ἀθροίζεται; ἐκλείποντος δ᾽ ἐκ τῆς ἀρχῆς τῷ θερμοῦ, στωίσα᾽) μᾶλλον· σίωαγ᾽ μᾶλλον ἢ, ὀρθότεραι αἱ τείχες γίνον᾽). ἢ διότι ★

Διὰ τί τῶν χιμῶνος δέχοντες μᾶλλον ῥιγῶμεν, ἢ ιε᾽
ἐξῶντες; ἢ ὅτι ὁ ἀὴρ ὁ περὶ τὸ σῶμα, ἐξώτων μὲν, ἐπιδυόμενος ἅπαξ στωθερμαίνῃ, οὐκ ἐπ᾽ ἐνοχλῇ· δεχόντων δ᾽, ἀεὶ ἀνῄου καὶ ἀνῄου περιστῶτ᾽ ψυχρὸς ὤν· διόπερ μᾶλλον ῥιγῶμεν; ἔτι δ᾽ [καὶ] χειμάζοντος, ψυχρότερος ἔστ᾽ ὁ ἀήρ. τοῦτο δ᾽ ἐν ᾧ δέχεται μάλιστα συμ-
πίπτ᾽. Διὰ τί τῶν ἐπιφαύσκοντος μᾶλλον ψύχος, ἢ ἐγγυτέρω τοῦ ἡλίου ὄντος; ἢ ὅτι πλείων χρόνος τοῦ ἡλίου ἀποστάσεως· ὥστε μᾶλλον ἀπέψυκ᾽) ἡ γῆ; ἢ ὅτι περὶ ἡμέραν ἡ δρόσος πίπτ᾽, ὥσπερ πάχνη· τοιοῦτα δ᾽ ψυχρά; ἢ καὶ τοιοῦτα πίπτ᾽, διὰ δ᾽ κεκλῆσθαι δ᾽ ἀμφιφορεύμενον θερμόν; κεκλῆσται δ᾽ διὰ τὴν τοῦ ἡλίου ἀποστάσιν· διὸ καὶ πλεῖον μὲν ἀπέχοντος, ἀ πίπτ᾽· ἐγγυτέρω δ᾽ ὄντος, πίπτ᾽ καὶ πήγνυται· διότι μᾶλλον ἀπέψυκται ὁ τόπος, πλείω χρόνον τοῦ ἡλίου ἀποντος. ἢ ὅτι περὶ ἡμέραν μᾶλλον τὰ ἐκ νυκτῶν πνεύματα τῆς ψύξεως; ἢ ἡμῖν δοκεῖ μᾶλλον εἶ᾽) ψύχος, διὰ δ᾽ πεπέφθαι τὰ σιτία; κενώτεροι δ᾽ ὄντες, δυσειγώτεροι. σημεῖον δὲ, ὅτ᾽ μὴ τοὺς ἐμέ-
τους μάλιστα ῥιγοῦσιν. Διὰ τί ποιοῦσιν, ὅταν ῥιγῶντας περὶ ιη
πῦρ φέρωσιν· ὅταν δ᾽ μικρὸν χλιαίνωσιν, ᾗ; ἢ ὅτι ὅλως ἐκ τῶν ἐναντίων τὰ ἐναντία γινόμενα μεγάλην ποιεῖ τὴν μεταβολήν; ὥσπερ ὅτι τῶν δένδρων, εἰ μὲν μικρὸν κάμπτοι τις, οὐκ ἂν πονοῖ· εἰ δ᾽ σφοδρότερον καὶ μικρόν, χλῶν᾽). εἰ δὴν ὃ ὅμοιον ἐστὶ τοῦτο τ᾽ ὁ-
μοίου ἅπαντες, ὃ δ᾽ θερμὸν τῷ ῥιγοῦντος εἴσω στωίσαται καὶ στωέρχεται, ὃ δὲ ὑγρὸν καταλείπεται καὶ ὃ ψυχρόν, ὃ δὲ ἐναντίον τῷ ἐναντίῳ φθαρτικόν· ὥστε ἐὰν μὲν χλιαίνῃ, μικρὸν ἐξέρχεται ὃ θερμὸν, καὶ ἧττον πονεῖ· ἐὰν δὲ μὴ ἀναχλιαίνῃ, στωσάγ᾽ μᾶλλον.

18 Διὰ τί ψυχθέντες, μᾶλλον ἀπὸ τ[αὐτ]ῆς θερμασίας καόμεθα ἢ
ἀηδοῦμθ; πότερον ἀφὰ πυκνότης ἐστὶ ἡ σαρξ ὁ τοιοῦτος πίσσων
θερμόν; ἀλλ' μόλιβδος ἐστὶν θερμότερος. ἢ βίαιος γίγν τῆ θερμοῦ ἡ
κ ἔξοδος, ἀφὰ ὁ πεπηγὼς ὑπὸ τοῦ ψύχους τὰς πόρους; Διὰ τί
ὀργιζόμθοι μᾶλλον ῥιγοῦσιν; ἢ ὅτι ἡ ὀργὴ τῇ ἡλίᾳ ἐναντίον, ἢ ὁ θυμός; ἔ-
στι γὰρ ἡ μὲν ὀργὴ, ἀπὸ τοῦ πυρός. πολὺ γὰρ [ὁ] πῦρ κατέχοντες εἴσω,
χλιαίνουσι). μάλιστα δ' ἐστὶν ὅτι τῶν παιδίων καταμανθάνειν. οἱ μὲν
γὰρ ἄνδρες, βλάπτονται· τὰ δὲ παιδία, τοιοῦτον μὲν ὁ πνεῦμα πο-
λὺ ἀναλαμβάνουσιν, εἶτα ἐρυθριῶσι· πολὺ γὰρ εἴσω ὁ θερμὸν καὶ
ἐξυγραῖνον, ἐρυθριᾶν ποιεῖ· ἐπεὶ εἴ τις αὖθις πολὺ τὸ ψυχρὸν τοιοῦ- 10
χεοι, παύσαιντο μὲν ὀργιζόμθοι. καταστέλλει γὰρ μὲν αὐτῶν ὁ θερ-
μόν. οἱ δὲ ἡδέως καὶ φοβούμθοι, τἀναντίον. ῥιγοῦσί τε γὰρ, καὶ ψυχροὶ
καὶ ὠχροὶ γίνονται). ἐκλείπει γὰρ ὁ θερμὸν αὖθις ἐκ τῶν ὑποπολῆς
κα τόπων. Διὰ τί ὅταν φελίξωμθα, αἱ τείχες ὀρθαὶ ἵστανται; ἢ
ἀφὰ ὁ ἐν ὑγρῷ πεφυκέναι καταχεκλῆσθαι; χαλᾶ γὰρ τὸ ὑγρὸν 15
ὁ βάθος τῆς τειχός. ἢ ὁ φέικη γίγν ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ· τὸ δὲ ψύχος
κατὰ φύσιν πήγνυσι τὸ θερμόν. ὅταν οὖν μεταβάλῃ τὸ ὑγρὸν, ἐξ οὗ
πεφύκασιν αἱ τείχες, καὶ παγῇ, μεταβαλόντα εἰκὸς τὰς τείχας. εἰς
μὲν οὖν τοὐναντίον εἰ μεταβαλόντοιεν, ἢ ἐν ταὐτῷ μένοιεν, ἢ ὑπο-
χαλάσας πάλιν ἡ ἁρμὸς τοῦ ὑγροῦ. οὐκ εἰκὸς δὲ πεπηγότος καὶ πεπυ- 20
κνωμένου τοῦ ὑγροῦ, τὰ τείχα τῷ βάρει χαλᾶν. εἰ δὲ μηδαμόσε
κεκλίαται δυνατὸν τὰ τείχα, τῷ ὑγρῷ πεπηγέναι, λείπεται ἑστά-
ναι ὀρθά. ἢ διότι ὑπὸ τῆς καταψύξεως τὸ θερμὸν, εἰς τὸ ἐντὸς τό-
πον ἀθροίζεται; ἐκλείπουσι δὲ ἐκ τῆς ἀρχῆς τὸ θερμοῦ, σωίσα-
ται μᾶλλον ἡ σαρξ. σωαγομένης δὲ, ὀρθότεραι αἱ τείχες γίνονται), κα- 25
θάπερ ἐάν τις εἰς τὰ χύλ ἐμπήξας κάρφος ἢ ἄλλό τι, σωτάθῃ, καὶ
πρόσθεν σωάγῃ τὰ χύλ, μᾶλλον ὀρθοῦται, ἢ ἐὰν ἐᾷ μὴ σωεσπ-
κὸς ᾖ. Διὰ τί οἱ ῥιγῶντες μάλιστα καθεύδουσιν; ἢ διότι ὁ

ῥιγῶν

ρίγῶν μᾶλλον κατέχῃ τὸ πνεῦμα ἢ σκιπτῇ· ὁ ὃ καθεύδων, σκιπτῇ μᾶλλον ἢ εἰς πνῇ; σκαιῶς οὖν ποιῇ ἔχειν τὸ ῥίγος ὦ καθεύδῃν.

Ὅσα τοῖς ὠπία καὶ ὠλὰς καὶ μώλωπας. θ.

Διὰ τί τὰς μώλωπας κωλύῃ τὰ νεόδαρτα δέρματα τοῖς σπ- α
θέμμα, καὶ μάλιστα χριῶν, καὶ ὠὰ ὀπτὰ καταγνύμενα; ἢ ὅτι ἄμφω κωλύῃ τῷ ἀθροισιν τὸ ὑγρόν, καὶ τῷ ἔπαρσιν; τὸ γὰρ ἀφιλκωμένον ἕλκῃ, ἐπαίρεται διὰ τὴν θερμασίαν. τά τε δὴ ὠὰ, διὰ τὴν γλισχρότητα καταχαλῶντα, κωλύῃ ἐπαίρεσθαι, καθάπερ καὶ τὰ καύματα· ὥσπερ καὶ ἡ κόλλα καὶ τὰ δέρματα, τῇ τε γλισχρότητι προσκολλᾶται, καὶ ἅμα τῇ θερμότητι συμπέπτῃ, καὶ παύῃ τ' φλεγμασίαν. σὺν δὲ γὰρ ἀφαιροῦσιν ἡμερῶν τινων. διὰ τί γλν ὃ βάλονται τὴν φλεγμασίαν, καὶ οἱ τῷ ἁλὶ καὶ ὄξῃ τρίβοντες. Διὰ τί β
ἐν μὲν τῷ ἀνθρώπῳ σώματι αἱ ὠλαὶ μέλαιναι, ἐν ὃ ὦ ὀφθαλμῷ λευκαί; ἢ ὅτι σκαιὰν χροὰν ἡ ὠλὴ λαμβάνῃ τῇ προτέρᾳ, ὥσπερ πρὸ τοῦ νενοσηκέναι; ἐν τῷ μέλανι δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς τὰ ἕλκη. ὠὰ μὲν δὲ ἐν σώματι μέλαινα [οὐθύς, ἀλλ' ἐξ ἀρχῆς λευκαί, οὐδὲ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ ἀεὶ μέλαινα,] ἀλλ' ἀποκαθίσαν) ὦ χρόνῳ, ἢ ἁπλῶς, ἢ μᾶλλον. Διὰ τί ὁ ναρθηξ τὰ κύκλῳ τῆς πληγῆς ποιῇ ἐρυ- γ
θρὰ, τὸ ὃ μέσον, λευκὸν; πότερον ὅτι ἀποπιέζῃ τὸ αἷμα ἐκ τοῦ μέσου, καθὸ μάλιστα προσπίπτῃ προσφερὴς ὤν; ἢ ὅτι ἐπισημίνεται, διά γε τοῦτο πάλιν· ἀλλ' αἵματος συνδρομὴ ὃ ἐρύθημά ἐστι· συνδρομὴ δ', εἰς τὸ πληθὺν τόπον. Διὰ τί τῷ μὲν ναρθηκι σφό- δ
δρα τυπτόμενον, ὃ μέσον τῆς ἀρχῆς λευκὸν γίγν, ὃ κύκλῳ δὲ, ἐρυθρόν· ξύλῳ ὃ, ἐρυθρότερον ὃ μέσον; ἢ ὅτι ὁ μὲν ναρθηξ, διὰ κοφότητα, ἐὰν σφόδρα παίσῃ, ὃ ὑπὸ πολῆς διεσκέδασεν αἷμα· ὥστε ὅθεν μὲν ἐξέλιπε, λευκὸν φαίνε); ὃ ὃ πλέον ἦλθεν, ἐρυθρότερον. οἱ δὲ πάσης δὲ τῆς πληγῆς, ὑπὸ ταχέως ἀποκαθίσα) ὃ σκεδασθὲν αἷ-

μα, διὰ δ' ὀλίγον τε εἰ), καὶ τὸ φοβᾶν εἰς ὃ πεφύκαντες εἰ). πλήθη γὰρ βιαιότερ, διὰ τὴν πρὸς φύσιν φοβᾶν ἀνεμποδίσιμα. διὰ δὲ τὸ σκληρῶν, αἱ πλησμαί, διὰ βάθος καὶ τὴν ἰσχύν, θλίψιν καὶ θλάσιν ποιοῦσι. θλιβόμενον μὲν οὖν, χεῖλον γ'. θλώμενον δ', ἀραιόν. τομὴ γὰρ καὶ διαίρεσίς ἐστι μᾶλλον ἡ θλάσις. χείλου δὲ καὶ ἀραιοῦ γιγνομένης τοῦ μέσου, φέρεσθαι εἰς αὐτὸ ἀπὸ τοῦ πέριξ ὑπὸ πολλῆς αἵματος. κάτω τε γὰρ πέφυκε φέρεσθαι, καὶ εἰς τὰ ἀραιὰ πρὸς εἶκὸς αὐτά. ἀφορίζομένης δὲ ἐνταῦθα εἰκότως τοῦ αἵματος, τοῦτο μὲν ἐρυθραίνει· ἃ δ' ἀπολείπει, λευκαίνει. Διὰ τί αἱ ὕλαι μέλαιναι τῶν πολιωθέντων; ἢ ὅτι αἷμα διεφθαρμένον ἔχουσι, διὰ τὸ ἀπὸ τοῦ πολιοῦ σύμμιξιν νοσώδους αἵματος καὶ ὑδατώδους; ἢ μὲν οὖν ὕλη, ὃ δέρμα λεπτὸν καὶ ὑπόπολιον ἴσχει· ὃ δ' αἷμα, διὰ τὸ ὑδαρὲς καὶ θερμὸν εἰ) μέλαν ὄν, τοιαύτην ποιεῖ τὴν ὕλην φαινομένην· καὶ διὰ πλεονάκις ἡ ὕλη ἐν τούτῳ γ' μελαντέρα. γ' δὲ διὰ ταὐτό. διὰ διένησαν γὰρ τὰ δέρματος, καταψύχεται τὸ αἷμα, καὶ ἐξαλλοίωντος τοῦ θερμοῦ, γ' μελάντερον. ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς πρεσβύταις, οἵ τε χρῶτες μελάντεροι γίνονται, καὶ αἱ ὕλαι αἱ συγγλυφὲς μελάντεραι, ἢ νέοις· οἷς γὰρ αὐτοῖς ἄπεστι τὸ σῶμα, διὰ λεπότητα τὰ δέρματος, ἀλλ' ὅτι τὸ θερμὸν ἐκλέλοιπεν. Πότερον ὅσα τὰ αὐτὰ αἴτια, τοῦ αὐτοῦ ἔχει δύναμιν εἰς ὃ ποιεῖν, ἢ ὄ; λέγω δὲ οἷον· ἐπεὶ τὰ ὠτώπια καὶ ὁ χαλκὸς ἐξαίρει καὶ ἡ ῥαφανὶς, καὶ ὁ κύαμος διαμαστώμενος, καὶ ὁ πυθμὴν, καὶ ἡ ἀσβόλη, καὶ ἕτερα ἄττα, τῇ αὐτῇ δυνάμει. ἢ ὁ μὲν χαλκὸς, τῷ εἰ) τὸν ἰὸν φαρμακώδη· ὁ δὲ κύαμος καὶ ὁ πυθμὴν καὶ ἡ ἀσβόλη, τῷ ὑπὸ τοῦ ἐφ' ἑαυτὰ διὰ μανότητα· διὰ δὲ, διὰ ἑτέρας αἰτίας; ἢ ὃ μὲν ἔχαλον, ὅτι πρώτων τῶν τοιούτων ταὐτό; πολλὰ γὰρ καὶ ἀναλία τούτοις, καθάπερ καὶ ὃ θερμὸν καὶ ὃ ψυχρόν. τὰ δὲ πρὸ τούτων, οὐδὲν κωλύει ἕτερα. Διὰ τί αἱ μὲν διὰ ὑλαὶ, μέλαιναι γίνονται· αἱ δὲ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ, λευκαί; ἢ διότι μεταβάλλουσιν

λειοιν ἐν ᾧ δὺ ὦσι τοὺς τὰς χεῖρας; ἐν ᾧ τῷ ὀφθαλμῷ μέλανι
ὄντι γίνονται· ὥστε ἀνάγκη λευκὰς γίνεσθαι. Διὰ τί δὴ γίνο- κ
τέρα ἡ πληγὴ τῷ παράδηκος, ἢ ὀνίων σκληροτέρων, ἐάν τις κτὴ λό-
γον σκοπῇ τούτων; εὐλογώτερον γὰρ τὴν τῷ σκληροτέρου εἶ)
δηλοτέραν· μᾶλλον γὰρ τύπτει. ἢ ὅτι ἡ ἁφὴ δηλοῖ, οὐ μόνον τυ-
πτομένη, ἀλλὰ καὶ τυπτοῦσα; ἐκεῖνο μὲν οὖν τὴν σκληρὰν τύπτε-
ται μόνον· (ἐκείνης γὰρ ἁφὴ τὴν σκληρότητα αὐτῶν) ἐκεῖνο δὲ
τῷ παράδηκος, ἅμφω αὐτῇ συμβαίνει, τύπτεσθαί τε, καὶ ἁφὴ κυ-
φότητα τῷ βάσεως τύπτειν μὴ εἴκουσαν· ὥστε διπλασία ἡ ἁφὴ
πληγή. Διὰ τί ἡ θαλία καὶ ὁ κύαθος τὰ ἐναντία παύει· ἢ θ
μὲν, ἀρχόμενα· ὁ δὲ, ὕστερον ἐναντία ὄντα; ὁ μὲν [γὰρ] κύαθος,
ψυχρός (ὥστε καὶ ὁ ποιητής φησι,- ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδοῦσιν) ,,
ἡ δὲ θαλία, θερμὸν καὶ καυστικόν. ἢ ὁ μὲν κύαθος, ὡς γὰρ τοῖς μικρο-
ψυχοῦσι τὸ ὕδωρ; ἀπόνυτῶσα γὰρ ἡ ψύξις, κωλύει ἐξιέναι τὸ θερμὸν
ἐκ τῶ αἵματος ὃ ἔξωθεν πολῆς, ἁφὴ τὴν πληγὴν συνφραμόντος,
καὶ ὅταν ἐξέλθῃ τὸ θερμὸν, πηγνυμένου. ὡς γὰρ αὖ εἰ ἔξω ὂν
πήγνυται, καὶ εἰσὶς τῶ ἔξω τὸ αἷμα, ὅταν ἡ ἐκτὸς τὸ δέρμα, κωλυ-
θέντος διεξιέναι τῶ θερμοῦ, ἁφὴ τὴν ψυχρότητα τῶ χαλκοῦ πή-
γνυ), ἀλλὰ πάλιν δεῖται ἡ ἐπόμερχε) ὅθεν συνέφραμεν. ἡ δὲ
θαλία, θερμὴ ἔσα, ὃ αὖ ποιεῖ κωλύει γὰρ πήγνυσθαι, θερμὴ ἔσα.

Διὰ τί τὰ ἐναντία ἁφαλύεται προσέχουσι τὰ χαλκᾶ, οἷον ι
κυάθους, ἢ τὰ τοιαῦτα; ἢ δέτι ψυχρὸν ὁ χαλκός ἐστι; κωλύει οὖν τὸ
θερμὸν ἐξιέναι ἐκ τῶ συνιόντος αἵματος ἐκτὸς τὴν πληγῆς· ἃ ἐξέρ-
θέντος ἐκ τῶ ὀπὸς πολῆς γίνεται ἐναντίον. δέῃ καὶ ταχὺ δεῖ προσπι-
θέναι ὡρὶν παγῆναι. καὶ ἡ θαλία δὲ μὴ μέλιτος βοηθεῖ, ἁφὴ τὸ
αὐτό. θερμὴ γὰρ οὖσα, κωλύει ψύχεσθαι τὸ αἷμα. Διὰ τί ποτε ια
ὅταν ἐν ᾧ αὐτῷ τόπῳ πλειονάκις ἕλκος γένῃ), ἡ ὕλη μέλαινα γίνεται;
ἢ ὁπόταν γένηται ἕλκος, πρῶτα δῆλόν ἐστι τοῦτο· καὶ ὅσῳ ἂν πλειονά-

χις, τοσούτῳ μᾶλλον· διὸ ἀθενὲς, κατεψυγμένον καὶ ὑγρότητος πλῆρες; διὰ τί μέλαν φαίνεται, εἰ τὰ μεγάλα ἕλκη καὶ πολυχρόνια μελαίνας ἔχει τὰς ὕλας ἴσχει. διὸ πολλάκις λαβὼν ἕλκος, οὐδὲν ἄλλ' ἢ
ιβ πολὺν χρόνον ἔχον ἐστὶν ἕλκος. Διὰ τί ποτε πρὸς τὰ ἐναντία τὰς κυάθους προσβιβάζομεθα; ἢ διότι ὅταν πληρῶμεν, ὁ τόπος καταψύχεται, διὸ θερμὸν ἐναντίως προσπίπτει ὁ κύαθος, ψυχροῦ ὄντος τοῦ χαλκοῦ, διαφωνοῦντος δὲ θερμὸν ἐκπορεύεται.
ιγ Διὰ τί ἐν ταῖς ὕλαις ὑπογίνονται τείχες; ἢ ὅτι οἱ πόροι ὑπὸ τυφλωθῶνται ἐξ ὧν αἱ τείχες, καὶ τοῦ ἄλλα ποιοῦσι; Διὰ τί οἴδημα καὶ πελιώματα λαμβάνουσιν αἱ πληγαί; ἢ διότι κατὰ τοῦτον τὸν
ιδ τόπον διαφαλέντα τὰ ὑγρὰ, εἰς τοὺς πλησίον τόπους προσχόντα, ἀποπάλλεται πάλιν, καὶ τὴν χολὴν ὑγρὸν σημαίνει; ἐὰν δὲ καὶ φλεβία τινὰ ῥαγῇ, ὕφαιμος ἢ σιδρομὴ γίνεται.

Ἐπιζομὴ φυσικῶν. ι.

ιε
α Διὰ τί τὰ μὲν βήττει, τὰ δὲ οὔ· οἷον ἄνθρωπος μὲν βήττει, βοῦς δὲ οὔ; πότερον ὡς εἰς ἄλλό τι δέπεται τοῖς πλείοσι ζώοις ὁ προσίτλωμα, ἀνθρώπου δὲ οὔ; ἢ ὅτι ἐγκέφαλον πλῆσον καὶ ὑγρόπαχον
β ἔχει ὁ ἄνθρωπος; ἢ δὲ βὴξ καταῤῥέοντος γίνεται φλέγματος. Διὰ τί ἀνθρώπου μόνου τῶν ζώων αἷμα ῥεῖ ἐκ τῶν μυκτήρων; ἢ ὅτι ἐγκέφαλον ἔχει πλῆσον καὶ ὑγρότατον· ἀφ' οὗ αἱ φλέβες πληροῦνται τοῦ προσπώματος, διὰ τῶν πόρων προϊέντα τὴν ῥύσιν; λεπτότερον δὲ γίνεται τοῦ αἵματος τοῦ καθαροῦ ὁ νοσερόν. τοῦτο δέ ἐστι, ὃ μι-
γ χθὲν τοῖς τοῦ ἐγκεφάλου προσπώμασι, καὶ ἔστι καθάπερ ἰχώρ. Διὰ τί τῶν ζώων τὰ μὲν, ἔστι σάρκα· [τὰ δὲ, οὐ σάρκα,] πίονά ἐστι· τὰ δὲ, κατ' ἀμφότερα; ἢ ὅσων μὲν πυκνὴ ἡ σὰρξ ἔστι τὸ δέρμα, μεταξὺ τοῦ δέρματος καὶ τῆς σαρκὸς συφέλλει ἡ ἰκμὰς, διὰ δὲ τοῦτο εἰ τὸ δέρμα ἀφεστὼς φύσει· ἢ πεπιλημένη, γίνεται πιμελή. ὅσα δὲ ἀραιοτέ-

ραν

σαν ἔχῃ τὴν σάρκα, καὶ ὁ δέρμα ὡσαύτως, καὶ σάρκα πίονα γῆς. τὰ
δὲ ἀμφοτέρως ἔχοντα, ἐπ' ἀμφότερα παίνεται. Διὰ τί οἱ δ
παῖδες καὶ αἱ γυναῖκες, ἧττον ἔχουσι λεύκιον τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν μὴ
γυναικῶν, αἱ πρεσβύτιδες μᾶλλον; ἢ ὅτι ἡ λεύκη ὀστοῦ πνεῦμα ἐστὶ
ἔξοδος; ἔστι δὲ τὰ μὲν τῶν παίδων οὐκ ἄπνοα σώματα, ἀλλὰ πυ-
κνά· καὶ τὰ τῶν γυναικῶν ἧττον, ἢ τὰ τῶν ἀνδρῶν, ὅτι ταύτας εἰς τὰ
καλαμώδια βέπεται. δηλοῖ δὲ ἡ λεπτότης τὴν πυκνότητα τῆς σαρκός.
τὰ δὲ τῶν πρεσβυτέρων καὶ [τὰ] τῶν γεραιῶν σώματα ἄπνοα. μό-
να γὰρ, ὥσπερ τὰ παλαιὰ οἰκοδομήματα, διεστῶσαν ἔχῃ τὴν σεώ-
θησιν τῶν μυείων. Διὰ τί ὁ ἀνθρωπος μόνον ἔχῃ λεύκιον; πό- ε
τερον ὅτι λεπτοδερμότατόν τῶν ζώων ἐστὶν, ἅμα δὲ καὶ πνευματω-
δέστερον; σημεῖον δὲ, ὅτι ἡ λεύκη ἐν τοῖς λεπτοδερμοτάτοις μάλιστα
καὶ πορρωτάτω γῆς μέρεσιν. ἢ διὰ ταῦτά τε, καὶ ὅτι μόνον πολιοῦται τῶν
ζώων; ἐν γὰρ ταῖς λεύκαις πολιαὶ γίνονται αἱ τρίχες. ὥστε ἀδιά-
λυτον ὅσα μὴ πολιοῦται, λεύκιον ἔχῃ. Διὰ τί αἶγες μὲν καὶ πρό- ς
βατα ἀμέλγονται πλῆθος γάλακτος, ὑπὲρ μέγιστον σῶμα ἔχοντα· ἄνθρω-
πος δὲ καὶ βοῦς, ἐλάττονα ὡς κατὰ λόγον; πότερον ὅτι εἰς τὸ σῶμα διαλίσκε-
ται· τοῖς μὲν ἄλλοις, εἰς τὸ πρόσθεμα; τοῖς [δὲ] προβάτοις καὶ ταῖς αἰ-
γί, τὸ προσκόμμυον τοῦ προσθέματος, γάλακτος γῆς πολύ; ἢ ὅτι πολυ-
χολώτερά ἐστι τῶν μεγάλων· ὥστε πλῆθος ἀπὸ προσθέματος, διὰ τὸ
πλέον βέφυκεν; ἢ δι' ἀσθένειαν τῶν σωμάτων πλῆθος προσθέματος γῆς
χώσουσιν αὐλοῖς; τὸ δὲ γάλα, γῆς οὐκ τοῦ προσθέματος. Διὰ τί ζ
τῶν ζώων τὰ μὲν, μεταβάλλοντα τὰ ὕδατα, μεταβάλλει τὰς χρόας,
καὶ ὅμοια γῆς τοῖς ἐκεῖ, οἷς αἶγες· τὰ δὲ, οὐ, οἷς ἄνθρωποι; Καὶ ὅλως η
δὲ διὰ τί τὰ μὲν, μεταβάλλει· τὰ δὲ, οὐ· οἷς κέραξ μεταβάλλει; ἢ ὧν
μὲν ἀκρᾶής ἡ φύσις τοῦ ὑγροῦ, ὥσπερ τῶν ὀρνέων, (διὸ καὶ κύσιν
οὐκ ἔχει) μεταβάλλει; Καὶ διὰ τί οὐκ αὐτὰ, ἀλλὰ τὰ ἔκγο- θ
να μεταβάλλει; ἢ ὅτι ἀσθενέστερα [τὰ νέα] τῶν γεννησάντων;

Ἐπιθεὶ τῶν αὐτῶν.

α Διὰ τί τὰ ἄρσενα μείζονα τῶν θηλέων ὡς ἐπίπαν ἐστί; πότερον ὅτι θερμότερα· τοῦτο γὰρ αὔξησιν; ἢ ὅτι ὁλόκληρα· τὰ δὲ, πεπήρωται; ἢ ὅτι τὰ μὲν, ἐν πολλῷ χρόνῳ τελεῦται· τὰ δὲ, ἐν ὀλίγῳ;

β Διὰ τί τὰ μὲν, ταχυτόκα τῶν ζώων ἐστί· τῶν δὲ, πολυχρόνιος ἡ κύησις; ἢ ὅτι τὰ μακροβιώτερα, βραδύτερον πέφυκε τελεῖσθαι; ἔστι δὲ βραδυτόκα, τὰ μακρόβια. ἐν μὲν τοῖς τὰ μάλιστα· οἷς ἵππος ἀνθρώπου βραδυτοκώτερον μὲν μάλιστα, ὀλιγοχρονιώτερον δέ. τούτου δὲ αἴτιον, ἡ σκληρότης τῶν ὑστερῶν. ὥστε καὶ ἡ ξηρὰ γῆ ἐν ταχυτόκοις φέρει, οὕτω καὶ ἡ τῶν ἵππων ὑστέρα. Διὰ τί τοῖς ἀγρίοις ζώοις τὰ ἔκγονα μᾶλλον ἔοικε τοῖς φύσεσιν ὁμοιοῦται, ἢ τοῖς ἀνθρώποις; ἢ ὅτι ὁ μὲν ἄνθρωπος πολλαχῶς διατίθεται τὸν ψυχὴν καὶ τὸ ὁμιλίαν; καθὼς δηλοῦσι, τε πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ διατεθῶσιν, οὕτω ποικίλλεται [καὶ] τὰ τικτόμενα. τὰ δὲ ἄγρια ζῶα, τὰ μὲν πλάσα τοιαῦτα ἀεὶ τοῦτο εἰσιν. ἔτι δὲ πληροῦται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, διὰ ταύτην τὴν ἐπιθυμίαν. Διὰ τί οἱ λευκοὶ ἄνθρωποι καὶ ἵπποι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γλαυκοί; ἢ διότι [τειῶν] χρωμάτων ὄντων τοῖς ὄμμασι, μέλανος καὶ αἰγωποῦ καὶ γλαυκοῦ, ὧν τὸ σῶμα τοῖς χρώμασι, καὶ ὁ τοῦ ὀφθαλμοῦ χρῶμα ἀκολουθεῖ; τοῦτο δέ ἐστι γλαυκότης. Διὰ τίνα αἰτίαν οἱ ναῦοι γίνονται; ἔτι δὲ μᾶλλον καθόλου· διὰ τί τὰ μὲν, ὅλως μεγάλα, τὰ δὲ, μικρά; εἶτα ὧδε σκεπτέον· δύο δὴ τὰ αἴτια. ἢ γὰρ ὁ τόπος, ἢ ἡ θρεπτή. ὁ μὲν [οὖν] τόπος, ἐὰν ᾖ ξενος· ἡ δὲ θρεπτή, ἐὰν ᾖ ὀλίγη· ὥστε καὶ ἡδη γεγυμνωμένων, ὥσπερ οἱ μικροὶ ποιοῦσι· διὰ οἱ τὰ κυνίδια θρέπτοντες ἐν τοῖς ὀρτυγοθρεφίοις. ὅσοις μὲν οὖν ὁ τόπος αἴτιος, ὅτι πυγμαῖοι γίνονται. τὰ μὲν γὰρ πλάτη καὶ τὰ μήκη ἔχοντες γίνονται διὰ τὸ τεχθέντων μέγεθος· μικροὶ δὲ ὅλως. τούτου δὲ αἴτιον, ὅτι διὰ τὴν ξενότητα τὸ τόπου συγκλωμένου αἱ ἀθεῖαι, καμπύλαι γίνονται. ὥστε

ὥρ οὖν οἱ ὅτι τ̃ καπηλίων ζραφόμυοι, μικροὶ μὺ εἰσι, φαίνονται δ' ἔχοντες πλάτη κ̀ βάθη, ὁμοίως συμβαίν κ̀ τοῖς πυγμαίοις. ὅσοι δ' ἀφ' ὑφῆς ἔνδφαν ἀτελῆς γίνον), ὅτοι κ̀ ωαιδαριώδη τὰ μέλη ἔχοντες φαίνον). κ̀ ἐνίοις ἰδεῖν ὅτι, μικρὺς μὺ σφόδρα, συμμέβρυς ὄ), ὥσ ὥρ τὰ Μελιταῖα κυνίδια. αἴτιον δὲ, ὅτι ὐχ ὡς ὁ τόπος ἡ φύσις ποιῆ. Διὰ τί τ̃ ζώων τὰ μὺ, ὀξ ἀλλήλων γ̀ δ'· τὰ δ', τ̃ ἐχ ὑνῶν συκρινομύων ὁμοίως τ̃ ὀξ ἀρχῆς ἡμέσεως αὐξῆς ὑπαρξάσης; [ἢ] καθάπ ὥρ οἱ ωερὶ φύσεως λέγοντες, λέγουσι, κ̀ τὸν ὀξ ἀρχῆς ἡμέσιν τ̃ ζώων ἡμέαθαι, ἀφ' ἑ ζᾶς μεβολὰς κ̀ μεζακινήσ τ̃ κόσμ κ̀ τ̃ πάντος ὕτω μεγάλας· κ̀ νῦ εἴ ὥρ μέλλ πάλιν ἔσεαθαι, τοιαύτας ὑνὰς ἐ ωαρξαι δ' κινήσ; ἢ μὺ γὰ" ἀρχὴ, πάντος ἔργου μέγιστον· ἥμισυ γὰρ· ὃ δὲ σπέρμα, ἀρχή. τ̃" μὺ οὖν μικρὸν, κ̀ ὅσα γ̀ μὴ ὀξ ἀλλήλων, αἴτιον τοιαῦτα ἡμέαθαι ὡσ ὥρ ὀξ ἀρχῆς ἐκμιήησαι, ἢ τ̃ σπέρματος μικρότης. τ̃ γὰρ ἐλάχιστον, κ̀ ἡ ἀρχὴ ἐλάχιστον. ὥστε ἰκνεῖ κ̀ αἱ τότου μεβολαὶ ωρὸς ὃ ἐμιῆσαι αὐτ̣ ὃ σπέρμα· ὅ ὥρ συμβαίν. γίνον) γὰ ἐν ταῖς μεβολαῖς μάλιστα· τοῖς δὲ [μείζοσι,] μείζονος δεῖται [κ̀] μεβολῆς. Διὰ τί, τὰ μὺ, πολύτεκνα τ̃ ζώων, οἷον ζ ὶς, κύων, λαγώς· τὰ δ', ὗ, οἷς ὀλίγα τίκτ, ὀλιγοτόκα ἐστί; ἢ ὅτι τὰ μὺ, πολλὰς μήβρας κ̀ τύπους ἔχ ἴσας, κ̀ πίμπλαθαι ὀλιγυμῆ, κ̀ εἰς ἀφίζεται ἡ γονή· τὰ δὲ, τἀναντίον; Διὰ τί ἐλάχιστον ἀφόσημα ἡ τ̃ ὀμμάτων ὁ ὀλθαλμὸς ἔχ τ̃ ζώων κ̀ μέγεθος; ἢ ὅτι μάλιστα κ̀ φύσιν ἔχ τ̃ ὀμμάτων; ἡ δὲ αἴσθησις φύσ τὸ ἔμφωσθαι· ἐφ' ὃ γὰ ἡ κίνησις, τοῦτο ὀξ ωεφυκὸς. ὅσῳ δ' ὀλιγὴ πλῆθον τὸ ἀφόσημα τ̃ ὀμμ̣τ̃, τοσούτῳ μᾶλλον αἱ ὄψεις ἔσον) ἐν ᾧ πλανᾶσθ. εἰ οὖν ἔχ ὀξ φύσιν, ὅτι ὀλίγιστον ὀξ τὸ ἀφόσημα ἔστ). ὕτω γὰ εἰς τὸ ωρόσθεν μάλιστα πορεύον). ἔτι δ' τοῖς ὀλίγοις ζώοις, ἐπεὶ χεῖρας ὐκ ἔχουσιν, ὀναγκαῖον παροραῖν εἰς τὰ πλάγια. ὀξ πλῆθον διέσηκε τὰ ὄμμα-

τα αὐτῶν, καὶ μάλιστα τῶν τετραπόδων, διὰ τὸ μάλιστα ποιεῖσθαι τὴν
θ πορείαν κυρτοὶ ὄντα. Διὰ τί τὰ ζῶα, τὰ μὲν ὄκνα ἔξυπνα ἐστί,
τὰ δ' ὀλιγύπνα; πότερον ὅτι οὐδὲν ὕπνιον καταλείπεται; ἔξυπνα δ' ἐστὶ
οὐδὲν μὴ ὕπνιον. ἢ ὅτι ὄκνα συμπνιάζει τὰ δηλα ὁμοίως; ὁ δ' ἔξυπ-
ι νωσμὸς, μετὰ φαντασίας ἐστίν. Διὰ τί τῶν ζώων τὰ μὲν κινεῖται
κεφαλὴν, τὰ δὲ οὐ κινεῖ; ἢ ὅτι ἔνια ὄκνα ἔχει αὐχένα; διὰ ταῦτα οὐ κι-
ια νεῖ τὴν κεφαλήν. Διὰ τί αἱ θρῖπες τῶν ἀρύνων τὸ ζώων μάλιστα;
πότερον ὅτι τὰς πόρους ἀρῆς ἔχει δι' ὧν τὸ πνεῦμα καὶ ὁσμὴ
εἰσέρχεται; τούτοις δὲ πληθυομένοις πνεύματος, τεταρύνται. ὅτι δ'
ἀρῆς, σημεῖον ὅτι ἥκιστα ὀσφραντικὴν τῶν ἄλλων ζώων· ἀκριβέστεροι
δὲ οἱ λεπτότεροι. εἰ οὖν εἰς μὲν τὰς ἀρῆς πλέον καὶ πλεοναχῆς εἰσ-
έρχεται ὑγρὸν, (ἔστι πνεύματος μᾶλλον, ὁ ταραχὴ ἐστίν) τοιούτοις δὲ μάλιστα
τῶν ζώων οἱ ἄνθρωποι ἔχουσι, πλειστάκις ἂν ταράττοιντο εἰκότως. ἢ ὅτι
ἐλάχιστοι κατὰ τὸ μῆκος οἱ μυκτῆρες; ὥστε τὸ θερμαινόμενον
ὑγρὸν, ταχὺ διὰ τὰ πνεῦμα γίνεσθαι. ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις, διὰ μῆκος
ιϛ καταψύχεται πρότερον. Διὰ τί ἡ γλῶττα οὐδενὸς πέφυκε τῶν
ζώων; ἢ ὅτι τὸ πῖον, πυκνὸν ἢ ἡ γλῶττα, ἁπαλὰ φύσει ἐστὶν, ὅπως
ιη τὰς χυμοὺς γνωρίζῃ; Διὰ τί τὰ θήλεα σωπάσει ἀρῆς, τὰ δὲ
ἄρρενα οὔ; ἢ ὅτι πορρώτερόν ἐστιν ἡ κύησις ἡ τῶν θηλέων, καὶ εἰς βάθος
καὶ εἰς μῆκος; μεταξὺ γὰρ αὐτῶν ἡ μήτρα τῆς ἕδρας καὶ τῆς κύσεως. ὥστε
δεῖται βίας πλείονος τὸ ἐκπεμπόμενον, διὰ γε τὴν ἀπό-
ιθ στασιν τῆς μήτρας. βιάζεται δὲ σωλῆνον τὸν πνεύμονα. Διὰ τί
τὰ ζῶων ὅσα μὴ πέττει, πάντα ἀποθνῄσκει τὰς χειμερινὰς τειχας,
πλὴν ὗός· καὶ γὰρ κύων ἀποθνῄσκει, καὶ βοῦς; ἢ ὅτι θερμοτάτου ὁ ὗς ἐστι,
καὶ ἐκ θερμοῦ πέφυκασιν αἱ τείχες αὐτοῦ; τοιοῦτον γάρ ἐστι τὸ λιπα-
εῦ. τῶν μὲν οὖν ἀνῶν, ἢ διὰ τὸ ἀποψύχεσθαι τὸ ὑγρὸν, ἀποπί-
πτουσιν, ἢ πέπτει ὑφ' ἑαυτοῦ διὰ δυναμένης τῆς οἰκείας θερμότητος, ἢ
διὰ τὸ μηδὲν πάσχειν τὴν ὑγρότητα τὴν ἐν αὐτῇ, διὰ τὸ πέπεσθαι
καλῶς

κωλῶς τῷ ῥεφῷ, ὁκ ἀποβαίνῃ τὰς τείχας. ὁπότε γὰρ ἡ αἰτία τ ἀποβολῆς ἐστιν, ἰσχνὴ ἡ πιότης κωλύσαι. τοῦβαλα ὂ ἂν ἀνθρωποι, ἀφ᾽ [ὃ] πλῆθος ἢ πυκνότητα τῆς τειχῶς, ἀπαθῆ ἐστιν. ὑγρὸ γὰρ διϊκνῆται ἡ ψῦξις εἰς βάθος, ὥστε πῆξαι τ ὑγρότητα, ἡ πέψαι κω-
5 λύσαι τῷ θερμότητα. Διὰ τί τῶν μὲν τοῦβάτων, μαλα- 15
κώτεραι αἱ τείχες ἀναφύον) πλιόμθαι· τ δὲ ἀνθρώπων, σκληρότεραι; ἢ ὅτι τῶν μὲν τοῦβάτων ὀκ τ ὀπιπολῆς πεφύκασι; δι᾽ ἃ ἂν ἀλύπως ὀκαπῶνται, μὴ ὑσης τῆς ἀρχῆς τ ῥεφῆς ἀδιαφθόρε, ἢ ἐστιν ὀκ ἀρχή. τὰ μὲν οὖν τοιαῦτα, αὐτοι θέντων, ὀξατμίζῃ
10 μᾶλλον· ὃ δὲ ἔτιον, ἀρχὴς οἰκείαν ῥεφῷ λαμβάνῃ· ἀρξ ἂν μαλακοῖς καὶ γλυκέσι ῥέφεται. αἱ ἂν τῶν ἀνθρώπων τείχες, ὀκ βάθοις πεφυκῶσαι, βίᾳ [καὶ] μετ᾽ ὀδύνης ὀκαπῶνται. δῆλον δέ· ὅτι ἀπῶνται γὰρ αἷμα. θαυμαστίζομθά οὖν τὸ τόπου, συμβαίνῃ αὐτὸν καὶ ἀλοῦσθαι. δι᾽ τέλος μὲν συμβαίνῃ γίνεσθαι τοῖς πλιομθίοις· ἕως
15 δ᾽ ἂν μείωσι τείχες, σκληρὰς αἰτέναι, διὰ τὸ μὲν ῥεφῶδη τ ἀρχὴς ὀκλελοιπέναι πᾶσαν ῥεφῶ, ὀκ ἀβαπωμάτων δ᾽ αὐτὰς γίνεσθαι. σημῆον δέ· τῶν μὲν γὰρ ἀβεστς μεσημβείαν πρώτων σκληραί εἰσιν αἱ τείχες, ἀφ᾽ ὃ, ὃ ὀκτὸς θερμὸν εἰς βάθος διϊκνούμθον, ὀξαλμίζῃ τῷ ὑπεπλον ῥεφῶ· τῶν δὲ ἐντὸ τᾶς ἀρκτους, μα-
20 λακαί· τούτοις γὰρ ὀπιπολῆς μᾶλλον ὀστὶ τὸ, θ᾽ αἷμα καὶ οἱ γλυκεῖς χυμοί· δι᾽ ἃ ἂν ἀλγεροί εἰσιν. Διὰ τί αἱ μὲν τ τοῦβάτων τεί- 17
χες, ὅσῳ μὲν μακρότεραι ὦσι, σκληρότεραι γίνον)· αἱ δὲ τῶν ἀνθρώπων, μαλακώτεραι; ἢ ὅτι αἱ τῶν τοῦβάτων, οἷαν εἴρηται ῥεφῶ ἔχουσαι, [μαχεῖν] τῆς ἀρχῆς ἀπαρτώμθαι, ἀλοφώτεραί εἰσι,
25 καὶ ῥαδίως ὀξ αὐτῶν ὀξαλμίζεται ἐντὸ τ θερμοῦ, ἡ ἐνυπάρχουσα ῥεφὴ δι᾽ ὑπερβίαν; ξηραινόμθαι ἂν, ξηρότεραι γίνον)· τὸ γὰρ ὑγρὸν, μαλακόν. αἱ δὲ τῶν ἀνθρώπων, ἐλάττω μὲν, μᾶλλον δὲ τῆς ἀρχῆς. πέπεται δὲ αὐταῖς μᾶλλον, ἀφ᾽ ὃ ἐλάττω εἰ)· πεπομθίη

ὄ, μαλακωτέραν ποιῆ τὴν τείχα. πρῶτα γὰρ τὰ πεπεμμένα, τῶν
ἀπέπτων μαλακώτερά ἐστιν. ὁ γὰρ πεπτώματος γὰρ πλείους ἡ τῶν
ἀνθρώπου θρίξ, ἢ ἡ τῶν προβάτου. σημεῖον δέ· τὰ γὰρ νέα προβά-
ζ τα, τῶν παλαιῶν μαλακώτερα ἔχει τὰ ἔρια. Διὰ τί οἱ ἄν-
θρωποι καὶ οἱ ὄρνιθες οἱ δασεῖς, λάγνοι εἰσίν; ἢ ὅτι θερμοὶ καὶ ὑγροί τ
φύσιν εἰσί; δῆλον δὲ ἀμφοῖν προῆς τὴν ὀχείαν. ὁ μὲν γὰρ θερμὸν, ὁκ-
κρίνει· ὁ δὲ ὑγρὸν, ὁκκρίνεται. Διὰ ὁ αὖθ' δὲ, καὶ οἱ χωλοὶ ἄνδρες.
ἡ γὰρ θρεφὴ αὐτοῖς ὀλίγη μὲν κάτω ἀφικνεῖται, διὰ τὴν ἀναπτη-
ίαν τῶν σκελῶν· εἰς ὃ τὸν ἐπιόντα τόπον ἔρχεται πολλή, καὶ εἰς ἀπέρ- 10
ιη μα συγκρίνεται. Διὰ τί ὁ ἄνθρωπος μόνον οὐκ ἔχει; ἢ δῆλον
πώγωνα ἔχει· ὥστε ἐκεῖ ἀπελθοῦσα θρεφὴ τῆς τοιαύτης προῆς πώ-
ιθ σεως, εἰς τὰς σιαγόνας ἔρχεται; Διὰ τί πρῶτα τὰ ζῶα ἀρθρίους
τὰς πόδας ἔχει; ἢ ὅτι οὐκ ἐνδέχεται κινεῖσθαι, μὴ ἐσχηκότος γόνυ,
ἀν μὴ ἄλλην; ἐπεὶ τοίνυν οὐκ ἐνοῖν γόνοιν κίνησιν ἀνάγκη τὴν πο-
ρείαν εἶναι), ἐκ τε κινήσεως καὶ στάσεως· ταῦτα δὲ δύο, καὶ ἀρτία πόδα· 15
κα καὶ τετράποδα, δῆλον πλείους. τὰς μὲν γὰρ δύο κινεῖ, οἱ δὲ δύο ἐσχη-
κασι· καὶ οἱ ἓξ· καὶ τὰ ἄλλα δὲ δύο ἐπὶ· τούτων δὲ ὁ μὲν, κινεῖται· ὁ
κβ δὲ, ἔσχηκε. Διὰ τί τοῖς μὲν ἵπποις καὶ τοῖς ὄνοις οὐκ ἔστιν ἄλλων
φύονται τείχες, τοῖς δὲ ἀνθρώποις ἄν; ἢ δῆλον τοῖς μὲν ἀγρίοις ζώοις
ὄσι ὁ δέρμα μέρος τῆς θρεχῆς, ἀνθρώπῳ δὲ καθάπερ ὁ πάθος θρ- 20
χός; δοκεῖ γὰρ αὐτοῖς ὁ ὅπι πολὺς καταψυχόμενον στερεώτερον γί-
νεσθαι· καθάπερ τῶν ἐφθῶν ἀλφίτων αἱ χεῖραι καλοῦνται. ἐπεὶ
οὖν καὶ κεῖναί εἰσιν ἀλφοῦ τι ἔφθον, καὶ ὁ τῆς ἀνθρώπου καλούμενον
δέρμα, θρὶξ ἂν εἴη. θαυμαστὸν δὲ, ἢ τελέντος, ἀνθρώπῳ μὲν
τὴν θρίχα συμβαίνει πυκνοῦσθαι· ἀλλοιωμένης τ ὅπι πολὺς θρ- 25
χὸς, ἅτε τὴν αὐτὴν φύσιν λαμβάνει τὰ θαύματα, ἢ περ καὶ ὁκ γνε-
τῆς· ἀλλοιωθείσης δ' αὐτῆς μὴ γίνεσθαι ἔτι ὁ ἐξ αὐτῆς, ἄθεν ἄτο-
πον, καθάπερ καὶ ὁκ τῶν ἀγωπεχιῶν καλουμένων· καὶ γὰρ αὗται τ

ὅπι-

ὅπι πολῆς ἀρχὴς φθοραὶ καὶ ἀλλοιώσεις εἰσίν. τῶν γὰρ ὑγιαζομένων τε-
βέντων καὶ ὑγιαζομένων, πάλιν δυὰ πληροῦται τὰ νενοσηκότα μέρη
τοῦ σώματος· τῶν αὐτῶν μὴν, ἀσθενεστέρων δ' ἢ ἐξ ἀρχῆς ἰών. ἐπεὶ δ'
ἔστι καὶ ὃ δέρμα μέρος αὐτῶν, γίνοιντό τε ἂν καὶ φύοιντο τείχες· [ἐκ
δέρματος γὰρ φύονται τείχες·] λευκαὶ δὲ φύον), δῆλα δὴ, ὃ δέρμα
ἀσθενέστερον γεγονέναι τῶν ἐξ ἀρχῆς, καὶ τὸ λευκὸν ἀσθενέστατόν ἐστι)
τείχα. Διὰ τί ἐν μὲν τοῖς ἀνθρώποις ζώοις δῆλον μέν ὁμοίως τὰ κα
δίδυμα, θήλεα καὶ ἄρσενα ὄντα· ἐν δὲ τοῖς ἀνθρώποις, οὔ; ἢ ὅτι ἀ-
σθενῆ μάλιστα τὰ δίδυμα· μονοτόκον γὰρ ἐστιν. ἐν δὲ τοῖς διδύμοις
ὧν δὲ φύσιν, ὃ θῆλυ γίνεται καὶ ἄρρεν. ὥστε ὃ μάλιστα ἐστὶ ὧν δὲ φύ-
σιν, τοῦτο καὶ ἀσθενέστατον. Διὰ τί τοῖς μὲν ἵπποις καὶ τοῖς ὄνοις ἐκ κβ
τῶν ὑλῶν φύον) τείχες· τοῖς δὲ ἀνθρώποις, οὔ; ἢ ὅτι ἡ ὑλὴ κωλύει
δῆλα τὴν πύκνωσιν; ἢ δῆλα ὃ φθείρει τὸ ὄφελος; τοῖς μὲν οὖν ἀνθρώ-
ποις πάντελῶς κωλύει, δῆλα τὴν ἀσθένειαν τοῦ τείχους· τοῖς δ' ἵπποις οὐκ
ἐκώλυσε, διέφθειρε δέ. Διὰ τί τοῖς ζώοις ἄρτιοι πόδες; ἢ ὅτι κγ
πάντος μὲν τοῦ κινουμένου, ἀνάγκη τὶ ἠρεμεῖν; συνέβαινε δ', ὥσπερ ὄν-
των, μὴ γίνεσθαι τοῦτο· ὥσθ' ἅμα τὴν ἀντίσχασιν τῶν ποδῶν ἰὼν ἡ κίνησις.
Διὰ τί ἐλάττω χρόνον τὰ ζῶα καθεύδει, ἢ ἐγρήγορεν, ὑ συνε- κδ
χῶς δέ; ἢ δῆλα ὃ μὴ ἅμα πάσαν πέπεσθαι τὴν ὥσπιν; [ἀλλ' ὅταν
μὲν πεφθῇ, κυφιαθὲν διεγείρει· καὶ πλεονάκις δ' ἐγείρει), ὅσοις ψυχρὸς
ὁ τόπος ὁ πέπων ἐστὶ τὴν ὥσπιν.] ταχὺ γὰρ παύεται καὶ πολλάκις·
ἡ δὲ δῆλα παῦσις, ἔνδηλός ἐστιν. ἐνδὺς δ', ὡσαύτως εἰκὸς, δῆλα ὃ ἀνάπαυσιν εἶ)
φαίνεσθαι. ἀλλ' ὑδὴ ἐν ὠῷ πλείω χρόνον ἡ ἀνάπαυσις διὰ τὴν
καὶ φύσιν ἔργων· ὑδὴ εἰ ὃ ἐαθίει, ἤδη μὲν, ὅμως πλείω χρόνον
ἐαθίουσιν ἢ ἀσιτοῦσι. Διὰ τί τῶν ζώων τὰ μὲν, δύ' ὑς ἀκολουθῆ τοῖς κε
γλυκέσι τὰ δὲ, οὐ; οἷ αἴσθησις· ἢ μᾶλις, ἢ ὠσαύτως; ἢ δῆλα τὰ
μὲν, ταχὺ ἀπολαμβάνει τὴν γνωρίζειν· τὰ δὲ, οὐ; καὶ τὰ μὲν, αἰσθή-
σεως τοῦ ὠφελοῦντος· τὰ δ', ἔχει αἴσθησιν. ὅσα μὲν οὖν ἔχει ἄμφω

ζωῦπα, (λέγω δ' οἷ καὶ ἀγάθησιν τῦ ὠφελειῶτος, καὶ ὅπι τέλεσιν τῦ σώματος) ἀκολουθεῖ· τὰ μὲν ἄμφω, ἃ ποιῆ τῦτο. διὸ γὰρ διώκαλος
κς καὶ μὴ ἀγαθάνεσθαι. Διὰ τί λύκη ἃ γᾶς τοῖς ἀγίοις ζώοις; πότερον ὅτι τοῖς μὲν ἀγίοις νόσημα, τοῖς δὲ ἀνθεφποις ἃ γᾶς ἀγάλυκα τὰ δέρματα καὶ αἱ τείχες αὐτῶν; ἀλλ' ὅμως ἀπορήσειεν ἄν τις, ἀγὰ τί ὕστερον ἃ γᾶς, ἀλλ' ἐκ ἠρεμῆς ἡ ποικιλία. ἢ ὅτι τὰ δέρματα τῶν ἀγίων ζώων σκληρά, ἄνθεφπος δὲ φύσει λεπτοδερμότατον; ἡ δὲ λύκη, πνεύματός ἐστιν ἔκκρισις, ὃ κωλύει διὰ τὸν πυκνότητα ἐξιέναι τοῖς ἀγίοις ζώοις τὸ δέρμα. Διὰ τί ἐν μὲν
κζ τῇ λύκῃ πολιαὶ γίνον· ὅπου δὲ πολιαί, ἐκ ἀεὶ λύκη; ἢ διότι αἱ τείχες ἐκ τῦ δέρματός εἰσιν; ἡ δὲ πολιά, ὥσπερ σαπρότης τις τῶν τειχῶν ἐστιν. ὅταν μὲν οὖν τὸ δέρμα κάμνῃ, ἀνάγκη καὶ τὰ τείχα
κη ἐξ ἐκείνε κάμνειν· ὅταν δὲ ἡ ἀρχὴ ἐκ ἀναίκη τὸ δέρμα. Διὰ τί τῶν ζώων, τὰ μὲν, χαλεπά ἐστι μὴ τ' τόκον, οἷ κύων καὶ ἡ· τὰ δ', ὧδεν ὅπι δῆλος, οἷ γυνή, ὡσαύτως; ἢ ὅτι ὅσα μὲν ὠδίνωσι καὶ, ὡσαύτα; ἀναγκαῖον γὰρ ἐν τῷ τόκῳ τὰ λυποῦντα. ὅσοις δὲ ἀπὸ τῶν ὧν ἐχόντων γᾶς ἡ ἀφαίρεσις. ὥστε καὶ ἰχνότης, ποιῆ διὰ τὸν ἔξιν τὸν ὀργίλον. ὡσαύτως καὶ αἱ ἀγεκδείδες ἃ τεκοῦσαι, χαλεπαί,
κθ ἀλλ' ἐπωάζουσαι, διὰ τὸν ἀσιτίαν. Διὰ τί ὀνύχοι, τὰ μὲν ἀγία εἰς ὄηλυ διαφθείρονται μεταβάλλοντα· καὶ γὰρ φωνὴν ἠλυκὴν ἴχρισι, καὶ ἀμορφίαν, καὶ ἀναρθρίαν· καὶ ὅτω σφόδρα μεταπίπτουσιν, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἀγίοις ζώοις τὰ ἐκτεμνόμενα. ἐναντίως δ' οἱ ταῦροι καὶ οἱ κριοὶ τὰ κέρατα ἴχρισι· διὸ καὶ τὰ ἠλέα ἐναντίως αὐτῶν ἔχει. διὸ οἱ μὲν μείζω ἐκτεμνόμενοι, ἴχρισιν· οἱ δὲ ἐλάττω, ὀλίγιστοι εἰσί. ὃ δ' μέγεθος μόνον οἱ ὀνύχοι εἰς ὃ ἄρρεν μεταβάλλουσι· μείζοις γὰρ γίνον. ἔστι δὲ τῦτο τῦ ἄρρενος· τὰ γὰρ ἠλέα, ἐλάττω ἐστὶ τῶν ἀρρένων. ἢ ὧδε τῦτο εἰς ὃ ἄρρεν, ἀλλ' εἰς ὃ ἠλυ; ὃ γὰρ εἰς πολὺ ὃ μέγεθος, ἀλλ' εἰς ὃ μῆκος μόνον. ὃ δὲ ἄρρεν, καὶ εἰς πλάτος καὶ εἰς βά-

εἰς βάθος· τότε γὰρ τετελείωται. ἔτι ὃ ὡς ἔχει τὸ ἡλυ πρὸς τὸ ἄρρεν, οὕτως αὐτὸ τὸ ἡλέος ἡ παρθένος πρὸς τὴν γυναῖκα. ἡ μὲν γὰρ, ἥδη γυναῖα· ἡ δ', οὔ. εἰς τὴν τούτων οὖν μεταβολὴν ὅτι μῆκος γὰρ ταύτης ἡ αὔξησις. διὰ τί ὁ μηρὸς μὲν, μῆκος δὲ; ἔπορ Ἄρτεμις ἀ- »
γὴ· ὡς διὰ τὴν παρθενίαν, ὃ εἶχε, δυναμένης δοῦναι. οὐκ οὖν εἰς τὸ ἄρρεν κεῖται τὸ μέγεθος μεταβολῆς. ἀ γὰρ εἰς τὸ τέλειον μεταβολῆς. οἱ δ' εὐνοῦχοι εἰς μέγεθος τὸ μῆκος ἐπιδιδόασιν. Διὰ τί οἱ εὐνοῦ- λ
χοι ἢ ὅλως οὐκ ἰσχύουσιν, ἢ ἧττον ἰσχύουσιν; ἢ ὅτι μεταβολῆς τὴν φύσιν ἐν τῇ ἀκμῆς εἰς τὰ ἄρρενα; τοιαῦτα δὴ πᾶς γὰρ γυνή· ὧν οὐδὲ τε-
ρον ἴσχει ἰσχύος· εἰ μή τι ταὐτόν ἡ γυνή. Διὰ τί μᾶλλον αἱ θεσ- λα
πος πολλὰς φωνὰς ἀφιᾶσι· τὰ δὲ θήλεα, μίαν, ἀδιάφορα ὄντα τῷ εἴ-
δει· καὶ τὸ μὲν θήλεος, μία φωνὴ, ἀλλὰ διαλέκτους πολλάς. Διὰ λβ
τί δὲ αὐτὴ θήλη, τοῖς δὲ θήλεσι θ'; ἢ ὅτι, οἱ μὲν αἰθέριοι γράμματα πολλὰ φθέγγονται· τῶν δὲ θηλέων τὰ μὲν, οὐδέν· ἔνια δὲ, δύο ἢ τρία
τῶν ἀφώνων; ταῦτα δὲ ποιεῖ μετὰ τῶν φωνηέντων τὴν διάλεκτον. ἔστι δὲ ὁ λόγος, ὁ τῇ φωνῇ σημαίνει, ἀλλὰ τοῖς πάθεσιν αὐτῆς, καὶ μὴ ὅτι θηλεῖαν χαίρει. τὰ [δὲ] γράμματα, πάθη ἐστὶ τῆς φωνῆς. ὁμοίως δὲ οἵτε παῖδες καὶ τὰ θηλέα ὀλιγοῦσιν· ὁ γὰρ πως οὐδὲ τὰ παιδία φθέγγονται τὰ γράμματα. Διὰ τί μόνον τῶν θηλέων ζώων αἰ- λγ
θεσπος γίνεται ἰαμοφώνων; πότερον ὅτι κατ' ἐνέον; ἢ ὅτι ἰαμοφωνία, ἐνέοτης ἐστίν. ἀλλὰ δὴ κατ' ὀλίγον πεπληρωμένον τοῦτο ὅμοιον. ἢ ὅτι κατὰ γυναικὸς μᾶλλον λόγου· τὰ δὲ θήλεα, φωνῆς; ἔστι δὲ ἰαμοφωνία, ὁ κατὰ ὄνομα εἶναι, ἢ ὁ συνεχῶς διεξιέναι. Διὰ τί αἰθεσπος γίνεται οὐ λδ
θηλυτῆς χάλαζα μάλιστα τῶν θηλέων ζώων; [πότερον ὅτι ἰαμφὰ τῶν θηλέων ὄστι σκέλη τῶν ζώων;] ὀστώδη δὲ κατὰ νωτιαῖα ἢ, καὶ τετράποδα καὶ ὄρνιθες ἔχουσιν· οἱ δὲ αἰθέριοι, ἔμψυχά ἢ. διὰ τὴν ἀπαλότητα οὖν ἧττον πτοεῖται ἐν τῇ κινήσει; ἢ διότι μόνον τῶν ζώων πολλοὺς ἔχει χόρους τῆς θηλύτητος. κατὰ γὰρ ἑπτάμηνα κατὰ ὀκτάμηνα, καὶ

δεκάμηνα γ'ζ'. τοῖς δ' ἀνθρώποις εἰς χρόνος τῆς τελειώσεως γίγνεται διὰ τετάρτας· τοῖς δ' ἀνθρώποις πολὺς ὁ χρόνος γ'ζ' τῆς ἐν πλήθει διαφορᾶς. ὥστε κινδυνεύων διὰ τὸ ἀπαλὰ εἶναι, καὶ θραύεται λε τὰ ἀκρωτήρια ἐν τῷ πλείονι χρόνῳ πλείω. Διὰ τί οἱ δύνυχοι ἑλκώδεις τὰς κνήμας ἴσχουσι καὶ σαπρὰς; πότερον ὅτι καὶ αἱ γυναῖκες· οἱ δὲ δύνυχοι, γυναικώδεις; ἢ τοῦτο μὲν συμβέβηκεν· αἴτιον δὲ ἐν ταῖς γυναιξίν, ὅτι ἡ θερμότης κάτω ὁρμᾷ. δηλοῖ δὲ καὶ τὰ γυναικεῖα. διὸ οὐδὲ οἱ δύνυχοι οὐδὲ γυναῖκες δασεῖς γίνονται), διὰ λς πολλὴν ὑγρότητα. Διὰ τί τῶν ζώων ἄθηλυ λιθᾷ, ἀλλ' ἢ ἄνθρωπος; ἢ ὅτι τὸ μὲν ἐσωζυγίων ἐν τοῖς πολυωνύχων οἱ πόροι τοῦ κύστεως ἄρρης εἰσίν; ὅσα δὲ μὴ θηλυτόκα, ὑστερον ἢ ζωοτοκεῖ ἐν αὐτοῖς, οἷον ἔνιοι τῶν ἰχθύων. τούτων οὐδὲν κύστιν ἔχει, ἀλλ' εἰς τὸν χοιλίαν αὐτοῖς ἡ τοιαύτη συνθλίβεται) ἐσώσασις, οἷον ἐν τοῖς ὄρνισιν· ὥστε ταχὺ ἐν διεξέρχεται καὶ τὸν ἔδραν. ὁ δὲ ἄνθρωπος, κύστιν τε ἔχει, ἐν γενὸν τε καυλόν, ὡς ἐπὶ μέγεθος. διὰ μὲν οὖν τὸ ἔχειν τοῦτο τὸ μόριον, ιζ συνθλίβεται τὸ γεῶδες εἰς τὸν κύστιν (διὸ καὶ χεώζονται αἱ ἀμίδες ἐν αὐτῷ) διά τε τὸν θερμότητα τοῦ τόπου, συμπέπτει) καὶ παχύνεται μᾶλλον. ἐμμένει δ' ἐν αὐξάνεται, διὰ τὸν γενότητα τοῦ ῥητῆρος. ἐὰν δὲ διυάμενα τὰ γεώδη ἐσωσήματα ῥᾳδίως ἐξ λζ ιέναι, ὥσπερ ἄμμος ἐσωφορούμενα, γ'ζ' λίθος. Διὰ τί οὐκ ἐρεύγεται τὰ ἐσωζύγια, οὐδὲ οἱ βόες καὶ τὰ κερατοφόρα, οὐδὲ οἱ ὄρνιθες; ἢ διὰ ξηρότητα τῆς χοιλίας; ταχὺ γὰρ ἀναλίσκεται ὁ ὑγρὸν καὶ διηθεῖται. ἐμμένοντος δ' καὶ πνεύματος πολλοῦ, γ'ζ' ὁ ἐρεύγμος. τοῖς δὲ λοφύρεσι, διὰ μῆκος τοῦ αὐχένος, εἰς ὃ κάτω ὁρμᾷ τὸ πνεῦμα· διὸ καὶ ἀποφοβοῦσι μάλιστα. οἱ ὄρνιθες δὲ, ἐν τὰ κερατοφόρα, ὑπὸ ἐκείνου οὐδέτερον. οὐδὲ ἐρεύγονται δὲ ὅσα μηρυκάζει, διὰ τὸ πολλὰς ἔχειν χοιλίας, ἐν τὸν καλούμενον κεκρύφαλον. διὰ πολλῶν οὖν γ'ζ' καὶ ἄνω ἐν κάτω τὸ πνεύματος ἡ πορεία, ἐν φθά-

νει ἀνα-

νὴ δυαλισχιλίους ὁ ὑγρὸν, πρὶν σκιρτῆσαι θυματωδῶς, καὶ ποιῆσαι ἢ
ἐρυγεῖν, ἢ φυσῆσαι. Διὰ τί ὅσα μὴν ἥμερα τῶν ζώων, ἐστὶ πόδ- λα
τως καὶ ἄγελα· ὅσα δὲ ἄγελα, καὶ πόδωτως ἥμερα· καὶ γὰρ ἀνθρω-
ποι που φαίνονται ἄγελοι ὄντες, καὶ κύνες ἐν Ἰνδοῖς, καὶ ἵπποι δηλο-
5 ὅτι· ἀλλ' οὐ λέοντες ἥμεροι, οὐδὲ παρδάλεις, οὐδὲ ἔλαφος, οὐδὲ δηλα πολ-
λά; ἢ ὅτι ῥᾷον τὸ φαῦλον καὶ ἡμέρωσθαι ἐξ ἀρχῆς, καὶ μεταβληθῆναι εἰς »
αὐτό; ἢ γὰρ φύσις, οὐκ ἢ τροφὴ, ἀλλ' ἢ ἐν τέλει ἐργάζεται τυγχάνειν »
μᾶλλον. διὸ πόδωτα καὶ τὰ ἥμερα, ἄγελα γίνονται τὸ τροφῆτον μᾶλλον, »
ἢ ἥμερα· οἷον ταῶς ἢ αἴθυια παμφάγον, καὶ τῷ θυμῷ ζῶν· ἀλλὰ ἀ- »
10 θενέστερα. ὥσπερ οὖν καὶ ὅτι τῆς τέχνης τὰ ἔργα, ὥστε ἔλαττον καὶ ὅτι »
τῆς φύσεως ἔργων. καὶ γὰρ ὅτι τούτων, πόδωτον ὅτι φαύλως εἰργα- »
σμένα, καὶ πλείω τὰ φαῦλα, χλίνη, καὶ ἱμάτιον, καὶ δηλονότι οἰκιῶν. καὶ ὅ »
μὴν ὅτι καλὸν, λαβεῖν ὅτιν ἄπεδον καὶ φαῦλον· ὃ δὲ φαῦλον, ὑπόδωτον καὶ »
καλόν· οἷον εἴ τις ὅτι τῶν ἀρχαίων γραφέων καὶ ἀνδριαντοποιῶν
15 σχεδὸν τὰ ἔργα. ὑγρὸν γὰρ ἴσως πώποτε ὑδαμῆ γραφὴ κατασκάφα, οὐ-
δὲ ἀνδριὰς· φαῦλα δὲ ἴσως. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ φύσις, φαῦλα μὲν πόλ- »
λα ποιεῖ, καὶ πλείονος καὶ πλείω· κατασκάφα δὲ ἐλάττω, καὶ οὐ πόδωτα »
δυνάμενα. τὸ δὲ ἥμερον, βέλτιον· τὸ δὲ ἄγελον, φαῦλον. φύσει δὲ ὑ
τῇ ἐξ ἀρχῆς, ἀλλ' ἐφ' ἑαυτῷ οἷμαι ῥᾷον, ποιεῖ κατασκάφα καὶ ἥμερα.
20 τὰ γὰρ σκαιὰ, ἢ σοβερά ποτε, ἢ μόλις, καὶ ἔν τισι τόποις, καὶ σὺν χρόνοις,
ἢ ἀρτίως, ἢ ποτὲ ἐν τινι καιρῷ τοῦ ὅλου, γίνον) ἥμερα τὰ ζῶα πόδω-
τα. Τὸ δ' αὖ καὶ ὅτι τῶν φυτῶν πόδωτον ὅτιν ὅσα μὲν [γὰρ] ἥμερα,
καὶ ἄγελα· ὑ πόδωτα γὰρ δυνάται ἡμερωθῆναι, ἀλλ' ὅμως εἰσὶν σὺν
ἰδίᾳ χώρᾳ τοῖς πολλὰ ἰδίως ἐχούσῃ· ὥστε ἡμελημένα καὶ ἄγελα,
25 κρείττω καὶ ἡμερώτερα φύεσθαι, τῶν σὺν δηλῃ θεωρουμένων. Διὰ λθ
τί τοῖς μὲν δυσθέοις οἱ ὀμφαλοὶ μεγάλοι γίνονται, τοῖς δὲ δηλοις
ζώοις ὑ φαίνεσί; ἢ ὅτι τοῖς μὲν ἐξ ὃ πολὺν χρόνον εἴσω μένει
ἀναφαίνονται, καὶ αὔξει τείνονται· ὅλον δ' ἐπιμοιδοῦσι τὰ ἕλκη; διὸ

ἔνιοι τῶν ὀμφαλῶν καὶ αἰχίους εἰσίν. ὁ δὲ ἄνθρωπος, ἀτελὴς ἐξέρχεται· ὥστε ἔφυγεν καὶ ἄναιμοι οἱ ὀμφαλοὶ ἀκολουθοῦσιν. ὅτι δὲ τὰ μὲν, τετελεσμένα, τὰ δ', ἀτελῆ ἐξέρχεται, σημεῖον, ὅτι τὰ μὲν δύο θύρας δύο) ζῷα, τὰ δὲ πολλὰ ὀπτιμελείας δεῖται. Διὰ τί τὰ μὲν τῶν ζώων, ἄπαξ ὀχεύει), τὰ δ', πολλάκις· καὶ τὰ μὲν, ὥσπερ ἔνιοις, τὰ δ', ὅτε ἔτυχεν· ἄνθρωπος μὲν, ἀεί, τὰ δὲ ἄγελα, πολλάκις· καὶ ἐπὶ μὲν ἄγελος, ἅπαξ· ἥμερος δ', πολλάκις; ἢ διὰ τὸν θηφόν, καὶ ἀλέαν, καὶ πόνον; ἐν πλησμονῇ γὰρ κύουσι. ἔπεται τὰ αὐλὰ δηλοῦσι μὲν ἅπαξ τίκτει, δηλοῦσι δὲ πλεονάκις· οἷς τὰ τραγέλαφα ἐν Μαγνησίᾳ καὶ Λιβύῃ τίκτει δίς. ὃ δ' αἴτιον, ἡ πολυχρονία τῆς τόκου· ὁ γὰρ ὀπισθιμὸς ὅταν πλησθῇ, ὥσπερ καὶ ὁ θηφὸς, τὰ πλήρη. τὰ δὲ δοκιμῶντα, ἧττον ὑγείας ὀπισθιμός, διὰ τὸ μὴ γίνεσθαι τὸν καθαρμα σιν. Διὰ τί τῶν ἀνθρώπων οἱ ἀραιοὺς ἔχοντες τοὺς ὀδόντας, βραχύβιοι ὡς ὀπιζοπολύ; ἢ ὅτι σημεῖον τοῦ ὀστοῦν πυκνὸν εἶ); ὡς ὁ ἐγκέφαλος ἀσθενὴς ὢν τὴν φύσιν, ταχὺ σήπεται). καὶ γὰρ τὰ ἀγγεῖα μὴ κινδύνευα καὶ ἀπαλμίζοντα. διὸ καὶ ἄνθρωπος τὸν κεφαλὸν δασύτατον, καὶ ὁ ἄρρην τῆς θήλεος μακροβιώτερον, διὰ τὰς ῥαφάς. διὰ δὲ ἰδεῖν καὶ ὀπίσω τὰ δηλοῦν. Διὰ τί ὅσοι τῶν διὰ τῆς χηλῆς τομὴν ἔχουσι δίχηλος, μακροβιώτεροι; ἢ διότι τὰ ἀναρθρα, βραχυβιώτατα, ὡς τὰ ἔνυγρα; εἰ δὲ τὰ ἄναρθρα βραχύβια, δῆλον ὅτι τὰ ἠρθρωμένα τοὐναντίον. τοιαῦτα δὲ ὧν καὶ τὰ φύσῃ ἄναρθρα, μάλιστα ἤρθρωται· τὸ δὲ χηλὸς ὃ εἴσω, ἀναρθρόταθον. Διὰ τί τῶν ζώων ἄνθρωπος, ἢ μόνον, ἢ μάλιστα διαστρέφει); ἢ ὅτι ἢ μόνον, ἢ μάλιστα λιπὸν ἐν τῇ νηπιότητι γίνεται, ὅτε καὶ διαστρέφεσθαι συμβαίνει πᾶσι. Διὰ τί τῶν ζώων ἄνθρωπος μάλιστα καπνίζεται; ἢ ὅτι μάλιστα δακρύει· ἡ δὲ καπνίμεσις, μετὰ δακρύων; Διὰ τί ἵππος ἵππῳ χαίρει καὶ ὀπισθιμός, ἄνθρωπος δὲ ἀνθρώπῳ, καὶ ὅλως τὰ συζυγῆ τοῖς συζυγέσι καὶ ὁμοίοις;

ἡ [γὰρ] δὴ ὁμοίως, ὅτι σὺ ζῶον καλόν· ἡ ὄ ὄπτησις, τὸ καλοῦ. ἔδοξε
οὖν ὃ καλὸν ἥδιον εἶναι. νῦν δὲ μᾶλλον λύπας κάλλος, ἡδύ, ὃ κα-
λὸν καὶ ὃ ἡδύ. ὥσθ' ἅπασα ἡ ἡδονὴ, ἡ ὃ καλὸν, ἡδύ· οἷς φαγεῖν ἢ πιεῖν
ἥδιον ἑτέρῳ, καὶ ἀφεδισιάσαι δηλῷ. διὸ μὴ οὖν ἕκαστον τῶν
συλλήψ μιγνύμενον, μάλιστα καὶ ἥδιστα ἀφεδισιάζει, δηλο τὸ βλη-
μα. ὅτι ὄ καλλιστον, ὡκέτι δῆλος· ἀλλὰ ἡμῖς ὃ εἰς τὴν σωτ-
σίαν ὑδύ, ὅτι ὁ μὲν καλὸν, ὅτι ὀπτὸν μοῦντες γαίεσθαι ὁρῶντες. καί-
τοι καὶ ὀπτὰ τῶν δηλων ὀπτὸν ἔχει ὁμοίως. διαφῶντες γὰρ, ἥδιον
ὁρῶσι ὃ πόμα. ὃ μὲν οὖν τὸς χρείαν ἰατὰ καλὸν, ὃ καὶ μάλιστα
ὀπτὸν μοῦμεν, τὸ δοκεῖ ἥδιον εἶναι· ὃ ὄ καθ' αὑτὸ, ὡκέτι ὅτως. ση-
μεῖον ὄ τούτου· δοκοῦσι γὰρ ἡμῖν καὶ ἄνδρες καλοὶ εἶναι, τὸς τ σωτ-
σίαν βλέφασιν. ἆρ οὖν ὅτως, ὥστε καὶ παθῶσι ὁρῶσι μᾶλλον τῶν
εἰς σωτοσίαν; ὥσθ' ἥν γε κωλύῃ, εἰ μὴ ὀπτὸν μοῦντες τύχωμεν. ὅ-
τω ὄ πόμα κάλλιον. εἰ γὰρ διαφῶντες τύχοιμεν, ἥδιον ὀψόμεθα.

Διὰ τί ποτε τῶ μὲν ἀνθρώπου τὰ ἔμπροσθεν δασύτερα τῶν μ
ὄπισθέν ἐστι, τῶν ὄ τετραπόδων τὰ ὄπισθεν; ἢ ὅτι πτύτα τὰ δίπο-
δα, τὰ ἔμπροσθεν ἔχει δασύτερα; οἱ γὰρ ὄρνιθες τὸν αὐτὸν τρόπον
τοῖς ἀνθρώποις ἔχουσιν. ἢ τὰ ἀσθενέστερα μᾶλλον ἀεὶ σκεπάζει ἡ
φύσις εἰώθεν; ἀσθενὲς ὄ ἕκαστόν ἐστι πινα τρόπον· τῶν δὲ τετραπό-
δων ἀπτύτων, τὰ ὄπισθεν ἀσθενέστερά ἐστι τῶν ἔμπροσθεν, διὰ τ
τόπον. ἐπὶ γὰρ τῶν ψυχῶν καὶ καυμάτων, μᾶλλον δυνατά ἐστι
πάσχειν· τῶν ὄ ἀνθρώπων τὰ ἔμπροσθεν ἀσθενέστερά ἐστι, καὶ ὃ αὐ-
τὸ πέπονθεν. Διὰ τί ἄνθρωπος τῶν ζώων μᾶλλον τῶν ἀφυ- μζ
τῶν; ἢ ὅτι καὶ χρυζᾶ μάλιστα; τούτου δ' αἴτιόν ἐστιν, ὅτι τῶ θερμοῦ ὄν-
τος περὶ τὴν καρδίαν, καὶ πεφυκότος ἄνω φέρεσθαι, τοῖς μὲν ἄλλοις
ζώοις, ἡ κατὰ φύσιν αὐτῶ φορά ἐστιν ὑπὸ τὰς ὤμους· ἀνθρώπου δὲ ἐξ
ὀρθοστασίας γιγνομένου, ὃ μὲν, ὑπὸ τ βάχηλον καὶ τὴν κεφαλὴν
φέρεται αὐτῶ· ὃ ὄ, εἰς τὴν ῥάχιν καὶ τὴν ὀσφύν, ἅμα δ' ὑπὸ τ αὐ-

τῆς ἀΐτειας εἰ) πάντα ταῦτα, καὶ τοῦδε τοῦ βάσιν. φερόμενον δὲ ὁμοίως τὸ σῶμα, καὶ τὰ ὑγρὰ μείζω εἰς αὐλὰ ὁμαλῶς. ἔπεται γὰρ τὰ ὑγρὰ τῷ θερμῷ· διὸ οὐδὲ πάνυ κορυζᾷ τὰ τετράποδα ζῶα, οὐδὲ τοῦ ἀρνυται· ὁ γὰρ τοῦ ἁρμὸς, ἢ πνεύμαλος ἀθρόα φορά ἐστιν, ὑγρῶν ἐξαλμιζόντων τι μᾶλλον τὸ σώματος· ἢ ὑγρῶν ἀπέτοιων. διὸ τοῦ τῶν καταρρόων γίνεται, ἃ [ὰ] συμβαίνει τοῖς ἄλλοις ζώοις, διὰ τὸ τοῦ θερμοῦ φορὰν ὁμαλίζειν [ὲν] αὐτῷ εἰς τὸ τοῦθεν καὶ ὄπισθεν· τὸ δὲ ἀνθρώπου τοῦτο ὀρθὴ πεφυκότος τῇ βάσει, καθάπερ τὰ φυτὰ, συμβαίνει τὸ θερμοῦ φορὰν ὀπὶ τοῦ κεφαλοῦ γίνεσθαι πλείω καὶ σφοδροτέραν· φερόμενόν τε ἐντοῦθα, ἁραιοῖ καὶ θερμαίνει τὰς τοῦ αὐτοῦ πόρους. ὄντες δὲ τοιοῦτοι, δεκτικοὶ γίνονται τῶν ὑγρῶν μᾶλλον, ἢ οἱ κάτω τῆς καρδίας πόροι. ὅταν οὖν συμβῇ ἐξυγρανθῆναι μᾶλλον τοῦ δέοντος καὶ καταψυχθῆναι, ἔξωθεν συμβαίνει τὸ θερμὸν, ἐφθοῦ τε ἔχειν καὶ συγκελόμενον ἐντὸς, αὔξεσθαι· αὐξανόμενον δὲ, φέρεσθαι ὀπὶ τοῦ κεφαλοῦ, καὶ τὰς ἐν αὐτῇ πόρους· εἰς οὓς ἀκολουθοῦντα τὰ ὑγρὰ, ὄντα λεπτὰ καὶ ἄπεπτα, πληροῖ αὐλοὺς, καὶ τὰς καταρρόους ποιεῖ, καὶ τοῦ ἁρμοὺς ὁμοίως. ἐν γὰρ ταῖς ἀρχαῖς τῶν καταρρόων, τὸ θερμὸν τοῦ ἀναφερόμενον τὸ ὑγρὸν, καὶ πνεύμαλοῦν τὰς πόρους, τῇ τ' ἐκβολῇ τὸ πνεύμαλος τὰς τοῦ ἁρμοὺς ποιεῖ, καὶ τῇ τοῦ τῶν ὑγρῶν ἀναγωγῇ, ἃ ὄντι λεπτὰ καὶ δριμέα. διὸ καὶ συμβαίνει μὴ τῶν τῆς κορύζης τοῦ ἁρμῶν, ὑδατώδη ἐπομάπτεσθαι. πάντων δὴ τούτων ὁρμησάντων, τὰ συνεχῆ καὶ πάσης ἔχοντα ὑγρὰ, ὑφίσταται αὐλοῖς, καὶ ἐμφράττει τὰς τοῦ τοῦ κεφαλοῦ καὶ τοῦ ῥῖνα πόρους. ὀγκηθέντα γὰρ γινόμενα, καὶ διατείνοντα, ποιεῖ τὰς τοῦ τοῦ κεφαλοῦ πόρους. σημεῖον δὲ, ὃ μήτ' ἐκτὸς, ἢ δι' αὐτῶν πνεῦμα ἀφῆσθαι. διὸ ὅτε τοῦ ἁρνυται, ὅτε ὀσφραίνονται οἱ κορυζῶντες. οἱ δὲ ἀνθ' κορύζης γινόμενοι, διὰ μὲν τὰς αὐτὰς αἰτίας γίνονται· μικρᾶς

δὲ καὶ

ὃ χ ἐλαφρᾶς ἀρχὰς λαβόντες. ὥστε σωαχθέντα τὰ ὑγρὰ τῷ θερμῷ, ἐκπνεύματά ἐστιν αὐτῶν διὰ ὀλιγότητα, εἰς πίτυλος χ τὰς ῥίνας. ποιεῖ δὲ τὸν ψόφον τὸ πνεύματος, ὃ χ ἦττον ἡ βία τῆς φορᾶς, ἢ ὃ πλῆθος αὐτοῦ. ἐκχεθέντος γὰρ τοῦ θερμοῦ πρὸς ὀρθιον, πρὸς τὸ ἐγκέφαλον, καὶ πρὸς πεσόντος αὖτις, ἀναπλᾶται διὰ τὰς ῥίνας, διὰ τὸ τὰς αὐτὴ πορείας ἐκτὸς ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου διατείνειν. παρὰ φύσιν οὖν τῆς ἐκτὸς κλάσεως φορᾶς γινομένης διὰ τὰς ῥίνας τῷ πνεύματι, σφοδραὶ συμβαίνει γίνεσθαι διὰ ποιεῖ τὸς ψόφους. τῶν δὲ ἀνέμων ζώων συμβαίνει μάλιστα κορυζᾶν τὰς ὄρνιθας, διὰ τὸ μάλιστα ὁμοιόσχημον εἶ) ἀνθρώπῳ· ἦττον δὲ ἢ ἀνθρωπος πάσχει αὐτὸ, ὅτι τὰ πολλὰ κάτω ἔχει τῶν κεφαλῶν, διὰ τὸ τῶν γομφίων ἀπὸ τῆς γῆς εἶ). Διὰ τί τὰ θαλάττια ζῶα τῶν ἐν τῇ γῇ μείζω ἢ μὴ δύναται φέρεσθαι; ἢ ὅτι ὁ ἅλιος καταδαπανῶν τὰ ὑπερέχοντα τῶν γῶν, ἀφαιρεῖται τῶν ὄγκων; διὰ δὲ τὰ καταπεπλεσμένα δύναται φέρεσθαι. πάντων οὖν τούτων ἀπηλλαγμένα τὰ θαλάττια ζῶα.

Διὰ τί ποτε τὰ μὲν ἀνθρώπινα ζῶα, πλεονάκις τῶν ξηρᾶν ὄγκων μθ ἢ τῶν ὑγρᾶν ὑπερέχεται· ὁ δὲ ἄνθρωπος, τῶν ὑγρᾶν ἢ τῶν ξηρᾶν; ἢ ὅτι φύσει ὁ ἄνθρωπος θερμότατον; πλείστης οὖν καταψύξεως δεῖται. Διὰ τί οἱ δύνθροι γίνονται φαλακροί; ἢ ὅτι πο- ν λὺν ἔχουσι τὸν ἐγκέφαλον; τοῦτο δὲ συμβέβηκεν αὐτοῖς, διὰ τὸ μὴ συνίστασθαι πῆξιν γυναικείαν. ἡ γὰρ γονὴ ὑγρά ἐστιν ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου χωρεῖσα [διὰ τῆς ῥάχεως.] διὰ τοῦτο δοκοῦσι καὶ οἱ βόες οἱ ἐκτομίαι μεγάλα τὰ κέρατα ἔχειν, ὅταν ἐκλιμπάνωσι. δοκεῖ δὲ ἡ αὐτὴ αἰτία εἶ) ὅτι καὶ αἱ γυναῖκες καὶ οἱ παῖδες οὐκ εἰσὶ φαλακροί. Διὰ να τί τὰ μὲν, ἃ ὗς δύναται δι' αὐτῶν φέρεσθαι μετὰ τῶν ὤμων· τὰ δὲ, ἃ; ἢ ὅσα ὀλιγοχρονιώτερα τῶν μηνῶν δεκαέξ; διὰ ἄπεπτα καὶ τελέως τὰ ἧττον. Διὰ τί ποτε ὁ μὲν ἄνθρωπος, πλείω νβ τῶν ἐναντιοχώρησιν ποιεῖται τῆς ξηρᾶς τῶν ὑγρᾶν· οἱ δὲ ἵπποι καὶ οἱ

ὄνοι, τιὼ ξηρᾶν; ἢ διότι ταῦτα μὲν τὰ ζῶα, πλείονι τῇ ψυχῇ χρῆται τῇ ξηρᾷ· ὁ δὲ ἄνθρωπος, ὑγρᾷ μᾶλλον ἢ τῇ ξηρᾷ; πᾶσα γὰρ περίπωσις, ἀπὸ τῆς ψυχῆς ἐστι, καὶ ἀπὸ τοῦ πλείονος πλείω. τὰ μὲν οὖν, τῇ ὑγρᾷ μᾶλλον· τὰ δὲ, τῇ ξηρᾷ πλείονι τῇ ψυχῇ χρῆται· διότι τὰ μὲν τῶν ζώων, ἐστὶ φύσις ξηρά· τὰ δὲ, ὑγρά. τὰ μὲν οὖν τῇ φύσις ξηρᾷ, τοῦ ὑγροῦ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ· (ταύτης γὰρ ἐνδεέστερα εἰσὶ) τὰ δὲ τῇ φύσις ὑγρά, τῆς ξηρᾶς· ταύτης γὰρ ἐνδεέστερα κατέσχηκεν.

νγ Διὰ τί ὄρνιθες καὶ ἄνθρωποι καὶ τῶν ζώων τὰ ἀνδρεῖα, σκληρότερα; ἢ ὅτι ὁ θυμὸς μετὰ θερμότητος; ὁ γὰρ φόβος, κατάψυξις. ὅσων οὖν τὸ αἷμα εὔθερμόν ἐστι, καὶ ἀνδρεῖα καὶ θυμοειδῆ· τὸ δὲ αἷμα, ψυχρόν. ὅσα δὲ θερμῶν κατέδεται τὸ φυσικόν, σκληρότερα πέφυκε. Διὰ τί τέτραχα τὰ ἴχθυσι μάλιστα τὰ πεζὰ ποδὰ τὰ μὴ μεγάλα· ἄνθρωπος δὲ καὶ τὰ μεγάλα, ἵππον, οἷς ἵπποι καὶ ὄνοι; ἢ ὅτι πολύγονα ταῦτα, οἷς κυνῶες, καὶ ὗες, καὶ αἶγες, καὶ τετράχα, πολὺ μᾶλλον τῶν μεγάλων; ἐκείνων δὲ τὰ μὲν ὅλως μονότοκα, τὰ δὲ ὡς ὀλιγοπολύ. τὰ δὲ τέτραχα γίνονται, ἐπαλλαττόντων τῶν κατὰ μέρη ἀλλήλοις, καὶ συλλεγομένων ἐν τῇ ὀσφύϊ τῆς γονῆς, ἢ ἐν τῇ μίξει τῇ ἐν τῇ ὑστέρᾳ τῆς θηλείας· διὸ καὶ ὄρνιθες αὐτὰ ποιοῦσι. τὰ γὰρ ὠὰ [δίδυμα] πίπτουσι. τὰ δὲ τέτραχα, ἐκ τῶν διδύμων γίνεται, ὧν ἡ λέκιθος τῷ ὑμένι ἐστὶ διαρραγῆναι. Διὰ τί ἡ κεφαλὴ δασεῖα τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον τῶν ἄλλων σωμάτων, καὶ ἐπὶ πλέον· τοῖς δὲ ἄλλοις ζώοις τἀναντίον; ἢ ὅτι καὶ τῶν ἄλλων, τὰ μὲν, εἰς ὀδόντας ἀναδίδωσι καθ' ὑπερβολὴν τῆς ψυχῆς· τὰ δὲ, εἰς κέρατα· τὰ δὲ, εἰς τρίχας; ὅσα μὲν εἰς κέρατα, ἧττον τῷ κεφαλῷ ἔχει δασεῖαν· ἐκεῖ γὰρ ἀνήλωται· ὅσα δὲ εἰς ὀδόντας, μᾶλλον μὲν τῶν κερατοφόρων ἔχει γὰρ λοφίαν· ἧττον δὲ τῶν τοιούτων, οἷον ὀρνέων. ἔχουσι γὰρ ταῦτα καὶ τῷ τῶν ἀνθρώπων· ὃ ἐκείνοις πολλαχῇ μὲν πλῆθος, τοῦτο εἰς κεφαλὴν ἀναδίδωσιν. οὐδὲ γὰρ οὐδὲν ἔχει, οὐδὲ πολὺ ὄντως ὥστε πέφυκεν. Διὰ τί ἄνθρωπος μό-

νος

νος τ̃ ζώων πολιὰς ἔχ; ἢ ὅτι τὰ μὲν πλέξα τ̃ν ζώων, ῥυάδα τ̃ τείχα δυὰ πδ̃ν ἔτος ἔχ, οἷ ἵππος, βδ̃ς; ἔνια ὃ, ῥυάδα μὲν οὐκ ἔχ, βεαχύδια δέ εἰσι, καθάπερ τὰ ἐγκέφαλον κ̀ ἧπα· ὃ ἢ θρὶξ ὥσπερ κ̀ πνεύμονες, οὐδὲ πολιδ̃ται. ὁ ὃ ἄν̓θρωπος, οὐδὲ ῥυάδα ἔχ τὸ τείχα μακρόβιόν τέ ἐστιν· ὥστε κ̀ τὸ τ̃ χρόνῳ παλαιδ̃ται. ν ζ

Διὰ τί ὅσοις τὰ ἀπὸ τ̃ ὀμφαλοῦ κάτω μείζονα, ἢ τὰ πρὸς τὰ ἄνω ἐλάττω, βεαχύβιοι κ̀ ἀσθενεῖς; ἢ ὅτι ἡ χιλία ψυχρὰ ἅμα μικρότητα· ὥστε κ̀ πεπτική, ἀλλὰ πρὸς τ̃ τροφὴν ἀσθενής; οἱ δὲ τοιδ̃τοι, νοσερσί. ν η

Διὰ τί τὰ μὲν ζ̃ῷα τ̃ ζώων, κ̀ μόνον ἐξ ἀλλήλων, ἀλλὰ κ̀ αὐτο- ν θ
10 μάτα· τὰ ὃ, ἐξ ἀλλήλων μόνον, οἷ ἄν̓θρωπος κ̀ ἵππος; ἢ κἀκεῖνα μὴ διὰ ἑτέρας αἰτίας, ἀλλ' ὅτι τοῖς μὲν ὀλίγος ὁ χρόνος τ̃ ἡμέσεως· ὥστε ἡ ἡμνηλικὴ ὥρα ὑπερτείνῃ, κ̀ οὐδὲ χ̃ ἡμέρας ἐν τῇ μεταβολῇ τ̃ ὡρῶν; τ̃ ὃ πολὺ ἡ ἡμέρησις ὑπερτείνῃ. ἐνιαυσιοι γάρ, ἢ δεκάμηνοί εἰσιν· ὥστε ἀνάγκη γίνεσθαι, ἢ ἐξ ἀλλήλων γίνεσθαι. Διὰ τί ν θ
15 τ̃ Αἰθιόπων οἱ μὲν ὀδόντες, λευκοί, κ̀ λευκότεροι ἢ οἱ τ̃ ἀνθρώπων· οἱ δὲ ὄνυχες, οὐκ ἔτι; ἢ οἱ μὲν ὄνυχες, ὅτι κ̀ τὸ δέρμα μέλαν, κ̀ μελάντερον ἢ τ̃ ἀνθρώπων· οἱ δὲ ὄνυχες ἐκ τ̃ δέρματός φύονται; οἱ δὲ ὀδόντες λευκοὶ διὰ τί; ἢ ὅτι ἐξ ὧν ὁ ἥλιος τὸ ὑγρὸν ἐξάγει, αὐτὸ τὸ ὀπτιδάπλην λευκαίνει, οἷ κ̀ τ̃ κηρόν; τὸ μὲν οὖν δέρμα ὀπτιδάπλ, [τὸς
20 ὃ ὀδόντας οὐκ ὀπτιδάπλ,] ἀλλὰ τὸ ὑγρὸν διὰ τ̃ ἁλέαν ἐξαλμίζεται ἐξ αὐτ̃. Διὰ τί τὰ μὲν, ἀφαιρεθυμένης τ̃ κεφαλῆς, ἀποθνήσκ βλύζυσι, ἢ πα· τὰ ὃ, ὅ; ἢ ὅσα δύαιμα κ̀ ὀλιγόδοφα, τ̃το πάσχ; ὅτε μὲν γὰρ δ̃σαι βεαχύ· ὅτε ἐγχεῖται αὐτ̃ τὸ θερμὸν ἐν τῷ ὑγρῷ· ὧν αὖθ οὐχ οἷόν τε ζ̃ν τοῖς ἀναίμοις. τούτοις ὃ οἷόν τέ ἐστιν ἀ-
25 πνεῦσι. ζ̃ν γὰρ δύναται πολὺ μᾶλλον. ἡ ὃ αἰτία ἐν ἑτέρῃς εἴρηται. ξ

Ὅσα πρὸς φωνῆς. ια.

Διὰ τί τ̃ ἀσθητέων ἐκ ἡμετῆς μάλιστα τῷ ἀκοῇ πρεσβῦ- α

ται; ἢ ὅτι ἀπὸ τ̃ αὐτ̃ς ἀρχ̃ς ἔ) δόξεν, ἥ τε ἀχὴ καὶ ἡ φωνή; ῥᾷσα γ̀ δοκεῖ διαφθείρεσθ ἡ διάλεκτος ὅσα εἴδος φων̃ς, καὶ χαλεπῶς ἀκοῦσαι τελεσθαι. σημεῖον δὲ, ὅτι μ̀ ὃ ἠμέσθαι πολὺν χρόνον ἀνεοὶ ἐσμέν, εἶτα ὀλίγ πότε ψελλίζομθ. ὃ μὲν γὰρ τοιοῦτον ὅλως οὐδὲ λαλοῦμθ οὐδένα, διά τε ὃ τὸν διάλεκτον ἄφθαρτον εἶ) ς τὸν [αὐτὸν] ὃ ἀρχὴν ἀμφοτέρων ἔ), καὶ τ̃ς διαλέκτου· (φωνὴ γὰρ τις καὶ τ̃ς ἀχ̃ς) ὥστε καὶ εἰ συμβεβηκότος ῥᾷσα τ̃ αἰσθήσεως φθείρεται, καὶ ὃ καθ̀ αὐτὸν, ἡ ἀχή. τεκμήριον δὲ ὅτι καὶ ἐπὶ τ̃ν ἀλλ̃ν ζώων λαβεῖν, ὅτι πρώτελος ἄφθαρτός ὅστιν ἡ ἀρχὴ τ̃ διαλέκτου. λαλεῖ γὰρ ὀλίγα τ̃ν ἀλλ̃ν ζώων, πλὴν ἀνθρώπου, καὶ 10
β ὅσοι δὲ ὀλίγ πότε, καθάπερ εἴρηται. Διὰ τί οἱ κωφοὶ πρώτες διὰ τ̃ν ῥινῶν φθέγγονται; ἢ διὰ ὃ ἐγλεῖς ἔ) τὸ ἀνευς ἔ); οἱ δὲ ἀνεοὶ λαλοῦσι διὰ τ̃ ῥινῶν. ταύτη γὰρ αὐτῶν ἐκπίπτει ὃ πνεῦμα, διὰ ὃ τ̃ στόματ μεμυκέναι. μεμύκασι δὲ, ὅτι ὄθεν εἰς φω-
γ νὴν χρῶνται τ̃ γλώττ. Διὰ τί μεγαλόφωνοι πρώτες εἰσὶν 15 οἱ θερμοὶ τὴν φύσιν; ἢ ὅτι ἀνάγκη καὶ ἀέρα πολὺν καὶ ψυχρὸν ἐν τούτοις ἔ); ἕλκει γὰρ θερμὸν καὶ πνεῦμα πρὸς ἑαυτὸ καὶ ἀέρα, καὶ πλείω ὃ πλέον. ἡ δὲ μεγάλη φωνὴ γί ἐν τ̃ πολὺν ἀέρα κίνησ.
δ καὶ ὀξεῖα, ἐν τ̃ ταχέος· βαρεῖα δὲ, ἡ ἐν τ̃ βαρέος. Διὰ τί οἱ κωφοὶ πρώτες διὰ τ̃ν ῥινῶν φθέγγονται; ἢ διὰ ὃ βιαίοτερον πνεῖν τὰς κωφάς; ἐγλεῖς γὰρ τὰ ἀνεοί ἔ) εἰσί. διίσασι δ̃ τ̃ν μυκτήρων ὁ πόρος ἑκάτερος [τὰ] πνεύματος· οἱ τοιοῦτοι δὲ διὰ ῥινῶν
ε φθέγγονται. Διὰ τί δυσκοώτερα τὰ τ̃ νυκτός; ἢ ὅτι μᾶλλον ἠρεμία, διὰ τὸν τὰ θερμοτάτου ἀποσίαν· διὸ ὡς ὀπτιζοπολὺ ἀ-
ς παρακτότερα; ὁ γὰρ ἥλιος ὁ κινῶν. Διὰ τί πόρρωθεν αἱ φωναὶ ὀξύτεραι δοκοῦσιν ἔ); οἱ γὰρ μιμούμενοι τὰς σφόδρα πόρρω ὀρ-
γὰς καὶ βοὰς ὀξὺ φθέγγονται, καὶ ὅμοιον τοῖς ἀπηχοῦσι· καὶ τ̃ς ἠχοῦς ὀξύτερος φαίνεται ὁ φόφος. ἔστι δὲ πόρρω· ἀνακλᾶται γὰρ.

ὁ κοιῶ

σκληρὸν ἐπεὶ ὀξὺ μὲν ἐν φόφῳ ὃ ταχύ, βαρὺ δὲ ὃ βαρύ, ἐδόκει βαρύτερος πόρρωθεν φαίνεσθαι τοὺς φωνάς. τὰ γὰρ αὖ φερόμενα πόρρω, βαρύτερον φέρει· ὅσῳ μᾶλλον ἀπέχῃ τῆς ἀρχῆς πλέον, καὶ τέλος πίπτει. πότερον οὖν ὅτι οἱ μιμούμενοι ἀμυδρῷ τῇ φωνῇ μιμοῦνται, ἢ λεπτῷ τῷ πόρρωθεν φωνεῖν; λεπτὸν δὲ βαρὺ οὐκ ἔστιν. οὐδὲ μικρὸν καὶ ἀμενηνὸν φθέγγεσθαι βαρύ, ἀλλ' ὀξὺ ἀνάγκη. ἢ διὰ μόνον οἱ μιμούμενοι; διὰ τοῦτο μιμοῦνται, ἀλλὰ καὶ οἱ φόφοι αὐξοῖ ὀξύτεροι γίνον; ἄτοπον δ', ὅτι ὁ ἀὴρ φερόμενος, ποιεῖ τὸν φόφον· καὶ ὥσπερ οὐ τὸν αὐτὸν φόφον ποιήσαντα τὸν ἀέρα, οὕτω δὲ πάλιν ποιήσαντα τὸν ἀέρα ἀεὶ μᾶλλον κινοῦντα εἰ, οὐ δ', κινούμενον. διὸ ὁ φόφος συνεχής, ὅτι ἀεὶ ἐκδέχεται κινοῦντα κινῶν, ἕως ἂν ἀπομαραν θῇ, ὅτι τῶν σωμάτων ὅσα οὐ πεσεῖν, ὅταν μηκέτι δύνηται ὠθεῖν ὁ ἀὴρ, ἔνθα μὲν βέλος, ἔνθα δὲ τὸν ἀέρα. ἡ μὲν γὰρ φωνὴ διὰ τοῦτο συνεχής, ἀέρος ὠθουμένου τοῦ ἀέρος· οὐ δὲ βέλος φέρεται, σώματος τοῦ ἀέρος κινουμένου. ἐνταῦθα μὲν οὖν ἀεὶ τὸ αὐτὸ φέρεται σῶμα, ἕως ἂν καταπέσῃ. ἐκεῖ δὲ ἀεὶ ἕτερος ἀήρ. καὶ τοσοῦτον ἐλάττω, θᾶττον μὲν κινῆται, ἐπὶ ἐλάττω δέ· διὸ πόρρω ὀξύτερα καὶ λεπτότερα αἱ φωναί. οὐ γὰρ θᾶττον, ὀξύ, ὥσπερ καὶ διαπορηται. ὥσπερ ἡ αὐτὴ αἰτία, διὰ ἣν καὶ οἱ μὲν παῖδες καὶ οἱ κάμνοντες ὀξὺ φθέγγονται· οἱ δ' ἄνδρες καὶ οἱ ὑγιαίνοντες, βαρύ. τὸ δὲ τοῖς ἐλκεῖς μὴ ὀπίσθιον εἰ τῷ φωνῷ, ἢ βαρύτερον ἢ ὀξύτερον γινομένῳ, καὶ ὅλως μὴ ὁμοίως ἔχειν τοῖς ῥιπτομένοις βάρεσιν, ἄτοπον, ὅτι τὸ μὲν ῥιφθέν, ἓν ἄτοπον φέρει· ἀεὶ τὸ αὐτό· ὁ δὲ φόφος, ἀὴρ ὅστις ὠθούμενος ὑπὸ τοῦ ἀέρος. διὸ καὶ τὸ μὲν, εἰς ἓν πίπτει· ἡ δὲ φωνὴ, πάντα χῇ· ὥσπερ ἂν εἰ τὸ ῥιφθὲν ἅμα φερόμενον, ἀπείρους ῥιφθείη, καὶ ἔτι εἰς τὰ ὄπισθεν.

Διὰ τί αἱ νεκλιφθεῖς οἰκίαι μᾶλλον ἠχοῦσιν; ἢ ὅτι μᾶλλον ἀνάκλασις γίνεται διὰ τὴν λειότητα; λειότεραι γάρ, διὰ τὸ ἀραγὲς καὶ [τὸ] συνεχές. δεῖ δὲ μὴ παντελῶς ὑγρὰν, ἀλλ' ἡδέως ἐξειργάζεσθαι.

ἀπὸ πηλοῦ γὰρ οὐκ ἔστιν ἀνάκλασις. Διὰ τοῦτα γὰρ καὶ τὰ κνιάματα μᾶλλον ἠχεῖ. συμβαίνει δὲ ἴσως καὶ ἡ ἀκινησία τοῦ ἀέρος. ἀθρόος
η γὰρ ἰὼν, μᾶλλον ἀποπλήττει τὸ προσπίπτοντα. Διὰ τί ἐὰν λίθος πίδον καὶ κεφάλια κεναὶ καλαύξῃ καὶ πωμάσῃ, μᾶλλον ἠχεῖ τὰ οἰκήματα· καὶ ἐὰν φρέαρ ἢ λάκκος ἢ ἐν τῇ οἰκίᾳ; [ἢ] ὅτι ἐπεὶ ἀνάκλασις ἡ ἠχώ, δεῖ προσλημμένον ἀθρόον εἶναι τὸ ἀέρα, καὶ ἔχειν πρὸς ὃ ἀνακλασθήσεται, προσπίπτον πυκνὸν καὶ λεῖον· ὅταν γὰρ μάλιστα ἦχος γίγνεται. Ὃ μὲν οὖν φρέαρ καὶ ὁ λάκκος, ἔχει τὴν γενότητα καὶ τὴν ἀθροισιν· οἱ δὲ πίδοι καὶ τὰ κεφάλια, καὶ τὴν πυκνότητα τὸ περιεχόντων. ὥστε ἐξ ἀμφοτέρων τὸ συμβαῖνον. καὶ γὰρ τὰ χείλη μᾶλλον ἠχεῖ. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ χαλκὸς μάλιστα τῶν ἀγγείων. ὅτι δὲ καθορωρυγμένα, οὐθὲν ἄτοπον. ἡ γὰρ φωνὴ φέρεται κάτω οὐκ ἦπιον. ὅλως
θ δὲ πάντα χεῖται δοκεῖ καὶ κύκλῳ φέρεσθαι. Διὰ τί δὲ μᾶλλον, ἐὰν καθρύξῃ τις, ἠχεῖ, ἢ ἐὰν μή; ἢ ὅτι προσεγέμνυται μᾶλλον εἰς αὐλὸν δέχεται καὶ κατέχει τὸν ἀέρα; συμβαίνει δὲ καὶ τὴν πληγὴν σφοδροτέ-
ι ραν γίνεσθαι. Διὰ τί τὸ ὕδωρ τὸ ψυχρὸν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀγγείου θερμαινόμενον, ὀξύτερον ποιεῖ τὸν ψόφον; ἢ ὅτι ἧττον ἡ φορά; βαρύτερον γάρ. ἡ δὲ ἧττον, ὀξύτερον ποιεῖ τὸν ψόφον. Τὸ δὲ θερμὸν, καὶ τὴν μανότητα καὶ τὴν ἀναφορὰν κουφίζει. παράμοιον δέ, ὅτι καὶ αἱ δᾷδες
ια καίόμεναι ἀσθενέστεραν τὴν πληγὴν ποιοῦσι. Διὰ τί τοῖς ἠχοποιοῦσιν ἡ φωνὴ βαχυτέρα; ἢ διότι ὑγρότερον τὸ σῶμα, διὰ τὴν ἀπεψίαν, καὶ οὐκ ἦκισα διὰ τὸν ἄνω τόπον; διὸ καὶ βάρος ἐν τῇ κεφαλῇ· ὑγρότητος γὰρ τοιοῦτον ὄσης, ἀνάγκη καὶ βαχυτέραν εἶναι τὴν φωνήν. ἡ μὲν γὰρ βαχύτης, διὰ τὴν ἀνωμαλίαν· ἡ δὲ βαρύτης, διὰ τὴν ἔμφασιν· βαρυτέρα γὰρ ἡ φορά.
ιβ Διὰ τί μὴ τὰ στέγα, τάχιστα ἀπορρήγνυται ἡ φωνή; ἢ ὅτι κοπτόμενος μὲν ὁ τόπος, ἐκθερμαίνει· θερμαινόμενος δὲ, ἔλαττον τὴν ὑγρότητα; πλείων δὲ αὕτη καὶ ἑτοιμοτέρα διὰ τὴν προσφοράν.

Διὰ

Διὰ τί οἱ κλαίοντες, ὀξὺ φθέγγονται· οἱ δὲ γελῶντες, βαρύ; ἢ ιγ
ὅτι οἱ μὲν, ὀλίγον κινοῦσι πνεῦμα διὰ ἀσθένειαν· οἱ δὲ, σφοδρῶς· ὃ
ποιεῖ ταχὺ φέρεσθαι τὸ πνεῦμα; τὸ δὲ ταχὺ, ὀξύ. καὶ γὰρ ἀπὸ στε-
νοῦ τοῦ σώματος ῥιπιζόμενον, ταχὺ φέρεται. ὁ δὲ γελῶν, τἐναντίον,
5 ἀφαλελυμένως· οἱ δὲ ἀσθενεῖς, ὀξύ· ὀλίγον γὰρ ἀέρα κινοῦσιν· οἱ δὲ,
ὅτι πολλῆς. ἔτι οἱ μὲν γελῶντες, θερμὸν πνεῦμα ἀφιᾶσιν· οἱ δὲ κλαί-
οντες, ὥσπερ καὶ ἡ λύπη καταψύξις ὅτι [τοῦ] τόπου τοῦ περὶ τὰ φρέ-
νας, καὶ τὸ πνεῦμα ψυχρότερον ἀφιᾶσι. τὸ μὲν οὖν θερμὸν, πολλὰ ἀέ-
ρα κινεῖ, ὥστε βαδέως φέρεσθαι· τὸ δὲ ψυχρὸν, ὀλίγον. συμβαίνει δὲ
10 τοῦτο καὶ ὅτι τῶν αὐλῶν. οἱ μὲν θερμοὶ τῷ πνεύματι αὐλοποιοῦντες, πο-
λὺ βαδύτερον αὐλοῦσιν. Διὰ τί οἱ παῖδες καὶ τὰ θήλεα τῶν ιδ
ζώων τὰ νέα, ὀξύτερον φθέγγονται τῶν τελείων, καὶ ζώντα τῆς ὀξύ-
τητος σφοδρότητος ὕσης; ἢ ἡ φωνή ὅτιν ἀέρος κίνησις, καὶ ἡ θᾶττον
ὀξύτερα; ῥᾷον δὲ καὶ θᾶττον ὁ ὀλίγος τοῦ πολλοῦ κινεῖται ἀήρ. κινεῖται
15 δὲ, ἢ συγχρινόμενος, ἢ διαχρινόμενος τοῦ θερμοῦ. ἐπεὶ δὲ ἡ μὲν εἰσ-
πνοὴ ὅτι ψυχροῦ εἰσαγωγὴ, συγχρίνοιτ' ἂν ἐν αὐτῇ ὁ ἐν ἡμῖν ἀήρ· ἡ
δὲ ἐκπνοὴ, θερμοῦ κινήσαντος ἀέρα, κίνοιτ' ἂν ἡ φωνή. ἐκπνέοντες
γὰρ, οὐκ εἰσπνέοντες, φωνοῦμεν. ἐπεὶ δὲ τὰ νέα θερμότερά ὅτι τῶν
πρεσβυτέρων, καὶ τὰς ἐν αὐλοῖς πόρους στενωτέρους ἔχει, ἐλάττω ἂν
20 ἀέρα ἔχοιεν ἐν ἑαυτοῖς. ὄντος δὲ τοῦ τε κινουμένου ἐλάττονος, καὶ τοῦ
κινοῦντος θερμοῦ πλείονος ἐν αὐλοῖς, θᾶττον δὴ δι' ἀμφω ἡ κίνησις
γίνοιτο τοῦ ἀέρος· ἡ δὲ θᾶττον, ὀξυφωνοτέρα δὴ εἴη, διὰ τὰ πρόσθεν
ρηθέντα. Διὰ τί οἱ κλαίοντες, ὀξὺ φθέγγονται· οἱ δὲ γελῶντες, ιε
βαρύ; ἢ ὅτι οἱ μὲν κλαίοντες, στενοῦντες καὶ στενάζοντες τὸ στό-
25 μα φωνοῦσι; τῇ τε δὴ στενοχωρίᾳ κινεῖται ταχὺ ὁ ἐν αὐλοῖς ἀήρ, καὶ τῶν
διὰ στενοῦ τοῦ στόματος φέρεσθαι, θᾶττον φέρεται. δι' ἀμφω οὖν ὀ-
ξέα γίνεται ἡ φωνή. οἱ δὲ γελῶντες, διέντες τὸν τόνον γελῶσι, καὶ χεχλω-
κότες. ἐκπέμποντες οὖν διὰ τοῦτο ῥέοντος καὶ βαδέως τὸν ἀέρα,

ιη εἰκότως βαρυφωνῶσι. Διὰ τί οἱ ἄρρενες, οἷς παῖδες, γινομένης ἡλικίας καὶ οἱ ἤδη γέροντες, καὶ οἱ δύσπνοι, ὀξὺ φθέγγονται· οἱ δ' ἄνδρες, βαρύ; ἢ καθάπερ ἡ γραμμὴ καὶ τὰ δηλούμενα· ἐν μὲν σχῆμα ἔχει, τὰ δὲ παχέα, πλείω· οὕτω καὶ ἡ λεπτὴ φωνὴ, ἓν, ἡ πλείω; ἐχόντων οὖν τῶν τοιούτων πνεῦμα ἀσθενές, κινεῖ αὐτὸ ἀέρα ὀλίγον. ἐλάχιστος δέ ἐστιν, ὁ ἓν σχῆμα ἔχων· ὅσος ἐστὶν ὁ λεπτὸς σχῆμα τὰ τοιαῦτα, καὶ ἡ ἀπ' αὐτοῦ φωνὴ γινομένη τοιαύτη· ἡ δὲ λεπτὴ φωνὴ, ὀξεῖά ἐστιν. οἱ μὲν οὖν ἄρρενες, σχήματα ταῦτα ὀξύφωνοί εἰσιν· οἱ δὲ ἄνδρες, ἰσχύοντες τῷ πνεύματι, πολὺν ἀέρα κινοῦσι. πολὺς δὲ ὢν, βραδέως ἂν κινοῖτο· καὶ βαρεῖαν φωνὴν ποιεῖ. ἐποίησε δὲ ἡ τε λεπτὴ καὶ παχεῖα κίνησις, ὀξεῖαν φωνὴν· ὧν συμβαίνει τοῦ ἀνδρὸς συμβαίνειν. διὰ τί αἱ φωναὶ βαρύτεραι ἡμῖν εἰσι τοῦ χειμῶνος; ἢ ὅτι παχύτερος ὁ ἀὴρ ἐστὶ τότε, καὶ ὁ ἐν ἡμῖν καὶ ὁ ἐκτός; παχυτέρου δὲ ὄντος, βαρυτέρα ἡ κίνησις γίνεται· ὥστε ἡ φωνὴ βαρυτέρα. ἐπὶ πνευματικώτεροί ἐσμεν τοῦ χειμῶνος ἢ τοῦ θέρους, καὶ καθεύδομεν πλείω χρόνον. ὅταν ὦμεν τῶν ὕπνων, βαρύτεροί ἐσμεν. ὅταν ὦμεν πλείονα χρόνον καθεύδοντες ἢ ἐγηγέρμεθα, (τοῦτο δέ ἐστιν ὁ χειμών) ὅταν τοίνυν οὕτω εἰμεν βαρυφωνότεροι, ἢ ὅταν τἀναντίον. τοῦ γὰρ μείζονος τῆς ἐγέρσεως ὄντος ὀλίγου χρόνου, ἢ ὅταν τῶν ὕπνων ἕξις ἡμῶν ἡμῖν, σχήματος τοιοῦ τοῖς τοιούτοις καθεύδουσιν. διὰ τί ὅταν τῶν πόνων καὶ τῶν ἐμέτων, καὶ ὅταν τοῖς ψύχεσι, βαρύτερον φθέγγονται; ἢ σχήματι ἐμφερεῖ τοῦ φαρυγγος τῷ γινομένῳ ὅταν τοῦ φλέγματος; ὅταν γὰρ ῥεῦμά τι εἰς αὐτόν· καὶ τοῖς μὲν ἐμέτοις ἢ πόνοις, ξηροῖς δὲ ἡ ὠδὴ καὶ τὸ συμπλήρωμα, γενόμενον ποιεῖ τὸν φάρυγγα. ὥστε βραδυτέρα γίνεται ἡ φορὰ τοῦ πνεύματος. ἢ βραδεῖα φορὰ, καὶ βαρεῖαν ποιεῖ φωνήν. διὰ τί ἐγγύθεν μὲν, ἡ βαρυτέρα μᾶλλον ἐξακούεται· πόρρωθεν δ', ἧττον; ἢ ὅτι ἡ βαρυτέρα φωνὴ, πλείω μὲν ἀέρα κινεῖ, οὐκ εἰς μῆκος δέ; πόρρωθεν μὲν οὖν ἧττον

ἧττον ἀκούομεν, διότι ἐπ' ἔλαττον κινεῖται· ἐγγύθεν γ', μᾶλλον, διότι πλείων ἡμῖν ἀὴρ τοῦ ἀκουστικοῦ τοῦ σπίνου. ἡ γ' ὀξεῖα πορρωτάτω ἀκούεται, ὅτι λεπτοτέρα ἐστί. τὸ γ' λεπτόν, τῷ εἰς μῆκος αὔξησιν ἔχειν. λέγουσι δέ τινες, ὅτι καὶ θᾶττόν ἐστιν ἡ ποιοῦσα αὐτὸ κίνησις. εἰ δὲ τοῦτο, εἰ πυκνὸν μέν, τενὸν δὲ εἴη τὸ κινοῦν πνεῦμα τὸν ἀέρα. ὅ, τε γὰρ ὀλίγος, βραδυκινητότερός ἐστιν ἀήρ· (κινεῖται γὰρ ὀλίγος ὑπὸ τοῦ τενοῦ) καὶ τὸ πυκνὸν πλείους πληγὰς ποιεῖ, αἳ τὸν ψόφον ποιοῦσιν. ἰδεῖν δὲ ἔστι τοῦτο ἐπὶ τῶν ὀργάνων. αἱ γὰρ λεπτότεραι χορδαί, ὀξύτεραί εἰσι, τῶν μείζων τῶν αὐτῶν ὑποκειμένων αὐταῖς. Διὰ τί ἡ φωνὴ ὀξυτέρα φαίνεται τοῖς μακροτέρω ἀφεστηκόσι, τοῦ ὀξέος ὄντος ἐν τῷ ταχέως φέρεσθαι· τὸ δὲ μακροτέρω φερόμενον, βραδύτερον κινεῖται; ἢ ὅτι ἡ ὀξύτης τῆς φωνῆς, οὐ μόνον ἐστὶν ἐν τῷ ταχέως κινεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ λεπτόν τινα ψόφον γίνεσθαι; τοῖς δὲ μακροτέρω ἀφεστηκόσιν, ἀεὶ λεπτοτέρα ἡ φωνὴ ἀφικνεῖται, διὰ τὴν ὀλιγότητα τοῦ ἀέρος τοῦ κινουμένου. μύραινεται γὰρ ἡ κίνησις. μυραινόμενος δ' ὁ ἀριθμὸς, εἰς ὃν ἐν μὴ τελευτᾷ, σῶμα δ' εἰς διάστημα ἔν, ὅ ἐστιν ἐν σώματι λεπτότης. ὁμοίως δὲ [καὶ] ἐν φωνῇ. Διὰ τί καὶ οἱ γεγυμνασμένοι καὶ οἱ ἀθενεῖς ὀξὺ φθέγγονται; ἢ ὅτι οἱ μὲν ἀθενεῖς, ὀλίγον ἀέρα κινοῦσιν, ὁ δὲ ὀλίγος τοῦ πλείονος θᾶττον φέρεται· οἱ δὲ γεγυμνασμένοι, ἰσχυρῶς κινοῦσι τὸν ἀέρα. ὁ δὲ ἰσχυρῶς κινούμενος ἀὴρ, θᾶττον φέρεται. ὃ δὲ ταχὺ ἐν φορᾷ, ἐν φωνῇ ὀξύ ἐστιν. Διὰ τί τοῖς μὴ τὰ σιτία κεχαρηκόσιν ἡ φωνὴ διαφθείρεται; καὶ πότερα αἱ ἰδιώμασι τοὺς φωνασκοῦντας, οἷς ὑποκρίσεις καὶ χορεύσεις, καὶ τοὺς ᾠδοὺς τοὺς τοιούτους, ἕωθέν τε καὶ νήστεις οὔσας, ἃς μελέτας ποιοῦμεθα; ἢ ὃ διαφθείρεσθαι τὴν φωνὴν, οὐδὲν ἕτερόν ἐστιν, ἢ τὸν τόπον διαφθείρεσθαι καθ' ὃν ὃ πνεῦμα διεξέρχεται); διότι καὶ οἱ βεβρεγμένοι διαφθείρουσι τὰς φωνάς, διὰ ὃ τὸ πνεῦμα γίνεσθαι χεῖρον, οὐ ποιοῦσι τὴν φωνὴν, ἀλλὰ τῷ τεθαμμένοι τὴν ἀρτηρίαν. ὑπὸ γὰρ τοῦ θερ-

Ηθ ΟΗΥ Μαίη Μιμεμικόνα

μασίας τῆς σφοδρᾶς μάλιστα βαχμώδεσθαι πέφυκεν ὁ τόπος οὗτος· διὸ καὶ ὅθ' οἱ πυρέποντες, οὐδὲ οἱ σφόδρα πεπυρεχότες, δύνανται πίνειν τὸ πυρετῶδες ἀδύνατον). τεβάχωται γὰρ ὁ φάρυγξ αὐτοῖς, διὰ τὴν θερμασίαν. ἀπὸ δὲ τῶν σιτίων εἰκὸς εἶναι τὸ πνεῦμα, καὶ πολὺ καὶ θερμόν. τὸ δὲ τοιοῦτον, εὔλογόν ἐστι διεξιόν, ἑλκοῦν τὴν βαχμώδη τὴν ἀρτηρίαν. τούτου δὲ συμβαίνοντος, εἰκότως ἡ φωνὴ κζ διαφθείρεται). Διὰ τί, εἴπερ ἡ φωνή ἐστιν ἀήρ τις ἐσημασμένος καὶ φερόμενος, διαλύεται πολλάκις τὸ σῆμα· ἡ δὲ ἠχὼ, ἢ γίνεται πληγέντος τοῦ τοιούτου τοίχου τινὸς ἢ ξύλου, οὐ διαλύεται αὕτη, ἀλλὰ σαφῶς ἀκούομεν αὐτήν; ἢ ὅτι διάκλασίς ἐστιν, ἀλλ' οὐ κατάκλασις; οὐδὲν τῶν δὲ τὸ θ' ὅλον διαμένει, καὶ δύο μέρη ὁμοιόσημα ἐξ αὐτοῦ γίνεται· τοῖς ὁμοίαν γὰρ γωνίαν ἐστὶν ἡ διάκλασις. διὸ καὶ ὁμοία γίνεται ἡ τῆς κδ ἠχοῖς φωνὴ τῇ ἐξ ἀρχῆς. Διὰ τί τῶν μὴ ἀνέων ζώων τὰ νέα καὶ νήπια, ὀξύτερον φθέγγονται τῶν τελείων· οἱ γὰρ μόρμυροι, βαρύτερον τῶν τελείων βοῶν; ἢ ὅτι ἐν ἑκάστῳ γένει τὸ νήπιον ὁμοιόν ἐστι τῷ ἀυτῷ γένει; τῶν βοῶν δὲ αἱ θήλειαι, βαρύτερον φθέγγονται τῶν ἀρρένων· οἱ δὲ μόρμυροι, τούτοις ὁμοιότεροί εἰσιν, ἢ τοῖς ἄρρεσι· τὰ δὲ μικρὰ, κε τἐναντίον. Διὰ τί ὅταν ἀχυρωθῶσιν αἱ ὀρχήστραι, ἧττον οἱ χορεύοντες γεγώνασιν; ἢ διὰ τὴν βαχύτητα τοῦ σπιθαμὴ ἡ φωνὴ, οὐ τοσοῦτον ἔδαφος, ἧττον γίνεται μία· ὥστ' ἐλάττων; ἡ γὰρ συνέχεια. ὥσπερ καὶ τὸ φῶς ὅπου τῶν λείων μᾶλλον [φαίνεται,] διὰ τὸ μὴ κς διαλαμβάνεσθαι τοῖς ἐμποδίζουσι. Διὰ τί ποτε [ὁ] ἅλς, ὅταν εἰς πῦρ ἐμβληθῇ, φοᾷ; ἢ ὅτι ὁ ἅλς ὑγρὸν ἔχει τὸ πολύ· ὃ ἐστὶ τὸ θερμοῦ ἐκπνεῦμα τύφωνον, καὶ βίαν ἐκπίπτον, ἁρπάζει τ' ἄλα; ὃ κζ δὲ ἁρπάζομενον ἄπνευμον, φοᾷ. Διὰ τί ποτε τῶν παιδίων ἔνια, πρὶν ἥκειν τὴν ἡλικίαν ἐν ᾗ σαφηνίζειν ὥρα αὐλοῖς, φθεγξάμενα καὶ σαφῶς εἰπόντα, πάλιν ὁμοίως ἀφίησιν, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ εἰωθὼς χρόνος; ἃ δὴ πολλοὶ τέρατα νομίζουσιν εἶναι). ἤδη δ' ἔνια λέγεται καὶ

ΝΒ ΟΠΥ ΠΙΘΑΝΗ Μαρίνος

ἀῤῥυθμίαν γινόμενα φθέγξασθαι. ἢ ὅτι ὡς μὴν ὅτι πολὺ τὰ πλείω τε τῶν ἡμιολίων χρῶνται φύσιν; διὸ ὀλίγοις τοῦτο συμβαίνει, καὶ φύσει ἅμα καπάλληλα τελεῖται· διὸ καὶ ἀκούει τε ἅμα καὶ φωνεῖ, καὶ ξυνίησι χρῶνται ἀκοῇ, καὶ λέγει καὶ σαφηνίζει. ὁ μὲν ἀλλὰ πολλάκις οὐκ ἀπαρτίζει τὰ αὐλά· ἀλλὰ τὰ μὴν, ξυνίησι μᾶλλον ἢ τοῦτο ὃ μόριον ἀπολυθῆναι ὦ Δημόκριτε)· τοῖς ὄ, τὸ ναυτίον. ταῦτα μὴν οὖν οὐκ ἀῤῥυθμίαν Δημοκρίτειν σωστέον· (ἃ γὰρ ἂν ἀκούσωσι, διδάσκουσι)) ἀλλ' ὅταν ἥκῃ χαρὰς ἀμφοῖν, ἀποδιδόασι ὃ χρῶνται φύσιν. ὅσοις [δὲ] ἔμπροσθεν ἡ χρῶνται τῇ ἀκοῇ αἰσθησις Δημοκρίτου ἐν τῇ ψυχῇ, ὥσπερ τῷ κινεῖσι τῷ φωνῷ καὶ ποιεῖσι λόγον, τούτοις ἐνίοτε γίγνεται, ἢ δὲ ξυνίησι πολλὰ, καὶ διαμένει τις τοῦ μορίου καὶ ἀπόλυσις, μᾶλλον μὴν μετ' ὕπνον τινά. τούτου δὴ αἴτιον, ὅτι ὁ ὕπνος, καὶ τὰ σώματα νωθέστερα ποιεῖ, καὶ τὰ μόρια, ἀναπαύσας· εἰ δὲ μὴ, καὶ δηλοῖ μεταβολὴν λαβόντα διαύτῃ. πολλὰ δ' ἔχομεν τοιαῦτα ποιεῖν, ἃ μικρῶν δεῖται χαρῶν· καὶ ἅπτεται οὐκ ἔστι ὁμοίως ἔχει, ὅταν οὕτω τύχῃ ὃ μόριον ἔχειν καὶ ἀπολυθεῖ· ὅταν μὲν ὅτι πολῆς ἢ ἐν τῇ αἰσθήσει ὧν ἐκινήθη Δημόκριτος, τῷ ἀκοῇ τοῦτο ἐπομηλθε καὶ ἐφθέγξατο. πολλάκις δὲ καὶ μέλη καὶ ῥήματα ἐπέρχεται οὐκ ἐκ προαιρέσεως ἡμῖν· ἀλλ' ἐὰν ὃ προεῖπον προσελθόντος εἴπωμεν, ὕστερον αὖθις προαιρέσεως λέγομεν, ἢ οἴδαμεν, καὶ οὐδαμοῦ) ἐκ τοῦ σώματος ἐξηγεῖν. ὅτω καὶ τοῖς παιδίοις, ὅταν συμβῇ τὸ λεπτὸν, εἶτα πάλιν καταχῇ εἰς τὴν φύσιν ἐκεῖνο ὃ μόριον, ἕως ἂν ἡ ὥρα ἔλθῃ ἰσχύσαν αὖθις καὶ ἀποκριθῆναι.

Διὰ τί ἔνια ψοφεῖ καὶ κινεῖται ἄξαφνης, οἷον τὰ κιβώτια, οὐδενὸς κινοῦντος αἰσθητοῦ κινοῦντος· καίτοι χρόνον γέγονε ὃ κινοῦν τοῦτο κινοῦν; ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ φθορᾶς καὶ γήρως. ὥσπερ δυναμένου γὰρ φθείρειν τὰ λεγόμενα, ὥσπερ τοῦ χρόνου. πότερα ἢ ὅμοιον τοῦτο τοῖς σαλαγμοῖς καὶ τοῖς ὥσπερ τῶν ἐκφυομένων ἀεροειδοῦς λίθοις; ὃ γὰρ ὃ τελευταῖον αἴρει ἢ κινεῖ, ἀλλὰ ὃ συνεχές. ὅτι δὲ τοῦτου συνεχὲς, αἰσθη-

του ὄντος, ἀλλὰ τὴν γίνεσθαι τὴν κίνησιν. ὥστε ὃ καὶ ὁ Δημόκριτος,
ἀλλοῖς χρόνοις κινεῖσθαι, καὶ διαρρεῖσθαι εἰς ἀναίσθητα. τῷ γὰρ πυκνὸν
συνεχεῖ, ἐκίνησε καὶ ἔφθειρε. συνεχὲς δέ ἐστιν, οὐκ ἐν τῷ νῦν, ἀλλ'
κθ ἐν τῷ διεσμένῳ χρόνῳ ὑπὸ τοῦ νῦν. Διὰ τί οἱ χασμώμενοι
ῥᾷον ἀκούουσιν; ἢ ὅτι τὸ ἐξιόντος πνεῦμα ἐν τῇ χάσμῃ πολὺ, καὶ εἰς τὰ ὦτα χωρεῖ ἔσωθεν, ὥστε καὶ τῇ αἰσθήσει ἐπίδηλον εἶναι τὴν
κίνησιν ἐν οἷς δεῖ τὴν ἀκοήν· μᾶλλον δὲ ἐκ τῶν ὕπνων; ὁ δὲ
φόβος, ἀήρ, ἢ πάθος ἀέρος ἐστίν. ἅτε παίοντος οὖν [τοῦ] ἔσωθεν, εἰσ-
ερχομένου ἔξωθεν φόβος, καὶ ὑπὸ τῆς κινήσεως καὶ τοῦ ἔξωθεν φόβου ἐκ-
λ χρούεται ἡ κίνησις. Διὰ τί ἰσχνόφωνοι παῖδες [ὄντες] μᾶλλον, ἢ ἀνδρες; [ἢ] ὥσπερ καὶ τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ἀεί ἦσαν κρατοῦσι παῖδες ὄντες, καὶ ὅσοι ἐλάττους δύνανται βαδίζειν, ὁμοίως καὶ τῆς γλώττης οἱ νεώτεροι δύνανται; ἐὰν δὲ πρὸς ἅπασι μικροὶ ὦσιν, οὐδὲ
φθέγγεσθαι δύνανται, ἀλλ' ἢ ὥσπερ τὰ θηρία, ἅμα δὲ μὴ κεῖσθαι.
εἶτα δὲ διὰ μόνον ὅτι τὸ ἰσχνόφωνον, ἀλλὰ καὶ βαυλοὶ καὶ ψελλοί. ἢ
μᾶλλον οὖν βαυλότης, τοῦ γράμματός τινος μὴ κεῖσθαι, καὶ τοῦτο δὲ τυ-
χόν· ἡ δὲ ψελλότης, τοῦ ἐξαίρειν τι, ἢ γράμμα, ἢ συλλαβήν. ἢ ὅ ἰσ-
χνοφωνία, ἀπὸ τοῦ μὴ δύνασθαι ταχὺ σωλῆνας τὴν ἑτέραν συλ-
λαβὴν πρὸς τὴν ἑτέραν. ἄπορον δὲ ἡ ἀδυναμία. τῇ γὰρ διανοίᾳ οὐκ ἐμπίπτει ἡ γλῶττα. ταὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ οἱ μεθύοντες πά-
λα χοισι, καὶ οἱ πρεσβύται· ἔλαττον γὰρ πάντα συμβαίνει. Διὰ τί ἡ φω-
νὴ βέμβ καὶ τῶν ἀγωνιώντων καὶ τῶν δεδιότων; ἢ ὅτι σείεται ἡ καρδία
τοῦ θερμοῦ ἐξιόντος; ἀμφοτεροῖς γὰρ πάσχουσι τοῦτο. καὶ γὰρ τοῖς ἀγω-
νιῶσι συμβαίνει, καὶ τοῖς φοβουμένοις. σφυγμὸς γάρ, ὁ γὰρ μία ἡ πλη-
γή, ἀλλὰ πλείους, ὥσπερ ἡ τῶν ᾠδαινενδεισμένων χορδῶν.
λϛ Διὰ τί οἱ μὲν ἀγωνιῶντες, βαρὺ φθέγγονται· οἱ δὲ φοβούμενοι,
ὀξύ; ἢ ὅτι τοῖς μὲν φοβουμένοις, καταψύχεται ὁ τόπος ὁ περὶ τὴν καρ-
δίαν, κάτω ὁρμῶντος τοῦ θερμοῦ· ὥστε ὀλίγον ἀέρα κινοῦσιν; ἡ γὰρ
ἰσχὺς

ἰσχὺς ἐν τῷ θερμῷ· τοῖς δὲ, ἄνω φέρεται τὸ θερμὸν, ὥσπερ τοῖς ἀμμωνιμηθίοις· διὰ ἀμμώνιμον γὰρ [καὶ] ἀγωνιῶσι. τοῖς δὲ ἀμμωνιμηθίοις ἄνω φέρεται πρὸς τὸ πρόσωπον. σημεῖον δ', ὅτι ἐξέρυθροι γίνονται μᾶλλον. σωτήριον οὖν καὶ παχὺ ποιεῖ τὸν ἀέρα, ᾧ φθέγγονται· ὁ δ' τοιοῦτος, βραδέως ὠθεῖται. τὸ δὲ βραδὺ ἐν φωνῇ, βαρύ ἐστιν.

Διὰ τί δύσπνοωτέρα ἡ νὺξ τῆς ἡμέρας ἐστί; πότερον ὥσπερ Ἀ- λγ
ναξαγόρας φησὶ, διὰ τὸ τὴν μὲν ἡμέραν, σίζειν καὶ ψοφεῖν τὸν ἀέρα θερ- »
μαινόμενον ὑπὸ τοῦ ἡλίου· τὴν δὲ νυκτὸς, ἡσυχίαν ἔχειν, ἅτε ἐκλελοι-
πότος τοῦ θερμοῦ· ἢ δὲ μᾶλλον ἀκουστὸν μηδενὸς ὄντος ψόφου; ἢ διὰ
τὸ διὰ τοῦ κενωτέρου μᾶλλον ἀκουστὸν εἶναι, ἢ διὰ τοῦ πλήρους. ἔστι
δὴ τὸν μὲν ἡμέραν, ὁ ἀὴρ πυκνὸς, ἅτε πεπληρωμένος ὑπὸ τοῦ φωτὸς
καὶ τῶν ἀκτίνων· τῆς δὲ νυκτὸς, ἀραιότερος, διὰ τὸ ἀπεληλυθέναι
ἐξ αὐτοῦ τὸ πῦρ καὶ τὰς ἀκτῖνας, σώματα ὄντα. ἢ ὅτι τὸν μὲν ἡμέραν, τὰ
σώματα πρὸς πολλὰ τὴν διάνοιαν ἔλκει· διὸ οὐκ ἀκριβὴς ἐστὶ πρὸς
τὸν ἀκοήν; καὶ τὸ πρόσπιπτον ἡμᾶς πάντα, μᾶλλον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἢ τῇ
νυκτὶ, καὶ αἰσθάνεται πρόσπιπτα μᾶλλον ἐν τῇ ἡμέρᾳ· ἀκριβεστέρα δὴ αἴσθησις διανοίας, καθάπερ καὶ ἀναίσθητον πόνον ἔχει, ὥσπερ εἴρηται· τὸ, νῦς ὁρᾷ, καὶ νῦς »
ἀκούει. νυκτὸς δὲ τὴν ὄψεως ἀργούσης, καὶ τῆς διανοίας μᾶλλον ἠρε- »
μούσης, ὁ τὴν ἀκοὴν πόρος [μᾶλλον] ἀνεῳγμένος, καθάπερ τὴν ἡμέ-
ρας, δεκτικὸς μᾶλλόν ἐστι τῶν ἠχῶν ὁμοίως, διὰ καὶ τὸ μήτε αὐτὸν ἐνεργεῖν, μήθ' ὑπὸ τὴν ὄψεως παρεν-
οχλεῖσθαι, καθάπερ καὶ τὴν ἡμέρας. Διὰ τί οἱ ἄγρυπνοι, οἱ μὴ ᾠδοὶ καὶ λδ
γλαῦκες, καὶ οἱ νῦν ἐγρηγορότες, καὶ οἱ δύσνοχοι, ὀξὺ φθέγγονται· οἱ δὲ
ὕδρες, βαρύτερον; [ἢ] διὰ ἀσθένειαν τὸ κινοῦντος μορίου τὸν ἀέρα;
ὀλίγον γὰρ ὁ ἀσθενὴς κινεῖ. ὁ δὲ ὀλίγος, ταχὺ φέρεται. ὃ δὲ ταχὺ φε-
ρόμενον, ὀξύ. ἢ διότι ὁ πόρος ὁ πρῶτος, δι' οὗ ἡ φωνὴ φέρεται, τοῖς
μὲν ἀγρύπνοις μικρός· (ὥστε ὀλίγον ἐξ αὐτοῦ τὸ ὠθοῦν τὸν ἀέρα· ὀλί-
γος δὲ ὤν, ταχὺ φέρεται διὰ μικρὸς τοῦ ἄνω φαρυγγος) ἀκμάζουσι δὲ

καὶ ἀνδρωμένοις διίσασιν οὗτ', ὥσπερ καὶ ὅτι τὰς ὀργάς· ὥστε καὶ πλείων ὅστιν ὁ ὠδυνμένος. βεβαιότερον οὖν διιών, βαρεῖ γίγ.

λε Διὰ τί οἱ ἰχνόφωνοι δυνάνται σχολέγεσθαι μικρόν; ἢ ὅτι ἴσον τῇ φωνῇ, ἐμποδίζοντός τινος; ὁμοίας δὲ ἰχνὸς οὐδὲ ὁμοίας κινήσεως, μὴ ἐμποδίζοντός τε τοῦ κίνησιν μηδενός, καὶ ἐμποδίζοντος, βιάσασθαι δεῖ. ἡ δὲ φωνὴ κίνησίς ὅστι. μεῖζον γὰρ φθέγγονται μᾶλλον οἱ τῇ ἰχνῖ χρώμενοι. ὥστ' ἐπεὶ ἀνάγκη ἀποβιάζεσθαι τὸ κωλύον, λς δυάγκη μεῖζον φθέγγεσθαι τὰς ἰχνοφωνίας. Διὰ τί ὀξωνιῶντες μᾶλλον, μᾶλλον ἰχνόφωνοι γίνονται· ἐν δὲ ταῖς μέθαις, ἧττον; ἢ ὅτι ἀποπληξίας ὁμοιόν ὅστι τὸ πάθος μέρους τινὸς τοῦ ὄντος, ὃ ἀδυνατοῦσι κινῆν, ἐμποδίζοντες σχεδὸν τοῦ κατάψυξιν; ὁ μὲν οὖν οἶνος, φύσει θερμὸς ὤν, λύει τοῦ κατάψυξιν μᾶλλον· ἡ δὲ ἀγωνία, ποιεῖ φόβος γάρ λζ τις ἡ ἀγωνία· ὁ δὲ φόβος, κατάψυξις. Διὰ τί ἔξω θεν εἰς τὰς οἰκίας εἰσαχθύεται μᾶλλον, ἢ ἔσω θεν ἔξω; ἢ ὅτι ἔσω θεν ὁ φόβος σχεδὸν ἀλλ' ἢ ἐπὶ πᾶσι· ὥστε οὐκ ἰκανὸν ἔκαστον μέρος ἀκουσθῆναι, ἢ ἧττον; ἔξω θεν δὲ ἔσω εἰς ἐλάττω τόπον καὶ ἄφεσι ἐξῶσα, ἡ φωνὴ βαθίζουσα, ἀθρόα ἔρχεται· ὥστε μείζων οὖσα, κρύεται μᾶλλη λον. Διὰ τί οἱ ἰχνόφωνοι μελαγχολικοί; ἢ ὅτι τῇ φαντασίᾳ ἀκολουθεῖν ταχέως, ὃ μελαγχολικὸν ἐστίν; ὅστιν; οἱ δὲ ἰχνόφωνοι, τοιοῦτοι. ὡσπερ γὰρ ἡ ὁρμὴ τοῦ λέγειν τοῦ δυνάμεως αὐξῆς, ὡς θᾶττον ἀκολουθούσης τῆς ψυχῆς τῷ φαίνεσθαι. καὶ οἱ ταχεῖς δὲ ὡσαύτως. βεβαιότερα γὰρ τὰ μέρια τοῖς τοιούτοις ταῦτα. σημεῖον δὲ· οἰνωμένοι γὰρ, τοιοῦτοι γίνονται, ὅταν μάλιστα τοῖς φαινομένοις ἀκολουθοῦσι, λθ καὶ ὡς ὁρῶ οἰνῶ. Διὰ τί τὰ ταχέα συμφέρει πρὸς εὐφωνίαν, ἐπεὶ καὶ τοῖς ταχέσιν; ἢ ὅτι τὰ σχοινία ἐφάπτεται, λεαίνει· τὰ δὲ ταχέα μ σα, γλισχρότητα ἔχει τινά; ῥυπλικὸν γὰρ τοῦ φαρυγγος. Διὰ τί τὰ μὲν μακρὰ ὀξύτερον φθέγγονται, σφοδρότερα ὄντα· ὁ δὲ ἀνεμος, ἀσθενῶν; ἢ ὅτι ἐλάττω κινεῖ ἄερα; οὗτος γὰρ ταχὺ διέρχεται. ὃ γὰρ

ὃ ταχὺ, ὀξὺ ποιεῖ τὸ φόφον. Διὰ τί ἀκηύοισι μᾶλλον κατέ- μα
χοντες ὃ πνεῦμα, ἢ ἐκπνέοντες; δῆλον γὰρ ἐν ταῖς θήραις τῷδε γί-
νεται ἑαυτοῖς, μὴ πνευσιᾶν. πότερον ὅτι ὃ αἰθηλικὸν δίω ἔρχεται
ἀφεθμῶν τῶν φλεβῶν; καθ' ὁδόντων γὰρ, κάτω· δῆλον γὰρ μᾶλλόν τε
ἐκπνέοισι καθ' ὁδόντων, ἢ εἰσπνέοισι, καὶ αὐτηκοί εἰσιν. ἢ ὅτι ὃ αἷμα
δι' ἔρχεται ἐκπεπνευκότος· ὥστε κενοῦται τὰ ἄνω; ἀκηύοισι δὲ τῷ
κενῷ. ἢ ὅτι ὁ φυσιασμὸς, φόφος τίς ἐστι; ὃν ὃ ἐν τῷ ἐκπνεῖν γινό-
μενος, κωλύει ἀκηύειν. Διὰ τί θᾶττον μὲν φοφοῦσι καὶ πηδῶσιν οἱ μό
ἄλες οἱ μικροὶ, μείζω ὄντα φοφοῦσι καὶ πηδῶσιν οἱ μεγάλοι; ἢ δῆλόν τι, οἱ
μὲν, ταχὺ χίζονται, διὰ τὸ μικρότητα. οἱ ὄ, βραδέως. ἔχουσι γὰρ
πολὺ, ὃ δεῖ διῆθεῖν τὸ πνεῦμα. μεῖζον γὰρ ἔργον, ὃ μεῖζον διαφύσαι,
ἢ ὃ μικρόν. φοφεῖ δὲ ὁ μὲν μικρὸς, μικρόν· (ἡ γὰρ πλαγὴ, μικρά) ὁ
ὄ μείζων, μεγάλα· μεγάλη γὰρ ἡ πλαγή. ὁ δὲ φόφος, πλαγή ἐστι.
καὶ πηδᾶ δὲ μᾶλλον ὃ ἰσχυρότερον, αἱ πλαγεῖσι· ἧττον γὰρ ἐνδίδωσι.
Διὰ τί ἐὰν εἰς πολὺ πῦρ ἐμβάλῃ τις ὃ αὐτὸ μέγεθος ἁλὸς, ἧτ- μγ
τον φοφεῖ, ἢ ὑφοφεῖ; ἢ ὅτι φθάνει καταφαυθεὶς πρὶν διαθεῖναι; καίε-
ται μὲν γὰρ, τῷ ὃ ὑγρὸν ἀναλωθῆναι· φοφεῖ δὲ, τῷ διαθεῖναι.
Διὰ τί οἱ χασμώμενοι ἧττον ἀκηύουσιν; ἢ ὅτι ὃ πνεῦμα συνα- μδ
πολαμβάνουσι; ὃ ὄ συμπολαμβανόμενον πνεῦμα, ὥσπερ τὰ ὦτα ἀ-
θροίζει, κωλύει ἀκηύειν. σημεῖον δὲ· ἐν γὰρ τοῖς ὠσὶ φόφος γίγνε-
ται ὅταν χασμησώμεθα. ἐπὶ ὄ καὶ φωνή τις γίγνεται τῶν χασμωμένων. τοῦτο
δὲ κωλυτικὸν τοῦ ἀκηύειν· καὶ συμπιέζεσθαι ἀναγκαῖον τὰς ἀκοάς,
διαπνεόντων τοῦ σώματος. Διὰ τί τῆς φωνῆς, ὁπόταν ῥύσις τίς με
ἐστι, φυσιν ἐχούσης ἄνω φέρεσθαι, μᾶλλόν ἐστιν ὑπήκοος ἄνωθεν κά-
τω, ἢ κάτωθεν ἄνω; ἢ ὅτι ἡ φωνὴ, ἀήρ τίς ἐστι μετ' ὑγροῦ, ὃ φέρει κά-
τω ἢ οὐκ ἄνω; τοῦ γὰρ ὑγροῦ κατὰ φύσιν ἡ κάτω φορά. δῆλον τοῖς κά-
τω μᾶλλον ἀκηύειν. ἢ τοῦτο μὲν ὑπὸ τῆς τοῦ ζώου φωνῆς μόνον
γίγνεται· [ἀεὶ γὰρ μετ' ὑγροῦ.] ὃ ὄ συμβαῖνόν ἐστι καὶ ὅτι τῶν ἀλλων φό-

φων; καθάπερ οὖν ἡ ὄψις, ἐὰν μὴ ἄνωθεν κάτω τρέψπέσῃ, τῷ
ἀνάκλασιν ἄνω ποιῆται, κάτωθεν ὃ ἄνω τρεψπεσοῦσα, ἀνεκλάσθη
κάτω· τ' αὐτὸν δ' ἔπον ἡ φωνὴ ἡ φύσιν ἔχουσα ἄνω φέρεσθαι, τρεψ-
κήλασα τῷ ἐξ ἀναγκίας ἀέρι, διάζεσθαι μὴ δ' δυνάται, πλείο-
να ὄντα καὶ βαρύτερον· ἀνακλασθεὶς δὲ ὁ κινηθεὶς ἀὴρ ὑπὸ τοιοῦτ-
ου, ἠνέχθη κάτω. διὸ καὶ καταχεόμενος, ἀκούεται κάτω μᾶλλον. τοι-
οῦτο δὲ καὶ ὃ περὶ τὸν ἠχὼ συμβαῖνον ὄστιν, ἀνάκλασις ἡ φωνῆς ὑπὸ
μὲν τοῦ ἀναγκίου. Διὰ τί μεγάλοντων μᾶλλον ἀποῤῥήγνυται ἡ φωνὴ,
ἢ νηφόντων; ἢ ὅτι ὃ πεπληρῶσθαι, ταχέως ἀποῤῥηγνύσι τὸν
φωνέοντα; σημεῖον δὲ τούτου· ὅτε γὰρ οἱ χορεῖ μελετῶσιν ἐξ ἀεί-
σου, ὅτε οἱ ὑποκριταὶ, ἀλλὰ νήστεις. ἐν δὲ τῇ μέθῃ, πληρέστεροι ὄν-
τες, ἀλύπως μᾶλλον ἀποῤῥήγνυται τὰς φωνάς. Διὰ τί πο-
τε τῶν ὀξυτέρων φωνῶν ποῤῥωτέρω ἀκούουσιν; ἢ ὅτι ὃ ὀξὺ ἡ
φωνὴ, ταχὺ ὄστι; θᾶττον γὰρ κινῆται, τὰ βία μᾶλλον φερόμενα· τὰ δὲ
μὴ σφοδρότερον φερόμενα, ὅπερ πλέον φέρει. Διὰ τί κατέχον-
τες ὃ πνεῦμα μᾶλλον ἀκούομεν; ἢ ὅτι ἡ ἀνάπνευσις φόφον ποιεῖ
παρέχει. εἰκότως οὖν τότε μᾶλλον ἀκούομεν, ὅταν ἧττων ὁ φόφος
μὴ ᾖ. ἧττων γὰρ ὁ φόφος, ὅταν κατέχωμεν ὃ πνεῦμα. Διὰ τί
ὃ μὲν φῶς, διέρχεται διὰ τῶν πυκνῶν, λεπτότερον ὄν, καὶ πόῤῥω
ὄν, καὶ θᾶττον· ὁ δὲ φόφος, διέρχεται; ἢ ὅτι ὃ μὲν φῶς, κατ' εὐθείαν
φέρει. (ὥστε δὲ καὶ ἀντιφράξῃ τι τὴν εὐθυωρίαν, ὅλως ἀποκέκλι-
κεν) ὁ δὲ φόφος, φέρει καὶ οὐκ εὐθύ, διὰ τὸ πνεῦμα εἶναι; διὸ πάν-
τα χόθεν φοφοῦντες ἀκούομεν, καὶ οὐ μόνον τὴν κατ' εὐθυωρίαν τοῖς
οὖσι. Διὰ τί ποτε οἱ μὲν γελῶντες, βαρὺ φθέγγονται· οἱ δὲ κλαί-
οντες, ὀξύ; ἢ ὅτι ἀπὸ τῶν σωτόνων ὀξεῖα ἡ φωνή; ὃ δὲ ὀξὺ ὄστιν ἀσθε-
νές. ἄμφω δὲ ταῦτα μᾶλλον τοῖς κλαίουσιν ὑπάρχει. καὶ γὰρ σω-
τένα τέτηται μᾶλλον οἱ κλαίοντες, καὶ ἀσθενέστεροί εἰσι. Διὰ τί, εἰ καὶ
ἡ φωνὴ ἀὴρ τις ἐγκεκλεισμένος ὄστι, φερομένη διαλύεται πολλάκις
ὃ ἐπ-

ὃ σῆμα· ἡ δὲ ἠχὼ, ἡ γῆς πληγέντος τοῦ τοιούτου τοίχου πρὸς τὸ περιὸν, οὐ σῴζεται δῆλον, ἀλλὰ σαφῶς ἀκούομεν; ἢ διότι διάκλασίς ἐστιν, ἡ κατάκλασις; τοῦτο γὰρ ὅλον ἀφ' ὅλου· εἶτα ὃ πάθος ἀφ' ὁμοίου. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀέρος ἀνακλᾶται ἐν τῷ κοίλῳ, οὐκ ἀπὸ τοῦ κοίλου. Διὰ νβ
τί ἑνός τε καὶ πολλῶν φθεγγομένων ἅμα, ὅτε ἴσος ὁ φθόγγος, ὅτε ἐπὶ πλέον γεγονόσιν, ὡς κατὰ λόγον, εἰς ὃ πόρρω; ἢ ὅτι ἕκαστος τοῦ καθ' αὐτὸν ἀέρα τοροῖ, ἀλλ' ὁ τὸν αὐτὸν, πλεῖω ὅπου μικρόν; ὅμοιον γὰρ συμβαίνει, ὥσπερ ἂν εἰ πολλοὶ μὴ εἶεν οἱ βάλλοντες, ἕκαστος μὴν τοι λίθῳ ἑτέρῳ, ἢ οἵ γε πλῆθοι. ὅτε γὰρ ἐκεῖ πόρρωθεν ὁρᾶν ἀφίξεται βέλος, ἢ ὁ κατὰ λόγον, ὅτε ἐν ταὐτῷ. ὁ γὰρ ἑνὸς ἡ τοσαύτη φωνὴ, δῆλα πολλῶν. ἐγγύθεν μὲν οὖν κατὰ λόγον, πολλὴ φαίνεται ἡ φωνή. καὶ γὰρ τὰ βέλη πλείω τύπτεται τοῦ αὐτοῦ πόρρωθεν δὲ, οὐκέτι.

Διὰ τί ἀγωνιῶντες μὲν, βαρύτερον φθέγγονται· φοβούμενοι δ', ὀξύτερον; καίτοι καὶ ἡ αἰδὼς φόβος τίς ἐστιν. ἡ δὲ φέρε πολὺ ὃ πάθος; οἱ μὲν γὰρ αἰδούμενοι, ἐρυθριῶσιν· ἡ δὲ ἀγωνία, αἰσχύνη τίς ἐστιν· οἱ δὲ φοβούμενοι, ὠχριῶσι. φανερὸν οὖν ὅτι τοῖς μὲν φοβουμένοις ἐκλείπει ἄνωθεν ὃ θερμόν· (ὥστε κινεῖ ἀσθενὲς ὄν, ὀλίγον ἀέρα ὃ πνεῦμα· ὃ δ' ὀλίγον, ταχὺ φέρει· ὃ δὲ ἐν φωνῇ ταχὺ, ὃ ὀξύ) τοῖς δ' αἰδουμένοις, ἄνω ἔρχεται ὃ θερμὸν πρὸς τὰ ἐκτός. σημεῖον δ', ὅτι γίνονται ἐξέρυθροι. πολλὸν δ' κινεῖ ἀέρα ἡ πολλὴ δύναμις. ὃ δὲ πολύ, βραδέως φέρεται. ὃ δ' βαρὺ ἐν φωνῇ, βραδύ. Διὰ τί ἰαμβόφωνοι γίνονται; ἢ ἄπιον ἢ κατάψυξις τοῦ τόπου ᾧ φθέγγονται, ἢ ὥσπερ ἀπόπληξία τοῦ μέρους τοῦτό ἐστιν; δῆλον καὶ θερμαινόμενοι πάλιν οἵονται καὶ τῷ λέγειν συνεχῶς, ῥᾷον συνείρειν τὸν λόγον. Διὰ τί νε
μόνον τῶν ἀνθρώπων ζώων δύσφθογγος γίνεται ἰαμβόφωνον; ἢ ὅτι λόγου κοινωνεῖ μόνον· τὰ δὲ ἄλλα, φωνῆς; οἱ δ' ἰαμβόφωνοι, φωνοῦσι μὲν, λόγον δὲ οὐ δύνανται συνείρειν. Διὰ τί τοῦ μὲν χείμωνος, ὀξύτερον νς
φθέγγονται, καὶ νήφοντες· θέρους δὲ, καὶ μεθύοντες, βαρύτερον;

ἢ ὅτι ὀξυτέρα μᾶλλόν ἐστιν, ἢ ταχυτέρα· ταχυτέρα δὲ ἐστίν, ἢ ἀπὸ στενοτέρας μᾶλλον φωνή; τῶν δὲ νηφόντων, καὶ ἐν τῷ χειμῶνι, τὰ σώματα στενώτερα μᾶλλον, ἢ μεθυόντων, καὶ ἐν τῷ θέρει. ὁ γὰρ θερμὸν, καὶ αἰ
νζ ἀλέαι, διαλύει τὰ σώματα. Διὰ τί ἡ φωνὴ ὕσταδον τελεῖται τοῖς ἀνθρώποις τῶν φθεγγομένων; ἢ διότι πλείστας ἔχει διαφορὰς καὶ εἴδη; τὰ γὰρ ἄψυχα ζῶα, ἢ ὀθόνη γράμμα, ἢ ὀλίγα διαλέγονται. ὁ δ' ἄνθρωπος ποικιλώτατον καὶ πλείστας ἔχων διαφορὰς, ἀνάγκη ἐν πλείσῳ
νη χρόνῳ ἀπολελύσθαι. Διὰ τί ἡ μὲν ὄψις, ἃ διέρχεται διὰ τῶν στερεῶν· ἡ δὲ φωνὴ, διέρχεται; ἢ ὅτι τῆς μὲν ὄψεως, μία φορὰ ἡ κατ' εὐθείαν· (σημεῖον δ' αἵ τε τῶν ἡλίων ἀκτῖνες, καὶ ὅτι ἐξ εὐαυλίας μόνον ὁρῶμεν) τῆς δ' φωνῆς, πολλαί; ἀκούομεν γὰρ πανταχόθεν. ὅταν οὖν κωλυθῇ κατ' εὐθείαν ἐκπίπτειν, διὰ τὸ μὴ κατ' ἀλλήλους εἶναι τὰς πόρους, ἀδυναίης διεξῆν. ὁ δὲ ἀὴρ καὶ ἡ φωνὴ, ἅτε πανταχοῦ φερομένη, διὰ πάντος διαπίπτει καὶ ἀκούεται. ἐν δὲ τοῖς ὑγροῖς, αἱ μὲν ὄψεις, διέρχονται· αἱ δὲ φωναὶ, οὐκ ἀκούονται, ἢ μόλις, λεπτότερον ὄντος τοῦ ὑγροῦ, ἢ τῆς γῆς, ὅτι οἱ πόροι μικροὶ καὶ κατ' ἀλλήλους. ὥστε ἃ κωλύεται ἡ ὄψις εὐθυωρεῖν. διὰ τοῦτο καὶ διὰ μὲν τοῦ ὕελου διεξῆσι, πυκνῆς ὕσης· διὰ δὲ τοῦ ναρθήκος, ἀραιοῦ ὄντος, οὐ διεξῆσι. ἔτι τῆς μὲν οἱ πόροι, κατάλληλοι· τῶν δὲ, τοῦναντίον ἔχοντες. οὐδὲν ὄφελος εἶναι μεγάλους, ἐὰν μὴ κατ' εὐθείαν ὦσιν. ἡ δὲ φωνὴ οὐκ ἀκούεται, ὅτι ἐλάττω τὰ διάκενα τὰ ἐν τῷ ὕδατι τοῦ ἀέρος. ὥστε οὐ δυνάται δέχεσθαι, οὐδὲ μεῖναι τὴν φωνὴν, ἀλλὰ μόλις ἡ μετὰ φωνῆς. ἡ γὰρ φωνὴ, ἀήρ τις. οὐ γὰρ ἅπαν τὸ μανώτερον, διϊκνικώτερον, οὐ μὴ καὶ οἱ πόροι ὦσιν ἁρμόττοντες τῷ διιέντι. ὥστ' οὐδὲ συνεκνικώτερον εἰς αὐτὸ, ἂν μὴ δεκτικοὶ ὦσιν οἱ πόροι τῶν σωμάτων. καίτοι τὸ μὲν, μαλακὸν, καὶ δυναίμενον εἰς αὐτὸ συνιέναι. ἀλλ' ἔνια κωλύεται διὰ τὴν μικρότητα τῶν πόρων, οἷς ἡ ὕελος· ταύτης γὰρ [οὐ] συναγομένης, μανωτέρας ὕσης τοῦ ναρθήκος, διὰ τὴν εἰρημένην αἰτίαν.

αἰτίαν. ὁμοίως δ' καὶ ὁ ὕδωρ, καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον. ὥστε καὶ τόδε φανερὸν, διότι τοῦ μανοῦ καὶ μαλακοῦ, ἢ ταὐτοῦ ὄντος, ἢ τῷ πλησίον τὴν φύσιν, ἡ ὁ μανώτερον μᾶλλον σωάγεται εἰς αὐλόν. ἡ γὰρ αὐτὴ αἰτία πάντων. Διὰ τί δ' ἐλάττων μὲν ἡ φωνὴ ὀξυμυθίων, νθ
ὁμοία δὲ τ' χαρακτῆρα; ἢ ὅτι ἐμέμικται αὐλοῖς; ὁ δ' μεμιγμένον, ἡ τῇ μὲν ὅτι, τῇ δ' οὔ, ἀλλὰ πάντῃ. ὁμοίως οὖν πάντα χόδεν ὀξυμυθίων, σωέρχεται ὁμοίως. ὥστε ἐλάττον τε ἀνάγκη καὶ ὅμοιον εἶ).

Διὰ τί ἰσχνόφωνοι γίνον') ; πότερον ἀπὸ θερμότητα τῶν σπε- ξ
τέτρεσί εἰσιν; ὥστε τῶν σπάντων ὀπίσω ὡς τῶν οἱ ὀργιζόμε-
10 νοι. καὶ γὰρ ἤτοι πλήρης ἄθμαλος γίνον'). πολὺ μὲν οὖν ὁ πνεῦμα συμβαίνει. [ἢ] ἀπὸ τῶν ζέσιν τοῦ θερμοῦ ἀθμαίνουσι, ἀπὸ δ' πολὺ εἶ) καὶ μὴ φθάνει ἐπὶ τῶν ἐξιόντων τῆς ἀναπνοῆς χαιρῷ; ἢ μᾶλλον τὸ ἀναλίσκειν κατάψυξις ἢ θερμότης τοῦ τόπου ᾧ φθέγγονται, ὥσπερ ἀποπλῆξία τοῦ μέρους τόπου; διὸ καὶ θερμαινόμενοι ἐπὶ τὸ οἶνον καὶ
15 τοῦ λέγειν σωεχῶς, ῥᾷον σωείρουσι τὸν λόγον. Διὰ τί τοῦ χει- ξα
μῶνος αἱ φωναὶ βαρύτεραι; ἢ ὅτι παχύτερος ὁ ἀὴρ; παχυτέρου δ' ὄντος, βραδυτέρα ἡ κίνησις· ὥσθ' ἡ φωνὴ βαρυτέρα. ἢ διότι ἀπὸ τῶν γέρνων βραδύτερον χωρεῖ ὁ ἀὴρ; συμφέρεται δ' ὁ τοῖς περὶ τὸν φάρυγα, ἐπὶ τε τοῦ ψυχροῦ καὶ τοῦ ὑπερρέοντος φλέγματος.
20 Διὰ τί τὰ παιδία, καὶ αἱ γυναῖκες, καὶ οἱ εὐνοῦχοι, καὶ οἱ λεπτοὶ, ξβ
φθέγγονται ὀξύ; ἢ ὅτι θᾶττον κίνησις ὅτιν ἡ ὀξυτέρα; ἔστι δ' ὁ αὐλὸς πλείονος διεκνητότερον· ὥστε οἱ ἐν ἀκμῇ, πλείω σωεπιπάσσωνται τ' ἀέρα. ἐπεὶ οὖν βραδύτεροι ἰόν, βραδυτέραν ποιοῦσι τ' φωνήν. ἐν δὲ τοῖς παιδίοις καὶ εὐνούχοις, ἀπὸ δ' ἐλάττω ἐστὶν, ἐναν-
25 τίως. βέμεν δὲ τοὺς πρεσβύτας, ἃ δυναμένους κρατῆσαι, ὥσπερ τοῖς ἀ- δυνάτοις καὶ παιδίοις, ὅταν μακρὸν ξύλον λάβωσιν ἀπ' ἄκρου, ὁ ἕτερον ἄκρον σείεται, ἀπὸ δ' μὴ κρατῆσαι. διὸ αὐλὸς ὁ ἐπιπολαιώτερον καὶ ὅτι τοῦ ἀγωνιώντων καὶ φοβουμένων καὶ ῥιγώντων, αἴτιον τὸ θέμα

τ̃ φωνῆς. τ̃ῶ γὰ ἔχοντος τὸν φωνὸν τοιαύτῳ, τ̃ τοιούτων παθῶν εἶσω ὠθουμένου τ̃ῶ πλείσου, λοιπὸν ὀλίγον ὄν, ὃ δύναται κεκλῆσθαι τ̃ φωνῆς· διὸ καὶ σείεται καὶ βρέμει. διὸ καὶ οἱ τεχνικοὶ τ̃ῶν σωμάτων ὅτι ἀγωνιῶσι, μικρὸν ἀμάλγαμ ἐξ ἀρχῆς, καὶ ἄγει ὃ ἂν καλάσωσιν· μικρᾶς γὰ ὄσης τ̃ φωνῆς, ῥᾴον κεκλοῦσιν. 5

Ὅσα ὠθεῖ τὰ ὑγρά. ιβ.

α Διὰ τί τ̃ ὑμιαμάτων ἧττον αἰσθάνονται πλησιον ὄντες; πότερον ὅτι ἀκεκαλυμμένα κεκαθεῖσα ἡ ἀπόῤῥοια τ̃ῶν ἀέρι, ἡδίων, ὥσπερ ἡ σμύρνη τ̃ῶν ἰατρῶν; ἢ καὶ τὸ ναντίον εἴη ἄν· ὥστε ἀφαιρεθαι ὃ πῦρ τὸν ὀσμὸν, μᾶλλον ὃ καίει; ἢ γὰ ὀσμὴ, ὑμιωμένων. διὸ καὶ ὅτι τ̃ῶν ἀνθρώπων, οὐκ ὀζεῖ· πορρωτέρω δὲ, [καὶ] καθαρώτερον β φαίνεται καὶ λεπτότατον τοῦτο. Διὰ τί αἱ ὀσμαὶ ἧττον ὑγραίνουσι τ̃ ὑμιαμ̃ καὶ τ̃ῶν ἀνθῶν ἐκ τ̃ ἐλαίου; πότερον ὅτι σωματοῦται τῇ ὀσμῇ καὶ γῆς μόρια, ἃ τοῦτο καὶ φέρεται μᾶλλον βάρος· ὥστε καθαρὰ πορρώτερον γίνεται ἡ ὀσμή; ἢ ὅτε ἐλαίου ὄσης τ̃ῆς ἀρχῆς, πλεῖον γίνεται ὃ ῥέον, ὅτε λίαν πόῤῥω; ὃ μὲν γὰ, ὀλίγου· ὃ δ', μᾶλλον ἀναπέταται. πότερον οὖν μῆκός ἐστιν, ἢ ψυχρός; καὶ εἰ μῆκος, μᾶλλον τίνι αἰτίαν εἴη ὃ συμβαίνον; λέγεται γὰ ὡς ὑγρὸν γίνεται τὰ δένδρα, εἰς ἃ ἂν δύνηται ἰέναι καλαισκήψη. ὅτι μὲν οὖν ὅτε πνέυτα, ὅτε ἀεὶ, δῆλον. πολλάκις γὰ ἰέναι μὲν γέγονε, τὰ δὲ δένδρα ὐδὲν ὑπόδηλον φαίνεται. ὅτε μὲν τε γίνεται τοῦτο, οὐκ ἐν πάσῃ γίνεται ὕλῃ· ἐπεὶ συμβαίνει γά ποτε· διὸ καὶ λέγεται. ὃ δ' ἄπιον, πρὸς συμβεβηκὸς τῇ ἰέναι ἀποδοτέον, μᾶλλόν τε καὶ εἰ μὴ ὅτί τις φύσις ἰέναι, ἀλλὰ τ̃ῆς ὄψεως πάθος ἀναλωμάτης. γίνεται δὲ, ὥσπερ ἐλέχθη, ὅχ ὅπως ἂν ἐχούσης τ̃ ὕλης ὃ πάθος· ὅτε γὰ ἐν τοῖς χλωροῖς δένδροις, ὅτε ἐν τοῖς αὖοις, ἀλλ' ἐν τῇ ἐμπεφρησμένῃ ὕλῃ φασὶν οἱ νομεῖς μ̃ τὰ ὑπὸ τῇ ἰέναι ὑδατα γίνεσθαι ὑπόδηλον τὸν ὐδαίαν, καὶ μάλισα ὃ ἂν ἀναπά-

λαθος

λαθος ἢ, ἡ ῥάμνος, καὶ ὧν τὰ ἀΰλη ὐώδη ἐστίν. αἴτιον δὲ τὸ ὐωδίας ἐστίν, ὅ περ καὶ ὅτι τῆς γῆς. διαθέρμου γὰρ καὶ διακεκαυμένης ὅσης, ὁ ἀὴρ ἐκφύσει, ὃ ποιοῦσιν ὐώδεις ὄζους. τὰ γὰρ πυρούμενα πως τῶν ὑγρότητα ἐχόντων ὀλίγην, ὐώδη γίνεται. πέπτει γὰρ ὁ θερμὸν τοῦτο. διὸ καὶ τῆς ὅλης γῆς τὰ πρὸς τὸν ἥλιον, ὐωδέστερα τῶν πρὸς ἄρκτον εἰσὶ· τούτων δὲ τὰ πρὸς ἕω, τῶν πρὸς μεσημβρίαν· ὅτι γεώδης μᾶλλον ὁ τόπος ὁ πρὸς τὴν Συρίαν καὶ Ἀραβίαν ἐστίν· ἡ δὲ Λιβύη, ἀμμώδης καὶ ἄϋλος. διὸ γὰρ μήτε πολλὴν ἔχει τὴν ἰκμάδα, (ἄπεπτος γάρ ἐστιν ἡ πολλὴ) μήτε ἄϋλος· ἡ γὰρ γῆ ἀτμίς. ὃ συμβαίνει καὶ πρὸς τὴν νεόκαυστον ὕλην, καὶ ὁ χυμὸς τοιοῦτον, ὥστε ἔχειν ὐωδίαν σὺν αὐτῇ. δηλοῖ δὲ τοῖς ἄπτεσιν. ἀφίησι γὰρ ἐν τούτοις τὴν ὀσμήν. δοκεῖ δὲ ἐν οἷς αἱ ἐνοικήσεις γίνεσθαι, ὅτι ὁσονοῦν αἷμα ὕδατος οἷόν τε γίνεσθαι. βραχεῖσά τε γὰρ ἡ ὕλη, καὶ ὡς ἐνόντι θερμῷ πέψασα, τὴν ἐν αὐτῇ γινομένην ἀτμίδα ἀφίησιν. ὅτε πολὺ ὃ ὕδωρ δοκεῖ· ἐκκλύζει γὰρ ὁ πολὺ λίαν, καὶ σβέννυσι τὴν θερμότητα τὴν ἐνυπαρχοῦσαν ἀπὸ τῆς πυρώσεως. τὰ δὲ μὴ τὴν ἴσην ὕδατα, ὑ πολλὰ ἔχει, ἀλλὰ μετρίως ὡς εἰπεῖν. καὶ ἐὰν πολλὰ γίνωνται ἴσα, ὑ πολὺ ἔχει, ἀλλὰ πολλάκις μόνον, ὀλίγον δέ. διὸ εἰκότως τοῦτον γινόμενον, ὅθεν ἀμφότερα ὁρῶντες διαφορὰν, πλὴν τὴν ἴσην, τούτῳ τὴν αἰτίαν ποιησάμενοι τῆς ὐωδίας. Διὰ τί τὰ ἀΰλη καὶ τὰ θυμιώμενα, πορρώθεν μᾶλλον ἥδεται ὄζει· ἐγγύθεν δὲ, τὰ μὲν, ποιωδέστερον· τὰ δὲ, καπνωδέστερον; ἢ ὅτι ἡ ὀσμὴ, θερμότης τίς ἐστι, καὶ τὰ ὐώδη, θερμά; ὃ δὲ θερμὸν, χεῦσον. ὥστε διὰ μὲν τοῦτο πορρωτέρω διΐοντα, ἀμιγεστέρα γῆς ἡ ὀσμὴ τῶν συμπαρεπομένων ὀσμῶν ἀπὸ τῶν φύλλων, καὶ τῶν καπνῶν, ὄντος ὑδατώδους ἀτμοῦ. πλησίον δ' ὄντων, τὰ μεμιγμένα αἰσθάνεται, σημαίνει ἐν οἷς ἐστί.

Διὰ τί πηγὰς μᾶλλον ὄζει κινήσεις; ἢ ὅτι ἀναπίμπλησι πλείω δ ἀέρα, ἢ πνιγαίζοντα; διαπέμπει δὲ ὧν ἡ ὀσμὴ θᾶττον ὅτω πρὸς

τὴν αἴσθησιν ἡμῖν. Διὰ τί τῶν χυμῶν ἥπιον ὀσφραινόμεθα, καὶ ἐν τοῖς πάγεσιν ἧκισα; ἢ ὅτι ὁ ἀὴρ ἀκινητότερός ἐστιν ἐν τῷ ψύχει; οὐκ οὖν ἀφικνεῖται ὁμοίως ἡ κίνησις ἡ ἀπὸ τοῦ σώματος τοῦ τοῦ ὀσμῶν ἔχοντος, διὰ τὴν δυσκινησίαν τῆς ἀπορροῆς, καὶ τὸ ἀέρος ἐν ᾧ ἐστιν.

Διὰ τί δριμύτερον ὄζει τῶν ἀρωμάτων ὅταν τέφρας θυμιωμένων ἢ ὅταν τοῦ πυρός, καὶ μᾶλλον καὶ πλείω χρόνον τὴν αὐτῶν ὀσμὴν ἔχει ὅταν τῆς τέφρας θυμιώμενα; ἢ ὅτι ἀπεπτότερά ἐστιν ἡ ὀσμὴ ὅταν τῆς τέφρας· διὸ καὶ πλείων; ὃ γὰρ πῦρ, ταχὺ πέπτον αὐτῶν τὴν δύναμιν, ἀλλοιοῖ τὴν ὀσμήν. ἡ γὰρ πέψις, ἀλλοίωσίς ἐστι τοῦ πεπτοῦ μένου. Διὰ τί ἥδιον ὄζει τὰ ῥόδων ὧν ὁ ὀμφαλὸς ξηρός ἐστιν, ἢ ὧν λεῖος; ἢ ὅτι μᾶλλον ὄζει ἡδύ, ὅσα τὴν φύσιν ἀπείληφε τὴν αὐτῶν; ἀκανθώδες δὲ φύσει τὸ ῥόδον ἐστί. διὸ μᾶλλον ἔχει τὰ κατὰ φύσιν, ἥδιστα ὄζει. Διὰ τί αἱ ὀσμαὶ ἐγγύθεν ἥπιον δυώδεις, καὶ θυμιαμάτων καὶ ἀνθῶν; ἢ ὅτι πλησίον μὲν σωματοφέρεται τὸ γεῶδες· ὥστε κεφαννύμενον, ἀσθενεστέραν ποιεῖ τὴν δύναμιν; εἰς ὃ τὸ πορρωκαταφέρεται ἡ ὀσμή. διὰ ταῦτα οὖν καὶ τειφθέντα τὰ ἄνθη, ἀπολλύει τὴν ὀσμήν. Πότερον αἱ ὀδμαὶ, καπνὸς, ἢ ἀὴρ, ἢ ἀτμίς; διαφέρει γάρ, εἰ ὁ μὲν, οἷον τὸ πυρὸς, ὁ δὲ, καὶ αὐτοῦ τούτου γένος. καὶ πότερον ἀπὸ τῆς αἰσθήσεώς τι πορεύεται ἐκεῖνα, ἢ ἀπ' ἐκείνων πορεύεται τὴν αἴσθησιν ἀφικνεῖται, ἀεὶ κινοῦν τὸ πλησίον ἀέρα; καὶ εἰ ἀπ' ἐκείνων ἀπορρεῖ, ἔδει ἔλαττον κινεῖσθαι· καίτοι τὰ δυώδεστατα ὁρῶμεν μάλιστα διαμένοντα. Διὰ τί δριμύτερον ὄζει μᾶλλον τῶν ἀρωμάτων ὅταν τέφρας θυμιώμενον, ἢ ὅταν τοῦ πυρός; ἢ διότι ἀπεπτότερά ἐστιν ἡ ὀσμὴ ὅταν τῆς τέφρας· διὸ καὶ πλείων; πολὺ οὖν καὶ τὸ γεῶδες σωματοθυμιᾶται, καὶ γίνεται καπνός· ὃ γὰρ πῦρ φθαρὲν ἐκκαῖον ὃ γεῶδες αὐτῶν. ὥστε ἡ ὀσμὴ καθαρωτέρα καὶ εἰλικρινὴς ἀφικνεῖται διὰ τὸ καπνῶδες. διὸ καὶ τειβόμενα, ἧττον δυώδη τὰ ἄνθη. ὃ γὰρ ἰὸν γεῶδες καὶ ἡ τείψις ἰνδὸς· καὶ ἡ βεβαδεῖα θερμότης διαφθείρει. Διὰ τί τὰ

τί τὰ ὑώδη ὑρηλικὰ καὶ ἀσέρματα καὶ φυτά; ἢ ὅτι θερμὰ καὶ λεπτά; τὰ δὲ τοιαῦτα, ὑρηλικά. ταχὺ γὰρ λεπτυνόμενη ἡ ἐνοῦσα θερμότης, καὶ ἡ ὀσμὴ ὑ σωματώδης· ἐπεὶ καὶ τὰ μὴ ὑώδη, οἷ σκόροδα, ἀμᾶ τῇ θερμότητα, ὑρηλικά, μᾶλλον μέντοι τηκτικά. θερμὰ δὲ τὰ ὑώδη ἀσέρματα· διότι ὅλως ἡ ὀσμὴ ἀμᾶ θερμότητα γίγν. ἀλλὰ τὰ δριμώδη, ἀπεπτά ἐστι. διὰ τί μὴ μόνον θερμὰ εἰσί, ἀλλὰ καὶ ὑπεπτα, εἰ ἔστιν ὑρηλικά, ὅπως συλλαμβάνῃ, λεπτυνόμενα τὰ ὑγρά. Διὰ τί ποτε ιβ οἱ κεκραμένοι τῶν οἴνων, ἧττον τῶν ἀκράτων ὀζοῦσιν; ἢ ὅτι ὁ κεκραμένος, ἀσθενέστερος τοῦ ἀκράτου ἐστί; ὃ δὲ ἀσθενέστερον, ταχὺ πρότερον ἐξίσταται τοῦ ἰσχυροτέρου. εἶτα ὁ κεκραμένος, ἔστιν ὑπερτέρας τοῦ ἀκράτου. ὑπερτέρας δέ ἐστιν, ὅταν ἄρξαι ὠτινιοῦν, καὶ ἐκλαβεῖν τι τῶν μὴ ὅταν ἄρχοντων. ὁ μὲν οὖν ἀκρατος, ὀσμώδης ἐστίν· ὁ δὲ κεκραμένος, ἄοσμος.

Ὅσα πρὸς δριμώδη. ιγ.

Διὰ τί ὃ μὲν ὗδωρ, ὅσῳ ἂν χρονίζηται ἐν τῷ σώματι, δριμυδέστερον γίγν· ἢ δὲ κάτω ὕς, ἧττον; ἢ ὅτι ἡ μὲν, ξηραίνεται μᾶλλον χρονίζουσα· ὃ δὲ ξηρότερον, ἀσηπτότερον; ὃ δὲ ὗδωρ, ταχύ). πρὸς σφατόν τε ὄν, ὁμοιότερον ὢν ὃ δὲ ἀρχῆς ἐστι πνεῦμα. Διὰ τί τὰ β δριμώδη τοῖς ἐδηδοκόσιν ὑ δοκεῖ ὄζειν; ἢ διὰ ὃ συντερπόμενα τῶν ὀσφρήσεων τῷ σώματι ἅτ' ὑρανόν, πλήρης ἡ αἴσθησις γίγν ταχύ, καὶ τῆς τε ἔσω οἰκείως ὁμοίως αἰσθάνεται, (ὃ γὰρ πρῶτον αἰσθάνονται πνεύτες· ὅταν δὲ ἄπνουν), οὐκ ἔτι, ὥσπερ συμφυῆς) καὶ ἡ ἔξωθεν ἡ ὁμοία, ἀφανίζεται ταχὺ τῆς ἔσω. Διὰ τί τελεύτια τὰ αἴθη, γ δριμυδέστερα; ἢ διότι συμμίγνυται τῇ ὀσμῇ ὃ γεῶδες ὃ ἐν τῷ αἴθῃ. Διὰ τί τῶν μὲν ζώων ἥδιστα ὠῶδές ἐστιν, ἔξω τῆς πάρδαλεως· (αὕτη δὲ καὶ αὐλοῖς τοῖς θηρίοις; φασὶ γὰρ αὐλοῖς τὰ θηρία ἥδεσθαι ὁμιλεῖσθαι) φλεγμα δ, καὶ δριμώδη ἐστί; τὰ δὲ φυτῶν πολ- δ

λάκις φθείρηται καὶ ἀναγκάζηται, ἔτι μᾶλλον δυώδη γίγνεται; πότερον ὅτι τῆς δυσωδίας αἴτιον ἀπεψία τις τοῦ περιττώματος; διὸ καὶ οἱ ἱδρῶτες ἐνίοις καὶ ἐνίοτε, τοιοῦτοί εἰσι· μάλιστα δὲ οἷς μὴ ἀεὶ τοιοῦτοι ἐκ τῶν νόσων γίνονται). καὶ αἱ φύσαι δὲ καὶ οἱ ἐρυγμοὶ οἱ τῶν ἀπεπτούντων, δυσώδεις εἰσί. τὸ αὐτὸ δὲ αἴτιον καὶ τοῦ ἐν ταῖς σαρξὶ, καὶ τὸ ἀνάλογον. λέγω δὲ ἀνάλογον, τὸ ἀντὶ σαρκὸς τοῖς ἀνύμοις ἐνυπάρχειν ζώοις. ἔστι γὰρ καὶ ἐνταῦθα περίττωμα ἐνίοις ἄπεπτον. τοῦτο οὖν ζώντων τε αἴτιον τῆς δυσωδίας ἐστὶ· καὶ φθειρομένων, σηπόμενον. διὸ καὶ τὰ πίονα καὶ ὅσα κατὰ τείχες, δυσώδη ἐστίν· ὅτι τὰ μὲν, πέπεται· τὰ δ', οὐκ ἔχει ὑγρότητα. τοῖς δὲ φυτοῖς, οὐκ ἔνι περίττωμα. ἢ ἔστι μέντοι καὶ τούτοις, ἀλλ' ὅτι θερμὰ καὶ ξηρὰ τῇ φύσιν ἐστὶ τὰ φυτά· ὥστε δύπεπτότερα ἡ ἰκμάς, καὶ δ πηλώδης ἐστὶν αὐτῶν; δηλοῖ δ' καὶ τῆς γῆς ἡ ἐν τοῖς θερμοῖς δυώδης ὅσα, Συρία καὶ Ἀραβία, καὶ τὰ δυώδη τὰ ἐκεῖθεν, ὅτι ξηρὰ καὶ θερμά ἐστι· τὰ δ' τοιαῦτα, ἄσηπτα. τὰ δὲ ζῶα, οὐ τοιαῦτά ἐστι καὶ θερμά· ὥστε αἵ τε περίττωσις ἄπεπτοι καὶ δυσώδεις αὐτῶν εἰσι, καὶ διὰ φυσητὰς ὁμοίως· καὶ διὰ φθειρομένων, σήπεται ἡ ὑγρότης· τοῦ δὲ, ἕνεκά γ' ἕνεκα ἔστιν. Διὰ τί τὰ δυσώδη θερμὰ ὄντα, μᾶλλον δυσώδη ἐστὶν ἢ ἐψυγμένα; ἢ ὅτι ἐστὶν ἡ ὀσμὴ ἀτμὸς καὶ ἀποῤῥοή τις; ὁ τε οὖν ἀτμὸς ἐκ τοῦ θερμοῦ γίγνεται, καὶ ἡ ἀποῤῥοή. κίνησις γάρ τίς ἐστι. τὸ δὲ θερμὸν, κινητικόν· τὸ δὲ ψυχρὸν, τἀναντίον σταλτικὸν καὶ συσταλτικὸν, καὶ φορᾶν δὲ κάτω ἔχει· τὸ δὲ θερμὸν, καὶ αἱ ὀσμαὶ πᾶσαι, ἀνωφερεῖς, διὰ τὸ ἐν ἀέρι τε εἶναι, καὶ τὸ αἰσθητήριον αὐτῶν ἄνω εἶναι, μὴ κάτω. ἐκεῖ γὰρ ἐγκέφαλον ἡ αἴσθησις ἡ ὀσμὴ, αἰσθησιν ποιεῖ. Διὰ τί ἐάν τις σκέψηται φάγῃ, τὸ ἥδιον ὄζει· ἀνθρώπων δ' ἐχόντων ἰσχυρὰν ὀσμὴν, οὐκ ὄζει ἐδεσθέντων; πότερον, ὥσπερ τινὲς τῶν παλαιῶν ἡδέως κλιζόντων φασὶν, ὅτι ἀναθυμιᾶται, ὥσπερ ἐν τῷ ὅλῳ, καὶ ἐν τῷ σώματι· εἶτα πάλιν ψυχθὲν, σωίζεται· ἐκεῖ μὲν, ὑγρόν· ἐνταῦθα δ', ἥδιον· ἡ δὲ ἐκ τῆς τροφῆς ἀναθυμίασις, ἐξ ἧς ἐγίνετο αὕτη συμ-

μιγνυ-

μιγνυμένη, ποιᾷ τὴν ὀσμήν. αὕτη γάρ ἐστιν, ὅταν μεταβάλλῃ. ἡ ἔδᾳ καὶ τὰ σήματα τοῦτο ποιεῖν, ὅσα ἰσχνὰς ὀσμὰς ἔχει· νιτρῶδες δὲ ὂν ποιᾷ; ἔτι συγκρινόμενα ἐκ τῆς ἀτμίδος, οὐκ εἰς ὃ ἀρχαῖον ἔρχεται, οἷον οἶνος ἐξ οἴνου, ἀλλ' ὄχ ὕδωρ· ὥστε καὶ τοῦτο ψεῦδος· ἀλλ' ὅτι μόνον φυσικὴν τῆς κάτω χειλίας τὴν ὀσμὴν ἐχόντων ἰσχνὰν καὶ ἀρωματικὴν ἅμα· τὰ δὲ σήματα, αἴτιον ποιᾷ, οἷον ἡ ῥάφανος, καὶ τὰ πνεύματα. ἡ οὐκ ἀρωματικά· κάτω δὲ τείνει τὴν ἀρχὴν ταύτην; καὶ γὰρ ἀρωματικήν, καὶ πνεῦμα ποιᾷ, καὶ τοῦτο κάτω. ὁ δὲ τόπος ὁ πέριξ τὰ αἰδοῖα καὶ τὴν κύστιν, τὴν τοιούτων ἀπολαύᾳ, διὰ τὴν γλιτνίασιν, καὶ ὅτι πνευματικός ὅτι. δηλοῖ δὲ [καὶ] ἡ στρογγυλότης τοῦ αἰδοίου. δῆλον οὖν ὅτι ἀφικνῆται ὃ περίττωμα εἰς τὴν κύστιν αὐτὴν, μάλιστα τῶν τοιούτων ἅμα τῷ πνεύματι· ὃ μιγνύμενον, ποιᾷ τοῦ ὕδατος τὴν ὀσμήν. Διὰ τί τὰ ζ σώματα μηδὲν ἐδηδοκότων ἀλλὰ νηστευόντων, ὄζῃ μᾶλλον· (ὃ καλεῖται νηστείας ὄζειν) φαγόντων ᾖ, οὐκέτι, ὅτε ἔδᾳ μᾶλλον; ἢ ὅτι χιλιοστημόριον τῆς χειλίας, θερμότερος ὁ ἀναγινόμενος διὰ τὴν ἀκινησίαν, οἷπερ ὃ πνεῦμα, καὶ τὰ φλεγματώδη περίττωματα; ὅτι δὲ θερμότερος γίγνῃ, σημεῖον ὅτι χειμῶνι ποιᾷ ἡ νηστεία μᾶλλον. φαγόντων ᾖ, διὰ ὃ ἐλάττων εἰ ἡ ὀσμὴ τῶν σιτίων, παύεται. κρατεῖ γὰρ τῆς θερμότητος ἡ τῶν σιτίων θερμότης· ὥστε μηδὲν πάσχειν.

Διὰ τί ἡ μασχάλη δυσωδέστατον τῶν τόπων; πότερον ὅτι ἀπυόστατός ἐστιν; ἔστι ᾖ ἡ δυσωδία ἐκ τοῖς τοιούτοις μάλιστα, διὰ ὃ σῆψιν γίνεσθαι τὴν ἰσυχίας τῆς ποιότητος· ἢ ὅτι χειμὼν καὶ ἀγύμναστος. η

Διὰ τί οἱ τῷ χρόᾳ ὄζοντες, ὅταν ἀλείφωνται μύρῳ, δυσωδέστεροι γίνονται; ἢ δῆτα τοῦτο ὅτι πολλῶν γίγνεται; οἷον ὀξὺ καὶ γλυκὺ συμμιχθὲν, ὃ ὅλον γλυκύτερον ἐλήλυθε. εἶτα ἱδρώσαντες πάντες, δυσωδέστεροί εἰσι. ὃ ᾖ μύρον, θερμαντικόν ἐστιν. ἱδρῶτας οὖν ποιεῖ καὶ διαφορήσεις. θ

Διὰ τί τῶν ἐσχάρτων καὶ κυφοτέρων δυσοσμότερα καὶ βαρυτέρα ἡ ὀσμὴ τοῦ πνεύματος; ἢ δῆτα συγκέκλεισται ὁ τό- ι

πος ὁ ὠδὲ τ̃ πνεύμονα, καὶ ἀνέσπασε αὐ ὃκ τ̃ δύψους εἰας· ὥστε οὐκ
δύπνους, ἀλλὰ σήπεται ἡ ἰκμάς, καὶ ὁ πνεῦμα εἴσω μᾶλλον ἐγκα-
ια ταχλφόμενον; Διὰ τί [τὰ] πολλὰ τ̃ν μύρων σωεξιδρῶσαι
δυσώδη· ἔνια δὲ ἡδίω, ἢ ὑ χείρω; ἢ ὅσα μὲν τῇ κινήσῃ ἢ τεί-
ψῃ μεταβαδήονται, χείρω τοιαῦτα· ὅσα δὲ μὴ, τὸ ναντίον; ἔστι δ' ἔνια τοιαῦτα· ὃ
ὥσπερ καὶ τ̃ν ἀνθῶν, ἐξ ὧν γίνον) αἱ δύωδίαι, τὰ μὲν τερβόμενα,
ἢ θερμαινόμενα, ἢ ξηραινόμενα, φαῦλα, οἷ τὰ λευκόια· τὰ δὲ, ὅ-
μοια, οἷ τὰ ῥόδα. καὶ τ̃ν μύρων ὃ ὅσα ὃκ τ̃ν τοιάτων ὄδι, μετα-
βαδήῃ· τὰ δὲ, ὑ· δῆλὸ ῥόδινον ἥκιστα. καὶ δυσώδη [δὲ] φαίνεται μᾶλ-
λον, ὅσων οἱ ἱδρῶτες δυσώδῃς, καὶ διὰ τὸ μίγνυσθαι τῷ ναντίῳ, 10
ιβ ὥσπερ ὃ μέλι μ̃ τὸ ἁλὸς, ὑ μᾶλλον γλυκὺ, ἀλλ' ἧττον. Διὰ
τί πρώτα μᾶλλον ὄζῃ κινούμενα; ἢ διότι ἀναπίμπλησι τ̃ ἀέρα;
διαπέμπε) οὖν ἧττον ἡ ὀσμὴ τοὺς πλη σίον.

ΦΥΣΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ. 15

Ὅσα ὠδὲ κράσεως. ιδ.

α Διὰ τί θηλειώδῃς τὰ ἤθη καὶ ταῖς ὄψεις, οἱ ἐν ταῖς ὑδροβολαῖς
ὄντες, ἢ ψυχροὶ, ἢ καύμαλοι; ἢ διὰ τὸ αὐτό; ἢ διὰ τὸ ἀείση κράσις, καὶ
τῇ διανοίᾳ συμφέρῃ· αἱ δὲ ὑδροβολαὶ, ἐξισῶσι· καὶ ὥσπερ ὃ σῶ- 20
β μα διαφθέφουσιν, ὕτω καὶ τοὺς τ̃ διανοίας κράσιν. Διὰ τί ὃν
τῷ Πόντῳ ὁ σῖτος ἑαθεὶς ἐν τῷ ψυχῷ, πολλὰ ἔτη μένῃ ἄσηπτος; ἢ ὅτι
ἐξικμάζεται ὃ ἀλλότριον ὑγρὸν μ̃ τὸ θερμοῦ, ὥσπερ ἐν ταῖς σα-
φυλαῖς; ἔνια μὲν δὴ, ὑ τὸ τὸ ψυχρὸ· ἔνια δ', ἅμα τῷ θερμῷ.
γ Διὰ τί ἐν τῇ ψυχροτάτῃ χώρᾳ οἱ καῦσοι μᾶλλον γίνονται; ἢ 25
διότι ἀντιπαθίζησι ὃ ψύχος εἴσω τοῦ θερμότητα; ἐν ᾧ ὃ θέρος τὸ-
ναντίον συμβαίνῃ, τὰ εἴσω ψυχρότερα. ὁ δὲ καῦσος, πυρετὸς [ὢν] τ̃
δ ἔξω κατεψυγμένων, τὰ ἔσω θερμότητι ὑδροδῃῖ. Διὰ τί οἱ
Αἰθιο-

Αἴ ἵπποπες καὶ οἱ Αἰγύπτιοι, βλαισοί εἰσιν; ἢ διότι ὑπὸ θερμοῦ, ὥσπερ καὶ τὰ ξύλα διαστρέφεται ξηραινόμενα, οὕτω καὶ τὰ τῶν ζώων σώματα; δηλοῦσι δὲ καὶ αἱ τείχες· ἀλοτέρας γὰρ ἔχουσιν· ἡ δὲ ἀλότης ὀστίν, ὥσπερ βλαισότης τῶν τειχῶν. Διὰ τί ἐν τοῖς νοτίοις μᾶλ- ε
λον ἡλυθοχοῦσιν αἱ ὀχεῖαι; ἢ ὅτι ὃ πλῆσον ὑγρὸν, βραδύτερον παχύνεται; ἐν ᾧ τοῖς νοτίοις, διὰ τὴν ὑγρότητα τῆς κράσεως, ὑγρότερον ὃ σπέρμα γίγν. Διὰ τί ἐν τοῖς ἑλώδεσι, τὰ μὲν ἐν τῇ κε- ς
φαλῇ ἕλκη, ταχὺ ὑγιάζεται· τὰ δ' ἐν ταῖς κνήμαις, μόλις; ἢ ὅτι βαρεῖα ἡ ὑγρότης, διὰ δὲ γεώδης ἐστί· τὰ δὲ βαρέα, εἰς ὃ κάτω ἐστὶ φορᾶς; τὰ μὲν οὖν ἄνω, ὑπερθεῖα, διὰ δὲ ἐστοχεχωρηκέναι κάτω· τὰ δὲ κάτω, πολλῆς γέμει τῆς περιπώσεως καὶ ὑσπιδῶν. Διὰ ζ
τί οἱ μὲν ἐν τοῖς ὑπνώοις τόποις, βραδέως γηράσκουσιν· οἱ δὲ ἐν τοῖς χείλεσι καὶ ἑλώδεσι, ταχέως; ἢ ὃ γῆρας σηπεδών τίς ὀστί; σήπεται δὲ ὑπὸ ἐρημοῦται. ὃ δὲ ἐν κινήσει ὂν, ἢ ὅλως ἀσαπές, ἢ ἥκιστον τοῦτο
πάσχει, οἷς ὃ ὕδωρ. ἐν μὲν οὖν τοῖς ὑψηλοῖς, διὰ τὴν ὑπνοιαν, ὁ ἀὴρ ἐν κινήσει ὀστίν· ἐν δὲ τοῖς χείλεσι, μένει. ἔτι δὲ, ἔχει μὲν, διὰ τὴν κίνησιν ἀεὶ καταγὲς ὁ ἀὴρ, καὶ ἕτερος γίγν· ἐν δὲ τοῖς ἑλώδεσι, μένει.
Διὰ τί οἱ μὲν ἐν τοῖς θερμοῖς τόποις, δῆλοί εἰσιν· ἐν δὲ τοῖς ψυ- η
χροῖς, ἀνδρεῖοι; ἢ ὅτι ἀναγκαίως τοῖς τόποις καὶ ταῖς ὥραις ἡ φύσις ἔχει, διὰ δὲ ὁμοίως ἐχόντων, ἀνάγκη διαφέρεσθαι ταχέως. ἀνδρεῖοι δέ εἰσιν, οἱ τὴν φύσιν θερμοί· δῆλοι δὲ, οἱ κατεψυγμένοι. συμβαίνει δὲ τοὺς μὲν ἐν τοῖς θερμοῖς ὄντας, κατεψύχθαι· τοὺς δ' ἐν τοῖς ψυχροῖς, ἐκθερμαίνθαι τὴν φύσιν. μεγάλοι δ' ἄμφω εἰσίν· οἱ μὲν ἐν τοῖς ψυχροῖς, διὰ τὴν ἐν αὐλῖς σύμφυλον θερμότητα· ἐν δὲ τοῖς θερμοῖς, διὰ τὴν ἐν τῷ τόπῳ. ἐν γὰρ τοῖς θερμοῖς καὶ ὑπὸ τοῦ θερμοῦ αὐξάνονται. ὃ δ' ψυχος, πιληϊκόν ὀστίν. ἅτε οὖν τὴν μὲν, ἐν αὐλῖς ἐχόντων τὴν ἀρχὴν τῆς αὐξήσεως σφοδραν, τὸ δὲ, κωλυομένων ὑπὸ τοῦ ἔξωθεν ψυχρότητος, εἰκότως ὀπὶ πολὺ τὴν αὔξησιν ὀπιδέχονται.

οἱ ὄφθαλμοὶ ἡμᾶς, ἢ πῦρ, ἀλλὰ διὰ τὸ ἐλάττω τε ἔχειν τὴν ἀρχὴν ἐν αὐτοῖς, καὶ
θ ἀλλὰ διὰ τὸ τὰς ἐν τοῖς ψυχροῖς συμπίπτειν. Διὰ τί μακρόβιοι
μᾶλλον εἰσὶν οἱ ἐν τοῖς θερμοῖς τόποις οἰκοῦντες; ἢ ἆρα διὰ τὸ ξηροτέραν ἔχειν τὴν φύσιν· διὸ ὀλιγοτέρου, ἀσαπέστερον ἐστί) καὶ πολυχρονιώτερον· τὸ δὲ θάνατον, οἷς σῆψίν τινα εἶναι); ἢ διότι ὁ μὲν θάνατος ὅτι ἡ
ψύξις τοῦ ἐντὸς θερμοῦ· καταψύχεται δὲ πᾶν ὑπὸ τοῦ περιέχοντος καὶ ψυχροτέρου; ἔστι δ' ὁ περιέχων ἀὴρ, ἐν μὲν τοῖς θερμοῖς τόποις, θερμός· ἐν δὲ τοῖς ψυχροῖς, ψυχρός· ὥστε θᾶττον καὶ μᾶλλον φθείρει τὸ
ι ἐν αὐτοῖς θερμόν. Διὰ τί οἱ ἐν τοῖς θερμοῖς τόποις, μακροβιώτεροι; ἢ ὅτι μᾶλλον τὸ θερμὸν καὶ ὑγρὸν σώζουσιν; ὁ γὰρ θάνατος, ἡ τύ- 10
ια των φθορά. Διὰ τί ἐν τοῖς ἑλώδεσι τόποις ὑπνωδέστεροι γινόμεθα; ἢ ὅτι κατεψυγμένοι μᾶλλον ἐν αὐτοῖς ἐσμέν; ἢ δὲ κατάψυξις, ἡσυχία τις οὖσα, παρασκευάζει ὕπνον. ὁ δὲ ὕπνος, ἐν ᾧ ἡσυχάιβ ζειν παρασκευάζει). Διὰ τί οἱ ἐν τοῖς πλοίοις, ὑγροὶ, ὅταν ὕδατος διαπαθήσωσι, μᾶλλον τῶν ἐν τοῖς ἕλεσι; ἢ ἢ ὥρα καὶ τὸ ὑπνοῦν αἴ- 15
τιον; ὑγρὸς δὲ τὸ ὕδωρ ποιεῖ, ὅταν σήπηται· ὁ πάγος δι' ἀκινησίαν· διὸ
ιγ ἐν τοῖς ἑλώδεσιν ὑπτιοι. Διὰ τί ἐν τοῖς χαμαιεινοῖς χωρίοις πίνει σταφυλὴ πολλὰ, καὶ μᾶλλον ἢ ἐν τοῖς δενδρώδεσι; πότερον διὰ τὴν ὑγρότητα τοῦ ἀέρος; ἀπὸ γὰρ τῆς αὐτῆς θερμότητος, ὕδωρ θερμότερον πίνει τοῦ ἀέρος· ὥστε καὶ ὁ ἀὴρ ὑγρότερος τοῦ θερμοῦ. ἢ οὐδὲ 20
ὅτι ξηρότερος ὁ ἀὴρ ἐν [τοῖς τόποις] τοῖς τοιούτοις, ἀλλὰ φαίνεται
ιδ μᾶλλον τὸ ἀναλίσκον; ὥσπερ ὁ ἐκ νεφέλης ἥλιος, μᾶλλον τὸ ἐκ τῆς σκιᾶς
διηλαίνεσθαι. Διὰ τί οἱ πρὸς μεσημβρίαν οἰκοῦντες, μᾶλλον εἰσὶ μελανόφθαλμοι; ἢ γλαυκὰ μᾶλλόν ἐστι τὰ ὄμματα, διὰ τὸ ψυχρολιὼ τοῦ ἐντὸς θερμοῦ· μέλανα δ', διὰ τὸ τούτου ἐπουσίαν; ὥσπερ καὶ 25
„ Ἐμπεδοκλῆς φησι. καθάπερ οὖν τῶν πρὸς ἄρκτον οἰκούντων, γλαυκὰ ὄμματά ἐστι, τοῦ δὲ ἐντὸς θερμὸν κωλύεσθαι διεκπίπτειν, διὰ δὲ τὸ ἐντὸς ψυχρὸν εἶναι τῶν πρὸς μεσημβρίαν οἰκούντων, ὃ

μὲν

μᾶλλον ὑγρὸν, διὰ τὸ μὴ ἔχειν θερμὸν, οὐκ ἐκπίπτει· [ὁ δὲ θερμὸν, μηδενὸς ἀντιφράττοντος, ἐκπίπτει·] ὁ δὲ λιπόμβριον ὑγρὸν, μέλαν ποιεῖ. τῇ γὰρ τῆς φωτὸς ἀπειρίᾳ ὁ λιπόμβριός ἐστι σκοτῶδες. ἢ τοῖς τῆς λοιποῦ σώματος χρώμασιν ὁμοιοῦται ὁ ἐν ᾧ ὀφθαλμῷ χρῶμα; διὰ τῶν ποδῶν ἄρκυν λευκῶν ὄντων, γλαυκὰ τὰ ὄμματα· (τῆς γὰρ λευκοῦ τοῦτο ἐστὶς ὁ χρῶμα) καὶ τῶν ποδῶν μεσημβρίαν μελάνων ὄντων, μέλανα καὶ τὰ ὄμματα. Διὰ τί [οἱ] ἐν τοῖς θερμοῖς τόποις, σοφώτεροί εἰσιν, ἢ [οἱ] ἐν τοῖς ψυχροῖς; πότερον διὰ ὃ αὐξει, διὸ καὶ οἱ γέροντες, τῶν νέων; οἱ μὲν γὰρ, διὰ τὴν ψυχρότητα τοῦ τόπου, ἐπδμιώσης τῆς φύσεως αὐτῶν, θερμότεροί εἰσι πολύ· ὥστε λίαν μεθύουσιν ἐοίκασι, καὶ οὐκ εἰσι ζητητικοὶ, ἀλλὰ ἀθρόοι καὶ ἀβέλτεροι. οἱ δὲ ἐν τοῖς ἀλεεινοῖς, νήφουσι, διὰ τὸ κατεψύχθαι. πολλαχοῦ δὲ οἱ φοβούμενοι, τὰ θαρρούντων μᾶλλον ὀπτιχεύουσι ζῆλον· ὥστε καὶ βούεσθαι μᾶλλον. ἢ διὰ τὸ πολυγονιώτερον τὸ γένος εἶναι τοῦτο· τοὺς δὲ ἐκ τοῦ τὰ καθαρμοῦ ἀπολέσθαι; ὥστε εἶναι καθάπερ νέους τοὺς γέροντας, τοὺς ἐν τοῖς ψυχροῖς τόποις, τοὺς τοὺς ἐν τοῖς θερμοῖς οἰκοῦντας. Διὰ τί ἐν μὲν τοῖς θερμοῖς τόποις, δῆλοί εἰσιν· οἱ δὲ ἐν τοῖς ψυχροῖς, ἀνδρεῖοι; ἢ ὅτι ἐναντίως τοῖς τόποις καὶ ταῖς ὥραις ἡ φύσις ἔχει, διὰ τὸ ὁμοίως ἐχόντων, διὰ καίεσθαι αἱ ταχέως; ἀνδρεῖοι δέ εἰσιν, οἱ τὴν φύσιν θερμοί· δῆλοι δὲ, οἱ κατεψυγμένοι. συμβαίνει δ' οὕτω τοὺς μὲν ἐν τοῖς θερμοῖς ὄντας, καταψύχεσθαι· (ἀραιοῦ γὰρ ὄντος αὐτοῖς τοῦ σώματος, ὁ θερμὸν αὐτῶν ἔξω διεκπίπτει) τοὺς δ' ἐν τοῖς ψυχροῖς, ἐκτεθερμάνθαι τὴν φύσιν, διὰ τὸ ἐκ τοῦ ἐκτὸς ψύχους πυκνοῦσθαι τὴν ἀρχὴν· πυκνουμένης δὲ, ἐντὸς συστέλλεσθαι τὸ θερμόν.

Ὅσα μαθηματικῆς μετέχει θεωρίας. ιε.

Διὰ τί διάμετρος καλεῖται μόνη τῶν δίχα διαιρουσῶν τὰ βάρη

γραμμα, ἢ ἐκ γωνίας εἰς γωνίαν ἀγθεῖσα γραμμή; ἢ ὅτι Διάμετρος δίχα διαιρεῖ, καθάπερ τὸ νόημα ἐποσημήνατο, ὁ φθείρουσα ὁ μεθοδεύσων; ἢ μὴν οὕτω γε τὰς συνθέσεις διαιροῦσα, (λέγω δὲ τὰς γωνίας) Διάμετρος ἔσται· ὁ γὰρ φθείρει, ἀλλὰ διαιρεῖ, καθάπερ οἱ τὰ στρατιωτικὰ σκεύη διαιροῦντες. ἢ δὲ κατὰ τὰς γραμμὰς συνθεσις τέμνουσα, φθείρει. σύγκειται γὰρ ὁ ἀγόμενος γραμμὴ κατὰ τὰς γωνίας.

β Διὰ τί Διάμετρος καλεῖται; ἢ διότι δίχα μόνη διαιρεῖ; ὥσπερ οὖν εἴ τις εἴποι, Διάμετρος ἐστὶ. κὴ διότι μόνη τῶν δίχα τοῦτο καλεῖται. ἢ ὅτι ἡ κατὰ μέλη ἢ κέντρα μόνη διαιρεῖ, αἱ ὁποιαιοῦν κατὰ πλευράς;

γ Διὰ τί πάντες ἄνθρωποι, καὶ βάρβαροι κὴ Ἕλληνες, ἐς τὰ δέκα καταριθμοῦσι, καὶ οὐκ εἰς ἄλλον ἀριθμόν, οἷον β, γ, δ, ε· [εἶτα πάλιν ἐπιφανὲς πλῆθος, ἓν πέντε, δύο πέντε,] ὥσπερ ἕνδεκα, δώδεκα· ἀεὶ αὖ ἐξωτέρω πασσάριθμοι τῶν δέκα, εἶτα ἐκεῖθεν ἐπιφανὲς πλῆθος; ἔστι [μὲν] γὰρ ἕκαστος τῶν ἀριθμῶν, ὁθενοῦν ἐμπεσόντα, καὶ ἓν καὶ δύο, καὶ οὗτος ἄλλος τις. ἀριθμοῦσι δὲ ὅμως εἰσάντες ἄχρι τῶν δέκα· ὑπὲρ γὰρ δὴ ἀπὸ τύχης γε αὐτὸ ποιοῦντες φαίνονται, κὴ ἀεί· ὃ δὲ ἀεὶ καὶ ὁπωσοῦν πάντων, οὐκ ἀπὸ τύχης, ἀλλὰ φύσιν ἔχον. πότερον ὅτι τὰ δέκα τέλειος ἀριθμός; ἔχων γὰρ πάντα τὰ τοῦ ἀριθμοῦ εἴδη, ἄρτιον, περισσὸν, τετράγωνον, κύβον, μῆκος, ἐπίπεδον, στερεὸν τὸν σύμπαντα. ἢ ὅτι ἀρχὴ ἡ δεκάς; ἓν γὰρ κὴ δύο καὶ τρία κὴ τέτταρα, γίνεται δεκάς. ἢ ὅτι τὰ φερόμενα σώματα σύνεα; ἢ ὅτι ἐν δέκα ἀναλογίαις „ τέτταρες κυβικοὶ ἀριθμοὶ ἀποτελοῦνται· ἐξ ὧν φασιν ἀριθμοῦν „ οἱ Πυθαγόρειοι ὃ πρῶτον συνεστάναι; ἢ ὅτι πάντες ἐπῆρξαν ἄνθρωποι ἔχοντες δέκα δακτύλους; οἷς οὖν ψήφους ἐχρῶντο τὸ οἰκεῖον ἀριθμοῦ, τοῦτο τῷ πλήθει καὶ τἄλλα ἀριθμοῦσι. μόνοι δὲ ἀριθμοῦσι τὸν Θρᾳκῶν γένος τὶ εἰς τέτταρα, ὅθεν ὁ ὥσπερ τὰ παιδία μὴ δυνάμενος μνημονεύειν ὁπόσοι πολύ, μηδὲ χρῆσιν μηδενὸς εἰδῇ πολλοῦ αὐτοῖς.

★ ὅτι ἡ γῆ κέντρον· ἀεὶ γὰρ ὅμοια τὰ φαινόμενα ἡμῖν σχήματα· δοκεῖ τοῦτο

τοῦτο εἰ), ἐὰν μὴ ἀπὸ τοῦ μέσου τὶς θεωρῇ, ἀλλ' ὁτὲ μὲν πείγωνα, ὁτὲ δὲ βαπέζια, ὁτὲ δὲ ἀλλοῖα ἐδόκει ἡ γῆ μέσον ἡμῶν, εἰ ἀπὸ τούτου ἕνι ἡμᾶς θεωρεῖν. ὅσης γὰρ σφαιροειδοῦς τῆς γῆς, τοῦτο κέντρον τούτου καὶ τῆς γῆς ἐστιν ἡμεῖς δὲ ἐπιπόλαιοι τῆς γῆς οἰκοῦμεν. ὥστε ὐκ ἀπὸ τούτου, ἀλλὰ διὰ τὸ ἡμῖν τῆς ἀληθείας ἀφεστᾶσιν ἡμῖν, τοιαῦτα φαίνεσθαι. τί οὖν κωλύει, πλείονος γνωμονικοῦ τοῦ σχήματος, ἀληθῆ τὴν τοῦ χημικοῦ φαντασίαν;

[Ὅσα ὠτειὰ ἀσάφεια.]

Διὰ τί τοῦ ἡλίου ὁμοτόνως φερομένου ἐν ᾧ ἴσῳ χρόνῳ, οὐχ ἡ αὐτὴ αὔξησις καὶ φθίσις τῶν σκιῶν; ἢ ὅτι ἴσαι γίνονται αἱ γωνίαι πρὸς τὰ ὁρώμενα, αἱ ἀπὸ τῶν ἀκλινῶν ἐπὶ τὰς ἴσας πρὸς φερείας; εἰ δ' αὗται καὶ ἐμβαινόμεναι ποιοῦσιν ἀκτῖνας ἐν τῷ τριγώνῳ, ὅπερ ἔχεται ἐπί τε τῆς πρώτης ἀκτῖνος, καὶ τοῦ ὁρωμένου καὶ τῆς σκιᾶς. εἰ δ' αἱ γωνίαι ἴσαι, ἀνάγκη τῷ παρ' ὠτέρῳ γραμμικῷ τοῦ ὁρωμένου μείζω εἶναι τὸ ἑτερότερον. τοῦτο γὰρ ἴσμεν. διηρήσθω οὖν ἡ πρὸς φέρεια εἰς ἴσα, ὅσα οὖν πλήθη· ὁρᾶσθω ὃ θ. ὅταν οὖν ὁ ἥλιος ᾖ ἐπὶ τοῦ α, πρὸς λαβὼν ὃ θ, ποιήσῃ τινὰ σκιὰν ἐν ᾧ θ α, ἀνάγκη δὴ τὴν ἀκτῖνα ᾖναι ὃ α πίπτων. ὅταν δ' ἔλθῃ ᾖναι ὃ β, ἡ ἀπὸ τοῦ β ἀκτὶς, ἐντὸς τοῦ θ α πεσεῖται· καὶ ὅταν πάλιν ᾖναι ὃ γ μεταβῇ, ὡσαύτως. εἰ δὲ μή, διῃρεῖα διῃρείας διαχῇ ἄψεται. ἐπεὶ οὖν ἴση ἡ α β τῇ β γ, καὶ αἱ γωνίαι αἱ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τῆς αἱ πρὸς ὃ δ, ἴσαι ἔσονται· πρὸς ᾧ κέντρῳ καὶ αἱ τῇ τοῦ δ, καὶ ἐν τῷ τριγώνῳ. κοινὴ γὰρ αὐτῶν. ὥστε ἐπεὶ εἰς ἴσα διαιρῆται ἡ γωνία, μείζων ἐστὶν ἡ δ ε τῆς ε ζ, τῇ δ θ. ὁμοίως δὴ καὶ αἱ δύο [αἱ] ποιοῦσιν αἱ ἀπὸ τῆς πρὸς φερείας ἀκτῖνες. ἅμα δὲ δῆλον καὶ ὅτι κατὰ μεσημβρίαν ἐλαχίστων ἀναγκαῖον εἶναι τὸν σκιὰν, καὶ ὅτι αἱ ὑπὸ δόσεις τότε ἐλάχισται. μάλιστα γὰρ καθ' ἡμᾶς ὁ ἥλιος τῆς μεσημβρίας ὀρθός ἐστι, καὶ πίπτουσι γνώμονες, διά [τε] τὸν εἰρημένον αἰτίαν, καὶ ὅτι ἀπόκλιμος· ὅταν [γὰρ] διακρίνῃ τὰ πρὸς

τῇ γῇ ἀέρα, πνεῦμα γίγν. εἰ δὲν ἅμα ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ἡμισφαιρίοις, εἰκότως δὴ αἱ μέσαι νύκτες καὶ ἡ μεσημβρία ἀπνεύμαζοι
e εἶεν. Διὰ τί ὁ ἥλιος διὰ τῶν τεσσαπλεύρων διέχων, οὐκ εὐθύγραμμα ποιεῖ τὰ σχήματα, ἀλλὰ κύκλους, οἷς ἐν ταῖς ῥίψεσιν; ἢ ὅτι [ἡ] τῶν ὄψεων ἔκπλωσις κωνός ἐστι; τὸ δὲ κῶνος, κύκλος ἡ βάσις. ὥστε ποιεῖ ὁ διὰ ποιεῖ σπείρωσιν αἱ τῶν ἡλίων ἀκτῖνες, κυκλοτερῆς φαίνον). δυσχερὲς μὲν γὰρ ἐστι καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ ἡλίου σχῆμα ἐπὶ διὰ ὄψεων ποιεῖσθαι, εἰ γὰρ αἱ ἀκτῖνες εὐθεῖαι. ὅταν γὰρ εὐθεῖαι ποιεῖς διὰ εὐθείαν ποιεῖς πίπλωσιν, εὐθύγραμμον ποιοῦσιν. ὅπερ δὲ τῶν ἀκτίνων συμβαίνει τοῦτο. ποιεῖς εὐθείαν γὰρ ποιεῖς πίπλοισι, τὸ τοῦ ῥιπὸς γραμμοῦ, ἢ δι' οὗ λάμπουσι, καὶ αὗται εὐθεῖαι εἰσιν· ὥστε ποιεῖς εὐθείαν ἐς αἱ ἔκπλωσις. ἀλλὰ δῆλον ὅτι ἀναγκαῖον ἐστι) ταῖς ἀποκλίσεις ἀπὸ τῶν ὄψεων ποιεῖς τὰ ἄκρα τῶν εὐθειῶν, οὐχ ὁρᾶται τὰ ἐν τοῖς γωνίαις· ἀλλ' ὅσον μὲν τῆς εὐθείας ἐνυπάρχει ἐν τῷ κώνῳ, ποιεῖ αὐτοῦ· τὸ δὲ λοιπὸν, οὐ ποιεῖ, ἀλλὰ λανθάνουσιν αἱ ὄψεις ὅπερ πίπλωσαι. πολλὰ γὰρ οὐχ ὁρῶμεν ἐφ' ἃ διῆκται ἡ ὄψις, οἷς τὰ ἐν τῷ σχήματι. ὅμοιον δ' τούτου καὶ τὸ τετράγωνον πολυγωνοειδὲς φαίνεσθαι· ἐὰν δὲ πλέον ἀφίσῃ, κύκλον. οὕτως γὰρ κώνου τῶν ὄψεων ἐκπλώσεως, ἀφισαμένου τὸ σχήματος εἰς τὸ πόρρω, αἱ μὲν εἰς ταῖς γωνίας ἀποκλίνουσαι τῶν ὄψεων, διὰ τὸ ἀσθενὲς εἶναι) καὶ ὀλίγας, οὐχ ὁρῶσι, πλείονος δὲ ἀποσχήματος γινομένου. αἱ δὲ εἰς τὸ μέσον ποιεῖς πίπλωσαι, ἀθρόαι καὶ ἰσχυραὶ οὖσαι, διαφαίνουσιν. ἐγγὺς μὲν οὖν ὄντος τοῦ σχήματος, δυνάμεται καὶ τὰ ἐν ταῖς γωνίαις ὁρᾶν· πόρρω δ' αὐτοῦ γινομένου, ἀδυνατοῦσι. διὸ καὶ ἡ περιφερὴς ἀπαγομένη, εὐθεῖα φαίνεται. καὶ ἡ σελήνη ἐπὶ διὰ ὄψεων ποιεῖσθαι δοκεῖ τῇ ὀργάνῃ, ἐὰν μὴ πολὺ [τὸ] πλάτος, ἀλλὰ κατὰ τὸ ποιεῖ γραμμοῦ αἱ ὄψεις ποιεῖς πίπλωσιν. ἐγγὺς μὲν γὰρ ὄσης τοῦ περιφερείας, δυνάμεναι διακρίνειν αἱ ὄψεις, ὅσῳ ἐγγύτερόν ἐστι μᾶλλον μᾶλλον μέρους τοῦ περιφερείας· πόρρω δὲ γινομένης,

νομένης, ἀ διαφθάνε), ἀλλὰ δηλεῖ αὐτῇ ἐξ ἴσης. διὸ καὶ εὐθεῖα φαί-
νεται. Διὰ τί τ σελήνης σφαιροειδοῦς ὄσης, εὐθεῖαν ὁρῶμεν ὅ- 5
ταν ᾖ διχότομος; ἢ [ὅτι] ἐν τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ ἡ ὄψις γίν, καὶ ἡ τῆ
κύκλῳ περιφέρεια, ἐφ' ὃ ἥλιος ποιεῖ περιβολήν τὴν σελήνης; ὅταν δὲ
τῆτο γίνοιτο, εὐθεῖα γραμμὴ ἐφαίνετο ὁ ἥλιος. ἐπεὶ γὰρ ἀνάγκη τὸ
περιβολὸν τὰς ὄψεις περὶς τὸ σφαῖραν, κύκλον ὁρᾶν, ἡ δὲ σε-
λήνη σφαιροειδής, καὶ ὁ ἥλιος ὁρᾷ αὐτήν, κύκλος δ' εἴη ὁ τῆτο τ
ἡλίᾳ γινόμενος. ἔστι οὖν, ὅταν μὲν ἐξ ἐναντίας ἡμῖν γίνηται, ὅλος
φαίνεται, καὶ δοκεῖ πανσέληνος εἶναι· ὅταν δὲ περὶ ἄλλα τινὰ
τῆ ἡλίᾳ μεταβάσιν, ἡ περιφέρεια αὐτῆ κατὰ τὴν ὄψιν γίνεται· ὥστε εὐ-
θεῖα φαίνεται. τὸ δ' ἕτερον μέρος, περιφερὲς, ὅτι ἐξ ἐναντίας κεῖται
τῇ ὄψει ἡμισφαίριον. τὸ δὲ τοιῆτο ἐφαίνετο ἡμικύκλιον. ἀεὶ γὰρ ἡ σε-
λήνη κατ' ἀντιπρόσωπον τῆς ὄψεως. ἀλλ' ὅταν ὁ ἥλιος ὑπερβάλλῃ, ἐκ
ὁρῶμεν, καὶ ἀναπληροῦται μὲν τὴν ὀγδόην ἐκ τῆ μέσου· ὅτι ἐ-
πιπαρεξιὼν ὁ ἥλιος, ἐκκλινέστερον ἡμῖν ποιεῖ τὸν κύκλον. ὅπως δ' ἐπι-
θήσουσι περὶς τὸ ὄψιν ὁ κύκλος, κώνου τομὴ ἐμφερὴς ἐγίνετο.
μινοειδὴς δ' ἐστὶ φαίνεται, ὅταν ὁ ἥλιος μεταβάλῃ. ὅταν γὰρ κατὰ τὰ ἐ-
σχατα σημεῖα, καθ' ἃ διχότομος φαίνεται, ὁ κύκλος ὁ τῆ ἡλίᾳ γίνη-
ται, περιφέρεια φαίνεται ἡ τῆ κύκλῳ. ἐφ' ἃ γὰρ ἐπὶ κατ' εὐθεῖαν ἐστὶ
τῇ ὄψει, ἀλλὰ περιφερείᾳ. τῆτου δὲ γινομένου, καὶ ἀφ' τῶν αὐ-
τῶν σημείων τῆ κύκλῳ ὄντος, ἀνάγκη μινοειδῆ φαίνεσθαι. μέρος
γάρ τι τῆ κύκλῳ καθ' ὃ τὴν ὄψιν εὐθύς ἐστι, τῆ περιέχοντος ἐξ ἐναν-
τίας ὄντος. ὥστε τῆ λαμπροῦ ἀποτέμνεται· εἰθ' ὕπως καὶ κατὰ ἄλ-
λα γινόμενον ἐν τῷ αὐτῷ. ὥστε ἀνάγκη μινοειδῆ φαίνεσθαι. μᾶλ-
λον δὲ καὶ ἧττον, ἀφ' τὸν τῆ ἡλίᾳ κίνησιν. μεταβαίνοντος γὰρ τῆ ἡ-
λίᾳ, καὶ ὁ κύκλος ὃν ὁρᾷ ὑπερφέρεται, ἐν τοῖς αὐτοῖς σημείοις ὤν.
ἀπείρεις γὰρ ἐγκλίσεις ἔξωρς αὐτὸν κινεῖσθαι· εἰ δ' ἐλαφίσθαι
τὰς μεγίστους κύκλους, ἀφ' τῶν αὐτῶν σημείων, ἀπείρεις ἂν δέχε-

ζ ται. Διὰ τί ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη σφαιροειδῆ ὄντα, ὀπίπεδα φαίνεται; ἢ ὅτι πολύτων ὄσων ὁ ἀπόστημα ἀδηλον, ὅταν πλησίον ἢ ἔλαττον ἀφέστηκεν, ἐξ ἴσου φαίνονται; ὥστε καὶ ἐφ' ἑνὸς μηδὲ μοίρας δῆλον ἔχοντος, ἂν μὴ τῇ χροᾷ λάβῃ φέρῃ, ἀνάγκη τὰ μοίρια ἐξ ἴσου φαίνεσθαι. ὁ δ' ἐξ ἴσου, ὁμαλὲς καὶ ὀπίπεδον δοκεῖν εἶναι. Διὰ τί τὰς σκιὰς ποιεῖ ὁ ἥλιος ἀνίσχων καὶ δυόμενος μακράς· μεσημβρίας δὲ, ἐλαχίστας; ἢ ὅτι ἀνίσχων, ὁ μὲν πρόσθεν τοῦ παραλλήλου ποιεῖ τὰς σκιὰς τῇ γῇ, καὶ ἀπέχων ὡς ἄπειρον ὑπερτείνει, ἕπεται μακράν· ἀεὶ δὲ ἐλάττω, ἕως ὃ ἀεὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἀνωτέρω σημείων ὑψηλότερον ἐστὸς πίπτῃ. γνώμων δὲ α β· ἥλιος, ἧ ὁ γ, καὶ ἧ ὁ δ· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ γ ἀκτὶς, ἐφ' ἧς ὁ γ ζ, ἐξωτέρω ἔστω τοῦ γ ε. ἔστι δὴ σκιὰ ἡ μὲν β ε, ἀνωτέρω ὄντος τοῦ ἡλίου· ἡ δὲ β ζ, καταντάτω· ἐλαχίστη δὴ, ὅσῳ μάλιστα, ἡ καὶ ὑπὲρ τὴν κεφαλήν.

θ Διὰ τί αἱ ἀπὸ τῆς σελήνης σκιαὶ μείζους τῶν ἀπὸ τοῦ ἡλίου, ὅταν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὦσι καθέτου; ἢ δῆλον μᾶλλον ὑψηλότερος ὁ ἥλιος τῆς σελήνης; ἀνάγκη οὖν ἐντὸς πίπτειν τὰς ἀπὸ τῶν ἀνωτέρω ἀκτῖνας. γνώμων ἐφ' ᾧ α δ, σελήνη β, ἥλιος γ. ἡ μὲν [οὖν] ἀπὸ τῆς σελήνης ἀκτὶς, β ζ. ὥστε ἔστω σκιὰ, ἡ ὁ δ ζ. ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ ἡλίου, ἡ ὁ γ ε. ὥστε ἔστω σκιὰ ἐξ ἀνάγκης ἐλάττων· ἔστω γὰρ ὁ δ ε. Διὰ τί αἱ τοῦ ἡλίου σκιαὶ κλείουσιν, ἐάν τις θεωρῇ μᾶλλον ἡ φύλλα, οἷον πλατάνου, ἢ μᾶλλον πλατυφύλλα, ἢ τοὺς δακτύλους τὰ ἕτερα χάσας ὑπὸ τὸν ἕτερον ὑπτιάσας, μᾶλλον αἱ αὐγαὶ ὑπὸ τῆς γῆς γίνονται; ἢ ὅτι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ αἱ μὲν ὀπῆς ἐὰν λάμπῃ γωνία ὁ φῶς, στρογγύλον καῶνος γίνεται; αἴτιον δὴ, ὅτι δύο γίνονται κῶνοι, ὁ ἀπὸ τοῦ ἡλίου πρὸς τὸν ὀπὴν, καὶ ὁ ἐκ τοῦδε πρὸς τὸν γῆν, καὶ συγκύρφοι. ὅταν οὖν ἐγγὺς τῶν ὀπῶν, ἄνωθεν κύκλῳ ἀποτέμνῃ, ἕως ἂν μείζονος ἐξ ἀναλύσεως ὑπὸ τῆς γῆς τὸ φῶς. ἀπὸ τοῦ μείζονος γὰρ τὸ περιφερείας, γίνονται αἱ ἀκτῖνες. αἱ δὲ ἐν τοῖς δακτύλοις καὶ χασκίνοις, οἷς ὅπαι γίνονται. διὸ ὑπὸ-

ὀπιδηλότερον γίγν, ἢ ἀφὰ τῶν μεγάλων ὀπῶν. ἀπὸ γὰρ τῆς σελήνης
ἀγίνονται, ὅτε σκληπούσης, ὅτε σὺν αὐξήσῃ ὕσης, ἢ φθίσῃ, ἀφὰ δ̓
μὴ ἀκριβῶς ἴσας ἀπὸ τῶν ἄκρων αὐγὰς ἔχῃ, ἀλλὰ τὰς μέσας φαί-
νῃ. ὁ δὲ μείων ἴσχυς, μικρὸν δ̓ μέσον ἔχῃ. Διὰ τί παρήλιος ἀγί- ια
νεται, ὅτε μεσουρανοῦντος τοῦ ἡλίου, ὄπισθ̓ ὑπὸ τὸν ἥλιον, [ὄπισθ̓ ὑπὸ
τ̓ ἥλιον,] ἀλλ̓ ὐκ πλαγίων μόνον; ἢ ὅτι παρήλιος γίγν, κλωμέ-
νης τῆς ὄψεως ἐπὶ τὸν ἥλιον; αὕτη ὁ τοῦ ἀέρος ἡ κάσις, ἐφ̓ ἧς ἀ-
ναχλᾶται ἡ ὄψις, ὅτ̓ ἐγγὺς μὲν γίγνηται τοῦ ἡλίου, ὅτε πόρρω. ἐγγὺς μὲν
γὰρ ὄσαν, ὁ ἥλιος ἀφαλύσῃ· πόρρω δ̓ ὄσης, ἡ ὄψις οὐκ ἀνακλα-
σθήσεται. ἀπὸ γὰρ μικροῦ σκοπουμένου πόρρω ἀναπτομένη, ἀσθενὴς
γίγν. διὸ καὶ διὰ μέσου ὐ γίγν. ἐξ ἀναυλίας τοῦ ἡλίου μὲν οὖν ἐαν γίνη, καὶ
ἐγγὺς, ἀφαλύσῃ ὁ ἥλιος· ἐαν δ̓ πόρρω, ἐλάττων ἡ ὄψις ἐπεσείται.
ἐαν δ̓ ἐν ᾧ πλαγίῳ ὄσι, ποσῶν ἀπὸ ἴων συμβαίνῃ τὸ ἐνοπτέον,
ὥστε μήτε τ̓ ἥλιον ἀφαλύσαι, μήτε τὴν ὄψιν ἀθρόαν ἀνελθεῖν,
ἀφὰ δὲ ὑπὸ τὴν γῆν φέρεσθαι. ὑπὸ δ̓ τὸν ἥλιον ὐ γίγν, ἀφὰ δὲ
πλησίον μὲν τῆς γῆς ὄντος, ἀφαλύεσθαι μὲν ὑπὸ τοῦ ἡλίου· ἄνω δ̓
μεσουρανίου, τὴν ὄψιν ἀφανοῦσθαι. καὶ ὅλως οὐδὲ ὐκ πλαγίας με-
σουρανίου γίγν, ὅτι ἡ ὄψις ὑπὸ τὴν γῆν ἐαν λίαν φέρηται, ὀλίγη εἰς
τὸ ἐνοπτέον ἴσης πίπτῃ. ὥστε ἀνακλωμένη [ἴσης] πρῶ, ἕως αν ἀ-
σθενὴς. Διὰ τί τῆς σκιᾶς τὸ ἄκρον τοῦ ἡλίου βέμνι φαίνεται; οὐ ιβ
γὰρ δὴ ἀφὰ τὸ φέρεσθαι τ̓ ἥλιον· ἀδυνάτου γὰρ κινεῖσθαι εἰς τὰ-
ναυλία. ὁ δὲ βόμος, τοιοῦτος. ἔτι δὲ ἀδήλου ἡ μεταβασις, ὥσπερ καὶ
τοῦ ἡλίου αὐτοῦ. ἢ ἀφὰ τὸ κινεῖσθαι τὰ ὐ τῷ ἀέρι; καλεῖται δὲ ξύ-
σμαλα· φανερὰ δέ ἐστιν ὐ ταῖς [ἀκτίσι ταῖς] ἀφὰ τῶν θυρίδων.
ταῦτα γὰρ κινεῖται καθ̓ ὑπωπιὰν ἢ. ἔκ τε οὖν τῆς σκιᾶς εἰς τὸ φῶς,
ἔκ τε τοῦ φωτὸς εἰς τὴν σκιὰν φερομένων ἀεὶ, καὶ ὁ ὄρος ὁ κοινὸς τοῦ
φωτὸς καὶ τῆς σκιᾶς φαίνεται κινούμενος παρεπίς. ἢ γὰρ οἷον σκιὰν
ποιοῦσιν, ἢ δὲ φῶς, ἑκατέρωθεν μεταβαλλόμενα ταῦτα. ὥστε ἡ σκιὰ

φαίνεται κινεῖσθαι, οὐ κινουμένη αὕτη ἔτως, ἀλλ' ἐκείνας.

Ὅσα φωλεύει τὰ ἄψυχα. ις.

α Διὰ τί αἱ μὲν βάτραχοι τῶν πομφολύγων λευκαὶ ἐν τοῖς ὕδασι· καὶ ἐὰν ἐν ἡλίῳ τεθῶσι, σκιαὶ γίνονται· ἀλλ' ἡ μὲν ἀνὴρ πομφόλυξ σκιὰν ποιεῖ, ἡ δὲ βάτραχος οὐ ποιεῖ, ἀλλ' ἡλίωται κύκλῳ· τὸ δὲ ἔτι θαυμαστότερον, ὅτι οὐδὲ ἐάν τι τεθῇ ξύλον εἰς τὸ ὕδωρ ἐν τῷ ἡλίῳ, τέμνεται ὑπὸ τῶν ὑδάτων ταῦτα. ἡ δὲ γῆ σκιὰ, ἀλλ' ἡλίῳ διήρηται ἡ σκιά; εἰ δ' ὦν σκιά ἐστι τὸ μὴ ὁρώμενον, καὶ ὑπὸ τῶν ἡλίου κύκλῳ αἰὲν ὁρᾶτο ὁ ὄγκος. τοῦτο δὲ ὅτι ἀδυνάτου, δείκνυται ἐν τοῖς ὀπτικοῖς. οὐδὲ γὰρ τὸ ἐλάχιστον ὑπὸ τοῦ μεγίστου ἐνδέχεται ὅλον παρεμφθῆναι. Διὰ τί αἱ πομφόλυγες ἡμισφαίρια; ἢ ἅμα τὸ ὡς ἀπὸ κέντρου πρὸς τὴν ἀέρα φέρεσθαι αὖθ ὁμοίως πάντη; ἀνάγκη τοῦτο ἡμισφαίριον εἶναι. τὸ δὲ κάτω ἡμισφαίριον, ἀποτεμνεῖ ὑπὸ τοῦ ὑπεδάφους τοῦ ὑδατώδους, ἐν ᾧ τὸ κέντρον ἐστίν. Διὰ τί πῖσσα μᾶλλον τὸ βάθος ἔχουσι μεγέθεσιν, ἐάν τις τὸ χυφότερον κινῇ, κύκλῳ περιφέρει τὸ βαλλόμενον· οἷς τοῖς μεμολιβδωμένοις ἀγραμάλοις συμβαίνει, μᾶλλον τις βαλῇ τὸ χυφότερον πρὸς αὐτὸν στρέψας μέρος; ἢ ὅτι τὸ βαρύτερον ἀδυνάτου ἰσοδρομεῖν τῷ χυφοτέρῳ, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἰσχύος ῥιφθέν; ἐπεὶ δὲ ἀνάγκη μὲν πάμπαν κινεῖσθαι, ἐξ ἴσου δὲ ἀδυνάτου, ὁμοταχῶς μὲν φερόμενα, τῷ αὐτῷ οἰήσεται γραμμῷ· ἧττον δὲ θατέρου φερομένου, κύκλον μάλλον φέρεσθαι· ἐπεὶ δὴ ἐν τούτῳ μόνῳ τῶν σχημάτων ταῦτα ἀεὶ καθ' ἑαυτὰ ἴσα ὄντα σημεῖα, ἐν ταὐτῷ χρόνῳ αἰσοις διέρχεται γραμμάς. Διὰ τί τὰ πίπτοντα ὀπὶ τῶν γλῶν καὶ ἀφιγόμενα, ὁμοίας γωνίας ποιεῖ πρὸς τὸ ὑπέδαφος ἑκάτερα τῶν σημείων, ᾧ ἥψατο τοῦ ὑπεδάφους; ἢ ὅτι πάντα μὲν φύσει φέρεται πρὸς ὀρθάς; τὰ μὲν οὖν εἰς ὁμαλὲς πίπτοντα, τῇ καθέτῳ καὶ τῇ ἁμμέδῳ πρὸς κρούσαντα τὸ ὑπεδάφος

δω, ἴσα τοσαύτας ποιῆς [γὰς] γωνίας ἀφωρισμένα, ἀφ᾽ ἃς τ᾽ μὲν ἀφ᾽ ἑκάτερα μέζων, ἴσα διαιρῆν· τὰ δὲ εἰς τὰ πλάγια πίπτοντα, ὑ τῇ καθέτῳ τοῦ σχήματος τῷ χωρίῳ, ἀλλὰ ᾧ ἀνωτέρω τῆς καθέτου σημείῳ, συμβαίνῃ πάλιν ἀνωθέντα ὑπὸ τῶ πληθύντος τόπου, εἰς τοὐναντίον φέρεσθαι· τὰ μὲν πρόσω γύλα, ὅτι ἐν αὐτῷ φερόμενα, εἰς τὐναντίον τῆς ἀπώσεως ἐξελίττεται, ἐάν τε ἠρεμῇ τὸ μέσον αὐτῶν, ἐάν τε καὶ τόπον ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ἴῃ· τὰ δὲ ὀπίσθια, ἀφ᾽ ἃ τε τὸν καθέτου αὐτὸν εἰς τὸ πρόσθεν τοῦ σχήματος ἐκκρέεσθαι, καθάπερ τοῖς τε ξυροφυλλίοις τὰ σκέλη συμβαίνῃ, καὶ ὧν τὸς κολύμβους ὑφαρπάζουσι. πρῶτος γὰρ ὅτοι εἰς τὐναντίον καὶ ὅπισθεν ὠθοῦσι, ἀφ᾽ ὃ ἰσάζειν αὐτὰ τῷ καθέτῳ, μετέωρόν τε ἔῃ καὶ εἰς τὸ πρόσθεν ἐκκρέεσθαι. τὰ γὰρ ἐναντία δηλονότι αὐτῆς, ὅπισθέν [τε] καὶ κάτω συμβαίνῃ γίνεσθαι. κάτω δὲ φερόμενα, βαρύτερα αὐτὰ εἶη. ὃ δὴ τοῦτοις τοῖς ὠθοῦσιν, τοῖς ἀφωρισμένοις φερομένοις συμβαίνῃ γίνεσθαι. τοῖς ὀρθὸν μὲν δὴ τοῦτο εὐθέτερα αὐτὰ ἀφωρίζῃ), ἀφ᾽ ὃ τ᾽ μὲν κάθετον [δίχα] ᾧ βαρῆ διαιρῆν τὰ φερόμενα· καθέτοις ᾗ πλείους τρὸς ταὐτὸ ὀπίσθιον μὴ γίνεσθαι τεμνούσας αὐτὰς· ὃ συμβήσῃ) τοῦτοις, καθέτου γινομένης τ᾽ ἄφεσιν, ἢ τοσοῦτον χρόνον τῷ ὀπισθίῳ ὃ φερόμενον, διηθούμενος πάλιν ὑπ᾽ αὐτῆς αὖθ᾽ συμβήσῃ). ὥστε αἰεὶ τέμνεσθαι ὑπ᾽ αὐτῆς τ᾽ τοσοῦτον κάθετον ὑφ᾽ ἧς ἐφέρετο. ἐπεὶ δ᾽ εἰς τὐναντίον μὲν οἰσθήσῃ), τοῖς ὀρθὸν ᾗ οὐκ οἰσθήσεται, λοιπὸν ὀξεῖαν γίνεσθαι γωνίαν τ᾽ ὀπισθίαν τ᾽ τοσοῦτος τῷ ὀπισθίῳ σημείῳ. ὅσης γάρ ἐστιν ἡ ὀρθὴ τ᾽ ἐναντίων γωνιῶν. Διὰ τί ὁ μὲν κύλινδρος ὠθεὶς, εἰς ἀὐτό τε φέρῃ), καὶ γράφῃ ἀὐτείας τοῖς ὀλίζοσιν αὐτ᾽ κύκλοις· ὁ δ᾽ κῶνος κύκλῳ τοσοῦτο φέρῃ), τ᾽ κορυφῆς μένούσης, καὶ γράφῃ τ᾽ κύκλον ᾧ ὀλίζονται; κύκλῳ μὲν ἀμφότερα φέρεται, γράφῃ δ᾽ ἐν ᾧ ὀπισθίῳ, ὁ μὲν κύλινδρος, ἀὐτείας· ὁ δὲ κῶνος, κύκλους, ἀφ᾽ ὃ τὸς μὲν ἐν τῷ κώνῳ ἀνίσους ἔῃ) κύκλους, φέρεσθαι δ᾽ ἀεὶ

ἡᾶττον τ̃ μείζονα τ̃ περὶ τὸ αὐτὸ κέντρον. φερομένων γ̃ ἀνίσως πρὸς
των ἅμα τ̃ν ἐν τῷ κώνῳ κύκλων, συμβαίνει τὰς ἐξωτάτω πλεί-
ονα ἐν ταὐτῷ χρόνῳ τόπον καὶ γραμμὴν φέρεσθαι· διὸ καὶ κύκλῳ φέ-
ρεσθαι). γράφονται τε γὰρ πρότες τῇ αὐτῇ ἀθρόᾳ· καὶ τ̃ ἀθρόας κύ-
κλῳ μὲν φερομένης, ἃ πρότατα τὰ ἐν αὐτῇ σημεῖα ἴσως ἐν ταὐτῷ
χρόνῳ γράφει γραμμάς· εἰς ἀνὴ δὲ φέρεται τὰ ἴσα. τ̃ γ̃ κυλίνδρου
πρότων [ἴσων] ὄντων τ̃ν κύκλων καὶ περὶ ταὐτὸ κέντρον, συμβαίνει
τὰ ἅμα τ̃ ὑπιπέδου ἐν αὐτοῖς πρότα ἀπομένοις σημεῖα, φέρεσθαί
τε ἰσοταχεῖς κυλιομένους, διὰ δ̃ τὸν κυλίνδρους ἴσους εἶναι), καὶ ἥκειν
ὅτι δ̃ ὑπιπέδου, πάλιν ἅμα ἐκκυλιόμενα ἕκαστον τ̃ αὐτοῦ κύκλου· ὥστε
καὶ ταῖς ἐν τῷ ὑπιπέδῳ ἀνίσας γίνεσθαι. τῇ γὰρ αὐτῶν
ἁφῇ αὐταῖς ἔγραψαν, ὄντες ἴσοι τε καὶ ἰσοταχεῖς. ἐκίνουν γ̃ ἀνίσας αἱ
τοῦ τ̃ αὐτῆς γραφούσαι γραμμὰς εἰς ἀνὴ φερομένης· ὥστε διὰ
ταύτας εἰς ἀνὴ ἀναφέρεσθαι ὁ κύλινδρος. διὰ φέρεται γὰρ ἄθρον, ἢ ἡ
πρόσθη ἥψατο ὁ κύλινδρος τ̃ ὑπιπέδου γραμμῆς, ταύτῃ ἔλαττον ἐν τῷ
ὑπιπέδῳ, ἢ ἐκυλίετ αὐτό. ἀεὶ γὰρ ἴσων καὶ ὁμοίαν γραμμὴν τ̃
ἐν τῷ κυλίνδρῳ συμβήσεται ἅπτεσθαι τ̃ ὑπιπέδου, ἐλαττομένου τε
καὶ κυλιομένου τ̃ κυλίνδρου. Διὰ τί τ̃ν βιβλίων ἡ τομὴ ὅσα
ὑπίπεδος καὶ ἀθρόα, ἐὰν μή τις τέμνῃ πρὸς τὴν βάσιν, ἀεὶ ἀθρόα
ἀνελίττομένη· ἐὰν γ̃ ἐκλίνας, σχολαίᾳ; ἢ ὅτι συμβαίνει τ̃ν ἐν τῇ ἐ-
τέρᾳ τομῇ κύκλων ἐν ταὐτῷ ὑπιπέδῳ ὄντων, τὴν ἐγκεκλιμένην
τομὴν μὴ πρὸς ὀρθὰς εἶναι), ἀλλ' ἐν τῇ μὲν πλάτον, τῇ γ̃ ἔλαττον
αὐτῆς ἀπέχειν; ὥστε ἀνελίττομένης, οἱ μὲν ἐν ταὐτῷ ὑπιπέδῳ ὄν-
τες κύκλοι, καὶ τὴν ἀρχὴν ἔχοντες ἐν ταὐτῷ ὑπιπέδῳ, τὴν δ̃
αὐτ̃ ποιήσουσι γραμμὴν ἀνελίττομένοις. ἔστι γὰρ ἡ γινομένη γραμ-
μὴ ἐκ τ̃ν κύκλων οἳ εἰσιν ἐν ταὐτῷ ὑπιπέδῳ· ὥστε καὶ ἀθρόα ἔσ-
σα ἐν ὑπιπέδῳ, ἢ τε τ̃ς λοξ̃ς τομ̃ς ἀνελίττομένη γραμμὴ οὐκ
ἔσα πρὸς τὴν πρότην, ἀλλὰ τῇ μὲν πλάτον, τῇ γ̃ ἔλαττον αὐτ̃ς

διεστη-

διεσηκῶϑαι, διὰ ὃ τὸ τομεὺς ὕπως ἔχῃ πρὸς αὐτὸν, οὐκ ἐν ὁπτὶ πέδῳ ἐς αἰ ὥστε ὑδρ᾽ ὑδρεῖα. τὸ γὰρ ὑδρείας οὐκ ἔστι, ὃ μὴ, ἐν ἀήρῳ ὁπτὶ πέδῳ, ὃ ὄ, ἐν ἀήρῳ. Διὰ τί διαιρούμενα τὰ μεγέϑη, ἐλάττω φαίνεται πόντα τὰ ὅλου; ἢ ὅτι διαιρούμενα μὴ ἀριθμὸν ἔχει πόντα, μεγέϑη δὲ ἐλάττω ὁπὸ τὰ ἑνός; ὃ μὴ γὰρ μέγα, ὡς τι συνέχειαν εἶναι τοσοῦτόν τι, μέγα λέγεται· ὁ δὲ ἀριθμός τε πᾶς, πολλοὺς μεγέϑους ἀριθμοῦ μείζων. διὸ ὥσπερ εἰκὸς ὃ ὅλον διαιρεθέντων τῶν μερῶν, μεῖζον φαίνεσθαι. τῶν αὐτῶν γὰρ ὄντων αὐτῶν, ὃ μὲν ὅλον τῷ τὰ μεγέϑους ἔχει μᾶλλον φύσιν, συνεχὲς ὄν· τὰ ὄ μέρη, τῷ τὰ ἀριθμοῦ. Τῶν πρὸς τῷ κλεψύδραν συμβαινόντων, ὃ μὲν ὅλον ἔοικεν ἄπιον εἶναι) καθάπερ Ἀναξαγόρας λέγει· ὁ γὰρ ἀήρ ὅτιν, ἄπιος, ἀναπολαμβανόμενος ἐν αὐτῇ, τὰ μὴ εἰσιέναι ὃ ὕδωρ ὁπτιληφθέντος τὸ ἀήρ. ὃ μὲν ἁπλῶς γε ἄπιος· καὶ γὰρ τις αὐτὸ πλανίαν ἀνεὶς εἰς ὃ ὕδωρ, ὁπτιλαβὼν τὸ αὐλὸν, εἰσφοι ὃ ὕδωρ. διόπερ οὐ λέγεται ὡς αὐτὸ ἱκανῶς ἢ ἄπιον ὅτιν. ἔστι ὄ ἄπιον μὲν, καθάπερ εἴρηται, ὁ ἀήρ· ὅστις ὄ ὠθούμενός τε καὶ καθ᾽ ἑαυτὸν φερόμενος καὶ μὴ βιαζόμενος, ἐστὶ ὑδρείας πέφυκε φέρεσθαι, καθάπερ καὶ ἀήρ· καὶ στοιχεῖα. πλανίας μὲν οὖν βαφείσης τὸ κλεψύδρας, διὰ τῶν ἀνωτέρω τοῖς ἐν τῷ ὕδατι βυπημάτων, ἐστὶ ὑδρείας μέν ὡς τὸ ὑδατος ἐξέρχεται· ὡς χωρουμένου ὄ αὐτὸ, ὃ ὕδωρ εἰσέρχεται· ὀρθῆς ὄ εἰς ὃ ὕδωρ βαφείσης τὸ κλεψύδρας, ὃ δυνάμενος πρὸς ὀρθὸν ὡς χωρεῖν, διὰ ὃ πέφυκε τὰ ἄνω, μὴ πρὸς τὰ πρόσω βυπήματα. ἄπεσθαι γὰρ εἰς αὐτὸν ὃ πέφυκε. σημεῖον δ᾽ ὅτι τῷ εἴργειν δύνασθαι ὃ ὕδωρ ἀκινητίζοντα τὸ ἀέρα, ὃ ἐστ᾽ αὐτῆς γινόμενον τὸ κλεψύδρας. ἐὰν γὰρ τις αὐτῆς αὐτὸν τὸν καρδίαν ἐμπλήσας ὕδατος, ὁπτιλαβὼν τὸ αὐλὸν, καταστρέψῃ ὁπὶ τὸ αὐλὸν, ὃ φέρει) ὃ ὕδωρ διὰ τῶν αὐλοῦ ὁπὶ σῶμα. δύνοιδέντος δὲ τοῦ σώματος, οὐκ ἀϑὺς ἐκρεῖ τὸ αὐλὸν, ἀλλὰ μικροτέρῳ ὕστερον, ὡς οὐκ ὄν ὁπὶ ὡ

σώματι τῦ αὐλοῦ, ἀλλ' ὕστερον ἀφ' τούτου φερόμενον, ἀνοιχθέντος. πλήσεως γ' ἢ ὀρθῆς ὅσης τ' κλεψύδρας, ἀνοιχθέντος τῦ αὐλῦ, δῆλος ῥῆ ἀφ' τῦ ἰσθμοῦ, ἀφ' ὃ ἐκείνῳ μὴ ἅπτεσθαι, τ' γ' ἄκρων τῦ αὐλῦ μὴ ἅπτεσθαι. οὐκ εἰσέρχε) μὴ οὖν ὃ ὕδωρ εἰς τ' κλεψύδραν, διὰ τ' τοιαύτην μὴ ἀναφρηνῶσιν αἰτίαν. ἐξέρχε) δὲ ἀνοιχθέντος τῦ αὐλοῦ, ἀφ' ὃ τ' ἐν αὐτῷ ἀέρα κινούμενον ἄνω καὶ κάτω, πολλοὺς κένωσιν ποιοῦν τῦ ἐν τῇ κλεψύδρᾳ ὕδατος. ὠθούμενον γ' κάτω, καὶ αὖθις ῥέπον εἰς αὖθις, εἰκότως ἐκπρᾶ, βιαζόμενον τ' ἐκτὸς τ' κλεψύδρας ἀέρα κινοῦντά τε, καὶ ὄντα ἴσον τῇ δυνάμει τῷ ἐπωθοῦντι αὐτὸν ἀέρι, τῇ δὲ ἀντερείσει ἀσθενέστερον ἐκείνῳ, ἀφ' ὃ ἀφ' ἑνὸς αὐτὸν τ' αὐλοῦ ῥέοντα, θᾶττον καὶ σφοδρότερον ῥᾴδιον, καὶ ταχὺς πίπτειν τῷ ὕδατι. τῦ γ' πνεύματος ἀνθέντος τῦ αὐλῦ μὴ συῤῥᾴδιον, τὸ ὕδωρ αἴτιον, ὅτι τὸ ὕδωρ εἰσιὸν εἰς τὸν κλεψύδραν, ἐξωθεῖ βίᾳ τ' ἀέρα ἐξ αὐτῆς. σημεῖον δὲ ὅτι τὸ γινόμενον ἐν ταύτῃ πνεῦμα καὶ ἐρυγμός. εἰσιόντος γ' τῦ ὕδατος, βίᾳ ὠθῶν, σωφὴ πίπτει εἰς τ' αὐλὸν αὐτοῦ, καθάπερ τὰ ἐκπιεσθὰ ξύλα, ἢ χαλκὸς τῇ διαιρέσει πιεζόμενος, μᾶλλον ἂν πνεύματος δεῖται σωθέσθαι ἐκ τῦ σκληροῦ, καθάπερ τὰς καπναγωγὰς ὀπὰς ἐν τοῖς ξύλοις ἐκπνέουσι. συμβαίνει γ' τοῦτο ἀνοιχθέντος τῦ αὐλοῦ γίνεσθαι, ἀφ' τὰ τοιαῦτα εἰκὸς ἐστιν αὐτ' μὴ ἐκπρᾶν, ἢ ἐξιόντος βιαίᾳ ἀέρος καὶ πνεύματος ὑμνεῖν. δηλοῖ δὲ ὁ φόφος ὅτι παύεται τῷ πνεύματι τὸ ὕδωρ ἄνω, ὥσπερ ὅτι πολλῶν συμβαίνει γίνεσθαι. ὅτι παυόμενον γ' καὶ συνεχὲς ὂν αὐτῷ πνεῦ τὸ ὕδωρ, μᾶλλον πιεζόμενον ὑπὸ τ' ἀέρος, ἕως ἂν ἀποχῇ πάλιν ὑπ' αὐτοῦ. τῆς γ' ἀρχῆς μᾶλλον, καὶ τὸ δηλο ἐξ αὐτῆς κρέμαται) ὕδωρ ἓν καὶ συνεχές. ἄλλον γ' τοῦτο γίνεσθαι· τὸ γὰρ αὐτοῦ ὅτι κινῆσαί τε ἐκ τ' οἰκείας χώρας τι, καὶ τ' τοιοῦτον ὡς ἐκείνης, ἐν πλείονι γ' χρόνῳ, ἐὰν ᾖ ὁμοία τῇ δυνάμει τό, τε ἔχον καὶ ὃ ἐχόμενον, ἢ [εἰ] τὸ ἴσον χρῆσθαι· ὥσπερ ἐν ταῦθα συμβαίνει. πνεῦμα γὰρ ὕδατός ὅτι χρῆσθαι τῇ δυνάμει. Διὰ

τί τὰ

τί τὰ μόρια τῶν φυτῶν καὶ τῶν ζώων ὅσα μὴ ὀργανικά, πόντα περιφερῆ; τῶν μὲν φυτῶν ὁ σέλερος, καὶ οἱ σώρδοι· τῶν δὲ ζώων, κιννάμωμον, μηρικοί, βραχίονες, θώρακες· τί γωνον δὲ πολύγωνον, ὅτε ὅλον σφαῖρα μόριόν ἐστι; πότερον ὡς ὁ Ἀρχύτας ἔλεγε, διὰ τὸ ἐν τῇ κινήσει τῇ φυσικῇ ἐνδέχεσθαι τὸ τὸ ἴσον ἀναλογίαν (κινεῖσθαι γὰρ ἀνάλογον πόντα) ταύτῃ δὲ μόνῳ εἰς αὐτὸν ἀνακάμπτειν· ὥστε κύκλους ποιεῖν καὶ στρογγύλα ὅταν ἐγκύῃ; Διὰ τί ἐν τοῖς ἑξάτοις ἀεὶ δύο σφαῖρα φέρη; ἢ ὅτι ἡ φύσις ἐκ τῶν ἐνδεχομένων πόντα ποιεῖ ὡς δυνατὸν ἄνισα καὶ κάλλιστα; τὸ δὲ σχῆμα τοῦτο κάλλιστον, ὃ αὐτὸ ὁμοιόταλον. Διὰ τί ἐὰν κύκλος ῥιφῇ, τὸ μὲν σφαῖρον ἀληθείᾳ γράφει· παντόμβος δέ, ἔλικα, ἕως δύο πίπτῃ; ἢ ἀληθείᾳ μὲν τὸ σφαῖρον, ὅτι ὁμοίως ἔνδεν καὶ ἔνδεν ὁ ἀὴρ ἐπορεύει· ἴσης οὖν οὔσης τῆς ῥοπῆς ἔνδεν καὶ ἔνδεν, ἀνάγκη καὶ τὴν γραμμὴν τοιαύτην εἶναι, ἣ ἴσον διαιρεῖ τὸ πρὸς ἔνδεν καὶ ἔνδεν. τοιαύτη δέ ἐστιν ἀληθῶς. ὅταν δὲ βαρύτερον μέρος δι' ἀνωμαλίαν τὸ σφαῖρα μὴ ἀεὶ μέρος, οὐκέτι ἴσην γράφει, τό τε ἐντὸς καὶ τὸ ἐκτὸς μέρος, ἀλλ' ἀνάγκη σφαῖρα φέρη. Διὰ τί τοῖς δύσιν ὁ βάλος ἔχουσι μεγέθεσιν, ἐάν τις κινῇ φότερον κινῇ τῶν μερῶν, κύκλῳ σφαῖρεται τὸ βαλλόμενον; οἷς τοῖς μεμολυβδωμένοις ἀσταθμήτοις συμβαίνει, ἐάν τις βαλλῇ τὸ κουφότερον πρὸς αὐτὸν στρέφας μέρος; ἢ ὅτι τὸ βαρύτερον ἀδύνατον ἰσοδρομεῖν τῷ κουφοτέρῳ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἰσχύος ῥιφθέν; ἐπεὶ δὲ ἀνάγκη μὲν κινεῖσθαι, ὀξὺ ἴσον δὲ καὶ ἐπ' ἀληθείας ἀδύνατον, ἀνάγκη εἰς τὸ ἐντὸς φερόμενον, κύκλῳ φέρεσθαι· οἷς εἰ ὅλως τι ἦν αὐτὸ ἀκίνητον ἀφ' βάρος ἐν μέσῳ, τὸ μὲν πρὸς τῷ ἀφιέντι, εἰς τὸ πρόσθεν αὐτὸ ἐκινήθη αὐτὸ μέρος· τὸ δὲ ἐπ' ἐκεῖνα, πρὸς τὸ ἀφιέντα. ἐπεὶ δὲ κινεῖται μὲν τὸ πᾶν, ἔχει δὲ ἐν μέσῳ τὸ βάρος φερόμενον, ἀνάγκη [καὶ] ταὐτὸ τοῦτο τὸ ποιεῖν. Διὰ τί τὰ φερόμενα ὅταν ἀπιπτέσῃ, ἀφθῇ εἰς τἀναντίον ἢ πέφυκε φέρεσθαι, καὶ πρὸς ὁμοίας γωνίας; ἢ ὅτι οὐ

μόνον ἐκείνῳ φέρε῀ται τῷ φορὰν ἁπλῆν φέρε῀σθαι τὸ οἰκεῖον μέρος, ἀλλὰ καὶ τῷ τοῦτο τοῦ ἀφιέντος γινομένῳ; ἢ μᾶλλον οὕτω οἰκεία παύε-
„ται, ὅταν εἰς τὸν οἰκεῖον ἔλθῃ τόπον. ἅπαν γὰρ ἠρεμεῖ, ἐλθὸν εἰς ὃν φέρε῀-
„ται τόπον κατὰ φύσιν. καθ' ἃ δ' ἔχει ἀλλοτρίαν, ἀνάγκη ἔτι κινεῖσθαι. οὐκ εἰς τὸ ποσόθεν ὄν, ἅμα τὸ κωλύεσθαι, ἀλλ' ἢ εἰς τὸ πλάγιον, ἢ εἰς τὸ ὀρθόν. ἀπορία δ' ἀποπηδᾷ ποσὸς ὁμοίας γωνίας, ἅμα τὸ φέρεσθαι μᾶλλον ἐνταῦθα, ἧ ἡ κίνησις φέρει, ἃ ἐποίησεν ὁ ἀφείς. ἔχει δὲ ποσὰς ὀξείαν, ἢ ποσὰς ὀρθὰς φέρεσθαι συμβαίνει. ἐπεὶ οὖν τὸ αὐτιπεριστῶσαν κωλύει τὸν εἰς αὐτὸν κίνησιν, ὁμοίως κωλύει τὸ φερόμενον καὶ τὸ φορὰν αὐτό. ὥσπερ οὖν ἐν τοῖς κατόπτροις τὸ ἄκρον τῆς αὐτείας ἧ ξυπέπεσεν ἢ ὄψις φαίνεται, καὶ ἐν τοῖς φερομένοις, οὕτω τὸ ἐναντίον γίγνεται. τοσαύτην γὰρ γωνίαν ἀπέωσαι, ὅσην γίγνεται [ἡ] κατὰ κορυφήν. δεῖ γὰρ νοῆσαι μεταξὺ μεταβαλοῦσαν τὴν γωνίαν καὶ τὸν φορέα. τούτου δὴ ὑπομένοντος, φανερὸν ὅτι ποσὸς ὁμοίας γωνίας ἀφήσεται.

Ὅσα ποσεῖ ἔμψυχα. ιζ.

a Διὰ τί οἱ σύμμετροι παρ' ἀλλήλους θεωρούμενοι, μείζους φαίνονται ἢ καθ' αὑτοὺς μόνους; ἢ ὅτι τὸ σύμμετρόν ἐστιν ἕν, καὶ ἡ συμμετρία ἐστὶν ἕν, ὅτι μάλιστα ἓν ποιεῖ; τὸ δὲ ἕν, ἀδιαίρετον βούλεται εἶναι. τὸ δὲ ἀδιαίρετον, ἔλαττόν ἐστιν. ἡ δὲ συμμετρία κατὰ τὸ μέγα φορέα πολλὰ ποιεῖ. καθ' αὑτὰ μὲν οὖν θεωρούμενα, μᾶλλον λανθάνει ποῖα ἄττα τὰ μεγέθη ἐστί· παρ' ἄλληλα δέ, δῆλον. τὸ μὲν οὖν ἀδιαίρετον, ἓν φαίνεται, καὶ ἡ θεωρία μία ἐστὶν αὐτοῦ, διὰ τὴν συμμετρίαν· τὸ δὲ ἀσύμμετρον, ὡς πολλὰ ὄν, θεωρίαν ποιεῖ πλείω· καὶ μείζω φαίνεται, διὰ τὸ ἓν ὂν, πολλὰ φαίνεσθαι. ἔχει γὰρ τὴν τε τοῦ μεγέθους καὶ τὴν συνεχῆ φύσιν, καὶ τὴν τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τὸ ἀνώμαλον τῶν μερῶν. διὸ ὥσπερ εἰκότως τὴν ὀξὺ ἀμφοῖν αὔξησιν ἔσχεν, μείζον φαίνεται διὰ
β τὸ ἁπλοῦν καὶ ἕν. Διὰ τί ὀπὶ μῆκος μᾶλλον τὰ ζῷα καὶ τὰ

φυτὰ

φυλὰ φύεται; ἢ ὅτι ὃ μῆκος μᾶλλον, τείνεται αὔξεται· ὃ δ' ἢ πλάτος, δίς· ὃ δὲ βάθος, ἅπαξ; ἔστι γὰρ μῆκος, ὃ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς πορρωτάτω· ὥστε μόνον τε αὔξεται, καὶ ἅμα τῷ πλάτει πάλιν γινόμενον, καὶ τρίτον ἅμα τῷ βάθει· ὃ δ' ἢ πλάτος, δίς, καθ' ἑαυτό τε, καὶ ἅμα ᾧ μεγέθη.

Πῶς ὃ πορρώτερον καὶ [ὃ] ὑστερον δοκεῖ λαβεῖν; πότερον ὥσπερ ἡμῶν οἱ ὅτι τριάς, καὶ ἐκείνων οἱ πρὸ αὐτῶν, καὶ ἀεὶ οἱ ἐπόμενοι πορρώτερόν εἰσιν; ἢ εἴ πως ἀρχή πως ὅτι καὶ μέσον καὶ τέλος τοῦ παντός, καὶ ὁ τὸν μεγάσκων τις ὅτι ὃ πρᾶς ἔλθη, καὶ πάλιν ἐπόμενος ἐρήσεται ὅτι τῆς ἀρχῆς, τὰ δὲ ἐγγυτέρω τῆς ἀρχῆς πορρώτερα, τί κωλύει ἡμᾶς οὐ πρὸς τῆς ἀρχῆς εἶναι μᾶλλον; εἰ δὲ πρὸς τοῦτο καὶ πορρώτερόν εἰπεῖν, ὥσπερ ὅτι τοῦ μεγίστου καὶ ἐκάστου τοῦ ἄρτιον φορᾷ κύκλος τις ὅλος, τί κωλύει καὶ τὸν ἥλιον καὶ τὸ ἀπόλλωνα τοῦ φαινομένων τοιοῦτον εἶναι, ὥστε καὶ ταῦτα πάλιν γίνεσθαι καὶ φθείρεσθαι; καθάπερ καὶ φασὶ κύκλον εἶναι τὰ ἀριθμητά. ὃ μὲν δὴ τῷ ἀριθμῷ τοὺς αὐξητοὺς αὔξιον εἶναι ἀεὶ τοὺς γινομένους, δῆλον· ὃ δὲ τῷ εἶδει, μᾶλλον ἄν τις ἀποδέξαιτο· ὥστε καὶ αὐτοῖς πορρώτερόν εἰπεῖν, καὶ δεῖ ἄν τις τὸν τοῦ εἴρωνος παῖδα τοιοῦτον εἶναι, ὡς πάλιν ἐπόμενα μηδὲν ὅτι τῷ ἀρχῷ, καὶ συνεχὲς ποιεῖν, καὶ ἀεὶ κατ' ταῦτα ἔχειν. τοὺς γὰρ ἀνθρώπους φησὶν Ἀλκμαίων διὰ τοῦτο ἀπόλλυσθαι, ὅτι οὐ δύνανται τὸ ἀρχῷ τῷ τέλει προσάπτειν· καὶ μάλιστα εἰρηκὼς, εἴ τις ὡς τύπῳ φράζοντος αὐτοῦ δέχοιτο, καὶ μὴ ἀκριβοῦν ἐθέλοι ὃ λέγεται. εἰ γὰρ κύκλος ὅλος, τὸ γὰρ κύκλου μήτε ἀρχὴ, μήτε πρᾶς, οὐδ' ἂν πορρώτερόν εἴη, τῷ ἐγγυτέρω τῆς ἀρχῆς εἶναι, καθ' ἡμεῖς ἐκείνων, οὐδ' ἐκεῖνοι ἡμῶν.

Ὅσα περὶ φιλολογίαν. ιη.

Διὰ τί τοὺς μὲν, ἐὰν ἀκούσωνται ἀναγινώσκειν, ὕπνος λαμβάνει καὶ οὐ μὴ βαλομένους· τοὺς δὲ βαλομένους πορρωτέρω ἐγρηγορέναι, ὅταν λάβωσι βιβλίον; ἢ ὅσοις μὲν εἰσι πνευματικαὶ κινήσεις διὰ ψυχρότητα

φύσεως, ἢ μελαγχολικῶν χυμῶν, διὸ καὶ πάθημα ἐστὶ πολλαχῆ ἄπεπτον διὰ ψυχρότητα, τούτοις ὅταν μὲν κινῆται ἡ διάνοια καὶ μὴ νοήσῃ ὅπῃ σήσασά τι, ἐκκρέεται τῇ ἑτέρᾳ κινήσει ὅση καταψυχικὴ· διὸ μᾶλλον καθεύδουσιν· ὅταν δ' ἐρείσωσι πρός τι ἐν τῇ διανοίᾳ, ὥσπερ ἡ ἀνάγνωσις ποιεῖ, κινοῦνται ὑπὸ τοῦ θερμαϊκῆς κινήσεως οὐκ ἐκκρουομένης ὑπὸ σθένους· ὥστε ἀδυνατεῖ καθεύδειν. ὅσοι δὲ κατὰ φύσιν ἔχοντες, ὅταν μὲν πρὸς ἓν ἡ διάνοια καὶ μὴ μεταβαίνῃ πολλαχῇ ἰσχυρότατα ἔχει, ἰσχνοῦται καὶ τὰ ἄλλα ὅσα πρὸς τὸν τόπον τοῦτον, ὧν ἡ ἐπίμονος ὕπνος ἐστίν. ὅταν δὲ σῆσι καὶ διαίσῃ ὁ νοῦς, βαρεῖται τὰ ἐν αὐτῇ καὶ ποιεῖ ὕπνον· κινουμένης δὲ τῆς ψυχῆς κατὰ φύσιν καὶ καθεύδει· ζῇ γὰρ τότε μάλιστα. ὃ δ' ἐγρηγορέναι, τοῦ ζῷου αἴτιόν ἐστιν, ἢ ὃ καθεύδει. Διὰ τί οἱ ἐπισκοποῦντες λόγοι γυμνασικοί εἰσιν; ἢ ὅτι ἔχουσι τὸ νικᾶν, ἢ ἡττᾶσθαι πυκνόν; φιλονείκους οὖν ἀνθρώπους ποιοῦσι. καὶ γὰρ νικῶντες, διὰ τὸ χαίρειν πρᾶγμα μᾶλλον ἐπίζητοῦσι καὶ ἥττωμενοι, ὡς δυναμενούμενοι· καὶ οἱ ἐν τοῖς δικανικοῖς ἀγῶσι ταὐτό. διὸ καὶ μαχόμενοι καὶ ἥττους ὄντες, πολλάκις ἀβουλοῦνται διαλύεσθαι. Διὰ τί τοῖς παραδείγμασι χαίρουσιν οἱ ἄνθρωποι ἐν τῇ ῥητορείᾳ καὶ τοῖς λόγοις μᾶλλον τῶν ἐνθυμημάτων; ἢ ὅτι ᾧ τε μανθάνειν χαίρουσι, καὶ τὸ ταχύ; ῥᾷον γάρ, διὰ τὸ παράδειγμα καὶ τὸ λόγων μανθάνουσιν· ἃ γὰρ ἴσασιν, ἐστὶ ταῦτα καὶ ὁπωσοῦν μέσως. τὰ δὲ ἐνθυμήματα, ἀπόδειξίς ἐστιν ἐκ τῶν καθόλου, ἃ ἥττον ἴσμεν ἢ τὰ μέρη. ἔτι οἷς μὲν μάρτυρῶσι πλείους, μᾶλλον πίστις δύοιτο. τὰ γὰρ παραδείγματα καὶ οἱ λόγοι, μαρτυρίαις ἐοίκασιν. αἱ δὲ διὰ τῶν μαρτύρων, ῥᾴδιοι πίστεις. ἔτι ὃ ὅμοιον μανθάνουσιν ἥδεως· ὃ γὰρ παράδειγμα καὶ οἱ μῦθοι, ὃ ὅμοιον διανοοῦνται. Διὰ τί ῥήτορα μὲν καὶ χρηματιστὴν καὶ στρατηγὸν λέγομεν ἄνδρα· αὐλητὴν δὲ καὶ ζωγράφον, οὐ λέγομεν; ἢ ὅτι τῶν μὲν ἡ δύναμις, αἴτιον πλεονεξίας· (ἡδονῆς γὰρ ποιητική ἐστι) τῶν δὲ, οὐδεὶς ὃ πλεονεκτεῖ· ῥήτωρ γὰρ καὶ στρατηγὸς καὶ

καὶ χρημαλιστὴς, ἀγαθός ἐστιν, ὁ δυνάμενος πλέον ἔχειν· ἡ δὲ δύνοτης, μᾶλιστα ἐν τῷ πλεονεκτεῖν ἐστιν. Διὰ τί τὸν φιλόσοφον τῶν ε ῥητόρων οἴονται ἀχαφέρειν; ἢ ὅτι, ὁ μὲν, τί ἐστιν ἀδικία· ὁ δὲ, ὡς ἄδικος ὁ δεῖνα; καὶ ὁ μὲν, ὅτι τύραννος· ὁ δὲ, οἷς τυραννίς. Διὰ τί ἄρ' ϛ
5 αἱ πίνες ταχέλωνται, ἐνδεχομένοις τούτοις ἐνίοτε φαύλοις ὄσι μᾶλλον, ἢ ἐν τοῖς ἀσυνδαμοτέροις; οἷς θαυμαστοὶ, ἢ μίμοι, ἢ συνεκτὴς μᾶλλον, ἢ ἀστρονόμος ἢ ῥήτωρ εἰ) αἱ βάλοιτο ὁ ζῶντα « ἑλέμβους. ἢ ὅτι βάλονται μὲν ἔνιοι τὰ ἀσυνδαμόταλα μεταχειρίζε- « σθαι· διὰ δὲ ὃ μὴ πις βύλη ἑαυτοῖς ὡς δυνησομένοις, διὰ τοῦ-
10 το ἀ ταχάπουσιν; ἢ ὅτι ἐν οἷς οἴεται ἕκαστος κεκαλις βύλη, ζῶντα ταχαιρῆται; ὃ δὲ αἱρῆται, καὶ ὅτι τοῦτ' ἐπειίζεται, νέμων ὃ πλῆσον ἡμέρας αὐτῷ μέρος, ἵνα αὐτὸς αὐτῷ τυγχάνῃ κεκαπισος ὤν. ὅ, τι δὲ ἀῦ τινες ἐξ ἀρχῆς ἔλωνται, καὶ οἷς αἰῦ συνεθισθῶσιν, ταῦτα κρίνειν δυνάνται τὰ βέλτιω. διέφθαρται γὰρ ἡ διάνοια διὰ φαύλας
15 ταχαιρέσεις. Διὰ τί τὰς μὲν, αἱ ἀρξωνται ἀναγινώσκειν, ὕ- ζ πνος λαμβάνει καὶ μὴ βουλομένους· τὰς δὲ βουλομένας, ποιεῖ δύνασθαι, ὅταν λάβωσι βιβλίον; ἢ ὅσοις μὲν εἰσι πνευματικαὶ κινήσεις διὰ ψυχρότητα φύσεως, ἢ μελαγχολικῶν χυμῶν, δι' οὓς ταχίτλωμα γίνεται πνευματικὸν ἄπεπτον διὰ ψυχρότητα, τούτοις ὅταν
20 μὲν κινῆται ἡ διάνοια, καὶ μὴ νοῇ ὅτιοῦν ἀφισάμενα τι, ἀκριβύεται ἡ ἑτέρα κίνησις. δεῖ μᾶλλον μεταβαλλόντας πολὺ τῶν διάνοιαν, καθεύδουσιν· πᾶσα γὰρ ἡ πνευματικὴ. ὅταν δὲ ἐρείσωσι ταχὸς τι τῶν διάνοιαν, ὃ ὅρ ἡ ἀνάγνωσις ποιεῖ, κινοῦνται ὑπὸ τῆς πνευματι-
25 κῆς κινήσεως, οὐκ ἀκριβουμένης ὑπὸ σοῦ νος· ὥστε οὐ δυνάνται καθεύδειν. τοῖς δὲ καλὰ φύσιν ἔχουσιν, ὅταν ἐπὶ ταχὸς ἓν ἡ διάνοια, καὶ μὴ μεταβαλλῃ πολλαχῇ, ἵστανται καὶ τὰ ἀλλα ὅσα ταχεῖ τὸν τόπον· ὧν ἀρέμησις ὁ ὕπνος ἐστίν. ἑνὸς γὰρ κυείσης σάντος, ὥσταρ ἐν ἐσπῇ, σάντα τὰ ἀλλα μόρια, πέφυκεν ἵστασθαι. φύσει γὰρ ἄνω ὃ κοῦ-

φον φέρεται· ὃ δὲ βαρὺ, κάτω. ὅταν οὖν ἡ ψυχὴ κινῆται κατὰ φύσιν, ἡδὺ καθεύδει· οὕτω γὰρ ἔχει. ὅταν δὲ ξηρὰ καὶ οἷς κοπιάσῃ, ὁ μὲν νοῦς μεταβάλλῃ, καὶ αὖθις τὰ σώματα τῶν ἡττόνων πρὸς τὸν κρείττονα διάκειται, ποιεῖ τὸν ὕπνον. διόπερ δὴ μᾶλλον ἡ ἀναγωγὴ κωλύει καθεύδειν. ἔστι γὰρ ἃ μὲν ἀεὶ ὃ νοεῖ, (ὥσπερ καὶ γὰρ ἡ ψυχὴ τότε μᾶλλον) ἀλλὰ μεταβάλλειν ἀγρυπνία· ἐπεὶ καὶ νοήσεις αἱ τοιαῦται ἄγρυπνοί εἰσιν, ἐν αἷς ζητεῖ ἡ ψυχὴ καὶ ἀπορεῖ, ἀλλ' οὐκ ἐν αἷς ἀεὶ θεωρεῖ. ἐκείνας μὲν γὰρ, ἀοριστεῖν ἢ ποιοῦσιν αὗται γάρ, ἄ. Διὰ τί ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς οὐκ ἔνεστιν ἀδολεσχία; ἢ ὅτι συλλογισμός ἐστι φαινόμενος; ἐν ὀλίγοις γὰρ ὁ συλλογισμός· καὶ ἐὰν μηκυνῇ χρόνον τινὰ μόνον, ὁ παραλογισμὸς δῆλος, καὶ ἔστιν ὃ ἔδωκεν ἀναλαβεῖν. Διὰ τί ποτε τῶν ἰσοειῶν ἥδιον ἀκούομεν τῶν περὶ ἓν συνεστηκυῖαν ἢ τῶν περὶ πολλὰ τεταραγμένων; ἢ διότι τοῖς γνωριμωτέροις μᾶλλον προσέχομεν, καὶ ἥδιον αὐτῶν ἀκούομεν; γνωριμώτερον δὲ ὅτι ὃ ὡρισμένον τοῦ ἀορίστου. ὃ μὲν οὖν ἓν, ὡρισται· τὰ δὲ πολλὰ, τοῦ ἀπείρου μετέχει. Διὰ τί ἡδόμεθα ἀκούοντες, τὰ μήτε λίαν παλαιὰ, μήτε καινὴ νέα; ἢ διότι τοῖς μὲν παρ' ἡμῖν, ἀπεσυνήθη· ἐφ' οἷς δ' ἀπεσυνήθη, οὐχ ἡδόμεθα· τὰ δὲ ἐσχατα, ὡς περ ἔτι αἰσθανόμεθα, καὶ περὶ τούτων ἀκούοντες, οὐχ ἡδόμεθα.

Ὅσα περὶ ἁρμονίαν. ιθ.

α Διὰ τί οἱ πονοῦντες καὶ οἱ ἀπολαύοντες αὐλοῦσιν; ἢ ἵνα οἱ μὲν, ἧττον λυπῶνται· οἱ δὲ, μᾶλλον χαίρωσι. Διὰ τί πορρώτερον ὁ αὐτὸς τῇ αὐτῇ φωνῇ χαίρων, μετ' ἀνδρῶν ἀδων καὶ βοῶν, ἢ μόνος; ἢ ὅτι ὃ ἀθρόως τι ποιῶν, ἢ θλίβων, ἢ ὠθῶν, οὐ τοσαῦτα πλησίον ἐστὶν, ὅσος ὁ ἀριθμός; ἀλλ' ὥσπερ ἡ γραμμὴ ἡ δίπους, οὐ δίπλασιον, ἀλλὰ τετραπλάσιόν τι γράφει· οὕτω [τὰ] συνηθροισμένα πλέον ἰσχύει τοῦ ἀριθμοῦ, ἢ ὅταν ᾖ διηρημένα. ἀθρόων οὖν ὄντων, μία γίνεται ἡ τῆς φωνῆς

νῆς ἰσχύς, καὶ ἅμα ὠθεῖ τὸν ἀέρα, ὥστε πολλαπλάσιον ποιεῖν. καὶ γὰρ ἡ ἐκ πόρρω φωνὴ, μιᾶς ἐκάστης πολλαπλάσιος. Διὰ τί τῷ παρυπάτῳ ἄδουσι μάλιστα ἀποῤῥήγνυσθαι, οὐχ ἧττον ἢ τῷ νήτῃ καὶ τὰ ἄνω, μᾶλλον δὲ ἁρμονίας πλείονος; ἢ ὅτι χαλεπώτατόν ἐστι τοῦτο ἄδοντι, καὶ αὐτὴ ἡ ἀρχή; ὃ γὰρ χαλεπὸν, ἁμαρτάνειν ἐστὶ τῷ ὀξύτητι καὶ πίεσιν τῆς φωνῆς; ἐν τούτοις γὰρ πόνος· πονοῦντα δὲ μᾶλλον ἁμαρτάνει. Διὰ τί δὲ τοῦτο χαλεπῶς, τῷ γὰρ νήτῃ ῥᾳδίως· καίτοι δίεσις ἑκατέρας; ἢ ὅτι μετ' ἀνέσεως ἡ νήτη, καὶ ἅμα μᾶλλον τῷ σύρσιν ἐλαφρὸν ὂν ἄνω βαίνειν; ἁμαρτάνει δὲ καὶ ἔοικε καὶ πρὸς μίαν λεγόμενα πρὸς τοῦτο ἢ πρὸς δύο νήτας. δύο γὰρ συμφωνίας καὶ καθαρότατος οἰκειότατος τῇ ἡμιολίᾳ πρὸς τὸν βόμβον. τὸ δὲ μὴ συμφωνίας, τίς ἡ αἰτία; Διὰ τί ἥδιον ἀκούουσιν ἀδόντων, ὅσα προεπισάμβοι τυγχάνουσι τοῦ μέλους, ἢ ὧν μὴ ἐπίσαν; πότερον ὅτι μᾶλλον δῆλος ὁ τυγχάνων ὥσπερ σκοπός, ὃν δεῖ γνωρίζουσι τὸ ἀδόμενον; τοῦτο γὰρ ἥδιον θεωρεῖν. ἢ ὅτι ἥδιον τὸ μανθάνειν; τοῦτου γὰρ αἴτιον, ὅτι τὸ μὲν, λαμβάνειν τῷ ἐπίσημον· τὸ δὲ, ζητεῖν καὶ ἀναγνωρίζειν ἐστίν. ἔτι καὶ τὸ σωφρονεῖν, ἥδιον μᾶλλον τοῦ ἀσωφρονεῖν. Διὰ τί ἡ τραχεῖα λαλοῦσα ἐν ταῖς ᾠδαῖς ψαλλόν; ἢ διὰ τῷ ἀνωμαλίαν; παθητικὸν γὰρ τὸ ἀνωμαλές, καὶ ἐν μεγέθει τύχης ἢ λύπης. τὸ δὲ ὁμαλὲς, ἔλαττον ποιοῦσι. Διὰ τί οἱ ἀρχαῖοι ἐπαλλαγὰς ἁρμονίας ποιοῦντες, τῷ γὰρ νήτῃ, ἀλλ' οὐ τῷ νήτῃ κατέλιπον; πότερον τῷ ψοῦδος; (ἀμφοτέρας γὰρ κατέλιπον, τῷ δὲ τρίτῳ διεζευγμένῳ) ἢ ὅτι; ἀλλ' ὅτι ἡ βαρυτέρα ἰσχύϊ τῆς ὀξυτέρας φθόγγου· ὥστε μᾶλλον ἡ νήτη ἀπεδίδου τὸ ἀντίφωνον ἢ ἡ νήτη· ἐπεὶ τὸ ὀξὺ, δυνάμεως μᾶλλον· τὸ δὲ βαρὺ, ῥᾷον φθέγξασθαι. Διὰ τί ἡ βαρεῖα τῆς ὀξείας ἰσχύϊ φθόγγου; ἢ ἢ ὅτι μεῖζον τὸ βαρύ; τῇ γὰρ ἀμβλείᾳ ἔοικε· τὸ δὲ, τῇ ὀξείᾳ γωνίᾳ.

Διὰ τί ἥδιον τὴν μονῳδίας ἀκούομεν, ἐάν τις πρὸς αὐλὸν ἢ λύ-

εαν ἀδῃ· καίτοι τοὺς χορδὰς καὶ ὁ αὐλὸς μέλος ἁρμόττουσιν ἀμφοτέρως; εἰ γὰρ ἔτι μᾶλλον ὁ αὐλὸς, πλέον ἔδει τοὺς πολλοὺς αὐλητὰς, καὶ ἔτι ἥδιον εἶ). ἢ ὅτι τυγχάνων δῆλος τῷ σκοπῷ μᾶλλον, ὅταν τοὺς αὐλοὺς ἢ λύραν; ὁ δὲ τοὺς πολλοὺς αὐλητὰς ἢ λύρας πολ-
1 λὰς, οὐχ ἥδιον, ὅτι ἀφανίζῃ τὸν ᾠδόν. Διὰ τί εἰ ἥδιον ἡ ἀν-
θρώπου φωνὴ, ἢ μοῦσα λόγου ἄδοντος οὐχ ἡδίων ἐστὶν, οἷς τερπιζόντων, ἀλλ' αὐλὸς ἢ λύρα; ἢ ὕδωρ ἔχει, ἐὰν μὴ μιμῆται, ὁμοίως ἡδύ; ἀμιὼ ἀλλὰ χυμὸν ἔχει ὁ ἕτερον αὐλός. ἢ μᾶλλον γὰρ φωνὴ ἡδίων ἢ τοῦ
ιαχ ἀνθρώπου· χρωτικὰ γὰρ μᾶλλον τὰ ὀργανα τοῦ σώματος· διὸ ἥδιον ἀ-
κούειν, ἢ τερπίζειν. Διὰ τί ἡ ἀπηχοῦσα, ὀξυτέρα; ἢ ὅτι ἐλατ-
ιβ τον, ἀσθενεστέρα γινομένη; Διὰ τί τῶν χορδῶν ἡ βαρυτέρα ἀεὶ ὁ μέλος λαμβάνει; ἀνάγκη γὰρ δέπτειν ἅσαν τὴν τοῦ μέσου σοῦ φύσιν τῇ μέσῃ, γίνεσθαι δὲ μέσον οὐδὲν ἧττον· ἐὰν δὲ τὴν μέσου, δέον ἅμφω, φιλεῖ οὐ γίνεσθαι. ἢ ὅτι ὁ βαρὺ μέγα ἐστίν· ὥστε κρατερόν; καὶ ἔνεστιν ὁ
ιγ τοῦ μεγάλου ὁ μικρόν· καὶ τῇ ἁρμονίᾳ δύο ἤπται ἐν τῇ τοῦ πάντος γένους). Διὰ τί ἐν τῇ ἁρμονίᾳ πασῶν, τὸ μὲν ὀξέος, αὐτίφωνον γίνεσθαι ὁ βαρύ· τὸ τοῦ δὲ, ὁ ὀξὺ οὐ; ἢ ὅτι μάλιστα μὲν ἐν ἀμφοῖν ἐστὶ ὁ ἁρ-
ιδ μοῖν μέλος; εἰ δὲ μὴ, ἐν τῷ βαρεῖ· μεῖζον γάρ. Διὰ τί λαν-
θάνει ὁ ἁρμονία πασῶν, καὶ δοκεῖ ὁμόφωνον εἶ), οἷς ἐν τῷ φοινικίῳ καὶ ἐν ᾧ ἀνθέφτῳ; τὰ γὰρ ἐν τοῖς ὀξέσιν ὄντα, οὐχ ὁμόφωνα, ἀλλ' ἀ-
ναλογον ἀλλήλοις ἁρμονία πασῶν. ἢ ὅτι ὥσπερ ὁ αὐτὸς εἶ) δοκεῖ φθόγ-
γος, ἁρμονία δὲ ἀναλογον ἰσότης ἐστὶ φθόγγων; ὁ δὲ ἴσον τοῦ ἑνός. ταὐ-
ιε τὸ δὲ τοῦτο καὶ ἐν ταῖς σύνεσιν ἔξαπατῶνται. Διὰ τί οἱ μὲν νόμοι οὐκ ἐν ἀντιστρόφοις ἐποιοῦντο· αἱ δὲ ᾠδαὶ αἱ χορικαὶ; ἢ ὅτι οἱ μὲν νόμοι, ἀγωνιστῶν ἦσαν, ὧν ἤδη μεμεῖσθαι δυναμένων καὶ ἁρμοττεῖνεσθαι, ἢ ᾠδὴ ἐγίνετο μακρὰ καὶ πολυειδής; καθάπερ οὖν καὶ τὰ ῥήματα, καὶ τὰ μέλη τῇ μιμήσει ἠκολούθει ἀεὶ ἕτερα γινόμενα. μᾶλλον γὰρ τῷ μέλει ἀνάγκη μιμεῖσθαι, ἢ τοῖς ῥήμασι. διὸ καὶ

οἱ δι-

οἱ διθύραμβοι, ὅπερ μιμητικοὶ ἐλήφθησαν, οὐκ ἐπ' ἐλαττόνων ἀντιστρόφοις, ἀλλ' ἐπὶ πλείστων ἦσαν. αἴτιον δὲ, ὅτι ὁ παλαιὸς οἱ ἐλεύθεροι ἐχορήγουν αὐλοί. πολλοὺς οὖν ἀγωνιστικῶς ἀδεῖν χαλεπὸν ἦν. ὥστε οὐ ἁρμονίαι μέλη σύνδουν. μεταβαίνειν γὰρ πολλὰς μεταβολὰς ῥᾴδιον ἐνὶ ἢ τοῖς πολλοῖς, καὶ τῷ ἀγωνιστῇ, ἢ τοῖς ὑπὸ ἤθους φυλάττουσι. δὶ ὃ ἁπλᾶ ἐποίουν τὰ μέλη. ἡ δὲ ἀντίστροφος, ἁπλοῦν. ἀριθμὸς γάρ ἐστι, καὶ ἑνὶ μέτρῳ. ὃ δ' αὖ αἴτιον καὶ διότι τὰ μὲν ἀπὸ τῆς σκηνῆς οὐκ ἀντίστροφα, τὰ δὲ τοῦ χοροῦ ἀντίστροφα. ὁ μὲν γὰρ ὑποκριτὴς, ἀγωνιστής [καὶ μιμητής]· ὁ δὲ χορὸς, ἧττον μιμητής. Διὰ τί ἥδιον ὃ ἀντίφωνον τοῦ συμφώνου; ἢ ὅτι μᾶλλον ἐν ἁπλότητι ἐστὶ τὸ συμφωνοῦν, ἢ ὅταν πρὸς τὴν συμφωνίαν ᾖδῃ; ἀνάγκη γὰρ τὴν ἑτέραν ὁμοφωνεῖν. ὥστε δύο πρὸς μίαν φωνὴν μινόμενα, ἀφανίζουσι τὴν ἑτέραν. Διὰ τί πέντε οὐκ ἄδουσιν ἀντίφωνα; ἢ ὅτι οὐχ ἡ αὐτὴ ἡ σύμφωνος τῇ συμφωνίᾳ, ὥσπερ ἐν τοῖς ἁπασῶν; ἐκεῖ μὲν γὰρ ἐν τοῖς βαρέσι ἀνάλογον, ὡς ἡ ὀξεῖα ἐν τοῖς ὀξέσι. ὥσπερ οὖν ἡ αὐτή ἐστιν ἐν τοῖς ἅμα καὶ δι' ἣν, αἷς ἐν ᾧ ἁπτὰ πέντε καὶ ἁπτὰ τεσσάρων οὐκ ἔστιν ἄτοπος. ὥστε οὐκ ἐμφαίνει ὁ τῆς ἀντῳδοῦ φθόγγος. ἃ γάρ ἐστιν ὁ αὐτός. Διὰ τί ἡ ἁπτὰ πασῶν συμφωνία ἄδεται μόνη; μαγαδίζουσι γὰρ ταύτῃ, δι' ἣν ᾠδεμίαν. ἢ ὅτι μόνη ἐξ ἀντιφώνων ἐστὶ χορδῶν· ἐν αἷς τοῖς ἀντιφώνοις, καὶ τὴν ἑτέραν ἐὰν ᾄδῃ, ὃ αὖ ποιεῖ; ἢ γὰρ μία ἔσται ἀνὰ, τὰς ἀμφοτέρων ἔχει φωνάς. ὥστε καὶ μιᾶς ἀδομένης ἐν ταύτῃ τῇ συμφωνίᾳ, ᾄδεται ἡ συμφωνία, καὶ ἄμφω ᾄδοντες· ἢ τῆς μὲν, ἀδομένης· τὴν δ', αὐλουμένης· ὥσπερ καὶ μίαν ἄμφω ᾄδουσι. διὰ μόνη μελῳδεῖται, ὅτι μιᾶς ἔχει χορδῆς τὰ ἀντίφωνα φωνεῖν. Διὰ τί δὲ ταῖς ἀντιφώνοις τοῦτο μόναις ἐστὶν ἀρχή; ἢ ὅτι μόναι ἴσον ἀπέχουσι τῆς μέσης; ἢ οὖν μεσότης, ὁμοιότητά τινα ποιεῖ τοῖς φθόγγοις, καὶ ἔοικεν ἡ ἀρχὴ λέγειν ὅτι ἡ αὐτὴ, καὶ ὅτι ἀμφότεραι ἕξαται. Διὰ τί ἐὰν κ

μὴ τις τῶν μέσων κινήσῃ ἡμῶν, ἁρμόσας [δὲ] τὰς δυὰς χορδὰς, χέζηται τῷ ὀργάνῳ, ὃ μόνον ὅταν χ τ τῆς μέσης γλύπται φθόγγον, λυπῇ, καὶ φαίνεται συναρμοσον, ἀλλὰ καὶ χ τῶν δυῶν μελῳδίαν· ἐὰν ὁ τῶν λιχανῶν, ἢ τινα δυῶν φθόγγον, τότε φαίνεται διαφέρειν μόνον, ὅταν καὶ ἐκείνη τὶς χέηται; ἢ εὐλόγως τοῦτο συμβαίνει; πρῶτα γὰρ τὰ χρησιμα μέλη, πολλάκις τῇ μέσῃ χέηται· καὶ πρῶτες οἱ ἀγαθοὶ ποιηταὶ, πυκνὰ χρῶνται τῶν μέσων ἀπτώτως· καὶ ἀπέλθωσι, ταχὺ ἐπαναίρεται· χρῶνται δὲ δυῶν ὕτως εὐδοκίμων. καθάπερ ἐν τοῖς λόγοις ἐνίων ἐξαιρεθέντων στοιχείων, οὐκ ἔστιν ὁ λόγος Ἑλληνικός· (οἷον τὸ τε, καὶ δὲ ἢ) καὶ ἔνιοι δὲ ὕδατα λυποῦσι· διὰ δὲ τοῦτο μὴ, αἰσχρὸν εἶ) χέηται πολλάκις, ἢ οὐκ ἔστιν λόγος Ἑλληνικός· τοῖς δὲ, μή· ὅταν ἡ τῶν φθόγγων ἡ μέση, ὥσπερ στοιχεῖόν ἐστι, καὶ μάλιστα τῶν καλῶν, διὰ δὲ πλησίον ὑπάρχειν τ φθόγγοι καὶ αὐτῆς. Διὰ τί τῶν ἀδόντων οἱ βαρύτεροι ἄδοντες, τῶν ὀξὺ ἀδόντων, ἐὰν ἀπάδωσι, μᾶλλον καταδήλοι γίνονται; ὁμοίως δ' ἡ τῷ ῥυθμῷ οἱ ἐν τῷ βαρυτέρῳ πλημμελοιῶντες, καταδήλοι μᾶλλον; πότερον ὅτι πλείων ὁ χρόνος ὁ τῶν βαρέος; οὗτοι δὲ μᾶλλον αἰσθητός. ἢ ὅτι ἐν πλείονι χρόνῳ πλείω [ἡ] αἴσθησιν παρέχει. ὃ δ' ταχὺ καὶ ὀξὺ, λανθάνει διὰ τάχος. Διὰ τί οἱ πολλοὶ μᾶλλον ἄδοντες τ ῥυθμὸν σώζουσιν, ἢ οἱ ὀλίγοι; ἢ ὅτι μᾶλλον τοῖς ἑνα τὸν ἡγεμόνα βλέπουσι, καὶ βαρύτερον ἄδουσιν· ὥστε ῥᾴδιον τὸν αὐτὸν τυγχάνουσιν; ἐν γὰρ τῷ τάχει ἡ ἁμαρτία πλείων. Διὰ τί διπλασία ἡ νήτη τῆς ὑπάτης; ἢ τοιοῦτον μὴ, ὅτι ἐκ τῶν ἡμίσεως ἡ χορδὴ φαλλομένη, καὶ ὅλη συμφωνοῦσα διὰ πασῶν; ὁμοίως δὲ καὶ ὅτι τῶν συείχων. ἡ γὰρ διὰ τῶν μέσων τ σύστημα φωνή, τῇ δὲ ὅλης τῆς σύστημα συμφωνεῖ διὰ πασῶν. ἔτι [ἐν τοῖς αὐλοῖς] τῷ διπλασίῳ διαστήματι λαμβάνεται ὁ διὰ πασῶν, καὶ οἱ αὐλοὶ οὕτω λαμβάνουσιν. ὁμοίως δὲ καὶ τῷ διὰ πέντε τῷ ἡμι-

ἡμιολίῳ, ὅτι οἱ τὰς σύστασις ἁρμοττόμενοι, εἰς μὲν τὴν ὑπάτην ἄχρι, τὴν νήτην ἐμπλάττουσι, τὴν δὲ νήτην μέχρι τῆς ἡμίσεος διαπλησιάζουσιν. ὁμοίως δὲ καὶ τὴν διὰ πέντε τῷ ἡμιολίῳ, καὶ τὴν διὰ τεσσάρων τῷ ἐπιτρίτῳ διὰ σημαίνουσι λαμβάνοντες. ἔτι οἱ ἐν τοῖς τειχίοις ψαλτῆριοι, τὴν ἴσης ἐπιβάσεως νόμιμον, συμφωνοῦσι διὰ πασῶν, ἢ μείζω, διπλασία οὖσα· ἡ δὲ, ἡμιόλια τῷ μήκει. Διὰ τί ἐάν τις ψήλας τὴν νήτην ὑπολάβῃ, ἡ ὑπάτη μόνη δοκεῖ ἀυτηχεῖν; ἢ ὅτι συμφυὴς μάλιστα ἦν τῷ φθόγγῳ, ὁ ἀπὸ ταύτης ἦχος, διὰ δὲ σύμφωνος ἐστί); ᾧ οὖν συναυξάνεσθαι τῷ ὁμοίῳ, φαίνεται μόνος. οἱ δὲ ἄλλοι, διὰ μικρότητα ἀφανεῖς. Διὰ τί μέση χαλᾶται ἐν ταῖς ἁρμονίαις· τῶν δὲ ὀκτὼ οὐκ ἔστι μέση; ἢ ὅτι ἑπτάχορδοι ἦσαν αἱ ἁρμονίαι ὃ παλαιόν; τὰ δὲ ἑπτὰ ἔχει μέσον. Διὰ τί ἐπὶ ὃ ὀξὺ ἀπάδουσιν οἱ πλήσιοι; πότερον ὅτι ῥᾷον ὀξὺ ᾆσαι ἢ βαρύ; ἢ ὅτι χεῖρον τὸ βαρέος; ἀμαρτία δέ ἐστι, τὸ χεῖρους ποιῆσαι. Διὰ τί ὃ ἀχρωμάτιστον μόνον ἦθος ἔχει τῶν ἁπλῶν; καὶ γὰρ ἐὰν ᾖ ἀνευ λόγου μέλος, ὁμοίως ἔχει ἦθος· ἀλλ' οὐ τὸ χρῶμα, οὐδὲ ἡ ὀσμή, οὐδὲ ὁ χυμὸς ἔχει. ἢ ὅτι κίνησιν ἔχει μονονουχί, ὡς ὁ φόβος ἡμᾶς κινεῖ; τοιαύτη μὲν γὰρ καὶ τοῖς ἄλλοις ἁπλῶς· κινεῖ γὰρ τὸ χρῶμα [καὶ] τὴν ὄψιν· ἀλλὰ τὴν ἐπομένης τῷ τοιούτῳ φόβῳ ἀπαθανόμεθα κινήσεως. αὕτη δὲ ἔχει ὁμοιότητα, ἔν τε τοῖς ῥυθμοῖς καὶ ἐν τῇ τῶν φθόγγων τάξει τῶν ὀξέων καὶ βαρέων, οὐκ ἐν τῇ μίξει. ἀλλ' ἡ συμφωνία οὐκ ἔχει ἦθος. ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις ἁπλοῖς τοῦτο οὐκ ἔστιν. αἱ δὲ κινήσεις αὗται, ποικιλίαι εἰσίν. αἱ δὲ ποικίλαι, ἤθους σημαντικαί ἐστι. Διὰ τί νόμοι καλοῦνται οἷς ᾄδουσιν; ἢ ὅτι πρὶν διδάσκεσθαι χάμμαλα, ἦδον τοὺς νόμους, ὅπως μὴ διαλάθωνται· ὥσπερ ἐν Αἰγαθύρσοις ἔτι εἰώθασι; καὶ τῶν ὑστέρων οὕτω ᾠδῶν ταῖς ποιήσεσι, ὃ αὐτὸ ἐκάλεσαν ὥσπερ ταῖς ποιήσεσι. Διὰ τί οἱ ῥυθμοὶ καὶ τὰ μέλη φωνὴ οὖσα, ἤθεσιν ἔοικεν· οἱ δὲ χυμοί, οὐ, ἀλλ' οὐδὲ τὰ χρώματα καὶ αἱ ὀσμαί; ἢ

Athen. d. lib. 11. dalegis in Hesiodi Scuti fol. 2. Gatak. ad Anton. lib. 1. Adversar.

ὅτι κινήσεις εἰσὶν ὥσπερ καὶ αἱ τῶν ᾀδῶν; ἡδὴ δὲ ἡ μὲν ἐνέργεια, ἦθος ἔχει, καὶ ποιᾷ τινὶ ἤθει· οἱ δὲ ῥυθμοὶ καὶ τὰ σχήματα, ὑποδείκνυσιν ὁμοίως.

λ Διὰ τί οὐδὲ ὑποδωσιεῖ οὐδὲ ὑποφρυγιεῖ οὐκ ἔστιν ἐν βαρωδίᾳ χορεῖον; ἢ ὅτι οὐκ ἔχει ἀντίστροφον, ἀλλ' ἀπὸ σκιωπῆς; μιμητικὴ γάρ. Διὰ τί οἱ τῶν Φρυγίων ἦσαν μᾶλλον μελοποιοί; ἢ ὅτι ὁ πολυπλάσιος ἐστὶν τότε τὰ μέλη ἐν ταῖς τῶν μέσων βαρωδίαις; Διὰ τί διὰ πασῶν καλεῖται, ἀλλ' οὐ τῷ ἀριθμῷ δι' ὀκτὼ, ὥσπερ καὶ διὰ τεσσάρων, καὶ διὰ πέντε; ἢ ὅτι ἑπτὰ ἦσαν αἱ χορδαὶ ὁ ἀρχαῖον; εἶτ' ἐξελὼν τὴν τρίτην τὴν ὑπάτην Τέρπανδρος, τὴν μέσην προσέθηκε, καὶ ὅπερ τότῳ ἐκλήθη διὰ πασῶν, ἀλλ' οὐ δι' ὀκτώ. διὸ ἐπὶ γλῶσσῶν. Διὰ τί βαρμοδιότερον ἀπὸ τοῦ ὀξέος ὅπερ ὁ βαρὺ, ἢ ἀπὸ τοῦ βαρέος ὅπερ ὁ ὀξύ; πότερον ὅτι ὁ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς διὰ πασῶν ἄρχεται; ἡ γὰρ μέση καὶ ἡ ἡμιολία τῆς ὑποδιαχόρδου. ὁ δ' οὐκ ἀπὸ ἀρχῆς, ἀλλ' ἀπὸ τελευτῆς. ἢ ὅτι ὁ βαρὺ ἀπὸ τοῦ ὀξέος βραδύτερον, καὶ ἀφωνότερον; Διὰ τί δὶς μὲν δι' ὀξειῶν, καὶ δὶς διὰ τεσσάρων οὐ συμφωνεῖ, δὶς διὰ πασῶν δέ; ἢ ὅτι ἡ δὶς δι' ὀξειῶν, οὐ δὶς διὰ τεσσάρων ἐστίν; ὁ δὲ διὰ τεσσάρων, καὶ διὰ πέντε. Διὰ τί ἡ διὰ πασῶν καλλίστη συμφωνία; ἢ ὅτι ἐν ὅλοις ὅροις οἱ αὐτοὶ λόγοι εἰσὶν· οἱ δὲ τῶν μερῶν, οὐκ ἐν ὅλοις; ἐπεὶ γὰρ ἡ νήτη διπλασία τῆς ὑπάτης, οἷα ἡ νήτη δύο, ἡ ὑπάτη ἕν· καὶ οἷα ἡ ὑπάτη δύο, ἡ νήτη τέσσαρα· καὶ ἀεὶ ὕπατος. τὸ δὲ μέσης ἡμιόλια. ὁ γὰρ διὰ πέντε ἡμιόλιον, οὐκ ἐν ὅλοις ἀριθμοῖς ὄντι· οἷς γὰρ ἓν, ὃ ἔλαττον ὁ μεῖζον. τοσοῦτον δὲ καὶ ἔτι ὃ ἥμισυ. ὥστε οὐχ ὅλα πρὸς ὅλα συγκρίνει, ἀλλ' ἕπεται μέρη. ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τῷ διὰ τεσσάρων ἔχει. ὃ γὰρ ὑπερτείνον ἐστὶν ὅσον τεμνῶν· ὃ καὶ ἐπὶ ἐν τῶν τεσσάρων ὑπερτείνον ἐστίν. ἢ ὅτι τελεωτάτη ἐξ ἀμφοτέρων ἔσα, καὶ ὅτι μέσον τῆς μελῳδίας διὰ πάντος τοῦ φθόγγου, ἡ κατὰ μέσον κίνησις σφοδροτάτη· ἀρχόμενοι καὶ λήγοντες, μαλακώτερα; ὅτε δὲ σφοδροτάτη ἡ κίνησις, καὶ ἡ φωνὴ

φωνὴ ὀξυτέρα τῶ φερομένω· διὸ καὶ χορδαὶ ἐπιτεινόμεναι, ὀξύτερον φθέγγονται· θᾶττον γὰρ ἡ κίνησις γίνεται· ἡ δὲ φωνὴ, ἡ ἀέρος, ἡ δήλου τινὸς φορά· τὸν ἀνὰ μέσον τ' πόρον ὀξυτάτην δεῖ γίνεσθαι. ὥστε εἰ τοῦτο μὴ συμβαίνει, οὐκ ἂν εἴη τινὸς φορά. Διὰ τί ἐὰν μὴν ἡ λς
μέση κινηθῇ, καὶ αἱ ἄκραι χορδαὶ ἠχοῦσι φθεγγόμεναι· ἐὰν δὲ ἄκρα ἡ μία κινηθῇ, τὴν δὲ μέσην τῆς κινηθείσης μόνη φθέγγεται; ἢ ὅτι ὁ ἁρμόσας ὅστις ἁπάσας, [ὃ γὰρ ἔχει πως πρὸς τ' μέσην ἁπάσας,] καὶ ἡ τάξις ἡ ἐκείνης, καὶ ἡ δι' ἐκείνων; ἀρθέντος οὖν τοῦ αὐτοῦ τοῦ ἁρμόσαντος καὶ τοῦ συνεχομένου, οὐκέτι ὁμοίως φαίνεται ἐν ἀρχῇ. μιᾶς δὲ ἀναρμόστου ὔσης, τῆς γὰρ μέσης μιᾶς ὔσης, εὐλόγως ὁ κατ' αὐτὴν ἐκλείπομεν. ταῖς γὰρ ἄκραις ἐν ἀρχῇ ὁ ἁρμόσας. Διὰ τί λζ
τοῦ ἐν φωνῇ ὀξέος ὄντος κατ' ὀλίγον, τοῦ δὲ βαρέος κατὰ πολύ, (ὃ μὲν γὰρ βαρὺ, διὰ τὸ πλῆθος, βαρύ· ὃ δὲ ὀξὺ, διὰ ὀλιγότητα ταχύ) ἔργον μᾶλλον ἀδῆν τὰ ὀξέα ἢ τὰ βαρέα; καὶ ὀλίγοι τὰ ἄνω ἀδῆν δυνατοὶ, καὶ οἱ νόμοι ὀρθοὶ, καὶ οἱ ὀξεῖς, καλεποὶ ἆσαι, διὰ τὸ ἀνατεταμένοι εἶ); καίτοι ἔλαττον ἔργον τὸ ὀλίγον κινῆσαι, ἢ τὸ πολύ. ὥστε καὶ ἀέρα. ἢ ὃ αὐτὸ γε ὀξὺ φωνὸν εἶ) φύσει, καὶ τὸ ὀξὺ ἁδῆν; ἀλλὰ φύσει μὲν ὀξύφωνα ἄπαντα διὰ ἀθένειαν, τῷ μὴ δυνάσθαι πολὺν κινῆσαι ἀέρα, ἀλλ' ὀλίγον. ὁ δ' ὀλίγος, ταχὺ φέρεται. ἐν ᾧ τῷ ἁδῆν, τὸ ὀξὺ, δυνάμεως σημεῖον. τὸ μὲν γὰρ σφοδρῶς φερόμενον, ταχὺ φέρεται. διὸ τὸ ὀξὺ, δυνάμεως σημεῖον. διὸ καὶ οἱ ἐκλιχεῖς ὀξύφωνοι· καὶ ἔργον, τὰ ἄνω ἁδῆν· τὰ δὲ βαρέα, κάτω. Διὰ τί ῥυ- λη
θμῷ καὶ μέλει καὶ ὅλως ταῖς συμφωνίαις χαίρουσι πάντες; ἢ ὅτι ταῖς κατὰ φύσιν κινήσεσι χαίρομεν κατὰ φύσιν; σημεῖον δὲ, τὰ παιδία εὐθὺς γιγνόμενα, χαίρει αὐτοῖς. διὰ δὲ τὸ ἔθος, ἔνιοις μελῳδῶν χαίρομεν. ῥυθμῷ δὲ χαίρομεν, διὰ τὸ γνώριμον καὶ τεταγμένον ἀριθμὸν ἔχειν, καὶ κινεῖν ἡμᾶς τεταγμένως. οἰκειότερα γὰρ ἡ τεταγμένη κίνησις φύσει τῆς ἀτάκτου· ὥστε καὶ κατὰ

» φύσιν μᾶλλον. σημεῖον δὲ· πονοῦντες γὰρ, καὶ πίνοντες καὶ ἐσθίοντες
» [τὰ] τεταγμένα, σῴζομεν καὶ αὐξόμεθα τῷ φύσιν καὶ τῷ δυνάμει
» ἄπαντα. ὑφ' ἡδέος δὲ καὶ ἐξίσαμεν αὐτῷ. αἱ γὰρ νόσοι, τῆς τοῦ σώ-
ματος ἐκ τῆς φύσιν τάξεως κινήσεις εἰσί. συμφωνία δὲ χαίρομεν, ὅτι
κρᾶσίς ἐστι λόγον ἐχόντων ἀνωμάλων πρὸς ἄλληλα. ὁ μὲν οὖν λόγος, ἡ
τάξις· ὁ δὲ ὑπὸ φύσεως ἡδύ. τὸ δὲ κεκραμένον, τοῦ ἀκράτου πολὺ ἥδιον· ἄλ-
λως τε καὶ ἀόριστον ὄν, ἀμφοῖν τοῖν ἄκροιν ἐξ ἴσου τῷ δυνάμει ἐ-
λθ χοι, ἐν τῇ συμφωνίᾳ ὁ λόγος. Διὰ τί ἥδιον ἐστὶ τὸ σύμφωνον τοῦ
ὁμοφώνου; ἢ καὶ τὸ μὲν ἀντίφωνον, σύμφωνόν ἐστι ἀπὸ πασῶν; ἐκ
παίδων γὰρ νέων καὶ ἀνδρῶν, γίνεται τὸ ἀντίφωνον· οἱ διεξάσι τοῖς τόνοις, ὡ
ὡς νήτη πρὸς τὴν ὑπάτην. συμφωνία δὲ πᾶσα, ἡδίων ἁπλῆ
φθόγγου· (διὰ ἃ δὲ, εἴρηται) καὶ τούτων ἡ ἀπὸ πασῶν, ἡδίστη· τὸ ὁμόφω-
νον δὲ, ἁπλοῦν ἔχει φθόγγον. μαλακίζοισι δὲ ἐν τῇ ἀπὸ πασῶν συμ-
φωνίᾳ· ὅτι καθάπερ ἐν τοῖς μέρεσι οἱ πόδες ἔχουσι πρὸς αὑτοὺς λό-
γον ἴσον πρὸς ἴσον, ἢ δύο πρὸς ἕν, ἢ καί τινα μῆκον, οὕτω καὶ οἱ ἐν τῇ ιβ
συμφωνίᾳ φθόγγοι λόγον ἔχουσι κινήσεως πρὸς τὰς αὐλούς. τῶν μὲν
οὖν μηκῶν συμφωνιῶν, ἀτελὴς αἱ δὶα τέσσαρα καταφοραί εἰσιν, εἰς
ἥμισυ τελοῦσαι· διὸ τῇ δυνάμει οὐκ ἴσαι εἰσίν. ὅσαι δὲ μήκει,
ἀπαφορᾷ τῇ αἰσθήσει, καθάπερ ἐν τοῖς χορδαῖς, ἐν τῷ καταλύειν
μεῖζον μῆκος φθεγγομένοις ἐστίν. ἔτι δὲ ἐπὶ τὴν συμβαίνει [ἐκ τοῦ] τὸ ιγ
αὐτῷ τελευτᾷ τῷ ἐν τοῖς φθόγγοις πρώτῳ ἔχειν. ἡ γὰρ δευ-
τέρα τῆς νεάτης πληγὴ τοῦ ὀξέος, ὑπάτη ἐστί. τελευτήσαις δὲ
εἰς ταὐτὸν, [ἢ ταὐτὸν ποιήσαις,] ἓν καὶ κοινὸν τὸ ἔργον συμβαίνει γί-
νεσθαι, καθάπερ τοῖς ὑπὸ τῷ φθόγγῳ κρούοισι. καὶ γὰρ ὅταν τὰ μῆ-
κη ἀπὸ πασῶν αὐλοῦντες, ἐπὶ εἰς ταὐτὸν καταφέρωσιν, ὑφαίνουσι μ
μᾶλλον τῷ τέλει, ἢ λυποῦσι τὰς πρὸ τοῦ τέλους ἀπαφοράς, τῷ
τὸ ἐκ ἀπαφόρων τὸ κοινὸν, ἥδιον ἐκ τοῦ ἀπὸ πασῶν γίνεσθαι. ὃ δὲ
μαλακίζειν, ἐξ ἀνωμάλων φωνῶν. ἀπὸ ταύτων ἐν τῇ ἀπὸ πασῶν

μαλα-

μαγαδίζοισιν. Διὰ τί ἥδιον ἀκούουσιν ἀδόντων, ὅσα δὴ τοῦ- μ
πισάμενοι τύχωσι τῶν μελῶν, ἢ ἐὰν μὴ ὑπιστῶνται; πότερον ὅτι
μᾶλλον δῆλός ἐστιν ὁ τυγχάνων ὥσπερ σκοπός, ὅταν γνωρίζωσι τὸ
ᾀδόμενον; γνωριζόντων γάρ, ἥδιον θεωροῦσιν. ἢ ὅτι συμπαθής ἐστιν ὁ ἀ-
κροατής, τῷ τὸ γνώριμον ᾄδοντι; συνᾴδει γὰρ αὐτῷ. ἅδεται δὲ πᾶς
γενηθὼς, ὁ μὴ ᾠδή τινα ἀναίσχυντον τοῦτο ποιῶν. Διὰ τί δὶς μὲν μα
δι' ὀξεῶν, ἢ δὶς δξῆ τετάρων ἁρμονία συμφωνεῖ, δὶς δὲ πασῶν δέ; ἢ ὅτι
τὸ μὲν δξῆ πέντε, ἐστὶν ἐν ἡμιολίῳ λόγῳ· τὸ δὲ δξῆ τετάρων, ἐν
ὑπιτείτῳ; ὄντων δὲ ἡμιολίων τειῶν ἐξῆς ἀριθμῷ ἢ ὑπιτείτων,
οἱ ἄκροι πρὸς ἀλλήλους οὐδένα λόγον ἔχουσιν· ὅτε γὰρ ὑπιμόριοι,
ὅτε πολλαπλάσιοι ἔσονται. τὸ δὲ δξῆ πασῶν, ἐπτάκις ἐστὶν ἐν διπλα-
σίῳ λόγῳ, δὶς τοῦτον γινομένου, ἐν τετραπλασίονι λόγῳ· δὶς μὲν εἶεν οἱ ἄ-
κροι πρὸς ἀλλήλους. ὥστ' ἐπεὶ συμφωνία μέλλοντα ἔχόντων φθόγ-
γον πρὸς ἀλλήλους ἐστί· λόγον δὲ οἱ μὲν τὸ δὶς δξῆ πασῶν δξέλιμ-
μα ἔχοντες, πρὸς ἀλλήλους φθόγγοι ἔχουσιν· οἱ δὲ τὸ δὶς δξῆ τετά-
ρων, ἢ [τὸ] δὶς δξῆ πέντε, οὐκ ἔχουσιν, οἱ μὲν δὶς δξῆ πασῶν, σύμ-
φωνοι εἶεν ἂν, οἱ δ' ἕτεροι, οὐ δξῆ τὰ εἰρημένα. Διὰ τί ἐάν τις μ
ψήλας τὴν ἡτιοῦν ὑπολάβῃ, ἡ νεάτη μόνη δοκεῖ νεάτη εἶναι; ἢ ὅτι
ἡ νεάτη λήγουσα καὶ μεγαλομερής, νεάτη γίγνεται; σημεῖον δὲ, τὸ ἀπὸ
τῆς νεάτης τὴν νεάτην δύνασθαι ᾄδειν. ὡς γὰρ ὕσης αὐτῆς ᾠδῆς
νεάτης, τὴν ὁμοιότητα λαμβάνουσιν ἀπ' αὐτῆς. ἐπεὶ δὲ καὶ ἡ μέση ᾠ-
δή τίς ἐστιν, ἀφ' ἧς φωνῆς τῆς νεάτης λήγούσης, ἦχος ὢν ὁ αὐτὸς, τῇ
τῆς νεάτης φθόγγῳ κινεῖ, εἰκότως τῇ ὁμοιότητι τὴν νεάτην ἢ
μέσην κινεῖν δοκεῖ. τὴν μὲν γὰρ νεάτην ἴσμεν ἅπασαι ὑπολαμβάνουσαι· τὴν
δὲ ὑπάτην αὐτὴν ὁρῶντες ἀκαλλέστατον οὖσαν, καὶ φθόγγῳ αὐτῆς
ἀκούοντες, ταύτην οἰόμεθα μέλλειν· ὥσπερ ὅτι πολλῶν ἡμῖν συμβαίνει,
ἐφ' ὧν μήτε τῷ λογισμῷ, μήτε τῇ αἰσθήσει δυνάμεθα εἰδῆσαι
τὸ ἀκριβές. ἔτι εἰ πλησιάσῃ ἡ νεάτη μᾶλλον ἐπὶ τὴν μέσην, συμ-

βαίνῃ τ' ζυγὸν κινεῖσθαι, ὅθεν αὐ εἰη θαυμαστόν. κινηθέντος δὲ, πάλας
τὰς χορδὰς συγκινεῖσθαι, καὶ πιν' ἦχον ποιεῖν, οὐκ ἄλογον. ταῖς μὲν οὖν
ἀλλήλαις ὁ τῆς νεάτης φθόγγος, ἀλλοτρίος ὅτι καὶ λήγων καὶ ἀρχόμενος· τῇ δὲ ὑπάτῃ λήγων ὁ αὐτός. ὃ πεφυκὸς τῇ ἰδίᾳ
αὐτῆς κινήσει, ἐκείνης δόξαν παρέχειν αὐτὸν εἶναι, ὅθεν ἄτοπον. ἔστι δὲ μεί-5
ζων, ἢ ὁ χρώνος τῶν λοιπῶν χορδῶν ἦχος, ὅτι αἱ μὲν, ἀπὸ τῆς νεάτης καθάπερ ὠθεῖσαι, μαλακῶς ἤχησαν· ἡ δὲ νεάτη, πάσῃ τῇ
αὐτῆς δυνάμει, ὅσα αὐτῶν σφοδρότατα. ὥστε εἰκότως καὶ ὁ δεύτερος αὐτῆς, χρῆσθαι αὖ εἴη ἢ ὁ τῶν ἀηδόνων· ὥστε καὶ βραχείας κι-
μδ νήσεως συμβαίνειν, ὡς αὐτῆς τε γεγλυμμένης. Διὰ τί ἥδιον τῆς μονῳδίας 10
ἀκούομεν, ἐάν τις παρῇς αὐλὸν ἢ λύραν ᾄδῃ; ἢ ὅτι πολὺ ὁ ἥδιον μιγὲν ἡδίονι, ἐνδύεται; ὁ γὰρ αὐλὸς, ἡδίων τῆς λύρας. ὥστε καὶ ἡ ᾠδὴ τούτῳ μιγεῖσα, ἢ λύρα, ἡδίων ἂν εἴη, [ἐπεὶ ὁ μεμιγμένον τῷ ἀμίκτου ἥδιόν ἐστιν,] ἐὰν ἀμφοῖν ἅμα αἰσθησίν τις λαμβάνῃ. οἶνος γὰρ
ἡδίων τῷ ὀξυμέλιτος, διὰ τὸ μεμίχθαι μᾶλλον αὐτοῖς τὰ κατὰ τὴν 15
φύσεως μιγέντα, ἢ ὑφ' ἡμῶν. ἔστι γὰρ καὶ οἶνος ὁ μικτὸς ἐξ ὀξέος καὶ γλυκέος χυμοῦ. δηλοῦσι δὲ καὶ αἱ οἰνώδεις ῥοιαὶ καλούμεναι. ἡ μὲν οὖν ᾠδὴ καὶ ὁ αὐλὸς, μίγνυνται αὐτοῖς διὰ ὁμοιότητα· (πνεύματος γὰρ ἀμφω ἐστὸν) ὁ δὲ τῆς λύρας φθόγγος, ὅπερ ἂν πνεύματι γί-
νεται, ἢ ἧττον αἰσθητὸν ἢ ὁ τῶν αὐλῶν, ἀμικτότερός ὅτι τῇ φωνῇ· 20
ποιῶν δ' διαφορὰν τῇ αἰσθήσει, ἧττον ἡδεῖαν, καθάπερ ὅτι τὸ χυμῷ εἴρηται. ἔτι ὁ μὲν αὐλὸς, πολλὰ τῷ αὐτῷ ἦχῳ καὶ τῇ ὁμοιότητι συγκρύπτει τῶν τῆς ᾠδῆς ἁμαρτημάτων· οἱ δὲ τῆς λύρας φθόγγοι, ὄντες ψιλοὶ καὶ ἀμικτότεροι τῇ φωνῇ, κατ' αὐτοὺς θεωρούμενοι καὶ
ὄντες αὐτοῖς, συμφανῆ ποιοῦσι τὴν τῆς ᾠδῆς ἁμαρτίαν, καθάπερ 25
κανόνες ὄντες αὐτῶν. πολλῶν δὲ ἐν τῇ ᾠδῇ ἁμαρτανομένων, ὃ κιμδ νῦν ἐξ ἀμφοῖν, ἀναγκαῖον χεῖρον γίνεσθαι. Διὰ τί τῶν μὲν ἐντὸς, μέσον καλοῦσι· τῶν δ' ὀκτὼ, οὐκ ἔστι μέσον; ἢ ὅτι ἐντὸς χορδοὶ

ἦσαν

ἦσαν αἱ ἁρμονίαι ὃ παλαιόν; τὰ γ' ἑπτὰ, ἔχει μέσον. ἐπὶ δὲ τῶν μεταξὺ τῶν ἄκρων, ὃ μέσον μόνον ἀρχή τίς ἐστιν· (ἔστι γὰρ τὸ δὶα τεσσάρων τῶν ἄκρων νεύοντων ἔν τινι διαστήματι αὐτὰ μέσον ὄν, ἀρχὴ) τοῦτ' ἐς αἱ μέσον. ἐπεὶ δ' ἑκάστη μέσον ἐστὶν ἁρμονίας νεάτη καὶ ὑπάτη, τούτων γ' αὖ μέσον οἱ λοιποὶ φθόγγοι, ὧν ἡ μέση καλουμένη, μόνη ἀρχή ἐστι δὶα τεσσάρων τετραχόρδου, δικαίως μέση καλεῖται. τῶν δὲ μεταξύ τινων ἄκρων, ὃ μέσον ἐστὶν ἀρχὴ μόνον. Διὰ τί μὲ πολλοὶ ἄδοντες σώζουσι μᾶλλον τὸν ῥυθμὸν, ἢ οἱ ὀλίγοι; ἢ ὅτι μᾶλλον τοὺς ἕνα τε καὶ ἡγεμόνα βλέπουσι, καὶ βεβαιότερον ἄδουσι· ὥστε ῥᾴον τὸ αὐτὸ τυγχάνουσιν; ἐν μὲν γὰρ τῷ τάχει, πλείων γίνεται ἡ ἁμαρτία. συμβαίνει γὰρ τῷ ἡγεμόνι τοὺς ἑπομένους τοὺς πολλοὺς· ἰδιάζοντος γὰρ θορυβεῖ μᾶλλον ἁμαρτάνειν ὁ παράσχας ὁ πλῆθος. ἐν δὲ τοῖς ὀλίγοις, μᾶλλον ἁμαρτάνουσι· δι' ὃ καθ' αὑτούς, ἐν αὐτοῖς μᾶλλον ἀγωνίζονται, ἢ τοὺς τὸν ἡγεμόνα. Διὰ τί ὅτι ὃ ὀξὺ μᾶλλον ἀπαίδουσιν οἱ πλῆθοι; ἢ [ὅτι] ῥᾴον ὀξὺ ἆσαι, ἢ βαρύ; ἄδουσι γοῦν ὀξὺ μᾶλλον· καὶ ἐν ᾧ ἄδουσιν, ἁμαρτάνουσιν. Διὰ τί οἱ ἀρχαῖοι ἑπτάχορδοις ποιοῦντες τὰς ἁρμονίας, τὴν ὑπάτην, ἀλλ' οὐ τὴν νήτην κατέλιπον; ἢ οὐ τὴν ὑπάτην, ἀλλὰ τὴν νῦν καλουμένην παρὰ μέσην ἀφέσεως καὶ ὃ τονιαῖον διάστημα; ἔχουσι γὰρ τὴν ἑκάτην μέσην, τὸ ὅτι ὃ ὀξὺ πυκνὸν· διὸ καὶ μέσην αὐτὴν ἐποίησαν ἀφ' ἑκατέρου. ἢ ὅτι ἐν τῷ μὲν ἄνω τετραχόρδῳ, τελευτή· τὸ γὰρ κάτω, ἀρχή, καὶ μέσον εἶχε λόγον τοῦτο τὸ ἄκρων; Διὰ τί οἱ ἐν διαγωνίᾳ χορεῖοι, οὐθ' ὑποδωρίστι, οὐθ' ὑποφρυγίστι ἄδουσιν; ἢ ὅτι [ὃ] μέλος ἥκιστα ἔχουσιν αὗται αἱ ἁρμονίαι, οὐδ' ὅλως μάλιστα ὦν χορῷ; ἦθος γὰρ ἔχει ἡ μὲν ὑποφρυγιστὶ, μεγαλοπρεπές καὶ σεμνόν· διὸ καὶ κιθαρῳδικωτάτη ἐστὶ τῶν ἁρμονιῶν. ταῦτα δ' ἄμφω, χορῷ μὲν δυάρμοστα, ζωῇ γ' ἀπὸ σκιμποῦς οἰκειότερα. ἐκεῖνοι μὲν γὰρ, πρώων μιμηταί· οἱ γὰρ

ἡγεμόνες τῶν ἀρχαίων, μόνοι ἦσαν ἥρωες· οἱ δὲ λαοὶ, δῆθεφποιῶν ὄντων ὁ χορός. διὸ καὶ ἁρμόζει αὐτῷ τὸ ῥυθμὸν καὶ ἡσύχιον εἶδος καὶ μέλος. δῆθεφπικὰ γάρ. ταῦτα δ' ἔχουσιν αἱ δῆλαι ἁρμονίαι, ἥκιστα δὲ αὐτῶν ἡ ἰαστὶ φρυγιστί· ἐνθουσιαστικὴ γὰρ ἡ βακχική. ἔτι μᾶλλον ταύτῃ πάρεστι· (παθητικοὶ γὰρ οἱ ἀοιδοὶ μᾶλλον τῶν δυναστῶν εἰσι· διὸ καὶ αὕτη ἁρμόττει τοῖς χορεῦσι) ἔτι ἡ τῇ ἰαστὶ καὶ ἰαστὶ φρυγιστί, ὡς ἐπόμενον· ὁ γὰρ οἰκεῖον ὄντι χορῷ. ἔστι γὰρ ὁ χορὸς, κυβιστητὴς ἀναβαθμός. διόπερ μόνον παρέχεται οἷς πάρεστι.

μθ Διὰ τί τῶν [τῷ] συμφωνίαν ποιουμένων φθόγγων ἐν τῷ βαρυτέρῳ ὁ μαλακώτερον; ἢ ὅτι μέλος τῇ μὲν αὐτὸ φύσει, μαλακόν ὄντι καὶ ἡρεμαῖον· τῇ δὲ τὸ ῥυθμοῦ μίξει, ταχὺ καὶ κινητικόν; ἐπεὶ δὲ ὁ μὲν βαρὺς φθόγγος, μαλακὸς καὶ ἡρεμαῖός ὄντι, ὁ δὲ ὀξὺς, κινητικὸς, καὶ τῶν ταὐτὸ μέλος ἐχόντων, εἴη δ' μαλακώτερος ὁ βαρύτερος ἐν ταὐτῷ μέλει μᾶλλον. ἴσως γὰρ τὸ μέλος αὐτῶν μαλακόν.

ν Διὰ τί ἴσων πίθων καὶ ὁμοίων, ἐὰν μὲν ὁ ἕτερος κενὸς ᾖ, ὁ δὲ ἕτερος εἰς τὸ ἥμισυ ᾖ πλέως, δι' ἅπασῶν συμφωνεῖ ἢ ἡχεῖ; ἢ ὅτι διπλασία γῆ καὶ ἡ ἐκ τοῦ ἡμίσεος τῆς ἐκ τοῦ κενοῦ; τί γὰρ διαφέρει τοῦτο, ἢ ὅτι τῶν συείλεων; δοκεῖ γὰρ ἡ θαττόνων κίνησις, ὀξυτέρα εἶναι). ἐν δὲ τοῖς μείζοσι, βραδύτερον ὁ ἀὴρ ἀποδυτέος· καὶ ἐν τοῖς διπλασίοις τοσούτῳ, καὶ ἐν τοῖς δήλοις ἀνάλογον. συμφωνεῖ δὲ δι' ἅπασῶν, καὶ ὁ διπλασίων ἀσκὸς τοῦ τ' ἡμίσου.

Ὅσα περὶ θαύματος καὶ λαχανώδη. κ.

α Διὰ τί ὁ ἁλυκὸν ὕδωρ τὰ μὲν σήπει δέχεται, ὁ δὲ γλυκὺ, οὐ ἢ ὅτι τὰ μὲν, ἀσθενῆς αἱ ῥίζαι· τὰ δὲ, ἰσχυραί; ὁ δὲ ἰσχυρότερον, ἀπα-

β „θέστερον. Διὰ τί λέγεται, Μίνθαν ἐν πολέμῳ μήτ' ἔαθιε, μήτε φύτευε; ἢ ὅτι καταψύχει τὰ σώματα; δηλοῖ δὲ ἡ τοῦ σπέρματος φθορά. τοῦτο δὲ ἐναντίον τοῖς ἀφροδισίοις καὶ θυμόν, ταύτῃ ὃν τῷ

ὄν τῷ ὑγρῷ. Διὰ τί ἔνια ἄγγος ἔχοντα, ἄκαρπά ἐστιν, οἷς σίκυος γ
καὶ κολόκυνθα, καὶ ῥόα; ἢ οὐκ ἄκαρπα, ἀλλὰ ταῦτα καρπός ἐστι;
ταῦ καρπὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἀγγοῦν· ὁ δὲ σίκυος, ταῦ καρπόν. Διὰ δ
τί τῶν φυομένων τὰ μὲν, ἔφανά· τὰ δὲ, ὠμὰ βρωτά; ἢ ὅσων οἱ χυ-
5 μοὶ μὴ ἐδώδιμοι ὑγροὶ, τούτων πυρωθέντων, γλυκύτεροι γίνονται
τοῦ τῆ θερμοῦ· ὅσων δὲ ὑγροὶ, καὶ ὠμὰ ἐδώδιμα; Διὰ τί τὰ ε
μὲν, ἔφανα, τὰ δὲ, ὀπτανά; ἢ ὅτι τὰ μὲν ὑγρότερα, ἧττον τοσοῦτον· τὰ δὲ
ξηρότερα, μᾶλλον ξηραινθῆναι δεῖ; ἔφοδμα δὲ πάντα, ὑγρότε-
ρα καὶ μαλακώτερα. τὰ δὲ ἧττον ὑγρὰ, δεῖ πυρωθῆναι, ἵνα ξηρά.
10 Διὰ τί δὲ τὰ μὲν, ἄβρωτά ἐστι, τὰ δὲ, βρωτά; ἢ ἀφὰ τοὺς χυμούς; ς
ὅσα γὰρ καὶ ὠμὰ ἀπέπτοις ἔχει, καὶ πυρούμενα μὴ μεταβάλλει, ἄβρω-
τα· ὅσων δὲ βρωτὸς ὁ χυμὸς, ἰσχνότερος δὲ, ταῦτα καὶ εὔσηπτά ἐστι. τὰ
γὰρ ἐν μικρῷ ἔχοντα πολλῷ δυνάμιν τῆς βρωτῶν, καὶ δυνατικὰ τῆς
ἐν πολλῷ. Διὰ τίνα αἰτίαν τὰ μὲν μένει σπέρματος τῶ φυ- ζ
15 τῶν ζῇ, εἶτα ἐνέχηνται ἀναίνεται· οἷς ἡ ῥόα, καὶ τὰ καλούμενα λάε-
χανα· τὰ δὲ, οὐ, ἀλλὰ πολλάκις φέρει; καὶ τῶ μένει σπέρματος ζών-
των, τὰ μὲν πολλὰ, ἐπέτεια δὲ ἱππουρίδιον, τῷ ὑστέρῳ ἔτει φέρει
καρπὸν, καὶ ἐνέχεται, ἀξαναίνεται; ἢ ἄπεμα μὲν μένει τούτου ἀ-
κμάζει, ἕως δὲ τὸ σπέρμα ἀκμάζῃ; ἐπεὶ καὶ οἱ ἄνθρωποι μέ-
20 νει τεσσαράκοντα ἐτῶν ὅτε διδόασιν, ὅτε μὲν τῷ πλήθει, ὅτε δὲ τῇ πα-
χύτητι. ὅταν δὲ μηκέτι δυνῆται φέρειν, ὥσπερ ἐκεῖ, ἀναίνεται καὶ κα-
γηράσκει· τὰ δὲ, βεβαίως, καὶ τὸν λόγον. διὸ ἕως μὲν οὖν αἰτίαν τὰ μὲν,
βραχύβια, τὰ δὲ, μακρόβια ἐστὶν, ἀνάγκη ἔστω λόγος. ἐπεὶ δ' ἔστι πᾶσιν
ὅρος ἡ τοῦ σπέρματος τελείωσις, ἀνάγκη τοῖς μὲν βραχυβίοις ἅπαξ
25 ἢ ὀλιγάκις ἐνέχεσθαι καρπόν· τοῖς δὲ μακροβίοις, πολλάκις. ὥστε τὰ
μὲν ἀδενέσταλα, ἅπαξ ἐνέχει· (διὸ ἀνάγκη ἀναίνεσθαι) καὶ τού-
των τὰ μὲν, ἐνιαυτῷ ἐπέτεια ἐστί· τὰ δὲ, ὥσπερ τὸ ἱππουρίδιον, τῷ ὑ-
στέρῳ ἔτει, ὥσπερ τὰ δένδρα καὶ τὰ φυλλά. Διὰ τί σελίνου, ἐάν τις η

πωεριορύξας μέχει κάτω πωὸς τὰς ῥίζας, πωδαδιῇ τ καχρυδίων, εἶτα ἀνώθεν τὴν γῆν, καὶ ὕστως ἀρδῃ, παμμεγέθης γίνονται αἱ ῥίζαι; ἢ δῆπου ὁ καχρύδιον, θερμὸν ὂν καὶ σωμφὸν, κατέχει μὴν στύλεχον τὴν ἔφιν, καὶ ἀ πωρίεται ἄνω· πέπῃ δὲ, θερμὸν ὄν· ὥστε πολ-
θ λὴν τ αὔξησιν γίνεσθαι; Διὰ τί ἐάν τις τὰς κλαδικώδας βύθους μικρὰς ὅσας κρύψῃ τῇ γῇ, ἢ τὰς σικύους, μείζους γίνον) ; ἢ δῆπου τὰ πνεύματα καὶ ὁ ἥλιος ξηραίνοντα, ἀφαιρεῖται τὴν αὔξησιν, καὶ τὰς ὄγκους ἐλάττους μὲν ποιοῦσι πρώτων, σιφωτέρους δέ; (ὥσπερ καὶ τῶν δένδρων, τά τε ἐν πωεριωέμοις καὶ ἑλώδεσι, καὶ τὰ ἐν κοίλοις καὶ ἐφύδροις· τὰ μὲν γὰρ, μεγάλα γίνονται καὶ σωμφά· τὰ δὲ, μι-κρὰ καὶ πυκνά) ἐν δὲ τῇ γῇ κρυφθέντα, σκανδία πάχοντα, σκαριώς ἀποβαίνῃ. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ εἰς ἀγγεῖα πεθέμενα, σίκυοι εἰς ναρθήκας κοίλους ἢ καλύπτρας, καὶ ῥοιαὶ καὶ μῆλα εἰς χύτρας, τὰ μὲν μεγάλα, σωμφὰ δὲ· οἱ δὲ μικροὶ, σερροὶ αὐξανόμενοι, μὴ εἰς αὐτὸν τύπον. αἰτία δὲ ἡ θερμὴ πλείων γινομένη, διὰ ὃ μήτε ἀποπίπτειν
ι θαι, μήτε ξηραίνεσθαι. ὃ γὰρ ἀποσέβον, κωλύει ταῦτα πάσχειν. Διὰ τί τὰ σπέρματα τῶν δριμέων φυτῶν δριμύτερά ἐστιν, ἢ αἱ ῥίζαι καὶ τὰ φύλλα; ἢ δῆπου ἐκ τῶ σπέρματος γίνεται ἄπασμα, καὶ εἰς τὰ μόρια δίδοται μέρη ἐκ τούτου, οἱονεὶ ἐνυπάρχοντα, ὡς φασί τινες, καὶ οἱ χυμοὶ καὶ αἱ ὀσμαί; ἐπεὶ καὶ αἱ ὀσμαὶ ἴδιοι γίνονται ἅμα τοῖς σπέρμασιν ἅπασιν. εἰ δ' οὖν ἐκ τούτου καὶ τοῖς μόροις ἡ δριμύτης
ια ὑπάρχει, εὔλογον καὶ αὐτὸ ὑπάρχειν μᾶλλον. Διὰ τί αἱ ῥαφανίδες αἱ λευκαὶ, δριμύτεραι; ἢ ὅτι αἱ μείζους, διὰ τ χρό-
ιβ νον πεπεμμέναι μᾶλλον; Διὰ τί ἡ κάππαρις οὐκ εὐθέλῥαδίως ἐν τοῖς ἐργασίμοις γίνεσθαι χωρίοις· (πολλοὶ γὰρ πεπείρανται), καὶ ῥίζας μεταφέροντες, καὶ σπέρματα καταβάλλοντες· σπανιώτερον γὰρ λισιτελὲς μᾶλλον τῶν ῥόδων) ἀλλὰ φύεται μάλιστα ὅπου τῶν πάγων, ὅπου ἀβατώτατος ὁ τόπος ἐστί. πωρεὶ δὲ δὴ τούτου καὶ ὅσα μόρια πο-

αὖτα,

αὗτα, δῆλον, ὅτι οὐκ ἀπόλλυται ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης γῆς, οὐδὲ αὔξεται, ἀλλ' ἕνια ἐξ ὑγρῶν φθορᾶς καὶ ἐξ ἀρχῆς γῆς καὶ αὔξεται· οἷον οἱ φθεῖρες καὶ αἱ τρίχες ἐν τῷ σώματι, διαφθειρομένης τῆς τροφῆς, καὶ ἀεὶ τὸ χεῖρον ἔχοντος. ὥστε ὥσπερ οὖν καὶ τῶν ἐν σώματι ἔνια γίνεται ἐκ τοῦ ἐπιτηδείως ἔχοντος τροφῆς, τοῦτο δ' ἐστὶν ἀπεψία, καὶ ὅ μὴ ἐδυνάτο κρατῆσαι ἡ φύσις, τὰ μὲν περιττὰ, εἰς κύστιν καὶ χολίαν ἀποκρίνεται· ἐξ ἐνίων δὲ ζῶα γῆς, ἃ ὃ καὶ αὐξάνονται τοῦτα ἐν γήρᾳ καὶ νόσοις· οὕτως ἐν τῇ γῇ, τὰ μὲν, ἐκ πεπεμμένης τροφῆς γῆς καὶ αὐξάνεται, τὰ δὲ, ἐκ περιττωμάτων καὶ ἀναλίως ἐχόντων. ἡ δὲ γεωργία, πέπεψις καὶ ἐνεργὸν ποιεῖ τὸν τροφόν· ἐξ ἧς συνίσανται οἱ ἥμεροι καρποί. ἃ μὲν οὖν ἐκ τοιαύτης γῆς ἡμερότητος, ἥμερα καλεῖται, ἃ δ' ἀπὸ τέχνης ὠφελεῖσθαι, ὥσπερ παιδεύομα· ὅσα δὲ μὴ δύναται, ἢ καὶ ἐξ ἀναλίως ἐχόντος συνίσαται, ταῦτα ἄγρια ὄντι, καὶ οὐκ εὐθὺς γίνεσθαι ἐν γεωργησίμῳ. ἡ γὰρ γεωργία φέρει αὐξα παιδεύσα. ἐκ γὰρ φθορᾶς γῆς. ὧν καὶ ἡ κάππαρις ἐστίν. Διὰ τί, ἐὰν τις ῥαφανίδων, ὅταν μάλιστα ἀκμάζωσι τὸ χλωρόν, ἀποτεμὼν τὰ φύλλα, ὀπτήσας τὴν ῥίζαν καὶ καταπατήσῃ, ὥστε ἀποσχεθῆναι τὸ ὕδωρ, αὖται ἐν τῷ ξηρῷ γίνονται ἄπλεθροι τὸ πάχος; ἢ ὅτι τὸ μὲν μὴ φθείρεσθαι, τὸ κωλύειν εἰσεσάχθαι αἴτιον, κωλύον τὸ ὕδωρ σήπειν; ἡ δὲ τροφὴ, ἰὼν ἄνω ἀφίξεις τὸν βλαστὸν, εἰσέρχεται εἰς αὐτὴν· ὥστε ἀνάγκη αὐτὴν μείζω γίνεσθαι, ἢ ἀφιέναι παραβλαστάνουσαν ῥίζας, ὥσπερ τὰ κρόμμυα; καὶ γὰρ ταῦτα, ἐὰν μή τις ἐκβάλῃ ἐπέτεσα, ἀλλ' ἐάσῃ τὸν χλωνα, πολλαπλάσια γῆς. τὰ μὲν οὖν κρόμμυα, τῆς παραβλαστανόντων ἐστίν· ἡ δὲ ῥάφανος, οὔ. ὥστε ἀνάγκη αὐτὴν γίνεσθαι παχεῖαν, διὰ τὸ πᾶσαν λαμβάνειν τὴν τροφήν. Διὰ τί ἐὰν τις σικύας ἢ κολοκύνθας περὶ φρέαρ φυτεύσας, ὅταν ὡραῖοι ὦσι, καθῃς εἰς τὸ φρέαρ ἀποσείσῃ, γίνον διὰ ἔτους χλωροί; ἢ διότι ἡ τε ἀπὸ

τοῦ ὕδατος ἀτμὶς ψύχουσα κωλύει ξηραίνεσθαι, καὶ παρέχει θάλλον-
τα· καὶ τὸ ἀποστέγειν τούτοις, καὶ τὰ πνεύματα τρέφει τὰ ηὐξημένα; τί
ἢ διαμένειν αἴτιον, τὸ ἔχειν τροφὴν ἐρρωμένων τῶν ῥιζῶν. [καὶ γὰρ
ἐάν τις ἀφελὼν τὴν βλάστην ὅταν καρποφορήσωσι, καὶ ἀποτεμὼν
περισκάψῃ καὶ καταπατήσῃ τὴν γῆν περὶ τὰς ῥίζας, πρωΐμους οἴ-
σει σικύους, ὡς δυναμένων σώζεσθαι τῶν ῥιζῶν·] οὐ γὰρ ἔσται σικύαι
τῶν προτετείων· θᾶττον δὲ αὐτοὶ τῶν σπειρομένων οἴσουσι καρπὸν, διὰ
τὸ πολὺ προϋπάρχειν τοῦ ἔργου τῇ φύσει τὰς ῥίζας· τοῖς δὲ σπειρο-
μένοις δεῖν γίνεσθαι τοῦτο πρῶτον, ἐν ᾗ περισκάψεις ἀλέαν ποιεῖν ὥστε
σώζεσθαι, καὶ θᾶττον ἐνιέναι βλαστόν. διὸ καὶ ἐάν τις χειμῶνος φυτεύ-
σῃ σπέρμα σικύου ἐν ταλαρίσκοις, καὶ ἄρδῃ θερμῷ, καὶ εἰς τὸν ἥλιον
ἐκφέρῃ, καὶ παρὰ πῦρ τιθῇ, πρώϊμοι σφόδρα ἔσονται, ἐὰν ὡς ἔχει
ἐν τοῖς ταλάροις εἰς τὴν ἱκνουμένην ὥραν εἰς τὴν γῆν φυτεύσῃ.
ιε Διὰ τί ἄρδουσιν ἕωθεν, ἢ νυκτὸς, ἢ δείλης; πότερον ἵνα μὴ ὁ
ἥλιος ἀναλώσῃ; ἢ ὅτι ἐὰν ᾖ θερμὸν τὸ ὕδωρ, διαφθείρει τὰ ἀρδόμε-
ις να; Διὰ τί τὰ εὐώδη οὐρητικὰ, καὶ σπέρματα καὶ φυτά; ἢ ὅτι
θερμὰ καὶ εὔπεπτα; τὰ δὲ τοιαῦτα, οὐρητικά. ταχὺ γὰρ λεπτύνει ἡ
ἐνοῦσα θερμότης, καὶ ἡ ὀσμὴ οὐ σωματώδης· ἐπεὶ καὶ τὰ μὴ εὐώδη, οἷον
σκόροδα, διὰ τὴν θερμότητα οὐρητικά. μᾶλλον μέντοι συντηκτικά.
θερμὰ δὲ τὰ εὐώδη σπέρματα. διότι ὅλως ἡ ὀδμὴ, διὰ θερμότητα
γίνεται· ἀλλὰ τὰ δυσώδη ἄπεπτά ἐστι. δεῖ δὲ μὴ μόνον εἶναι θερμὰ,
ἀλλὰ καὶ εὔπεπτα, εἰ ἔσται οὐρητικὰ, ὅπως συγκαθιόντα λεπτύνῃ τὰ
ιζ ὑγρά. Διὰ τί θᾶττον ἐκκαυλεῖ τῶν λαχάνων τὰ ἐκ παλαιο-
τέρου σπέρματος, οἷον τριετοῦς ἢ διετοῦς, ἢ τὰ ἐκ τῶν προσφάτων; ἢ
ὅτι ὡς ἐπὶ τῶν ζώων θᾶττον σπέρμα φέρει τὸ ἀκμάζον, οὕτω καὶ τῶν
σπερμάτων, τὰ μὲν λίαν παλαιὰ, ἐξίκμασται τὴν δύναμιν· τὰ δὲ ἀ-
σθενέστερα, διὰ τὸ ἐπέχειν περίττωμα μὴ οἰκεῖον· τὰ δὲ μέσα τῷ
χρόνῳ, ἰσχυρότατα, ἀπεληλυθότος τοῦ ὑγροῦ. θᾶττον οὖν σπέρμα

φέρει

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

φέρῃ. ὃ ὃ ἐκκαυλῆν, τοῦτό ἐστιν. ἐκ γὰρ τοῦ καυλοῦ ὃ καρπὸς.

Διὰ τί πήγανον κάλλιστον καὶ πλῆστον γίγνεται, ἐὰν τις ἐκφυλλώσῃ εἰς συκῆν; ἐκφυλλοῦται ὃ περὶ τὰ φλοιόν, καὶ περιπλάττει πηλῷ. ἢ ὅτι θερμότητος δέονται αἱ ῥίζαι τοῦ πηγάνου καὶ ἀλέας· (διὸ καὶ τὴν τέφραν ἐὰν τις περιβάλῃ, ὀνίνησιν)· ἡ δὲ συκῆ, θερμή ἐστι. δηλοῖ δὲ καὶ ὁ ὀπός, πάντων δριμύτατος ὢν, καὶ ὁ πολὺς καπνός. ἔχει δὲ τοιαύτην θερμότητα καὶ ἰκμάδα, οἵαν καὶ ἡ τέφρα. ὥστε εἰ ἐκείνων ὀνίνησιν, δυσκάμπτου καὶ ἐν τῇ συκῇ μάλιστα βλάπτειν, ὅσῳ ἡ μὲν τέφρα οὐκ ἀπίρρυτος· ὃ δὲ ἀπὸ τῆς συκῆς, ἀεὶ ἀπίρρυτος, οὐκ ἀναλισκομένου τοῦ ὑγροῦ τῇ συκῇ. Διὰ τί ἔνια τῶν φυτῶν ἀεὶ κενὸν φέρει τὸν καυλόν; ἢ ὧν δυσάλκη δῆλον φύσιν. Διὰ τί ἐν τῇ Λιβύῃ οἱ μὲν δῆλοι καρποὶ, γλυκύτατοι γίνονται, ὃ δὲ θύμον, δριμύτατον; καίτοι καὶ τοῦτο καρπός τίς ἐστιν. ὥστε καὶ πολὺ ὑγρὸν τὰ φυόμενα ἔχει. ὅσα μὲν οὖν φύσει γλυκέα ἐστί, ταῦτα μετεωρότητα τοῦ ἐνυπάρχοντος ὑγροῦ, ὅταν ἀπάγῃ ὁ ἥλιος ὃ πλῆστον, ὃ ἐστὶ πολὺ πόμυον ῥᾳδίως πέπτει. ὃ δὲ πολὺ, ἔργον πεπόσθαι· ὃ δὲ μέτεστιν, ῥᾷον. ὥστε γίνονται οἱ φύσει γλυκεῖς, γλυκύτεροι. ἐν δὲ τοῖς φύσει ξηροῖς τε καὶ μὴ γλυκέσι καρποῖς, λείπεται δι' ὀλιγότητα ὃ οἰκεῖον. τοῦτο δ' ἐστὶν ἥκιστα γλυκύ. ἀφαρπάζεται γὰρ ὁ ἥλιος ὃ γλυκύτατον καὶ χυφότατον. ὅτοι δὲ οὐκ ἔχουσι πεπτὸν [ὑγρὸν,] ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ δῆλοι καρποί. Διὰ τί γλήχων καὶ τὰ καλλεῖα καὶ τὰ κρόμμυα τὰ κρεμάμενα, ὅταν ἐκ τῆς ὕπας ἀνθῇ; ἢ ἐνυπάρχει αὐτοῖς ὕφη ἄπεπτος, ἢ τοῦ μὲν χυμῶνος ἕνεκα πέπτει· διὰ ψύχος. ὅταν δὲ ὕπας πεπτομένης διὰ τὸν ὥραν, ἡ αὔξησις γίγνεται; αὕτη δὲ, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἀπίρρυσιν, ταχὺ μαραίνεται. ἃ γὰρ ἴνα ἔχουσα ἀρχήν, ταῦτα ἴνα ἀπίρρυσιν, ἀποξηραίνει· ὥσπερ Σκύθαις, διὰ τὸ πολλὴν τὴν χόνα γίνεσθαι, συμβαίνει τὸ σῖτον μένειν, καὶ ταχὺ αὐαδέχειν. Διὰ τί τὸ κρόμμυον [μόνον] ὕπτως περιττῶς δάκνει τὸν ὀφθαλμόν; (διὸ καὶ τίνομά φασι τοῦτ' ἔχειν αὐτὸ, ὡς τὸν

χέρσω ποιῆν συμμύξιν) ἢ ὃ ὀείγμος, ὅ, τοῦτ' ἐνῆν ἁλμυρίδα ὄντα; καὶ γὰρ τὸ ἀναῤῥῖνον, μᾶλλον δάκνον, ὅτι ποιῆ ὁμοίως δακρύειν τοῖς φερόμενον· τὸ δὲ, τοῖς φερόμενον, καὶ καταψωχόμενον. ἢ ὅτι πολλαὶ φοραὶ πολλαὶ ἀκολουθοῦσιν ἑκάστοις τῶν ἁλμυρῶν, ἃ ποιῆ τὴν ἰδίαν ἑκάστου δύναμιν; τὸ μὲν οὖν ἀναῤῥῖνον, διὰ τὸ θερμότερον εἶναι, ξηραντικώτερόν ἐστι τῆς γνόμφης τοῦ αὐτοῦ σωματίξεως· ἐπεὶ πολύ γε δάκρυον ἐκκρίνει τοῖς φερόμενον δὲ, ὅ, ὅτι οὐκ ἀπατμίζει ἀπ' αὐτοῦ λεπτόν τι· ξηρότερον γὰρ ἐστι καὶ θερμότερον. ἢ διὰ ὀείγμος, καὶ τὰ τοιαῦτα, ξηρά ἐστιν ἤπερ ἅλς. ἔδοξε δὲ τὸ μέλλον δάκρυον ποιῆσαι, δηκτικὸν καὶ ὑγρὸν εἶναι καὶ γλίσχρον. διὸ καὶ τὸ ἔλαιον ποιῆ δακρύειν, ἀσθενῆ ἔχον δῆξιν. διὰ γλισχρότητα γὰρ καὶ λεπτότητα τοῦ δάκνειν, ποιῆ τὸ πόνον, καὶ τὴν συστῆξιν διὰ τὸν πόνον. τὸ δὲ κρόμμυον, τοιαύτην ἔχει τὴν δύναμιν, ὥστε καὶ τὸ ὑγρὸν καὶ τὴν ἀτμίδα αὐτοῦ θερμὴν καὶ λεπτὴν καὶ γλίσχραν εἶναι). ὥστε τοῖς φερόμενον μὲν, διὰ τὸ τὴν ἀτμίδα τοιαύτην εἶναι), καὶ συναφιέναι ὑγρότητα λεπτὴν, ποιῆ δακρύειν. ἐαθιομένη δ', ἢ ἀναθυμίασις διὰ τοῦ δὲ σχεδὸν, θερμὸν μὲν καὶ δριμύ ἐστι, καὶ ὑγρότητα ἔχει, ἀλλ' οὐ γλίσχρον· διὸ οὐ ποιῆ δακρύειν. Διὰ τί τὰ μύρτα ἐν τῇ χειθλιβέντα, γλυκύτερα ἡμῖν δοκεῖ εἶναι) τῶν μὴ τεθλιμμένων; ἢ καθάπερ καὶ αἱ ῥᾶγες τετρυγημέναι τῶν βοτρύων γλυκύτεραί εἰσιν, ἢ ἀτρυγήτων; ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν γλυκέων ὄντες ἡδέος φύσει, αἱ μὲν τετρυγημέναι ῥᾶγες, ὥσπερ ἐοίκασιν ἡδυσμέναι· (ἀνάπλεως γάρ εἰσι καὶ ἔξωθεν) αἱ δ' ὀπὶ τῶν βοτρύων, αὐτηδίζουσι. ὁμοίως οὖν καὶ ὀπὶ τῶν μύρτων φύσει γλυκέων καὶ τὴν γλυκύτητα ἐχόντων ὀπός. ὥσπερ αἱ ῥᾶγες οὖν, ὅταν θλιφθῇ, ἀναπίμπλαται ἀπὸ τῆς ὀπὸς τὸς γλυκύτητος, καὶ ἔξωθεν διαφαίνεται γλυκύτερα ὄντα.

κδ Διὰ τί τῶν τε μύρτων τὰ ἐλάττω, ἀπυρίωτερά ἐστι, καὶ ἐν βοτρύοις φοίνιξι καὶ ὀπὶ τῶν βοτρύων· ἔνθα δ' αἱ μικραὶ ῥᾶγες οὐκ ἔχουσι, ἢ ἐλάτ-

ἢ ἐλάττους πυρῖνας; ἢ διὰ τὸ ἀτελέστερα εἶναι, οὐκ ἔχει ἀποκεκριμένον; τέλειος γὰρ ὁ πυρὶν ἔχει τὸ σπέρμα. διὰ τοῦτο οὖν καὶ ἐλάττους εἰσὶν, ὡς ὄντα τὰ θηλυφυάδες καὶ ἀτελῆ, καὶ ἧττον οἱ γλυκέα τὴν ἐχόντων πυρῖνας. ἀπεπότερα γὰρ ὄντα. ἡ δὲ πέψις, τελείωσις ὄντων.

5 Διὰ τί τῶν ὠοειδῶν ἀπίων τὰ μὲν, πικρότερα τὰ δὲ πρὸς τὴν ῥίζαν ἔχει, οἷς σίκυοι· τὰ δὲ, πρὸς τὸ ἄκρον τὸ ἄνω, οἷς αἱ βάλανοι; ἢ ὅτι τῶν μὲν, ταύτη ἄπεπος ἡ θρέψις, διὰ τὸ ὑπάρχειν καὶ τὴν ῥίζαν ἀεί· τὰ δὲ, ξηρὰ φύσει ἐστίν· ὥστε ἀπαγορεύει τὸ γλυκέος ὂν τὸ ἄκρον καὶ πεπεμμένον, ἢ δὴ ξηραίνει), καὶ λείπεται τὸ πικρὸν, ὥσπερ οἱ ἄλες; 10 ξηραντικώτερον δὲ μᾶλλον, πικρὸν τὸ ἅλς, καθάπερ ἐλαίας καὶ βάλανοι παλαιούμεναι, πικραὶ γίνονται. Διὰ τί ἔνια βλαστάνει οὐκ ἐν τῇ γῇ ὄντα, ἀλλ' ἐκτεθειμένα· τὰ δὲ, κείμενα, οἷον οἱ τῶν κρίνων καυλοὶ, [σκόρδα τε] καὶ κρόμμυα; ἢ ὅτι ἔχουσι θρέψιν πόρρω ἐν αὐτοῖς, ἀλλ' οὐκ ἐν ἀφωρισμένῳ τόπῳ οὐδὲν φυτόν; [ἢ ὠοειδοῦσα 15 οὖν ἐστὶ τῆς θρέψης ἡ ποιοῦσα βλαστάνειν. δῆλον δὲ· καὶ γὰρ καὶ αἱ σκίλλαι καὶ οἱ βολβοὶ ταὐτὸ ποιοῦσιν. αὔξεται δὲ ἕκαστον, ᾧ ἔχει, ἀλλ' ὅταν πέψῃ καὶ διαμεμηνῇ. ἔχει μὲν οὖν καὶ ἐμπροσθεν·] αὔξεται δὲ, ὅταν ἡ ὥρα ἔλθῃ ἐν ᾗ τοῦτο τὸ πεπαίνεσθαι ὥρας, οἷον καὶ τὰ τῶν κροκοδείλων ὠά. συνεχὲς δὲ οὐκ ἔτι, ὅτι οὐκ ἔστι ἄλλη θρέψις. 20 Διὰ τί ποτε τὰ σκόρδα καὶ τὰ κρόμμυα, ὅσῳ ἂν ξηρότερα φυλάττηται, τοσούτῳ βελτίω γίνεται· τὰ δὲ σῦκα, χείρω; ἢ ὅτι πόρρω τὰ τοιαῦτα μᾶλλον ὑγρασίας ἐστὶ πλήρη; διὸ καὶ τὰ σῦκα γίνεται τοῦτον τὸν τρόπον φυλαττόμενα, καὶ ὅτι ἥκιστα σήπεται, ὅταν ξηρανθέντα φυλάττῃ. Διὰ τί ποτε τὰ σκόρδα καὶ τὰ κρόμμυα μόνα τῶν φυτῶν κείμενα βλαστάνει; ἢ διὰ τὴν ὑγρασίας ἐστὶ πλήρη καὶ θρέψης; ἢ ὠοειδοῦσα οὖν ἐστὶ τῆς θρέψης, ἡ ποιοῦσα βλαστάνειν· (δῆλον δὲ· καὶ γὰρ αἱ σκίλλαι καὶ βολβοὶ, ταὐτὸ ποιοῦσιν) αὔξεται δὲ, ὅταν ἡ ὥρα ἔλθῃ ἑκάστῳ. Διὰ τί

κε κς κζ κη κθ

τὰ τῷ ψυχρῷ ὕδατι ἡδόμενα γλυκύτερα, ἢ τὰ τῷ θερμῷ; πότερον ὅτι ἐπικαταψυχόμενον τὸ θερμὸν ἁλμυρώτερον, ὥσπερ καὶ τὸ ἁλμυρώτερον, θερμότερον; τὸ δὲ γλυκὺ, ἀναλίσκον, ὥσπερ ψυχρόν.
λδ Τρέφει δὲ τοῖς λαχανώδεσι τὸ ὑγρὸν, καὶ οἱ χυμοὶ ἐπιβαίνουσιν. Διὰ τί τὰ σκέλη τὰ ὄζῃ μᾶλλον ἐπικαυλούμενα, ἢ νέα ὄντα; ἢ ὅτι νέων μὲν ὄντων, ἔτι πολὺ ὑγρὸν ἀλλότριον ἐνόν, ἀφαιρεθὲν τοῦτο δυσαλμοτέρους αὐτοὺς; ὅταν δὲ πεπανθῇ, ἐκκεκριμένου ἤδη τούτου, τότε τοῦ οἰκείου ἔχουσι μᾶλλον. αὐτὰ δὲ ἐστὶ φύσει δριμέα. ὁμοίως δὲ καὶ [οἱ] ἀνθοὶ καρποὶ οἱ πρόσφατοι ὄντες, ὑδαρέστεροι. διὸ καὶ τὰ κρόμμυα ἧττον δριμέα
λα τὰ νεώτερα. Διὰ τί τῶν μυρρίνων μὲν μὴ τεταιχδυμένων, τὰ μύρτα ἀπορρήγνυται μᾶλλον τῶν φύλλων· τεταιχδυμένων δὲ τῷ φύλλῳ, τὰ μὲν φύλλα ἀπορρήγνυται, τὰ δὲ μύρτα οὐκ ἀπορρήγνυται; ἢ ἀτεταιχδύτων μὲν ὄντων, ὅτως ἔχει πρὸς τὴν φύσιν; ὅταν γὰρ πεπανθῇ, ἀπορρήγνυ πέφυκε τὰ μύρτα. τοῦτο δὲ συμβαίνει κεκμηκότων, ἀλλὰ μόνον κωλύει ἢ ἰκμὰς τῇ φύσει μεταδιδοῦσα· ὃ ἐν τῷ μύρτῳ ὑγρόν. τὰ δὲ φύλλα ἀποπίπτει τὸ ἀναλίσκον, αὐτῶν ξηραινομένων. ὃ δὲ φύσει ξηραίνει, ἁλμυρὸν ὄν. ὃ ταὐτὸ δοκεῖ συμβαίνειν ὅτι τε τῆς μυρρίνης ἔστι, καὶ
λβ κεκμηκόσι τοῖς φύλλοις. Διὰ τί οἱ σίκυοι πέπονες ἄριστοι γίνονται ἐν τοῖς ἐλώδεσι πεδίοις, ἔστιν ἐνύγρεις, οἷς περὶ Ὀρχομενὸν καὶ ἐν Αἰγύπτῳ; δοκεῖ δὴ ἔνυδρος αὕτη ἡ χώρα εἶναι. ἔστι δὲ τὰ ἑλώδη ἔνυδρα· οἱ δὲ σίκυοι αὖθις ὑγρότεροι· διὸ καὶ οἱ κηπαῖοι φαῦλοι εἰσίν. πότερον ὅτι εἰς βάθος διὰ σκληρότητα τῆς γῆς ἀναλίσκεται φυλάττεσθαι; ἡ γὰρ πηλώδης καὶ πεδιὰς, μάλιστα γῆ σκληρά. οἱ δὲ, εἰς βάθος φυλαττόμενοι, βελτίους. ἢ διὰ ξηρὰν δὴ εἶναι τὴν γῆν, διὰ αὖθις εἶναι ὑγρὸν φύσει; ὅτου γὰρ ἀντιπαπτόμενον, ὅτι μέσον ἔχει. ἢ δὲ ἑλωδεστέρα μὲν, βαθεῖα δὲ, διὰ τοῦτο ἴσχει καὶ διὰ τὸ βάθος τῆς γῆς, καὶ διὰ τὸν τόπον· καὶ οὐκ ἐκφεύγουσιν, διὰ τὸ ξηραίνεσθαι τὴν γῆν
λγ πάλιν. Διὰ τί τὸ πήγανον διεγείρει τοὺς ἱδρῶτας ποιεῖ, καὶ ἔνια τῶν

τῶν μύρων; ἢ ὅτι ὅσων ἐν τῇ ὀσμῇ βαρύτης ἔνι καὶ δριμύτης, ταῦτα
κεφαλυόμενα ταῖς ῥεπομαλιχαῖς ὑγρότησι, κακοδεξέρων ποιεῖ
τὴν ὀσμήν; Διὰ τί τὸ πήγανον βασκανίας φασὶ φάρμακον λδ
εἶ); ἢ διότι βασκαίνεσθαι δοκοῦσι λάβρως ἐσθίοντες, ἢ ὑφορώμε-
νοι λίνας δυσχερείας, καὶ ῥᾳδίως τὰ ῥεόμενα ὑπὸ πῶς ἔχοντες;
ὁπιλέγουσι γοῦν, ὅταν τὰ αὐτῆς ζαπέζης ἰδίᾳ τι ῥεόμενα,
μεταδιδόντες, ἵνα μὴ βασκαίνῃς με. ἅπαντες οὖν μὴ ταραχῆς τὴν
βρωμάτων ῥεοῆσιν) τὸ διδόμενον ὑγρὸν, ἢ σίλιον, ὑφ' ὧν ἢ καλα-
λαμβανομένων, ἢ ἀπεμουμένων μετεωριζόντα τὰ σίλια, συνεξέ-
πεσε [καὶ] τὰ πνεύματα ὑπὸ τοῦ ὑγροῦ, καὶ πόνους καὶ τροφὰς παρέ-
χει. τὸ πήγανον οὖν ῥεῦδεδαθεν, θερμαντικὸν ὂν τῇ φύσει, πράως τὸ
δεχόμενον ἀγλεῖον τὰ σίλια, καὶ τὸ ἀηδὲ σῶμα. διὸ ἔξωθεν τὸ ἑλκαλα-
λαμβανόμενον πνεῦμα συμβαίνει. Διὰ τί ἡ ὀξυγάλη ἐμβαπτο- λε
λομένη τῷ γλεύκει, γλυκεῖ ποιεῖ τὸν οἶνον; ἐμβαπτόν) δὲ δύο κε-
τύλας εἰς τὰ ἀμφορέα. ἢ ὅτι ἐξαίρει, δι' ὧν ἡ αὐστηρότης γίγνεται, τὸ ὑδα-
τῶδες καὶ τὸ ξυγῶδες δυαδεχομένη εἰς αὑτήν; σημεῖον δ' ὅτι ἐκ τού-
των τὸ αὐστηρόν· οἱ γὰρ οἶνοι ἧττον μαλάττει, ἐὰν ὕδωρ ῥᾳδαχθῇ, καὶ
ἐὰν ἐν τῇ ξυγίᾳ πλείω χρόνον ἐάσῃ τις. καὶ ὅταν ποιῶσι γλυκεῖ, κα-
λιοῦσι τὰς σταφυλὰς πολὺν χρόνον, καὶ ὁ ἥλιος ἀφαιρεῖ τὸ ὑδατῶ-
δες, καὶ τὸ λοιπὸν συμπέπηγε. ταὐτὸ δὲ τοῦτο ποιεῖ καὶ ἡ ὀξυγάλη. ξη-
ραίνει γὰρ καὶ θερμή. ὥστε εἰκότως ἁλαμυρά. Διὰ τί αἱ μέλαιναι λς
μυρρίναι πυκνοφυλλότεραί εἰσι τῶν λευκῶν μυρρίνων; ἢ ὅτι ἀγλεω-
τέραν τὸν χυμὸν; σημεῖον δ', ὅτι γίνον) ἐν τοῖς ἀγλεῖς, καὶ ἥκιστα μελαδρά-
λοισιν ὑπὸ τῆς ὀλιγομελείας. τὰ γὰρ ὑγρὰ πάντα πυκνοφυλλότερα.
διὰ γὰρ τὸ ἧττον πέπειν τὸν καρπὸν, εἰς τὰ φύλλα ἡ τροφὴ πέπεται.

Ὅσα ῥεῖ ἀγγεῖα καὶ μάζαν, καὶ τὰ ὅμοια. κα.

Διὰ τί ἡ θαλασσία καὶ τὸ ἄλμυρον ἐλαίᾳ ὀπτηθεῖσα, λευκότε- α

εον γῆς· καίτοι ὃ ἔλαιον πυῤῥόν; ἢ ὅτι πέφυκε μιγνύμενον ὧν ὑγρῶν ἀφείζειν; τοῦτο δὲ ἡ λιθώτης· ἡ δὲ μίξις τείνει καὶ κινήσει. μίγνυται δὲ μᾶλλον τοῖς σωματικοῖς. ἐν ᾧ τοῖς ἕψήμασι τοῦτο συμβαί-
β νει. διὰ τί καὶ λιθώτερα ποιεῖ. Διὰ τί ἡ ἐκ τοῦ πυροῦ ἕψη μᾶλιζα ἁρμόττει τοῖς σώμασι, καὶ μᾶλλον ἕψιμος, ἢ ἡ ἐκ τῶν κεγ-χρεθῶν; ἢ διότι μετείαν ἔχει γλιχρότητα; διὰ δὲ τοῦτο ἕψιον ἔχει τοῦτο. τοῖς φῶσι γὰρ διὰ καὶ τοῖς κολλητικοῦσι τῷ σώματι· διὸ αἴτιον ὃ γλίχρον. ἀλλὰ βαθυρώτερον· διὸ αἱ τετειμμέναι σφόδρα
γ μάζαι, ἕψιμώτεραί [εἰσι] τῶν ἀτείστων. Διὰ τί τῶν μὲν ὑδάτων, τὰ τοῖς τοῖς, τῶν δὲ ὑφίτων, τὰ τελευταῖα λαμπρότερα; ἢ διότι ὃ μὲν, καθαρὸν ὄν, τοῖς θραύεται· ὃ ᾧ, μαλακὸν, ἐν-
δ θλίβεται; λαμπρότερον ᾧ ἐν ἀμφοτέροις ὃ αὐτός. Διὰ τί οἱ ἄρτοι λιθώτεροι φαίνονται, ψυχροὶ ὄντες, ἢ θερμοί; ἢ διὰ τὸν αὐτὸν αἰτίαν ἕψον ὑγρὸν, καὶ ὃ ἔλαιον λιθώτερον τοῦ τοῖς φάτνου ὃ παλαιόν; αἴτιον γὰρ τῆς μελανίας ὃ ὕδωρ. τοῦτο ᾧ ἐν ἀμφοτέροις πλῆθος τοῖς φάτνοις ὄσι· χρονιζομένοις ᾧ, διὰ ὃ ἐξατμίζει, λείπει ἔλαττον ὃ ὀπτοπολῆς. ἐξατμίζει ᾧ τοῦ μὲν ἐλαίου, ἢ ὁ χρόνος, ἢ ὁ ἥλιος· ἐκ ᾧ τῶν ἄρτων ψυχομένων ὃ θερμὸν ἐξίον, ψυχρῶν
ε μὴ ὄντων, ἐξελήλυθεν· ἐν ᾧ θερμοῖς ὖσιν, ἔτι ἔνεστιν. Διὰ τί οἱ ἁλαλοὶ ἄρτοι πλείονα βαθμὸν ἔχουσι τῶν ἡλισμένων, τῶν ἀλῶν αὐτοῖς ἴσων ὄντων καὶ ὡσαρχόντων; εἰκὸς ᾧ ἐῶ τοὐναντίον. οἱ γὰρ ἅλες ποιοῦσι τὰ τε, καὶ βαρύτερον τοῦ ὕδατος εἶσιν. ἢ ὅτι ξηραίνουσιν οἱ ἅλες; διὸ καὶ σώζεται ἄσηπτα τὰ τεθειχυμένα. ἀναλίσκει γὰρ καὶ ξηραίνει τὸ ὑγρὸν ἀπ' αὐτῶν, ὃ σήπεται ἀπὸ τοῦ θερμοῦ. καὶ ἐν τῷ ἄρτῳ οὖν ἀναλίσκει τὸ ὑγρὸν ἀπὸ τοῦ ἅλος, καὶ ἀποπνεῖ ἔξω. διὸ οἱ καὶ οἱ ἁλαλοὶ ἄρτοι κουφότεροί εἰσι τοῦ θερμοῦ, ψυχρότεροι ὄντες. ἐν δὲ τοῖς μὴ ἡλισμένοις, τοῦτο τὸ ὑγρὸν πλῆθος ἐνυπάρχον, βαρυτέρους ἀπο-
ς ποιεῖ. Διὰ τί οἱ μὲν ψυχροὶ ἄρτοι ἀναβρεχθέντες, εἰ ἄψαν, ἀλλήλων

λήλων, ἀ συνέχειν), οἱ ϑερμοί; ἢ ὅτι οἱ μὲν ψυχροὶ, μᾶ τ' ἀτμίδος ἀφιᾶσι ϐ ὀλίγιον ὑγρόν· ἃ ὀξυηδόντος, ἀ χλιαίνωνται; ϐ γὰρ ὕδωρ ᾧ ἐβρέχθησαν, ϕαυλοτέρων ἐστίν. οἱ ϑερμοὶ, ἔχουσί τινα γλισχρότητα. ὅταν μὲν [μὲν] οὖν βεβρεγμένων αὐτῶν ἡ ἀτμὶς ὀξεῖα, ϐ μὲν ϑερμὸν, ϑᾶττον, ϑᾶττον λεπτότητα· ϐ ϑ' χλιαίνωδες, συνεκτικὸν ὑπὸ, χ μιγνύμενον τῷ ὑγρῷ, ποιεῖ ἐν αὐλοῖς. Διὰ τί τὰ ξηρὰ τῶν ὑγρῶν τὰ ποτὰ λαμπροτέρα ἐστίν, τῶν ϑ' ὑγροτέρων τὰ τελευταῖα; ἢ ὅτι ϐ μὲν ὑγρὸν, καπνῶδες ὄν, διαθραύεται, οἷς μάλιστα πάσχει πλῆθος χρόνου χωρεῖν ϐούλεται; ϐ δὲ μᾶλλον καὶ λεπτὸν ἀλλυόμενον, ὅ ἐστιν ἐντὸς τοῦ πυθμένος, ἐκθλίβεται [καὶ κάτεισι] ποτόν. λαμπρότερον δέ ἐστιν ἐν ἀμφοτέροις ϐ ἐντός. Διὰ τί ἡ μὲν μάζα, ὅσῳ μᾶλλον πιέζῃ, δυσδιαχώρητοτέρα γίγν. ὁ δ' ἄρτος, εὐδιαχώρητότερος; ἢ ὅτι ϐ πιέζειν σφόδρα ϐ ϛᾶσις, μικρότερον γίγν. ϐ δὲ γλίσχρον, τοιοῦτόν ἐστιν; ἐν ᾧ δὲ τὸ πυθμὴν, πρόσθεν ἐξήρηται ϐ ὑγρὸν τοῦ ἄρτου· ὥστε ϕαυλότερον γίγν τοῦ ὑγροῦ ἐξαιρεθέντος ὅλως, ὅσῳ ἂν μᾶλλον πιέζῃ; ϕαῦλον ϐ ἐν τῇ πιέσει μικρομερέστερον γενόμενα· ϐ δὲ ϕαυλὸν, εὐπεπτότερόν ἐστιν. ἡ δὲ μάζα, ὅσῳ μᾶλλον πιέζῃ, γλισχροτέρα γίγν τοῦ ὑγροῦ μεμιγμένου· ϐ δὲ γλίσχρον, οὐκ εὐδιαίρετον. τὰ γὰρ τοιαῦτα, διίσταται ϐ. δῆλον δὲ ϐ πεφθησόμενον διαιρεθῆναι εἰς μικρά. Διὰ τί ἡ μὲν μάζα, πεπτομένη, ἐλάττων γίγν· ϐ δὲ ϛᾶσις, μεῖζον; ἢ ὅτι ϐ μὲν ὑγρὸν βραχὺ καὶ πεπτόμενον, συνίζει τῇ τοῦ ὑγροῦ κενώσει, ϐ δὲ ϑραῦον ἐστί) καὶ χονδρόν; ϐ γὰρ ὑγρὸν, μετεωρίζεται), ϐ δὲ πυκνὸν σφόδρα ἐστί); τὰ γὰρ πυκνὰ, πεπτόμενα, διαμένεται. διαμενόμενα δὲ καὶ πνευματούμενα, μετεωρίζεται, καθάπερ [καὶ] ἡ ἄρξ. Διὰ τί ϐ πυρούμενον ϐ ϛᾶσις, μεῖζον γίγν ἡ ἡ μάζα; ἢ ὅτι ἔχει ὑγρὸν [ϗ] κεχωρισμένον· ὥστε ἐξιέναι διαμενόμενον ἅμα τῷ πέμμι· ἐξιὸν διαμενόμενον, πνεῦμα γίγν; ἐν ϐ τῷ πλείονος

ια ὑγρόν, ἀνάγκη γίνεσθαι πλῆον πνεῦμα. Διὰ τί τὸ μέλιτος
κολλητικώτερόν ἐστιν ἢ τὸ ὕδατος, ὃ τῷ μελικράτῳ φυσᾶται ἄν-
λλον, βαθυρώτερον γ' ὅταν ἐμπηδᾷ ἢ ὀπτηθῇ, ἢ ὃ τῷ ὕδατι; ἢ
διότι τὸ μὲν, ὑπὸ τοῦ πυρὸς πήγνυται καὶ στερίσκεται, τὸ ὕδωρ· τὸ δὲ
μέλι, στερητικὸν μὲν, ἀλλ' ὑπερξηραίνει· διὸ μᾶλλον βαθὺ ποιεῖ. ἡ γὰρ
ιβ βαθύτης, ὑπὸ ξηρασίας γίνεται. Διὰ τί οἱ δίπυροι ἄρτοι ψυ-
χθέντες, ῥᾷόν γίνονται σκληροί; ἢ ὅτι ἔχει τινὰ ἐν αὑτῷ ὁ πυρὸς γλυκὺν
καὶ γλίσχρον χυμόν, ὃς ἔστιν αὐτοῦ καθάπερ ψυχή; σημεῖον δέ· ξηραι-
νόμενος γὰρ, ὅλως κενοῦται· νοτιῶν γάρ, ἀναφύεται. τοῦ οὖν χυμοῦ τύπου
ὑπάρχοντος καὶ ἐν τῷ ἀέρι καὶ μᾶλλον ἐν τῷ ὑγρῷ καὶ μᾶλλον ἐν καθαρωτέρῳ, ἅμα-
τοῦ ῥυομένου τοῦ ἀέρος καὶ πεπομένου, συμβαίνει αὐτό. σημεῖον δὲ·
ἐνόμενον γὰρ, βραχυτικώτερον γίνεται. ὁπτωμένου μὲν οὖν τὸ ἔσχατον
★ τοῦ ἄρτου, τὸ ξηρὸν καὶ ἐλαφρὸν τοῦ ὑγροῦ τοῦ ἐν τοῦ ἄρτου ἀ-
ναπίμπλησι, καὶ τοῦ ἀέρος τὸ ἀναθερμαινόμενον ἀποκρίνεται. ἐξαιρεθέν-
τος γὰρ καὶ πεπομένου πάλιν τοῦ ἅμα, τό, τε τοῦ ἀέρος λεπτὸν, καὶ
καὶ τοῦ ὑγροῦ γλισχρότερον λεπτόμενον, μίγνυται μᾶλλον ἑαυτοῖς, βέλ-
τε τὰ τοιαῦτα καὶ μᾶλλον γεγονέναι, καὶ διὰ τὸν πύρωσιν. βαφὴ γὰρ
ὁμοία ἡ μίξις αὐτῶν γίνεται· ὥστε γλυκὺν εἶναι τὸ ὕστερον πεφθὲν ἅμα,ὁ-
μοιον τῷ ἐνόμενῳ ἀέρῳ. καὶ γὰρ ἐκεῖνο, πεφθέντος τοῦ ἅμα, καὶ
λεφθέντος τοῦ λεπτοτάτου ἀέρος καὶ τοῦ γλισχροτάτου ὑγροῦ, πυ-
ρωθὲν, [καὶ] κολλῶδες γίνεται καὶ δυσέξικμαστον. τό, τε γὰρ γλίσχρον, δυσ-
διαίρετον· καὶ τὸ πυκνὸν, ὑπὲν δι' αὐτὸ φαίνεται. ὑγρότατον οὖν τοῦτο,
καὶ διὰ πυρὸς πάσχει ἄρτος διὰ τὰ εἰρημένα· ἔχων γὰρ ἀεὶ ὑγρότητα,
ιγ ῥᾷον γίνεται σκληρός. Διὰ τί τὸ ἔφης τὸ ξηρὸν καὶ τὸ ὑγρὸν οἰκίοις
δυνάμεθα πολὺν χρόνον χρῆσθαι, οἷς τῇ μιγνυμένῃ ἔφης ἐξ ἀμ-
φοῖν ὕδατι καὶ ἀέρι, καὶ τοῖς οἴνοις τοῖς αὐστηροῖς καὶ ὕδατι· τοῖς γὰρ γλυ-
κέσι δυνάμεθα, καὶ ταῦτα πολὺν χρόνον ἐστίν; ἢ ὅτι τὰ μὲν ἔστι τῶν προσφερομένων,
ὑπὸ πολλοστικὰ καὶ ἔμφιμα· ὥστε καὶ ὅταν κενωθῶσι, τὸ προσφάτως ἔμ-
φῆς

φῆς ἀναλωτείσης, ἐπὶ ἔνεστιν ἐν τῷ σώματι πολλὴ δυνάμις· ὡς μὴ πρὸς τὴν πρόσθεσιν ἐργασίαν τοῦ σώματος, πεφθεῖσα· ὡς ὁ πρὸς τὸ τέλος καὶ τὴν ἐκ διαδοχῆς γινομένην, ἄπεπτος; τοιαῦτα δέ ἐστι καὶ τῶν ἡδέων τὰ πλύσια. τὰ μὲν γὰρ λιπαρὰ καὶ γλυκέα καὶ πίονα, ἥδιστα δοκεῖ εἶναι γλυκυρριζίοις ἡμῖν. ταῦτα δέ ἐστι πνευματικὰ καὶ σύφιγγα καὶ οὐκ ἄπεπτα, καὶ ὅτι πολλαπλασιαστικὰ, ἐν ᾗ μὲν ἢ διαφορᾷ· ὥστε ἔναυλον εἶναι τὴν δύναμιν, ἐάν τις αὐτῶν πληρωθῇ, καὶ μὴ ταχὺ ἐκλείπειν τὴν ἀίθησιν. ἃ γὰρ μόνον ἐν τῇ χειλίᾳ ἐόντων γίνεται ἡ πλήρωσις, ἀλλὰ καὶ διαδοτείσης τῆς τροφῆς, ἐν δυσὶ μέρεσιν. ἢ ἃ μόνον τὸ ἄπτον, ἀλλὰ καὶ τὸ τῇ φύσει ἔνια σύμμετρα εἶναι καὶ οἰκεῖα ἡμῖν; πνευματικὰ γὰρ τὰ τοιαῦτα, διὰ τὸ κατὰ φύσιν εἶναι, μᾶλλον τοῦ σίτου τὰ σώματα· τὰ δὲ παρὰ φύσιν, ἧττον. ἀλλά τε δυσὶ χρόαις ἁρμόζει· οἷς τὸ μέλι τῆς μελίττης κατὰ φύσιν ἐστὶν ὥστε τοῦ σφέρεσθαι μόνον· καίτοι ἀσθενής εἰσι τὴν δύναμιν. ὥστε δεῖ λείπειν τὸ ἀναλισκόμενον, ἀλλ' εἶναι ἀνάλογον τὸ πλῆθος, τοῦ τὴν ἰσχὺν τὴν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ὥστε ὅσα τῶν ἡδέων τοιαῦτά ἐστι, διὰ μὲν τὸ ἐν τῇ φύσει ἧττον ὑπάρχειν, ἡδέα φαίνεται, ὀλίγον δὲ χρόνον· εἶτα πλησιάζει ταχύ. τῶν δὲ κατὰ φύσιν, ἀεὶ δέονται. ὥστε καὶ τοῦ σφεγγομένων συνεχῶς δι' αὐτὰ, ἃ τῶν ἡδίστων, ἀλλ' ἑτέρων ἧττον πλησιώτατα. Διὰ τί τὰ αὐτὰ ἰδ

συνεθιζομένοις τε ἡδέα φαίνεται, καὶ λίαν συνεχῶς τοῦ σφεγμένοις ἃ οὐχ ἡδέα· τὸ δὲ ἔθος ἐστὶ, τὸ πολλάκις καὶ συνεχῶς [τι] ποιεῖν; ἢ ὅτι τὸ μὲν ἔθος, ἕξιν δεκτικήν τινος ἐν ἡμῖν ποιεῖ, ἃ πληροῦσιν; τὸ δὲ συνεχῶς τοῦ σφέρεσθαί τι, πλησιάζειν τὴν ὀρεξιν· καὶ καθάπερ αἴτιον; ἔστι γάρ τι καὶ ἡ ὄρεξις. αἱ μὲν οὖν ἕξεις γυμναζόμεναι, αὔξονται καὶ ὀρθοῦσθαι· τὰ δὲ ἀγγεῖα, σαπρόμενα, οὐδὲν μείζω γίγνεται. διὰ τοῦ μὲν ἔθος, ὃν γυμνάσιον, αὔξει τὴν δεκτικὴν ἕξιν· ὃ δὲ συνεχῶς τοῦ σφεγόμενον, σάπει μὲν καὶ πλησιάζειν τὴν ὄρεξιν· ἧς πληρωθείσης, οὐκ ἔτι τοῦ σφερόμεθα· αὔξει δὲ ἕκαστον αὐτῶν, διὰ τὰ τοῦ σφε-

ρημένα διὰ τῆς σάξεως. ἔτι ὃ ἔθος ἡδὺ τῷ ἀεὶ ἡδὺ ἐστί, (λυπεῖ γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐάν τις συνεχῶς ποιῇ) ἀλλὰ τῷ τὸν ἀρχὴν τοῦ ἔργου ἡδέως ἡμᾶς προσίεσθαι, καὶ πλείω χρόνον δυνάμενον ποιεῖν, ἢ ἀσυνήθης ὄντας. ἐν ᾧ οὖν καὶ τοῦτο λυπεῖ ἡδὺ ὄν, ἐν τούτῳ καὶ τὰ ἄλλα ἡδέα. συνεχῶς γὰρ γινόμενα ἢ προσφερόμενα, ἀμφότερα λυπεῖ. αἴτιον δ', [διὰ] τὸ μὴ ἀπείρους ἡμᾶς ἐν αὐξησις δυνάμεως ἔχειν τὰς δεκτικὰς καὶ ποιητικάς, ἀλλὰ πεφραγμένας, αἱ τυγχάνουσι τοῦ συμμένειν αὐτῆς, (τοῦτο γὰρ συνεχῶς ἐστιν ἀθητὸν εἰς ἐπίδοσιν) αἱ μὲν, πληροῦνται, αἱ δὲ, ἀδυνατοῦσιν ἐνεργεῖν.

ιε Διὰ τί τὸ μὲν ὡς αὐξης, γίγνεται τεθόλωμένον λευκόν· ἡ δὲ μάζα, μᾶλλον ἐστὶ λευκοτέρα; πότερον ὅτι ξηραίνεται μᾶλλον τὸ ὑπὸ πολῆς ἐν τῷ ἡλίῳ, οἷς ἐν ὑγρῷ θερμὸν, ὁ ποιεῖ τὸν λευκότητα; ἢ διὰ τὸ πεπυρῶσθαι, ἕλκει τὸ ὑγρὸν εἰς αὐτὸ, μεγαλομερέστερον ὄν; διὰ τί τὰ ἡλίφθεντα μᾶλλον τῷ ὕδατι συμμένει φυσῆμα, ἢ τῷ ἐλαίῳ, ὅτι γλισχροτέρῳ· καίτοι κολλητικώτερον τὸ γλίσχρον· τὸ δὲ ἔλαιον, ἧττον ὕδατος γλισχρότερον; ἢ ὅτι λεπτότερον τὸ ὕδωρ; ὥστε εἰσέρχεται εἰς ἄπορα καὶ μανὰ ποιεῖ, συμφύεται τε μᾶλλον καὶ συνθλίβεται πρὸς ἀλλήλα· καίτοι θλιβόμενα καὶ χωρεῖ τῆς τείψεως.

ιζ Διὰ τί οἱ ἄτειποι ἄρτοι καὶ οἱ σφόδρα τετειμμένοι ῥήγνυσι; ἢ οἱ μὲν ἄτειποι, διὰ τὸ ἀσυνδετοι εἶ; ἡ γὰρ τείψις συνδεσμοποιεῖ) ἐν ᾧ ῥήγνυται. ἔτι ἀμυγὲς καὶ πολὺ ἔχουσι [τὸ] ὑγρόν. οἱ δὲ τετειμμένοι σφόδρα, λίαν εἰσὶ ξηροί, διὰ τὸ ὀλίγον ἔχειν ὑγρόν. θερμαινομένων γὰρ, πολὺ ἐξέρχεται). ὥστε ἄμφω, διὰ τὸ πολὺ ὑγρὸν ἐξιέναι, ῥήγνυσι). πολὺ γὰρ ἐν μὲν τοῖς ἀτείποις, ἁπλῶς ἔνεστιν· ἐν δὲ τοῖς τετειμμένοις, πρὸς τὸ ὑπόλοιπον.

ιη Διὰ τί κουφότερον τὸ φύσημα γίγνεται, ἢ ἄμφω, τό, τε ὑγρὸν καὶ τὸ ἡλίφιτον; πότερον ὅτι μιγνυμένων, πνεῦμα συνεκπαχλεῖ); ἢ ὅτι ὑπὸ τοῦ θερμοῦ τοῦ ἐν τοῖς ἡλίφιτοις ἐξατμίζεται τὸ ὕδατος; ὥστε ἔλαττον

ἔλαττον ἢ ὕ̄ὸ μεμιγμένον; ὁ δ᾽ ἀὴρ, εἰ καὶ μίγνυ-
ται, οὐδὲν αὐτὸ καυφότερον ποιῆ. ἔχει γὰρ βάρος καὶ ὁ ἀὴρ ἐν τῷ ἀέρι. Διὰ τί μὴ τὸ ιθ
ὑδρίτου πινόμενον ὑ̄ὸ γάλακτος καὶ ὁ γλυκὺς, φαίνε-
ται γλυκύτερος; πότερον ὡς δὲ ὑ̄ὸ μὴ γλυκὺ, μᾶλλον φαίνεται; ὑ̄ὸ γὰρ ὑδρίτου, ὑ̄ὸ γλυ-
κύ. ἢ ὅτι ἐνδιατείβει ὑ̄ὸ ὑδρίτου ἔχον γλυκύτητα· ὥστε πλείονι
χρόνῳ ἡ αἴσθησις; Διὰ τί ἧττον ἄκρατον φαίνεται ὑ̄ὸ αὐτὸ πό- κ
μα μὴ τοῦ ὑδρίτου πινόμενον; πότερον ἢ ὅτι κεφάννυσιν ὑγρὸν ἔχον
μετ᾽ ὑγροῦ; ἢ ὅτι ἀντιφράττει τῷ πόματι καὶ ἀφανίζει, ἀντιπαῶν εἰς
αὐτό; Διὰ τί ὁ χόνδρος πλῆον ὕδωρ δέχεται, ἢ οἱ πυροὶ ὧν κα
ὁ τοιοῦτος ἐλεύθερος χόνδρος; ἢ ὅτι ἄλευρά πως ὅστιν ὁ χόνδρος; τὰ δ᾽ ἄλευρα, πλῆον δέχεται. καὶ γὰρ ἢ ὕ̄ὸ ὁ ὄγκος πλείων, ἢ ὁ τῶν πυρῶν. σύσακτα γὰρ καὶ τὰ ἐν τοῖς πυροῖς. τὰ δὲ πλείω, χώρης πλῆον· καὶ τοῦτο καὶ ὅτι ἔχει θερμότητα καὶ τὰ ἄλευρα, καὶ ὁ χόνδρος. ὃ δὲ θερμὸν, καὶ ἕλκει μᾶλλον ὃ ὑγρὸν, καὶ ὀξαναλίσκει ὀξατμίζον.
Διὰ τί ὃ ἄλευρον τεθρόμμενον, μεῖζον πολὺ ἢ ὕ̄ὸ, ἢ ὃ ὑδρίτου, κβ
καὶ λόγον; ἢ ὅτι ὃ μὲν, πολὺ ὕδωρ δέχεται· ὃ δὲ, ὀλίγον; Διὰ
τί δὲ δέχεται πλῆον; μᾶλλον γὰρ εἰκὸς τὸ ὑδρίτου· πεπύρωται γὰρ· τὸ δὲ, ἄπυρον· μᾶλλον δὲ ξηρὸν, τὸ πεπυρωμένον. ἢ ὑδρίτου πεπεμμένου μᾶλλον δέχεται τὸ ἄλευρον; τούτου δὲ αἴτιον, τὸ μικρο-
μερέστερον εἶναι. ὡς ὅρ᾽ οὖν ὁσαπλάσιόν ὅστι δυνάμει τῇ μικρότητι, τοσαυταπλάσιον δέχεται τὸ ὕδωρ. κόλλη γὰρ χρῆται τῷ ὕδατι· ὥς τοι καὶ Ἐμπεδοκλῆς μετιὼν εἶπεν ἐν τοῖς Περιοδοις εἰ- ,,
πών, Ἄλφιτον ὕδατι κολλήσας. καὶ ἀναλίσκει πολὺ μᾶλλον διὰ τοῦτο. ,,
Διὰ τί δὲ καὶ πεπυρωμένου τὸ σταῖς, μεῖζον γίνεται ἢ ἡ μά- κδ
ζα; ἢ ὅτι ἔχει ὑγρὸν οὐ κεχωρισμένον· ὥστε ἐξιέναι θερμαινομένου οὐ πνεῦμα γινόμενον, καὶ οὐ δυνάμενον ἐξιέναι ὁμοίως καὶ ἐν τῇ μάζῃ, διὰ τὴν πυκνότητα τοῦ σταιτός; (πυκνὸν γὰρ τὸ ἐκ μικρομερεστέρων) αἴρει οὖν, καὶ ποιεῖ τὸν ὄγκον. ἔτι δὲ καὶ

πλῆθον ἔχει τὸ ὑγρόν· ἐξ ὧν θερμαινομένων, πνεῦμα γίγν. ἐκ δὲ τοῦ
κδ πλείονος, ἀνάγκη γίνεσθαι πλῆθος. Διὰ τί οἱ ῥᾳδίως τῶν σι-
λίκων ἐργασίαν, οἱ μὲν ῥᾳδίως (ἀπὸ τῆς χριθῆς, ἄχροοι γίνον-
ται) καὶ καθαρῶς κεχρωσμένοι· οἱ δὲ ῥᾳδίως τὰς πυρούς, δυσέκλυτοι; ἢ διότι μᾶλλον πεπεπωμένος ὁ πυ-
κε ρὸς τῆς χριθῆς· διὸ ῥᾳδίως καὶ αἱ ἀποῤῥοίαι; Διὰ τί ὁ ἄρτος, ἐὰν μᾶλλόν
τις αὐτὸν ὀπτᾷ, σκληρότερος γίγν· ἐὰν δέ τις αὐτὸν χλιαίνῃ, ὑγρότε-
ρος ἄγει πινός; ἢ ὅτι ὁ ὀπτωμένος αὐτὸς, τὸ ὑγρὸν ἐκπορεύει; σκλη-
ρότερος οὖν γίγν. ὁ δὲ θερμαινόμενος, τὸ ὑγρὸν συσσήπει, διαχεῖται
κς ὑπὸ τοῦ πυροῦ· διὸ ὑγρότεροι γίνον). Διὰ τί τὰ μὲν δήλεα,
ψυχόμενα, ἥπτον σάπεται· τὰ δὲ δήφινα, μᾶλλον; ἢ ὅτι τὰ μὲν μι- 10
κρομερῆ, διὰ πλείονος χώρου, καὶ τὰ βαρέα τῇ θλίψει, τὰ πλείω, ἐ-
λάττω κατέχει ἴσον· τὰ μὲν οὖν δήφινα, ἀραιά ἐστι. ψυχόμενα δὴ,
ἐλάττω γίγν. ὥστε διὸ ἔλαττον, συμπιέζει τὸ πλέον. τὰ δὲ δήλεα,
ὑπὸ ἀρχὴ μὲν μικρομερῆ ὄντα· ὥστε διὰ τοῦτο ψύχεται· ἀλλ'
ἵνα ᾖ κουφότερα, καὶ μὴ σάπηται διὰ τὴν θλῖψιν. βαρύτερον δὲ ἡ
φύσει τὸ ἄλλοιον τοῦ δηφίτου ἐστίν.

Ὅσα θεῖ ὀπώραν. κβ.

α Διὰ τί τῶν ὀπώραν ὕστερον ἢ πρότερον φαγοῦσιν, οὐκ ἀπάλ-
γησι τοῖς αὐτοῖς ὁ ὄγκος τῆς πληρώσεως γίγν; ἢ ὅτι βαρυτέρα ἐστὶν ἡ 20
ὀπώρα πολὺ τῶν σιλίκων· δηλοῖ δὲ καὶ τὰ σῦκα, ἐὰν ὕσταλα βρωθῇ·
τελευταῖα γὰρ ἐμεῖται. ἐὰν μὲν οὖν πρόσφατα, διὰ βάρος κάτω πο-
ρεύεται, διὰ ῥυχρείαν ἄνω ποιεῖ· ὥστε ῥᾳδίως δέχεσθαι τὸ ὄγκον τῶν
σιλίκων. ἀνάπαλιν δὲ εἰσελθόντα τὰ σιλία, διὰ τὸ μὴ κάτω φέρεσθαι,
β ταχὺ τῷ ὑγρῷ κενοῖ πρὸς λαμβάνειν. Διὰ τί τῶν γλυκέων οὐ- 25
τῶν ὁμοιοτέρων ἡμῖν ἢ τῶν δριμέων, ἥττον πλησθύμεθα ὑπὸ τῶν
γλυκέων; εἰκὸς δὲ μᾶλλον ἦπον. ὑπὸ γὰρ τῶν ὁμοίων ἧττον μᾶλλον εἰκὸς
πλησθῆναι. ἢ ὅτι οὐχ ὁμοίως τὸ, τε ἀγλεῖον πλησθῆναι ταχὺ, ὄζος δὲ
πλη-

πλησύμεθα, καὶ ὃ ζεφόμενον; ἀλλ' ἐνίοτε ἡ μὲν χιλία πλήρης ἐστὶν, οἳ τῶν διψώντων· ἡ δὲ δίψα, οὐδὲν ἧττόν ἐστιν; ἢ γὰρ τῷ ἑαυτῶν εἰ πλήρη παυόμεθα διψῶντες, ἀλλὰ τῷ ἔκαστον τῶν τ' σώματος ὃ αὐτῷ οἰκεῖον ἐπαναπλήναι· καὶ ὅταν ἐκεῖνα ἀπολαύῃ ἱκανῶς, τότε παυόμεθα διψῶντες καὶ πωνῶντες ὡς ἑαυτούς. Διὰ τί γ ἧττον πλησύμεθα ἀπὸ τῶν γλυκέων, ἢ ἀπὸ τῶν δριμέων; ἢ ὅτι ἧττον παυόμεθα ἐπιθυμοῦντες τῶν γλυκέων; ἢ ὡς μὲν ἡ χιλία πλησθῆναι, οὕτω καὶ ἥμισυ τοῦ τῶν γλυκέων; ἢ οὐχ ὁμολογεῖται· ὅτι δὲ ἡ ἐπιθυμία ἧττον ἐπ' αὐτῶν πλησθῆναι, τοῦτ' ἂν εἴη λεκτέον; [ἢ] ὅτι ἡ μὲν ἐπιθυμία (ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν) ἔστι μὲν ἔνδεια, ὅταν μηκέτι ἔχωμεν ζεφοῦ, ἢ ὀλίγου· τὰ μὲν οὖν δριμέα, οὐκ ἔστι ζέφιμα, ἀλλὰ ζεφοῦ μὲν ὀλίγου ἔχει, ὃ δ' ἐπίπαν πολύ. εἰκότως οὖν πολλὰ τοιαῦτα ζητοῦμεν ἐσθίειν, καὶ οὐκ ἐμπιπλάμεθα αὐτῶν τ' ἐπιθυμίαν, διὰ τὸ ἐπὶ πολὺ δεῖσθαι ζεφῆς, τοιαῦτα δ' μὴ ἔχειν ζεφοῦ. τὰ δ' γλυκέα, ἀπέμπλησι· ἔστι ζεφή, καὶ ἀπὸ μικρῶν τοιούτων πολλοῦ λαμβάνει τὸ σῶμα. ὅταν οὖν ἀπολαύῃ πολλοῦ ζεφοῦ, οὐκέτι δεῖται ἐσθίειν, διὰ τὸ μὴ ἐπιφέρειν. εἰκότως οὖν ἧττον ἐπὶ τῶν γλυκέων πλησύμεθα. Διὰ τί τὰ πολιὰ δ κάρπια καὶ τὰ κρέα, καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἐν τοῖς ἀσκοῖς ἄσηπτα γίγνεται, ὅταν σφόδρα φυσηθῶσι· καὶ τὰ ἐν τοῖς ἀκριβῶς πεπωμαλιζομένοις ὡς αὐτοῖς; ἢ διότι σήπεται μὲν κινούμενα πάντα; τὰ δὲ πλήρη, ἀκίνητα· ἀδύνατον γὰρ ἅμα κενὰ κινεῖσθαι· ταῦτα δὲ πλήρη.

Διὰ τί μὴ τὰ σαπρὰ τῶν πολιτικαρπίων, ὁ οἶνος πικρὸς φαίνεται πινόμενος; ἢ ὅτι τὸν πικρότητα ἔχει ἡ σαπρότης ἡ τοιαύτη; ὃ οὖν ὀπτιμόν ὀπτὶ τῇ γλώττῃ, μιγνύμενον τῷ πόματι καὶ διαχεόμενον, πικρὸν ποιεῖ τὸ πόμα. αὐτὸ δὲ καθ' αὑτὸ ἧττον φαίνεται ἐσθιόμενον, διὰ τὸ πολλῶν ἅπτεσθαι, καὶ εἰς μικρὰ διανενεμῆσθαι τὸν τοιοῦτον χυμόν. Διὰ τί τὰ βαγήματα ἐδεστέον; ἢ ἕνεκα τοῦ πιεῖν ε

ἱκανόν; ἢ γὰρ μόνον ποτέον τῆς δίψης χάριν τὸ ὅπως τοῖς σιτίοις, ἀλλὰ
ζ καὶ μὴ ὃ σιτίον. Διὰ τί τὰ ὀπτὰ κάρυα, ψυχθέντα χείρω γίγ-
νεται καὶ ὁ ἄρτος δὲ, καὶ ὁ βάλανος, καὶ πολλὰ τῶν τοιούτων· θερμανθέ-
ντα δὲ πάλιν, βελτίω; ἢ ὅτι ψυχθέντος μὲν, πέπηγε ὁ χυμός· ἀνα-
χλιανθέντων δὲ, πάλιν χεῖται; ἢ δὲ ἡδονὴ γίγνεται ἀπὸ τοῦ χυμοῦ.
η Διὰ τί ἐν τῇ ἀπολαύσει τῆς ὀπώρας, οἷς σύκων καὶ τῶν τοιού-
των, ἢ οἶνον ἄκρατον δεῖ ὅπι πίνειν, ἢ ὕδωρ· ταῦτα γὰρ εὐανλία; ἢ ὅτι ἡ
ὀπώρα καὶ θερμή ὅτι καὶ ὑγρὰ ἀπὸ τῶν ὡρέων; ἔχει γὰρ πολὺ πῦρ
καὶ ὑγρότητα· ὥστε ἀπὸ μὲν τοῦ πῦρ, οἷς ζέειν ποιεῖ ὁ χυμὸς εἴσω· ὑ-
πὸ δὲ ἔξω τὸ γλεῦκος ποιεῖ. ἅπτον δὲ ἔχει δυνάμιν, καὶ τὰ σήπεται τὰ ἀ-
χρόδρυα. τὸ γὰρ τῆς ὑγρότητος πλῆθος, ἀπεψίαν ποιεῖ. τὸ μὲν οὖν ὑ-
δωρ, ἀπὸ τῆς ψυχρότητα σβεννύει τὸν ζέσιν· ὁ δὲ οἶνος, ἀπὸ τῆς θερ-
μότητα ὡς ὅπι τὸ πολύ. ὥσπερ γὰρ πῦρ σβίοτε πυρὸς, ἐὰν ἧ ἐλαττον,
ἀφαιρεῖται τὸ ἰσχυρόν. μᾶλλον δὲ τῇ θερμότητι πεπλιχός ὅστι τῆς ὑγρό-
τητος, καὶ ἀπὸ βάρος καταχεάλῃ τοῦ τὸ ζέσεως ὅπι πολλαπλασίων.
θ Διὰ τί τῶν ἰχάδων γλυκύτα) αἱ δίχα ἐσχισμέναι· ὅτε δὲ αἱ πα-
λυχλοεῖς, ὅτε αἱ ἀχλοεῖς; ἢ ὅτι ἐν μὲν τοῖς πολυχλοῖς, ἀπέπτυκε καὶ ἐξίκμακε μᾶλ-
λον τὸ ὑγρὸν τὸ πλεῖστον τοῦ γλυκέος; ἐν δὲ τοῖς μεμυκόσι, πολὺ τὸ ὑδατῶδες ὅστι, ἀπὸ τοῦ μὴ ἠτμικέναι. αἱ δὲ ἐ-
σχισμέναι μὲν, μὴ εἰς πολλὰ δὲ, ἀμφοτέρων τούτων ἐκτὸς εἰσὶ τοῦ πα-
θήματος. Διὰ τί ταῖς καμίνοις ξηραινόμενα τὰ σῦκα σκλη-
ρότερα γίγνεται, ἐὰν ψυχθῇ ἐν τῇ καμίνῳ, ἢ ἀν ἐξαιρεθέντα ψυχθῇ; ἢ ὅ-
τι ἐν μὲν τῇ καμίνῳ ἐξατμίζει πολὺ τὸ ὑγρὸν ἀπὸ τοῦ θερμοῦ· ἔξω
δὲ ὡσιεσηκὼς ὁ ἀὴρ ψύχει, καὶ ὑγρὸν ἐξιέναι καὶ συνίστασθαι;
μᾶλλον γὰρ ἐξατμίζει. ἔστι δὲ τὰ μὲν ξηρὰ, σκληρά· τὰ δὲ ὑγρὰ, μα-
ια λακτά. Διὰ τί ἀπὸ τῶν ὀρυφνῶν ὁ οἶνος καὶ τὸ ὕδωρ φαίνεται
γλυκύτερα· οἷς ἐάν τις βαλάνους, ἢ μύρτα, ἢ τι τῶν τοιούτων ἐμ-
βάλῃ; ἢ εἰκότως, καθάπερ καὶ ὅπι τὰ δένδρων; πολὺ γὰρ ὁ ἀπὸ τῶν
σίδη-

σναυλίων μᾶλλον φαίνε) · οἱ γὰρ τῶν σναυλίων χυμοὶ, δυτιχείλυοί πως εἰσίν. ἢ ὅτι, καθάπερ ὅταν τῶν βαπτομένων, οὕτω τῶν τρυφερῶν ἡ γλῶττα προδιεργάζεται, καὶ τὰς πόρους ἀνοίγεται, ὥστε μᾶλλον διϊέναι τὸ γλυκύ; καὶ γὰρ τὰ βαπτόμενα, τούτου ἕνεκεν προδρέχεσιν ἐν τοῖς τρυφεροῖς, τῷ διεργαθὲν μᾶλλον δέχεσθαι τὸν βαφέα. Διὰ τί τὰ γλυκέα ἥπιον δοκῇ γλυκέα εἶ) θερμὰ ὄντα, ἢ ὅταν ψυχθῇ; πότερον ὅτι ἅμα δύο αἰσθήσεις γίνονται ἀμφοῖν· ὥστε ἡ τοῦ θερμοῦ κεκρᾶσθαι τὴν ἑτέραν; ἢ ὅτι καὶ τὸ γλυκὺ χυμὸς θερμόν. ὥσπερ οὖν πῦρ ἥδιστον ὅτι πῦρ. κωλύει οὖν ἡ θερμότης. [ἢ] ὅτι τὸ πῦρ ἀφαιρεῖται τὰς δυνάμεις ἀπτόμενον, ἅμα δὲ κινεῖται εἶ). εὐγύτερον οὖν τὸ μεταβάλλειν θερμὰ ὄντα· ἀποψυχθέντα γάρ, ἔστηκεν. Διὰ τί ποτε τὰ ἄχυρα, τὰ μὲν σκληρὰ πέπλα, τὰ δὲ πεπεμμένα, μαλακά; ἢ ὅτι τὸ ἄχυρον θερμόν τε καὶ ὀλιγόν ἐστι; τῇ μὲν οὖν θερμότητι, πέπλα· τὰ δὲ ὀλιγόν εἶ), τὴν ἰκῶρα τὴν σποδούμενον δέχε) · διὸ μαλακά. Διὰ τί τὰ οὖτα, μαλακὰ καὶ γλυκέα ὄντα, λυμαίνε) τοὺς ὀδόντας; ἢ διὰ τὴν γλισχρότητα προσέρχε) τοῖς ὕλοις, καὶ παρεμπίπτει διὰ τῶν ὀδόντων εἰς τὰ διὰ μέσου, ἅμα δὲ μαλακὰ εἶ), καὶ σῆψιν ποιεῖ ταχέως, ἅτε θερμὰ ὄντα; τάχα δὲ [ἴσως] καὶ διὰ τὴν σκληρότητα τῶν κεγχραμίδων, ἐν τῇ τούτων κατεργασίᾳ πονοῦσι ταχέως οἱ ὀδόντες.

Ὅσα περὶ τὸ ἁλμυρὸν ὕδωρ καὶ θάλατταν. κδ.

Διὰ τί τὸ κῦμα οὐκ ὀπιγελᾷ ἐν τοῖς βαθέσι πελάγεσιν, ἀλλ' ἐν τοῖς μικροῖς καὶ βραχέσιν; ἢ ὅτι τὸ μικρὸν ὑγρὸν φερόμενον, μᾶλλον διαιρεῖται ὑπὸ τοῦ πνεύματος, ἢ τὸ πολύ; Διὰ τί τὰ κύματα προϊόντα ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν ἀνίσταται; ἢ ὅτι πρὸς τῇ ἀρχῇ τοῦ πνεύματος ἡ θάλασσα ὠθεῖται πρότερον, τὸ ἐμπόδιον ἀεὶ ταὐτὸν ποιεῖ; διὸ ὥσπερ αὐτῆς συνεχοῦς, καθάπερ μιᾶς πληγῆς συνεχοῦς πάσης οὔσης. ὃ δ' ἐν ἑνὶ χρόνῳ οὔσης. ὥστε συμβαίνει τῷ τε προ-

τῶν καὶ τῶν ἐφάπτων ἅμα κινεῖσθαι. ὁ δ' ἀὴρ διὰ πάσης τοῦτο, ὅτι διατείνει ἐν σῶμα συνεχές, τῷ πολλὰς πόρους ἐν αὐτῷ λαμβάνειν, αἳ πολλάκις κωλύουσι τῶν φερομένων καὶ νεανικωτάτων κίνησιν, τῶν τε θαλαττῶν διὰ ποιοῦσι τοῦτο, ἀφ' ὧν βαρυτέραν καὶ δυσκινητοτέραν εἶναι αὐτόν. Διὰ τί τὰ πλοῖα μᾶλλον ἐν ὠκεανῷ μένει, ἢ ἐν τῷ πελάγει· καὶ θεῖ δὲ θᾶττον ἐκ τοῦ πελάγους πρὸς τὸ χεῖλος, ἢ ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὸ πέλαγος; ἢ ὅτι τὸ πλέον ὕδωρ καὶ τερεὸν μᾶλλον [ἐκ] τοῦ ὀλίγου; ἐν δὲ τῷ ὀλίγῳ δέδυκε, διὰ τὸ κρατεῖν αὐτὸ μᾶλλον; ὠθεῖ γὰρ κάτω τὸ ὕδωρ ἀνωθεν. ἐν μὲν οὖν τῷ λιμένι, ὀλίγη ἐστὶν ἡ θάλασσα· ἐν δὲ τῷ πελάγει, βαθεῖα. ὥστε καὶ ἄγειν πλέον δόξει ἐν τῷ λιμένι, καὶ κινήσεται χαλεπώτερον, διὰ τὸ δεδυκέναι μᾶλλον, καὶ ἧττον ἀντερεῖδειν τὸ ὕδωρ· ἐν τῷ πελάγει δὲ, βαθεῖα τούτων ἐστίν. Διὰ τί ὅταν τι ῥιφθῇ εἰς τὴν θάλασσαν κυμαίνουσαν, οὐ κυκᾶται, γαλήνης οὔσης; ἢ διότι ἴσατον ἡ θάλαττα τῷ φερομένῳ. μᾶλλον γὰρ συγκαταφέρει· ὃς ἐὰν διὰ τοῦτο φέρηται κάτω φερόμενος, καὶ ἐν ταύτῃ ὅπου ἂν παθεῖς, συνεπιπάσσεται τὸ ἐκ πλαγίου κινοῦν τὴν θάλατταν; ὁ δὲ κλύδων τῆς θαλάττης, οὐκ ἄνωθεν κάτω τοῦ πλοῦς, ἀλλ' ὅπου πολύς· διὸ λήξαντος, γαλήνη εὐθύς. ἔτι συνιοῦσα ἡ θάλασσα εἰς τὰ διεξαίτα τοῦ φερομένου, δίνην ποιεῖ. ἡ δὲ δίνη, κύκλῳ φέρεται. ἐπεὶ δὲ ἡ εὐθεῖα τοῦ κύκλου πλείω σημεῖα ἅπτεται, τὰ δὲ κύματα ἀπὸ εὐθείας λοξῆς φέρεται, συμβαίνει δὴ αὐτὰ τὰ ἐξωτάτου τῆς δίνης πλείω σημεῖα ἀνωθεῖσθαι, διά τε τὰ εἰρημένα, καὶ διὰ τὴν τῆς δίνης φοράν, ἣ τοιοῦτον ἀπωθεῖται αὐτὰ ἀκύμονα ἔστιν αὐτὰ τὸν τόπον, γαλήνην ἐν τῇ ῥίξει αὐτῆς συμβαίνει γίνεσθαι, ὅτι συγκαταβὰς ἀὴρ ὑπὸ ἐνεχθεὶς κάτω, διαφερόμενος καὶ ὠθῶν ἀνω τὴν θάλατταν, καθάπερ πομφολυγεῖ αὐτήν. ἡ γὰρ πομφόλυξ, ὑγρὸν ἐστὶ περὶ ἀέρος κάτωθεν ἀνωθουμένου ἐστίν. πομφόλυξ δὲ πᾶσα, λεία καὶ γαλήνιός ἐστι. σημεῖα δ' τῶν εἰρημένων ἐστὶ· μετέωρος γὰρ ἡ κατὰ

ἐνεχθὲν

ἐνεῦθεν κάτω θαλαττα τῆς πέρας γῆς μικρὸν ὕστερον. Διὰ τί ἐ
νίοτε πλοῖα φέροντα ἐν τῇ θαλάττῃ, διὰ ἱστίας καταπίνει καὶ ἀφανῆ
γῆς, ὥστε μηδὲ ναυάγιον ἀναπλεῖν; ἢ ὅταν ἀνέμου τόπος ἐν τῇ
ἐναντίᾳ τῇ θαλάττῃ γῇ ῥαγῇ, ἅμα εἰς τὸν θάλαττον καὶ ἔσω ἀχε-
λουδεῖ τῇ τῶν πνευμάτων φορᾷ; ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς τῇ φερομένῃ
κύκλῳ, φέρει κάτω. Τί τὸ δέ ἐστι δῖνος. τὰ δὲ περὶ Μεσήνιον ἐν τῷ
πορθμῷ, πάσχει μὲν τοῦτο δι' ῥοῦν, (γίνον) δὲ αἱ δῖναι ἐναντίαι τού-
του) καὶ καταπίνει εἰς βυθόν, διὰ ταῦτά τε, καὶ ὅτι θαλάττα τε βα-
θεῖα καὶ γῆ ὑπόμβρος μέχρι πόρρω. Φέρεται οὖν εἰς ταῦτα ἀπὸ πολλα-
χόθεν αἱ δῖναι· διὸ οὐκ ἀναπλεῖ αὐτόθι τὰ ναυάγια. ὁ δὲ ῥοῦς γῆς,
ὅταν παγῇ μὲν τὸ πρότερον, ἀντιπνεύσῃ δὲ τῆς θαλάσσης
ῥεούσης τῷ προτέρῳ πνεύματι· μάλιστα δ', ὅταν νότος ἀντιπνεύσῃ.
ἀντιπνέοντα γὰρ ἀλλήλοις τὰ ῥεύματα, παρεκθλίβεται, ὥσπερ ἐν
τοῖς ποταμοῖς, καὶ γίνονται αἱ δῖναι. Φέρει δὲ ἐλιττομένη ἡ ἀρχὴ τῆς
κινήσεως, ἀπόθεν ἐφ' ἃ ἔσα. ἐπεὶ οὖν εἰς πλάγιον οὐκ ἔστιν ὁρμᾶν,
(ἀντωθεῖται γὰρ ὑπ' ἀλλήλων) ἀνάγκη εἰς βάθος ὠθεῖσθαι. ὥστε
καὶ ὁ ἀπ' ληφθὴν ὑπὸ τῆς δίνης, ἀνάγκη συγκαταφέρεσθαι. διὸ ἀνάρ-
σιμα τὰ πλοῖα ποιοῦνται. πόθεν ἡ γὰρ ὀρθόν ποτε μνημονεύει καται-
ποθέν. Διὰ τί ἡ θάλαττα λευκοτέρα ἐν τῷ Πόντῳ, ἢ ἐν τῷ
τῷ Αἰγαίῳ; πότερον διὰ τὴν ἀνάκλασιν τῆς ὄψεως τὴν γινο-
μένην ἀπὸ τῆς θαλάττης εἰς τὸν ἀέρα; ὁ μὲν γὰρ περὶ τὸν Πόντον
ἀὴρ, παχὺς καὶ λευκός· (ὥστε καὶ τῆς θαλάττης ἡ ὄπτι φαίνεται τοιαύ-
την φαίνεσθαι)) ὁ δὲ ἐν τῷ Αἰγαίῳ, καθαρὸς, διὰ τὸ μέχρι πόρρω εἶ-
ναι καθαρός· ὥστε καὶ ἡ θάλασσα αὐτῷ φαίνεται). ἢ ὅτι
πᾶσαι αἱ λίμναι, λευκότεραι τῆς θαλάσσης; ὁ δὲ Πόντος, ὅτι λι-
μνώδης, διὰ τὸ πολλοὺς ποταμοὺς εἰς αὐτὸν ῥεῖν. αἱ δὲ λίμναι, διὰ τὸ
λευκοτέραν τῆς θαλάσσης καὶ τὸν ποταμὸν. γράφουσι γοῦν οἱ γεω-
γράφοι, τοὺς μὲν ποταμοὺς, ὠχρούς· τὸν δὲ θάλατταν, κυανέαν. ἢ ὅτι

δχὰ μὴν ποταμοῦ, διέρχε) ταχὺ ἡ ὄψις, καὶ οὐκ ἀνακλᾶται πρὸς
τ' αὐτὰ· ἀπὸ δὲ τῆς θαλάττης, οὕτ' ἄνω ἀνακλᾶται, ἀφ' ὧν μὴ
λῆσι ἐστὶ) τὸ ὕδωρ· κάτω δὲ ἀποκάμπτει βαθίζουσα· διὸ μέλαινα φαί-
νεται. ἐν δὲ τοῖς λιμνώδεσιν, ὅτι πολλῆς ὄντος τοῦ πόλιμου, κάτω δὲ τὸ
ἁλμυρόν, οὐ διέρχε), ἀλλ' ἀνακλᾶται πρὸς τὸν αὐχένα· διὸ φαί-
ζ νε) λευκὴ ἡ ὄψις φαίνεται αὐτῆς. Διὰ τί ἡ θάλαττα, τοῦ πόλι-
μου ὕδατος ὄντος ψυχροῦ, καὶ τὰ ἁλυκὰ, τῶν γλυκέων; πότερον ὅτι
πυκνότερον ἡ θάλασσα, καὶ μᾶλλον σῶμα; τὰ δὲ τοιαῦτα, ἧττον ψύ-
χε), ὥσπερ καὶ θερμαίνε) μᾶλλον. σωστικωτέρα γὰρ τοῦ θερμοῦ διὰ
τὸν πυκνότητα. ἢ ὅτι λιπαρωτέρα ἡ θάλαττα; διὸ καὶ ὁ σβέννυσι
τὸν φλόγα. ὁμοίως δὲ καὶ ὅτι τῶν ὑγρῶν. ὃ δὲ λιπαρώτερον, θερμό-
τερον. ἢ ὅτι γῆς πολὺ ἔχει· ὥστε ξηρότερον; ὃ δὲ ξηρότερον, θερμό-
η τερον. Διὰ τί ἡ θάλαττα ὑδατωδεστέρα τοῦ πόλιμου, παχυ-
τέρα οὖσα; λεπτότερον γὰρ τὸ πότιμον τοῦ ἁλμυροῦ. ἢ ὅτι τὸ λεπτὸν ὑγρὸν
ἄπιον, ἀλλ' ὑγρωείας τῶν πόρων πλῆς αι καὶ μέτρια εἰσι; τὸ μὲν
οὖν πότιμον, πυκνὸν ἀφ' οὗ λεπτομέρειαν ἔχει· τὸ δὲ ἁλμυρὸν, μεγά-
λας ἔχει τὰς ἀφάς. ἢ ὅτι καθαρώτερον ἡ θάλαττα; γῆ μὲν γὰρ
οὐκ ἔστιν. ἢ ὃ ἄμμος, βαρεῖα οὖσα, ὑφίσα). τὰ δὲ πότιμα, χεῖται ἀπὸ
θ τὴν ὀρεινὴν, ἐν τῷ μεταξὺ φερομένη, ὑδατολουτεῖται ταχύ. Διὰ τί ἐν
τοῖς βορείοις ὑδατωδεστέρα ἡ θάλαττα, ἢ ἐν τοῖς νοτίοις; ἢ ὅτι ἐν τῇ
χαλκίῳ χεῶμα ἔχει ἡ θάλαττα; λιπαρὸν γὰρ ἔνεστιν ἐν ᾧ ἁλμυ-
ρῷ χυμῷ. σημεῖον δὲ· ἐκκρίνε) γὰρ ἔλαιον ἐν ταῖς ἁλέαις. ὑδατώδης οὖ-
σης, καὶ διεφθορυίας τῆς θαλάττης ἀφ' ὑγροφθορίαν, ἐπομβρεῖ ἄνω ὁ
τοιοῦτος χυμός. τοῖς δὲ βορείοις, ἧττον, ἀφ' [τὸ] ψύχος. ἔστι δὲ τὸ ὕδωρ
ὑδατωδέστερον τοῦ ἐλαίου. τὸ γὰρ ἔλαιον, χεῶμα ἔχει· τὸ δὲ ὕδωρ, ἀ-
ι χρουν παρεμφαινόμενον, σαφεστέραν ποιεῖ τὴν ἔμφασιν. Διὰ
τί λουσάμενοι τῇ θαλάττῃ, ἧττον ξηραίνου), βαρυτέρα οὖσα τοῦ
πόλιμου; ἢ ὅτι παχυτέρα καὶ γεώδης ἡ θάλαττα; ὀλίγον οὖν ἔχουσα
τοῦ ὑγροῦ,

τὸ ὑγρὸν, ξηραίνεται θᾶττον. Διὰ τί τὰ κύματα ἀνεμώδη; ἢ ὅτι σημεῖα δύο πνεύματος ἐστὶν ἐν αὐτοῖς; ἔστι γὰρ τὸ πνεῦμα, συμφωνίας ἀέρος. ἢ ἀεὶ τὸ ἀεὶ φερομένου, ἀεὶ; φερομένου ὄντος ἀεὶ συνεχές πως ὂν τὸ πνεῦμα, ἀλλὰ φερόμενον. τὸ μὲν δὴ φέρον, ὥσπερ φερόμενον· τὸ δὲ φερόμενον, ὥσπερ φερόν. ὥστε δῆλον, ὅταν μὲν δὴ τὸ φερόμενον παρῇ, ὅτι ἥξει καὶ τὸ κινοῦν· φερόμενον γὰρ τοῦτο ποιεῖ. Διὰ τί τὸ κῦμα φερόμενον πίπτει τοῦ πνεύματος; ἢ ὅτι ἅμα παύεται τὸ πνεῦμα τὸ πρόσω καὶ ἡ θάλαττα κυμαίνεται, ἀλλ' ὕστερον ἡ θάλαττα, ἐνδέχεται) τὸ κινῆσαν πνεῦμα φθαρῆναι, καὶ τοῦ μὲν ἀεὶ ἀϊδίου. ὥστε ὑστέρου τὸ κῦμα πνεύματος, ἀλλὰ τὸ μὲν, λανθάνει· τὸ γὰρ, ὅτι καὶ τὰ πνεύματα ἅμα πάντα φορᾶς πνεῖ, ἀλλ' ὅθεν ἡ ἀρχὴ φέρεται; ἅμα δὲ πνεῖ, καὶ τὸ πλησίον θάλατταν κινεῖ· αὐτὴ δὲ τῷ ἐγγύθεν καὶ ὅτι ἂν ἐνδέχηται φέρεται τὸ κῦμα ἐκπίπτειν. ὥστε γὰρ τὸ θάλαττος, καὶ ὅτι ὥστε τοῦ πνεύματος ἡ κίνησις ἡ θάλαττον τοῦ ἀέρος, ἢ τὸ θαλάττης.

Διὰ τί ἐν τῇ θαλάττῃ μᾶλλον νῆα δύναται), ἢ ἐν τοῖς ποταμοῖς; ἢ ὅτι ὁ νέων ἀεὶ ἐμπιπτόμενος ἐν τῷ ὕδατι νῆς; ἐν δὲ τῷ σωματοδεστέρῳ μᾶλλον ἐμπίπτειν δύναμεθα. σωματωδέστερον δέ ἐστὶ τὸ θαλάττιον ὕδωρ τοῦ ποταμίου. παχύτερον γάρ ἐστι, καὶ μᾶλλον ἀντερείδει δυναμένου. Διὰ τί ποτε ἐν τῇ θαλάττῃ πλείω χρόνον δύνανται), ἢ ἐν τῷ ποταμῷ; ἢ διότι τὸ ποτάμιον ὕδωρ λεπτόν ἐστι; μᾶλλον οὖν παρίσταται, πυκνά. Διὰ τί ἡ μὲν θάλαττα καίεται, τὸ δὲ ὕδωρ, ὅ; ἢ καίεται μὲν κἀκεῖνο, ἧττον δὲ θάλαττα ἧττον σβέννυσι τὸ πῦρ, διὰ τὸ λιπαρωτέρα εἶναι); σημεῖον δὲ ὅτι λιπαρωτέρα· ἀπὸ γὰρ τῶν ἁλῶν ἔλαιον ἀφαιροῦσι. ἢ καὶ ἧττον δύνανται) οἱ πόροι ἁρμόττειν τῷ πνεύματι, διὰ τὸ παχύτερον εἶναι), καὶ μᾶλλον γε δή, ἅτε καὶ τῶν ἁλῶν συνυπαρχόντων; ὥσπερ οὖν τὸ ξηρὸν τοῦ ὑγροῦ ἧττον σβεστικόν, καὶ τὸ ξηρὸν μᾶλλον τοῦ λόγου καυ-

σιχόν ὅτι, καὶ ἕτερον ἑτέρου μᾶλλον, τῷ ἐγγυτέρω τοῦ θερμοῦ εἶναι, ὃ ξηρότερον ὂν τῇ θαλάττῃ· ἄμφω δὲ ταῦτα μᾶλλον ἐν ἀρχῇ.

15 Διὰ τί ἀπὸ μὲν τῆς θαλάσσης οὐκ ἀποπνεῖ ἔωθεν ψυχρόν, ἀπὸ δὲ τῶν ποταμῶν; ἢ ὅτι ἡ μὲν θάλαττά ὅτιν ἐν δυσπεπτοτέροις τόποις· οἱ δὲ ποταμοί, ἐν γενοῖς; ἡ μὲν οὖν ἀπὸ τῆς θαλάττης αὔρα, εἰς πολὺν τόπον σκίδναται· (ὥστε εἶναι) ἀσθενής) ἡ δὲ ἀπὸ τῶν ποταμῶν, ἀθρόως φέρεται, καὶ μᾶλλον ἰσχύει· διὸ μᾶλλον εἰκότως φαίνεται ψυχρά. ἢ ὅτι τοῦτό ὅτιν αἴτιον, ἀλλ' οἱ μὲν ποταμοί, ψυχροί εἰσιν· ἡ δὲ θάλαττα, ὅτε θερμὴ ὅτε ψυχρά; γῆς δὲ καὶ αὔρα καὶ ἡ δυσπνοή, θερμαινομένων ἢ ψυχομένων τῶν ὑγρῶν. ὁπότερον γὰρ δὴ τούτων πάσχῃ, ἐξαεροῦται. ἐξαερουμένου δὲ τοῦ ὕδατος, ὁ ἀὴρ ὁ γινόμενος φέρεται· ὅ ὅτιν αὔρα. ὃ μὲν οὖν ἀπὸ τῶν ψυχρῶν, [ψυχρὸν] εἰκότως ἀποπνεῖ· ὃ δὲ ἀπὸ τῶν σφόδρα θερμῶν ἀποπνέον, ψύχεται καὶ γῆς ψυχρόν. τὰς μὲν οὖν ποταμοὺς ἄπνους ψυχρὰς δύεσι τὰς αὔρας ἡ θάλαττα, ὅτε ψυχρά, ὅτε θερμὴ σφόδρα ὅτιν. ὅτε οὖν ὃ ἀποπνέον ψυχρὸν ἀπ' αὐτῆς ὅτι, δῆλον ὃ μὴ ψυχραὶ εἶναι· ὅτε ψύχει) ταχύ, 17 δῆλον ὃ μὴ θερμὴν εἶναι) σφόδρα. Διὰ τί ἐν τοῖς μείζοσι πελάγεσι βραδύτερον καθίστανται) κύματα, ἢ ἐν τοῖς βραχέσιν; ἢ ὅτι ἐν τῇ πολλῇ κινήσεως βραδύτερον καθίστανται) πολύ, ἢ ἐν τῇ ὀλίγης; ἐν δὲ τοῖς μεγάλοις πελάγεσιν, πλείων ἡ ἄμπωσις γῆς, ἢ ἐν τοῖς βραχέσιν. ὅθεν οὖν ἄλλην, ὃ [πλῆθος] βραδύτερον καθίσταται.

18 Διὰ τί ὃ ἁλμυρὸν ὕδωρ, ψυχρὸν μὲν, ὑπότιμον θερμαινόμενον, μᾶλλον γῆς πότιμον, καὶ θερμὸν ὂν ὃν καὶ ἀποψυχόμενον; ἢ ὅτι εἰς ὃ ἐναντίον ἀπὸ τοῦ ἐναντίου πέφυκε μεταβάλλειν; ἔστι δὲ πότιμον τῷ ἁλμυρῷ ἀντικείμενον· καὶ θερμαινόμενα μὲν, ἀφέψεται ὃ ἁλμυρόν· ψυχόμενα δὲ, ὑφίσταται). Διὰ τί τὰ ῥεῖθρα τῆς θαλάττης ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὕδατα, γλυκέα [ὕδατα,] ἀλλ' οὐχ ἁλμυρά; ἢ ὅτι τὰ πολυμώτερα διηθούμενα γίνεται; διηθεῖται δὲ ὃ ἐγγύτερον τῆ-

τ᾽ θαλάσσης μᾶλλον. Διὰ τί ὃ ἁλμυρὸν ὕδωρ οὐκ ἀπόῤῥυτόν κ
ὄστιν; ἢ δῆτα ὃ μὲν βαρὺ, σάσιμον· ὃ δὲ ἁλμυρὸν, βαρύ; δῆλον γὰρ τὰ
θερμὰ μόνα τῶν ἁλμυρῶν ὑδάτων ἀπόῤῥυτά ὄστιν. ἔχει γὰρ χυμοτ-
τητα ἐν αὐτοῖς, ἢ κραῖς τ᾽ χ᾽ τοῦ ἁλμυείδα βαρύτητος. ὃ γὰρ
θερμὸν, χυμότερόν ὄστιν. ἔτι τὰ μὲν ἀπόῤῥυτα διηθεῖται διὰ τ᾽ γῆς·
διηθουμένων ὃ ἀεὶ μᾶλλον ὑφίσταται ὃ παχύταλον καὶ βαρύταλον·
ἐκκρίνεται δὲ ὃ χοῦφον καὶ καθαρόν. ἔστι γὰρ ὃ μὲν ἁλμυρὸν, βα-
ρύ· ὃ δ᾽ γλυκὺ, χοῦφον. δῆλον ὅτι γλυκέα τὰ ἀπόῤῥυτα. ὃ δ᾽ αὖ
τὸ αἴτιόν ὄστι, καὶ διὰ τί ὃ ἁλμυρὸν ὕδωρ κινούμενον καὶ μεταδιδόμενον,
γλυκύτερον γίγν. χυμότερον γὰρ καὶ ἀσθενέστερον διὰ τὴν κίνησιν
γίγν. Διὰ τί ἐν τῇ Λιβύῃ ἐάν ὀρύξῃ τις φρέαρ διὰ τῆς θαλάττης, κα
ὃ πρῶτον πότιμον, εἶθ᾽ ἁλμυρὸν γίγν ταχύ· ἐν δὲ τοῖς ἀγγείοις τούτοις,
ἧττον ποιεῖ τοῦτο; πότερον ὅτι ὃ μὲν πρῶτον, [ὃ] ἐστὶ ἀρχὴν ὕδωρ
ἐν τῷ τόπῳ, καὶ ὃ πεπεμμένον ἐστὶ τ᾽ γῆς ὄστιν· ὅταν δ᾽ χερνιωθῇ,
ἡ θάλαττα πρῶτον διηθουμένη, διὰ ὃ πρῶτον φαῦλον εἶ), ποιεῖ ἁλμυ-
ρώτερον; ἐν δὲ τοῖς ἀγγείοις οὐκ ἔχει ἡ [ὃ] πολὺ ὕδωρ, διὰ ὃ μὴ ξη-
ραίνεσθαι τ᾽ τόπον. Διὰ τί τὰς ἄλας θᾶττον τήκει ὃ ἁλμυ- κβ
ρὸν ὕδωρ, ἢ ὃ πότιμον; ἢ δῆτα ὃ μὲν τήκεσθαί ὄστιν, ὃ ἐστὶ τοῦ ὑ-
γροῦ θερμοῦ εἰσιόντος διαῤῥεῖσθαι, ὥστε ὑγρὸν εἶ); [διὰ τήκει δὲ ἢ τὰ
ὅλως μὴ δυνάμενα εἰσιέναι,] ἢ τὰ ὕττους, ὥστε μὴ πληθύειν. μόλις
δὲ τήκει τὰ ῥᾳδίως διεξιόντα· τὰ δ᾽ ὀπτιόντα βιαζόμενα, ταῦτα τά-
χιστα διαῤῥεῖ· οὐκ εἰσέρχεται δὲ τὰ λίαν μεγαλομερῆ· ἐστὶ γὰρ ἐν τοῖς
πόροις. τὰ δ᾽ μικρομερέστερα, διέρχεται ὑ φαυόμενα. ἔστι δ᾽ ὃ
μὲν πότιμον, λεπτόν· ὃ δ᾽ ἁλμυρὸν, παχύτερον. ὥστε ὃ μὲν, ῥᾳδίως
διὰ τὴν λεπτότητα διὼν, μόλις τήκει· ὃ δὲ, εἰσέρχεται μὲν, ἧττον
δὲ καὶ διὰ ὃ μεγαλομερέστερον εἶ), διαῤῥεῖ καὶ βιάζεται θᾶττον.
Διὰ τί ὃ ὕδωρ ἧττον φαίνε) λευκὸν ἐὰν κινῆται, οἷ καὶ ἡ φύκη; κδ
διὸ καὶ Ὅμηρος, ἀεχομένῳ φησὶ τῷ πυθμαίνος, μελαίνῃ δέ τε,,

πόντος ὑπὸ αὐτοῦ; ἢ διὰ δύο αἰτίας; ἐγγύθεν μὲν τῆς ὄψεως ὄσης, διὰ δὲ διίεναι τὴν ὄψιν μᾶλλον ἠρεμοῦντος· κινουμένου γάρ, μὴ διϊέναι πορρωθεν· δὲ δὲ διὰ φανές, λευκὴν φαίνεται. (διὸ γὰρ μὴ διέρχεται ἡ ὄψις, μέλαν φησὶν εἶναι). διὸ καὶ ὁ ἀὴρ πόρρωθεν μέλας φαίνεται· ὁ δὲ ἐγγὺς, λευκός. καὶ θαλάττης δὲ μὲν ἐγγὺς, λευκήν· δὲ δὲ πόρρωθεν, κυανοῦν καὶ μέλαν) πόρρωθεν δὲ, κινουμένης πως τῆς ὄψεως, καὶ ὡς δυνατὸν λαθεῖν ἀθρόον τὴν ὄψιν, ἐὰν ἠρεμῇ τοῦτο δὲ φῶς κινούμενον, μὴ δυνάσθαι. Διὰ τί ἐν τοῖς βαθέσι πελάγεσι δὲ κῦμα οὐκ ἔστιγελᾷ, ἀλλ' ἐν τοῖς μικροῖς; πότερον ὅτι δὲ μικρὸν φερόμενον ὕδωρ, διαρρήγνυται τοῦτο τῷ ἀέρος μᾶλλον, ἢ δὲ πολὺ; δεῖ θραύεται πάτταξαν μᾶλλον. ἐν μὲν οὖν τῷ βαθεῖ, πολὺ δὲ κινούμενον· ἐν δὲ τῷ βραχεῖ, ὀλίγον. Διὰ τί οἱ τοῦτον τόποι, ἀλυκώτερα τὰ ὕδατα ἔχουσιν; ἢ διὰ δὲ τὴν θάλατταν τοῦτο νότου ὠθεῖ τοῦτο τὴν γῆν, κερδαίνουσι); Διὰ τί τῶν ὑδάτων δὲ ἁλμυρὸν ὅπως γλυκεῖ οἶνος ὅπως πολλάζῃ μᾶλλον, ἢ ὅπως τῷ αὐχηρῷ; πότερον ὅτι μᾶλλον ἔχει γῆν ὁ γλυκύς, ὥσπερ ἡ ἀσαφίς; ἢ ὅτι βαρύτερος καὶ γλισχρότερος ὁ γλυκύς; ὥστε ἧττον μίγνυται· μιγνύμενος δὲ, ἐφίσταται. Διὰ τί ὅλως ἐφίσταται γεώδες ὄν; ἢ γὰρ οἰκεία φορὰ κάτω. πότερον ὅτι μᾶλλον ἔχει γῆν ὁ γλυκύς; ἢ διὰ τὴν θερμότητα, καθάπερ οἱ ἅλες; ὅμοιον γὰρ ἀξαίνεται. ἢ διὰ δηλονότι αἰτίαν; ἢ ὅ; διὰ γὰρ τὸ ὅπως ὑγρὸν γλυκὺ μᾶλλον, οὐκ ἄλογον· θερμότατος γάρ. Διὰ τί τὰ κύματα πρότερον φοιτᾷ ἐνίοτε τὸ ἀνέμου; ἢ ὅτι ἡ τελευτᾷ ὕστερον; δὲ γὰρ πρῶτον πνεῦμα ὡσαύτως διαλύει τὸ ὠθεῖτος κύματος· ἀφικνῆται δὲ οὐκ αὖθις δὲ πρῶτον ὠθεῖν, ἀλλ' ἀεὶ ἡ ὠθεῖσις γίγνεται τὸ ἐχομένου. Διὰ τί αἱ κυματώδεις γαῖαι, τερραὶ γίνονται) πολλάκις ὕπτιοι σφόδρα, ὥσπερ ἠδαφισμέναι· ἡ μὲν κυματώδης γῆ, τερρά· ἡ δὲ ἄπυθεν, ψαμμώδης; ἢ ὅτι ἡ μικρὰ ἄμμος ὑπορρέουσα οὐκ ἐᾷ τοῦτο κύματος, ἀλλὰ ἡ μείζων μᾶλλον; ὥσπερ

καὶ τῇ χεῖ βαθύ ἢ πόῤῥω, ἃ ὃ ἐλάχιστον μάλιστα δωατόν. ἔπεφτα πολλῶν κυκωμένων, τὰ ἐλάχιστα ἐμπίπτοντα, πυκνοί· ἢ δὲ τῶ κύματος λοφῶντος κίνησις ἐδαφίζει, κινεῖ δὲ οὐκ ἔτι. Διὰ μὲν οὖν τὸ τὰ μικρότατα μὴ πόῤῥω δωίασθαι πηδᾶν, οὐκ μικρὸν σφόδρα σωτήριόν ἐστιν· διὰ δὲ τὸ πολλάκις κινεῖσθαι, συνεχὲς γίνεσθαι πτῶσιν ἄμμου, ἕως ἂν σωαρμόσῃ. Διὰ δὲ τὸ κῦμα τὸ τελευταῖον ἐδαφίζειν, καὶ τὸ ῥέμα ὑγρὸν συγκολλᾶν ἢ ὃ πόῤῥω, ξηρά τε οὖσα, διίσταται, καὶ οὐκ μᾶζόν ἐστι λιθιδίων, καὶ ἀνεδάφιστος. Διὰ τί τῆς θαλάσσης τὰ ἄνω τῶν ἐν ᾧ βάθει ἁλμυρώτερα καὶ θερμότερα· ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τοῖς φρέασι τοῖς ποτίμοις ὅ ὅπου πολῆς ἁλμυρώτερον τῶν εἰς βάθος; καίτοι ἔδει τὸ κατωτέρω βαθύτερον εἶναι τὸ ἁλμυρόν. ἢ δίοτι ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀὴρ, ἀπάγει ἀεὶ τὸ ἐλαφρότατον ἀπὸ τῶν ὑγρῶν; τὸ δὲ πολυμώτερον, ἀεὶ καυφότερον. μᾶλλον δὲ ἀπάγει ἀπὸ τῶν ἐξυτέρων τόπων. ὥστε καὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸ τοῦ ὅπου πολῆς καὶ τοῦ πολύμφου, ἀνάγκη τὸ λεπτόμυθον ἁλμυρώτερον εἶναι, ἀφ' ὧν ἀνῆκε, ἢ ἀφ' ὧν μηδέν, ἢ ἔλαττον τὸ γλυκύ. διὰ τοῦτο δὲ καὶ θερμότερα τὰ ἄνω. τὸ γὰρ ἁλμυρὸν, θερμότερον τοῦ πολύμυθου. διὸ καὶ φασί τινες τῶν Ἡρακλειτιζόντων, οὐκ μὴν τοῦ πολύμυθος ξηραινομένους καὶ πηγνυμένους, λίθους γίνεσθαι καὶ γῆν· οὐκ δὲ τῆς θαλάσσης, τοῦ ἥλιον ἀναθυμιᾶσθαι. Διὰ τί τῆς θαλάσσης τὰ πρὸς τὴν γῆν γλυκύτερά ἐστιν; ἢ διότι ἐν τῇ κινήσει μᾶλλόν ἐστι; κινούμενον δὲ τὸ ἁλμυρὸν, γλυκύτερον γίνεται. ἢ ὅτι καὶ ἐν τῷ βάθει ἁλμυρώτερόν ἐστι τὸ ὕδωρ; τὰ δὲ πρὸς τὴν γῆν, ἧττόν ἐστι βαθέα. διὸ καὶ ταχέως βαθῆ, ἁλμυρά ἐστι, καὶ οὐχ ὁμοίως γλυκέα. τούτου δὲ αἴτιον, ὅτι βαρὺ ὂν τὸ ἁλμυρὸν, φέρεται μᾶλλον εἰς βάθος. Διὰ τί ἡ θάλαττα μόνον τῶν ὑδάτων κάεται· τὰ δὲ ποτίμα καὶ ποταμία, οὔ; πότερον ὅτι γῆν πολλὴν ἔχει; δηλοῦσι δὲ οἱ ἅλες. ἢ διότι λιθώδη; δηλοῖ δὲ τὸ ἐν τοῖς ἅλασιν ὑφιστάμενον ἔλαιον.

Διὰ τί ἐν ταῖς λίμναις ἄμμος οὐ γίνεται, ἢ ἧττον ἢ ἐν τῇ θα-

λάτ῀η καὶ τοῖς ποταμοῖς; ἢ ὅτι ἐν τῇ θαλάτ῀η πέδαι γίνονται, καὶ ἡ γῆ ἐκκέκαυται μάλισα; ἡ δὲ ἄμμος ὅτι πέδα ἐψημένη εἰς μικρὰ καὶ ἐλάχισα μόρια. ψήχεται δ', διὰ τὸ πληγὰς τῶν κυμάτ῀ων. ἐν δὲ ταῖς λίμναις, ὑγρὸν δ' ὁμοίως πέδαι καθαραί, οὐδὲ θραύονται ὁμοίως, διὰ τὸ μὴ γίνεσθαι κύματα ὁμοίως. ἐν δὲ τοῖς ποταμοῖς μᾶλλον, ὅτι τὸ μὲν γλυκὺ καταφέρουσι, ταῖς δὲ πέδαις τῇ πληγῇ θραύ-
λδ σιν. Διὰ τί ὅταν ἡ λίμνη ἢ κατάσῃ ἢ ξηρὰ γένηται, ἀποκάεται ὁ σῖτος ἐν τῷ πεδίῳ μᾶλλον; πότερον ὅτι τὸ ὑγρὸν τὸ ἐν τῇ λίμνῃ ἀπατμίζον τῇ ἀτμίδι θερμαίνει τὸν ἀέρα· ὥστε ἐλάτ῀ους καὶ ἀσθενεστέρους τοὺς πάχνας ποιεῖ, ἢ ἐν τοῖς χείλεσι καὶ τοῖς ἐλώδεσι τόποις; ἢ ἐκ τῆς γῆς (ὡσπερ λέγεται) τὰ ψύχη ἀέρεται, καὶ λανθάνει εἰσδυόμενα; ξηρᾶς οὖν οὔσης τῆς λίμνης, διὰ πλείονος τόπου ἡ ψυχρότης πλείων τοῦ σπόρου γίνεται, πήγνυσι καὶ ἀποκαίει μᾶλλον. ἐν δὲ ταῖς τοιαύταις χώραις τὰ ψύχη κάτωθεν γίνεται, ὥσπερ καὶ δοκεῖ. καίτοι ἡ γῆ θερμὴ τοῦ χειμῶνος· ἀλλὰ διὰ τὸ ἔφυγρον εἶναι, κατέψυκται ὅ-
λε ταν πολὺς θερμὸν ὂν ἐν τῇ γῇ. τὸ γὰρ ὑγρὸν, οὐδὲν οὕτω πόρρω ὂν ὥστε μὴ ψύχεσθαι, διὰ τὸ ἐνοῦσαν θερμότητα ἐν τοῖς ὑγροῖς, οὔτε πάντως ὀλίγον ὥστε μηδὲν ἰσχύειν, διὰ τὸ διάβροχον εἶναι τὸν χῶν. οἷς οὖν διὰ τὴν φύσιν αὐτοῦ συμβαίνει ὅτι κρυσάλλου πεπῆξαι καὶ
λς οἰκεῖον. Διὰ τί ἡ θάλατα ἁλμυρὰ καὶ πικρά ἐστιν; ἢ ὅτι ἐν τῇ θαλάτ῀ῃ πλείους οἱ χυμοί; καὶ γὰρ τὸ ἁλμυρὸν καὶ τὸ πικρὸν ἄμα φαίνεται. Διὰ τί τὰ ἐν τῇ θαλάτ῀ῃ ὄστρακα καὶ λίθοι τροχύλα γίνονται; ἢ ὅτι ὁμοίως πεπηθραυσμένα τὰ ἔσχατα, εἰς τὸ τροχύλον σχῆμα ἔρχεται; τούτου γὰρ τὸ ἔσχατον ὅμοιον· ἡ δὲ θάλατα, πρώτη κινοῦσα
λζ ὁμοίως, πεπηθραύκε. Διὰ τί ἐνίαχοῦ, ἐάν τις ὀρύξῃ πεὶ τὴν θάλατταν, τὸ μὲν πεῶτον πότιμόν ἐστιν ὕδωρ, εἶτ' ἁλμυρὸν γίνεται; ἢ ὅτι αὐτῆς ἐστὶ ἡ θαλάτ῀ης τῆς ἐληλυθυίης ἐπὶ τὸ γλυκὺ τὸ ὕδωρ; εἰκότως οὖν τὸ πεῶτόν ἐστι γλυκύ· ἐλαφρότερον γὰρ ἐστὶ τὸ γλυκὺ τοῦ

ἁλμυ-

ἅλμυρος· καὶ ἡ θάλαττα ἔχει τι τῆς γλυκέος, ὃ μιχθὲν τῇ γῇ, μᾶλλον ὀπτὸν ποιεῖ ζῆν. διὸ ἅλμυρον, ἀφ' οὗ βάρος, καὶ ἀφ' οὗ τὸ τμητικὸν εἶναι, κάτω φέρεται. εἴτε οὖν ὕδατος, εἴτε καὶ φλεβός, ὃν τῆς ἠπείρου ῥεῖ ὀπτὸν τὸν θάλατταν τὸ γλυκὺ ὕδωρ, εἰκότως ἂν ὀπτὸν πολῆς εἴη τῆς θαλάττης, ἢ μίγνυται αὐτῇ. δυοιχθέντων γὰρ τῶν πόρων, ὕστερον ἀφ' πλήθος τὸ ἁλυκὸν κρατοῦν, τοῦτο πρῶτον ποιεῖ. συμβαίνει γὰρ πεφραγμένων τῶν πόρων ἄνω, ἀνιέναι ὁδὸν ζητεῖν τὸ ὀπτρέον· ἀνοιχθέντων δὲ, κατὰ τοῦτα πρῶτον φέρεσθαι, καθάπερ ὀπτὸν τῶν τοῦ σώματος φλεβῶν. Διὰ τί ἡ θάλαττα ὕσατα βαρυτέρα τοῦ ποτίμου λη
ὕδατος, μᾶλλον ὀπτὸν διοπτος; πότερον ὅτι λιπαρωτέρα; τὸ δὲ ἔλαιον ὀπτὸν ἐπιχυθὲν, ποιεῖ μᾶλλον διοπτον. ἔχουσα δὲ καὶ αὐτὴ λῖπος, εἰκότως μᾶλλον διοπτός ὀστιν. ἢ ὐχ ἅπαν τὸ ἐλαφρότερον καὶ διοπτότερον; αὐτὸ γὰρ τὸ ἔλαιον, ἐλαφρότερον τοῦ ὕδατος, διοπτότερον δὲ ὕ. ἢ οὐκ διοπτότερόν ὀστιν, ἀλλὰ φαίνεται; τὸ γὰρ πότιμον
ὕδωρ, ἀπὸ τῆς γῆς, ἢ ἀπὸ ῥευμάτων ὀστίν· ἡ δὲ πηγὴ σωματοῦται καὶ ὕδατος καὶ γῆς. ὥστε τῷ μὴ καθαρεῖναι τὰ ῥεύματα, συκατάγει τῇ γῇ καὶ ἰλύν. αὕτη οὖν ὀστὶν ἡ αἰτία, τοῦ ἧττον εἶναι διοπτον.

Διὰ τί οἱ νέοντες ἐν τῇ θαλάττῃ, λιπαροὶ γίνονται; ὑγρὸν ὅτι λθ
πονοῦσι· καὶ γὰρ οἱ ἐρχιζόμενοι ἱδρῶσι πονοῦσι πόνον, καὶ ὑγρὸν λαπάττουσι. ἢ ὅτι ὑγρὸν πᾶς πόνος ποιεῖ λάπαξιν, ἀλλ' ὁ μὴ ποιῶν σιτῆξιν; ἢ δὲ ἐν τῇ θαλάττῃ διαπεσὼν, καὶ ὅλως δοκεῖ βρωτικωτέρους ποιεῖν καὶ λιπαροὺς. θερμὴ τε γὰρ ὀστὶ καὶ ξηρὰ ἡ ἀπ' αὐτῆς ἀτμίς. Διὰ μ
τί Παῦσα λίμνη πότιμος οὖσα, πλωὰς καὶ ῥύπλη τὰ ἱμάτια; πλωὰς μὲν γὰρ τὸ γλυκὺ, ῥύπλη δὲ τὸ πικρόν· ἅμα δὲ οὐκ οἷόν τε ἔχειν ταῦτα. ἢ ὑ τῷ πικρὸν εἶναι οὐδὲν ῥύπλη, ἀλλ' ἡ γλισχρότης ῥυπτικόν; διὸ καὶ τὰ ἀχροκώλια καὶ ὅσα μυξώδη, τοιαῦτα. ὥστε καὶ τῶν πικρῶν, ὅσα τοῦτου μετέχει. ἐν δὲ τῇ λίμνῃ ταύτῃ συμβέβηκε τοῦτο· ὥστε τῆς νιτρώδους δυνάμεως, τὸ μὲν πικρὸν, ἐκκεκαῦσθαι, ἐμμένειν δὲ τὸ

λιπαρὸν καὶ γλίσχρον. τοῦτο μὲν οὖν ῥυστόν, πλυτὸν δὲ τὸ πολύμυ-
μα ὠτῆς. Διὰ τί ὁ γαλκὸς ζέων τῆς θαλάττης, λευκὸν φαίνεται; ὁ δὲ καθάφορον, μέλαν; ἢ ὅτι ὁ ἧττον ὁρώμενον, μελάντερον μᾶλ-
λον φαίνεται; ἧττον ἢ φαίνεται ὁ κινούμενον τοῦ ἠρεμοῦντος. ἢ δῆτα
ὁ μὲν ἅμα φαινόμενον, λευκόν· ὁ δὲ μὴ ἅμα φαινόμενον, μέλαν; ἧττον ἢ ἅμα φαίνε) ὁ κινούμενον.

Ὅσα ταχὺ τὰ θερμὰ ὕδατα. κεφ.

α Διὰ τί ὁ θερμὸν ὕδωρ, ἐὰν ὑπερχεθῇ μικρὸν ὦσιν ἐλαίῳ, ἧττον
θερμόν ἐστι καταχεόμενον, τοῦ ἐλαίου θερμοῦ ὄντος; ἢ ἅμα ὁ λεαί-
β νην, ὀλιγοθαμνή, καὶ ἧττον ἐνδυτική; Διὰ τί τὰ ὕδατα ἐν τοῖς
φρέασι μᾶλλον μεσημβρίαν ἢ τὰ θέρους θερμά; ἢ διότι πλείονα τοῦ
ἤδη κεκαυμένου ὁ θερμὸν τὸν ἀέρα; τοῦτο μεσημβρίας δὲ ὁ θερμὸν
λύει τε ψυχρὸν καὶ παύει· ἐκ ἅμα δὲ πέπαυται καὶ κρυῇ, ἀλλ'
γ ὅταν ὑπερχονίσῃ. Διὰ τί ὁ ὕδωρ θερμότερον ἐνίοτε τοῦ φλο-
γὸς γινόμενον, ἢ καταικάει [μᾶλλον] τὰ ξύλα, ἢ δὲ φλὸξ καθαι-
κάει; ἢ ὅτι ἡ μὲν φλὸξ, λεπτομερές, ἡ δὲ ἀπ' αὐτῆς πνεῦμα· ὁ δὲ
ὕδωρ, μεγαλομερές· ὥστε οὐκ εἰσδύεται; ἢ δὲ φλὸξ ἡ ὁ ἀπὸ τοῦ
δ ἀνθρακίων, διὰ λεπτότητα εἰσιόν, διὰ λυύ. Διὰ τί ὁ μὲν ὕδωρ
ὁ ζέον ἧττον κρυεῖ, ἢ δὲ χιλία κρυεῖ; πότερον ὅτι ὁ μὲν θερμὸν ὁ ἐν τῇ
χιλίᾳ, εἰσέρχε), διὰ λεπτότητα· ὁ δὲ ὕδωρ, οὐκ εἰσέρχεται, διὰ
παχύτητα; ἢ διότι καὶ τὰ ἀπὸ κωλυύ κρύεσθαι ὁ ὑγρόν; διὰ γὰρ
ἐν ὑγρῷ κρύεται· ἐν δὲ τῇ χιλίᾳ ὁ ὑγρὸν εἰς τὸν κύστιν ἐστοιο-
ε σοῦν, ὥστε λυύ. Διὰ τί τῶν ἀγγείων ὁ πυθμὴν ἧττον καίει, ἐνόντος
τοῦ ὕδατος καὶ ζέοντος, ἀλλὰ καὶ φέρεσι, τοῦ πυθμένος ἐχόμενοι·
ἐξαιρεθέντος δὲ, καίει; ἢ ὅτι σβέννυται ὁ ἐγγινόμενον θερμὸν ἐν τῷ
πυθμένι ὑπὸ τοῦ ὕδατος; διὸ ὃ μὲν ἐστὶ τὰ κάτω, ἀεὶ μὴ φθορὰ
ς ἐμπέσῃ. Διὰ τί ἐκ ὑποζώννυται τὸ χαλκοῦς ὁμοίως καὶ τοῦ θέρους
ὁ ὕδωρ,

ὃ ὕδωρ, ἃ μόνον ὁμοίως θερμαινόμενον, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον καὶ ὁμοίως θερμὸν ὂν, καὶ ἔτι μᾶλλον; ἢ διότι ἡ ἐπάνω ἐρζεσις ὀξύτερον ἡ διαβολὴ τῶν πομφολύγων; ὃ μὲν οὖν ὕδωρ αὐτὸ θερμαίνεται τότε ἀφ' ἑαυτοῦ ἢ πόθεν ἢ πῶς ἡ τῶν ψύχους· αἱ δὲ πομφόλυγες, αἴρεσθαι ἃ δύνανται ὁμοίως, διὰ τὸν ἐπεχοντα ἀέρα εἶναι ψυχρόν· ἀλλὰ καὶ ἐλάττους τε τῷ μεγέθει εἶναι ἐπάνω τῶν ψύχους θλιβόμεναι, καὶ διὰ κόπου τὸν ἀέρος, ταχὺ διαπίπτουσιν. ὥστε ἐλάττης τε τῷ ὄγκῳ καὶ ᾧ πλήθει γίνονται τῆς χλιαίνος· τὸ δὲ θέρος, ὃ ἐναντίον. ἡ δὲ ἐπάνω ἐρζεσις γίνεται, διὰ τὸ πλῆθος καὶ τὸ μέγεθος τοῦ ἀέρος. Διὰ τί ὃ μὲν θερμὸν ὕ- ζ
δωρ, ῥιγιδοῖ· ὃ δὲ πῦρ, θερμὸν ὄν, ὕει; ἢ ὅτι ὃ μὲν πῦρ, ποιεῖ πνεῦμα· ὥστε ὀχεῖται; πεκτείνεται γὰρ ὃ δέρμα. ἡ δὲ καμίνος, ῥυπᾶται ἐστιν.

Διὰ τί τῶν ἀγγείων οἱ πυθμένες θερμαινομένου τοῦ ὕδατος, ἕως η
μὲν ἦ ψυχρὸν ὃ ὕδωρ, θερμότεροί εἰσιν; ἢ διότι ψυχροῦ μὲν [ἔτι] ὄντος τοῦ ὕδατος, ἐκκαλαχλείεται ὃ θερμὸν καὶ ἀντιπαρείσαται εἴσω, κωλυόμενον ἐξιέναι; ὅταν δὲ διαθερμανθῇ ὃ οἷον ὕδωρ, οὐκέτι ἀποκρίνεται, ἀλλὰ διαπέοντος καὶ ἐλάττονος γινομένου τοῦ πυθμένος, ψυχρότερος γίνεται ὁ πυθμήν, ὁμοίως ὥσπερ καὶ τὰ βαλανεῖα. καὶ γὰρ ταῦτα τοῦ χειμῶνος θερμότερα, ἢ τοῦ θέρους, διὰ ὃ ἐκκαλαχλείεσθαι ὃ θερμὸν ἐν τῷ χειμῶνι μᾶλλον, ἢ ἐν τῷ θέρει, ἐπάνω τοῦ πε- θ
ριέχοντος ἀέρος ὄντος ψυχροῦ. Διὰ τί ὃ μὲν ὕδωρ ζέον οὐκ ἐκπαφλάζει, ὃ δὲ ἔτνος καὶ ἡ φακῆ; καίτοι χυμοῦ τέτταρον ὃ ὕδωρ τούτων· τὰ δὲ χυμοῦ φᾶον ῥίπτει πέρρω. ποιεῖ δὲ καὶ ὃ ἀργύλιον ταὐτὸ, καὶ τοῦτο καθαιρόμενον· διὸ οἱ ἐν τῷ ἀργυροκοπείῳ καλλύνοντες, κερδαίνουσι. ὃ γὰρ διαῤῥιπτούμενον συγκαλλιῶντες, λαμβάνουσι τὰ λείψανα. ἢ διότι ποιεῖ μὲν τὸν ἐκπαφλασμὸν ὃ θερμὸν ἐξατμίζον καὶ βιαζόμενον τὰ ἀντικρύοντα τῇ καθ' αὑτὸ φορᾷ; τὸ μὲν οὖν ὕδωρ διὰ χυμότητα καὶ λεπτότητα οὐκ ἀποβιάζεται. ὥστε οὐκ ἀθρόζεται πολὺ θερμόν· ἀλλὰ πρὶν

ἁλιαθῶσι, φθάνει διαχέαν τὸ ἀεὶ προσελθόν. τὰ γὰρ ἔχοντα ἐν
αὑτοῖς σῶμα, οἷς τὰ ῥοφήματα, ἢ ὁ ἄρτος, διὰ βάρος τὸ σωμα-
τοειδὲς ἔχοντα πολύ, καὶ αὐτὰ πωλοῦντα διὰ τὸ ἀποδιάζειν βία,
ἐξιόντος ἀποσφαιρίζεται ἢ δὴ κατίσχει τὸ θερμόν. ὑγρὸν δίδωσι διὰ
πυκνότητα, ἀλλὰ καλῶς, ἕως δὴ ἂν τὸ ἐπιῤῥέοντος θερμοῦ ἀπορ-
ριφῇ. ξηρὸν δὲ πληροῖ, ὅκ ὦσις, διὰ τὸ ταχὺ φέρεσθαι τὸ θερμὸν
κάτωθεν ἄνω. Διὰ τί τὰ μὲν ὀλίγον χρόνον ἐν τῷ θερμῷ βρε-
χόμενα, μύσοις· τὰ δὲ πολὺν, συμπίπτει καὶ ξηρὰ γίνεται; ἢ διότι τὸ
θερμὸν ἐκ [τοῦ] πεπηγότος, ὑγρὸν ποιεῖ· ἐκ δὲ [τοῦ] ὑγροῦ, πνεῦμα·
τὰ δὲ πυκνὰ, ἀραιοῖ; τὸ μὲν οὖν προτερον θερμαῖνον τὰ πεπηγότα,
ὑγρότερα ποιεῖ· καὶ ἐξ ὑγρῶν πνεῦμα ποιοῦν, ὀγκοῖ ποιεῖ διαχέον· ὅταν δὲ μᾶλλον θερμάνῃ τὸ πέριξ, ἀραιὸν ποιεῖ· ὥστε ἀπο-
πίπτειν ἡ ἀτμίς· καὶ τὸ ὑγρὸν ξηραινόμενον, συμπίπτειν ποιεῖ τὰς ὄγ-
κους. συμπιπτόντων δὲ, ῥυσοῦται τὰ πέριξ δέρματα πνεύντων. ἢ δὲ ἀ-
ναιμάλως, αὐτὴ ῥυσὸν γίνεται. Διὰ τί ἧττον τῶν θερμῶν ὑδά-
των μᾶλλον, ἢ ἧττον τῶν ψυχρῶν πήγνυται λίθοι; πότερον ὅτι τῇ
τοῦ ὑγροῦ ἐκλείψει γίνεται λίθος; μᾶλλον δὲ ἧττον τοῦ θερμοῦ ἢ τοῦ ψυ-
χροῦ ἐκλείπει τὸ ὑγρόν. καὶ ἀπολιθοῦται δὴ διὰ τὸ θερμόν. καθάπερ
„ καὶ Ἐμπεδοκλῆς φησι γῆς τε πέρας καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὰ θερμὰ τοῦ
„ ὑδάτων γίνεσθαι. ἢ τὸ θερμὸν ἀπολιθοῖ· καὶ ἧττον τοῦ ψυχροῦ ἀπο-
λιθοῦται, διὰ τὸ τὸν ἧττον χρόνον τοῦ πάγου τὸ ὑγρὸν ἀναλίσκουσα
σκληρύνειν; δῆλον οὖν ὅτι τῆς ἧττον χρόνου, καὶ τὸ ἁπλῶς. Διὰ
τί ἐν τῷ θερμῷ ὕδατι ἐὰν τὰ πόδα ἔχῃ τις, ἠρεμοῦντος μὲν, ἧττον
δοκεῖ θερμὸν· ἐὰν δὲ κινηθῇ, θερμότερον; ἢ ὥσπερ καὶ ὅτι τοῦ σώ-
ματος, ἐὰν ἐν τῷ πνεύματι ἐφάζηται τις, ἀεὶ ὁ προϊσάμενος ἀὴρ
ψυχρότερος· εἰς δὲ τὸ προῤῥωτερον εἰσιὼν, μᾶλλον αὐαίνεται.
Διὰ τί ἐν τῷ ἡλίῳ μᾶλλον ἢ τῇ σκιᾷ τὰ θερμὰ ψύχεται; πότε-
ρον ὅτι τὸ θερμὸν τὸ ἔλαττον ἧττον τοῦ πλείονος φθείρει; ἢ ὅτι ἐν
μὲν

μᾶλλον τῇ σκιᾷ δ' ψυχρὸν παρίεσηκεν, θλίβει δ' οὐκ ὂν θερμὸν, καὶ οὐκ ἐᾷ ἐπεξιέναι; ὥσπερ καὶ τοῖς θηρίοις ποιεῖ δ' ψυχρὸν προσχεόμενον· ἐκκαλαχλείει γὰρ δ' θερμὸν καὶ κωλύει ἐξιέναι· καὶ ὅλως τὸ χειμῶνος ἅπασι συμβαίνει τὰ ἔσωθεν θερμότερα· διὰ τί ποτ' ἐν τῷ ἡλίῳ σβέννυσι αὐτὸ φέρεσθαι ποιοῦντος, φέρεται, καὶ θᾶττον ἀπολείπει. Διὰ τί δ' ἐν τῷ ἡλίῳ θερμαινόμενον ὕδωρ ὥστε λούεσθαι, οὐκ ἔστιν ὑγιεινότερον; πότερον ὅτι ἁβρὰ δ' ψύχεσθαι· καὶ ἔτι ἐπεὶ δ' σωματίον φείδεσθαι ποιεῖ; ἢ ποιεῖ μᾶλλον καὶ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον πολλάκις λούεται τις, νοσερὸν ὄντι; δ' μᾶλλον γὰρ δ' θερμὸν, ὅλως πεπεπτικὸν ὄντι καὶ ξηραντικόν· δ' ὑγρὸν, σαλαντικόν. ὥστε ἄμφω ποιεῖ τι ἀγαθόν. διὰ καὶ δ' ὕδωρ καὶ δ' ψυχρὸν λουομένοις, καὶ δ' θερμὸν δ' ἔνδον τοῦ πυρός, χρήσιμον· δ' ἔξω τοῦ ἡλίου, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς θερμότητος, σβεστέρων τούτων ποιεῖ, ἀλλὰ ὑγραίνει ὥσπερ δ' τοῦ σελήνης φῶς. Διὰ τί δ' ἐν τῷ ἡλίῳ θερμανθὲν ὕδωρ, οὐκ ἀγαθόν; ἢ ὅτι τὰ ψυχόμενα ῥιγοῖ ποιεῖ;

Διὰ τί τὰ ἐν Μαγνησίᾳ καὶ τὰ ἐν Ἀταρνεῖ θερμὰ, πότιμά ὄντι; ἢ διότι ἐμβαλεῖ ὕδωρ πλέον ἀπορρέον τῷ θερμῷ· ὃ ἢ μὲν ἁλμυρότητα, ἀφανίζεται· ἢ δ' θερμότης, διαμένει; Διὰ τί ἐν Μαγνησίᾳ τὰ θερμὰ τοῦ μὲν θερμὰ εἶ) ἐπαύσατο, ἁλμυρὸν δ' ἔτι δ' ὕδωρ; ἢ πλέον ἐπεχύθη ἅμα ψυχρὸν ὅτι ταῖς πηγαῖς ἀλλότριον, καὶ ἀναπέσβεσε τὴν θερμότητα· ἢ δὲ γῆ, ἁλμυρὰ μὲν ἔτι, θερμὴ δὲ ὄ, διὰ δ' πλῆθος τοῦ ὕδατος τοῦ ἐμβαλόντος; ὅμοιον δὴ συμβέβηκε τῷ διὰ τῆς τέφρας ὕδατι ἡδυσμένῳ. καὶ γὰρ τοῦτο διὰ θέρμης ἡδύσμενον, ἐκείνου μὲν καταψύχει, καὶ αὐτὸ ψυχρὸν ποιεῖ, ἁλμυρόν τε καὶ πικρὸν διὰ τὴν τέφραν ὄντιν. ἐπεὶ δὲ δ' παρίσιον ἠλλοτριωμένον ὄντι, δι' ἀμφοῖν αἰτίαν ἐχρήσατησεν ἡ θερμότης συοῦσα ἐν τῇ γῇ τ' ψυχρότητος τοῦ ὕδατος δι' ὀλιγότητα, καὶ ἐγένετο πάλιν θερμά. Διὰ τί τὰ ἅλατα τῶν θερμῶν ὑδάτων, ἁλμυρά; ἢ διότι τὰ πολλὰ διὰ γῆς διηθεῖται συνωτηριώδους, (δηλοῖ δὲ ἡ ὀσμὴ αὐτῶν) κεκαυμένης δέ; ἢ

δὲ τέφρα πάντων ἀλμυρά, καὶ θεῖόν ἐστι. διὸ καὶ συνεχῆ ὕπτως ὥσπερ ὁ καπνός. πολλὰ οὖν θερμά ἐστιν ἀπὸ ὑποκειμένου καπνῶν. Διὰ τί τὰ θερμὰ λουτρὰ, ἱερά; ἢ ὅτι ἀπὸ τῶν ἱερωσάντων γίνονται, θεῖά καὶ καπνώδη; P. Petit. I. III. 27. Misc. quia causa calorum ignea.

Ὅσα τῶν τ' ἀέρα φυσικὰ παραβλήματα. κε.

α Διὰ τί ἐν τοῖς ἀσκοῖς τοῖς πεφυσημένοις, ἐὰν πολλαπλασιάσωμεν τὰ μέλη πόνον παρέχει; πότερον διὰ τὴν πίεσιν τοῦ ἀέρος; ὥσπερ γὰρ οὐδὲ τοῖς ἔξωθεν πιέζουσιν τὸν ἀσκὸν ἐνδίδωσιν ὁ ἀήρ, ἀλλ' ἀπωθεῖ, ὕπτω καὶ τὰ ἐντὸς ἐναπολαμβανόμενα θλίβει ὁ ἀήρ. ἢ διότι βία κατέχεται καὶ πεπίληται; ἔξω οὖν πρὸς τὴν ὁρμὴν τὴν φύσιν, παρεξ-
β αιρεῖται παρὰ τὸ ἐντὸς ἀπολημμένον σῶμα. Διὰ τί [οἱ] τοῖς ἕλεσι τοῖς παρὰ τοὺς ποταμοὺς γίνονται οἱ καλούμενοι βόμβυκες· ὃς μυθολογοῦσι ταύρους ἱεροὺς εἶναι τοῦ θεοῦ; ἔστι δὲ ὁ γινόμενος ψόφος, ὅμοιος φωνῇ ταύρου· ὥστε αἱ βοαὶ ὕπτω λεγόμεναι ἀπὸ τούτου, ὡς παρὰ ταύρου μυκωμένου. ἢ ὅτι ὅσοι ποταμοὶ λιμνάζουσιν εἰς ἕλη, ἢ ὅσα ἕλη λιμνάζονται, ἢ ὅταν ἡ θάλαττα ἀντικρούσῃ, ἢ ὁ πνεῦμα ἀφιᾶσιν ἀθρόως, ἐν τοῖς τοιούτοις γίνεται τοῦτο; αἴτιον δέ, ὅτι αἱ χειλίαι τῆς γῆς γίνονται. ὕπτως οὖν κλυζόμενον τὸ ὕδωρ, ἐμβάλλον ῥεῦμα ἐν τῇ τοιαύτῃ λιμναίᾳ, ἀπωθεῖται τὸν ἀέρα ἐμβάλλοντα εἰς ἀρυτέραν χειλίαν· οἷς εἴ τις εἰς ἀμφορέα κενὸν τρῖμμον ποιεῖ ψόφον, μυκήματι ὅμοιον γίνεται. καὶ γὰρ ἡ μύκησις ἐμβάλλει τοῦτο γίνεται τὸ σῆμα τοῖς βουσί. πολλὰς δὲ καὶ ἀτόπους φωνὰς ποιοῦσι τὰ σήματα τῶν χειλιῶν, ἀνώμαλα ὄντα· ἐπεὶ καὶ ἀμφορέως τὸν τωιοῦτον ἐάν τις ἀφελών, ἐμβάλλει τὸν ῥυθμὸν τείνῃ ἕλκων ἔσω καὶ ἔξω, εἰ τείνοι ἐμβάλλει τὸν καταδήμαιος, ψόφον ποιεῖ, ὥστε φθέγγεται τὰ θηρία, ὅταν οἱ ὀπωροφύλακες κατασκευάσωσιν αὐτά.

γ Διὰ τί ὁ ἀὴρ ἀχύλους, ἀπολύμους τοῦ ὕδατος; τῶν γὰρ σηπομένων ὕπτω

ὕδωρ ὄν, τί ὑγρὸν, φῶ ἄψηται. ἢ διότι ὃ ἔφαλον αὐτῶν ἅμα, ὃ ὃ ἐπίπεδον ἑκατέρου ὑγρὸν ἕτερον; τὰ μὲν οὖν ἁλία, βαρύτερα· ὁ ὃ ἀὴρ, ὑ ῥέπει κατωτέρω τῆ ἑφάτου. ἀναλύεται μὲν [οὖν,] ὅτι ὑδωρ μεταξὺ ὑ βρέχεται δὲ, ὅτι ἀεὶ ἀνωθεν τῆ ὑδατος. Διὰ τί μέσων νυ- δ
κτῶν καὶ μεσημβρίας μάλιστα ὑδία γίγ; ἢ διότι ἡ νωμεμία, ὅστιν ἀέρος στάσις; ἔσχηκε ὃ μάλιστα, ὅταν κρατῆται· μαχόμενος ὃ, κινῆται. κρατῆ μὲν οὖν μάλιστα μέσων νυκτῶν, κρατῆται ὃ μεσημβρίας. τοτὲ μὲν γὰρ ὁ ἥλιος πορρωτάτω, τοτὲ δὲ ἐγγυτάτω γίγ. ἔτι ἄρχει) τὰ πνεύματα, ἢ πρωΐ ἕω, ἢ πρωΐ δυσμαί. λήγῃ δὲ μὲν ἕωθεν, ὅταν κρατηθῆ· ὃ δὲ ἀπὸ δυσμῶν, ὅταν παύσηται κρατῶν. συμβαίνῃ οὖν, τὰ μὲν, μεσημβρίας παύεσθαι· τὰ δὲ, μέσων νυκτῶν. Διὰ τί ὑποφωσκούσης ἕω, καὶ ἡδὺ πνεῖ, μᾶλλον ἐ- ε
στὶ ψύχος, ἢ τῆς νυκτὸς, ἐγγυτέρω ὄντος τῆ ἡλίου ἡμῶν; ἢ ὅτι πρωΐς ἡμέραν δρόσος καὶ πάχνη πίπτει; ταῦτα δὲ ὅτι ψυχρά. ὡς γὰρ οὖν ραντὸς ἂν τὸ πρωΐ τόπον ὑγρὸν ψυχρὸν, γίγ καταψύξει. Διὰ τί ς
ἐν τῷ πόντῳ καὶ ψύχη μάλιστα καὶ πνίγη; ἢ διὰ τὴν παχύτητα τὴν ἀέρος; τῆ μὲν [γὰ] χθονὸς, ἐδωάτου ἅπτεσθαι· τῆ ὃ θέρους, ὅταν θερμὸν ᾖ, καὶ, ἅπτεσθαι. ἡ δὲ αὐτὴ αἰτία, καὶ διότι τὰ ἑλῶδη τῆ μὲν χθονὸς, ψυχρά· τῆ δὲ θέρους, θερμά. ἢ διὰ τὴν ἡλίου φοράν; τῆ μὲν γὰ χθονὸς, πορρωτάτω γίγ· τῆ ὃ θέρους, ἐγγύς.
Διὰ τί ἡ νυκτὸς αἰθρία μᾶλλον, ἢ μεθ' ἡμέραν; ἢ καὶ τῆ πνεύ- ζ
ματος καὶ τῆς ταραχῆς ὁ ἥλιος αἴτιος; ταῦτα γὰ κινήσεώς τινος γενομένης, συμβαίνῃ γίνεσθαι. αἴτιον τοίνυν ὃ θερμόν. ὅταν οὖν τοῦτο μὴ παρῇ, ἠρεμῆ ὃ πᾶν, καὶ αἰθριάζει τῆ ἡλίου μᾶλλον, ἢ τἀναντίον· καὶ ὃ, μήποτ' ἀπ' ἠπείρου, τοῦτ' ἔστιν ὅτι οὐ πλείστη κίνησις, ἐκεῖ ἧκισα ,, ἀεί τι μόνοι καὶ συσσαίνῃ, μὴ ὁμαλῆ ὄντος καὶ κρατοῦντος οὐσίσαι μᾶλλον. οὐ μὲν δὴ χθονὸς, ἢ θάλασσα τοιοῦτον· τοῦ ὃ θέρους, ἡ γῆ. Διὰ τί η
ὅταν ἀφαιρεθῇ ὁ ὑγρὸν εἰς ἀσκοὺς, ἐ μόνον ὁ ὑγρὸν δέχεται) ὁ πίθος

μᾶ τῶν ἀσκῶν, ἀλλὰ καὶ δηλον ποιεῖ συλλαμβάνει; ἢ ὅτι ἐν τῷ ὑγρῷ ἐνυπάρχει ὁ ἀήρ; σῶμα οὖν ὅταν μὴ ἐν ᾧ πίθῳ ἐνῇ, ἀδύνατον ἐγχρίνεσθαι, διὰ τὸ μέγεθος τοῦ πίθου. ἐν γὰρ τῷ μείζονος, χαλεπώτερον ἐκθλίβεται ὁποιῳοῦν [δὴ] ὑγροῦ καὶ πνεύμα, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ ἀσκῷ μᾶλλον. ὅταν δὲ μείζηται εἰς μικρὰ, ἐκθλίβεται ἐκ τοῦ ἀσκοῦ μᾶλλον τοῦ ἐντός. ὥστε ἡ τοῦ ἀέρος χώρα κενὴ γίγνεται. διὸ καὶ τοὺς ἀσκοὺς, καὶ ἐπὶ δηλον ὑγροῦ δέχεται ὁ πίθος. καὶ μᾶλλον ὅτι τὸ οἶνον τοῦτο γίγνεται, ὅτι πλείων ὁ ἀὴρ ἐν τῷ οἴνῳ ἔνεστιν, ἢ ἐν τῷ ὕδατι. ὅμοιον δὲ τούτῳ, καὶ ὃ ταὐτὸ ἀλλεῖον τῷ τε κονίαν καὶ ὕδωρ χωρεῖν ἅμα, ὅσον ἑκάτερον χωρεῖ ἐγχεόμενον. ἔοικε γὰρ πολλὰ εἶναι τὰ μεταξὺ τέφρας. ἅτε οὖν λεπτότερον ὂν ὕδωρ, μεταδύεται μᾶλλον καὶ συνάπτει ὥστε πυκνοῦσθαι καὶ μεταξὺ παρ' ἕκαστον τῶν μερῶν εἶναι τῷ σάξιν. (μᾶλλον γὰρ σάττεται κατὰ μικρὸν σαττόμενον ἅπαν, ἢ ἀθρόον) τοῦτο δὲ γιγνόμενον, ὥστε καταβαίνειν τὴν κονίαν. ἅμα δὲ καὶ ἡ τέφρα εἰς αὐτὴν δέχεται τὸ ὑγρὸν, μεταξὺ ὂν ἔλαττον χιλίας. ἡ δὲ βαλλομένη τέφρα εἰς τὸ ὕδωρ, θερμὴ οὖσα, τέμνει αὐτὸ καὶ ἐξαιρεῖ. καὶ πρότερον μὲν ὕδατος ἐγχυθέντος καὶ ὕστερον κονίας ἐμπίπτουσης, τὸ αὐτὸ γίγνεται. ὥστε καὶ τὸ ὕδωρ ἔχει δυοῖν χιλίας καὶ μεταξὺ τὰ μεταξὺ αὐτῶν. ἢ καὶ τὸ ὕδωρ τὸ δεχόμενον τὴν κονίαν, ἀλλ' ἡ κονία τὸ ὕδωρ; τὸ γὰρ λεπτομερέστερον εἶναι εἰκὸς τὸ εἰσιόν. ἔτι καὶ ἐκ τῆς πείρας δῆλον. ὅταν γὰρ ὑπὸ πάτηται ἡ τέφρα, καθ' ὃν δὴ τόπον ὑπὸ πάτηται, εἰς τοῦτον συρρεῖ τὸ δηλον ὕδωρ. ἐδὲ τὸ ἀναλίσκον, εἴπερ ἰὼ τὸ ὕδωρ δεχόμενον. ἢ καὶ συμβαίνει τοῦτο, ἐὰν πρότερον ἐγχυθῇ τὸ ὕδωρ, καὶ σφόδρα μεταμεταῦθι· ἀλλ' ἐὰν ὕστερον ὑπερβληθῇ, ὥσπερ εἴπαμεν· ἐὰν δ' ἅπαξ ὥσπερ χυθῇ καὶ ὑπὸ πέσῃ ἡ τέφρα, ἤδη συμβαίνει. ἡ γὰρ τέφρα ἰὼ δεχομένη. ταὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ ὅτι οἱ βόθυνοι τῶν ἐκβληθεισῶν ἐξ αὐτῶν γῆν ὑδὲ δέχονται). ἔοικε γὰρ δὴ ὁ ἀὴρ τις προκαταλαμβάνων τὸν τόπον· καὶ διὰ τοῦτο μὴ δέχεσθαι.

θ Διὰ τί ὁ ἀὴρ, παχύτερος ὢν τοῦ φωτὸς, διέρχεται διὰ τῶν φερεσίων, ἢ διὰ

ἢ διότι τὸ μὲν φῶς κατ' εὐθεῖαι φέρε) μόνον· διὸ καὶ διὰ τῶν ἀραιῶν δύνεται ἡ ὄψις, οἷς κισηρειδος; ἐπαλλάττουσι γὰρ οἱ πόροι· ἀλλ' οὐκ ἐν τῇ ὑάλῳ. ὁ δὲ ἀὴρ δι' ὃν κωλύεται, διὰ τὸ μὴ εὐπορεῖν δι' ὧν διέρχε). Διὰ τί ὁ ἀὴρ ψυχρὸς μὲν ὢν, διὰ τὸ ἄπλεσθαι δι' ὑ- 1
δατος· δίυγρος ὢν δι', καὶ σφόδρα τὶς φύσει εἰς τὸ ὕδωρ ὥστε κυμαίνειν; ὅτι ὢν ψυχρὸς, δηλοῖ μεθιστάμενος. ψύχει γὰρ ἀπὸ τῶν ὑδάτων. ἢ ὅτι ψυχρὸς μὲν πέφυκεν εἶ) καὶ θερμὸς· ὥστε μεταβαίνῃ τῇ ἀφῇ δι' ἀέρος ἄπλην· ὑγρὸς ὢν οὐκ ἔστι, διὰ τὸ χυφότερος εἶ)· καὶ οὐδέ ποτε εἰς τὸ βάθος τῶν ὑδάτων ἔρχε), ἀλλὰ ἀεὶ τῶν ὑπὸ πέδου ἀωτε-
10 ται καὶ βιάζηται κάτω· καὶ τὸ ὕδωρ ἐπὶ κατωτέρω φέρε)· ὥστε μήποτε εἰς βάθος ἰέναι. Διὰ τί ὁ οὐκ ἀπὸ πομφολύγων καὶ κά- 11α
τωθεν δμίων, δι' ὧν διερὸς ἐξέρχε); ἢ διότι οὐκ ὀπὴ μυός τὸ ὑγρὸν, ἀλλ' ὁλιθαίνῃ τὸ ὕδωρ; τὸ δὴ ὅτι τῇ πομφολύγι, καὶ ἐλαττόν ἐστιν ἢ ὥστε διέρειν. Διὰ τί ὁ ἀὴρ οὐκ ἀναπίμπλησι, τὸ ὃ ὕδωρ; καὶ εἰς 11β
15 τ' ἄερα δὲ μεταβαλὸν μυθὸν, διερόν. ἢ ὅτι ὥσπερ οὐδὲ ὁ λίθος; ἐν γὰρ πολλῷ ἐστιν ἀναπλησιχόν· ἀλλὰ τὸ γλίσχρον ἢ ὑγρόν. ἢ ὅτι ὁ ἀὴρ ἄνω φέρε); [ὁ γὰρ ἀσκὸς, ὅταν μὲν κενὸς ᾖ, κάτω φέρε).] ὅταν δὲ φυσηθῇ, ἄνω ὅτι μυός, διὰ τὸ τὸν ἀέρα φέρειν. εἰ δὲ ὁ ἀὴρ ἀναχυφίζει καὶ κωλύει κάτω φέρεσθαι, διὰ τί βαρύτεροι γίνον) φυσηθέντες; καὶ
20 πῶς, ὅτε μὲν βαρύτερός ἐστιν, ὅτι μυός· καὶ χυφότερος δὲ ἡμόλυβδος, καταφέρε); Διὰ τί ὁ ἀὴρ οὐκ ἄνω φέρε); εἰ γὰρ τὰ πνεύμα- 12
τα τοῦτον κινεῖ μυῶν τὸν θερμὸν ἐν, πέφυκε δὲ τὸ πῦρ ἄνω φέρεσθαι, καὶ τὸ πνεῦμα εἰς τὸ ἄνω ἐβάδιζεν· εἴπερ τὸ [τε] κινοῦν εἰς τὸ ἄνω θεῖ, καὶ τὸ κινούμενον ὕπτιον πέφυκε φέρεσθαι· νεῦσι δὲ φαίνεται λο-
25 ξιὸν τὴν φορὰν ποιούμενος. Διὰ τί τὸ ἀφ' ἕω, ψυχρότερον ἢ τὸ 13
ἀφ' ἑσπέρας; ἢ ὅτι τὸ μὲν, ἐγγύτερον μέσων νυκτῶν· τὸ δὲ, μεσημβρίας; ἔστι δὲ ἡ μεσημβρία θερμοτάτη, διὰ τὸ εἶ) ἐγγύτατον ἡλίου· αἱ δὲ μέσαι νύκτες, ψυχρότεραι, διὰ τὸ ἀναύλιον. Διὰ τί αἱ 14

νύκτες τῶν ἡμερῶν ἐν ταῖς ἀλέαις πνιγηρότεραι; ἢ διὰ τὰ ἄπνοιαν; οἱ γὰρ ἐτησίαι καὶ τὰ εὐδρομοι, ἂς νύκτας ἥττον πνέουσιν.

15 Διὰ τί τὰ ἐν τοῖς ἀσκοῖς ἄσηπτα φυσηθέντα, καὶ ἐν τοῖς τραπεζομαλιζομένοις; ἢ διότι σήπεται μὲν κινούμενα; ἄπνοια δὲ τὰ πλήρη, ἀκίνητα. ταῦτα δὲ πλήρη. Διὰ τί τῆς αὐθείας μᾶλλον ψύχος ἐστί, ἢ ὀπτινεφέλων ὄντων· τὰ δὲ ἄστρα καὶ ὕεσνος, θερμός; ἢ

16 ὅτι οὐθὲν ἀποσβέννυσιν τῇ αὐθείᾳ τὴν ἀτμίδα, ἀλλὰ διαχεῖται· ἐν δὲ τοῖς ὀπτινεφέλοις ἀποσβέννυσι; καὶ βορείων μᾶλλον ἢ νοτίων διὰ ταῦτα. ὁ μὲν γὰρ νότος, ἀγλαὸν τοιοῦτον· ὁ δὲ, ἀπωθεῖ. καὶ ἀτμίζειν δοκεῖ φαίνεται βορείοις μᾶλλον ἢ νοτίοις, καὶ χθαμαῖος ἢ ὑψηρός. ἢ τοῦτο ὁμοιον;

17 ὅμοιον; ἢ ὅτι θερμοῦ ψυχομένου ἐστὶν ἡ ἀτμίς; Διὰ τί ἀὴρ ὁ ἐλάττων, θερμότερος τοῦ πλείονος; αἱ γὰρ πυκνώσεις διαφανέστεραι. ἢ διότι κινεῖται μᾶλλον ὁ πολύς· ἡ δὲ κίνησις ποιεῖ ψυχρόν; σημεῖον δὲ

18 τούτου, ὅτι κινούμενα ψύχεται τὰ θερμά. Διὰ τί ὕδωρ μὲν καὶ γῆ σήπεται, ἀὴρ δὲ καὶ πῦρ οὐ σήπεται; ἢ ὅτι θερμότατον ἐστὶ τὸ σηπόμενον ἀπαν· πυκνὸς δὲ οὐθὲν θερμότερον; ἢ ὅτι ψυχθῶσι δεῖ πρότερον; τὸ δὲ πῦρ, ἀεὶ θερμόν· ὁ δὲ ἀὴρ, πυκνὸς πλήρης. σήπεται δὲ οὐθὲν θερμόν, ἀλλὰ ψυχθέν· γῆ δὲ καὶ ὕδωρ [καὶ ἀὴρ,] καὶ θερμὰ καὶ ψυ-

19 χρά ἐστί. Διὰ τί τὰ ὀπτινέφελα, διαφανέστερα τῶν αὐθείων; πρότερον ὡς οἱ ἀρχαῖοι ἔλεγον, ὅτι τὰ ἄστρα ψυχρά; ἢ λίαν τοῦτο ἄτοπον· ἀλλὰ διότι ἀτμίζει; ὑποσημαντέον δὲ, ὅτι ἐν νεφέλαις ἡ δρόσος καὶ ἡ πάχνη γίνεται. ὅταν μὲν οὖν αὐθεία ᾖ, διαπνεῖ τὸ θερμὸν, ὑφ' οὗ αἴρεται τὸ ὑγρόν· ὥστε ψυχρὸς ὁ ἀὴρ. διὸ καὶ δροσίζει ἀφιέμενον τὸ ὑγρὸν ἀπὸ τοῦ θερμοῦ. ὅταν δὲ ὀπτινέφελον ᾖ, ἀποσβέννυται. διὸ καὶ γίνεται δρόσος οὐδὲ πάχνη ὄντων ὀπτινεφέλων. ὥστε οὖν τὸ γλίσχρον

20 καὶ ἐστομένον τὸ θερμὸν, ποιεῖ τὴν ἀλέαν. Διὰ τί ἐν τοῖς ὑψηλοῖς τῶν οἴκων ὁ ἀὴρ διαλείπει, καὶ μάλιστα ταῖς δυσὶ αἷς; ἢ διότι ὁ ἀὴρ πολύχενος τίς ἐστι τὴν σύγχρισιν. ὅταν οὖν ἀρξηται εἴσω ῥεῖν,

ῥῆι, συῤῥεῖ ὁ ἐν τῷ οἰκήματι ἀὴρ καὶ συγκέλλεται. τούτου δὲ συμπιπτόντος τῷ χρόνῳ, πολυκενώτερος γίνεται ὁ ἔξωθεν, καὶ χώραν πολλὴν ἴσχει. εἰς ταύτην οὖν τὴν χώραν πίπτει ὁ ἐκ τοῦ οἰκήματος ἀὴρ, ὢν πλησίον· καὶ φέρεται εἰς ταύτην τὴν χώραν, διὰ τὸ κρέμασθαι, καὶ τὴν τοῦ κενοῦ φύσιν μὴ δύνασθαι ἀνασπᾶσθαι. κατὰ πολλὰ δὲ αὐτοῦ μέρη τούτου συμβαίνοντος, ἔπειτα πάλιν διὰ τὸ πλησίον τοῦ στόματος· εἶτα πολλὴν ἔξωθεν φερομένην, ὁ μὲν εἴσω τόπος, πολύκενος γίνεται· ὁ δὲ ἔξω, πυκνότερος· καὶ πάλιν ἔξωθεν εἴσω φέρεται. καὶ ταῦτα ἀεὶ γίνεται.

Ὅσα ἀεὶ τοὺς ἀνέμους. κς.

Διὰ τί ὁ καικίας μόνος τῶν ἀνέμων ἐφ' ἑαυτὸν ἄγει τὰ νέφη; [ἢ ὅτι ἅμα ὁ εὐρος πνεῖ;] ἢ ὅτι ἀφ' ὑψηλοτέρων τόπων πνεῖ; ἔστι γὰρ τὰ στόματα ἔω, ὑψηλότερα τῶν στομάτων ἑσπέρας· σημεῖον δέ, ὅτι τὰ στόματα ἑσπέρας θαλάττης μέγεθος καὶ βάθος. πνέων δὲ ἄνωθεν, εἰς τὸν αὐλῶνα γραμμὴν ποιεῖ τῇ φορᾷ τὰ κοῖλα στόματα τοῦ γῆν ἔχουσαν. στόματα πίπτων δὲ (ὡς εἴρηται) τοῖς στόμασι ἑσπέρας τῆς γῆς τόποις, καὶ συγκέλλων τὰ νέφη, διὰ τὸ γραμμῆς σχῆμα, τῇ ἐκεῖθεν ἀνακλάσει, ἐπ' αὐτὸν ὠθεῖ αὖθις. ποιεῖ δὲ μόνος τοῦτο τῶν λοιπῶν, διὰ τὸ μὴ, ὑψηλοτέρους, τοὺς δὲ, αὐλῶνας εἶναι τόπους· στόματα δὲ ἐκ τῶν κάτωθεν, ἢ ἐπ' ὀλίγον, τὴν φορὰν γίνεσθαι συμβαίνει, τὰ κυρτὰ στόματα τοῦ γῆν ἔχοντος· ὥστε ἀνάκλασιν μὴ γίνεσθαι τοῦ πνεύματος, ᾧ μὴ στόματα τοῦ γῆν ἔχοντος ἀέρα ἔχειν τὴν τελευτὴν τῆς φορᾶς· ἐν ᾧ δὲ νέφη ὄντα στόματα τοῦ γῆν· τοῖς δὲ πλοίοις καὶ τοῖς ἀπολιωτῶν, διὰ μὴ εἶναι ὑγρόν. ὥστε δύνασθαι, πλοῖον καταφανὲς ὄντα ποιεῖν τοῦτο ὃ ποιεῖ.

Διὰ τί βορέαι μὲν, ἐτήσιοι γίνονται· νότοι δὲ, οὔ; ἢ γίνονται μὲν καὶ νότοι, ἀλλ' οὐ συνεχεῖς· ὅτι πόρρω ἡμῶν ἡ ἀρχὴ τοῦ νότου ἐστὶν, ὑπὸ δὲ τῶν βορέων οἰκοῦμεν; ἢ ὅτι οἱ μὲν ἐτήσιαι βορέαι καθεστηκότος

α

β

τῶ ἀέρος πνέοισι· (θέρμις γὰρ πνέοισιν) οἱ δὲ νότοι, ἦρος, ὅθεν ἤπιον ἔσπηκε τὰ ῥεῖτ' ἀέρα; ῥοὸς δὲ τούτοις, ὁ μὲν νότος, ὑγρός. τῷ δ' ὑγρῷ, ὁ ἄνω τόπος ἀλλοτρίως ἔχει. διὸ ταχὺ ἀφανίζεται τὰ ἐν αὐτῷ σωματώματα ὑγρά. καὶ τὰ ὑγρὰ, πλανητικά ἐστιν. ὥστε ἅ μὲν ἂν ἐν τούτῳ τόπῳ, συμμεθίσησι καὶ τῷ τῆς ἀέρος κίνησιν. κινεῖται δὲ μὴ ἐν τούτῳ, πνεύματα ἀνάγκη συμβαίνειν γίνεσθαι. ἔστι γὰρ πνεῦμα, ἀέρος κίνησις. Διὰ τί νότος πυκνὸς μᾶλλον πάχνας; ἢ διότι ἡ μὲν πάχνη γίνεται πέψεως γινομένης· μᾶλλον δὲ τῷ πέπτειν καὶ τῷ ἀποκαθαίρειν, ἡ μεταβολὴ εἰς τἀναντίον γίνεται; ἀναντίον δὲ τοῦ βορρᾶ νότος ἐστί. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ μᾶλλον τῷ χιόνα πυκνὸς νότος. ὅλως δὲ ἡ χιὼν καὶ ἡ χάλαζα καὶ ὁ ὕδωρ, καὶ πᾶσα ἡ τοιαύτη ἀποκάθαρσις, πέψεως σημεῖόν ἐστι. διὸ καὶ μᾶλλον ὑετὸν καὶ ἐκ τοιαύτας χώρας, πίπτει τὰ πνεύματα.

Διὰ τί αἱ ἕωαι πνέουσιν; ἢ διότι ὁ αὐτὸς [δὴ] ὁ καὶ οἱ εὔεσποι ῥέουσι; μέχρι γὰρ τοῦ ῥῆσαι, [καὶ] ἡ θάλαττα φέρει καὶ ὁ ἀήρ. εἶθ' ὅταν ἀνατπέσῃ καὶ μηκέτι δύνηται τὰ ἀπόγεια φέρειν, διὰ τὸ μὴ ἰσχύειν ἔχειν τῷ ἀρχῷ τῆς κινήσεως καὶ φορᾶς, πάλιν ἀνταποδίδωσι. Διὰ τί αἱ ἕωαι ἐκ τῆς θαλάττης εἰσίν; ἢ ὅτι ἡ θάλαττα πλησίον; ἢ ὅτι ἀναντίον ἐστὶ τῇ ἀπογείᾳ ἡ ἕωα; καὶ ἔστιν ἡ ἕωα, οἷον ἀναστροφὴ ἀπογείας· ἡ δὲ ἀπογεία, ὁ ἐκ τῆς γῆς ῥοὸς τῷ θαλάττῃ πνεῦμα γινόμενον· ἡ δὲ ἕωα, ἡ τούτου παλίρροια. ὥστε ἀνάγκη ἐκ θαλάττης εἶναι. ἢ ἡ θάλαττά ἐστι, διὰ τὸ εἰς τῷ θάλατταν ἀεὶ θερμὰ τὰ ῥέοντα ἀέρος; τῷ δὲ μὴ εἰς τῷ γῆν τῷ τοιαύτα θαυμάζειν, καὶ τῷ ἀναγκαίως ἔχειν ἀπιόν, αἴτιον, ὅτι ἡ θάλαττα ἐν χειλῶ ἐστιν· ὁ δὲ ἀήρ, ὥσπερ τὸ ὕδωρ, ῥεῖ ἀεὶ εἰς τὸ χειλόπαλον. Διὰ τί οἱ ἐκνεφίαι ὕδατος γινομένου θᾶττον παύονται; ἢ ὅτι αἱ χειλίαι συμπίπτουσι τῷ νέφει, ὕδατος γινομένου· ἐν αἷς ἡ ἀρχὴ τῷ πνεύματος ἐστιν; Διὰ τί ἄχρι οἱ αὐλοὶ αἴνεμοι πάμπαχυ ὑέτιοί εἰσιν; ἢ ὅτι ἄχρι οἱ αὐλοὶ πολλαχοῦ ὄρη ἀνατπέουσιν, ἀλλ' ἕτερα

χεῖται

κεῖνται τοῖς ἕτερα ὄρη; οἷς γὰρ τοῖς δυσὶν μόλις ῥεόντων, ἐν-
ταῦθα ὑφίσα) μᾶλλον τὰ νέφη, ἃ ἀδυνατεῖ ἔτι προωθεῖν αὖ τὰ
δύεμος. ὑφισάμενα ὃ καὶ πιεζόμενα, ῥήγνυ). Διὰ τί αἱ μὲν καθαραὶ δύσεις, εὐδιεινὸν σημεῖον· αἱ δὲ τεταραγμέναι, χειμερινόν; ἢ ὅτι χειμὼν γίνεται, σωιζομένου τοῦ πυκνοῦ μέρους τοῦ ἀέρος; ὅταν μὲν οὖν κρατῇ ὁ ἥλιος, διακρίνει καὶ αἰθριάζει αὐτόν· ὅταν δὲ κρατῆται, ὑπονεφῆ ποιεῖ. ἐὰν μὲν οὖν ἰσχυρὰ ᾖ ἡ σύστασις, δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας γίνεται χειμών· ἐὰν δ' ἀσθενεστέρα, μὴ πανταπασι δὲ κρατουμένη, ὃ σωιζόμενον ἔξωθεῖται προὸς τὰς δύσεις. ἐνταῦθα δὲ μένει, διὰ τὸ παχύταν εἶναι τὴν περὶ τὸν γλωτὸν ἀέρα τοῦ χειμῶνος. παχὺ δὲ σωιζόμενον) καὶ ὁ ἀὴρ, διὰ τὸ ἔχειν ἀρχὴν καὶ ἔρεισμα, ὃ δέξεται καὶ ἀθρόισει τὸ προσιὸν καθάπερ ὄρη θεός. ὥσπερ γὰρ ἐν ζέσει, ἑνὸς ἀνιστάντος, καὶ οἱ ἄλλοι μύουσιν· οὕτω καὶ ὅταν τοῦ ἀέρος. διὸ ταχὺ μὲν ἔξαίφνης ἐνίοτε γίνεται καὶ ὑπονέφελα. ὅταν οὖν αἱ δύσεις τεταραγμέναι ὦσι, σημεῖόν ἐστιν ἰσχυρὸν, ὅτι ὁ κεκρατηκὼς ὁ ἥλιος τῆς συστάσεως, πολὺν χρόνον ἀναπαύσεται αὐτῆς. ὥστε εἰκότως δεῖ συσσῖῶαι πλέον. καὶ ἔτι δὲ δεῖ φοβεῖσθαι, ὅταν προσχωμάσαντος, ἢ ὅταν ἐξ ὑδρίας τοῦτο συμβῇ. ἐκείνως μὲν γὰρ, ἔοικεν ὥσπερ ἐπιπόλαιόν τι εἶναι). ὕστερον δὲ, ἀρχὴ συστάσεως. Διὰ τί λέγεται), Οὐ ποτε νυκτερινὸς βορέας, τὸ δ' ἕωθεν ἴσχει φέγγος; ἢ ὅτι ἀσθενῆ τὰ πνεύματα τὰ ἀπὸ τῆς ἀρκτου, ὅταν ᾖ νυκτερινά; σημεῖον γὰρ, ὅτι ὁ πολὺς ὁ κινηθεὶς ἀὴρ, ὃ τότε καὶ τὰ πνεῦσαν, ὅτε ὀλίγη θερμότης ὑπῆρχεν· ἡ δὲ ὀλίγη, ὀλίγον ἐκίνει ἀέρα. τελευτᾷ δὲ ἐν τοῖς πρώτοις, καὶ τὰ ἐλάχιστα ἐν τῇ πρώτῃ τοιαύτῃ· ὥστε καὶ τοῦτο τὸ πνεῦμα. Διὰ τί ὁ βορέας πυκνότερον πνεῖ ἢ ὁ νότος; ἢ ὅτι ὁ μὲν βορέας γίνεται ἐν τῇ οἰκουμένῃ, οὐ λανθάνει ὀλιγοχρόνιος ὤν; (ἅμα γὰρ πνεῖ καὶ πάρεστιν) ὁ δὲ νότος, ὅτε ἀφίκηται, δεῖ διορρωθῆναι πνεῦσαν. Διὰ τί ὁ νότος ἧττον μετ' ἀμεινὰς νύκτας πνεῖ, ἢ μεθ' ἡμέρας; ἢ ὅτι καὶ ἡ νυκτὸς ὁ ἥλιος ἐγεί-

ὅτι τῇ πρὸς νότον χώρᾳ, καὶ δι' ἐνότερα αἱ νύκτες ἐκλείπουσι τῶν ἡμερῶν; ὥστε πολὺς κινεῖται ὁ ἀὴρ, καὶ ὑγρὸν ἔστιν ἢ μᾶλλον ἢ μεθ' ἡμέραν. ἀλλ' αἱ θερμότεραι ἡμέραι κωλύουσι μᾶλλον πνεῖν, ξηραίνουσαι τὰς ὑγρότητας. Διὰ τί ὅτι κωλύει ὁ νότος πνεῖν, καὶ τοῦτο ὡς ἀφ' ἑαυτοῦ γίνεται τεταγμένως; ἢ διότι θερμὰ τὰ κάτω, τοῦ ἡλίου ἀνάπαλιν ὄντος· ὥστε πολλὴ ἡ ἀτμὶς γίνεται; καὶ πολλοὶ δὲ ἔπνεον, εἰ μὴ διὰ τοὺς ἐτησίας· νῦν δὲ οὔτοι κωλύουσι. Διὰ τί ὅτι Ὠρίωνι γίνονται αἱ ὀλοὶ μάλιστα αἱ ἡμέραι, καὶ ἀκμαία τῶν πνευμάτων; ἢ ὅτι ἐν μεταβολῇ ἀεὶ πρῶτα ἀορίστει μάλιστα, ὁ δὴ Ὠρίων ἀνατέλλει μὲν ἐν ἀρχῇ ὀπώρας, δύεται δὲ χειμῶνος. ὥστε διὰ τὸ μὴ πω κατεστάναι μίαν ὥραν, ἀλλὰ τὴν μὲν γίνεσθαι, τὴν δὲ παύεσθαι, διὰ ταῦτα ἀνάγκη καὶ τὰ πνεύματα ἀκατάστατα εἶναι. διὰ τὸ ἐπαμφοτερίζειν τὰς ἑκατέρας. καὶ χαλεπὸς ὁ λέγων καὶ δυσὶν καὶ ἀνατέλλουσιν ὁ Ὠρίων, διὰ τὴν ἀορίστειαν τῆς ὥρας· ἀνάγκη γὰρ παραχωρεῖν καὶ ἀνώμαλον. Διὰ τί ὁ νυκτερινὸς Βορέας, τεταγμένος λήγει; πότερον ὅτι ἀπὸ μικρᾶς καὶ ἀσθενοῦς ἀρχῆς; ἢ τρίτη δὲ χρίσιμος. ἢ ὅτι ἀθρόος ἢ ἔκχυσις, ὥσπερ τῶν ἐκνεφιῶν; ταχεῖα οὖν ἡ παῦλα.

Διὰ τί Βορέαν πλῆθοι πνέουσι τῶν ἀνέμων; ἢ διὰ τὸ πρὸς τοῦτο τὸν οἰκουμενίου τὸ τόπον ἐπιστρέφεσθαι ὄντι ὑψηλῷ, καὶ ἔξω ἵστασθαι, καὶ πλήρης χιόνος, ἢ ὅτε ποτὲ ἔνια ὄρη λείπεται; ὁ πολὺς οὖν, συναγομένων τῶν πεπηγότων, πολλάκις πνεῦμα γίνεται. τοῦτο δέ ἐστι Βορέας, ὁ ἐκ τῶν ἀπὸ τῆς ἄρκτου τόπων πνεῦμα. Διὰ τί οἱ νότοι πνέουσι μὴ [τὸ] χειμῶνος καὶ ἔαρος ἀρχομένου, καὶ μεταπίπτουσι λήγοντος· εἰσὶ δ' [οἱ] κυματώδεις καὶ συνεστραμμένοι, καὶ τοῖς ἐν Λιβύῃ ὁμοίως ψυχροὶ, ὡς οἱ Βορέαι ἐν ταύτῃ; ἢ διότι πλησίον τῆς ἡλίου ὄντος, ἀνάγκη κινεῖσθαι τὰ πνεύματα; ὁ δ' ἥλιος, τὸν χειμῶνα πρὸς νότον φέρει, καὶ τὸν μὲν ἔαρος ἀρχομένου, τὸν δὲ μεταπίπτοντα τελευτῶντος, ἤδη θερμαίνει. ὁ δὲ θέρος, πρὸς Βορέαν φέρεται, ἐκείνους δὲ ἀπο-

λείπει

λείπῃ τὰς τόπους. θερμὸς δέ ἐστι, διὰ τὸ μίγνυσθαι τὸ πνεῦμα τῷ κατὰ Λιβύην ἀέρι θερμῷ ὄντι· καὶ διὰ τοῦτο μεγαλοκύμων, νοτίζειν ποιῶν τὸ θέρος, ἐμπίπτων εἰς τὴν θάλατταν. Διὰ τί ὁ νότος δεξιώδης; ἢ ὅτι ὑγρὰ καὶ θερμὰ ποιεῖ τὰ σώματα, ταῦτα δ' σήπει μάλιστα; οἱ δὲ ἐκ θαλάττης νότοι, ἀγαθοὶ φυτοῖς. ἐκ θαλάττης γὰρ αὐξῆς τροφὴ πίπτει· καὶ τὴν Ἀττικὴν τὸν Θεμιστοκλέα πεδίον αἴτιον, διότι ἀπεψυγμένος ἀφικνεῖται. αἱ δ' ἐρυσίβαι γίνονται ὑπὸ ὑγρότητος, θερμῆς μὲν, δηλοτείας δέ. Διὰ τί ἄνεμος ὀλίγος τοῦ τῶν ἐκλείψεων ὡς τὰ πολλὰ ἀκρόνυχον μὲν, τοῦ τῶν μεσονυκτίων ἐκλείψεων· μεσονύκτιον δ', τοῦ τῶν ἑῴων; ἢ διότι ἀμφοτέρωθεν ὁ θερμὸν ὁ ἀπὸ τοῦ σελήνους, διὰ τὸ πλησίον ἤδη φορὰν εἶναι, ἐν ᾧ χρόνῳ, ἐξ οὗ ἡ ἔκλειψις; ἀνιεμένου οὖν ᾧ κατεῖχε ὁ ἀήρ, καὶ ἠρέμει, πάλιν κινεῖται, καὶ γίνεται πνεῦμα τὸ ὀψιαίτερον ἐκλείψεως ὀψιαίτερον. Διὰ τί ὁ νότος οὐκ ἀέρχεται μὲν, ἀλλὰ λήγων, ὕετος; πότερον ὅτι πόρρωθεν σωπάζει τὸ ἄερα; ὀλίγον δὲ σωπήσαντος τὸ ὕδωρ, σωπήσαι δὲ ὑστερον ἢ ἄρξαι. ἢ ὅτι ἀέρχεται μὲν θερμὸς ὄντος ὁ ἀὴρ ἔτι, διὰ τὸ ἐκ τοιούτου ἐληλυθέναι; ὅπου δὲ νικήσας ὁ μὲν ψυχθεὶς, σωπήσαι μᾶλλον εἰς ὕδωρ. Διὰ τί ὁ νότος, ὅταν μὲν ἐλάττων ᾖ, αἴθριός ἐστιν· ὅταν δὲ μέγας, νεφώδης καὶ χειμωνιώτερος; πότερον, ὥσπερ τινες λέγουσι, διὰ τὴν ἀρχήν; ἐὰν μὲν γὰρ ἀπ' ἐλάττονος, αἴθριος· ἐὰν δ' ἀπὸ πλείονος ὁρμήσῃ, νεφελώδης. ἢ ὅτι ἐλάττων ἀρχόμενος ἐστιν· ὥστε καὶ πολὺν ἄερα ὠθεῖ; ὅταν τέλος δὲ, εἰκὸς γίνεσθαι μέγας. διὸ καὶ παροιμιάζονται, Ἀρχομένῳ γε νότῳ, καὶ λήγοντι Βορέα. Διὰ τί ποτε τὸν μὲν ἀπὸ τοῦ ἕω τὰ πνεύματα τὰ τῆς ὥρας δοκεῖ, [καὶ] ἀφ' ἑσπέρας; ἢ ὅτι ὅταν μηκέτι κατὰ τὸν ἥλιος, ἀφιέμενος ὁ ἀὴρ ῥᾳδίως δυόντος τε ἤδη ἐκλείπῃ νέφη, ἀφ' ὧν οἱ ζέφυροι καὶ ὅσον αὖ ἐπαγάγῃ ἐκείνοις τοῖς ἐν ᾧ κάτω ἡμισφαιρίῳ οἰκοῦσιν, ἑωθινὸν πνεῦμα γίνεται. παναύλια δὲ, ὅταν δυόντος ἐν τῷ κάτω μέρει, ἐκείνοις τε ζέφυρος ποιῆσαι, καὶ ἐνταῦθα ἑωθινὸν πνεῦμα, ἀπὸ τοῦ

ἐπομβρία ἀέρος ἀπῳ. Διὰ τοῦτο καὶ καταλάβη δῆλον ἄνεμον, μει-
κβ ζων γ̅ς ἀερομβρία, ὅτι πρὸς ἑσπέρᾳ ἐστί. Διὰ τί οἱ κωνες τὰ ἴχνη κι-
σα δύσκολοι ζεφύρου πνέοντος; ἢ δῆλον μάλισα συλλέγει, διὰ τὸ
συνεχέσαι ἐν τῷ ἀνέμῳ, καὶ μάλισα ὑπὸ τῶν γλίσχρων πνῶν;
κγ Διὰ τί ὅταν ἀστέρες διάπτωσιν, ἄνεμου σημεῖον; ἢ ὅτι ὑπὸ τῆς
πνεύματος φέρον), καὶ πρόσθεν ἐκ γ̅ς πνεῦμα, ἢ παρ' ἡμῶν;
δι' ὃ καὶ ἀφ' οὗ ἂν τόπου φέρωνται οἱ ἀστέρες, ἐν τούτῳ γ̅ πνεῦμα γί-
κδ νεται). Διὰ τί μείζας νεφέλας τῷ ἀνέμων ὁ ζέφυρος ἄγει; ἢ
δῆλον ἐκ πελάγους πνῶν, καὶ ἐκ τῶν θαλάτταν; ἐκ πολλῶν γὰρ
κε συνάγει. Διὰ τί οἱ ὀπὸ τέλους ἄνεμοι μέσου; ἢ ὅτι ὅταν ἀ-
κς θρόοι ἐκπνεύσωσιν, ὁλίγον τὸ θερμόν; Διὰ τί ἐὰν πρὸς ἰσημε-
ρείαν λίψ πνεύσῃ, ὕδωρ γ̅ς; ἢ ὅτι καθ' ὃν [αὐτὴ] ὁ ἥλιος τόπον τοῦ
κόσμου, τὰ ἐκεῖθεν πνεύματα κινεῖ; διὸ καὶ ἡ τῶν πνευμάτων πρόσ-
κασις ἐκ τῶν τοῦ ἡλίου φορᾶν γ̅ς. ἐπεὶ δὲ ἡ ἰσημερία μεθόριόν ἐστι
χειμῶνος καὶ θέρους, ὅταν συμβῇ τὸν ἥλιον ἐκ τῶν ἡμῖν φαινομένων
ἰσημερίαν ὑποδεδηκέναι, ἢ ἐκλείπειν τὸ ἀκριβὲς ὄρος, καὶ εἰ
μᾶλλον ἐν τοῖς χειμερίοις, συμβαίνει τότε ἐκ τούτου τοῦ μέρους ἀνέ-
μους πνεῖν, οἷον ὅτι πρὸς τὸν λίβα, οἷον νότους· ὅταν δὲ ὁ ἥλιος μᾶλ-
λον ἐν τῷ χειμερίῳ μέρει τοῦ κόσμου, ἐκ κινουμένου τὰ ἐν αὐτῷ πνεύ-
ματα, τὰ χειμῶνος ἔργα συμβαίνει γίνεσθαι. τούτων δέ ἐστιν ὁ ὄμβρος.
ἔτι δὲ ὅταν ἡ ἰσημερία ἐστὶ καθάπερ χειμὼν καὶ θέρος ἰσοσκελής·
ἐὰν [οὖν] ὁποτερῳοῦν αὐτῶν πρόσθεν ᾖ, δύσμον τὸ ροπεῖον ποιεῖ,
καθάπερ ὅτι τῶν ἰσαζόντων ζυγῶν. ἐπεὶ δὲ ὁ λίψ, ἐκ τε τοῦ χειμε-
ίου τάξεώς ἐστι, καὶ ὑγρὸς φύσει, πρόσθεν ἐν τῇ ἰσημερίᾳ, ῥοπεῖον
χειμῶνος ἐποίησε καὶ ὄμβρον. ὁ γὰρ ὄμβρος, χειμών ἐστιν οἰκεῖος ὢν
κζ [πνεύσαντι] πνεύματι. Διὰ τί ὁ νότος καὶ ὁ λίψ, θερμότε-
οι ὄντες τῶν ἀνέμων, ὁ μὲν, τοῦ βορέου, ὁ δὲ, τοῦ ζεφύρου, ὑδατωδέ-
στεροί εἰσι; καίτοι διὰ ψυχρότητα ὕδωρ ἐστὶ ἀέρος γ̅ς. ἢ γὰρ διὰ
τὸ ἀπω-

ὃ ἀπωθῶν τ̃ Βορέαν, σὺν δῦθεν γ̃ῆς τὰ νέφη· ὁ γὰρ ζέφυρος, καὶ ὁ δῦ-
ρος, ἀπάγουσιν ἄμφω· (ὁμοίως γὰρ πλάγιοι) καὶ οἱ νότοι δὲ πάν-
τες, ὅθεν πνέουσι. πότερον ὅτι ἀντωθεῖται ὃ ψυχρὸν εἴσω μᾶλ-
λον, ὅταν ᾖ ἔξω ὃ θερμὸν μᾶλλον; ἢ ὅτι μᾶλλον καὶ ὅλως ὃ ὅθεν πνέ-
σιν, αἰθέριοι εἰσί); καὶ γὰρ δῦρος, ἀπ' ἠῶος ὅστις· ἔνδεν ἢ χώρα, πρὸς ἑ-
σπέραν κεῖται, καὶ ζέφυρος. ἀλλὰ καὶ διότι μᾶλλον θερμαινόμενος
ὁ ἀὴρ, ὥσπερ καὶ τὰ ὕδατα, τάχιστα καὶ μάλιστα ψύχε). φέρε) οὖν
ὁ μὲν ἀπὸ τ̃ δύρος ἀπ' ἀναβολῆς ἀὴρ, θερμός· ὁ δὲ, ἀπὸ νότου, τ̃ ἀ-
πὸ μεσημβρίας. ὅταν οὖν ἔλθωσιν εἰς τ̃ ψυχρότερον τόπον, ταχὺ
πήγνυ), καὶ συνίστανται εἰς ὕδωρ, [καὶ μᾶλλον ὁ δῦρος ποιεῖ ὕδωρ,]
ὅτι ἀπὸ τ̃ ἡλίου μᾶλλον φέρ τ̃ ἀέρα, καὶ ὁμοίως θερμόν. ὁ γ̃ νότος,
λήγων, ὑδατώδης, ὅτι ψυχρὸς ὁ πρῶτος φερόμενος ἀὴρ ἀπὸ τῆς
θαλάττης· ὁ δὲ τελευταῖος, ἅμα θερμὸς ὤν, ἀπὸ τῆς γῆς χαμίζ. ἢ
οὐ μόνον τοῦτ' αἴτιον, ἀλλ' ὅτι καὶ μείζων λήγων ὁ νότος γ̃ῆς; διὸ καὶ ἡ
παρειμία εἰς αὐτὸν, Ἀρχομένου γε νότου· οἱ δὲ μείζους, ψυχρότεροι.
ὥστε πηγνύς ὕστερον τὰ νέφη. ἢ ἅμα τοῦτο ὑδατωδέστερος ἢ ἀρχό-
μενος; Διὰ τί οἱ ἄνεμοι ξηραίνουσι ψυχροὶ ὄντες; ἢ διότι ἀ- κη
τμίζειν ποιοῦσιν οἱ ψυχρότεροι; Διὰ τί δὲ μᾶλλον ἢ ὁ ἥλιος; ἢ κθ
διότι ἀπάγουσι τὴν ἀτμίδα· ὁ δὲ ἥλιος, καταλείπ; ὑγραίν μᾶλ-
λον οὖν μᾶλλον, ξηραίν δὲ ἧττον. Διὰ τί ὁ χειμὼν μόνος τ̃ ἀνέ- λ
μων ἐφ' ἑαυτὸν ἄγ τὰ νέφη; ὥσπερ καὶ ἡ παρειμία λέγ, Ἕλκων
ἐφ' αὑτὸν ὡς περ χειμὼν νέφος. οἱ γὰρ ὑγροὶ, ὅταν αὖ πνέωσιν, συνα-
θροίζειν ἀναγκάζουσι. πότερον αἴτιον, ὅτι ἅμα ὁ συναγμὸς πνε; ἢ οὐκ ἂν
ἐλάθανεν, ἀλλὰ πέφυκε ὃ πνεῦμα κύκλῳ γραμμὴν φέρεσθαι;
οἱ μὲν οὖν ὑγροὶ, πρὸς τὴν γῆν πνέουσι. τοῦτο γ̃ ὃ χεῖλον τῆς γραμ-
μῆς πρὸς τ̃ ἀρκτικὸν, καὶ οὐκ ὀπὶ τὴν γῆν ὅστιν. ὥστε ὅπὶ τὴν ἀρ-
χὴν πνέων, ἐφ' ἑαυτὸν τὰ νέφη ἄγ. Διὰ τί ἀπὸ μὲν τῆς θα- λα
λάττης οὐκ ἀποπν ἔωθεν ψυχρὸν, ἀπὸ δὲ τ̃ ποταμ̃; ἢ ὅτι ἡ

μὴν θάλαττα ὅτιν ἐν ἀναπεπταμένοις τόποις· οἱ δὲ ποταμοὶ, ἐν γωνίοις; ἢ οὖν ἀπὸ τ θαλάττης αὖρα, εἰς πολὺν τόπον σκίδνα· (ὥσπερ εἰκὸς) ἀσθενὴς ἡ δὲ ἀπὸ τῶν ποταμῶν, ἀθρόως φέρεται, καὶ μᾶλλον ἰσχύϊ· διὸ μᾶλλον εἰκότως φαίνεται ψυχρά. ἢ ἃ τοῦτ' ὅτιν αἴτιον; ἀλλ' οἱ μὲν ποταμοὶ, ψυχροί εἰσιν· ἡ δὲ θάλαττα, ὅτε θερμὴ, ὑπὸ ψυχρά; ἢ ἡ αὖρα καὶ ἀποπνοὴ θερμαινομένων ἢ ψυχομένων. ὁπότερον γὰρ δὴ τούτων πάσχῃ, ἀξαεροῦται. ἀξαερουμένου δ' ὕδατος, ὁ ἀὴρ γινόμενος φέρει· ὅτιν αὖρα. τὸ μὲν οὖν ἀπὸ τ ψυχρῶν, ψυχρὸν εἰκότως ἀποπνεῖ· τὰ δὲ ἀπὸ τῶν σφόδρα θερμῶν ἀποπνέοντα, ψύχεται, καὶ γίγ ψυχρά. τὰς μὲν οὖν ποταμοὺς ψυχροὺς ἀποφαίνειν δύσκολον ἂν· ἡ δὲ θάλαττα, οὐδὲ ψυχρὰ οὐδὲ θερμὴ σφόδρα ὅτιν. ὅτε οὖν τὸ ἀποπνέον ψυχρὸν ἀπ' αὐτῆς ὅτι, ἀφ' οὗ μὴ ψυχρὸν εἰ) σφόδρα· ὅτε ψύχεται ταχὺ, ἀφ' οὗ μὴ θερμὸν εἰ)

λβ σφόδρα. Διὰ τί ὁ ζέφυρος δύσδιάνυτος καὶ ἥδιστος δοκῆ εἰ) τῶν ἀνέμων, καὶ οἷς Ὅμηρος ἐν τῷ Ἠλυσίῳ πεδίῳ, Ἀλλ' ἀεὶ ζεφύρου λιγὺ πνείοντος ἀῆται; ἢ πρῶτον μὲν, ὅτι ἔχῃ τὸν τῶν ἀέρος κράσιν, ὅτε γὰρ θερμὸς, ὡς περ οἱ ἀπὸ μεσημβρίας καὶ ἕω· ὅτε ψυχρὸς, ὡς περ οἱ ἀπὸ τ ἄρκτου· [ἀλλ' ἐν μεθορίῳ ὅτι τ ψυχρῶν καὶ θερμῶν πνευμάτων· κρατίνων δ' ἀμφοῖν, τ δυνάμεως αὐτ κοινωνῆ· διὸ καὶ δύσκριτός ὅτι,] καὶ πνῆ ἔαρος μάλιστα· ἐπὶ τὰ πνεύματα ῥεύσας), ἢ εἰς παραυλίαν, ἢ εἰς τὰ δεξιά. μὴ οὖν τ βορέαν πνέων (ὅπου δεξιὰ γὰρ ὁ τόπος) δύσκριμνος, ὡς περ ῥᾳδιάχαλεπον ῥεῖος. καὶ ἅμα ὅταν ἀποκλίνῃ, δύσκολα εἴωθε γίνεσθαι· ὡς ὀψιτοπολύ. ὁ δὲ βορέας κλιμακίας [ὅτι] ἄνεμος. [καὶ ὁ ἀπηλιώτης δὲ ἐν τῷ μέσῳ ὢν τ θερμῶν καὶ τ ψυχρῶν πνευμάτων, ἥπιον αὐτοῖς κοινωνεῖ· ἀπηλιώτης μὲν γὰρ πνέων, τὰ ῥεύματα νότου πνεύματα κινεῖ· (ἐνταῦθα γὰρ ἡ μεταίσασις αὐτοῦ ὅτι) κινῶν δὲ ὁ μίνυθ) αὐτοῖς. ὁ δὲ ζέφυρος, καὶ κινήσας ἐκ τῶν νοτίων, καὶ πνέων κινεῖ τὰ βόρεια. τελευτᾷ γὰρ ἐνταῦθα ἡ ῥεῖσις τῶν πνευμάτων.

μάτων. δι᾽ τῶν μὲν τὸν τελευτῶν, τῶν δὲ τὸν ἀρχὸν ἔχων ἐν
αὑτῷ, δικαίως ἡδὺς ὄσι καὶ δοκῆ εἶ).] Διὰ τί ὅτι κωὶ νότος λϛ
πνῆ τοῖς ἄστροις δυομένοις, ἢ ὅτι τελλοισιν· οὐχ ἥκιστα δὲ ὅτι τού-
του; δῆλον οὖν ὅτι πνεύματα μάλιστα ὅτι τότῳ καὶ μετ᾽ αὐτόν.
ἐπεὶ δὲ πνίγῆ, καὶ πνεύματα εἰκότως ἐστ᾽ αὐτῷ τὰ θερμόταται κι-
νῆται· ὁ δὲ νότος, θερμός ὄσιν. ἐπεὶ δὲ εἴληφε μάλιστα ἐκ τῶν ἀν-
αλίων εἰς τὰ ἀναλία μεταβαλῆ, τοῦ κωὸς δὲ οἱ τοῦ εὐδρομοι
πνέουσιν ὄντες βορέαι, εἰκότως μὴ κωὰ νότος πνῆ· ὅτι δ᾽ ὅτιοσ-
μαίνῆ μᾶλλον, ὅτι τέλλοισι δὲ τοῖς ἄστροις· ὃ δ᾽ ὅτιοσμαίνειν ὄσι, μετα-
βολὴν τ᾽ ἀέρος ποιῆν· μεταβαλῆ δὲ πολύτα εἰς τὰς ἀναλίας ἢ τὰς
ὅτι δεξιὰ αἰέμοις τὰ πνεύματα. ἐπεὶ δὲ βορέας εἰς τὰς ὅτι δε-
ξίας μεταβαλῆ, εἶτ᾽ αὖ αὐτῷ λοιπὸν εἰς νότον μεταβαλῆν. ἔστι δὲ καὶ
ἡ μετὰ τὰς χειμερινὰς ἑξῆς πεντεκαιδεκάτη νότιος, διὰ δ᾽ τὰς
μὲν ἑξῆς ἀρχὴν ἵνα δῆ), κινῆν δὲ τὸν κατ᾽ αὐτὸν μάλιστα
ἀέρα τὸν ἥλιον, δῆ) δὲ ἐν ταύταις ταῖς ἑξῆς τοῦς νότον. κα-
θάπερ οὖν καὶ τὰ ἀπὸ αἰγατολῆς χιόνων, ἀπηλιώτας αἰέμους ἤγει-
ρεν· ὕτω καὶ τὰ ἀπὸ μεσημβρείας χιόνων, νότους ἐγείρῆ. διὰ τί
δὲ ἀπὸ ἑξῆς ποιῆ τοῦτο, διὰ δ᾽ βραχυτάτας ποιεῖσθαι τὰς με-
ταξάσῆς τότε· ἀλλ᾽ ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ, διὰ δ᾽ τὸν χρόνον τοῦτον
συμμέτρως ἔχειν τῇ κατὰ τὸν μετάσασιν τοῦτῃ φαντασία. ὅλου
γὰρ ὄσι μέρος εὐσημοτάτου ὁ εἰρημένος χρόνος. Διὰ τί ὁ ζέ- λδ
φυρος τοῦς τὸν δείλιον πνῆ, τοῦτοι δὲ οὔ, ἢ αἴτιος μὲν ὄσιν ὡς
ἐπὶ τοπολὺ τῶν πνευμάτων ὁ ἥλιος αἰατέλλων καὶ δυόμενος; ὅταν
μὲν οὖν ἐγγὺς ὄντα τ᾽ αἰέρα διαθερμαίνων πέτῃ καὶ διακρίνῃ, εἰς πνεῦ-
μα διακρίνῆ· ἐὰν δ᾽ ἢ πνευμάτων δῆς ὁ ἀὴρ, ἐπὶ μᾶλλον ἐκπνευμα-
τοῦται [ὁ ἀὴρ] ἀπὸ τοῦ ἡλίου. ὅταν μὲν οὖν ἐπ᾽ αἰατολῆ ἢ ὁ ἥλιος,
πόρρω ὄσι τ᾽ ζεφύρου· ἀπὸ γὰρ δυσμῶν πνῆ· ὅταν δ᾽ ἐπὶ δυόμενος ἤδη,
τότε διακεχριμένον ὄσι τὸ πνεῦμα τελέως. ἀπὸ δὲ μέσου ἡμέρας

καὶ τοὺς τὸν δείλαιον, συμμένοντα ἔχει τοὺς ὁ Διὸς θερμὸν καὶ ξηρόν. Διὰ ταῦτα δὲ καὶ ὁ ἀπηλιώτης τοῦτοι ἔρχεται πνεῖ. τὸ γὰρ ὑπὸ γῆς ἀέρος τῆς νυκτὸς ἐξυγραινόμενος, καὶ τῇ γῇ πλησιάσαντος διὰ βάρος, ἕωθεν ξηραίνων αὐτὸν ὁ ἥλιος, τὸ καθ' αὐτὸν κινεῖ τοῦτον. ὃ δὲ ἀπὸ τοῦ ἡλίου πνεῦμα δυνατέλλοντος εὐθὺ ἐστὶν, ἀπηλιώτης καλεῖται. Διὰ τί αἰθριώτερον τὸ ἡλίου, καὶ αὐξαίνεται μᾶλλον τὰ πνεύματα; ἢ ὅτι ὃ πνεῦμά ἐστιν, ἤτοι τοῦ ἀέρος, ἢ τοῦ ἀναχθέντος ὑγροῦ κίνησις; αὕτη δὲ, ὅταν μὲν ἐλάττων ἢ, ταχὺ καταναλίσκεται ὑπὸ τοῦ ἡλίου· (ὥστε οὐ γίνεται πνεῦμα) ὅταν δὲ πλείων, κινεῖται μᾶλλον τοῦ ἡλίου αὐξανομένου. ὁ γὰρ ἥλιος, ἀρχὴ τοῦ κινήσεώς ἐστιν. Διὰ τί ὁ ζέφυρος τῆς δείλης πνεῖ; ἢ ἄπνοια τὰ πνεύματα τοῦ ἡλίου ξηραίνοντος ὑγρὸν γίνεται; τότε γὰρ συνίσταται, ὅταν ἡ τοῦ θερμοῦ δύναμις πλησιάζῃ, ἐξαίρει. ὁ δὲ ζέφυρος ἀφ' ἑσπέρας πνεῖ. εἰκότως οὖν τῆς δείλης γίνεται. τότε γὰρ ὁ ἥλιος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ ἀφικνεῖται. καὶ ὁ βορέας καὶ ὁ νότος διὰ τοῦτο πλεῖστάκις πνέουσιν, ὅτι ὁ χειμὼν τοῦτοι τοῦ χειμῶνος κρατοῦντος, κατ' εὐθυωρίαν ἥκιστα δύναται ξηραίνειν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκ τοῦ πλαγίου. ὁ μὲν οὖν νότος καὶ βορέας, ἐκ τοῦ ἐφ' ἑκάτερα τόπων τῆς τοῦ ἡλίου φορᾶς πνέουσιν· οἱ δὲ ἄλλοι, μᾶλλον ἐκ τοῦ κατ' ἀντικρύ. Πότερον ὃ πνεῦμα ἀπὸ πηγῆς τινος φέρει; ὥσπερ ὃ ὕδωρ· καὶ ταύτης ἐστὶν ἐκ ἔστιν ἀνωτέρω αὖθι ἐνεχθῆναι; ἢ οὔ; καὶ πότερον ἀπὸ ἑνὸς σημείου, ἢ ἀπὸ πλείονος τόπου; ἔνια μὲν οὖν ἐστιν ὅμοια· ἃ καὶ ὅπου τοῦ ὑδάτων συμβαίνει γίνεσθαι. τό τε γὰρ ὕδωρ, ὅταν εἰς ὃ κάτωθεν φέρῃ, θᾶττον ῥεῖ, ἢ ὅταν ἐν τῷ ὅπου πέδῳ καὶ ὁμαλῷ λιμνάζῃ· ὁμοίως δὲ καὶ τὰ πνεύματα. ὅπου μὲν γὰρ τοῖς ἄκροις καὶ τοῖς ὑψηλοῖς, ἀεὶ ἐν κινήσει ὁ ἀὴρ· ἐν δὲ τοῖς κοίλοις ἠρεμεῖ πολλάκις, καὶ ἄπνοια γίνεται. ἐπὶ ὅπου τοῖς σφόδρα ὑψηλοῖς ὄρεσιν, ἃ γίνεται τὰ πνεύματα, ἢ ὅπου τοῦ Ἄθω, καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς τοιούτοις. σημεῖον δέ· ἃ γὰρ αἰεὶ καταλεί-

ταλείπωσιν οἱ τῷ πρεσβυτέρῳ ἔτει γιόντες, δυσείσκεσθαί φασι σχεμόνισμα τῷ ὑστέρῳ. δῆλον οὖν ὅτι ὥσπερ ἀπὸ πηγῆς ὕλης, καὶ ἡ τῶν πνεύματος φορὰ γίνεται. εἰς ὃ ἄνω οὖν οὐκ ἔτι δυνατὸν διικνεῖσθαι. Διὰ τοῦτο οὖν ὅτι τοῖς ὑψηλοῖς τοῦτο συμβαίνει. ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τῷ ὕδατι τὸ ὕδατος εἶη. ὅταν γὰρ ὕδωρ λάβωμεν, ὅταν πνεῦμα ἐξαίσιον ᾖ τοῖς ὑψηλοῖς φαίνεσθαι γίνεται. Διὰ τί ποτε τὸ μὲν νότου πνέοντος, λη ἡ θάλαττα κυανέα γίνεται· τὸ δὲ βορέου, ξοφώδης; ἢ ὅτι ὁ βορέας ἦττον τὴν θάλατταν ταράττει; ὃ δὲ ἀνακτότερον ἅπαν, μέλαν φαίνεται.

Διὰ τί οἱ νότοι μικρὰ μὲν πνέοντες, ὑ ποιοῦσιν ὀπτίνεφιν ἢ τοι λθ σωνέφαν· μεγάλοι δὲ γιόμενοι, ὀπτινεφεῖς; ἢ διότι μικροὶ μὲν πνέοντες, ὑ δυνατὸν πολλὰ νέφη ποιεῖν; ὀλίγον οὖν τόπον κατέχουσιν. ὅταν δὲ μεγάλοι γένωνται, πολλὰ ἀπωθοῦσι· διὸ ὀδοχεῖσι μᾶλλον ὀπτινεφεῖν. Διὰ τί ὁ μὲν βορέας ἀρχόμενος, μέγας· λήγων δέ, μ μικρός· ὁ δὲ νότος, ἀρχόμενος, μικρός· λήγων δέ, μέγας; ἢ ὅτι ὁ μὲν βορέας, ἐγγὺς ἡμῶν· ὁ δὲ νότος, πόρρω; ὁ μὲν οὖν, ὅταν ἄρξηται, δύσις παρ' ἡμῖν· ὃ δέ, ἅτε διὰ πολλῆς χώρας, ἡ ἀρχὴ διασκεδαννυται, καὶ τοῖς ἡμᾶς μικρὸν ἀφικνεῖται αὐτῆς τὸ πρῶτον· τῆς δὲ τελευτῆς ἧττον μὲν, αἰσθανόμεθα, τὸ δὲ, ὅλως οὐκ αἰσθανόμεθα. ὥστε εἰκότως ὁ μὲν, ἀσθενὴς, παυόμενος· (ἀσθενὴς γὰρ ἡ τελευτὴ πάντων) ὁ δέ, τῆς γὰρ τελευτῆς οὐκέτι αἰσθανόμεθα αὐτοῦ. Διὰ τί ὃ μὲν μα χάλποι εἰσὶ, ζεσταίνει γίνον· ὃ δὲ ἀναπεταμένα μὲν πελάγη, ὑ γίνον; ἢ διότι εἰς μὲν τοὺς χάλπους ῥέον ὑ διασπᾶται τὸ πνεῦμα μᾶλλον, ἀλλ' ἀθρόον ὅτι πολὺ φέρει· ἐν δὲ τοῖς ἀναπεταμένοις, ἐξ ἀρχῆς τε αἱ ἀπορίαι δύσις διασπῶν μᾶλλον· καὶ ὅταν ῥέωσι, ταὐτὸ πάσχουσι, διὰ τὸ πολλαχῇ ἐξιέναι ὁρμᾶσθαι. ἔστι γὰρ ἡ ζεσταίνει, ἀπορος ἀνάκλασις. Διὰ τί λέγεται, Ἀρχομένου τε νότου καὶ μβ λήγοντος βορέου; ἢ διότι ὁ μὲν βορέας, διὰ τὸ ἐοικέναι ἡμᾶς αὐτῷ, καὶ εἰ τὴν οἴκησιν πρὸς ἄρκτον, δύσις μέγα πνεῖ; ἅμα γὰρ ἀρ-

χεται καὶ πάρεστ. διὸ ὁ παυόμενος, ἡδὺ πνεῖ. [τότε γὰρ ἀσθενὴς πνεῖ.]
μγ ὁ δὲ νότος, ἀφ' οὗ ὁ πόρρωθεν, ὕστερον μείζων ἀφικνεῖται. Διὰ τί
ἐν τοῖς νοτίοις βαρύτερον ἔχουσι καὶ ἀδυνατώτερον οἱ ἄνθρωποι; ἢ
δῆτι ἐξ ὀλίγου πολὺ ὑγρὸν γίγνεται, ἀφ' οὗ τὸν ἀλέαν, καὶ
μδ ἐκ πυθμένος κοῦφα ὑγρὸν βαρύ· εἶτα ἡ δυνάμις ἀτονεῖ; Διὰ
τί ἐν τοῖς βορείοις βρωτικώτεροι ἢ ἐν τοῖς νοτίοις; ἢ δῆτι ψυχόπε-
με ρα τὰ βόρεια; Διὰ τί ὁ νότος ὑπνώδης κατ' αὐτὸν τὸν Αἴγυπτον
τὰ πρὸς θάλατταν, ὑδρηλὸν ὄσον ἡμέρας δρόμον καὶ νυκτός· τὰ δὲ ὑπὲρ
Μέμφεως καὶ ἀποξόντι δρόμον ἡμέρας καὶ νυκτός, λαμπρός· καὶ
πρὸς ἑσπέραν ὑπνώδης, ὅσον δύο ἡμερῶν καὶ νυκτῶν δρόμον· τὰ δὲ πρὸς
ἕω λίβες πνέουσιν; ἢ δῆτι κοίλη τὰ κάτω ἡ Αἴγυπτός ἐστι· διὸ ὑφ-
μς πίστηται αὐτῆς; ἄνω δὲ καὶ πόρρω οἱ τόποι ὑψηλότεροι. Διὰ τί
ὁ νότος, ἀρχόμενος μὲν, μικρός ἐστι· λήγων δὲ, μείζων γίγνεται· ὁ δὲ βο-
» ρέας, ἀνάπαλιν; διὸ ὁ [καὶ] ἡ παροιμία λέγει, - δοῦ πλὴν Ἀργέ-
» στου τε νότου καὶ λήγοντος βορέαο. ἢ δῆτι πρὸς ἄρκτον μᾶλλον ἡ
πρὸς μεσημβρίαν οἰκοῦμεν; πνεῖ δὲ ὁ μὲν βορέας, ἀπὸ τῆς ἄρκτου·
ὁ δὲ νότος, ἀπὸ τῆς μεσημβρίας. εἰκότως οὖν ὁ μὲν, ἀρχόμενος [ἀν-
θρώπους] σφοδρῶς πρόσκειται τοῖς πλησίον τόποις μᾶλλον, καὶ μᾶ
λιστα μεταλλάττει· ὁ δὲ σφοδρὸν πρὸς ἐκείνους. ὁ δὲ νότος, τέναισιν
ἀρχόμενος μὲν, τοῖς πρὸς μεσημβρίαν οἰκοῦσιν ἔθηκεν· ἐπιφθονῶν
μζ προσμαλάξῃ, τοῖς πρὸς ἄρκτον λαμπρὸς καταπνεῖ. Διὰ τί
» λέγεται, Εἰ δὲ ὁ νότος βορέαν προκαλέσαιτο, αὐλὶξ χθαμών; ἢ ὅτι ὁ
νότος τοιοῦτός ἐστιν, οἷος νεφέλας καὶ ὕδωρ πολὺ συναίρειν; ὅταν οὖν
τοιαύτης τὴν κατάστασιν ὅσης ὅταν πνεύσῃ ὁ βορέας, πολλῆς ἀπο-
» ύλης ἐπαρχούσης, πήγνυσι, καὶ χθαμώνα ποιεῖ. διὸ λέγεται, Εἰ βορέ-
» ρας πηλὸν καταλήψεται, αὐλὶξ χθαμών. ὁ δὲ πηλὸς, καὶ ὅλως τὰ ὑ-
μη δατα, ἐπὶ τοῦ νότου ἥκιστα, ἢ πλησάκις γίγνεται. Διὰ τί ὅτι
μὲν τῷ νότῳ ταχὺς ὁ βορέας, ὅτι δὲ τούτου ὁ νότος οὐ ταχὺς ὅτι πα-

πολῆς; ἢ ὅτι παρ' μὲν, ἐγγύθεν· παρ' ὃ, πόρρωθεν ἡ ἀφιξις; ἡ γὰρ οἴκησις πρὸς βορέαν ἡμῖν. Διὰ τί τὰ πνεύματα ψυχρά ἐστιν, ὃν μθ
τα ἀπὸ τῆς τοῦ θερμοῦ συγκινήσεως; ἢ ὑπὸ πάντως ἡ ὑπὸ τοῦ θερμοῦ
κίνησις θερμὴ γίνῃ, ἐὰν μὴ ἕτερον τινὰ γίνηται; ἀλλ' ἐὰν μὲν ἀ-
5 θρόως ἐμπίπτῃ, [καὶ αὐτὸ ὃ ἀφιεὶ] θερμή· ἐὰν ὃ μετὰ σφοδροῦ καὶ
σμικροῦ, αὐτὴ μὲν θερμή· ὁ δὲ ὑπὸ τούτου κινούμενος ἀήρ, οἷος ἂν
ποτε τυγχάνῃ πρόσπαρχων, τοιαύτην καὶ τὴν κίνησιν ἀπετέλεσεν·
ὥσπερ καὶ ὅτι τοῦ σώματος. φασὶ γὰρ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ θερμὸν καὶ ψυ-
χρὸν [ἡμᾶς] πνεῖν. τοῦτο δὲ οὐκ ἀληθές· ἀλλὰ ὃ μὲν ἰσχυρὸν, θερμὸν
10 ἀεί. σημεῖον δὲ ὅ, ἐὰν εἰς πρόσαντες ᾖ, τοιοῦτον φαίνεσθαι. μᾶλλον φέ-
ρει δὲ καὶ ἡ ἔκπνωσις αὐτοῦ. ἐὰν μὲν γὰρ μᾶλλον πολλοῦ ἀφιῶσιν ἀνθρώ-
ποντες, θερμὸν φαίνεται, μᾶλλον δὲ αὐτοῦ αἰσθάνεσθαι· ἐὰν δὲ μᾶλλον
θερμότερον γινόμενον, ὡθεῖ τὸν πλησίον ἀέρα, κἀκεῖνος τὸν ἐχόμε-
νον. ψυχροῦ δὲ ὄντος τοῦ ἀέρος, καὶ ἡ κίνησις αὐτοῦ ψυχρὰ γίνεται. μήπο-
15 τε δὲ καὶ ὅτι τῶν πνευμάτων ὃ αὐτὸ συμβαίνει, καὶ μᾶλλον ἢ
πρόσθεν κίνησις· εἶτ' ἐκεῖνον μὲν διώκει, ἕτερος δὲ ἀὴρ ὑπερβάλλει. διὸ
καὶ τοῦ μὲν θέρους θερμὰ, τοῦ δὲ χειμῶνος, ψυχρὰ τὰ πνεύματα, ὅ-
τι ἐν ἑκατέρῳ τοιοῦτος ὁ ἀὴρ ὁ πρόσπαρχων· ἐπεὶ ὅτι γε οὐ τοῦτο
ὑφ' ἑαυτῆς κινούμενος ὁ ἀὴρ, οὔτε ὑπὸ τοῦ θερμοῦ κρατούμενος φέρε-
20 ται ταύτῃ τῇ φορᾷ, δῆλον· οὐ μόνον τούτῳ ὅτι θερμαίνει τὰ πνεύ-
ματα πλείονος τοῦ θερμοῦ ὄντος, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἄνω ἐφέρετο. ὃ γὰρ
πῦρ, δεινὸν· ὃ δὲ ψυχρὸν, κάτω πέφυκε φέρεσθαι· τὰ δὲ πνεύμα-
τα, πλάγια εἰκότως. ἐπεὶ γὰρ ὃ μὲν, ἄνω, ὃ δὲ, κάτω βιάζεται, καὶ
σφοδρότερον κρατεῖ, μένει δὲ οὐκ οἷόν τε, λοξὸν τὴν φορὰν εἰκότως
25 γίνεσθαι. Διὰ τί οἱ νότοι ἐν τῇ Λιβύῃ ψυχροὶ, ὥσπερ παρ' ἡμῖν οἱ
βορέαι; ἢ πρῶτον μὲν, ὅτι ὃ ἐγγύτερον ἐστὶν ἡμῖν τε κἀκείνοις τῆς
ἕξεως τῆς πνευμάτων. εἰ γὰρ, ὥσπερ εἴπομεν, ὅτι τὰ πνεύ-
ματα, τοῖς ἐγγύτερον ψυχρότερα ἔσται, ὅτι τὸ σφοδρότητα τῆς κι-

νήσεως. εἰς γὰρ τὸ πόρρω τοῦ ἡσυχάσης, ὅλα χεῖται. διὸ οὐ χὴ παρ' ἡμῖν οἱ βορέαι ψυχροὶ, ὅτι ἐγγυτέρω πόλου τελοῦσι, χὴ τοῦ τῆ ἀρκτῳ οἰκοῦμεν.

να Διὰ τί οἱ νότοι οἱ ξηροὶ καὶ μὴ ὑδατώδεις, πυρετώδεις; ἢ ὅτι ἐγγὺς τῆς θερμῆς ἀλλοτρίας ἐμποιοῦσι τοῖς σώμασιν; εἰσὶ γὰρ ὑγροὶ χὴ θερμοὶ φύσει. τοῦτο δ' ὅτι φύσει πυρετῶδες· ὁ γὰρ πυρετὸς, ἐκ ἀμφοτέρων [τούτων] ὅτιν ἐκβολῆς. ὅταν μὲν οὖν ἐκ τῆς ἡλίου δύνῃ ὕδατος πνέωσι, ταύτῃ τῇ πάξει· ὅταν δ' ἅμα τῷ ὕδατι, ὁ

νβ ὕδωρ καταψύχει. Διὰ τί οἱ ἐτησίαι ταύτῃ δὴ τῇ ὥρᾳ αὖ χὴ τοσοῦτοι πνέουσι; καὶ διὰ τί λήγουσης τῆς ἡμέρας λήγουσι, καὶ τ' νυκτὸς ὄ πνέουσιν; ἢ τοῦτο μὲν, διὰ τὸ χιόνα τὴν θερμὴν ποιεῖσθαι ἐκ τῆς ἡλίου πρὸς ἑαυτὸν χὴ τὴν νύκτα; ὅλως δὲ πνέουσι, ὅταν ὁ ἥλιος καῦσιν χὴ λύμην ἄρξηται τ' πρὸς βορέαν πάγον. ἀρχο-

νγ μὲν οὖν, οἱ πρόδρομοι· ἤδη γὰρ λυομένου, οἱ ἐτησίαι. Διὰ τί ὁ ζέφυρος λιπαρώτατός τε τ' ἀνέμων χὴ ψυχρότατος· χὴ δύο ὥρας πνεῖ μάλιστα, ἔαρ τε χὴ μετόπωρον· χὴ πρὸς ἑαυτὸν τῆς ἡμέρας, καὶ ὅτι τὴν γῆν μάλιστα; ἢ ψυχρὸς μὲν, διὰ τὸ πνεῖν ἀπὸ τῆς θαλάττης χὴ [διὰ] πεδίων ἀναπεπταμένων; ἦπου μὲν οὖν ψυχρὸς τῷ βορέᾳ, διὰ τὸ ἀφ' ὕδατος πνεῖ μαλακωτέρου χὴ μὴ χιόνος πνεῖν. ψυχρὸς δὲ, διὰ τὸ μὴ χειμῶνα, ἀρτι τ' ἡλίου καταδύντος, πνεῖν. χὴ μεταπίπτουσι, ὅτι οὐκέτι καῦσις ὁ ἥλιος· ἐ γὰρ ὥσπερ ἐν γῇ ἐκ ὁμαλῆς τῆς ὕλης, ἀλλὰ πλανᾶται, διὰ τὸ ἐφ' ὑγροῦ βεβηκέναι. χὴ ὁμαλὸς διὰ τὸ αὖθ'· ἐ γὰρ ἀπὸ ὀρέων πνεῖ, οὐδὲ βίαι τὴν ὁμαλὴν, ἀλλὰ ῥᾳδίως ὥσπερ δι' αὐλῶνος ῥέων. τὰ μὲν γὰρ πρὸς βορέαν χὴ νότον, ὀρθὰ [τὰ] πρὸς ἑαυτὰ ἐστίν, ἔστε ὄρος, ἔστε γῆ ὅτιν, ἀλλὰ τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος· ὥστε διὰ τῆς γῆς φέρεται. χὴ πρὸς ἑαυτὸν ἐ τ' ἡμέρας πνεῖ, διὰ τ' τόπον· τότε γὰρ ὁ ἥλιος πλησιάζει τῷ τόπῳ. καὶ τῆς νυκτὸς

νδ παύεται, διὰ τὸ ἐκλείπειν τὴν τοῦ ἡλίου κίνησιν. Διὰ τί ὅταν ὁ νότος πνεῖ, μείζω φαίνεται τὰ πόντα; ἢ ὅτι ζοφωδέστερον τ' ἀέρα

ποιῆς; Διὰ τί τ' μὴν χμῶνα, περὶ ἀπὸ τῆς ἕω τὰ πνεύμα- νε
τα πνῆ· ὃ ὁ θέρος, δείλης, καὶ ἀπὸ δυσμῶν ἡλίου; ἢ ὅτι ἃ ἡμῖν συμ-
βαίνῃ τῷ θέρει, ταῦτα δ' χμῶνος τοῖς ὑπεναντίον τ γῆς ἡμισφαί-
ριον οἰκοῦσιν; ἡμῖν δὲ τῷ χμῶνος περὶ καὶ ἀφ' ἕω τὰ πνεύματα
πνῆ, διὰ δ' τ' αἴρα κάθυγρον ἐν τῇ νυκτὶ διακρίνεσθαι, καὶ κι-
νῆσθαι δ' περὶ ὑπὸ τῶ ἡλίου, καὶ περῶτον τ' ἔλιξα τῶ ἡλίου. ποιῆς ὁ
τῶτο ὁ ἥλιος καὶ περὶ [τῆς] ἀνατολῆς· δι' ὃ αὖραι ἀχ ἧττον περὶ ἀνα-
τολῆς πνέουσιν, ὅπῃ οὕω καὶ ἐφ' ἑαυτὸν ἕλκῃ ὁ ἥλιος τὰ ὑγρά, καὶ κινῆ
περὶ ἀνατολῆς τῶ χμῶνος ὑγρὸν ὄντα τ' παρ' ἡμῖν αἴρα, δῆλον ὡς
καὶ ἐφ' ἑαυτὸν ἀνέλκῃ, ὢν ἐν τῷ κάτω ἡμισφαιρίῳ, καὶ δείλυ ἐκεί-
νοις ὃ ἡμῖν ὅστιν ὁ θέρος. ὥστε συμβαίνῃ αὐτὸν ὑπὸ τ' ἡλίου περὶ ἀνα-
τολῆς παρ' ἡμῶν ἐφ' ἑαυτὸν ἐλκόμενον αἴρα, τῶτον τοῖς κάτω
ἡμέσθαι ζέφυρον, καὶ δείλης πνῆ. ὃ δὲ ἐν τῷ παρ' ἡμῖν χμῶνι, τῆς
ἕω ἐκείνοις συμβαίνῃ· ὃ δὲ ἐν τῷ θέρῃ, τ δείλης ἡμῖν. ὅτε γὰρ παρ'
ἡμῖν θέρος, ἐκῆ χμών ὅστ· καὶ ἡμετέρα δείλη, ἐκείνοις ὄρθρος· καθ'
ὣν ἐκείνοις μὴν, αὔρας ἀπ' ἑῴας συμβαίνῃ πνῆν· ἡμῖν ὄ, ζέφυρος,
διὰ ταὐτὰ τοῖς περιῤῥηθείσοις. ὃ δὲ θέρος καὶ ἑῷαι μὴν ἃ πνέου-
σιν, ὅτι εἰς ἐνεγκώτερον ἔτι τ' παρ' ἡμῖν αἴρα ὁ ἥλιος ἀνατέλλῃ, διὰ δ'
ὀλίγον χρόνου αὐτὸ ἀπογεγονέναι. ζέφυροι ὄ ἃ πνέουσι δείλης τῶ
χμῶνος· ὅτι ἃ ὄν ἐν τῷ κάτω ἡμισφαιρίῳ ἑῷοι ταὐτίῳ τ' ὥραν,
διὰ τὰ περιῤῥηθέντα. ὅθεν ὁ ἥλιος ἐφ' ἑαυτὸν ἕλκων τὰ ὑγρὰ, παρ'
ἡμῖν ζέφυρον ποιῆ. Διὰ τί ὁ ζέφυρος ἀνεμώδης καὶ ἥδιστος δοκῆ νς
εἶναι τῶν ἀνέμων; ἢ ὅτι ἐν μεθορίῳ ὅστι τ' ψυχρῶν καὶ θερμῶν πνευ-
μάτων; κτενιῶν δὲ ἀμφοῖν, τ' δυνάμεως αὐτῶν χαινωνῆ· διὸ ἀνέμα-
τός ὅστιν. ὁ δὲ ἀπηλιώτης ἧττον χαινωνῆ, ὢν ἐν τῷ μέσῳ τῶν αὐτῶν.
ἀπηλιώτης μὲν γὰρ πνέων, τὰ περὶς νότον πνεύματα κινῆ· (ἐν ταύ-
θα γὰρ ἡ μετάβασις αὐτῶ ὅστ) κινῶν δὲ, ἃ μίγνυται αὐτοῖς. ὁ δὲ ζέφυ-
ρος καὶ κινῆται ὑπὸ τῶν νότων, καὶ πνέων κινῆ τὰ βόρεια. τελευτᾷ

γὰρ ἐν ταύτῃ ἡ πρόοδος τῶν πνευμάτων. διὸ ὁ τῶν μὲν τὸ τελευταῖον, τῶν
νζ ὁ τὸ πρῶτον ἔχων ἐν ἑαυτῷ, δικαίως ἡδὺς ὀνομάζεται). Διὰ
τί δ' οἱ μὲν ἔτησιοι τὰ πνεύματα ὑέτιοι; ὅτι, ἐν μὲν τῇ Ἀττικῇ καὶ ταῖς νήσοις, ὁ
Ἑλλησπόντιος· ἐν Ἑλλησπόντῳ δέ, ὁ βορέας, καὶ ἐν Κυρήνῃ· πρὸς δὲ
Λέσβον, νότος; ἢ ὅτι ἀεὶ ἀθροίσεις νεφῶν, ἐν ταύτῃ ὕδωρ; ἐν ταύ-
τῃ γὰρ ἡ πύκνωσις ἀθροίζεται, ὅπου δὴ προσκαθίζεσθαι ἔοικε. διὸ
καὶ ἐν τοῖς ὄρεσι μᾶλλον ὑέτιοι, [ἢ ὅτι δὴ ὁ πλῆθος ἐστὶ ἐξάγειν δυνά-
τιμον· πρὸς καταλαμβανόμενον γὰρ, πυκνοῦται· διὸ δὲ τοῦτο γίνεσθαι, καὶ
ἐν ταῖς ὕλαις μᾶλλον ὑέτιοι.] ἐν Ἑλλησπόντῳ μὲν οὖν δύνωθεν ὁ βο-
ρέας πολλὰ σωρεύει νέφη· πρὸς δὲ τὴν Ἀττικὴν καὶ ταῖς νήσοις, ὁ Ἑλ-
λησπόντιος, ὥσπερ ὕλην ἔχων. καὶ γὰρ πρὸς ἑσπέραν τὰ πολλὰ ἐκ τοῦ βο-
ρέου. πρὸς δὲ Λέσβον, ὁ Λίψ καὶ ὁ νότος, ἐκ τοῦ πελάγους φέροντες,
πολλὰ νέφη πρὸς δύνουσι τὴν χώραν. τὸν αὐτὸν δ' ὅπον καὶ ὅτι τῶν ἄλ-
νη λων. Διὰ τί λέγεται, Μὴ ποτ' ἀπ' ἠπείρου δεῖσης, ἀλλ' ἀπὸ
πόντου Χειμῶνας· θέρους δέ, ἀπ' ἠπείρου μελαίνης; ἢ διότι τοῦ μὲν
χειμῶνος, ἡ θάλαττα θερμοτέρα; ὥστε εἴ τις σωρεύσει, δῆλον ὅτι ἀπ'
ἀρχῆς ἐκ μείζους σωρεύσηκεν· ἐλύθη γὰρ ἄν, ἀφ' οὗ δ' ἐλάχιστον εἰκὸς τὸ πο-
πον. τοῦ δὲ θέρους, ἡ μὲν θάλαττα, ψυχρά, καὶ τὰ πόντια πνεύματα·
ἡ δὲ γῆ, θερμή. ὥστε εἴ τι ἀπὸ τῆς γῆς φέροιτο, ἀφ' μείζονος ἀρχῆς
νθ συρρεύσει. διελύθη γὰρ ἄν, εἰ ἀσθενὲς ἦν. Διὰ τί ἐν τῇ Ἀρκαδίᾳ
ὑετηλῇ ὄσῃ, τὰ μὲν πνεύματα θέν ψυχρότερα τῶν ἀφ' ἁλῶν
λοις· ὅταν δὲ νεμερία ἢ καὶ ὀπτινέφελα, ψυχρά, ὥσπερ ἐν τοῖς ὁμαλέσι τοῖς ἑλώδεσιν; [ἢ ὅτι καὶ ἡ Ἀρκαδία ὁμοία γίγνεται τοῖς ἑλώδεσιν;]
ὑγρὰ γὰρ ἔχει ἐξόδους τοῖς ὕδασιν εἰς θάλατταν· διὸ καὶ βάραθρα πολ-
λὰ αὐτόθι ἐστίν. ὅταν μὲν οὖν ἡ αἴρεμος, ἀποῤῥιπίζῃ τὰ ἐκ τῆς
ἀναθυμιάσεις, ἅσαν ψυχραί· (αὐξάνεται δὲ τὰ πνεύματα, ὑπὸ ψυχρᾶς,
ἀφ' οὗ ἀπὸ τῆς θαλάττης πρόοδος) ἐν δὲ ταῖς νεμερίαις ἀ-
νιᾶσα ἡ ἀτμὶς ἀπὸ τοῦ ἐμπνέοντος ὕδατος, ποιεῖ ψύχος.

Διὰ

Διὰ τί ἐαν ἔωθεν πνεῦσῃ ἀζόκηται, δι' ἡμέρας μᾶλλον; ἢ διότι ἀέρ- ξ
χεται μὲν τῆς ἡλίου σφοδροτάτη ἡ φορά· διὸ ἐκτείνει τοιαύτην ὕσαν;
σημεῖον δέ, ὅτι ἰσχυρὰ ἡ σύστασις. Διὰ τί βορέας τὴν ἡμέραν μὲν ξα
λαμπρὸς, τὴν δὲ νύκτα πίπτει; ἢ διότι γίγνεται ἀπὸ πεπηγότος ὑετοῦ,
ὅταν ἀναθυμιᾶται ἀφ' ὑπὸ τοῦ ἡλίου; πίπτει δὲ νυκτὸς, ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ αὐτὴ
ἡμέρας, ἀλλὰ τὸ ναντίον ποιεῖ. Τὰς μὲν νύκτας ἐκπνεῖ, τὰς δὲ ἡμέρας
οὐ πνεῖ. Διὰ τί τὰ ἀφέλκια τὰ πολλὰ ὅταν φέρηται, πνεύματος ξβ
ἐστὶ σημεῖα; πότερον ὅτι ἐργάζεται ὁ ἀφέλκης ἐν ταῖς οὐσίαις;
φέρεται δέ, ἀφ' οὗ ψυχόμενον τὸν ἀέρα, συνίσταται πρὸς τὴν γῆν·
ὃ δὲ ψύχεσθαι, ἀρχὴ χειμῶνος. σημεῖον δὲ ἡ φορὰ τῶν ἀφελκίων.
ἢ ὅτι μὲν τὰ ὕδατα καὶ τοὺς χειμῶνας γίγνεσθαι τῶν ἀφελκίων [ἀληθῆ]
ἡ φορὰ, ἐν ταῖς οὐσίαις ἐργαζομένων, ἀφ' ὃ ἐν τῷ χειμῶνι μὴ
φαίνεσθαι; δύσειεν γὰρ τόδε. καὶ φερόμενοι ὑπὸ τοῦ πνεύμα-
τος πολλὴν ἐκπίπτουσιν. μὴ δὲ τὰ ὕδατα, εἰώθασι πνεύματα γίνεσθαι
ὡς τὰ πολλά. Διὰ τί οἱ βορέαι μεγάλοι τοῦ χειμῶνος ἐν τοῖς ξγ
ψυχροῖς τόποις ὀπίσω φέρονται, ἔξω δὲ οὐθέτοι; ἢ ὅτι ἅμα ψυχροί εἰσι
καὶ μεγάλοι; ἐγγὺς δέ, μᾶλλον ψυχροί. ὥστε φθάνουσι πηγνύντες,
πρὶν ἀπῶσαι τὰ νέφη· ὅταν δὲ παγῇ, ῥήγνυσι ἀφ' βάος. ἔξω δὲ ὧν
μεγέθει ἐργάζονται μᾶλλον, ἢ τῷ ψυχρῷ.

Ὅσα περὶ φόβον καὶ ἀνδρείαν. κζ.

Διὰ τί οἱ φοβούμενοι τρέμουσιν; ἢ ἀφ' ἣν κατάψυξιν; ἐκλείπει α
γὰρ ὁ θερμὸν, καὶ συστέλλει· διὸ καὶ αἱ χιλίαι λύουσι τοὺς πολλούς.
Διὰ τί οὖν καὶ διψῶσιν ἔνιοι, καθάπερ οἱ μέλλοντες καλάζειν β
ἄθαι; οὐ γὰρ ἔδει καταψυχομένων; ἢ οὐκ ἐν ταὐτῷ τόπῳ ἡ κατά-
ψυξις καὶ ἡ θερμότης· ἀλλ' ἡ μὲν, ἐν τῷ ὄπισθεν πολῆς, ἔνθεν ἐκλεί-
πει τὸ θερμόν· ἡ δὲ, ἐν τῷ ἐντός· ὥστε ἐκθερμαίνει; σημεῖον δὲ καὶ τὸ
λύεσθαι τὰς χιλίας. ἀναξηραινομένου γὰρ τοῦ κυρίου τόπου, τὸ δίψος,

ὅμοιον δὲ ἔοικεν, ὥσπερ τοῖς ἠπιαλοῦσιν, οἱ ἅμα ᾧ ῥιγοῦσι διψῶσι
γ καὶ δὲ γὰρ ὁ αὐτὸς ἀὴρ ἐκ τόπος ψύχεται καὶ θερμαίνει). Διὰ τ
ὀργὴν τοῖς θυμοῖς εἰς ὃ ἐντὸς ἀθροίζομένου τοῦ θερμοῦ, ἀφ' θερμ
καὶ θαρραλέοι· ἐν ᾧ τοῖς φόβοις, ἀνάπαλιν; ἢ οὐκ εἰς τ' αὐτὸν τόπ
ἀλλὰ τοῖς μὲν ὀργιζομένοις περὶ τὴν καρδίαν· διὸ καὶ θαρρηλικιώ
ἐν ἐρυθήμασι, καὶ πνεύμασι πλήρεις, ἄνω τ' φορᾶς ὕσης· τοῖς δ' φο
βουμένοις, κάτω συμφυγόντων τοῦ αἵματος καὶ τ' θερμοῦ· διὸ καὶ
λύσις τῶν χειλιῶν· ἐπεὶ καὶ ἡ τ' καρδίας πήδησις οὐχ ὁμοία, ἀλλ
τοῖς μὲν, ὡς δὲ ἀφὴ τὴν ἔκλειψιν, πυκνὴ καὶ νυγματώδης· τοῖς δ
ὡς δὲ ἀθροίζομένου πλείονος θερμοῦ. διὸ καὶ ὃ ἀναζέειν, καὶ ὃ οἴεσ
θαι τὸν θυμὸν καὶ παρέπεσθαι, καὶ ὅσα τοιαῦτα λέγουσιν, οὐ κακῶς
ἀλλ' οἰκείως. ἆρ' οὖν καὶ ἀφὴ τοῦτο ὃ δίψος; ἐπεὶ τό γε ξηρὸν πῶς
καὶ ὁ σαυσαρεισμός, καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐδ' ἀφὴ τ' διαφορὰν τ' πτύ
ματος ἅμα καὶ θερμοῦ. καὶ ὃ δίψος δὲ δῆλον ὡς ἐκθερμαινομένου τ'
σώματος. πῶς οὖν ὁ αὐτὸς τόπος ἀναξηραίνει) ἄμφω, ᾧ διψῶμεν
καὶ τῶν φοβουμένων καὶ τῶν ὀργιζομένων; ὁ δὲ φόβος ὅτι διψηλικιώ, καὶ
ἐν ταῖς ἐσπαῖς δηλοῦσιν. ὑδαμοῦ γὰρ οὕτω διψῶσι. καὶ οἱ ἀγωνιᾶν
τες δὲ σφόδρα· διὸ καὶ κλύζονται καὶ ὀπτορροφοῦσι, καθάπερ Πα
μμύων ὁ Κωκυτίου. ἢ τούτοις μὲν οὐκ ἔστι δίψος, ἀλλὰ ξηρότης πρ
φθορὰς τοῦ αἵματος· ὅθεν καὶ ὠχροί; σημεῖον ὅ, ὃ μὴ πίνειν πολ
ἀλλὰ καὶ βεβρῶσαι. οἱ δὲ ἐν ταῖς ἐσπαῖς, μετὰ πόνου. διὸ διψῶσι καὶ
οἱ μέλλοντες καλάζεσθαι. καὶ ὅθεν ἄτοπον. ἐν ᾧ τοῖς πολεμικοῖς ἔπει
καὶ τῶν ἀνδρείων, ὅταν ἀσκυλευθῶσι, καὶ θέμενοι οὐκ ἐξεσπε
σθαι, ἀλλὰ θαρροῦντες· ὧν εἰώθασι μαστιγοῦν τὸ σῶμα πλαίσ
γηκι· εἰ δὲ μή, ταῖς χερσὶν ἀναθερμανθέντες. ἔοικε δὴ ἀφὴ τὶν ἔξ
πληξα καὶ τὶν φορὰν τ' θερμοῦ, αἰωμαλία τις εἶναι τοῦ σῶμα πε
δ εσχώδης. Διὰ τί οἱ ἀνδρεῖοι ὡς ὀπτοπολὺ φίλοινοι; ἢ ἐπὶ
ἀνδρεῖοι θερμοί; ἡ δὲ θερμότης, περὶ τὰ ἤθη. ἐνταῦθα γὰρ ὁ φό
βος

ϐος φαίνε), γινόμενος καὶ ἀψυξίς τις. ὥστε ϖρὸς τὴν καρδίαν ἥκιστον μὲν μέλι, τοῖς ὀπὸ ϖαχείας ψυχομένοις. ὅσοι δὲ τὸ ϖνεῦμονα ἔχουσιν ἔναιμον, θερμὸν ἔχουσι τὸν τόπον ὡς ϖρὸς οἰνωμένους· ὥστε καὶ ψύχει ἡ φανταστικὴ τῶν ὀφθαλμῶν. οἱ ὀπὸ τοιοῦτοι, καὶ φιλοπότας. ἥ τε γὰρ τοῦ ποτοῦ ἐπιθυμία, διὰ τὴν τούτου τοῦ μορίου θερμότητά ἐστιν, (εἴρηται ὀπὸ ϖρότερον ἐν ἀνθρώποις) καὶ τοῦ ϖαυστικοῦ ἡ ἐπιθυμία. ὁ δὲ οἶνος, θερμὸς μὲν τὴν φύσιν, ϖαύει ὀπὸ τὴν δίψαν μᾶλλον τοῦ ὕδατος· καὶ μάλιστα τῶν αὐτῶν· διὰ τὴν αἰτίαν, εἴρηται ἐν ἀνθρώποις. διὸ καὶ οἱ ἐν τῇ ϖεριπνευμονίᾳ, καὶ οἱ μαινόμενοι, ἀμφότεροι ἐπιθυμοῦσιν οἴνου. καίτοι τῶν μὲν, διὰ τὴν θερμασίαν, θερμὸς ὁ ϖνεύμων· τῶν δὲ, διὰ τὴν ϖαραφλύ. ἐπεὶ καὶ οἱ αὐλοὶ ὡς ἐπὶ τὸ ϖολὺ τῷ μὲν διψητικοὶ καὶ ἀνδρῶδες, οἶνος δὲ οἱ διψητικοὶ ἐπιθυμητικοὶ, οἱ ὀπὸ τοιοῦτοι φιλοπότας, ἀναλαμϐάνον ὡς ἐπὶ τὸ ϖολὺ τῶν ἀκολουθεῖν ἀλλήλοις τὰς φύσεις. διὸ καὶ οἱ οἰνωμένοι, ἀνδρικότεροι τῶν μή. Διὰ τί μάλιστα τὴν ἀνδρείαν τιμῶσιν αἱ πόλεις, ἀ βελτίστην οὖσαν τῶν ἀρετῶν; ἢ ὅτι ἀσφαλεστάτην εἰσὶν ἢ πολεμιωτάτης, ἢ πολεμούμενοι; αὕτη ὀπὸ, ἐν ἀμφοῖν [χρησιμωτάτη ἐστί.] ἥμισυ δὲ ἀ τὰ βέλτιστα, ἀλλὰ τὰ αὐτοῖς βέλτιστα. Διὰ τί οἱ φοϐούμενοι μάλιστα ϐέμουσι τὴν φωνὴν καὶ χεῖρας, καὶ ὃ κάτω χεῖλος; ἢ ἀσθενέστατοι ὄντες ἐκ τοῦ ϖάντος θερμοῦ ἐκ τῶν ἄνω τόπων· ἀσθενοῦσι; διὰ μὲν οὖν τοῦτο ἐκ τῆς ϛήθους ἡ φωνὴ ϐέμει, ψυχομένου ὑπὸ κινήσεως. ὁμοίως δὲ καὶ αἱ χεῖρες· ἐκ τῆς ϛήθους γὰρ ἤρτηνται). ὃ δὲ κάτω χεῖλος, ἀπὸ ἄνωθεν, [κάτω] κρέμαται ἢ ῥέπει· (ὃ ὀπὸ κάτωθεν ἄνω, τοῦ δὲ φύσει) ἀλλ' ὑπὸ τοῦ θερμοῦ ἄνω ἠρεμεῖ· ὑφαιρουμένου, διὰ ὃ φύεσθαι ϐέμει. καὶ ἐν τοῖς θυμοῖς δὲ διὰ ὃ ἀνοχρεμίνυται ὃ χεῖλος. δῆλον δὲ ὅτι τῶν ϖαιδίων. σπεύδει γὰρ εἰς τὴν καρδίαν ὃ θερμόν. Διὰ τί οἱ φοϐούμενοι μάλιστα ϐέμουσι τὴν φωνὴν καὶ χεῖρας, καὶ ὃ κάτω χεῖλος; ἢ διὰ ἐκ τούτου τοῦ τόπου ἐκλείπει ὃ θερμὸν ἐν ᾧ ἡ φωνή; ὃ δὲ χεῖλος καὶ διὰ

χείρας, ὅτι δ' κινητόταλα καὶ ἧκιστα ἔναιμα. καὶ τοῖς ἱέντα μὲν τῶν χολῶν, συαπῶσι δὲ καὶ τὰ αἰδοῖα· τοῖς ἱέντα μὲν, ἀλλὰ δ' σωτικὸν δ' καταβαῖνον θερμόν· δυσαπῶσι δὲ, ὅπ ἔξωθεν φόβος. εἰς τὸ ναντίον οὖν ἡ φυγή. Διὰ τί οἱ φοβούμενοι καὶ ῥιγῶσι καὶ διψῶσι; ταῦτα δὲ ἐναντία τὰ πάθη. ἢ ῥιγοῦσι μὲν, ψυχόμενοι· διψῶσι δὲ, θερμαινόμενοι; ὅμοιον γὰρ τῷ φοβεῖσθαι, δ θερμὸν ἐκλείπει, καὶ ὃ ὑγρὸν ἐκ τῶν ἄνω τόπων. δηλοῖ δὲ τὸ χεῶμα καὶ αἱ χολαί. τὸ μὲν γὰρ χεῶσωπον, ὠχρόν· αἱ δὲ χολαὶ, [ἐνίοτε] λύουσι. ἀλλὰ μὲν [οὖν] τὸ ἐκλείπειν τὸ θερμὸν ἐκ τῶν ἄνωθεν, τὸ ῥίγος ποιεῖ· ἀλλὰ δὲ τὸ ὑγρὸν, ἡ δίψα. Διὰ τί τῶ τε φόβῳ λύπης τινὸς ὄντος καὶ τῆς ἡδονῆς, οἱ μὲν δηγνύμενοι, ἀναβοῶσιν· οἱ δὲ φοβούμενοι, σιωπῶσιν; ἢ οἱ μὲν δηγνύμενοι, κατέχουσι τὸ πνεῦμα. (διὸ ὃ ἀθρόον ἔξιὸν, μετὰ φωνῆς ἐξέρχεται) ἢ ὅτ' φοβούμενοι, κατέψυκται τὸ σῶμα, καὶ τὸ θερμὸν κάτω συνέχει), ὃ ποιεῖ πνεύματα. ἢ οὖν συνέχει) μᾶλλον, ἐκ ταῦτα καὶ ποιεῖ αὐτά. διὸ καὶ ἐπιφοβοῦσιν οἱ φοβούμενοι. ἡ δὲ φωνὴ ὅτι φορὰ πνεύματος, ἄνω πως καὶ σχεδὸν τόνου γινομένη. τῶ δὲ τοὺς δηγνυμένους κατέχειν τὸ πνεῦμα, αἴτιον, ὅτι ταῖς συμπαρούσαις ἡμῖν βοηθείαις φύσει, ἀεὶ πάντες παιδόντες, ἀεὶ λογισμῶ χρώμεθα, καθάπερ καὶ τὰ δηλα ζῶα· τὰ μὲν γὰρ κέρασι, τὰ δὲ ὀδοῦσι, τὰ δὲ ὄνυξιν ἀμύνεται. τοῖς δ' τὰ δηλήματα πάντα ἢ τὰ πλεῖστα, βοηθεῖ ἡ θερμότης· ὁ ποιεῖ ὁ κατέχων τὸ πνεῦμα. θερμαίνει γὰρ καὶ ἐκπέττει ὁ δηγμα, συστέλλων ἐντὸς τὸ θερμὸν τῷ πνεύματι. Διὰ τί τοῖς φοβουμένοις αἱ χολαὶ λύουσι), καὶ ἀρπιῶσιν; ἢ τὸ θερμὸν τὸ ἐν ἡμῖν ἐστιν ὥσπερ ζῶον; τοῦτ' οὖν φεύγει ὅτε μὲν φοβηθῇ. ἔξωθεν οὖν γινομένων τῶν τε ἀπὸ τῆς ἀγωνίας φόβων καὶ τῶν τοιούτων, καὶ ἐκ τῶν ἄνωθεν εἰς τὰ κάτω, καὶ ἐκ τῶν ὑποπολῆς εἰς τὰ ἐντός. ἐκθερμαινόμενοι δ' οἱ περὶ τὴν χολὴν τόποι, καὶ τὴν κύστιν θερμύνουσι), καὶ ποιοῦσιν αὐτὰς διαβρεπεῖς. καὶ γὰρ τὰ ἄνισα καὶ τὰ ἀψίνθια, καὶ ὅσα ἀρπικὰ θερ-

θερμαντικά. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ πρὸς τὸν χιλίαν φάρμακα, τὰ κάτω θερμαντικώτερα· καὶ τὰ μὴ, τῶν εἰσενεχθέντων μόνον λυτικά· τὰ δὲ, καὶ ἑτέραν σωτηρίαν ποιεῖ· οἷς ὁ σκόροδον εἰς ὄξος. ὃ αὐτὸ δὴ τοῖς τοιούτοις, ἢ ἐκ τοῦ ὅπου πολλῆς θερμασίας εἰς τούτους τοὺς τόπους σωιζούσα δρᾷ. Διὰ τί οἱ φοβούμενοι συστῶσι τὰ αἰδοῖα; εἰκὸς γὰρ ὦν τἀναντίον, εἰς τὸν τοῦ τόπου τοῦ θερμοῦ ἀθροιζομένου τῶν φοβουμένων, δύεσθαι αὐτά. ἢ οἱ φοβούμενοι ἀεδὸν ἅπαντες ὥσπερ ῥιγοῦντές εἰσιν; ἐκλελοιπότος οὖν ἐκ τοῦ ὅπου πολλῆς τοῦ θερμοῦ, συστῶσι. διὸ καὶ βομβυλιάζουσιν οἱ δεινῶς δεδοικότες. δοκεῖ δὲ συστέλλειν τὸ ὅπου πολλῆς καὶ τὸ δέρμα τῶν ῥιγούντων, ἅτε τοῦ θερμοῦ ἐκκεχυμένου. διὸ καὶ φείδονται. συστέλλεται δὲ καὶ ἡ ὀσφὺς τὰ αἰδοῖα αὖθις, καὶ συνεφέλκεται καὶ οἱ ὄρχεις αὐτοῖς συστελλομένων. θαῦμα δὲ φαίνεται ὅτι τῶν ἀφροδισίων. ὁ γὰρ φόβος ἐκκρίνει, καὶ πολλοῖς τῶν ἀγωνιώντων καὶ τῶν περιφόβων συγκινεῖ ἡ τοῦ οὐρεῖν περίεσις.

Ὅσα περὶ σωφροσύνην καὶ ἀκολασίαν, καὶ ἐγκράτειαν καὶ ἀκρασίαν. κη.

Διὰ τί ἔνιοι καμνουσιν, ὅταν ἐλαθέντες ἀκολάστως ζῶσι, μὴ ἀκολάστως διαιτῶνται; οἷς Διονύσιος ὁ τύραννος, ἐπεὶ ἐν [τῇ] πολιορκίᾳ ἐπαύσατο πίνων ὀλίγον χρόνον, ὑγιὴς ἐφαίνετο, ἕως πάλιν εἰς τὸν μέθυ μετέβαλεν. ἢ μέγα μόνον τι καὶ τὸ ἔθος ἐστὶν ἐκάστοις; φύσις γὰρ ἤδη ἡ τοῦ. καθάπερ ἀνὴρ ἰχθὺς ἐν ἀέρι, ἢ ἀνθρωπος ἐν ὕδατι ζῆσαι τελῶν, φαῦλος ἂν ἴσως. οὕτω καὶ οἱ τὰ ἔθη μεταβαλόντες, χαλεπῶς ἀπαλλάττουσι· καὶ τὸ πάλιν εἰς τὰ εἰωθότα ἐλθεῖν, σωτηρία γίνεται αὐτοῖς, ὥσπερ εἰς φύσεως καθίστασιν. ἔτι δὲ καὶ σωτηριχοὶ γίνονται, εἰωθότες θεφῇ χρῆσθαι δαψιλεῖ τῇ ἡδείᾳ. μὴ λαμβάνοντες γὰρ τὴν εἰωθυῖαν, ὥσπερ ὅλως μὴ λαμβάνοντες ἀπέθανον. ὁ μὲν ἄλλα καὶ τὰ περιττώματα ἐκ-

φῇ μεμιγμένα πολλῇ, ἀφανίζεται. αὐλὰ δὲ ὅτι πολλάζῃ μόνα ὄντα, καὶ φέρεται εἰς ὀμμάτια ἢ πνεύμονα. ὥσθ' ἑνὲ καμμύοις δὲ ζωοῖς, καὶ ἀχεραιννύμενα, ὑδαρῆ γίγνεται καὶ ἀβλαβῆ. γίγνεται δὲ τοῖς ἀκλάστως ζῶσι πλείω τὰ ὠοειδῆ ὀμμάτια, ἄχρι τινὸς λήξασι τοῦ εἰωθότος βίου. ἅμα δὲ πολλοῖς ἀκαλαχώρισον ἐν αὐλοῖς ὕλιον ἐπ' ἀρχῆς ἐκ τοῦ ὠοστέου βίου· ἧς τηκομένης ὑπὸ τοῦ συμφύτου θερμοῦ, καθάπερ χιόνος πολλῆς, ῥεύματα ἁδρὰ συμβαίνει γίνεσθαι.

β Διὰ τί ποτε μόνας δύο αἰσθήσεις, ἀκεραίους λέγομεν, οἷον ἁφὴν καὶ γεῦσιν; ἢ διὰ τοῦτο ἀπὸ τούτων γινομένας ἡδονὰς καὶ λύπας εἶναι μάλιστα καὶ τοῖς ἀνθρώποις καὶ τοῖς ἄλλοις ζώοις; ἅτε οὖν καὶ ἐναντίας οὔσας, ἀπομόσαι εἰσὶ διὸ καὶ μάλιστα, ἢ μόνας ἐπονείδιστοί εἰσιν. ὥστε ὑπὸ τούτων ἡττώμενον, ψεύδεσθαι, καὶ ἀκρατῆ καὶ ἀκόλαστον εἶναι φαμέν, διὰ τοῦτο τῶν ἡδέων ἡττᾶσθαι.

γ Διὰ τί ἀκεραίους λέγομεν καὶ τὰς ἐπιθυμίας μόνον, ὅσης τὰ ἀκεραίους καὶ περὶ τὸν ὀργήν; ἢ ὅτι ἀκρατὴς μήν ἐστιν, ὁ μὴ δὲ τὸν λόγον τὸν ποιητὸν καὶ ἀκρασία, ἡ μὴ δὲ τὸν λόγον ἀγωγή; εἰσὶ δὲ αἱ μὲν ἐπιθυμίαι, (ὡς ἐπίπαν εἰπεῖν) μὴ δὲ τὸν λόγον· αἱ δὲ ὀργαὶ, μετὰ λόγου, ἀλλ' οὐχ ὡς κελεύσαντος τοῦ λόγου, ἀλλ'

δ ὡς ἀπλώσαντος τὸ ποιητικὸν, ἢ τὸν αἰτίαν. Διὰ τί τὸ μὲν ἐγκράτειαν καὶ τὸν σωφροσύνην, ἐπὶ τῶν νέων καὶ πλουσίων μάλιστα ἐζητάζομεν· τὸν δὲ δικαιοσύνην, ἐπὶ τῶν πενήτων; ἢ ὅτι ἔδ μάλιστα δεῖται τις, εἰ τούτου ἀπέχεται, μᾶλλον θαυμάζοιτ' ἂν ἢ τῶν ἀνδρείων; ὁ μὲν οὖν πένης, ἀπορείας δεῖται· ὁ δὲ νέος καὶ πλού-

ε σιος, ἀπολαύσεως. Διὰ τί ἧττον ἀνέχονται διψῶντες ἢ πεινῶντες; πότερον ὅτι λυπηρότερον. σημεῖον δὲ τοῦ λυπηροτέρου, ὅτι ἧττον δοκοῦσι διψῶντα πιεῖν, ἢ πεινῶντα φαγεῖν. δοκεῖ δὲ ἀνδρειότερον τῶν ἡδέων, λυ-

ζ πηρότερον. ἢ διότι μᾶλλον δεῖται τὸ θερμὸν τοῦ ὑγροῦ, ἢ τὸ ξηρὸν τῷ ζῶντι; ἢ ὅτι δυοῖν ἡ διψαθυμία, ποτὸν καὶ τροφῆς· ἡ δὲ πεῖνα, ἑνὸς μόνου, τροφῆς; Διὰ τί ἧττον καρτεροῦντες διψῶντες ἢ πεινῶντες;

νῶντες; ἢ δι᾽ ὅτι λυπούμεθα μᾶλλον; σημεῖον γὰρ τῆς λύπης, ἡ ἡδονὴ σφοδροτέρα. εἶτα ὁ μὲν διψῶν, δυοῖν ἐνδεὴς, ξηρότητός τε καὶ καταψύξεως· (ἄμφω γὰρ ἔχει τὸ ποτόν) ὁ δὲ πεινῶν, θατέρου μόνου.

Διὰ τί οἱ περὶ τὴν ἁφὴν ἢ γεύσεως ἡδονὴν, μᾶλλον ἐπαφρόδιτοι εἰσιν, ἀκρατεῖς λέγονται; (οἱ τε γὰρ περὶ τὰ ἀφροδίσια, ἀκόλαστοι, οἵ τε περὶ τὰς τῆς ἐδωδῆς ἀπολαύσεις. τῶν μὲν περὶ τὴν ἁφὴν, ἀπὸ ἐνίων μέν, ἐν τῇ γλώττῃ τὸ ἡδὺ ἀπ᾽ ἐνίων δέ, ἐν τῷ λάρυγγι· διὸ καὶ Φιλόξενος γεράνου φάρυγγα μῆκος ἔχειν) οἱ δὲ περὶ τὴν ὄψιν καὶ τὴν ἀκοὴν, οὐκ ἔτι; ἢ ἅμα τὰς ἀπὸ τούτων γινομένας ἡδονὰς, κοινὰς εἶναι) ἡμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις ζώοις; ἅτε οὖν ὑπὸ τούτων κοινῶν, ἀπημότατοί εἰσι, καὶ μάλιστα, ἢ μόνοι ἐπονείδιστοι. ὥστε τὸ ἀπὸ τούτων ἥττωμον, φερόμενον, καὶ ἀκρατὲς καὶ ἀκόλαστον λέγομεν, ἅμα δὲ ἀπὸ τῶν χείρων ἡδονῶν ἥττασθαι. ὑπὸ ὧν ὁ τῶν αἰσθήσεων πέντε, τά τε ἄλλα ζῶα ἀποδυόμενα τῶν περιφρημένων, ἥδεται· καὶ ὁ τὰς ἄλλας, ἢ ὅλως οὐκ ἥδεται, ἢ κατὰ συμβεβηκὸς τοῦτο πάσχει. ὁρᾷ μὲν γὰρ ὁρῶν· ἢ καὶ ὁσφραινόμενος, χαίρει ὅτι ἀπολαύει· καὶ ὅταν πλησθῇ, οὐδὲ τὰ τοιαῦτα ἡδέα αὐτῷ, ὥσπερ οὐδὲ ἡμῖν ἡ τοῦ παιδίου ὀδμὴ, ὅταν ἀδρὸν ἔχωμεν τὸ φαγεῖν· ὅταν δὲ ἐνδεὴς ὦμεν, ἡδέα· ἢ δὲ τοῦ ῥόδου, ἀεὶ ἡδεῖα.

Διὰ τί ἥττον κατέχονται τὰ γέλωτα παρόντων τῶν γνωρίμων; ἢ ἢ ὅταν σφόδρα ἐξηρτημένον ᾖ τι, δυσκίνητόν ἐστιν; ἡ δὲ διάνοια, εἰσφὺς μᾶλλον γελοῖον· ὥστε κινεῖ.

Ὅσα περὶ δικαιοσύνην καὶ ἀδικίαν. κθ.

Διὰ τί μείζονος ὄντος ἀδικήματος, ἐάν τις βλάπτῃ εἰς τὸ μᾶλλον ἀγαθὸν, τῆς δὲ τιμῆς ὕστερος μείζονος ἀγαθοῦ, ἡ τῶν χρημάτων ἀδικία μᾶλλον δοκεῖ, καὶ ἄδικοι μᾶλλον εἶναι) δοκοῦσι περὶ τὰ χρήματα; ἢ διότι αἱρούμεθα τὰ χρήματα μᾶλλον τῆς τιμῆς, καὶ πᾶσίν ἐστι κοινότερον; ἡ δὲ τιμὴ ὀλίγοις, καὶ ὀλιγάκις συμβαίνει ἡ χρῆσις αὐ-

β τῆς. Διὰ τί τῶ δικαστῆ μᾶλλον δεινότερον ἀποστερῆσαι, ἢ δημόσιον; ἢ ὅτι αἰσχρὸν ἀδικῆσαι φίλον; ὁ μὲν γὰρ τὸν δικαστὴν ἀποστερῶν, φίλον ἀδικεῖ· οὐδεὶς γὰρ δικαστὴν (τοῦτο) μὴ τις δύων. ὁ δὲ τὸ κοινὸν, οὐ φίλος· οὐ γὰρ δημεύσει, ἐὰν μὴ φίλος, ἀλλὰ δίδωσιν. ἢ ὅτι μεῖζον τὸ ἀδίκημα; πρὸς γὰρ τῇ ζημίᾳ, καὶ τὸ πίστιν τῶ δικαστῆ· διὸ ὧν εἷς καὶ μηδὲν ἕτερον, δεῖ ἀπέχεσθαι τοῦ ἀδικεῖν. ἔτι τὸ μὴ τοῖς ἴσοις ἀμύνεσθαι, φαῦλον. ὁ μὲν γὰρ ἔδωκεν, ὡς φίλῳ· ὁ δὲ, ἀπεστέρησεν ὡς ἐχθρόν. ὁ δὲ δημεύσων, οὐκ ὡς φίλος ἔδωκεν. ἔτι τοῦ μὲν ἡ δόσις, φυλακῆς καὶ ἀποδόσεως χάριν· τοῦ δὲ, καὶ ὠφελείας. ἧττον οὖν ἀγωνιακτέον μὴ ἀποδῶσιν, εἰ κέρδος ἀπολοῦμεν, οἷς οἱ ἁλῶντες τὰ δεκάτα. πρὸς φανὴς γὰρ ὁ κίνδυνος. ἔτι τῶ δικαζομένῳ μὲν ὡς ὀλίγου ὁ πολύ, οἱ ἐπιβουλευόμενοι καὶ ἀτυχοῦντες· δημεύσουσι δὲ, οἱ εὐπορουῦντες. δεινότερον δὲ ὅτι τοῦ ἀτυχοῦντα, ἢ τοῦ εὐτυχοῦντα ἀδικῆσαι.

γ Διὰ τί οἰνίοις δικαστηρίοις τοῖς ὑγροῖς μᾶλλον ἢ ταῖς ἀφαίρεσι ψηφιοῦνται; ἢ ὅτι ὑγρὸς μὲν οὐκ ἔστι καταφεύσασθαι, ἀλλὰ δῆλον ἀποφαίνει· ἀφαίρεσι δὲ πολλαὶ ψευδεῖς ἤδη ἐξηλέγχθησαν οὖσαι.

♪ Διὰ τί ἡ πενία τῶ δικαστῆ τοῖς χρησοῖς τοῦ εὐθέτου μᾶλλον, ἢ παρὰ τοῖς φαύλοις ἐστίν; ἢ ἀφ' ὧν ἐπὶ πλούτων μισεῖσθαι καὶ ἐξελαύνεσθαι, πρὸς τὸν ὑπόπτως κεῖσθαι, οἱονεὶ μάλιστα τῶ δικαστῆ τοῦτο σωτηρίας τυχεῖν, καὶ ἀφαιρεῖσθαι· εἰ δὲ πρὸς πονηρὸς ἐλήφθη, οὐκ ἂν ἀφαιρεῖσθαι ἐν τῇ αὐτῇ δυνάμει οὖσης, ἀλλ' ἢ κλέπτην, ἢ λῃστὴν γενόμενον, οὐκ ἂν ἔτι εἶναι αὐτῷ παρ' αὐτοῖς. ἢ ὅτι τὸν ὑπόπτως οἴεται τοῦ εὐθέτου χρῆσθαι δι' αὐτὴν χρῆσθαι, καὶ ἥκιστα ἂν ὑβρισθῆναι ὑπ' αὐτῶν; καθάπερ οὖν ἐάν τοῦ χρημάτων τῶ δικαστῆ πρὸς τὸν ὑπόπτως πλέμεθα, ὅτω καὶ αὐτὴ ὑπὸ αὐτῆς ἀφαιρεῖται. ἢ ὅτι πολλὰ ὄντα, ἀπορωτέρα ἐστίν· ὥστε τοῦ ὑπόπτων δεῖται; ἢ ὅτι αὐτὴ κακὴν οὖσα, πρὸς τὸ κακὴν οὐκ ἂν ἔλθοι· εἰ γὰρ τὸ κακὴν ἔλθοιτο, πάντα-

ε πασιν ἂν δυσίαζον εἶη. Διὰ τί οὐχ ὁμοίως αἱ ἀδικίαι μείζους πε-

εἰ πε

εἰ τὰ ῥήματα καὶ τὰ ὀνόματα; οἷς ὁ μικρὸν εἰπών, οὐκ ἂν καὶ ὃ ἀπόῤῥητον εἴποι. ἀλλ' ὁ ἕνα κωθωνίσας, καὶ πόλιν, ὡς φησὶν ὁ Θεόφραστος, ἀποστερήσας, καὶ τὰ λαφυρα. ἢ ὅτι ἀπὸ μείζονος ἀδικίας ἕνια ἐλάττω ἐστὶ, δι' ἀδυναμίαν; Διὰ τί ὁ δεκαπέντε μνᾶς ἀργὸν ἀποστερήσας μικρὸν, ἢ πολὺ δημοσίᾳ μᾶλλον; ἢ ὅτι τὸν δεκαπέντε μνᾶς ἀποστερῶν, τὸν ὑποληφθόντα εἶναι αὐτὸν ὁπωσοῦν, ἔξαπατᾷ; ἢ ὅτι ὁ τοῦτο, καὶ ἐκεῖνο ποιήσας; Διὰ τί ὁ ἄθεος μᾶλλον τῶν δείας μετέχων, ζώων ἁπάντων ἀδικώτατον ἐστιν; ἢ ὅτι πλείστου λογισμοῦ κεχωρίνωνται; μᾶλλον οὖν τὰς ἡδονὰς καὶ τὴν εὐδαιμονίαν ἐξήτακε. ταῦτα δ' οὐκ ἀδικίας ἐστί. Διὰ τί ὁ πλοῦτος ὡς ὀπὶ τὸ πολὺ, τοῖς φαύλοις [μᾶλλον] ἢ τοῖς ὀπιφκέσιν ἐστίν; ἢ ὅτι τυφλὸς ὢν τὴν ὄρεξιν, ἀδύνατος κρίνειν οὐδὲ αἱρεῖσθαι τὸ βέλτιον; Διὰ τί δικαιότερον εἶναι νομίζομεν, τοῖς τετελευτηκόσιν, ἢ τοῖς ζῶσιν ἐπαμύνειν; ἢ ὅτι οἱ μὲν ζῶντες, δυνάμενοι αὐτοῖς [αὐτοὺς] ἐπαρκέσαι· ὁ δὲ τετελευτηκὼς οὐκέτι; Διὰ τί ὑγιαίνοντι μὲν ὁ σιτὸς οὐδὲν ὑγιεστερος γίνεται, οὐδὲ ἰσχυρῷ ἢ καλῷ, εἰς τὰς ἕξεις ὀπιδίδωσιν οὐδέν· δικαίῳ δὲ, καὶ σώφρονι, καὶ ἀγαθῷ; ἢ ὅτι τὰ μὲν, ἀμίμητα, τὰ δὲ, μιμητὰ τῇ ψυχῇ; ἀγαθὸς δὲ, τῇ ψυχῇ· ὑγιὴς δὲ, τῷ σώματι· ἐπίζητεῖται οὖν χαίρειν ὀρθῶς καὶ λυπεῖσθαι. ὁ δὲ ὑγιὴς σιτῶν, οὐκέτι. ἃ γὰρ ἂν τῷ τισὶ χαίρειν, ἢ μὴ, ὁ ὑγιὴς· οὐδὲν τούτων γὰρ ποιεῖ ὑγιάζων. Διὰ τί ὁ δυνότερον γωνάσκα ἀποκλῖναι, ἢ ἄνδρα· καίτοι βέλτιον τὸ ἄῤῥεν τοῦ θήλεος φύσει; ἢ ὅτι ἀσθενέστερον· ὥστε ἐλάττω ἀδικεῖ; ἢ ὅτι ἃ νεανικὸν τὸ ἰσχυρίζεσθαι πρὸς τὸ πολὺ ἧττον; Διὰ τί ποτε τοῖς φύλαξι ἐν τοῖς δικαστηρίοις τὴν δεξιὰν φασὶν διδόασιν; ἢ ὅτι ἐπιμισοῦσιν βέλτιον); πλεονεκτοῦντος οὖν τὸ διώκοντος, τὴν φασὶν τοῖς φύλαξι διδόασιν. εἶθ' ὡς ὀπὶ τὸ πολὺ οἱ φύλακες πονηροὶ εἰσιν. ὀπὶ δεξιὰ δὲ ἡ φυλακὴ γίνεται, ἐὰν ὁ φύλαξ ἔχῃ τὴν ἐν δεξιᾷ φασὶν. Διὰ τί ποτε ὅταν μὲν τοῖς φύλαξι διώκηται φαίνων) ἥττους ἴσας, ὁ φεύγων νικᾷ; ἢ ὅτι ὁ μὲν

φθύγων, ἐν τῷ ἀγῶνι μόνον ἀκήκοεν αὐτῦ, ὡς ἐᾶ δεῖ αὐτὸν ἀπηγορεῦσθαι, καὶ τὸς μάρτυρας ὡδὶ ἔχεσθαι ὡς τὰ κατηγορημένα ἔχεσθαι, εἴ τι μέλλουσιν ὠφελήσειν· ἢ ῥᾴδιον ἦν λαβύσασθαί τινα, ὧν δεῖ αὐτὸν ὡδὶ σκοπεῦσθαι ἢ μάρτυρας ἢ ἄλλο τεκμήριον, ὅτι ἠδίκει. τῷ δὲ διώκοντί ἐστιν ὅπως βούλεται, καὶ ὡς τῦ τιμᾶν δίκαιον κλαπεῦσαι, ἀνεῖσθαι ὃ ὡς ἄγμα· καὶ ἤδη κεκλακότα, πλασάμενον ὅ τι βούλεται πιθανόν, κατηγορεῖν αὐτῦ. ὁρῶν δὴ καὶ πρῶτα ταῦτα ἐλαττῦμενον ὁ νομοθέτης τὸ φθύγοντα, ὡς ἔθετο τῷ φθύγειν, ὅ, τι δὴ οἱ δικασταὶ ἀμφισβήσωσιν. ἀλλὰ μὴν καὶ τῦτ' ἄν τις ἴδοι. ἐν γὰρ τοῖς φόβοις ὄντες, πολλὰ ὡδὶ ἀλιμπάνουσιν ὧν δεῖ αὐτοὺς ἔδει εἰπεῖν ἢ ὡς ἄξια. οἱ δὲ φθύγοντες, ἀεὶ ἐν μείζοσι κινδυνεύουσιν ὡς ὅπου τὸ πολὺ τυγχάνουσιν ὄντες. ὥστ' εἰ ὡδὶ ἀλιμπάνουσιν ὧν δεῖ αὐτοὺς, εἰκὸς ἦν ἐξισοῦσθαι τοῖς δικασταῖς, δῆλον ὅτι εἰ μὴ παρελίμπανον, ἐκέρδων ἄν. ἔτι δὲ ἕκαστος ἡμῶν μᾶλλον δεῖ ὡς ἑαυτῷ βοηθεῖν τῦ μὴ ἀδικεῖσθαι ἀποψηφίσασθαι ὡς οὐκ ἀδικεῖ, ἢ τῦ ἀδικεῖσθαι καταψηφίσασθαι ὡς ἀδικεῖ· οἷς εἴ τις φθύγοι δουλείας, ἢ δυσφημίας. τῶν γὰρ ἑκάστου ὄντων, ἃ κατηγορεῖ αὐτῶν, μᾶλλον δεῖ ἀποψηφίσασθαι ἑλώμεθα, ἢ μὴ ὄντων καταψηφίσασθαι. ἔστι γὰρ, ὅταν δεῖ τις ἀμφισβητῆ, τὰ ἐλάττω τῶν ἀμαρτημάτων αἱρετέον. δῆλον γὰρ καὶ ὃ, τὸ δοῦλον, ὡς ἐλεύθερός ἐστι, καταγνῶναι· πολὺ δὲ δεινότερον, ὅταν δεῖ τις τὸν ἐλεύθερον ὡς δοῦλον καταψηφίσηται. ἔτι δὲ, ἐὰν ὁ μὲν, τύχῃ ἐγκαλῶν, ὁ δὲ, ἀμφισβητῶν· ἔστω δὴ ὁτιοῦν, οὐκ ἐκεῖνος οἰόμεθα δεῖν ἀποδοῦναι τῷ ἐγκαλοῦντι, ἀλλὰ νέμεσθαι τὸ κεκτημένον, ἕως ἂν κριθῇ. τὸ αὐτὸν δὲ ἔστιν καὶ ὅτι τῶν πλόνων, ὅταν ἴσα ᾖ τὸ πλῆθος, τῶν τε φασκόντων ἀδικεῖν καὶ τῶν μὴ ὁμολογουμένων· ὡς ἔστιν ὅτε δεῖ ἀρχῆς ὁ μὲν ἐνεκάλει, ὁ δὲ ἀπηρνεῖτο, οὐκ οἰόμεθα δεῖν τὸ νομοθέτην ἐπιτρέπειν τῷ ἐγκαλοῦντι, ἀλλὰ τὸν φθύγοντα κύριον εἶναι, ἕως δὴ ἐπιχειρῶ τινα ἔχῃ ὁ ἀδικῶν. ὁμοίως

καὶ

ὃ καὶ ὅτι τῶν κριτῶν, ὅπως ὀφείλουσιν ἀποχωρεῖν ἴσα θεῖσῶν τῶν ψήφων, τὸ χεῖρον εἴασεν ὁ νομοθέτης ἔχειν. ἔτι ὃ τῶν μὲν ἀξιολόγων ἁμαρτημάτων, μεγάλας καὶ αἰσχρὰς εἰσίν. ὥστε ἀδίκως [μὲν] καταψηφιζομένοις καὶ μὴ γνοῦσιν, οὐκ ἔστιν ἐπιμορφοῦσθαι καὶ ἐλεεῖν λαβοῦσας· ἀπολύσασι δὲ ὡς ἔδει ὃ ποιῆσαι, εἰ μὲν ὕστως δύλαβῶς, ὥστε μηδὲν ἔτι ποιεῖν ἁμάρτημα, τί δεῖ καὶ μέγα ἡμαρτηκότες οἱ κριταὶ εἶησαν, τοιοῦτον αὖ θέσπιν ἀπολύσαντες θανάτου; εἰ δ' ἔτι ἧττον ὑγιέσου ἁμαρτάνοιεν, δι' ἀμφότερα δεῖ αὐτὸν νεῦν κολάζεσθαι ἀξιοῖ. ἢ ἔτι ἀδικωτέρου μὲν ὄντος ἀνδρὸς ταῦτα ἀδικεῖν, ἀπίθανον εἰκὸς ὄντα ἀδίκως ἐξαλεῖφθαι; ὃ μὲν γὰρ ἀδικεῖν, καὶ δι' ὀργὴν καὶ δι' ἡδονὴν φόβον, καὶ δι' ἐπιθυμίαν, καὶ δι' ἄλλα πολλὰ ἔστιν, καὶ οὐ μόνον ἐκ προνοίας. ὃ δὲ ἀδίκως ἐξαλεῖφειν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐκ προνοίας ὄντος. ὥστε ἐπεὶ ἴσαι αἱ ψῆφοι γένωνται, ὃ μὲν ἀδίκως τὸν ἐξαλειφθέντα ἐξαλεῖφειν, καὶ τὸν φεύγοντα ἀδικεῖν, φεύγοντος τοῦ ἀδίκως ἐξαλειφθέντος, ὃ νικᾷ τῷ φεύγοντι ὁ νομοθέτης ἀπένειμεν. ἔτι ὃ καὶ αὖθις ὕστως ἔχομεν πρὸς τοὺς θεατὰς ὥστε ὅταν ἐπιβουλεύσωμέν τι αὖθις ἡμαρτηκέναι καὶ μηδὲν ἀκριβὲς ἔχωμεν, ἀλλ' ὅμως αὖθις ὑπολαμβάνωμεν πεπρᾶχέναι, οὐκ αὖθις ὅτι ὃ κολάζειν ἐρχόμεθα· καὶ ἐὰν μηδὲν μᾶλλον δικαιώμεθα ἀξιοῦσαι, ἀφιέμεν ταύτης τὰ αἰτίας. ἔτι μείζω μὲν ἀδικεῖ ὁ ἐκ προνοίας ἀδικῶν, ἢ ὁ μὴ ἐκ προνοίας. ὁ μὲν δὴ συκοφαντῶν, ἀεὶ ἐκ προνοίας ἀδικεῖ· ὁ δὲ ἕτερόν τι ἀδικῶν, τὰ μὲν, δι' ἀνάγκην· τὰ δ', δι' ἄγνοιαν· τὰ δὲ, ὅπως ἔτυχεν ἀδικεῖν αὐτῷ συμπίπτων. ὅταν δ' ἴσαι γένωνται αἱ ψῆφοι, ὁ μὲν διώκων, κέχριται ὑπὸ τῶν ἡμίσεων ἐκ προνοίας ἀδικεῖν· ὁ δὲ φεύγων, ὑπὸ τῶν λοιπῶν οὐ ἀδικεῖν μὲν, οὐ μέντοι [γε] ἐκ προνοίας. ὥστε ἐπεὶ ἀδικεῖν μείζω κέχριται ὁ διώκων τὸν φεύγοντος, εἰκότως ὁ νομοθέτης νικᾶν ἔκρινε τὰ ἐλάττω ἀδικοῦντα. ἔτι ὃ ἀεὶ μὲν ἀδικώτερός ἐστιν, ὁ μὴ οἰόμενος λανθάνειν ὃν ἀδικεῖ, καὶ ὅμως ἀδικῶν, ἢ ὁ οἰόμενος

λανθάνειν. ὁ μὲν γὰρ ἀδίκως τινὶ ἐγκαλῶν, οὐκ οἴεται λανθάνειν τοῦτον ὃν συκοφαντεῖ· οἱ δ' ἄλλο τι ἀδικοῦντες, ὡς ὅπερ ὁ πολὺς οἰόμενοι λανθάνειν ὃν ἀδικοῦσιν, ὅπερ φεύγουσιν ἀδικεῖν. ὥστε ἀδικώτερόν τι
ιδ νοιντο ἂν οἱ διώκοντες, ἢ οἱ φεύγοντες. Διὰ τί ποτε, ἐὰν μὲν τις ἐκ βαλανείου κλέψῃ, ἢ ἐκ παλαίστρας, ἢ ἐξ ἀγορᾶς, ἢ τοιούτων τινὸς, θανάτῳ ζημιοῦται· ἐὰν δέ τις ἐξ οἰκίας, διπλοῦν τὴν ἀξίας τῆς κλέμματος ἀποτίνει; ἢ ὅτι ἐν μὲν τοῖς οἰκίαις, φυλάξαι ὁπωσοῦν ἐστὶ, καὶ γὰρ ὁ τοῖχος ἰσχυρὸς καὶ κλεὶς ἐστὶ, καὶ οἰκέται τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ πᾶσιν ἐπιμελὲς ἐστὶν ὅπως σώζηται τὰ ἐνόντα. ἐν ᾧ τῷ βαλανείῳ, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις κοινοῖς ἔσιν ὥσπερ τὸ βαλανεῖον, ῥᾴδιον τῷ βλαπτομένῳ κα- 10
κουργεῖν. οὐδὲν γὰρ ἰσχυρὸν ἔχουσι πρὸς τὴν φυλακὴν οἱ πλέοντες, ἀλλ' ἢ τὸ αὐτῶν ὅμμα. ὥστε δικαίως μόνον τὸν βαλανέα φυλάττει, ὅπερ ὦν κλέπτοντι ἤδη γνῷ. διὸ ὁ νομοθέτης οὐχ ἱκανὸς ὢν ἅπασι τὴν σπουδὴν εἰς φυλακὰς, τὸν νόμον αὐτοῖς ἐπέστησεν ἀπειλοῦντα σφοδρῶς, ὡς ἂν βιωσομένοις ἐάν τι σφετερίζωνται τῶν ἀλλοτρίων. ἔτι δὲ, εἰς μὲν 15
τὴν οἰκίαν ὅπερ τῷ κεκτημένῳ ἐστὶν οὗ ἕνεκα δεῖ βάλλεται εἰσδέχεσθαι, καὶ ᾧ μὴ πᾶσι δύσ εἰσφέρεσθαι· τῷ δὲ ἐν ᾧ βαλανείῳ δημοσίῳ τι, οὐκ ἔξεστιν ὑβρίζειν κωλύσαι, οὔτε εἰσιέναι, οὔτε εἰσελθόντα, μὴ τοῦδε κλέπτειν ὃ αὐτῷ ἱμάτιον δέεσθαι, ἀποδώσοντα δή· ἀλλ' ὡς ἂν βάλεται, ἐν τῷ αὐτῷ ἢ τε τὸν κλέπτειν ἐάσῃς, καὶ ἢ τὸν μέλλοντος ἀπολλύ- 20
ναι, ἀναμεμιγμένα κεῖνται. διὸ ὁ νομοθέτης, τῷ μὲν ἐχόντι εἰσδέξασθαι τὸν κλέπτειν, καὶ αὐτῷ ἡμαρτηκότι, ἀλίαν μεγάλας τιμωρίας βεβοήθηκε· τοῖς δὲ ἐξ ἀνάγκης κοινωνοῦσι τῆς εἰς τὸ βαλανεῖον εἰσόδου καὶ τῆς ἀναμίξεως, μεγάλας τιμωρίας φανερὸς ἐστὶ καθιστὰς τοῖς κλέπτουσιν. ἔτι δὲ, οἱ μὲν ἐν τοῖς ἄλλοις κοινοῖς ἔσι τῷ βλαπτομένῳ 25
εἰσιέναι κλέπτοντες, καθαφανῆς ἅπασι γίνονται ὅτι φανεροί εἰσιν. ὥστε τοῦτο μὲν, δικαίως ἔπι χαλεπῶς ἔπι χαλεπῶς δοκεῖν βάλονται· ὡς μάτην αὐτοῖς ὄν, τοὺς γνόντας πλάττεσθαι ὅτι

ὅπερ-

ὀπτιφκῆς εἰσι. καὶ φανερῶς οὕτω ἥδ' ἡ πονηρὶ ἀφ' ἁ τελοῦσιν ὄντες. οἱ γὰρ ἑνὶ μόνῳ φανερῷ ἡμάρτηκότες, τοὺς τὰς δίκας ὀπτιφκεῦσι πείθειν, ἀποδόσαντές τι, ὅπως μὴ καὶ φανῆς αὐτοὺς ποιήσῃ. διὸ ἃ πάντα ὡς ἂν εἶεν πονηρὰ ἀφ' ἃ τέλους· αἰτία δ' ὧν ὁ νομοθέτης ἐλάττω αὐτοῖς τὰ ἐπιζήμια ἐποίησε. ἔτι γάρ, τῶν ἁμαρτιῶν μάλιστα αἰσχύνονται τὴν πόλιν, αἳ ἐν τοῖς κοινοπάτοις, συλλόγοις τε καὶ συνόδοις, γίνονται· ὡσαύτως καὶ τιμὴν φέρουσι πολὺ μάλιστα αἱ ἐν τῷ κοινῷ ὑπαξίαι. καὶ φανῆς γὰρ μάλιστα ἀφ' ἃ τῶν τοιούτων, καὶ αὐτοῖς καὶ τοῖς ἄλλοις. συμβαίνει οὖν ἃ μόνον ἰδίᾳ τὸν ἀπολέσαντα βλάπτεσθαι ἐκ τῶν τοιούτων ἁμαρτημάτων, ἀλλὰ καὶ τοὺς τὴν πόλιν λοιδορίας γίνεσθαι. διὸ καὶ τὸν κλέψαντα τῆς μείζοσι ζημίαις ἐκόλασε, τῶν ἐξ οἰκίας τινὸς ἀφελομένων. ἔτι γάρ, καὶ ὁ ἐξ οἰκίας τινὸς ἀπολέσας, ἐν τῷ τοιούτῳ τόπῳ τυγχάνει ὤν, ὅθεν ῥᾴδιον μήτε παθόντα, μήτε κλαυσθέντα ὑπό τινων, οἴκοι ὄντα δ' ἀτύχημα φέρειν. τῷ γάρ, οὐκ ἔπι, ὅπου ἡ ἀποχώρησις ἐργώδης γεγυμνωμένῳ. τοσοῦτον δὲ κλαύσεσθαι ὑπό τινων ὑπὸ ἀρχὴ τοῖς πολλοῖς ὁ πολὺ δυσχερέστερόν ἐστι τῆς ἀπωλείας. διὸ καὶ ὁ νομοθέτης μείζους αὐτοῖς ζημίας ἐπέγραψεν. ἔτι γάρ, ὥσπερ πλήσια τούτοις πολλὰ φαίνονται νενομοθετηκότες· οἷς καὶ ἐάν μή τις ἀρέσκοντα κακῶς εἴπῃ, μεγάλα τὰ ὀπτίμια· ἐὰν δέ τις ἰδιώτην, οὐδέν· καὶ καλῶς. οὐδὲ γὰρ τότε ἃ μόνον εἰς τὸ ἀρέσκοντα ἁμαρτάνεται τὸ κακηγορούμενα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πόλιν ὑβρίζει. τὸ αὐτὸν γὰρ ἔστιν καὶ τὸ ἐν τῷ λιμένι κλέπτοντα, ἃ μόνον τὸ ἰδιώτην βλάπτειν, ἀλλὰ καὶ τὴν πόλιν αἰσχύνειν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τοῖς δίκαις, ἃ κοινῇ πού συνερχόμεθα. Διὰ τί ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐὰν ἴσαν ἡμῶνται ψῆφοι τοῖς ἀντιδίκοις, ὁ φεύγων νικᾷ; ἢ ὅτι ὁ φεύγων ὑπὸ τοῦ διώκοντος οὐδὲν πέπονθεν, ἀλλ' ἐν τοῖς ἴσοις αὐτῷ ἦν ἐμελλε νικᾶν; Διὰ τί ὅτι μὲν κλοπῆς, θάνατος ἡ ζημία· ὅτι δὲ ὕβρεως, μείζονι οὔσῃ ἀδικίᾳ, τίμησις τί χρὴ παθεῖν, ἢ ἀποδόσαι;

ἢ διότι ὁ μὲν ὑβρίζων, ἀνηθεράπευτόν ἐστι πάθος, καὶ πρώτης πλέονος ἢ ἐλάττονος αὐτῷ μετέχουσι· ὁ δ' ὀργιζόμενος, ὑπὸ τῶν ἀναγκαίων; καὶ ὅπως ὁ κλέπτων ὑπὸ χρῶν, καὶ ὑβρίζων διὰ τοιοῦτόν τι πάσχει.

Ὅσα τοῖς φύσιν καὶ νοῦν καὶ σοφίαν. λ.

Διὰ τί πρῶτοι ὅσοι τοιοῦτοι γεγόνασιν ἄνδρες, ἢ κατὰ φιλοσοφίαν, ἢ πολιτικὴν, ἢ ποίησιν, ἢ τέχνας, φαίνονται μελαγχολικοὶ ὄντες καὶ οἱ μανικοὶ ὥστε καὶ λαμβάνεσθαι τῆς ἀπὸ [μελαίνης] χολῆς ἀρρωστήμασιν; οἷς λέγεται τῶν τε ἡρωϊκῶν τινα τοιοῦτον Ἡρακλέα. καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔοικε μελαγχολᾶν ταύτης τῆς φύσεως. διὸ καὶ τὰ ἀρρωστήματα τῶν ἐπιληπτικῶν, ἀπ' ἐκείνου τοῦ ἡρακλείου νόσον. καὶ ἡ τοῦ τὰς παῖδας ἐκτάσεις, καὶ ἡ τοῦ τῆς ἀφανίσεως ἐν Οἴτῃ τῶν ἕλκων ἔκφυσις. μαρτυρεῖ τοῦτο δηλοῖ. καὶ γὰρ τοῦτο γίνεται πολλοῖς ἀπὸ μελαίνης χολῆς. συμβέβηκε δὲ καὶ Λυσάνδρῳ τῷ Λάκωνι τοῦ τῆς τελευτῆς μελλούσης ταῦτα ἕλκη ταῦτα. ἔτι δὲ τὰ τοῦ Αἴαντος καὶ Βελλεροφόντου· ὧν ὁ μὲν, σκηπτικὸς ἐμέλλε πρωτελῶς· ὁ δὲ, „ταῖς ἐρημίαις ἐοίκει· διὸ οὕτως ἐποίησεν Ὅμηρος. Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ ὕ„τος ἀπηλήθετο πᾶσι θεοῖσιν, Ἤτοι ὁ καπετώσιον ἦλθεν Ἀλήϊον οἶος ἀλᾶ„το, Ὃν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων. καὶ δῆλοι δὲ πολλοὶ τῶν ἡρώων ὁμοιοπαθεῖς φαίνονται τούτοις. τῶν δὲ ὑστέρων, Ἐμπεδοκλῆς καὶ Πλάτων καὶ Σωκράτης, καὶ ἕτεροι συχνοὶ τῶν γνωρίμων. ἔτι δὲ τῶν τοῖς τοιοῦτοις ποίησιν οἱ πλῆσοι. πολλοῖς μὲν γὰρ τῶν τοιούτων, γίνονται νοσήματα ἀπὸ τῆς τοιαύτης κράσεως ὡς σώματι. τοῖς δὲ ἡ φύσις δηλή ῥέπει τοῖς τοιούτοις πάθη. πρῶτοι δὲ οὗτοι (ὡς εἴπεν ἁπλῶς) εἰσὶ, καθάπερ ἐλέχθη, τοιοῦτοι τὴν φύσιν. διὸ δὲ λαβεῖν τὴν αἰτίαν, ἀπορῆσον ὅτι τοῖς παραδείγμασι τοῖς χρησαμένοις. ὁ μὲν γὰρ οἶνος ὁ πολὺς, μᾶλλον φαίνεται τοῖς ἐκδυσκολαίνειν τοιούτοις, οἷοις λέγομεν τοὺς μελαγχολικοὺς εἶναι), καὶ πλῆσα ἂν δὴ ποιεῖν τινὸ μῦθος, οἷς ὀργίλοις, φιλαν-

φιλαν, θεφπους, ἐλεήμονας, ἱταμούς· ἀλλ' οὐχὶ ὃ μέλι, οὐδὲ ὃ γάλα, οὐδὲ ὃ ὕδωρ, ὑσὶ δηλοῦ τοιούτων οὐδέν. ἰδοι δ' ἂν τις ὅτι πομφοδαπὸς ἀφηγάζεται, θεωρῶν ὡς μεταβαλλόμενα τὰς πίνοντας ἐκ τῆς ἀγωγῆς· ὑδαλαβὼν γὰρ ἀπεψυγμένους ἐν τῷ νήφειν καὶ σιωπηλοὺς, μικρῷ μᾶλλον πλείων ποιεῖ, λαλιστέρους ποιεῖ. ἔτι δὲ πλείων, ῥηξεικεῖς καὶ θαρραλέους. τῆς δὲ οἴνου μᾶλλον, τῆς δὲ μέθης ἱταμούς. ἔτι δὲ μᾶλλον πινόμενος, ὑβριστάς· ἔπειτα μαινικούς. λίαν δὲ πολὺς, σκληρὸν καὶ ποιεῖ μεθυστὴν, ὥσπερ τὸν ἐν τοῖς ᾠδῶν ὁπλίτην, ἢ καὶ ἐχομένους τοῖς μελαγχολικοῖς ἄγαν. ὥσπερ οὖν ὁ εἷς ἀνθρωπος μεταβαλὼν ὃ ἦθος πίνων καὶ χρώμενος τῷ οἴνῳ ποσῷ τινὶ, ὅταν καὶ ἕκαστον ὃ ἦθος εἰσί τινες ἄνθρωποι. οἷος γὰρ ὁ τοῦ μεθύων νεῶ ὅστις, δῆλος ὡς τοιοῦτος φύσει ὑπάρχει· ὁ μὲν, λάλος· ὁ δὲ, κεχινημένος· ὁ δὲ, ἀείδαχρις· ποιεῖ γάρ τινας καὶ τοιούτους. διὸ καὶ Ὅμηρος ἐποίησε, καὶ μέθυ- »
σι δάκρυ πλωτὸν βεβαρυμένον οἴνῳ. καὶ γὰρ ἐλεήμονές ποτε γίνονται, »
καὶ ἄγελοι καὶ σιωπηλοί. ἔνιοι δὲ ἀποσιωπῶσι, καὶ μάλιστα τῶν μελαγχολικῶν ὅσοι ἐκ φαλικοί. ποιεῖ δὲ καὶ φιλήδονους ὁ οἶνος. σημεῖον δὲ, ὅτι φέρει ὁ πίνων καὶ τὰ σώματα φιλεῖ, ὃς νήφων οὐδὲ ἂν εἰς φιλήσειεν, ἢ ἀφὰ ὃ εἶδος, ἢ δι' ἡλικίαν. ὁ μὲν οὖν οἶνος, ὑποτολιὼ »
χρόνου ποιεῖ τοιοῦτον, ἀλλ' ὀλίγον· ἡ δὲ φύσις, ἀεὶ, ἕως τῆς ἂν ᾖ. οἱ μὲν »
γὰρ, θρασεῖς· οἱ δὲ, σιωπηλοί· οἱ δὲ, ἐλεήμονες· οἱ δὲ, δηλοὶ γίνονται φύσει. ὥστε δῆλον ὅτι δι' ἃ τὸ αὐτὸ ποιεῖ, ὅ, τε οἶνος καὶ ἡ φύσις ἑκάστου ὃ ἦθος. πάντα γὰρ κατεργάζεται τῇ θερμότητι παμβόμβυλα. ὅ, τε δὲ χυμὸς καὶ ἡ κρᾶσις ἡ τῆς μελαίνης χολῆς πνευματικά ἐστι. διὸ καὶ τὰ πνεύματα ὑπὸ πάθη καὶ τὰ ὑποχόνδρια, μελαγχολικὰ οἱ ἰατροί φασιν εἶναι. καὶ ὁ οἶνος δὲ πνευματώδης τῶν δυνάμων. διὸ καὶ ἐστὶ τῇ φύσει ὅμοια, ὅ, τε οἶνος καὶ ἡ κρᾶσις. δηλοῖ δὲ ὅτι πνευματώδης ὁ οἶνός ἐστιν, ὁ ἀφρός. τὸ μὲν γὰρ ἔλαιον, θερμὸν ὄν, ὑποφεύγει· ὁ δὲ οἶνος, πολιὸν, καὶ μᾶλλον ὁ μέλας τοῦ λευκοῦ, ὅτι θερμότερος καὶ σω-

ματωδέστερος. καὶ διὰ τοῦτο, τε οἶνος ἀφροδισιαστικὰς ἀφαιρέτα, καὶ ὀρθῶς Διόνυσος καὶ Ἀφροδίτη λέγονται μετ' ἀλλήλων εἶναι· καὶ οἱ μελαγχολικοὶ οἱ πλεῖστοι λάγνοι εἰσίν. ὅ, τε γὰρ ἀφροδισιασμὸς πνευματώδης. σημεῖον δὲ τὸ αἰδοῖον, ὡς ἐκ μικρᾶς ταχείαν ποιεῖται τὴν αὔξησιν, διὰ τὸ ἐμφυσᾶσθαι καὶ ἐπὶ πολὺν χρόνον διατείνεσθαι σπέρμα, γίνεταί τις ἡδονὴ ὅταν ἀφαιρῶσιν, ὅταν ἐγκείμενον τὴν ἡδονὴν, ξύνωνται τὰ αἰδοῖα δι' ἀκολασίαν. γίνεται δὲ ἡδονὴ, διὰ τὸ πνεῦμα διεξιέναι διὰ τῶν πόρων· δι' ὧν ὕστερον τὸ ὑγρὸν φέρεται, ὅτε ἐκχυσις τοῦ σπέρματος ἐν ταῖς ὁμιλίαις, καὶ ἡ ῥῖψις ὑπὸ τοῦ πνεύματος ὠθουμένου φανερὸν γίνεσθαι. ὥστε καὶ τῶν ἐδεσμάτων καὶ ποτῶν βούλονται τοιοῦτ' ἐστὶν ἀφροδισιαστικὰ, ὅσα πνευματώδη τὸν τόπον τὰ αἰδοῖα ποιεῖ τόπον. διὸ καὶ ὁ μέλας οἶνος, σφόδρα ἥπιον τοιούτους ἀφαιρέτα, οἷοι καὶ οἱ μελαγχολικοὶ πνευματώδεις. δῆλοι δὲ εἰσὶν ἐπ' ἐνίων. σκληροὶ γὰρ οἱ πλείους τῶν μελαγχολικῶν, καὶ αἱ φλέβες ἔχουσι. τούτου δ' αἴτιον, ὅτι τοῦ αἵματος πλῆθος, ἀλλὰ τοῦ πνεύματος. δῆλον δὲ καὶ πάντες οἱ μελαγχολικοὶ σκληροὶ, σφόδρα μέλανες, ἀλλ' οἱ μᾶλλον κακόχυμοι, οἷος λόγος. ἐπεὶ δὲ δεῖ ἐξ ἀρχῆς ἐπισκέψασθαι διειλῆφθαι, ὅτι ἐν τῇ φύσει δύο τοιοῦτος χυμὸς ὁ μελαγχολικὸς κεφάλαιον· θερμοῦ καὶ ψυχροῦ κρᾶσις ἐστίν. ἐκ τούτων γὰρ τῶν δυοῖν ἡ φύσις συνέστηκε. διὸ καὶ ἡ μέλαινα χολὴ καὶ θερμοτάτον καὶ ψυχρότατον ἐστί. δύο γὰρ αὕτη πάσχειν πέφυκε τούτ' ἄμφω, οἷς καὶ τὸ ὕδωρ ὂν ψυχρόν. ὅμως ἐὰν ἰσχνῶς θερμανθῇ, οἷον τὸ ζέον, τῆς φλεγμὸς αὐτῆς θερμότερόν ἐστι· καὶ λίθος καὶ σίδηρος διαπυρωθέντα μᾶλλον θερμὰ ἐστὶ καὶ ψυχρὰ ὄντα φύσει. εἴρηται δὲ σαφέστερον περὶ τούτων ἐν τοῖς περὶ πυρός. καὶ ἡ χολὴ δὲ ἡ μέλαινα φύσει ψυχρὰ, καὶ οὐκ ὀλίγον ὅσα, ὅταν μὴ ὕστως ἔχῃ ὡς εἴρηται, ἐὰν ὑπερβάλλῃ ἐν τῷ σώματι, ἀποπληξίαν, ἢ ναρκώσεις, ἢ ἀθυμίας ποιεῖ, ἢ φόβους· ἐὰν δὲ ὑπερθερμανθῇ,

μαν δῆ, ταὶς μετ' ὠδῆς ὐθυμίας, καὶ ἐκστάσεις καὶ ἐκζέσεις ἑλκῶν, καὶ δηλα τοιαῦτα. τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς, ἀπὸ τῆς καθ' ἡμέραν ἕξεως ἐγλινομένη, ὁδὲν ὃ ἦθος ποιεῖ ἀλλοφόερες, ἀλλὰ μόνον νόσημά τι μελαγχολικὸν ἀπεργάσαται. ὅσοις γὰρ ἐν τῇ φύσει συνέζευκε κράσις τοιαύτη, ὐθὺς ὅτοι τὰ ἤδη γίνονται πεπαιδαποί, δηλος κατ' δηλων κράσιν. οἷον, ὅσοις μὲν πολλὴ καὶ ψυχρὰ ἐνυπάρχει, νωθρωποὶ καὶ μωροί· ὅσοις δὲ λίαν πολλὴ καὶ θερμὴ, μανικοὶ καὶ ὐφυεῖς, καὶ ἐρωτικοὶ, καὶ ὐκίνητοι πρὸς τὰς θυμοὺς καὶ ταὶς ἐπιθυμίας· ἔνιοι δὲ, καὶ λάθοι μᾶλλον. πολλοὶ γὰρ καὶ ἀλλοφόερες εἰσὶ τὸν νοερὸν τόπον τὸν θερμότητα τοιαύτην, νοσήμασιν ἁλίσκονται μανικοῖς, ἢ ἐνθουσιαστικοῖς. ὅθεν σίβυλλαι καὶ βάκιδες, καὶ οἱ ἔνθεοι γίνονται πρῶτοι, ὅταν μὴ νοσήμασι γίνωνται, ἀλλὰ φυσικῇ κράσει. Μαραχὸς δὲ ὁ Συρακούσιος καὶ ἀμείνων ἰατρὸς ποιητὴς, ὅτ' ἐκφαίνει. ὅσοις δ' αὖ ἐπιπολῆς τῶν ἄγαν θερμότητα πρὸς τὸ μέσον, ὅτοι μελαγχολικοὶ μὲν εἰσι, φρενιμώτεροι δὲ, καὶ ἧττον μὲν ἔκστοποι, πρὸς πολλὰ δὲ ἀλλοφέροντες τῶν ἀρίστων, οἱ μὲν, πρὸς σοφιστείαν· οἱ δὲ, πρὸς τέχνας· οἱ δὲ, πρὸς πολιτείαν. πολλαὶ γὰρ εἰς τὰς κινδυνώδεις ποιεῖ ἀλλοφορὰν ἡ τοιαύτη ἕξις, τὸν ὁπόταν ἀνωμαλοῖς εἰσὶ μὲν τοῖς φόβοις πολλοῖς τῶν ἀνδρῶν. ὡς γὰρ δὴ τύχωσι τὸ σῶμα ἔχοντες πρὸς τῶν τοιούτων κράσιν, ἀλλοφέρουσιν αὐτῶν. ἡ δὲ μελαγχολικὴ κράσις, ὥσπερ καὶ ἐν ταῖς νόσοις ἀνωμάλους ποιεῖ, ὅτω καὶ αὐτὴ ἀνώμαλός ὅστιν· ὁτὲ μὲν [γὰρ] ψυχρά ὅστιν ὥσπερ ὕδωρ· ὁτὲ δὲ, θερμή. ὥστε φοβερόν τι ὅταν εἰσαγελθῇ, ἐὰν μὲν ψυχροτέρας ὅσης τῆς κράσεως τύχῃ, δῆλον ποιεῖ. πρεπόντως γὰρ τῷ φόβῳ, καὶ ὁ φόβος καταψύχει. δηλοῦσι δ' οἱ πρὸ φόβοι δέμοσι γάρ. ἐὰν δὲ μᾶλλον θερμὴ, εἰς τὸ μέτριον κατέστησεν ὁ φόβος, καὶ ἐν ταὐτῷ, καὶ ἀπαθῆ. ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς ταὶς καθ' ἡμέραν ἀθυμίας· πολλάκις γὰρ ὅτως ἔχομεν, ὥστε λυπεῖσθαι· ἐφ' ὅτῳ δ', οὐκ ἀν ἔχοιμεν εἰπεῖν· ὁτὲ δ', ἀθύμως· ἐφ' ᾧ δῆλον, τὰ

δὴ τοιαῦτα πάθη καὶ τὰ παλαιὰ λεχθέντα, καὶ μικρόν τι μικρὸν πᾶσι γίνε). πᾶσι γὰρ μέμικται τι τῆς δυνάμεως. ὅσοις δὲ εἰς βάθος, ὅτοι δὲ ἤδη ποιοί τινές εἰσι τὰ ἤθη. ὥσπερ γὰρ τὸ εἶδος ἕτεροι γίνου), ἃ τῷ πρόσωπον ἔχειν, ἀλλὰ τῷ ποιόν τι τὸ πρόσωπον, οἱ μὲν καλόν, οἱ δὲ αἰσχρόν, οἱ ὀ, μηδὲν ἔχοντες προσῆκον· ὅτοι δὲ, μέσοι τῇ φύσιν· ὥστω καὶ οἱ μὲν μικρὰ μετέχοντες τοιαύτης κράσεως, μέσοι εἰσὶν· οἱ δὲ πλήθους, ἤδη ἀνόμοιοι τοῖς πολλοῖς. ἐὰν μὲν γὰρ σφόδρα καθαρὰς ἢ ἡ ἕξις, μελαγχολικοί εἰσι λίαν· ἐὰν δέ πως κεκαθῶσι, προσῆκοί. ῥέποισι δὲ, αἱ ἀμελῶσιν, ὅτι τὰ μελαγχολικὰ νοσήματα, δηλοῖ πρὸς δήλο μέρος τοῦ σώματος· καὶ τοῖς μὲν, ὅτι λιπαρικὰ ἀποσημαίνει· τοῖς ὀ, ἀποπληκτικά· δηλοῖς ὀ, ἀθυμίαι ἰσχυραὶ ἢ φόβοι· τοῖς ὀ, παραφρονῆ λίαν, οἷς καὶ Ἀρχελάῳ συνέβαινε τῷ Μακεδονίας βασιλεῖ. αἴτιον δὲ τῆς τοιαύτης δυνάμεως ἡ κρᾶσις, ὅπως δὴ ἔχῃ ψύξεώς τε καὶ θερμότητος. ψυχροτέρα μὲν γὰρ οὖσα τοῦ καιροῦ, δυσθυμίας ποιεῖ ἀλόγους· διὸ καὶ τοῖς γέρουσι μάλιστα τοῖς νέοις, ἐνίοτε δὲ καὶ πρεσβυτέροις. πολλοὶ δὲ καὶ μεγάλας μέθας ἀφανίζουσιν ἑαυτούς. ἔνιοι δὲ τῶν μελαγχολικῶν ἐκ τῶν πότων, ἀθύμως διάκεινται. σβέννυσι γὰρ ἡ τοῦ οἴνου θερμότης τὸν φυσικὸν θερμότητα. ὃ δὲ θερμὸν ὃ πρὸς τὸν τόπον ᾧ φερόμεθα καὶ ἐλπίζομεν, ποιεῖ εὐθύμους. καὶ διὰ τοῦτο πρὸς ὃ πίνειν εἰς μέθην πάντες ἔχουσι προθύμως, ὅτι πάντας ὁ οἶνος ὁ πολὺς εὐέλπιδας ποιεῖ, καθάπερ ἡ νεότης τοὺς παῖδας. ὃ μὲν γὰρ γῆρας, δυσθυμία ἐστὶν· ἡ δὲ νεότης, ἐλπίδος πλήρης. εἰσὶ δέ τινες ὀλίγοι, οὓς πίνοντας δυσθυμία λαμβάνουσι, διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, διὰ τῶν καὶ τοὺς πότους ἐνίους. ὅσοις μὲν οὖν μεμαινομένου τοῦ θερμοῦ αἱ ἀθυμίαι γίνου), μᾶλλον ἀπαλλάττονται. διὸ καὶ οἱ νέοι ἢ [καὶ] οἱ πρεσβύται μᾶλλον ἀπαλλάττου). ὃ μὲν γὰρ γῆρας, μεμαῖνε ὃ θερμόν· τὸ δὲ, ὃ πάθος φυσικὸν ὄν, καὶ αὖθ ὃ μεμαινόμενον θερμόν. ὅσοις ὀ σβεννυμένου, ἐξαίφνης οἱ πλῆσοι διαλεγῶν) ἑαυτούς· ὥστε θαυμάζειν πάντας,

διὰ

διὰ δ' μηδὲν ποιῆσαι σημεῖον πρότερον. ψυχροτέρα μὲν οὖν γίνεται ἡ κρᾶσις ἡ ἀπὸ τῆς μελαίνης χολῆς, ὥσπερ εἴρηται, ποιεῖ ἀθυμίας πρωΐδαπάς· θερμοτέρα δὲ ὅσα, εὐθυμίας. διὸ καὶ οἱ μὲν παῖδες, εὐθυμότεροι· οἱ δὲ γέροντες, δυσθυμότεροι. οἱ μὲν γὰρ, θερμοί· οἱ δὲ, ψυχροί. ὁ γὰρ γῆρας κατάψυξίς τις. συμβαίνει δὲ σβέννυσθαι ὑπὸ φύσιν τὰ πυρώδεντα, οἷς ἀνθρακα ὕδατος ὄπισθεν ἐπιχυθέντος. διὸ καὶ οὐκ μέθης ἕνιοι ἑαυτοὺς διαχρῶνται. ἡ γὰρ ἀπὸ τοῦ οἴνου θερμότης, ἐπεισακτός ἐστιν· ἧς σβεννυμένης, συμβαίνει ὁ πάθος. καὶ μετὰ τὰ ἀφροδίσια οἱ πλείστοι εὐθυμότεροι γίνονται· ὅσοι δὲ πρόσπωμα πολὺ προσίενται μετὰ τοῦ ἀπέρματος, ἔτοι εὐθυμότεροι. κουφίζονται γὰρ πρόσπώματός τε καὶ πνεύματος, καὶ θερμοῦ ὑπὸ χολῆς. ἐκεῖνοι δὲ, εὐθυμότεροι πολλάκις· καταψύχον γὰρ ἀφροδισιάσαντες, διὰ τὸ τῶν ἰχανῶν τι ἀφαιρεθῆναι. δηλοῖ δὲ τοῦτο, ὃ μὴ πολλῷ τῷ ἀπορρόῳ γενόμενον. ὡς οὖν ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν, διὰ μὲν τὸ ἀνώμαλον εἶναι τὴν δύναμιν τῆς μελαίνης χολῆς, ἀνώμαλοί εἰσιν οἱ μελαγχολικοί. καὶ γὰρ ψυχρὰ σφόδρα γίνεται, καὶ θερμά. διὰ δὲ τὸ ἡδοποιὸς εἶναι, (ἡδοποιὸν γὰρ τὸ θερμὸν) καὶ ψυχρὸν μᾶλλον τῶν ἐν ἡμῖν ἐστιν· ὥσπερ ὁ οἶνος πλείων καὶ ἐλάττων κεραννύμενος τῷ σώματι, ποιεῖ τὸ ἦθος ποιὸν ἡμᾶς. ἄμφω δὲ πνευματικά, καὶ ὁ οἶνος καὶ ἡ μέλαινα χολή. ἐπεὶ δ' ἔστι καὶ ἀνώμαλον εἶναι τὴν δύναμιν καὶ καλῶς πως ἔχειν, καὶ ὅπως δ' θερμοτέραν εἶναι τὴν διάθεσιν καὶ πάλιν ψυχράν, ἡ τἀναντίον διὰ τὸ ἐπιβολὴν ἔχειν, εὐφυεῖς μὲν εἰσι πρῶτοι οἱ μελαγχολικοί, οὐ διὰ νόσον, ἀλλὰ διὰ φύσιν. Διὰ τί κατ' ἐνίας μὲν τῶν ὀπτικῶν, ἕξιν ἔχειν λέγομεν· κατ' ἐνίας δὲ, οὔ; ἢ καθ' ὅσας εὐρεῖκοι ἐσμεν, ἕξιν ἔχειν λεγόμεθα; ὃ γὰρ εὑρίσκειν, ἀπὸ ἕξεως.

Διὰ τί τῶν ζώων ὁ ἄνθρωπος φρενιμώτατον; πότερον ὅτι μεγαλοκεφαλώτατον κατὰ λόγον τοῦ σώματος; ἢ ὅτι εὐκρατότατον

σον; Διὰ γὰρ τοῦτο καὶ μικροκέφαλον· καὶ αὐτῶν οἱ τοιοῦτοι, μᾶλλον τῶν
μεγαλοκεφάλων φρονιμώτεροι. Διὰ τί δοκοῦμεν ἡμῖν πλείων
εἶναι ἡ ὁδὸς, ὅταν μὴ εἰδότες πόσον τί ἐστι βαδίζωμεν, ἢ ὅταν εἰδότες,
ἐὰν τὰ σημεῖα ὁμοίως τυγχάνωμεν ἔχοντες; ἢ ὅτι τὸ εἰδέναι [πόσον,] ἐστὶν
εἰδέναι τι ἀριθμόν; τὸ γὰρ ἄπειρον καὶ ἀναρίθμητον, καθ' αὑτό· καὶ πλέον
ἀεὶ τὸ ἄπειρον τοῦ ὡρισμένου. ὥσπερ οὖν εἰ ἤδη τοσόνδε ἐστὶ, πεπε-
ρασμένῳ αὐτῷ ἀνάγκη εἶναι· ὅτου εἰ μὴ οἶδε πόσον τί ἐστιν, ἀντι-
στρέφοντος τοῦ λογίζεται ἡ ψυχὴ, καὶ φαίνεται αὐτῇ εἶναι ἄπειρος,
ἐπεὶ τὸ ποσὸν, ὡρισμένον ἐστί· καὶ τὸ ὡρισμένον, ποσόν. ὅταν τοίνυν
μὴ φαίνῃ ὡρισμένον, ὥσπερ ἄπειρον δόξει εἶναι, ἅμα δὲ, τὸ πεφυκὸς
ὡρίσθαι, ἂν μὴ ᾖ ὡρισμένον, ἄπειρον εἶναι, καὶ τὸ φαινόμενον μὴ ὡ-
ρίσθαι, φαίνεσθαι ἀνάγκη πῶς ἄπειρον. Διὰ τί πρεσβύ-
„ τεροι μὲν γινόμενοι, μᾶλλον νοῦν ἔχομεν· νεώτεροι δὲ ὄντες, ῥᾷον
„ μανθάνομεν; ἢ ὅτι ὁ θεὸς ὄργανα ἐν ἑαυτοῖς ἡμῖν δέδωκε δύο, ἐν
„ οἷς χρησόμεθα τοῖς ἐκτὸς ὀργάνοις· σῶμα μὲν, χεῖρα· ψυχὴν δὲ,
„ νοῦν. ἔστι γὰρ καὶ ὁ νοῦς τῶν φύσει ἐν ἡμῖν ὥσπερ ὄργανον τῶν ἀρχῶν· αἱ
„ δὲ ἀρχαὶ ὑπόθεσιν καὶ τέχναι, τῶν ὑφ' ἡμῶν ποιητῶν εἰσιν· ὁ δὲ νοῦς,
„ τῶν φύσει. καθάπερ οὖν τῇ χρείᾳ οὐκ ἀεὶ χρώμεθα χειρὶ βελτίστῃ, ἀλλ' ὅταν ἡ φύσις αὐτῷ ὑπιτελέσῃ· (πρεσβύσης γὰρ τῆς
„ ἡλικίας, ἡ χεὶρ μᾶλλον δυνατὰ ἀποτελεῖν τὸ ἑαυτῆς ἔργον) τὸν αὐ-
„ τὸν τρόπον καὶ ὁ νοῦς τῶν φύσει οὐκ ἀεὶ χρῆται, ἀλλ' ὅταν ἥκῃ ἡμῖν μά-
„ λιστα πρὸς ἕκαστα· καὶ τότε ἀποτελεῖται μάλιστα, ἂν μή τινος
„ πρώτης, καθάπερ καὶ τὰ ἀρχικὰ τὰ φύσει ὑπάρχοντα. ὕστερον δὲ τῆς τῶν
„ χρῶν δυνάμεως, ὁ νοῦς πρὸς ἡμῖν, ὅτι καὶ τὰ τοῦ νοῦ ὄργανα τότε
„ τῶν τῆς ἡβης. ἔστι γὰρ νοῦ μὲν ὄργανον, ὑπιτήμη· (τούτῳ γὰρ ὅτε χρήσιμος, καθάπερ αὐλοῖς αὐλητὴς) χρῶν δὲ, πολλὰ τῶν φύσει ὄν-
των· ἡ δὲ φύσις, αὐτή γε ὑπιτήμης πρεσβύτερον, καὶ τὰ ὑπ' αὐτῆς γι-
νόμενα. ὧν δὲ [τὰ] ὄργανα πρεσβύτερα, καὶ τὰς δυνάμεις πρεσβύτερον
εἰκὸς

εἰκὸς ἐγίνεσθαι ἡμῖν. τούτοις γὰρ χρώμενοι, ἔξιν λαμβάνομεν, καὶ ἐπὶ ὁμοίως ὃ ἑκάστου ὄργανον πρὸς αὐτό· καὶ δυνάμεθα πάλιν, ὡς τὰ ὄργανα πρὸς ἄλληλα, οὕτω τὰ ὀργάνατα πρὸς αὐτά. ὁ μὲν οὖν νοῦς διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν, πρεσβυτέροις ὢν [ἡμῖν] μᾶλλον ἐγίνετο. μανθάνομεν δὲ θᾶττον νεώτεροι ὄντες, διὰ τὸ μηδὲν πω πεῖσθαι. ὅταν δὲ πεισθῶμεθα, οὐκ ἔτι ὁμοίως δυνάμεθα. δυνάμεθα δὲ ἔχεσθαι, καθάπερ καὶ μνημονεύομεν μᾶλλον, οἷς ἂν ἔωθεν προσέχωμεν. ἔπειτα προϊούσης τῆς ἡμέρας, οὐκ ἔτι ὁμοίως, διὰ τὸ πολλοῖς ἐντετυχηκέναι. Διὰ τί ἀνθρώπῳ πρόσεστι μᾶλλον ἢ ζώῳ; πότερον ὡς ὁ Πλάτων Νεοκλεῖ ἀπεκρίνατο, ὅτι ἀριθμεῖν μόνον ἐπίσταται τῶν ζώων; ἢ ὅτι θεοὺς νομίζει μόνος; ἢ ὅτι μιμητικώτατον; μανθάνειν γὰρ δύναται διὰ τοῦτο. Διὰ τί δ' χαίρομεν θεώμενοι σφαῖραν ἐλπίζοντες ὅτι τὸ τετράγωνον δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχει γωνίας, οὐδὲ τῶν ζώων τῶν τοιούτων οὐδέν, εἰ μὴ τῇ θεωρίᾳ; αὕτη δὲ ὁμοίως ἐστὶν ἡδεῖα, καὶ εἰ τρισὶν ὀρθαῖς, ἢ πλείοσιν ἴσας ἔχει. ἀλλ' ὅτι Ὀλυμπίᾳ ἐνίκωμεν, ἢ περὶ τῆς ναυμαχίας τῆς ἐν Σαλαμῖνι, χαίρομεν, ἢ μεμνημένοι ἢ ἐλπίζοντες τοιαῦτα· ἀλλὰ μὴ παντάπασιν τοῖς τοιούτοις. ἢ ὅτι ὅτε μὲν τοῖς τοιούτοις χαίρομεν, ὡς γνωμικοῖς ἢ ὄσιν· ὅτε δὲ τοῖς κατὰ φύσιν, ὡς κατὰ ἀληθειαν θεωρίας ἡδονῶν, ὡς ἔοικε, μόνων ἡμῖν ποιεῖ· ταῖς δὲ πράξεσι, τῶν ἀπὸ τῶν συμβαινόντων ἀπ' αὐτῶν. [ἀνομοίων οὖν ὄντων τῶν πράξεων, καὶ τὰ ἀποβαίνοντα ἀπ' αὐτῶν] γίνεται τὰ μὲν, λυπηρά· τὰ δὲ, ἡδέα. φεύγομεν δὲ καὶ διώκομεν καθ' ἡδονὴν καὶ λύπην ἅπαντα. Διὰ τί μέχρι ὑγείας θεραπεύονται οἱ ἰατροί; ἰ- γραίνει γάρ· εἶτα οὐ τούτου ξηραίνει· εἶτα ὑγείαν ἐποίησεν· εἶτα οὐ- δὲν ἔτι. πότερον οὐκ ἔστι δυνατὸν οὐ τούτου γενέσθαι δηλον· ἢ εἰ δυνατὸν, δηλονότι ἐπιστήμης, καὶ ἔσται ὅ τις ἐξ ὑγείας ποιήσει ἄλλο τι; εἰ δὴ γίνεται οὐ τῶν ἐναντίων καὶ τῶν μεταξύ, δῆλον ὅτι

ἀῤῥωστεῖ, ἢ ξηρότερος, ἢ ὑγρότερος, ἤ τι τοιοῦτον. ποιῆ δὴ ἐκ ψύχους ἧττον σφόδρα, καὶ τέλεον ὠδὶ θερμόν, καὶ ὠδὶ ξηρὸν ἢ ὑγρόν, μεταβαῖνον ἐκ τῶν ἐναντίων, ἢ μεταξύ, ἕως δὴ ἔλθῃ εἰς ὃ ὕστως ἔχει, ὁ ἰᾶται τῇ ὑγιαίνῃ· ἔκ τε τούτου ἃ πέφυκεν ἄλλο τι ὄν, ἢ ὃ μεταξύ. δυνατὴ μὴ οὖν ποιῆσαι ὁ ἔχων. ὡς γὰρ ἦλθεν, ἀναλύσαι δυνάται καὶ ἀπελθεῖν. ἃ μὲν οὖν ἥγε τέχνη τοῦτ' ἐστίν. ἀεὶ γὰρ βέλτιον. ὥστε οὐδὲ δύνῃ, ὅτε αὐτὴ ποιήσῃ ἐξ ὑγείας ἄλλο τι. ἀθεν γὰρ ἐγίνετο, ἢ ὃ ἐναντίον τούτου· εἰ οὖν ἡ αὐτὴ ὀπτική μή. ὅτω καὶ ὁπτὶ οἰκίας οὐδὲν ποιήσειεν ἂν τἀναντίον· οὐκ ἔστιν ἐν δυνῇ τέχνῃ ἐκ τούτου ποιοῦσα, πλὴν ὡς μέρος· οἷς ἡ σκυλική, ἢ τὸ δῆμα ἐκ τῶν ῥημάτων. ἐξ ἑκατέρου γὰρ
θ ἓν ἓξ διττῶς, ἢ συλλαβιστί, ἢ φθεγμάτων. Διὰ τί τ' φιλόσοφον τὸ ῥήτορος οἴονται ἁρμόττειν; ἢ ὅτι ὁ μὲν φιλόσοφος, πρὸς τὰς ἰδέας ἀσυμβάλλει· ὁ δὲ ῥήτωρ, πρὸς τὰ μετέχοντα; οἷς ὁ μὲν, τί ἐστιν ἀδικία· ὁ δὲ, ὡς ἄδικός ὁ δεῖνα· καὶ ὁ μὲν, τί ἡ τυραννίς· ὁ δ', οἷόν τι ὁ τύραννος.

Gell. 20. 1 Διὰ τί οἱ Διονυσιακοὶ τεχνῖται, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πονηροί εἰσιν; ἢ ὅτι τὴν ἀκρασίαν τὸ πολὺ τοῦ βίου εἶναι, καὶ ὅτι ἐν ἀκρασίαις τὸ πολὺ τοῦ βίου εἰσὶ, τὰ μὲν, [καὶ] ἐν ἀπειρίαις; ἀμφότερα δ', φαυλότητος παρασκευαστικά. Διὰ τί οἱ ἐξ ἀρχῆς, τῆς μὲν κιθ' [ὁ] σῶμα ἀγωνίας, ἆθλόν τι προὔταξαν, σοφίας δὲ οὐθὲν ἔθηκαν; ἢ ὅτι ὀπτικῶς ὁρῶσι τὰς χρείας, ἃ παρὰ μὲν Δελφοῖς ἐστιν, ἢ μηδὲν χρήσιμος τῶν ἀγωνιστῶν εἶναι, ἢ χρείττους; εἰ δὲ ἔδει σοφίᾳ τοὺς προβιοῦντας ἀγωνίζεσθαι, καὶ ἆθλον προὐτίθεσαν, κριτῶν μὴ ἢ πόρρω αὐτοῖς. ὅπερ ὁ τῶν γυμνικῶν ἀγώνων, ἄπιστος ἐστὶ κρίναι, τῇ ὄψει μόνῃ θεασάμενον. ἔτι δὲ ἐξ ἀρχῆς καταστασιάζων, οὐκ ἐβούλετο τοιαύτην ἀγωνίαν προτείναι τοῖς Ἕλλησιν, ἐξ ὧν ἔμελλον στάσις καὶ ἔριδες μεγάλαι ἔσεσθαι· οἷοι οἱ αὐθέφτοι ὁτιδήτις ἢ ἐκκριθῇ, ἢ προσδεχθῇ εἰς τι τῶν κιθ' ὁ σῶμα ἀθλημιζ, ἃ πανύστη χαλεπῶς φέρουσιν, οὐδὲ εἰς ἔριδαν καθίσαν-

ἥσσανται τοῖς κρίνουσιν· ὥσπερ ὃ τῶ φθονιμωτέρους ἢ μοχθηρωτέρους εἶναι, τοῖς κρίνουσι μάλιστα ὀργίζονται καὶ ἀγωνιῶσι. σασιῶδες ὃ ἐστὶ μοχθηρὸν τὸ τοιοῦτόν ἐστιν. ἔτι ὃ δεῖ τῆς ἀγωνίας τὸ ἆθλον χρῆσιν εἶναι. ὅπερ μὴν γε τῶν γυμνικῶν ἀθλημάτων, τὸ ἆθλον αἱρετώτερον ἢ καὶ βέλτιον τῆς ἀγωνίας· σοφίας δὲ τί αὖ ἆθλον βέλτιον γένοιτο; ,,

Διὰ τί δήποτε νοσοῦσι καὶ ποιοὶ αἱ ἄθροπος μάλιστα; ἢ ὅτι τῶν συναλλαγμάτων ἡ αὐτὴ ὄπτησίς ἐστιν; ἢ ὅτι ὁ μὲν νοῦς, πολλῶν ἐστιν· ἡ δὲ ὄρεξις, ἑνός; ὁ μὲν οὖν αἱ ἄθροπος, τῷ νῷ τὰ πλείω ζητεῖ· τὰ δὲ θηρία, ὀρέξει καὶ θυμῷ καὶ ὀπτιθυμίᾳ. Διὰ τί φθονιμοί τινες κτώμενοι ἀχθόμενοι ἀχθοῦσι; πότερον ὅτι τῷ ἐπὶ χεῖρον ἐπὶ χεῶνται; ἢ μᾶλλον ὅτι ἐλπίδι ἡδύ; ὅτι ἡ αἴσθησις καὶ ἡ μάνοια, τῷ ἡρεμεῖν τὴν ψυχὴν ἐνεργεῖ· ὃ καὶ ἡ ὄπτησις δοκεῖ, ὅτι τὴν ψυχὴν ἴσχει. κινουμένης γὰρ καὶ φερομένης, ὅτε αἰσθάνεται ὅτε μανθάνειν δυνατόν. διὸ τὰ παιδία καὶ οἱ μεθύοντες καὶ οἱ μαινόμενοι, ἀόπτοι. μᾶλλον δὲ πλῆθος τοῦ θερμοῦ τοῦ ἐνυπάρχοντος, πλείστη κίνησις αὐτοῖς καὶ σφοδροτάτη συμβαίνει· λυπούσης ὃ ταύτης, ἐμφανέστεροι γίνονται). ἀπαρέχουσι γὰρ ὄψιν τῆς μανοίας, μᾶλλον ἐφιέναι δυνάμενοι αὐτῷ. οἱ τ' ἐν τῷ καθεύδειν ἐνυπνιαζόμενοι, ἴσασιν τὴν μανοίαν, καὶ καθ' ὅσον ἡρεμεῖ, ἐνδρώπουσι. μάλιστα γὰρ ἐν τοῖς ὕπνοις ἡ ψυχὴ κινεῖται. ὥσπερ γὰρ τοῦ θερμοῦ ἐκ τοῦ σώματος εἰς τὸν ἐντὸς τόπον, τότε πλείστη καὶ σφοδροτάτη κίνησις γίνεται· ἐκ ὡσαύτως οἱ πολλοὶ ὑπολαμβάνουσι, [μᾶλλον δὲ] τότε ἡρεμεῖν καθ' αὑτὸ δοκεῖ, καὶ μάλιστα ὅταν μηδὲν ἴδωσιν ἐνύπνιον. συμβαίνει δὲ τἀναντίον· μᾶλλον γὰρ δὲ ἐν πλείστῃ κινήσει ἐστὶν, καὶ μηδὲν ἔξω μικρὸν ἡρεμεῖν, οὐδὲ μανοῦσθαι δυνατόν). ἐν πλείστῃ δὲ κινήσει, ὅταν ἥδιστα καθεύδῃ, εἰκότως ἐστὶν· ὅτι τότε μάλιστα καὶ πλεῖστον θερμὸν ἀθροίζεται εἰς τὸν εἴσω τόπον. ὅτι δὲ ἐν τῇ κινήσει ἔσται ἡ ψυχὴ, ἃ μόνον ὕπαρ, ἀλλ' ἔστι ἐν τοῖς ὕπνοις δυνατὸν) μανοῦσθαι, καὶ τοῦτο σημεῖον· ἐν γὰρ τοῖς μὴ τοῦ παρέσεσιν τὸ

αἰθίων ὕπνοις, ἥκιστά ἐστιν ἀνύπνιον ὁρᾶν. τότε δὲ μάλιστα συμβαίνει κινεῖσθαι αὐτὰ, διὰ τὴν ἐπιφανεισαν ἔμφυσιν. τὸ, τε ἀνύπνιόν ἐστιν, ὅταν διανοηθῶσι καὶ περὶ ὁμμάτων πλησθῶσι, ὕπνος ἐπέλθῃ. διὸ καὶ ταῦτα μάλιστα ὁρῶμεν, ἃ προεπόμεθα, ἢ μέλλομεν, ἢ βουλόμεθα. ὥστε γὰρ τούτων μάλιστα πλειάκις λογισμοὶ
» καὶ φαντασίαι ἐπιγίνονται· καὶ οἱ βελτίους, βελτίω τὰ ἀνύπνια ὁ-
» ρῶσι διὰ ταῦτα, ὅτι καὶ οἱ ἐγρηγορότες ὥστε βελτιόνων διανοοῦνται· οἱ δὲ χεῖρον ἢ τῷ διάνοιαν ἢ τὸ σῶμα διακείμενοι, χείρω. καὶ γὰρ ἡ τοῦ σώματος διάθεσις, καὶ ὥσπερ τῶν ἀνυπνίων φαντασίαν συμβληχόν. τοῦ γὰρ νοσοῦντος, καὶ αἱ τῆς διανοίας προθέσεις φαῦλαι· καὶ ἔτι διὰ τὸ ἐν τῷ σώματι παραχὺ εἶναι, ἡ ψυχὴ δύναται ἠρεμεῖν. οἱ δὲ μελαγχολικοὶ διὰ τοῦτο ἀπορίαν ἐν τοῖς ὕπνοις, ὅτι πλείονος τῆς θερμασίας ὕσης, μᾶλλον μετεῖσι ἡ ψυχὴ ἐν κινήσει· σφοδροτέρας δὲ τῆς κινήσεως ὕσης, δύναται καθεύδειν.

Ὅσα περὶ ὀφθαλμούς. λα.

α Διὰ τί τείνοντες τὸν ὀφθαλμὸν, πονοῦμεθα τῷ θαλαμῷ; ἢ ὅτι ἀναπνοὴ ταύτῃ γίνεται τῷ ὑγρῷ; δακρύει γὰρ ὁ ὀφθαλμὸς μετὰ τὸ τείνειν· ὁ δὲ θαλαμὸς, διὰ πλῆθος ὑγρῶν; ἢ ὅτι ἔλαττον θερμὸν φθείρεται ὑπὸ τοῦ πλείονος; ὁ δὲ ὀφθαλμὸς περιφθεὶς, πλείω λαμβάνει θερμότητα [τῆς] ἐν τῇ ῥινί. διὰ τοῦτο δὲ καὶ ὅταν τις αὐτὸν τὸν
β ῥῖνα τείνῃ, πονεῖ ὁ θαλαμός. Διὰ τί τῷ ἑνὶ ὀφθαλμῷ ἀκριβέστερον ὁρῶσιν, ἢ τοῖν δυοῖν; ἢ ὅτι πλείους ὕσας κινήσεις, τοῖν δυοῖν γίνονται· οἷον τοῖς διεγραμμένοις; ἔχουσι μία ἡ κίνησις· τοῦ δὲ ἑνὸς,
γ ἁπλῆ. ἧττον οὖν ὁρῶσιν ἀκριβέστερον. Διὰ τί ὀργιζόμενοι μᾶλλον τοὺς ὀφθαλμοὺς μάλιστα ὑπεδιδόασι πρὸς τὸ ἐρυθριᾶν· αἱμώδεις δὲ, τὰ ὦτα; ἢ διότι οἱ μὲν, καταψύχονται ἐν τῇ αἰδοῖ, (ἐν ὀφθαλ-

ὀφθαλμοῖς γὰρ αἰδὼς) ἢ αὐτὸ βλέπειν ὃ δύανται; καὶ ἡ δῆλία καταψυξίς τίς ἐστιν. ἐν ταύτα δὲ μείξαται εἰς τὸ ναλίον τῷ ἔμπροσθεν δ̃ ὄπιθεν· τὰ δὲ ὦτα, διὰ τί κλύειν· διὰ ὃ ἢ μάλιστα ἐρυθριῶσιν αἰσχυνόμενοι. ἐν δὲ τῷ κινεῖσθαι, ὅτι δ̃ αἰσθητικώτερον καὶ κινητικώτερον ἡ βοήθεια ὡς ἀδικουμένου. φοβουμένοις γὰρ ἐν ταύτα ἐκλείπειν μάλιστα. Διὰ τί θατέρου καταληφθέντος ὀφθαλμοῦ, ὁ ἕτερος ἀτενίζει μᾶλλον; ἢ δῆτι ἐκ ταὐτὸ ἤρτηται αἱ ἀρχαὶ τῶν ὀφθαλμῶν; θατέρου οὖν κινουμένου, καὶ ἡ κοινὴ ἀρχὴ κινεῖται. ἐκείνης δὲ κινουμένης, καὶ ὁ ἕτερος. ληφθέντος οὖν θατέρου, ἡ κίνησις κινήσει αὐτόν. ὥστε δύαται ἀτενίζειν μᾶλλον. Διὰ τί οἱ ἐκ γενετῆς τυφλοὶ, ὑ γίνονται φαλακροί; ἢ ὅτι λυμαίνεται τὰ ὄμματα ὑγρότης ἅσα πολλὴ ἐν τῷ σωλῆνι τῷ κεφαλικῷ τόπῳ; δι' ὃ τῶν ῥευματικῶν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς, ταῖς τε σωλῆσι τοὺς κροτάφους φλέβας καίουσι, πυκνοῦντες τὰς τῶν ὑγρῶν πόρους, καὶ ξύουσι τὸν κεφαλῆν, διαπερμύνοντες δ̃ ἐν αὐτῇ δέρμα. ἐπεὶ οὖν λυμαίνεται τοὺς ὀφθαλμοὺς δ̃ ἐν αὐτῇ σωλῆπωμα γινόμενον, κωλύοι ἂν αὐξεῖς ταὐτὸ τοῦτο ἐξ ἀρχῆς γίνεσθαι, πλέον σωισάμενον ἐν αὐτῇ. ἐπεὶ δὲ ἐκ σωλῆπωμάτων φριξὶς φύεται, τοῦτο δὲ ἐν τῇ τῶν τυφλῶν κεφαλῇ ἐκ γενετῆς ὅτι πολὺ, εἰκότως οὐκ εἰσὶ φαλακροί. Διὰ τί οἱ ἐξόφθαλμοι κατανίζονται μᾶλλον; ἢ ὅτι τάχιστα σωεσπίπτει σωὸς τὰ σωέχοντα; Διὰ τί εἰς μὲν τὰ δεξιὰ ἀμφοτέραις ταῖς ὄψεις ἅμα ἐκσφέρειν δυνάμεθα, καὶ εἰς τὰ ἀριστερὰ ἢ σωὸς τὴν ῥῖνα, καὶ εἰς δ̃ ἀριστερὸν ἢ ἢ δ̃ δεξιὸν τῶν ἑτέραν· ἅμα δὲ εἰς δ̃ ἀριστερὸν ἢ δεξιὸν, ἀδυνατοῦμεν; ὁμοίως δὲ καὶ εἰς δ̃ κάτω καὶ εἰς δ̃ ἄνω. ἅμα μὲν γὰρ ὅτι ταὐτὸ δυνάμεθα, χωεὶς δὲ, ἢ ὅτι αἱ ὄψεις, δύο ἅσαι, ὁμοίως ἐξ ἑνὸς σωήρτηνται; ὅσα γε τοιαῦτα, ἄκρου θατέρου κινουμένου, ἀνάγκη θάτερον ἀκολουθεῖν ὅπῃ δ̃ αὐτό. τῷ γὰρ ἑτέρῳ ἄκρῳ, ἡ ἀρχὴ θατέρου ἄκρου. εἰ δ̃ ἓν δ̃ ἐν ἀδυνατον ἅμα εἰς

τὰναντία κινεῖσθαι, ἀδυνάτου καὶ ταῖς ὄψεσι. τὰ μὲν γὰρ ἄκρα εἰς τἀναντία δυτικινοῖτο, εἰ ὃ μὲν, ἄνω, ὃ δὲ, κάτω κινοῖτο· ἡ δ' ἀρχὴ, ἀμφοῖν ἂν ἀκολουθοίη· ὅθεν ἀδυνάτου. ἡ δ' αἰσθησις τῶν ὁμμάτων, αἰσθάνεται δὲ ἀρχὴν ἔχουσαν ταῖς σφαίραις, καὶ μένει τὸ τρέφεσθαι εἰς τὰ ἄνω καὶ κάτω καὶ [εἰς] πλάγια. ὅταν δὴ ὧν ἕλκουσαι ὡς δύο ὁμοίως ἕλκωσι τῇ θέσει ἀλλήλαις, καὶ ἐν μέσῳ τῷ ὀπὶ ὃ ἄνω καὶ κάτω κινεῖσθαι, καὶ εἰς πλάγιον ὀπὶ τῷ αὐτῷ σημείῳ ἑαυτῶν λάβωσι τὴν ὄψιν, αὗται μὲν ἀδιάστροφοί τε καὶ μάλιστα ἀκίνητοι τῇ θέσει· ὅσαι δ' ὀπὶ ταὐτῷ σημείῳ λάβωσι ταῖς ὄψεσι, διάστροφοι μέν εἰσι, διαφέρωσι δ' ἀλλήλων. καίτοι κρύπτεται τῷ μέλανός τι καὶ τοῖς ἄνω βοηθοῦσι τὰ λευκά, οἷς μελέτη ἕρμοι· ἕτεροι δ', εἰς ὃ πλάγιον, ὥσπερ οἱ μανικοί· οἱ δὲ, εἰς τὰς μυκτῆρας, ὥσπερ τὰ βαγικὰ πρόσωπα, καὶ οἱ φρυφνοί· συμβαίνουσι γὰρ ὃ βλέμμα. ὅσοι δὲ μήθ' ὁμοίως κεκλιμένων τῶν σφαιρῶν ὀπὶ ταὐτῷ σημείῳ ἔχουσι ταῖς ὄψεσι, μήθ' ὁμοίως μὲν κεκλιμένων, μὴ ὀπὶ τῷ αὐτῷ δὲ, ἤτοι διεστραμμένοι εἰσί· διὸ καὶ βουλόμενοι καὶ συμβάλλοντι τὰ ὁμματα. πέφρωται γὰρ ὀπὶ ταὐτὸν καταξῆσαι σῆμα τῶν σφαίρων. ὥστε τὸ μὲν ἑῶσι, τὸ δὲ σημαίνουσι τῶν ὀφθαλμῶν. ἐὰν γὰρ μὴ κατ' αὐτὸ σημεῖον τεθῶσιν αἱ ὄψεις, ἀνάγκη διεστράφθαι. ὥσπερ γὰρ τοῖς βουβωνίοις [τοῦτο] τὸ ὀφθαλμοί, [ὃ ἓν] δύο φαίνεται, (καὶ γὰρ ἐκείνοις κεκίνηται ἡ ἀρχὴ) καὶ τούτοις ὁμοίως. ἐὰν μὲν οὖν ἄνω κινηθῇ ὁ ὀφθαλμὸς, ὃ πρᾶς κάτω τὸ ὄψεως· ἐὰν δὲ κάτω, ἄνω ὃ πρᾶς. ἐν ἑνὶ δὲ ὀφθαλμῷ μεθισαμένῳ, κινεῖσθαι μὲν ὃ ὁρώμενον δοκεῖ· διὰ ταῦτα ἄνω ἢ κάτω, ὅτι καὶ ἡ ὄψις δύο δὲ φαίνεται, ἐὰν μὴ δύο αἱ ὄψεις ὦσι, καὶ διαστρέφει. τοιαύτη μὲν τοῦ ἑτεροφθάλμου ἡ αἴσθησις, ὥστε δύο φαίνεσθαι· κατὰ μὲν θέσιν ἡ αἴσθησις, τοῦ μὴ κατὰ μέσον τὸ ὄμματος εἶναι. Διὰ τί οἱ μύωπες μικρὰ γράμματα γράφουσιν; ἄτοπον γὰρ τοὺς μὴ ὀξὺ ὁρῶντας, ποιεῖν ἔργον ὀξὺ ὁρώντων. πότερον ὅτι μεγάλα φαίνεται τὰ μικρὰ, ἐὰν

ἐαν ἡ ἐλιξί· οἱ δ', ὥσπερ ἀγοντες γράφουσιν; ἢ διὰ δ' συναγοντας τὰ βλέφαρα, γράφειν; δι' ἀσθένειαν γὰρ τ' ὄψεως, οὐ μὴν ἀναπεπταμένοις γράφουσι τοῖς ὄμμασι, διὰ τὸ μὴ ἡ ὄψις, ἀμβλὺ ὁρᾷ. ὅτι δὲ ἀληθῶς ὥσπερ πίπτᾳ γωνίαν δ' μικρὰν ποιοῦσα, ἐξ ἀνάγκης ποιεῖ μικρὰ γράφειν. Διὰ τί ὀφθαλμιάσαντες ἔνιοι, ὀξύτερον ὁρῶσιν; ἢ διὰ δ' ἀποκεκαθάρθαι τὰ ὄμματα; πολλάκις γὰρ ἡ ἔξω πυκνότης ἀποτήκει τ' ὄψιν· ἀποδακρύσαντι δ' λύει). διὰ δ' ἀποδάκρεα συμφέρει, οἷς κρόμμυον· θᾶττον δὲ, πολέμιον, οἷς ὀείγαμον.

Διὰ τί τῇ μιᾷ ὄψει ἀπαθέστερον; ἢ διότι ἔλαττον ἡ ψυχὴ πάσχει; ὥστε ἔλαττον δ' πάθος. Διὰ τί τοῖς διϊσαμβλυωμένοις δύο φαίνεται); ἢ διότι οὐκ ἀφικνεῖται ὅπου δ' αὐτὸ σημεῖον ἑκατέρᾳ τῇ ὀμμάτων ἡ κίνησις; ὥσπερ οὖν δύο ὁρᾷν, δ' δὶς ὁρᾷν οἴεται ἡ ψυχή. ὅμοιον καὶ ὅτι τῶν δακτύλων τῆς ἐπαλλάξεως. δύο γὰρ δ' ἐν δοκεῖ, ὡς δὶς ἀπτομένων ἑνί. Διὰ τί ἃ διαφέρουσιν αἱ αἰσθήσεις αἱ ἐν τοῖς δεξιοῖς τῶν ἀριστερῶν, ἐν δ' τοῖς ἄλλοις πᾶσι χείρω τὰ δεξιά; πότερον διὰ δ' ἔθος, ὅτι δυοῖν ὁμοίως ἀμφοῖν ἐθιζόμεθα αἰσθάνεσθαι; τὰ δὲ δεξιὰ, τῷ ἔθει δοκεῖ διαφέρειν· ἐπεὶ ἐναντίοις, ἀμφιδέξιοι γίνονται). ἢ ὅτι δ' μὲν αἰσθάνεσθαι, πάσχειν τί ἐστι; τὰ δ' δεξιὰ διαφέρει τῷ ποιητικώτερα εἶναι) καὶ ἀπαθέστερα τ' ἀριστερῶν. Διὰ τί ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις, χείρω τὰ δεξιά· ἐν δ' ταῖς αἰσθήσεσιν, ὁμοία; ἢ διότι ταῦτα μὲν ἐθιζόμεθα ὁμοίως κατ' ἀμφότερα τῷ ἔθει; ἔτι δ' μὲν αἰσθάνεσθαι, πάσχειν τί ἐστιν· ἡ δὲ τῶν δεξιῶν διαφορὰ, ᾧ εἰς δ' ποιεῖν καὶ εἰς δ' πάσχειν. Διὰ τί δ' γυμνάζεται ἀσύμφορον πρὸς ὀξυωπίαν; ἢ ὅτι ξηρὸν ποιεῖ δ' αἷμα ἡ γυμνασία, ὥσπερ καὶ δ' ἄλλο σῶμα; ἢ δ' σκληρότης, σκληρώσει δ' δέρμα πρῶ· ὥστε καὶ δ' ὅπου τῇ χρῄ. διὸ καὶ οἱ φρεσβύται οὐκ ὀξὺ ὁρῶσι. καὶ γὰρ τῶν γερόντων σκληρόδερμα, ἅμα δ' καὶ ῥυσά. ὥστε ὅπου καλύπτεται ἡ ὄψις. Διὰ τί οἱ μύωπες βλέπουσι μὲν οὐκ ὀξύ, γράφουσι δ' μικρά; καίτοι δ' μικρὸν ὀξὺ

βλέπουσι καθορᾷν ὅστιν. ἢ διότι ἀσθενῆ ἔχοντες τὴν ὄψιν, σκιάζουσι τὰ βλέφαρα εἰς μικρόν; ἀμβλεῖα γὰρ ὀξύουσα ἡ ὄψις, μᾶλλον ὁρᾷ· ἀναπεπταμμένα δ' τὰ ὄμματα, ἧττον πάσχει. διὰ μὲν οὖν τὴν ἀσθένειαν, σκιάζουσι [εἰς μικρὸν] τὸ βλέφαρον· διὰ δὲ τὸ σκιᾷ μικρὰ ὁρᾷν, μικρὸν μέγεθος ὁρῶσιν. ὅσον δὲ ὁρῶσι μέγεθος, τοσοῦτον καὶ γράφουσι. διὰ τί οἱ μύωπες, σκιάζοντες τὰ βλέφαρα ὁρῶσιν; ἢ δι' ἀσθένειαν τῆς ὄψεως, ὥσπερ καὶ οἱ τοῖς τὰ πόρρω τὴν χεῖρα τοῖς ἀγόντες, ὅταν καὶ τὰ βλέφαρα τοῖς τὰ ἐγγὺς τοῖς τιθέντα ὥσπερ χεῖρα; τοῦτο δὲ ποιοῦσιν, ἵνα ἀμβλυωτέρα ἡ ὄψις ἐξίῃ, δι' ἐλάττονος ὀξύνασα, καὶ μὴ διὰ πολλῶν ἐξ ἀναπεπταμμένων διεξιοῦσα ἀμαυροῦται· ὁρᾷ δὲ ἧττον ἢ πλείων, μᾶλλον. διὰ τί εἰς τὸ πλάγιον κινοῦσι τὸν ὀφθαλμόν, ὃ φαίνεται δύο ὄν; ἢ ὅτι διὰ τῆς αὐτῆς γραμμῆς ἡ ἀρχή; δύο δὲ φαίνεται ταύτης μεταβαλούσης ἄνω ἢ κάτω. εἰς δὲ πλάγιον, οὐδὲν διαφέρει, ἐὰν μὴ κάτω καὶ ἄνω.

[διὰ] τί δὲ διότι μὲν τῆς ὄψεως ὅστιν ὥστε φαίνεσθαι τὸ ἓν δύο, δι' ἃ πως πεθῶσιν οἱ ὀφθαλμοὶ τοῖς ἀλλήλοις· διότι ἧττον ἀισθήσεων ἐστίν; ἢ καὶ διότι τὰ ἅφης γίγνεται τῇ ἐξαιρέσει τῶν δακτύλων τὸ ἓν δύο; διότι ἧττον τῶν ἁπτῶν γίγνεται, ὅτι ὅτε ἔξω ἀπολαμβανομένων αἰσθάνεται, οὐδὲ δύο. γίγνεται δὲ διὰ τοῦτο, διότερ καὶ διότι τῶν δακτύλων μιμεῖται γὰρ τὴν ὄψιν. διὰ τί τὸ μὲν ἁπτὸν σῶμα τοῖς τὰ ἀεὶ στερεὰ, ἀσθενέστερα· τῶν δὲ ὀφθαλμῶν, ὅ, ἀλλ' ὁμοίως ὀξύ; ἢ ὅτι τὰ μὲν δεξιὰ, τῶν ποιητικῶν ἐστί· διὰ φέρουσι· τῶν δὲ παθητικὰ, οὐ διαφέρουσιν; αἱ δὲ ὄψεις, παθητικαί. διὰ τί τῇ ὄψει τοῖς μὲν τὰ ἁπτὰ ἀτενίζοντες, χεῖρον διατιθέμεθα· τοῖς δὲ τὰ χλωρὰ καὶ ποώδη, οἷς λάχανα καὶ τὰ τούτοις ὅμοια, βέλτιον; ἢ ὅτι τοῖς μὲν δὴ λευκὸν καὶ μέλαν, ἥκιστα δυνάμεθα ἀτενίζειν· (ἄμφω γὰρ λυμαίνεται τὴν ὄψιν) τὰ δὲ τοιαῦτα τῶν χρωμάτων, μέσον ἔχει τούτων. διὰ μετρίως τῆς ὄψεως διατιθεμένης, οὐδὲν ἐξαδυνατεῖ μᾶλλον αὐτῆς,

αὐτῇ, βέλτιον δὲ ἀγαπήσεμεθα. τάχα ὃ ἴσως καθάπερ ὅτι τῶν σωμάτων σφοδρότερον πονοῦντες, χεῖρον ἔχομεν· τὸ μέσον ὃ, βέλτιστα ἁμαρτήσει· τ' αὐτὸν δ' ἔπον καὶ τῶν ὄψιν. πρὸς μὲν γὰρ στερεὰ ἀτενίζοντες, ποιοῦμεν αὐτῶν· πρὸς δὲ τὰ ὑγρὰ, μηδενὸς ἀντιφερόντος, ἁμαρτάνομεν. τὰ ὃ χλωρὰ, στερεά τε μετρίως, καὶ ὑγρὰ ἐν αὐτοῖς ἱκανόν. διὸ βλάπτει τε ἧττον, καὶ ἀγαναλίσκεται τῶν ὄψιν πρὸς τούτοις εἰ), ἁμαρτάνομεν τῶν τῆς χρώματος κρίσιν, σύμμετρον ἔχει πρὸς τῶν ὄψιν. Διὰ τί τὰ μὲν ἀγγεῖα, ἀμφοτέροις τοῖς ὀφθαλμοῖς μᾶλλον ὁρῶμεν· τὸ δὲ ὑγρὸν ὅτι τῶν τοίχων, τῷ ἑνὶ πρόσαντες πρὸς τὰ γράμματα, μᾶλλον καθορῶμεν; ἢ ἀμφότερα μὲν αἱ ὄψεις συμπίπτουσαι, καθάπερ λέγουσιν οἱ περὶ τὰ ὀπτικὰ, παραχρῆμα παρέχουσιν; ἐπιδὴ ὃ τῇ μιᾷ θεωρῶμεν, πρὸς ὑγιεῖαν τῶν ὄψιν, ὥσπερ πρὸς κανόνα, μᾶλλον [φαίνεται] τὸ ὑγρόν. κα

Διὰ τί ὁ καπνὸς τὰς ὀφθαλμοὺς μᾶλλον δάκνει; ἢ ὅτι μόνοι ἀδενέσθαι; ἀεὶ γὰρ τὰ ἔσω τῶν σώματος ἀδενέσθαι. σημεῖον δὲ, ὅτι κὴ ὃ ὄξος καὶ ἔκθεσον τῶν δριμέων, τῷ μὲν ἔξω σάρκα ὑ δάκνει, τῷ ὃ ἐντὸς, ὅτι διαφθείρει τῶν σώματος, κὴ μάλιστ' ἐγγὺς πόρους. αἱ γὰρ ὄψεις διά τινων πόρων ἐκπίπτουσιν. ὥστε τὸ ἔσω διακλικώδη ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἀποπίπτει. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ κρόμμυον, καὶ ὅσα διὰ δάκνει τὰς ὀφθαλμούς. τὸ δ' ἔλαιον, μάλιστα τῶν ὑγρῶν, ὅτι λειοτομερέστατον· ποιοῦν δ' ὄν, εἰσδύνει διὰ τῶν πόρων· τὸ δ' ὄξος, ἐν φαρμάκῳ τῇ διὰ σαρκί. κβ Διὰ τί ὁ ὀφθαλμὸς μόνον τῶν σώματος, ἀδενέσατος ὤν, ὑ ῥιγοῖ; ἢ ὅτι πίων ἐστὶν ὁ ὀφθαλμὸς, σαρκὸς δ' ἧττον; τὰ δὲ τοιαῦτα, ῥιγᾷ ἧττον. ὑ γὰρ δὴ ὅτι γε πῦρ ἐστὶν ἡ ὄψις, διὰ τοῦτο ὑ ῥιγοῖ. ὑ γὰρ τοιοῦτόν γε ἐστὶ τὸ πῦρ, ὥστε θερμαίνειν. κγ

Διὰ τί δάκρυα, ἐὰν μὲν κλαίοντες ἀφίωμεν, θερμά ἐστιν· ἐὰν ὃ πονοῦντες τὰς ὀφθαλμοὺς δακρύωμεν, ψυχρά; ἢ ὅτι τὸ μὲν ἄπεπτον, ψυχρόν· τὸ ὃ πεπεμμένον, θερμόν; ἢ ὃ μαλακία ὅλως [πᾶσα]

ἐξ ἀπεψίας ὄσι· ἢ τῶν τὰς ὀφθαλμοὺς πονοιώτων ἄπεπτόν ὄσι τὸ δάκρυον· δὲ ψυχρόν. ἀλλὰ τοῦτο ἢ οἱ ἰατροὶ οἷόν τε σημεῖον εἶναι μεγάλης νόσου τὰς ψυχρὰς ἱδρῶτας· τὰς δὲ θερμοὺς, πύανθιον ἀπαλλαχθείς. ὅταν μὲν γὰρ ἡ τὸ περίττωμα πολύ, καὶ δύναται τὸ ἐντὸς θερμὸν πέπτειν· (ὥστε ἀνάγκη ψυχρὸν εἶναι)) ὅταν δὲ ὀλίγον, κρατῆ. γίνον) ς
κε δὲ ἐκ τῶν περιττωμάτων αἱ ἀῤῥωσίαι. Διὰ τί ποτε ὑγιαινόντων ὄντων τῶν δεξιῶν μερῶν, ὁ ὀφθαλμὸς ὁ ἀριστερὸς μᾶλλον τὸ δεξιοῦ σκάζει) ; ἢ ὅτι τὰ ἀριστερὰ πάντα ὑγρότερα τῶν δεξιῶν ὄσι ; τὰ δὲ ὑγρότερα, μᾶλλον σκάζεσθαι πέφυκεν· εἶτα εἰς τὸ δεξιὸν μᾶλλον ἀποτελεῖ δύναται, τὸ ἀριστερὸν δυναμένου καὶ καθ' 10
κς αὑτό. Διὰ τί ἀμφότεροι κτείνανται ἵνα τῶν ὀφθαλμῶν βλακείμενοι, ὅ, τε μύων καὶ ὁ πρεσβύτης, ὁ μὲν, ἐγγὺς πρόσω, δὲ τι βούλη) ἰδεῖν· ὁ δὲ, πόῤῥω ἀπάγει ; ἢ ὅτι ὐκ ὁμοία ἡ ἀνάτασις παρέπεται) αὐτοῖς ; ὁ μὲν γὰρ πρεσβύτης, ὅτι ἰδεῖν ἀδύνατός ὄσιν, ἂν μὴ συμπίπτῃ ἡ ὄψις ἄνω, ἀπάγει τὸ θεώμενον, ἅτε κινούμενα μέλλων 15
ὄψεσθαι· πόῤῥω γὰρ συμπίπτει. ὁ δὲ, αὖ μὲν ὀξύ· ποῖα δὲ κοῖλα, καὶ ποῖα ἐξέχοντα τῶν ὁρωμένων, ὐκ ἔτι δύναται) κρίνειν, ἀλλὰ πρὸς ταῦτα ἀπατᾶται. τὰ γὰρ κοῖλα καὶ τὰ ἐξέχοντα, μάλιστα τῇ αὐγῇ κρίνεται. πόῤῥωθεν μὲν οὖν [ὰ] δύναται τῇ αὐγῇ καταμαθεῖν, πῶς ὄπι-
κζ σθεν ἔχει ὄπι τὸ ὁρατόν· ἐγγύθεν γὰρ, μᾶλλον καταφανὴς ὄσι. Διὰ 20
τί τῶν ζώων ἄνθρωπος ἢ μόνον, ἢ μάλιστα βλαστρέφεται ; ἢ ὅτι ἢ μόνον, ἢ μάλιστα ὀπίλημον ἐν τῇ νεότητι ἔχει· ὅταν ἢ βλαστρέφεσθαι συμβαίνει πᾶσι ; Διὰ τί οἱ ἄνθρωποι μόνοι τῶν θηρίων ζώων τὰ ὄμματα βλαστρέφουσι ; πότερον βλαστὸς ἐλάχιστον βλάσημα ἐστὶ τῶν ὀμμάτων, καὶ ἐστὶ ἀνίατος ; ὥστε ἄδηλον σφόδρα ἔστι μὴ 25
καπορθωθὲν. ἢ βλέπει τῶν θηρίων μονόχροα τὰ ὄμματα ὄσι μᾶλλον ; εἰ δὴ ἰὼ ἐν χρώματί τῷ ὄμματος, ὐκ ἰὼ βλαστροφή. ἢ βλέπει μόνοι ἐν ᾧ ἡλίῳ ὀπίλημοι γίνον) τῶν ζώων ; ἢ δὴ ὀπίλησις, βλαστροφὴν

τροφὴν ποιῆ ὅταν γήρᾳ, ὥσπερ καὶ τῶν ἀνθρώπων μορίων. ἀλλ' ἐνίοις
οὐκ πάντελῶς γίνῃ ἡ ἀφαιρεθῇ, ὅσοις ὃ ἀρρώστημα. Διὰ τί κθ
πρὸς τὸν λύχνον καὶ πρὸς τὸν ἥλιον προσπεσάμενοι τὴν χεῖρα πρὸ
τῶν φωτὸς, μᾶλλον ὁρῶμεν; ἢ ὅτι ὃ ἀπὸ τοῦ ἡλίου καὶ λύχνου φῶς
πρὸς πίπτον μὴ ἡμᾶς πρὸς τὴν ὄψιν, ἀλλ' ἐνεστέρεσεν ποιεῖ διὰ τὴν σκο-
τόμην; φθείρει γὰρ αὐτὰ καὶ τὰ συνόντα τῇ ἐπιβολῇ. εἰρχθέντα δὲ
ἐπὶ τὸ χεῖρος, τὴν μὲν ὄψιν ἀλυμαίνει. ὃ δ' ὁρώμενον, ὁμοίως ὄντι ἐν
φωτί. διὸ ἡ μὲν, μᾶλλον ὁρᾷ· ὃ δ' ὁρώμενον, σαφὲν ἧττον ὁρᾶται.

Διὰ τί χειρὸς μὲν καὶ ποιὰς διαφορὰν ἔχει πρὸς τὰ δεξιὰ [καὶ] τὰ λ
ἀριστερά· ὁμμάτων δὲ καὶ ἀκοὴ, οὔ; ἢ ὅτι τὰ στοιχεῖα τὰ εἰλικρινῆ, ἀδιά-
φορα· ἐν δὲ τοῖς ἐκ τῶν στοιχείων, ἡ διαφορά; αὕτη δὲ αἱ αἰσθήσεις εἰ-
σὶν ἐξ εἰλικρινῶν· ἡ μὲν ὄψις, πυρός· ἡ δ' ἀκοὴ, ἀέρος.

Ὀσφρητὰ ὦτα. λϛ.

Διὰ τί τὰ ὦτα, ὄντα δυσαίσθητα πρὸς τὰ ὀσφραντὰ, ὅταν μυ- α
ται, ἐρυθιᾷ μᾶλλον; πότερον ὅτι εἰς τὸ κενὸν μᾶλλον πορεύεσθαι
πέφυκε τὸ ἀλλότριον ὑγρόν· ὥστε ὅταν διαλυθῇ ἐπὶ τὸ τῆς θερμό-
τητος, ἢ γίνῃ αἰσθητοῖς, συνέρχεται εἰς ταῦτα; ἢ διότι τοῖς
χροιᾶφοις ὁπτικὴν, εἰς οὓς τὸ ὑγρὸν ἀθροίζεται μᾶλλον; αἰσθητῶν
μὲν ὄν, εἰς ὃ προσώπου ἔρχεται ἡ ὑγρότης· διὸ καὶ ἐρυθριῶσι. τὰ
δὲ προσώπου ἧκιστα βάθος ἔχει τὰ ὦτα· καὶ φύσει θερμότερα καὶ δύ-
σροα, ἐὰν μὴ ἀπηρτημένα πόρρωθεν ἢ τῆς ψύχης. διὸ καὶ δύσρους γί-
γνονται ἐν τῷ προσώπῳ μορίων. ὥστε ὅταν σκεδασθῇ ἡ θερμό-
της, μᾶλλον ὁπτικὴν ἔσται, ἐν τούτοις ποιεῖ ἐρυθριᾷν. Διὰ τί β
τὰ ὦτα ἐν τῇ θαλάττῃ ῥήγνυται τοῖς κολυμβῶσι; πότερον διὰ τὸ
κατέχειν τὸ πνεῦμα πλησύμενον βιάζεται; ἢ εἰ τοῦτ' αἴτιον, ἔδει
καὶ ἐν τῷ ἀέρι; ἢ ὅτι μὴ ἐπῆκται, διαχέπεται θᾶττον, καὶ ἐπὶ
σκληρότερον ἢ μαλακόν; τὸ οὖν πεφυσημένον, ἧττον εἴκει. τὰ

ὦτα, ὥσπερ εἴρηται, ὅταν τὸ κατέχεσθαι τὸ πνεῦμα ἐμφυσᾶται, ὥστε τὸ ὕδωρ, σκληρότερον ὂν τοῦ ἀέρος, πορεύεσθαι δυσκόλως.

γ Διὰ τί οἱ χελυμβηταὶ καθίεσι τοὺς λίθους τοὺς εἰς τὰ ὦτα καταδοῦντες; ἢ ἵνα ἡ θάλαττα βίᾳ ἰοῦσα, μὴ ῥηγνύῃ τὰ ὦτα; ὅπερ μὲν γὰρ, ὃ γίγνεται, ὥσπερ ἀφηρημένων, πλήρη. Διὰ τί ὁ ἐν τοῖς ὠσὶ ῥύπος πικρός δ ἐστιν; ἢ διότι ὁ ἱδρὼς ὀξύς ἐστιν; ἔστιν οὖν ἁλμυρὸν σαπρόν. ὃ δὲ σαπρὸν ἁλμυρὸν, πικρόν. Διὰ τί οἱ ἀσυγκρίτως διαπέμπουσι τὰ ὦτα καὶ τοὺς μυκτῆρας; ἢ ὅπως ἀναπνέωσι διὰ τούτων; ταύτη γὰρ δέξεται ὁδὸς τὸ πνεῦμα. ἀναπέμπουσι δὲ ταῦτα καὶ πρὸς ε ὕπνον. πονεῖν γὰρ δή φασι μᾶλλον αὐτοὺς ἐν τῇ δυσπνοίᾳ, τοῦ μὴ δύνασθαι πρὸς 10 ὕπνον ἕλκεσθαι θύραζε. ὅταν δὲ ὥσπερ ἐξερράσωσι, κουφίζονται. ἄτοπον οὖν εἰ μὴ δυνάμενοι τυγχάνειν ἀναπνοῆς, καὶ ἀφύξεως χάριν· ἀλλ' ἔοικε τοῦτο ἀναγκαιότερον εἶναι. ἢ ἀλόγως ὁ πόνος πλείονα κατέχουσιν, ὀγκουμένων καὶ ἀναδιδομένων; φαίνεται δὲ καὶ αὐτόματός τις εἶναι φορὰ τοῦ πνεύματος ἔξω· εἰ δὲ καὶ εἴσω, σκεπτέον. ἔοικε 15 δὲ ὁμοίως [γὰρ] ἀναπνοὴ ποιεῖσι τοῖς χελυμβηταῖς λέβητα καταφέντες. ὑπίμπλαται γὰρ οὗτος τοῦ ὕδατος, ἀλλὰ τηρεῖ τὸν ἀέρα. μετὰ βίας γὰρ ἡ κάθεσις. ὀρθὸν γὰρ ὅπισθεν παρεγκλῖνον εἰσῄει.

ς Διὰ τί ἔνιοι τὰ ὦτα σκληρύνοντες βήττουσιν; ἢ ὅτι ὅπερ τοῦ αὐτοῦ πόρου τοῦ πνεύμονι καὶ τῇ ἀρτηρίᾳ ἡ ἀκοή; σημεῖον δὲ, ὅτι ἀναπ- 20 νεοῦνται καὶ γίνονται ἔνεοι. θερμαινομένων οὖν τῇ πείᾳ, σωτήριον ὅτι τὴν ἀρτηρίαν ἀπὸ τοῦ πόνου κάτωθεν ὑγρόν· ὃ ποιεῖ τὸ βῆχα.

ζ Διὰ τί ὁ ἀριστερὸν ὢν ἧττον συμφύεται ὡς ὅτι ὁ πολὺ ὕστερον ῥυπᾶται; διὰ καὶ γυναῖκες ὀλίγον ἄρρεν· ὃ δ', ἥλιον καλοῦσι τοῦ ὠτῶν. ἢ ὅτι τὰ ἀριστερὰ ὑγρὰ καὶ θερμὰ μᾶλλον; συμφύει δὲ τὰ τοι- 25 αῦτα μάλιστα. διὰ καὶ ἐν φυτοῖς τοῖς χλωρεῖς ἡ σύμφισις. καὶ τὰ τοῦ νέων δὲ ἕλκη [μᾶλλον συμφύεται,] ἢ τὰ τῶν πρεσβυτέρων. σημεῖον δὲ, ὅτι ὑγρὰ μᾶλλον, καὶ ὅλως ἥλιον κώτερα τὰ ἀριστερά.

Διὰ

Διὰ τί τοῖς μὴ ἀριθμοῦσιν, ἄκρα τὰ ὦτα ὑπερφοινίσσει· τοῖς δὲ ὀρίζουσιν, οἱ ὀφθαλμοί; ἢ ὅτι ἡ μὲν αἰδὼς, ἐν ὀφθαλμοῖς καθαλλῆξίς τις μετὰ φόβου· (ὥστε εἰκότως ἀπολείπει τὸ θερμὸν τοὺς ὀφθαλμούς· χωρίζομεν δὲ, εἰς τὸ δεκτικώτατον φέρεται τόπον. τοιοῦτος δέ, ὁ ἐν τοῖς ἄκροις τῶν ὤτων. ὁ γὰρ ἁπτὸς, ὁ στερεός) ὀργιζομένοις δὲ, ἐπανέρχεται τὸ θερμόν. μάλιστα δὲ δῆλον φανερὸν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, διὰ τὴν χρόαν ἔσαν λευκήν. Διὰ τί ὁ ἦχος ὁ ἐν τοῖς ὠσὶν, ἐάν τις φθέγξηται, παύεται; ἢ ὅτι ὁ μείζων φόβος τὸν ἐλάττω ἐκκρούει; Διὰ τί ἐὰν εἰς τὸ ὠὸς ὕδωρ ἐγχυθῇ, ἔλαιον δὲ μὴ, ἀναμένει τὸ ὑγρὸν ἐν τῷ ὠῷ; ἢ διὰ τὸ ἐντὸς ὑγρὸν ἐξελθεῖν διὰ μὴ ὑγροῦ; πότερον διὰ τὸ ὅπι πολὺ γίνεσθαι τὸ ἔλαιον τοῦ ὕδατος, καὶ διὰ γλισχρότητα αὐτοῦ ἔχεσθαι τὸ ὕδωρ ἐξιόντος τοῦ ἐλαίου, ἵνα σωθῇ τὸ ὕδωρ; ἢ ἵνα ὀλισθηρὸν τὸ ὠὸν γένηται, ἐξέλθῃ τὸ ὕδωρ; τὸ γὰρ ἔλαιον, λεῖον ὄν, ποιεῖ ὀλισθάνειν. Διὰ τί ἧττον τὰ ὦτα ῥήγνυται τοῖς κολυμβῶσιν, ἐὰν ἀναμένῃ εἰς τὰ ὦτα ἔλαιον; ἢ τὸ μὴ ῥήγνυσθαι τὰ ὦτα, εἰρῆσθαι ἀναμένειν ἡ αἰτία· τὸ γὰρ ἔλαιον, ἐγχυθὲν εἰς τὰ ὦτα, τὴν ὑστέραν θάλατταν ὀλισθάνειν ποιεῖ, καὶ διὰ τοῦτο ὅπι τῶν ἔξω τοῦ σώματος συμβαίνει τοῖς ἀληλιμμένοις. ὀλισθάνειν γάρ, πλησιάζειν οὐ ποιεῖ εἰς τὸ ἐντὸς τοῦ ὠτός. διὸ οὐ ῥήγνυσι. Διὰ τί τῶν ὠῶν αἰωρουμένων, μάλιστα οἱ ἀριθμούμενοι ἑρυθριῶσιν; ἢ ἕκαστον εἰς τὸν κενὸν ἑκάστου μάλιστα φέρεται; δοκεῖ γὰρ τοῦ ἀριθμοῦντος ἄνω θερμὸν φέρεσθαι τὸ αἷμα. εἰς οὖν τὸ κενώτατον ἐρυθριᾷ ποιεῖ. τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο καὶ ὅπι τῶν γναθῶν. ἔτι γὰρ καὶ ὅπι λεπτότατον τὸ δέρμα τὸ περιτεταμένον, μάλιστα δὴ φαίνεται διὰ αὐτό. Διὰ τί οὐδεὶς χασμώμενος τὸν ὦν σκαλύει; ἢ ὅτι ὅτε χασμᾶται, ἐμφυσᾶται καὶ ἡ μήνιγξ διὰ τῆς ἀκοῆς; [σημεῖον δέ·] ἤκουσα γὰρ ἀκούσαι χασμώμενοι. τὸ γὰρ πνεῦμα, ὥσπερ καὶ τοῦ στόματος, καὶ εἰς τὰ ὦτα ἐντὸς πορευόμενον, ἐξωθεῖται τὴν ὑμένα, καὶ κωλύει τὸν φόβον εἰσιέναι. ἐὰν οὖν ὕστερος ἔχον-

τος ἄψη) ῥᾳδίως ἀχθῆς ὡς σκαλβύφν, μάλιστα βλέψφε. πρὸς δὲ τὸ πιπίπλον γὰρ ἡ πληγὴ γίγνεται, καὶ ὑπὸ πρὸς ἐπιφάνειαν τὸ τοῦ πνεύμονος. ὁ δὲ δέρμα καὶ τοιοῦτο μεμύκασι ἀφεστάναι τῶν ψερεῶν [δῆλον.] ὥστε πόνον μάλιστα ἔτω ποιεῖ, καὶ θαυματίζοι αὖ.

Ὅσα πρὸς μυκτῆρας. λζ.

α Διὰ τί ὁ θαρμὸς λυγμὸν μὲν παύει, ἐρυγμὸν δὲ οὐ παύει; ἢ διότι οὐ τοῦ αὐτοῦ τόπου ὁ πάθος ἑκάτερον· ἀλλ' ὁ μὲν ἐρυγμὸς, χολίας· ὁ δὲ λυγμὸς, τοῦ πρὸς τὸ πνεύμονα καπνώδης, καὶ ἀπεψία πνεύματος καὶ ὑγροῦ; καινοῦνται δὲ οἱ πρὸς τὸ ἐγκέφαλον τόποι τῷ πνεύμονι, διὰ τοῦ ὠτός. φανερὸν δὲ ἅμα γὰρ ἔνιοι καὶ κωφοὶ γίνονται, καὶ αἱ νόσοι διὰ πρὸς ἐκείνας αἱ τοῦ ὠτὸς εἰς τὰ τοῦ πνεύμονος πάθη. ἐνίοις δὲ σκαλβύουσι ὁ ὄζος, βῆχες ἐγίνοντο. ὁ δὲ πρὸς τὸ θαρνύμενον τόπον ἐστὶ τὸ ῥινὸς καινωνίαν τῷ πνεύμονι, δῆλοι ἡ διαπνοὴ καινὴ οὖσα. ὥστε θαρύνεται μὲν θερμαινομένου αὐτοῦ· τῷ δὲ συμπάσχειν, ὁ ἰς κάτω τόπος, ἐν ᾧ ἐστὶν ὁ λυγμός. ἡ δὲ θερμασία πέπτει. διὸ ὄξος τε παύει λυγμὸν, καὶ ἡ ἀπνευστία, ἐὰν ἠρεμία ᾖ ἡ λύγξ. ἐκθερμαίνει γὰρ ὁ πνεῦμα κατέχομενον. ὥστε καὶ ἐν τῷ θαρμῷ ἡ διὰ κατάσεσις γίνομένη τοῦ πνεύματος, τοῦτο ποιεῖ, καὶ οἰκείως ἡ ἔκπνευσις γίγνεται, καὶ ἐκ τοῦ ἄνω τόπου. ἀδυνάτον γὰρ θαρεῖν μὴ ἐκπνέοντα. ἡ οὖν ὁρμὴ
β ῥήγνυσι ὁ ἐγκαλυφθημμένον πνεῦμα, ὃ ποιεῖ τὸν λυγμόν. Διὰ τί ἐάν τις μέλλων θαρύνεσθαι τείνῃ τὸν ὀφθαλμὸν, ἧττον θαρύνεται; ἢ διότι ὁ ποιοῦν τὸν θαρμὸν, θερμότης τίς ἐστιν; ἡ δὲ τείνις, θερμότητα ποιεῖ, ἡ ἅψις ὁ πλησίον ἐστὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ τὸν τόπον ᾧ θαρύνεται), ἀφανίζει τὸν ἕτερον, ὡς ὅταν ὁ ἔλαττον πῦρ ᾖ τοῦ πλείο-
γ νος μεθαμόμενον. Διὰ τί δὶς θαρύνεται) ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, καὶ οὐχ ἅπαξ, ἢ πλεοναχῶς; ἢ ὅτι δύο εἰσὶ μυκτῆρες; καθ' ἕτερον οὖν
δ διέξοδος ἡ τοῦ φλεβίου, δι' οὗ πνεῦμα ῥεῖ. Διὰ τί πρὸς τὸν ἥλιον βλέφαν-

βλέψαντες, θᾶφνιω) μᾶλλον; ἢ διότι κινᾷ θερμαίνων· καθάπερ
ὧν θερμοῖς διῃθμοῦντες. ἀμφότεροι γὰρ ὃ αὐτὸ ποιοῦσι. τῇ γὰρ κινή-
σει θερμαίνοντες, ἐκ τοῦ ὑγροῦ θᾶττον πνεῦμα ποιοῦσι. τοῦτο δὲ ἡ
ἔξοδος θαρμός. Διὰ τί λύγξ παύει θαρμὸς, καὶ πνεύμα- ε
5 τος ὀπίσχεσις, καὶ ὄζος; ἢ ὅτι ὁ μὲν θαρμὸς, διότι αὐτὸ θερμὸν ὂν τὸ
κάτω πνεύματος, ὥσπερ αἱ ἄνω φαρμακεῖαι θερμὸν τὸν κάτω
χειλίαν; ἡ δὲ ἀπνευσία ἀπὸ ἀθενοῦς λύγκας, ὅτι ἡ μικρὰ ὁρμὴ τοῦ
πνεύματος ἡ ἀνιοῦσα, ὥσπερ ὠθεῖ τὸ βῆχα, ἐάν τις καθάψῃ, παύει),
οὕτω καὶ συνέσπασται, [καὶ κατέσπασε] καὶ κατέπνιξε καὶ συναπεβιά-
10 σατο. ὃ δὲ ὄζος παύει, ὅτι ὃ θερμὸς ὑγρὸν καὶ κωλύον ἀφυγὲν, ἐ-
πνεύματωσε τῇ θερμασίᾳ. ἔστι γὰρ ἐρυγμὸς μὲν, ὅταν πνεύματω-
θῇ ὃ ἐν τῇ ἄνω κοιλίᾳ ὑγρὸν, καὶ πεφθῇ· ἡ δὲ λύγξ, ὅταν ὑπὸ ὑ-
γροῦ κατέχηται πνεῦμα θερμὸν θεῖον πνεύματικὸν τόπον. τοῦ-
το γὰρ ὁρμοῦν καὶ μὴ δυνάμενον ἐξαχθῆναι, ἀσασμὸν ποιεῖ. ὃ δὲ ἀσα-
15 σμὸς ἔστι, καλεῖται λύγξ. καὶ διὰ τοῦτο ῥιγώσαντας λύγξ λαμβά-
νει, ὅτι ὃ ψυχρὸς ὃ ὑγρὸν ποιεῖ συστὰν ἐκ τοῦ πνεύματος ἔπι· θερ-
μαινόμενον δὲ ὃ μὲν, πηδᾷ· ἡ δὲ κίνησις, λυγμός ἐστι. Διὰ ϛ
τί οἷς ὕδωρ ψυχρὸν θερμὸν [καὶ] θερμὸν πρόσωπον, νί-
κα αἷμα ῥεῖ ἐκ τῶν μυκτήρων; ἢ ἀντιθερίσαται εἴσω ὃ θερμόν; διὸ
20 καὶ ὀλίγοις πολὺς τύπος αἷμα, ἐξυγραίνει μᾶλλον. Διὰ τί τὸ [μὲν] ζ
θαρμὸν, θεὸν ἡγούμεθα εἶναι· τὸν δὲ βῆχα, ἢ τὸν κόρυζαν, οὔ; ἢ διότι
ἐκ τοῦ φλέγματος τοῦ ἐκ τῆς κεφαλῆς, ὅθεν ὁ λογισμός ἐστι,
γίνεται; ἢ ὅτι τὰ μὲν ἄνω, ἀπὸ νοσούντων γίνεται· τοῦτο δὲ, οὔ; Διὰ τί η
τείνοντες τὸ ὀφθαλμὸν, παυόμεθα τοῦ θαρμοῦ; ἢ ὅτι ἀναπνοια
25 ταύτη γίνεται τοῦ ὑγροῦ; δακρύει γὰρ ὁ ὀφθαλμὸς μετὰ τείνειν· ὁ δὲ
θαρμὸς, διὰ πλῆθος ὑγρότητος. ἢ ὅτι ὃ ἔλαττον θερμὸν φθείρει
ὑπὸ τοῦ πλείονος; ὁ δὲ ὀφθαλμὸς τειφθεὶς, πλείω λαμβάνει θερ-
μότητα τῆς ἐν τῇ ῥινί. διὰ ταῦτα ἂν τις αὐτὸν τὸν ῥῖνα τείνῃ,

παύεται ὁ θάλαμος. Διὰ τί τῶν μὲν ἀνέμων πνευμάτων αἱ ἔξοδοι, οἷς φύσης καὶ ἐρυγμοὺς, οὐχ ἱεραί· ἡ δὲ τοῦ θαλάμου, ἱερά; πότερον ὅτι πρείων τόπων ὄντων, κεφαλῆς καὶ θώρακος καὶ τῆς κάτω χοιλίας, ἡ κεφαλὴ θειοτάτη; ἔστι δὲ φύσα μὲν, ἀπὸ τῆς κάτω χοιλίας πνεῦμα· ἐρυγμὸς δὲ, τῆς ἄνω· ὁ δὲ θάλαμος, τῆς κεφαλῆς. διὰ τοῦτο ἱερώτατον οὖν εἶναι τὸν τόπον, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἐνθένδε ὡς ἱερὸν θεοσκωποῦσιν. ἢ ὅτι ἄπνοια τὰ πνεύματα σημαίνει τοῖς εἰρημένοις τόποις βέλτιον ἔχειν ὡς ἐπιτοπολύ; μὴ διαχεομένων δὲ, κρυφίζει τὸ πνεῦμα διεξιόν· ὥστε καὶ ὁ θάλαμος τὸν τοῦ τῶν κεφαλῶν τόπον, ὅτι ὑγιαίνει καὶ δύναται πέπτειν. ὅταν γὰρ κρατήσῃ ἡ ἐν τῇ κεφαλῇ θερμότης τὴν ὑγρότητα, τὸ πνεῦμα τότε γίνεται θάλαμος. διὸ καὶ τοῖς ἐκπεπτοκόσι κινοῦσι θαλαμικῶς· ὡς, ἐὰν μὴ τότε δύνωνται πάσχειν, ἀσώτους ὄντας. ὥστε ὡς σημεῖον ὑγείας τὸ ἀρρώστου καὶ ἱερώτατον τόπου, θεοσκοποῦσιν ὡς ἱερὸν, καὶ φήμην ἀγαθὴν ποιοῦνται. Διὰ τί ἀνθρωπος θαλάττης μᾶλλον τῶν ἄλλων ζώων; πότερον ὅτι τοῖς πόροις ὑγρὸς ἔχει, δι' ὧν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ῥύμη εἰσέρχεται; τούτοις γὰρ πλεονεμένοις πνεύματος, θαλάττουται. ὅτι δὲ ὑγρὸς, σημεῖον ὅτι ἧκιστα ὀσφραντικὸν τῶν ζώων. ἀκριβέστεροι δὲ οἱ λεπτοὶ πόροι. εἰ οὖν εἰς μὲν τοὺς ὑγροὺς πλεῖον καὶ πλεονάκις εἰσέρχεται τὸ ὑγρὸν, οὗ πνευματουμένου ὁ θάλαμος γίνεται· τοιούτοις δὲ μάλιστα τῶν ζώων οἱ ἄνθρωποι ἔχουσι, πλεῖστάκις ἂν θαλάττοιτο εἰκότως, ὅσοις ἐλάχιστοι οἱ μυκτῆρες. ὥστε τὸ θερμαινθὲν ὑγρὸν ταχὺ ἐξιέναι δύναται πνεῦμα γλυκύμυρον· ἐν δὲ τοῖς ἀνθρώποις, διὰ μῆκος καταψύχεται πρὸ τοῦ ἔξω. Διὰ τί οἱ μὲν ἀπὸ μέσων νυκτῶν ἄχρι μέσου ἡμέρας, οὐκ ἀγαθοὶ θαλάττοι· οἱ δὲ ἀπὸ μέσης ἡμέρας, ἄχρι μέσων νυκτῶν; ἢ ὅτι ὁ μὲν θάλαμος, μᾶλλον δοκεῖ ἐπιφέρειν τοὺς ἐρχομένους, ἢ ἐν τῇ ἀρχῇ; διὸ ὅταν μέλλωσιν ἐρχομένοις συμβήσεσθαι

ναι, μάλιστα ἀποδεπόμεθα τὸ πρόσωπον. ἡ μὲν οὖν ἠὼς, καὶ ὁ ἀπὸ μέσων νυκτῶν, οἷς ἀρχή τις· διὸ ὑλακτοῦμεν μᾶλλον, μὴ κωλύσωμεν ὁρμῆσθαι. πρὸς δείλης δ' καὶ ὑπὸ μέσας νύκτας, οἷς τελευτή τις καὶ ἀναπαυλίου ἐκείνῳ· ὥστε ἐν τῷ ἀναπαύλῳ ταὐτὸν αἰρετέον.

5 Διὰ τί οἱ πρόσθυραι χαλεπῶς μᾶλλον ἀνοίγνυνται; πότερον οἱ πόροι συμπεπλώκασι διὰ τὸν ὑγρὸν ἀέρα; ἢ ὅτι αἴρει τὰ ἄνω οὐκ ἔτι δυνάμενοι ῥᾳδίως, εἶτα βίᾳ ἀφιᾶσι κάτω; Διὰ τί ἐάν τις ἀπνευστιάζῃ, ἢ λύγξ παύει; ἢ διότι ἡ μὲν, ὑπὸ καταψύξεως γίνεται· (διὸ καὶ οἱ φοβούμενοι καὶ οἱ ῥιγοῦντες, λύζουσι) κατεχόμενον δὲ τὸ πνεῦμα, ἐκθερμαίνει τὸν ἐντὸς τόπον; Διὰ τί οἱ κωφοὶ ἐκ τῶν μυκτήρων ἀκούουσιν; ὡς ὀπίζουσι; ἢ ὅτι ὁ πνεύμων ὑγιὲς τοῖς πεπονηκώς; τοῦτο γάρ ἐστιν ἡ κωφότης, πλήρωσις τοῦ τόπου τοῦ πνευμονικοῦ. ἐκ οὖν ῥᾳδίως ἡ φωνὴ φέρει, ἀλλ' ὥσπερ ὁ πνεύμων τοῖς πνευστιῶντας, ἢ ἀθυμοῦντας διὰ ἀδυναμίαν ἀθρόον, ὅτως ἐκείνοις ἡ φωνή. βιάζεται οὖν καὶ ἀκούει τῶν μυκτήρων. βιαζομένη δὲ τῇ τελεύτῃ, ποιεῖ τὸν ἦχον. ἔστι γὰρ ἡ ἀκοὴ τῶν ῥινῶν ἀκάλεκτος γινομένη, ὅταν ὁ ἀὴρ τῆς ῥινὸς εἰς τὸν ἐγκέφαλον, ἢ σωτέρηται, κοῖλον γένηται. ὥσπερ κώδων γὰρ ἐστηκεῖ, τοῦ κάτωθεν ξενοῦντος.

Διὰ τί μόνον ὁ πρόσωπος ἡμῖν καθεύδοντιν ὑγιές, ἀλλ' ὡς εἰπεῖν ἄπαντα ἐγκεφαλικόν; ἢ ὅτι ὁ μὲν πρόσωπος, γίνεται καὶ ὑπὸ θερμοῦ τινος κινήσαντος τὸν τόπον τοῦτον ἀφ' οὗ γίνεται· διὸ καὶ ἀνακύπτομεν πρὸς τὸν ἥλιον ὅταν βαλώμεθα πρόσωπον· ὅτι καθευδόντων ἡμῶν, ἀντιστείχεται ὁ θερμὸν ἐντός. διὸ καὶ γίνεται τὰ κάτω θερμὰ τῶν καθευδόντων, καὶ ὁ πνεῦμα πολὺ αἴτιόν ἐστι τοῦ ἐξονειρώττειν ἡμᾶς. εἰκότως οὖν οὐ πρόσωπος. ἀπαλλαγέντος γὰρ τοῦ θερμοῦ τοῦ ἐκ τῆς κεφαλῆς, ὁ κινῆν πέφυκε ὁ ἐντὸς ὑγρὸν, (οὗ ἐξαιθυμοῦντος, γίνεται ὁ πρόσωπος) καὶ ὁ συμβαῖνον πάθος, εἰκὸς μὴ γίνεσθαι. ἀποφοβοῦσι δὲ μᾶλλον ἢ πρόσωπος, καὶ

ἐρώτησιν) καθεύδοντες ἢ ἐγρηγορότες, ὅτι ἐκθερμαινομένῳ τῷ περὶ τὴν κοιλίαν τόπῳ, ἐν τοῖς ὕπνοις μᾶλλον ἐκπνεύματα συμβαίνει τὰ περὶ αὐτὸν ὑγρά· πνεύματα γάρ, εἰς τὰς ἕλκωσι τόπους φέρεσθαι. ἐν ταύτῃ γὰρ καὶ σωματοποιεῖται ἐκεῖνα ἐν τῷ ὕπνῳ μᾶλλον πνεύματος. καθεκτικώτερος γάρ ἐστιν, ἢ περιεκτικώτερος ὁ καθεύδων τοῦ πνεύματος. διὸ καὶ συστέλλει τὸ θερμὸν ἐντός. ὁ δὲ κατέχων τὸ πνεῦμα, ὠθεῖ κάτω αὖθι. πέφυκε γάρ ἐστι τῷ πνεύματι ἢ κάτω φορά. διὸ καὶ χαλεπόν ἐστι κατέχειν τὸ πνεῦμα. τὸ αὐτὸ δὲ αἴτιον καὶ τοῦ καθεύδειν ἡμῖν ἐστιν. ὅσης γὰρ τῆς ἐγρηγόρσεως κινήσεως, ταύτης δὲ ἐν τοῖς αἰσθητηρίοις ἡμῶν γινομένης, μᾶλιστα ἐν τῷ ἐγρηγορέναι ἡμᾶς, δῆλον ὡς καὶ πρεμοιοῦντων ἡμῶν, καθεύδομεν ἄν. ἐπεὶ δὲ τὸ μὲν πῦρ, κινητικόν ἐστι τῶν ἐν ἡμῖν μορίων· τοῦτο δέ, ἐν ᾧ ὕπνῳ ἐντὸς πέφυκε, λοιπὸν τὴν περὶ τὸν κεφαλὴν τόπον ἔστι τὸ αἰσθητήριον, πρεμοῖ ἂν μᾶλιστα ἡμῶν τότε τὰ αἰσθητήρια· ὃ εἴη ἂν αἴτιον τοῦ καθεύδειν. Διὰ τί πάσαντες καὶ ὑρήσαντες φείδονται; ἢ ὅτι κενοῦνται αἱ φλέβες ἀμφοτέρως τοῖς, τε πρότερον ἐνυπάρχουσι κενοῦ θερμοῦ; κενωθέντων δέ, ἀνάγκη ἀὴρ εἰσέρχεσθαι ψυχρότερος τοῦ προϋπάρχοντος ἐν ταῖς φλεψί· τοιοῦτος δὲ εἰσιών, ποιεῖ φείδεσθαι. Διὰ τί τοὺς λυγμοὺς οἱ πλάρμοι παύουσιν; ἢ ὅτι ὁ λυγμὸς οὐχ ὡς οἱ ἐρυγμοὶ ἀπὸ τῆς τὰ σιλία δεχομένης κοιλίας ἐστίν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ πνεύματος; συμβαίνει δὲ μᾶλιστα ἀπὸ καταψύξεως, ἐκ ῥίγους καὶ λύπης καὶ φαρμακείας τοῦ ἄνω μᾶλιστα γίνεσθαι. θερμὸς γὰρ ὢν φύσει ὁ τόπος, ὅταν καταψυχθῇ, οὐ πέττεται τὸ πνεῦμα πρῶν, ἀλλ' ὥσπερ πομφόλυγας ποιεῖ· διὸ καὶ τὸ πνεῦμα καταχροῦσι παύει)· ἐκθερμαίνει γὰρ ὁ τόπος· καὶ τὸ ὄζος, θερμαϊκὸν ὄν, περιφερόμενον. τοῦ δὲ θερμοῦ συμβαίνοντος ἀπὸ θερμασίας καὶ τοῦ ἐγκεφάλου, τῶν ἄνω τόπων εἰς τὸ πνεύμονα συντεταγμένων, θερμοῦ τοῦ πνεύμονος ὄντος, ἥ τε πρὸς τὸ πλάρμου κατοχή,

ὀχή, ἢ ἀΐωθεν καὶ ἀκροισις λύει τὸ πάθος. Διὰ τί οἱ ὀλόβρι- ιη
χες, καὶ οἷς ἐπέστραπται τὸ τεῖχος, ὡς ὀπιζοπολὺ σιμώτεροι; ἢ εἴ-
ωρ ἡ ὀλότης ἐν παχύτητι· ἡ δὲ παχύτης, μετὰ σκληρότητος· σκληρὸν
δ' ὂν τὸ αἷμα, θερμόν· ἡ δὲ θερμότης, ὑποιεῖ τοιοῦτον. τὸ γὰρ ὁμοιοῦν,
ὁμοιοῦται· ὁ γὰρ χόνδρος, ὁμοιοῖ· ὀλόγως ἂν ἔκλειψις εἴη τῆς
μοίρας; σημεῖον γάρ, τὰ παιδία πάντα εἶναι σιμά.

Ὅσα περὶ τὸ σῶμα καὶ τὰ ἐν αὐτῷ. λδ.

Διὰ τί οἱ μανεῖς ἔχοντες τοὺς ὀδόντας, ὀμακρόβιοι; ἢ ὅτι τὰ μα- α
κρόβια πλείους ἔχουσιν; οἷς τὰ πρόσθια, τῶν θηλέων· ἄνδρες, γὰρ μα-
χῶν· προβάλλα, προβάτων. οἱ δὲν πρωῖοι ὀδόντες, ὥσπερ αἱ ἐλάτ-
τονας ἔχουσιν ὀδόντας, ἐοίκασι. Διὰ τί οἱ ὀδόντες ἰσχυρότεροι τὴ β
ρῶν ὄντες, ὅμως ψυχρὸν ἀθάνατον) μᾶλλον; ἢ ὅτι ὅπι τοὺς πόρους
προσπεφύκασιν· ἐν οἷς ὀλίγον ὂν τὸ θερμόν, ταχὺ ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ
κρατούμενον, ποιεῖ τὸν ὀδόντα; Διὰ τί τὸ ψυχρὸν μᾶλλον γ
ἀθάνατον) οἱ ὀδόντες, ἢ τὸ θερμόν· ἡ δὲ ῥίζα, τἐναντίον; πότερον ὅ-
τι ἡ μὲν ῥίζα, τοῦ μέσου, καὶ ἄκρου· οἱ δὲ ὀδόντες, ψυχροί· ὥστε τὸ
ἐναντίον μᾶλλον ἀθανατικοί; ἢ ὅτι λεπτῶν πόρων εἰσίν· ἐν οἷς μι-
κρὸν τὸ θερμόν· ὥστε ταχὺ πάγρισιν ὑπὸ τοῦ ἐναντίου; ἡ δὲ ῥίζα, θερ-
μόν· ὥστε οὐδὲν πάσχει ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ· τὸ δὲ θερμὸν ταχὺ ἀθανά-
τον). ὥσπερ γὰρ πῦρ ὅπι πυρεί ἐστί. Διὰ τί ἡ γλῶττα σημαν- δ
τικὴν πολλῶν, καὶ γὰρ τῶν πυρετῶν, ἐν τοῖς ὀξέσι νοσήμασι· καὶ ἐὰν
χάλαζα ἐνῶσι· καὶ τῶν ποικίλων προβάτων ποικίλη; ἢ ὅτι ὑ-
γρότητος δεκτικὴν, καὶ ὅπι τῶ [πνεύμονι] ὁπτόμενον, ὃ ἡ ἀρχὴ ὅπι
τῶν πυρετῶν. πολύχροα δὲ πάντα, διὰ τὸν πολύχροιαν τῶν ὑγρῶν·
βάπτεται δὲ [δὲ] προβατον, διὰ ὃ προβατον ἦθος· ἡ δὲ γλῶττα, τοιοῦτον.
αἵτε χάλαζαι, διὰ τὸ συμφυὲς εἶναι, συλλέγον). ἔστι γὰρ ἡ χάλα-
ζα οἱονεὶ ἰόνδος ἄπεπτος ἐν τοῖς ὑγροῖς. Διὰ τί ἡ γλῶττα γλυ- ε

χεῖα μὴν ὑγρά, πυκνὰ δὲ καὶ ἁλμυρὰ καὶ ὀξέα; ἢ ὅτι διαφθορά
ἐστι ταῦτ' ἐστί, τῆς δὲ φύσεως οὐκ ἀφαιρεῖται; Διὰ τί ὅσας αἱ
χεῖρας ἔχει τὸ δέρμα, τοσαύτας ἔχει καὶ ἡ γλῶττα; πότερον ὅτι ἐν
μέρος ἐστὶν ὥσπερ ἄλλο τι τῶν ἔξωθεν, ἀλλ' ἐντὸς τῶν εἰλημμένων; διὰ
τί ὃ λεπτὸν εἰς ταύτην τὸ δέρμα, καὶ ἡ μυκτὰ ποικιλία ἐμφαίνει; ἢ
διότι τὸ ὕδωρ ἐστὶν ὁ ποιεῖ μεταβολὴν τὰς χεῖρας; ἡ δὲ γλῶττα μά-
λιστα πάσχει ὑπὸ τῶν σιτίων. Διὰ τί οὐκ τῶν σιτίων ἡ θερ-
μὸν καὶ ψυχρὸν πέφυκεν; φυσῶσι μὲν γάρ, ψυχρόν· ἁλίζουσι δ', θερ-
μόν. σημεῖον δὲ ὅτι θερμαίνει, ἐὰν πλησίον προσαγάγῃ τις τὴν χεῖρα τῶν
σιτίων. ἢ ἀμφοτέρως ὁ ἀὴρ κινήσιμος ψυχρὸς· ὁ δὲ φυσῶν, κινεῖ
τὸν ἀέρα οὐκ ἀθρόως, ἀλλὰ διὰ τοῦ στόματος; ὀλίγον οὖν
ἐκπνέων, πολὺ κινεῖ ὃ θερμὸν ὂν ὃ οὐκ ἐν τῷ στόμα-
τος, οὐ φαίνεται διὰ ὀλιγότητα. ὁ δὲ ἁλίζων, ἀθρόον ἐκπνεῖ· διὸ θερ-
μόν. ἔστι γὰρ φυσασμῷ, τῷ διαφέρειν τῇ συστροφῇ· ὁ δὲ ἁλασμός,
ἢ ἀθρόα ἐκπνοή. Διὰ τί ἐὰν σφόδρα καὶ ἀθρόον ἐκπνεύ-
σωσιν, ἀδυνατοῦσι πάλιν ἐκπνεῦσαι; ὁμοίως δὲ ἔχει καὶ ὅταν τὸ
ἐναπνεῦσαι. ἀδυνατοῦσι γὰρ διὰ ἐφεξῆς ποιεῖν αὐτό. ἢ ὅτι ὃ μὲν,
δίωσίς τις ἐστί· ὃ δὲ, σωματώδη τόπου ἀφαίρει. ἑνὸς ἐστὶ δυνατὰ
γίνεσθαι; φανερὸν οὖν ὅτι ἀνάγκη ἀμφω γίνεσθαι, καὶ ἀ-
δυνατεῖν διὰ ἐφεξῆς. Διὰ τί ἑτέρου τόπου ὄντος ἢ τὰ σῖτα καὶ ὁ
ποτὸν διέρχεται, καὶ ἡ ἀναπνέομεν, ἐὰν μείζω ψωμὸν καταπίω-
μεν, πνιγόμεθα; ἄδηλον δὴ ἄτοπον. οὐ γὰρ μόνον ἐὰν τι ἐμπέσῃ εἰς
τὸν τόπον τοῦτον, ἀλλὰ κἂν ἐπὶ φάρυγξ, οὕτω μᾶλλον πνιγόμεθα.
ταῦτα δὲ πρὸς ἄλληλά ἐστι, καθ' ὃ, τε τὰ σῖτα δεχόμεθα, καὶ καθ'
ὃ ἀναπνέομεν. ὅταν οὖν ἐμπέσῃ μείζων ψωμὸς, καὶ ἡ ἀναπνοὴ
συμφράττῃ· ὥστε μὴ εἰς τὸν πνεύμονα ἔξοδον. Διὰ τί ὅσοι
τῶν διὰ χρόνου τομὴν ἔχουσι διὰ ὅλης, μακροβιώτατοι; ἢ διότι τὰ
μάλιστα θερμὰ, βραχύβια καὶ ἀδενῆ; σημεῖον δὲ τῆς μὴ ἀδενείας, τὰ
νέα·

νέα· τῆς δὲ βεαχυβιότητος, τὰ ἔνυγρα. δῆλον ἄρα ὅτι τὰ ἡρθρωμένα τὸ ναυτίλιον. τοιαῦτα δέ, ὧν καὶ τὰ φύσει ἄναρθρα, μάλιστα ἤρθρωται. τῆς δὲ χρείας ὁ ἔσω, ἀναφθέγγεσθαι. Διὰ τί ἐν τῷ ιᾳ
μακρὸν δύναπνον, ἐλκόντων μὲν εἴσω τὸ πνεῦμα, συμπίπτει ἡ
5 χοιλία· ἐκπνεόντων δὲ, πληροῦται; πιθανὸν δ' ἐστὶν τὸ ναυτίλιον συμβαίνειν. ἢ ὅτι τῶν μὲν ἀναπνεόντων, συμπιεζομένη ταῖς πλευραῖς κάτω, καθάπερ αἱ φῦσαι, τοῦ εἰσοικεῖν φαίνεται; Διὰ τί ιβ
δύναπνέομεν; ἢ καθάπερ ὁ ὑγρὸν εἰς πνεῦμα ἁλύεται, οὕτω καὶ τὸ πνεῦμα εἰς τὸ πῦρ; τὸ τῆς φύσεως οἷον θερμόν, ὅταν τὸ
10 πολὺ τὸ πνεύματος πῦρ ποιήσῃ, δηγηδόνα ἐμποιῇ, τοῖς δὲ πόροις καὶ ὄλεθρον· δεῖ γὰρ ἐξωθοῦσθαι τὸ πῦρ μετὰ τοῦ πνεύματος. ὅταν δὲ ἐξέλθῃ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ πῦρ, συμπιπτόντων τῶν πόρων καὶ καταψυχομένων, δηγηδόνες γίνονται. ἕλκομεν οἷον τὸ πνεῦμα πάλιν· εἶτα ἀνοίξαντες τοῦ σώματος τοὺς πόρους καὶ βοηθήσαντες,
15 πάλιν γίνεται τὸ πῦρ, καὶ πάλιν δηγοιῶντες ἐκπέμπομεν, καὶ διὰ τέλους τοῦτο ποιοῦμεν, καθάπερ καὶ σκαρδαμύττομεν, μὴ καταψύχεσθαι τὸ περὶ τὸν ὀφθαλμὸν σῶμα, καὶ ξηραίνεσθαι. καὶ βαδίζομεν οἷον ποιοῦντες τῇ βαδίσει τὸν νοῦν, κυβερνωμένης δὲ τῆς διανοίας [αὐτῆς.] τοῦτον οἷον τὸν τρόπον καὶ τὰ περὶ τὸν ἀνα-
20 πνοὸν ποιοῦμεν. μηχανώμενοι γὰρ τὸν ἀέρα ἕλκειν, ἀναπνέομεν, καὶ πάλιν ἕλκομεν.

Ὅσα περὶ τὰ ὑπὸ τὸν ἀφῖν. λε.

Διὰ τί μᾶλλον φείδομεν ἑτέρου θηρίου τὸν ἵππον, ἢ αὐτοὶ ἡμᾶς; ἢ α
25 ὅτι ἀγαθικώτερα ἡ ἀφὴ τοῦ ἀλλοτρίου, ἢ ἡ τοῦ οἰκείου; ὁ γὰρ συμφυὲς, ἀναίσθητον· καὶ φοβερώτερον, ὁ λάθρα καὶ ἐξαπιναίως γινόμενον· ὁ δὲ φόβος, καταψύξις. ἡ δὲ ἀλλοτρία ἀφὴ, περὶ τὸν οἰκείαν ἄμφω ταῦτα ἔχει. καὶ ὅλως δὲ παθητικὸν ἕκαστον πέφυ-

κεν, ἢ μόνον ἢ μᾶλλον ἐπ' ἀμῆλ, ἢ ὑφ' ἁμῶ· οἷ γὰ ὄπι τῶ γλαγαλί-
β ζεσθαι συμβαίνει. Διὰ τί γλαγαλίζονται αἱ μασχάλαι καὶ τὰ ἐντὸς τῶν ποδῶν; ἢ διὰ τὴν λεπτότητα τῶ δέρματος; καὶ ὧν
γ ἀσαρκότης ἡ ἀφή, οἷ τούτων, καὶ τῶ ὠτός; Διὰ τί φεύγουσιν οὐκ ὄπι τοῖς αὐλοῖς πτύτες; ἢ ὅτι ὅτε ὄπι τοῖς αὐλοῖς πτύτες ἡδόμε-
δ θα· ὥσπερ οὐδὲ λυπούμεθα ὄπι τοῖς αὐλοῖς πτύτες; ὁμοίως δὲ οὐ φεύγομεν ὄπι τοῖς αὐλοῖς. ἔστι γὰρ ἡ αὐτὴ κατάψυξις πις. διὸ οἱ μὲν, τῶ ἡμαλίαν δακνομένω, φεύγουσιν· οἱ δ', περίονος ἀχανομένω ἢ ἐλχομένω· οἱ δὲ, κατηρεῶς τεμνομένης· οἱ δὲ, οὐκ λίθον ἀλοιῶτος.
δ Διὰ τί τῶ μὲν θερμοῦ ὄντος θερμοῦ, τῶ δὲ χιμῶνος ψυχροῦ, τὰ σώματα διαγανόντων ψυχνότερα ὄβει τῶ θέρους, ἢ τῶ χιμῶνος; πότερον ὅτι ὁ ἱδρὼς καὶ ἡ ἰδιοσις καταψύχει τὰ σώματα; τοῦτο μὲν γὰρ ἐν μὲν τῷ θέρει, γίγνεται· ἐν δὲ τῷ χιμῶνι, οὔ. ἢ ὅτι ἀντιπεριίσταται ἀναλόγως τὸ ψυχρὸν καὶ τὸ θερμόν, τῇ ὥρᾳ, καὶ ἔσω φεύγει ἐν τῷ θέρει· διὸ καὶ ἱδρῶτα ἀνίησιν· ἐν δὲ τῷ χιμῶνι, ἀποστέγει τὸ ψῦχος, καὶ ἀτμίζει τὸ σῶμα
ε ὥσπερ ἡ γῆ; Διὰ τί φείδονται αἱ τρίχες ἐν τῷ δέρματι; ἢ ὅτι σώζουσι τὸ δέρμα, εἰκότως ἐξανέστηκαν; συσσώζουσι δὲ καὶ τὸ
ς ῥίγος καὶ τὸ θερμὸν παθῶν. Διὰ τί αὐτὸς αὑτὸν οὐδεὶς γλαγαλίζει; ἢ ὅτι ἧττον καὶ τὸ ἀμῆλ, ἐὰν προσδοκᾶθη· μᾶλλον δ', ἂν μὴ δοκᾷ; ὥστε ἧκιστα γλαγαλιαθήσεται, ὅταν μὴ λανθάνῃ τοῦτο πάσχων. ἔστι δὲ γέλως, τὸ δοκοῦν πῆ τις καὶ ἀπατᾶν. διὸ καὶ τυπτόμενοι εἰς τὰς φρένας, γελῶσιν. τὸ γὰρ τυχὸν τόπος ὄβιν ᾧ γελῶσι. τὸ δὲ λαθραῖον, ἀπατηλικόν. Διὰ τοῦτο καὶ γαργαλίζει γέλως, καὶ τὸ γαργαλίζειν τὸ αὐτό.
ζ Διὰ τί ποτε τὰ χείλη μάλιστα γλαγαλιζόμεθα; ἢ διότι δοκοῦν γλαγαλιζόμενον μὴ προσδοκᾶν ἀγαθικόν ἐστι; ἔστι δὲ τὰ χείλη περὶ τὸν τόπον [τοῦτον μάλιστα. Διὰ τοῦτο δὲ γαργαλίζεται τὰ χείλη περὶ τὸν κεφαλὴν τόπων,] ἃ ὄβιν ἀναφή. Ἀκίνητα δὲ ὧν μάλιστά ὄβι. Διὰ τί, ἐάν πις περὶ τὰς μασχάλας τόπον κινήσῃ, οὐ γελᾷ-

ἐκγελῶσιν· ἐὰν δέ τινα ἀηδόν, ὅ; ἢ ἁφὴ τί [πλερῷ ταῖς ῥίνας κινήσαντες] πλαρίνιῳ); ἢ τόποι εἰσὶ τῶν φλεβίων· ὧν καταψυχομένων, ἢ τὸ ναυτίλιον παχόντων, ὑγραίνου); ἢ εἰς πνεῦμα ἐκ τοῦ ὑγροῦ σχαλύεται; ὥσπερ ἐὰν ταῖς ὀπαῖ τοῦ βαχήλου πιέσῃ τὰς φλέβας, καθεύδουσιν. ἢ μᾶλ [οὖν] ἡδονή θερμασία τίς ἐστι. τοῦτο ὄ, ὅταν πλέον τὸ πνεῦμα ἐγλήπται, ἀηδέστον ἔξω ἀφίεμεν. ὡσαύτως καὶ ὅπαν [τῷ] πλαρμῷ τῷ πλερῷ σχαθερμανάντες καὶ κινήσαντες, διελύσαμεν εἰς πνεῦμα· πλείονος ὄ γλυκαίνομεν, ἡδέως ἀμεν. Διὰ τί μὴ τὰ θ
σίλια φείδομεν πολλάκις; ἢ ὅτι ψυχρὰ εἰς πορεύόμενα ἀπὸ πλεφῶ-
10 τος, καλῆς μᾶλλον τοῦ φυσικοῦ θερμοῦ, ἢ καλῆται; Διὰ τί ὁ ι
πλειαγόμενον ἀναμάξ τοῖς δακτύλοις, δύο φαίνε); ἢ ὅτι δυσὶν αἰσθητηρίοις ἁπόμεθα; τοῖς γὰρ ἐντὸς τῶν δακτύλων, καὶ φύσιν ἔχοντες τὴν χεῖρα, ἀμφοτέροις ἂν δυνατὸν εἶπεν.

15 Ὅσα πλεῖ πλεῴσωπον. λς.

Διὰ τί τοῦ πλεῴσώπου ταῖς εἰκόνας ποιοῦσιν; πότερον ὅτι τοῦτο α
δηλοῖ ποῖοί τινες; ἢ ὅτι μάλιστα γινώσκε); Διὰ τί ὁ πλεῴσω- β
πον ἰδίοισι μάλιστα, ἀλλαχόθεν ὄν; ἢ ὅτι δυίδρωτα μᾶλλον, ὅσα ὕφυ-
γρα καὶ θερμά· ἡ δὲ κεφαλὴ, τοιαύτη; ὑγρότητα γὰρ οἰκείαν ἔχε
20 πλείστην. δηλοῦσι δ' αἱ φλέβες τεινόμεναι ἐκ βάθεν, καὶ οἱ καταῤῥοι γινόμενοι ἐξ αὐτῆς, καὶ ὁ ἑλκέφαλος ὑγρὸς, καὶ οἱ πόροι πολλοί. σημεῖον δ' αἱ τείχες, ὅτι πολλοὶ πόροι εἰσὶ πεφαίνοντες ἔξω. οὐκ οὖν ἐκ τῶν κάτω ὁ ἱδρὼς, ἀλλ' ἐκ τῆς κεφαλῆς γίγ. διὸ ἰδίοισι, καὶ πλεῖστον μάλιστα ὃ μέτωπον· ἐστόκται γὰρ ὃ πλεῖστον. ὃ δ' ὑ- γ
25 γρὸν, κάτω ῥεῖ, ἀλλ' οὐκ αἴτω. Διὰ τί ἐν τῷ πλεῴσώπῳ μάλιστα οἱ ἱδροῦσι; ἢ ὅτι μανὸς ὁ τόπος, καὶ ὑγρότητα ἔχει; σημεῖον ὄ, ἥ τε τῶν τειχῶν ἔκφυσις, καὶ ἡ τῶν αἰσθήσεων δυνάμις· ὁ ὄ ἱδρὼς, ὥσπερ ἔξαίσημα ὑγρότητός τινος ἀπέπτου.

Ὅσα πεὶ ὅλον τὸ σῶμα. λζ.

α Διὰ τί ἀεὶ τῶ σώματος ῥέοντος, καὶ τῆς ἀπορροῆς γινομένης ἐκ τῶν πεπωμάτων, ὁ χυφίζεται τὸ σῶμα, ἐὰν μὴ ἰδίᾳ; ἢ δῆπε ἔλαττον ἡ ἔκκρισις γίγ; ὅταν γὰρ ἐξ ὑγροῦ μεταβολὴ εἰς ἀέρα, πλέον γίγ ἐξ ἐλάττονος. τὸ γὰρ διακρινόμενον πλέον. ὥστε ἐν β πλείονι χρόνῳ ἡ ἔκκρισις. Διὰ τί δὲ τοῦτο; ἢ δῆπε ἐλαττόνων πόρων ἔξοδός ἐστι; τὸ γὰρ γλίσχρον καὶ τὸ χαλῶδες, μὴ μὴν τῶ ὑγροῦ ἐκκρίνεται διὰ τὴν καθάμιξιν, μὴ ἢ τῶ πνεύματος ἀδυναλής. μάλιστα ἢ τοῦτ' ἐστὶ τὸ λυποῦν. διὸ καὶ οἱ ἔμεσοι τῶν ἱδρώτων χυφίζουσι μᾶλλον, ὅτι συνεξάγουσι τοῦτο, ἅτε παχύτεροι καὶ σωματωδέστεροι ὄντες. ἢ καὶ ὅτι τῇ μὴν σαρκὶ, πόρρω ἐστὶν ὁ τόπος, ἐν ᾧ τὸ γλίσχρον καὶ χαλῶδες· (ὥστε ἔργον μεταξῆσαι) τῇ ἢ χιλία, ἑλκὺς; ἢ γὰρ ἂν ἐν ταύτῃ γίγ, ἢ πλησίον· διὸ καὶ δυσεξάγωγος ἡ γ λως. Διὰ τί αἱ πτίλοις σαρκοῦσιν; ἢ ὅτι αὐξητικώτατον τῶν ἐν τῷ σώματι τὸ θερμόν ἐστι; τὸ μὴν γὰρ ὑπάρχοντος, μείζους αἱ ὄγκοι γίνονται, διὰ τὸ ἀεὶ αὐξὴ ἐν κινήσει εἶ), καὶ εἰς τὸ ἄνω φέρεσθαι, καὶ πνευματοῦται τὰ ἐν ἡμῖν ὑγρά· ὁ ἐν τῇ πτίλοις γίγ. ἐκλείποντος δὲ, φθίνει καὶ ἐλαττοῦται τὸ σῶμα. ἢ ὅτι ὀγκωτέρα τῆς ἕφης γίγ ἡ σαρξ, διὰ τὴν θερμασίαν; ἄπαν γὰρ τὸ θερμὸν, ἐπιπασασικὸν τοῦ ὑγροῦ ἐστιν. ἡ δὲ εἰς τὴν σάρκα διαδιδομένη [ἕφη,] ὑγρά ἐστι, καὶ ὑπιδέχεται τὴν ἕφην μᾶλλον διὰ τὴν ἀραίωσιν. ἀραιοτέρα γὰρ γινομένη, μᾶλλον δύναται δέχεσθαι ὥσπερ ἀσκία. ἡ δὲ πτίλοις, ὕπνουν καὶ ἀραιὰν ποιεῖ τὴν σάρκα, καὶ κωλύει συνίστασθαι χῦ τὸ σῶμα. τούτου ἢ μὴ ὄντος, οὐδὲ συστήσεις γίνονται. αἱ γὰρ ἀφοῖαι καὶ αἱ συστήσεις, ἐκ τῶν ἀφεθέντων εἰσίν. ὑπνότερα ἢ καὶ ἀραιότερα καὶ ὁμαλέστερα γινόμενα, εἰκὸς μᾶλλον ὀγκοῦσθαι. τῆς τε γὰρ ἕφης δεκτικώτερα καὶ τῶν

καὶ τῶν ἐκκρίσεων τοῖς ἐλικώτεροι γίγ. ὅτι δὲ δι' πυκνοῦν τὴν ἀρχὴν τοῖς ὑγιᾶσιν, ἀλλ' ἀραιοῦν. ὥσπερ γὰρ πόλις ὑγιὴς ἔστι καὶ τόπος ὕπνος, (διὸ καὶ ἡ θάλαττα ὑγιὴς) ἔτω καὶ σῶμα [ὃ] ὕπνου, μᾶλλον ὑγιὲς ἔστι τῷ ἐναντίως ἔχοντος. διὸ γὰρ ἡ μὴ ἐκ τῆς ἀρχῆς μηδὲν, ἢ τούτου ὡς πάχιστα ἀπαλλάττεσθαι· καὶ διὸ ὕπνος ἐγίγν, ὥστε λαμβάνον δύναμις ἐκκρίνειν τὴν περίττωσιν, καὶ εἰ) ἐν κινήσει ἀεί, καὶ μηδέποτε ἠρεμεῖν. ὃ μὲν γὰρ μύον, σήπεται, ὥσπερ καὶ ὕδωρ ὃ μὴ κινούμενον· σηπόμενον δ', νόσον ποιεῖ· ὃ δὲ ἐκκρινόμενον, τοῖς τὴν ἀφθαρσίαν χορηγίζεται. τοῦτο οὖν πυκνοῦσθαι μᾶλλον τῆς ἀρχῆς, οὐ γίγ. (ὥσπερ γὰρ ἐμφράττονται οἱ πόροι) ἀραιοῦσθαι δ', συμβαίνει. διὸ καὶ οὐ διὰ τὴν ἡλίωσιν γυμνοῦν βαδίζειν· (σωίσεται γὰρ ἡ ἀρχὴ, καὶ κομιδῇ ἀποφθαρήσεται. ὃ μὲν γὰρ ἐντὸς ὑγιὲς, ἀφανοῦσι· ὃ δ' ὅπι πολῖται, ἀπαλλάττεται ἐξατμιζόμενον, ὥσπερ καὶ τὰ κρέα τὰ ὀπτὰ τῶν ἑφθῶν μᾶλλον τὰ ἐντὸς ὑγιᾶ ἐστιν) οὐδὲ [διὰ] τὴν σίτησιν γυμνὰ ἔχοντα βαδίζειν ἐν ἡλίῳ· (ἀπὸ γὰρ τῶν ἀρίστων ὠχροδομημένων τὸ σῶμα ζοῖς ὁ ἥλιος φέρεται, ὁ ἥκιστα δεῖται ἀφαιρέσεως) ἀλλὰ μᾶλλον τὰ ἐντὸς ξηραντέον. ἐκκρῖναι μὲν οὖν ἀφ' ὃ πόρρω εἰ), ἐὰν μὴ μετὰ πόνου, οὐκ ἔστιν ἱδρῶτα ἄγειν ἀπὸ τούτων δ', ἀφ' ὃ πρόσχεα εἰ), ῥᾴδιον ἀναλῶσαι ὃ ὑγρόν. Διὰ τί ψυχθέντες ἀπὸ τῆς αὐτῆς θερμασίας καμόμεθα μᾶλλον καὶ δυσκινητοῦμεν; πότερον ἀφ' τὴν πυκνότητα σχεῖν ἡ ἀρχὴ ὃ προσπίπτον θερμόν; διὸ μόλιβδος ἐστὶν θερμότερος. ἢ βίαιος γίνεται [τὸ] θερμὸν ἡ ὁδός, ἀφ' ὃ πεπηγέναι ἐκ τοῦ ψυχροῦ ὃ σῶμα;

Διὰ τί αἱ ξηροτεραὶ ἡλικίαι φρενῶν τὴν ἀρχὴν προσδοκάζουσιν; ἢ ὅτι ἀφ' τὴν τείνειν τῆς θερμασίας ὑπογινομένης, ὃ ὑγρὸν καταναλίσκεται· πρὸς ὃ τούτοις, ἡ ἀρχὴ πεπονημένη πυκνοῦται; ἄπορον δὲ ὅσα πλείονος τείνεως τυγχάνει, πυκνοῦται καὶ φρενᾶ γίγ. θεωρῆσαι δ' ὃ τοιοῦτόν ἐστιν ὅπι πολλῶν. ὃ γὰρ σαῖς, ἢ πηλὸς, ἢ ἄλλο

τι τ̃ τοιούτων, ἐὰν μὴν ὕδωρ ὀπτιχέας ἕλκῃς, ὑγρὰ καὶ κλυδῶντα φέρει· ἐὰν δ' πλείω τείχιν ποιήσας, πυκνοῦται [τε καὶ στερεῦται] ταχέως, καὶ γλίσχρα γίνεται. Διὰ τί αἱ τείχεις μᾶλλον ἀρχοῦσι τ̃ δρόμων; ἢ ὅτι οἱ μὲν δρόμοι, ποιοῦσι τὸν ἀέρα, καὶ ὁ δεικνὺς ὄφις ποιοῦσι· ἀλλὰ τὰ μὲν, συστρέφει κάτω· τὰ δ', εἰ πι πολλῶ τῶ φυσικοῦ θερμοῦ ὀπιτελουμένου, πάντελως λεπτυνόμενα, εἰς πνεῦμα διακρίνεται; ἢ ὅ παλαίμη, τῇ τείχει τὸν ἀέρα φράσαι καὶ δεικνὺς αὐτῆς ποιοῦσι. καὶ ἢ ἔξωθεν ὁ ἀφὶ σκληρυνομένη διὰ τῆς πιλήσεως, τῇ φορᾷ αὐτὸν συνέχει μᾶλλον, καὶ ῥᾴκλασιν τῆς ἀρχὸς ποιεῖται.

Ὅσα ποιεῖ χρόαν. λη.

α Διὰ τί τ̃ μὲν κηρὸν καὶ τάλαιον λευκαίνει ὁ ἥλιος, τὸν δὲ ἀέρα μελαίνει; ἢ ὅτι τὰ μὲν λευκαίνει, ἀπάγων τὸ ὕδωρ· (φύσει γὰρ τὸ ὑγρὸν, μέλαν, διὰ τὸν μίξιν τῆς [γεώδους] ὕδατος) τὸν δὲ ἀέρα, ὑπὸ καίει; Διὰ τί οἱ ἁλιεῖς καὶ πορφυρεῖς, καὶ ἁπλῶς οἱ τ̃ θαλάττων ἐργαζόμενοι, πυρροί εἰσι; πότερον ὅτι ἡ θάλαττα θερμὴ καὶ αὐχμώδης ἐστὶ διὰ τὸν ἅλμην; τὸ γὰρ τοιοῦτον, πυρρὰς ποιεῖ τὰς τείχας, καθάπερ ἥ τε κονία, καὶ τὸ ἀρσενικόν. ἢ τὰ μὲν ἐκτὸς, γίνεται θερμότερα· τὰ δ' ἐντὸς, ψυχρότερα, διὰ τὸ βρεχομένων αὐτῶν ἀεὶ ξηραίνεσθαι ὑπὸ τ̃ ἡλίου τὰ πέριξ; τούτων γὰρ τοῦτο παρόντων, αἱ τείχες ξηραινόμεναι, λεπτύνονται· καὶ πυρροῦνται. καὶ πρῶτος δὲ οἱ γ ποιεῖ ἄρκτον, πυρρότειχες καὶ λεπτότειχές εἰσι. Διὰ τί οἱ μὲν ἐν ἱματίῳ δρόμοι, καὶ ἢ τ̃ ἐλαίᾳ εἰς ἱμάτιον χρίσις, δύσχρως ποιεῖ· [οἱ δὲ γυμνοὶ δρόμοι, εὔχρως;] ἢ ὅτι ἡ μὲν ὑπνοια, δύσχροιαν ποιεῖ· ἡ δὲ καθάπτυξις, τἀναντίον. Διὰ δὴ τὸ συνθερμαινόμενον τὸ ὑπὸ πολῆς ὑγρὸν μὴ διαψύχεσθαι, εὔχροιαν ποιεῖ. ἄμφω δὲ ταὐτὸν ποιεῖ, ἡ ἐν τῷ ἱματίῳ ἴδιοις, καὶ ἡ εἰς τὸ ἱμάτιον ἔκθλιψις. ἐξαναλισκειεῖ

κλείᾳ γὰρ ἡ θερμότης. οἱ ὑγροὶ δρόμοι, ἄχροων ποιοῦσι διὰ τὸ ἀναίμιον, ὅτι καταψύχει ὁ ἀὴρ διὰ σωιζομένας ἐκκρίσεις, καὶ σβεσπὴ τὸ σῶμα. ἔτι τὸ ἔλαιον ὑγρὸν ὂν καὶ λεπτὸν, ὑπαλείφθεν καὶ τὰς πόρους ἐμφράττον, διὰ τὸ ἐκ τοῦ σώματος ὑγρὸν καὶ πνεῦμα ἔξω ῥεῖν ἐᾶ, ὅτε τὸ ἐκτὸς πνεῦμα ἐντός. διὸ καταψυχόμενα ἐν τῷ σώματι ὑγρὰ παχύτερα σπόρμα, ἄχροιαν ποιεῖ. Διὰ τί ἡ δύπνοια δύχρους ποιεῖ; ἢ ὅτι ἄχροια ἔοικεν εἶναι οἷς σηψὶς ὑπὸ χρωτός; ὅταν οὖν τὸ ὑπὸπολὺ ὑγρὸν καὶ θερμὸν ᾖ, τοῦτο συμβαίνει καὶ χλωρὸν γίνεσθαι, ἐὰν [μὴ] ψυχθῇ καὶ ἀποπνεύσῃ τὸ θερμόν. Διὰ τί οἱ μὲν ἱδρώσαντες ἐκ τῶν γυμνασίων, δύχροοί εἰσιν ὑγιεῖς· οἱ δὲ ἀθληταὶ, ἄχροοι; ἢ διότι ὑπὸ μὲν τῶν μετρίων πόνων τὸ θερμὸν ἐκκρίνεται καὶ ὑπὸπολάζει· ὑπὸ δὲ τῶν πολλῶν, ἐξιθύσης μὲν [τῆς] ἱδρῶτος καὶ τοῦ πνεύματος, ἀραιοῦνται τὰ σώματος ἐν τοῖς πόροις; ὅταν μὲν οὖν ὑπὸπολάσῃ τὸ θερμὸν, δύχροοι γίνονται, καθάπερ οἵ τε θερμαινόμενοι καὶ ἀιθριαζόμενοι· ὅταν δὲ ἐκλίπῃ, ἄχροοι. οἱ μὲν οὖν ἰδιῶται, μέτρια γυμνάζονται· οἱ δὲ ἀθληταὶ, πολλά. Διὰ τί μᾶλλον χαίρουσιν ὑπὸ τοῦ ἡλίου οἱ καθεζόμενοι, τῶν γυμναζομένων; ἢ ὅτι οἱ ἐν κινήσει ὄντες, ὥσπερ ῥιπίζονται ὑπὸ τῶν πνευμάτος, διὰ τὸ κινεῖν τὸν ἀέρα; οἱ δὲ καθήμενοι, οὐ παρέχουσι τοῦτο. Διὰ τί ὁ μὲν ἥλιος, ἐπιχαίρει· τὸ δὲ πῦρ, οὔ; ἢ διότι λεπτότερός ἐστιν ὁ ἥλιος, καὶ μᾶλλον δύναται διαδύεσθαι εἰς τὸ ψυχρόν; τὸ δὲ πῦρ, ἐὰν καὶ ὑπεκαύσῃ, ἄνω μόνον ποιεῖ τὸ χεῦμα, τὰς φοίδας καλουμένας· εἴσω δὲ οὐκ εἰσδύεται. Διὰ τί τὸ πῦρ [τοὺς αὐθέφτας] οὐ ποιεῖ μέλανας, ὁ δὲ ἥλιος ποιεῖ· τὸ δὲ κέραμον ποιεῖ, ὁ δὲ ἥλιος οὔ; ἢ οὐχ ὁμοίως ἑκάτερον ποιεῖ, ἀλλ' ὁ μὲν, ὑπικάων τῷ χρόᾳ μελαίνει· τὸ δὲ πῦρ, τὸ κέραμον ἀναπιμπλᾷ, ἢ ἀναφέρει ἀσθόλῳ. τὸ δὲ ὅτι λεπτῆς μαείλης, ἀποθραυομένων ἅμα καὶ καιομένων τῶν ἀνθράκων. τοὺς δὲ αὐθέφτας ὁ μὲν ἥλιος μελαίνει, τὸ δὲ πῦρ, οὔ· ὅτι τὸ μὲν, μαλθακὴ ἡ θερ-

μότης, καὶ διὰ μικρομέρειαν διώσασα τὸ δέρμα αὐτὸ καίει· ὥστε διὰ μὲν τὸ τῆς σαρκὸς μὴ ἄπτεσθαι, οὐκ ἀγλινόν· διὰ δὲ τὸ καίειν, μέλαν ποιεῖ. τὸ δὲ πῦρ, ἢ ὑγρὸν ἄπτεται, ἢ εἴσω διέρχεται, ἐπεὶ μέλανα καὶ τὰ πυρίκαυστα γίνεται· ἀλλ' ὑπὸ μόνον καίει ξηρὸν ἢ ὑγρόν. Διὰ τί οἱ γηράσκοντες, μελάντεροι γίνονται; ἢ ὅτι πολὺ σπάνιον μελάντερον γίνεται, πλεῖον δ' ὑρῶτος; τοῦτο δ' ἐστὶ γῆρας, καὶ σαπρότης. ἔτι ὅτι τὸ αἷμα ξηραινόμενον μελάντερον γίνεται, εἰκότως δὲ μελάντεροι εἶεν οἱ πρεσβύτεροι. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ζῆν ἡμῖν τὰ σώματα φυσικῶς. Διὰ τί ταῖς τῶν σιδήρων ἐργασίαις, οἱ μὲν ταῖς χριθαῖς, ἄγλωσσοι γίνονται καὶ καταῤῥοϊκοί· οἱ δὲ ταῖς πυρίς, δύσκλωκοί; ἢ ὅτι δυσπαθέστερος ὁ πυρὸς τῆς κριθῆς· ὥστε καὶ αἱ ἀπορροίαι;

Διὰ τί ὁ μὲν ἥλιος τὸ μὲν ἔλαιον λεύκαινε, τὸν δὲ σάρκα μελαίνει; ἢ ὅτι τὸ μὲν ἐλαίᾳ ἀπάγει τὸ γεῶδες; τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ μέλαν, ὥσπερ τὸ γεῶδες τοῦ οἴνου. τὸν δὲ σάρκα μελαίνει, ὅτι καίει. τὸ γὰρ γεῶδες καιόμενον, ἄπαν γίνεται μέλαν.

ΑΛΕ-

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ,

Ἰατρικῶν ἀπορημάτων, καὶ Φυσικῶν προβλημάτων, τὸ α.

ΤΩΝ προβλημάτων τὰ μὲν, αὐτόθεν ἐστὶ πιστὰ καὶ γνώριμα, πάσης ἀμφιβολίας καὶ ζητήσεως ἀγδοῦσα. τίς γὰρ, οἶμαι, νοῦν ἔχων ἀπορήσειε, τίνος ἕνεκεν ἡ φύσις τοῖς πτηνοῖς ἐδωρήσατο πτερά; πᾶς γὰρ συνετὸς εἴποι ἂν, ὅτι θάλψεως χάριν, αὖθ' ἱματίων μὲν πρῶτον περιέβαλε· δεύτερον δ', καὶ ἄλλοις ἕνεκεν· πεζοῖς δὲ ζώοις, τρίχας· ἑρπετοῖς δὲ, φολίδας· ἐνύδροις δὲ, λεπίδας, ἢ ὄστρακα· καθάπερ τὰ ὀστρακόδερμα προσαγορευόμενα· καὶ πάλιν διὰ τί τοῖς μὲν, κέρατα· τοῖς δὲ, κέντρα· τοῖς δὲ, ὀξεῖς ὄνυχας ἢ ῥάμφη, ἢ τι τοιοῦτον; πρὸς [γὰρ] ἄμυναν τῶν ἀδικούντων ὥσπερ [τισὶ] φυσικοῖς δόρασιν ἠσφαλίσατο ταῦτα· καρποὺς δὲ πάντας, καὶ σπέρματα, πρὸς γένεσιν καὶ διαδοχὴν τῶν γενῶν τεκτήνασα μὲν ἡ φύσις, λέπεσιν, ἢ σώμασί τισιν ὑγροῖς ἢ ξυλώδεσιν, ἢ δέρμασιν ὁμοίως ἠσφαλίσατο, καθάπερ ἐν κιβωτῷ τούτοις ἀποκρύψασα πρὸς ἀποφυγὴν κρύους, ἢ θάλπους, ἢ ζώων τινῶν ἀδικούντων. καὶ αὐτὸ δὲ τὸ πρόβλημα παντελῶς ἀχρεῖον οὐ κατέλειψεν, ἀλλὰ πρὸς τροφὴν [ἐπιτήδειον] παρεσκεύασεν· αὐτὰ δὲ τὰ φυτὰ, φύλλοις μὲν, καὶ φλοιῷ, καὶ τοῖς ὁμοίοις ἠμφίασεν ἀντὶ πτερῶν [ἢ τριχῶν.] προῄδει γὰρ ὡς ἀμέτρως ψύξις ἢ θερμότης δυνηθείη λυμήνασθαι ταῦτα. τινὰ δὲ καὶ ἀκάνθαις καθώπλισεν ἀντὶ βελῶν, διὰ τὴν ἀπὸ τῶν ζώων φθοράν. ἄνθεσι δὲ ποικίλοις ἐστε-

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

φαίνωσε ταῦτα, χάριν καὶ κάλλους ἕνεκεν· καὶ πάλιν ὥσπερ κήρυκας [ἐσομβρίους,] τοὺς μιλυούσας τὴν τῶν καρπῶν τοῦ κύτους γένεσιν. ὅσοι μὲν τοιαῦτα γνωσὰ καὶ σαφῆ τοῦ τείνουσιν [εἰς λύσιν,] ἀμίκρης δέονται νῦ· ὅσοι δὲ διηρθρωμένοις, εἰ συμφύτως τῷ πυεῖ σώσιν ἡ θερμότης, ἁπλικῆς αὐξήσεώς εἰσιν ἐνδεεῖς· ὅσοι δ' πότερον φύσις καὶ λόγος τοῦ γονοποιοῦ τοῦ μηθύεται τὴν ἐν γλυκέσι καὶ φθορᾷ τάξιν, τὴν κίνησιν, τὴν θέσιν, τὴν ἀμφίπλασιν, τὰς χροάς, τὰ ἀδάπλησια, [ἀπφθοῦσι,] καλάσεως τυγχάνουσιν ἕνεκα. [ταῦτα τοίνυν αὐτόθεν δῆλα γινόμενα.] τὰ δ', ἀμύητα πάντελῶς ὄντα, θεῷ μόνῳ γνώσιμα, τῷ καὶ τῶν τούτων ἁπάντων ποιησαμένῳ. καὶ γὰρ ὁ τεχνίτης, ἔργον τι μηχανικὸν κατασκευάσας, οἶδεν αὐτὸ πάσας τὰς ἐνεργούσας αὐτοῦ αἰτίας· ἰδιώτης δὲ, πάντελῶς ἀμοιρος τῶν αἰτιῶν ὄντων. ἄποροι δὲ ζητήσεις εἰσὶν αἱ τοιαίδε· λίνος ἕνεκεν οἱ γραμματικοὶ μαχαίρας, ἢ πέλματα, ἢ πλευρὰς, γελῶσιν; ἢ τίνος χάριν ἀκμάζοντες τινες μαρμάρων ἀδαπεδουμένων, ἢ περιζωμάτων, ἢ τειζόντος ἢ ῥινωμάτων σιδήρου, τοὺς ὁδόντας ὑγιέως ἀναρκῶσιν; ἢ διὰ τί τὴν ἀπὸ τῶν ψυχρῶν ὀπτωρὰν τοῦ σμυνομένου αἱμοφόρον τοῖς ὀδοῦσιν ἀνδράχνη ψυχρὰ πεφυκότα θεραπεύει, καὶ οὐκ ἐπὶ τὰ σπλάγχνα τῶν σπλάγχνων ἰάματα, ἀλλὰ τὰ ὅμοια; ἢ διὰ τί λίθος ἡ Μαγνῆτις ἕλκει μόνον τὸν σίδηρον, τοῦ δὲ τούτου ῥινημάτων ζωοποιεῖται [ἡ λίθος·] ἢ τὸ ἠλέκτρου λεγομένη μόνα τὰ κυρήβια καὶ τὰ κάρφη σπαναπᾶ, καλλωπίζει τούτοις καὶ λέων δηκτικὸν δέδοικε μόνος· ὄρνις δ' καπικίδης ὠὸν τεκοῦσα, τοῖς κάρφεσιν ἑαυτὴν ἀποκαθαίρει πάντα χρόα τὸ σώματος· ὄρτυγός τε σιδωῶται τὸν ἐλλέβορον, τοῖς ἀνθρώποις δηλητήριον ὄντα· φάσι δὲ, ὁ κώνωψ· σκαμμωνία δὲ, μᾶλλον χολὴν ξανθὴν ἕλκει· καλακιωτὶς δὲ, καὶ ἀγαρικὸν καὶ λευκὸς ἐλλέβορος, ὑποφόρβιόν τε, καὶ κόκκος Κνίδιος, φλέγμα· μέλας δὲ ἐλλέβορος, καὶ ὑπόθυμον, μέλαιναν χολήν· τινὲς δὲ καὶ τὸ μὲν τῶν καθαιρόντων, τὸ γοιῶται

τεγνοιῶταγ τὶὼ κειλίαν· ὑπὸ δ' τῶν τελλόντων, καθαίρειν δ' μᾶλλον· καὶ δῆλος ποῖς τὶώδε πλέον ἥδεται τὴ θεφίὼ, ῥᾶον αὐτὶὼ μεταβαδῆων. διὰ δὲ καὶ τὶὼ θαλασσίαν ναρκίω ἀγνοῦ, πῶς ἀφὰ τῆς μυείνδου δ' σῶμα ναρκεῖ· τείγλη τε κεφαδυμήη, δὼτιπαθεῖ τῇ ναρκῃ. καὶ μυείων δῶ σοι τοιούτων ποῖς καταβαλοίμιλω καὶ ἄλλον, πείσα μόνον γινωσκομήων· ἃ δ' ὧδε τοῖς ἰαθεῖς ἰδίοτηλες ἄρρητοι λέγειν· δ' γὰ ἴδιον ἑκάστου ποιοῦμενον, ἄρρηδον ὑπὸ ἀρχὴ [μικρῶ] ποῖς ἀπόδοσιν τῆς αἰτίας· κακῶς γὰρ ἔνιοι λύσεις ἀληθεῖας τούτων δ' διαδωμήσεσιν· ἀπιφροτάσας δ', καὶ ἀπιθάνους. φασὶ γὰ τὰ καθαρτήεια θερμότηλι τοὺς χυμοὺς ἕλκειν· ὅπερ [ὅτι] ψεῦδος. ἑδὴ γὰρ πῶ θερμὸν εἰ) καὶ καθαρτήειον. οὕτω γὰ δ' πέπεσι θερμὸν οὐ, οὐχ ἑλκυκόν ὅτιν, ἀλλὰ πεπτικὸν, καὶ συνωπτικόν· ὡς αὐτοῦς δ' καὶ μασίχη, καὶ ἀλόη. φαμὶὼ δὴ μὴ δύνασθαι τὸν λόγον. πῶ γὰ καθαρτήειον, θερμὸν μὶὼ τῇ κεφάσι, κενωτικὸν δ' τῇ δυνάμι· ὃ πῶ δ' θερμοῖ, πόδη καὶ τὶὼ δυνάμιν καθαρτήειον. λέγουσι δ' τ' ερυθροκάμηλον, σίδηρον πέπτειν, οὐκ ἰδίοτηλι τινι, μᾶλλον δ' θερμότηλι· ὅπερ ἄτοπον. λέων γὰρ τούτου τῶ ζώω θερμότερος ὢν, ὃ πέπτει τὸν σίδηρον. ὃ μόνον δ' τῶδε τοῖς ἰαθεῖς ὅτιν ἰδιώματα μόνοις, ἀλλ' ἥδη καὶ τῶδε φιλοσόφοις, καὶ γραμματικοῖς, παθήλεγμενα καὶ σεσημασμένα τοῖς χρήσεσι. χρὴ τοίνυν ποῖς διαδῆναι εἰς ζήτησιν τὰ μέσω ἔχειν παχέων, ἀμφίβολά τε ποῖς γνῶσιν, οἷά τε ποῖς λύσιν ὑποπεσεῖν. ὥσπερ γὰ τ' ὧν λεγομήων, τὰ μὶὼ ὅτι ψευδῆ, πᾶσι γνωρίζομενα· τὰ δ', πόθ' τη τὶὼ ἀλήθειαν ποῖς ἀπόδειξιν κεκτημένα· τὰ δὲ, ὡς ἂν εἴποι τις, ἐξ ἀμφοτέρων κεκραμένα λεγόμενα· τ' αὐτὸν δ' ἔπον, καὶ τῶν ποῖς διαδεχομένων τὰ μὶὼ ὅτιν ψεῦδηλα πᾶσι [καὶ πᾶσι] γινωσκόμενα· τὰ δ', πόθ' τη κεκρυμμένα, λύσιν δ' οὐχ ὑποδεχόμενα· τὰ δὲ, μέσω ἔχοντα φύσιν· ὧν καὶ τὶὼ ἔκθεσιν ποιησόμεθα. λυτέον δὲ πῶ ποῖς βλημα, ἀπὸ κεράσεως, ἢ ἁπλάσεως, ἢ ἐνεργείας, ἢ

occulta qualitates.

συμπαθείας τ̃ ὁμοίᾳ, ἢ χρώματος, ἢ κτ̀ ἀπάτην αἰσθήσεως, ἢ κτ̀ ὁμωνυμίαν, ἢ ἐκ τ̃ μᾶλλον καὶ ἧττον τ̃ ἐνεργουσῶν δυναμένων αὐτ̃· ἢ καθὸ σκληρότερον ἢ μανώτερον, ἢ μᾶζον, ἢ ἔλαττον αὐτ̃ φαμήν· ἢ ἀπὸ χρόνου, καὶ ἡλικίας, καὶ ἕξεως· ἢ κτ̀ ὃ ὑσιῶδες, ἢ καθ' συμβεβηκὸς, ἢ [ἀπὸ] τ̃ ὁμοίων, καθὼς ἐν τοῖς τροβλήμασιν ῥήσεις τὰ λεγόμενα. τούτοις οὖν τοῖς κανόσι χρησάμενος, πρῶτ ἀπορούμενον δυνήσῃ τοὺς ἀποδείξειν [τ̀ αἰτίας] ἀναγεῖν. ὅπερ οὐ μόνον ἀρκεῖσθαι χρὴ τῇ καθόλου μεθόδῳ, ἀλλ' ἤδη καὶ τοῖς κτ̀ μέρος θεωρεῖν τ̃ διδασκόμενον, ἀρξόμεθα τ̃ λύσεων.

Ar. D. θ. 518

α Διὰ τί τοὺς μὲν ἀθήρους ὁ Ὅμηρος πολιοκροτάφους ἐκάλεσεν; ὅτι ὡς ὀλίγα τὸ πλῆθος ἐπιδέδηκεν αἱ πολιαὶ ἀρχόμεναι, τῷ εἰ τὰ ἐμπροσθία τῆς κεφαλῆς, τ̃ ὀπισθίων μᾶλλον ὑγρότερα καὶ φλε-
β γματικώτερα. [ἡ λύσις ἐκ κράσεως.] Διὰ τί ὅ καὶ τὰ ἐμπροσθία τῆς κεφαλῆς φαλακρὰ μόνα; ὅτι μαλακὰ, καὶ ἀραιόπορα. τῆς οὖν τειχὸς ἐπὶ τῆς φυσικῆς ξηρότητος ἀποφύσης, ῥαδίως ἐκ τούτων τ̃ μερῶν ἀποπίπτει, καὶ μὴ καταχωμᾷ τριχῶς· ὥσπερ ὅτι τ̃ ὀπισθίων ξηροτέρων καὶ πυκνοτέρων ὄντων· ἡ δὲ φαλάκρωσις, τὴν λύσιν ἐκ ξηρότητος ἔχει. Διὰ δὴ τοῦτο, καὶ οἱ συλλότειχες, ὡς ξηροκέφαλοι, θᾶττον μὲν φαλακροῦνται, βεβαίως δὲ πολιοῦνται· τῆς ξηρότητος ἐκδαπανώσης τὰ φλεγματώδη περιττώματα· εἰσὶ δὲ καὶ ἀγρυπνοι μᾶλλον τ̃ ἄλλων. ὁ γὰρ ὕπνος ἐξ ὑγρότητος· ὡς δηλοῖ τὰ βρέφη ὑγρὰ τυγχάνοντα, καὶ ὑπνώδη, καὶ περιττωματικά· καὶ τὰ ὑγρὰ πάθη· καὶ οἱ οἰνοφλυγήσαντες, καὶ πυκνὰ λουόμενοι. τυγχάνουσι δὲ καὶ ἧττον ἀπείροι τῆς ἐκροὰς τ̃ περιττωμάτων, ῥῖνα φημὶ καὶ στόμα καὶ ὀφθαλμούς. οἱ δὲ ἁπλότειχες, ὑγροκέφαλοι πεφυκότες, τὰ ἐναντία πάσχουσι, βεβαίως, ἢ σφόδρα ὅλως φαλακρούμενοι· (φαλακροῦνται γὰρ καὶ διὰ ῥῦσιν διαδοχῆς, ὥσπερ καὶ ποδάγρα καὶ ἄλλα πάθη κτ̀ συλλε-

συλλήψαν. Δια δέχεται τὰ πικτόμενα) τάχιον ἢ πολιοῦνται, καὶ ὑπνώδεις καὶ ῥευματικοὶ τυγχάνουσιν. αἱ δὲ πολιαὶ, λευκαί. μιμοῦνται γὰρ τὸ γηνήσαντος φλέγματος τὴν χροιάν. ἐνίοτε δὲ καὶ ξανθοειδεῖς τυγχάνουσιν· ὅταν συναναμιχθῇ ἡ λεχιθώδης χολὴ τῷ φλέγματι. Διὰ τί οἱ γέροντες ῥευματικοὶ καὶ ἄξυπνοι; ν ῥευματικοὶ μὲν, διότι ψυχρότεροι τῷ χρόνῳ, καὶ ἀδυνατώτεροι γεγονότες, καὶ ἧττον πέπτοντες, πολλὰ συνάγουσι ῥεύματα εἰς τὰς πόρους. ξηροὶ μέντοι εἰς τὰ ξηρὰ σώματα πεφυκότες εἰσὶ, καὶ διὰ τοῦτο ἄξυπνοι. τὰ γὰρ βρέφη ὑγρὰ τοῖς πόροις τε καὶ τοῖς ξηροῖς σώμασιν ὑπάρχει. Διὰ τί τὰ παιδία ὑγρὰ ὄντα καὶ ῥευματικὰ, πολιὰς οὐκ ἀναφέρει; ὅτι ὑγρὰ καὶ θερμὰ τυγχάνει· τὸ μὲν γὰρ φλέγμα, ὑγρὸν καὶ ψυχρόν. ὥστε καὶ τὸ βρέγμα τῆς κεφαλῆς ἔχει δερματώδες καὶ ξηρότερον· καὶ διαφορεῖ τὰ ῥεύματα· τῷ χρόνῳ γὰρ σκληρύνεται, καὶ ὀστώδες γίνεται [καὶ] πυκνότερον· ὅθεν καὶ ῥαφὰς αὐτῷ δέδωκεν ἡ φύσις ὕστερον, ὡς τὸ διαφορεῖν ἐκεῖθεν τὰ ἀτμώδη ῥεύματα. ἡ λύσις οὐκ κατάσεως καὶ καταγνύμενα σωμάτων. Διὰ τί αἱ γυναῖκες καὶ οἱ εὐνοῦχοι, ταχέως πολιοῦνται; αἱ γυναῖκες μὲν, ὡς φύσει ψυχραί· καὶ ἀπὸ τῆς ἀγνείας ἢ ῥεύματα συνάγουσι πλείονα, καὶ μᾶλλον τῶν καταμηνίων ἐκλείποντων. εὐνοῦχοι δὲ, ὦ μηκέτι τὸ σπέρμα ἐκκρίνει, ἀλλ' ἔχει τὸ ῥεῦμα τὸ γηνητικὸν τοῦ σπέρματος συναναδιδόμενον τῷ αἵματι καθ' ὅλον τὸ σῶμα· ὥσπερ ὅτι φλεγματώδεις. Διὰ τί δὲ καὶ ἄτειχες; γυναῖκες μὲν, ὡς ψυχραί, πυκνοὺς ἔχουσι τοὺς πόρους τοῦ σώματος· (τὸ γὰρ ψυχρὸν, πιλητικόν) καὶ οὐκ ἔχουσιν ὁδὸν αἱ τρίχες ῥᾳδίως ἔξοδον. καὶ εὐνοῦχοι δὲ, ὡς ὑγροὶ καὶ ῥευματικοὶ σφόδρα. τούτῳ γὰρ τῷ λόγῳ καὶ τὰ κάθυγρα χωρία βοτρύας ἢ βλαστάνει· ὅτε μὲν τὰ ἄγαν ξηρὰ, καὶ πεδώδη, ἐοικότα ταῖς φαλα-

ζ χρώσεσι. Διὰ τί τῶν δύνάχων, ὡς ὅπὶ ὃ πλῆθον, οἱ πόδες δλαφρέφον; ὅτι ὑπὸ τῆς εἰρημένης πολλῆς ὑγρότητος, ἔρθισι τὰ μέλια δλάβεσθα σφόδρα ὑπὸ μαλακά· δλὰ τοῦτο ὑπὸ καὶ ἀσθενῆ. ὃ οὖν ὑπικείμενον βάρος τῷ σώματος, τὰ σκέλη μὴ φέρονται, τρεμλῶται· ὥστω γὰρ ὑπὸ καλάμῳ ἐὰν ὑπιθῇς βάρος, κάμπεται. ὅτι ὑπὸ μὴν σκληρὸν ὑπὸ ξηρὸν ἰσχυρὸν, καὶ πρὸς ἐνέργειαν μᾶλλον δυτέχει· ὃ δὲ ὑγρὸν καὶ μαλακὸν, ἀσθενὲς πρὸς ἐνέργειαν, δηλοῖ καὶ ξύλα καὶ δέρματα ὑπὸ φοινία· δηλοῦσι ὑπὸ καὶ δύνθεσποι. ὑπὸ γὰρ λουτρῶν καὶ ποτῶν πλόνων, ἀσθενέστεροι πρὸς ἐνέργειαν· ὑπὸ δὲ δυτάξίας συμμέτρως ξηρανθέντες, δύσθενεῖς εἰσι πρὸς ἔργον. ὅθεν δύνανται μὴν, ὑπὸ γυναικώδεις, [ὑπὸ] ἀσθενεῖς. ἴσως δὲ ὑπὸ οἰνόφλυγες, ὡς φλεγματωδέστεροι· ψυχροὶ γὰρ γίνονται, ὃ εὐαγλίον δυτέχει πρὸς τοῦτο· οἶνος δὲ, θερμὸς φύσει. Αἰθίοπες δὲ, ὡς ξηρότεροι, ὑλότριχες, ἢ χροὶ, μυώδεις, ἰσχυροὶ πρὸς ἔργον. Διὰ τί ὑπὸ ὀξύφωνοι; πάλιν γὰρ ἡ πλείων ὑγρότης παχύνει τὴν φωνὴν ἀσθενῶν, ἀποστενοῖ· ὑπὸ τὸ πνεῦμα δλὰ στενῶν τόπων δλαβαῖνον, ὀξύφωνίαν ποιεῖ· δλὰ ὑπὸ δύρυτέρων, ὡς ὅπὶ ἀνδρῶν, μεγαλοφωνίαν. εἰκότα ὑπὸ λάμβανε τὴν αὐλῶν φωνάς ὁπάς. ὅτι ὑπὸ πλείστης ὑγρότητός εἰσιν ἔμπλεοι, δῆλον ἐκ τοῦ καὶ ἀδρώδεσθαι, ὑπὸ μασοῖς γυναικώδεις ποιεῖν, καὶ βλέφαρα οἰδαλέα [ἔχειν.] καὶ ἀπλότριχες ὑπὸ πολιώθδεις. Διὰ τί ἔνιοι τῶν ἀνύχων πρὸς ἀφροδισίων ὀρέγον), ὑπὸ ἐρῶσί ποτε; ὅτι πολλοὶ πρὸς ὃ ἠδάσκην ὠρχοδομήθησαν ἢ ἐθλάσθησαν, καὶ ὥσπερ ἡμιτελεῖς εἰσὶν ἀνύχοι· ὑπὸ οἱ φύσει δὲ θερμότεροι ὃ ἧπαρ, ὑπὸ τὰ σπερματικὰ ἀγγεῖα μεγάλα ἔχοντες· οἵτινες φανερόν ἐστι μὴν τῇ χρῆσιν, οὐκ ἐνεργοῦσι ὑπὸ τ' ὀπιθυμίαν· διότι ὃ αἰδοῖον, αὐθ' μὴν ἀπεμαράνθη, (ὃ γὰρ οἰδίσκον πνεῦμα συνεχῶς ἐκλείπειν· ὥσπερ ὑπὸ τὸ σπέρματος ἐπίκτεσε, ὑπὸ διὰ τῶν σπερματικῶν πόρων ἐφέρετο ἐκ τῶν πρὸς τὰ ἰσχία μερῶν) ὡς ὅπὶ παιδίων ὑπὸ πε-

ὑ πετύφλων) αὐτῶν οἱ ασπερμαλικοὶ πόροι συμπεσόντες. Διὰ τί ἐν πάντι τόπῳ τετειχωμένῳ, πολιὰς ποιεῖμεν· ἐν ὑ μασχάλαις, σκέπει; ὅτι ὁ τόπος θερμός. ἀρτηριώδης γὰρ καὶ φλεβώδης, διὸ καὶ ἀραιόπορος ὢν, μᾶλλον συνεχῶς τὰ φλεγματώδη πεπτώματα. δηλοῖ δὲ τοῦτο, ὁ συνεχῶς ἱδρῶν αὐτάς. Διὰ τί ἔνιοι αἰδοίμυθοι ἱδρῶσι τὰς μασχάλας; ὅτι μᾶλλον ἀραιόποροι. ἡ φύσις γὰρ ἀποφρεφομένη ὁ τιμῆς ἢ βλαβείας ἄξιον, μετείωσε φύγῃ [συὶ] τὰ αἵματα εἰς τὰς μείζους φλέβας καὶ ἀρτηρίας· καὶ αὖται πληρούμεναι ἀποστάζουσιν. οἱ ὑ χαιρόμυθοι, ὧ μᾶλλον τὰς μασχάλας ὅλον ὁ σῶμα καὶ ἀραιοῦσθαι, πλέον ὑ τὰς μασχάλας.

Διὰ τί οἱ φοβούμυθοι, ὠχροί εἰσιν; ὅτι ἡ ἡμετέρα φύσις, καὶ ἡ περιουσμένη τοῦ σώματος δυνάμις, δέδοικε τὸ μὴ παθεῖν τι ὑπὸ τῶν ἐκτὸς, ὥσπερ καὶ ἡμᾶς φοβούμυθοι καὶ δηλιῶντες, ἐν οἷς ἀποφύγομεν, καὶ αὐτὴ φύγῃ σφόδρα πρὸς ὁ βάθος τοῦ σώματος, ἀσφαλείας χάριν. συνέλκει ὑ μὲν ἑαυτῆς ὁ αἷμα, ὡς κέχρηται ἐφῇ καὶ ὀχήμασι, ὡς [καὶ] χρηστῷ μόνῳ χυμῷ· τοῦτο δὲ ἐστὶ, ὁ ῥοδίζον ὁ δέρμα καὶ ἐρυθραῖνον. Διὰ τί καὶ δέμουσιν; ὅτι καὶ ἡ ψυχικὴ δύναμις τοῦ συμπάσχειν τῇ φύσεως φθόγγους, τὰ νοῦσα καταλιμπάνει, ἄσπερ ἐφύλαττον τὰ ἄδομα μόρια· διὰ τοῦτο ὑ καὶ ἀποπατοῦσι καὶ οὐροῦσιν ἀπροαιρέτως. οἱ γὰρ κλείοντες τὰς πόρους τῶν πεπτωμάτων μύες, νεκροῦνται ἀθενοῦντες ἀφιᾶσι τὰ πεπτά. Διὰ τί οἱ χαίροντες ἐρυθριῶσιν; ὅτι ἡ φύσις αὐτοδιδάκτως τῇ ἡδονῇ προσδέχεται ὁ ἐκτὸς ὄντι, καθάπερ ἡμᾶς φίλῳ ἢ τέκνῳ. συνέπεται δὲ ὁ αἷμα αὐτῇ. μεμαθήκαμεν ὑ τοῦτο ῥοδίζειν ὁ δέρμα τὰ ἰδίῳ χρώματι. οἱ δὲ ὠχριῶντες, διὰ ὁ ἐναντίον. Διὰ τί [καὶ] οἱ αἰδοίμυθοι ἐρυθριῶσιν; ὅτι ἡ φύσις αὐτοδιδάκτως τινὶ συνήθει, ὁ τιμῆς ἄξιον ἁμαρτούσῃ, καθάπερ δύσμης κόρῃ, μετείωσε ἀποστέλλεται πρὸς ὁ βάθος καὶ ἐκτὸς τοῦ σώματος. τὸ αἵματος τοί-

νεω συζκινεμένε καὶ χεομένε, ὁ δέρμα βάπτεται τῷ τῦ αἵματος χεώμαλι. οἱ δέ φασιν, ὅτι ὥσπερ αὐδὲ πεφθήσεται σκέπης ἕνεκεν. ὅτω γὰρ καὶ τὰ χείρα φυσικῶς τῷ προσώπω προσφέρεσι. Διὰ τί ἔνιοι φοβηθέντες ἀπέθανον; ὅτι φλέγμα λίαν ἡ φυσικὴ δύναμις εἰς ὁ βάθος μετὰ τῦ αἵματος, ὁ ἔμφυτον θερμὸν καὶ ζωϊκὸν, ὁ πρὸς τῆς καρδίας ἡνωμένον, ἀθρόως καταβαπτίζῃ καὶ σβέννυσι, καὶ φθορὰν ἐπάγει· τύτῳ γὰρ τῷ λόγῳ καὶ ὁ ἔλαιον πολύ τε καὶ ἀθρόως ἐπιβαλόμενον λυχνιαίᾳ φλογὶ, σβέννυσιν αὐτίκα. ἀναλογεῖ δὲ ὁ ἐκ καρδίας θερμὸν, λυχνιαίᾳ φλογί. καὶ οἱ ἀμέτρως ὑποδυνωμένοι, ἀπέθανον τῷ αὐτῷ λόγῳ· ἀπόλλυται γὰρ ἡ ἐντὸς κίνησις τῦ ἐμφύτου θερμοῦ, καθάπερ καὶ ὁ πῦρ ὑπὸ πνεμαλιζομένου σβέννυται. Διὰ τί πολλοὶ τῶν οἰνοφλυγησάντων ἀπέθανον; ὅτι πάλιν ὁ πλῆθος τῦ οἴνε, τῇ φυσικῇ καὶ τῇ ζωϊκῇ δυνάμει καὶ θερμότητα καταβαπτίζῃ. πάρεισι γὰρ τῦτο μάλισα, ὅσοι ὁ ἔμφυτον θερμὸν ὀλίγον καὶ ἀσθενὲς ἔχεισι. ὁ πολὺ γὰρ καὶ ἰσχυρὸν ἧττον μᾶλλον δυνατόν), καὶ τῷ χεῖρον πέφηκε ὁ πλῆθος· καθάπερ καὶ ἡ πλείων φλὸξ φέρε πλείονα τὰ ἐναντία τῷ ὑπάρχοντι. Διὰ τί οἱ γέροντες βέμονσιν; ὅτι τὰ νδατα πάλιν τῶν ψυχικῶν δυνάμεων, καὶ οἱ μύες τῶν μορίων μὴ δεχόμενοι τὴν ἐρχῦσαν δύναμιν κινητικὴν, οὐκ ἀντέχεσιν ὁμοίως βαστάζειν ὁ βάρος τὸ σώματος. γίνεται ὁ βέμος, τῷ ἔλαττον ὑπὸ τὸ κάτω ὁ βάρος τῦ σώματος, ὁ μόριον τῇ ψυχικῇ δυνάμει, ὑπὸ ὁ ἄνω. καὶ τῦτο κατὰ συμβεβηκὸς καὶ συνεχῶς γινόμενον, τὸ βέμα ποιεῖ. ὅθεν λοιπὸν ὑπὸ ὁ κάτω νδύονσιν, ὑπὸ γῆν ἀπευθύνοντες, ὅπου καὶ φύσις βιάζεται. ὅθεν καὶ βακτηρίαις ἐαυτοὺς, καθάπερ τρίποδας παλαιοὺς, ἀντὶ ξύλων χρείζοντες. Διὰ τῦτον τὸν λόγον τῆς ἀδυνατείας τῶν δυνάμεων, ἀπροαιρέτως ἐξιᾶσι σκύβαλον καὶ ἔδεσμα.

Διὰ τί οἱ λυπούμενοι ὠχριῶσιν; ὅτι πᾶσα ἡ φύσις συμμιμησκο-

μπεχομένη τῶ ἀναιρεῖσθ, κατ' ὀλίγον συννεύσῃ πρὸς τὸ βάθος μᾶλλον τῶ ῥοιζοῦντος αἵματος τὸ δέρμα· ἧττον γοῦν τοῖς φοβουμένοις.

Διὰ τί οἱ χαιρόμενοι ἀληθῶς καὶ σφοδρῶς, ποτὲ καὶ σκλύονται; κ
πρὸς τὴν ζωτικὴν δύναμιν, καὶ τὸ ἔμφυτον θερμὸν, ἀμέσως ἔξω φερόμενον πρὸς τὸ ἥδον, διαφορεῖσθαι καὶ ἀπόλλυσθαι. ὅθεν καὶ ἱδρῶσι καὶ ἐρυθριῶσι, διὰ τὴν παρουσίαν τῶ αἵματος. τὸ γὰρ ἔμφυτον θερμὸν καὶ αὐτὸ τὸ πῦρ, τῇ [μὴ] θερμότητι καὶ τῇ ἐφέσει τῶ οἰκείω τόπω, ὅτι τὸ ἄνω κινεῖται· πάλιν δὲ διὰ τὴν ὄρεξιν τῆς ὑγρῆς, ὅτι τὸ κάτω. ὁπότερα τοίνυν τῶν κινήσεων ἀπόλλυται, διαφθείρει τὸ τοῦτο.

Διὰ τί οἱ λυπούμενοι καὶ οἱ ἐρῶντες καὶ οἱ ὀργιζόμενοι, γενάζοισι μέγα καὶ συνεχῶς; ὅτι οἱ μὲν λυπούμενοι, πρὸς τὸ λυπῆσαν ἔχουσι τὴν ψυχὴν ἐστραμμένην· οἱ δὲ ποθοῦντες, πρὸς τὸ ποθούμενον· οἱ δὲ ζηλῶντες, πρὸς τὸ τὴν ὀργὴν κινῆσαν αὐτοῖς. ἡ ψυχὴ τοίνυν ἐστραμμένη πρὸς τὸ κινῆσαν αὐτὴν, ἀμελεῖ, καὶ ὥσπερ ὀπισθαναίνεται χορηγεῖν τοῖς τῶ θώρακος μυσὶ τὴν κινητικὴν δύναμιν. ἡ καρδία τοίνυν, μήτε τῇ διαστολῇ τῶ θώρακος εἰσδεχομένη τὸν ἀέρα καὶ ῥιπιζομένη, καὶ ἐμψυχομένη, μήτε διὰ τῆς συστολῆς ἐκκρίνουσα τὰ λιγνυώδη περιττώματα, ἅπερ ἡ ἐκ τῶ αἵματος ἔκκαυσις ἐγείνησε, δεῖ τῶ μὴ πνιγμὸν παρακολουθῆσαι, τὴν ψυχὴν ἀναζητεῖν, καὶ σωμμιμήσει πλείω τοῖς μυσὶν ὀπιχορηγεῖν κίνησιν, καὶ ποιεῖν μείζονα τὴν εἰσπνοὴν καὶ ἐκπνοὴν, πρὸς τὸ καὶ πλῆθος ἀέρος ψυχρῦ λαβεῖν, καὶ πλῆθος ἐκκενῶσαι τῶν περιττωμάτων· ἵν' ὅπερ ἔμελλον αἱ μικραὶ καὶ συνεχεῖς ἀναπνοαὶ ποιεῖν, τοῦτο μία ποιήσῃ μείζων· καὶ τοῦτο καλεῖται γενάζειν παρὰ τοῖς παλαιοῖς, παρὰ τὴν γενοχωρίαν τῆς καρδίας. καὶ γίνεται διά τινος χρόνου μέγα· καὶ τοῦτο ποιοῦσι πολλάκις, πρὸς τὴν ψυχὴν ἀπεγράφθαι μὴ ἀεὶ πρὸς τὸ κινῆσαν αὐτὴν, τὴν δὲ φύσιν ἀναζητεῖν ποτὲ διὰ τὴν καρδίαν ὀπιπέμπειν πλείονα δύναμιν

κινηλικὼ τοῖς μυσὶ τῶ θώρακος. ὅταν ὁ ἐν θώρακι ἀναπνοὴ, τῶν ἐν τῷ σώματι ἀναπνοὴ διὰ τῶν ἀρτηριῶν. καὶ ἔοικε τῇ μὲν εἰσπνοῇ, ἡ διαστολὴ· τῇ δὲ ἐκπνοῇ, ἡ συστολὴ· συστολῆς δὲ καὶ διαστολὴς,
κϛ σφυγμὸς κατηγορῆται. Διὰ τί ὁ ἵππος δυσπεπτος; ὅτι χυμὸς ὢν, ἐμπλεὼς ἐν τῇ ὑγρᾷ θορῇ κεῖται μέσον τῆς κοιλίας, καὶ ὐχ ὁμιλεῖ τῷ σώματι αὐτῆς, δι' ἧς ὁμιλίας ἡ πέψις γίνεται. καὶ τῶν δὲ τὸ οἰσοφάγον δὲ πλεονάζει, ὅταν ἡ ὄρεξις ἔργον, καὶ ἡ πέψις· ἐκτὸς δὲ εἰς ὕδωρ ἐμπλεὼς, μὴ βυθιζόμενος· ὅτι ἐν τῇ πεύκῃ τὸ κρεῶν ἐναπολαμβάνεται πνεῦμα κοῦφον, ὅταν μετεωρίζῃ τὸ σῶμα, [ὥστε] τοῖς ὑγροῖς ὑπονήχεσθαι· διὰ τοῦτο ὁ καμῶνος ὄντι τῇ μετοχῇ τοῦ πνεύ-10
κζ ματος. Διὰ τί τοῖς κυνιστῶσι, τὸ ἄγαν ζέον, φίλον; ὅτι τὸ ποιοῦν τὸ κυησμὸν φλέγμα, παχὺ καὶ ψυχρὸν ὄν, δυσαίθητον ἀποτελεῖ τὸ δέρ-
κδ μα. Διὰ τί ὁ καὶ ἡδονῇ ἐν τοῖς λουτροῖς κυνιστῶντες; ὅτι ἡ θερ-
κε μότης χεῖ τὸ φλέγμα· καὶ οἱ ὄνυχες διαφορεῦσι. Διὰ τί δὲ καὶ τὰ νῶτα μᾶλιστα κυνιστῶσιν; ὅτι τὰ μέρη ταῦτα ψυχρότερα τῶν ἐμ-15
πεφαθίων ὄντα, πλέον φλέγμα ἔχει· ὅθεν καὶ γέφυσιν, ὡς ψυχροῖς
κϛ μᾶλλον, τὸ πάθος πλεονάζει. Διὰ τί οἱ βεβαρεῖς τῷ σώματι, τῶν μαχρῶν φθονιμώτεροι ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος εἰσιν; ὅτι συνέσφιγκται αὐτοῖς καὶ συνεχρότηται ἡ ψυχὴ ἐν ὅλῳ τῷ σώματι· ὅπερ ὁ τῶν βυμελεθῶν εἰς μῆκος ἐπεκθυμούμενον ἐκλύεται· διὸ καὶ Ὅμη-20
ρος, Ὀδυσσέα μὲν, βεβαρῆ καὶ φθονιμον λέγει· Αἴαντα δὲ, μακρὸν καὶ μφότερον. τόνδε δὲ πόνον ἰσχυροὶ μᾶλλον, οἱ ἐλάσσονες τῶν μα-
κζ ζόνων. Διὰ τί οἱ ἵππον φθονιμοι μετεωρίζονται πειρατῶντες; ὅτι ὥσπερ κυβερνήτης μὴ ἄγαν ἐρρωμένος, οὐκ ἐπ' ὠφελείας
κη ἄγει τὸ σκάφος, ὅταν καὶ ἡ σαθροτέρα ψυχὴ τὸ σῶμα. Διὰ τί πολλοὶ μὲν ἰσχνοὶ, φθονίμους ἄγαν τίκτουσι· πολλοὶ δὲ ἄγαν φθονιμοι, μφοτέρους; ὅτι οἱ μφότεροι ἐν τῇ σπουδαίᾳ νικώμενοι σφοδρᾶ τῇ ἡδονῇ, ἔχουσι τὸν ψυχὸν ἄγαν βεβαπισμένον τῷ σώματι· καὶ διὰ

διὰ τοῦτο ὁ σπέρμα πλείστης μετέχον δυνάμεως λογιστικῆς καὶ φυσικῆς, τὰ ὑπ' αὐτῶν τικτόμενα φρονιμώτερα ποιεῖ· ὅπου μέντοι τῶν φρονίμων, καὶ μάλιστα τῶν πεπαιδευμένων, ἀεὶ ὁ φρονεῖν καὶ ἐν τῇ συνουσίᾳ λογιζόμενον τινὰ τῶν ἐκτὸς δυναστειῶν, καὶ μετεωριζόμενον, ἔχει ὁ σπέρμα κάλλιον ἄμοιρον πλείστης ψυχικῆς δυνάμεως. ἔνθεν λυτέον, διὰ τί οἱ μωροὶ καὶ ἀπαίδευτοι, ταῖς σώμασι μᾶλλον ἀσθενεῖς τίκτουσι μᾶλλον· οἱ δὲ πεπαιδευμένοι, ἀσθενεῖς. κθ

Διὰ τί τῶν ἀγρίων ζώων ἡ χάτωρες ἧττον δυσώδης ὀσφρή; διότι καὶ ξηροτέρα καὶ ἀπεπτοτέρα κέχρηται τροφῇ, καὶ γυμνάζεται πλέον. ἡ δὲ τῶν δορκάδων καὶ τινων ζώων χάτωρες ἀρωματίζει πως· ἢ μᾶλλον τῶν ἀνθρώπων ὑπὸ πόντα τὰ ζῶα, δυσώδης ὀσφρή, ὅτι καὶ ποικίλη καὶ ὑγρᾷ χρῶνται τροφῇ, καὶ πλέον τὸ χαρεῖν, ὧδε χαρεῖν, μὴ δεόμενοι, καὶ ἀγυμνασότεροι, καὶ ἧττον τῶν ἀλόγων θερμότεροι. μὴ πεπομφὴν δίνιν τελείως, καὶ τῷ πλήθει μὴ ἀφαπτομένην, πως σπομένη δυσώδης ὀσφρή. λ

Διὰ τί ὁ σίναπι καὶ ὁ πέπερι, καὶ πόντα τὰ δριμέα, ὅταν θέμενα μὴ τῷ δέρματι, ἐλκῦσιν αὖθ'· καταπινόμενα δ', οὐκέτι τὸ χιλίαν ἐλκῦσι; διότι φλέγουσι μεταβληθῶσι καὶ πεφθῶσι, πρὶν δράσωσι· καὶ ὅτι ἐκλύεται ἡ δριμύτης τῇ πολλῇ τῆς χιλίας ὑγρότητι. ἀλλως τε ἐν τῇ ὄψει θέσει ὁ δέρμα καὶ τῇ πυκνότητι δίδωσι χαρεῖν πως ὁ δρᾶν τοῖς δριμέσι. καὶ ἀσθενὲς δέ. ὁ δ' βάθος, καὶ ἀραιόπορον καὶ ἰχμερέστερον μᾶλλον. λα

Διὰ τί καὶ οἱ λυπούμενοι, καὶ οἱ χαιρόμενοι, γελῶντες δακρύουσιν; οἱ μὲν λυπούμενοι, τῇ πυκνότητι τῶν ἐν ὀφθαλμοῖς πόρων ἐκθλίβουσι ὁ ἐν αὐτοῖς ὑγρόν· ἡ λύπη γὰρ ψύξιν καὶ πύκνωσιν ἐργάζεται τῶν πόρων· οἱ δὲ χαιρόμενοι, ὁ ἐναντίον, τῇ ἀραιότητι τῶν πόρων ἐκχέουσι τὰ ὑγρά· ὅτι τινων ὁ γενοπόρων ὀφθαλμῶν, καὶ γίγνεται ὁ δάκρυον ἐπ' ἀμφοτέρων.

Διὰ τί τοῖς λυπουμένοις ὠχρὸν γίγνεται ὁ ὅτι πολῆς; τῷ τὸ φύσιν μὴ τὸ αἷμα εἰς ὁ βάθος συνωθεῖν, ὡς ἐμάθομεν· ὅταν ἐπὶ ὁ λβ

λδ θερμαῖνον καὶ ἀραιοῦν τὴν ὄψιν φαίνεται. Διὰ τί τοῖς ὀργῶσι παρέπεται πολλάκις καὶ φύσαν ἐγκρίνειν; ὅτι ἡ ὀργοδόχος κύστις τοῦ ὀργοῦ πεπληρωμένη ὀγκοῦται, καὶ θλίβει καὶ τενοῖ τὸ ἀπολυσμένον ἔντερον. νεῦον οὖν ἐν τῇ ἐγκενώσει χωνεύμενον, δίδωσι καιρὸν τοῖς διέξοδον τῷ ἐναποκειμένῳ πνεύματι ἐν τοῖς ἐντέροις. οἱ δέ φασιν, ὅτι καὶ συμπάθειά τίς ἐστι τῶν μορίων τοῖς τὴν ἔκκρισιν.

λδ Διὰ τί οἱ βλέποντες χασμωμένους, χασμῶνται; ἢ διὰ τὸν τῶν φύσιν ὁμοιοπαθῆ συμπάθειαν τῶν ζώων· πλέον ἢ τῶν ἀλόγων· ὅταν γὰρ ἑνὸς ὀργιῶντος ὄνθ, καὶ οἱ λοιποὶ συνεξοργῶσιν αὐτῷ πε-

λε πληρωμένοι ὕδρων. Διὰ τί ὁ ὀφθαλμιῶν τῷ ὑγιαίνοντι μεταδίδωσι τὸ πάθος· οὐκέτι μὴν ὁ ὑγιαίνων τῷ πάσχοντι μεταδίδωσι τὴν ὑγείας; τῷ εἶναι τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑγροὺς καὶ μαλακούς, καὶ ἀπαθεῖς. ἔτι γε μὴν καὶ τὴν ὑγείας, οὐκ συμμέτρου κράσεως οὔσης· τὴν γὰρ νόσον, ἐξ ἀμέτρου δυσκρασίας· ὃ οὖν σύμμετρον, ῥᾷον ἐστὶ τὸ ἀμέτρου μεταβαλεῖται καὶ πάσχειν, ἢ τὸν ἐναντίον. οὐκ οὖν καὶ ἡ ὀφθαλμία, δυσκρασία τις ἀμέτρος οὖσα, τὴν ὑγείαν πάσχει θᾶττον, ὄσαν ἀκρασίαν σύμμετρον. ἔγνωμεν δὲ τὸν ἐπὶ γίνεσθαι, διὰ

λς τὸν φυσικὸν τῶν σωμάτων συμπάθειαν. Διὰ τί τὸ νόμισμα καὶ ὁ μῆλον, ἐν ὕδατι μείζονα ἑαυτῶν φαίνεται; ὅτι τὸ ὁμιλοῦν αὐτοῖς ὕδωρ ποιεῖ μεῖζον, τὴν χρόαν αὐτῶν ἀναδέχεται, καὶ τὴν ὄψιν ἀπατᾷ, ὡς μείζονων αὐτῶν ὄντων· τοῦτο γὰρ τῷ λόγῳ καὶ ἥλιος, καὶ σελήνη, καὶ οἱ πλανῆται πρὸς τὸν ἀναβολικὸν ἢ δυτικὸν ὁρίζοντα τυγχάνοντες, μείζονες νομίζονται τῷ σώματι, τῷ τε πρὸς αὐτοὺς

λζ ἀέρα ποιεῖσθαι. Διὰ τί τὰ τετράγωνα, πόρρωθεν στρογγύλα νομίζονται; τῷ τὴν ὄψιν, μὴ δύνασθαι μακρόθεν ὁρᾶν τὰς γωνίας, ὡς ὀξείας, μὴ βλέπειν αὐτὰς τῇ ἀγνοίᾳ. τούτων γὰρ ἐκτεξαιρουμένων, κατ' ἀπάτην τῆς ὄψεως, τὸ λοιπὸν σῶμα στρογγύλον φαίνεσθαι. τοῦτο γὰρ καθ' ἀπάτην τῆς ὄψεως· καὶ ἡ κεκλασμένη κώπη ἐν ὕδατι.

ὕδατι. Διὰ τί ξύλου τυπτομένου πόρρωθεν, ὁρῶμεν τὴν [πληγὴν] λη
πλησίον δύτεως, τὸν δὲ κτύπον [ἀκούομεν] βραδύτερον· καίτοι ἅμα τῇ πληγῇ τὸ κτύπου γινόμενόν; ὅτι τῷ ὄψει κεκτήμεθα τῆς ἀκοῆς λεπτομερεστέραν, καὶ ὀξυτέραν. προλαμβάνει τοίνυν τὸ χρόνον, ὡς ὀξυτέρα, τῷ πλησίον [ἡ] ὄψις. ἡ δὲ ἀκοὴ, ὡς παχυμερεστέρα, βραδύτερον τῆς πληγῆς ἀντιλαμβάνει. τῷ λόγῳ γὰρ ἀρχὴν τούτῳ λυτέον· ὅτι καὶ ὅτε τῆς προσπτείψεως τῶν νεφῶν ἐν χιόνι, πληγῆς γινομένης, τὸ λεπτομερὲς βροντῆς, καὶ ἐκπυρώσεως, τῆς λεπτομερεῖς ἀστραπῆς, ὡς ὅτι πυρεκβόλων, προέχον ὁρῶμεν τῷ ἀστραπῷ· εἶθ' ὕστερον ἀκούομεν τῆς βροντῆς· καὶ πρὸ τῆς πληγῆς προέχον τῆς ἀστραπῆς τῷ βροντῷ ἀποτελούσης, ἅμα. καίτοι τοίνυν ἡ ὄψις προλαμβάνει τῷ ἀκοῇ, ὡς λεπτομερεστέρα, προέχει τὸ ἀστραπῷ ὁρᾷ· εἶθ' ὕστερον ἡ ἀκοὴ τῆς βροντῆς ἀκούεται, ὡς παχυμερεστέρα καὶ βραδύτερα προὸς ἀντίληψιν. Διὰ τί τὸ μὴ ὄψεως γυμνῆς ὕσης, τὸ ὑπὸ πάντος δηλοῦσθαι σώ- λθ
ματος ἠμφιεσμένου, ἐν κρύσταλλῳ σφοδρῷ, ὃ μὴ σῶμα πάνυ ῥιγοῦμεν, ὃ ὑπὸ προσώπων ὅλως; ὅτι ὃ ἔθος· εἰθισται γὰρ ἡ ὄψις ἀεὶ τῷ ἀέρι προσομιλεῖν. [ᾧ γ' ἂν ἡ γυμνὴ τυγχάνοι.] μέγα δὲ πέφυκεν ὄ-
πλον προὸς διεξιέναι, ἡ στιλπνότης. Διὰ τί χολὴ ἡ ξανθὴ, δι' ὅλου μ
τοῦ βίου πολλάκις χιτῶνι τῇ λεπτομερεῖ κύστει χοληδόχῳ, λίαν δύπαθές, οὐκ ἀναβιβρώσκει τοῦτον· καίτοι σκληρὸν ὂν ὀδόντι βραχὺν χρόνον, σώματι διεπαθέστατον, πολλάκις ἔμβρωσιν ἐργάζεται; φημὶ δὲ πολλάκις φύσεως ὕστερος ὠφελεῖν κατοικεῖν αὐτῷ ἐν ἐκείνῳ τῷ σώματι μόνῳ· διὰ τοῦτο μηδὲν αὐτῷ λυμαίνεσθαι. μέγα γὰρ φάρμακον κωλυτικὸν αἰτίας, ὄνομα τῆς φύσεως. καὶ μυ- μ
είων δηλοῦν πολλαχοῦ δύναμαί σοι λέγειν· ἐν μήκωνι δεκαμηνιαίου βρέφους βραδὺ πολλαπλασίαν ἀθησιν βάρους παρέχειν τῇ χυοφορούσῃ· πνεῦμα γὰρ κοῦφον ἐνοικῆσαν εἰς αὐτὴν, ὀδυνᾷ

ἐργάζεται τὸ δάκρυμα, φάσιν καὶ βάρος ἀφόρητον ἐμποιοῦν· δα-
κρύα δὲ γίνεται πνεύματός ἐστι δριμέος μόνου· καὶ ἐὰν ψῦξις ἢ ποτὸν εἰς
αὐτὸν τὸ δάκρυμα πνιγμὸς ἔπεται, καὶ βῆξ στόμαχος· ἡ γὰρ φύσις
μα οὐκ ἄνεισι τοῦτο γλυκάθαι, καὶ ἐστὶν ὀλίγον ἀδύνατον. Διὰ τί τῶν
λουομένων οἱ μὲν εἰσιόντες διψῶσι, ἐξιασιν ἄδιψοι· οἱ δέ, τάναν-
τίον; ὅσοι μὲν ξηρότεροι, διψῶντες, ὑπὸ τοῦ λουτροῦ ὑγραινόμε-
νοι, γίνονται ἄδιψοι· ἡ δίψα γὰρ ἀπὸ ξηρότητος· καὶ μάλιστα ἐὰν μὴ
διαφορηθῶσιν ὑπὸ τοῦ ξηροῦ θόλου. ὅσοι δὲ ὑγρότεροι καὶ ἄδιψοί
εἰσιν, ἐζεφονίσαντες, καὶ μάλιστα ὅταν ἀέρι σφόδρα θερμῷ, καὶ ταῖς ξηραῖς
θόλῳ, ἐὰν διαφορηθῶσι τῇ ὑγρότητι διὰ τῶν ἱδρώτων, διψῶ-
μβ δης ἀποτελοῦνται. Διὰ τί τῶν ἐθιόντων ῥάφανον οἱ μὲν, δυσ-
ώδεις ἐρεύγονται· οἱ δέ, εὐώδεις; φασὶ μὲν, ὅσων μὲν ἡ χοιλία καὶ ὁ στό-
μαχος, ἀπείρατός ἐστι μοχθηρῶν χυμῶν, καὶ μάλιστα φλεγματω-
δῶν, [τούτων] ἡ ἐρυγὴ καθαρὰ· ὅσων δὲ πεπλήρωται, δυσώδης ἐστὶ· διὰ
τὸν ῥάφανον, θερμὸν καὶ τριπλασίονα χυμὸν καὶ λεπτυνόμενον αὐξεῖ,
κινεῖ δὲ τοὺς χυμοὺς τὰ πνεύματα, καὶ ταῦτα δι' ἐρυγῶν κενοῦται διὰ
στόματος. οὕτω γὰρ καὶ βόρβορος, ἡσυχάζων μὲν, οὐκ ἀναπέμπει δυσ-
ωδίαν· ὅταν δέ τινος κινήσεως καὶ ταραχῆς γένηται, ἀναπέμπει. ὅ-
σοι δὲ φασιν αὐτὸν τὸν ῥάφανον μοχθηρᾶς εἶναι φύσεως, καὶ δυσώδους
ποιότητος, οὐκ ὀρθῶς καὶ οὐκ ἐκ τούτου αὐτὸν γεύσασθαι δυσώδη γίνεσθαι, σφό-
δρα. πολλοὺς γὰρ ἔστιν ἰδεῖν τῶν ἀσθενεστέρων καὶ μᾶλλον εὐώδη ἐρεύ-
μζ γεσθαι. Διὰ τί ἐν τῷ ἄκρῳ κρύει οἱ δάκτυλοι καὶ τὰ ἄκρα τοῦ
σώματος μελαίνει, καὶ ἀποπίπτει; ὅτι ἡ ἄκρα ψῦξις ἀπελαύνει καὶ
ἀποκλείει τὸ ἔμφυτον θερμὸν εἰς τὸ βάθος τοῦ σώματος· καὶ λοιπὸν τὰ
ἄκρα, μὴ ἀπολαύοντα τῆς ζωτικῆς δυνάμεως καὶ θερμότητος, πρῶ-
τον μὲν πελιδνοῦται, εἶτα μελαίνει, καὶ νεκροῦται. καὶ ἀποπίπτει δὲ, διὰ
τὴν φύσιν μὲν τροφοκομίαν τοῦ λοιποῦ σώματος, πρὸς ἀφίλησιν μὲν
εἰς αὐτὸν τὸ ὑγιές, τὸ δὲ νεκρὸν ἀφίσασα ἀποῤῥίπτειν. τὰ δ' ἄκρα μᾶ-
λιστα

НБ Одесской Национальной

λισα πάχη, τῷ ἐπ' αὐλὰ, μὴ ἄγαν ἁρκώδη, καὶ ἧττον θερμά. ὅτω γὰρ καὶ τῶν φυτῶν ταῦτα χλωρὸς φυλλορροῦς, ὅσα καὶ ἧττον θερμὰ καὶ ἀσθενῆ [καὶ] ἁραιότερα. ὅσοι [δὲ] λέγουσιν, ὅτι ἐξ ἀρχῆς μὲν ὁ ἔμφυτον θερμὸν φύλλα ὁ ψυχρὸν ὡς ἀναλύσιον, εἰς ὃ βάθος σωμα-
5 σθὲν ὑπ', καὶ ὥσπερ ἀναπτησάμενον ἑαυτὸ, κάτω σι πάλιν εἰς τὰ μόρια μετὰ πλήθους ἀθρόως τοὺς ὑπηκόους, καὶ τῇ ἀθρότητι καὶ τῷ πλήθει τὸ θερμοῦ καὶ τὰ ἄκρα τῶν μορίων, (οὐκ γὰρ ἰσαμυῆ μᾶλλον σωάγει)) ψυδολογοῦσι. Διὰ τί οἱ ψυχρότες τὰ ἄ- μδ
κρα, καὶ τοὺς ἀγοντες πυκνοὺς τοὺς θερμαίνει, ὀδιωῶν) σφόδρα;
10 φημὶ, ὅτι τῇ ἀθρόᾳ μεταβολῇ τῆς ποιότητος· ἀπὸ γὰρ πλείονος ὑγρότητος, εἰς πλείονα πάλιν μεταβαλλόμενον αὐλὰ θερμότητα· πολὺ ὑ ,, ὃ ἀμέσως καὶ ἀθρόως γινόμενον κατ' δυσκρασίαν, λυπεῖ τὴν φύσιν· ,, κατ' ὑ δυσκρασίαν καὶ συμμετρίαν, καὶ εἰς ὃ κατ' φύσιν ἀθρόως μετα- ,,
15 βαλλόμενον, ὑφραίνει σφόδρα τὴν φύσιν· ἔχει γὰρ οἰκ συμμέτρως κρά- ,,
σεως τὴν ὕπαρξιν ὃ ἀνθρώπου σῶμα μᾶλλον τῶν ἄλλων ζώων.

Διὰ τί οἱ τοὺς κενεὸν κάμνοντες πέψεις, λύζουσι; φημὶ, ὅτι ἀναλο- με
γεῖ τοῖς κάτω τῶν ἐκτὸς βασαζομένοις καὶ λυποῦσι· ὃ μὴ πέψεις
20 καὶ ξανθὴ χολὴ, ταῖς ἀκαίθαις· ὃ ὑ φλέγμα καὶ ὁ ἄρτος, λίθῳ βα-
ρυλάτῳ. ὅσοι οὖν ὃ σῶμα τὸ γαστρὸς ἔχουσιν ἀπέρατον καὶ δύαλθη-
τον καὶ θερμὸν, ἅτοι ταχέως ἐκ τοῦ τῆς δριμύτητος τῶν πεπέρεως δα-
κνόμενοι, διεγείρουσι τὸ σόμαχον τοὺς ἔκκρισιν καὶ δίωξιν τῶν λυ-
πούντος, καὶ ποιοῦσι τὸ λεγόμενον λυγμόν. ὅσοι δὲ εἰσὶ σόμαχοι φλε-
25 γματικώτεροι καὶ δυσάλθητοι καὶ ψυχρότεροι, βραδέως λύζουσι.
πάχυσι ὑ αὖθ καὶ οἱ ἀθρόως μέγιστον [ἄρτον] καταπίοντες, τῷ
πλήθει καὶ τῷ μεγέθει τῶν ἄρτου βαρυνόμενοι. Οὐκ ἀνέχεται γὰρ τὸ
μορίων ἡ φύσις ἠρεμοῦν, ὅταν παρῇ τι ὃ λυμαινόμενον. ὃ μὲν οὖν
πέψεις, ποιότητι δριμεῖα ποιεῖ κατ' ἀναλογίαν, καὶ τῆς ἔνδον νυττάσσης
χολῆς· ὁ δὲ ἄρτος, ποσότητι βαρεῖ, καθὼς καὶ πλῆθος φλέγματος,

μς ἔνδοθεν βαρῶον, λυγμὸν ποιῆ. Διὰ τί ἐν τοῖς ὄνυξι τῶν δακτύλων τὰ σωματώδη πάθη, σφοδρὰν τὴν ὀδύνην ἐργάζεται; ὅτι τὰ ὑγρὰ καὶ ἰόντα ἐν τοῖς πέλμασι τῶν δακτύλων, ἐκ τῶν οἰκείων περιττωμάτων ποιῆ τὰς ὄνυχας, ὥσπερ καὶ τὰς ὀδόντας ἐν τοῖς οὐλοις. ὅθεν τοίνυν ἡ ἀφὴ τῶν ὑγρῶν ἀνθρωπίνη δύναμις καλοῦσα, ἕως τοῖς ἄκροις τῶν ὑγρῶν ἐφαπτομένη καὶ κεῖσε συναγομένη, πλείων γίνεται, καθάπερ καὶ ὕδωρ συῤῥέον εἰς μισγάγκειαν, δῆλον ὡς μᾶλλον μζ ἀνθρωπομένη τὰ πάθοις, μᾶλλον καὶ ὀδυνήσεται. Διὰ τί ὅπου τῶν ἀθρόως καταπιόντων ἄρτον μείζονα, καὶ λυζόντων, ἢ τὰ πνεύματος καθοχὴ λύει τὸν λυγμόν; φημὶ, ὅτι ὁ στόμαχος τῷ ἐκτεταται τῇ βαχείᾳ ἀρτηρίᾳ· καὶ λοιπὸν αὐτὴ τὸ στόμαχον θλίβουσα καὶ συνοχωθοῦσα, ποιῆ [τὸ] εἰς αὐτὸν ἐσφιγγομένου ψωμὸν ἐκθλίβεσθαι καὶ τὸ γαστέρα· καὶ οὕτως ἐλευθερούμενος ἀπὸ τῆς βάσεως, παύει τὸν λυ- μη γμόν. Διὰ τί οἱ λύζοντες ἐπὶ τοῦ ἄρτου, ἀναγύοντες τὸν λυπηρὸν, οὐ λύζουσιν; ὅτι τὸν ψυχρὸν ἔχουσιν ἐγκαταμένοντα καὶ νοσοῦσαν τοῖς λυπηρὸν ἄρτον, καὶ ἀμελοῦσαν δὲ κινδυνεύει τὸν θώρακα. πάλιν δὲ τὸ πνεῦμα μὴ ὀξὺ, καὶ συναγόμενον ὡς πλήξῃ τὸν λυγμὸν λύει, ὡς ἐμα- μθ μύει. Διὰ τί ὅπου τὰ εἰκόνων, πλησίον μὲν ἐστῶντες, ἰσόπεδα τὰ χρώματα βλέπομεν· πόῤῥωθεν δ', τὰ μὲν, κοῖλα· τὰ δ', κυρτά; λέγω, ὅτι ἡ ὀπτικὴ δύναμις, ὅπου πολὺ διάστημα σκιδνομένη καὶ σκι- λουμένη, ἡ δύναται ἀκριβῶς ὁρᾶν τὰ πάθη τῶν χρωμάτων· τὰ μὲν κοῖ- ὁρῶσα κυρτά· τὰ δὲ μελάντερα, κοῖλα. ὃ μὲν γὰρ λευκὸν, πλησιάζον ὡς λαμπρὸν, ὅπου τὰ ἔξω λάμπει· ὃ δὲ μέλαν, ὡς σκιῶδες, ὅπου τὰ ἐντός. τὸ δὲ τεχνῶν, αἱ μὲν, μεταχειρίζονται τὴν ὕλην· ὡς ὅταν ὁ ἀνδριαντοποιὸς τὸν χαλκοῦν ἵππον, ἢ βοῦν, ἢ τι τοιοῦτον ζῶον χωνεύ- σας, ἢ ἐλάσας, πλάσῃ ἀνάθεμα, ἢ ἕτερόν τι σκεῦος, ἀπὸ εἴδους εἰς εἶδος μεταβαλὼν τὴν ὕλην τὸν χαλκοῦ αἱ δὲ, ὡς γλύφει· ὡς κεραμεὺς, ἢ πηλοποιὸς· αἱ δὲ, ἀφαιρέσει· καθὼς τις γλύφων ποιῆ τι ζῶον· αἱ δὲ,

αἱ ὑ, χ τ σωθῆσιν ϗ φθάσεσιν καὶ κόλλησιν· ὡς οἰκοδομική, ναυπηγική, ὑφαντική, τεκτονική. τὰ ὑ, ἀλλοιώσεως χ δ, ϗ ἀφὰ βάσις· ὡς ἡ φύσις ἐκ σπέρματος ζῶα· τὰ ὑ, ἐξ ἀλλοιώσεως [ϗ] κράσεως, καὶ αὐξήσεως σώματος· ὡς ἡ φύσις τὰ μόρια αὔξει καὶ τρέφει· τὰ ὑ, μίξει χωμ χ, ϗ αὐξήσει σωμ χ· ὡς ζωγραφική.

Διὰ τί εἰ ὃ ψυχρὸν ὕδωρ, τοῖς νεύροις πολέμιον· ὃ θερμόν, μὴ φίλον, ἀλλὰ ϗ αὐτὸ πολέμιον; εἰ γὰ τόδε τι βλαβερόν, ὃ ἐναντίον αὐτῷ ὠφέλιμον. τὰ γὰρ ἐναντία, ὅτι ὃ αὐτὸ δύναται ἐνεργεῖν ὁμοίως, χ τοῦτον λόγον, ϗ καθ' αὑτό. φημὶ, ὅτι οὐχ ἡ θερμόν, πολέμιον ἁπλῶς· ἀλλ' ἢ θερμὸν ϗ ὑγρόν· ὅτι ὑ τ νεύρων, τὰ νεῦρα δέχεται πολλὴν αἴσθησιν, πόνου ϗ ῥύσεως δεῖ· ξηρὰ γὰ φύσει ἡ δὲ ὑγρότης, ὡς ἐναντία, μαλακτικὰ ϗ χαυνοῖ αὐτὰ ϗ σήπει. ὅτι ὑ οὐ κυρίως ὃ θερμὸν βλαβερόν, δῆλον· ὃ γὰρ θερμὸν ἔλαιον καταπλύσμενον, ὠφέλιμον, ὧ μετέχει ϗ ῥύσεως. Διὰ τί, ναὶ εἰ αἱ ὀπῶραι βλαβεραί, παρ' εἰ αὐταὶ ψυχραὶ καὶ ὑγραὶ, μὴ καὶ ὃ ὕδωρ, τῆς αὐτῆς οὖν κράσεως; λέγω, ὅτι ὃ ὕδωρ, λεπτομερέστερον τῶν ὀπώρων, καὶ ταχέως ἀναδιδόμενον, οὐχ ὁμοίως ἀδικεῖ· δηλοῖ τε καὶ τοῖς μετρίως τὰ μόρια. Διὰ τί τὰ δυσπεπτα ϗ βαρύχυμα, ὡς τὰ βόεια, πολλοὶ ῥᾴον πέπτουσιν, ἢ τὰ εὔπεπτα ϗ εὔχυμα, ὡς πτερύγες ἰχθύων; οἱ μὲν φασιν, διὰ ἔθος· οἱ δὲ, διά τινα ἕξιν φυσικὴν ἄρρητον καὶ ἀναλογόλογητον. δῆλοι δέ φασι, διὰ μᾶλλον θερμότητα χιλίας, τὰ μὲν εὔπεπτα ὑπὸ πεπόμφθαι, ὡς εὐμεταβλητα, ὑπὸ τῆς σφοδρᾶς πυρώσεως φρύπτεσθαι ϗ φθείρεσθαι· τὰ δὲ δύσπεπτα ϗ δυσμεταβλητα, μὴ ἄγαν μεταδημόμενα, πέττεσθαι μόνον. ὅτω γὰ ϗ τὰ ἄχυρα, ὡς εὔπαθῆ, ὑπὸ πλείονος πυρὸς ἐκτεφροῦται· δρυΐνα δὲ ξύλα, τοῦτο οὐχ ὑπομένει καίμενα.

Διὰ τί ὃ κρίθινον ἄλευρον, ψυχρὸν ὄν, διαφορᾶς φλεγμονὰς εἰ γε ὃ ψυχρὸν πυκνωτικὸν, ϗ δυσδιάφορητον ὄν; φημὶ, ὅτι οὐ

τῷ ψύχειν διαφορᾷ, ἀλλὰ τῷ ῥυπτικῆς δυνάμεως καὶ τμητικῆς τῶν χυμῶν. ἡ δὲ πολλὰ εἴδη ἐστίν, ἃ πινα ὁ ἀναλύσιν αὐτῶν δρᾷ, ὁ κυρίως λεγόμενον καὶ καθ' ἑαυτὰ καὶ κυρίως, ἀλλὰ κατὰ δεύτερον καὶ κατὰ συμβεβηκός· οἷον, ὁ σέλινον, θερμὸν ὄν, μέσοι πυρετόν, ὁ τῷ θερμὸν εἶναι, (ὁ γὰρ ὅμοιον, αὐξητικὸν τῶν ὁμοίων) ἀλλὰ τῷ ῥυπτικὰς τὰς νοσοποιοὺς ἐκ τῶν φλεβῶν, καὶ εἰς διυρητικόν. ὁμοίως ἴεις καὶ ὕσσωπος συμβαίνεται πλευρίτιδι, θερμὰ τυγχάνοντα, τῷ τέμνειν τὰς ἐρχαζομένας χυμοὺς τοὺς φλεγμονικοὺς τῶν ἐκτὸς τῆς πλευρᾶς [ὑμένος μόνον.] καὶ ὁ ψυχρὸν ὕδωρ ποιεῖ χυμῶν τέπανον· ὁ κυρίως, ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός, διὰ μέσου τινός· λέγω δὲ τῆς ἐκκριθείσης θερμότητος. ἐὰν μὴ οὖν ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ἀμέσως ποιῇ, κυρίως λέγεται καὶ κατὰ τὸν πρῶτον λόγον ποιεῖν· ἐὰν δὲ διὰ μέσου τινὸς ἐνεργῇ καὶ μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ, κατὰ συμβεβηκὸς ἐνεργεῖν λέγεται καὶ κατὰ δεύτερον λόγον. Διὰ τί ποτὲ μὴ τῆς εἰσόδου ὄντος βαλανείου, θερμὸν ὕδωρ εὑρίσκομεν· εἰς ὃ ὁ βαλανεὺς χέουσαντες, ψυχρόν; φημὶ ὅτι κατὰ σύγκρισιν δεῖ τοῦτο γίνεσθαι. ὁ μὲν γὰρ ὕδωρ, ἀληθῶς χλιαρᾶς ἐκκαύσεως [ἐξυδρούμενον,] καὶ μετείως θερμῆς. ἔξω μὲν οὖν, ὅπερ ψυχρὸν ἡμῖν ἐστὶ ὁ σῶμα, ὁ ἐξυδρούμενον, ὡς πρὸς σύγκρισιν τοῦ σώματος, θερμόν ἐστιν· ἐν ᾧ τῷ λουτρῷ ὅπερ ὁ σῶμα θερμαίνει πλέον τοῦ ὕδατος, ψυχρὸν ὁ ὕδωρ φαίνεται καίτοι ποσῶς θερμὸν ὄν. ὅτι δὲ δεῖ τοὺς λεγομένους, εἰσιόντας εἰς λουτρὸν, πρὶν θερμαίνεσθαι, ἐὰν εἰς θερμὸν ὕδωρ καταλήψῃ τις, ὁ θερμὸν ὕδωρ δόξει αὐτῷ πάνυ ζέον· ἐὰν δὲ πρὸς θερμαινόμενος εἰσέλθῃ, ἧττον καὶ ὁμοίως αὐτῷ φανήσεται ζέον. Διὰ τί ἔν τισι τόποις πρὸς θαλάττιοις σκάπτοντες, εὑρίσκομεν ὕδωρ γλυκύ; φαμὲν, ὅτι τῇ θαλάσσῃ ὁ μὲν λεπτομερέστερον ὕδωρ γλυκὺ τυγχάνει· ὁ δὲ παχυμερέστερον, ἁλμυρόν. ὁ λεπτομερέστερον οὖν καὶ γλυκὺ, διὰ τῶν πόρων

πόρων τῆς γῆς διηθούμενον, εἰς αὐτὸ κρύπτεται· ὅθεν καὶ ὀρύττοντες
ἀνείσκομεν. τοῦτο καὶ ἐν χιόνι μετεωριζόμενον εἰς ἀέρα, ὕδωρ
γλυκὺ καὶ ὑγιεινὸν γίνεται· ὃ δὲ παχὺ, ξηραινόμενον καὶ ἁλιζόμενον, ἅλας·
ὅπερ ἐστὶ τῶν ἀναπόρων αἰγιαλῶν, ὃ ἀνείσκόμενον ὕδωρ, ἁλμυρόν ἐστι. διηθεῖται γὰρ καὶ ὁ παχύτερον τῆς θαλάσσης ὕδωρ.

Διὰ τί τὸ φρεάλιον ὕδωρ, ἐν χιόνι θερμόν ἐστιν· ἐν δὲ τῇ θέ- νς
ρει, ψυχρόν; εὐξυμβλητον, ὅτι ἀεὶ τὸ ἀναλίσκον, ὡς πολέμιον, φεύγει τὸ ἐν-
αντίον. ὅθεν τοίνυν τὸ θερμὸν τῷ ψυχρῷ ἀναντίον καὶ φθαρτικὸν, δῆ-
λον ὡς ἐν ᾧ θέρει θερμότητος πλείονος οὔσης τὸ ἀέρος, τὸ ψυχρὸν φεύ-
γει εἰς τὸ βάθος τῆς γῆς, καὶ διὰ τοῦτο ψυχρὸν τὸ ὕδωρ. ἐν δὲ τῷ χειμῶ-
νι, τοῦ ψυχροῦ ὑπερβαλλόντως ὄντος ἐν τῷ ἀέρι, πάλιν τὸ θερμὸν ἐν τῷ
βάθει φεύγον, θερμαίνει τὸ ὕδωρ. τὰ δὲ ἀναλίσκα διὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ χρόνον, οὐκ ἐνομοθέτησεν ἡ φύσις ἅμα μένειν. Διὰ τί ἐν τῇ νζ
Αἰγύπτῳ, θερμοτάτῃ οὔσῃ, πίκτει ψυχρὸς οἶνος; διὰ τὸν αὐτὸν λό-
γον. πάλιν γὰρ εἰς τὰς ῥίζας φεύγει τῶν ἀμπέλων, καὶ ψυχει αὐτάς,
ὡς ὑπαθεῖς μᾶλλον τῶν ἄλλων φυτῶν. Διὰ τί τὸ θερμαινό- νη
μενον ὕδωρ καὶ εἰς φρέαρ χαλώμενον, ψυχρότερον ὕδωρ ποιεῖται; ὅτι
τὸ ἐν τῷ φρέατι ψυχρὸν, ἀντιμαχόμενον τῷ θερμῷ ὕδατι, καὶ ὡς
πλήθει τῆς ψυχρότητος ὑπερβαλλοῦσαν αὐτό, διὸ καὶ τὸ θερμὸν ἀναθέῖ,
καὶ μετὰ πολλῆς ψυχρότητος διέρχεται διὰ τοῦ θερμαίνοντος ὕδατος·
καὶ οὕτως ἅμα αὐτὸ ψύχει. Διὰ τί τὸ ζωύφιον ἐν ᾧ ὀφθαλ- νθ
μῷ τοσοῦτον ἔξεστιν, ἐὰν τὸ ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν μύσωμεν; εὐ-
ξυμβλητον, ὡς τὸ πνεῦμα τὸ ὀπτικὸν οὐκέτι ἐξιὸν διὰ τοῦ μύοντος, ὡς
ἐμάθομεν, ἀλλὰ στενοχωρούμενον τῷ πλήθει, ὅπερ τὸ ἰδεῖν γινόμενον ἐρ-
χόμενον, πληροῖ αὐτὸν καὶ διίστησι, καὶ τοσοῦτο μᾶλλον ὅπερ τὰ ἔξω ποιεῖ·
καὶ οὕτω διώκεται καὶ ἐξωθεῖται τὸ ἔμπροσθεν, ὡς ἀσθενές. ἴσως δὲ καὶ αὐτὸ
τὸ ἐρχόμενον πνεῦμα τῇ ἀσθενείᾳ διὰ τῶν πόρων τοῦ ὀφθαλ-
μοῦ ἐξωθεῖ τὸ ζωύφιον. Διὰ τί οἱ ῥαπιζόμενοι, πῦρ ὁρῶσιν; ὅτι ξ

ὸ πνεῦμα ὸ ὀπλικὸν, ὑπὸ τῆς πληγῆς λεπτομερόμενον ἄγμα, ἐκπυεῦται· καὶ ἄξιον ὅτι τ' ἀέρα, τοιοῦτον φαίνεται, οἷ καὶ γίγ. ὅτω γὸ καὶ ὑπὸ δύο λίθων ἢ σιδήρων πολλατειβομένων ἄγμα, ὁ ἀναπαλαμβανόμενος ἀὴρ, πληθόμενος καὶ λεπτομόμενος σφόδρα, πῦρ
ξα γίγ. ὁμοίως δὲ καὶ ὅτι νεφελῶν. Διὰ τί ὰ πρῶτοι οἱ λίθοι πολλατειβόμενοι, πῦρ ἐκπέμπουσι; Ἆρα ὸ εἶ) αὐγοειδὴς καὶ κοῦφος καὶ ἀραιοπόρος, ὰ ὁμοίως πολλατειβόμενος ὁ ἀὴρ λεπτομένε), μήτε σφοδρῶς πληθόμενος· [καὶ] Ἆρα τῶν κουφοτήτων φεύγων τε καὶ εἴκων ἐν τοῖς πόροις, ὁμοίμορφος πᾶς ὰ πλήθεται καὶ ἐκπυεῦται. ὸ αὐτὸ καὶ ὅτι ξύλων πολλατειβομένων. ὸ γ' ἀπὸ ἡλίου καὶ 10
ὕδατος πῦρ, τῶν ἀναλωμάτων ἃς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου ποιεῖς τῶν ὕαλον, καθάπερ καὶ ὅτι τῶν κατόπτρων, πλέον ἐκπυεῦσθαι, καὶ πάλιν ἀναπέμπεσθαι ὅτι ὸ ὕπλιον. Διὰ τί μᾶλλον κλίμα κατίεμεν, ἢ ἀνίεμεν; ὅτι ἔχομεν ἐν ᾧ κατέργεται ὸ βάρος τοῦ σώματος συμβαλλόμενον τῇ κάτω φορᾷ· ἐν ᾧ ἀνίεναι, κάμνει ἡ δύναμις, ἀντέχουσα τοῖς ὰ ἄνω, ὸ βάρος τ' σώματος· ὅτω γὸ καὶ λίθος
ξβ ῥᾷον ὅτι ὸ κάτω φέρε) ἢ ἄνω ὅτι ὸ ἄνω· ὸ γὸ βαρὺ, κατὼ φορεῖ. 15
ξγ Διὰ τί τὰ βρέφη γυμνὴ τίθεται, παραύλικα κλαίει; δῆπου τ' αἴσθησιν καὶ τ' φύσιν ξενιζομένου ἔχει· ἀπὸ γὰρ θερμοῦ σώματος καὶ ἁπαλοῦ, τ' μήτρας, εἰς ἀέρα ψυχρὸν ἔξισιν. ἴσως δὲ καὶ ὑπὸ τῶν φωτὸς καὶ πλήθεται. ὰ γὰρ, ὥς τινές φασι, ψυχὴ τ' ὑγρότερον ζῷον ἀποκαλοῦσα, σῶμα γίνον οἰκεῖ, καὶ Ἆρα τοῦτο κλαίειν ἀναγκάζει τὰ βρέ-
ξδ φη. Διὰ τί μέλισσαι καὶ μύρμηκες καὶ μῆλαι, καὶ καθόλου πρῶτα τὰ ἔντομα ζῶα, ὑπὸ ἐλαίου ἀπόλλυται); δῆπου τὰ ἀναπνευστικὰ ζῶα τούτων· καὶ ὸ ἔλαιον, γλίσχρον ὄν, ἐμφράττει· καὶ ὕπως ἀπόλλυται. πάσχουσι γ' αὐτὸ καὶ οἱ ὄφεις, ὑπὸ τ' ὀδμῆς τῶν δεινοδῶν καὶ βαρυόδμων· ὸ γὸ ζῶον πορεύεται τ' ἀναπνευστικῶν, ἐμφράττε-
ξε ται ὑπὸ τ' παχύτητος τῶν ἠμιεμμένων. Διὰ τί φυσῶντες, πα-

μῶ

μὴν θερμὰ ψύχομεν, τὰ δὲ ψυχρὰ θερμαίνομεν; πότερον μὴν ψυχρὰ θερμαίνομεν, τῷ τὴν ἀναπνοὴν θερμὴν εἶναι, καὶ τὸ ἐξιὸν πνεῦμα διαφορὰν τινὰ ἐν αὐτοῖς ποιότητα. τὰ δὲ θερμὰ ψύχομεν, τῷ κινεῖν καὶ διαφορὰν τινὰ ἐν αὐτοῖς ποιότητα θερμὴν οὖσαν. Διὰ τί τὰ ὑπὸ ξη
5 τῶν πανσελήνων κρέα νυκτερινὰ σήπεται; ὅτι τότε ὁ ἀὴρ θερμὸς καὶ ὑγρὸς γίνεται ὑπ' αὐτῆς. ἔστι δὲ ἡ κρᾶσις αὕτη σηποποιός. εἰ μὲν γὰρ εἴη σύμμετρος ἡ θερμότης καὶ ὑγρότης, πέψις γίνεται· εἰ δὲ ἡ ὑγρότης ὀλίγῳ πλέον ὑπερβαίνοι τὴν θερμότητα, σῆψις γίνεται· εἰ δὲ ἀμέτρως ὑπερκρατήσειεν, σβέσις· εἰ δὲ ἡ θερμότης ἄγαν ὑπερκρατήσειεν αὐτῆς,
10 καῦσις. ἴσασι δὲ καὶ τὴν σελήνην τὰς τέτταρας ἀναδεχομένην κρέα σήπεσθαι. ἐν μὲν γὰρ τῷ διχομηνίῳ σήπεται, ὑγρὰ καὶ θερμὴ τοσοῦτόν ἐστιν· ἐν δὲ τῷ πανσελήνῳ, θερμὴ καὶ ξηρὰ τοσοῦτον· ἐν δὲ τῇ ἀποκρούσει, ξηρὰ καὶ ψυχρά· ὅτε δὲ ἀφώτιστος, ψυχρὰ καὶ ὑγρά· ἀμοιρεῖ γὰρ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων τότε, θερμῶν οὐσῶν. Διὰ τί τὸ ξζ
15 πέπειρα καὶ [τὸ] σίνηπι, ἄκρα μὲν καταπίνοντα, τὴν κοιλίαν οὐ θερμαίνουσι· κρέα δὲ, θερμαίνουσιν; ὅτι ὅσα δυνάμει καὶ οὐκ ἐνεργείᾳ ἔχει τὰς ἑαυτῶν ποιότητας, δέονταί τινος ἔξω βοηθείας, ὥσπερ τὸ δυνάμει εἰς ἐνέργειαν φανερῶσαι. γινόμενα τοίνυν ὑπὸ τῆς κοπῆς λεπτομερῆ, καὶ εἰς δυνάμενα τὰς πόρους τοῦ σώματος εἰς βάθος,
20 καὶ ὑπὸ τοῦ ἐμφύτου θερμότητος κινούμενα, δρῶσιν ὅτου. ὁ αὐτὸς δὲ λόγος, καὶ ὅτι τῶν λοιπῶν ποιοτήτων. τῶν δὲ κατὰ ποιότητα δρώντων τὰ μὲν, ἐνεργείᾳ ἔχει τὴν ἑαυτῶν ποιότητα παρεῦσαν· ὡς ὕδωρ πότιμον, γλαυκὴν, γάλα· ὑγρὰ γάρ ἐστι καὶ ψυχρά, μὴ δεόμενά τινος ἔξωθεν ὑπαρχούσης τοῦ ψύξαι καὶ ὑγρᾶναι, ἀλλ' αὐτόθεν καὶ κυ-
25 είως δρῶντα. ὁμοίως δὲ καὶ ἅλες, καὶ γῆ καὶ τὰ ὅμοια. ξηρᾶς γὰρ ὑπάρχουσι φύσεως, καὶ τῇ δυνάμει καὶ τῷ φαινομένῳ, καὶ τῇ ἐνεργείᾳ. θάλασσα μὲν τοι καὶ ἅλμη, καὶ τὰ αὐθφυῆ τῶν ὑδάτων, ὑγρὰ μὲν τῇ φαντασίᾳ καὶ τῷ φαινομένῳ, ξηρὰ δὲ τῇ δυνάμει καὶ τῇ ἐνεργείᾳ·

λινόσπερμον ὃ καὶ λέπος, ξηρὰ μὲν τῇ φαντασίᾳ καὶ τῷ φαινομέ-
ξη νῳ, ὑγρὰ δέ [ὅτι] τῇ δυνάμει καὶ τῇ ἀληθείᾳ. Διὰ τί ἔνιοι τῶν
μὲν ἡμέραν, ὁρῶσι· τῶν δὲ νύκτα, οὐκ ὁρῶσι; Ἆρα ὅτι ἔχει τὸ ὀπτικὸν
πνεῦμα παχύτερον, καὶ μὴ δύνασθαι ἀφαβαίνειν τὰ λεπτὰ ὅτι τὸ
λεπτὸν· ὅτι ἐν μὲν ἡμέρᾳ ὑπὸ τοῦ ἀέρος, λεπτοῦ καὶ θερμοῦ ὄντος, λε-
πτύνεται· ἐν δὲ νυκτὶ, παχύνεται, ἆρα διὰ τὸ καταψύχεσθαι τὴν ἀπο-
ποιότητα τοῦ ἡλίου. ὅτι μέντοι αἰλούρων καὶ ὑαινῶν καὶ νυκτερίδων, τὸ
ἔμπαλιν· ἡμέρας οὐκ ὁρῶντα μᾶλλον, νύκτωρ ἀκριβῶς ὁρῶσιν. ἔχου-
σι γὰρ τὸ ὀπτικὸν πνεῦμα λεπτότατον καὶ διαυγέστατον. καὶ ἐν μὲν νυκτὶ
μετεώρως παχυνόμενον, ὅπερ τὴν δόξαν ἔχει τοῖς ἀντιλήψιν τῶν ὁρα- 10
τῶν· ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ τοῦ λαμπροῦ φωτὸς, ἅμα λεπτυνόμενον,
διαφορᾶται καὶ σκεδάννυται. ὅθεν καὶ λέοντες τοιοῦτοι ποσῶς ὄντες, διὰ
τὸ ἡλίου διαβαίνειν οὐ δύνασθαι, καὶ πῦρ μὲν ἡμέραν ὁρῶντες, φεύγου-
σιν. ἔστι δὲ ὁρᾶν αὐτῶν καὶ τὸν κέρκον ἅμα καταλαμπομένων. ἐ-
ξθ χουσι δὲ καὶ τὰ ὑγρὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ διαυγέστατα. Διὰ τί οἱ 15
νυκτὶ καθεύδοντες καὶ ἀθρόως ἀνοίγοντες τοὺς ὀφθαλμοὺς, φῶς ὁ-
ρῶσιν; ὅτι τὸ ὀπτικὸν πνεῦμα συναγόμενον καὶ πολὺ γινόμενον ἐν
τῷ καθεύδειν, ἀθρόως καὶ πολὺ ὄξιον κατὰ τὸ σκότος καὶ λαμπρὸν, αὖθ
• ὁρᾷ φωτοειδές. Διὰ τί οἱ αἰδοῦμενοι, τοὺς ὀφθαλμοὺς συμπε- 20
οα νεύκασι; δῆλον ὅτι τῆς ψυχῆς κάτοπθεν, οἱ ὀφθαλμοί. ὅταν γὰρ καὶ
τὰ πάθη τῆς ψυχῆς δι' ὀφθαλμῶν ὁρῶνται, λυπουμένης, ὀργιζομέ-
νης, αἰδουμένης. ὅπερ τοίνυν οὐκ ἀντέχει ἡ ψυχὴ, τοῦτο τὸ τιμᾶν
ἄξιον δοκεῖ βλέπειν συμφέρουσί τινι, ὅτι χρόνον πολὺν ἀναγκάζει τοὺς
μῦς τοῦ ὀφθαλμοῦ ἔλκειν αὐτοὺς ὅτι τὸ κάτω, δίκην καλύμματος
•α τοῦτο ποιοῦσα. Διὰ τί ἡ ἀκοὴ πρωτὸς ἀνέχεται ὑγροῦ, χωρὶς ὕ- 25
δατος; ὅτι ψυχρὸν ὄν, ὡς ἀκουστικὸν ὑδρῳ τοῦτο συμβαλλόμενον ἀλλοιοῖ-
•β μα. ὃ δὲ ψυχρὸν, ὑδρῳ πολέμιον. Διὰ τί ἀνέμου σφοδροῦ
μέλλοντος κινεῖσθαι, ὡς ἀστέρες ἅμα δέχονται τοῦτο ἐλθοῦσιν αὐτοὶ·

ἢ ὡς

ἢ ὡς ἀτραπαί· καὶ μάλιστα καθαροῦ ὄντος τοῦ ἀέρος; Φημὶ ὅτι ἥρξατο μὲν κινεῖσθαι, καὶ ἡμῖν μὲν, ὡς παχυμερέσι τοῖς σώμασι καὶ δυσαισθήτοις, οὔπω καθαρῶς δῆλός ἐστι· τὸ μέντοι ἀνώτερον ἀέρα ὡς λεπτομερῆ καὶ αἰθερῶδη κινῶν, ἐκπυροῖ αὐτὸν, καὶ μέρη αὐτοῦ ἀποτηκεδόνα ὁρῶμεν· καὶ οὕτω λοιπὸν τῷ χρόνῳ σφοδρότερος γινόμενος [ὁ ἄνεμος] κινεῖ καὶ τὸ βέλτιον καὶ τὸ παχύτερον ἀέρα· καὶ οὕτως αἰσθανόμεθα. Διὰ τί δῆτα γενῶν τόπων ἄνεμος σκληραίνων, ἰσχυρότερός ἐστι μᾶλλον ἢ πόρρω δὲ μυρίων; ὅτι συναγόμενος εἰς ἕνα τόπον τανύεται, μείζων ἑαυτοῦ γινόμενος, καὶ μεγεθύνεται, καὶ σφοδρύνεται· ὅπερ ὂν τῶν μυρίων χωρίων ἐξαπλούμενος καὶ σκεδαννύμενος, ἄτονος καὶ ἀσθενὴς γίνεται. πῶς δὲ πλησίως δὲ καὶ ὁ θερμὸν καὶ αἱ ποιότητες καὶ τὰ ὕδατα. Διὰ τί πολλοὶ τὰ πόρρωθεν καὶ μεγάλα [ὄντα] μὴ ὁρῶντες, τὰ πλησίον καὶ μικρὰ ὁρῶσιν· οἷς καὶ μύωπας καλοῦμεν, πῶς δὲ ὁ μύωπας ὁρᾷ; ὅτι τούτοις ὁ ὀπτικὸν πνεῦμα λεπτόν ἐστι, καὶ καθαρόν· καὶ πόρρωθεν μὲν ἀπιὸν διαφορεῖται, καὶ οὐκ εὐθυς κατοπεύει τὰ ὁρατά· μόλις γὰρ τὰ πλησίον ὁρᾷ, διὰ τὸ λεπτομερὲς καὶ καθαρόν. οἵτινες [δ'] καὶ τὰ μικρόπαλα πόρρωθεν βλέπουσιν, ὡς καί τινες γέροντες, οὗτοι κατὰ τὸ ἀναλίσκον· διὰ τὸ ἔχειν τὸ πνεῦμα τὸ ὀπτικὸν παχὺ καὶ πολὺ, καὶ δέεσθαι κινεῖσθαι μῆκος ὁδοῦ πρὸς τὸ αὐτὸ ἀπολεπτυνθῆναι καὶ ὀπτικὸν πρὸς αἴσθησιν ὁρατῶν γενέσθαι. [οὐκ τούτου λυτέον καὶ τὰς ὑπολοίπους δύο ἀπορίας.] Διὰ τί ὕδωρ πηγῶν τὰ ζῶα κύνες μόνοι δεσμῶνται κατὰ τὴν ὀσφύν; ὅτι γενόπορος ἐστὶν ὁ αὐχὴν τῆς μήδας· καὶ τὸ αἰδοῖον ἐν τῇ χρήσει φυσᾶται, καὶ οὐκ ἔξοδον ἔχει· καὶ ὅτι τὸ σπέρμα καλλιῶδες ὑπάρχει. ἀμφότερα δὲ αὐλοῖς, διὰ πολλὴν ξηρότητα γίνεται· ὁ γὰρ ξηρὸν οἶδε πυκνοῦν καὶ ἀποτενοῦν τὰ μόρια, καὶ πηγνύειν τὰ ὑγρά. Διὰ τί μόνοι κύνες ἐν τῷ θέρει λυτοῦσιν; ὅτι διὰ τὴν τοῦ λιπεῖν τῆς ξηρᾶς κράσεως. φύσει γὰρ εἰσι ξηροί, καὶ

πλέον ἐν τοῖς καύμασι. θερμαινόμενα οὖν καὶ καταξηραινόμενα, ἐκπυεθιῶται τὰ ἐν αὐλοῖς ὑγρὰ, καὶ ἡ κένωσις· καὶ ὕπνος μείνοι), καθάπερ φρενιτιῶντες. ὅθεν καὶ ὁ σίαλον αὐλοῖς ἰῶδες γίγ καὶ ξηρόταλον. ὅτι δὲ ἐκπυεθιῶται, δῆλον ἐκ τῶ ἀθμένα πυκνῶς, καὶ πυρώδη τὰ ὄμματα ἔχειν, καὶ πνεῳγμένον τὸ στόμα τοῖς ἔμ- 5
ψυξιν ἀέρος· καὶ ἡ ὑγρὰ φαραλαῦται ἀπὸ τῆς ξηρότητος, καὶ ἰγνῦται. λυπῶσι δὲ οἱ ἐν αὐλοῖς ξηρόταλοι, καὶ ὑπνώτες. τινὲς δὲ φασι καὶ τὸν κιὼα ὁ ἄερον συμβηλεῖν καλά τινα ἀπόρροιαν τὰ-
ος τοις τοῖς τὶὼ λύασθμ. Διὰ τί οἱ ἐξαίφνης ἢ ἀκαιρίως τε-
μνόμενοι, ἧττον ὀδυνῶνται τῶν καλὰ προαίρεσιν τεμνομένων; ὅ- 10
τι οἱ μὲν ἀκαιρίως, ἔχουσι τὶὼ ψυχὶὼ εἰς τὶ προῆγμα τεθαμ-
μένω, ἢ ἀνομοίως ἀντιλαμβανομένω τῶν αἰσθήσεων· οἱ δὲ κατὰ
προαίρεσιν, εἰδότες ὁ μέλλουσι παθεῖν, δέπουσιν ἀεὶ τὶὼ ψυχὶὼ
πρὸς τὸ τεμνόμενον σῶμα· καὶ ἀκριβῶς ἀντιλαμβανόμενοι τῆς
αἰσθήσεως, μᾶλλον ὀδυνῶνται ἐν τῇ τομῇ. ἢ λύσις τῶ ζητήμα- 15
ος τος ἀπὸ συμπαθείας τῆ τὸ μᾶλλον. Διὰ τί οἱ τὰ βαρὴ βα-
στάζοντες, μᾶ ὠδῆς προπατῶσιν· ὁμοίως ὃ ἢ οἱ ἕλκοντες; ὅτι πρὸ
μὲν ψυχὴ λογικὴ τερπομένη, ἢ ἐπ' ἔλαττον ἀντιλαμβανομένη
τῆς αἰσθήσεως, οὐχ ὁμοίως αἰσθάνεται τῶ βάρους. τούτῳ τῷ λόγῳ
λύεις Δια τί ἢ ὅτι τ' πενθούντων αὐλοὶ ἢ τύμπανα· καὶ Δια τί 20
ὅτι τῶν λυπουμένων ἢ πενθούντων ἢ νοσούντων εἴθισται πλῆθος
ἀνθρώπων συνιέναι, ἢ ὄχλοφόρους προτείνειν λόγους. νοήσασα γὰρ ἡ
ψυχὴ προῆς τοῖς ῥήμασιν, ἧττον ἐπαισθάνε) τ' συμφορῶν. διὰ τοῖς
ἀρχαίοις [καὶ] τέρψεις ἐπενοήθησαν σκίωι καὶ ἢ ποικίλαι, χάειν τ'
ρθ προῆσάσεων. Διὰ τί οἱ Αἰθίοπες πυρέξαντες ὡς ὀπτοπλή- 25
σσον ἀπόλλωῦ· ἢ [οἱ] ὀφθαλμιῶντες ἕλκουσιν; ὅτι σφόδρα τυ-
χοῦσι θερμόταλοι καὶ ξηρόταλοι· καὶ ὥσπερ ἀνασοιχείωσις αὐλοῖς
γίγ· καὶ ὁ ὀλίγον ἐν αὐλοῖς ὑγρὸν ἐκδαπανώμενον ἢ φλεγμα-

ιον, λύσιν τῶν λοιπῶν στοιχείων ἐργάζεται. φθύει γὰρ ὁ θερμὸν, ἀποιία ὑφῆς· καὶ ἐπεγείρεται ψυχρότης, ἀποιοία θερμότητος· καὶ τυφώνης ξηρότης, ὑγρότητος ἀπωλεία· καὶ διὰ τοῦτο τὰ νεκρὰ σώματα, ξηρὰ καὶ ψυχρὰ πέφυκεν. ὅθεν καὶ ὁ θεῖος Ὅμηρος εἰ-
5 δὼς τὰ μὲν δύο στοιχεῖα φθύνοντα, ὡς λεπτομερῆ καὶ κουφόταλα, τὰ δὲ δύο τρυφαλιόντα εἰς τοῖς νεκροῖς σώμασι, φησίν· Ἀλλ' ὑ-
μῆς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε· ξηρόταβοι καὶ ὑγρόταβοι
λέγων. ἐλκοῦνται δὲ καὶ κατὰ τὰς ὀφθαλμίας οἱ ὀφθαλμοὶ, ὅτι ἀπὸ τῆς φλεγμονῆς τὸ αἷμα ἐκχολούμενον τῇ πολλῇ δριμύ-
10 τητι διαβιβρώσκει τοὺς ὀφθαλμοὺς διὰ τὸ ῥεῦμα. Διὰ τί ἐν τοῖς συμποσίοις τῷ ποτῷ ἐναπλίως οἱ ἄνθρωποι κέχρηνται; ἐξαίφνης μὲν γὰρ, ἐν μικροῖς πίνοντι· πληρωθέντες δ', ἐν μεγάλοις ποτηρίοις. τοῦτο νομίζεται μὲν εἰς διὰ καταγέλασον· ἔχει δέ τινος αἰτίας διὰ λόγου. διὰ γὰρ τὴν ὑγρότητα, τοῖς τὸ
15 πίνειν πυκνότερον καὶ συνεχῶς, ἀρέσκονται μὲν ἀπὸ μικροτέρων φιαλῶν, λήθοντι δὲ ἐν μείζοσιν. αἱ γὰρ μικραὶ, αὐταρκῆ κέκτηνται ὡς ἐν παυσιλύπῃ ποτῷ, ποιοῦσαν οἵαν τε εἶναι. ἐὰν μὲν τοι ἀπὸ μείζονων ἄρχωνται, θᾶττον πληροῦνται, πυκνοῖς τοῦτο ποιοῦσιν, ὡς ἐν ὑφαῖς, ἃ δύνανται. ἔτι γε μὴν καὶ τῇ ἀνθρώπου καὶ ᾧ πλή-
20 θει ξενιζομένη ἡ φύσις, διὰ τὸ ἀνιωμένη, ὁ πλῆθος ἀποστρέφεται· ἐν δὲ τοῖς μικροῖς, κατ' ὀλίγον ἐθιζομένη, καὶ πλῆθος ἀνέχειν δυ-
νήσεται τῷ χρόνῳ. Διὰ τί οἱ ὑδρωπιῶντες, ὕδατος πεπλη- πα
ρωμένοι, διψῶσιν ἀεί; ὅτι καὶ ἀλμυρὸν ἀνθρώπου τὸ ὑγρὸν, μὴ δι-
ακεκριμένον, ἀλλὰ σεσηπόμενον· καὶ καταξηραίνει τὸ σῶμα τῆς γα-
25 στρὸς. ἀπέχως τε καὶ πυρέττια λεπτὰ κέκτηται. τοῖς δὲ τούτοις ὅ-
σον ἡ γαστὴρ διέξεσθαι, τὸ λοιπὸν σῶμα μὴ καλὰ λόγον ξεφό-
μενον καταξηραίνεται. ὅθεν καὶ ἰκτεροῦται. τὸ γὰρ πλεῖον τῆς ξηρᾶς ὑγροποιούμενον, χρηστεῖται τοῖς ἥπασιν τὴν πάθος.

πβ Διὰ τί ἐν τοῖς συμποσίοις, ἐν μὲν τῇ ἀρχῇ τῆ ἔωφῆς, καὶ πρὸ πληρώσεως, ἐνέμεθα ἀναχείλμοι· μετὰ δὲ πλήρωσιν καὶ πρὸς τῇ τελευτῇ τῆ ἀρίστου, ἀραιόμεθα, μηκέτι θλιβόμενοι; [φημὶ] ὅτι πρῶτα μὲν τὸν ἀρχὸν, ὄρεξιν τῶν σιτίων ἔχοντες πλείω, ὅτι τὰ ἐντὸς πόρρω τῆς γαστρὸς στενοχώρουν ἀναχείλμοι, καὶ ἀθρόως ἅμα, καὶ ὕστερον θλίβονται· μετὰ δὲ τὸ χόρτον τῆς ἔωφῆς, ὃς μὲν, ὅτι ὁ κάτω νοῦς μᾶλλον, ὃς δὲ, ὅτι τὰ πλάγια· καὶ ὃς μὲν, πρὸς ἀναχείσθηται, οὐκ πλέον τῆ δέοντος ὅτι τὰ ἐντὸς νοῦντος· καὶ ὕστερον μετὰ πλήρωσιν τὸ ἔωφῆς ἀραιοῦνται. οὐκ γε μὲν, καὶ ὦ πόρρω ὄντας ἀρχῆς ἐν τῷ ἐαθίειν ὅτι τὸ θώρακα καὶ τὰ πλάτη τῆ σώματος ἀναχεῖσθαι, στενοχωρεῖσθαι συμβαίνει. πγ Διὰ τί τειῶν χυμῶν ἁπλῶν καὶ μονοειδῶν ὄντων, οὐκέτι καὶ τεῖα νοσήματα μονοειδῆ καὶ ἁπλᾶ συμβαίνει, ἀλλὰ πλείονα; διπλᾶ γὰρ ἐφ' ἑκάστου, συνεχῆ καὶ διαλείποντα. [φημὶ] ὅτι διὰ τὸ μὴ μόνον ἀπὸ τῶν χυμῶν γίνεσθαι διαφορὰς νόσων, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν τόπων. ὁ μὲν γὰρ θερμὸς καὶ λεπτὸς χυμὸς, ὀξὺς καὶ ὀλιγοχρόνιον καὶ διακαῆ ποιεῖ πυρετόν· ὁ δὲ ψυχρὸς καὶ παχὺς, βληχρὸν καὶ πολυχρόνιον. ὕστερον γὰρ καὶ τῶν ξύλων, τὰ μὲν θερμὰ καὶ ξηρότατα, καθάπερ δάφναι, δᾷδες, ἐλαῖαι, μεγίστω ἐγείρουσι φλόγα, καὶ τάχιον ἀποκαίονται· τὰ δὲ χλωρὰ καὶ ὑγρὰ, βραδύνον καὶ καπνώδες πῦρ ἐξάπτουσι, καὶ βραδέως ἀποκαίονται. πάλιν εἰ μὲν ὁ τόπος πολὺς τε καὶ πλατὺς εἴη, τάχιον καὶ μεγίστως ἐξάπτει τὸν χυμὸν, τῷ ἅμα εἰς σεσωρευμένοι, καὶ ὑφ' ἓν ὅλον ἐξάπτεσθαι σπόμενον. εἰ δὲ ὀλίγος εἴη καὶ στενὸς, μήτε χωρεῖν τὸν χυμὸν ὅλον, ἀλλὰ κατὰ μέρος, τῷ μὴ ὑφ' ἓν ὅλον σπᾶσθαι, ποιεῖ πυρετὸν ἀμυδρὸν καὶ ἐν πολλῷ χρόνῳ καιόμενον. μίξας τοίνυν χυμὸν φύσιν καὶ τόπον, εὑρήσεις πᾶσαν διαίρεσιν τῶν ὑπὸ χυμοῖς σαπείσι πυρετῶν. εἰ μὲν γὰρ ἐν τοῖς μεγάλοις ἀγγείοις, φλεγμὴ λέγω καὶ ἀρτηρίας, ἡ ξανθὴ σαπεῖσα χολὴ, θερμὸν τυγχά-

νει

νῶδα, ἁμαλαίσαζον καὶ ὀξὺ καὶ ὀλιγοχρόνιον ἐξάπλῆς πυρετὸν, ὡς καῦσον. εἰ δὲ ταῖς μικραῖς φλεψὶ καὶ ἀρτηρίαις ταῖς περὶ τὸ δέρμα σαπεὶν φλέγμα ψυχρὸν, βληχρὸν καὶ πολυχρόνιον ποιῆς πυρετὸν, ὡς ἀμφημερινόν. ἐὰν δ' ξανθὴ χολὴ σαπῇ ἐν τοῖς μικροῖς ἀγγείοις, ποιῆς πυρετὸν ἔλαττον ὀλιγοχρόνιον, καὶ ποσῶς μακρότερον τοῦ καύσου, ὡς τεταῖον, ἢ ὀξὺ ἁπλῶς. εἰ δ' φλέγμα σαπεὶν ἐν τοῖς μεγάλοις ἀγγείοις, ποιῆς ποσῶς ὀλιγοχρονιώτερον τοῦ ἀμφημερινοῦ. ὁμοίως καὶ ἡ μέλαινα, σαπεῖσα μὴν ἐν ταῖς μεγάλαις φλεψὶ, ἁλλὰ δ' ἐν ἑνὶ χρόνῳ πᾶσαν ἐκκαθαίρεσθαι ποσῶς, ὀλιγοχρόνιον ποιῆς πυρετὸν, ἁλλὰ τεταρταῖος· εἰ δ' ἐν ταῖς μικραῖς, πολυχρονιώτερον τεταρταῖου. σωέβραμε γὰρ χυμὸς ψυχρὸς καὶ παχὺς καὶ δυσδιοίωτος, καὶ τόπος ξενὸς μὴ συζώρων ἅμα τῷ χολῷ πᾶσαν ἐκκαθαίρεσθαι καὶ ἀναλίσκεσθαι. Διὰ τί εἰ καὶ τὸ φλέγμα ψυχρόν ἐστι καὶ παχὺ καὶ γλίσχρον, ὁμοίως δ' καὶ ἡ μέλαινα χολὴ ψυχρὰ καὶ παχεῖα καὶ ἐλάττων πολὺ τοῦ φλέγματος, ὁ τεταρταῖος πολυχρονιώτερος τοῦ ἀμφημερινοῦ; [φημὶ] ὅτι τὸ φλέγμα εἰ καὶ ψυχρὸν καὶ παχὺ, ἀλλ' ὑγρόν· τὸ δ' ὑγρὸν, εὐδιοίωτον καὶ εὐμετάβλητον. ἡ μὴν μέλαινα, ξηρὰ καὶ ψυχρά· τὸ δ' ξηρὸν, δυσδιοίωτον καὶ δυσμετάβλητον. σοφίζονται οὕτω τὴν ὁμοιότητα τῆς ψυχρότητος, καὶ τὼ πλεονάζοντε τῆς χολῆς, χρύπτοντες τ' ἀναλίαν καὶ τὴν λοιπὴν ποιότητα. ἀλλως τε τὸ φλέγμα προσφυέστερον τῇ φύσει μᾶλλον τοῦ μελαίνης. ὅθεν καὶ ὅτι τὰ ὑγραινόντων ἐν λιμοκτονίᾳ, κέχρηται ἡ φύσις πρὸς θεραπείαν· ὅτι δ' οἶνον τὸ ἀμφημερινὸν, ὅσον εὐδιοίκητον χρήσιμον φλέγμα, τοῦτο δαπανᾶται πρὸς θεραπείαν· ὃ δ' ἄλλο, σηπόμενον, ἐξάπλῆς τ' πυρετόν. Διὰ τί τεσσάρων χυμῶν ὄντων, καὶ ποτὲ σηπομένων, ἓξ γίνονται πυρετοὶ, καὶ δὲ τέσσαρες; ὅτι τὸ αἷμα κατὰ φύσιν ἐστὶ καὶ θρεπτὸν τοῦ σώματος· καὶ πλεονάζον μὲν, ποιῆς μόνον πληθώραν· σαπὲν δ', οὐκέτι μένει αἷμα· μεταβαλλόμενον γὰρ θερμαινόμενον εἰς ξανθὴν χολὴν. οἱ μὲν

τοι λοιποὶ χυμοί, πλεονάζοντες μὴν, ποιῶσι νοσήματα, ὧδε· ὃ δέρμα μάλιστα· ὡς ἕρπητας, καρκίνους, ὀφθάς, λύκους· σαπέντες δὲ, πυρετούς. Διὰ τί ὀξὺς ἀναίμιας δύο τοίχων, θυείδων ὄντων ἑκατέρῳ, συμβαίνῃ τῆς μιᾶς κεκλασμένης μηκέτι διὰ τῆς ἑτέρας εἰσιέναι λοιπὸν σφοδρὸν καὶ πολὺν ἄνεμον, ἢ παρ' ὃν ἂν ἀρχούσης ἀπὸ τῆς ἰωμένης; [φημὶ] διὰ τὸ τὴν κινούμενον ἀέρα ἤτοι τὸν ἄνεμον, σῶμα τυγχάνειν. ἐπὰν οὖν ἡ μία κλασθῇ, διὰ τῆς ἑτέρας ὁ εἰσελθὼν ἀὴρ πλησίον τὸν τόπον τῆς οἰκίας· καὶ σῶμα ὤν, οὐκ ἐᾷ λοιπὸν ἑτέρῳ ἀέρι, σώματι ὄντι, ἐπᾴσιέναι. ἐπὰν δ' ἡ θυεὶς ἀνεῳχθῇ, ὁ παραλαβὼν, ἔχων δι' αὐτῆς φυγεῖν, χώραν δίδωσιν ἐπᾴσιέναι ἑτέρῳ. καὶ πάλιν ὁμοίως διὰ τῆς αὐτικαμπύης θυείδος, ἢ οὖσα ἐξιών, δηλον εἰσιέναι συγχωρεῖ διὰ τῆς ἑτέρας· καὶ τοῦτο γίγνεται ὃ συνεχές. ἐπὰν δὲ κλασθῇ ἡ ὀξὺς ἀναίμιας, οὐκέτι τοῦτο γίγνεται. Διὰ τί τῶν ἐρώντων τὰ ἄκρα, ποτὲ μὲν, ψυχρὰ, ποτὲ δὲ, θερμὰ γίγνεται; ὅτι ὅτε κέκτηνται λύπην περὶ τὴν ἐρωμένην, καὶ ἀπελπίζουσι τοῦ τυγχάνειν αὐτῆς, ὃ ἔμφυτον θερμὸν εἰς βάθος συνωθεῖται τῆς φύσεως· καὶ διὰ τοῦτο τὰ ἄκρα καταψύχεται. καὶ ὠχριῶσι δὲ διὰ τοῦτο, καὶ σκυθρωποὶ γίνονται). ὅτε δὲ ὃ ἀναίμιον, ἢ ἐλπίδα ἔχοντες κέκτηνται παρ' αὐτῆς, ἢ θυμοῦνται σφόδρα, τότε ὃ ἔμφυτον θερμὸν, πρὸς τὸ δέρμα συνωθεῖται τῇ φύσει, καὶ γίνονται θερμότεροι καὶ ἐρυθρότεροι. καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν οἱ ζωγράφοι, σωματοποιοῦσι τὸν ἔρωτα· ποτὲ μὲν, κατηφῆ καὶ συνεχόμενα· ποτὲ δὲ, ποτόμενον καὶ μαινόμενον· τὰ δὲ διὰ φῆ, διότι ὁ πόθος, σφοδρὸς μέν ἐστιν, ὀλιγοχρόνιος δὲ καὶ δι' ὀλίγου τοῦ χρόνου. ἡ μὲν γὰρ διάθεσις, διαπαντός· ὡς ὅτι φιλοσόφων φίλων, ἢ παιδὸς πρὸς παῖδα, ἢ γυναικὸς πρὸς ἄνδρα· ὁ δὲ ἔρως, ὀλιγοχρόνιος· ὡς ὅτι πολλοὺς γὰρ ὅτι ξένους γίγνεται. καὶ ἡ μὲν διάθεσις, σύμμετρος καὶ κατάστατος· ὁ δ' ἔρως, σφοδρὸς καὶ μανιώδης. λαμπάδα δὲ κατέχοντα

χοντα καὶ πλεονότον, διότι τῶν φιλοσώτων αἱ ψυχαὶ μετεωρίζονται, καὶ μὴ μεταβλητοί εἰσι, πλεονάζουσι. ἐκκαίεται δ' αὖθις καὶ ὁ τῆς καρδίας ἔμφυτον θερμὸν ἐκ τῆς ἀπαύστου καὶ σφοδρᾶς φορητίδος τροφῆς ὁ πολυσίτιον. καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ κεφαλῇ τὰ βέλη, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ φαρέτραν· ὅτι κατὰ μὲν τὰς ἀρχάς, ἐκ μιᾶς ἀκτῖνος τῶν ὄψεων ὁ ἔρως ἀποτελεῖται· (ἅμα γὰρ εἶδε καὶ ἐπόθησεν) ὕστερον δὲ, μὴ ὁ πόθος, συνεχεῖς ἀκτῖνας ἀποπέμπει πρὸς τὸ πολυύμνιον ὁ ἔρως. αὕτη δ' ἔοικεν τῷ βέλει, τῷ ἀκοντίζεσθαι πρὸς σῶμά τι. ἐν δὲ φαρέτρᾳ τὰ βέλη· διότι κεκρυμμένως τὰς ἀκτῖνας πέμποιν οἱ ἐρῶντες. ὁ δὲ ἔρως, ὥσπερ ἄνεμος ὁ πῦρ ἐξάπτει, οὕτω καὶ αὐτὸ τὸν ἔρωτα. ὁ γὰρ κυρίως ἐξ αὐτοῦ ὁ πόθος· εἰ γὰρ ἰῶ, τοῦτο δῆλον ὡς ἐχεῖν ἀεὶ τὸν ἐπιζοντα καὶ ἐρᾶν· ὁ δὲ φιλεῖν, καὶ συμφιλεῖν. γυμνὸν δὲ, διότι ἡ πόθος ἀμέσως καὶ φανερῶς· ὁ γὰρ δι' ἑτέρου τινὸς ἐρᾷ τις, οὐδὲ κεκρυμμένως, ὅθ' ἥνπερ ἀγνοεῖ. διὸ καὶ οἱ ἀνδριαντοποιοὶ πρὸς τὰς τιμὰς ἐνίοτε γυμνοὺς πλάττουσι θεοὺς τε καὶ βασιλεῖς· δεῖξαι βουλόμενοι τούτων ὁ φανερὸν τὴν δυνάμεως καὶ γνώμης, ἐκτὸς ὂν πάσης κακίας κεκρυμμένης. οὐχ εἷς δὲ ὁ ἔρως, ἀλλὰ πλείονες· ἢ ὅτι διαφέρει τὰ τῶν γραμμάτων ἔρωτες· ἄλλως γὰρ καὶ ἄλλως πάσχει· καθὼς καὶ ὁ θεὸς Πλάτων φησὶ τὸν ἔρωτα, πολυκέφαλον θηρίον. ἢ ὅτι πολλοῖς ἔρωσιν ὁ αὐτὸς πολλάκις ἐπιπίπτει. μητέρα δ' ἔχουσιν Ἀφροδίτην, τουτέστι τὴν ὀπτικὴν ἐπιθυμίαν. ἄνω γὰρ πλάττουσι τὴν Ἀφροδίτην εἰς ὀπτικὴν ἐπιθυμίαν. ἰσοροῦσι δὲ τὸν Ἔρωτα πάθει τῶν Ἐλεννῶν· διότι πολλοὶ τοιαύτης ἠράσθησαν, καὶ δυσσεβῶν ἠράσθησαν ὀπτικῶν ἐπιθυμιῶν· ὥσπερ μοι δέδοκται καὶ τὸ δεύτερον βιβλίον τῶν ἀλληγορικῶν, τῶν εἰς θεοὺς ἀναπλατομένων [πιθανῶν] ἱστορικῶν. Διὰ τί λοιμικῆς καταστάσεως, οἱ μὲν, ἀπόλλωνται· οἱ δ', οὔ; [φημὶ] ὅτι τοῦτο διὰ τὴν ὀπτικὴν δόξαν τῆς κράσεως. εἰ μὲν γὰρ εἴη τις ἔχων τὸ σῶμα μέσον καὶ κατάκρυμον, δῆλον ὡς

ὁ εἰσπνεόμενος σπεδονώδης ἀὴρ στωδιαφθείρῃ καὶ ὅταν ἔχωσιν ὀλίγην χρησόν· καὶ ὅτω πᾶς χυμὸς αὐτοῖς στωδιαφθαρεὶς, αἰτίαν πλεῖστα πάσχη καὶ πλείονα· καὶ ὅτως σπήσχουσιν. εἰ δὲ εἴη ἀπέριττον καὶ ὑγρὸν, τοῦτον ἡ βραχύ τι βλάπτῃ τὸν τοιοῦτον ὁ λοιμώδης ἀήρ. ὅπου ἡ ὀπτικὴ δύναμις ἐφέλκεται ὃ δρᾶν αὐτὸν ἐνεργεῖν, δηλοῦσιν αἱ σκῆνες τοὺς ὕλας· δρύες εἰσὶ δυσπαθεῖς, καὶ τοιοῦτοι ἔξαψιν οὐχ ἕτοιμοι· πολλῷ γὰρ πλέον κάλαμοι ὑπαθέστεροι, καὶ τοιοῦτοι ἔξαψιν ἕτοιμοι μᾶλλον· πολλῷ γὰρ πλέον, σύριγξ. ἀλλ' ἐάν τις ἀμάθειαν χέῃ ὕδατι τοῦτο σκεύασῃ ὃ σύριγξ, καὶ χλωρὸς λάβῃ καλάμους, τὰ γὰρ δρυῶν ἀμείνους ἐστὶν, εἰ καὶ θείῳ καπνίσαι, ὃ μᾶλλον ἐπιτήδειον ἑτοιμότατον ἐργάζεται τοῖς ἔκκαυσιν, πυκνὸν τοιοῦτον ἐστὶ καὶ σύριγξ. ὃ γὰρ σύριγξ οὐδὲ ὅλως καπνίζεται. τούτῳ τῷ παραδείγματι χρώμενος, λύσας ὃ ζητούμενον, τίνος ἕνεκεν κώνωψ ἐστὶν ἐφήμερον ἢ τὸν ὀπτικὸν σήψας ποιήσας, τὰ ἑλκυστὴν πυρετὸν εἰργάσατο. φαμὲν γὰρ διὰ τὸν τοιοῦτον τῆς ὀπτικῆς δύναμιν εἶναι γὰρ ὃ φυσικὸν πνεῦμα, καὶ τοὺς χυμοὺς ἀναξαίνειν. τὰ γὰρ ξηρὰ, ξηραίνεται· καὶ ὃ αἴτιον ἕδραμεν εἰς ἐκεῖνα. καὶ διὰ τί ἔκκαυσις ἡλίου, τῷ μὲν, ὕπνον ποιεῖ· τῷ δὲ, οὔ; ὅτι τῷ μὲν ὑγρῷ [καὶ κεφαλῇ] φλέγμα πλῆσον, καὶ τοῦτο χυδὲν ὑγραίνει τὴν ἐγκέφαλον, καὶ ὕπνον ποιεῖ· τῷ δὲ ξηρὰ ἡ κεφαλὴ τυγχάνουσα, πλέον ξηραίνεται θεῖσα, ἀγρυπνίαν ἤνεγκε. Διὰ τί ὁ ἥλιος, μὲν θερμὸν μὲν, μέλαινα· λίνα δὲ, λευκαίνει; καὶ κηρὸν μὲν, μαλακιοῖ· πηλὸν δὲ, σκληραίνει; πάλιν [δὲ] διὰ τὸ ὑπιτηδότητα τῆς παχύσης ὕλης· οἱ μὲν χυμοὶ, χωρὶς μὲν φλέγματος, ὑπὸ θερμαινόμενοι, ποιεῖ δὲ δέρμα διαφαίνον μέλανες· ὃ δὲ λίνον, ὑπὸ νίτρου ἢ ἅλμης ῥυπτόμενον, καὶ ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐκδαπανωμένου τοῦ ῥύπου τὸ λίνον, λευκαίνει. πάλιν ἕλκων ὁ ἥλιος ἐκ τοῦ κηροῦ τὸ ἐν τῷ βάθει ὑγρότητα, μαλακιοῖ τοῦτον· τὸ δὲ πολλοῦ καὶ ὑπόλαιον ὑγρότητα ἐκβοσκόμενος τοῦ πηλοῦ, σκληραίνων αὐτὸν ξηραίνων. εἰ τοίνυν διὰ τὸ πάθος καὶ ὃ

καὶ ὃ ἐνεργοῦν ποιεῖν δυνατὸν καὶ ἡμᾶς, ψυχὴν μὴν δυσεβείας ὁ-
πλίσαντας, ὑπαξίαν δὲ θεῶν τὸ σῶμα κοσμήσαντας, ἀκτήμονι
δὲ βίῳ [καὶ] τοῖς θεοῖς τὸ ζῆν μόνον ἀρκουμένους, ἑαυτοὺς καθιδρύ-
σαντας, ἐκφυγεῖν τὴν ἐκ τοῦ βίου συμβαίνουσαν, ὅσον ἐνδέχεται,
δεῖσαι, καὶ μὴ παρέχειν ὑπόπτοις φύσεως τοῦ πάσχον ἐνεργεῖν τι. εἰ γάρ τίς ἐστι δαίμων ἢ ἀρετὴ, ἤ τι τοιοῦτον ἐκτὸς
ἄγαλμα. Διὰ τί οἱ ἰκτερικοὶ καὶ δυσδιαχώρητοί εἰσι, καὶ λευκὴν ἀ-
γέλην ἔχουσι τὸ σκύβαλον; ὅτι ἡ ξανθὴ χολὴ εἰς ὅλον αὐτῶν ἀνεδόθη τὸ
σῶμα, καθὼς οἱ ὀφθαλμοὶ δηλοῦσι, καὶ ἡ τοῦ δέρματος χροιά· καὶ
ὅταν συρῇ πρὸς τὰ ἔντερα, τῷ ἐξ ἀρχῆς νόμῳ τῆς φύσεως,
ὅτε χρώννυσι τὸ σκύβαλον, ὅτε τῇ δριμύτητι ἐρεθίζει τὸν ἀποκρι-
τικὸν δυνάμιν τῶν ἐντέρων, πρὸς κένωσιν τοῦ κόπρου. καὶ διὰ τοῦτο
ἡ ἰατρικὴ, καθάπερ καὶ ἄλλαι τέχναι, τὴν φύσιν μιμουμένη, τοῦ σώ-
ματος ἐν βοηθείᾳ νοσοποιῷ καθεστῶτος, σύμμαχος ἀπροσδεής
ἐστὶ τῆς δυνάμεως. ἐπεὶ γὰρ τὸ σκύβαλον ἐκκρίνεται, τῆς χολῆς ἐ-
ρεθίζοντος καὶ ῥυπτούσης, τῶν τε ἐντέρων καὶ τῶν μυῶν ἐπεγειρομέ-
νων πρὸς ὤθησιν αὐτοῦ, τῆς τε κόπρου μαλακῆς τε καὶ δυολίσθου
τυγχανούσης, ἐκ τῶν ὠδακρυόντων τοῖς ἐντέροις γλίσχρων χυμῶν,
εἰκότως καὶ ὁ κλυσὴρ, ἔχει μὴν δυτὶ χολῆς, τὸ μέλι ῥυπτικόν· τὸ δὲ νί-
τρον καὶ ῥυπτικὸν, καὶ τῇ δριμύτητι διεγείρον τὰ ἔντερα καὶ τοὺς μῦς πρὸς
ὄζωθησιν· τὸ δὲ ὑδρέλαιον, πρὸς ὕγρασιν καὶ μαλάκωσιν τῆς κό-
πρου, φρυχθείσης ὑπὸ τοῦ πυρετοῦ· γίνωσκε γὰρ ὡς ποτὲ μὲν, ἡ φύ-
σις ἐνεργεῖ μόνη, χωρὶς ἰατροῦ, καθάπερ ὅτι τῶν κρίσεων τὰ νόσων,
καὶ τῶν πέψεων· (ποτὲ γὰρ ἰατρὸς ὅστιν ὥσπερ βοηθοῦντος, καὶ κριτὴς
ἀπαγωνιστῶν δύο, νόσου καὶ φύσεως) ποτὲ δ' ἰατρὸς μόνος, ὡς ὅτι τῶν
ἐξαρθρήσεων καὶ τῆς τῶν ὀστέων ἐμβολῆς· ποτὲ δὲ ἰατρὸς ἅμα,
καὶ φύσις, ὡς ὅτι τῶν ῥυπαρῶν καὶ χαλεπῶν ἑλκῶν. ὁ μὲν γὰρ ἰατρὸς,
καθαίρει τὸ ῥύπον τοῖς ῥυπτικοῖς, καὶ δίδωσιν δυναπέτασαν τοῖς πόροις

ξέσας (ὡς ἂν εἴποι τις) ὅτι πωμαλίζον καὶ ἐμφερὲς τὸν αὐγές· ὅπως τὸ αἷμα καθαρὸν ῥᾴδιον σκυλάσῃ· ἡ δὲ φύσις, διὰ τῶν πόρων τοῦ ἕλκους, ἀναδίδωσιν αἷμα καθαρὸν ἀντὶ τοῦ ἰχῶρος, μεταδιήγουσα τοῖς σαρκὸς ῥεύσεσιν· ὅσῳ πάλιν ἀντὶ τῶν ξηραινόντων φαρ-
4α μάκων πηγνύμενον, γίνεται σαρξ ὑπερσάρκωσις. Διὰ τί πολλοὶ λη- 5
φθέντες σιωόχῳ, μὴ κρίσιν μελάνταλον ἔχοντι δέρμα ὑπὸ χρόνου ἱκανοῦ; ὅτι ὁ σιωόχος ἀπὸ ξανθῆς ἐρεύγεται χολῆς. αὕτη δέ, ἐν τῇ ἀκμῇ τοῦ νόσου ἀποκαθαρθεῖσα, μετέβαλεν ὑπὸ τὸ μέλαν· καὶ οὕτως ἐν τῇ κρίσει τοῦδε φύσεως διωχθεῖσα ὑπὸ τὸ δέρμα, ἔβαψεν αὐτό· καθάπερ ὑπὸ τῶν λευκῶν, τὸ δέρμα λευκὸν ἀποφαίνει. Διὰ τί τὸ παχὺ τοῦ 10
4β χυμοῦ, καὶ δύσλυτόν ἐστι τὸ τοιοῦτον χρῶμα. Διὰ τί ἡ μέλαινα χολὴ τοῦδε γινομένη μαζῷ ἢ σκέλει, δυσαθρωσίαν ἐργάζεται· ὅπερ οὐ τῶν μελαγχολικῶν ἐν ἐγκεφάλῳ συμβαίνει, ταύτῃ δὲ ποιεῖ; ὅτι ἐν μαστῷ μὲν φλέβες πολλαὶ καὶ μεγάλαι διήκουσι τοῦ γάλακτος ῥεῦσιν· καὶ διὰ τοῦτο τὸ πλῆθος συμβαίνει τῆς χολῆς. ὁμοίως οὖν καὶ ἐν τοῖς σκέλεσι διὰ 15
τὴν κατωφερῆ ῥοπὴν ὑπισυρεῖ χολὴ πλείων. ἐν μὲν τοι τῷ ἐγκεφάλῳ, διὰ τὴν ἀνωφέρειαν, καὶ διὰ τὸ λεπτὰς ἔχειν φλέβας, ἀπίσι βεβαρυμένοις τῆς χολῆς, τοῖς τὸν νοῦν ἔχουσιν αὐτὸν, καὶ μὴ διαβιβρώσκειν. καὶ ψυχρὸς οὖν καὶ ὑγρὸς ὤν, ἀντιμάχεται τῇ κεφαλῇ τῆς μελαίνης ποσῶς, καὶ καθαρσίοις ταύτην. ἡ μὲν οὖν κυρίως μέλαινα χολὴ, ποιεῖ τὰ ἀναβρω- 20
λικὰ ἐν τῷ μαζῷ καρκίνον· ἐν δὲ σκέλει, χρόνιον ἕλκος καὶ νομώδες· ἐν δὲ ἐγκεφάλῳ, τὴν θηριώδη μελαγχολίαν. ἡ δὲ ἀκυρίως, ἀλλ' ὁ λεγόμενος μελαγχολικὸς χυμὸς καὶ ξυγώδης, ῥεῦμα μόνον καὶ οἴδησιν
4γ καρκινώδη χωρὶς ἀναβρώσεως καὶ μελαγχολίας, ἥμερον. Διὰ τί ὑπὸ τῶν δισεντερικῶν, πάπυρον σφαιρώσαντες ἐμβάλλουσιν εἰς 25
τὸ δακτύλιον, καὶ ὠφελοῦσιν; ὅτι τῶν μυῶν συμπεσόντων τὸ ἔδρας, ὑγραινομένη ἡ πάπυρος, τῇ δριμυμόσῃ τοὺς μῦς ἐπεγείρει. τὸ αὐτὸ δὲ ποιεῖ καὶ ὑπὸ τῶν φορῶν συμπεσουσῶν ὑπὸ τῶν ἑλκῶν. τὸ οὖν μυδᾶν

Δια-

ἀφαιρεθέντων, ἢ κάτω ἐς τὰ λυποῦντα συγκρίνει. Διὰ τί 48
τὰ λεγόμενα βαυκάλια ἐν τῷ πληροῦσθαι ὕδατος, φόφον τινὰ ποckel
ἀποτελεῖ; ὅθεν καὶ ἡ φύσις, καὶ ὃ ποιόν τι τὸ φόφον, εἰς ὄνομα αὐτοῖς μετεώνυχεν, ὡς καὶ ὁ φλοῖσβος, καὶ βορβορύγμος, καὶ τὰ λοιπά. [φημί]
ὅτι ὁ ἀγγεῖον ἐν ᾧ μὴ ἔχῃ ὕδωρ, ἀέρος πεπλήρωται, σώματος λεπτοτέρου τυγχάνοντος. ἐν οὖν τῷ καθίεσθαι ἀθρόως εἰς αὐτὸ τὸ ὕδωρ, τῇ βαρύτητι διώκει τὸν ἀέρα ἔξω, ὡς λεπτομερῆ. ἅμα γὰρ μιγῆναι ἐν ᾧ βαυκαλίῳ μέρει πληρώσεως ἡ δυνάμει, δεῖ τοῖς φιλοσόφοις ἀποδεδεῖχθαι, μὴ δυνάσθαι δύο σώματα τὸν αὐτὸν τόπον κατέχειν, τὸν αὐτὸν χρόνον. τοῦ οὖν ἀέρος ὄντος τοῦ ἄνω διωκομένου, ἀθρόως ἀνάγκη τόπον φόφον ἀνάγκη συμβαίνειν· οὐχ ἕνα γε, ἀλλὰ πλείους, διὰ τὸ μάχιμα ὡς τὸν τυγχάνειν ἀμφοτέρων. τὸ μὲν γὰρ ὕδωρ, ὅτι τὸ κάτω βιάζεται τὸν ἀέρα· ὁ δὲ ἀήρ, ὅτι τὸ ἄνω τὸ ὕδωρ. καὶ τούτου χάριν ἀναδοχμὸν γινομένου, συμβαίνει καὶ τὸν φόφον πυκνῶς γίνεσθαι.

Διὰ τί ὅτι τῶν λεγομένων ἀρπαγίων ἀγγείων ὁ δάκτυλος ἐν 49
τῷ σώματι ἐντιθέμενος αὐτῶν, τὸ ὕδωρ οὐκ ἐᾷ ῥεῖν διὰ τὸν πυθμένος ἐπαιρόμενος δὲ, συγχωρεῖ φέρεσθαι; [φημί] ὅτι ἐν τῷ ἐπαίρεσθαι τὸν δάκτυλον ἐκ τοῦ σώματος, ὁ ἀὴρ εἰσιὼν ὠθεῖ τὸ ὕδωρ ὅτι τὸ κάτω, φύσιν ἔχον τοιαύτην· καὶ ὅτως ἐξέρχεται διὰ τῶν ὀπῶν τὸ πυθμένος. καὶ διὰ τοῦτο ὡς ὅτι πλεῖστον πρόσω τὰ μηχανικὰ κατασκευάσματα, διὰ ὕδατος καὶ ἀέρος ἔχοντι τὴν ὄψιν· ὡσανόμια λέγω καὶ κλεψύδρας, καὶ ἠχοῖς ἐξ ἀγαλμάτων καὶ τὰ ὅμοια. Διὰ τί 50
καὶ οἶνος καὶ ὕδωρ ὅτι τῶν πυρεπόντων ὧδε καὶ ἐὰν διδόμενον, φρενίτην κατασκευάζει· τουτέστι τὰ ὑμενία; ψυχρὸν μὲν γὰρ, τὸ ὕδωρ· θερμὸς δὲ, ὁ οἶνος. [λέγω] ὅτι ὁ μὲν οἶνος, ἀνωφορεῖς γινόμενος, συγκαίει σὺν τῷ πυρετῷ τὸν ἐγκέφαλον, καὶ ἄγει συγκαταφασσόμενον τὸ περῶντον ὄργανον τῆς ψυχῆς, ὅθεν ὅτι τὸ αἰσθητικὸν πνεῦμα, ἀναγκάζει [καὶ] τὸ φρονεῖν, ὅτως ἐνεργεῖν. δῆλον δὲ τοῦτο ἐκ τοῦ καὶ πολλοὺς

ὑγιαίνοντας χρησαμένους ἀκράτῳ πλείστῳ, καὶ συνεχῶς, εἰς ἕκτασιν βαπτῶσαι· ὃ γὰρ ὕδωρ, τῷ πυκνοῦν τὰς πόρους τοῦ σώματος, τὰς διαφορουμένας τὰ ἀπὸ τῶν σαπέντων χυμῶν πνεύματα, καὶ παχύνειν αὐτούς, καὶ πλείονα διὰ τοῦτο σῆψιν καὶ πυρετὸν γίνεσθαι. πολλάκις δὲ καὶ ὃ ὕδωρ νικώμενον ὑπὸ τῆς ἀμετρείας τοῦ πυρετοῦ, διαφθείρεται τούτῳ γοῦν· ὡς ἔστιν ἰδεῖν καὶ τοὺς ἐν ταῖς καμίνοις βαλλομένους ὃ πῦρ ἐξανῆψεν, ὑπερβαίνοντας τῷ πυρὶ βραχὺ τοῦ ὕδατος. Διὰ τί αἱ γυναῖκες ὀξύφωνοι, καὶ οἱ εὐνοῦχοι, καὶ τὰ παιδία; ὅτι διὰ τὴν πολλὴν ὑγρότητα εἰς εὖρος αὐλοῦται ἡ ἀρτηρία οὐκ ἐπεκτείνεται. τὸ γὰρ θερμότητος ἔργον ὃ διατέλλειν εἰς πλάτος τοὺς πόρους. ὥσπερ οὖν ὁ στενόπορος αὐλὸς ὀξύηχος, οὕτω καὶ ἡ βραχεῖα ἀρτηρία. φασὶ δέ τινες τὰς γυναῖκας ὀξυφώνους, διὰ τὸ συμβαίνεσθαι ἐν [τῷ] τοκετῷ [τὸ] κράζειν, τοὺς ὑγροὺς ἀποτέξαι· ὅπερ ὅτι ψεῦδος.

Διὰ τί τὰ βρέφη ἐν ᾧ θερμῷ σφεῖς· ὅπερ ὁ πολὺς δῆμος φησι καῦμα ἔχειν αὐτά; πυρέτιος γὰρ πυρετὸν λεπτὸν καὶ βάθος, καὶ χειλοφθαλμίαν, καὶ ἀγρυπνίαν, καὶ ἀθενίαν· ἔνια δὲ καὶ διαῤῥοΐζεται. [φημὶ] ὅτι τὰ βρέφη τυγχάνει παθέστατα καὶ φλεγμαινικώτερα τῶν κεφαλῶν, [ὡς μεμαθήκαμεν.] ἐν γοῦν τοῖς καύμασι τὸ φλέγμα ὑπὸ θερμαινόμενον καὶ σηπόμενον, ἐξάπτει πυρετὸν, καὶ ἐκπυεῖται μάλιστα τὴν ἐγκεφάλου· καὶ διὰ τοῦτο ἀγρυπνία. καὶ ἡ πύρωσις δὲ διὰ τῶν ἀρτηριῶν καλιοῦσα εἰς καρδίαν, καὶ ἐκπυεῦσα ὃ ζωτικὸν πνεῦμα, πυρετὸν ἐξάπτει, τὰ χωρεῖς σήψεως. καὶ ἐκχολούμενα δὲ ὑπὸ τοῦ πυρετοῦ, διαῤῥοΐζεται λόγῳ φθορᾶς, τῆς χολῆς δακνώσης τὴν χειλίαν καὶ τὰ ἔντερα. ὅτι δὲ ὃ αἴτιον καὶ ἡ ῥίζα τῶν παθῶν ἐν ἐγκεφάλῳ, δῆλον ἐκ τοῦ τῇ κεφαλῇ τοὺς φέρειν τὰ ἐμπίπτοντα, καὶ ὠφελεῖν, τῆς πυρώσεως καταστενυμένης. πάσχουσι δὲ αὐτὸ καὶ τέλειοι ὁμοίως, οἷς ἐν κεφαλῇ φλέγμα, ἢ ξανθὴ χολὴ βραχεῖα σωρεύεται καὶ σαπείη. καὶ διὰ τῆς εἰσπνοῆς δὲ καὶ τοῦ πυρώδους ἀέρος

ἀέρος, τὰ πνευματικὰ ἐκπυεῦται. Διὰ τί τὰ προγύλλα τῶν ἐλκῶν δυσίατα; ὅτι κατ' παρουσίαν χολῆς δριμείας καὶ διαβρωτικῆς, σωίζεται. τῷ τοίνυν κατ' σαρκὸς συῤῥεῖν, καὶ ἀναβιβρώσκειν, προγύλλον ὁ ἕλκος ποιεῖ. καὶ διὰ τοῦτο τὰ καυστικὰ καὶ ἄγαν ξηραντικὰ καὶ πρὸς φέρουσι φάρμακα. οὕτω μὲν οἱ ἰατροί· οἱ δὲ φυσικοὶ καὶ οἱ φιλόσοφοί φασι, τῷ μὴ εἶ) ἀρχὴν ὅθεν ἡ ὕλη ἀρξεται. ἐν γὰρ κύκλῳ οὔτε ἀρχὴ, οὔτε τέλος ὅστι λαβεῖν. ὅθεν (φασὶ) καὶ ὁ ἀρχαῖος τοῦτο οἱ ἰατροὶ τῷ σιδήρῳ τέμνοντες, ἀλλοιώτερον αὐτὸ ποιοῦσι. 48

Διὰ τί ἐν τόπῳ τινὶ ἀπιόντες ἀναλγήτως, καταλαβόντες αὐτὸν, διαβαίνομεν; ὅτι πολλάκις ἔχομεν τὸν ψυχὸν πρός τι προσῆλθε φερόντιζησαν, κἀκεῖσε νοῦσαν καὶ ἐστραμμένον καὶ μὴ ἐφεστηκότα ἀκριβῶς τοῖς αἰσθήσεσι πρὸς γνῶσιν τῶν οἰκείων. ὡσαύτως οὖν ὁρῶντες τὸν τόπον, καὶ ὁρῶμεν, τῷ μὴ εἶ) τὸν κρίνοντα [διανοούμενον] τὰ αἰσθητά. Διὰ τί τὸ μέλι τὸ πᾶσι γλυκύτατον, τοῖς ἰκτερικοῖς πικρὸν φαίνε) γλυκαινόμενοις; δῆτα χολὴν πικρὰν ἔχουσι πλεονάζουσαν ἐν πάσῃ τῷ σώματι καὶ ἐν [τῇ] γλώσσῃ. τὸ οὖν μέλι ἐσθιόμενον, τὴν ὑγρασίαν οὖσαν [πικρὸν] χυμὸν δύσκινητον· καὶ ἡ γεῦσις λοιπὸν ἀντιλαμβανομένη τῆς πικρότητος τῆς χολῆς, φαντασίαν ποιεῖ τὸ νομίζεσθαι τὸ μέλι πικρὸν εἶναι ἀρχήν. Διὰ τί ὅταν τῶν ἄγαν ὀργιζομένων οἱ ὀφθαλμοὶ πυρώδεις γίνον) ; δῆτα θυμός ὅστι, ζέσις τοῦ περὶ τὴν καρδίαν αἵματος, καὶ θερμοῦ πνεύματος. τοῦτο οὖν ὡς λεπτομερὲς, ἀνώφορον γίνεται, καὶ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν διαφανεστάτων ὄντων φαίνε). ἔχουσι γε μὴν καὶ ἀτμοὺς αἱματικοὺς ἀνιόντας· ὅθεν καὶ ὁ προσωπον ἐρυθρὸν φαίνεται. τοῦτο τοίνυν ὁ πάθος εἰδὼς ὁ Ὅμηρος γεγόνασιν, ἔφη· ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην. 49 ρ ρα ρβ

Διὰ τί τὸ ὕδωρ ὑπερῥαινόμενον τοῖς ὄφεσι, σκληρύνει αὐτούς; ὅτι φύσει ψυχροί εἰσι καὶ ξηροὶ καὶ ὑδρώδεις καὶ ὀλιγαίμοι, καὶ τὴν ἀμεθυστίνην φύσιν φεύγουσιν. ὅτι δὲ τοιαύτης εἰσὶ κράσεως, δῆλον ἐκ τοῦ ργ

χῖ τ̃ χλιμῶνα τὰς φωλεοὺς ὀπιδιώκειν καὶ τὰ βάθη τῆς γῆς, ὡς θερμότερα· ἡλίῳ τε δυόντος, ὡς ὀπιζόπλεθρον φεύγειν πάλιν ὡς ψυχρὸν τ̃ αἔρα· καὶ πάλιν ἐν τῷ θέρει τὰ βάθους τῆς γῆς ψυχρὰ γινόμενα, φεύγοντας ἐκεῖθεν μετιέναι τὰς θερμοὺς τόπους. Διὰ τί ὃ ὠὸν ὠπτώμενον ῥήγνυται, ὀκέτι δὲ καὶ ζεννύμενον; ὅτι ὁμολογῶ τῷ πυρὶ ὃ ἐν ἀυτῷ ὑγρὸν, ἀμέσως θερμαινόμενον καὶ χαλώμενον, πλείονα πνεύματα τίκτει· [καὶ] ταῦτα τῇ γενοχωρείᾳ τῶν ἔξοδον ζητοῦντα, ῥήξαντα ὃ ὄστρακον, χρῆται φυγῇ. τοῦτο ὃ ποιοῦσι καὶ ὀπὶ πίθων καὶ κεφάλων, νέα τὰ οἶνα τυγχάνοντος, καὶ βεάζοντος. ἔτι γε μὴν καὶ ἡ πολλὴ φλὸξ τὰ ὠὰ ὃ ὄστρακον τῇ ἐπωφοπήσει ῥήγνυσιν· ὥσπερ πάχεσι καὶ οἱ κέφαλοι ἐπωφοπλούμενοι. διὸ καὶ φυσικῶς ὁ πολὺς ὄχλος ὕδατι ὃ ὠὸν ταχέως ἑψεῖ τ̃ ὄπησιν. ὃ μὴν τοι θερμὸν ὕδωρ, τῇ μαλακότητι κατ' ὀλίγον χέει τὰ ὑγρὰ, καὶ διαφορεῖ τῇ ἀραιώσει. Διὰ τί ἐν τῇ χῖ τῶν σωμάτων ἡδονῇ τὰς ὀφθαλμοὺς ποσῶς μύουσιν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἐν λύπαις δέ πως τῶν αἰσθήσεων; ὅτι ἐπὶ τὰ πάθη νικώμενοι, πλείονα ταύτης ἀπολαμβάνειν ἐργάζονται, τῶν ὀφθαλμῶν μηκέτι μετεωριζομένων ἔξω, καὶ τῶν ψυχῶν μ̃ τῆς αἰσθήσεως ἐλκόντων πρὸς τ̃ αἔρα, καὶ ἐλάττονος αἰσθήσεως τ̃ σωματικῶν παθῶν πρασκαλιζόντων ἀμύνειν ἀντιλαμβάνεσθαι. Διὰ τί ἔνια τῶν μονοφθόγγων βοημάτων, ἀναυλίας δυνάμεις ἔχει, ὡς ἡ πεῖρα διδάσκει· μασίχη δὲ, καὶ ῥύπη καὶ ἅμαφορᾶ, καὶ τόνοι· ὄξος δὲ, θερμαίνει καὶ ψύχει. λέγω, ὅτι τῷ εἶ) τὰ ἐν αὐλοῖς ἄτομα καὶ σμικρόταλα σώματα χῖ πνεύματι, καὶ μὴ χῖ κέραιν· ὡς ψάμμον ὑγρότητι δεσμουμένου, καὶ σῶμα ἓν ἀποτελοῦσαν ὃ φαινόμενον· τῇ δὲ ἀληθείᾳ πολλῶν σωμάτων τῆς ψάμμου σμικροτάτων ὄντων. εἰ τοίνυν ἀληθὲς τοῦτο πέφυκεν, οὐδὲν ἄτοπόν ἐστιν ἐν ἀηδοῖς καὶ ἀηδοῖς μέρεσι τῆς μασίχης, κρύπτεσθαι τὰς ἀναυλίας δυνάμεις καὶ ποιότητας, καὶ μὴ κεφάννυσθαι πρὸς

πρὸς ἑαυτάς, τῆς φύσεως ὕπνος ἐστ' αὐτῶν μόνων τῶν σωμάτων νόμον ὑποδεικνύης. Διὰ τί ὅτι τῶν πρὸς πλάσμαλι τὸ ὀν ρζ
ποδὸς δακτύλου, βυβλῶν ἐπωμίσατο; ὅτι ἡ φύσις ἀεὶ προνοεμένη [τούτου] τὸ σώματος, εἴωθε πρὸς δέχεν τοῖς ὀδυνωμένοις μορίοις πρὸς ὅπως ὑγείαν αὐτῶ. ἐπεὶ ὁ ὀχήμαλι κέλευσε τῶν χρυσοτέρῳ τὸ χυμῶν, καὶ βέφονλι καὶ συμφύτῳ, φημὶ δὲ αἵμαλι, [δῆλον ὡς καλιάσης πρὸς τὸ δάκτυλον τὸ ποδὸς μὴ τὸ αἵμαλος,] ἐπῴαζες πληρῶσας ἐν τῶν βυβλῶνι μείσας φλέβας ὀνάσας· καὶ ὕπως καὶ τὰς μεταξὺ τῶν ἀγγείων ἀδένας, προχυλοῖδη σώματα τυγχάνοις. ἡ οὖν ἀ-
μέθυς σφίγγωσις, φλεγμονὴν καὶ ἔπαρσιν ἐργάζεται, καὶ καλῶς ταῦτο βυβλῶν, τὰ πάθους τῶν πρὸς ὑγείαν τῷ τόπῳ χρεισαμένη. Διὰ τί τοῖς ὀρνέοις ὑγροδόχον κύστιν, καὶ νεφροὺς, ἡ φύ- ρη
σις οὐκ ἐδωρήσατο; ὅτι πολλῆς ὑγρότητος ἐδεῖτο πρὸς πέψιν καὶ αὔξησιν τῶν πτερῶν. καὶ τὸ γυμνάζεσθαι δὲ καὶ τῶν πτῆσιν ἀξανα-
λίσκει ταύτην· καὶ οὐκ ὑγροῦσιν μὴν ὅλως· πίνοντα δὲ, τῶν κόπρον ἐκ ἐξιοῦσαν σὺν ὑγρότητι μετεία. Διὰ τί τὰ μὲν παχέα, ρθ
οὐ τῇ ὑγροδόχῳ κύστει τὰς λίθους πίπτει· οἱ δὲ γεγραντες, οὐ τοῖς νεφροῖς; δῆτα γενοποιοῖς ἔχει τὰς νεφροὺς τὰ παχέα· καὶ [ὁ] γεώδης χυμὸς καὶ παχὺς ἀφ' ὧν νεφρῶν ἐρχόμενος, τῇ βίᾳ τῆς γενοχωρείας
ἐξωθεῖται ὑπὸ τῶν ὄρων, ἀπό τε τῶν νεφρῶν καὶ τῶν σωλιωοειδῶν ἀγγείων· ὅτι τῶν ὑγροδόχον κύστιν· αὐτὴ δὲ λύρυποιος ὖσα, χώραν δί-
δωσι καὶ τῷ ὄρῳ πρὸς ἀφάβασιν, καὶ τῷ λιθοποιῷ χυμῷ πρὸς ὑφίζησιν καὶ πῆξιν ἰδίαν. ὅτι ὁ τῶν γεγραντων, ἀραιόποροι τυγχάνοντες οἱ νεφροὶ, παρέχουσι χώραν καὶ τῷ ὄρῳ πρὸς ἔξοδον, καὶ τῷ
γεώδει χυμῷ πρὸς ὑφίζησιν τὴν πήξεως τοῦ λίθου. ἡ δὲ χροὰ τὸ λί-
θου δηλοῖ καὶ τὸν χυμὸν τὸν γλυκήσαντα. ἡ λύσις ἀπὸ ἀφαπλάσεως καὶ κατασκληῆς μορίων. Διὰ τί εἰ ὁ λίθος ὑπὸ θερμότητος πήγνυ- ρι
ται· θερμὰ γὰρ τὰ παχέα. ὁμοίως ὁ καὶ ὅτι χρόντων· ὁ γὰρ αὖ δοίκημα

τοσαύτην ψύξιν, ὡς ὑπὸ χρυσάλλου καὶ χιόνος· νέκρωσις γὰρ ἂν τῶν νεφρῶν ἦν ἡ ἀκρότης τῆς ψύξεως) ἀ χρώμεθα οὖν τοῖς ἀναλύσεσι πρὸς λύσιν τῆς πήξεως, ἀλλὰ τοῖς ὁμοίοις; λέγω δὴ τοῖς θερμοῖς, ὡς πεπεπτελίνωμαι, μαραίνεσθαι, καὶ τοῖς ὁμοίοις. φημὶ, ὅτι τῇ ἀγάν καύσει καὶ τῇ ὑπερπλήσει θρύπτεσθαι συμβαίνει τὸν λίθον εἰς ψαμμία· καθάπερ καὶ τὸν ὑπερπεπωμένων ὀστράκων τε καὶ κεράμων ψάμμος ἀποτελεῖται· καὶ λοιπὸν ὕστερον ἀχέρως ἀπουρεῖν τὰς μικρὰς λίθους μετὰ τῶν ψαμμίων. συμβαίνει δέ ποτε καὶ ψυχρᾷ πόσει, τὸν λίθον ἀχέρως ἐξαρπάζεσθαι, τῶν νεφρῶν τονωθέντων, καὶ τῇ ἀγάν ρώσει δηλ. τῆς ἀποκριτικῆς δυνάμεως ἐξαιρούντων αὐτόν· ἔτι γε μὴν καὶ τῷ ἀμέσῳ πύρωσιν τῶν νεφρῶν ὑπὸ τῆς ψυχρᾶς κατασβέννυσθαι τὴν ποιητικὴν τῶν λίθων αἰτίαν. Διὰ τί τὰ ἐν νεφροῖς καὶ ὑδρόπικος κύστις ἕλκη, δυσίατα; ὅτι ὃ ὕδρον ὀριμὸν ὄν, ἀναξαίνει τὴν ἀπὸ τῶν βοηθημάτων τοῖς καιρὸν ἀπόλυσιν γινομένην. καὶ μᾶλλον τὰ ἐν κύστει αἰτιᾶται, διότι ὃ καὶ τοῦ ἀμέσου ἦν αὐτόθι ὃ δριμύτερον, ἐν οἷς τοῖς νεφροῖς διαβαίνει. Διὰ τί ἐν τῇ ἐμβάσει θερμὸν ὕδωρ κινούμενον, θερμότερον ἡμῖν φαίνεται, καὶ θερμὸν ὃ σῶμα καὶ ὃ ἡμέτερον; ὅτι καταλειπόντων ἡμῶν, ὃ μὴ προσομιλήσαν θερμὸν ὕδωρ, [ποιῆσαν] ἔπαθεν· τουτέστι θερμαίνει ὃ ἡμέτερον σῶμα, ἔψυκται ποσῶς ὑφ' ἡμῶν· πρώτα γὰρ τὰ ἐν ἡμῖν καὶ φθορᾷ ποιεῖται, καὶ πάσχει πρώτως. ὅθεν τοίνυν καταψυχθὲν ποσῶς, οὐκέτι παραπλησίως θερμαίνει, δῆλον ὡς ἐθίσαντες αὐτὸ, οὐκέτι αἰσθανόμεθα αὐτὸ θερμὸν ὡσπερ καὶ ἐξ ἀρχῆς, διὸ καθαιρεθῆναι τὸ ἀμέσῳ θερμότητα αὐτὸ παρ' ἡμῶν. ἐὰν οὖν κινήσαντες ὃ θερμὸν ὕδωρ, ἐκεῖνο μὴ ὃ προσομιλήσαν τῷ δέρματι, μεταχινήσωμεν, ἕτερον ὂν θερμὸν ὕδωρ προσελθὸν γήσιον, μηδέπω ποιῆσαν καὶ πάθον ὑπὸ τοῦ δέρματος, φυλάττον αὐτὸ τὴν ἀμετείαν τῆς θερμότητος, εἰκότως ἡμῖν θερμὸν καὶ καῖον φαίνεται τοσοῦτον χρόνον, ἄχρις

ἂν καὶ

αὖ καὶ αὖθ δράσαν πάθη, ἢ καθαιρῇ τι τῆς αὐτῆ θερμότητος, καθάπερ καὶ [αὖθ] ὃ πρότερον· ἢ τοῦτο δυνατὸν ποιεῖν καὶ κατ' ὀξυδολήν. ἐφ' ὅσον γὰρ κινοῦμεν ὃ θερμὸν ὕδωρ, ὅτι τοσοῦτον ἀεὶ ὃ πρόσθιον ἡμῖν θερμὸν φαίνεται κατ' ἀλήθειαν. καὶ διὰ τοῦτο ὁ πολιὸς δῆμος φυσικῶς ὁρμώμενος, βαλόμενος ὃ σῶμα κατὰ τὴν ἔμβασιν πλέον θερμαίνεσθαι, κινεῖ ὃ θερμὸν συνεχῶς ἐφ' ὅσον βούλεται χρόνον. Τίνος ἕνεκεν, εἰ πολὺ κινούμενον θερμότερον ἑαυτοῦ ἐστί, καὶ ριδ μάλιστα ἐν θερμῷ ἀέρι καὶ τόπῳ, ὁ ἀὴρ ἐν τῷ ῥιπίζεσθαι κινούμενος, ψυχρότερος ἡμῖν φαίνεται κατὰ τὴν ἁφήν· καὶ μάλιστα κατ' ὃ θερος, ὅτε καὶ κατὰ τῆς τοῦ ἡλίου θερμότητος πλέον ἐκπυροῦται; τοῦτο δοκεῖ ἐναντίον εἶναι τῷ περὶ αὐτοῦ. ὃ μὲν θερμὸν ὕδωρ, θερμότερον ἡμῖν ἐφαίνετο σαλευόμενον· ἐνταῦθα δὲ, ψυχρότερος ἡμῖν ὁ θερμὸς ἀὴρ φαίνεται κινούμενος, καὶ ῥιπιζόμενος. φημὶ [οὖν] ὅτι ἀεὶ ὃ πνεῖ πλέον κατὰ ποιότητα ἢ δυνάμιν, νικᾷ μὲν καὶ θέρει ὃ ἔλαττον, ἀντιπάσχει δὲ μετρίως κατὰ αὐτοῦ ὃ ἐμπυρότερον. ὃ οὖν θερμὸν ὕδωρ, ἄγμα ὂν θερμὸν ὡς πρὸς ὃ σῶμα ὃ ἡμέτερον, θερμαινόμενον ἀντιψύχεται, καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐπὶ φυλάσσει ποιότητα. ὁ μὲν τοι περιέχων ἡμᾶς ἀὴρ, ἐν τῷ θέρει μετρίως θερμὸς κατ' ἀρχὰς, ὡς πρὸς σύγκρισιν τοῦ θερμοῦ ὕδατος, ὁμιλῶν τοῖς σώμασιν ὑφ' ἡμῶν ἐκπυρουμένοις κατὰ τῆς θερμῆς κατασάσεως, θερμαίνεται ποσῶς, καὶ ὥστε ἡμᾶς ἀντιθερμαίνειν. ὅθεν δρῶσι καὶ τὰ λινᾶ ἱμάτια. ψυχρὰ γὰρ ὄντα, πρῶτον ὑφ' ἡμῶν θερμαινόμενα, ὥστε ἀντιθερμαίνειν ἡμᾶς. δῆλον τοίνυν ὡς ἐν τῇ ῥιπίσει μετακινήσει τοῦ σώματος ὁ ὑφ' ἡμῶν θερμανθεὶς ἀὴρ· καὶ ἕτερος πρὸς ἀθέρμαντος, ψυχρὸς ἡμῖν φαίνεται· καὶ τοῦτο γίνεται κατ' ὀξυδολήν. Διὰ τί τὰ ριδ κινούμενα ἕλκει ἐν τῇ χειρὶ τὸ ὀφθαλμοῦ, καὶ ἀπουλοῦμενα, λεῖα καὶ φαίνεται· τὰ δὲ ἐκτὸς τῆς χειρὸς ἐν τῷ μέλανι, οὐκέτι; [φημὶ] ὅτι διὰ τῆς χειρὸς μόνης ἔξεισι τὸ ὀπτικὸν πνεῦμα διαυγέστατον

ὀν ϗ φωζοφδές. ἐν οὖν τοῖς λθκώμασι τῆς ὑλῆς πυκνωσάσης τὰς
πόρους τᾶ κεφαζοφδοῦς χιτῶνος, οὐκέτι ὃ ὀσφικὸν πνεῦμα διέξ-
ει, ϗὶ λοιπὸν σωαγόμθον τῷ πλήθ, [ϗὶ] καταλάμπον τὴν ὑ-
λικὴν, λθκικὴν αὐτὴν ἀποδείκνυσι. τῷ δὲ μὴ ἐξιέναι ἀφ' τῆς πύ-
ριε κνωσιν ὃ πνεῦμα τῆς ὄψεως, οὐδὲ ὁρᾶσιν. Διὰ τί τὰ ἄχνεα
ϗ θερμὸν ὕδωρ φυλάπ, ϗ χόνα τὴν ψυχράν· τουτέστι ζᾶς οὐσι-
ίας ποιότητας; φημὶ τὴν φύσιν τῶν ἀχύρων εἶ) χειὶς σαφοῖς
ποιότησι· δῆ ϗ ἄποιά τινες αὐτὰ ωεφυκηρθν. ὄντα οὖν θύχε-
ρα μᾶλλον, θᾶττον συμβαήσε), οἷς ἀὐ ὁμιλήσε, τ κεᾶσιν ἐκείνων
ἀναλαμβάνοντα. θερμαινόντα τοίνυν τὸ τ θερμοῦ ωεφσομι- 10
λίας, αὐτιθερμαίνουσιν αὐτὸ ϗὶ φυλάπουσιν. ὁμοίως δὲ ϗ ψυχθέντα
τὸν δὲ τ χόνος, ἀὐτιψύχοντα ζαὐτὸν, τηρεῖσιν αὐτὴς τὴν ψυχρό-
τη. καθάπερ ϗ ὁ κηρὸς ϗὶ ὃ ἔλαιον θύχερα ϗὶ ἄποια τυγχά-
νοντα, συμμεταβαήσον) τῇ ποιότη τῶν σὺν αὐτοῖς μιγνυμένων,
ριζ τὴν ἐκείνων ἀναλαμβάνοντα κεᾶσιν. Διὰ τί ἐν χαμαὶ τᾶ 15
ὑετᾶ παυσαμένου, τὰ ἄτρα φαιδρότερα ἡμῖν φαίνε); δῆ ὅτι τῶν
τε τῶν ἀνέμων ϗὶ τῶν ὑετῶν ὁ ωελέχων ἡμᾶς ἀὴρ ϗὶ πᾶς ὁ εἰς
ὕψος ἐπὶ τῆς κινήσεως λεωπομένος, ϗὶ ὡς ἂὐ εἴποι τις σμη-
χόμθος, δίδωσι τῇ ὄψ καθαρωτέραν ἀντίληψιν τῶν ἀτρώων σω-
μάτων, ϗὶ ἀφάβασιν θύχερᾶ ϗὶ πλείονα. δῆλον δὲ τᾶτό ὅτιν 20
ἐκ τᾶ ϗὶ ἐν καθαροῖς ϗὶ διαυγέσιν ὕδασιν ἐμβάσεσιν ἧσιν,
ὁρᾶν μᾶλλον καθαρὰ ϗὶ φαιδρότερα τὰ ἐγκείμενα σώματα· ἐν
δὲ παχέσι ϗὶ ἰλυώδεσι μηδ' ὅλως, ἢ ἀμυδρῶς ὁρᾶν αὐτά.
ριζ Διὰ τί πολλάκις ἐν τῷ ὄρθ φείπομθν; δῆ ὅτι χολὴ θριμβα
συῤῥέβα, ϗ δάκνβα τὴν ὀσφδοχὴν κύστιν ἐρεθίζ, ϗ πρὸς τὸ σῶμα 25
διεγείρ ωεὸς συμπάθειαν τ μοίρ, ϗ τὴν ἀποκριτικὴν δύναμιν
μετείως ωεφοδηέαζ, ϗ ποιᾶν τὴν λεγομένην φείκλυ. τᾶτο δὲ
πάθοιτι μάλιστα ωαῖδες· εἰσὶ γὰρ δῆ τὴν ἀδηφαγίαν ωεπωμα-
τικώτεροι.

ψυχώτεροι. Διὰ τί ὀν νυκτὶ μᾶλλον αἱ ὀδυνώδεις σφοδρύνονται; ριη
δῆπου ἡ ψυχὴ καθ' ἑαυτὴν ὁλόκληρος οὖσα, καὶ μηκέτι καθ' ἕτερα τὰς ὄψεις καὶ τὰς ἀκοὰς καὶ γεύσεις καὶ τὰς λοιπὰς αἰσθήσεις ἐνεργοῦσά τε καὶ προσελκομένη πρὸς τὰς ἔξω προσβολάς, πλέον ἀντιλαμβάνεται τῶν σωματικῶν παθῶν καὶ τῶν ἀνθρωπίνων αἰσθησιν. ὀλίγαι γὰρ ὀν νυκτὶ γίνονται ψυχικαὶ ἐνέργειαι· ἀναπαυομένου, καὶ λογισμός. ὅτι δὲ ὅλη τὰ ἐκτὸς ἐλκομένη ἡ ψυχὴ ἧττον ἀντιλαμβάνεται τῶν τὰ σώματος παθῶν, δῆλον ὀκ τὰ πένθη καὶ τὰς νόσους καὶ τὰς λοιπὰς προσβολάς, τὰς ἀπὸ τῶν φίλων ὁμιλίας καὶ διηγήματα καὶ φιλοσοφίαν καὶ τὰ μαθήματα τῶν παρόντων τὰ πάθη. γίνωσκε ὃ τι μὴ φύσιν πρὸς τὰς οἰκείας ἐνεργείας ἔλαττον ἐνεργεῖν ὀν ἡμέρᾳ· λέγω δὴ τὰς πέψεις τῶν ἐδεσμάτων, καὶ τῶν χυμῶν τὰς μεταβολάς, καὶ τὰς ἐξαιματώσεις, καὶ ἀναδόσεις, τὰς θρέψεις, τὰς προσφύσεις, τὰς ὁμοιώσεις, καὶ τὰ προσαπλήσια· τὸ δὲ ψυχὴν μᾶλλον ἐνεργεῖν πρὸς τὰς ἰδίας ἐνεργείας, τὰς πέντε αἰσθήσεις καὶ κινήσεις τὸ μορίων, καὶ πρὸς φαντασίαν, καὶ λογισμὸν καὶ μνήμην· ὀκ δὲ τῇ νυκτὶ, ὃ ἀναγκαῖον, μᾶλλον μὲν θραῦσι τὴν φύσιν ἐπ' ἔλαττον ἢ τὴν ψυχήν. Διὰ τί αἱ ὕελοι ὀν τῷ χειμῶνι, θερμοῦ σφό- ριθ
δρα πίνος ἐμβληθέντος, ῥήγνυνται; ζητοῦσι πολλοὶ ὀκ τὸ προέχοντος κέκτηται ψυχρότητα πρὸς τὸ ἑαυτῶν σῶμα. ἐπὰν οὖν μὴ προθερμάναντες, ἐμβάλωμεν θερμὸν ἄχρι ὕδωρ ἀθρόως, δῆλον ὡς ἀναγκαίαν τὴν ψυχρότητα διώξεν αἰὴ θερμότης. καὶ λοιπὸν αὕτη μὴ τὸ παθεῖν μάλιστα ἀθρόως φεύγουσα, ῥῆξιν ἐργάζεται τῷ ὑέλῳ σώματι [εἰ] δώσομεν δὲ τὰς πόρους τῶν σωμάτων τῆς ὑέλου· καὶ πρὸς τὴν ὄψιν καὶ τὰς ἀκοὰς ἀόρατοι ὦσιν, ἀλλ' οὖν γε πρὸς αὐτὰς τὰς ἀληθείας καὶ τὴν φύσιν, προϊέναι τινα λεπτομερέστατον ἀέρα. οἱ δὲ φασι τὸ ψυχρὸν ἄχρι ἀποξηραίνειν καὶ ἀποσκληραίνειν τὸ σῶμα τῆς ὑέλου, ᾧ τὸ ὁμοίως λεπτομερέστερον ἢ τοι ὑγρὸν ἢ ἀέρα ἐκθλίβεσθαι

ρπ in vitro

καὶ σκυρωτίζεσθαι, καὶ ὅτως ὀπτὰ δόξον γίνεσθαι τοῖς ῥῆξιν καὶ
» κλάσιν· καθάπερ καὶ τὰ ξηρόταλα τῶν ξύλων. ὅτω γὰρ καὶ Ἱπποκρά-
» της ἔλεγε τὸ ψυχρόν, φλεβῶν ῥηκτικόν. τὸ οὖν ἄγαν θερμὸν, δύσι-
σχυν τοιοῦτον τὸ σῶμα τῆς ὑέλου, ἔτι πλέον αὐτὸ καταξηραῖνον, ῥῆξιν
καὶ κλάσιν αὐτῷ χαρίζεται. ἐὰν μή τοι τοῖς μαλακτοῖς τοῖς θερ- 5
μαινομένοις συμμέτρως, οὐδὲν πείσεται· καθάπερ καὶ οἱ ἀθληταὶ μέλλον-
τες παλαίειν, ἐλαίῳ τοῖς μαλάσσονται· τοῖς δὲ τῶν παιδοτριβῶν· καὶ
οἱ φωνασκοὶ δὲ τοῖς ἀγωνίζοντες τοῖς μαλακτικοῖσι τὰ ἀναπνευστι-
κά· καὶ γὰρ ἡ ψύξις δύσκολα τῶν πόρων ἀναπέτασαι, φύσει αὖ δύ-
χερῶς μετὰ τοῦ πνεύματος. καὶ τὸ μαλακὸν τῆς ὑέλου, εἶχεν τῇ θερ- 10
μότητι, ταχέως θλάσιν οὐκ ὑφίσασαι. ὅτι δὲ πόρους ἔχει ἡ ὕελος,
δηλοῖ καὶ τὰ ὀστράκινα τῶν ἀγγείων. ὁ γὰρ τοῖς θερμῷ τὸ ἐμβαινόμε-
νον ὕδωρ ὀξύδροι, ἐὰν μὴ πιανθῇ. ἔστι δὲ καὶ καπνὸν ἰδεῖν ὀξύοντα διὰ
τοῦ σώματος τῆς ὑέλου κατὰ τὰ χνοῶνα, ἐπὰν ἐμβαίνῃς θερμὸν ὕδωρ.
καὶ τὸ κίτρεον δὲ ἔξωθεν τοῖς στεγόν, καὶ θλαστόν, τοῖς κεράμοις ἔνδο- 15
ρκ θεν ὄντι, τῷ ἑαυτοῦ δίδωσι ποιότητα. Διὰ τί τὰ παιδία, καὶ μά-
λιστα τὰ βρέφη, πίπτοντα κατὰ τῆς γῆς, οὐ ταχέως κλᾶται, καθάπερ
ὑδρες; [λέγω] ὅτι διὰ τὸ μαλακὸν τοῦ σώματος εἴκοντα τοῖς ἐ-
δάφεσι τῆς γῆς, ἐκλύουσιν αὐτῆς τὸν τόνον καὶ τὸ σκληρὸν τοῖς τὸ μη-
κέτι δρᾶν. οἱ μὲν τοι ἄνδρες, σκληροσώματοι τυγχάνοντες, τοῖς αὐτὶ- 20
βαίνουσι τοῖς σκληροῖς τῆς γῆς, ἢ λίθῳ τινὶ, τοῖς πάσιν τῆς πληγῆς ὀπτι-
τείνοντες, ἀναγκάζουσι δρᾶν τὸν λίθον εἰς αὐτὸς, ὡς σκληρότερον.
τῷ λόγῳ τούτῳ καὶ ἀσύγκλος πίπτων οὐ ῥήγνυται. ὕελος μὲν τοι οὐκ
ἔφραττον, ἢ τι τοιοῦτον σῶμα σκληρὸν, πίπτον κλᾶται. καὶ ἐνθένδε
ὁρμώμενος καθ' ὁμοιότητα λέξεις ἄν, καὶ διὰ τί καὶ κίνησις ἀνέμου 25
σφοδρὰ δρυῶν μὲν καταβάλλει, κάλαμον δ' οὐκέτι· διότι δρυὸς μὲν,
ὡς σκληρᾶς καὶ ἰσχυρᾶς καὶ μεγέθης, ἀντιβαίνουσα τῷ ἀνέμῳ, τοῖς
τούτου δυνάμεν ὀπτείνει· κάλαμος δ', ὡς μαλακὸς καὶ κοῦφος καὶ
μικρὸς,

μικρὸς, εἰκὼν τῇδε κἀκείσε τῇ πνοῇ, τ῀ πνεύμου τ῀ δυνάμιν ἐκλύῃ. τὸ τῷ τῶ λόγῳ καὶ ἀθλητὴς, δυσὶ δ' ἀγώνων μιᾷ τῶ δυσὶ ἀγωνιεῖται, τῷ δυνάμιν αὔξῃ τοῦτου· ποσῶς δὲ εἰκὼν καὶ συμφερόμενον αὐτὸν τῇδε κἀκείσε, ῥᾴτιον ἀπεκλύῃ τ῀ τόνον αὐτοῦ. Διὰ τί τὰ βρέφη μέ- ρκα
λοις ἀκούοντα ῥᾳδίως τ῀ ἐφῴδων, κλαυθμυρίζοντα μᾶλλον, ἧσυχάζῃ· ἐγειρόμενα δὲ, καὶ καθεύδῃ; δῆλον ὅτι σειομένοις ὅμοιόν ἐστι μουσικὴ, καθάπερ καὶ πᾶσα ὀπτικὴ μίμησις καὶ τέχνη, τῇ ψυχῇ, ὥσπερ καὶ θερμότης ἔμφυτος τῷ πυρί· καθὼς καὶ ὁ Πλάτων ἔφησε ταῖς ὀπτικὴμασι δύναμίν τινα τῆς ψυχῆς εἶναι), καὶ διδακτικάς. ἀκούσασα οὖν ἡ ψυχὴ τ῀ τοιῶνδε μέ- »
λοις ῥᾳδίως τῶν μελιζόντων, συμμιμησκομένη μᾶλλον διαλύῃ ἧσυχάζειν τὰ βρέφη· θελγομένη δὲ, καὶ εἰς ὕπνον αὐτὰ καταφέρῃ. ἀμόλυβος μὲν γὰρ ὅσα σώματος, ταῖς ὀπτικὴμασι εἰλικρινῆς ἔχῃ· μολυβδαῖα δὲ ἐν σώματι, ὥσπερ εἰς λήθην μετείναι αὐτῶν ἔρχεται).

Διὰ τί τὰ βρέφη αἱ ἐφοὶ ῥᾳδίως ὕπνον βέπουσαι, κινοῦσιν αὖθις; ρκβ
ῥᾳδίως δ' τὰς χυμοὺς ἕνεκα τ῀ κινήσεως χρόνου κινῆσαι τ῀ ἐγκέφαλον. τέλειοι μὲν τοι τοῦτο πάσχειν οὐκ ἀνέχονται. Διὰ τί τῶν ἄγαν ρκγ
μεθυόντων ἔνιοι διπλᾶ βλέπουσι; δῆλον ἕνεκα τῆς πολλῆς ὑγρότητος, οἱ μὲν τῶν ὀφθαλμῶν πλησιόμενοι, κατ' ὀ πλέον ἢ ἔλαττον, καὶ χαλαροὶ γινόμενοι, διαφέρουσι τὰς ὀφθαλμούς· τ῀ μὲν, ὅτι ὀ ἄνω, τ῀ ὄ, ὅτι ὀ κάτω· καὶ ὅταν λοιπὸν αἱ τῶν ὀφθαλμῶν ἀκτῖνες, οὐκ εἰς τ῀ αὐτὸν ἅμα τόπον συμβάλλουσιν, ἀλλ' εἰς διαφόρους τόπους καὶ σώματα· καὶ ὅταν ἕκαστος τῶν ὀφθαλμῶν ὁρῶν ἰδίᾳ, διπλοῦν ἕκαστον ἀφορίζεται. ὅτι ὃ τοῦτο δηλήσεται ἐν ἀρχῇ, δῆλον ἐκ τ῀ καὶ τὰς τῷ δακτύλῳ τ῀ ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν θλίβοντας τε καὶ ὠθοῦντας ὅτι ὀ ἄνω, διπλᾶ πάντα διαλαμβάνειν ὁρᾷ.

Διὰ τί οἱ ἐκ φύσεως γραβοὶ, διπλᾶ οὐχ ὁρῶσι; δῆλον τὸ παρα- ρκδ
σκευάζειν τῶν ὀφθαλμῶν οὐκ ἔχουσιν ὅτι ὀ ἄνω καὶ κάτω, ἀλλ' ὅτι ὀ δεξιὸν μέρος καὶ ὀ ἀριστερόν· καὶ πάλιν οἱ ὀφθαλμοὶ κεκτη-

μθύοι τὼ αὐτὼ θέσιν, φημὶ δὴ τὼ ἐπ' ἀὐθείας, ἔχοισι ζὰς δύο ἀκτῖνας ἑαυτῆ εἰς ἓν σῶμα συμπιπτούσας· καὶ ὅτω μίαν χροιὰν καὶ ποιότητα τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀναφέροισι πρὸς αὐτίληψιν αὐτῆς.

ρκε Διὰ τί τὰ ἡδάσκοντα παιδία ζαγᾶ πρεῖ ιδ ἔτος; ὅτι τότε ἡ ζοιχοῦσα τὰ ἀνθρώπινα σώματα φύσις, πολλῷ καὶ ἀνθρώπινα μεταβολῷ ἐργάζεται τὴν ἡλικίας. τίσις γὰρ τῶν λεγομένων, ἢ ἐνέργεια. θεωρεῖν γὰρ πάρεσι τὰ μὴ θηλέων, τὰς μαστοὺς αὐξανομένους, ἀφ' ἧ τὰ γάλακτος σπαγωγήν· ἔτι γε μὴν καὶ τὰς περὶ τὸ ἰσχίον τόπους, ἀφ' ἧ τὰ τῆς βρέφους πορθαμονά. τὰ δὲ ἀνδρῶν, θώρακα καὶ ὤμους, ἀφ' ἧ τὰ τῶν ὑπτιπτομένων βαρέων σωμάτων κομιδή· διδύμους δὲ, ἀφ' ἧ τὰ τῆς σπέρματος ἐκπέτεξίν τε καὶ μονήν· ὃ δὴ αἰδοῖον, ἀφ' ἧ τὰ τῆς σπέρματος ἀνθρώπου ὁδόν. ἀνρώσεται δὲ αὐξῆσις καὶ ὁ πᾶν σῶμα· ὡς δηλοῦσι καὶ νόσων μεταβολαὶ καὶ λύσεις γενόμεναι πρεῖ ιδ ἔτος· καὶ ἡ τῆς φωνῆς δὲ ζαχύτης, ὃ πρόσαγορεύεται βραχὺ ζαγᾶν, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ζάγων ὕπως κραζόντων. ἐν γὰρ τῷ ἀνρώσεσθαι καὶ τὴν ζαχεῖαν ἀρτηρίαν ἐξ ἀρχῆς, συμβαίνει, τὰ μὲν αὐτῆς μᾶλλον, τὰ δ' ἧττον ἀνρώσεσθαι, καὶ ὥσπερ ἀνώμαλον αὐτῆς τὸ σῶμα κατὰ τὴν ἔνδον ὑπόφασιν ἐκ ἀρχῆς ἄγει καὶ τὸ λάρυγξος. τὸ δὴ πνεῦμα διὰ τῶν μερῶν τούτων ἐξιὸν, καὶ ὥσπερ πρόσκοπον διὰ τὸ ἀνώμαλον τῆς ὁδοῦ, καὶ τὴν φωνὴν ἀνώμαλον ἐργάζεται, καὶ ζαχεῖαν καὶ βραχεῖαν. τοῦτο πάσχοισι καὶ οἱ ῥαμαλιαθέντες ὑπὸ τῶν καπάρρων, τὴν ζαχεῖαν ἀρτηρίαν. ἀπὸ γὰρ τῆς ῥαδισάσης ὑγρότητος ὁ ἔνδον λῖπος ὑμῖν ἀνωμάλως πλησιάζει, ἀνώμαλον καὶ τὴν ἔξοδον τοῦ πνεύματος ἐργάζεται. τοιαύτην ἴαδι καὶ τὴν τῶν ζάγων ζαχεῖαν ἀρτηρίαν καὶ τὸ λάρυγξα, διὰ ὑγρότητα πλείω· καὶ τὰς ἔλαιον πλέοντας πίνοντας. τὰς μὲν τοι διὰ συνεχεῖς καὶ συντόνους κραυγὰς διὰ ξηρότητα τῆς ζαχείας ἀρτηρίας, ἀνώμαλον καὶ τὴν φωνὴν ἔχειν νόμιζε· γεγάνων μὲν τοι καὶ τῶν ζαχυφώνων ὀρνέων αἱ ἀρτηρίαι, γεγάνασι

σιν ἐκ φύσεως διὰ ὅλου βαχεῖαι. μετὰ δὲ τῆς ἥβης ἔτος παίδων ὁ βαγᾶν παύεται λοιπὸν, τῆς βαχείας ἀρτηρίας ἀβαπτίστου δύρωπείσης τελέως, καὶ τὴν φύσιν ἀπολαβούσης ὁμαλότητα.

Διὰ τί ὁ ἔλαιον πινόμενον, ἔμετον ποιεῖ καλεῖται, καὶ μάλιστα ρκς
ξανθῆς χολῆς; διότι χυῶδες ὂν καὶ ἀνωφερὲς, ποιεῖ καλεῖται τὰς βλεφαρίδας ὅτι τὸ στόμαχον, μετεωρίζον αὐτὰς καὶ οὐκ βαρυνόμενος, ἐπειρᾶται ἀποκριθῆναι δυνάμενον ποιεῖς ἔμετον, μάλιστα δὲ τὴν ξανθὴν χολὴν, ὡς χυώδη καὶ λεπτομερῆ τυγχάνουσαν, [καὶ ῥᾷον ὅτι ὁ ἄνω νέουσαν.] ὅτι δὲ ὁ ἔλαιον δυνάμενον ἀνωφερὲς ὄντι, σαφὲς τῇ ἐνεργείᾳ. μιγνύμενον γὰρ ὑγρῷ τινὶ, βέλτιον ποιεῖς τὴν ἄνω χώραν. Διὰ τί ὁ ἔλαιον ρκζ
μόνον τοῖς ὑγροῖς οὐκ δυναμίγνυται; διότι γλίσχρον ὂν καὶ πνευμάτων ποιεῖς ἑαυτὸ, ἃ δυνάμενα κατατέμνεται εἰς ἄτομα μόρια, καὶ συμμίγνυται τοῖς λοιποῖς ὑγροῖς. ὅθεν οὐδὲ τὴν χόμενον, θᾶττον διαδυνόμενον ταύτῃ. Διὰ τί ἔλαιον μὴ καὶ ὕδωρ, ἐκ τοῦ κρύος πήγνυσι. ρκη
Σκέπει δὲ οἶνος, ἢ ὄξος, ἢ γάρος; ὅτι ὁ μὲν ἔλαιον, ἄποιον ὂν, καὶ μᾶλλον ὑγρὸν, ταχέως ψύχεται, καὶ ὅτω σφοδρῶς, ὡς καὶ πήγνυται τὴν ἄκρα ψύξιν. ὁ δὲ ὕδωρ, αὐτόθεν ψυχρὸν ὂν, ῥᾷον ἑαυτοῦ ψυχρότερον γινόμενον, πήγνυται. ὁ μὲν τοι γάρος, ὡς λεπτομερὴς καὶ θερμὸς, ἅτε ταχέως ψύχεται. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ὁ οἶνος. ὁ δὲ ὄξος, ὡς λεπτομερέστερον, διὰ τὸ μὴ πῆξιν. Διὰ τί τὰ ἀναλία κατὰ ποιότητα ὁ ρκθ
αὖθ᾽ ὁρῶσι; καὶ γὰρ ὁ ψυχρὸν, πήγνυσι ὁ ὑγρὸν· καὶ ὁ θερμὸν, ὁμοίως. ὅτω γὰρ καὶ χιὼν, καὶ ζωμὸς, πήγνυται διὰ τὸ ψυχρότητος· καταπλάσματα δὲ, καὶ λίθοι ἐν κύστει, διὰ θερμότητος. φημὶ ὅτι κατὰ μῆκος καὶ μῆκος ἐνέργειαν. ὁ μὲν γὰρ θερμὸν, τῷ ἐκδόσκειν καὶ διαπνεῖν τὸν πολλὸν ὑγρότητα· ὁ δὲ ψυχρὸν, τῇ πυκνότητι πιλεῖν, ἐκθλίβει τὸν ὑγρότητα· καθάπερ καὶ ἀσκὸς διὰ τὸ χρῶν θλιβόμενος, ὁ ἐν τοῖς πόροις ὕδωρ ἀποδιήθει. Διὰ ρλ
τί πολλάκις ῥῖγος ἐπαύσατο, φοβερὸν πινὸς ἢ κτύπος ἠκουσθὲν κατὰ

ὑπισημασίαν τῷ πάχονλι, ἢ ὕδατος ἀθρόως ῥιφέντος; διότι πολλάκις τῷ χρόνῳ, τῶν χυμῶν πεφθέντων καὶ λεπτυνθέντων, ἡ φυσικὴ θερμότης πᾶσα σφοδρῶς καὶ ἀθρόως ἀπὸ τῶν δέρματος ὑπὸ τὸ βάθος φεύγουσα, τὸ νοσῶδη χυμὸν ἐξαναλίσκει καὶ διαφορᾶ. τοῦτο δὲ ποιεῖ καὶ ἡ θηριακὴ καὶ τὰ πλῆσα τῶν θερμῶν καὶ ξηρῶν εἰδῶν, ρλα ὐκαίρως καὶ μετὰ πότιν λαμβανόμενα. Διὰ τί οἱ τρεφόμενοι πολλὰ μᾶλλον τῶν σιτηθέντων, καταπίνουσιν; ὅτι ἀναλίσκουσι τὸ ψυχικὸν ἐν ἐγκεφάλῳ πνεῦμα, παραίνεσθαι καὶ εἰδέναι σὺν τοῖς ὑγιεῖς. καὶ τοῦτο λοιπὸν ἀνεπιτήδειον γινόμενον τοῖς ὑποδοχῆς ψυχικῆς δυνάμεως, αἰσθητικῆς καὶ κινητικῆς, οὐκ ἐᾷ φέρεσθαι τοῖς τε μυσὶ καὶ τοῖς νεύροις ἐνεργεῖν. καὶ λοιπὸν ὅτως τὸ βάρος τοῦ σώματος μὴ ὀχούμενον καὶ ἀναβαστάζόμενον ὑπὸ ψυχῆς, κάτω φέρεται, τοῖς ἰοῦ καὶ τοῖς νεύροις ἔχει. Διὰ τοῦτο ὁ καὶ σκότος ὁρῶσι, τοῦ τεθολῶσθαι τὸ ὀπτικὸν αὐγοῖς πνεῦμα, καὶ ἀνομοίως ταῖς λοιπαῖς αἰσθήσεσιν ἐνεργεῖν. ὅτι δὲ τῶν κατ' ὀλίγον ἐπιζομένων πλείονα φρέφεσθαι, τοῦτο εὐλογίως γίνεται, τοῦ τοῖς σιτηθῆναι μὴ ξενίζειν τὸ φυ» χοῖς μετὰ φύσεως, ἀλλ' ὡς οἰκεῖσθαι. τοῦ γὰρ ὁ κατὰ» βεβαίως καὶ συνεχῶς γινόμενον, [λανθάνον τοῖς αἰσθησιν, καὶ πολὺ» γινόμενον,] οὐκ οἶδεν οὐκέτι ξενίζειν, διὰ ὁποιῶν τῶν ἀντιλήψεων ρλβ » μεταλαμβανόντων. Διὰ τί τὰ ὑέλινα κάτοπτρα λάμπουσιν ἀνδρῶν ὅτι ἔνδοθεν αὐτὰ χείροις καταπίπτω. πέφυκε δὲ αὐτὸ ἡ φύσις διαυγής· καὶ τῇ ὑέλῳ δυναμιγνυμένη, λαμπρᾶς ὄψη, πλέον διαυγάζεται· καὶ ταῖς ἰδίαις ἀκτῖσιν ἀφ' ὧν πόρων τῆς ὑέλου διαπέμπουσα, διπλασιάζει ὁ ὑπὸ πολῆς καὶ ἐκτὸς τοῦ σώματος τῆς ὑέλου καὶ ὅτως γίνεται σφόδρα λάμπουσα. [τῶν δὲ ποιοτήτων αἱ μὲν, ὅλως εἰς βάθος διαπέμποισιν ἑαυτῶν τὴν ποιότητα, ὡς λευκότης, καὶ μέλαν, καὶ πυρρόν, καὶ τὰ ὅμοια· αἱ δὲ, εἰς βάθος διαπέμποισι τὴν ἑαυτῶν ποιότητα κατ' ἀλλοίωσιν, ὡς ψυχρότης, ὑγρότης, θερμότης,

μότης, ξηρότης· ὅθεν καὶ τοῖς ἀφ' ἡδὰ φιλοσόφοις καὶ ἰατροῖς δρασικαὶ λέγειν ποιότητες, τοῖς ἀντιδιαιρολιὼ καὶ σύγκρισιν τῶν τοιφρημένων.] Διὰ τί ὅτι τῶν κατόπτρων καὶ τῶν διαφανῶν ὑδάτων, ρλζ ἑωρῶμεν ὁρῶμεν; ὅτι ἡ ποιότης τῆς ὄψεως ἀπιοῦσα τοῖς τὰ λαμ-
5 τοῖς σώματα, πάλιν κατ' ἀνάκλασιν ἔρχεται ἀφ' ἃ τῶν ἀκτίνων τῶν ὀφθαλμῶν τοῖς τὸν ἑαυτῆς θέαν. ὅτι ὁ ποιότητες ἀπιᾶσι τὰ τοῖς σώματα, καὶ οὐδὲν ἄτοπον, δηλοῦσι καὶ οἱ τοῖς τὰ δένδρα τοῖς μανθάνοντες, ὠχρὰν τὸν ὄψιν ἔχοντες, τῷ τὸν ὠχρὰν ποιότητα τῶν χλωρῶν φύλλων ἀπίεναι τοῖς ὸ τοῖς σωμα. ὁμοίως ὁ καὶ
10 τοῖς ὸ ῥέον ὕδωρ ἀπιοῦσα, χλοερὸν αὐτὸ δείκνυσι. Διὰ τί τὰ ρλθ καθαρὰ τῶν ἀγγείων, καὶ οἱ ὑγιλόταβοι τόποι καὶ κρημνοί, ποιοῦσι καὶ ἀντιπέμποισι τὰς φωνὰς ἦχον; ὅτι καὶ τὰ χοεία ταῦτα κατ' ἀντιμάκλασιν τὸν πληγὸν ἀναπέμπουσα, τ ἦχον ποιοῦσι. ἡ γὰρ φωνὴ πλήττει τ ἀέρα· ὁ δὲ ἀὴρ, τ τόπον· καὶ ὅσον μᾶλλον πλητόμενος
15 πλήττῃ, τοσοῦτον καὶ τ ἦχον σφοδρότερον συμβαίνει γίνεσθαι. τὰ δὲ ὑγρὰ τῶν χοείων, ὡς ὑπὸ μαλακώτερα τυγχάνοντα, τῇ πληγῇ εἴκοντα, καὶ σκλύοντα αὐτὸν, τ ἦχον οὐκ ἀποτελεῖ. τοῖς ὁ ποιὸν καὶ ὸ ποσὸν τῆς φωνῆς καὶ τ πληγῆς, καὶ ὸ ποιὸν καὶ ὸ ποσὸν τῶν ἠχου ἀναποτελεῖται. κακῶς δέ τινες ὡς δαίμονα τ ἠχὼ μυθεύ-
20 σιν εἶ). οἱ δὲ φασι τ Πᾶνα πεφιληκέναι ταύτην· ὅπερ ψεῦδος. ἀνὴρ γὰρ τις γέγονε σοφὸς, ὅστις τοῖτος ἐπόθησε καὶ ἐπεζήτησε μαθεῖν τὸν αἰτίαν τῆς ἠχοῦς. καὶ ὡς ὑπὸ οἱ φιλοσοῦντες καὶ μὴ τυγχάνοντες, διεφθορεῦσιν, οὕτω καὶ αὐτὸς τοῖς τῆς λύσεως ἐδυσχέραινε· καθάπερ καὶ ὁ τοῖτος Δύρων Ἐνδυμίωνα τ δρόμον τῆς σελήνης, ἀγρυ-
25 πνῶν τὰς νύκτας, καὶ τοῖς ἐχων αὐτῆς τῷ δρόμῳ, καὶ ζητῶν τὰς κινήσεις, τὰς ἡμέρας ἐκάθευδε. μυθεύουσιν οὖν τὸν σελήνην ποθῆσαι τοῦτον, καὶ ἐλθεῖν τοῖς αὐτὸν καθεύδοντα, καὶ ὡς ὑπὸ δεδωκέναι ἑαυτῆς τὸν λύσιν τῆς αἰτίας τῷ φιλοσόφῳ. Φασὶ ὁ αὐτὸν

καὶ ποιμένα, διότι τοὺς ἐρήμους καὶ καθαροὺς τόπους καὶ ὑψηλοὺς, ἐώσας ταύτης τιὼ κίνησιν. πυκνίδα δ' ἔχοντα, διότι τοὺς ὑψηλοὺς τόπους μᾶλλον τὰ πνεύματα· ἢ ὅτι τιὼ ἁρμονίαν ἐζήτησε τῶν χημάτων. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Περμηθεὺς σοφός τις ὤν, καὶ ζητῶν τιὼ αἰτίαν τοῦ ἀστρώου ἀετοῦ, καὶ τιὼ φύσιν καὶ τιὼ δίκην, [καὶ] τῇ ὀπτικῇ μίᾳ τοῦ μαθεῖν κατεσθιόμενος, ἐπαύσατο, τοῦ Ἡρακλέους αὖθις τὰ ἐπαποροῦμενα λύσαντος τῇ οἰκείᾳ σοφίᾳ. Διὰ τί ὁ ὕδωρ ὁ ἰσάριθμον, ὀπτικῶς ὄν, καὶ μὴ εἰς βάθος τῆς γῆς, λίθου ῥιπομένου κατ' αὐτοῦ, πολλοὺς κύκλους ποιεῖ; [φημὶ] ὅτι τῇ τάσει τῆς βολῆς ἀποδιώκει πρόσω ἀφ' ἑαυτοῦ τοῦ σώματος ὁ λίθος ὁ ὕδωρ πόρρωθεν· καὶ ὅταν γένηται κύκλος, τῷ ἰσοδιαμέτρῳ καὶ ἰσοτίμῳ εἶναι τιὼ τάσιν τῆς βολῆς. Διὰ τί τιὼ μεγίστην τάσιν, καὶ μείζων ὁ κύκλος. καταβαίνων ὁ ἄχει τῆς γῆς ὁ λίθος, καὶ διὰ σωμάτων τῷ σώματι ὁ ὕδωρ, καὶ ὁ ἑξῆς, εἰκότως πολλοὺς ἐργάζεται κύκλους. τοσοῦτον γὰρ ὁ ὀπτικὸς τοῦ ὕδατος κινῶν, διίστησιν· ἔπειτα καὶ ὁ σωλὴν καλιὼν ὅτι ὁ βάθος, καὶ διαχωρίζων πάλιν ὁ ὕδωρ, ἕτερον ποιεῖ κύκλον. καὶ τοῦτο καὶ διαδοχιὼ γίνεται, μέχρις οὗ ὁ λίθος στῇ καὶ ἠρεμήσῃ. τῷ δ' ἐκλύεσθαι τιὼ τάσιν τοῦ λίθου καλιόντος κατ' ὀλίγον, ἐπιόντας, τὸν μεταγενέστερον κύκλον τοῦ πρὸ αὐτοῦ μικρότερον γίνεσθαι, διὰ ὁ καὶ ἐκτὸς τοῦ λίθου μὴ ὁμοίως διίστασθαι καὶ τιὼ πλησιὼ ὁ ὕδωρ. Διὰ τί τὰ γέλωτα πολλοὶ νομίζουσιν ἐκ τοῦ καλιῶς γίνεσθαι, φάσκοντες ὅτι τῶν σκιρρωμένων καλιῶν, μὴ ὁμοίως τὰς πάροδους γελᾶν, ὡς ὅτι τὰ ἐῤῥωμένα, ἀλλὰ μᾶλλον κατηφεῖς εἶναι); [φημὶ] ὅτι καὶ ὁ συμβεβηκὼς ὁ καλιὼν καὶ ἀκυρίως ἐστὶν αἴτιος τοῦ γέλωτος. ἐὰν γὰρ ἡ ἐῤῥωμένος, ἕλκει ἐκ τοῦ πάντος πνεῦμα τὸ ῥυγῶδες καὶ μελαγχολικὸν χυμόν· καὶ ὅταν καθαρὸν καὶ λεῖον ὁ αἷμα ἐν ὅλῳ τε τῷ σώματι, καὶ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ, καὶ φύσιν καὶ ψυχιὼ, καὶ ὥσπερ οἶνος διαφαίνῃ τοιούτους, καὶ εἰς διάθυμίαν ἄγει.

ἀγλ. ἀπὸ ὃ τούτης, ὁ γέλως κινῆται. Διὰ τί αἱ ἡμίονοι ὑ τί- ρλζ
κλουσιν; ὅτι ἐκ διαφόρων εἰδῶν ζώων σπερμάτων. καὶ ἡ τῶν διαφερόντων κῦ κρᾶσιν καὶ φύσιν σπερμάτων μῖξις, ἕτερόν τι γλυκᾶ ποιεῖ ὃ πρότερον, καὶ τὸ τῶν γλυκαινόντων ἀφανίζει φύσιν. καθάπερ καὶ λευκοῦ καὶ μέλανος μίξις ἀφανίζουσα τὸ ἄκρων ὃ χρῶμα, τὸ δὲ χροιὰν ἑτέραν τοῦ τε μᾶλλον καὶ ἧττον ἀπεργάζεται. ἡ γλυκεῖα τοίνυν κρᾶσις, ἡ φανεῖσα, καὶ τῶν εἰδῶν ἡ ὀπτικὴ δότης.

Διὰ τί οἱ ἐκ γλυκέος κωφοί, καὶ δύσαλοι; δῆλον ἄρα ὅτι οὐκ ἦκουσαν, ρλη
ὐ δυνάμενα λέγειν καὶ ἐκφέρειν. τῶν δ' ἰατρῶν τινές φασιν, ὅτι μία
συζυγία νὑρων ἐστίν, ἐρχομένη πρός τε γλῶσσαν καὶ ὦτα, καὶ ἀνάγκη συμπάσχειν ἅμα. οἱ μὲν τοι ἐκ πάθους κωφοί, ὐ πόντες ἄλαλοι. ὃ γὰρ νὖρον μόνον πέπονθε ὃ ἀκουστικόν. ὁμοίως καὶ οἱ ἐκ πάθους ἄλαλοι, οὐκέτι [καὶ] κωφοί· τοπικὴ γὰρ ἡ τῶν νὑρων τῆς γλώττης πῆσις. Διὰ τί πολλοὶ νηστεύσαντες μετὰ τὸ ἔμφυσῶ ρλθ
ῥιγοῦσιν; ὅτι τῇ βραδυτῆτι τὸ ἔμφυσᾶν ἐκγελούμενοι, σφιμικῶ χυμὸν σωρεύουσι. μετὰ ἔμφυσῶ δὲ ῶν ῥωννυμένων τὸ μείων, καὶ τὸ γελᾶν ἀποδιωκομένης παρ' αὐτὸ εἰς ὃ δέρμα, συμβαίνει ὃ ῥίγος γίνεσθαι, τὸ γελᾶν δακνόσης τὰ μέρια, καὶ ἐπομνισώσης αὐτὰ πρὸς ἀποδίωξιν.

Διὰ τί ὕες ἄνω βλέπουσαι σιτῶσι, βασταζόμεναι; δῆλον πρὸ δὲ τὰ ρμ
σῆματα τὰ ἀληθῶν ζώων, ἀεὶ πρὸς τὸ γῆν νεύουσι, τῇ δισωδίᾳ τερπόμεναι, καὶ ταύτην ὀπτιζόμεναι. ἐν δὲ τῇ ἀθρόᾳ μεταβολῇ τὸ ὄψεως ξενιζόμεναι [καὶ καταπλησσόμεναι] πρὸ τὸ πολλὸ φωτὸς, σιγῶσι πρὸ μένουσι. τινὲς δέ φασι τὸ βασκανίαν ἀρτεμίαν, ξενόπορον εἶναι, συμπίπτειν δ' ἀναῤῥόπῳ σήματι. Διὰ τί ὕες τῇ κάτω τέρ- ρμα
πονται; καὶ μὴν τοὺς ἰατροὺς, ὅτι φυσικῶς ἡδονται ταύτῃ, ἧπαρ μέγιστον ἔχοντες· ἐν ᾧ [δὴ] καὶ ἡ ὀπτικὴ δύναμις. καὶ δὲ Ἀριστοτέλης, ὅτι παχύρυγχοι ὄντες, ἔχουσι διαφορὰν μᾶλλον τὸ ὀσφρήσειν, καὶ μὴ ἀπολαμβανομένῳ τῆς δισωδίας. Διὰ τί τῶν ἑλκῶν ὑγιαζομένων, καὶ ρμβ

παυομένης τ̃ φλεγμονῆς, κινησιολογίνου); διότι λοιπὸν ὑγιαζόμενον ὅ μόιον καὶ ῥωσθέν, ἀποδιώκει τὸ λείψανον τ̃ ὡς κατὰ φύσιν χυμοῦ τ̃ ποιήσαντος τὸ ἕλκος· καὶ οὕτ̃ ἐξιὼν διὰ τ̃ δέρματος καὶ διαφορμ εούμενος, τ̃ κινησιολογίν ποιεῖ. Διὰ τί αἱ μονοπάθειαι τ̃ ὀφθαλμῶν διφθέρατραι γίνον), καὶ πολυχρονιώτεραι; Φημὶ κατ̃ διπλῶν αἰτίαν· ὅτι τε τὸ ῥεῦμα τοῖς ἕνα μόνον σεσῶσθαι τ̃ ὀφθαλμῶν· τὸ γὰρ μειζόμενον, μᾶλλον ἀεὶ ἀσθενέστερον ἑαυτ̃ γίνεται, καὶ ἧττον δραστικώτερον· καὶ ὅσῳ μᾶλλον καταμείζεται, τοσούτῳ πλέον [ἐστὶν] ἀδρανέστερον. ἢ ὅτι κινούμενος ὁ ὑγιὴς ὀφθαλμὸς, ἐν ταῖς ἐνεργείαις ἑαυτ̃, σωτηρίως ἀναλαμβάνει καὶ τ̃ νοσοῦντα συλλαμβάνεσθαι τοσαυ- 10
„ τάκις. ἐμάθομεν δ̃ μέγιστον ἴαμα παντὸς πάθους τὴν ἀπορμὴ κινησίαν ἐν τῷ ἀρχῇ. Διὰ τί δὲ βέλτιον μᾶλλον καὶ σωτηρίως καὶ σφοδρότερον ἐπὶ πάντα τὰ ἄλλα ζῶα τὰ φύονται; διότι πλείονι καὶ ποικιλωτέρᾳ, καὶ πλέον τὸ κέντρου κέκτηται δυφῆ καὶ πόμαλι· καὶ διὰ τοῦτο μὴ πέπτων αὐτὴν κατ̃ λόγον, πολὺ σωτηρίως πνεῦμα διὰ τὴν πολλὴν ὑγρότητα. τοῦτο τοίνυν ὡς λεπτομερὲς ἀγίον τοῖς τ̃ ἐγκεφάλου, ἀναλαμβάνει αὐτὸν σωτηρίως ἐπειγόμενον τοῖς ἀποκρισιν, καὶ ποιεῖν τ̃ τὰ ἁρμόν. φόφος οὖν γίνεται, τῶν διὰ φλεγμονῶν πόρων τῆς ῥινὸς τὸ πνεῦμα διαβαίνει ἀθρόως· ὡς καὶ ἀπορμὴ δὴ ἑδρας, καὶ ἐρυγὴ διὰ στόματος, καὶ φωνὴ διὰ λάρυγγος, καὶ 20
ρμε ἦχος δι᾽ ὤτων, καὶ βόρβορυγμὸς δι᾽ ἑτέρων ὁμοίως. Διὰ τί τῶν τεθνηκότων αἱ τρίχες αὔξον) καὶ οἱ ὄνυχες δοκοῦσι χρόνον τινά; διότι τ̃ ζωτικὸς ἀπομαραινομένης, τὰ κρυπτόμενα μέρη τοῦ τὰς ῥίζας αὐτῶν, γυμνοῦ φαίνον), καὶ ἀπατῶσι, καὶ φαντασίαν παρέχουσιν ὡς αὐξηθέντα. Τινὲς δέ φασιν, ὅτι κατ̃ ἀλήθειαν αὔξον). διότι ταῦτα τοῦ- 25
τωμαλικνοῦ ἔθους τ̃ γηρᾶσιν. τὰ δὲ νεκρὰ σώματα κατ̃ τὰς ἀρχὰς, εἰς τοὐπιπόμαλα πλάσα διὰ τ̃ τοῦ συνομβρίου σῆψιν ἀναλύον). ταῦτα δ̃, διά τε τῶν πόρων καὶ τῶν ἄκρων τῶν σώματος μετ̃ τὸ πνεῦ-

πνεύμασιν ἐξιόντα, τῷ τῶν εἰρημένων αὔξειν ῥύσιν. Διὰ τί ρμς
ὅπου τῶν δακτύλων τὰ χεῖρα μᾶλλον ἢ κατ' ὅπου τῶν ποδῶν, αἱ λε-
γόμεναι λεῦκαι γίνονται, καὶ κατὰ μᾶλλον ἢ τελείοις; ὅτι τῷ ῥύσιν
ἐκ φλεγματικῶν μᾶλλον περιττωμάτων ἔχουσι· τὸ δὲ φλέγμα
μᾶλλον, ὡς ἀδηφάγοις, τοῖς κατὰ πλεονάζει, καὶ ὡς ἀργοτέροις.
οἱ δὲ ὄνυχες τῶν ποδῶν μᾶλλον ἐν τῇ κινήσει καὶ ὧν περιπάτῳ, πλέον
γυμναζόμενοι, διαφορεῦσι τὰ περιττώματα. Διὰ τί ἐν τοῖς ρμζ
ποσὶν αἱ τείχες ῥᾳδίως πολιοῦνται; διὰ τῷ αὐτῷ αἰτίαν· οἱ
γὰρ πόδες ἐν τῷ συνεχεῖ καὶ συντόνῳ περιπάτῳ, τὸ καθιὸν εἰς αὐ-
τοὺς περίττωμα φλεγματῶδες διαφορεῦσιν· ὅπερ ἐστὶν αἴτιον τῆς
πολιᾶς. ἡ δὲ κόμη καὶ αὐτὴ βραδέως πολιοῦται, διότι θερμοτέρα πέ-
φυκε, καὶ ἐν τῇ συνουσίᾳ διαφορεῖ τὸ φλέγμα. Διὰ τί τοῖς ρμη
δυσθέκτοις ἡ φωνὴ καὶ ὁ λόγος βραδέως τελεῦται, τοῖς δ' ἀλόγοις
ταχέως, ἢ μὴ βραχὺ χρόνον; ὅτι ποικιλωτέρα καὶ τεχνικωτέ-
ρα, καὶ διδαχῆς μᾶλλον δεομένη· ἡ δὲ τῶν ἀλόγων, ἁπλουστέρα, καὶ
φυσικωτέρα μᾶλλον ἢ ψυχικωτέρα. Διὰ τί τὰ πλήσια τῶν ρμθ
ζώων ταῖς ὄψεσι κινεῖ, γνωρίζοντα τοὺς συνήθεις; καὶ ταῖς πλευραῖς
δὲ λέων τύπτει θυμούμενος· ὁμοίως δὲ καὶ ταῦρος. ὅτι τὸν νωτιαῖον
μυελὸν ἔχουσιν ἄχρις αὐτῆς καθιόντα, καὶ περιέχοντα ψυχικὴν δύ-
ναμιν καὶ κινητικήν. ἡ ψυχὴ τοίνυν ὅπου γινώσκεται τὸ συνήθες, ὥσ-
περ διά τινος, καθάπερ ἐπ' ἀνθρώπων, τῷ ὄψιν ἀναλαμβάνειν
κινεῖσθαι, περιπλοῦσαν τῷ ἑαυτῆς δυνάμει ἔνδον κεκρυμμένῃ,
καὶ γινώσκουσαν τὸ ὀφελοῦν. ἐν δὲ ταῖς θυμῷ τῶν λεόντων
καὶ τῶν ταύρων συμπάσχουσα ἡ ψυχὴ τῇ φύσει, πάλιν ἀναλαμβάνει κι-
νεῖσθαι ταύτῃ σφοδρῶς· καθάπερ καὶ ὅπου τῶν ἀνθρώπων ὁρῶμεν
πολλάκις ἐν ὀργῇ τὰς χεῖρας πληττόντων, ἢ μόριον ἕτερον. ἡ γὰρ
ψυχὴ τὸ βλάπτον ἀμύνασθαι μὴ δυναμένη τῷ ἀχρήματι, ἑτέρῳ
ἕτερῳ σοφίζεται τὴν τιμωρίαν, κτύπῳ καὶ πληγῇ τοῦ πάθους θερα-

ρν πνέουσα. Διὰ τί αἱ κεκαυμέναι κριθαὶ [καὶ] ξηραὶ ὅπι πασύ-
μεναι τοῖς ἕλκεσι τῶν ἵππων, σκέπει λευκὰς τείχας ὅπι τῶ ὕλῃ
φέρουσιν, ἀλλ' ὁμόζυγας ταῖς λοιπαῖς θριξίν, οἷαι ὧν πεφύκασι;
διότι ῥυπικῆς ὕσας δυνάμεως, ἀποσμήχουσι καὶ διαφορεῦσι ὃ
ὑπερκείμενον φλεγματῶδες περίπωμα, καὶ τῆ μορφῆ ἀνύχρασίας
τῆ σωματείσαν διὰ τῆ ἕλκους ἀπεψίαν καὶ τῆ μοίρα τῶν ἀνθέ-
ρνα φαν. Διὰ τί τοῖς μὲν ἀνθρώποις, ὅπι τῶν ὕλων τῆ δέρμα-
τος τείχες ἀφύονται· τοῖς δ' ἵπποις, δυσίασι; διότι ὃ δέρμα τοῖς μὲν
ἀνδράσι, πυκνότερον· καθὼς δηλοῦσιν αἱ τείχες, μαλακαὶ καὶ λε-
πταὶ τυγχάνουσαι· καὶ ἡ ὕλη τῆ δέρματος πυκνοτέρα πεφυκῦα, 10
τὰς πόρους ἀποτυφλώτης· τοῖς δὲ ἵπποις, ὡς πρὸς σύγκρισιν, ἀ-
ραιόπορον· ὡς δηλοῦσιν αἱ τείχες, παχεῖαι φαινόμεναι. καὶ διὰ
τῆτο μὴ δυνάται ἡ ὕλη ὅλοις τὰς πόρους τῆ δέρματος ἀποκλείειν.
τὰ οὖν ὑπερκείμενα καὶ σωματήματα περίπωματα, διὰ τῶν ὑπο-
λυφθέντων λεπτῶν πόρων ἐξιόντα, ποιεῖ τὰς τείχας, πηγνύμενα. 15
ρνβ Διὰ τί ὅπι τῶν ὑπὸ διψάδος δηχθέντων, καὶ δίψος ἀκατάσχετον
ἐχόντων, ἡ θηριακὴ θερμὴ καὶ ξηρὰ τυγχάνουσα πινομένη, παύει δί-
ψος, καὶ μᾶλλον ὅπι λείνει; [φημὶ] ὅτι ὕλῳ κράσεως παύει δίψος,
ἀλλὰ μᾶλλον ἀντιπαθείᾳ τινὶ καὶ λόγῳ φυσικῷ· ὃ γὰρ γινόμενον,
τοιοῦτόν ἐστιν· ἡ ἀντίδοτος ἐκ πλείων βοτανῶν σύγκειται, ἐχουσῶν 20
ἵνα συμπάθειαν πρὸς ἓν ἕκαστον μόριον. οἷς, ὃ δίκαιον ὠφέλειται
καρδίᾳ, καὶ ταύτῃ ῥώννυσι καὶ διασώζει· ὁμοίως καὶ ὃ ἀνάπειρον,
ὃ ἧπαρ· ὃ δὲ σκολοπένδριον, τῶν αὐλίων· ὃ ὀπὸ πεπερόσελινον, ὃ στόμα
τῆς χοιλίας· ὁ ὀπὸ ὕσωπος, τῶν ἐκζωκότα, καὶ τῶν πνεύμονα· ὃ δὲ ἐ-
λένιον, τὰς νεφρούς· ὃ ὀπὸ πήγανον, ὃ κῶλον· γλυκεῖα ὀπὸ, τὸν ἐγκέφα- 25
λον· ὃ ὀπὸ σέσελον, κύστιν ἀναδόχον. ἕκαστον οὖν τῇ γλυκύτητι τῆ μέ-
λιτος δελεαζόμενον, ἕλκει ὃ οἰκεῖον ἑαυτῷ πρὸς ἀσφάλειαν. ἐν οἷς
πᾶσιν εἰσὶ καὶ αἱ τῶν ἕλκεων ἀρχαὶ ἀναμιγνύμεναι, καὶ φυσικῷ ἀντι-

πάθειαν

πάθαι ἔχουσαι τοὺς ἕκαστον ἰοβόλον θηείον, καὶ φθορᾶποιὸν δυνάμιν. ἐν ἅπασιν οὖν τοῖς μορίοις καθαχερμαλιζόμθα, ὃ φθορᾶν ἀπφλῶν πάθος οὐκ ἐῶσιν ἐνεργεῖν, ἀντιμαχόμθα, καθάπερ στρατιῶται γήσιοι τοὺς περὶ πόλεως ἰδίας ὁπλιζόμθοι.

§

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ

ἰατρικῶν ἀπορημάτων καὶ φισικῶν προβλημάτων ὁ β.

Ο Ἀσκληπιὸς δῶρον, πασῶν τῶν κατὰ τὸν βίον ἡδέων ἀναφαιρέτων καὶ τιμῆ ἀξίαν. πρὸς γὰρ ἔμψυχον σῶμα καὶ λόγου μετέχον, φέρε τὸν σκοπόν· ὃ ἡ τήρησις, καὶ ἡ ἀκριβὴς φυλακὴ, τιμῆ τῶν ἀνθρώπων πασῶν τεχνῶν ἀρχὴν ἐπεσήσατο· ἃς αὐτὴ μὲν ὀξυώσα, διαίτη δὲ τὰ μόρια ῥωννῦσα, τὰ ὀργανα τῶν αἱρέσεων. αὕτη τὰ μὲν καλῶς πεφυκότα, φυλάττει χρηστῶς· τὰ δὲ ἐλλιπῶς καὶ ἀτελῶς πεφυκότα, διορθοῦται· σώματος φροντίζει, ψυχῆς οὐκ ἀμελεῖ. φιλοσοφίας γὰρ φέρει τὰ γνωρίσματα· ἧς ὁ τέλος, οἰκείαν ἀρχὴν παρεπήξατο. τῆς φυσικῆς θεωρίας ἐκτὸς οὐκ ἔστι· τιμῆ γὰρ σώζεσιν τῶν γεγονότων δοξαμένη, οἷόν ἐστιν τῶν λεγόντων. τοῦτο ὡς ἀληθῶς θεῖον καὶ μακάριον αὕρεμα, ἔχον ἐν λόγοις τιμῆ ἀκρίβειαν. διὰ τούτων καρπούσθω τὸν ἔπαινον, καὶ εἰς ὑπομνήματα ἀναγράφθω κανόνα. καὶ γὰρ τέχνῃ τὶς τολμήσει καλεῖν, οὐ διὰ ταῦτα, ἀλλὰ διὰ τὰ παρ' ὕλῃ. οὐκοῦν αὐτὴ μὲν καθ' ἑαυτὴν εἴδους μοναδικῶν [ὡς ἀρχὴ ὑπομνήματι,] τὸν λόγον φέρουσα τοῦ πρὸς ὑπομνήματα βέβαιον· ἀνδρεῖα δὲ πρὸς σῶμα, καὶ ἐνδυναμοῦσα τὴν ὕλῃ, τῆς τέχνης βία. ὡς γὰρ ἡ ψυχὴ ὁμολογηθεῖσα μὲν τοῖς πολλοῖς τὸ φιλο-

σόφων ἀθάνατος, διὰ τὸ ἀσώματον καὶ ἀνοχύντον· ἑτέρωις δ' διαπεφώνηται τὸ πάλιν ὁ λόγος· φασὶ γὰρ φθαρτὸν αὐτὸν, τῷ παθεῖν βαπτιζομένῳ τῆς ὕλης· ὃ πάσχει δ' ψυχὴ, ὡς δείξει τὸ προσπεσόμενον· ὅτως ἐν σώματι ψυχὴ ὡσπερ ἐν ὕδατι καθαρωτάτῳ ἀκτὶς ἡλιακή. οὕτω ἐὰν ᾖ διαυγὲς τὸ ὕδωρ, φέρει τὸ γνώσιμον τὸ σχήματος· ἐὰν δὲ θολωθῇ ἔκ τινος αἰτίας, μεταβαλόμενον μὲν αὐτὸ τῇ ὕσει, κρύπτεται δ' τὸ φανέν, μηδὲν βλαβὲν κατ' οἰκείαν ἐνέργειαν. ὅτω πάλιν πολλάκις ἥλιος ἔκρυψεν ἀκτῖνα φαεινὴν, νέφους παρεμπεσόντος, μὴ βλαβείσης αὐτῆς ἀκηράτου φύσεως. ὡσπερ οὖν ὅτι ψυχῆς ἔγνωμεν, ὅτω νοήσωμεν καὶ ὅτι τῆς ἰατρικῆς. αὐτὴ γὰρ καθ' ἑαυτὸ προτέρως ἔχει τὸ βέβαιον, προτέρως ἔχει τὸ ἑδραῖον καὶ ἄτρεπτον, ὅτι σῆμα τυγχάνουσα· κοινωνήσασα δὲ τῇ ὕλῃ, καθηρέθη τὸ ἀξιώματος, τέχνη γεγενῆσα, καὶ τὸ ἀσφαλὲς ἀπολέσασα. ἀλλ' οὐδὲ προτέρως τὸ δεύτερον ἀφορᾷν τὸ συμβεβηκότος, ἀλλὰ προτέρως τὸ προτέρου τῆς ὑποκειμένης ἀρχῆς. καὶ ὅσον μὲν προτέρως τὴν ἡμετέραν διάνοιαν διελήφαμεν, ἀλλ' οὐ προτέρως τὴν χρείαν τῶν ζητουμένων, ὀλίγα τινὰ κεφάλαια ἐξ αὐτῶν καρπωσάμενοι, συντελοῦντα τοῖς αὐτὸ μετερχομένοις, καὶ μάλιστα τοῖς τὸν λόγον ἀσκοῦσι. φέρωσι δὲ τὸ ὠφέλιμον οὐ σμικρὸν καὶ προτέρως τὸ τῶν προαιρημάτων εὕρεσιν.

α Διὰ τί οἱ φρενιτικοὶ, ἐρασταὶ καὶ μεγάλων ἔρωτες τὰ ἀναπνοῶν; ὅτι μὲν ψυχῆς ἐνέργεια διὰ μέσων νεύρων καὶ μυῶν, δῆλον. κινεῖται οὖν ὁ θώραξ διὰ τῶν προῤῥηθέντων. ἐρασταὶ οὖν εἰκότως γίνεται ἡ ἀναπνοὴ, βλαβείσης δυνάμεως ψυχικῆς. ὅτι λανθάνεται δ' ἔργου οἰκείου, καὶ ὄκνος ὅτι πάθη τοῖς προῤῥηθεῖσι. μεγάλη δὲ ἡ διὰ τὸ ῥιπισμὸν τῆς καρδίας. ἐξανασᾶσα γὰρ ἡ ζωτικὴ δυνάμις [τῆς καρδίας,] νύττει καὶ κινεῖ τὸν ψυχὸν, ἀπολλοῦσα αὐτὸ τὰ ἀπόλλειαν. οὕτω γὰρ ἐνδεὲς ἀφῆκεν ἡ ψυχὴ διὰ τὸν νόσον,

β τοῦτο ἀναπληροῖ καρδία τῷ μεγέθει, διὰ τὸ ἰδίαν χρείαν. Διὰ τί οἱ

τί οἱ τῶν ἐπιθυμητικοὶ, καυματώδεις; ὅτι ὑγρότητος δαψιλοῦς ἔχει τὸ μόριον, οὐκ ἐνδέχεται δὲ πολὺ κτῆσιν θερμότητος, οὐκ ἔστι δὲ ἀκίνητον αὐτὸν ὑπάρχειν. ῥυῶνται οὖν ἀτμοί· ἔστι δὲ μετὰ χυμώδους, καταλαμβάνουσι δὲ καὶ νοερόν· εἶτα τοῖς ἐγκεφάλοις λαμβάνοντες ἰδιάζουσιν, δέχονται τὴν τοῦ ἐπιθυμητικοῦ οὐσίαν πηγνύμενοι. ὃ συμβαίνει καὶ ὅταν τὰς λευκὰς καὶ λεπτὰς σκεπομένων. ἀπολλύουσι γὰρ τὴν θερμότητα καὶ γίνονται ψυχροὶ, συμμεταβληθέντες τῇ τοῦ μορίου φύσει· καὶ διπλασιασθὲν τὸ ψυχρὸν, ναρκοῖ τὸ ἡγεμονικὸν, καὶ ῥυᾶται πάθη. 1

Διὰ τί οἱ ἐκ βάσεως τὴν χιονίδα ἀποτμηθέντες, φθισικοὶ γίνονται; ὅτι ὁ εἰσπνεόμενος ἀὴρ διὰ τοῦ στόματος ἐκπυροῦται καὶ μεταβάλλεται, καθαιρουμένης τῆς ἀμέσου ψυχρότητος αὐτοῦ, διὰ τὸ σκέπασμα καὶ περιπύλαιον τυγχάνειν τὴν χιονίδα. ἀφαιρεθέντος οὖν τοῦ μορίου, φέρεται [ὁ] ἀὴρ κάτω, ἀμεταβλήτως, καὶ ὁμοίως τῷ πνεύμονι. ψύχει οὖν πήξας τὸ ἐν τοῖς ἀγγείοις αἷμα, καὶ δυσκίνητον ἀποτελεῖ τὸν πνεύμονα. βιαζομένου δὲ τοῦ κίνησιν, πάσχει ῥῆξιν τὰ ἀγγεῖα, καὶ δίδωσι ῥύσεσι τῇ διαθέσει. κυρίως οὖν χρονιαρεῶν λέγεται, διὰ τὸ τοιόνδε ἦθος ἀποτελεῖν· ὡς καὶ τὸ φλοιῶδος καὶ βορβορυγμός. χιονὶς δὲ, πάγος καλεῖται, ὅταν ἀπὸ ῥεύματος εἰς μῆκος χαλαθῇ· καὶ σταφυλὴ δὲ, ὅταν φλεγμαίνουσα, σῆμα ῥωγὸς ἀπολάβῃ. χάλαζα δέ τινες ὠνόμασαν, διὰ τὸ ἄνωθεν μὴ εἶναι δύρυ, κάτωθεν δὲ γενόμενον, ὥσπερ χιόνος. Διὰ τί τὰ ἐπιθυμητικὰ τὰ μῆλα ἐρυθρά ἐστιν; ὅτι αἱματικὸς χυμὸς ὀπλούμενος ἐν τῷ πνεύμονι, ἀτμὸν ῥυᾶται ὅμοιον τῷ αἵματι. ἀεὶ γὰρ ἐξομοιοῦται τῷ ποιοῦντι τὸ γινόμενον. ἀναχθεὶς οὖν εἰς μῆλα, διὰ τὴν χυμώδη τὴν ἐκ τοῦ ἱδρῶτος ἐκκαίσαντα· τῇ δὲ λεπτότητι τοῦ δέρματος, ὥσπερ διὰ ὑέλου, ἐμφαίνει τὸ βαθὲς τοῦ χρώματος. Διὰ τί τῶν χλωρῶν θερμοτέρων ἡμῶν ἐντὸς ὑπαρχόντων τὸ βάθος, ὡς Ἱπποκράτης ἐν ἀφορισμοῖς δεδήλωκε, φλέγμα λαμβάνει τὴν ῥύσιν; ὅτι πλείονων λαμβανομένων 2

θφῶν, διὰ τὴν τῶ σώματος ἰσχύν, οὐκ ἐπαρκῆ πέφυκε γαστήρ. ὃ οὖν πληθὴ ὥστε τὴν σταθείσης τῆς ἐμφύτου θερμότητος, ψύξει καὶ ὁ φλέγμα γίνεται· καὶ ἐλλιπῆ τὴν ἀμυδραὶ τὰς δαπάνας τὴν ἐνέργειαν, ἡμιτελὲς αἷμα ὤφθη ὃ φλέγμα. Διὰ τί ἐν Αἰγύπτῳ, θερμοτάτη ὕσα, ψυχρὸς οἶνος γίνεται· ἐν δὲ Σκυθίᾳ, ψυχρὰ ὕσα, θερμός; πᾶς μὴν οἶνος θερμός, ἀλλὰ τὰ δὲ ὑφ' ἡμῶν τῆς κράσεως τὸ μᾶλλόν τε καὶ ἧττον, εἰς εὐαλῶν τὰ ἔνομα. εἰκότως οὖν ψυχρότερός ἐστιν ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν ἀμπέλων. τῆς γὰρ ἀμπέλου θερμότητος τὸ θέρους ἀραιώσης τῆς γῆς τὴν ὑσίαν, ἐκβοσκεται ὁ ἀμπελων αὐτῆς θερμὸν, καὶ ἄτονον ποιεῖ τὸν οἶνον· τῆς δὲ Σκυθίας ψυχρᾶς ὕσης, καὶ ἀποκλειούσης ἐν βάθει τῆς γῆς τὸ θερμὸν, ἰσχυρὸν καὶ θερμὸν ποιεῖ τὸν οἶνον. ὅπερ συμβαίνει καὶ ὅτι τῶν Αἰθιόπων. ὅτοι γὰρ, θερμοτάτης χώρας ὑπαρχοντες, μέλοι εἰσὶ, καὶ αὔανδροι, καὶ μέλανες· οἱ δὲ Σκύθαι, ψυχροτάτης χώρας ὄντες, λευκοί εἰσι καὶ θυμικοί· ὅτι ὅτι μὲν Αἰθιόπων, ἐν ὅτι φανείᾳ ἤδη ὁ θερμὸν, ὡς ἡ ἐμφάνεια ὁ τὸν δέρματος μέλαν· ὅτι ὁ τῶν Γαλλῶν, ἐν ταῖς ἀρχαῖς ἱδρυται ὁ θερμὸν, ἐν καρδίᾳ καὶ ἥπατι, καὶ ἐν βάθει φωλεύει, ὡς διὰ λοῖ ὁ λευκὸν τὸ χρώματος. Διὰ τί ἐν τῷ θέρει ψυχρὰ λάχανα καὶ ὀπῶραι· οἷαι εἰσὶ πέπονες καὶ σικυες, καὶ σέρις· ἐν δὲ ᾧ χειμῶνι, θερμὰ, ὡς κράμβαι, ῥαφανίδες, γογγυλίδες, σταφυλῖνοι; ὅτι ἡ τὸν ἡλίου φορὰ πολλύουσα τὸν κύκλον τὸν πόλου, ἐνδημάτης ἐστὶ δύσις. ἐν μὲν γὰρ τῷ θέρει, τῷ ἄνω ζωνίῳ κατείληφεν, ὡς ὁ μήκης τὴν ἡμέρας δηλοῖ· θάλπεται οὖν τὰ ὑπὸ γῆν, καὶ ψύχει τὰ φυτά. ἐν δὲ τῷ χειμῶνι, ὁ ὑπὸ γῆν ἡμισφαίριον λαμβάνων, τὴν γῆς τὰ βάθη θάλπων, θερμότερα ποιεῖ τὰ φυτά. Διὰ τί ἐκ καύσου πνευμονία· ἐκ δὲ πνευμονίας, καῦσος οὐκ ἐπὶ; ὅτι ὁ καῦσος ὡς ἐπίπαν ἐκ ξανθῆς χολῆς λαμβάνει τὴν γένεσιν· αὕτη γὰρ ἐξ ὅλων τὴν ἀγείων φέρεται πρὸς κύτος γαστρὸς, καὶ ἐπάγει ὁ σύμπτωμα. ἡ δὲ φύσις

φύσις πλεῖστα μὴ, ποικίλως ἐκμοχλεύει τ' χυμόν· χ' ὁ τόπος εἰς τ' κένωσιν· χὴ μὴ ἡ λεπτὴ κατ' οὐσίαν, χ' ἡ δυνάμις ἰσχυρὰ χ' ὁ χαλεπὸς θερμὸς, δι' ἰφρώτων ἀπάγει ἢ νοσοποιὸς αἰτία. δι' ὁ τἐναντίον, διὰ λαγαρὸς καπάγει, ἢ ὡς ὅτι τὸ πλεῖστον ἐμπτα. χὴ γὰρ ἡ ἕξις ἐλεύθερος· χὴ τὸ σύμπλωμα συνήθες. αὖθις οὖν ὁ χυμὸς εἰς τὰ βαθύτερα ἐνεχθεὶς τ' πυθμένος, χ' πληρώσας τ' τῶν μορίων οὐσίαν, γεννᾷ τὸ πάθος. ἐκ ὁ τοιαύτης αἰτίας καῦσος ἐκκέπτει. φαίνεται γὰρ σπεύδων χ' ἐκτεφρωθῆναι ὁ χυμὸς, πρὶν γεννῆσαι τ' διάθεσιν.

Διὰ τί Ἱπποκράτης, ὅτι τῶν πυρεττόντων φεύγων τὴν ἕξιν θ
φὴν ἐν τῇ ἀκμῇ, ὅτι τῶν πλευριτικῶν καὶ περιπνευμονικῶν ἐπιτρέπει δίδοσθαι τ' τὴν ἀκμήν; λέγει γὰρ ἐν τῇ περὶ τροφῆς, ὅτι εἰ μὴ ἀνάγκη τὸ τροφαλὲς, μὴ διδόναι ταύτην. τὸ μὴ ἀναγκαῖον ὁ, διὰ χυμὸν ἐμφαίνει τὸ πάθος· ὅτι ὅτι μὴ τῶν ἀνθρώπων νοσημάτων, ἡ φύσις πέπτει τὸς χυμούς· ὅτι δὲ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀπελαύνει διὰ αἱμορροΐας δι' ἕδρας χ' διαχωρημάτων. ἔοικεν οὖν ὁ δεῖ προλαμβάνειν ὅτι τότων, ἵνα μὴ καταλείψασα ταῖς αἰτίαις, περὶς ταύτην ἐνέῃ. δεῖ οὖν μονομαχεῖν τὴν φύσιν μετὰ τῶν νοσημάτων. ὅτι ὁ τ' πλευριτικῶν, φύσις μὲν, πέπτει τὸν χυμόν· ψυχὴ δὲ, κενοῖ τὴν οὐσίαν, περιχωροῦσιν μυσίν. αὕτη δὲ οἰκεία δυνάμει συστέλλεται θώρακα, ἐκμοχλεύει τὸ λυποῦν. διὰ τοῦτο τε, [ὅτι] ἡ μὲν φύσις, ἄλογος ἔστα, ἐκ τ' ἀγαθῶν ποιεῖται τ' ἀπόλαυσιν τ' οἰκείας ἕξεως· τὰ ὁ ψυχικὰ ὄργανα, αἰσθητικὰ ὄντα, διακρίνει τὸ μοχθηρὸν, χ' ὅτι ζημιῶδες ἀγαθοῦ. εἰκότως οὖν δεῖ φέρειν, ἵνα ῥώσαντες τὰς μῦς ἐξαναπήσωμεν περὶς ἀμύναν τῶν λυποῦντος. Διὰ τί ὁ μὲν τεταρταῖος ἐκ
θερμῶν χυμῶν γινόμενος, χ' ἔχων μαζίζεσθαι χ' κατελαύνεσθαι χολὴν, θᾶσσον μίαν κινεῖται· ὁ δὲ ἀμφημερινὸς, ἔχων πεδήσαν τὸ φλέγμα τῇ βαρύτητι καὶ ψυχρότητι, καθημέραν· ὁ ὁ τεταρταῖος, διὰ δύο ἡμερῶν μέσων; ὅτι ὁ μὲν τεταρταῖος, ὀλίγην ἔχων τ' ποιοῦτον χυμὸν,

διάθεως διαφορᾶται δι' ἰδρῶτος ἢ ἐμέτου· καὶ τῇ κενώσει τὰ αἰτίας, ἴσατα τὰ τῶ παροξυσμῶ, μᾶλλον τα εἰς δεύτερον κίνησιν, τὼν δρῶσαν ποιότητα. δὸς δὲ τὼν ὕλιν ἄφθονον, καὶ ὀψὲ τὸ παροξυσμὸν ἀνενδεᾶ. ὁ δὲ ἀμφημερινὸς, πλειόνων τοῖς ὕλιν καὶ παχύτητα καὶ ὑγρότητα, ποιᾷ τὸ παροξυσμὸν ὑπερτεταμμένον. ὅτι δ' οὐκ πλήθους αἰτίας μηκύνεται νόσος, τῇ ῥώμῃ τῆς κινήσεως δηλοῖ ὁ συνοχος· οὐδὲ γὰρ ἐξ αἵματος λαβὼν τὼν ὑπαρξιν, ἄφθονον ἔχων τὴν ὕλιν, οὐ φέρει οὐδὲν ὁ διάλειμμα. ὁ δὲ ἀμφημερινὸς, ὅσῳ ἐμμένῃ καὶ ποσότητα χυμοῦ, ἐμφανὴς αἰσθητὸν διάλειμμα. πολλῷ δὲ πλέον ὁ τεταρταῖος, γυμνηθεὶς οὐκ τῶ ποιοῦντος χυμοῦ, καὶ θερμὸν αὐτὸν ἔχων καὶ λεπτομερῆ, ἐπλάτυνε ὁ διάλειμμα. ὅπερ πλέον ἢ ὁ τεταρταῖος ἐξέτεινε ὁ διάλειμμα καὶ τὴν ἀναπόδοσιν· ὅσον γὰρ ἐμμένῃ τὴν ὕλης, καθηρέθη τῆς κινήσεως τῶ παροξυσμῶ. καὶ ἡ ταύτης δὲ ὅπερ πλέον ἐλάττωσις, ποιᾷ καὶ πεπαιωμένον καὶ ἑβδομαῖον καὶ ἐναταῖον· γινωσκε γὰρ ὡς ὁ μὲν αἷμα βέον ὁ σῶμα, πλείᾳ τῷ ποσῷ, εἶπα φλέγμα· ποτὲ γὰρ [καὶ] τῶτο ἐν λιμῷ βέφει. εἶτα μεμείωται ξανθὴ χολὴ, ὡς μὴ βέφειν καὶ δριμέα. πλέον δὲ ἐλαττῶται ἡ μέλαινα, ὡς ἐζηρὰ τῆς φύσεως. διαβρωτικὴ γὰρ ὅτι τὸ μείων. εἰ μὲν οὖν εἰς τὸν δηλων τεινὸν χυμὸν αὐξηθείη, ὁ τοιῶτον καλέχυμον λέγεται· εἰ δὲ οἱ τέσσαρες κατ' ἀναλογίαν τῆς [οἰκείας] αὐτῶν ποσότητος, πληθώρα. Διὰ τί ὅπερ τῆς συμβαλυθείσης γλάυκου, οὐκ αὐτῇ τοῖς φέρομεν τὰ βοηθήματα, ἀλλὰ τῇ ἑτέρᾳ; ὅτι δύο μοναρχόντων ἀντιτεταγμένων ἀλλήλοις καθ' ἑκάστω γλάυκου, ἑνὸς ποιοῦντος τὼν κίνησιν, ἐὰν συμβῇ θατέρου αὐτῶν συμβαλυθῆναι· ὡς ἂν ὑποθέσῃ δὲ, κείσθω ὁ δεξιὸς συμβαλυθείς· ὁ ἀριστερὸς ἔχει τὼν οἰκείαν δυνάμιν ἰσχυράν. ἕλκει οὖν τοῖς ἑαυτὸν τὰ ἀθενῆ· καὶ ὁρᾶται μὲν, ὁ ὑγιαίνων ὡς νοσῶν, καὶ ὁ νοσῶν ὡς ὑγιαίνων. καὶ ὁ μὲν ὑγιὲς μέρος, ῥυπιδοῦται· ὁ δὲ ἀσθενὲς, συστείνεται. τῶτο συμ-

НБ ОНУ імені І. Мечникова

βαίνῃ καὶ ὅτι τῶν τραυσμῶν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἐλκωμένων τῶν ὄψεων· καὶ εἰ μὴ τοῦτο τὸ μέγιστον κακὸν εἴη σπάνωσις τῆς κόρης, τὸ μικρὸν τοῦ βάλλεσθαι νοείσθω· καὶ ἔτι σοι τὸ καινὸν μυῶν τοῦ βαλυσθέντων, ὡς μὴ τῇ ὄψει λαμβάνειν τὸ φαινόμενον, ἀλλ' ἀνακρίνειν τὸ μὴ φαινόμενον. Διὰ τί ἐκ τοῦ σπασμοὺς βοᾶν γίνεται; ὅτι ἡ δύναμις ἡ ψυχικὴ ἄγει τοὺς τόνους ἀπὸ τῶν νεύρων ἐκτείνεται. φέρει οὖν δύναμις τοῦ γονικὴ, καὶ αἴσθησιν αἰτία τοῦ δοτικὴ. αὕτη πάλιν κατὰ μεταβολὴν καὶ ἀλλοίωσιν τῶν νεύρων ἄγεται μὴ δι' ὅλης σκέλους, καὶ δρᾷ οὕτως, ὅπως ἂν μὴ δύνηται τὸ πάσχον. φθάσασα δὲ τοὺς βοῶνα, καὶ διεξοῦσα χώραν τοὺς ὑποδοχῆ, ἐν αὐτῇ ἵδρυται· καὶ τοῦ σπελάσασα τῷ ἀδένι, καὶ οἷ αὐτοῦ τὴν οὐσίαν, καὶ εἰς ὄγκον τοῦ δὲ φύσιν ἔλκει. οἱ δὲ ἀδένες, σώματά εἰσι σμικρὰ σφαιροειδῆ, χώνα, μεταξὺ τῶν μεγάλων φλεβῶν καὶ ἀρτηριῶν, δίκην σφιγγίσκων· ἵνα μὴ τῇ ὁμιλίᾳ σήπωνται τὰ ἀγγεῖα ὑγρὰ ὄντα τῇ πεπτικῇ δὲ αἵματος. βέφος οὖν ἐκ ταύτης τῆς ὑγρότητος ἔστι· φλεγμαίνοντες μὴν, βοῶνας ποιοῦσι· σκιρρώδεις δὲ, χοιράδας.

Διὰ τί ὅτι τῶν φαλακρῶν τὸ μὲν βρέγμα, ψιλοῦται· οἱ δὲ κρόταφοι, δασύνονται; ὅτι ὡς ὅπισθεν τὰ μὲν μετέωρα τούτων, ἐκτὸς ὄντα ὑγρότητος, οὐ δίδωσι τῇ τριχὶ τὴν ὕπαρξιν· τὰ δὲ κάτω μέρη, δεχόμενα τὴν ἐκ τῶν ἄνω ἐφίησι, φύουσι τρίχας. καὶ τούτου μάρτυρίον, τὰ ὅπισθεν τῆς συμβαίνοντα. τὰ γὰρ ὑπλότερα τῶν χειλῶν καὶ οἷς περώδη, οὐ καρποφορεῖ· τὰ δὲ θαμινὰ καὶ νοτιώδεα, τίκτουσιν. Διὰ τί ἐκ τεττάρων στοιχείων γινόμενοι, λέγω δὴ πυρὸς, ἀέρος, ὕδατος, γῆς, τρία ἔχομεν ἐν ἑαυτοῖς· ὑγρὰ, στερεὰ, πνεύματα; ὅτι κατά πινας ἡ τοῦ πυρὸς οὐσία, λεπτομερείᾳ συστάσεως, εἰς ἀέρος τρέπεται φύσιν. πῦρ γὰρ ἀναλυθὲν, εἰς ἀέρα χωρεῖ· καὶ ἀὴρ συναθροισθεὶς βίᾳ, πῦρ γίνεται· ὡς ἐκ τοῦ τῆς κατείψεως τῶν λίθων μεσολαβοῦντος ἀέρος. οἱ δὲ φασι καὶ αὖθις κατ' ἐνέργειαν συμπαρεῖναι.

15 Διὰ τί ὀν ταῖς ὀδυώαις τ̃ ἀποσημ̃χ, ωσ ησιν εἶται ῥῖγος· εἶπα πυρετός; ὅτι ὀν τ̃ ὀδυώαις ἀνιωμένη ἡ φύσις, ὑπὸ δυώς [ὀν] τῷ βάθ, ἀνδιζομένη τῷ ξένῳ. ἀποψυχομένη ὅν ἡ ὅτι φαίνα, πήγνισι τὰ ἀγλεῖα τ̃ αἵματος. χρονίσαντος ὃ τ̃ πάθους, ἢ οἷ καταγνώσης λοιπὸν τῆς φύσεως, καὶ χυσάσης πάλιν ὃ παλὺ αἷμα, ὑπὸ πλη-
ρούμενα τὰ ἀγλεῖα ἀτμῷ, πυρετὸν ἐμνᾳ. συμπάσχοντα ὃ τὰ μόρια τῷ ὀδυωμένῳ, διὰ τὴν ἀπὸ τ̃ πληρώσεως τ̃ αἵματος τάσιν, ὡσ̃ ὑπ̃ φυλακῆς ὁμένα, ἐπεγείρ τὴν ἀποκριτικὴν δύναμιν, ἢ ποιῆ
16 ὃ ῥῖγος· ἡ ὃ σῆψις τ̃ αἵματος, π̃ πυρετόν. Διὰ τί τινὲς τ̃ ὀπωρῶν ἔνδον ἔχουσι ὃ ἀγλεῦον, οἷ φοίνικες, ὑπὸ ροσιχοί· τινὲς ὃ τ̃μ- 10
πάλιν, ὡς τὰ κάρυα, καὶ αἱ ῥόαι; ὅτι ἡ φύσις, εἰδῦα τὴν τ̃ ἡμέρου ἀφαδοχὴν, κατέκρυψε τὰ ποιοῦντα τὴν χρείαν ἔνδον· οἷδε γὰρ ὠμὰ τάττων σωζόμενον ὃ εἶδος. ὅτι ὃ τ̃ ῥοιῶν καὶ τ̃ λοιπῶν, ὠμὰ φυ-
17 τῶν καὶ μοχθηρὰ λαμβάνῃ τὴν ἡμέραν. Διὰ τί οἱ τὰ βάθα πέπονται, ἐμπῆς πεφαίνεται πέπονσι; ἀφὰ τὴν ἀμέλειαν θερμότητα 15
τῆς γαστρὸς, πέπονται τὰ βάθα· δεῖ γὰρ ποιοῦσαν αἰτίαν εἶ καὶ τὴν πάχυναν ὕλην. ὥσ̃ ὑπ̃ μὲν τ̃ σιδήρου ποιοῦσι τὴν ἐργασίαν ξηρὰ ὕλη δέδοται ποιοῦσι τὴν χρείαν, οἷ ξύλα ῥυΐνα, ἢ αἰθερώδη· ὅτι ὃ ἀργύρου ἢ χρυσοῦ ἄχρα, (ἀμείβεται γὰρ ἡ ὕλη
18 ἀφὰ τ̃ οὐσίαν τ̃ πάχοντος) ὕτως καὶ ὅτι τ̃ ἐμπύων. νόμισον γὰρ 20
εἶ τὸ πυον μὴν, χρυσόν· ὡς σίδηρον ὄν, τὰ βάθα χρεά. ἐὰν οὖν ὑγρὸν γαστὴρ θερμὴ, ὑπ̃ροπλώμενος ὁ ἐμπύης κινεῖται καὶ ἀφανίζεται,
19 καὶ ἀπεψίαν μιμῆται. Διὰ τί ὅτι τ̃ φθινικῶν χρυπούνται οἱ ὄνυχες; ὅτι ἡ τ̃ ξηρῶν οὐσία, δυσπαθὴς οὖσα, σκληρὸ ὃ πάθος. φανταζόμενοι ὃ τὴν ἡμέραν ἀφὰ τὴν τ̃ σαρκῶν σιώτητα. ὃ δὲ 25
ἕλκος ἔχουσιν αἴτιον, τὴν μηδέποτε ἠρεμεῖν τ̃ πνεύμονα, ἀφὰ ὃ ἀκίνητον γενόμενα ὑπὸ τ̃ φύσεως, ἀφὰ τὴν τῆς καρδίας ἀδιάλειπτον κίνησιν· καὶ ἀφὰ βηχὸς, ὡς ἀναθαμβομένη τ̃ πνεύμονος, πλέον

ἀναφέρε-

απαραίτητος ὁ ἔλκος. Διὰ τί ἐν τοῖς πυρετοῖς τὰ ἄρκτων μᾶλ- 18
λον, αὔξουσι τείχη καὶ ὄνυχες· ἐν ᾧ ταῖς ἀναλήψεσιν, ἀπορ-
ρέουσι μᾶλλον αἱ τείχη, αὔξεται δὲ ὁ σῶμα; ὅτι θριξὶν ἡ θρέψις ἐκ περι-
τωμάτων· ἐν ᾧ τοῖς πυρετοῖς, καταμόνων τῶν χυμῶν, γίνονται
τὰ περιτώματα. ὁ σῶμα οὖν αὔξεται, διὰ τὴν καχεξίαν. εἰ-
κότως οὖν ἡ θρὶξ, πρὸς ὃ οἰκεῖον ἦδεται, καὶ τότε χαίρει. ὅτι δὲ
τῶν ἀναλήψεων, ἐκτεφρωθέντων τῶν χυμῶν, ἴσαται τὰ τῆς ἀναθυ-
μιάσεων, καὶ ἡ θρὶξ αὐξεται· ὅθεν ἐκπίπτει. ὁ ᾧ σῶμα ἐκ τῆς κε-
νώσεως ἄπαν ὁ γλυκάμυον εἰς αὐτὸ ἐφέλκεται, διὰ τὸ θάσσαν-
τος ἀπορεῖν. Διὰ τί ἡ λευκὴ ὑπόσασις τῶν ὕρων, ἀγαθή; κ
διὰ τὴν τῶν πεπεσόντων καὶ ἀρχῶν ὁμοιότητα· δηλοῖ γὰρ φιλίαν τῆς δυ-
νάμεως καὶ ἴασιν, καὶ ὁ γνώρισμα φέρει τῶν χρωμάτων. ἐν γὰρ τοῖς
πεπεσοῦσιν ὡς ἐδραίοις πρὸς τὰ ὑγρὰ καὶ τὰ πνεύματα, ἡ φύσις πεπίε-
κται ἑαυτὴν οἰκεῖν. ταῦτα ᾧ λευκὰ τὴν χρόαν· ὡς νεῦρα, καὶ
ὀστᾶ, καὶ φλέβες, καὶ ἀρτηρίαι. πεπόμενος οὖν ὁ νοσοποιὸς χυμὸς ἐν
τοῖς ἀγγείοις, καὶ διὰ τῶν ὕρων ἐκκενοῦται· πεφθὲν ἀγγεῖον, ἀπομόρ-
γνυται καὶ ὁ τῶν πεπόντος χρῶμα, λευκὸν ὄν. καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰ-
τίαν, ἐπιδήπερ καὶ βραχεῖα ἡ δύναμις διὰ τὸν πυρετὸν ἀσθενοῦσα,
πέπτει τὸν νοσοποιὸν χυμὸν ἐξ ἀρχῆς ὀλίγον κενούμενον σὺν τοῖς ὕ-
θροις· καὶ διὰ καυσώδη γινόμενον ἀνωφερὲς, ποιεῖ ὁ λεγόμενον
ἀναώρημα. ἔστι γὰρ ἰδεῖν ἐν τῷ ποτηρίῳ τῶν ὕρων, ὅτι πολάζον ἐρα-
χοειδές τι. μετ᾽ ᾧ ταῦτα πεπεκτῆσθαι καὶ πλέον πέπωσα, πλέον κε-
νοῖ καὶ ποιεῖ ὁ νεφέλιον κατὰ μέσον τῶν ὕρων ἰσάμυον· ὅσον γὰρ τῷ πο-
σῷ ἐαυτὸ γένοντο βαρύτερον, τοσοῦτον ὑπόσασιν ἐκαταβέβηκεν. ὅταν ᾧ τε-
λείως ἐκκρίνῃ πέψαν ὁ πᾶν τὸ νοσοποιὸν πεπτώμαλος, τότο
λοιπὸν τῷ πλήθει βαρὺ γινόμενον, ὑφίζανε πρὸς τὸ πυθμένα τοῦ
ποτηρίου, καὶ ποιεῖ τὸν λεγομένην ὑπόσασιν, δηλοῦσε τελείαν ὑγείαν.
τὸ γὰρ ἀναπεφυρμένον ἐν τῷ κατὰ φύσιν αἵματι νοσοποιὸν χυμὸν,

τέλεον διὰ τ̃ πέψεως χωρίσασα ἡ φύσις ἐξέκρινε· τὸ μὲν γὰρ λεπτὸν τῆς ἰσχάσεως, δηλοῖ τῶν ξηρῶν μορίων τὸ ζῳῶμα σῳζόμενον, τῶν οἰκητηρίων τ̃ δυνάμεων. τὸ δὲ λῖπος αὐτῆς, σημαίνει τ̃ πεφθέντος χυμοῦ τὸ ὁμότιμον. τὸ γὰρ πῆ μὲν παχύτερον, πῆ δὲ λεπτότερον, δυνάστηκέ τινα τ̃ πεφθέντος ἐνδείκνυται. τὸ δὲ ὁμαλὲς τ̃ ἰσχάσεως, τουτέστι τὸ μὴ διεσπᾶσθαι ταύτῃ, κηρύττει δυνάμεως τελείαν ἐνέργειαν. ἀναλογεῖ δὲ τὸ ἐν φλεγμονῇς πῦον, τῇ ἰσχάσει τῶν ὕρων. καὶ τὸ μὲν πῦον, δριμῶδες· ὅπερ ἐν ξενῷ τόπῳ τὸ σαπὲν μὴ δεχόμενον, καὶ μὴ συναναμεμιγμένον τῷ αἵματι, ἀλλὰ ἐκτὸς ὂν τοῦ τὸ δέρμα· ἡ δὲ ἰσχάσις, τὰ ἐναντία ἔχουσα, ὀξεῖ ἐστι καὶ δριμώδης. Διὰ τί ἀπὸ χολῆς γίνεται πυρετὸς, καὶ ἀπὸ χολῆς λύεται; γίνεται μὲν ἀπὸ χολῆς, ὅταν κινηθεῖσα, ὅπῃ τὸ δριμύτερον βαπῇ καὶ σαπῇ· λύεται δ', ὅταν ἀθρόως ὁρμήσαντος τ̃ ζέοντος τοῦ ἄμυναν τ̃ λυποῦντος, συνδέχων καὶ ὁ χυμὸς εἰς τὰ ἐκτὸς, καὶ διαφορηθεὶς, τῇ κενώσει λύσῃ τὴν αἰτίαν. Διὰ τί τῶν λυπουμένων οἱ ὀφθαλμοὶ; ὅτι ἡ λύπη συνίζησιν ποιεῖ τοῦ σώματος, διὰ τὴν τῆς ψυχῆς εἰσωρόπιον. τῶν δ' ὀργιζομένων, περιπλεῖς εἰσι, διὰ τὴν ἔξωρόπιον. ὅπου γὰρ νοῦμα δυνάμεως, ἐκεῖ ὀργάνων καὶ χυμοῦ νοῦ ῥοπή. Διὰ τί τὰ μὲν ὠτία, ξηρότερα ὄντα καὶ ἰσχνότερα, ἐν ταῖς καταπώσεσι καθάπτουσι; ἡ δὲ ἁφὴ, ἀσθενὴς καὶ μαλακὴ οὖσα, φθάνει τῆς πληγῆς τὸ πάθος; ὅτι τὰ ἰσχνότερα, δυτικαίνοντα τῷ ποιοῦντι, ἐκ μάχης εἰς δῆλα, ἑαυτῶν ποιοῦντα τὴν φθορὰν· τὰ δὲ βύσσινα, διὰ τὸ τῆς οὐσίας μαλακὴν ὑπείκησιν τῷ ποιοῦντι, κλέπτουσι τὴν μάχην. τοῦτο συμβαίνει καὶ ἐπ' ἀνθρώπων, καὶ φυτῶν, καὶ ἀψύχων σωμάτων.

Διὰ τί οἱ βύσσινοι μακροὶ καὶ βλαισοί; ὅτι ὑγρότητος ἔχοντες πλῆθος, πλυτοῦσι εἰς σῶμα. ἀθένεια δὲ δυνάμεως, μὴ φέρουσα τὸ τῶν ἁρχῶν πλῆθος, διαστρέφει τὰ ὀχεῖα μόρια. ὅταν συμβαίνῃ

βαίνῃ καὶ ὅτι τῶν οἰκιῶν· ἐάν τις μὴ ἀνάλογον τῶν θεμελίων ἀποτελέσῃ ὁ μέγεθος τοῦ οἰκήματος, τάχιον φθείρεται. τοῦ αὐτοῦ δ' ἐστὶν ἰδέσθαι καὶ ὅτι τῶν ὀνύχων. ἡ γὰρ φύσις ὑπερεμεμύτθυτο [ὁ] μέγεθος, ἀλλὰ τέχνῃ ἀφαιρέσῃ τοῦ ἀναλίσκοντος θερμοῦ, ἐπέσ- σηγαγε τῷ παχύτητα. Διὰ τί μάλιστα τὰ ἀκρωτήρια ῥιγοῦ- κε μῶν; ὅτι λεπτὰ καὶ νοσώδη καὶ ὀλίγαιμα· καὶ ἅμα τοῦτο ψυχρά.

Διὰ τί ἐν φόβῳ, ἢ ἐν φείκῃ, αἱ τρίχες ὀρθαὶ ἵστανται; ὅτι τὰ πά- κς θη καταψύξιν ποιοῦσιν· ἡ δὲ ψύξις, πύκνωσιν τῶν πόρων τοῦ δέρματος. ἡ δὲ φρίξ οὖν πάντα χόθεν ὑπεισφιγομένη, τῇ πάσῃ ὀρθοῦται.

Διὰ τί οἱ μελαγχολικοὶ, τὰ μὲν τῆς φύσεως σώζουσιν ἔργα, κζ πέπονθε καὶ ἐξαμαυροῦται· τὰ δὲ τῆς ψυχῆς, οὐκέτι; ἢ γὰρ ἄγνοια λόγον. ὅτι τρεῖς ὁ ὀργασμὸς τοῦ φρενοῦτος ὁ πάθος ἢ ἢ διεξοδος· λέγω δὲ τὴν ἐκφάλην. Διὰ τί τὰ συνεχῶς κη γιγνόμενα νοσήματα, ἰατότερα τῶν ἀσθενίων; ὅτι τροφὴν μὲν, ὃ πυκνότερόν τι γίνεσθαι ἐπιζόμενον, ἢ τοσοῦτον λυπεῖ τὴν φύσιν. ἀλλὰ τε καὶ μικρὰ ἐκβροπὴ τῆς κράσεως, ποιεῖ τὰ συνεχῆ· μελίζει δ', τὰ ἀσθενία. Διὰ τί οἱ πυρέττοντες, διψῶσι μὲν μᾶλλον, οὐ κθ πίνουσι δέ· οἱ δὲ ἀναλαμβάνοντες, πίνουσι μὲν μᾶλλον, ἢ διψῶσι δέ; ὅτι ἡ δίψα, γίνεται διὰ τὴν ἐκβολὴν θερμότητος τῆς τοῦ πυρετοῦ· καὶ θάττον καὶ ὅτι τῶν ὑγραινόντων τὸν οἶνον πολλοῦ ἄκρατον πινόντων, παρέπεται δίψα· ἡ γὰρ δίψα, ἐκ πολλῆς θερμότητος, ὡς νῦν εἴρηται· ἢ ἐκ πολλῆς ξηρότητος ἐκβοσκησάσης τὰ ὑγρὰ, καθάπερ ὅτι τῶν ἀνθρακευόντων. ἢ πίνουσι δὲ, ὅτι πολλὴ ὑγρότης ἔπεται τοῖς νοσοποιοῦσι χυμοῖς, ἐν τῷ στόματι. οἱ δὲ ἀναλαμβάνοντες, πίνουσι μὲν, διψῶ- κε τῶν πολλῶν κένωσιν τῶν ὑγρῶν διαπνεόντων ἀπὸ τοῦ πυρετοῦ· ἢ διψῶσι δὲ, ὅτι κατέψυκται αὐτοῖς τὸ σῶμα τῇ ἀποστάσει τοῦ πυρετοῦ θερμότητος. Διὰ τί ἐν ᾧ ἀπόλλυνται οἱ φθεῖρες ἀφί- λ σανται ἐν οἷς μὴ ἔστι τόποις; ὅτι δέονται καὶ θαλπωρῆς καὶ τροφῆς, ἐκ

τῦ αἵματος· τῦτο ὃ᾽ ἢ καθαρὸν χυλὸν καὶ ἀκάθαρτον. ζητοῦσιν δὲ
λα ἕτερον τόπον ὅμοιον τῦ πρότερου, ἀφίσαν᾽. Διὰ τί τὰ σφα-
ζόμενα ζῶα λακτίζῃ σπερχῶς τὰς πόδας; [φημὶ ὅτι] δηλῦται ὑπὸ
λβ τῆς πληγῆς ὁδυνώμενα, ἢ μᾶλλον δηλῦ τὸ ἀποθανεῖν. Διὰ τί ὀπίσω
νων ζώων αἱ κέρκοι μᾶλλον κινοῦνται μετὰ ἀποκοπὴν, ἢ παρὰ τὸ λοι-
πὸν σῶμα κοπέν; ὅτι πλείονος ἐστὶ τῆς σαρκῶν πλέον, φυλάττουσι
τὴν φυσικὴν θερμότητα· αὕτη δὲ τὴν κινητικὴν καὶ αἰσθητικὴν δυνάμιν.
λγ ὅθεν [καὶ] μετ᾽ ὀλιγομέραν ἂν τις ἅψηται, πάλιν κινοῦνται. Διὰ τί
ἐν τῇ καθάρσεσιν, ὅταν ἀριθμὸν δυῶν λάβῃς ἀκριβῶς, ἀπο-
κοινοῦντος ἐκαθάρθη; ὅτι ἐξ ἀρχῆς μὲν τὸ καθαρτήριον κινεῖ τὰς 10
τὰς χυμοὺς ἐν τῇ κοιλίᾳ καὶ ἑλκύσαν, πεποίηκε τὴν ἐγκέφαλον κατ᾽
ὀλιγομίασιν πληροῦσθαι· καὶ διὰ τῦτο τὸ ὀπτικὸν πνεῦμα καὶ τὸ
φρενοῦν μὴ ὂν καθαρὸν, ἀνωμοίως ὁρᾷ τὰς δοκούς. μετὰ δὲ τὴν κένωσιν
καθαρὸν γλωμῦν, διὸ δῶσι καὶ τῷ ὀφθαλμῷ τὴν ἀλήθειαν ὁρᾷν, καὶ
λδ τῷ φρενοῦντι καλῶς κρίνειν. Διὰ τί ὅτι τὸ ἐμπυϊκὸν καὶ φθισι- 15
κὸν, πλῆθος φθείρας ὅτι πίνων γίγνεται; ὅτι τὸ πῦον φθείρει τὰ ὑγρὰ καὶ
σήπει· ζωοποιεῖται δὲ ἐκ τῆς φυσικῆς θερμότητος, πλείστη τῦτο,
καθάπερ καὶ ἐν βορβόρῳ ἢ κόπρῳ σκώληκες, καὶ ἐν τοῖς τῶν ἑτέρων
λε πεπτωμασιν ἔλμινθες. Διὰ τί μᾶλλον δηλοῦμεν ὅτι τὴν τῶν
ὀρχέων πλησμὴν; ὅτι οἱ κρεμαστῆρες αἰσθητικώτατοι. ἔτι γε μὴν ἡ 20
φύσις πλείστην ἡδονὴν τῷ αἰδοίῳ παρέσχε τῆς συνουσίας ἕνεκεν.
ἀνδρώδες γάρ ἐστι μόριον. ἡ δὲ πλείστη ἡδονὴ, ἀπὸ πολλῆς αἰσθή-
σεως γίγνεται. καὶ οἱ ὄρχεις οὖν τὴν συλλογὴν καὶ τῷ γλυκυδύμῳ συμπά-
» σχοντες, μετέχουσι καὶ αὐτοὶ πολλῆς αἰσθήσεως· ὅπου δὲ πολλὴ αἴσθη-
» σις, σφοδρὰ ἡδονὴ γίγνεται· ὅπου δὲ σφοδρὰ ἡδονὴ, καὶ ἡ ὀδύνη σφοδρά· 25
» τῷ γὰρ μείζονι ἀγαθῷ, μείζονα κακὸν ἀντίκειται, ὡς ὀπτικὸν πλῆσαι·
τῷ δὲ ἐλάττονι, ἔλαττον. τὰ δὲ συμπάσχοντα, συμπάσχει πεφυκότα· ἢ
διὰ συλλῦσαν, ὡς ἐγκέφαλος, καὶ στόμα χοιλίας, τὴν κοινωνίαν τῦ

πλείστων

πλείωνν ὑρων· ἢ διὰ τόπου γλτνίασιν καὶ ἐγγύτητα, ὡς καρδία
φομάχῳ, ὅταν ὑπὸ θριμέος χυμοῦ δακνομένη, καὶ αὐτὴ συναπε-
λαύνεται, ποιῆ καρδιωγμόν, τοῦτο ἀποδίωξιν τῶν λυποιώντων· ἢ
διὰ ἀσθένειαν καὶ κατ' πάροδον, ὡς ὅτι τοῦτο πάσχομεν δακτύλου
ς ποδὸς, βυβλῶν· τοῦτο βεχούσης γὰρ τῆς φύσεως τοῦτο ὃ ὀδυνώ-
μενον μᾶλλον τ' αἵματος, πληροῦται τούτου οἱ ἀδένες τῶν βυβλῶνος.
καὶ ἡ τῶν βίβ δὲ συμπάθεια τοιαύτη. ὅτι γὰρ νεφρῷ, συμπάσχουσι καὶ
συνάγουσι συρίγγες, ἢ γείτονες, ἢ κατ' πάροδον ἀκούοντες ἢ ἑρω-
τῶντες τινὲς ὃ πάθος, λέγω ἀσθενείας τῆς ψυχῆς· καὶ διὰ τοῦτο ὃ μὲν
10 τοῦτον, ὡς τοῦ κατ' ἰδίαν πάθειαν· ὃ δὲ δεύτερον, κατ' συμπάθειαν· ὃ
δὲ τρίτον, ἧπαρ. Διὰ τί ὅτι ὀφθαλμία ξύρησις ὠφέλιμος; λς
ὅτι διαπνεομένη ἡ κεφαλὴ, διὰ τῶν πόρων διαφορᾶς τὰ περιπώ-
μενα καὶ ὃ ῥεῦμα. Διὰ τί ἐκ τῶν σκότους εἰς ὃ φῶς ἐλθόν- λζ
τες, ὁρᾶν δυνάμεθα αὐτοὺς ὁρᾶν, ὅτε μὲν ἐκ τοῦ φωτὸς εἰς ὃ σκό-
15 τος; [ἢ] ὅτι ὃ μὲν σκότος, παχὺ καὶ ψυχρόν ὄν, [καὶ] πυκνοῖ καὶ ὑπαθρο-
λοῖ ὃ ὀπτικὸν πνεῦμα· ὃ δὲ φῶς, πάλιν λαμπρὸν ὂν καὶ λεπτὸν καὶ
θερμὸν, διαφορᾶς τοῦτο καὶ καταισκεδάννυσι. τῷ μὲν τοι χρόνῳ μετ' ὃ
ποιῆσαι ἐπιζόμενον, καὶ ὃ μηκέτι ξενιζόμενον, ὁρᾶν δύνα). ἢ ὅτι ἀ-
πὸ τ' ἐναντίων εἰς τἐναντίον ἀληθῶς μεταπεπτώκαμεν, τοῦ δὲ αἰτίου
20 ξενιζόμεθα ὁμοίως ὁρᾶν. Διὰ τί ὅτι τ' ἀλόγων οἱ πυρετοὶ καὶ λη
τὰ κρυπτὰ πάθη, δεινὰ τότερα καὶ μᾶλλον κινδυνώδη, ἢ τῶν ὅτι τ'
ἀνθρώπων; [ἢ] ὅτι τ' φύσιν ἔχουσι καὶ τ' ἀνθρωπείαν δύναμιν βε-
βαπτισμένην ἐν τῷ βάθει τ' σώματος, καὶ μὴ τοῦ ἐλεγχομένου ὑπὸ
τ' λογιστικῆς ψυχῆς ὅτι τὰ ἐκτὸς, καθάπερ ὅτι ἀνθρώπων ἔχει.
25 δεόντως οὖν ἡ ἄνθρωπος ἀντιλαμβανομένη πολλῆς ὀδυνῆς, καὶ τ' φύ-
σιν καταβαπτίζει, καὶ πάσας αὐτ' τὰς δυνάμεις. δηλῶς γε μὲν, ὅτε
δὴ δεῖ παθεῖν τὰ ὄντα, ὑπὸ μείζονων αἰτίων πάσχομεν, ἢ τῶν ἀπὸ
τ' τυχόντων. Διὰ τί ἐν ὑετῷ πομφόλυγες γινόμεναι, σφοδρὸν λθ

ὑετὸν δηλοῦσι; ὅτι τὸ πολὺ ὕδωρ, καὶ ἡ πολλὴ ἀναθυμίασις, πνεύματος πολλοῦ καὶ παχέος γινομένη ἐστὶ ἀρχή. τοῦτο γὰρ τὸ ὕδωρ ἐστὶ δυόμενον πνεῦμα ἀποτελεῖν, καὶ κυρτοῦν ἑαυτό, φύσαν ἐργάζεται· καθάπερ καὶ τὰ ὑαλόνθια ἰδεῖν, ὥσπερ τοῦ πνεύματος φυσωμένου· καὶ πολὺ ὑγρὸν ἐν τῇ ἐψήσει πνευματῶδες, σφαιροειδὲς γίνεται, διότι τὸ ὕδωρ στοιχεῖόν ἐστι σφαιροειδές, καθάπερ καὶ τὰ λοιπὰ στοιχεῖα. δεῖξις δὲ τούτου· τὰ φύλλων βαπτόμενον τὸ ὕδωρ, ἢ καταφερόμενον ἐξ ὕψους, στρογγυλοῦται. καὶ ὡς ἔχει τὸ μέρος, οὕτω καὶ τὸ ὅλον ὕδωρ· διὸ καὶ ὁ μ μοιομερές ἐστι. Διὰ τί οὐκ ἀηδοῦμεν τῷ κεφαλῷ διαφυόμενοι, τῷ λοιπῷ σώματι τοιαῦτα πλησίως; ὅτι ἀρχὴ οὐκ ἔστι πολλὴ 10 μα μυώδης, καθάπερ ἐν τῷ λοιπῷ σώματι. Διὰ τί οἱ ἐκ νόσων ἐκ τῶν ποδῶν λεπίδας ἀποβάλλουσι μᾶλλον, ἀσθενίας δὲ καὶ ἐκ τῶν χειρῶν; ὅτι ἡ ὕλη κατωφερής· καὶ οἱ πόδες δὲ μᾶλλον τῶν χειρῶν, πορρωτέρω τυγχάνοντες τῆς καρδίας· καὶ διὰ τοῦτο ψυχρότεροί εἰσι μβ τες, ἧττον πέπονθοι καὶ διαφορεῖται τὰ περιττώματα. Διὰ τί ἀπὸ φθίσεως καὶ ἕλκους καὶ ὀφθαλμίας οἱ πλησιάζοντες ἁλίσκονται· ὕδρωπος δὲ καὶ πυρετοῦ καὶ ἀποπληξίας, οὐκέτι; ὅτι ὁ μὲν ὀφθαλμὸς, ὡς ὑπαθὴς καὶ ὑγρὸς, ἀντιβλέπων· καὶ ἀκτῖνες δὲ μετὰ πνεύματος ἐξιοῦσαι νοσώδεις, τῷ ὑπαθεῖ ὀφθαλμῷ μεταδιδόασι τοῦ πάθους. ἡ δὲ φθίσις, ἀναπέμπουσα διὰ τοῦ ἀναπνοῆς ἀέρα σηπόμενον, διαδίδωσι πάλιν διὰ τῆς ἀναπνοῆς τοῦ ὑγιαίνοντος τὸ πάθος καὶ τοῦ σῶζειν τὸ πνεῦμον. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ψώρα, ὑπὸ πολῆς οὖσα τοῦ δέρματος, καὶ γλίσχρον ἔχουσα τὸ ἀπορρέον, ἀγχερῶς μεταδίδωσι, καὶ βέπει τὸ δέρμα τοῦ ὑγιαίνοντος. τῶν δὲ ἀλγῶν παθῶν τὰ μὲν, οὐχ ἅπτεται τοῦ δέρματος, διὰ τὸ βάθος ὄντα· ἢ τινὰ ἀπόρροιαν οὐκ ἀναπέμπει· καθάπερ ὕδρωψ, καὶ ἀποπληξία· τὰ δὲ, διὰ μὲν τὰ ὑπὸ πολῆς τυγχάνοντα, διὰ δὲ γλισχρότητα καὶ παχύτητα καὶ ξηρότητα, μηδὲν ἀπορρέοντα· ὡς λύκη καὶ λέπρα· τὰ δὲ,

διὰ

χ᾽ μὴ βάθος ὄντα, μὴ ἀπορρέοντα ὑ λοιμικὴν ἢ σηπτικὴν ἀπόρροιαν· ὥσπερ οἱ σωθέντες τ᾽ πυρετῶν. Διὰ τί ὅτι πίνων ἐν τοῖς μζ
πυρετοῖς οἱ ἀσθενῶς αὔξουσι; ἢ ὅτι πολλὰ πίνουσι, καὶ ἐμπνευματοῦνται. ἀραιότερον γὰρ τὸ μόριον. ἢ ὅτι ἀσθενὲς ὂν φύσει, δέχεται
5 χορηγίας ταῖς ὕλαις. Διὰ τί γέροντες καὶ παῖδες μᾶλλον λιποῦσι τ᾽ νέων; παῖδες μὲν, ὡς ἀδηφάγοι· γέροντες δ᾽, ὡς ψυχροὶ, καὶ μζ
ἀδυνάμοι, καὶ ἧττον πέπτοντες, πολλὰ περιττώματα σωματοῦσι τὰ τῶν λίθων γεννητικά. Διὰ τί ὁ γαργαλισμὸς καὶ ὁ κνησμὸς τ᾽ μετ᾽
πελμάτων, ὕπνον ποιεῖ; ἐπειδὴ κάτω τῶν νεύρων τὰ τέλη ἐν ταύτῳ
10 πέφυκε. δι᾽ αὐτῶν οὖν ἡ μετεώρα κίνησις ἀνιοῦσα τοῖς ἐγκεφάλοις, ἥδει ψυχρῷ, καὶ εἰς ἠρεμίαν αὐτῷ ἕλκει καὶ ὕπνον. οἱ δέ φασιν, μη
ὡς πλήθους ἐν ταύτῃ περιττωμάτων καθιόντων, διά τε τὸ καταφερὲς, καὶ τῷ τ᾽ ποδῶν συνεχῆ κίνησιν, πάλιν ὁ μέτριος κνησμὸς, τῇ κινήσει τὰ περιττώματα διὰ τ᾽ νεύρων ποσῶς ἀναπέμπει τοῖς
15 ἐγκέφαλον· καὶ πληθύμενος οὗτος ὕπνον ποιεῖ. Διὰ τί μᾶλλον μς
καὶ συνεχέστερον σελήνιακὰ σκληρύνει τ᾽ ἡλιακῶν; διότι ἡ μὲν σελήνη, ἐμπίπτει καὶ εἰς τὰς ὄρους τ᾽ σκληρῶν συνδέσμων, καὶ εἰς τ᾽ κῶνον τ᾽ γινόμενον ἐκ τῆς σκιᾶς τ᾽ γῆς, διὰ τὸ τὸ ἡλίου διάμετρον. καὶ διὰ γραμμικῶν ἢ δυάδικῶν μᾶλλον σελήνη διὰ
20 τ᾽ ὀξύρροπον κίνησιν ἐμπίπτει συνεχέστερον τοῖς εἰρημένοις συμπτώμασιν· ὁ δὲ ἥλιος μόνον ἐπὶ τῶν σκληρῶν συνδέσμων ἐπισκιάζεται, τ᾽ σελήνης εἰς αὐτὸν ἐμπιπτούσης, καὶ ἀποκρυπτούσης αὐτόν. ἐλάττων δ᾽ αὐτοῦ τυγχάνουσα τῷ μεγέθει, τ᾽ ὄγκον πρὸς κρύπτειν οὐ δύναται· τοῦτο δὲ πάσχει συνεχέστερον αὕτη. κινοῦσι δὲ χαλκὸν καὶ
25 σίδηρον δυνάμεθα πολλοὶ, ὡς τοὺς δαίμονας ἀπελαύνοντες· διότι κατ᾽ ἐκεῖνον τ᾽ χρόνον οἱ φωσφόροι οὐκ ἐπιπέμποισι τῇ γῇ ἀπορροίας ἀγαθοποιοὺς, κωλυούσας τῶν φαύλων δαιμόνων. Διὰ τί μζ
τὰ ἐπταμηνιαῖα βρέφη ζώσιμα· τὰ δ᾽ ὀκταμηνιαῖα, οὐκέτι;

Zweh. p. 19. 6. fin.

»ὅτι ὁ ἑπτὰ ἀριθμὸς, τέλειός ἐστι τῇ φύσει, ὡς μάρτυρι Πυθαγόρᾳ

octavam putant esse perfectam non ordinario sed peculiari Hebraeis quia proxima sequentia septenario claudit numerandi circulum

καὶ οἱ ἀριθμητικοὶ, καὶ οἱ μουσικοί· ὁ δὲ ὀκτὼ, ἀτελής· καθάπερ καὶ τὰ τετράγωνα καὶ ζώσιμα, τῷ μὴ εἶναι αὐτῶν τὴν γένεσιν καὶ τὴν φύσεως· ἀλλ' εἶναι ἀτελῆ καὶ πλεονασμὸν καὶ ἀταξίαν ὕλης, ἐτεροίμερα

» φα πλατύμυθα· ὅθεν καὶ ἀτελές, ὅτε καὶ χρόνον, ὅτε καὶ ἀφο-

» πλασιν καὶ γένεσιν, ὡσπερ φύσεως γέγονεν· ὅθεν ὅτε καὶ γαμόνιμόν ἐ-

v. ad Censorin. p. 47. vegg. Aristot. 51. γενῶνται ὁ ἑπταμυιαῖα, τῷ τὴν ἀφαπλασικὴν δύναμιν τὴν μήτραν, ἰσχυροτάτην οὖσαν, καὶ δυείσχυσαν αἷμα χρηστὸν καὶ σύμμετρον, πάχιον ἀνύειν τὸ ἔργον. οἱ δὲ, τέναιλιον, δεκαμυιαῖα. ὅτι δὲ τέλειος ὁ ἑπτὰ καὶ ὁ δέκα τῇ φύσει ἀριθμὸς, δῆλον ἐκ τοῦ διχῇ τὸν Θεὸν τὸν ἐκ τοῦ κόσμον ἑπτὰ ἀστροις ἑπταμυιαῖα. δὲ τὰ βρέ-

Lindenbrog. ad Censorin. p. 46. φη τὰς ὁδοῦσας ἀναφέρει ἑπταετῆ δὲ ἀποβολῇ· διὸ ἑπτὰ ὀδόντας τοὺς ἑπτὰ δὲ, δύδρᾶται. καὶ τὰ νοσήματα δὲ ἀναλόγως τῷ ἑπτὰ ἀριθμῷ κρίνεται. ὁμοίως καὶ ἡ σελήνη τῷ ἑπτὰ ἀριθμῷ σημαίνει. ἑβδομάσι δὲ καὶ ὁ μὲν ἄνθρωπος τελειοῦται. ἑπτὰ ὀδόντας τὰ φωνήεντα. μοίως δὲ καὶ ὁ δέκα ἀριθμὸς τελειοῦται. Ἀριστοτέλης καὶ τοῖς φιλοσόφοις, συμπεριλαμβάνει τὰ ἐν μέσῃ καὶ φθορᾷ· καὶ πᾶς ὁ ἀριθμὸς, ἀπὸ τοῦ δέκα μονάδας τὴν ἀνακύκλωσιν. ὁ γὰρ ἕνδεκα [καὶ ὁ δώδεκα] καὶ οἱ ἑξῆς, ἀναπίπτουσιν ὅτι τὴν ἀρχὴν τῶν δέκα ἀριθμοῦ, ἄχρι πέμπτης ἀπείρου, ὡς πρὸς ἡμᾶς, ἀριθμοῦ. καὶ οἱ τότε ὁ δικαιότατοι αἰδρεῖς, δόξας ἑαυτοῖς παρῆν, τὸν ἀσφαλείας πρόγματος, τὸν δέκα ἀριθμὸν προσδεχόμενοι. οἱ γὰρ νῦν, χράμμασιν ἰδίοις βεβαιοῦν μὴ τὰ πράγματα. Διὰ τί τὴν χεροὶν ἀμφοτέραις ὀρθὸν τὸ ὠὸν ἀγομενθλιβόμενον, ἢ κλᾶται· πλάγιον δὲ, τὸ πάσχει; ὅτι εἰς τὰς ὀξείας μόνας ὁμιλεῖ τῷ ἥπατι τὴν χεῖρα, καὶ ἐν βεβαιοτάτῳ μέρει αὐτοῦ θλίβει· [καὶ] πλάγιον μὲν τοι καθ' ὅλον τὸ ὄστρακον θλιβόμενον, ἐμπεσὸν χεῖρας ὑπομένει τὴν θλάσιν. Διὰ τί ὅτι τῶν ἠχεόντων ὠῶν τὰ φυσικῶς ὁρμώμενοι πρῶτες, τὸν δάκτυλον ἐμβαίνοντες, κινοῦσι τὸ πρῶ-

ἐν

εγγὺς πολύ; ὅτι ὁ ἀκουστικὸς πόρος διρρωόμβους ἀφαιρεῖ τὸν ἐν αὐτῷ πνεῦμα· ὅταν ἐποίει τὴν ἦχον. πόσως δὲ καὶ ἀπὸ τῆς σωτικῆς κινήσεως λεπτυνόμενον συκρίνει). Διὰ τί αἱ θήλειαι βελτίους λιθῶσι τοὺς κύστιν; ὅτι μᾶλλον τὰ ἄρρενων, διὰ πόρου ἔχουσι τὴν βάσχλον τὸν κύστεως· ὡς καὶ συνεκκρίνεσθαι τῷ ὕδατι τὸ σπέρμα. ν

Διὰ τί τὰ ἄγεια φυτὰ, βύκημα καὶ ἰσχνά; ὅτι παρ' αὐτῆς τῆς φυσικῆς δυνάμεως διὰ βραδύτητα καὶ τελεσιουργεῖται, καὶ οὐκ ἀπὸ τέχνης ἢ γεωργίας· ὅτε μὲν οὖν πλήθους ὕδατος καὶ πλείστης ὑγρότητος βραδύτητα καὶ βέφε), καθάπερ τὰ ἥμερα· ἢ τις οὐκ ἂν ἐλαίου τὰ λιπτόμενα. ἢ ὡς τινες φασιν, ὅτι τὰ μὲν ἀγρίων, ὥσπερ μήτηρ ἐστὶ· τὰ δὲ ἡμέρων, μητρυιά. Διὰ τί ὅτι τὰ μυῶν αἱ ἐκκάρσιαι τομαὶ δυσκαμάπτωσι καὶ δυσιατότεραι τὰ ὀρθῶν; ὅτι πολλαὶ ἶνες τέμνουσι· νεῦρον δὲ φύσις ὁ νεῦρον διαξαίνεσθαι πέφυκεν εἰς πολλὰς ἶνας ἐπ' εὐθείας παρεκφαίνει ὅτω τὰ σάρκα, καθάπερ κρόκην ξήμονι, καὶ πεποίηκε τὰ μὲν ἐοικότα κατὰ τὸ σῆμα ὧν ζῴων. πάλιν δὲ αὖτε συνάξασα, πεποίηκεν διὰ πίτροφον νεῦρον, τὰ λεγόμενα τένοντα, ὅνπερ τρόπον φύσει κατὰ τὸ πρᾶσις τοῖς ἀρθρίοις τὰ κινουμένων μορίων. διὸ δὲ οὐκ ἐδυνάσθη τὸ μαλακὸν σκληρῷ συνάπτειν ἁπλῶς ὅτως ἀμέσως, (συναλλάττει) ἀνέφυσε διὰ τὸ ὀστῶν καὶ τὰ μυελὸν, νευρώδες τι μόριον λεγόμενον συνδεσμον, καὶ ἐν αὐτῷ συνέδησε τὸ πρᾶσις τὰ τένοντος· ὅθεν διὰ τὸ συνδεῖν, σύνδεσμος ἐκλήθη. ὅπου μὲν ὠφέλεια τὰ ἔλαττον μόριον μεγέθους καὶ ἰσχύος, ὡς σκέλος, ἐκεῖ σφαιροειδῆ τὰ μῦν διέπλασε, πρὸς τὸ χωρεῖν αὐτὰ πολλὴν δυνάμιν κινητικήν· ὅπου δὲ μικρὸν καὶ ἀσθενές, ὡς βλέφαρον ἢ ὀπτιλωτίδα, ἐκεῖ τὰ μῦν ὡσπερ ὑμνοειδῆ κατεσκεύασε· διὰ τὸ μὴ δέεσθαι πολλῆς δυνάμεως κινητικῆς· καὶ κατὰ αἰτίαν διὰ κινούμενα μορίων καὶ ὁ μῦς γεγένηται). Διὰ τί τινες βασκαίνουσι, καὶ μάλιστα παῖδας; διότι πολλὴν ἔχουσιν ὑπάρχειν καὶ φθορὰν τὰ φύσεως· ὃ δὲ γινόμενον, τοιοῦτόν ἐστι. τινὲς ἐκ πολλῆς κακίας ψυχῆς, φύσιν

ἔχοντες ὅτι τοῖς καλοῖς διακινεῖσθαι, τῷ ἀμέρῳ φθόνῳ τῆς καχίας
αὐγῆς διεγκεφαλώσης, ὥσπερ ἰὸδηπνὰ καὶ φθοεροποιὸν ἀκτῖνα ἐξιᾶ-
σιν ἀπὸ τῆς κόρης αὐτῶν. καὶ αὐτὴ εἰσιοῦσα διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ
φθονερωτάτου, βέπει τὸν ψυχὸν καὶ τὸν φύσιν εἰς δυσκρασίαν, καὶ τὰς
χυμοὺς ὅτι σῆψιν, καὶ εἰς νόσον ἄγει τὰ σώματα τούτων. ὅθεν καὶ οἱ πολ-
λοὶ καθαρεύοντες τοῦ βασκανικοῦ), καὶ παραγειωῦται βλέπουσι νε-
κρούς. αἱ γὰρ ὀπτικαὶ ἀκτῖνες, ἀπιοῦσαι πρὸς τὰ νεκρὰ σώματα, κατ'
ἀντιπάλους ἀναφέρονται μολυσμόν τινα διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ,
τῇ ψυχῇ· καὶ φύσει πρόδηλος, διὰ τὸ ὑπαθὲς τῆς φύσεως, μᾶλλον ἀ-
νδ λίσκον). Διὰ τί ὅτι τινῶν [σφόδρα] βεβλαμμένων ἢ ἐμοιῶντων, 10
ὥσπερ ἀστέρες πρὸς τοῦ ὀφθαλμοῦ πρόσφαινον); διότι ἡ σωτῆρος
ὅτι τὰ ἔσω θλῖψις τοῦ θώρακος καὶ τοῦ στομάχου, ἀνωθεῖται τὰ ὑγρὰ
σὺν τοῖς πνεύμασιν ὅτι τὸ ἄνω· καὶ ταῦτα παιόντα διὰ τοῦ ὀ-
φθαλμοῦ, ὅτι θολοῖ τὸ ὀπτικὸν πνεῦμα, καὶ τοῦτο ἔξω φαντάζεται
ὡς κατ' ἀλήθειαν. εἰ μὴ οὖν ἀτμὸς ὅτι μήκης εἴη, μακρὰ ὁρῶσι. 15
εἰ δὲ λεπτοειδὴς, χρυσίζοντα· εἰ δὲ καπνώδης ἀπὸ φλέγματος,
λευκά· καὶ καθόλου πρὸς τὸ χρῆμα καὶ τὸν χρόαν τὰ φαινόμενα.
ὅτι δὲ φρενιτικῶν, ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἐγκεφάλου ὅτι τὸ ὀπτικὸν πνεῦμα οἱ
ἀτμοὶ παρέρχονται. καὶ οἱ ὑποχύσει πρεσβύτεροι, τὰ αὐτὰ ὁρῶσι.
νε Διὰ τί οἱ ὑδροποτοῦντες ὀξυωπέστεροι; ὅτι ὁ πολὺς οἶνος ἐκ- 20
πνεύματοῦ ὅτι θολοῖ τὸ ὀπτικὸν πνεῦμα. ὁμοίως καὶ ὅτι τοῦ δή-
νς λων αἰσθήσεων. Διὰ τί οἱ γλαυκόφθαλμοι ἐν ταῖς ὀφθαλ-
μίαις πλέον ὀδυνῶνται), καὶ ὅτε σύψιν φέρουσιν; ὅτι τὸ κρυσταλλοειδὲς
ὑγρὸν, καὶ τὰ ὑγρὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἔχουσι πρεσπετέστερα ὅτι τὰ ἔξω, 25
καὶ διὰ τὴν ὑπάθειαν καὶ αἰσθητικώτερα. οἱ δὲ μελανόφθαλμοι,
νζ διὰ τὸ ἀναιμον, ἧττον ὑπαισθάνονται. Διὰ τί ὡς ὅτι ἐπλησίον οἱ
μὲν ἁπλῶς ἐμοιῶντες, φλέγμα κενοῦσιν· οἱ δ' ὅτι πλέον, χολήν·
εἶτα καὶ αἷμα; ὅτι σωτῆρος χεῖρον) πρεσβύτερος, καὶ τὰ ἐν τοῦ βάθει
ἐμπε-

ἐμπεπαρμένα κενῶσι. Ὁ μὲν τοι φλέγμα, παχὺ ὄν, ἐμπεπλασμένον ὑπὸ καὶ ὀλίγος ἐρεθισμὸς κινεῖ αὖθις πρὸς ἔμεσιν. ἐὰν δὲ ἡ καὶ χολὴ ὑπερπλέουσα τῷ κύστει τῆς γαστρὸς, ταχύτερον κενῶται τὰ φλέγματος. οἱ μὲν τοι ἐν ταῖς φλεγμοναῖς χυμοὶ, τοιαύτην ποιοῦνται τὴν κένωσιν ὑπὸ τῶν καθαρτηρίων. ἡ γὰρ φύσις αὐτὸ τοῦτο πρόσθεν, ὡς ὑπὸ κακοχυμίας ἐδέετο καθάρσεως τὸ σῶμα, τὰ πρῶτα τῶν φλεβῶν ἀπετελεύτησεν εἰς τὸ κύτος τὸ χιλίας· καθάπερ καὶ ὑπὸ μήδας δι' ὅλου μιλιαίαν κάθαρσιν, καὶ ὑπὸ ἕδρας καὶ ῥινὸς, διὰ τὴν ἐκ νόσων κένωσιν· ἅπερ σώματα φυσικῶς παραδαγχάνεται, μὴ τὸν πάντα χρόνον, ἀχρεῖς αἰεὶ ἡ χρεία καλῇ. ἐν μὲν οὖν ταῖς καθάρσεσι τῶν ὀξέων πυρετῶν, αὐτόματος ἐστὶ τῆς ἀποκριτικῆς δυνάμεως ἀνασκευάσματα, κενῶσι τὰ ἐν ταῖς μεγάλαις φλεγμοναῖς καὶ ἀρτηρίαις πεφθέντα χυμὸν, ἢ διὰ γαστρὸς, ἢ διὰ σώματος· ἐν δὲ τοῖς δεδομένοις καθαρτηρίοις, βίᾳ ἀλλοτριούμενα, συγχωροῦσιν ἕλκειν τὰ καθαρτηρίῳ. Ὁ μὲν γὰρ ἐν αὐτῷ πέψει, θερμὸν ὄν, καὶ ἡ σκαμμωνία, καὶ εἴ τι τοιοῦτον πλησίον, φύσει θερμὰ ὄντα, ἀνοίγουσι τὰ σώματα, καὶ εἴ τι ἕτερον θερμὸν εἶδός ἐστιν ἐν αὐτῷ. εἰδικῶς ἢ φυσικῶς λοιπὸν ἕλκει ἕκαστον τὸν οἰκεῖον χυμὸν, ὡς ἐν ἀρχαῖς εἴρηται. Ὁ μὲν τοι αἷμα, ὡς οἰκεῖον ἐστὶ τοῦ φύσεως κατεχόμενον, τῇ βίᾳ ἑλκόμενον ὕστερον κενοῦται ἐν ταῖς ἐπαφαιρέσεσι. Διὰ τί τὰ βαρὺ διαφορώτερον ἐν τοῖς ἀριστερῆς φερομένοις, ἀσθενέσιν οὖσιν, ἢ περ ἐν τοῖς δεξιοῖς; ὅτι μᾶλλον τὰ δεξιὰ, ὡς ἰσχυρότερα, βοηθεῖ τοῖς ἀριστεροῖς, καὶ ποσῶς ὑπεκφύζει τὸ βάρος συμπάσχοντα. τὰ μὲν τοι λαιὰ, ὡς ἀσθενῆ, τοῦτο ποιεῖν διὰ τὴν ἀσθένειαν. Διὰ τί τὸ σίφωνα σκινζοιοῦντες, ἕλκομεν τὸ οἶνον, ἢ ἕτερόν τι ὑγρόν; [φημὶ ὅτι] διὰ τὴν ἕλξιν τῶν χαλῶν ὑπαπάτην τὸ ὑγρὸν, ἀλλὰ τὴν βίαν τοῦ κενοῦ. ὁ γὰρ πόρος τοῦ σίφωνος, ἀέρος πεπλήρωται, σώματος ὄντος λεπτομερεστέρου· καὶ διὰ ἀδύνατον σώματα δύο συγχωρεῖν ἅμα ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ καὶ τὸν αὐτὸν τόπον.

λέγω δὴ ὑγρὸν, καὶ πνεῦμα· ἔστι γε μὴν οὐδὲ τόπον καὶ χώραν εἰ
κενὴν χωρὶς σώματος· (πᾶσα γὰρ χώρα ἢ στερεὸν περιέχει ἢ ὑγρὸν, ἢ
πνεῦμα) ἐπιφανὲς οὖν ἀπὸ τῆς σκιμποδίσεως τὸ ἀέρος ἐλκόμενον
ἀπὸ τοῦ σίφωνος, συναναλυθεῖν τὸ ὑγρὸν τῇ ἀπαλῇ τοῦ κενοῦ. τοῦτο
τοίνυν ἰάθη γινόμενον καὶ ὅτι καθετῆρος· τὸ γὰρ ἐμβαλλόμενον ἐν αὐ-
τῷ ἔριον ἐλκόμενον, συνεξάγει τὸ πνεῦμα· καὶ ὅταν πάλιν τῇ ἀ-
παλῇ τοῦ κενοῦ συνεφέλκει τὸ ἔριον. τοῦτο παθεῖν καὶ τὰ φλεγμαί-
νοντα ἰατρικά. καὶ ἡ σικύα ὅτι τοῦτον ἕλκει τὸν τρόπον. τὸ γὰρ ἐμβαλλόμενον
πῦρ, ἀραιοῖ τὸν ἐν αὐτῇ ἀέρα, λεπτύνον αὐτὸν, καὶ κενοῖ ἐξ αὐτῆς· καὶ ὅτ-
ταν λοιπὸν ἐμβαλλομένης τοῦ σώματος, καὶ τοῦ πυρὸς σβεννυμένου,
καὶ κενοῦ τόπου γινομένου, ἀνάγκη ταύτῃ ἕλκειν τὸ αἷμα τῇ τοῦ
κενοῦ πάλιν ἀπαλῇ. καὶ καθ' ὅλου πάντα τὰ ἕλκοντα τοῦτον τὸν τρό-
πον ἕλκει διὰ τοῦτο· καὶ ὅτε ἡ θερμότης ὀξεῖα ἢ ἕλκουσα, ὅτι
ἡ διάπασις τοῦ σώματος, καθὼς ὁ καθετὴρ δείκνυσι, κατ' οὐδέτε-
ρον τρόπον ἕλκων. ἕλκεται δὲ καὶ ὑπὸ θερμότητος, ὡς θαψίας κα-
τάχρισις· καὶ ὑπὸ ἰσχνοῦ, ὡς ἀθενές· καὶ ἰδιότητι, ὡς ὑπὸ μά-
γνητος, σίδηρος· καὶ [ὁ] αἷμα, ὑπὸ τῶν μορίων. Διὰ τί αἱ
μὲν φυσικαὶ δυνάμεις, σύμφυτοι· αἱ δὲ ψυχικαὶ, διὰ τί ῥοῦτοι; ὅτι αἱ
μὲν φυσικαὶ, λέγω δὴ ἑλκτικὴ, καθεκτικὴ, ἀλλοιωτικὴ, ἀποκριτικὴ,
τοῖς αὐτὸ τὸ ζῷον ἀφορῶσι, τὸ ἀναγκαῖον ἔχουσαι· αἱ δὲ ψυχικαὶ καὶ
αἰσθητικαὶ καὶ κινητικαὶ, τοῖς τὸ ζῷον τὸ χρήσιμον ἔχουσι. τὸ μὲν γὰρ
μὴ βέφεσθαι τὸ μόριον, φθορὰν ποιεῖ· τὸ δὲ μὴ κινεῖσθαι, ἢ μὴ ὁρᾶν, ἢ μὴ
ἀκούειν, οὐκέτι ποιεῖ θάνατον. ἐν μὲν τοι τοῖς θώραξι διὰ τὰ πτε-
λοῦντα τὴν πνιγμῶδες, τὴν ἀδιαλείπτως διπτοΐαν τῆς κινήσεως σοφίζεται, ὡς
δοκεῖν σύμφυτον εἶναι· αἱ δὲ φυσικαὶ δυνάμεις, ταύτῃ ἔχουσι τὴν τάξιν καὶ
τὸν ἀριθμὸν, διὰ τοιαύτην αἰτίαν· ἡ θρεπτικὴ καὶ τὸ αἷμα, ἄψυχον
ὄν, οὐκ οἷόν τε ἦν ἀφ' ἑαυτοῦ τοῖς κολλᾶσθαι τοῖς βεβλαμμένοις μο-
ρίοις. ἔχειν οὖν εἰς δυνάμιν τὴν ἕλκουσαν. πάλιν, ὅτι τὸ
ἀπολει-

ἀλλοιούμενον καὶ μεταβαλλόμενον σῶμα ἐν χρόνῳ τοῦτο πάσχει· ὥσθ' ἡ τοῦ ἀλλοιουμένου καὶ φθείροντος, καὶ οὐκ ἀχρόνως, δύναμις ἐλάττω δυνατέραν δύναμιν καθ' ἑκάστην ὥρᾳ ὑπηρεσίαν τὴν ἀλλοίωσιν ὃ αἷμα, καὶ ἀρχαιότατα χρόνον. ἔστι λοιπὸν ἡ ἀλλοιωτικὴ, ὅπερ ἐστὶ πέπτουσα ἡ ἀλλοιωτικὴ, ὃ μὲν χρηστὸν τοῦ αἵματος ὥρᾳ ἐφύσα τῷ μορίῳ, εἰ ἄρα ἔτυχε, τῷ νεύρῳ, ὃ ἐστὶ χρῆσον κατέλιπε, καὶ τοῦτο ὥσθαμμον μόνον τὴν ὁδὸν ἀπέφαγε, καὶ τὰς πόρους τῆς μελλούσης δι' ἐτέρας ἕλξεως τὸ αἷμα ὥρᾳ ἐφίῃ, ἀλλὰ καὶ ὥσθαμμον ἐσήπετο, δῆλον ὡς ἐξ ἀνάγκης τελάρτη τις ἐγίγνετο δύναμις, ἡ ἀποκριτικὴ· ἥτις ἐστὶ τοῦ ἀδήλου ἀφαπνοῆς καὶ ἀιθητῆς, τοῦ ἀφὶ τῶν ἱδρώτων, ἐξέχρινε τὸ περίττωμα. αὕτη μὲν οὖν ἡ τάξις καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν φυσικῶν δυνάμεων. γίνωσκε δὲ ὡς ὅτι πίνων μὲν μορίων ὁμότιμον ἔχουσι τὴν δύναμιν, ὡς ὅτι νεύρου καὶ φλεβὸς καὶ ὀστέου· ἐν οἷς μορίοις ἡ ἐνέργεια, ἰδία μόνον ἐστίν· ὅτι δὲ πίνων μία ἐστὶν ὅτι τελαμών· ἐφ' ὧν ἡ ἐνέργεια, οὐ μόνον ἰδία, ἀλλὰ καὶ κοινή ἐστι, συμβαλλομένη πρὸς τὴν σώμαλι· οἷς ἐν κοιλίᾳ καὶ ἥπαλι μᾶλλον ἡ ἀλλοιωτικὴ ὅτι πέπτει τῇ δυνάμει καὶ τῇ ἐνεργείᾳ· ἐν δὲ πλεύμονι καὶ σπλῆνι καὶ χολοδόχῳ κύστει καὶ νεφροῖς, μᾶλλον ἡ ἐκκριτική· ἐν δὲ ἐντέροις καὶ ὑστέρᾳ κύστει, μᾶλλον ἡ ἀποκριτική· ἐν δὲ μήτρᾳ, μᾶλλον ἡ κατακτικὴ. ὁμοίως δὲ καὶ ὅτι τῶν πέντε αἰσθήσεων ἀκουστικὸν ὅτι πίνων [ζώων] μίαν μᾶλλον ὅτι τελαμών· οἷς, ἐν κυνὶ μὲν, τὴν ὀσφρητικόν· ἐν δὲ ἀετῷ, τὴν ὀπτικόν· ἐν δὲ ὃ λεγόμενον σκωληκόβυτον, Ἰνδικὸν ζῷον ὀπτικόν· ἐν δὲ ὄφεσι, καὶ ποσὶν ὀρνέοις, τὴν ἁπτικόν· ἐν δὲ τοῖς χίμαις, τὴν ἀκουστικόν. Διὰ τί πέντε μόναι αἰσθήσεις, καὶ μὴ πλείους ἢ ἐλάττους; ὅτι πρὸς τὴν φύσιν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν αἰσθητῶν, καὶ τὰ αἰσθητήρια. ἡ μὲν γὰρ ἁφὴ, δοκιμάζει βαρέα καὶ λεπτὰ, καὶ σκληρὰ καὶ μαλακὰ, καὶ ποιότητας· ἄνωθεν ἐν τοῖς στερεοῖς εἰσίν· ἡ δὲ γεῦσις, γλυκὺ καὶ πικρὸν καὶ ἁλμυρὸν, καὶ τὰ ὅμοια· ἄνωθεν

ὲν ὑγροῖς εἰσὶ καὶ χυμοῖς· ἡ δ' ὄσφρησις, δι' ὑγροῦ καὶ ὑγροῦ· ἄρα ἐν ἀτμοῖς ὑπάρχει· ἡ δὲ ἀκοὴ, φθόφων καὶ ἤχων γνωστική· ἄρα περὶ πληγὴν ἀέρος πάρεστιν· ἡ δ' ὄψις, περὶ τὰ χρώματα· ἄρα ἐν λεπτομερεῖ καὶ αἰθερώδει τυγχάνει πνεύματι. Τὸ μὲν στερεὸν χοῦμον, ὑγρὸν γῆν. Τὸ δὲ ὑγρὸν πάλιν, ἀτμός· ὁ δ' ἀτμὸς, ἀὴρ, [ὁ δὲ ἀὴρ, αἰθὴρ] καὶ πνεῦμα λεπτόν· καὶ ὥσπερ τις σφὲ καὶ τάξις ἀπὸ γῆς ἀέρος ὕδατος πέφυκε. Ἀφ' ἧς φέρε δὲ ἀὴρ πνεύματος, κινήσεως καὶ λεπτότητι. Τὸ μὲν πνεῦμα, ἀὴρ ὅτι κινούμενος, ὡς ὅτι ἀνέμων· κινούμενος δ', ἐξ ἀνάγκης καὶ λεπτυνόμενος). Διὰ τί ὅτι τῇ τοῦ ὀξέος φύσει, ἡ ὅτι κεφαλὴν (ἀρξ ὑπάρχει) πλατεῖα, καὶ βρυώδης, καὶ πελία; ὅτι ἡ φύσει γῆ χωρὶς διεκκαίσασα μόνον· ἡ δ' διεκκαίσασα φθείρει καὶ ἀδικεῖ τὴν ἀλλοιωτικὴν δύναμιν. αὕτη οὖν ἡ λεπτὴ γνησίαν (σάρκα γλυκῆσαι καὶ στερεὰν καὶ ῥοδίζουσαν· Τὸ δὲ αἷμα, κατὰ φύσιν μεταβολήσεται. Διὰ τί ὅτι πάντων τῶν μεταβολομένων ὁ γλυκώδης ἀπομόργνυται τὴν τοῦ γλυκοῦντος καὶ ἀλλοιουμένου χρόαν; ὅτι αἱ μεταβολήσαι εἰσὶ δυνάμεις αἱ φυσικαί. Ταύτας δ' ἡ φύσις ἐπίτασι δύσεκβοίκειν ἐν τοῖς στερεοῖς, ὡς ἑδραίοις ὄσι μοείοις· λέγω δὲ νεύροις, καὶ ὀστοῖς, καὶ φλεψὶ, καὶ ὑμέσι, καὶ ἀρτηρίαις· ὅτε δ' ἐν τοῖς ὑγροῖς, ὅτε ἐν τοῖς πνεύμασιν, ὡς ῥυτοῖς καὶ ἀβεβαίοις, καὶ δυσχερῶς παραδιδόασι τὰς δυνάμεις. ἐπεὶ γὰρ ὁ πηλοῦ σῶμα ἐκ τῶν πεπτώτων σύγκειται, ταῦτα δ' τὰ στερεὰ λευκὴν ἔχει τὴν χρόαν, εἶτα καὶ ἡ ἐν ὕδατι πέψις λευκὴ, καὶ ὁ πῦον, καὶ ὁ γάλα, καὶ ὁ σπέρμα, καὶ ἡ μύξα, καὶ αἱ λῆμμαι, καὶ ἡ γαλακτώδης ἐν χειλίᾳ ὀφθῇ, καὶ τὰ παραπλήσια· Τὸ δὲ αἷμα, ἐρυθρὸν, ὅτι καὶ ὁ γλυκὺς οἶνος ἔστι παρ' ἐρυθρόν. Τῶν δὲ γλυκωδῶν, τὰ μὲν ὅτι πάντα παρὰ φύσιν, ὡς λίθος, καὶ ἕλμινθες, καὶ σκώληκες, καὶ πῶρι ποδαγρικῶν, καὶ λιθιῶντες, καὶ λύκοι, καὶ τὰ ὅμοια ἐκ φθοροποιοῦ χυμοῦ τὴν γλῦσιν ἔχοντα· τὰ δὲ πάντα κατὰ φύσιν, ὡς σπέρμα, καὶ γάλα, καὶ αἷμα, καὶ

βρέφους,

βρέφος, καὶ ὄρξ, καὶ τὰ ἀδρὰ πλήσια, φύσεως ὄντα γήσια βλαστήματα· τὰ δὲ, μέσα τῶν κατὰ φύσιν καὶ ἀδρὰ φύσιν, ὡς τὰ τῆς φύσεως πεφάσης ἀδιτρώματα· λέγω δὲ, ἀδύαλον, σκύβαλον, ἄδρυν, βλέννα, κυφέλη, λῆμμα, καὶ τὰ ὅμοια. αἱ δὲ δύκρασίαι, γίνωσι τὰς φυσικὰς δυνάμεις, καὶ ψυχικὰς, καλά τινας· ἢ ὄργημα αὐτῶν εἰσίν· ὃ καὶ μηδέτερον. ἀδρὸς γὰρ τῷ καταστάσει τὸ ὀργᾶν ἐνεργεῖ καὶ ἡ δύναμις. ὅτω γὰρ καὶ χορδῶν ἐν κιθάρᾳ ἢ ὀπῶν ἐν αὐλῷ καλῶς ἁρμοσμένων, ἐνεργήσας καὶ ὁ τεχνίτης ἄριστα· φαύλως δ' ἁρμοσθέντων, οὐκ ἐνεργήσας καλῶς, αὐτὸς μὲν μηδὲν πάσχων, δυνάμις δὲ ἐναντίῳ τέχνῳ σωζομένῳ, καὶ ὃ κατ' ἐνέργειαν. ὅτως οὖν καὶ ἐκ φάλου, εἰ ὅτως ἔτυχεν, ἁρμοσθέντος τοῦ δυσκρασίας, οὐκ ἐνεργήσας μὲν ψυχὴ λογιστική· καθ' αὑτὸν δὲ ἄζηπος μὲν, δυνάμις τυγχάνει κατὰ τὴν ἐνέργειαν, ἁμὰ δὲ ἀθάνατον· δυνηθεὶς δὲ πάλιν ὀργᾶν δύκρατον, τὴν δυνάμιν εἰς ἐνέργειαν ἀποδώσῃ καλῶς. ἡ δύκρασία οὖν τῶν μορίων, σῴζει τὰς δυνάμεις ἁμασώζει· αἱ δὲ δυνάμεις, σῴζουσι τὰς ἐνεργείας ἀποδιδοῦσιν· αἱ δὲ ἐνέργειαι, τὸ ἔργον· οἷον ἡ θερμὴ καὶ ὑγρὰ συμμέτρως κρᾶσις τοῦ ἵππου, βλαστάνει τὴν ἁγαμματωδικὴν δύναμιν, ἢ φυλάττει καλά τινας· ἡ δὲ ἀγαμματωδικὴ, γίνεται τῶν ἀγαμμάτων· ἡ δὲ ἀγαμμάτωσις, δείκνυσι τὸ ἔργον, αὖθις τὸ αἷμα. δυνατὸν δὲ καὶ ἀνάλυσιν καὶ ἀναποδισμὸν εἰπεῖν, εἰ ἐγίνετο αἷμα, σῴζει ἡ ἀγαμμάτωσις. εἰ δὲ αὐτὴ ἔρρωται, ἡ ἀγαμματωδικὴ δύναμις· εἰ δὲ αὐτὴ σῴζεται, δῆλον ὅτι καὶ ἡ δύκρασία τοῦ ἵππου· εἰ δὲ ἡ δύκρασία σῴζεται, καὶ ἡ κρᾶσις τῶν στοιχείων πεπαιδαγώγηται. Διὰ τί τὸ ὄξος προσφερόμενον τῇ μήρᾳ πολέμιον; ὅτι ἁμὰ τὸ εἶναι αὐτῷ ἀφθαρτικώτατόν, [καὶ] ἁμὰ τὸ ἀμέσως ἡδονὴν τοῦ σπέρματος εἰσδεχῆς, γίνονται ἄγαν ὑδρώδης· καὶ ἁμὰ τὸ ἐκτείνεσθαι εἰ ἀμέσως ἐν τῇ κυοφορίᾳ. τὸ τοίνυν ὄξος τῇ δριμύτητι πλῆττον καὶ δάκνον αὐτῷ, φυτᾷ· καθάπερ καὶ τὸ θύμβρα,

ὑλῳώδη καὶ μυώδη τυγχάνοντα. τινὲς δέ φασιν, ὡς κτ' αὐτὰ πάθαί τινά πολέμιόν ἐστιν· ἰσορροπῶντες, ὡς ἰατείνη ποτὲ κτ' τ' τοξεύειν τῷ χορείῳ, κλέπτουσα κτ' γυναῖκα, μιαθοῦ χάειν, ὅπερ ῥάγνυσα ὀξος σιὼ ἑτέρῳ τινὶ εἴδῃ, τότῳ εἶχε τὸ τετοκυῖαν ἀσωμῴῳ, καὶ ἀγῳ ὀδωωμῴῳ. τοῦς ποιωμῴη δὲ ὃ θερμπόν, ἐπέρραινέ τις να πάλιν τῷ χορείῳ, καὶ εἶχεν ἐκείνῳ ὑγιαίνειν. καὶ τότο φοβεῖσθαι τοὺς πάπτουσα, δίκῳ παρέχε τ' δεισιδαιμονίας. ὃν ὁ ταῖς ὑστερικαῖς πνιξὶ, τινὲς τὰ μὲν ὑώδη, τοῦς φέρουσι τῇ μήτρᾳ· τὰ ὁ δεινώδη, τῇ ῥινί· νομίζοντες ὧ εἶ) αὐτῷ ζῷον, φεύγειν μὲν τὰ δεινώδη, τοῦς δέχεσθαι ὁ τοῖς ὑώδεσι, καὶ ὅτω τ' οἰκεῖον ἀπολαμβάνειν τόπον. ἐμοὶ δὲ μᾶλλον φαίνεται, τὰ μὲν ὑώδη, λεπτομερῆ ὄντα διὰ μέσου καὶ θερμῆς, τέμνειν καὶ διαφορεῖν ὀλίγον τὸ ἐν τῇ μήτρᾳ νοσοποιῶν χυμόν· τὰ ὁ δεινώδη, παχυμερῆ ὄντα διὰ μέσου, ἐμφράττειν τὰς πόρους, καὶ μὴ ἐᾶν αὐτῷ διαδέχεσθαι. ὅπερ ὁ τ' ὀπιλητωτικῶν, καὶ ἀπωσιν ποιεῖ τὰ δεινώδη· ὡς τοῦτο καὶ ὁμόλυμα, λίθος γαγάτης, ἄσφαλτος, κέδρος πυκνόν, ἔλλυχνια, ἔλαια πεπιαντὰ καὶ ὁμόλυμα, λίθος θρακίας, ὕδατι μὲν καὶ ὁμόλυμος, ἐλαίῳ δὲ σβεννύμενος· καὶ διαφορεῖν τῇ ῥινῶν παχυμέρεια τῶν ἀτμῶν, παχυμῆ καὶ πιλοῦ ὃ ψυχικὸν πνεῦμα, καὶ τοῦς λεπτὸν ἔχον παχύτητος καὶ ψυχρότητος, καὶ διαπιπτόν ὃν ποιεῖ ὃ ψυχικὸν πνεῦμα τῇ ψυχῇ τοῦς συνέργειαν. μὴ ὀχεύμενον οὖν ὑπὸ ψυχῆς ὃ σῶμα, ὧ οἰκεῖον ξε βαρεῖ ἐλεγχόμενον καὶ ἀπίπτει. Διὰ τί ταναγκαία τῇ ποιότητι, ὃ αὖ ποιεῖ πάθος; ὅτω γὰ θερμότης καὶ ψυχρότης ῥίζης ἐργάζεται. φημὶ ὅτι κατ' ἀμῆλω [καὶ ἀμῆλω] αἰτίαν καὶ διάθεσιν· ἡ γὰ ἀπὸ χολῆς ξανθῆς ῥίζης, δριμείας ὔσης, τῷ δακνώδη καὶ κενεούμενα τὰ μόρια, ἐπεγείρειε τοὺς ἀπόχρισιν καὶ τότου συνεχῶς γινομένης, καὶ τ μὲν ὀπιρρεούσης καὶ κενεούσης, τ' ὁ ἐπεγερομένων κτ' διαδοχὴν, γίνεται ὃ ῥίζης. ἡ γὰ δὲ καὶ ἀπὸ ψύξεως, τῇ ἀμέρῳ μελαγχολῇ

βολῆ ξενιζομένης τῆς φύσεως τῶν μορίων, καὶ πάλιν συνεχῶς ἐπ-
πηδησαμένων τοὺς ἀπόχρισιν. ὃ γὰρ σύμμετρον, φίλον τῇ φύσει
τῶν μορίων· ὃ δὲ ἄμετρον, ἀλλότριον καὶ βλαβερόν. ὁμοίως καὶ ἐ-
πὶ τῶν ψυχρῶν· γίγνε) ὅ[κ] τι εἰ ψῦξις τοιαύτη. εἶτα ὑπιταθεῖσα,
φέικη· εἶτα ἔτι μᾶλλον, ῥῖγος. Διὰ τί οἶνον συὺ ἄρτῳ ὂν πυ- ξς
ρετῶ καὶ ἀδυναμίᾳ δεδώκαμεν, καὶ οὐκ ἐπυξήσαμεν τὸ πυρετὸν
τῇ τοῦ οἴνου θερμότητι; ὅτι τοιοῦτον μὲν βραχὺ παρέχομεν καὶ ἀ-
θενῆ· καὶ ὅτως τῇ μετρίᾳ θερμότητι πυρέσσομεν, θᾶττον ἀναδίδο)
κει πρὸς τὰ μόρια συὺ τῇ τοῦ ἄρτου δυνάμει· καὶ ὅτως ζέφων τὰ
μόρια, ἐπεγείρει αὐτῶν τὰς δυνάμεις τοὺς πέψιν τε νοσποιὸν χυ-
μοῦ. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ οἶνος ζέφων, ῥώννυσι· γίγνωσκε γὰρ πά-
σας τὰς τοιαύτας ἰδιότητά τινα ἔχων τὰ δύο ταῦτα τοὺς πρέψιν καὶ
ῥῶσιν τῶν μορίων συμμέτρως διδόμενα· καθὼς ὁ ποιητὴς Ὅμη-
ρος μάρτυρα λέγων, Σίτου καὶ οἴνοιο· ὃ γὰρ, μυὸς ὅτι καὶ ἀγκή. τοιοῦ-
παξε δὲ πάλιν τὸ σῖτον τοῦ οἴνου, ἀφ' ὃ δυνάσθαι ζέφειν καὶ μόνον
χωρὶς οἴνου· μόνος δὲ ὁ οἶνος χωρὶς ἄρτου ζέφειν οὐ δύναται. εἰ δὲ καὶ
συμβαίη τι σφάλμα, δυνά) τὰ μόρια ἀνασφήλαντα διορθώσα-
σθαι τοῦτο. καὶ ὀσφραινόμενα ὅ τὰ δύο ταῦτα, τῇ οἰκείᾳ ποιότητι δύ-
νασθαι) ῥώννυειν, τοῦ ἀπεμπόλημα ἀφ' ἡρινὸς καὶ σταφυλῆς καὶ πνεύμονος
καθ' ὅλα τὰ μόρια. ὁμοίως ὅ καὶ τὸ μῆλον ὀσφραινόμενον ῥώννυσι τῇ
ἑαυτοῦ ποιότητι, πολὺ ὅ μᾶλλον καὶ ἑαυτόμενον. ὄξος μὲν τοι καὶ γλήχων
ἀναχαίτας λίποθυμίαν ὀσφραινόμενον, ὧν ἀφ' ἡ ποιότης τεμνάν
τε ὑπὸ τοῦ σταφυλῆς χυμοῦ, καὶ τοῦ ῥωννύειν, ἀφ' τοῦ ὄξους. καὶ ἕλικες δὲ
ἀμπέλων καὶ μυρρίναι καὶ ῥόδα, καὶ τὰ ὅμοια, ὑπὸ τῶν πυρετῶν ὀσφραι- ξζ
νόμενα, δυνάται) καὶ ἐμψύχειν καὶ δροσοῦν. Διὰ τί ὃ ἕλαιον ὀσδε-
νὸν τοῦ ὑγρῶν ἀναμίγνυται; ὅτι γλίσχρον ὂν καὶ παχυμερὲς καὶ πνω-
μόδες καὶ μὴ τεμνόμενον εἰς λεπτὰ μόρια καθάπερ τὰ ἀγγεῖα ὑγρά,
οὐ δίδωσι χώραν ἑτέρῳ ὑγρῷ εἰσκαλυπτομένῳ εἰς αὐτὸ καὶ ἀνα-

μιχθῆναι αὐτῷ. τὰ δ' ὁμιλοῦντα, τὰ μὴ ἑαυτοῖς ὁμιλοῦ κτ[τ]κεῦσιν, ὡς αἱ ποιότητες τῶν στοιχείων πάντελῶς ἐχόντων τὰς ποιότητας ἀφανιζομένας, καὶ ἑτέρας γινομένας. δυνάμεις δὲ πάλιν τοῦ φύσεως χωρισθῆναι καὶ σωθῆναι. τὸ δ' μελίχρουν, καὶ τὸ ὀξύχρουν, μιμοῦνται τὴν φύσιν· τῇ αἰσθήσει μὲν, νομιζόμενα κτ κρᾶσιν εἶναι· μὴ ὄντα δ' κτ ἁλῶναι καὶ τοῖς τῆν φύσιν ὑσιωδῶς, ὥσπερ τὰ στοιχεῖα· τὰ δ', κτ τῶν θέσιν, ὡς ὑδρέλαιον· τὰ δ', κτ μῖξιν, ὡς χρισμὸν πυρῖς· τὰ δὲ, κτ κόλλησιν, ὡς λίθος λίθῳ· τὰ δὲ, κτ τοῖς φυσιν καὶ ὁμοίωσιν, ὡς αἷμα σαρκί, ἢ μυελῷ, ἢ ὀστῷ· τὰ δ', κτ ὁμφωσιν, ὡς ξύλον ξύλῳ διὰ ὁμφῶν τινῶν ἐν μέσῳ βαλλομένων· τὰ δ', κτ αὐτοχυῖ ἑαυτῶν καὶ τοῖς πλοκῇ, ὡς κρίκος κρίκῳ. ὅτι δὲ ἔμψυχον, ὡς ὅτι παλαιόντων, κατ' οὐδένα τούτων τῶν ἔμπων μίγνυται ἡ ψυχὴ σώματι, διὰ δὲ πολλῶν ἐπάγεται ἀτοπίαν· ἀλλὰ μᾶλλον κατ' ὅπτησιν φύσεως ὁμιλοῦ σώματι ψυχὴ διὰ μέσου τινός. οἷον ἀμφοτέρων δυνάδεχόμενον φύσιν ποσῶς, καὶ τοῖς φιλεῖ γινόμενον καὶ σοφιζόμενον, ἀμφότερα μίγνυσι, τὸ ἀσώματον τῷ σώματι, τὸ ἀθάνατον τῷ φθαρτῷ, τὸ καθαρὸν τῷ ἀκαθάρτῳ, τὸ θεῖον τῷ χοϊκῷ· ὡς ὁ λόγος δείξει. ἐν γὰρ τῷ ἅπαξ τὸ αἵματος πεπτομένου καὶ μεταβαλλομένου εἰς τὸ αὐτὸ συμμέτρου θερμότητος καὶ ὑγρότητος, γίνεται πνεῦμα ἀτμοειδές. τοῦτο δὲ διὰ τῆς κοίλης φλεβὸς δυνὸν μὴ τὸ αἵματος τοῖς καρδίαν, καὶ ὅπτι πλέον θερμαινόμενον καὶ λεπτυνόμενον, γίνεται ἀεροειδές· καὶ πάλιν ἀναπεμπόμενον διὰ τῶν καρωτίδων ἀρτηριῶν τοῖς τὸν βάσιν τοῦ ἐγκεφάλου, κτ τοῖνοιαν φύσεως, ὥστε παραλαμβανόμενον, κατ' ἰδιότητά τινα φυσικὴν εἰς τὸ τοῦ ἐγκεφάλου ψυχρότητος ἀποβαλὸν τὴν ἀμέσον ζέσιν, γίνεται πνεῦμα αἰθεροειδές· ὅπερ ὄργανόν ἐστι ψυχῆς τοῖς ἐνέργειαν· ὥσπερ ἄγγελος ἵππους τοῦ χαλινὸν σοφιζόμενος, ὅτω καὶ τοῦτο χαλιναγωγούμενον τοῦ τινος ἀρρήτου φυσικῆς

δυνά-

δυνάμεως. ἔτι γε μὴν καὶ ἀπὸ τῆς ἀναπνοῆς ὁ εἰσιὼν ἀὴρ ἐν τῇ καρδίᾳ λεπτυνόμενος, καὶ αὖθις ἀπὸ τῶν ἀρτηριῶν πρὸς ἐγκέφαλον, καὶ αὖθ' ὕφηνται καθίσταται τὸ αἰθερῶδους καὶ ψυχικοῦ πνεύματος· ὅπερ εἰ μὴ σῶμα τυγχάνει, πρόσοικεῖται τῷ σώματι· εἰ δ' λεπτότατον καὶ καθαρώτατον καὶ διαυγέστατον, φιλεῖται ψυχὴ λογικὴ σῶμα ἀσώματόν πως ὑπάρχον, καὶ δεσμὸς ἔμμεσος τυγχάνει τῶν ἄκρων, ἀναλίαν οὐσίαν ἐχόντων. τὸ δὲ πνεῦμα καλῶς μὲν, δύσαθοῦν, δίδωσι ψυχῇ πρώτα κατ' [τὸν] λόγον ἐνεργεῖν· ἀμέτρως δὲ ψυχόμενον, καὶ πιλούμενον, καὶ παχυνόμενον, καὶ ἀνεπιτήδειον γινόμενον πρὸς ἐνέργειαν σιτότονον ψυχῆς, ποιεῖ μὲν πρότερας καὶ νωθεστέρας· ἀμέτρως δὲ ψυχθὲν καὶ παχυνθὲν καὶ σῶμα γλοιῶδες, πρόσκαιρα ταύτην ἀφίσαται δι' ὃ ἀνεπιτήδειον τῆς οὐσίας, ὡς ὑπὸ ληθάργων καὶ κάρων καὶ πόσεως ψυχρῶν δηλητηρίων· πάλιν δ' θερμανθὲν ἀμέτρως, καὶ πλέον τοῦ δέοντος κινούμενον, πρόσκαιρα ψυχὴν ἀμέτρως ἐνεργεῖν, [ὡς] καὶ μανίας ἐκστάσεις τῆς ψυχῆς ἐν ταῖς φρενίτισιν. ἔτι δ' πλέον τοῦτο παθὸν καὶ ἐκδαπανηθὲν, ποιήσει πάλιν ψυχὴν ἀφίσαται, διὰ μὴ δύνασθαι τὸ δεσμοῦντος ἀμφότερα. θεωρεῖ δέ μοι [καὶ] ἕτερον ἔργον θεῖον." ὅπερ γὰρ ταύτην ἔμελλεν ἀπὸ σώματος θεσπίσιον καὶ θεῖον κατακλείσειν σώματι γήινῳ, σοφίζεται τὴν κάθοδον ἡμῖν, κατασκευάσας, χεώματι. αὐτίκα μὲν γὰρ τὴν κεφαλὴν, σφαιροειδῆ διετύπωσε, καθάπερ μικρὸν θεσπέσιον· τὸ δὲ ἐγκέφαλον, λαμπρὸν καὶ ἀπείρητον ἔπαξε, δεδωκὼς αὐτῷ πόρους ἑπτὰ, τῶν κινουμένων ἀέρων τὸ ἀριθμὸν ἀπαρτίσας· ὑπερέχειν δὲ τοῦ σώματος· καὶ γὰρ ὁ θεσπέσιος, ὑπερέχει πάντων τῶν ἐν μέσῳ καὶ φθορᾷ. Διὰ τί τῶν ζώων ἔνια μὲν, πλείονα τίκτει· τὰ δ', ἐλάττονα; φημὶ [ὅτι] ὅσα μὲν ἡ φύσις ὀλιγοχρόνια τέτακε, ταῦτα πεποίηκε πολυτόκα, διὰ τὸ πλῆθος τῶν τικτομένων, τὸ ὀλιγοχρόνιον τῶν τικτόντων ἀναπληρώσαι.

ὡς χοίρους, κιώας, ὄρνιθας, ἰχθῦς. ὅσα ὑ πολυχρόνια, ταῦτα ὀλιγοτόκα. ἤρκεσε γὰρ ὁ χρόνος ἀναπληρῶσαι τὴν ἀσθένειαν τῶν τικτομένων· ὡς ἐλέφας, ὄφις, κορώνη. τὰ ὑ μέσα πρὸς χρόνον, μέσα καὶ τὰ τοκετῷ γέγονε. καθ' ὁμοιότητα ὑ τῶν ζώων, καὶ τὰ ἀπὸ γῆς τικτόμενα. ὁ γὰρ δημητειακὸς καρπὸς, ὀλιγοχρόνιος ὢν, πολυσπορός ἐστι· τὰ δὲ φυτὰ, πολυχρόνια [ὄντα,] ὀλιγόκαρπα. πρὸς ὑ τὰ τικτόμενα καὶ ὁ πλῆθος τῶν μαστῶν διετύπωσεν ἡ φύσις. τοῖς μὲν οὖν τετράποσιν, ἅτε καὶ μείζοσιν ὖσι τὰ σώματι, καὶ κατὰ γῆν τὴν πορείαν ποιουμένοις καὶ μὴ πόνου κάμνουσιν, ἐντὸς τὰ τῆς κυοφορείας· τοῖς ὑ πτηνοῖς, καὶ διὰ τὸ βραχὺ τῶν σώματος, καὶ διὰ ἀέρος ποιεῖσθαι τὴν εὐφωνίαν πτερωτοῖς, διὰ τὸ κάμνειν, ἔξω τὰ τῆς κυοφορίας καὶ γονοποιίας. ξθ

Διὰ τί τῶν τύπων ὑπακοὴ ἡ κίνησις τῶν παρεξυσμῶν; ὅτι ποσὸν σπέρμα φύσει τοῦ νοσοποιοῦ χυμοῦ, ὅσον δυνατὸν καὶ πέψαι. ὅπου τοίνυν ὤεις αἱ τὸ πεπόμενον, καὶ ἡ δύναμις ἐξ ἀνάγκης καὶ ὁ χρόνος. ἕκαστος ὑ χυμὸς ἐχεῖ ἰδίαν ἀναθυμίασιν. ἀπὸ μὲν γὰρ τῆς αἱματοειδοῦς, ἀτμὸς φλυαρώδης, ὑγρὸς ὢν καὶ θερμός· ὥσπερ καὶ [ὅτι] λεβήτων θερμὸν ὕδωρ ἐχόντων, ἐν τῷ πώματι φαίνεται ἀτμός· καὶ ἐν βαλανείοις ἐν τῇ ὀροφῇ. καὶ νέφος ἐν ἀέρι παχύ· ὅταν πηγνύμενον, ὕδωρ πάλιν γίνεται. [τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον καὶ ὁ τῆς αἵματος ἀτμὸς πηγνύμενος, αἷμα πάλιν γίνεται.] ἀπὸ ὑ τῆς ξανθῆς χολῆς λιγνύς, θερμῆς ὔσης καὶ ξηρᾶς· καθάπερ καὶ ὅτι λύχνων καιομένων λιγνύς. ἀπὸ ὑ τῆς μελαίνης χολῆς, αἰθάλη· καθάπερ καὶ ὅτι ξύλων καιέντων ἡ τέφρα ξηρὰ μᾶλλον ὖσα. ἀπὸ ὑ φλέγματος, καπνὸς, καθάπερ ἐπὶ ξύλων χλωρῶν καιομένων, ὑγρότητος καὶ παχύτητος καὶ δακνώδους οὐσίας μετέχων. ἔχει ὑ καθόλου ὅτι πᾶντος ὑγροῦ, τὸν αὐτὸν ὀσίαν τοῦ γινήσαντος ὃ γινώσκομεν. Διὰ τί ὃ μέλι παλαιούμενον ἢ ὑποφερόμενον πικρᾶται; ὅτι ἀπόλλυσιν ἁπλῶς τὴν ὑγρότητα, ἥτις κατεκίρνα ὃ ἄγαν θερμὸν τοῦ μέλιτος. τοῦτο δὲ πάσχει καὶ πᾶν

πδῦ ὑγρὸν, γλυκείας μετέχον ποιότητος, ὡς [καὶ] οἶνος, καὶ σίραιον· ὅθεν τῷ χρόνῳ καὶ παχύνονται καὶ μεθοιῶται. ὥσπερ δὲ οἶνός ἐστι τεθαμερὴς, ἔχων αὖθος ὃ ὅπτι πολάζον, καυφόπαζον ὄν· καὶ ζύγα ὑφιζάνειν, παχεῖαν ἕξιν· καὶ τὸ ὑγρότητα, τὸ τῷ χρόνῳ δαπανᾶσθαι· καὶ αὖθ ὃ οἰνώδες καὶ εὔφιμον· τ' αὐτὸν ἔφπον καὶ ὃ μέλι. τοῦτο γ' ὃ ὃν αὐτῷ ὑγρὸν περίττωμα, μετέχει τινὸς ῥυπαρικῆς δυνάμεως· ὅθεν ὠμὸν μὲν, ῥυπᾷ· ἑψόμενον δ', ζέφει μόνον, τῷ ἀναλίσκεσθαι· ὥστε τὸ πυρὸς ὃ περίττον ὃ ὂν αὐτῷ. τὰ μὲν τοι ἐλαιώδη παλαιούμενα, τάχιον ὥστε μὴ· ὡς βούτυρον, [οἷσυπος,] ἔλαιον, λίπος. ἑκάστη δ' ποιότης, ὂν κράσεως καὶ ποιότητος ἐστιν ἰδίας. ἡ μὲν γλυκύτης, ὂν θερμότητος πλείονος καὶ ὑγρότητος· ἡ δ' ὁριμύτης, ὂν θερμότητος πλείονος καὶ ξηρότητος· ἡ δὲ ἁλμυρότης, ὂν ξηρότητος πλείονος καὶ ψυχρότητος ὀλίγης· ἡ δὲ ὀξύτης, ὂν ψυχρότητος πλείονος καὶ ὑγρότητος· ἡ δὲ στρυφνότης, ὂν ξηρότητος ὀλίγης καὶ πλείονος ψυχρότητος· ἡ δ' αὐστηρότης, ὅξ ὅπτι τεθαμμένης πλείονος ξηρότητος καὶ ψυχρότητος· ἡ δὲ πικρότης, ὂν ξηρότητος πλείονος καὶ θερμότητος· ὃ δ' λιπῶδες, ὅξ ὑγρότητος πλείονος καὶ βραχείας θερμότητος. Διὰ τί οἱ μεθύοντες ἅγδην, στρεφόμενα πδύοα πα ὁρῶσιν; ὅτι ὂν τῶν πολλῶν οἴνων, πλείων αὖθις ἀναθυμίασις γίνεται ἀτμώδους πνεύματος πρὸς ἐγκέφαλον. τοῦτο δ' μὴ δυνάμενον διαφορηθῆναι πρὸς [τ'] πέψεως, ἀπὸ τῆς χρόνου, φυγεῖν μὴ ἔχον, τ' ἐγκέφαλον περιδινᾶται πδύτα. καὶ ὅττως τεθραυσμένος ὅξίνοις διὰ τῆς ὀπτικῆς νεύρου καὶ τῆς κόρης ὅπτι τὰ ὁρατά· καὶ τοιαῦτα αὐτοῖς φαίνεσθαι ποιᾷ πδύτα· ὃ γὰρ ἔνδον πάθος ἔξω φαντάζονται· ὅθεν καὶ ἰλιγγιῶσι σκοτοδινιῶντες, ἀπὸ τῆς ἔξωθεν ἰλιγγος τῷ ὑδάτων καὶ τῆς περιφορᾶς δυξάμενοι τὄνομα. ὥσπερ δ' ὅξ οἴνου γίνεται, τοῦτο καὶ ἀπὸ χυμῶν, ἀτμὸν πολὺν γενῶντων καὶ πληθυσμένων τ' ἐγκέφαλον, καὶ ποιούντων δ' σκοτωμαλιχὴν λεγόμενον

οβ πάθος. Διὰ τί εἰ τὰ [αὐλὰ] νεῦρα παρ' ἑκκεφάλου καὶ νωθὲς μυελοῦ πέμπει τοῖς μορίοις, οὐχ ἡ αὐτὴ ἐνέργεια, ἀλλὰ διάφορος; ὅτι ὁ μόνον ψυχὴν σωτηρίαν τὸ μορίῳ ἔχει ἡ ἐνέργεια, ἀλλὰ καὶ ψυχὴν τινὰ τοιάνδε κατασκευὴν αὐτοῦ. δηλοῖ γὰρ κατασκευὴ καὶ διάπλασις τοῦ νεύρου τὸ ὀπτικοῦ, καὶ δηλοῖ τὸ ἀκουστικὸν ἕτερα ἢ τὸ γευστικοῦ· καὶ δηλοῖ τὸ σώματος τῆς χοιλίας· [καὶ ὅτι τῶν δηλοῖ ὁμοίως.] ὁ μὲν γὰρ ὀπτικὸν τέρπται νεῦρον· ὁ δὲ ἀκουστικὸν, ἐξεπλώτατα μᾶλλον· πλέον δὲ ἐπὶ ὁ γευστικόν· ὁ δὲ τὸ σώματος τῆς χοιλίας, ἀσφαλέστατα μᾶλλον· ὁ δὲ τῆς χοιλίας, ἐξεπλωμένως σφαιροειδῶς. ὅτω γὰρ καὶ ὅτι κιθάρας, ἡ μὲν παχυτέρα νεῦρα, δηλοῖ φθόγγου τὸ ἀποτελεστὴν· ἡ δὲ ἰσχνοτέρα, ἕτερον· καὶ ἡ τεταμένη μᾶλλον, ἕτερον· καὶ ἡ μὴ τεταμένη ποσῶς, δηλοῖ. καὶ ὅτι τῶν λοιπῶν δὲ ὀργάνων ὁ αὐτὸς θεωρήσεις. ἥπατος καὶ σπληνὸς, ἡ σαρκοειδὴς ἀρχὴ, ἡ καὶ παρέγχυμα λεγομένη· ὅτι δὲ νεφρῶν καὶ καρδίας, σαρκὸς τις ἰδιότης· ὅτι δὲ στομάχου, αἱ μὲν ὀρθαὶ ἶνες, ἔλκουσιν· αἱ δὲ πλάγιαι, ὠθοῦσιν· ὅτι δὲ δηλοῖ μορίων αἱ λοξαὶ κατέχουσιν, ὡς ὅτι μήτρας. καὶ αἱ μὲν φλέβες καὶ ἀρτηρίαι, καὶ οἱ ὑμένες ὅτι ἑκάστου μορίου χρείας λόγον ἐπέχουσι, καινὰ ὄντα καὶ ὅτι πρώτων διεσκευασμένα· ὁ δὲ ἰδίου καὶ ἀκινήτου ὄντος ἐστὶν, ὃ καὶ ποιεῖ κυρίως τιμὴν ἐνέργειαν. Διὰ τί αἱ κυοφορούσαι θῆλυ δεύτερον καὶ τρίτον μῆνα κινοῦσιν; ὅτι ἡ φύσις διάπλασιν τοῦ ἐμβρύου διάπλασιν, ὃ καταμήνιον σωλὴν πρῶτον ἐν τῇ μήτρᾳ. τοῦτο δὲ ἐὰν ὑγρὸν ποσῶς κακόχυμον καὶ ἀνάδοσιν τοῦ ἀγγείου, πληροῖ ὁ σῶμα τῆς μητρός. τοῦτο δὲ κινοῦμενον ὑπὸ μοχθηρᾶς ποιότητος, ἐπεγείρεται πρὸς ὄρεξιν ἀλλοκότων βρωμάτων. ὀπτήσασι δὲ πρὸς τὸ ὑποκείμενον χυμόν· εἰ μὲν γὰρ εἴη μελαγχολικὸς, εἰ μὲν ὅτως ἔτυχεν, ὀρέγονται ἀσβόλης ἢ ὀστράκων· εἰ δὲ φλεγματῶδες, τῶν ὀξωδῶν· εἰ δὲ λεπτοχολώδης χολῆς, τῶν κρισωδῶν· εἰ δὲ μίξις τις εἴη ποικίλη, ἀλλοκότων ὀρέξεων. ὅτι δὲ τοῦτο τὸ μὴ θῆλυ ὑπὸ ἀρχὴ, δῆλον

λον ἐκ τοῦ μὴ πάσας τοῦτο γίνεσθαι, αἷς ὁ σωματούμενον αἷμα χρησόν ἐστι καὶ ἀπέριττον. μετὰ δὲ τοῦτο μᾶλλον παύεται ἡ κίνησις, ὅτι λοιπὸν [ὁ] πλαδὲν καταμαλίσκειν ὁ πλεονάζον τοῦ αἵματος, καὶ μηκέτι δύναται πέμπεσθαι πρὸς τὸ στόμαχον. τοῦτο πάσχουσι καὶ πίνες βλιμιῶντες καὶ κωλικοὶ ὀδύνοι, ὧν πάλιν πληροῦσθαι ὁ στόμαχος τῆς χαρᾶς ἀλλοκότων χυμῶν. ὅθεν ὁ καθαρτήριον αὐτοῖς μεγάλως ὠφελεῖ. εἴρηται δὲ κίνησις ἀπὸ τοῦ ὀρέγεσθαι ἀεὶ βώλοις κατεσθίοντες. ἢ ὅτι ποικίλον ἐστὶ τὸ χρῶμα καὶ ἀλλόκοτον, ὥσπερ ἡ τούτων ἐπιθυμία. Διὰ τί ὁ φλινόπωρον αὐώματον καὶ τὸν ὀσ- μὸν χρῶσιν, ἔχον κατὰ τὸν αὐτὸν ἡμέρας καὶ θάλπος καὶ κρύος; τινὲς [μὴν] φασι φύσιν ἔχειν τοιαύτην αὐτὸ ἄρρητον μοχθηράν· τινὲς δὲ τῶν φυσικῶν, ὅτι ὁ ἥλιος τοιοῦτον τὸν ζῳώδη κινούμενος τοῦ ζῳδιακοῦ, καὶ τὸν χλωρὸν ὕπνον ἐκφέρει. δῆλοι δὲ, ὅτι κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον αἴνεμοι τοιοῦτοι πνέουσιν, αὐώματοι καὶ διάφοροι. οἱ δὲ, ὅτι ἡ γῆ τοσοῦτον ἀπὸ τῆς ἀμέρας θερμότητος τοῦ θέρους, εἰς ψυχρότητα μετέβαλεν· καὶ τοιαύτην αὖραν ἀναπέμπει, τοῦ ἀέρος ἔτι θερμοτέρου ὄντος. οἱ δὲ λέγοντες ὅτι μέσον ὂν θέρους καὶ χειμῶνος, καὶ τῆς τῶν ἀναθλίων μετέχει κράσεως, ψαύουσι. οὐδὲν γὰρ ἦττον καὶ ὅ ἔαρ. γίνωσκε δ' ὅτι ὁ νυχθήμερον μιμεῖται τὰς τεσσάρων ὡρῶν τὴν κρᾶσιν. ὁ μὲν γὰρ ἕως τοῦ ἐμοῦ μέρος αὐτοῦ, ἔοικε τῷ ἔαρι· ἡ δὲ μεσημβρία, θέρει· ὁ δ' ἑσπέρας τοῦτο ἄγεις ἑαυτέρας, φλινοπώρῳ· ἡ δὲ νύξ, χειμῶνι, ψυχρὰ καὶ ὑγρὰ ὄντα τῇ ἀποστάσει τοῦ ἡλίου. Διὰ τί οἱ ὀκτὼ ποιεῖ ὕπνον· εἰ γε ὁ κόπος ξηραίνει τὸ σῶμα, ἡ δ' ἔξεσις ἀγρυπνίαν ποιεῖ; φημὶ ὅτι κυρίως ὁ κόπος ὕπνον ποιεῖ· ἀλλὰ διὰ μέσου τινός· λέγω δὲ τῆς ψυχρότητος καὶ τῆς ἀπωλείας τοῦ ὑγρότητος· ὁ γὰρ κόπος, κυρίως ξηρότητα ποιεῖ· ἡ δὲ τῆς ὑγρότητος ἀπώλεια, καθαρῶς τὴν θερμότητα ἀπωλείαν ἐφέπει. καθαίρεσις δὲ θερμότητος, αὔξησις ψυχρότητος. ἡ οὖν φύσις τῇ καταδαπάνῃ τῆς

ὑγρᾶς ἐφῆς, καὶ τὸ ζωϊκὸν πνεῦμα δος, ἀναπαύεται, ὡσὲ ὃ
πάλιν σωάξαι τὸν ἀπολομένου ὑγρότητα. Διὰ τί χίων ἢ
ἕτερόν τι βάρος ἐν μὲν ὕδατος ῥιπτόμενον, βυθίζεται· ἐν δὲ ζωὴ
βαπτόμενον, ἐκκέπι, ὡς ἐν πλοίῳ; φημὶ ὅτι μείζω ἔχων δύναμιν ἔ-
χων ὁ ἀὴρ τὴν κουφότητα, [καὶ] διεξιόντων εἰς τὰς πόρους τῶν σα-
νίδων, ὑπεινήχεται ποιῆ ταύτας, εἰ καὶ βαρὴ ἔχοιεν ὑπόκειμενα.
ὁ μὲν τοι χίων ἢ ὁ σίδηρος πυκνότερος ὢν καὶ διὰ τοῦτο βαρύς, οὐκ
ὑπεινήχεται, τῷ μὴ ὑπιδέχεσθαι πνεῦμα· ὕπτια γὰρ καὶ οἱ ἐν ὕδα-
σιν ἀπολύμενοι παραυτὰ μὲν βυθίζονται· μετ' ὀλίγας δὲ ἡμέρας πανὰς ἀ-
ναπλέουσιν· ἐν γὰρ τῷ σήπεσθαι τὸ σῶμα, πνεῦμα γεννᾶται. τῦτο
δὲ πληροῖ τὰς πόρους, καὶ τὰ τῦ πνεύμονος βρόγχια, κοῦφον ἀπο-
τελοῦ τὸ σῶμα πρὸς τὸ ἀναπλεῖν· ὅθεν καὶ ἰχθύσι τινα καὶ θαλάσ-
σαν καὶ κοῦφον, αὐτὸ τῦτο γινώσκοντα, μετὰ τὸν φόνον ἀνατέμνοντα
λαμβάνειν αὐτῶν τὰ πνεύμονα, καὶ ὕτω ῥίπτειν εἰς τὸ ὕδωρ, πρὸς ὃ
μὴ ἀναπλεῖν· καὶ λανθάνειν διὰ τῦτο. καὶ τὰ μὲν ἀπαθῆ τῶν ὠῶν, εἰς
εἰς ὕδωρ βαπτόμενα, βυθίζεται· τὰ δὲ ἀφανισθέντα καὶ ἐξηρεισάν-
τα, ὑπεινήχεται, τῷ τὰ ἐν αὐτοῖς ὑγρὰ ἐξυδαρωθέντα καὶ ἐμπνεύ-
ματωθέντα.

Latine vertit Cassii problemata Aristoteles, cum Graeci ex emplaribus
Aldinis. Paris. 941. f.

Ἐπὶ μὲν οὖν τοσαῦτα ἐπιχειρήσαμεν δεῖξαι τὰ προβλήματα. Quis hic scriptor fuerit, & quove tempore vixerit, ambigitur. Ἀλλὰ καὶ περὶ τούτων ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω. Nam ego quidem ut ingenue fatear, nihil habeo compertum. Suidas Longinum sophistam, Cassium nuncupat, Porphyrii quondam auditorem, qui quaestiones & problemata Homerica scripserit. Caeterum de quodam medicinae scriptore Cassio KΑΣΙΟΥ alphabeti ordine primo, mihi quidem nihil unquam legere contigit, nisi quod Aetius libro 2. tetrabibl. 4. serm. 2. cap. 2. & alibi quoque nonnullis, & Paulus lib. 3. cap. 1. de medicamentorum compositione, & Actuarius lib. 1. de compositione medicamentorum secundum locos allegat, nec semel Hippiatrica, malim dubitem silentio transire quàm temere asserere aliquid incertum. Certe quisquis fuerit ut non infimae in re medica classis ita lectione non indignus fuit, & Aetius & Paulus & Actuarius satis declarant. Ἀλλὰ καὶ ἐν τούτοις ἐστὶ διαφορά τις, ἐδόκουν δὲ ἀγνοεῖν οὐκ ἐλάττων ἢ ἐν τοῖς ἄλλοις ἁμαρτάνειν. Nihil autem hic fere legere quod non medicum artem & ipsorum spiritum sapiat. Ἐπιδ. III. xiii. Nam ingeniosissimus Tiberii amicus Roma optimates vocat. IV. 13. Asclepiadis sectatorem fuisse colligit Artemidorus. Cassio Maximo Onirocritica sua dedicat, de quo vide Hipparchia sub initium historiae.

Cassius Severus celebris orator. Plin. p. 300.

Cassius de philosophia p. 94. ipse Cassii Tiberii Aetate floruit quod ostendi praeterea & Suidae Longini verba quae dicem quendam ab Atimeto Cassii servo ac Caesaris Tiberii legato crucifixum esse.

Lipsiæ 1633. 4. ς. l. cum fig. ligni. mihi ad. l. Rivin. de methodo mixt. defin. l.

ΚΑΣΙΟΥ ΙΑΤΡΟΣΟΦΙΣΤΟΥ

ἰατρικὴ ἀπορία καὶ προβλήματα περὶ ζώων καὶ τετραπόδων.

Bonav. Vulcanij elidit Græce cum Theophyl. Simocatta ἀπαγίσμ. Physicæ de Spirit. Lugd. Bat. 1593. 12.

ΙΑ τί τὰ προγύλαι ἕλκη, δυσδιάθετα καθέστηκε τῶν ἀνθρώπων; οἱ μὲν οὖν Ἡροφίλειοι τὴν αἰτίαν ἀποδιδόασι, γεωμετρικῇ χρώμενοι ἀποδείξει· φασὶ γὰρ, ὅτι τὰ κυκλικὰ σχήματα τῶν ἑλκῶν, μικρὰ μὲν φαίνεται τῇ ὄψει· ἔστι τοιαῦτα δ' ὄντα, ἀλλ' ἔχει τὴν δυνάμιν μείζονα τὰ ἐμβαδὰ, ἢ ὡς φαίνεται· τὸ μὲν δὲ, πλείονος χρόνου δεῖται πρὸς τὴν ἐπούλωσιν. ὥστε εἰκότως τὰ τοιαῦτα ἕλκη φαίνεται δυσδιάθετα, εἴ γε καὶ μικρὰ φαίνεται· τὸ δὲ τὸ μῆκος, οὐκ ἔστιν ὡς ἔστιν ἔχει, ἀλλ' ἔστι μείζονα. τοῦτο δὲ τὸ εἰκὸς μάλιστα διεκρούσατο Ἀσκληπιάδης· εἴ τις προγύλου ἕλκους ὑποκάμπτου, ὑπὸ διέλῃ τὰ τοῦ σώματος σώματα, ὥστε ἐκ τῆς ὑπὸ διαιρέσεως γίνεσθαι ὑπὸ μηκέτι τὸ σῆμα τοῦ ἕλκους, ἧττον ἂν γίνοιτο ἡ ἐπούλωσις. τοῦτο δὲ ἀναίσιον τῷ τοῦ Ἡροφίλου ἀρέσκοντι. εἰ γὰρ τὸ μέγεθος τοῦ ἕλκους, ὡς αὐτοί φασιν, αἴτιον τοῦ δυσθεραπευσίας, ἐχρῆν τὸ αὐτὸ ὑποκάμπτοντας μεγέθους καὶ ἑτέρου τοιούτου ἐκ τῆς ὑπὸ διαιρέσεως, μᾶλλον γίνεσθαι δυσιατότερα τοῦτα τὰ ἕλκη. αὐτὸς γὰρ ὁ Ἀσκληπιάδης τοιαύτην ἀποδίδωσιν αἰτίαν. φησὶ γὰρ ὅτι ὑπὸ πάντος τραύματος, ὡς σύμφυτον ἔστι τὸ κινεῖσθαι. ἡ οὖν σφοδρὰ κίνησις γίνεται ἐκ τοῦ κατ' αὐτὰ ἔχειν. ἔχειν δὲ λέγει τὰ μέσα τῶν κινουμένων. ὑποδείγματος χάριν

χρῆται πρὸς σαφήνειαν, τῇ τε τῶν παραλλήλων κινήσει, καὶ τῇ τῶν πυρρῶν. ὡς γὰρ ὅτι τούτων μάλιστα κινεῖται καὶ σφοδρότερον τὰ μέσα, οὕτω συμβαίνει καὶ ὅτι τῶν ἑλκῶν· οἷόν τι βούλεται τὸ λεγόμενον· ἐπεὶ τῶν παραλλήλων ὅτι τῶν πλεονάζοντος μέρους, σφοδροτέρα γίνεται ἡ κίνησις. πλεονάζει δὲ δηλονότι τὸ μέσον ἐν αὐλοῖς. ἐκεῖ γὰρ μάλιστα σωρεύεται τὸ πλέον. ὁ δὲ ὅμοιος λόγος καὶ περὶ τῆς φλογὸς τῶν πυρρῶν. καὶ γὰρ τὸ μέσον μάλιστα τόπον, σφοδρότερον κινεῖται αὐτη, ὅτως, ὡς καὶ πολλάκις προαναπηδᾶν καὶ τοῦτο τὸ μέρος τὴν φλόγα. ἐπεὶ οὖν καὶ τὰ προγύλαα ἕλκη, καθότι αὐλὰ ὥσπερ συνῆκται, καὶ οἷς εἰς μέσα ἐστὶ καὶ πρῶ μέρος, διὰ τοῦτο συμβαίνει σφοδροτέραν τὴν κίνησιν ἐπ' αὐτῶν γίνεσθαι. κίνησις δὲ γίνεται δηλονότι ὀλκῶν τινῶν φυσικῶς φερομένων ὅτι τὰ ἔξω διὰ τῶν πόρων, καὶ τῇ σφοδρᾷ τούτων παρόδῳ συμβαίνει ἀναχρίεσθαι τ' ἐπούλωσιν. ῥητέον δὲ πρὸς τοῦτο, ὅτι εἰ τῶν ὀλκῶν ἡ σφοδρὰ κίνησις ὅτι τὸ ἔξω, αἰτία γίνεται τοῦ εἰ τὰ τοιαῦτα ἕλκη δυσοδῆ, ἐχρῆν μάλιστα τοῦτο συμβαίνειν ἐπὶ τῶν ἀκμαζόντων· καὶ ἐκ τούτων δὴ συμβαίη ἕλκη ἐπ' αὐτῶν τὰ τοιαῦτα· ὅτι γὰρ τούτων μάλιστα εἰσὶν ὀξυκίνητοι οἱ ὀλκοί, καὶ πολλοὶ τῷ πλήθει· ὅτι δὲ τῶν γεγηρακότων ὀλίγοι τέ εἰσι, καὶ νωχελεῖς τῇ κινήσει χρῶνται· καὶ ὅτι πρὸ ὅτι τούτων δυσοδέστερα τὰ τοιαῦτα τῶν ἑλκῶν γίνεται. ῥητέον οὖν ὅτι ὅτι μὲν τὸ οἱονεὶ ἐγγώνιον σῆμα σωματοειδῶν ἑλκῶν, συμβαίνει τὴν ἐπούλωσιν ταχίονα γίνεσθαι, διὰ τὸ ὑγιῆ σώματα μᾶλλον εἶναι ἀλλήλων πλησίον, καθὸ μάλιστα οἱονεὶ γωνία γίνεται τῶν ἕλκεων. τὰ δὲ ὑγιῆ, οὐχ ὡς ἔτυχε, συμβαίνεται τὴν ἐπούλωσιν. καὶ δῆλον τοῦτο, ἐκ τοῦ μᾶλλον εἶναι διατότερα, ἔχοντα παρακείμενα σώματα. τὰ δοκοῦντα οὖν ὑγιῆ, πεπονθότα· ὅπερ τῶν προγύλων τὰ ὑγιῆ σώματα πολλαχόθεν ὅτι σὰρξ ἀφέστηκε τῶν ἑλκῶν, καὶ πλέον ἢ ὥσπερ τὸ σῆμα τὸ ἐγγώνιον γινόμενον· ὡσπερ ὅτι κύκλου, εἰ λάβοιμεν ἐκ βραχέος διαστήματος σημεῖά τινα, καὶ ὅτι-

ζόμενα

ζυξόμθα ἀθεῖαν χ τὰ σημεῖα· καὶ ὁμοίως ἐφ' ἑτέρου τετραγώνου, καὶ οὕτω τύχῃ· καὶ ὅτι ζυξόμθα βέβηκε ἀπὸ τῆς γωνίας διαχθέντες, διείσκεται μείζων ἡ ἐν τῷ κύκλῳ ὅτι ζυχθεῖσα ἀθεῖα. ὅτι καὶ ὅτι τῶν τριγώνων ἐλκῶν, καὶ τῶν μὴ τοιούτων ἔχει, ὡς ἔφαμθν. Διὰ τοῦτο συμβαίνει ῥᾳδίαν τὴν ἐπιβλωσιν γίνεσθαι ὅτι τῶν χ γωνιῶδες χῆμα γινομθνῶν. Διὰ δὲ τὰ ὑγιεινὰ σώματα μᾶλλον εἰ) πλησιον ἀλλήλων, καὶ συμβαίνεσθαι ταῦτα τῇ ἐπιβλώσει. ὅθεν καὶ ὡς ὅτι ἀπὸ τῶν ἄκρων ἔρχεται ἡ ἐπίβλωσις· καὶ ὁ μάλιστα συνεργεῖ ἀπὸ τῶν τραχυμθνων ὑγιεινῶν σωμάτων· ὅτι ὁ τῶν τριγώνων, Διὰ δὲ πολλαχόθεν ὅτι σης ἀφεσᾶναι τὰ ὑγιεινὰ ἀλλήλων, καὶ μὴ δυνασθαι συναιρεθαι τῇ ἐπιβλώσει, μὴ ῥᾴδιον γίνεσθαι ταῦτα. Διὰ τί ὅτι τὰ ἄκρα μέρη τῶν σωμάτων, τραχέως νομίζει· ὁμοίως καὶ τὰ κοῖλα; ἢ ὅτι ἡ νομὴ, νέκρωσίς τίς ἐστι καὶ σῆψις· διαπέφυκε δὲ τὰ ἄκρα, διὰ ἔνδεια ὕλης· ὡς Διὰ τὸ τὴν νέκρωσιν τραυματίαν· τὰ δὲ κοῖλα, Διὰ τὸ πλεονάζειν ἐν αὐτοῖς ὕλην ὑγρὸν, καὶ Διὰ τοῦτο τὴν σῆψιν τραυματίαν. Διὰ τί γ ὑγιαζομθνων τῶν ἑλκῶν, καὶ λεπτυνομθνων τῶν φλεγμονῶν, κνησμοὶ γίνον); ῥητέον, ὅτι ὅτι καθ' ὅτι τότε τὸ οἰκεῖον. ὅτι καθ' αὑτὸ ὁ τόπος, τὸ ἀνοίκειον ἀπελαύνει ἐκ τῶν βάθους. ἡ φύσις δὲ ἥδεται χωρι- ζομθνῶν τῶν ἀνοικείων. Διὰ τί ὅτι τῶν ὑδρωπικῶν δίψα γίγ, καί δ πολλῶν τῶν ὑγρῶν τραυματίων; ῥητέον ὅτι ἡ ὄρεξις αὕτη γίγ κατ' ὅτι ζήτησιν τῶν χ φύσιν ὑγρῶν, ἃ τῶν τραχέων φύσιν. τὸ δὲ τραχείμθνον ὅτι τῶν, τραχέων φύσιν ὅτι. γίγ δὲ ἡ ἀνάπαυλα τῆς ὀρέξεως, τραπεμθνῶν τῶν χ φύσιν ὑγρῶν. ἢ ὅτι ὅταν εἰς δεομθνους πόρους τὸ χ φύσιν ὑγρὸν μεείζεται, ἀλλ' ἔξω διωθεῖται. διψῶσιν οὖν ὡς μὴ πιόντες. Διὰ τί μὴ ὄντες ἐν δίψῃ, εἰ τραχέα μθν ὑγρὸς ε λουσθεν, τραχυνεται τὸ δίψᾶν· καὶ ἀνάπαλιν, εἰ ἐν δίψῃ ὄντες, παύεται τὸ δίψος; ὅτι τὸ δίψος γίγ χ ξηρότης. εἰ οὖν διψῶντες

περιεδηόμεθα τὸ λυθὲν τὸ σῶμα, ἀφ' ἑαυτοῦ μετέχειν ζωϊκῆς δυνάμεως ἀεί, οἱονεὶ ὑπὸ παντὸς ἀφ' ἑαυτῶν τῆς ὑπὸ φαντασίας πόρων ὑγρὸν· καὶ οὕτω συμβαίνει ὑγρώτερον εἶναι τὸ βάθος· ἐξ οὗ μάλιστα γίνεται τὸ δίψος. ὑπὸ γὰρ τῶν μὴ διαφόντων καὶ περιεδηόντων τὸ λυθὲν, ὑπολείπεται ὑγρὸν ἐν τῷ σώματι, καὶ περιίεται τοῦτο ἀφ' ἑαυτοῦ ἱδρώτων, ἀφ' ἧς τὸ μὴ ἀντιποιεῖσθαι ὑγρασίας. Διὰ τί ὑπὸ τῶν ἥπαρ ἢ σπλῆνα πονούντων, ὑπὸ τὸ πεπονηκὸς ῥᾶον ἢ καταίκλισις; καὶ μᾶλλον ἐχρῆν ὑπὸ θλιβομένων τῶν μερῶν σφοδρύνεσθαι τὰ ἀλγήματα· δῆλα δὲ ῥητέον ὅτι ὑπὸ τὸ ἀνειμένον εἰ γένοιτο ἢ καταίκλισις, ὡς ἀκκρεμασμός τις γίνεται. ἀκκρεμαμένων δὲ τῶν πεπονηκότων, μείζων ἡ ἀπόπληξις γίνεται. Διὰ τί ὡς ὑπὸ πόνου ἐν τοῖς παροξυσμοῖς τὰ ἄκρα περιψύχεται; ὅτι ἐφ' ὧν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως γίνεται, ἐπ' ἐκεῖνα συμπρέχουσιν αἱ ὕλαι. ἡ δὲ ἀρχὴ τῆς κινήσεως ἐν τῷ βάθει τὰ μέσων. εἰκὸς οὖν, ὑπὸ τοῦτο τὸ μέρος συμπρεχούσης τῆς ὕλης ἐκ πάντος μέρους τοῦ σώματος, ἀποσυλᾶσθαι καὶ τὰ ἄκρα τῆς περιεχομένης ἐν αὐτοῖς ὕλης, καὶ φέρεσθαι ὑπὸ τὸ μέσον. ἀποσυληθέντα δὲ ἐκεῖνα, καὶ ἡ ἐν ἐκείνοις τῆς ὕλης γλοιώδης, τὴν περίψυξιν ἐποιήσατο. Ἡ ἡδονὴ, ὡς περ ἀφάλωσις καὶ λύσις τοῦ σώματός ἐστι· καὶ τοῦτο ἔστιν πανταχοῦ ἡ αἴσθησις παρεχομένη. δῆλον γὰρ ὅτι καὶ ἡ ἡδονὴ γίνεται ὕπνος γλοιώδης· καὶ τοῦτο ἡ πεῖρα μαρτυρεῖ, καὶ ὁ ποιητὴς, ἐν πολλοῖς μὲν ὕπνον αὐτὸν ὀνομάζων, ὡς δὴ ἡδονῆς παρεχόμενον. εἰ τοίνυν ἡ ἡδονὴ, ἀφάλωσίς ἐστι τοῦ σώματος, ταύτῃ δὲ ἀφομοιάζεται ὁ ὕπνος, τί δὲ χαλαστικὸν μᾶλλον φαμὲν εἶναι ὕπνον, ἢ περ πυκνωτικὸν, ὡς οἴονται οἱ μεθοδικοί; ἀλλὰ καὶ ἡ ἀφὴ σκάφης αἰτία, χαλαστικὴ ἐστι· καὶ τῷ ὑποδέχεσθαι ταύτῃ, ὑπονόθης πως γίνονται, καὶ ἀφεθύμιοι μεθ' ἡδονῆς τινός. ὥστε καὶ ἐκ τούτων ἐστὶ συμβαλεῖν ὅτι ἄρα μᾶλλον ἐστὶ χαλαστικὸς ὁ ὕπνος, ἢ περ ἐφεκτικός. ἢ πρὸς τοῦτο ῥητέον ὅτι ἀπόνου συμβεβηκός ἐστι τοῦ ὕπνου, ἡ ἡδονή· ἀλλὰ συμβαίνει τοῦτο

τόπου γινομένῳ, τῷ ἡδονῷ γίνεσθαι, διὰ δὲ τὰ σώματα εἰς τὸ οἰκεῖον ἀποκαθίσασθαι καὶ ἀναψῦξαι· οἱονεὶ ὑφιεμένῳ τῷ κόπου ἐκ τῶν ἐναντίων τῶν ἐν τῇ ἐγρηγόρσει. ὅτι δὲ ἁπάντως ἡ ἡδονὴ γίνεται διὰ τὴν διάχυσιν τῶν σωμάτων, ἐντεῦθεν δῆλον ἐστὶν· ἡ δίψα καὶ ξηρότης γίνεται· ἡ δὲ ξηρότης, πύκνωσιν ἀπεργάζεται. διαχωντες οὖν ἐσθ' ὅτε εἰ προσενεγκαίμεθα ὕδωρ ψυχρὸν, ἡδόμεθα σφόδρα, καὶ τοι τὴν προϋποκειμένην πυκνότητος ὑπὸ ψύξεως ἐκ τῆς μίξεως τὸ ψυχρὸν. καὶ ὥσπερ τὸ ψυχρὸν ὑπολαμβάνει χαλαστικὸν, διὰ τὸ ἡδονὴν ἐμποιεῖν τοῖς σώμασιν, ὅτω καὶ τὸ ὕπνον εἰ ποιοῦμεν χαλαστικὸν, ὑπολήψεται ἡδονῆς γίνεσθαι παρεκλικός. γίνεται γὰρ, ὡς ἔφαμεν, ἡ ἡδονὴ, διὰ τὴν εἰρημένην αἰτίαν. ἡ δὲ διὰ τὸ σκάφος αἴωρα, διαφορητικὴ μέν ἐστι διυάτου τῶν παχυμερῶν σωμάτων, τὸ δὲ ἀραθηλικὸν πνεῦμα διαθλίβουσα πυκνωτικὴ, ὑπολουσα αὖθ καὶ συστέλλουσα διὰ τὴν ἀκινησίαν τῶν λοιπῶν ὑλῶν. συστελλομένῳ δὲ τούτου, ὕπνον ὑπολήψεσθαι συμβαίνει. καὶ ἔστι θαυμάζειν, εἰ ἡ αὐτὴ αἴωρα διαφορητικὴ μέν ἐστι τὸ σῶμα, πυκνοῖ δὲ, ὡς ἔφαμεν, τὸ ἀραθηλικὸν πνεῦμα. ὥσπερ γὰρ τὸ θερμὸν ὕδωρ ἀνίησι μὲν τὰ ἡμέτερα σώματα· εἰ δ' ἐπιχυθείη πυκνοῖ, σβέννυσι τοῦτο· οὕτω καὶ ἡ αἴωρα τῶν ἐναντίων ἐστὶ ποιητική. καὶ πολλὰ ἄν τις εὕροι, τὰ ἐναντία ἀποτελοῦντα διυάμενα. Διὰ τί ὑπὸ τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ θαυμάτων διαιρέσεως γινομένης ὑπνοῦσιν ὥστε καὶ μωρίαν θωπεύειν, καὶ ἐγειρομένων τῶν πεπονθότων, καὶ λοιπὸν εἰς ἀπόλωσιν ἐλθόντων τῶν θαυμάτων, ἀσασμοὶ ἐσθ' ὅτε ὑπολύεται, ὥστε καὶ ἀπόλλυσθαι τοὺς τοῦτο παθόντας; ῥητέον οὖν ὅτι φυσικῶς πάλλοντος τοῦ ἐγκεφάλου, συμβαίνει τὴν μωρίαν προστίθεσθαι τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῖς προκειμένοις, ἐφ' ὧν ἐκμάσσεται καὶ ἀφαιρεθέντα· καὶ προστιθεμένην ἀναλύεσθαι· ἀναλισκόσης δὲ γινομένης, καὶ ῥυπούσης, καὶ μὴ διυαμένης τῆς ὕλης ἐκείνης τῆς συλλεγείσης

ἐκ τῆς ἑλκώσεως, ἀμαπνοαθῆναι, διὰ δὲ ἤδη σφιγγομένης τὰ ὑποκείμενα σώματα, ἅμα καὶ διὰ δὲ εἰ) πυκνοτέραν τὴν γιγνομένην ὑλὴν, χωρὶς ταύτης (λέγω δὲ τὴν συλλεχθεῖσαν ἐκ τῆς ἑλκώσεως ὕλην) ὅτι τὰ κύρια μέρη τοῦ ἐγκεφάλου, καὶ θλίψιν ἀφορᾶζεσθαι· ὥστε καὶ τὸ ἀσαρκὸν ἐπαχθύνεσθαι, μὴ δυναμένης τῆς ὑγιλῶν ἀναπνοῆς, τῆς τὴν ὑλὴν σήπουσαν, καὶ φύσιν ἔσαν, σκληρὰν γίγνεσθαι. Πάντα τοῦτο σύμβαινε τετήρηται, ὅτι θαυμάτων περὶ κεφαλὴν γιγνομένων τοιούτων, ὡς καὶ ὀστῶν διαίρεσιν γίνεσθαι, ὅπου κινδυνωδέστερα μὲν τὰ σώματα τὴν τοῦ κορυφὴν καὶ βρέγμα· ἐλπίδων δὲ εἰς ἀπόλωσιν, διὰ τὸ τερα τυγχάνειν τὰ σώματα τοῦ ἰνίου συμβάντων θαυμάτων. ῥητέον ὅτι κινδυνώδεστερα τὰ σώματα τοῦ βρέγματος μέρη ὄντα, λεπτὴν ἔχει τὴν ὑποκειμένην μήνιγγα· καὶ εἰκὸς διὰ τοῦτο ὅπου κινδυνώδη εἰ) τὸ μέρος. τοῦτο δὲ ἀπόλωσιν ἐλπίδα, διὰ τὸ τερα ἐστὶν, ἐκ τῆς τῶν κινδυνωτέρων μερῶν συνεργείας σφοδροτέρας γιγνομένης. τὰ δὲ τοῦ ἰνίου ἀκινδυνώδεστερα ἐστὶ, διὰ τὸ τὴν ὑποκειμένην τοῖς τόποις μήνιγγα, σαρκώδη εἶ) δυσιατότερα δὲ, τῆς μήτε συνεργείας τοιαύτης τινὸς τυγχάνειν, ἀλλὰ μὴν καὶ σηπόδων γιγνομένων διὰ ξηραίνειν τὰ μέρη. Ἔτι καὶ τοῦτο σύμβαινε τετήρηται, ὅτι ἐφ' ὧν τοιαῦτα θαύματα τοῦ τὴν κεφαλὴν ἐστὶν, εἰ συμβαίνει ἀθραύστων λυθῆναι τὴν κοιλίαν, θάνατος ὑπολείπεται· εἰ δὲ λέγω, τὴν τῆς σωτηρίας τοῦ φοιαν ὑποφαίνει. ὅτι εἰ μὴ ἀθραύστων ἡ μαγὴν ὑπεξέλθοι, ἐκ τῆς κεφαλῆς τὴν ὑπόσασιν ἔχουσα διὰ τὸ πάθος, κίνδυνον ἀπαλλάξει, τοῦ πάθους τοῦ ἐναγομένου τῆς φύσεως· εἰ δὲ λέγω τὴν διαίτησιν αὐτὴν ἐξυγραινθεῖσα, λεπτοποιουμένης τῆς ὕλης, καὶ ὅτι τὰ κάτω μέρη συνδιδομένης, μὴ τὰ τοῦ τὴν κεφαλὴν μέρη ἀνενόχλητα· καὶ ὅτω μηδενὸς βάρους συνεδρεύοντος, διὰ τὰ γλ.

Διὰ τί ἡ ἐκ τῆς ἀνθρακιᾶς θέρμη ὡς ὅτι πόνου κεφαλαλγίας ὅτι ποιητική· ἡ δὲ τῶν ξύλων, ὑ τοιαύτη; ὅτι ἡ μὲν ἀπὸ τῶν ἀνθρακιῶν

κων ὑποβρυχίως θέρμη, πυκνοῖ κατά τινα θερμότητα· ἢ ὅτι ἐκ τῆ ξύλων, ἔχει καὶ ἰκμάδα τινά· ἥτις δηλοῦται καὶ ἐξ αὐτῆ τῆ καπνῆ. ὁ γὰρ καπνὸς, τῆς ἐν τοῖς ξύλοις ὑγρασίας ὅτι δηλωτικός. διὸ δὲ τὰς ἀνθρακας σβεννύειν ἐν οἴνῳ ὀλίγῳ, ἵνα ἐκ τούτου μὴ ῥᾳδίως λυθῇ αὐλοῖς ἡ μνημὴ ἐξ αὐτῶν βλάβη. Διὰ τί ὅτι τῆ θαλαττίων μᾶλλον ὅτι πολάζει τὰ πτερύγια; ἢ μὴν καὶ ἐν ποταμοῖς· ἐπιπολάζει δὲ ὅτι τῶν ἁλατταν ἐργαζομένων. ῥητέον οὖν ὅτι διαφοραὶ πτερυγίων εἰσὶ δύο. ἢ γὰρ ἢ, ὅτε μὲν τῆς ὑποκειμένης πῶ καθῶ ἀρχὴ φύσιν ἀρχὴς ἐπεκίνησεν, ἢ ἐκ στενοχωρίσεως· ὅτε δὲ, τῆ λεπτῆ καὶ διατεταμένη ὑμένος διατυλουμένη καὶ ἐξοιδαίνοντος. ἔστι δὲ οὗτος ὅτι μὲν ἀνθρώπων, δυσέρατος δὲ ὑποδοχὴν λεπότητα· ὅτι δὲ ζώων, καὶ μάλιστα ἀρνείων, ἐκδηλότατος, παχύτερος ὑπάρχων· ὁ μὲν ἐστὶ ἀνθρώπου. οὗτος τοίνυν ἐκ τῶν θαλαττίων ἀτμῶν δριμυτέρων ὄντων ὅτι βιβρωσκόμενος, καὶ τύλωσιν μὴ φλεγμονῆς δύναδέχεται· ὡς ἐκ τούτου παχυνθὲν τὸ πτερυγίῳ πάθος ὑφίσασθαι. ἴσμεν δὲ, ὅτι δύο διαφοραὶ εἰσι πτερυγίων· καὶ τὰ μὲν ὅτι προσηρτημένα· τὰ δὲ, ὡς συμπεφυκότα. Διὰ τί αἱ μονοπάθειαι τῶν ὀφθαλμῶν σκληρότεραί εἰσιν; ἢ ὅτι τῆ ἑτέρᾳ φύσιν διακεκριμένῃ καὶ κινουμένῃ, φυσικῶ τινα κίνησιν συγκινοῦσαι καὶ ὁ πεπονθὼς, τῶν ἐκ μιᾶς βάσεως αὐτῶν τῷ φύσιν εἶ· καὶ διὰ τοῦτο τῇ συγκινεῖσθαι παροξυνθῆναι τ' πεπονθότα· σκληρὰ γὰρ ἡρεμίας ὅτι, τῶν καμνοντι. ἀμφοτέρων δὲ τῆ δὲ αὐτῶ παρόντων, μετεωρότερον, τῶν ἢ πάθος. ἅμα γὰρ ἑκάτερος ἡρεμεῖ, καὶ παροξύνεται· καὶ ὅτως ἐκ τῆς ἡρεμίας ῥώμη παρεῖα γίνεσθαι. Διὰ τί ἐν ὀνίοις ὀφθαλμιασάντων πυρετὸς εἰ ὅτι γίνοιτο, λύει ταύτῃ· ἐν ὀνίοις δὲ, ὃ μόνον οὐ λύει, ἀλλὰ καὶ πήρωσιν ἀπεργάζεται τελείαν; τίς οὖν ἡ αἰτία τῆ ἐπὶ μὲν ὀνίοις ὑγιάζειν, ὅτι δὲ ὀνίοις ἀφανίζειν; ὅτι ὁ πυρετὸς ὅτιγίνεται λόγῳ τινὶ μετασυγκρίσεως. καὶ εἰ μὲν εἴη οὗτος μέτειος, τῶν καὶ

τῷ ἐξ αὐτῆ γεγλυκυμένῳ μεταξύ χρισιν μετεῖαι [εἰ,] ὠφέλιμα
ῥᾳδαχολουθεῖν συμβαίνῃ· εἰ δὲ σφοδρὸς εἴη εἰσβαλὼν οὗτος, τῷ κὴ
τῶν κίνησιν σφοδροτέραν γίνεσθαι, ἡ ἑκάτη βλάβη ῥᾳδαχολου-
θεῖ. εἴποι ἄν τις, ὅτι καὶ ὁ πυρετὸς, δυσξηραντικός. καὶ ὅτι μὴν ἀναξηραντικὸς, ἴδοι ἄν τις ἐκ τῶν ῥᾳδαχολουθούντως διψοις τοῖς πυ-5
ρέτουσιν. ὅτι ὃ κὴ ἀναποσκηπτικὸς, δηλοῖ ἐκ τοῦ, ὅτι μονομὴν τότε,
ῥᾳδιοπαθεῖν τινὰ τῶν μερῶν. κὴ ἡ μὴν ὠφέλιμα γίνῃ, δυναξηραντικοῦ
συμπεσόντος, δηλοῖ ὅ, ἐσθ' ὁλόκληρον ῥῆγμα δυναξηραίνεσθαι· ὅτε δὲ
βλάπτῃ, ἀναποσκηπτικὸς οὗτος ἐστὶν ἀρχῇ, κὴ τῶν τὰ πάσχοντα μέρη,
μᾶλλον δὲ παθητέρα ὄντα, ὅτι δέχεται πλείονα, κὴ τῶν ὅτι πιεζεῖν 10
ἀναποσκηπτικὴν τυγχάνοντα. κὴ ὅτως ἡ πρῶτος γίνῃ ἐκ τῆς πολλῆς
15 σκήψεως. Διὰ τί ἐν τῷ θέρει μᾶλλον αἱ ὀφθαλμίαι γίνονται,
ἢ ἐν ταῖς ἄλλαις ὥραις· καὶ τοι ξηρὸν τοῦτον ἐστὶν ἀρχοντος κὴ δηλέ-
νει· ἔστι γὰρ, ὅτε μὴν ὁ ῥᾳδαχολουθοῦν τῷ καιρῷ ξηρὸν, ῥῆγμα
μὴ γίνεσθαι· ὃ μὲν οὖν ἐστὶ τὸ γενόμενον συμβαίνῃ ὠφέλιμον, ὅτε τὸν 15
ταχὺν ἄλεαν. ῥητέον ὅτι εἰ κὴ ταῦτα ῥᾳδαχολουθεῖ, ἀλλ' ὅμως
ὁ φαῦλον, πολὺ ὄν, μᾶλλον βλάπτῃ τὰς ὄψεις, ὅτε ὅ, πρῶ ὁ ἐστὶν
ὁ μέσον λεπτὸν, τὰ ἀναλυτικὸν κὴ συγκριτικὸν εἰ). ὅτω γὰρ καὶ πρεμίαν
ταχυτάσοντες, κελεύομεν ἐν σκοτεινῷ τόπου μέρῃ ταύτην πα-
ραλαμβάνοντας, ὡς πᾶσαν τὴν συγκινητικὴν αἰτίαν φεύγειν. ἐν τῷ 20
θέρει ὃ αἴτιον τῆς ὀφθαλμίας, καθὼς δέδεικται, ἐστὶν ἀρχῇ ὁ φαυ-
17 δρὸν τῆς ἡλίου. Διὰ τί ὁμοιότητος ἐστὶν ἀρχούσης, ὅτι τε τῶν ὀ-
φθαλμῶν καὶ τῶν ὤτων, ὀφθαλμὸς ὀφθαλμῷ συμπάσχῃ; ὅτι οὐ
μόνον ὁμοιότητος ὅτι τῶν ὀφθαλμῶν ἐστὶν ἀρχῇ, ἀλλὰ κὴ πολλὴ ἐγ-
γύτης· ὅτι δὲ τῶν ὤτων, πολὺ ὅσι ὃ μεταξὺ διάστημα. καὶ ὅτι 25
τὰ μὲν τῶν ὀφθαλμῶν συγκινητικὰ, ἐκ τῶν ἔνδοθεν τοῦ ἐγκε-
18 φάλου λαμβάνῃ· ὅτι δὲ τῶν ἀκοῶν, ἔξωθεν ποιεῖ πίπτῃ. Διὰ τί πο-
νεῖ τὸ ὀφθαλμιασάντων, ὀξύτερον ὁρῶσιν; ἢ δῆλον ὅτι τῷ λόγῳ τὰ

ἀπο-

ἀποδακρυτικὰ χαλλύεια, ὀξυδορκικὰ λέγεται, τῷ ἐκ τ ἀποδακρύσεως, καὶ ὡς εἰπεῖν καθάρσεως, ὀξύτερον ὁρᾶν τὰς χρωμάτων. διὰ τί ἐπὶ τ ἐκ τ ὀφθαλμίας ἀποδακρυσάντων· ἐκ παχυτέρας καὶ ἐπικαμπῆς τινὸς ὕλης συμβαίνει ὃ ἄμφω ὁρᾶν, καθάρσεως γινομένης. διὰ τί ἐπὶ τ μελλόντων ἐστοχεῖν, συμβαίνει ὁρᾶσθαι καινοτομὴν καὶ μυοφόνην καὶ μυρμηκόφθην, καὶ ὅσα τοιαῦτα χαλεπωτέρως ἐκφέρειν πέφυκεν; ἢ δῆλον ὅτι ὁποίαν τινὰ πῆξιν λάβοι ὃ ὑγρόν, τοιαῦτα καὶ ἐστοχάζεται ἀνάγκη, ἅμα τῷ ἐξαμῆναι πήγνυσθαι ὃ ὑγρόν. καὶ ἔτι, ἐπὶ τινὰ αὐτὰ ἐπιβολὴν ἐνεργεῖ ὃ ὁρατικὸν σχῆμα τοῦ ὁρατικοῦ. ἀλλὰ γὰρ ἐμποδίζεται κατ' ἐκεῖνα τὰ μέρη, καθ' ἃ μάλιστα ἡ πῆξις γίνεται. οἷς οὖν μὴ συμβῇ τὸ τοιοῦτον γένεσθαι τὸ ὑγρὸν σχῆμα, τοιαῦτα καὶ αἱ ἀντιλήψεις γίνονται τῶν ἐκτὸς ἐστοχασμένων. διὰ τί οἱ χασκάζοντες, ἐὰν ἔλαττον ἀκούσιν; ὅτι ἐν τῷ κλίσασθαι τὰς γνάθους, συμπιέζεται ἡ ἀκοή, ἅμα καὶ πνεύματος καταχεομένου· ὅθεν καὶ ἧττον γίνονται. τῶν οὖν ἔξωθεν ἀέρος μὴ ἐχόντος παρεισδῦναι, ἀπολείπεται ἀντίληψις. διὰ τί σκαλβόντων ἡμῶν τὰς ἀκανθὰς, οἷα μηλωβίσιν ἢ πισὶν ἀνθρώποις, συμβαίνει βῆχα κινεῖσθαι, ὥσπερ ἐρεθιζομένης τ ἀρτηρίας; ἢ ὅτι πολλὴ συγγένεια ἐν τῇ φωνητικῇ μόνῃ πρὸς τὰ ἀκανθώδη, ἀλλὰ καὶ τοῖς μέρεσι πρὸς τὰ μέρη ἅπασιν, ὡς καὶ ὁ φωνητικὸν ὄργανον συμπαθεῖν; ἐστὶ δὲ τὸ βηχίον, ἐν ᾧ φωνητικόν.

Τίνος ἕνεκα τῶν κεφαλαλγουμένων οἱ μὲν, ὀξέως ἀναθάνονται τ φωνῶν· οἱ δὲ, βραδέως ὅλως ἀναθάνουσιν; ἢ δῆλον ὅτι, ἐὰν μὲν γένωνται σφοδραὶ αἱ κεφαλαλγίαι, ὡς σφόδρα πλείονα γένεσθαι πρόσηψιν καὶ σκοτόωσιν, συμβαίνει τ νοῦν καὶ τὴν φύσιν μὴ δύνασθαι· νοῦς δὲ ὁρᾷ, ὡς φησί τις τῶν ἀρχαίων. ὥστε καὶ τούτου κακωθέντος, καὶ τ φωνήσεως ἐστοχασμένης, εἰκότως οὐκ ἀντιλαμβάνονται τῶν φωνῶν. διὰ τί οἱ κώφωσιν ἔχοντες, ὀλίγα τῶν μυκτήρων κλίνουσιν; δῆλον ὅτι ἐκ πρόσθου τὸ πάθος συναισθήσεως γίνονται

αὐξῆς, οἷς εἰς δυνάμιν ἀνθρώποις τὰς ἀρχάς. ὧν δυνθρωμένων, καὶ οἱ πόροι ἀνθρώπου τῶν μυκτήρων ἐκ τῆς διαστάσεως μανάντων. ὅτω ὃ τὸ πνεῦμα ἐκ τ διαστάσεως φερομένου, δυμα-
κδ ρῶς ὥσπερ φθογγή τις ἀποτελῆται. Διὰ τί ἡ πολυῦπνία καὶ ἡ ἀγρυπνία ἢ ὅτι πολὺ γλιομένη, βάρος ἐμποιῆσι τῇ κεφαλῇ; καὶ ὀκλ ἔστι λέγειν ὅτι ὡς ἐπὶ βολαὶ, κακοῦσι τὸ σῶμα· ἡ γὰρ τοῦτο ὅτι τὸ ζητούμενον, ὅτι διὰ τί κακοῦται ἡ κεφαλὴ ἐπὶ τῶν ἀναλίων· ἀλλ' ὅτι διὰ τὸ αὐτὸ πρὸς ἀκρίβειαν ὅτι γίνεται σύμπτωμα, ἔκ τε τῆς ἀγρυπνίας καὶ πολυῦπνίας, ἀναλίων ὄντων. ῥητέον οὖν ὅτι ἐκ μὲν τ πολυῦπνίας τοῦτο συμβαίνει, τῆς ἀναπεμπομένης εἰς τὸν κεφα- 10
λὸν ὕλης, μὴ δυναμένης διαπνεῖσθαι διὰ τὸν πυκνότητα τὸν ἐκ τοῦ ὕπνου. ὅτι δὲ τῆς ἀγρυπνίας, τὸ αὐτὸ ἀποτελῆται, διὰ τόνδε τὸν αἰτίαν. λεπτοποιουμένων γὰρ τῶν ὑλῶν ἐκ τῶν ἐν τῇ ἐγρηγόρσει ἐνεργειῶν, δυναδίδονται τινες ἀτμοὶ εἰς τὰ μετεωρότερα· (ὅτω γὰρ καὶ εἰς τὸν κεφαλὸν) καὶ συμβαίνει ὅτι πλέον λεπτοποιουμένης τ 15
ὕλης ἐκ τῆς σωτηρίου ἀγρυπνίας, ὅτι πλέον καὶ τὸν δυάδοσιν γίνεσθαι. συμβαίνει δὲ ἐκ τ ἀγρυπνίας μὴ τὰς ὄψεις λήθην δέχεσθαι, ἀλλὰ βλέπεσθαι ὅτι τὸ ἐφαρμοῦν· ὡς καὶ αὐτοῖς τὰς ἀναδιδομένους εἰς τὸν κεφαλὸν ἀτμοὺς, μὴ μόνον διὰ τὸ πλῆθος ταύτην βαρεῖν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ τεθάφθαι ὅτι τὸ χεῖρον τὸν ὄψιν. 20
κε Διὰ τί οἱ μὲν ἐγρηγορότες ἐν τῷ φωτὶ τῆς σελήνης, καὶ ὅτι πολὺ τύχωσιν ἐν τούτῳ διατείνοντες, οὐδὲν ὅλως βλέπουσιν ἐπὶ τούτου· οἱ δὲ καθεύδοντες ὅτι τούτων σφίγγωνται τὰς κεφαλάς; τί δή ποτε, θερμοῦ τε ἅμα ὄντος καὶ ὑγροῦ τῆς ταύτης φωτὸς, βαρύνουσι τὰς κεφαλὰς οἱ ἐν τούτῳ καθεύδοντες; ἢ τοῦτο συμ- 25
βαίνει ὄφον πληροῦσθαι ὅτι τῶν καθευδόντων πρὸς πίπτοντος τ φωτὸς, διὰ τὸ συμπεπλέχθαι βαρύτητι τῇ ἐκ τῆς ὑγρότητος· ὥσπερ ὅτι τῶν μὴ διὰ ῥάξεως κρυνιζομένων; ὅτι γὰρ τούτων, διὰ τ ἀέρα-

ἀεραξιν, πληρφδεῖς γίνον) αἱ ὀπίῤῥοιαι· ὡς σφιώωσιν μᾶλλον ἢ
ἀραίωσιν γίνεσθαι. ὅτως οὖν συμβαίνῃ καὶ τὸ φωτὸς τῆς σελίνης
μὴ βαρύτητος τοῦ σπίπλοντος, ἀλλὰ τιὼ εἰρημμίνω αἰτίαν, σφή-
νωσιν ἢ βαρύτητα γίνεσθαι, σωερχούσης καὶ τῆς ἐκ τοῦ ὕπνου πυ-
5 κνώσεως. Διὰ τί ἠρέμα μὲν τῇ κινήσει χεωμένοι, κφὺ ἔχουσι κς
βαρυτέρας τὰς κεφαλὰς τοῦ τῆς κινήσεως, κυφίζονται ταύτας
μὴ τιὼ κίνησιν· οἱ δὲ μὴ δρόμου κινούμενοι, κὴ μὴ τοῦτο ἐν αὐτι-
λαμβανόμενοι βαρύτητος, μὴ τιὼ κίνησιν βαρυῶν) τὰς κεφα-
λάς; ῥητέον ὅτι ὅτι μὲν τῶν ἠρέμα τῇ κινήσει χεωμένων, συμβαί-
10 νῃ ἠρέμα ἀποσυλᾶσθαι ὅτι τὰ κάτω μέρη· ὅτι δὲ τῶν ὅτι τε-
μνόμενα χεωμένων τῇ κινήσει, καὶ αὐτα ποπάλσεις γίνον) ὅτι αἱ φε-
ρόμεναι ὅτι τὰ κάτω μέρη ὕλαι, πάλιν ἀναπέμποντα ἀυτα πο-
πάλσεως γνομένης· ὥσπερ ἔχῃ ὅτι ῥιπτομένων ὅτι ὁ ἔδαφος
τροβύλων πινῶν. ἐν τούτοις γὰρ, ἐὰν μὲν ἠρέμα τὶς ἀφῇ, ὅτι τὸ ἐδά-
15 φος μένῃ, καὶ οὐκ ἀυτιπάλλει· εἰ δέ τις μὴ σφοδρότητος ῥίψῃ
τοῦτα, πάλιν φέρει) ὅτι ὁ αὖτο· ὡς ὅτιν ὅτι τῶν σφαιρῶν ἰδεῖν. ὁ
αὖτος δὴ συμβαίνῃ καὶ ὅτι τῶν ἐχόντων, πάλιν ὅτω τὸ ὕλης ὅτι τὰ
ἄνω φερομένης μὴ ἀυτιτυπίας· καὶ ὅτι συμβαίνῃ ἐν τῇ βίᾳ κινήσει,
καὶ ὁ πνεῦμα ἐπέχεσθαι καὶ συντείνεσθαι· ὡς καὶ διὰ τοῦτο τιὼ
20 σωτηρίαν γίνεσθαι. Διὰ τί αἱ ἐπ' ἀὐθείας κινήσεις ἧττον ποιοῦσιν κζ
ἰλίγγους· αἱ δὲ κυκλικαὶ τοῦτο ποιοῦσι, καὶ ὅτι τοσοῦτον, ὥστε οἴεσθαι καὶ
πόντα συμπεριφέρεσθαι τὰ ἐκτός; ῥητέον ὅτι αἱ μὲν ἐπ' ἀὐθείας
γνομέναι κινήσεις, ἧττον κωλύουσι γίνεσθαι τιὼ διαπνοιὼ τῆς ὕλης·
αἱ δὲ κυκλικαὶ, οὐκ ἐῶσι γίνεσθαι τιὼ διαπνοιὼ, σφοδρότερον
25 μὲν σπίπλοντος τοῦ ἀέρος καὶ κωλύοντος γίνεσθαι ταύτιν. ὁμοίως
ὃ τῇ γνομένῃ κινήσει συμβαίνῃ καὶ τὰς ἐν ἡμῖν ὕλας κινεῖσθαι κυ-
κλικῶς· συμφερόμεναι γὰρ τοῦ σώματος, καὶ μὴ δυνάμεναι διαπνεῖσθαι διὰ τιὼ εἰρημμίνω αἰτίαν, καὶ παυόμενον τοῦ τῆς κινή-

σεως αἰτίαν, αἱ ὕλαι κινοῦνται κυκλικῶς· καὶ ἔστιν αὐτῆς ἡ τοιαύτη κίνησις. ὧδε δὲ φύσιν ἀντίληψις· οἷον οἱ ἰκτερικῶντες, τὸ ἐκτὸς ἀντιλαμβάνονται χρωμάτων, καὶ τὸ πάθος, τὸ περὶ τοὺς ὀφθαλμούς· ὁμοίως οἱ καταφάγμαλα ἔχοντες, ὑπερύθρα πάντα νομίζουσιν. ὅτως ἔχει ἐν τῇ κυκλικῇ κινήσει, οἱονεὶ μύων πάντα ὑπεισιόντα. τῶν γὰρ περὶ τὰς ὄψεις ὑλῶν ἐπὶ κυκλικῶς δονουμένων, συμβαίνει καὶ τοῦτο τὸ πάθος καὶ τὴν ἀντίληψιν γίνεσθαι. τοῦτο καταδῆλον, ὅτι ὀφθαλμοὺς ὑγρὰ περιέχει· τό, τε ὑδατῶδες, ἀφ' οὗ τὸ δάκρυον καὶ τὸ κρυσταλλοειδὲς, καὶ τὸ ὑαλοειδές· πάντα δὲ ταῦτα, ὑγρὰ διαυγῆ καὶ λευκαίνοντα καθάπερ. ὥστε τούτοις δῆλον ὅτι ὁ περιττὸς χιτὼν λευκός ὑπάρχει· διὸ λεπτοποιεῖται καὶ μέσον τὸ ὀφθαλμοῦ, καθὸ φαίνεται μέλας. ὁ τοιοῦτος δὲ τῇ χροιᾷ, ὡς φαρμάκου, καθάπερ· ἀλλὰ πᾶς διαυγὴς καὶ καὶ τοῦτο τὸ μέρος. γνώριμον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι ὁ δεύτερος, μέλας ὢν χιτὼν τῇ φύσει, καθέστρωται τῷ κερατοειδεῖ, ὃ καὶ πρῶτον μέρος· ἀλλ' ἔχει τινὰ τήρησιν περιφανῆ· καθὸ δὴ φαίνεται ἡ κόρη. ὁ δὲ τούτων οὕτω ἀπρόσιτον διὰ φαίνεται ἡ ζήτησις. Διὰ τί τοῖς καταθλίψασι τὸ ὀφθαλμοῦ ἤτοι τὸ ἄνω ἢ τὸ κάτω βλέφαρον, συμβαίνει διπλᾶ φαίνεσθαι τὰ προσκείμενα; τοῦτο δὲ καὶ τοῖς μέθης χαινωπήσασι μάλιστα συμβαίνει. δῆλον μερίζεται συμβαίνει τὸ ὁρατικὸν πνεῦμα. καὶ τοῦτο δεῖ συμβαίνει δίχα τὸ καταθλίψαι ἐν τῷ ὁρᾶν χαινῶς τὸ δι' ἀμφοτέρων πνεῦμα, ἀνὰ ὑπεισδύῃ τῷ ἐκτὸς προσκρούῃ· ἐν δὲ τῷ ὑποθλίβειν τὸ ἕτερον ὀφθαλμόν, οὐκ ἐπὶ χαινῇ ὑπεισδύσεσιν προσκρούῃ· ἀλλὰ μεμερισμένως ἕκαστος ὀφθαλμὸς ἰδίᾳ. καὶ τοῦτο δῆλον καταλαβεῖν, εἰ βούλοιτό τις, ὅτω. ὧδε προσκρούει δὲ ἐπὶ τὸ καταθλίβοντος δακτύλου τὸ ὀφθαλμόν, εἰ τις τὸ ἕτερον τούτων, τοῦτ' ἔστι τὸν μὴ θλιβόμενον, ὑπερμύσῃ, ὥστε συνεγγίσας τὴν χεῖρα, οὐκ ἐπὶ φαίνεται διπλᾶ· καίτοι τὸ μεθλίψεως ὑπερνομένης. ὅτως ἄρα αἴτιος ὁ μερισμὸς τοῦ πνεύματος τοῖς τοιούτοις· ὥσπερ καὶ ὑπὸ τὸ μεθυσθέντων πολυ-

πολυπλασίονα θεωρῆται τὰ ὑποκείμενα. Διὰ τί ἐν μὲν τοῖς κθ
ὕδασιν ὄντες οὐκ ἀντιλαμβανόμεθα τῆς φωνῆς, ὥσπερ ἀπὸ τῶν τοί-
χων· καίτοι στερεωτέρων ὄντων τῶν διαῤῥηγνύντων; ὅτι ἐν μὲν τοῖς ὕδα-
σιν ὥσπερ φύσις τις ἀκριβὴς γίγνεται, ὡς μὴ ὑποθλίβεται τὸ ἀέρα παρ
εἴσδυσιν· ἡνίκα δ' ἀπὸ τῶν τοίχων φθεγξόμεθα, τῷ μὴ ἐσχεῖσθαι
τῇ ἀκρῃ ὃ ἔργον, εἰκότως τὸ εἰς ὃ ἐναντίον ἀέρος πλῆθος μένει καὶ
ἀπαδιδομένη· ἀπὸ τοῦ ἐμπεσεχομένη ἐν τῷ τοίχῳ, συμβαίνει
πλῆθος τοῦ ἀέρα, ὡς ἐκ τούτου γίνεσθαι τὴν ἀντήχησιν τοῦ ῥήματος.
Διὰ τί ἐν ταῖς ῥαδιμῃγίαις τῶν χαλεπῶν νοσημάτων ὡς ὀπί- λ
πεδα παρωτίδες γίνονται, ἃς καὶ Διοσκουρίδης πύας καλοῦσιν, ὡς ὀπὶ
λύσιν γίνεσθαι τῶν κακῶν; ἴσμεν ὅτι ἐν τοῖς χαλεποῖς νοσήμασι
τοιαῦτα γίνονται· ἤδη δὲ ῥωσθέντες, μᾶλλον ὀρεκτικοὶ γίνονται·
καὶ τῆς ἐφῆς τοιαύτης πλείονος, κίνησις γίνεται τῶν γε-
νύων. ἐκ [δὲ] τῆς διαῤῥέσεως τῆς κατὰ μάσησιν γίνεται φλεγμο-
νή. ἀναποσκηπτούσης δὲ τῆς φλεγμονῆς, ἀποτελοῦνται παρωτί-
δες. Λοβοὶ ἀπεῤῥαμμένοι τῶν ὤτων ἐν τοῖς νοσήμασι, θά- λα
νατον σημαίνουσιν. ἡ αἰτία αὕτη· τὸ αἷμα τοῦ ἀναποσεννυμένου,
εἰκὸς τοῦτο πλείονα ξηρότητα συμβαίνειν, ἀπὸ τῆς φύ-
σεως καὶ ὁλιγόαιμα εἶναι τὰ μέρη. τοῦτο δὲ γίγνεται τοῦ παπλησίως τῷ ἐ-
πὶ τῶν ἰμάντων. οὐ γὰρ ἔστιν ὅπως ὀπὶ τούτων ἡ ἕλξις τοῦ ὑγροῦ, αἰ-
τία τῆς οἱονεὶ κυρτώσεως γίνεται, τὸν αὐτὸν τρόπον συμβαίνει καὶ
ὀπὶ τῶν λοβῶν. Διὰ τί αἱ κυφέλαι φύσαι πικραὶ, γλυ- λβ
κεῖαι γίνονται ὀπὶ τῶν ἀπολυμένων; ὅτι διαχύνονται πολλαχοῦ τοῦ ὀπὶ
τὸ ἐναντίον ἐκ τῆς κατὰ φύσιν μεταβολῆς, μάλιστα τοῦ κρείττονος γλυ-
κέος καὶ τοῦ πικροῦ ἀκριβοῦς ὑπάρχοντος. Ἰονθοὶ γίνονται πε- λγ
ρὶ τὸ πρόσωπον καθ' ὃν καιρὸν τῆς ἀκμῆς· ὅθεν καὶ ἀκμαὶ αὐ-
τοῖς λέγονται τῶν ἰδιωτῶν προσαγορεύουσιν. ἔστι οὖν, ὡς ἔφαμεν, γί-
νεσθαι περὶ ὅλον μὲν τὸ πρόσωπον, μάλιστα δὲ περὶ τὰ ῥῖνα πλεο-

νάζουσιν. Δῆλον δὲ ὅτι ἐκ τῆς αὐξήσεως τοῦτο συμβαίνει. ἐπὶ γὰρ τοῦτον τὸν χρόνον πρόσφυσις καὶ πρόσνδυσις γίνεται ἐκ τῆς τροφῆς. ἑκάστου δὲ τῶν μερῶν μεταβαλλόντος εἰς τὴν οἰκείαν δύναμιν, τὸ προσχωροῦσαν τροφὴν, τὰ μὲν τοῦ προσώπου μέρη, μᾶλιστα δὲ τὰ περὶ τοὺς ῥῖνα, ἡ δυνάμει πᾶσαν τὴν χρηστομυθίαν μεταβαλλόμενα εἰς σάρκα. καὶ οὕτω συμβαίνει τὸ πλεονάζον τῆς εἰς αὐτὸ τροφῆς ὀλίγον τὰ μέρη ἀλλοτρίον μεταβαλέσθαι. ὅτι δὲ αἴτιον τοῦτου γίνεσθαι, ὡς τὰ μὲν σάρκα εἶναι τὰ μέρη, δῆλον ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς γείλεσι μὴ γίνεσθαι τοὺς ἰόντους, ἀλλὰ τὸ σάρκα εἶναι) σαρκώδη τὰ τοιαῦτα τὰ μέρη. Ζητητέον δὲ καὶ τὴν αἰτίαν, ὕδατος ψυχροῦ προσενεχθέντος τῷ μυκτῆρι ὑπὸ αἱμορραγίας μυκτῆρος, αἷμα τοῦ ῥύσις πλείων γίνεται· καίτοι πυκνοτέρου τῇ φύσει ὄντος τοῦ ψυχροῦ. ῥητέον δὴ ὅτι ἀθρυπτα καθέστηκε τὰ περὶ τὸν ῥῖνα σώματα καὶ τὰ ἀγγεῖα. συμβαίνει δὴ, πυκνώσεως γινομένης, πινὰ μὲν πυκνοῦσθαι καὶ συστρέφεσθαι, πινὰ δὲ διατείνεσθαι. ὅσῳ γὰρ συστρέφεται πρὸς ἑαυτὰ, πυκνότερα τὰ μέρη, τοσούτῳ τὰ παρακείμενα διατείνει· ὡς ἐκ τῆς διαστάσεως γίνεσθαι ῥῆξιν τῶν παρακειμένων ἀγγείων. ἢ καὶ ὑποκειμένης ὀπτικῆς διότητος πρὸς τὴν ῥύσιν, προσενεχθὲν τὸ ὕδωρ στυφτικὸν ὂν τοῦ σώματος, ὑπομιμνῆσκον ἐκ τούτου γίνεσθαι, καὶ ὥστε ἐπαχθῆναι τὴν αἰτίαν νάματος ῥύσιν. Διὰ τί ὅτι τὰ θυμικῶν πρωμάτων, μᾶλλον ἀντιλαμβάνονται οἱ πόρρω ὄντες τῆς πυρᾶς, ὅταν βέλτιστα τὰ ἐρώματα, ἢ ὅταν οἱ πλησίον; Δῆλον ὅτι ἡ ὠδία γίνεται δυναμικωτέρα καθ' ἁρμονικὴν τῷ προϊέντι ἀέρι· ὥστε καὶ ὁ ποιητὴς ἔφη· Κνίση δ' οὐρανὸν ἶκεν ἑλισσομένη περὶ καπνῷ. καὶ εἰκότως ἀντιλαμβανικωτέρα γίνεται ἡ ὠδία τοῖς πόρρωθεν. λεπτομυθίη γὰρ, μᾶλλον τῇ αἰσθήσιν κινεῖ. Διὰ τί δυσχεραίνοντες πολλάκις περὶ τὸ φάρμακον, εἰ προσέχομεν τῇ αὐγῇ τοῦ ἡλίου, συμβαίνει ὀδοῦσθαι τὸ φάρμακον; τίς οὖν ἡ αἰτία; ὅτι ἡ ἀκτὶς τοῦ ἡλίου προσ-

περιπίπτουσα τοῖς ἔνδον μέρεσι τῆς ῥινός, καρφίζει δίκην ἀνακινεῖ τὸ πταρμόν, διερεθίζουσα τὰς πόρους. ἢ ὅτι πταρμὸς γίνεται, πνεύματος ὑποδεχομένου καὶ ἐρεθίζοντος τὰ μέρη; ἡ δὲ ἀκτὶς θερμαίνουσα τὰ ἐν τῇ ῥινὶ, πλέον ἐξαλμίζει ταῦτα, καὶ συνεργεῖ τῷ πνεύματι. ὅταν εἰ ὀξύτερον ἢ βραδύτερον ᾖ τὸ πταρμόν, ἐρεθίσαν τὰ σώματα. Διὰ τί πταρμὸς ποσαπλάσιος γίνεται εἰς, καὶ ποσαπλάσιος λζ πολλοί; ὅταν πταρμοὶ πλεοναπλάσιοι γίνονται καθ' ὑπόβασιν. περὶ χρόνος οὖν ἡ αἰτία. δύο γάρ εἰσι καὶ οἱ πόροι τῆς ῥινός· καὶ ὅταν μὲν ὁ πταρμὸς γίνηται κατ' ἐκλυσμὸν πνεύματος, τὸ ἑνὸς καθ' ἕνα πόρου γινομένου τοῦ πταρμοῦ, συνδιατίθεται καὶ ὁ ἕτερος. Ζητήσειεν ἄν τις δὲ λη διὰ τί αἱ ῥῖνες ὅταί μὲν τῶν κώλων κατάγματος, μετ' ἐκχωρήσεως γενομένης καὶ ἀποχωρισθέντος, ἔσωθεν φαίνεται ἀρξάμενον ἐκχωρισθέντος ὀστέου ὅπως, ὥστε ἀναπληρῶσαι τὸν μεταξὺ τῶν ὀστῶν χωρέουσιν, ὥστε ἐπιδιδόναι τῇ τῶν ὀστέων φύσει· ὅταί δὲ τῶν ἀγκυλόπων, εἰ γίνοιτο συντείνουσα τοῦ ὀστέου, μηδὲν τὰ μέρη μηκύνεσθαι φύσιν ἔχοντα. ἢ ὅτι ὅταί μὲν τῶν κώλων, πλείονα ὄντα τὰ προσκείμενα σώματα, καὶ δηλονότι συνέχειαν ἔχει πρὸς ἄλληλα, καὶ οὐκ ἀφίησιν ἀλλήλων· ὅταί δὲ ῥῖνος, καὶ ὀλιγόσαρκα τὰ μέρη, καὶ προσκείμενα οὐκ ἔχει μεταξὺ κενὸν χώρον. Διὰ τί χρυώδους τοῦ ἀέρος γινομένου, λεπτὸν ὂν ὑ- λθ γρὸν πολὺ καὶ πολὺ φαίνεται διὰ τῶν μυξωτήρων· καίτοι παχύτερον ὀφείλοντα φέρεσθαι διὰ τίνα ἐν τῷ κρύους πῆξιν; ἐπειδὴ πύκνωσις γίνεται τοῦ προσώπου ὑποβρυήσασα· καὶ ὥσπερ κύστιν ἄνθρωπον τινὰ φέρειν τὸ ὑγρὸν ἀπὸ τῶν προσκειμένων τῇ ῥινὶ, καὶ συμβαίνειν λεπτὸν αὐτὸ εἶναι). Διὰ τί περισπάσματος γινομένου, τὰ μὲν συνέχεται, τὰ δὲ συμπάσχει· τὰ δὲ πολὺ ἀφεστῶτα, συνδιατίθεται· οἷον βραδῶνες τοῖς ἐν ποσὶ περισπάσμασιν; ὁ δεῖνα Ἀσκληπιάδης ἐν τῷ περὶ ἕλκων φησὶν ὅτι πρὸς τὰ πληθύοντα καταρχὰς ἡ ὕλη φέρεται· καὶ φερομένης αὐτῆς, ὅσον μὲν δυνατὸν δέχεσθαι τὰ

πεπονθότα μέρη, αὐτὴ χωρὶς εἰς αὐλάς. πληρωθέντων δὲ τούτων, καὶ μὴ δυναμένων ὅπτι δέξασθαι ἕτερον πλῆθος, ἡ φερομένη ὕλη ἐκρεύσασα, καὶ μὴ ἐπιδεξαμένη ἐπὶ τὰ μέρη ἐφ' ἃ ἠνέχθη, εἶτα φερομένη, ἐὰν ὅπτι τύχῃ κοίλων τόπων, μένει εἰς αὐλούς· ὡς καὶ ὅπτι τῶν ὑδάτων ἔχει. ταῦτα γὰρ, ἕως μὲν ἐπὶ ἰσοπέδου φέρεται, ὁμαλῆ τὴν κίνησιν ἔχοντα· τυχόντα δὲ κοίλων τόπων, μένει εἰς αὐλούς. ταὐτὸν οὖν συμβαίνει καὶ ὅπτι τῇ φερομένῃ ὕλῃ ὅπτι τὰ πληγέντα. ὅσῳ γὰρ ἐπιδέξασθαι δύναται, αὐτὴ χωρὶς εἰς αὐλάς· ἡ δὲ λοιπὴ, εἰς κοίλα, καὶ μᾶλλον εἰς ἀραιοπόρους ἐμπίπτει τοὺς βυβλῶνας, καὶ διέξεισι τούτους. ἔστι μὲν οὖν καὶ αὐτὴ πιθανὴ ἡ ἀπολογία· αἰτιάσαιτο δ' ἄν τις καὶ τὸ πόνου ὑπάθειν τῶν νευρώδους. τοῦτο γὰρ διὰ ἐπερρωμένην ὑπάθειν, θᾶττον τῶν ἀγίων μερῶν τὸ σῶμα ζῷον, συμπάθει τοῖς πεπονθόσι μέρεσι. διὰ τοῦτο γοῦν καὶ τοὺς ἀδένας χειροῦσθαι συμβαίνει ῥᾳδίως ἕλκη λαβόντας, ἐλκῶν ὄντων περὶ τὸν κεφαλήν· καὶ βυβλῶνες ὁμαμα ἀλῆ, ἐλκῶν περὶ χεῖρα ὄντων. Διὰ τί ὅπτι μὲν τῆς κεφαλῆς, ἐκ τῶν δεξιῶν μερῶν τῆς μήτρας ῥωθείσης, τὰ ἀριστερὰ παραλύεται· εἰ δ' ἐκ τῶν ἀριστερῶν τοῦτο συμβαίη, τὰ δεξιὰ τὴν παράλυσιν ἔσχεν; ῥητέον οὖν, ὅτι αἰτία ἡ θέσις τῶν νύμφων. ταῦτα γὰρ τὴν ἔκφυσιν ἔχει ἐκ τῆς βάσεως τοῦ ἰσχίου. κεῖται γὰρ ἐναλλὰξ ἀλλήλων. τὰ μὲν γὰρ ἀπὸ τῶν δεξιῶν μερῶν τῆς βάσεως ἐκφυόμενα, φέρεται ὅπτι τὰ ἀριστερὰ μέρη τῆς κεφαλῆς· τὰ δὲ ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν μερῶν ἐκφυόμενα, ὅπτι τὰ δεξιὰ φέρεται μέρη· ὡς τὴν συμπάθειαν αὐτῶν γίνεσθαι ἐναλλάξ. εἰκότως οὖν ῥωθέντος τινὸς τῶν δεξιῶν μερῶν τῆς μήτρας, τὰ ἀριστερὰ παραλύεται· ὅπτι ὁ τοῦμβ ἑτέρου, ὁ ἐναντίον. Διὰ τί ἐν τοῖς πολέμοις ὅπτι τὴν ῥῶσιν ἡ πληγὴ ποιεῖ; τοῦτο γὰρ τετήρηται, ὅτι ὅπτι [ὁ] τὴν ῥῶσιν ἔσχεν μέρος γίνεται ἡ πληγή· οἷς εἰ τύχοι, τῆς ῥώσεως ἐπὶ τὰ ἐμπροσθια μέρη γινομένης, οὐκ ὅπτι τὰ νῶτα γίνεται ἡ πληγή. ῥητέον, ὅτι ἐφ'

ὃ σκάζῃ

ὁ σκάζῃ ἡ φύσις, ἐπ' ἐκεῖνο γίγ ἡ φορά· οἷ, εἰ ἡ φύσις τὸ σῶμα-
τος ἰσορροπίαν τινί ἐστι, καὶ βάλεται ὁπόσης ἐξάνα. εἰ οὖν συμ-
βαίνῃ πλαγιάσειν, καὶ κινῆσαι τοῦτο ὥστε σκάσαι, ἐφ' ὃ σκάζῃ,
φέρεται. ὅπερ συμβαίνῃ καὶ ὅτι τῶν κεκλιμένων τοίχων. ὅτι γὰρ
τῶν εἰ καὶ ἐκ τῶν ἀναλίων τὶς ἀντιθεῖναι τὶ θελήσῃ, ὥστε ἀντι-
βαίνειν τῇ κλίσῃ, ὁ μὲν ἐπ' ἐκεῖνο φέρεται, ἐφ' ὃ ἡ κλίσις γέγονε· κἀ
μάλιστα, εἰ βιαιοτέρα χρήσαιτο πληγῇ ἐν τῷ ἀντερείδειν.

Διὰ τί ὅτι μὲν τῶν ζώντων κεκμηκότων, φλύκταιναι ἐπισή-
ματα· ὅτι δὲ τῶν νεκρῶν, οὐδαμῶς; ῥητέον, ὅτι ὅτι τῶν ζώντων
σωμάτων καὶ πνεύματός πως ἐστὶν ἐν ὅλῳ τῷ σώματι·
ὅτι δὲ τῶν νεκρῶν, οὐδαμῶς. ἢ ὅτι τῶν μὲν νεκρῶν τὰ σώματα, ἀ-
δρυπτα καθίσηκε· τῶν δὲ ζώντων τοιαῦτά ἐστιν, ὥστε καὶ πειτα-
νίαν ἐπιπολάζειν, καὶ διύεσθαι πρὸς τεινέσθαι. προσενεχθέντος οὖν
τοῦ πυρός, γίνεταί τις ὁλκὴ ὕλης πρὸς τὸ ὅπερ φαίνεται, καὶ ἀποτελῇ
ται φλυκταίνας. ὅτι οὖν τῶν νεκρῶν σωμάτων, αὗται οὐ γίνονται,
δῆλον ὅτι μὴ εἰ ἐν αὐτοῖς ὁ ὑσιοποιὸν τῆς φλυκταίνης. Διὰ τί μὴ
μιος ὁ θαλαμὸς ἢ μετὰ τῆς νυκτὸς οὐ γίνεται κατὰ φύσιν ἔχοισιν,
ἢ ἀσθμώδης· τὰ δὲ δύνα (ὡς εἴπεν) ἀπόλλυται καὶ τῆς ἡμέρας, καὶ
τῆς νυκτός; ἢ ὅτι ὁ μὲν θαλαμὸς γίνεται ὑπὸ θερμοῦ τινὸς κινή-
σαντος τὸν τόπον τοῦτον, ἀφ' οὗ γίνεται· δῆλον καὶ ἀνακύπτομεν πρὸς
τὸν ἥλιον, ὅταν βαλώμεθα θαλπωμένοι. καθεύδοντων δὲ ἡμῶν ἀν-
απαύεται ὁ θερμός· δῆλον καὶ γίνεται τὰ κάτω θερμὰ τῶν κα-
θευδόντων κατὰ πολύ. εἰκότως οὖν ὁ θαλάττιος ἀπαλλαγήτου
τοῦ θερμοῦ ἐκ τῆς κεφαλῆς, ὁ κινδυνεύει ὁ ἐπιπόθητος ὑγρόν.
ἐὰν δὲ ὀζωδουμένου, γίνεται ὁ θαλαμός· καὶ ὁ συμβαῖνον πάθος εἰκὸς
μὴ γίνεσθαι. Διὰ τί πεῖσαντες τὸ ὀφθαλμόν, παυόμεθα με
τῶν θαλαμῶν; ἢ διότι ἡ ἀναπνοὴ γίνεται αὐτῇ τῷ ὑγρῷ. δακρύ-
ον δὲ ὀφθαλμὸς μετὰ τὸ πεῖσιν· ὁ γὰρ ὀφθαλμὸς διαφθείρεται, πλείω λαμ-

ξανθὴ θερμότητα τῆς ὀνῆς. Διὰ τί δὲ καὶ ἐάν τις αὐτῶν τὴν
μς ῥῖνα τείλῃ, παύεται ὁ ὠδαρμός. Διὰ τί οἱ γέροντες [ἀλλ' οἱ
παῖδες] τὴν ἀσθένειαν φέρουσιν; ὅτι δυσκίνητον τὸ γῆρας, ὡς κατεψυ-
γμένον· τὰ δὲ βρέφη, πολύθερμα, καὶ πολυκίνητα. Διαφορὰ δὲ καὶ
μζ ἡ κίνησις. οἱ δὲ διαφορούμενοι, ξηφῆς δέονται. Διὰ τί μὴ ἧς
τὸ θάνατον, πρώτων τῶν μελῶν χαλωμένων, οἱ δίδυμοι μόνοι αἴρω
σῶνται; ὅτι ἐν τῷ τελευτᾶν σπερμαίνουσιν οἱ δύθεσποι. ἐκκρί-
νεται γὰρ τὸ σπέρμα σωμάτων τῶν διδύμων δυαδεγόντων· ὅθεν αἴρω
μη κρατηθέντες μένουσι. Διὰ τί οἱ μέθυσοι φαῦλον οἶνον ἡδέως πί-
νουσιν; ὅτι οἱ πολυπόται, ἀδρόποροι εἰσί. Διὰ μεγάλων γὰρ πόρων 10
ὁ λεπτὸς καὶ λιπὸς οἶνος χωρεῖ δυτιλήψεως ἀναδέχει· ὁ δὲ φαῦλος,
παχὺς ὤν, ἵσταται καὶ μένει· καὶ τῷ ἔξ αὐτοῦ ἡδονῷ τότε δοκεῖ παρέ-
μθ χειν. Διὰ τί οἱ μὴ ὀργιζόμενοι ἐρυθριῶσιν; τὸ πρόσωπον· ὠ-
φελοῦσι δὲ οἱ φοβούμενοι; ἡ μὲν ὀργὴ, ἀθρόα τοῦ πνεύματός ἐστιν
ἐκθορμή· ὁ δὲ φόβος, ἐπισολή. ὅθεν ὅπερ μὲν πρόσθιον, πυρροῖ· ις
ν ἔνθα δὲ ὕστερον, ψύχει. Διὰ τί τινες τῶν προσβεβηκότων φαλα-
κροῦνται, τινες δ' οὔ; ὅτι τινὲς ὑγιῶν μᾶλλον πολύθερμοι. οἱ γὰρ κα-
να τεψυγμένοι, οὐ τείλοποιοῦσι. Διὰ τί οἱ τετράπορφοι καὶ ἄ-
ξ φρενες; ὅτι τοῖς σωματικοῖς τὰ ψυχικὰ συμπάσχει, ὥσπερ τοῖς ψυχι-
νβ κοῖς τὰ σωματικά. Διὰ τί τὰ μεγάλα ἕλκη ἐν τῇ θεραπείᾳ 20
ὅταν ἀνακαθαίρῃται, θανάσιμά ἐστιν; ὅτι διὰ πολλῶν πόρων χωρεῖ ὁ
νζ ἐλληβὸς, τὸ ψυχικὸν πνεῦμα διέπει. Διὰ τί ἐν τοῖς καύμα-
σιν, οἱ περιοδικῶς νοσοῦντες φρενιτιῶσιν; ὅτι θερμαινομένων τῶν πό-
ρων, ἔξω τὸ θερμὸν διαπνεῖ· πυκνωθέντων δ', ἔσω ἀποκλείει· χω-
ρήσαντος οὖν ἔξω τοῦ ἐν ἡμῖν θερμοῦ, καταψύξις γίνεται· φρένες δὲ, 25
νδ συστελλομένων διὰ ψύξιν τὸ σωμάτων, σπώσαν. Διὰ τί περὶ τὰ
ζφῶν καταπίοντες πνιγόμεθα; ὅτι ἔμπροσθεν τοῦ σώματός ἐστιν
ὁ βόθυνος καὶ μῆκος αὐτοῦ προσκείμενος. πληρωθεὶς οὖν σίτου, θλί-
βει τὸν

ξη τὴν ἀρτηρίαν, καὶ ὁ πνεῦμα ἐπέχῃ. Διὰ τί ἡ λευκὴ γῆ νε
ἄφορος καὶ ὁ πλῆσον; ὅτι καταψυχρός ἐστιν· ἡ μέλαινα δὲ, πολύ-
θερμος. καὶ ἡ μὲν, ἑρπετῶν ἐστὶ γλυπτική· ψυχρὰ δὲ ταῦτα· ἡ δὲ, καρ-
πῶν· θερμοὶ δὲ εἰσὶ. καὶ γὰρ τῶν γυναικῶν αἱ μέλαιναι, ὡς ὁπὶ το-
πλῆσον, διὰ ὁ ἐν αὐταῖς πλέον θερμὸν, πολυτόκοι. Διὰ τί νς
τὰ βρέφη σφοδρότερον πυρέσσῃ; ὅτι πολύθερμά ἐστιν. ὁπόταν δὲ
τῆς ἐμφύτου θερμασίας, ὁ πυρετὸς γῆ. Διὰ τί σημεῖον πρωω- νζ
θέντων ὀσῶν [ἐστὶ ὁ] ταῖς ὁπὸ δεσμίδας ἐφαμάσεσθαι, καὶ ἅφ τῷ
καθάρματος αἵθ βαύματος συσάντος; ὅτι ἡνίκα συρρῇ ὁ πῶος,
ταῖς ἐπαρμοίαις τοῖς ἀραιώμασι τῶν ὀσῶν ῥανὶς τῷ αἵματος θλί-
βῃ. Πῶς πῶος σωίσα); τ' ἔφπον τῶτον. ἐκ τῆς ἕφης ἀ- νη
σία μεταβληθεῖσα, καὶ εἰς τὰς τόπους ἐκείνους ἐνεχθεῖσα, τοιάδε ἀ-
ποτελῇ, καὶ γῆ ὁ καλούμενος πῶος. οὐ γὰ ἔφπον καὶ ἐν τοῖς μυ-
ξωτῆροι φθάσαι ἂ αὕτη ἡ μεταβολὴ γῆ μύξα, ἐν δὲ μασοῖς γά-
λα, ὕτως καὶ ἐν ὀσοῖς πῶος διὰ τοιούτων κατασκευὴν καὶ φύσιν
τῷ μέρους. πεσὸς ὁ γὰ πέφυκε τὰ μέρη, τῇ ἑαυτῶν φύσῃ σωεξο-
μοιοῖ τῷ ἔφῳ· ὡς ὁπὶ τῷ κήπῳ τῷ πολυφύτου. ἐκεῖνος γὰ, ὄν-
τος τῷ ὕδατος τῷ ἀρδεύοντος τὰ φυτὰ, πεσὸς ὁ ἓν ἕκασον φύσιν,
ὕτως ἀναδέχε) ὃ ὕδωρ· οἷ, ὃ μὲν ἀψίνθιον, τῇ ἑαυτῷ φύσῃ ἐξοι-
κεῖοῖ ὃ ἐνεχθὲν εἰς αὐτὸ ὕδωρ· καὶ ὃ ὤκιμον ὡσαύτως, καὶ τὰ ἑξῆς.
ὡς δὲ Ἀνδρέας ὁ Καρύστιος φησὶ, πεσὸς χεόμενος ὁ μυελὸς ταῖς κοι- ,,
λότησι τῶν ὀσῶν, καὶ πεπηγυίμενος τοῖς χείλεσι τῆς τῷ ὀσέω διαφ-
ρέσεως, καὶ σκληρωθεὶς, γῆ πῶος. Διὰ τί οἱ χολέρᾳ ἁλι- νθ
σκόμενοι, ὁπόταν δέντες τῷ πάθῃ τῆς γαστρὸς, κνήμας σωέλκειν);
ῥητέον ὅτι ἡ χολέρα, πῆσίς ἐστὶ τῷ σομάχου. νυρώδης γὰ ἐστί. ἀ-
ξιολόγως οὖν ὁπόταθεὶς, σωδιατείνει τὰς ἐν ἡμῖν μύας· νυρώ-
δεις δὲ οἱ μύες εἰσίν. Διὰ τί ἁλισφθέντες χαλύβιον συ- ξ
πίκειν, μεμυκότες μὲν τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἧττον τῆς σύψεως αἰσθά-

λαμβανόν). ἀνοίξαντες δὲ τάτοις, σφοδρότερον τῆς φύψεως ἀντιλαμβανόν); διότι μεμυκότα τὰ βλέφαρα, τ̃ κεφαλῆς [ὑμένα] ἠρεμῆν ποιῆσιν. ἐπηρεμοῦντος οὖν τ̃ βολβ̃, ὁ τοῦ διαφανῆ παρεμφαίνον τὴς πόρεις, τῆς ἰδίας φύψεως ἀντίληψιν ἕξοντα παρέχ. ἀνοίξαντες ὃ τὰ βλέφαρα, εἰκότως μᾶλλον τῆς φύψεως ἐφορμᾶ τῷ ἀντιλήψιν. τῆ γὰρ συνεχεῖ κινήσ τ̃ ὀφθαλμοῦ, ὁ βολβὸς πρὸς τὰ βλέφαρα προσπελάζόμενος, θερμασίας αἴτιος γίν. ταύτης ὃ ἀποτελεσθείσης, οἱ λόγῳ θεωρητοὶ πόροι χωνεύνται καὶ διυδρωόν). ἀνυδρωθέντων ὃ τάτων, ἀνάγκη δέχεσθαι, ὡς εἰπεῖν, τὴς λόγῳ θεωρητὴς ὄψεις τ̃ κολλυρίε· ὅθεν φυπιχωτέραν παρέχ τῷ φύψιν. ἢ ὅτι ἐν τῷ ἀμφίγν τὴς ὀφθαλμοὺς μ̃ τῷ προσπλέψιν συμπροσεισδυόμενον τῷ βολβῷ ὁ κολλύριον, λεπύνε). ἀεὶ γὰρ τὰ κινήματα, διαφυῆ προσεῖς λεπυσμόν. ὅσῳ τοίνυν λεπτομερέστερόν) ξα, τοσότῳ τῷ ἀντιλήψιν παρέχ τ̃ φύψεως. Διὰ τί οἱ φρενιτικοὶ καὶ οἱ μεμηνότες, ἐν τοῖς παροξυσμοῖς ἰσχυρότεροί τε εἰσὶ, καὶ τῷ δυνάμιν ὑπερτείνονται μᾶλλον τοῦ τῆς ὑγιαινούσης; ῥητέον ὅτι θρασύνονται μᾶλλον τοῦ τῆς ὑγιαινούσης· διείκασιν δὲ αὐτοῖς ὅτι ὁ σῶμα, ἀπὸ τῆς ἄγαν σφίγξεως. Διὰ τ̃το δὲ εἰς ἄνεσιν ἐλθόντες, ἀτονοῦσιν, οὐ μινόμενοι τοῦ τ̃ κρείττονος χείρονες, ἀλλὰ τ̃ σφίγξεως ἀνεθείξβ σης. Διὰ τί οἱ συναπιοθέντες, ὕδατι μᾶλλον τ̃ συπέως λαφθέντος καὶ καταχειωθέντος, φοινίσσον) πλέον· ἐπὶ σὶ ὄξει λαφθῆ, οὐκ ἐπὶ τ̃το παρέχ τοῖς πεπονθόσι; ῥητέον ὅτι οἱ τῷ ὄξει ὑπὸ χειωθέντες, εἰκότως ἥπτονα τῷ ἄμυξιν τοῖς αἱμορρόοισι καὶ τ̃ φοινιγμόν. φυφον) γὰρ τῷ ὑπὸ φάναι. καὶ ὡς εἰπεῖν, προσιγμοί τ̃ ὄξει αὐτὸ ἀποτελουμένῳ πύκνωσιν τ̃ πόρων. ὅθεν ὁ συγχωρῆ εἰς παρείσδυσιν χώραν ἔχειν ὁ νάπυ προσεῖς ὁ καθάπαξ θαι τ̃ πόρων. ἢ ὅτι ἡ δριμύτης τ̃ νάπυος, τῇ ὑπερμιξίᾳ τ̃ ὄξους ἀμβλυνῆ). αὗται γὰρ αἱ ποιότητες ἀλλήλαις συμπλακεῖσαι, τῷ οἰκείαν ἄχραν τ̃ ποιότητος διέφθ-

εραι,

εαν, τῷ ἕκαστον τὼ ἰδίαν ἰχμὼ ἀποβεβληκέναι. ὃν δ' ὅπον καὶ ὅτι τῶ ὀξυκράτου λεγομένω ὅτι σωματῶν. καὶ γὰρ τῶτο οὐκ κεκραμένω ἄμμω ὕδατος καὶ ψυχρῶ συσὰν, τῇ ποιᾷ τῶ πλοκῇ ἀπέδωκε τὰς ἀκρας ποιότητας, καὶ παρ' ἐκείνας ἑτέρας τὰς ποιότητας ἀπετελέσθη. οἱ δὲ σιναπισθέντες, τῶ νάπυος ὕδατι λελωθέντος, μᾶλλον φοινίσσονται [τὰς τόπους,] δι' αἰτίαν τοιάνδε. ὃ γὰρ ὕδωρ, ᾧ λῶον ἐστὶ, καὶ τῷ διϋγραίνειν, ἀνύδρωσον τὰς πόρους τὰς λόγῳ θεωρητοὺς, παρῆσθιεν συλλαβῆς τῷ νάπυϊ. ἔστι δὲ ὡς τῶ θείρηται θερμὸν, καὶ σωεργεῖ μᾶλλον τῇ τῶν πόρων ἀναπετείᾳ. εἰκότως οὖν οἱ μὴ ὀξῦ σιναπισθέντες, ἐλαττον φοινίσσονται· οἱ δ' ὕδατι, μᾶλλον. Διὰ τί ὃ ὄμβειον ὕδωρ γλυκὺ, καίτοι ἀπὸ θαλάσσης ἀνιμώμενον; ῥητέον ὅτι, ὃ θαλάττιον ὕδωρ καθ' ἑαυτὸ, ἀλμυρόν ἐστιν· ἔστι δὲ τῶτο βαρύ. ἔχει δὲ πολλοὺς ὑπερρέοντας εἰς αὐτὸ. ὃ γοῦν πνεῦμα ἀνιμώμενον ἐκ τῆς θαλάττης ὃ ὕδωρ, οὐ ὃ παχὺ ἐφέλκεται, ἀλλὰ ὃ ἐν αὐτῇ λεπτόν· ὅ ἐστι ὃ γλυκύ. εἰκότως οὖν ὃ ὄμβειον γλυκὺ, καὶ ἀπὸ θαλάττης ἀνιμᾶται. ἢ ὅτι τὸ πνεῦμα τῇ βίᾳ τῇ σφοδρᾷ, καὶ [αὐτὸ] ὃ θαλάσσιον ἀνιμήσῃ), κινεῖ τῶτο. κινηθὲν δὲ αὖθ', λεπτότερον γίνεται. ἀεὶ γὰρ κινούμενα, εὐφυῆ πρὸς λεπτυσμόν. ὃ δὲ λεπτὸν, καὶ γλυκὺ, ὡς ἐκ μεγάλων σωεχῶς ὄντων. διὸ γλυκὺ ὃ ὄμβειον ὕδωρ. Διὰ τί ὃ θαλάσσιον ὕδωρ ἀλμυρὸν τυγχάνον, εὑρηται ὅτι πολὺ, γλυκύτερον γίνεται; ἕψεται δὲ, ἕως ἀποτελεσθῇ. ῥητέον ὅτι ὃ θαλάττιον ὕδωρ ἐκ μεγάλων εἰκῶν σωεχῶς λεπτυνόμενον καθαιρεῖται ἀπὸ τῶ πυρός. μεταβολὴν τοίνυν ἐλαχὸς ἔχει ὃ ἀπὸ παχέος εἰς λεπτὸν καθαρὸν, τῷ ἀποβεβληκέναι τὼ πολὺ τὴν ποιότητα, γέγονεν ἀντὶ ἀλμυροῦ γλυκύ. Διὰ τί οἱ πνεῦμα φλεγμαίνοντες ὀφθαλμοὶ, βαχύτητος τινὸς σωαίσθησιν παρέχουσι τοῖς κάμνουσιν; ἢ λήμμης ὑπογλωμένης, καὶ τῷ ἄνω βλεφάρω ἐπιφερομένης, ὁ βα-

Нов Български Университет

χυσμὸς ἀποτελῆται; ἢ διὰ τὸ τὰ ἔνδον ἀνωμάλως καταπλήττειν τὸ βλέφαρον ἀλγεῖα κυρτοῦσθαι, καὶ οὕτω τὴν βαχύτητα ἐπάγειν.

ξς Διὰ τί γίνεται ἐν ὀφθαλμῷ λήμη; ἢ ὅτι τῶν ὑμένων τοῦ ὀφθαλμοῦ ὥσπερ ἐξ ὑπικαύσεως ἄγαν πυρωθέντων, διὰ τὸ πλέονάσιν καὶ διεσδιαφορήσιαν τῶν πόρων ἐπεχομένου τοῦ ὀφείλοντος θερμοῦ σὺν τοῖς βάθοις διαφορηθῆναι, ἀποτελῆται; ἢ ὅτι ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τῇ φύσιν ὑγρὰ, ἀναξηρανθέντα καὶ οἱονεὶ φρυγῆντα ὑπὸ τῆς τοπικῆς

ξζ πυρώσεως, τῆς λήμης γίνεσιν ἀποτελῆ; Διὰ τί ὅπὶ τῶν πυρεσσόντων οἱ σφυγμοὶ ἀλλοιοῦνται; ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἐν ἡμῖν τῇ φύσιν ὂν καὶ σύμμετρον, πλεονάζον, λεπτύνεται τῇ διαίρεσιν ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ βάθει θερμασίας, καὶ θερμότερον ὀξυκινήτου διὰ τὴν λεπτότητα, καὶ μόνον τοὺς σφυγμοὺς ἀλλοιοῖ, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν

ξη δύναμιν. Διὰ τί τὴν ὑπιφαίνειαν ἐλκώδη ἴσχουσιν οἱ πυρέσσοντες; ὅτι παρεισεδομένης τῆς ἀρχῆς τοῖς παρακειμένοις οἴκοις διὰ τὴν ἀφίας ὕσης, παρεσαγμακίζ· ὡς καὶ ὅπὶ τῶν φλεγμαινόντων

ξθ τὶ μέρος τοῦ σώματος εἴωθε γίνεσθαι. Διὰ τί ὠχριῶσιν οἱ πυρέττοντες; ἢ τοι διὰ τὴν ἐπιπλοὴν τῶν ἐν ἡμῖν ὑγρῶν· ἢ διὰ τὴν τῶν λόγῳ θεωρητῶν πόρων μετασκευὴν τὸ συμβαίνειν. ἀνάλογον δὲ καὶ ταῖς ἀκκρίσεσι τῶν χιλίας καὶ τῶν ὕρων ἠγητέον γίνεσθαι.

ο Διὰ τί ὅπὶ τῶν ῥοιδῶς πυρεσσόντων, διαφορήσεως ὕσης καὶ ἀποικονομήσεως τῶν ἐν ἡμῖν, θερμασία τὶς ὅπιφαίνεται τοῖς, καὶ ὁ σφυγμὸς μέγας; ὅτι τὸ παχυμερὲς ὕλης λεπτυνομένης ὅπιπολὺ, ἡ διαφόρησις γίνεται· τῇ δὲ ποιᾷ παρέδωκε τῶν ὄγκων καὶ παρατείνειν, ἡ ποιὰ θερμασία ἀποτελῆται. καὶ ἀμαυροῦται ὁμοίως τοῖς ξενοπαθοῦσι τὴν θερμασίαν ἔχειν ῥοιδῶς πυρέσσοντας· ἀλλ' οὐδὲ μὴν τὸν σφυγμόν· τῇ δὲ σύγκρισιν τῶν ὑγιαινόντων. ἔστι δὲ σημεῖον τοῦτο τοῦ ὑγροῦ καὶ τῶν λουσαμένων ἡ γυμνασία χρησαμένων· ἐφ' ὧν χαλῶνται μὲν οἱ πόροι, λεπτύνεσθαι δὲ συμβαίνει τὰ παρακείμενα,

εκείνθμα, καὶ διὰ πνεῦμα τοῦ δήλως τὴν θερμασίαν· γίγνεσθαί τε καὶ εἰς πλείονα χῶρον φύσιν, καὶ τὸ σφυγμὸν σφοδρότερον, καὶ μέγεθος ἴσχειν. τῶν γὰρ διεκνησίαν καὶ τὸ βάρος, ὥστε τὸ μεωθείσης δυνάμεως ἀποτελεῖσθαι. Διὰ τί τοῦς τῶν ἔφθων οἱ πυ- οα
ρέξαντες ἀκαρέστως ἔχουσιν; ἢ ὅτι ἡ ὄρεξις ἐν συμμετρίᾳ πνεύματι τὸ ἐν στομάχῳ καὶ χειλίᾳ πόρων. ἐὰν συμμετρίαν ὕλλογον ὑγιῆ μεμιγμένην, ἤτοι διεκρινόντων ὅτι πλῆθος τῶν πόρων, ἢ μιόντων. Διὰ τί ἐν ταῖς οβ
χολέραις τὰ ἄκρα ψυχρὰ) καὶ ἀσθματα καὶ καταψύχεται, καὶ ἀμφοῖν τὸ σφυγμὸν ἔρχονται; ὅτι λειπόθυμος διαφορᾶται ὁ ἐξαίτιον πνεῦμα τοῦς ἐν χειλίᾳ λεπομέρειαν. ἔνθερμος γὰρ τούτοις ἡ χειλία· ἔνθεν καὶ διαρκοῦσι. ναρκᾷ δὲ τὰ περιφέρεια τῆς τοῦ πνεύματος διαθέσεως. τὰ δὲ ἄκρα ψύχεται καὶ ψυχρὰ), ταῦ καὶ ὁ ἐν τούτοις θερμὸν τοῦς τῶν χειλίαν φέρεσθαι διὰ τὴν λεπομέρειαν.

Διὰ τί οἱ ὑδροφοβικοὶ, ὁ ὕδωρ φοβοῦνται, καὶ ὁ αἰδοῖον ἅμα οδ
πῖς ἐστὶ ἀνδρίοις ἐντείνον), καὶ βέμοισι, καὶ πᾶνται, καὶ διαχέπλοισιν εἰς τοσοῦτον, ὥστε καὶ ὑλακτῆσαι κυσὶν ὁμοίως; πᾶν) μὲν οὖν καὶ βέμοισι, τὸ στομάχου σπασμένου ταῦ νευρώδη. διὰ τοῦτο ἐστὶ καὶ ὁ αἰδοῖον ἐντείνον). ἡ δὲ τοῦ ὑδροφόβου κατασκευὴ καὶ ἡ πεῖσις ἔνεισίς ἐστι διὰ τὸ στόμαχον καὶ τὴν χειλίαν. διαχέπλοισι δὲ, διὰ τὸ σπασθαι ὅτι χειλίαν καὶ στόμαχον ὕλιν ἐφθαρμένην, καὶ ταύτης μέρος τι εἰς τὰς μίψιγγας ἀναθυμιᾶσθαι. ἐνιζάνουσι δὲ εἰς ταύτας, ἀφιγάζει) τὰς ἐκπνοάς. ὀχλοῦνται δὲ πίνοντες, ὅτι ἡ μὲν σύστασις ἀπετελέσθη εἰς μικροῖς πόροις. ὅταν οὖν πίνωσι, διαδύει) τὸ ὕδωρ, ἅτε λεπομερὲς ὄν, τοῖς μικροῖς πόροις, καὶ αὔξει τὰς ἐπιστάσεις. ἐστὶ δὲ τὰ περιφέρεια ἔφθης, οὐκ ὀχλοῦνται. τοῦς γὰρ ὄγκους αὐτῆς μεγάλους ὄντας, οἱ πεπονθότες οὐ διαδέχονται. καὶ μὴ πίνοντες δὲ τὸ ὕδωρ, δεδοίκασι τοῦτο, διὰ τὴν τῆς ἀληθείων φαντασίαν. πίνων γάρ τις, ὁρᾷ ἅμα καὶ πίνει. ἡ δὲ ὄρεξις

ὑπὸ τῦ ὕδατος κινηθεῖσα, συγκινῆ δὲ ἐν τῷ στομάχῳ πνεῦμα· τῦτο ἢ κινηθὲν ὑπὸ τῦ πνεύμονος, συγκινῆ τὸν ὄρχιν ὕπνος, ὡς ὑπὸ τῦ ὕδατος πρὶν ἐκινῆτο. ἐκ δὲ τῆς συγκινήσεως, γίγνεται συγκυμμασία τοιαύτη, ὥστε κἀν μὴ πίνηται δὲ ὕδωρ, βέλτιον ἐν τῷ στομάχῳ πνεῦμα συγκινοῦν, ὡς ὑπὸ τῦ πνεύμονος τάχιον ὀχλεῖσθαι ῥᾳδίως ἐκινῆτο. συγκαλυφάμενοι δὲ ὕπνοισι, δηλοῖ δὲ ἀποχωρῆσιν τῶν κινημάτων δὲ ἕτερον. ὑπὸ ἢ τῦτο ἰὸν, τοῖς πόροις τῦ στομάχου ἐνίσταται βέλτιον ἔχει. Διὰ τί οἱ ἀπεπήσαντες, ἐφθαρμένῳ ἀναφύονται ἐφθῷ; ὅτι δηλοῖ δὲ πλῆθος τῦ πεφθέντος, θερμασίαν πλείονα γίγνεται εἰς δὲ κύτος τῆς χοιλίας· καὶ ὥσπερ ἐμπλεομένη, φθείρει τὸν ἐφθὸν καὶ χυλοῖ, οὐκ ἐν τοῖς ἀρτώμασιν, ἀλλ' ἐν τῷ κύτει.

Διὰ τί οἱ κεφαλαλγέοντες ἀμβλυωποῦσι καὶ δακρύουσι συνεχῶς; ὅτι ὅπερ τὸν κεφαλὸν συνδιδόμενος ὕλης, (ἀεὶ γὰρ ὅπερ τὰ πεπονθότα αἱ ὕλαι φέρουσι) πολὺ μέρος φέρεται ὅπερ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὡς δυοῖν εἰκότοιν, δηλοῖ δὲ αἰνεῖται. καὶ πῆ μὲν δακρύουσι, δηλοῖ δὲ πλῆθος τῆς λεπτομερείας· ὃ γίγνεται δηλοῖ τὸν συνεχῆ κίνησιν αὐτῶν· καὶ πῆ μὲν δακρύουσι, δηλοῖ δὲ πλῆθος τῆς διαφορτιζόσης τὰ μέρη ὕλης· πῆ δὲ ἀμβλυωποῦσι, δηλοῖ δὲ διαθολοῦσθαι δὲ καὶ φύσιν πνεῦμα, δὲ δηδοκὸν δηλοῖ τῶν ὁρατῶν πόρων τὴν διαμιξίαν τῦ συνδοθείσης ὕλης. Διὰ τί ἥκιστοι ἀποτελοῦνται κεφαλαλγείας ὕσης; ὅτι δὲ ἀκουστικὸν πνεῦμα κεκαδαίνει) ὑπὸ τῆς σίσεως τῦ περὶ τὰ μέρη συσάσης. ἕνσασις δέ ἐστιν, ὅγκος ἐν λόγῳ θεωρηθεῖς δηλοῖ ὁρατῶν δηλοῖ σφίγγωσιν. Διὰ τί οἱ κεφαλαίαν ἔχοντες ὀξανισάμενοι μᾶλλον δηλοῦσιν; ὅτι κινᾶται τῆς κεφαλῆς, πλείονα ἐπὶ αὐτὸν ἡ τῦ ὕλης φορὰ γίγνεται, καὶ ταῖς σισάσις αὐξεῖ.

Διὰ τί ἀσφυξία γίγνεται; ὅτι ἀπὸ τῶν ἀρτηριῶν πνεῦμα ποικρυομένῳ τῦ πάθους περὶ τὸν ἐν τοῖς πεπονθόσι λεπτομέρειαν ἔλκεται. Διὰ τί οἱ μαινόμενοι ἀδακρύουσιν; ὅτι δυσοδία τὸν ψυχικὸν πνεῦ-

καὶ πνεύματος ἀποτελῆται διὰ τὴν ἔνεσιν καὶ λεπτομύσιν τῶν ἐν τοῖς μεταδιδόντοσιν αὐτὸ σώμασι πόρων. σωίσταται γὰρ ἐκεῖ εἰς κέφαλον καὶ τὰς ἀκοὰς μιγνύμενος ὁ πάθος, καὶ τὰς ἀκοὰς ἐλθὼν, διὰ τὸ τοιαύτην φύσιν ἐμπεφυκέναι τὰς ἀποφύσεις. καὶ φαντασίας τινὰς ὁρῶνται φαντάζοντοι, καὶ τὰ μὴ ἐόντα ὡς ἐόντα ὁρᾶν, καὶ τὰ μὴ ὑπάρχοντα ὡς ὑπάρχοντα· ὅμοιόν τι τοῖς ἰκτερικοῖς πάσχοντες. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι, διὰ τὴν ποιότητα τῶν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀποτελεσθέντων πόρων, τοιαύτας τῶν ὁρατῶν φαντασίας ἔχουσι. πάντα γὰρ αὐτοῖς χλωρὰ φαίνεται. Διὰ τί οἱ μελαγχολικοὶ ὀργίλοι καὶ δύσθυμοι; ὅτι ὁ πάθος ἐκεῖ τε χολίαν ὑφίσταται καὶ τὸ στόμαχον ὁρᾷ· ὁ συνάπτει τῷ στόματι τῆς χολίας. ἐκεῖσε οὖν ὑγρῶν διεφθορότων συναθροισμὸς ἀποτελῆται, καὶ αἰτία γίνεται τῶν λεχθέντων. ποιεῖ δηλονότι δὲ τοῦτο καὶ τῶν ὑγιαινόντων μᾶλλον, ἀποχὴ δὲ ἔξωθεν χρησαμένων· δυσενθυμίαν γὰρ συμβαίνουσιν. καὶ οἱ ὑδροφοβικοὶ ὀπίσθιοι λύεσθαι δοκοῦντες, ἀδοφθόσι ἀεδόν. Διὰ τί τῶν ἀδαλουμένων μερῶν τὰ μὲν, ἐπεκτείνεται, τὰ δὲ, συστέλλεται καὶ συνέλκεται; ὅτι ὁ πάθος κατὰ τῶν λόγῳ θεωρητῶν ἀραιωμάτων ἀποτελῆται. ὅταν οὖν ἡ μύσις εἰς μῆκος συμπέσῃ, ἐπεκτείνεται ὁ παρεῖδεν μέρος· συνέρχεται δὲ, ἐπὰν ὀπισαρσίως οἱ πόροι μύσωσι. Διὰ τί οἱ δυσπνοοῦντες ἦλθον συνειλματώδη ἔχουσιν; ὅτι μύσις τίς ἐστι καὶ σύμπτωσις πόρων τῶν ἐν τῷ πνεύμονι [ὁ] πάθος, διὰ γένος τινὰ πνεύματος φερομένου, ἦλθος τοιοῦτος ἀποτελῆται. συναντῶσι δὲ καὶ βῆχες τούτοις, διὰ τὴν ἐκ τῆς ἀδατείνεως θερμασίαν, πλείονων συνδιδομένων ὄγκων εἰς τὰς τοῦ βρόγχου χοιλότητας, κατὰ κείτων ἐπὶ τοῦ πνεύματος ἅμα κοπτομένων. Διὰ τί οἱ δυσπνοοῦντες, ὀρθοὶ ὄντες, ἔλαττον δυσπνοοῦσιν, ἢ κατακείμενοι; ὅτι τοῦ βρόγχου συμπαθοῦντος, καὶ τὸ πνεῦμα συμβαίνει, καὶ τὸν θώρακα συνδιεγείρειν αὐτό. Διὰ τί ἐν τοῖς ῥήγμασιν ὀπὶ

τῶν ἐκ πληγῆς ῥηγνυμένων, ὃ μὲν ὑπογάστριον ἡ ῥήγνυται, ἐκτὸς ὄν· ὃ δὲ περίτοναιον, ἔνδον ὄν, ῥήγνυται· τούτου ἡ αἰτία, αὐτὴ τῇ σωμάτων ἡ φύσις· ὃ μὲν ὑπογάστριον, σαρκώδες ὄν· ὃ δὲ περίτοναιον, τελαμῶνον. ὑπὸ πάσαν οὖν τὴν περιτόνιον, ῥήγνυται. ὃ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ὅτι τῶν ἄλλων γραμμάτων καταγμάτων.

ΕΚ ΤΩΝ ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ ἐκλογαί.

Ἐκ τῶν περὶ κτήσεων.

α ΟΤΙ καταβαίνοντες μὲν τόπον κατάντη, ῥᾳδίως μηδὲν μᾶλλον πονοῦσιν· ἀναβαίνοντες δὲ, ῥᾳδίως κινῆμας. διότι κατὰ μὲν τὴν ἀνάβασιν, ὁ πόνος τοῦ αἴρειν φορτίον τὸ σῶμα ἐστί. ᾧ οὖν ὑπόκειται τὸ βάρος καὶ ᾧ αἴρει), τούτῳ μᾶλλον ὁ πόνος. ἐν δὲ τῇ καταβάσει ὁ πόνος ἐν τῷ ἐμπίπτειν γίνεται τὸ σῶμα, καὶ παρωθεῖν τὴν ἁφὴν τὴν πρὸς τὴν φύσιν. ὥστε οὖν ᾧ μᾶλλον ἐμπίπτει καὶ σαλεύει, τούτῳ μᾶλλον καὶ τὸν πόνον ἐμποιεῖ. ὡς οὖν ἡ κίνημα μᾶλλον ἐν τῇ καταβάσει καὶ σπᾶται, οὕτως ὁ μηδὲν ἐν τῇ ἀναβάσει. διότι δὲ τὰ βαρέα κάτω φέρει), χαλεπώτερον τὸ ἀναβαίνειν

β τῆς καταβάσεως. Ὅτι κοπιαρώτερον τῷ βραχίονι διὰ κενῆς ῥίπτειν, ἢ λίθον ἢ ἄλλό τι βάρος, διότι ἀσυμπαθέστερον. ἡ γὰρ ἀ-

γ πορεῖσθαι, καθάπερ ὁ βαίνων, πρὸς τὴν χεῖρα ἔχει. Ὅτι οἱ ὁμα-

οἱ ὁμαλοὶ τοῦ πάσχοντος, τῶν ἀνωμάλων καὶ παραπλησίως. διότι ἡ πολλὴ κίνησις ποιεῖ κόπον· πολλὴ δὲ ἡ συνεχὴς καὶ μία. αἱ δὲ ἀνώμαλοι, διὰ τὰς μεταβολὰς ποιοῦσιν ἀνάπαυσιν· ἐν ᾧ τοῖς ὁμαλοῖς, ἡ ὁμοιότης τοῦ κάματος ἀναπαύεται συνεχῆ τὴν κίνησιν. Ὅτι δ
5 ξηρότεροι καὶ οἱ καπιῶντες· διότι θερμὰ καὶ καθυγρὰ τὰ σώματα ὑγιάζει, διὰ τὴν σύντηξιν· ἡ δὲ τοιαύτη διάθεσις, ἀνθρακική.

Ὅτι καὶ ὕπνιοι καλάκηνται, διὰ τὴν ἔκλυσιν. συνεργεῖ δὲ τὸ ε
κῆμα τοῦτο καὶ τοῖς τὰς ξηρότητας. Ὅτι τὰ ὑγρὰ σώματα ς
καπαρώτερα τῶν σκληρῶν· διότι ἀσθενέστερα· εἰ καὶ μᾶλλον ἕλκει
10 τὰ σκληρὰ θερμαίνεται.

Ἐκ τῶν περὶ ἱδρώτων.

Ὅτι ἀλμυρὸς γίνεται ὁ ἱδρώς· διότι τὸ ἀλλότριον ἐκκρίνεται τῇ α
περιφύσει τῆς σαρκός, ἐξαπλωθὲν τοῦ γλυκέος καὶ χυμοτάτου.
15 τοῦ. τὸ γὰρ τοιοῦτον περίττωμα ἐν μὲν τῇ κοιλίᾳ κύσιν ἐποίησε,
ἔξω· ἐν δὲ τῇ σαρκὶ, ἱδρὼς καλεῖται. ἐκκρίνεται δὲ ὁ ἱδρὼς διὰ κί-
νησιν ἢ πόνον, ἢ διὰ τὸ θερμὸν καὶ τὸ πνεύματος δύναμιν.

Ὅτι ὁ ἱδρὼς, ἁλμυρὸς ὤν, περιλαμβάνει ὀξύτητα, ἢ πικρό- β
τητα, ἢ δυσωδίαν ἢ εὐωδίαν, διὰ πολλὰς καὶ διαφόρους αἰτίας.
20 Ὅτι οἱ παῖδες τῶν ἀνδρῶν μᾶλλον διιδρωτες, καὶ μάλιστα τὰ γ
παιδία, καίτοι τὴν φύσιν ὄντα θερμὰ καὶ ὑγρὰ, ἐξ ὧν ἡ τῶν ἱδρώ-
των γένεσις· διότι πυκνόταροι τὰ παίδων οἱ χρῶτες, καὶ ὥσπερ συν-
κεκλεισμένοι. ἐπὶ δὲ ἡ θερμότης ἐπικαλοῦσα, πέπτει διὰ τὴν αὔξη-
σιν· ἐὰν δέ τι καὶ γένηται περίττωμα, τοῦτο ἐκκρίνεται κατὰ κοιλίαν.
25 διέξοδος γὰρ ὡς ἐπίπαν ἡ τῶν παιδίων· οἱ δὲ γέροντες, μανόχροες
μέν, ἀλλὰ ξηροί· διὰ δὲ τὸν ἱδρῶτα καθάπαξ ὀλίγον ἢ ἀρχὴν τὸ
ὑγρόν. διὸ καὶ αὐτοῖς τὸ ὕπνωσι καὶ μανὸν ἱκανὸν τὴν ἔκκρισιν
ποιεῖ, καὶ τὸ συνεχῶς γίνεσθαι καὶ τὸ μὴ πολλὰ ἐνυπάρχειν τὰ

ὑγρά. Διὰ ταῦτα καὶ ὧν αἱ χειλίαι ὑγραὶ καὶ εἰς κύστιν ἡ ὑπερῴα τῆ σαρκώματος, οὐκ ἰάδρωτες· δῆλον ποιῶ ὅ ὑγρὸν ἐν ταύτα
ὥρμησεν. Ὅτι οἱ μὴ πέψαντες τὰ σιτία, καὶ οἱ ἀναπνεύσαντες, ἰάδρωτες· δῆλον ἡ πέψις μείζω τὴν ὑγρότητα, καὶ ὁ ὕπνος πέψις.
ε Ὅτι οἱ γυμναζόμενοι καὶ ἰδρῶντες, ἰάδρωτες μᾶλλον τῶν ἀ-
ς γυμνάστων. Ὅτι καὶ οἱ πεπεμμένην καὶ οἱ ἄπεπτον ἔχοντες τὴν ἕψιν, ἰάδρωτες. καὶ τοι δόξειεν ἄτοπον εἶναι· οὐκ ἔστι δέ. οἱ μὲν γὰρ γεγυμνασμένοι, τῷ μανὰ τὰ σώματα ἔχειν καὶ γεγυμνασμένους τὰς πόρους, καὶ τῷ σαπήναι εἰς τοὺς ἱδρῶτας, ἰάδρωτες τῷ ὃ μεμύκασιν οἱ πόροι, διὰ τὸ μὴ χρῆσθαι. οἱ δὲ μὴ πεπεμμένην ἔχοντες τὴν ἕψιν, τῷ πλήθει τῆς ὑγρότητος, ἰάδρωτες· οἱ δὲ πεπεμμένην, τῷ τὴν ὑγρότητα διακεχρίσθαι τῇ πέψει τὸ δηλ χυ-
ζ λοῦ, ῥᾳδίαν ἔχοντι τὴν ἐξόρμησιν. Οὐ διὰ πονοῦντες, ἀλλ' ὅταν παύωνται, μᾶλλον ἱδρῶσιν· οὐδὲ σωτείνοντες οὐδὲ κατέχοντες τὸ πνεῦμα, ἀλλ' ὅταν ἀνῶσι· δῆλον πονούντων μὲν, ὑπὸ τοῦ πνεύμα-
η τος αἱ φλέβες ἐμφυσώμεναι, συμμύειν ποιοῦσι τοὺς πόρους· ὥστε δὶ ὑρυτέρων μᾶλλον ἐξέρχεται ὁ ὑγρόν. καὶ ἡ κάθεξις ὑπὸ τοῦ πνεύμα-
θ τος, πληροῖ τὰς φλέβας, ὥσθ' ἑκωλύειν διιέναι. Οὐ μετὰ τοὺς πό-
νους καὶ τοὺς δρόμους οἱ ἐν σκιᾷ μᾶλλον καθεζόμενοι ἱδρῶσιν, ἢ ἐν τῷ ἡλίῳ· δῆλον ὁ ἥλιος διαξηραίνει καὶ πυκνοῖ τοὺς πόρους. Οὐ τοὺς πόδας οἱ τῷ ὕδατι ἐμβαίνοντες, οὐ ἱδρῶσι· δῆλον ὅ ὕδωρ κω-
ι λύει τὴν τῆξιν· ὁ δὲ ἱδρὼς, τῆξίς ἐστι τῶν κακῶς συνεστηκότων τῶν σαρξίν, ὅταν ἐκκρίνηται. Διὰ τὸ θερμόν. Οὐ τὸ γυμνάσιον ἐὰν γένηται συνεχῶς, διαξηραίνει καὶ διὰ τοῦτο ὁ ἥλιος· δι' ἧττον ἱδρῶσιν.
ια Οὐ τὸ μέτωπον τοῦτον καὶ μάλιστα ἱδρῶσι, διὰ τὸ ὑπὸ τὸν ἐγκέφαλον εἶναι, ὑγρὸν ὄντα. καὶ ἡ κεφαλὴ δὲ μάλιστα ἱδροῖ, διὰ τὸ μανὸν· σημεῖον δὲ αἱ τρίχες· καὶ δι' ὅτι τὸ πνεῦμα ὁ ἡ κάθεξις διαπε-
ιβ τείνεταί πως εἰς τὴν κεφαλήν. Ὅτι οἱ ἀγωνιῶντες, τοὺς πό-

δας

δας ἱδρῶσι, ὃ δὲ πρόσωπον ὄ· διόπερ ἡ ἀγωνία, ὁ μετάστασις θερμότητος, ἀλλ' αὔξησις, καθάπερ ὁ θυμός. διὸ ὁ μὲν πρόσωπον ἐξέρυθρον γίνον), καὶ οὐχ ἱδρῶσι, διὰ δὲ μᾶλλον ἐκθερμαίνεσθαι. ξηραίνει γὰρ ἡ θερμότης ὑπὸ πολλῆς· ὃ δὴ ἐν τοῖς ποσὶ συμπίπτει, διὰ ὃ ἐλάττων ἐστὶν ὥστε ξηραίνειν, πλείων ὢν τῆς ἐμφύτου καὶ προϋπαρχούσης. Οὐκ ἐν τοῖς ὕπνοις μᾶλλον οἱ ἱδρῶτες ἢ κατ' ἐγρήγορσιν· διότι καὶ τὰ ὑγρὰ καὶ τὰ θερμὰ μᾶλλον διὰ τὴν ἀνάπαυσιν ἐξ ἀμφοῖν δὲ τούτων, ὁ ἱδρώς. 17

Ἐκ τῶν περὶ παραλύσεως.

Οὐκ ἐπὶ κατα ψύξεως φησὶν, ὡς κοινῷ λόγῳ φαίνεται, τὴν παράλυσιν γίνεσθαι· καὶ ταύτην οἱ μὲν ἐπὶ πνεύματος, (πνευματικὴν δὲ παλαιὸν) οἱ δὲ ἐκλείψεως καὶ στερήσεως τοῦ πνεύματος. τοῦτο γὰρ εἶναι ὁ τὴν θερμότητα καὶ τὴν κίνησιν ὅλως ποιοῦν. ἀκινησίας δὲ γινομένης, καταψύξις γίνεται τοῦ αἵματος, ἢ ἁπλῶς εἰπεῖν, τῆς ὑγρότητος. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ἡ ναρκη γίνεται ἐν τοῖς ποσὶν, ἢ καὶ ἐν τοῖς ἄνω μέρεσιν, ὅταν ἀποπεσόντων ἀπὸ καθέδρας, ἢ ἄλλου τινὸς τρόπου. τότε γὰρ διὰ λαμβάνει τὴν πίεσιν ὁ πνεῦμα, καὶ ἀδυναμοῦν τὴν οἰκείαν κίνησιν κινεῖσθαι, ἴσχει καὶ ἀποψύχει τὸ αἷμα. α

Ἐκ τῶν περὶ λιποψυχίας.

Οὐκ ἡ λιποψυχία, στέρησις ἢ καταψύξις τοῦ θερμοῦ περὶ τὸν ἀναπνευστικὸν τόπον. τοῦτο δὲ συμβαίνει ἢ ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ, ἢ καὶ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ θερμοῦ. τὸ γὰρ πλέον πῦρ ἀναιρεῖ τὸ ἔλαττον. μαρτυρεῖ δὲ καὶ ἡ πεῖρα· ἀπὸ γὰρ πνίγους, ἢ ἁπλῶς θέρμης, καὶ μάλιστα πολλῆς, ἀθρόον τούτων προσπεσόντων ἡμῖν, ἐκλυόμεθα καὶ λιποθυμοῦμεν. καταμαραίνεται γὰρ τὸ ἐν ἡμῖν καταψυκτικὸν καὶ λαμβάνον. πάσχει δὲ καὶ τὸ ἀναπνευστικὸν ὅλως ὁ πνίγος κωλύει· ὅθεν καὶ πνίγος α

ὠνομάσθη. πίνει δὲ καὶ πνιγομένῳ ὅμοιός ἐστιν ὁ μὴ δυνάμενος ἀναπνεῖν. μύρτυρς δὲ καὶ ἡ ἀφὴ τῶν λουτρῶν καὶ τῆς πυελάσεων ἔκλυσις. δῆλον δὲ ὡς αἱ τοιαῦται ἐκλύσεις τῷ θερμῷ καὶ ἀφὴ ὁ θερμὸν ἔχει, μαραίνοντος τὸ ἔξωθεν θερμοῦ ὃ ἐν ἡμῖν σύμφυτον. ἔχει δὲ καὶ λιποψυχία, καὶ τῶν ἐν οἷς πέφυκεν ἡ θερμότης, ἐκλιπόντων, οἷον ἁίματος, ἢ τῆς φυσικῆς ἁπλῶς ὑγρότητος· ὥσπερ ἐν ταῖς αἱμορραγίαις καὶ ἐν ταῖς τῆς γαστρὸς φοραῖς ὁρῶμεν λιποψυχοῦντας. καὶ ἀφὴ πόνους δὲ γίνουσι ἔκλυσις. Ὅτι δὲ πλέον θερμὸν λιποψυχίαν ποιεῖ, καὶ ὡς μύραινον ὃ ἔλαφον, καὶ ὡς κωλύον τὴν ἀναπνοήν, καὶ ἔτι ὡς μὴ ῥᾳδίως τῇ καταψύξει εἴσοδον. Ὅτι ἀφὴ τοῦτο ὡς ὀπίσθοτόνου λουόμενοι μᾶλλον, ἢ λιποψυχοῦσι, παυσάμενοι δὲ, μᾶλλον· δῆλον τὴν ὑγρότητα τὴν γινομένην ἀπὸ τῆς σωτήξεως, λουομένων μᾶλλον, θερμὸν εἶναι συμβαίνει, λουσαμένων δὲ, ψύχεσθαι. ψυχρὰ δὲ ὄντα, καὶ ἐμπίπτοντα κενεοῖς τόποις, ποιεῖ λιποψυχίαν. εἰ μὴ ἄρα καὶ ἡ ἄνεσις αὐτὴ τῶν πνεύμασιν ἐναντία· δῆλον καὶ κατέχειν κελεύουσιν ἐν ταῖς λιποψυχίαις τὸ πνεῦμα. κωλύει γὰρ ὁ κατέχων, ἐξιέναι τὸ θερμόν· ὁ δὲ ἀνιεὶς, ἐκδίδωσιν.

δ Ὅτι ὁ ῥᾴων ὕδατι τοὺς λιποψυχοῦντας, συμφερόντων καὶ πυκνοῦν τὰς πόρους, καὶ σωματιζόν ἐντὸς τὸ θερμόν, ἀντιπαρείσα-
ε ται. Ὅτι ἡδοναὶ καὶ λύπαι ποιοῦσι λιποψυχίαν. καὶ γὰρ ἀμφοτέραι πλῆθος ὑγρότητος ἐπάγουσιν· ἡ μὲν ἡδονὴ, τῷ σωτήκειν καὶ ἀφανίζειν· ἡ λύπη δὲ, τῷ πηγνύειν. ὅταν οὖν ἡ ὑγρότης ῥυῇ πρὸς τὸ πνευματικὸν τόπον, ποιεῖ λιποψυχεῖν.

Ἐκ τῶν περὶ ἰλίγγων.

α Ὅτι οἱ ἴλιγγοι γίνονται ὅταν πνεῦμα ἀλλότριον εἰς τὴν κεφαλὴν ἔλθῃ, ἢ ὑγρότης περιπεπαλακὴ, ἢ ἀπό τινος ἕψεως, ὡς ἀπὸ τοῦ οἴνου, ἢ ἀπό τινος ἀηδοῦς χυμοῦ. ἔτι δὲ καὶ ὅταν τις κινῇ τὴν κε-
φαλὴν

φλῷ κύκλῳ. ὁ γὰρ τόπος ὁ ὑπὲρ τὸν ἐγκέφαλον, ὑγρὸς ὤν, ὅτου δέξηται ἢ πλέον ἄλλότειον, τοῦτο βιάζηται μᾶλλον τοὺς φλέβας, ὥστε κύκλῳ τὸ περιὸν ὑγρόν. ὅσης οὖν δίνης τῆς φορᾶς, καὶ τοῦ ὑγροῦ μὴ συνεχοῦς, ἀλλ' ἐν τῇ κινήσει, ἅμα μὲν περιλαμβάνοντος, τοῦ δὲ ὑστερουμένου, μᾶλλον τὸ μὴ ἱδρῶτας ὁμοίως, τὸν ἰλιγγον ποιεῖ καὶ καταβοηθεῖ πολλάκις. Ὅτι τὰ ὠμὰ ὰ δεῖ τοῦτο δ' ὑπεναντίως, ὥσπερ τὰ ἑφθὰ, δεῖται τὰ μὲν, ὅτου ὑγρότης ἀνωμαλὲς καὶ οὐκ ἰσορρόπου οὔσης σφίγγεται, τὰ δὲ, μᾶλλον δὲ μὴ ἔχοντος σφίγγον, ὑφισάμενον, ἑνὸς ὄντος καὶ συνεχοῦς τοῦ ὅλου. ὅτι δὲ τὰ αὐτῆς θεωρίας ὑπολύεται καὶ τὸ μᾶλλον τὰ τίκυκλῳ περιπαίοντες ἰλιγγιῶσι· καὶ ὅτι μᾶλλον, ἐὰν ὑπερέλαττον κύκλῳ· καὶ ἔτι, ἐὰν ἧττον θέωσι· καὶ ὅτι, εἰ μετὰ πολλῶν, μᾶλλον ἢ μόνοι· καὶ μᾶλλον, ἐὰν ἀεὶ περιφερόμενοι, μᾶλλον ἢ ὅταν δεξιά. πάντων γὰρ τούτων καὶ τὰ ὁμοίων περιφερῆ ἡ αἰτία. εἰ δὲ ὁ ἴλιγγος γίνεται ἐὰν ὑπὸ ὦ αὐτῷ τρέφῃ τὴν κεφαλήν, δῆλον ὡς εἰ τις ἐγκεῖται τούτῳ τρέφοιτο, τάχιστα καὶ μάλιστα τὰ μείζω ἰλιγγιᾷ· ἐγκύπτων δ', ὁ ὑπερέλαττον κύκλῳ τρέφων τὴν κεφαλήν· καὶ ὅσον μὴ ἧττον, μᾶλλον. δῆλον καὶ οἱ θέοντες, τῶν περιπατούντων μᾶλλον ἰλιγγιῶσι καὶ οἱ ταχέως, τοῦ βραδέως (θέουσι γὰρ ἐγκεκλικότες πρὸς τὸ κέντρον) μᾶλλον ἰλιγγιῶσιν. οἱ δ' ἐπ' ἀριστερὰ θέοντες, τοῦ ὀρθὰ δεξιὰ μᾶλλον, δῆλον ὀξυτέραν ποιοῦσι γωνίαν πρὸς τὸν κύκλον. ἐμβριθέστερα γὰρ ὄντα τὰ δεξιὰ πρὸς βιάζεται μᾶλλον ἐκτὸς δεῖ τοῦ ἀθεῖναι τῶν ἀριστερῶν. καὶ εἰ μετὰ πολλῶν θέουσι, μᾶλλον ἢ μόνοι· δῆλον πρὸς τὴν κύκλῳ φορᾷ, καὶ ἡ ὄψις πρὸς βάλλοθ' ὅταν θέουσι μὴ συνεχὴς οὖσα, ποιεῖ τινα κίνησιν ἐν ᾧ ἐγκεφάλῳ καὶ ταραχώ. δῆλον ἰλιγγιῶσι μᾶλλον, ἅμα δὲ διπλῆν τοῦ ἐγκέφαλον ὑφίσασαν κίνησιν, τοῦτο τοῦ ἀπὸ τοῦ περιδινήσεως, καὶ ἰδίαν ἡ ὄψις παθοῦσα, ἐν ᾧ ἐγκεφάλῳ παρέπεμψεν. ὅτι δὲ δεῖ τοῦ τῆς ὄψεως κίνησιν ἰλιγγιῶσι πολλάκις, φανερὸν ἐκ πολλῶν. οἵ τε γὰρ πλέοντες, ἧττον καὶ

μᾶλλον ἱλιγγιῶσιν, ἐπὶ ξδὴ τοῖς κύμασιν ἐμβλέψωσιν· καὶ οἱ τὰς ἀ-
ώρας καὶ τὰς ἐσχατιὰς θεωρεῖν τες, τὰ χὺ σκοτοῦνται. ἱλιγγιῶσι δὲ καὶ οἱ
τὰς ὑψηλὰς καὶ μεγάλας καὶ ἀπότομα ἀποβλέποντες, διὰ τὸ
συμβαίνειν μακρὰν ἀποτεινομένην σείεσθαι καὶ κραδαίνεσθαι τὴν
ὄψιν. σφομένη δὲ καὶ κραδαινομένη, ταράττει καὶ κινεῖ τὰ ἐντός. τοῖς δὲ
μὴ βλέπουσιν οὐ συμβαίνει τὸ πάθος, διὰ τὸ μὴ ἀποτείνειν μα-
κράν, ἀλλ' ἀποτέμνεσθαι τὴν φωτί. γίνον) δὲ ἱλιγγοι καὶ ὅταν
βλέπωσι συνεχῶς καὶ ἀνατενίζωσιν. διὸ καὶ διὰ πορφύραν τί δήποτε
κύκλῳ κινουμένης τὴν ὄψεως καὶ ἠρεμούσης, τὸ αὐτὸ πάθος συμβαίνει.
τὸ δὲ αἴτιον τῆς μὲν κύκλῳ φορᾶς εἴρηται· διὰ τί δὲ ἐν τῇ ὀπτικῇ σκέ-
καὶ τὴν ἀτενισμῷ τὸ αὐτὸ συμβαίνει πάθος; διότι τὰ ἐν τῇ κινήσει θεω-
ζόμενα ἧττον διίστησι. τάσης οὖν τῆς ὄψεως, καὶ τὰ μῆκος συνεχῆ τὰ
ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ἴσα ταῖς. ἰσάμενα δὲ, καὶ συνίσα) καὶ χωρίζεται τὰ
βαρέα, καὶ καθαρώτερα, καὶ ποιεῖ τὸν ἱλιγγον. καὶ ἡ κύκλῳ δὲ φορὰ διί-
στησι τὰ βαρέα καὶ τὰ χυῶδη. ποιεῖ δὲ καὶ τὸ κυπτὸν, ἱλιγγους. καὶ γὰρ
ἐν ᾧ κύπτειν χωρίζεται τὰ βαρέα καὶ τὰ ἐλαφρὰ, τὰ μὲν, κάτω, τὰ δὲ,
κάτω. δεῖ δὲ ἅμα εἶναι), καθάπερ ἐλέχθη. ποιεῖ δὲ τὸ πάθος καὶ
πλησμονὴ καὶ ἔνδεια· ἡ μὲν ἔνδεια, συντηξιν, ἡ δὲ πλησμονὴ, τοιαύτ-
τουσιν ποιοῦσα· ὥστε πληροῦσθαι τοὺς πόρους. διὸ δὲ καὶ παρ'
αὐτὰ καὶ καταβαίνει, καὶ διίστησι τὰς ταραχὰς· ὅπερ ἐστὶν ἱλιγγος.
Ὅτι καὶ αἱ μέθαι καὶ αἱ φαρμακεῖαι καὶ τὰ τοιαῦτα πλήσια ποιοῦσι
ἱλίγγους. ἡ γὰρ ὑγρότης ἡ ἀλλοτρίως ἐμπίπτουσα, ποιεῖ τὴν ταραχήν.
Ὅτι διὰ σάθμοι μᾶλλον ἢ καθίζοντες ἱλιγγιῶσι· διότι πρε-
μουῶντων μὲν, συνίσα) τὸ ὑγρὸν ἐν τῇ κεφαλῇ πλέον· ὅταν δὲ κι-
νῶνται, διίσα), καὶ εἰς ἓν μόριον ἐμπίπτον, ποιεῖ τὸν ἱλιγγον.

ADNO-

ADNOTATIO VARIÆ LECTIONIS

e libris tum impreſſis tum calamo exaratis; ex interpretum item verſione, & doctorum virorum aduerſariis. Additæ etiam de nonnullis locis coniecturæ Friderici Sylburgii.

Pagina 1, verſu 7, incluſa ὁ abeſt a Camotiana editione. V. 13, vetus cod. ὡς τὸ μέσον οὗ ἄγγι αὐτὰ δι' ἑκατέρου. V. 17, vet. diſiunctiue, ὑγρότητα ἢ ψυξιν: itidemque Gaza. Seq. v. idem G. legiſſe videtur μὴ ὀλιγάκις. vertit enim, *ſed ſæpius contrarium ſubſecutum ſit.*

P. 2, v. 5, negatiuam ὐ ex vet. additam, non agnoſcit Gaza. Seq. v. vetus χειμῶνι, præſ. tempore: & mox, ὑφ' ἕξεως μοχθηρᾶς. V. 9, vet. ὅ ὡς μὴ λαμβ. & ſeq. v. ἢς λαμβάνουσι, omiſſa præpoſitione, vt in præced. membro. V. 11, vetus μᾶλλον pro μάλιστα. Ibidem ante parentheſin deeſt participium, quod expreſſit Gazæ verſio; *quamobrem, cum vitia bilis per aſtatem cõtrahi debeant, morbi acuti, qui certe ex bili conſiſtunt, per hiemem potius vrgeant.* V. 12, vetus pluraliter, μεταπτώσεις. V. 14, pro θερμασία rectius cum Gaza leges φλεγμασία. V. 18, Camot. fœm. gen. ἡ λοιμός: infra tamen v. 21, τὸν λοιμὸν, genere maſc.

P. 3, v. 3, Cam. κατὰ, more communi. V. 7, αἴρος agnoſcit etiam Gazæ verſio, *calo adhuc madente.* alioqui ſuſpicetur aliquis legendum eſſe ἔαρος: itidemque v. 3. V. 12, vetus τόπον pro βίον. Gaza vulgatã lectionem ſequitur. V. 13, ἢ abeſt a Cam. V. 19, vet. infinite, ἀεὶ δεῖν γίνεσθαι: minus congruenter. V. 22, rectius forſan ἐν ἀρχῇ. Ibidem præpoſitionem διὰ addidi ex Gazæ verſione, *cum pituita vitioſa ſua nimietate purgata nõ eſt.*

P. 4, v. 2, vetus γηραιτέρους, per η.

P. 5, v. 1, vet. καὶ διαφοραί. Gaza vulgatam lectionem ſecutus vertit, *aquarum item genera multa & varia per ſe ſunt.* Seq. v. Cam. nominandi caſu, τὰ αὐτά: perperam, vt patet ex ſeq. membro. V. 5, ἢ abeſt a Cam. V. 12, vet. ποικίλων πάμπολυς. V. 15, vet. pluraliter, αἱ τῶν ὑδάτων μεταβολαί. V. 18, vet. τῷ ὀπωρινῷ ὑπαρχόντι. V. 22, maior in membris ſimilitudo eſſet ſi legeremus, ἢ κορυζῶσιν, ἢ αἱμορραγοῦσι. Gaza *ſæpe aut grauedine coſi ſtatur, aut ſanguinis profuſione.* V. 23, nota ſingulare πλειάδος: (vt ſupra quoque 2, 2) cum vſitatius ſit plurale, non apud Græcos tantum, ſed etiam apud Latinos.

P. 6, v. 4, vet. ψυχότης ἢ ὑγρότητος. & mox, μικρὰς οὖν διορίσεις αὐτ. ῥ. V. 9, Gaza legit ἰώδεα pro ἔκκριτα. V. 11, vulg. ed. perperam, τὸ αἴρες τοτ. V. 21, vet. ὀφθαλμίαι πυριτῶν τῶν τοιούτων.

P. 7, v. 16, vet. compoſite, τῆς ὑπαρχούσης. V. 23, vet. φθορὰ pro τροφή. vulgatam lectionem ſecutus G. vertit, *cum copia eſt puſillarũ granorum.*

P. 9, v. 18, concinnior videtur hic verborum ordo, καταμάθοι δ' ἄν τις τῶδε ἀκρ. V. 25, vet. θερμολουσίων: ea cõpoſitionis forma qua ἀλυτεῖν dicitur. non item tamen v. 19. V. 26, germana lectio hæc eſſe videtur, ἢ τὸ διαχυτικὸν ἔτι), ἐν ᾧ ἰσχνὰ πιὴ καὶ ὀπτιολῶ. poſterius certe membrum in vet. ſic legitur: itidemque Gaza vertit, *an vt*

reſoluat, vt moueat ſudorem, vt euocet vaporem? Seq.v. pro ὅπως rectius legemus ὅπ. præcedēs autem πῶ, more Attico poſitū pro πῆ: vt apud Demoſth. τῶ χρῆν δὴ ταῦτα λέγειν; quod alibi etiam apud philoſophum notaſſe memini. atque ita idem Gaza vertit, *Quonam argumento conſtet abſceſſum iam purulentum eſſe?*

P.10, v. 4, vet. compoſite συσκληκόν. V.6, vet. ἀφλέγματον. quæ lectio in præcedentem quoq; verſum non incommode poteſt recipi. V.7, incluſa, ex vetere inſerta, pleniorem efficiunt ſententiam, vt alibi paſſim. Sequ.v. pro παύεται vetus habet πλεῖται. V.17, ἀρχὴ agnoſcit etiam Gazæ verſio; *& principium quodcunq; pars potiſſima rei eſt.* at vetus habet ἀκμή. Seq.v. Iſing. & Cam. πλὴν φύσιν: perperam. Ibidem mox ſenſus requirit, καὶ τὰ δι' ἀλκῆ καύματα. vt Gaza quoque vertit, *ambuſta ex ære ſanantur celeriter.* V.20, Camot. πίσειν vno σ & hic, & alibi paſſim. vt formatio ſit ex aor. πίσαι. Quæ vero mox ſequuntur v.22, repetuntur infra, ſect.21, quæſt. 24: & ſectionis vltimæ quæſtione penultima. V.24, vet. ἢ ὅτι, pro εἰθ' ὅτι. vulgatam ſcripturam ſecutus G. vertit; *addunt etiam, quod ordeum humidius eſt.* Ibidem mox ſenſus poſtulat, τὸ ὑγρότερον, πλείους δεῖται πέψεως: vt idem G. vertit; *quod autem humidius eſt, concoctionem deſiderat pleniorem.*

P.11, v.2, probl. hoc repetitur infra, 64, 7. itidemq; ſequens. V.5, vet. τὸ δὴ, pro τὸ δέ. V.11, C. λύσιν pro λύμ: itidemq; infra, 58, 19, vbi problema hoc repetitur. ſed tunc ſcribendum fuerit θερμῷ, vt ibidem. V.14, Iſin. & Cam. πατός: quod verius adiectiuum eſt, ſignificans *potabilis.* V.18, vetus tranſpoſita negatiua habet, ἢ μὴ κατὰ λύσιν, πῶ κοιλίαν δέ. ſed vulgatā ſcripturam tuetur etiā Gazæ verſio; *aliæ reſicam ſoluant, cum aluum nihil moueant.* V.21, Cam. πιπλομένη, per π itidemq; alibi ſæpe. ſed alteram ſcripturam per π frequentius ſequitur. V.24, rectius, ἀπὸ κινητικοῦ, vt infra 14, 3, 11. atque ita etiam Gaza; *ſi mouendi obtinet facultatem.*

P.12, v.4, forſan, ἐὰν πεφθέωμεν, ſ. ἢ. Gaza; *tam ea ipſa, quam quæ excreſcentia adfuerint.* V.6, forſan participiali fine legendū πεφυκ. vt Gaza vertit, *qui obſiſtens vexanti, demum vomitum mouet.* V.7, Iſin. & Cam. ἢ πυήσειν: quod minus congruit cū præced. παθεῖν. ideo vet. ſequi malui. V. 12, Camot. πῶ σκευάζεσθαι: omiſſa δὲ. V.14, vet. πυκνότερα: ſed πικρότερα melius quadrat ad ſequ. φρυφιότερα, vt etiam ſeq. pag. v.2. V.24, vet. διαχωρεῖ non abſurde. Gaza vertit; *ſed reſilit a ventribus nequeunt.* Sed διαχωρεῖ fuit etiam paulo ante, v.19.

P.13, v.9, congruentius, ἐκπεπτικώτερον δὲ κινητικώτερον: vt vet. cod. veſtigia innuunt. alioqui ad intellectū referenda erit ſtructura. V.11, pro καθαρτικὸν reponēdum videtur καθαρσίων, vel κάτω καθαρτικόν. niſi forte κατωτικὸν ſeu ὀκκωτικὸν καθαρτικόν melius quadrat ad præcedens ὑρηλικόν. Dioſcorides certe ſcāmoniam tradit καθαίρειν κατὰ χολὴν & φλέγμα. qua de re ſupra etiam, 11, 26. V.14, vet. neutro gen. ἡδέα χυθῆ δέ. V. 28, Cam. ὀλιγοπολύ, omiſſo articulo τό.

P.14, v.3, vet. pluraliter φαίνεται δὲ. V.

Vet. V.7, vet. πολλὰ pro πισά. Sequ. v. pleonasmus est in datiuo ὕδατις. V. 10, pro ὦτα malim ὠτά: vt Gaza; *non eadem medicamento omnib. sunt.* V. 13, vetus ἀρτικὰ, omissa præpositione ἀφ: vt infra, 109, 1, vbi problema hoc repetitur. V. 24, Hieron. Merc. Var. lect. lib. 1, cap. 17, & lib. 2, cap. 15, reprehendit Gazam quod λαγνείαν vertetit immodicã libidinem. attamen, si originem vocabuli spectemus, negati non potest quin λαγνεύειν sit paulo effusius indulgere Veneri. λάγνους enim dictos volunt quasi λαγύνης, seu λιμναρχῶν ὀπισθυμητικούς. V. 25, vet. ἀπὸ θαφαρ. Seq. v. Cam. πρότερον ὃ ἦρ. quæ lectio cõgruit quidem cum seq. ὕστερον, sed non item cum participio λαχμάνω. nostrã lectionem probat etiam Gazæ versio; *Vtrum ergo inter initia mali cibum offerre melius, an post?*

P. 15, v. 4, vet. plurali fine πρῶτα. ὕστερα vero pro σιτία, vsurpatum etiam in sequentibus, vt 238, 20, 24. V. 5 & 6, vet. singul. num. σημεῖον. & mox ὑπαμαῖος. V. 8, ἔνοπλον vt ἔνοπλον, σωμάτιον, & similia. Gaza; *genus enim quodq; humoris suum colorem plenius ostendit, cum exiguum est.* V. 13, Cam. κατὰ τὰ ἐπιτήδεια: parum belle. V. 15, forsan κατάπτου: vel, γινομένης μᾶλλον ἐκ τοῦ ὑγροῦ ἀπὸ τοῦ διαφανοῦς. Gaza legisse videtur, ἐν ᾧ αὐτῷ *cum lumen se refringat, & tanquam speculum fiat propter intermissionem profluuii.* in vetere certe ἔνοπλον expungitur. Ibidem Isingr. & Cam. habent πλὴν αἵρεσιν. sed διαίρεσιν, e vet. petitum, agnoscit Gazæ versio, *intermissionem profluuii.* Sequens problema repetitur infra, sect. 5, qu. 34: necnon sect. 37, quæst. 3. V. 21, pro σήπτει locis iam citatis legitur σήπτειν: rectius. V. 23, vet. διαφθαρῶσι: mollius.

P. 16, v. 14, Cam. distinguit post τὸ ὕδωρ. V. 23, rectius forsan ὠτά. Gaza; *sic &c.* Ibidem mox vetus προκαταβασκευάζειν: & ὀκλάζοντα: vt Gaza quoque vertit, *balneum.* V. 25, malim ὅπ θερμόπαλος. Sequ. v. vetus prolixius, καὶ γὰρ ὅπου πολὺ πῦρ, λύχνος ἐὰν δύναται καίεσθαι· τὸ γὰρ πολὺ, τὸ ὀλίγον πρὸς ἑαυτὸ ἄγει. οὕτω ἔνεκεν πολὺ πῦρ ὁ τῷ σώματι προβασκευάζειν δεῖ, ὅπ ὀλίγον ὁ πυρετὸς πῦρ ἔχει. ὥστε τὸ πολὺ πῦρ, τὸ ὀλίγον πρὸς ἑαυτὸ ἄγει. quæ Gazæ quoque versio hic agnoscit, & in sequ. problemate cum vulgatis editionibus repetit. V. 27, ellipsis est præpositionis ἐκ: vel accusat. casu legendum πλαρπάκης.

P. 17, v. 6, Camot. καθ' ἡμέρας: parum vsitate. V. 12, problema hoc cum sequentibus duobus, est etiam apud Theophrastum in libello De sudoribus, 358, 14.

P. 18, v. 4, vetus μάλιστα pro μᾶλλον. V. 6, vetus prolixius sic, τότων δὲ τὸ πνεῦμα καπίχομεν, τῷ ἔγγιστα τῷ ἰχῶρος. πτοιοῦντες ὄ, μᾶλλον ἰχώμεν. οὕτω δὲ ἔχοντες, (ſ. τῷ σώματος: vel legendum ἔχοντες) τὸ πνεῦμα μᾶλλον καπίχομεν. V. 7, vetus πεπιζώμεθα, forma passiua. Sequ. problema & ipsum apud Theophr. est. V. 14, Cam. διαναπαύμενον. V. 28, vet. ἐπιζεφόμενα.

P. 19, v. 1, rectius fortassis facta transpositione, ἢ εἰ εὐθὺς ἔπη τ. Sequ. v. vetus, ὅπ τῷ συμβάλλω τῇ ἔκαστον ἐργ. V. 13, vetus generio casu, διὰ τὸ καταψύχεσθαι. V. 18, vetus τὰ ἰῶτα, pro πὶ ἰῶτα.

P.20, v.7, Theophr. pro πρόσωπον habet μίσπω πν. pro ἀσθρόπαζον vero, ꝙ e vetere repoſui, Iſ. & Cam. habent ἀσθρίωζον: parum apte. Repetitur eadem infra 241, 17. Sequ. v. vetus, ὅπα ὑχέ. V. 16, Gaza legit, ἢ ὅπ πὸ πν. Seq. v. vetus ἔσωλεν pro ἔσω. V. 22, hoc etiam problema apud Theophr. eſt.

P.21, v. 5, rectius forſan optatiue, ἀὖ δέοι. V. 14, vetus, δίχ᾽ δὴ πᾶ, pro δέ. V. 21, problema hoc fere idem eſt cũ ſuperiore vigeſimo. V. 26, vetus transpoſita negatiua, Διὰ τί ὑχὶ ὅταν ζεχαίνωμεν, ὁ ἱδρὼς πλείων; V. 28, vetus ſingulari fine, πλώσηται.

P. 22, v. 2, vet. πλέον ἢ ἴσον, pro ὅσον: & paulo poſt, ὑπὸ πνεύματος, ſine articulo. V. 11, hoc etiam problema Theophr. habet. V. 21, Gaza videtur legiſſe δίχ᾽ τὰ μίλος, dum vertit, *non metu refrigerationeq́, ſit ita affectus, ſed membri ipſius affectione.* Sed quid ſi legamus τὰ μέλοι; quia cura etiam ac ſollicitudo, cum ſit labor quidam, in eiuſmodi ἀγωνίαις ſudorem augere poteſt. Pag. ſequ. v. 21, hoc ipſum problema repetitur, omiſſis hiſce verbis. ſed ſunt ibi alia quę coniecturam adiuuent, 24, 1. V. 25, idem problema ſupra eſt, 20, 5.

P. 23, v. 4, vet. τῶ ψυχρῶ ἐπείσειν. V. 7, rectius ἐλάτ᾽ων ἐπίλθη: vt Gaza, *etiãſi minor ſit.* V. 20, legendum videtur ἀχνέσπροι εἰσι: quo modo & Gaza vertit, *vt qui nimis dormiunt, minus colore hilarẽtur.* V. 27, vet. διόπερ pro διό.

P. 24, v. 8, rectius μὴ ἐλάτ. vt verſu præcedente: vel vtrobique ὥσ᾽: vt ſupra, 18, 27. V. 17, probl. hoc ſupra etiã fuit, 21, 3: & repetitur infra 26, 18.

P. 25, v. 11, vetus, δίχ᾽ θερμασίαν γιγομένων. V. 17, grammatici canones requirunt ὀξειῶν κινήσεων: vt εὐθειῶν infra, 118, 8, 25. atque adeo hoc ipſum ὀξιῶν recte infra vſurpatum 141, 7. V. 20, vetus, περϊτάσει, more verborum in μι, vt in ſequentibus, v. 25 & 27. V. 23, vet. φορτικώτ. & ſequ. v. ὀκθρμαίνεται μᾶλλον, & τὰς ἱδρ. ὀκκρ. V. 25, vet. ἢ ἐπ pro δὲ π.

P. 26, v. 11, κοιλίας τῶ πόρου agnoſcit etiam Gazæ verſio; *vt cauernæ foraminum ſanitati ſint opportunæ.* Seq. v. vetus compoſite, διαδῦσι, *percolatione.* V. 14, vetus, πλείονες ἐγκαίας, vt mox v. 16. Sed Gaza in poſteriore quoque loco ὑγκαείας probat: *a largiore humore quam qui modicus ſecundum naturam ſit.* Rurſum v. 14, vetus, ꝙ θερμὰ, ſingulari fine habet τὸ θερμόν. V. 21, vetus, διεξιλυτώνια.

P. 27, v. 7, Iſing. & Cam. τῶ ὑπνῶ, quod cum vſitatum non ſit, κρατοῦσιν ſubſtitui ex 36, 22: vbi problema hoc repetitur. V. 14, ἀκφαπίστερον Gaza vertit *dilutiuſculum.* vt legẽdum ſit εὐκραπίστερον. Repetuntur eadem infra, 31, 17: & multo adhuc clarius 34, 12: vbi expreſſe eſt, οἱ εὐκράζοντες πίνοντες. V. 19, vetus pro δὲ habet π. Ibidem ex cod. vet. λοιπὰ repoſitum pro vulgato πολλά. V. 27, vetus, τὰς φιλοσόφους. infra, 35, 15, vbi pblema hoc repetitur, habemus τὰς φιλοσόφους. quod Gaza ſecutus vertit, *vt homines prumentes reiicerent.*

P. 28, v. 16, Cam. nom. caſu, τῶ δὲ.

P. 29, v. 16, problema hoc, cum ſequente, repetitur infra, 33, 17.

P. 30, v. 8, Iſingr. χρωμάτ. Camotianum & noſtrum χρωματ, refertur ad datiuum φ. V. 20, poſt τῶ μαθῶν χρῶ, vo-

ri, vetus addit, ὁ ᾧ ἡδὺς ἥπιστα, & παρήλασεν ἡ ὀρμή. Repetitur hoc quoque problema infra, 37,9.

P.31, v.5, vetus ſingulari fine δίψαμμος. V.9, præpoſ. ἐν non habet Camot. V.11, πίπτεται habet Camot. quoque. ſed vſitatius πίπτεται, per ττ. V.15, Iſ. & Cam. ἔτι δὲ. ſed ἔτι cum vet. cod. agnoſcit etiam Gazæ verſio. Sequês problema fuit etiam ſupra, 27, 14: & repetitur infra, 34,12. V.26, articulum οἱ non habet Cam.

P.32, v.3, Cam. poſt τὸν ὑχρὸν diſtinguit: at non item Gaza. V.19, ἀποξυσμὸς agnoſcit etiam Gazę verſio; *ſuo callo purgata.* alioqui ſuſpicetur aliquis legendum ἀποχυλίζοντες. Plin. lib.20, cap.9, ſcribit braſſicam bis coctam aluum ſiſtere. Ibidem mox δὴ pro vulg. δὲ, repoſita ex vet.

P.33, v.2, Iſin. & Camot. & θερμασία λέγουσι. mihi φλεγμασία cum vet. cod. & Gaza viſum eſt congruentius. V. 4, πτύσιν agnoſcit idem Gaza; *ludunt potius quam dolent.* V.8, vetus poſt ἐμῶν addit μόνον: parum neceſſariam. V.14, conciſa ſtructura. vſitata ſyntaxeos ratio poſtulat, & πῶς ἀπὸ τοῦ ὕδατος. V.17, problema hoc cum ſequẽte, habuimus etiam ſupra, 29, 16. V. 20, vetus compoſite, ἐξαναστάντι. Sequentia Gaza ſic vertit; *At vero qui laete ſe habet, is non cupienti ſimilis eſt: qui autem in triſtitia eſt, cupientis hic geret affectum. ſobrius autem ita ſe habet.* vnde cognoſcimus mancum eſſe hunc locum, & talem quãpiam lectionem requiri; ὁ μὲν οὖν ἡδέως ἔχων, τῷ μὲν ἐπιθυμοῦντι ὁμοίως διάκειται· ὁ δὲ ἀνιώμενος, τῷ ἐπιθυμοῦντι ὁμοίως ἔχειν οὐ φησιν, οὕτως ἔχει. V.23, ἀριθμεῖν agnoſcit etiã Gazæ verſio, *nequeunt, quæ procul poſita ſunt, enumerare.* ſed admitti etiam ἀθρεῖν poteſt, vt ſupra, 29,25.

P.34, v.3, Iſ. ἢ ἐγγύς, *quam prope.* ſed articulũ ἡ agnoſcit etiam Gaza; *propinquitas etiam illa monendi.* Ibidem mox vetus, αὖ, pro ἀεί. V.9, Iſ. ὅπη δεῖ. verius fortaſſe ὅτ' ἔδῃ, ſeu ὅπως ἔδει. V. 12, problema hoc bis ſuperius habuimus, 27, 14: & 31, 17. in vet. cod. hic omiſſum eſt. V.17, συμπίπλει habet Cam. quoque. ſed vſitatius συμπίπλει, per ττ. V.20, vet. πολὺ πόντος.

P.35, v.1, vet. ſingulariter ἀπὸ μικρᾶ. V.2, rectius ſupra, 31,7, ἢ παίοντων: & ſeq. v. τῇ ὀπτοπλῆς θερμῇ. V.4, ante ἢ ὅπ, deeſt noui problematis initiũ, quod Gaza vertit, *Cur vinolentis ſomnus oriri nequeat?* vt in ſuo codice habuiſſe videatur, Διὰ τί οἱ μέθυσοι οὐχ ὑπνοῦσι; V.7, Iſin. & Cam. τὰς πότους. ſed πότους & infra repetitur, 37, 8: 38, 4: & probatur etiam a Gaza; *poſt cibum ac potum.* V.8, corruptum hũc locum Gaza ſic vertit; *melancholicos vero & vehementer æſtuantes, inſomnia tenet: alteros, quia refrigeratus humor penitus eſt, alteros, quia minimus aut nullus extat.* ſic ergo legiſſe locum videtur, τοὺς δὲ μελαγχολικοὺς, καὶ τοὺς μεγάλως πυρεύοντας, ἀχρυπνία. & mox, ὅτι ὅλως καταψύχεται τὸ ὑγρόν. V.23, forſan rectius συμβαίνει, optatiuo verbi modo. V.25, Gaza videtur legiſſe, ἀπὸ τοῦ πάνυ ἀποκαίεται, καὶ ἀπὸ τοῦ θερμοῦ. ita enim vertit; *exempli gratia; vritur & a gelu, & a calore.*

P.36, v.10, vet. τὸ ξηραι, ξηρόν. itidemque Gaza; *ſenectus autem ficca eſt.* V.20, vet. τοὺς φρενιτίτας. Totum

hoc problema confer cum ſuperiore quinto, quod eandem quæſtionem præfert, pag. 27, v. 23. V. 26, apud Stobæum Sermone xx, de ira, pro Κλαζομένιος legitur Σάμιος: & hiſtoria citatur ex Plutarcho. Apud Plutarchum nulla eſt patriæ mentio, & narratio Ariſtoteli quidem tribuitur, ſed verbis paullum diuerſis. ideo locum ex Plutarcho hic referre libet. Is igitur in lib. περὶ ἀοργησίας ſic ſcribit: Ἀνεκτέλλης ὁ ἱστορεῖ Σατύρους τὰς φίλοις ἐμφερέσθαι (Stob. φερέσθαι) καὶ ὅταν κρῷ δικλῳ ἔχοντας, (Stob. ἔχοντος) ὅπως μὴ συνεχὲς τὸ ῥεῦμα δῃῶσι θυμὸν, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν λοιδορούμενος.

P. 37, v. 5, Iſ. & Cam. pro μᾶλλον ἥ, habent articulum ὁ: nullo ſenſu: niſi eius loco reponatur negatiua ὐ. ideo vet. cod. ſequi malui. Gaza vertit, *igitur dulcis rei, non vini auidus appellandus eſt, qui vini dulcis tenetur deſiderio.* Vide & Topic. 2, 295, 17. V. 10, Iſin. & Cam. ἔξωθεν κινοῦνται. ſed ἔσωθεν præter vet. cod. probat etiam Gazæ verſio, *intrinſecus a vino mouentur.* atque adeo ſic eſt paulo infra, v. 16. Idem problema tractatum etiam ſupra, 30, 15. V. 13, vet. τοῦτο δὴ τοῦτο, pro δή. V. 16, pro τοῦτο Gaza legit τοῦτο, ſeu τοῦτο, dum vertit, *idem enim ſequetur.* V. 19, Iſin. & Cam. ἢ μωγλώδης. Gaza vertit; *caro linguæ mollis & inſtar ſpongiæ eſt.* vt legiſſe videatur, μαλακὴ καὶ σπογγώδης. Sed verior fortaſſe lectio, ἢ μωώδης & σπογγώδης ὄσιν. quam coniecturam adiuuant quæ Alexander infra diſſerit 315, 24.

P. 38, v. 1, problema hoc tractatum etiam ſupra, 37, 6. Similiter id quod ſequitur, inuenies ſupra, 30, 24.

P. 39, v. 8, pro δῇ τὴ, vetus habet θῇ τὴ. V. 10, pro σωδίδωσι, lib. 2 De gener. animal. 232, 20, legitur διδόασι. V. 14, vet. θερμαινόμενος & ſeq. v. θερμότητι ἐγκίζεται: vt & Gaza; *concubitus autem caloris agitur facultate.* V. 17, vet. σωκαχυτι. V. 21, vetus ἔχει τὰ ὄμματα, more Attico. Quę vero ſequuntur, atque adeo totum hoc problema, confer cum iis quæ philoſophus tractauit De gen. anim. 232, 8, 19. V. 19, Iſin. margo pro καὶ ζηλήσεντων habet αἰαζηλήσεται. Gaza vulg. lectionem ſecutus vertit, *niſi q. oculi demittantur.* V. 24, Gaza legiſſe videtur, πίονα ὄντα ἄμφω πυκνὰ ὄντα: *ſunt autem & oculi & renes omnia pingues.* V. 27, Gaza ſic legiſſe videtur; ὅτι γὰρ, ἂν μὴ πῖον ᾖ, ὅτι ἂν πῖον μὴ συμπονεῖ ὄν, ὁμοίως χυσὶ ἡ θερμότης: vt declarat verſio; *calor enim, ſi corpus vel pingue non eſt, vel ſi pingue quidem eſt, ſed non tamen laborat, aqua liquefacere nequit.*

P. 40, v. 2, pro αὖτη, quod in vulgatis ed. legitur, repoſui αὐτὴ ex Gazæ verſione; *& ipſe ſeminis tranſitus.* Sic v. 5, pro vulg. ὁμοίως, ex vet. ſubſtitui ἴσως. V. 17, Iſin. & Cam. τὰ αἱμάτια ξηρότερα γίνεσθαι. ſed αἱμαίνεται cum vet. cod. probat etiam Gazæ verſio; *quia quæ ſemen effundunt, ſiccata fiunt.* V. 22, vet. οἱ ὀφθαλμοὶ, omiſſa τῷ. Seq. v. Cam. ἐκχεηρῶσι, ſicut in ἐκχεηρίσις, & aliis conſimilibus; retento ſcilicet primitiui thematis initio. deriuata enim hæc omnia θῇ τὴ ἀρχῇ.

P. 41, v. 21, Iſin. & Cam. τῇ αὐτῇ χρᾷ. ſed αὐτῇ cum vet. cod. agnoſcit etiã Gazæ verſio, *cum ſua ſede priuetur.*

P. 42, v. 12, vetus poſt ὑπὸ ἡδονῆς addit

addit πάντη: verbum nec plane neceſſarium, nec numero cum præcedente congruens. V.17, συκεφαλαίωτα ſine augmento habent ambę editiones: vt infra πεπάθαι, 149, 16. forsan propter cacophonian.

Pag. 43, v. 6, vet. ὄζειν pro εἰσίν: more Attico. Seq. v. Cam. ἃ φέρουσι. ſed αἷμα probat etiam Gazæ verſio; *quæ tollimus atq; excidimus.* V. 10, Iſin. & Cam. pluraliter τὰ ὀκτώνω. ſed ſingulare τόνου poſtulant præcedentia. Gaza vertit; *quod ita prouenerit.* V. 14, vetus ὄπα pro ὅτος: quod non male congruit cum præcedente μύομαι. Seq. v. vet. ὀκ ὀξαφθειρομένης, præſ. tempore. V. 16, Cam. transpoſita negatiua, μὴ ὀκ ὀξαφθ. V. 19, vetus φυόμενον pro ῥωόμενον. V. 23, Iſ. & Cam. καὶ ὑπλῶς ἔχοντος. ſed ἢ ἁπλῶς cũ vet. cod. agnoſcit etiam Gaza; *corrupto aut imperfecto.* V. 26, commation iſtud, ἢ κηρὸς, omittit Camotius: non item G.

P. 44, v. 4, vet. συωτείνουσιν pro συμβαίνουσι, & mox, ὀμοίας τῇ ὀκ πῷ κυ. V. 7, legendum videtur ὁιότητι: vt G. vertit, *ſucco humoris eiuſmodi.* V. 10, Iſin. & Cam. ἐργᾶ. mihi ὁμᾶ cum vet. viſum eſt aptius. Sequens problema fuit etiam ſupra, 14, 23. V. 18, rectius ſine articulo, διὸπ φλλακροὶ. vt infra, 81, 20: & 87, 24. V. 23, locus ad quem nos ablegat, eſt in lib. De gen. anim.

P. 45, v. 9, vet. εἴπ pro ὅπ. Sequ. v. K. & Cam. ὀκ τῇ σιάλος. ſed legendum eſſe vel, τὸ ἄμυλον ὀκ τῆς σιτὸς, vt Gaza vertit, *amylum ex farina*: vel, μυελὸν ἀπὸ σιάλος, *medullam ex ſeuo*, docet Heron. Mercur. Var. lect. lib. 1, c. 9: & lib. 4, cap. 16. Vide adnot. in libr. De part. animal. ad 29, 21. V. 15, Gaza legiſſe videtur, διὰ τὸ, βαρὸς ὀπογίνεσθαι ὀκ πῷ ὄπισθεν τῶν ὀρχεων, & ποιεῖν ἀφεδαγ. ſic enim vertit; *vna, quod pondus vrgens poſt teſtes facit vt penis erigatur.* V. 20, vetus, ἢ οἱ ὁιὸπι: vt Gaza quoque vertit; *quirem agunt Veneream, aut quia ea ætate ſunt.* V. 25, Cam. πῷ κολύμω: pro quo Hartungus ſecundo capite primæ & quartæ Decuriæ, legendum cenſet ὀκ κολύθω: repoſito ſcilicet β pro μ: quæ literæ ob characteris ſimilitudinem in veteſtis libris manuſcriptis, ſæpe confundi ſolent. intelligi autem hoc nomine vult Heſiodum *in Villa ruſtica*, (ſic enim κόλυθον Heſychius interpretatur ἔπαυλιν) id eſt in ſecundo libro, qui Ruſticus ſeu De agricultura inſcribitur; in quo verſus hic legitur ordine 205. vetus liber expunctis tribus his, ὅπὶ πῷ κολύμω, habet, ὁ ποιητὴς Ἡσίοδος λέγει: vt etiam Gaza; *quod Heſiodus quoq; poeta inquit.* ac fieri poteſt vt iſtud ipſum cōmation corruptum ſit ex hemiſtichio quod hūc verſum paulo ante in eodem Heſiodi libro præcedit, ἥμισυ δ' σκόλυμός τ' αὐθεῖ. V. 26, vet. δὲ πι. ſed δὲ πι habent etiam vulg. ed. Heſiodi. V. 28, δὴ abeſt a vet. cod.

P. 46, v. 3, conuenientius πῆς ᾧ, ſingulariter, vt præcedit τῷ μὲ ἑωῦ ἀνδρός. V. 6, vet. πόνε ἐγλιομένε Gaza vertit, *ſollicitaq; natura.* V. 10, Iſin. & Cam. ὀπιπφλωθῆναι: vt infra, 72, 8. ego vet. ſequi malui. V. 19, Cam. καὶ μὴ λεπῆ ἢ πνευματώδης. ſed noſtram & Iſin. lectionem probat etiam Gazæ verſio; *& ſi tenue ſpirituoſumve eſt.*

P. 47, v. 1, γρικῆς pro vulgato ῥμι-

κῆς ex vet. repoſitum. V. 3, Cam. πρὸ τοῦ ἔδραν. ſed ὀδὴ probat etiam Gaza; *quibus itaq; ſedem humor ex toto adimit.* Sequens membrum, e vet. additum, agnoſcit idem Gaza; *quibus autem in vtramq; partem ſeſe diſpertiit, ii & agere & pati cõcupiunt: idq; amplius, quo tandẽ plenius fluxerit.* e qua verſione intelligis, poſt ὕστερ, in fine huius membri, ſubaudiendũ ex præced. μᾶλλον ὀρθυμοῦσιν. V. 16, rectius forſan, ἔπειτα ὃ ☾ αἱμορρεῖ τὰς μ. transpoſita καί. V. 17, hoc probl. idem fere eſt cum vigeſimo ſexto, 45, 23. V. 24, vet. πᾶς μὲν, σύμμ. omiſſa οὖν.

P. 48, v. 1, ἀπόρματος pro vulg. πνεύματος ex vet. repoſitũ, agnoſcit etiam Gaza; *ſemper cum ſemine vna excremẽti aliquid exit.* Idem G. ſeq. etiam verſu legiſſe videtur, οἷοις τὸ ἀφεδρωματικῶν, dum vertit, *nonnullorum excrementis abundantium.* V. 13, Cam. κρατυμένης. G. legiſſe videtur, κρατυμένης ὑπὸ τῆς θερμῆς, vt indicat verſio; *neq; enim ſi nõ multum eſſet humoris, neq; ſi non a calore vinceretur.* V. 16, eadem fere lib. 3 De gen. anim. 239, 2. eodemq; pertinet prouerb. ἄριστα χωλὸς οἰφᾶ. V. 25, vet. ὅστα τοῦ κόπτ. V. 28, If. & Cã. ἡ ἀπορματώδης: quod ſecutus G. vertit, *qui paſſim per loca inæqualia agitur.* Sed ἀπασματώδης ex Theophr. legendũ eſſe, docet Hier. Merc. Var. lect. lib. 1, cap. 9: præſertim cum hæc ipſa vox repetatur infra, 50, 22.

P. 49, v. 2, Gaza legit μακρά: *facitq; vt longa non ſit.* V. 13, rectius τὸς πόρρωθεν, accuſandi caſu. Infra, 90, 26, plenius dicit, τὸς σφόδρα πόρρω ὄντας ☾ βοῶντας. Sequens etiam probl. infra repetitur, 52, 7. V. 16, Gaza poſt πῆς πνεῦσιν addit hoc membrũ; *caro autem nullatenus emaceratur.* quaſi legerit, ἡ δὲ σὰρξ οὐδαμῆ ἰσχναίνεται ſeu κατέσται. V. 25, vet. ὑγρότης pro σκληρότης. ſed vulgatam lect. probat etiam Gaza.

P. 50, v. 4, vet. κοπωδέστερα. V. 15, C. πολλῶν σαμφ. ſed σιτίων cum vet. cod. probat etiam G. verſio; *copia ciborũ.* V. 19, rectius forſan ἐξιρᾶσι, vt infra 230, 11. Ibidem mox Cam. ſine augmento, χελῶ, vt De gener. anim. 147, 7. ſed ἐχελῶ legitur etiam apud Iſocr. V. 21, problema hoc eſt etiam apud Theophraſtum infra, 356, 19. Quæ vero paulo poſt ſequuntur, v. 24, leguntur iiſdem fere verbis in lib. περὶ τῆς τῶν ζώων πρεΐας, 129, 4.

P. 51, v. 4, If. & Cam. ὑπνώδεις. ſed ἀπνευσίαν cũ vet. probat etiam Gaza verſio; *cum vires intendit, & ſpiritum retinet.* V. 7, pro πῶτις apud Theophr. infra, 357, 1, legitur ἀφεπᾶτις: quod Henr. Stephanus magis probat. Totus locus repetitur infra, 54, 23. V. 11, Cam. ἧττον δὲ πρ. V. 16, rectius forſan, δι' ὃ τὸ αὐτὸ, δι' ὃ ☾ τ. vt ſupra, 44, 18. V. 22, If. αἰέζεσθαι, & in marg. ἀΐζεσθαι: quam poſteriorem lect. ſequitur Cam. ſed αἰέζεσθαι cum vet. probat etiam Gazæ verſio, *infedendo.*

P. 52, v. 7, idem probl. ſupra fuit, 49, 13. Seq. v. If. & Cam. σφρονίσεα, ſed σφροπίεα, quod vetus habet, legitur etiam alibi ſæpe. V. 17, Cam. τὰς ἀλλοτρείοις μορ. parum conuenienter. V. 22, vetus πεσπτῆς. ſed tunc legendum etiam αὐτῆται. V. 26, Cam. ἀκαίτατα, more Attico.

P. 53, v. 20, ἢ abeſt a Cam. ed. Ibidem pro δεῖν legitur infra contracte δεῖν, 56, 11: quomodo etiam in Orga-

no, 217,8, incontracte vsurpantur ἀκτὴ & ᾠακτήν, & mox v. 16 & 18 contracte αἰακτεῖ & αἰακτεῖν. sic ἐμπὶ infra, 256,5,8: χέι, 318,9: & δέεται 263,11: & rursum contracte δῆχθαι 360,22. Problema quod sequitur, & ipsum est apud Theophr. infra, 356,9: atq; in hoc ipso tractatu repetitur non multo post, 55,1. in quibus duobus locis πόνος ille (id est lassitudo siue defatigatio) tribuitur παῖς κάμνοις, rectius, vt Stephanus censet, quam hic πᾶς γράσι. V. 23, Gaza pro κάμνοις legit πᾶσις: *distensionem q; corpus genuum q; mouemus.* V. 26, vet. ἐπὶ πῶ. V. 28, ζῦπαθεν pro τὰμ πεφθέν, ex vet. repositum, agnoscit etiam Gazæ versio.

P. 54, v. 1, vet. cõpositè ἀποσπείρεσθαι. V. 5, Cam. distinguit post τῶ μέσω: at non item Gaza. V. 24, sunt qui post τῆς ἀνωμαλίας nihil deesse putãt: aut si additione omnino opus sit, addi posse τῆς, vt supra, 51,8: quo modo etiã Gaza vertit, *Cur æqualib. quam inæqualibus locis magis fatigari solemus?* Sed Henr. Steph. ex Theophr. collectaneis infra, 357, 1, ostẽdit addendũ esse ἐξεπίτηδες: primo, quia cũ ratione pugnat, magis fatigari eum qui per æqua & plana loca, quã eum qui per inæqualia seu gibbosa iter faciat. deinde quia hanc Aristotelis mentem nequaquam fuisse, ex ratione quam reddit, cognoscitur. tertio, quia lect. hanc cõfirmat problema trigesimũ quintum, 57,22: & quadragesimum, 59,2. V. 25, quæ mutila & deprauata hic sunt, rectius supra leguntur, 51,9.

P. 55, v. 1, C. πλατέ. sed πλατὺς legitur etiam supra, 51,15: subaudito substãtiuo βάσις: eandemq; lect. probat etiam Gazæ versio; *per multos*, s. passus. Seq. problema Theophr. etiam habet infra, 356,9. V. 7, vet. πῶ ἐμπίπλησι eadem signif. qua pag. præced. ἀποσπείρεσθαι. V. 11, vet. ὑπιπίπτει: qua de re infra, 356,14. Gaza in præced. loco vertit, *deorsum se defert*: in hoc posteriore, *procumbit.* Sequens probl. repetitur infra, 218,2. V. 27, vet. πλὼ σωάφσιν: vt & Gaza, *propter venarum & neruorum societatem.*

P. 56, v. 13, G. *parieti admotus.* quasi legerit ὑπὸ πίχω. V. 15, vet. ὑπόλιψιν. sed ὑπόλειψιν agnoscit etiã Gaza; *colliquefactionis residua.* Seq. v. vet. ἡ γένεσιν πέφυκεν. V. 18, Ll. & C. ἐξωφρωλικὸ, sine x: contra analog. V. 21, vet. μικραῖς ὀδόντης τ. expuncta in pced. mẽbro δέ.

P. 57, v. 1, vet. μνόμενα pro ποιούμενα. Seq. v. C. per θ scribit μηθπόρως, vt μηθῆς, & cõsimilia. Ibid. mox vet. τὸ ῥοφῆς μὲ ὑπερέλλ. V. 5, probl. hoc positum etiam in prima sect. 15, 15. V. 17, supra inuerso ordine, τὰ ὀπτὰ τῶ ἑφθῶν μᾶλλον: vbi G. quoque, *carnes assæ lixis humidiores.* V. 19, C. φέρε. sed ἀφαιρεῖ vsurpatum etiam supra, 16,2. V. 20, vet. singulariter *ἰσφῶτα.* V. 22, hoc etiam problema supra legitur, 51,22. V. 26, si ἐφομένω malis præs. tempore, (vt infra, 145,8) per me licebit.

P. 58, v. 1, vet. facta transpositione legit, τὸ σῶμα ἡμῶν ἴδιον ἀτμ. Gaza vocẽ ἴδιον non agnoscit; *corpus etenim nostrum, vaporem de se quendam mittit assidue tepidum.* V. 3, C. ὁ θερμὸν χων ἀὴρ, omisso accus. ἡμᾶς. V. 5, probl. hoc supra legitur 51,26. Similiter etiã sequens, inuenies supra 11,8. V. 19, C. λύγι: qua de re ibidẽ monui. V. 22, vet.

θήροις μᾶλλον. sed ὅλως supra quoque vsurpatum, 11, 14.

P. 59, v. 3, congruentius πᾶσ' εὐθέων, masc. genere: vt feratur non ad ὁδοὺς, sed ad πειπάντες. V. 4, Cam. ὀρθὼν τῇ φύσιν. sed nostram lectionē probat etiam Gazæ versio; *delatio erecta secundum naturam corporis vniuersi est.* V. 5, vt hic κοπωδέστροι legitur, ita infra κοπώδεις, v. 24: constanti exemplarium consensu. sed magis analogως κοπωδέστροι, & κοπώδεις, vt supra 51, 23, 25: 57, 22, & alibi. V. 6, εἰς expuncta in vet. Seq. v. vet. ἰσχύσει. V. 9, Isin. σφοπέραν: Cam. σλφοπέραν: vt infra, 64, 24. ego vet. cod. hic sequendum existimaui, vt supra, 52, 8. Seq. v. Isin. & Camot. ἔξω μέρεσι. sed ἔσω cum vet. agnoscit etiam Gaza; *partibus internis calorem augent.* V. 12, vetus αὐξαίοντες. V. 18, vetus pluraliter ἐμπιῦσι. V. 22, vet. πεπαχμένοις: minus apte. Gaza vertit, *musculos & neruos crurum effatigant.* quasi νεύροις legerit, vt in seq. periodo.

P. 60, v. 7, ὅτι abest a Cam. ed. V. 24, congruentius δλώσαται, vt mox καταπίπτει: quanquam alibi quoq; similem numeri diuersitatem a me notatam memini.

P. 61, v. 3, vetus, τὸ οὖν κιν. omissa μέν. V. 6, vetus θερμότητος pro αἵματος. V. 17, vetus πῆς χασμηθμένοις, tempore præterito.

P. 62, v. 4, Cam. ὑγεία, contracte, vt alibi sæpe. V. 8, Cam. κίσηεις, vno σ, & hic & alibi passim. V. 11, ἐν abest a vet. cod. V. 19, Isin. & Cam. accus. casu, πὼ ἀρχώ: parum congruenter. Seq. v. vet. ἀπωθουμένης γὰ, αὐ. V. 22, Isingrin. & Camot. φοεσὶ: sed φοεσὶ cum vet. agnoscit etiam Gaza.

P. 63, v. 1, vet. ἀναρχιστάτης: superlatiue. V. 28, Gaza vertit, *qui autem propinquarit, talem profecto spiritum trahit, qualē æger ille reddiderit,* quā legerit, ὁ δὲ πλησιάζων, τοιοῦτον εἵλκυσε πνεῦμα, οἷος ὁκεῖνος ἔπνευσε. Clarius eadem Alexander probl. 42, lib. 2.

P. 64, v. 7, duo hæc problemata leguntur etiam supra in prima sectione, 11, 3, 7. quamobrem a Gaza hic omissa sunt. V. 8, vet. μασσωμένοις, *mandentibus*: vt supra 11, 4. Cam. μασᾶσθαι simplici σ scribit, vt etiam πίσηται, κίσηεις, & similia. V. 18, vetus πὸς περιεβύτατας. V. 20, Cam. omittit inclusam ἢ, vt alibi sæpe. V. 24, Isin. & Cam. σλφότερον, vt supra, 59, 9. de quo vocabulo cum mihi nihil plane cōperire licuerit, vet. cod. sequi malui, vt supra, 52, 8: 59, 9. nisi forte vetior lectio hic est φρυφότερον, *acerbiorem.*

P. 65, v. 3, nota hic ῥιγῶσι: itidemque mox v. 6: cum v. 1 sit ῥιγῶσι. quæ diuersitas est etiam in seq. V. 13, ῥίγος non agnoscit Gazæ versio; *cum calor in angusta se contrahit.* si quis malit ὑπὸς, vt infra, v. 22, viderit qua ratione id tueri queat. at mascul. πῶς, quod Cam. mox habet pro neutro πῶ, non video qui congruat. Seq. v. Cam. εἰ σὴ, pro ἢ σὴ: vt Gaza quoque, *at si.* Ibidem mox pro ἔκχωσις contra exemplarium cōsensum recte a nobis repositum esse ἕκλωσις, ostendit idem G. dum vertit; *at si in eacibi vitiosa cupiditate, resolutio imbecillitasq; secuta est.* V. 22, Isin. & Cam. transposito articulo, πὸ ὑπὸς ἐκχώ. sed nostræ lectioni patrocinatur eadem G. versio, *frigus enim calorem corpo-*

HD Online Institut Weimar

ris nostri intro compellens. V.24, rectius forsan passiue, ἀφιθέντες: vt idem G. vertit, *periculo liberati.* Sic v.26, vetius esse videtur ἡ ἀποκατάστασις, vt idem vertit, *citissime recreantur.* V. 28, καὶ redundat.

P.66, v.4, pro ἐξήρηται Gazæ versio habet, *consumptum est.* at paulo post, v.7, δύναι ἐξήρηνται idem vertit, *ostia aperiuntur.* V.8, γὸ abest a Cam. ed. V.11, vet. ἢ διότι ἀπὸ μὲ τῦ ψυχεῦ προσχώμενοι, (vel potius προσχομένη) τὸ ὑπὸς δυμα θερμυόμενον, πλὴ φείκλω ποιεῖ; vt Gaza, *an frigida infusa calor interior exstinctus, horrorem mouet?* V.24, vet. τὰ ἐκτὸς πυκνυμένων: vt idem Gaza; *quia partes exteriores appulsu densantur frigoris.*

P.67, v.4, ἢ διότι, cum sequente spatio vacuo, absunt a vet. codice. vt nihil hic deesse videatur. sed nec Gazæ versio vllum hic defectus signũ habet. V.10, Cam. ὑποφαύσκοντος, vt infra, sectione 25, quæst. 5. V.18, Camot. ἢ διὰ τὸ πτ. quasi hęc noua sit ratio. Gaza vulg. lectionem sequitur. V.20, vet. ῥιγᾶν: vt supra passim ῥιγῶντι & ῥιγῶσι. sed retineri & hæc lectio potest, vt lib. 3 De gener. anim. 244, 20. ῥιγῶσα ὀκέλλη ἡ ὄρνις.

P.68, v.2, Isin. & Cam. διὰ ψυχότητα. sed πυκνότητα cum vet. probat etiam Gazæ versio; *sua causa densitatis.* atque adeo sic legitur etiam infra, sectione 37, quęst. 4, vbi problema hoc paucis mutatis repetitur. V.5, vet. ῥιγῶντι: de qua diuersitate dictum pagina præced. Sic pro ῥιγῶτες v.28, supra in eodem problemate legitur ῥιγῶντες, 64, 20.

P.69, v.8, Gaza ἕλκη pro verbo accipit, & post ἐπαίρεται addit τε: vt declarat versio; *pars enim colliſa humorem trahit, intumescitq; propter feruorem.* V.10, vet. composite τὰ καταπλάσματα. V.16, vet. τῆ ὀφθαλμῆ. & mox, ἐμοὶ δὲ ἐν τῷ σώμ. multo concinnius.

P.70, v.4, vetus singulariter ποιεῖ: structura parum vsitata. V.8, vetus passiue ἀπολείπεται. V.12, αἷμα abest a vet. cod. Seq. v. vet. composite διαφαμόμενον. V.22 & 23, vet. πρὸ ἰὸν ἕξ), τὸ δὲ ἰὸν φαρμακώδη. Ibidem mox vet. ἀφγιλος, per η. apud Hesychium est ἀργιλλος: itidemque apud Suid. ἀφγιλλώδης, λ duplicato, vt etiam in Latino vocabulo. V.27, problema hoc est etiam supra, 69, 14.

P.71, v.10, vet. ὁ μὲ, ſ. κύαθος: quam lectionem tueri potest quod infra sequitur, v.24. V.15, Gaza videtur legisse, τῆ αἵματος τ' ὅτι πολῆς διὰ πλη-λῶ σωφραμόνος. vertit enim, *educi e sanguine, qui per ictum ad summa cõfluere corporis solet.* V.28, Cam. εὐ-δοντες. sed ἀδοντες probat etiam G. versio; *hæc admodum debilitatur.*

P.72, v.3, Isin. & Cam. μάγανας, contra Græcę linguæ consuetudinem, vt cum aliunde cognoscitur, tum ex 69, 14: 70, 27. V.11, Isin. & Cam. ὦπον: & seq. v. ἀπαλλάπεται. sed πόπον & ἀποπάλλεται cum vet. agnoscit etiam Gazę versio; *quod de loco percusso humores disiecti, in loca proxima ruunt; in quibus offendentes, retorquentur.* Ibidem mox vetus τῆ κολλήσει τῆ ὑγεῶν. Gazæ versio pleniorem lectionem secuta videtur; *conglutinata aq; humorum copia, tumor per collectionem exsurgit.* V.15, in vet. hic titulus legi-

tur: τῶ ἀυτῶ ὅσα ἐν ὀπτῆσιμῆ ζωϊκῶν. V.18, Camot. καὶ ὑγρότητα: itidemque paulo poſt, v.21. ſed ὑγρόπαθον vtrobiq; agnoſcit etiam Gazæ verſio: & cõfirmant quæ philoſophus De gener. animal. tradit 3 14,7. V.26, Cam. ὑπὸ ὀρκα: euidente tautologia. Gaza id commation omiſit, vt parum neceſſariũ. V.28, Camot. δεινοτέραν. ſed ἀρχαιοτέραν probat idem Gaza; *quæ autem carne ſunt rariore.*

P.73, v.1, vet. πὸ δέρμα. ſequẽs ὀπισθεν Gaza vertit *obuiam*. V.8, incluſum articulum τὸ nõ agnoſcit vetus: nec Cam. ſequens ſubſtantiuum σῶμα τὸ. V.11, Iſin. & Cam. λεπτοδέρματον: itidemque ſeq. v. λεπτοδερμάτοις. ſed ſuperlatiue legendum eſſe λεπτοδερμότατον & λεπτοδερμοτάτοις, perſpicuum tum ex 80,7: (vbi problema hoc repetitur) tum ex lib.5 De gen.anim.309,7. V.26 & 27, C. ſublatis parentheſeos ſignis legit, διὸ τὸ κύστιν ἐκ χολῆς ἔτι μελαδῆ. Ibid.mox vet. ſingulariter ὑπ' αὐτῆ.

P.74, v.1, ſeparatio hæc non eſt in vet. cod. nec item in Gazæ verſione; in qua probl. quod hic primum ponitur, ordine decimum eſt. V.2, congruẽtius τῶ πλείων, neutro genere. V. 10, Iſ. & Cam. paroxytonως ὑστέρων. ſed ὑστερῶν tum regula poſtulat, vt ἡμερῶν: tum ita legitur etiam De gen. anim. 237,21. V.15, incluſam τὸ non agnoſcit vetus. V.24, κωνήλια pro vulg. κωνήγια repoſitum ex Geſneri Hiſt. auium, 359. atque adeo ſic paulo infra, 75,5, ſequitur, τὰ Μελιταῖα κωνήλια. ſed & Gazæ verſio eam lectionem probat; *qui catellos in caueolis occluſos educant.*

P.75, v.1, καπηλίων agnoſcit eadem G. verſio; *tabernarum pictura.* tu vide an aliquid huc faciant quæ lib.2 De gener. anim. leguntur, 223,4. Ibidem mox vet. μακροί: at non item Gaza. V.2, C. τὸς πυλμαίους. qui caſus ferri non poteſt, niſi præmittatur præpoſitio ἀφεί. V.8, ἢ abeſt a Cam. ed. vt alibi ſæpe. V.15, Gazæ verſio alii hic lectionem ſecuta eſt; *quãobrem huius etiam ſeculi mutationes ſemen animantium minutorum generi ſatis contrahere poſſunt.* vt legiſſe videatur τὸ τῶ αἰῶνος: & mox, αὐτῆς, vel αὐτοῦ. V.17, μείζοσι abeſt a Cam. ed. V.20, πύπτες agnoſcit etiam Gazæ verſio; *veteres multos, totidemq; formandi loculamenta.*

P.76, v.2, vet. τὰ ἄλλα, pro πὰ ζῶα. vt Gaza quoque; *ceteris animantibus.* ſi quis τὰ ἄλογα malit, fruatur ſuo iudicio. V.9, vet. ὑπὸ πληρ. V.13, rectius fortaſſe παράφυσιν: vt ſupra παράφυσις, 65,8. Sequ. v. Cam. ἐλάχιστ: ſubſtantiue. V.16, vet. πτερά. alibi πτέρα, vt De gener. animal. πτέρα 291,28. V.28, vet. ἐν αὐτοῦ.

P.77, v.3, incluſum πὸ abeſt a Cam. ed. V.8, διαφθορὰ agnoſcit etiam Gazæ verſio; *cum initium alimenti integrum maneat.* V.17, de meridianorum & ſeptemtrionalium populorum pilis diſſerit etiam in Phyſiogn. & De gener. animal. 312,7.

P.78, v.2, πλείστα poſitum hic pro compar. πλήονος. V.7, poſt οἱ χαλκοῦδρις, ſubaudiendum ex præced. λέγουσι εἰσί. Sequ. v. Cam. alio ordine, ὑπὸ κάτω μὲ ἀφικν. Ibidem mox recte a me ὠφελεῖαν repoſitum eſſe pro Cam. ἀπείαν, & Iſingr. πτείαν, manifeſtum eſt ex 48,18: (vbi idem problema legitur)

gitur) necnon ex Gen. anim. 239,2. V. 11, rectius forsan, ἡ τῆς ἰδιαύτης ζοφῆς ἀκίνησις: vel, ἰδιαύτη ἡ ζοφῆς ἀκίνησις. Gaza vertit, *excrementitium alimentum*. Sequens problema cõfer cum iis quæ De ingressu animal. disserunt 135,6: & De spiritu, 334,22. V. 21, Cam. στερρόπορον. V. 22, lf. & Cam. αἱ ἐχίαι: nihil ad rem. De gener. anim. 114,14, dicit, καθάπερ ὅτι τῆς ἐλήμασιν ἐκκαυμάτων χαῖς. Gaza quoq; nostram lectionem hic agnoscit; *crustæ in pulte superducuntur, quas vetulas appellamus.*

P. 79, v. 2, Gaza post πάλιν distinguit, non ante. V. 8, vet. ἥλεος ἢ ἀρίστους ὕλης. V. 11, problema hoc propositum etiam pagina præced. v. 18: necnon supra, 72,8. Sequens etiam problema 23, habemus pag. præced. v. 12. V. 21, Gaza videtur legisse; ἡδὺ δ', ἢ τὰ αἰκάπασιν ἔτ), ὡς ἀπ᾽ ἐκότως φαίνεται. ita enim vertit; *suauis quoq; res ea ipsa, quoniam requies est, non immerito esse videtur.* V. 24, ὅμως hic positũ pro ἢ ἧττον: vt declarat Gazæ versio; *nõ tamen plus temporis propterea edimus quam a cibo abstinemus.* V. 26, vet. ἠθμὸν σπ: at non item Gaza. V. 27, vet. accus. casu, τὸ γινόμενον: non male.

P. 80, v. 3, idem probl. supra, 73,10. V. 4, Gaza transpositis nominib. legit, τῆς μὲ αἱθρώπις νόσημα, τοῖς δ᾽ ἄλλοις οὐ γ. Sic enim vertit; *hominibus morbo haec est; ceteris autem animalibus tergora varia, pili, eodem modo albedine afficiuntur.* V. 8, lf. & Cam. κωλύ. sed pass. κωλύεται, *prohibetur*, cum vet. agnoscit etiam G. versio. V. 11, præposterus hic in vulg. ed. ordo, ἢ δ᾽ ἀφ᾽ ἧς πλιάπις. sed nostram lect. probat etiam Gaza; *canities autem veluti putredo quædam est:* & cõfirmant quæ philosophus De gen. ani. disserit 317,5,11. V. 17, post ἡ ἀφαίρεσις deesse tale quodpiam commation, ὥστε ἐξαχρειάνεται καὶ χαλεπά ὅτι, ostendit Gazæ versio; *quibus autem secretio non a vacantibus, sed ab integris fieri materiis solet, haec exasperantur & sauiunt.* V. 18, lf. & Cam. πίκτεσαι. ego vetus sequi malui: vt & Gaza; *non cum pepererint.* V. 21, vet. ὀξύπτερα pro ἀμορφίαν. V. 24, ἴσχειαν positum hic videtur pro ἰσχύσειν, vt declarant sequentia. Gaza vertit; *itag; alii maiora excisigerunt; alii, minora.* quasi legerit, οἱ μὲ μείζω ἐκτεμόμενοι ἴσχεσιν· οἱ δ᾽ ἐλάττω: omisso seq. commatio. Tauris sane castratis maiora sunt cornua; veruecib. minora. ἄμφω δ᾽ αἰσχροί εἰσι.

P. 81, v. 7, τὸ μῆκος elliptice hic positum pro τῷ μήκει: vt ostĕdit G. versio; *longitudine tantum in magnitudine proficiunt.* V. 13, forsan legendum αὕτη δὴ: vel, αὕτη τῆς μὲ αἱθρώπις ἄλλη. Gaza hoc problema nõ habet, sicut nec præcedens, nec sequens. V. 17, forsan, ἀλγεῖ ἡ χαίρει. V. 23, vet. ἢ ἐδὲ σωεχ. V. 26, vet. cum articulo, ἐ οἱ ὄρνιθες. V. 27, forsan ἐν τῇ κοιλίᾳ. G. vtrunq; cõplexus vertit, *cum se in vtero mouent.* V. 28, De gen. an. 288,28, legitur ὀκτώμηνα.

P. 82, v. 1, vet. pluraliter γίνονται. V. 10, Cam. πλευσιύχων, per o; ita scilicet vt alibi εὐθυόνυχα legitur. V. 23, alibi ἐρυγμὶς scribitur; & quidem frequentius: vt 110,4: 126,14: 232,8: 233,11. V. 26, Cam. μηρυκίζει: quod legitur etiam apud Hesych. Sed μηρυκάζειν apud nostrum tum alibi reperies, tum De part. anim. 78,13: 79,13.

P.83,v.1,vetus ἐμπνευμ. Seq.v.Is. & Camot. ἐρυγών, sed ἐρυγεῖν ad φοφῆσαι quadrat melius. De seq.probl. disseruit philosophus etiam De part. animal.10,28. De canibus Indicis tum alii,tum Cteſias initio Ινδικῶν. V.6, ἡδύνεσθαι pro vulg. γίνεσθ repoſitum ex vet. V.15, de priſcæ picturæ ruditate mentio fit etiam in Organo, 364, 12. V.21,forſan ἢ ἁρπάσῃ. V.24,vet. nominādi caſu ἔχουσα:perperam fortaſſe pro ἔχοντα. Gaza; *non tamen deſunt quæ ſuis locis quibuſdam peculiariter ita ſe habeant, vt neglecta feraq; prouenire præſtantiora poſſint & mitiora.* V.28, Gaza videtur legiſſe πῶ ἔλκει, dum vertit, *deniq; vlceribus intumeſcit.*

P.84,v.6,Cam. ὡς ἔτυχεν. V.10, Λιβύῃ pro vulg. Λιώδει, agnoſcit cum vet.cod. etiam Gazæ verſio; *in Magneſia & Africa pariunt bis.* Hiſt.animal.lib.6,cap.19, Æthiopicæ oues & capræ διδυμοτοκεῖν perhibentur. V.12, pro δοκοῦντα videtur legendum κινοῦντα:vt Gaza quoque vertit; *quæ autem grauida iam eſſe cœperunt.* V.18,vet. δέξασθαι Θρᾴ. vulgatā lectionem tuetur Gazæ verſio; *futurarum ſui capitis beneficio.* V.22,Is. & Cam. ἀνάρθρότερον. ſed ſuperlatiuum cum vet. cod.agnoſcit etiam Gazæ verſio; *penitus articulo vacat.*

P.85,v.2,vet.inter λύπαις & κάλλος interiicit copulatiuam καί. ſed parū hæc inſertio ad loci ſanationem confert. Gaza vertit; *nunc autem contra potius euenit, vt quia iucundum ſuaueq; eſt, ideo pulchrum eſſe videatur. nec omnibus res eadem voluptati eſt; nec pulchrum idem latitiæ.* quaſi legerit, νυνὶ δὲ μᾶλλον, ὅτι μὲν ἡδὺ τῷ, καὶ τῷ δοκεῖ ἡδὺ πᾶσα ἡ ἡδονὴ, ἢ πᾶν τὸ καλὸν, τοῦτο ἡδύ. V.6,vet. ἀκ ἔστι ἀλλ᾽ ἧς. Sequentia idem G. ſic vertit; *ſed nobis quod ad concūbendum ſuauius eſt pulchrum certe videtur; quoniam res quam cupimus, aſpectu quoque nimirum delectemur.* quaſi legerit; ἀλλ᾽ ἡμῖν τὸ πρὸς τὴν συνουσίαν ἡδὺ, καλὸν τῷ φαίνεται, ὅτι τοῦτο συμμένου (vel, δ᾽ ὅτι θεωμένοις) καὶ τὸν ἰδίων χαίρομεν ὁρῶντες. V.13,vet. πω λύ.vt Gaza; *non hercle; niſi eorum aliis ſumus.*

P.86,v.7, præpoſ. ὦ non agnoſcit vet. Seq.v.Cam. τὸ παίδ. V.13,vet. ἐξυγραδῶν. V.22,vet. ἀπομώδεσι: haud abſurde. vulgatam lectionem agnoſcit etiam Gazę verſio; *pituitam aquæ ſimilem abſtergamus.* Seq.v. Cam. ἐφίσασι αὐτῆς. Sed ὑφίσασι probat eadem verſio; *ſubſidunt.* V.26, rectius πόνες: vt Gaza; *caput dolore infeſtant.*

P.87,v.8,vet. δίοπ. itidem; v.11, ἢ δίοπφ. V.22,negatiuam ἀ ante ἐκθοῖ non agnoſcit Gaza. quæ lectio congruit cum iis quæ monui ad 80, 24. V.24, Cam. transpoſitis coniunctionibus legit, ὅτι ὅπ αἴχμ.

P.88,v.3,rectius forſan κλείστ nominandi caſu. V.7,Cam. τῆς ἐφιπτ ῆς. V.12, μάλιστα abeſt a vet. V.15, rectius μονοπάκα, paroxytonos: vt ſupra,79,9:& De gener. animal.285, 27.quo modo etiam ἔκυπάκα & βραδυπάκα ſupra,74,6,8. V.16,vet. γίνεται: more Attico. Ibidem mox Camot. συνεχόντων. ſed paſſ. συνεχομένων agnoſcit etiam Gazæ verſio; *cohærent ſcunt confunduntur q;.* Rurſum Camot. ibidem omittit nomen ὑγρότ-

Bodleian Library

non ſine ſententiæ detrimento.

P.89,v.4,vet. φυάδα. ſed φυάδα probat etiam Gazæ verſio; *deciduum genitpilum.* Seq.v.idem Gaza cum vetere probat παλαιῦται: at vulg. editiones habent πλῆται, *caneſcit.* V.10, vetus lio ord. εἰ μὴ & δι' ὅτ. V.18, Cam. ὑπολάβῃ, ſed ὑπολάβειν probat etiam Gaza; *dummodo nihil ſuperinficiatur.* V.23,vetus δεῖται ζωῆ: vt Gaza; *qua neq; continuo cibum deſiderent.* V.24,Cam. αἱ ἀμοιὼ: at nõ item Gaza.

P.90,v.1,vet. δοξειεν αἰ τῆ). V.5, vet. λαλῶν ἐν ἡν: vſitatius. V.7, Gaza videtur legiſſe, ὥσπε ὁκ συμβεβηκότος. ſic enim vertit; *ſequitur vt quaſi per accidens, non per ſe, omnium facillime ſenſuum auditus interimi poſſit.* Sequens probl. repetitur paulo poſt, v. 10. V.19, ſi articulum ἡ expungeremalis, per me licebit. Pro βαρέως vero mox legẽdum eſſe βεκδίως, docet etiam Gazę verſio; *ſic grauis, cum tarde aër incitatur.* V.23, hoc etiam problema repetitur infra, 99, 6; & quidem prolixius. De ſeq. vero mentio facta ſupra, 49, 12.

P.91,v.1,Cam. βεκχὺ pro βραδύ: at non item Gaza. Seq.v.lſ.margo pro ἀ habet βία. neutrum exprimit Gazæ verſio; *quæ enim feruntur.* V.10, Gaza legiſſe videtur, & δῆλον καινῖται τῆ), ἀ ἡ, κινήματον. id enim innuit verſio; *ſic rurſus aër ſubinde mouẽdo agat oportet; vt partim moueat, partim moueatur.* Seq.v.pro dat. καινωῦπ repoſui accuſatiuum καινῖτα, ex eadem verſione; *cum perpetuę mouenti mouens ſuccedat.* Similis locus infra, 108, 20. V.18, Cam. πῖς ἐρ. ſed πῖ probat v.1. Sequẽtia repetuntur infra, 94, 1. V. 23, Iſin.& Cam. ἀπὸ αἴρος: mihi vet. ſequi libuit. V.25, vet. ἀπείρως θρυφθεῖν: vt Gaza quoque; *in partes frangitur innumeras.* V.27, vetus πλὼ λειπότητα. ſed λιότητα probat Gazæ verſio; *propter leuitatem.*

P.92,v.2,vet.aduerb. ἀβρόως. V.5, dubitatiuam ἢ omittit Cam. vt alibi ſæpe. V.17, cum θᾶττον ſubaudiendum γίνεται: vel legendum θάττων: vt Gaza vertit; *an quod delatio aquæ frigidæ velocior eſt.*

P.93,v.1,problema hoc repetitur infra v.23. V.4, σώματος pro vulg. πνύματος ex vet. repoſitum, probat etiam Gazæ verſio; *ab intento proiectus corpore.* V.7, incluſum τῶ abeſt a Cam. ed. V.10, forſan θερμῶ τῶ πνύματι: vel θερμοτέρω: vt De gener. anim.323, 12.ſic certe Gaza; *qui ſpiritu inflant calidiore.* Seq.v. βεκδύτερον agnoſcit etiam Gazæ verſio; *multo tardius agunt.* ſed in lib. De gener. loco iam citato, legitur βαρύτερον. V.21, Cam. πλέονος, ſine ι. V.26, Cam. σώματος, vt v.4.

P.94,v.1,problema hoc repetitur infra, 99,22. V.4,Cam. ὥσπε pro ὅπω. V.6, Cam. ἐλάχιστον: minus conuenienter. V.10, indicatiuum ποιεῖ habet etiam Cam. V.17, vetus copulate, & ἐχηχέαμεν. V.20, lſ.& Cam. ποτικὸ: itidemq; v.23, ποτὸς: quo accentu vox hæc adiectiue vſurpari ſolet pro *potabilis*, vt ſupra quoque monui. V. 26, lſin.& Cam. βεκδεῖαν ποιεῖ. ſed βαρεῖαν agnoſcit Gazæ verſio, & confirmat 105, 17.

P.95,v.4,rectius θᾶττων: vt Gaza; *quod motio quæ vocem reddat acutiorem, velocior eſt.* V.11, vet. μακρό-

πρὸς φρόμενον. Ibidem mox Gaza legit βραδύτερον: *& quod longius fertur, mouerí tardius ſoleat.*

P.96, v.8, Camot. ἢ ἠχὼ γίνεται πλ. Gaza videtur legiſſe ἡ ἠχώ. ſic enim vertit; *Cur vox, cum aër quidam formatus ſit, & qui, cum fertur, formam ſæpe illam amittat, echo, id eſt reſonãtia fiat.* Eundem in ſequentib. etiam aliam ſecut ũ eſſe lectionem, ſatis arguit verſio; *Cum enim aër vehementius in aliquod ſolidũ offenderit, vox non diſſoluitur; ſed eandem expreſſe reciprocantem audimus.* Eadem paucis mutatis repetuntur infra, 102, 27. V. 13, problema hoc confer cum iis quæ diſſerit philoſophus De gener. anim. 321, 14. V. 19, γεγράσι per ω ſcribendum eſſe, docet etiam Gazæ verſio; *chori vox minor ſentitur.* V. 21, Cam. omittit φαίνεται: itidemq; mox negatiuam μὴ cũ præpoſitione verbi διαλαμβάνειν. ſed noſtræ & Iſ. lect. patrocinatur etiã Gazæ verſio; *lux amplior reſplendet in leuibus, eo quod nihil impedimenti interuenit.* V. 26, Iſ. & C. φηγλομενα. ſed φηγξάμενα, e vet. petitũ, melius congruit cũ ſeq. εἰπόντα.

P. 97, v. 6, vet. omittit ὡῶ poſt μέν. At v. 8, incluſa ᾧ, addita ex G. verſione. V. 20, vet. δυώπαι, ſingul. forma. Seq. v. ἐπὶ pro λεπτὸν habet idem vet.

P. 98, v. 3, vet. διέφθειρε. V. 11, incluſa ἢ abeſt a Cam. ed. V. 16, forſan ἢ τῶν ψυχόντων: & ſeq. v. ἐξαιρεῖν. Iſ. habet διαίρειν: Gaza vertit *prætermittere.*

P. 99, v. 2, incluſa ⊕ abeſt a vet. V. 6, vet. εὐηκοώτερον, ſubſtantiue. Supra, 90, 23, vbi idem problema eſt, dicit εὐηκοώτερα τὰ τῆς ἰυκτῆς. V. 10, nota hic καιωπέρα, per ω: at ſupra εὐώπερον, per ο, 94, 24: vnanimi exemplarium conſenſu. prior ſcriptura, cum generali grammaticorum regula; poſterior, cum ſpeciali eorundem exceptione conſentit: quæ quas rationes habeat, ego quidem hactenus ſatis intelligere non potui. V. 22, idem problema viſe ſupra, 94, 1. V. 24, incluſa ἡ abeſt a Cam. ed. vt alibi ſæpe.

P. 100, v. 3, de ſcriptura huius vocabuli iam pridem dubitaui, an recte ſcilicet *ἰσχιόφωνοι* ſcribatur. cũ enim philoſophus expreſſe hic dicat, eos ὀξέως τὴν φωνὴν, itidemq; infra (105, 9) eos τοὺς παίοντας ὀξέως, ὥςπερ καὶ ἐπὶ τῶν ὀξέως σωιζόντων τὸν λόγον, διὰ σωιχῶς διηρῆσθαι, (81, 23) ⊕ ἰσχὺν σωάγειν τῆς ἐπιφανείας βλῶ πρὸς τὸν ἀέρα, (98, 18) ſæpe cogitaui veriorem ſcripturam eſſe ἰσχνόφωνοι: vt ſint, quorũ vox in ſermone, innato quodã naturæ vitio inhibetur, ſeu, quibus lingua in proferẽdis animi ſenſis offendit atq; hæſitat. *ἰσχνόφωνοι* certe verius ſunt ii quib. vox eſt gracilis: iidem fere qui λεπτόφωνοι. V. 10, vet. ὥσπερ πλεῖξιν ὅμοιον: dandi caſu. Ibidem mox genereo caſu legendũ eſſe μέρους, pro vulg. μέρος, liquet ex 105, 14. V. 13, vet. omittit particulam τῆς, ante ἡ ἀγχονία. V. 15, vet. ἰέναι pro ἴσῃ. V. 24, vet. ⊕ ἐν τῷ οἴῳ. Gaza videtur legiſſe ἐν τῷ λόγῳ: *cum ſuas maxime imaginationes, non rationem ſequuntur.* V. 27, vet. φθέγγεται: more Attico.

P. 101, v. 1, probl. hoc confer cum iis quæ De gener. anim. tradit 308, 11. V. 5, vet. ἐμπνέουσι καὶ ὑδροπικὰ ἐκπνέοντες. ſed vulg. lect. confirmant quæ ſupra habuimus 64, 21: & 69, 1. V. 10, vet. οἱ μὲν, ⊕ ἰσχὺν σχίζοντες ἢ μᾶλλον ἐκθλίβειν τὸ πνεῦμα, (rectius forſan ἢ πνεῖν) ⊕ τὸν μὲν

τῶν μικρότητα· οἱ δὲ, βεκαδέως· μεῖζον δὲ ἔργ. quæ lectio eſt etiam in Cam. ed. niſi quod ibi pro ὑγὸ ſcriptum οἱ τὸ, nullo ſenſu. Gaza quoq; ſic vertit; *exiguus, rumpi celerius poteſt: haud enim multum id eſt quod ſubeat ignis oportet, cum ſal ipſe totus exiguus ſit: plenior autem ille, lentius domatur.* V.14, rectius, ὦ πληγῇ. V.18, hæc quoq; tractantur De gener.anim. loco iam citato, 308, 11: necnon ſupra in hoc ipſo Probl. opere, 98, 4. V.20, Cam. omiſſo hic cõmate iſto, κωλύῃ ἀκούειν, in ſeq. v. poſt χασκηστόμθα hæc inſerit, πὸ δὲ ἀπολαμβανόμενον πνεῦμα, κωλύῃ ἀκούειν. ſed magis conſentanea eſt Gazæ lectio, ἢ ἐπὸ πνεῦμα ἐναπολαμβάοισι, τὸ αὖλι τὰ ὦτα ἀφικνέῖν. σημεῖον δὲ· ἐγὸ πῖς ὡσὶ ψόφος γίνεται ὅταν χασκηστόμθα. τὸ δὲ ἀπολαμβανόμενον πνεῦμα, κωλύῃ ἀκούειν. nam ita eũ legiſſe, ſatis indicat verſio; *an quod ſpiritum intercludimus qui ſe ad auru trudat? indicium, quod ſtrepitus in auribus naſcitur, cum oſcitamus. circumuentus autem interclusuq; ille ſpiritus, facit vt minus audiamus.* Sed ferri tamen & Iſin. lectio poteſt; quam nos ſecuti ſumus. V.25, Cam. ἐν τῇ ξύλῳ, ἐμβὶ ὑχῇ φέρεται. at vetus, καὶ μὴ ὑχῇ. βαρυόμενος οὖν ἔστ ὑπὸ τῆ ὑχῆ, φέρεται κάτω, ἐκ ἄνω.

P.102, v.9, C. ταχέως ἀπορρήγνυσι. quæ lectio apta erit ſi e præced. commate tollatur præpoſ. διὰ. ſic certe Gaza; *an repletio facit, vt vox celeriter frangi poſſit?* V.11, vet. poſt πῆξις addit ὅ πις. Totũ locum confer cũ 95, 22, vbi pbl. hoc tractatur fuſius. De ſequ. etiam probl. vide ſupra 90, 25. V.15, de hoc etiam ſupra, 101, 1. V.19, de hoc probl. vide infra, 104, 8: & 180, 28. V.25, σωπόντων pro vulg. σωόντων repoſui ex 93, 3, 25, vbi hoc ipſum probl. tractatur. atq; ita etiam G. vertit; *an quod corpore intento vox acuta depromitur?* V.28, vet. ante φερομένη inſerit copulatiuam ἐ, parum neceſſariam. Tractatum idem probl. ſupra, 96, 7.

P.103, v.1, C. ἡ ὃ ἠχὼ γίν. omiſſo relatiuo ἥ. V.6, forſan γιγένασιν, vt ſupra, 96, 19: vel γιγνῶσι. Gaza vertit; *multorũ vox illa neq; parem voci vnius offert ſeſe, neq; longius pro ratione deducit.* Viſe infra 132, 23. V.13, de hoc ſupra, 98, 26: & 100, 8. V.19, C. φερομένοις pro αἰδομ. errore euidente: vt Gaza quoq; docet. V.21, vet. πὸ δὲ βεκαδὺ ὃ φωνῆ, βαρύ: vt ſupra 99, 5. Seq. v. vet. ἐ ὡς ἀπὸ πλ. Idem probl. infra, 105, 8. Sequentia confer cum 94, 12.

P.104, v.1, C. ἡ παχυτέρα: vet. βαχυτέρα, in vtroq; membro. vulgatam lect. probat etiam G. verſio; & confirmãt tum alia, tum 91, 1, 18: & 103, 18. V.8, de hoc probl. vide & ſupra 102, 19: & infra, 180, 28. V.12, nota hic diuiſe κατ' ἀμῆλες: itidemq; v.16. at v.19, cõpoſite καπάλληλοι. V.16, vet. poſt μικροὶ addit ἐ πυκνοί: & ſeq. v. legit εὐθυπρεῖν. V.22, G. legit ὑδὲ διίεναι ἢ φωνὼ: *vt aërem capere vocemq; trãſmittere poſſit.* Seq. cõmation non habet G. verſio. V.26, vet. πὸ μὲ μαλακόν. ſed vulg. lect. agnoſcit eadem Gazæ verſio; *quanquam quod rarum eſt, molle eſt.* V.27, negatiuam ὐ ex Camot. additam, agnoſcit eadem Gazæ verſio.

P.105, v.8, idem problema ſupra, 103, 21. V.11, incluſa ἢ abeſt a Cam. ed. V.13, vet. φθέγγεται, ſingulariter. V.15, idem probl. ſupra, 94, 12. V.23, vet. βεκαδύπερον ἰὼν, aduerbialiter.

V.27, vet. post διὰ τὸ μὴ κρατεῖν, hæc inserit, διὰ τοῦτο οἱ ἀφεσβύται βέμεται, διὰ τὸ μηκέτι κρατεῖν. quæ Gazæ versio non agnoscit. Totum hoc probl. confer cum 94, 1: & 99, 22.

P. 106, v. 12, inclusa ☾ abest a Cam. ed. Sequentem vero comparatiuorum discrepantiam agnoscit etiam Gazæ versio; *purius tenuissimumq;*. cuiusmodi anomalia est etiam De part. animal. 62, 9. V. 17, vet. ὕπω πολύ. V. 18, & 19, Cam. δι' ὃ αἰτίαν. V. 25, si coniuncte ὁπωσοῦν malis, per me licebit. V. 28, Cam. οἷ pro ὅ.

P. 107, v. 10, vetus τεόκαυδον, sine σ. Seq. v. duplex est ellipsis, & nominis φύσις vel χή, & præpositionis ἀν. Gaza vertit; *quæ quidem res floribus declarari potest.* V. 16 & 17, pro vulg. χῦ ἴεαι ex vet. repositū μετὰ πῶ ἴεαι: quod agnoscit etiam Gazæ versio; *quæ autem post arcum solent incidere.* Sic v. 25, ex eorundem auctoritate ἀπὸ repositum pro vulg. ὑπό. At v. 26, Cam. rectius πλησίον. V. 27, problema hoc repetitur infra, 112, 12.

P. 108, v. 1, Cam. αἰσθησιν ἡμῶν. Seq. v. nota πάχεσιν: cum alibi masc. gen. dicat πάχεις: vt De gen. animal. 205, 25: 206, 22: 246, 21. V. 4, vet. πῶ ἀκινησίαν. sed vulg. lectionem probat G. versio; *propter difficilem delibationis motum.* Sequens problema repetitur paulo post, v. 22. Octauum autem quod sequitur v. 13, initio huius capitis secundum est, 106, 13.

P. 109, v. 1, problema hoc repetitur infra, 148, 16. V. 5, vet. post ὑρυθρὰ inserit hæc, ταχὺ γὰρ λιπαίνεται ἡ ὑγρὰ θερμότης, ἐν ὀσμὴ σῶμα πόδης: quę paulo ante præcedunt, v. 2. V. 8, Gaza pro ὄζουσιν in versione sua posuit, *olere desinunt.* quasi ἀπόζουσι legerit. V. 27, ad αὐτῆς alludit etiam Gazæ versio; *ferunt enim suauem illis olentiam ab hac respirari.* videtur tamen legendū potius αὐτῆς: vt significet, ceteras bestias pantheræ odore delectari.

P. 110, v. 1, pro πολλάκις rectius legemus πολλά: vt Gaza quoq; vertit; *stirpium autem multæ, & integra bene olent, & corruptæ.* V. 10, rectius fortasse μέντ. V. 14, negatiuam ν, quæ a vet. abest, agnoscit etiam G. versio; *at animalium genus, tale non est.*

P. 111, v. 6, Gaza, τὸ δ' ἄλλα ἢ ὦσα πνεύματος, οἷ ἢ φάσανος ἢ κουφικὰ ἐτερα *etera enim, vel sursum mouere spiritū solent, vt radicula; vel vrinam ciuere non queunt.* V. 10, inclusa ☾ abest a vet. V. 14, vet. pro κἀκεῖ habet ἔ. V. 20, rectius διεωδίσαντες, masc. genere, vt in seq. periodo. Sequens problema confer cum sup. 19, 15: & cum sequente 11. V. 26, Θερμανθικὲν, pro vulg. θερμόπαδοι ex vet. repositum, agnoscit etiam Gazæ versio; *vnguentum autem concalefaciendi vim habet.*

P. 112, v. 1, vetus ὠὶ ἐπαφῆπαι: Gaza; *deflexus a sua proceritate est.* V. 4, ante διεώδη desideratur verbum πάσχει, vt perspicuum est ex 19, 15, vbi idem problema proponitur. V. 5, rectius χείρω ταῦτα: vt Gaza quoque; *hæc deteriora redduntur.* Seq. v. ὦσι pro vulg. ἀκαλήφῃ, postulant sequentia, & probat Gazæ versio. V. 8, vetus ἐμ μώρωι δή, pro δέ. V. 9, Camot. ῥόδινα quod in rosacei signif. rarum esse arbitror. rosaceum vero accipit hic etiam Gaza. V. 15, titulum istum, διορισικὰ προβλήματα, non agnoscit vetus; sed

sed hunc, τῶν αὐτὸ ὅσα περὶ κράσεως. Gaza vertit; *Eorum quæ ad regionum habitum pertinent.* quasi legerit, ὅσα περὶ τοὺς τῶν χωρῶν τρόπους. V. 18, rectius ἤθη: vt Gaza, *efferis & moribus & aspectibus.* V. 22, commation istud, ὁ τῆς ψυχῆς, nō habet vetus. Tu cum his coniunge quæ Theophr. lib. 4 De causs. plant. capite vltimo hac de re tradit. Sequ. probl. fusius supra in prima sectione tractatum, 9, 10. V. 27, non inepte fortasse legeris, πυρετὸς ὁ ᾧ τὸ ἔξω κ. Gazæ versio periodum istam nō habet.

P. 113, v. 4, problema hoc confer cum Gener. animal. 276, 9, 20. V. 7, de hoc quoque supra, 6, 6. V. 18, vet. ἡ ὁ πὶς ψ. quæ lectio magis quadrat ad v. 24. ibi enim præcedens, οἱ μὲν ὁ πὶ ψυχοῖς, postulat οἱ δὲ ὁ τοῖς θερμοῖς. Infra quoque, 115, 17, vbi idem probl. repetitur, est fere eadem diuersitas.

P. 114, v. 15, ὥσε non agnoscit Gazæ versio; *an loca commode aspirata coloris prabere hilaritatē possunt?* Tu vide an ὥσε pro eo admitti possit.

P. 115, v. 7, lsingr. & Cam. διαυῶν: quod non congruit cum seq. μέλανα. V. 10, Cam. αὐτὸ: vt feratur ad πάτ. Gaza; *frigore loci obsistente, longe caliderus.* V. 17, vetus pro ὁ habet articulum οἱ. sequens membrum conflatum e duabus istis lectionem requirit, hanc, οἱ μὲν ὁ πῖς θερμ. vt supra 113, 18, vbi idem problema legitur. V. 21, vet. συμβαίνη ὄ τὲς μ. omissa οὐ. V. 22, supra κατὰ ψύχεσθαι, 113, 22. vel in seq. etiam membro præsenti tempore legendum ὁ θερμαίνεσθαι. V. 26, in vet. hic legitur titulus: Τάδε ἔστιν ὅσα μαθηματικῆς μετὰ θεωρίας ἁπλῶς, ἔ ὅσα ἐν ἀριθμητικῇ, ὅσα περὶ τὰ ἄψυχα. cuius inscriptionis duas priores duntaxat partes expressit Gazæ versio; *Eorum quæ ad res mathematicas pertinent, & ad cælestia.*

P. 116, v. 7, μόνη pro vulg. μόνον ex vet. repositum, agnoscit etiam Gaza. Seq. v. pro δίχαμπος Is. margo ponit δίχ᾽ μπτ. sed legendum fortasse διχάμπος. innuit enim δίχαμπον dictā quasi διχάμπον: vt in Ethicis δικαστὴν dictum vult quasi δικαστήν. Sequentia quoque suspecta sunt. Gaza totum sic vertit; *Vtrum quoniam sola bipartito figuram diuidat? an quod sola figuram secat per partes siue membra, quibus inflexa coartatur; cum cetera per latera diuidant.* cuius versionis ductum si sequamur, prius ἢ ante κᾳ μὴ expungere poterimus. V. 25, C. ἄλλα, sine articulo. V. 28, mancus hic locus, & a Gaza prætermissus.

P. 117, v. 2 & 3, pro βαπίζια, ἡμῶν, & θεωρεῖν, vulg. ed. habent βαπίζα, ὕδωρ, θερμῶν. mihi vet. sequi libuit. V. 5, legendum videtur ἀφεστῶσιν, *distantibus.* V. 8, titulus hic additus ex Camotio, non agnoscitur a Gaza. V. 11, vet. αἱ ὑπὸ τῆς ἀκτ. V. 15 & 16, vetus breuius, εἰς ἴσα πλήθη. sed vulg. lectionem probat Gaza. V. 18, vet. ὁπὲς. sed ὁπὴς probat eadem G. versio; *intra g a radium decidet.* V. 22, datiuum τούτοις agnoscit eadem versio; *vtpote qui se per verticem illis iungāt.* Seq. v. διαιρεῖται, & ἡ δ, pro vulg. διαιρεῖται, & τῇ δ, ex vet. repositā, probat eadem versio; *ergo cum totus angulus in aqua secetur, angulus d e maior quā e f, angulo d g est.* Sic relatiuum αἱ ex eodem vet. additum, agnoscit eadem versio. V. 26, πὶπ pro vulg. πὶπὴ

repoſitum ex eadem verſione; *minimasq; tunc effici acceſſiones.*

P.118, v.4, Gaza legit ἐν πῆς ῥιφὶν: (ſicut v.10) *vt in cratibus patet.* V.11, vet. ὀβελάμπτωσι. pro ἢ vero, quod proxime antecedit, G. legit ἢ: *aut ad quodlibet per quod liceat translucere.* V. 17, vet. ζύτω, dandi caſu: & mox πάλιν pro πλέον. ἀφιεῖ vero in ſecunda perſona accipiendum pro *abſiſtas.* Gaza videtur legiſſe ἄπτεῖ, dū vertit, *ſi amplius remoueatur.* V.23, Cam. πλεῖον pro πόῤῥω. V.25, Cam. ἐπὶ εὐθεῖ. ſed εὐθειῶν agnoſcit etiam G. verſio; *luna rectis contineri die octauo videtur.*

P.119, v.4, Cam. ὅπ δέ. ſed ὅπι agnoſcit etiam Gazæ verſio; *quod cum agitur.* V.6, vet. pro πλὼ σφαῖραν habet ἓς ὄψις. ſed vulg. lectionem agnoſcit etiam Gazæ verſio; *cum enim quod ſuum aſpectum ſphæræ admouerit, orbem videre neceſſe ſit.* V.16, vet. ἐμένετο. V.19, Cam. κατ' εὐθείαν ἰῶ. ſed ἓξῆ melius congruit cum ſeq. ἀλλάξει. V.24, ὥςπ abeſt a Cam. ed. non ſine ſententiæ detrimento. V.26, vetus ὑπερέφεται ἐν πῆς αὐτῆς σημείοις: omiſſo participio ὤν.

P.120, v.6, vet. μικραί: errore manifeſto. V.8, Cam. ἀλλήλας ποιήσ: Iſ. ἀλλήλαις ποιεῖ. mihi vet. ſequi libuit. V.16, vet. τῆ αὐτῆρω, aduerbiali fine. V.19, ἕπεσθαι abeſt a Cam. ed. V.20, vet. ἢ φύλλων: itidemque ſeq. v. ἢ δήλων πλατυφύλλων. V.23, vet. σροχύλλ: parum conuenienter. V.25, vet. συλόρυφοσ: parum congruenter.

P.121, v.5, incluſum iſtud comma ex vet. additum, non agnoſcitur quidem a Gaza; ſed repetitur paulo infra, v.15. V.7, vet. ἐφ' ᾗ, dandi caſu. V.13, Cam. ἔνοπλον. V.18, vet. ὀλίγης εἰς τὸ ἔσοπλον: vt Gaza; *exiguus ad ſpeculum veniet.* Seq. v. incluſa ὡς; abeſt a Cam. edit. Gaza videtur legiſſe πεσάπαν: *refractus omnino imbecillus recedet.* V.21, vet. φαίνεσθαι pro φιρεῖ; & ſeq. v. ὅπος. ſed vulg. lectionē vtrobiq; agnoſcit Gaza. V.24, Cam. ἴσα. Ab eadē ed. abſunt incluſa quæ mox ſequuntur. V.25, C. & vet. κατέπιμι καὶ μνημία: per craſin ſcilicet pro ἐπιμνημία. V.27, vet. κινήμενος παρευθύς.

P.122, v.7, vet. θαυμασιώτερον. V. 16, pro βάθος vulg. ed. habent βαθεῖ: & mox vetus μέρεσιν pro μερέσιν. noſtra lectio tū a Gaza agnoſcitur, tum infra repetitur, 127,17. V.20, Cam. αἰσθήκη μὴ πάμπαν κιν. ſed μὴ agnoſcit idē Gaza, & confirmat infra 127,22. V. 28, Cam. fœm. gen. τῆ ὀπτικῆ: parum congruenter: vt cum aliunde patet, tum ex 123,18,22.

P.123, v.4, Cam. συμβαίνει, indicatiue. V.7, Gaza videtur legiſſe, ἀπὸ τὸ πλὼ κάθετον αὐτῆς εἰς τὸ μεσόδον ἀγεγενεχθεῖσ ὀκκρέσ. ſic enim vertit; *quod perpēdiculum eorum in partem priorem adductum, retorquetur.* V.18, Iſ. & Cam. πλὼ ἐφιλσιν. ſed ἄφαιρεῖν poſtulant præcedentia, & probat Gaza verſio; *dum refiliunt.* Seq. v. clauſulam idem G. ſic vertit; *dimidendum rurſus ſecundo perpendiculo foret.* V. 25, Cam. ὁ ᾧ κύκλος κάτω φερόμενος: & mox vet. φερόσης pro μενούσης. Gaza nobiſcum; *turbo vero, ſuo manente mucrone, circumfertur.*

P.124, v.8, locus hic parum integer, a Gaza ſic verſus eſt; *euenit vt & ſimul ſuis omnibus punctis plani contingendo pari celeritate voluantur,*

cum

cum nulla inæqualitate cylinder euarietur, & rursus in planum simul omnes deueniant, vbi suam quisq; conuersionem absoluerit. quasi legerit, συμβαίνει ἅμα πᾶσι τοῖς αὐτοῦ σημείοις ἐπὶ μίαν ἐπιπέδου πᾶσι τοῖς αὐτοῦ σημείοις φέρεσθαι ἰσοταχ. κωλ. V. 19, Cam. ἐὰν μή πως. sed μὴ postulat sensus, & probat Gazæ versio.

P. 125, v. 6, Gaza sic; *numerus vero partium omnis, omni suæ magnitudinis numero maior est.* In seq. periodo ἴσων & μᾶλλον, pro vulg. ὅσῳ & μείζω, reposita sunt partim ex vet. cod. partim ex eadem G. versione. V. 14, pro ὡσὶς structura postulat ὡσεὶ, vel οἷ, *immiserit.* V. 19, πῶς pro vulg. τῷ ex vet. repositum, probat etiam G. versio; *per ea foramina quæ demersis in aqua foraminibus opposita sunt.* V. 24, ll. & Cam. τὸ ὕδωρ ἀκινητίζον. sed ἀκινητίζοντα cum vet. cod. probat eadem versio; *aquam arceri posse ab aëre immoto.* Seq. v. vetus pro καρδίαν habet κοιλίαν: quo nomine appellari solet caput globosum, vt papaueris. Gaza vertit *alnum.*

P. 126, v. 15, C. ὠφοιῶν, neut. genere; vt feratur ad πνεῦμα. Ibidē mox vet. ἐμπεπαχυλία. sed rectius forsan ἐμπεπυκνωμένα, *inculeata.* Seq. v. αὖθις abest a vet. ll. margo retento αὖ pro μέν ponit ἀμφί. Gaza locū sic vertit; *ac modo ligneo cuneo aut ærei, disiectu oppressus affricatuq; hæret sine vllo alio vinculo, quousque alia vi expellatur.* e qua versione intelligimus, eum retenta vulg. lectione, ante κατὰ τοῦτο addidisse ἢ & post σωθήσεται inseruisse ἕως οὗ, seu ἕως ἄν, vt paulo post, v. 23. V. 23, Cam. πολλάκις: minus cōgruenter, vt declarat etiā Gazæ versio; *manet oppressus ab aëre.* V. 26, ll. margo, ἰσχὺν ὁπόσην ὁπεί-ης, vel ἀπ' ὀπείης. G. vertit; *& idem in eo continere ad quem mouerit.* V. 27, inclusa εἰ abest a Cam. ed.

P. 127, v. 10, vet. ῥιφθῇ. V. 16, vet. dandi casu, πῷ τε ὁπῆς & τῷ ὁπῆς μέρι. V. 26, inclusa & abest a vet. V. 28, rectius ἢ πίφυκε: vt Gaza, *quam suapte natura ferri cogantur.*

P. 128, v. 11, ὅπῃ per anastrophen postposita est, vt declarat G. versio; *ita in iis quæ feruntur, fieri ex aduerso solet.* Seq. v. inclusus artic. ἡ, additus ex vet. V. 19, vet. ἡ συμμετρία ὅτι ἐν ὅσῳ μάλιστα, expunctis sequent. duobus, ἐν ποιεῖ. V. 24, rectius, & μεῖζον φαίνεται. In sequ. commate Cam. omittit διὰ τὸ, non sine sensus detrimēto. Gazæ sane versio & μεῖζον probat, & διὰ τὸ: *& maius propterea esse videtur, quod vnum cum sit, plura esse videatur.* V. 28, vetus ὅτι μεῖζον τῶν ζ. vulgatæ lectioni patrocinatur Gaza; *potius in longitudinem.*

P. 129, v. 5, de hoc problemate vise & Metaphys. 83, 1. V. 11, vetus, φορά πως ὅτι κύκλος: Gaza, *delatio quædam agitur circularis.* quasi legerit κύκλῳ. V. 14, respicere hoc loco videtur ad illud Crœsi apud Herodotum, lib. 1, p. 53, μάλα ὡς κύκλος τὴν ἀνθρωπήϊον ὅτι πορεύεται συμφερόμενος δὲ, οὐκ ἐᾷ ἀεὶ τοὺς αὐτοὺς εὐτυχέειν. V. 16, vet. πρότερον εἴπαμεν. Gaza vulg. lectionem sequitur; *priores nos esse possimus.* V. 21, vet. ἀποδέχοιτο. V. 26, problema hoc infra repetitur, 131, 15: verbis aliquantum transmutatis. Gaza post βέλτιον legisse videtur, μεθέπουσιν, s. ὁ ὕπνος. vertit enim; *alios, vigilare volentes, liber susceptus reddere pernigiles potest.*

Pag.130, v.5, vetus ὅσαπερ pro ὥςπερ, vt 131,23. V.8, μιλεδήμη est etiam infra, 131,26: cum præcedens τῇ requirat aoristum μιλεδήμῃ. Seq. etiam versu pro κοπάσῃ legendum forsan κοπάσῃ: vt metaphora sit a mari & lacubus, vt infra, 172,7. V.10, vetus βαρωΐᾳ πῶ καφθήν, ὧν ὁ αὐτῇ. V.12, Is. ὑπὸ καπνύδην: negatiue. sed ἢ probat etiam Gaza, subaudito in præcedente membro comparatiuo μᾶλλον: *vigilantia autem, quam somnus, causa potius est cur viuere valeamus.* V.20, Gaza vertit; *sunt enim quæ explorata habeantur, & particularia sint.* quasi legerit; ἔστι γὰρ ἃ ἴσασι, καὶ τῶν τοῦτι μέρος.

P.131, v.2, idem problema fusius infra tractatur 220,11. V.4, sextum hoc problema cum sequentibus tribus, absunt a vet.cod. Septimū certe idem cum primo est, 129,26. V.22, Cam. ἤπηται pro præs. ἥπται.

P.132, v.18, ἐγλιὲς abest a Cam. ed. V.23, vetus πρῤῥωπέρω, aduerbiali fine. Sequ. v. Isin. & Cam. μετ' ἄλλων ᾠδῶν: quod non congruit cum sequ. βοῶν. ideo ᾀδῶν ex vet. reposui.

P.133, v.4, ὄξυπάσιος agnoscit etiam G. versio; *quanquam cum interuallo ampliori.* alioqui suspicetur forsan aliquis legendum ὀξυπάσιος. V.10, G. vertit; *hæc eadem causa est quamobrem ad vnam cantari videantur, quæ ad hanc paraneteng, cantantur.* quasi legerit, ὀξὰ τοῦτο ᾗ ἔοικε πρὸς μίαν ᾄδεσθαι τὰ πρὸς τοῦτιν ἢ παραινήτιν ᾀδόμενα. V.16, vet. πῶ ᾗ αἴπιον: & sequ. ὅτι omittit Cam. V.18, παρακαταλογὴ a Gaza redditur, *immutatio & varietas.* V.20, vet. ὁμαλὸν pro ὁμαλές. Seq. problema repetitur infra, 143,16: sed verbis aliquantum diuersis. V.24, ἰχνὺς agnoscit etiam Gaza; *quia grauior sonum potest acutioris.* V.25, vetus τὸ ἄφωνον. sed τὸ αἰπφωνον agnoscit etiam Gaza.

P.134, v.1, μῦς pro vulg. μῦς reposui ex Gazæ versione; *cum tamen ad fides canticumq, idem, modo vtrique peragatur.* V.10, idem G. pro ἀκύει videtur legisse ᾄδειν: *suauius cantatur quam teretatur.* Idē paulo post legit ἐλάττων: *an quia minor, vt quæ facta sit imbecillior.* V.17, dubitatiuam ἢ omittit Camot. more solito. Seq. v. Isin. & Cam. ἢ πῷ βαρεῖ: mihi ἢ visum est conuenientius, vt G. quoque vertit; *sed si minus, certe in grauiacutum est.* V.19, Gaza post πᾶσῶν subaudit αἰπφωνον: & mox pro αὐθρώπῳ legit ἄνθρωπῳ: vt declarat versio; *cur antiphonum diapasōn consonantiæ ita latitat, vt vnisonum esse videatur, velut in punico aut atropo?*

P.135, v.3 & 4, vet. ὥςπ ἁρμόνια μᾶλλον μὴν ἤδον. V.16, ὦ & πῷ absunt a vet. cod. V.23, καὶ ante ἄμφω non habet vetus. Gaza legit, καὶ ἀμφὼ ᾀδόμεναι: *ergo in hoc consonandi genere, cum vel vna canitur, consonantia tota perfici potest; & cum amba, aut cum altera canitur, altera tibia sonatur, vna quasi de duabus exsultat.* V. 25, vet. omittit articulum τῆς.

P.136, v.1, inclusa ᾗ abest a C.ed. V. 3, vet. φαίνεται: G. φαίνεται αἰαρμοστὰ dumq, *incomposituū dissipatumq, eliciet.* V.10, vet. πῶ ἔοι, pro πῶ: (sitidemq, Gaza) & seq. v. εἰ ἔσαι λόγες. Seq adiectiuum Ἑλληνικὸς non habet Cam. V. 24, vet. ὅσῃ pro ὅλη. at non item Gaza. V.26, inclusa absunt a vet. cod.

P.137,

P.137,v.5,vet. πῆς ἴσνις. Gazæ verſio hanc poſtremam periodum non habet. V.7,Iſ. & Cam. ὀπηδεμήν. ſed ὑπάδεν requirit ſenſus, & probat G. verſio, *apprehenderit.* atque adeo ſic eſt etiam infra, 141,18,243 vbi problema hoc fuſius repetitur. Ibidem pro ſequente αἰπηχεῖν eſt ὑπαπηχεῖν: quorum vtrunq; agnoſcit Gaza. V. 13,problema hoc prolixius infra repetitur 142,27. V.13,Iſin.& Cam. ἐπέδωκεν. ſed ἀπάδωσιν probat eadem Gazæ verſio, *aberrare:* & repetitur infra,143,15. V.18,incluſa ☪ abeſt a vet. V.27, nota zeugma in οὖσα pro ἴσα.

P.138,v.3,problema hoc repetitur infra,143,22:& quidem prolixius. V. 11,vet.ἀναρμοστίαν. Gaza ſingulariter,*aptus.* V.13,rectius τῇ πλαγχόρδῳ, vtinfra,143,6,21.Gaza vertit ; *neruus cum qui medius & dux eſt, acutiſſimus primi tetrachordi habetur.* quaſi legerit τῇ πρώτῃ πλαγχόρδου. V. 15,pro δι' ἕξεων Gaza vertit *diapente.*itidemque ſequ.v.idem vertit; *an quod non bis diapẽte,neq; bis diateſſaron inſtrui poteſt?* quaſi legerit, ἢ ὅτι οὐ δὶς δι' ὀξειῶν, (ſeu δὶς πέντε) οὐδὲ δὶς διὰ τεσ. δεῖ; cuius lectionis veſtigia ſunt in vet. cod. & Cam.ed. Nam vet. pro ἢ δὶς habet οὐδὲ& Cam.pro ſeq.οὐ δὶς, expreſſe habet οὐδὲ δὶς. Infra hæc fuſius repetuntur 141,6. V.18,Cam.ὡς ὅλοις ὅροις οὐ κρίνουσι: at vetus ὁλίγοις pro οὐ λόγοις. noſtræ & Iſin. lectioni fauet Gazæ verſio; *an quod integris terminis huius proportiones continentur?* V.19,vet. ἀναλ. Sequ.v.Cam. pro priore οἷα habet ἴσα.

P.139,v.1,vet.cum articulo,ἢ ὀξυπέρα. V.4,forſan συμβαίνοι,optatiue, vt ſequitur εἴη. V.6, καὶ ηθῆ additum ex vet. Tu ſi etiam cum articulo velis ἢ καὶ ηθεῖσα, per me licebit. Gaza paulo aliter; *ſed ſi integre illo manente, aliquis ex ceteris ſit dimotus, ſolus hic aberrabit qui modo ſuo caruerit.* Seq. v.incluſum membrum,ex vet.additum,agnoſcit idem Gaza; *quæ non niſi per habitudinem quandam ad medium accõmodanda omnibus eſt.* V. 12, articulum τῷ ante ὀ φωνῇ, omittit vetus: parum cõgruenter. Nec multo aptius eſt ζωὸ πῃ, quod idem vetus habet pro ζωὸ πῃ, v. 17. V.13, poſterius βαρὺ agnoſcit etiam Gazæ verſio; *graue ob multitudinem graue eſt.* oppoſitum tamen in ſequ. membro ταχὺ, poſtulare videtur βεαδύ. V.21, Cam.διὰ τὸ ὀξύ. ſed διὸ requirit ſenſus, & probat etiam Gaza. Parum conuenienter eadem editio mox pro ἐκτικοί habet τυχτικοί. ἐκπικοὶ certe agnoſcit præter Gazam etiam Hieronymus Magius Miſcellaneorum libro 1, dum cap. 13 ſic ſcribit; *Idem Gal. Comment.23 in lib.3 Hippocratis De morbis vulgaribus,ad part 32,vocem ſonoram & acutam a ſiccitate effici organorũ teſtatur: quæres etiam cauſam præbere mihi videtur acutæ hecticorum voci: licet Ariſtoteles probl. 37, ſect. 19, paucitati aëris velociter latis id tribuat; qui fortaſſe & ſiccitatem tracheæ talem vocem ſimul in hecticis efficere non negaſſet.* Sed notandum quod Gaza periodum hanc ponit verſu 19, poſt ζωὸ φέρεται: non abſurde.

P.140,v.4,Cam.κινήσεις: parum ad rem. V.7,ceteræ ed.poſt ἐξίσου diſtin-

guunt. noſtræ diſtinctioni patrocinatur Gazæ verſio; *præſertim ſi, cum ſenſibile ſit pariter vim habeat vtriuſque extremi, quemadmodum conſonantia ex portionibus temperatur.* e qua verſione intelligimus etiam, eũ ante ἐν τῇ συμφωνίᾳ inſerere καθάπερ. V. 12, vet. ἡδίστη, πῶς τὸ ὁμόφωνον ἁπλοῦν ἔχει φθόγγον. noſtram & Iſ. lectionem probat Gazæ verſio. Idem G. ea quæ proxime ſequũtur, problematice ſic legit, Διὰ τί μαγαδίζουσιν οἱ μόνῃ τῇ δι' ὅλων συμφωνίᾳ; vt indicat verſio; *Cur ſola in diapaſõn conſonantia magadari ſolitum eſt?* & mox, ἢ ὅτι καθάπ. *An quia vt pedes carm.* V. 19, Iſ. & Cam. διαφορὰ τῇ αἰσθ. parum cõgruenter. noſtram lect. e vet. petitam, probat etiam G. verſio; *cumq; diſpares ſint, diſcrimen auribus accidit: quomodo in choreis, cum ad finem deuentum eſt, differentia ex ampliore voce aliquorum exultat.* cuius verſionis clauſula innuit, eũ legiſſe ἀκμῶν φθεγγομένων, vel ἀκμῶν φθόγγ. V. 20, incluſa ἐν τῷ, non agnoſcit Cam. nec item Gazæ verſio; *adde quod hypate accidit, vt exitum ſoni circuitalis habeat cum neta.* V. 23, Gaza, καὶ πῶς ἐν ταύτην ποιήσως: *quamuis non idem fecerint.* V. 28, Iſ. μαγαδίζειν: Cam. μαγαδεῖν. ſed μαγαδίζειν & vet. hic habet, & ſupra quoq; ceteræ editiones, 135, 19: (vbi idẽ fere probl. eſt) atq; adeo huius ipſius paginę v. 13.

P. 141, v. 1, idem probl. ſupra, 133, 12. Similiter etiam ſeq. XII, habes ſupra 138, 15. V. 9, Iſ. ἴξις: perperam. V. 12, vet. ῥυθμίσεις. V. 18, vet. ἀνήκτων ἢ ὑπάτην ὑπάτας: at non item Gaza. Pro ὑπερέχειν vero ſupra eſt αὐτηχεῖν, 137, 7: vbi hoc ipſum problema apponitur. Gaza quoque ibi *reſonare* vertit: hic vero, *ſubſonare.* V. 20, C. αὐτὰς, ipſi. ſed αὐτῆς probat etiam G. verſio; *etenim quaſi neaten præ ſe ipſa ferat, ſimilitudo ex ea petitur.* Idem ſequẽtia ſatis intricata ſic vertit; *cũ autem echo quoq; ipſa cantus quidam eſſe probetur, (eſt enim vocis neatæ iam deſinẽtis tactio) tinnitusq; ipſe ſono reſpondeat hypatæ, merito ob ſuam affinitatem nete mouere hypaten poſſe videtur.* quæ verſio ſatis declarat eum v. 22 legiſſe ἀφὴ πρὸς δύο: & ſeq. v. expunxiſſe κινεῖ poſt φθόγγῳ. V. 28, Camot. ἢ πλησ. ſed εἰ agnoſcit etiam Gaza.

P. 142, v. 3, pro ἀμήλως rectius legemus ἄλλως, vt Gaza; *ſonus igitur neatæ alienus ab ceteris eſt.* V. 5, Cam. ἔτι δὲ. V. 9, Gaza videtur legiſſe, ἀμῶς πως καὶ βραχείας κινήσεως αὐτῆς γενομένης: *præſertim cũ leniſſimo motu ipſa moueatur.* V. 10, Iſ. & Cam. ἡδίστη τῆς μεσῳδίας ὅδε, ἐὰν μὲν ὡς καὶ λύρας ἅδῃ. quæ lectio cum aptum ſenſum non efficiat, veriorem reſtitui ex 133, 28, vbi idem problema eſt, atq; ita vertit etiam Gaza; *cur ſuauius cantilenam audimus cum ad tibiam quam cũ ad lyram cantatur?* V. 12, ἡδίστη pro vulg. ἡδίῳ repoſitũ ex eadem G. verſione; *quod miſtum cum ſuauiori eſt.* V. 13, incluſa, abſunt a vet. V. 16, rectius tranſpoſito articulo, ὁ εἷς μικτός: vt Gaza; *vinum quippe ex acido ac dulci ſapore miſtum eſt.* V. 23, vet. ἀπὸ τῆς ὑδῆς ἀμιδρ. vt paulo poſt, v. 25. V. 25, forſan ὄντες οἱ αὐτοί: vt Gaza, *ſummæ genus ſincerum cuſtodiens.* Sequens probl. tractatum etiam ſupra, 137, 10.

P. 143, v. 4, vet. τοῦτ' ἔσ. Gaza forſan locum ſic vertit; *eorũ item quæ inter*

extrema

extrema continentur, ſolum medium principium quoddam eſt. quod enim in medio ſitum eſt eorũ quæ in aliquo interuallo ad vtrunq; vergunt, extremum hoc principium & medium eſt. V.8, idem problema ſupra, 136, 19. Similiter etiam ſequens problema tractatum ſupra 137, 12. Sed & XLVII tractatum ſupra 133, 20.

P.144, v.1, μόνοι pro vulg. μόνον ex vet. repoſitum, agnoſcit etiam Gaza; *veterũ autem ſolos duces fuiſſe heroas conſtat.* V.4, poſt ☞ βακχικὴ, G. periodum habet quæ in vulg. Græci textus edit. non extat; hanc ſcilicet; *At vero mixolydius nimirum illa præſtare poteſt.* V.14, αὖτ᾽ pro vulg. αὖτε, probat cum vet. etiam G. verſio. V.16, vet. συμφωνῇ. ſed συμφωνεῖ repetitur mox in fine probl. V.17, vet. διαφέρει τοῦτο ἢ ἐκεῖνο. Gaza vulg. lect. ſecutus vertit; *quidenim in iſtis potius quã in iſtulis reuariet?* V.21, rectius τὸ ἥμιπλον. G. vertit, *ad ſubduplum.* διπλάσιον autẽ nominandi caſu hic vſurpatum pro διπλάσιος, docet eiuſdem Gazæ verſio, *vtris duplus.* V.22, in vet. hic titulus eſt; Τὸ ἁπλῶς περὶ τῶν κατ᾽ εἴδος συναρμοζόντων καὶ ἁρμονίας καὶ μελοποιΐας καὶ ἀλφίτα καὶ μάζαν, καὶ τὰ ὅμοια· ὅσα περὶ ἁπλῶν. sed vulg. inſcriptionem probat etiam Gazæ verſio. V.27, Hier. Mercurialis Var. lect. lib. 4, cap. 8, pro καταψύχῃ legendum cenſet καταπίνει, eamq; lectionem Hippocratis & Plinii auctoritate confirmat.

P.145, v.3, vet. ὃ pro γοῦν. V.13, Cam. πλωλικὰ πολλῷ: Gaza, *naturam eundire poteſt ampliorum eſculentorum.* V.22, Gaza videtur legiſſe, καὶ πῶς ἂν λέγον: dum vertit, *idq; portione.* V.25, Cam ot. cum articulo, τὸ ὀνεγκεῖν: minus conuenienter. V.28, vet. σέλινον ἐάν τις θέλῃ. non male.

P.146, v.1, vet. πεδιάδης: vt G. quoque; *panicum vndiq; ingerat.* V.8, πυροπίροις pro vulg. πυροπίρας repoſitũ ex vet. vt ſupra quoq; 52, 8. V.13, vet. καλυπτῆρας. Ibidem C. ῥόας: more communi. Ibidem rurſum Iſ. & C. κύθρας. quod cum Ionicum ſit, malui cũ vet. χῦρας. Sequ. periodum mancam eſſe, oſtendit G. verſio; *cõtra quæ detecta ſunt, parua ſolidaq; augeſcunt, nullo ambiẽte operculo.* vt legiſſe videatur, οἱ δὲ καλυπτόμενοι, μικροί. V.18, Cam. pluraliter γίνονται. V.20, ἴδιοι ex vet. repoſitum pro vulg. ἴδιον. Gaza videtur legiſſe ἡδεῖαι: *vna cum ſeminib. eſſe ſuaues incipiunt.* V.26, vet. ἀνέρμα μεταβάλλοντες. Gaza cum vulg. ed. vertit, *ſemine ſparſo.* V.27, Gaza τῷ πάφῳ: *& maxime ſepulcris adhæreat.* ſed vulg. lect. non videtur reſpuenda.

P.147, v.1, vet. αὐξαίνεται. V.4, C. ἔχοντες. V.8, ſi quis diuiſe malit ὃκ πεπαμένης, per me licebit. V.10, ἐνεργὸν pro vulg. εὐεργὸν, cum vet. probat etiam Gaza; *reddatq; efficax.*

P.148, v.3, incluſa abſunt a vet. V.9, Gaza videtur legiſſe γῆς ἡ θεσπάξεις: *terræ autem aggregatio & conſtipatio teporem indicat.* Seq. v. malim ἀυΐσας: Gaza; *germen mittere.* V.11, forſan ἀρδῇ τε, *irrigetq;.* V.13, vetus σωὶ πῆς πλ. Si quis ibidem malit χῦ πλὼ ἴκν. ὥσχν, non magnopere refragabor. V.16, idem problema ſupra, 109, 1.

P.149, v.1, vet. ἐκκαυλοῦ. Seq. v. Gaza videtur legiſſe ἐμφυπύση, dum vertit; *ruta inſita in ficum:* & mox

ἐμφυτεύεται, *inseritur.* V.8, Gaza & εὐθηνεῖν & εὐθρεῖν seu εὐθρηνεῖν legit: (vt De gener. anim. 295, 6) *ficus porro copiam ac vigorem eo magis præstabit.* V.11, manca est solutio; vt declarat Gazæ versio; *an illis quarum natura imbecillior est, rarum inanemq; emittere caulem necesse est?* quasi legerit, ἢ ὡς ἀσθενεστέρας ἡ φύσις, ὧν τὰ φύλλα ὀλίγα καὶ κενὸν ἀέρα ἀναγκαῖον τὸν καυλὸν φύειν; V.13, Gaza post πρὸς ὅτι hanc periodum inserit; *an quod ager ille tenuis siccusq; est?* V. 16, nota πεπαίθαι sine augmēto: forsan propter cacophonian, vt συκεφαλαίωται supra, 42, 17. V.19, vet. ἀφαιρεῖται ὃ ὁ ἥλ.

P.150, v.1, Camot. ὑγρὸ τὸ ἀέρ. vt Gaza; *neq; enim nasturtiū, quod mordacius est, oblatum oculis, efficit aque vt lacrymæ profluant.* sed tunc ὑ ante ποιεῖ expungendum fuerit. V.3, vet. θερμόμενον, omissa κατά. Sic v.7, idem vet. οὐκ ἀτμίζει. V.9, vet. post τὰ ποιοῦντα addit θερμά. Gaza plenius leg. θερμὰ & ξηρά ὅτι: *origanum, ceteraq; id genus, calida sunt leniter & sicca.* V.16, Gaza vertit; *cumq; editur, itidem transmissa respiratione facere potest:* vt legisse videatur, ἢ ἀναθυμίασις διὶ ὅσα τοῦτο ποιεῖν δύναται. V.18, Isin. & Cam. γλίσχραν. sed neutrum γλίσχρον cum vet. probat etiam Gaza; *non lentum est.* V.20, Isingr. & Cam. ἢ ἀρυγήτων. mihi vet. lectio magis probabatur. V.23, rectius ἀνήδυτοι, id est οὐχ ἡδυσμέναι, *non conditæ*; seu vt Gaza vertit, *inconditiores.* V.28, Gaza pro μικραὶ videtur aliud legisse, dum vertit; *& vuarum acini qui passim constiterunt, exigua vinacea vel nulla continent.*

P.151, v.6, vet. verbum ἔχει in præced. v. collocat post πικρότερα. V.8, Cam. ante ξηρὰ repetit coniunctionem ὅτι. V.13, vet. ἔχουσι νύχας εἰς τὸ φυλλῶδες ἅπαντα. V.16, Gaza videtur legisse, ὃ παρ' ἔχει ἀνάπαρ βοφλῶ: *non eo quod in se continet alimentum.* V.18, vet. οὐ κατὰ τὰ πρὸ κροκ. & paulo post, ἀλλ' ἡ βοφή. sed ἄλλη agnoscit etiam G. versio; *aliud non suppetat alimentum.* Seq. problema non est in vet.

P.152, v.10, Isin. & Cam. μυρίνων, sed rectius μυρρίνων, vt infra in fine huius sectionis, 153, 22. Seq. v. vet. παρεισχυμένων δέ. V.19, pro vulg. Ὀχόμενον ex Strabone, Pausania, Eustathio, & aliis, oxytonos reposui Ὀχημένου. Seq. v. vet. ἔπη ὃ pro ἔστι δέ. V.22, vet. αἱ αἰγκάζονται, pluraliter.

P.153, v.7, vet. χρῶ pro ἐῶ. V.12, vet. εἰς καταλαβόμενον. Ibidem mox pro vulg. ὀείζαις ex vet. repositum ὀείζος: itidemque infra, v.20: quam scripturam supra quoque eadem vulg. ed. agnoscunt, 150, 1, 8: & Gaza vtrobique probat. V.16, vet. αἱ αὐξήσεις τῆς ξυρότητος εἰς ἑαυτάς. V.18, vetus ὑπὸ βοφῆ. V.22, communis regula postulat πυκνοφυλλότερα, fœm. fine. V. 24, ὑγρὰ pro vulg. ὑγρὰ, cum vet. agnoscit etiam Gaza; *humida autē omnia.* V.27, Cam. πιστάν vno σ, vt alibi. Ibidem mox vet. λευκότερα γίνεται.

P.154, v.3, vet. τῆς ὑμαλικῆς. V.8, Isin. margo, ἀλλ' ἡ κριθὴ λαβυρώτερον: vt Gaza; *ordeum vero rigidius est.* V.11, pro ἀθλίβεται & λαμπρότερον, legitur infra ἀθλίβεται & λαμπρότατον, 155, 1: vbi problema hoc prolixius repetitur: atque ita etiam Gaza vertit *exprimitur.* V.19, Cam. ἐξήλυσι, quod cum vsitatum non sit, retinēdum vel ἐξαν-

ἐξαλλάξαι cum Isingrinio; vel legendum ἐξαλλάξαι. V.27, vet. πλεῖον pro πλεῖστον.

P.155, v. 4, inclusa μὴ abest a vet. V.6, vet. περέχεσθαι. Gaza videtur legisse περιέχεσθαι: *facit vt inter se cohæreant.* V.7, τὰ πεσόντα pro vulg. τὰ ὀλίγιστα repositum ex 154, 10, vbi idem problema est. atque ita etiam Gaza; *cur farina triticea primum; ordeacea vltimum candidius prodeat.* V.9, vet. pro λευκὸν habet λευκόν. Gaza sic vertit locum: *triticum, mollius est: atque ob eam rem parte exteriore leniter diducta, interior, quæ cãdidior est, expressa primum contunditur.* V.14, vetus μᾶζαν γίνεται: & mox, τὸ δὲ γλίσχρ. & turfum seq. v. βαθυρώτερος γίνεται. V.18, vet. ἔστι pro ἔσω. V.27, neg. ὑ ex vet. additum, probat etiam Gaza; *humorem continet indiscretum.* atq; ita est etiam infra, 159, 25.

P.156, v.5, vet. ἀποξηραίνῃ. V.12, οὖν abest a Cam. ed. Seq. v. Gaza pro τῷ ὃ legit μᾶζα τῷ: vt declarat versio, *vbi igitur panis primo igni commissus est, portio rigidi & lenis cũ humore euaporatur.* V.15, vet. τὸ ἀλευρον τὸ πεφύτα, vulg. lectionem agnoscit Gaza: sed idem mox legit, ὅλῳ τῷ διαῦτα μᾶλλον χρίνει. sic enim locum vertit; *mox pane edulio, cum denuo massa retritatur præsaturq;, pars farinæ tenuissimæ & humoris lentissimæ, quæ solæ supersunt, miscentur amplius sibi; tum quia tales amplius euaserũt, tum propter ignitionem.* V.22, vet. περίεται. sed περίεται probat etiam Gaza; *per fastum emittit.* V.26, vet. ὁ ὕδατι. Gaza cum vulg. ed. *vinis austeris & aqua.*

P.157, v.5, inclusus articulus abest a vet. Seq. v. ἔτι αὐλον ἔστ) Gaza vertit *diutius immorari.* V.12, vet. ἀρμόσῃ. V.14, Cam. ἀδιεξοδεύεις γένεσι. V.15, Cam. ἐκτὸς pro ἀπό. V.17, vet. ὑπάρχον: Gaza; *quoniam natura minus proprie conueniunt.* V.18, Cam. περιφερόμενον: sed vel περιφερόμενον cum Isin. retinendum, vel legendum περιφερόμενοι. V.22, vet. ὑχὶ πλήρωσιν.

P.158, v.3, vet. περίεσθαι, sed περιέσθαι probat etiam Gazæ versio; *libenter admus.* V.6, inclusa ὅλῳ abest a vet. V.12, vet. ὁ ὑχρῷ θερμὸν ὄν, ποιεῖ πλὴν λ. Gaza vertit; *calor autem humori permistus, candorem gignit.* quasi legerit, τὸ ὃ σὺν ὑχρῷ θερμὸν, ποιεῖ πλὴν λ. Idem paulo ante cum σαῖς subaudit adiectiuum πύκνον: itidemque mox cum μάζα, κρίθιν. sic enim vertit; *cur massa triticea candidior pertrita efficiatur, ordeacea nigrior?* V.21, Cam. περιωδοπίλωται, sine posteriori augmento: at non item infra, 215, 23. V.23, ὑχρὸν post ἔχον abest a vet. cod.

P.159, v.1, vet. ὑδὲ pro οὐδὲν: omissa etiam sequente τὸ. V.3 & 4, Cam. πότερα οὖν π. Sequentem neg. μὴ, quam vet. non habet, agnoscit etiam Gazę versio; *vtrum quod ad non dulce, dulciora ista esse videntur?* V.8, vet. ἀλλ' ἀσαπῶν. V.10, ὅπ ante ἄλευρα ex vet. additam, agnoscit etiam Gazæ versio; *an propterea quod alica farina quodammodo est?* V.17, vet. τὸ ἄλευρον pro τὸ ἄλφιτον. Gaza cum vulg. ed. *congruens enim potius dixeris vt ordeacea bibacior sit.* Confer locum cum 155, 21. V.20, Cam. ὅσῃ πλησίον. sed ὅσα πλάσιον agnoscit etiam Gazæ versio; *quantuplo partibus contineri potest minoribus, tãtuplo humorem sibi lar-*

giorem admittit. V.21, κόλλη pro vulg. κόλλησις repositum ex vet. Seq.v. Περσικῆς agnoscit etiã Gazæ versio; *Empedocles quoq; suis in Persicis.* V.25, vetus θερμαινόμενον. Sed ne sic quidem sanatur locus, vt patet ex 155,27, vbi hæc leguntur integrius. Gaza vertit; *an quod humorem in se continet indiscretum, qui recalescens extrudi nequeat? hic ergo cum in spiritum transeat, nec sese promere pariter atque ex massa ordei possit, videlicet propter tritici spissitudinem, (spissius enim est quod partibus constat minutioribus) idcirco extollit, molemq; agit ampliorem.* V.28, οὗ abest a vet.

P.160, v.1, Gaza, ἐξ ἑκάστου δὲ τῶν πλ. *ex quaq; re autem pluri, plus proficiscatur necessum est.* cuius lectionis vestigia sunt etiã in vet. V.2, vet. αἰχροι pro ἄχροοι: vt Gaza quoque, *imbecilli efficiũtur.* καταῤῥοϊκοὶ vero, quod sequitur, pro vulg. καταῤῥοηδικοὶ repositum ex vltimæ lectionis quæstione penultima. V.11, G. videtur legisse, ἔτι τὰ πλείω, βαρέα ὄντα, τῇ θλίψει τῆς ἐλάττοσι κατιχὴ τὸ ὕδωρ. ita enim vertit; *& plura, quæ grauiora sunt, compressa suopte pondere, tantundem occupant quantum pauciora.*

P.161, v.2, vetus τὸ δίψος, neutro gen. V.4, ἀπολαύῃ repetitur etiam infra, v.16. alioqui suspicetur forsan aliquis legẽdum ἀπολαβῇ. Gaza in posteriore loco vertit, *cum se abũde referrit.* V.6, vet. pro ἀπὸ habet ὑπὸ in vtroq; membro, vt v.8. V.8, G. sublata dubitatiua ἢ, ἆρ' ὁμολογεῖται coniungit cum præcedẽtibus: *sed an perinde vt venter impletur, nos quoque dulcibus satiari possimus, confessum non est.* V.10, inclusa ἢ abest a vet. Seq.v. Cam. ante ὅπου addit κᾀ. V.17, Cam. διωλάμβα ἐδι. V.25, vet. κρ. ἀναχόμενον: parum conuenienter.

P.162, v.3, nota masc. gen. ὀβέλιος, contra morem: Gaza pluraliter vertit *glandes.* V.5, vet. singulariter αἰαχλιαθέντος, vt præcedit ψυχόμενα. Gaza pluralem numerum in vtroq; membro maluit; *refrigeratis, succus concrescit, & constat; tepefactis, rursus dilabitur.* Sequ.v. vet. ὑπὸ τῆ pro ὑπὸ τῶ. V.10, pro ἥδιον syntactica lex postulat ἥδιονα, vel ἥδιω. sequẽs commation, καὶ τὰ δυσὶ πὶ ἀκμόδονα, non agnoscit Gazæ versio. V.13, ignem minorem a maiore velut absorberi, docuit etiam supra, 17,4: & infra, 232, 25. V.21, C. ψυχόμενα pro ξηραινόμενα.

P.163, v.5, vet. τὸ διεργαδίους: sed conuenientius διεργαδίνα. V.9, ἓν vet. additum, agnoscit etiam G. versio; *an quod ignis vires omnium minuit?* Sequ.v. vet. ἐγγυπάρω, aduerbiali fine. V.18, inclusum ἴσως abest a vet. Sequens καιχεαμίδων lf. & Cam. perscribunt in penultima: nostram scripturam per ι agnoscunt Hes. & Suid. V.21, problemata huius tmematis hoc ordine legũtur in vetere: 1, Διὰ τί τὸ κῦμα ὑκ ὄρθ. 2, Διὰ τί τὰ πλοῖα χωρ. 3, Διὰ τί τὰ κύματα φέρ. φ. 4, Διὰ τί ἀπὸ πλοῖα δίοντα. 5, Διὰ τί ἡ θάλαττα λευκ. 6, Διὰ τί ἡ θάλαττα τὸ πλεμ. 7, Διὰ τί ἐκσάμμοι τῇ θαλ. 8, Διὰ τί ὑπὸ πῆς βορ. 9, Διὰ τί τὰ κύματα φύεμ. 10, Διὰ τί τὸ κῦμα φέρεται. 11, Διὰ τί ὑπὸ τῇ θαλάττῃ μαίν. 12, Διὰ τί ποτὲ ὑπὸ τῇ θαλ. πλ. V.21, haud scio an Gaza pro ὀπτηκλᾶ legerit ὀπτηκλᾶται, dum vertit; *cur fluctus præalti pelagi superfrangi non soleant.* Infra tamen

tamen idem problema iisdem verbis repetitur 170,8. V.26, sensus est, ἡ φορὰ τῆς θαλάσσης: vt Gaza vertit, *maris pars prima impulsa*. Idem seq.v. legit μία πλευρὰ σωμάτων: *cum mare ipsum continuum sit, efficitur vt quasi vnius ictus cõtinuus ex his omnibus exultet.*

P.164, v.7, If. & C. πρὸς τὸ πέλαγος. mihi ἐς cum vet. magis placuit. V.8, inclusa ὡς abest a vet. V.9, vet. mutato verb. ord. ὑφῆι γὰρ κάτωθεν τὸ ὕδωρ αἴω. V.11, κυκήσας pass. signif. legitur etiã in Physicis, Metaphysicis, Animalib. tractatibus, & alibi. V.13, C. ὅταν ῥιφθῆι, omisso π. V.15, C. ἐπ' εὐθείαν. Seq.v. ἀκτὰς γὰρ agnoscit etiam G. versio; *de litore concitat.* V.28, vet. χαλεπώτερα.

P.165, v.1, vet. πῆς ῥᾳδίως. sed ῥ agnoscit etiam G. versio; *mari circumdati aquiparat.* V.5, If. & Cam. παύτην φερομένων. quę lectio concinnior erit si legas κύκλῳ. atq; adeo sic vertit Gaza: *cum q; impulsu pari circumundiq; agitentur.* nostra lectio desumpta ex vet. Seq.v. pro vulg. μίσην ex Gaza reposui Μεσσάνην, *Messanam.* Tu eadem de re Pausaniam lege, Eliac. 1, 174, 11. V.13, τὰ ῥεύματα agnoscit etiam Gazæ versio; *cũ enim vndæ inuicem cursitant.* Seq.v. vet. φέρεται ἢ ἐλίσσ.

P.166, v.1, vet. τὴν πολυμόν: Gaza τὴν πολυπόρον, *per aquam bibi idoneam.* Ibidem rursum vet. ἀλλ' ἀνακλᾶται. Gazæ versio neque ἀλλὰ cum vet. agnoscit, neque εἰς ἓν cum vulg. ed. V.17, vet. πολυπόρα ἢ θαλ.

P.167, v.4, vet. ὡς περὶ μδρ. omissa ὡς. V.9, ante ὑδίκτας Gaza legit ὥστε, *adeo tale quid.* vertit enim; *ideo fieri potest vt qui moverit spiritus, ante occidat.* V.17, nota hic ὑπισχνιζόμενος, & sequ. v. ὑπισχνίζεσθαι. V.23, Cam. κἀειπεῖν, more Attico. V.26, rectius, διὰ τὸ παχύτερον εἶ): sicut etiam Gaza; *vt qui crassiores sint.*

P.168, v.1, Gaza legit, τῷ ἐλλυπέρῳ τῷ θερμῷ εἶ) τὸ ξηρότερον. τῇ δ' θαλάττῃ ἄμφω τούτω μᾶλλον ὑπάρχ. sic enim vertit; *quo enim siccius, eo calidius est. mari autẽ istæc ambo ineſſe plenius, palam est.* in vet. sane ὃ post ἄμφω abest. V.9, pro ἀνάπνοὴ infra legitur ἀπόπνοιαν, 190,6, vbi idem problema repetitur. V.16, infra, 190,13, μὴ ψυχρόν εἶ): itidemque mox vetus, μὴ θερμὸν εἶ). sed ψυχρὰ & θερμὰ planiorem structuram faciunt. V.18, If. & Cam. βεβρυθιασμένα καὶ θέσπεσα κύματα. sed βεβρύθιον cũ vet. probat etiam G. versio; *tardius desistant.* V.21, inclusum πλέον abest a Cam. ed. & G. versione. sic enim locum vertit Gaza; *ergo nihil temere agitur, si tardius quietatur.* V.24, ἀπὸ cum vet. probat etiam Gazæ versio; *de contrario in contrarium.* at vulg. ed. habent ἐπὶ: quasi μεταβάλλειν passiue hic positum sit pro μεταβάλλεσθαι. V. 27, inclusum ὕδατα, abest a vet.

P.169, v.4, vetus βεβρυθῆς. sed βεβρύθης probat etiam Gazæ versio; *quæ pondus salsuginis superat.* Rursum vetus ibidem, τὸ μὲ γὸ θ. V.13, inclusus articulus τὸ abest a vet. V.25, vetus compositę, διαδυόν. V.28, Camot. μυχαίνῃ: contra metri legem. exstat autem Homeri locus Il. ν, v.63, vbi vulgatæ edit. habent, ὀρυμένω νέον, μελαίνῃ δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς, l. τῆς τῷ ζεφύρῳ φελικός.

P.170, v.4, congruentius forsan plurale φασιν. V.6, vetus διακλᾶσθαι.

Sequens problema extat etiam ſupra 163,21. V.9,vet. φαινόμενον pro φερόμενον. V.11,βαθεῖ pro vulg. βάθει agnoſcit etiam Gazæ verſio; *in alio.* V.13, Cam. poſita poſt ὠθεῖσθαι diſtinctione, ὑπὸ πλὼ γλῶ coniungit cum ſeq. κεραίνυται. at non item Gaza. V. 15, ὅπη πολίζει pro vulg. ἐμπίπλαται, cũ vet. agnoſcit etiam G. verſio; *ſupernatat.* V.17,vet. μὴ μιγνυμένῳ ὃ, ἐφίσαται: Gaza; *immiſtum q3 reſidet atq3 innatat.* V.18, γῶδες Gaza refert ad τὸ ἁλμυρὸν ὕδωρ: *cum terrena ſit.* V.20, Iſin. εἰ γὸ ὃ, ὀξὺ τῶ κ. forſan ex Gaza, qui locũ ſic vertit; *an alia cauſſa ſit? nam ſi non propterea ita fiet, vel dulci innatare minus incredibile erit.* V.22, idem problema ſupra 163,24. V.27, vet. τερρὰ, vt v.25.

P.171,v.2, Iſin. κωκλυμένων. ſed κωκομένων agnoſcit etiam G. verſio; *cum permulta & varia promiſcue cõquatiantur.* V.4,vet. τὰ μικρά: vt & Gaza; *quod exigua procul exilire non queunt.* Iſ. & Cam. perperam μακρόπαλα. V.12,vet. ſuperlatiue πολυμώπαλοι: itidemque v.16 περμόπαλα. V.23,vet. τὰ ἀιχιλαπῆ, ſine craſi. Seq. v. Iſin. & Cam. βεαχύ. ſed βαρὺ cũ vet. probat etiam Gazæ verſio; *quod ſalſa ſuo pondere in imum potius deferatur.* & confirmat 173,2. V.25,vet. μόιη pro μόιον. V. 27,vet. δῆσιν pro ἄλασιν: vſitatius. Pro ὑφιστάμενον quoque rectius legemus ἐφιστάμενον: vt Gaza; *quod in ſale reſidet.* Supra eadem aliis verbis traduntur 167,23.

P.172,v.2,Iſin. ἐψυγμέη: itidemq; ſeq. v. ψύχται: nihil ad rem. noſtram ſcripturam per η probat etiam Gazæ verſio; *ſaxum in parua minimaque perfractum.* V.16,rectius ὑπὸ γῆ in ſequ. membro. V.18, δῆξορχα pro vulg. ἄξορχον cum vet. agnoſcit etiam Gazæ verſio; *madet enim terra vbertim.* V.21,vetus πλέους ἀεὶ χυμοὶ: & ſequ. v. φαίνονται, plurali fine. V.25, Cam. ante ὁμοίως diſtinguit, nõ poſt. Quæ ſequuntur, de Libya narrantur ſupra 169,11.

P.173,v.2, vetus ἁλυκὸν pro ἁλμυρὸν. V.5, vet. αἰὼν ἰχθέντων οὖν τῶν π. Sequ. v. Gaza legit, ὃ ὑπὸ πᾶν πιεῖ: *ſalſugine totam afficit aquam.* V.8,vet. infin. φρεῶσθαι. Sequens problema tractatum etiam ſupra 166,13. V.17,Cam. πλὼ γλῶ: Iſ. vero etiam ὕλῳ pro ἰλυῶ. ego vet. ſequi malui. Gaza; *tum terram, tum fecem ſecum detrahat.* Sequ. v. idem G. videtur legiſſe λαπαροὶ, dum vertit, *ventre ſalubriter euacuantur.* λαπάζεσθαι ſane, quod ſequitur, idem innuit. V.19, vetus βοχαζόμενον: pro quo ſupra in quinta ſectione paſſim βοχάζοντες vſurpatum, forma actiua: necnon infra, 176,25. Gaza vertit; *qui curriculo eunt.*

P.174,v.3,vet. τὸ ὃ καθαφιόμενον: Gaza; *quod pronoluitur.* V.16, μᾶλλον abeſt a vet. Sequente v. vet. κνίδμαρὴς, fœm. gen. V.27, Gaza, ἰὼν ὑγρὸν π ἐμπέσῃ, *quo fit etiam vt eliquari nequeat res eliquabilis, ſi quid humoris admittatur.*

P.175,v.12, problema hoc confer cum 174,24. V.26, vet. αὐπκφόιπα. ſed αὐπκφόιπα agnoſcit etiam Gazæ verſio; *quæ ſuo naturali impetu obſtant.*

P.176,v.4, Cam. poſt ἐξάπτης diſtinguit, non ante. Gaza; *vi pertenuem cum erumpunt, vt calor, qua vaporem, exilit*

exiliat vehemens. V.14,vet.ſingulariter, ἀφρὸς δέρμα: vt Gaza; *cutis omnium ſummarugatur.* V.25, conferhæc cum 51,28.

P.177,v.2,vet. ὅσῳ pro ὡς ὅτι: vt & Gaza; *quod idem.* V.15,Iſin.& Cam. Ἀγμή: itidemque Gaza; *aquæ Magneſiæ & Artanefluidæ.* ſed verum eſſe nomen Ἀταρτεῖ, perſpicuum eſt ex Herod. 41, & Pauſania 146, 19. Stephano eſt Ἄταρνα, oppidum inter Myſiã & Lydiam, prope Leſbum. V.18,vetus ἐπαύσαντο, plurali fine. V. 27,vetus ὅσῳ γῆς ἠϊόνται, omiſſa prępoſitione verbi.

P.178,v.1,Cam. συσκάζ, more Attico. V.8,Cam. παρέχοισι. V.13, ὥσθ' pro vulg. ὥστε cũ vet. agnoſcit etiam G.verſio, *inxta fluuios.* De βεμώκοις autem,quos Gaza *bomugos*, vetus interpres *bubices* vertit, vide Geſnerũ in Ardea ſtellari minore, & Turnebum Aduerſ. lib.24, cap.40. V.15, ἐκ agnoſcit etiam vetus interpres; *vocesita diſponuntur.* vet. οἱ βόες: alii, ἀβύς, & mox ἀκούσας. ſed verior fortaſſe lectio eſt αἱ ἀκοαί, *auditus, aures.* nec multum abſimiliter Gaza: *fremitu mugitui tauri adeo ſimilis, vt qui vocis audiunt, non ſecus afficiantur quam ſi taurum ſenſerint mugiẽtem.* V.17, ἐλλιμαίζονται pro vulg. ἐλλιμάζουσι agnoſcit etiam Gazę verſio; *aut paludes reſtagnant.* Ibidem mox vet. ἀνερείπτει, quem Atticiſmum ſi malis, mutãdus verborum numerus etiam in præced. & ſeq. cõmate. V.21, ὡσὶν agnoſcit etiam G.verſio; *in amphoram inanem*, alioqui putarit forſan aliquis legendũ σιτόν. V.27, forſan ὅσῳ pro ὅτι: Gaza; *quod pomariorũ cuſtodes emoliri conſueuere.* Præcedente verſu idem pro ὅσῳ τῇ καταδήματος habet *per intercapedinem.*

P.179,v.12, Cam. ὑποφαυσκύσης: cuius lectionis veſtigia ſupra ſunt 67,10, vbi idem problema legitur. V. 17, incluſa γὰρ abeſt a vet. V.25, verſus, quorum hic initium tantum ponitur, integri leguntur infra, 198,14. V.28, vet. εἰς ἀσκόν, ſingulariter.

P.180,v.1,vet. δύοπ pro ὅπ. V.11, Cam. σωάλλει: non abſurde. V.21, vet. neutro gen. εἰς πῦρ: ſubaudito ſcilicet alio ſubſtantiuo. V.27,vet. ἀεὶ ὗς, pro ἀὴρ πς.

P.181,v.14, Gaza pro διφεῖν videtur legiſſe δίφρων, a διφρος. vertit enim; *minor eſt quam qui humefacere valeat.* V.22,vet. τῇ κατεμένῃ, pro ζύτῃ κατ. V.25, idem problema ſupra 179, 12: verbis paulum diuerſis. V.27, Iſ. & Camot. θερμοτάτη: quod minus congruit cum ſeq. ἐγγύτατον. quare vet. ſequi malui.

P.182,v.3, idem problema ſupra, 161,19. V.17,vet. τὸ ὂν πῦρ, ἀὴρ θερμός: & mox omittit incluſum comma ἐς ἀὴρ. V.27,vet. διευεπίζεται.

P.183,v.6, Gaza videtur legiſſe ἐς πρόσω: *proximus hunc aër ſectatur, adductus propulſione primoris.* & mox, ἔξω φερομένης: *foras iam profluente.* Ibidem vetus ἔστω pro εἴη. V.10, Cam. in fine huius ſectionis hæc adnotat: Ἐνταῦθα φασί τινες τὴν ζέφυρον τῶν ἐλλείπειν Ἀετοπέλας ὅτι ἐπὶ τὸ πῦρ, καὶ ὅσα ἐπὶ τὸ φῶς· ἐν ζῶντα δύο κάλλιστα εἶδη τῶν πρόβλημάτων. V.11, incluſa, ex vet. addita, agnoſcit etiam G.verſio; *vtrum quod ventus aduerſus reſtat eodem tempore.* V.15, Cam. poſt ζωὰ ταῦτα diſtin-

guit. Gaza nobiſcum; *quod cum deſuper in aduerſum ſpiret, lineam ſua delatione iſta terram verſus conuexam agit.* V. 22 & 23, Gaza ſic vertit; *quod flatus non ad terram ſubditam aëris amplitudini, finem protrahendi faciat; nec vbi aër cogi in nubes poſſit.* quaſi legerit, πρὸς πλῶ γλῶ εὐρεῖ αἰεὶ ὑποκειμένῳ, εἶτ) πλῶ πλ. τ. φ. Seq. v. vetus πρὸ πλῶ γλῶ. V. 25, vet. ἢ ὅ ποιεῖ, pro ὃ ποιεῖ: vt Gaza quoque; *vel nullatenus, vel minus idipſum facere poſſunt.* V. 27, ſententiam hanc de auſtri ortu, quæ infra quoq; repetitur 193, 15, diſcrepare ab iis quæ Meteor. lib. 2 traduntur, prolixe docet Hieron. Magius Miſcellan. lib. 3, c. 6. V. 28, vet. accuſ. caſu, ὑπὸ ὃ τὸν βορέαν: & mox ἔτι pro ἢ ὅτι.

P. 184, v. 17, Cam. inter ὅτι & ἡ θάλαττα, interiicit ἄπαν: quod nec vetus agnoſcit, nec Gazæ verſio; *vtrũ quia mare vicinum eſt?* V. 21, ἡ θάλαττα habet vetus quoque. ſed legendum videtur ἡ ῥοπαία. Gaza vertit; *an venire inde putandum.* Eſt autem hoc problema in vet. cod. & G. verſione, octauum; & præcedens, ſeptimum. V. 25, vet. præſ. tempore γινομένῳ.

P. 185, v. 1, in vet. poſt ὃ ὁ relictũ eſt vnius paginæ ſpatium, & ſequens folium incipit πρὸς ἀνάπτη. V. 10, vet. πρὸς pro πρεί. V. 19, in vetere poſt ἀρχὴ συστάσεως ponũtur ea problemata quę in vulgatis editionibus quartum & quintum locum obtinent. V. 22, rectius forſan πνεύσῃ, *ſpirabit.*

P. 186, v. 2, vetus ἐλάττων, pro ἧττων. V. 5, negatiuam ὐ ante πέρρω non habet Cam. Itidemque G. vertit; *quod regio inferior orbis, ſole ſcilicet remoto, minus calida eſt.* e qua verſione hoc etiam diſcis, eum ante θερμὸν inſeruiſſe ἧττον. Ibidem vet. habet πρωμέτον pro aduerb. πρωμέως. V. 7, in vet. poſt κωλύσειν adduntur hæc, ὅτι ὅλη πᾶσι μὲ συμαίνῃ πῖς ἄερους διαμένης ἢ ὅτι πέλλοισιν, ὐχ ἥκιστα ὃ ὅτι πάντω, & cetera quæ ſequuntur infra 191, 2. nam vnum in vetere problema fitex his duobus. V. 13, vet. δὴ pro δι. V. 15, de hoc probl. vide & præced. pag. 19. V. 17, vet. ἀθρόως, aduerbialiter, vt infra 190, 3. V. 20, vet. λεπτὴ, actiua forma. Seq. v. lſ. & Cam. ὑγραινόμενον. ſed ὑγραινομένων cum vet. probat etiam G. verſio; *cum igitur concreti humores tabeſcunt, flatus magna ex parte oriuntur.*

P. 187, v. 4, Gaza poſt σπάνια μάλιστα, nouum problema incipit, διὰ τί ὁ ἐκ τῆς θαλ. Sic enim locum vertit; *cur auſter profectus ex mari, cõmodus ſit quorum ſtirpes terra continentur? nam & Thriaſio campo terræ Atticæ auſter de mari occurrit. an quoniam refrigeratus accedit: rubigo autem per humorem calidum alienum, conſiſtere ſolet.* vulgata lectio videtur retineri poſſe, ſi poſt θειασίῳ πεδίῳ tale quid legatur, αἵπερ τῷ ἀπλῶς πᾶς ἐναντίας. Alia de Libe narratio eſt apud Pauſan. 76, 28. V. 11, φορὰ cum vulg. ed. agnoſcit etiam Gaza; *quia cum ſit iam proxime eſt quo defectus exuitet.* V. 24, incluſa ☾ abeſt a vet. Seq. v. idem vet. καλαλείπει pro ὀκλείπει.

P. 188, v. 7, φέρωνται pro vulg. φύωνται repoſitum ex vet. V. 16, lſ. ὑπόβληκέναι, ab ὑπόβολή. V. 21, vet. ἰσχρατὶς, eodem genere. Idem vetus non agnoſcit ſeq. v. incluſam ταῦ. V. 24, diſtin-

14 distinctionem post ἰσημερίαν, agnoscit etiam Gaza; *aequinoctio additus, hiemem imbremq; merito affert.* V. 15, inclusum πνεύσαντα abest a vet.

P. 189, v. 4, ὕδατα ante τὸ ὄρος, addita ex Gaza; *an etiam regio facit, unde spirant, ut sereni illustresq; veniant?* Seq. v. vet. post ἀπ' ἠοῖς ὅτι, sic legit, ὁ ζέφυρος ἐπ' ἀμφοτέρας κεῖται. V. 9, post ἀπὸ μεσημβρίας desiderari videtur ψυχρός. G. cum vulg. ed. vertit; *igitur eurus aer de ortu, calidus; auster, de meridie ferit.* Ibidem vet. superlatiue ψυχρότατον ἂν. Itidemq; v. 18, ψυχρότατοι. V. 22, vet. ὑπὸ καμίνου. sed forsan etiam plurali numero legendum κάφη, vt v. 27, & initio huius sectionis, 183, 11, vbi idem est problema. quanquam in Apollonii etiam paræmiis sing. num. usq; scriptum est. V. 27, idem problema supra 168, 3.

P. 190, v. 6, post ψυχομένων additur supra τῶν ὑγρῶν, 168, 10. V. 9, Cam. ἀπὸ τῶν: minus conuenienter. V. 13, supra, 168, 16, fœm. gen. legitur, ψυχρᾶς οὔσης. sequens membrum totũ abest a vet. V. 15, vet. ὃς ὁ Ὅμηρος transposito verb. ordine. Gaza cum vulg. ed. *qualem.* V. 24, inclusa, ex vet. addita, agnoscit eadem Gazę versio. sed hoc tamen dissimulare nolo, legi eadem infra 197, 25, verbis prope iisdem.

P. 191, v. 2, post δοκεῖ τῇ in vet. sequitur problema quod in vulg. editionibus est ordine XXXIIII, Διὰ τί ὁ ἥλιος πρὸς τὸν δείλην πνεῖ, 191, 21: & seq. pag. repetitur v. 11. Quod vero hic proxime sequitur problema, supra est ordine duodecimum, 186, 4. sed a Gaza hęc repetitio non agnoscitur. sic enim probl. informat; *An omnibus astris tum orientib. tum occidentibus, aer soleat commutari, sed cane præcipue.* quasi legerit, Πότερον ὅτι πᾶσι τοῖς ἄστροις ὅτε ἐπιτέλλουσί τε καὶ δυομένοις, μεταβολὴν ὁ ἀὴρ, οὐχ ἥκιστα ὅτε κύων; V. 4, vet. δῆλον ὅ, pro οὖν. V. 7, vet. singulariter εἰς τὸ ἐναντίον. V. 10, vet. πνεῖν pro πιεῖν: parum apte. Idem mox, ἢ τὰς ἐπιδεξίους ἀνέμους, vt paulo post. V. 17, vet. οὐκ εὐθύς.

P. 192, v. 2, ζωῦται agnoscit etiam G. versio; *ob eam rem.* alioqui malluerit fortasse aliquis ζωϊκά. V. 7 & 8, vet. τὸ ἀναχθὲν ὑγρὸς: Gaza; *redundantis humoris.* Idem vet. sequ. v. habet πλεῖον: qui casus non congruit cum præced. ἐλάττων. V. 12, Cam. pro πῆ habet πότερον: parum congruenter. Gaza videtur legisse τὸ μεσόπτερον, vel τὸ μεσοῦν: *humor enim qui antehac concrescebat, tabescit, cum vis caloris in propinquo est.* ex quibus verbis hoc etiam colligitur, vel *tabescit* in G. versione suppositicium esse, vel pro ἐξάπτει ab eo lectum esse ἐξαπολείπει, vel simile quid. V. 23, vet. φαίνεται συμβαίνειν pro συμβαίνει γίνεσθαι. Idem vet. pro seq. πῆ habet ποῦ, at Cam. πότερον. quarũ lect. neutra huc quadrat. G. vertit; *quippe cum aqua per prona ocius fluat.*

P. 193, v. 8, pro ἀπακτότερον Gellius lib. 2, c. 30, legisse videtur ἀπεραντότερον, dũ vertit, *omne autem quod tranquillum est, atrum esse videtur.* quam versionem secutus est etiam Gaza. Vide supra 166, 3: & 170, 5. V. 12, vetus ἠῶται: & mox διὸ, coniuncte. V. 24, nota hic ἀπόγεια: itidemque mox ἀπόγεως, v. 26: cum supra diphthongus sit ἀπογεία 184, 19; eodemque modo τὰ ἀπόγεια, versu 15.

Pro βοπαῖα quoque rectius ibidem βοπαῖα ſcribunt editiones. Sed neque hoc prætereundum, pro ὀπώρας ἀμάκλασις legendum potius ὀπωρείας αἰάκλασις, vt loco iam citato βοπαῖαν eſſe dicit ἀμασροφὼ ſeu παλίρροιαν ὀπωρείας. itidemque Plin. lib. 2, c. 43, *& alios, quos vocant altanos, e terra conſurgere: qui quidem cum e mari redeunt, tropæi vocantur: ſi pergunt, apogæi.* G. tamen vulg. lectionem ſecutus vertit; *verſarius enim non niſi reflexus abterraneus eſt.* V. 26, pro π ſupra legitur ϗ, 187, 22: & 189, 15. ſed π repetitur etiam pag. ſeq. v. 15. Seq. v. pro ὑπεὶχεν rectius legemus ὑπονεῖν, ex 183, 28: vel ὑπονεῖσθαι, ex 186, 19.

P. 194, v. 6, vet. ὅτι pro διότι. V. 14, vet. λέγεται, paſſiue. V. 28, nota hic diuerſos caſus cum præpoſ. ὅτι, vt ſupra 191, 2, 3.

P. 195, v. 3, ſi contra editionum conſenſum pro ὑπὸ malis ὑπὲ, vt in præced. commate, per me licet. V. 5, incluſa non agnoſcit G. verſio; *ſi vniuerſa irrumpit, calida eſt.* V. 9, ἡμᾶς abeſt a vet. V. 11, Cam. ἔκπωσις: nihil ad rem. tu hæc confer cum 238, 11. V. 15, forſan συμβαίνη, ſubiunctiuo verbi modo. Seq. v. Cam. ὀκείων: at vet. μηδὲν pro μέν. Gaza vertit; *tum aëre priore prolato, ſubinde alius affluat.* V. 21, ὅτι poſt ἀλλὰ καὶ, omittit Cam. editio: minus belle. V. 24, conuenientius forſan φερὰ εἰκὸς γίνεσθαι.

P. 196, v. 2, vet. ὅτι ἐγλυπίρα, & παπελῶς πρὸς τ. facta transpoſitione. V. 7, pro ζωὴν τὴν τάξιν, in G. verſione eſt; *habitu plane huiuſmodi ſunt.* quaſi legerit; ζωὴν ἔχοισι τὴν ἕξιν, vel ἕξουσιν. V. 13, vet. οἱ ἐπίσιοι. V. 20, rectius ὅτι pro ὅπ: vt Gaza; *cum ſol non amplius viget.* V. 23, incluſus articulus τὰ abeſt a vet. V. 28, nota hic indicatiuum πνεῖ cum particula ὅταν.

P. 197, v. 7, incluſus articulus τὴν abeſt a vet. vt mox v. 9. V. 10, ſlin. & Camot. δείλης pro δείλη: ea ſtructuræ forma qua v. 13 ſequitur, δείλης πνὲς ſed noſtra lectio ſimplicior eſt, & mox repetitur v. 15. Sequ. v. Cam. ἀὖ τ', pro αὐτὸν. quæ lectio conſtabit, ſi vel tollas particulam αὖ, vel optatiue legas συμβαίοι. V. 15, vet. ἐν ἡμέρᾳ δείλη. V. 27, vet. μεπάσασις pro μεπάσεις, (vt ſupra 190, 26) omiſſo ὅτι. Seq. v. pro τόπων ſupra eſt τοπῶν, 190, 27.

P. 198, v. 7, incluſa non agnoſcit G. verſio. V. 12, conuenientius, σὺν πολλὰ νέφη, πρὸς δείοισι τ. χ. V. 14, verſus hi apud Theophraſtum in libro De ventis ſic leguntur, circa finem, Μήποτ' ἀπ' ἠπείρου δείους νέφος, αἰὲν (Cam. ὡς) ἔπτὸ πόντου χειμῶνος, ὅτ' ἐς ἠπείροιο μυχαίης. cuius lectionis veſtigia ſunt etiam in ver. cod. V. 20, vet. ἀσθενὴς, communis generis fine.

P. 199, v. 8, vetus σημεῖον, ſingulariter, vt v. 10. V. 11, αἰθρία abeſt a vet. Idem vet. ſequ. v. ſingulariter habet ἐρχαζομένη: quod ferri nequit, niſi dabitur τὴν ἀράχνη. Parum etiam conuenienter in eodem vet. omittitur negatiua μὴ poſt χειμῶν. Gaza vertit; *aptus enim ſuum aranheus tunc exquitur, cum calum ſereum eſt; ſe occulit ſe, impatiens frigoris, cum hiemi vrget.* Idem poſt πλεῖον ὀκπιζοντας ſuiſſe videtur μίσι, σίμια, vel tale quid; dum vertit; *tractus, a ſtata, nimium eruit filum.* Eodem v. 14, vet. pluraliter, πνεύματα γίνεσθαι. V. 16, Gaza

Gaza videtur legisse, ⁊ πλησίον μὲ ὀπτήσαι. sic enim problema vertit; *Cur lucu frigidis aquilo per hiemem vehemens spirat; & vt proxime nubilus, sic transversum liquidus fertur atq; illustris?*

P. 200, v. 13, pro σαυρεσμὸς Gazæ versio habet, *linguam hærere.* V. 15, pro ἄμφω sensus postulat ἀμφοῖν: vt G. quoque vertit; *sed quem ad modum pariter eadem corporis, qua sitis laceſſit, reſiccari vtriq; metuenti & irascenti, possit?* V. 17, ὄπτιοι hic sunt quib. miles ex acie in fugam vertitur. V. 18, vet. ἐπιῤῥοφῶσι: & seq. v. ἠδὴ ἔστι. V. 22, rectius forsan πῆς πλέμοις. V. 25, pro ἀλλομαθίνης Gaza videtur legisse, ἐπιμαθμαπῶσι: *qui etiam sua corpora verberare lata ferula, aut suis manibus assolent, vt vndiq; versum pari calore inferuenant.*

P. 201, v. 1, Gaza videtur legisse, φαίνεται γὰρ ὁμοίως καταψύχει πως: *ibidem enim metu quoq; refrigeratione quadam effici nouimus.* V. 7, idem legisse videtur, καὶ μάλιστα τῶν τοιούτων: *maximeq; id genus hominum.* Ellipsin cōiunctionis ὃ in sequenti commate, agnoscit eiusdem versio; *quam ob causſam, dictum alias est.* V. 18, vet. μᾶλλον pro μάλιστα. V. 22, κάτω abest a vet. cod. Pro seq. ᾧ Cam. habet distinctiuam ἅ. V. 25, vetus σωθεῖ, pro σωθῆ: Gaza; *se confert.* Idem vetus aduerbium μάλιστα in sequ. non post ὑπόμονοι, sed in altero commate post ante χεῖρας.

P. 202, v. 1, vetus εὐκινητότερα. ἥκιστα vero quod sequitur, cum eodem vetere agnoscit etiam G. versio; *minimeq; sanguinolenta.* vulg. ed. habent contrarium, μάλιστα. Seq. v. χολὴ agnoscit etiam G. versio; *bilem deiiciunt.* alioqui putarit aliquis legendum χυλὸν, vt seq. pag. v. 14. Ibidem mox vetus habet συσπᾶν. sed σωστικὴν agnoscit etiam Gaza; *quia calor descendens diffundit & liquefacit.* V. 4, Cam. ῥηγνῦσι, vt alibi sæpe. V. 8, inclusa σῶν, addita ex Gaza; εἰσὶ, ex vetere. V. 13, vet. βοῆς pro φωνῆς. V. 16, vet. διὰ πίων: vt Gaza; *vox autem spiritus sursum versus elatus est, partibus quibusdā velut instrumentis conficiendus absoluendusq;.* V. 18, vetus εὐθὺς pro εὐθύ. V. 24, vet. ὅπ pro ὅτι. quod ferri potest si diuise scribatur.

P. 203, v. 2, vet. Σιμαλικὰ pro compar. Σιμαλικώτερα. V. 4, vet. τοὺς ἔπους. sed τόπους probat etiam G. versio. V. 9, vet. βομβυλίζουσιν, extrito α. V. 11, ὀχέα pro vulg. ὀχεία, repositum ex eodem vet. V. 14, Gaza videtur legisse συκινεῖται: *genituræ mouetur profluuium.* V. 19, inclusus articulus τὴν abest a Cam. ed. V. 21, Cam. μάντι. Sequ. v. legendum videtur, καθάπερ ἂν εἰ ἰχθ. sic certe Gaza; *ergo vt pisces.*

P. 204, v. 8, idem problema repetitur sequ. pag. v. 4. V. 11, vet. μόνως pro μόνου. V. 18, αἰπᾶν agnoscit etiam G. versio; *inuectam cōtumeliam causamve significet.* alioqui existimarit aliquis legendum αἰκίαν. V. 23, & 28, nota hic idem problema diuersis verbis tractari: vt & 201, 17, 26. V. 27, forsan ῥοφῆς ⁊ ψύξεως, vt 205, 2.

P. 205, v. 7, de Philoxeno meminit etiam in Ethic. Nicom. 53, 26: & in Eudem. 119, 17. Quæ vero sequuntur, iisdem verbis differuntur pag. præced. v. 9. V. 14, procul dubio le-

gendum, ἀπὸ δύο μὲ πρ. vt G. vertit; *duobus tantum, quæ modo dixi, voluptatem sibi acquirunt.* Seq. etiam v. sensus tale quid requirit; ὁρῶν μὲ γὰρ, πῶς ὁρᾶν ἢ δεῖται. Gaza vertit; *quod enim videt aut olfacit, tantisper gaudet quoad gustus tactusq; officio fruiscatur.* E qua versione hoc etiã colligere est, eum legisse ὅπ. ἀπολαύῃ, non ὅπ. V. 18, ἡδέα rc ferendum ad remotius ὠιαῦπα. vel legendũ ἡδεῖα, vt cum proximiore ὀδμὴ congruat. V. 20, vet. ἐξηρμένον. Gazæ versio vtrunque expressit; *quod elatius atq; suspensius sit.* Idem seq. sic legisse videtur, ἢ ἡ εὔνοια, ὡς εἰπεῖν, ὠιᾶπν. ὥςπε μᾶλλον τὸ γελοῖον (seu τὸν γέλωπα) κινεῖ. sic enim vertit; *atq; benevolẽtia ferme huiusmodi est. ergo merito tunc ad surridendum mouemur.*

P. 206, v. 6, vet. ἔπ πμ. V. 9, vetus πῶ δὲ: quod non congruit cum præced. πῶ μέν. V. 14, ellipsis est præpos. ὧν, pro ὧν ἕνιοις δίκαιον. Sequens autem ψηφιοῦνται Gaza accipit pro ψηφίζεσθαι εἰώθασι. sic enim problema vertit; *Quam ob rem in foris nonnullis familiæ potius quam testamenti ratione sententiam ferri solitum sit.* V. 20, forsan rectius ἕλθοι, optatiuo verbi modo. Seq. v. δωσόμ. Gaza pro fortuna seu conditione accipit: *eos fortuna ista contentos fore.* V. 23, vetus ὑθεωθῆ: minus conuenienter.

P. 207, v. 1, vet. χρήματα pro ῥήματα. Gaza transposito commatum ordine legit, ἀφεὶς ἄλλα, καὶ τὰ χρήματα. sic enim vertit; *cur non quemadmodum amplificantur iniuriæ in pecuniis, ita ceteris etiam in rebus valeant augeri?* V. 5, post ἢ ὅπ addendus videtur articulus ὁ, vt in sequ. v. Eodem v. 6 nota ἐξαπατᾶται actiue vsurpatum. V. 11, μᾶλλον abest a Cam. ed. Seq. v. vetus βέλτιον pro superl. βέλπν. V. 20, Cam. ὑγείαν, contracte, vt alibi sæpe. V. 21, Gaza legit, πλὼ κρείπ. τὰ εἰσιν τῷ φύσ. reo statius conceditur melior.

P. 208, v. 3, Cam. ἢ π. cuius lectionis vestigia sunt etiam in Gazæ versione: *testes q; adhibere debet, aut aliquid facere aliud vnde sibi præsidium eruere possit.* quasi legerit, ἢ ἄλλου τινὸς ἔχεσθαι ὅθεν μελλ ὠφελήσῶαι. Ibidem mox vetus præsenti temp. πμαπτεσθαι. V. 24, vet. κεκριμένον pro κεκριμένον: parum apte.

P. 209, v. 12, Cam. ὡς τὸ πλὴ, omissa ὀθλ. Sequ. Gaza sic vertit; *quamobrem cum sententiæ accusatorem iniuste agere, pariter & reum deliquisse affirment, improbus q; habitus sit qui iniuste accusat, victoriam lex iure optimo reo impertit.* quasi legerit, πῶ διώκοντα ἀδίκως ἑλεῖν, & τ φεύγοντα ἀδικεῖν. V. 17, Cam. ὑπολαμβάνομεν, indicatiuo verbi modo. V. 22, luxata est structuræ ratio. Gaza vertit; *aut prout aliter fors tulerit, delinquit.* Sententiæ nil decedet, si legamus, ὅ ἢ, ὅπως ἔτυχεν, ἀδικεῖ: expunctis reliquis. V. 25, inclusa ye abest a vet.

P. 210, v. 4, particulam αὖ Camot. ponit ante κρίνοιπ. V. 17, ante αἱρεῖσθαι desideratur negatiua ὐκ. Gaza vertit; *& cui minus credat, cauere.* Sequ. v. redundat prior ὅπ. nam & sententia & structura plena est si legas, ὀθεία κωλύσει εἰσιέναι.

P. 211, v. 12, si pro ὠιὰς malis π, non multum refragabor. Gaza vertit; *ex domo priuata rem suam amiserit.* V. 14, vet. πῶ ὃ ἢ πε ὠπ χώρεις ἰφ. quæ lectio

lectio tolerabilior esset, si pro ἢ πι reponeretur καὶ ἡ. V.18, Camot. πλειὰ ἀφαιρεσιμα γινομ. V.27, vetus κλοτὶς: qui casus non congruit cum sequente ὕδρ.

P.212, v.6, de hoc probl. vide Angeli Politiani Miscell. cap. 90. V.20, vetus ἢ ἠραϊκῶν. Sequens ὑσέρων, pro vulg. ὕστερον repositum ex eodem vet. V.23, vet. γίνεται ἰσόημα τα: more Attico. V.28, Cam. πιεῖ pro infin. πιεῖν: non male.

P.213, versu 12, κεκινημένος agnoscit etiam Gazæ versio; *mente commotus.* Homeri autem locus qui sequente versu citatur, sic legitur in vulgatis editionibus, Odyss. 7, v. 122, Φὴ δ' ἄκμυ τάφῳ βεβαρηότα με φρένας οἴνῳ. pro βεβαρημένος sane scribendum vel βεβαρμένος, a βαρύω: vel βεβαρημένος, a βαρέω, quod verbum tum alibi vsurpatur, tum infra 261, 24: & 340, 20. V.15, vet. ὅτι γὰρ αὖ ἄποσιωπ.

P.214, v.10, congruentius γίνεται, indicatiue. V.13, Camot. οἷος. sed ὡς probat etiam Gazæ versio; *vinum auri coloris talem hominem reddit, qualis melancholicus flatulentus est.* V.16, Camot. diuise, δι' ὅπ: & mox νετὰ πάσης. V.19, vetus θερμῶ δὲ καὶ ὑ. V.25, nota hic mentionem tractatus de igni: quem XXVI loco in hisectionibus ab eruditis desiderari, supra ex Camotio adnotaui, ad 183, 10. In iis quæ Theophrasto πεῖ πνεύ adscribuntur, leguntur quæ non male huc quadrant, in libri fere medio. Eadem de re supra etiam aliquid est, pag. 3, versu 2: & De part. animalium 22, 24. V.26, rectius, ἀπολλωνίης οὔσης. Ibidem mox Camotius post ὅταν μὲ, addit οὖν, parum necessariam.

Pag. 215, v.3, conuenientius πιεῖ διάφορον. vel initio periodi legendum ὅτι μὲ οὖν πλοιὸ: vt in fine huius problematis, 217, 19. V.7, εὐφυεῖς agnoscit etiam Gazæ versio; *ingeniosi.* V.11, pro vulgato βάκχιδες, siue βακχίδες, (quod Gazæ etiam versio agnoscit; *ex quo sibyllæ efficiuntur & bacchæ*) ex vet. repositum βάκιδες: qua de re monuit etiam Petrus Victorius Var. lectionum libro XXVI, cap. XVI. Sequ. v. vetus habet Μαλακὸς. sed Μαρακὸς agnoscit etiam Gazæ versio; *Maracus ciuis Syracusanus.* V.13, idem Gaza vertit; *at quibus nimius ille calor remissus ad mediocritatem sit.* quasi legerit, ὅσοις δ' αὖ ἐπιεικὴ ἡ ἄγαν θερμότης πρὸς τὸ μέσον. V.26, vet. ὁ ἀυτὸ. Gaza vertit; *ad mediocritatem reducet, temperabit, intrepidumq; hominem perinde seruabit.* V.28, vet. ἐφ' οὗ δ'.

P.216, v.1, Gaza, τὰ πάλαι λεχθέντα: *tam isti quam illi superius explicati affectus.* V.9, ἀμβλυῶσιν agnoscit idem Gaza; *si parum suæ valitudini consulunt.* alioqui existimarit aliquis passiue legendum ἀμβληθῶσι. Sequente certe versu malim ὀπισθοπαίγμ: Gaza; *in morbum comitialem incidunt.* V. 11 & 12 Isingrin. παρρηλίαι: quod qua ratione possit excusari, equidem non video.

P.217, v.6, Camot. αἰπὸν, barytonos. V.17, Isingr. ἠθοποιοὶ τῇ), vt v.15. V.21, vetus εὔκρατον, pro αἰώμαλον. itidemque Gaza; *vt portio quoq; aliqua temperata illius inæquabilis ordinis habeatur.*

P.218,v.2, idem problema ſupra, 55,12. V.6, rectius ἤδεται ὅτι ἐπὶ δέ, vt ſupra 55,15. V.17, vet. πῶς ἐφ' ἡμῖν. V.22, Iſin. & Cam. ἀποτελεῖται βέλτιστα. noſtrum μάλιστα repoſitum ex vet. V.25, poſt τῆς χάριτος ſubaudiendum ex præcedentibus ὀργανικῶν ὕστερα: vt declarat etiam G. verſio; *quoniam inſtrumenta etiam mentis poſteriora ſunt quam manuum inſtrumenta.* V.27, rectius fortaſſe, αὐτὴ πῶς ὅπως.

P.219,v.5, rectius forſan μηδὲν πως ὅπως. attamen & Gaza; *quia rem fere nullam tenemus.* V.14, vetus ἐκ τῶν γωνίας: itemq; Gaza; *triangulum duobus rectis pares angulos internos habere.* Seq v. Cam. ἰδία. ſed ἡδεῖα probat etiam Gazæ verſio; *æquo modo iocunda.* V.18, negatiuam μὴ, quam Camot. prætermiſit, agnoſcit idem Gaza; *non quum his ipſis contraria expectamus.* V.19 & 20, Gaza ſic vertit; *quæ autem natura lege incommutabili ita eſſe voluerat, hæc ſuæ tãtummodo rationis cõtemplatu nos alliciunt & oblectant.* quaſi legerit, ὅτι ἢ πῖς κατὰ φύσιν ὡς κατ' ἀνάγκην γινομένοις, ἢ θεωρίαν μόνον ὡς ἔχει, ἡδονὴν ἡμῖν ἐμποιεῖ.

P.220,v.1, δὴ pro vulg. δ', cum vet. cod. agnoſcit etiam G. verſio, *igitur.* V.7, pro ὅτε ſi ἁδὲ malis, vt in præced. commate, facile patiar. Seq. v. Gaza plenius, ἢ αὐτὴ τὸ ἐναντίων ὅπως ἡμῖν: *quandoquidem eadem eſt ſcientia contrariorum.* Idem G. v.9, legit, ἀλλ' ἔστιν ἄλλη τέχνη ἢ οὐ ζητεῖται ποιήσουσα: *nec vero vlla ars alia eſt, quæ ex hoc quidquam faciat, niſi veluti ex parte.* Idem, dum ſequ. v. vertit, *ex proſciſſo*, videtur legiſſe οὐ προσχίσματος. quæ diuerſitas adnotata eſt etiam in Rhetoricis, ad 92,4. V.12, vet. ὁ μὲ φιλόσοφος, ὡς ἐπὶ τὸ εἰδὴ πῶς προσλαμβάνει· ἰδίᾳ, ὡς ἐπὶ τέχ. Cam. editio hic manca eſt. Supra idem problema tractatum aliis verbis, 131,2. V.20, vet. φρόνησις ἔθηκεν: vt & Gaza; *ſapientia nullum quidquam ſtatuerit.* V.23, forſan, ἐπὶ αὐτῆς, ſ. τῆ Φρόνησις. Gaza αὐτῆς, *arbitrio ſuo ne ſibi carerent.* V.24, malim cum articulo, ἔπ ὃ ὁ ἐξ ἀρχ.

P.221,v.7, Cam. ὡσεὶς, pro ὡς: minus belle. Gaza nobiſcum; *appetitum in vnum tantummodo proſiunt.* V.9, poſt ἡδὺ ſequitur in Gazæ verſione nouũ problema, hoc ſcilicet; *Quam ob cauſſam qui grauiter & ſuauiſſime dormiunt, nihil ſomniant?* vt tale quid deſit; Διὰ τί οἱ βαθέως καὶ ἡδέως κοιμώμενοι, ἥδ' ἐν ὀνείρατα ζῶσιν; ἢ ὅτι πάθος. Proſequẽte ὁ legendum videtur ᾗ, vel ᾗ ὃ, aut tale quid. Gaza vertit; *quæ quidem requie, vel ipſa ſciendi ratio conſtare videtur; quippe quæ animum ſtat.* V.22, incluſa, ἔστι τὰ, abſunt a C. ed. V.24, ſſ. & Cam. ἡδὲ ἔστι τὰ, noſtrã lectionem, ex vet. deſumpſi, agnoſcit etiam Gaza; *vt qui in re plurimo eſt, nec pauliſper quieſcit, hic intelligere nequeat.* V.28, πρέσεσιν pro vulg. πρέσεσιν repoſui ex eodem Gaza; *in ſomnis quos cibo ingeſtos somnos agimus.*

P.222,v.1, Cam. pluraliter, ὁρᾶν, vt v.6. V.4, congruit cum his lud Auſoniani Catonis; *nam mens humana quod optat, Cum vigilat ſperans per ſomnum cernit idipſum.* V. 16, in vet. hic titulus præſcriptus eſt, Τῶ αὐτῶ ὅτα περὶ ὀφθαλμοὺς, περὶ ὦτα, περὶ κόλων, περὶ ἀφίων, περὶ μυκτῆρα, περὶ τὸ στόμα· ὅτα περὶ χρόας. V.20, vet. ſin-

gula-

gulariter, τὴν ἧς ὑχῆ. V. 22, articulus τῆς, ex vet. additus, legitur etiam infra, 233, 28, vbi hoc problema repetitur: necnon apud Caſſium, problemate 45. atque ita vertit etiam Gaza; *plus caloris quam nares contineant.* V. 25, μᾶλλον pro vulg. μᾶλλον, cum vet. cod. agnoſcit etiam Gaza; *ergo duorũ vnius motus non eſt.* V. 28, vetus ὁ τῷ ἀδίῳ: parũ ad rem. vulg. lectionem agnoſcit etiam Gaza; *oculi refrigerantur eorum quos puduit.*

P. 223, v. 2, Cam. καταψυξίς τῆς ὄδιν ὁ ὠφθαλμὸς διάσταται ἢ εἰς ὠμωσαντ. V. 11, C. τὴν μαίνῃ pro νυμαίνῃ: itidemque mox v. 15. noſtrum νυμαίνῃ confirmat hoc Xenoph. τὰ νυμαίνοντα χαλέπας. ſed vſitatior eſt paſſiua verbi forma, vt cũ alibi, tum 226, 26. V. 14, Cam. κάκσι, more Attico, vt alibi ſæpe. V. 24, commation iſtud, καὶ εἰς τὸ ὦω, abeſt a vet. codice; at non a G. verſione. V. 26, vet. ὅτα ἢ ἁπάρα ἄκρα κινεμένα: ſenſu parum apto vulg. lectionem agnoſcit etiam Gaza; *vbi autẽ ita eſt, quotiens alterum extremũ mouetur, reliquum conſequatur eodem neceſſe ſit.* V. 27, vetus contracte, ὁπὶ ὠπὶ.

P. 224, v. 16, vetus ὠπὶ, ſine ν. V. 18, Cam. mutato verb. ord. καὶ μὴ δι. Seq. v. incluſa τὸ ἐν, abſunt a Cam. ed. V. 21, vet. δίᾳ ὠπὶ, pro δίᾳ ταῦτα. Seq. v. pro δίαφορὶ ſtructura & ſenſus poſtulat δίαφραφῶσι, vel δίαφροφὴ γίνηται. vel potius clauſa poſt ὦσι periodo, ſic continuandum eſt; καὶ δίαφροφὴ διαὐτῶ ἐν τ. Gaza ſic vertit locum; *niſi duplex conſpectus ſit, peruertaturque ratio videndi. ita fit vt ſtrabonibus res eadem geminari videatur.*

P. 225, v. 7, Gaza videtur legiſſe τὸ ὑποδάκνον, ſeu τὰ ὑποδάκνοντα: *proſunt quæ mordent & lacrymam euocant, vt cepæ.* V. 10, διϛαμένοις, ſeu διϛαμένοις τῆς ὄμμασι, agnoſcit idem Gaza; *cur diſtracta conſpectuum ſocietate, res vna geminari videatur?* V. 23, G. poſtremum problematis cõma negatiue legit, οὐκ εἰς τὸ παχύ: *dextrarum autem partium differentia, in efficiendo, non patiendo ſita eſt.* V. 25, pro σκληρότης omnino legendum ξηρότης: vt Gaza quoq; vertit; *ſiccitas autem totam cutem indurat.* Seq. item verſu poſt σκληρόδερμα ſubaudiẽdum eſſe τὰ ὄμματα, docet eiuſdem G. verſio; *oculi namq; ſenũ tunica dura ſimulque rugoſa teguntur.* Eadem tractantur etiam De gener. animal. 306, 8. Sequens autem probl. legitur etiam præced. pag. v. 26.

P. 226, v. 1 & 6, nota etymologiam vocis μύωψ. nam μύωψ, ὡσδὲ τὸ μύειν τοὺς ὤπας, dicitur ὁ ὠθῶν τῷ καθορᾶν εἰς ὅτω μικρὸν στενάζων τὰ βλέφαρα, ὡς τὸ μύειν τὰ ὄμματα, qui in contuendo palpebras in tam anguſtum ſpatium cõtrahit, vt oculos fere claudat. V. 14, vet. ἐὰν μὴ ἄμμα ἢ ὦω. V. 15, incluſa δίᾳ abeſt a Cam. ed. V. 17, pro ἐξθμάζει legitur ſupra ἐπαλλάξει 225, 13: in Metaphyſ. ὑπεθμάζει, 66, 19. Eadem de re problema eſt infra, 241, 11. V. 19, Cam. γίνεται καὶ δίᾳ τῶ. & mox vetus δι ἄνθρ pro διὸ ἄνθρ. V. 28, vet. ὑδὲ pro οὐδέν.

P. 227, v. 5, vetus in contracte χλοεᾷ. V. 13, φαίνεται abeſt a Cam. ed. V. 17, vet. ὁρᾶ ὁτᾶν, ſubſtantiue. Idem vet. ſeq. v. τὶ ἔξω. ſed ἔσω videtur agnoſcere Gazæ quoq; verſio, pleniorem hic lectionem ſecuta; *itaq; quod his mordaciſſimum eſt, ceteris corporis*

partibus obuium, ſubire denſiora non poteſt; ſed perreptat & decidit. V.24, nota hic ἄρτια, vt De part.anim.52,28, πλατύρυγα: cum in his & ſimilibus ρ geminari ſoleat. Nota etiam v. 26 ἀφίωμεν pro ἀφιῶμεν. V.28, πᾶσα abeſt a vet.

P.228,v.8,Cam. παίτων pro παίπα: parum congruenter. V.14,Cam. pro ὅπ & μὴ habet αὐτὸ & δή: & vetus paulo poſt ἔψαυσαι pro ὄψιαχ. G. nobiſcum; *ſenex enim quia videre non poteſt vbi minus radii coeunt, rem videdam eo abducit, vbi viſurus maxime eſt.* V.22,C. μόνες, ſ. ὁ ἄνθρωπος, vt ſeq. v. οἱ ἄνθρωποι, μόνοι. noſtrũ μόνον reſpicit neutrum, πᾶν ζῴων. V.24, vet. διὰ τί τῷ ἀνθρώπῳ μόνῳ τῶν ζῴων τὰ ὄμματα διαφρέφεται; vt & Gaza; *cur vni animantium homini tranſuerti deprauariq; per limitatem oculi poſſint?* Sequ.v. Cam. ἄδηλον. ſed εὔδηλον agnoſcit idem Gaza; *perſpicii id circo meda in eo maxime poſſit.* Vide etiam quę ſuper hoc problemate adnotauit Hier. Mercurialis Var. lect. lib. 4, c. 9.

P.229,v.7,Cam. ὑπομαίνει: quæ diuerſitas notata etiam ſupra, ad 223,11. V.9,11. pluraliter, διαφοραὶ ἔχει: καὶ vero abeſt a Cam. editione: non male. vt ſenſus ſit, χεὶρ μὲν ἐπιεῖ, ἡ ἀριστερὰ, διαφορὰν ἔχει πρὸς τὰ δεξιά. quo modo Gaza; *Cur manus dextra, & pes dexter, a ſiniſtris differunt?* V.24, Cam. πυεῖ ἐρυθρά: vt etiam Gaza; *rubicũdas reddit.* V.26, vet. κιὀμενον pro πληρόμενον.

P.230,v.6, articulus ὁ ante ἱδρὼς, rectius expungetur: vt Gaza quoque vertit; *an quia putri ſudore cõtrahuntur?* V.9, congruentius δὴ quam δέ. Pro ſeq. vero, ὥσπερ, Cam. habet, καὶ ὁ πόνος πόρρω. V.16, ὃ abeſt a Cam. ed. Sequens καταφέρεις agnoſcit etiam G. verſio; *plerig; vero lebete demiſſos ſpirandi viam vrinatorib. molunt.* alioqui maluerit forſan aliquis καταφέρεις. Idem G. ſeq. v. plenior eſt. ſecutus vertit; *quippe qui erectum pe vim demittatur, vt vndiq; equali tu deſcendat. nam ſi quantumlibet clinauit, humore protinus interrupente, impleatur neceſſe eſt.* V.27, concluſa abſunt a Cam. ed.

P.231,v.8, vet. ἢ διὰ τὸ μᾶλλον ἐλάττονι ὀκρύειν. Gaza nobiſcum; *minorem ſtrepitus amplior pellit & eruit.* Idem vet. ſeq. v. ἀνεστρέφετο. rurſum v. 10, τὸ ὑπὸ τῆς ὑγρᾶς. V.11, vet. δὴ pro δέ. Gaza pleniorem lectionem ſecutus, ita vertit locum; *cum ergo ſanguis efferri ſurſum calidus videtur, aures maxime, partemq; mammam adit, itaq; rubore inibi affici.* V.26, vet. δι' οὗ ἀκούει.

P.232,v.1, vet. transpoſito verb. ord. πρὸς δὲ μιπτόμενον πτ. V.3, ἐνεὸς abeſt a Cam. ed. V.16, pro ὠθεῖ, quæ ab eadem editione abſunt, Gaza videtur legiſſe ὑπ: *inferior locus, cum ſingultus eſt.* V.17, rectius κρεμαμένη Gaza; *ſingultus leuior.* pag. ſeq. v. 20 habet παὶ ἀσθενεῖς λύγας: vbi idem prob. repetitur. V.19, Cam. οἰκείας parum apte. V.24, pro relatiuo ἥ, quod agnoſcit etiam Gaza, Cam. habet ſine iunctiuam ἤ. tractatum idem prob. ſupra 222,18. Sequens vero tractatus infra etiam Caſſius, 345,6.

P.233,v.7, Iſin. & Cam. ἰσχνὰς λύγας: ea fortaſſe ratione qua Thuc. lib. 2 dixit μᾶλλον βηχὸς ἰσχυρᾶς. ſed frm. gen. repetitur mox v. 12. Eadem ob-

НБ ОНУ ім. І.І. Мечникова

uerſitas infra, 261, 22. V. 9, incluſa abſunt a vet. Sequ. v. malim ἀπορυγεῖν. V. 13, mendoſum καπεχηται in Cam. editione, duplicem lectionem indicat, καπίχηται, & καπάχηται. V. 18, incluſa @ abeſt ab Iſ. ed. V. 24, pro ἀάπτωτα ſupra dicit ἀάπτωτον, 222, 18.

P. 234, v. 4, vet. θιόπαζον: ſubſtantiue. V. 8, vet. μὴ διαχωρήσαντων δ', κ. V. 13, nota ἀσώτους pro ἀσώτους. V. 22, pro παρῆκαν ſupra legitur παρῆσαν, 76, 13: ſed ſuſpecta vtrobique exemplarium fide. V. 25, ſi μόσης ἡμέρας malis, vt præcedit μόσαν νυκτῶν, equidem non refragabor.

P. 235, v. 7, rectius fortaſſe ἀπευναίη: tempore aoriſto. V. 17, vetus ἡμᾶς pro ἡμᾶς κοιμᾶσθαι. V. 20, pro ἄπαστα Gaza legiſſe videtur ὄπτιαν: *ſemper vigilantibus accidat.* V. 27, pro ἐξαιμῶν procul dubio legendum ἐξαεμῶν: pro quo pag. præced. v. 20 dicit πνευματωμένη. ſic certe & Gaza vertit; *quo in æra extenuato ſternutamentum exultat.*

P. 236, v. 5, περιλικώτερος legendum eſſe pro vulg. περιελικώτερος, docet etiam Gazę verſio; *retinere enim potius quam emittere poteſt.* V. 15, idem probl. ſupra, 65, 8. Sequens etiam problema tractatum ſupra, 232, 7: & 234. V. 21, Cam. εἰσὶ pro ὄσιν: minus vſitate.

P. 237, v. 9, idem probl. ſupra, 84, 13. V. 19, vet. eodem genere, ἡ ὀδὲξ, ὀσμή. V. 21, idem vet. pluraliter αἱ γλῶτται. V. 24, οὖ aduerbialiter accipiendum. Gaza vertit; *vnde febrium principium ducitur.* quaſi legerit, ὅθεν ἀρχὴ τῶν πυρετῶν. V. 26, vet. pluraliter βάπτονται. Sequens τὸ abeſt ab Iſ. ed. V. 28, Iſin. pro ἴουλος habet ἄρπες: Cam. ὄυλος. noſtrum ἴουλος, ex Caſſio petitum, agnoſcit etiam Gazæ verſio; *panus incoctus.*

P. 238, v. 1, διαφοραὶ agnoſcit etiam Gazę verſio; *corruptiones iſtæc ſunt.* at vet. habet διαφοραί. V. 9, vet. περιαγάγῃ. Iſ. totam hanc periodum infra ponit, poſt διὰ ὀλιγότητα, v. 13. mihi Cam. & Gaz. ſequi libuit. V. 12, Iſ. & Cam. maſc. gen. τὸ θύραθεν. noſtrũ τὸ petitum ex vet. V. 14, haud ſcio an legendum φισασμὸς (vt 101, 7) & mox nom. caſu τὸ διαφέρον, vel τὸ διαπνεῖν. Gaza vertit; *eſt enim efflatio, ſpiritus ſtrictim profuſus.* V. 20, nota hic σῖτα, & paulo poſt, v. 24, σιτία. V. 21, & 25, ζωμὸν pro vulg. ζωμὸν ex vet. repoſitum, probat etiam Gazæ verſio; *grãdiorem bucellam:* & confirmat Alexander infra, 262, 9, 12. V. 25, vet. ἡ ἀδαπνεομένη: parum apte. Sequens probl. tractatum etiam ſupra, 84, 14.

P. 239, v. 7, vet. περιοἰκεῖν. V. 14, vet. πνεύματος pro σώματος: & mox βοήσαντες pro βοηθήσαντες. quorum poſterius probat G. verſio; *atq; vbi poſthac ſpirandi meatus patefecimus, vocemque reddidimus, ignis iterum oritur.* V. 18, vet. περιέχοντες. Seq. v. pro αὐτῆς an legendũ ſit αὐτῆς, vel aliud quidpiam, videant doctiores. Gaza plenius vertit; *& vero cum ambulamus, ingreſſui noſtro attendimus, ſcilicet ex ordine gubernãdi atq; regendi, quem vis noſtra intelligendi percõmode inſtruit.*

P. 240, v. 1, C. ἢ μᾶλλον ἢ μόνον ἐπ' ἀμφω ὄσιν, ἢ αὐτῆς: minus belle. Ibidem mox vet. περιαιλίζας, & καταδρίζοντας: nihil ad rem. V. 13, vſitatius ἀκουσμένη, per ου, vt ſupra, 62, 8, vbi idẽ probl. tractatur.

V. 17, συαπῶσι ferri poteſt, ſi ὑπὸ accipiamus pro *præ*. De ſeq. probl. vide etiam lib. 3 De part. animal. 75, 4. V. 24, vetus τὰ ῥηγαλιζόμενα. V. 28, κινήσῃ agnoſcit etiam G. verſio; *moueat*, alioqui maluerit forſan aliquis κνήσῃ. itidemque ſeq. pag. v. 1.

P. 241, v. 1, incluſa abſunt a Cam. ed. V. 3, vet. ὑγειάνεται, ſingulari forma. V. 5, οὖν abeſt a Cam. ed. V. 7, Cam. δῃλύσομεν: quod non congruit cum ſequ. ἐξιώσαμεν. V. 12, Gaza locum ſatis perplexum vertit aliquanto clarius; *nunquam enim fieri poteſt vt lateribus digitorum exterioribus vtrisq; idem complectamur & agitemus, dum manus ordinem ſuum obtinet naturalem*. V. 18, ἀδρακίπαλον pro vulg. εὐδρακίπαλον, cum vet. agnoſcit etiam Gaza; *carnis omnino expers*. itidemq; ſupra eſt, 20, 7; vbi idem problema tractatur. V. 26 & 27, ἴοιφοι pro vulg. ὄγφοι probat eadem G. verſio; *tubercula*; & cõfirmat apud Caſſium infra problema XXXIII. V. 28, Cam. pro ἀπηλὲς habet ἀχ ἄπηλον. Gaza nobiſcum; *abſceſſus cuiuſdam incocti humoris eſt*.

P. 242, v. 5, ſi ἐλάττων malis, non reclamabo. a vet. abeſt hæc tota ſolutio. nam poſt ἐαὶ μὴ ἰδίᾳ, in eo ſequitur ſequentis problematis ſolutio, ἢ διότι ἐλαφ. πόρ. V. 14, tollenda videtur αὖ: vel ea retenta legendum ῥᾴοτερ. V. 19, nota ὀξυωπέα pro ὀγκηρωπέα. V. 21, βοφὴ abeſt a vet. V. 28, vet. δεκλυκωπέα, fœm. fine. ſimiliter etiam in præced. Gaza legit, εὐπιεστέραν ἢ καὶ ἀραιοτέραν ὁμαλιστέα γιγνόμενον: vt verſio declarat; *quod ſi caro ſpiratior, laxior, atq; æquabilior ſit, molem capiat ampliorem conſentaneum eſt nam & alimenti capacior, & excrementorum ſecernentior redditur*.

P. 243, v. 2, Cam. ὑγείαν, contracte. Totus hic locus iiſdem prope verbis tractatus etiam ſupra, 15, 15: ideoq; a Gaza hîc prætermiſſus eſt. V. 15 ἢ abeſt a Cam. ed. Seq. v. vet. ἥλιος φῶς rectius ſupra ἀφαιρεῖ, 16, 2. V. 20, hoc quoq; problema ſupra inuenies 68, 1. V. 23, articulus τῶ abeſt a Camot. editione.

P. 244, v. 1, pro κλυδᾶνται legendum videtur φλυδᾶνται: quo modo Galeni lexicon ex Hippocr. affert φλυδᾶ pro μυδᾶ: & φλυδαρὸν pro ὑγρόν. Seq. v. vet. περιχαλάσης. V. 18, αὐχμώδης agnoſcit etiam G. verſio; *ſqualidum*. ſed haud ſcio an verius ἀτμώδης. V. 20, vet. τὸ δ' ὀπὸς, ſingulariter. V. 22, Camot. πυρῶται: itidemq; ſeq. v. πυρώσεις: minus apte. V. 25, incluſa abſunt a Cam. ed.

P. 245, v. 4, rectius ἔπι, vt in ſequ. membro. V. 7, εὔχους pro vulg. ἴπιος, agnoſcit etiam G. verſio; & probat præced. pag. v. 25, ἢ εὐτονία εὔχρωμίη. V. 10, nota hic & in ſeq. incontracta, εὔχροοι & ἄχροοι: quum v. 7 vtrinque contractum εὔχρους, itidemque ἄχρουν v. 1. V. 11, Cam. ἐκκαίπερ, more Attico. Sic vetus quoq; v. 20 habet ὁπόκαί: eodemque modo in ſeq. V. 22, vet. φοίβας. ſed procul dubio verior lectio eſt φῶβας: quod vocabulum Doricæ gentis proprium eſſe adnotat apud Hippocratem Erotianus. ſed vtitur eo præter Hippocratem etiã Hipponax & Ariſtophanes, pro rubicũdis nauis ex aſſidua ad focum ſeſſitatione inuſtis in tibiis & pedibus.

bus. V.23,incluſa abſunt a Cam.ed. V.26, Iſin.& Cam. ἀσβόλῃ, vt Alexander infra, 328,26. noſtra lectio petita ex vetere.

P.246,v.4,Cam. καί. V.8,vet. οἱ ὀρισθέντες. Sequens vero problema tractatum etiam ſupra,160,2: vbi itidem σπόνων legitur, cum verius eſſe videatur σίτων.

P.247,v.10,vet. οἷά περ εἰσὶ, pro καθάπερ: cum ſtructurę lex poſtulet, καθάπερ τοῖς ὀρθογωνοδέρμοις λεγομένοις. V.16, vet. ἐκκωπῶ. V.18,vet. ζώων τῶν ἀδιαιμώντων, vt v.13. Rurſum vet.ibidem, ὁμοίως δὲ καὶ τὸ τῶν ἐλάφων. V.22,Neob. & C. εἰδωλα: & mox vetus præſ.tempore λυμαίνεσθαι. Rurſum N.& C.ibidem, ἀκαθαίρῃς ἢ καθῶ κλ. ego vetus ſequi malui.

P.248,v.3,vetus ὅσα τοίνυν πιαῖνα. V.6,N.& C. μεμηνύεται τὰ ἐν ἡμῖν. accuſ.caſu. Sequ.v.vet. χεῖρας pro χόας. V.10,Cam. ἀποσήσαι. Sequ.v.vetus alio verb.ord. πάλιν τὰς τῶν ὑδρογειῶν αἰτίας. Idem rurſum ſeq.v. ὁ δὲ γε ἰδιώτης, πᾶν. V.15,idem vetus βύζοντος, per υ. Ibidem N.& C. ῥιπιζόμενα: quod rarum eſſe puto. V.18,vetus ἔστι pro ἔπι. V. 20, ἢ λίθος abeſt a vet. Sequ.v.Cam. κωφίσια, per ι in ſecunda ſyllaba, vt apud Heſych. quoque legitur. noſtræ ſcripturæ per ι patrocinantur Ariſtoph. & Suidæ codices. Rurſus ibidem vet. σωτηριαπᾶσαν. V.22,vet μόνον pro μόνος. Idem vet. ſeq.v. παντοχόθεν. V.25,vetus ψαρὶς: & mox, μᾶλλον ξανθὸν χολώδη. Idem ſeq.v. κολόκυνθα: minus vere.

P.249,v.1,vet. ἐπίχοιπαν pro στιγνότητα. itidemque mox ἐπιχόντων pro στελλόντων. V.5,ex eodem vet.repoſitum πεφυκαβαλοίμην pro vulg. πεφυκαπαβαλοίμην. Idem ſequ.v. ἐπὶ pro ἄ: & mox ὑπόῤῥηπα pro ἄῤῥηπα. Idē rurſum v.7, τὸ δὲ ὑποδιδόμενον ἴδιον ἑκάστου, ὑπαρχὰ ὑπόῤῥηξιν. V.9,vet. πεφθείσεσιν. Ibidem mox Cam. εὐφυρωτάτας: at vet. ἀσυμφόρως πάνυ. Seq.v. θερμότητα pro vulg. θερμόταλα, cum vet.agnoſcit etiam Gazæ verſio; *quoniam habitu ſunt calidiore.* V.11,vetus ἰδοὺ γὰρ, pro ὅτω τρό. V. 13, δὴ pro vulg. ἢ repoſita ex vet. V. 15, vet. ἤδη ἐν δυνάμει καθαρικόν. V.21, vet. καὶ μὴ ἀμφίβολα πρὸς γνῶσιν, ἀλλ' ὅσα εἴά τι δεῖ πρὸς λύσιν ὑπάπτεσθαι. τῶν γὰρ λεγομένων ἃ μὴ ψευδῆ, πᾶσίν δεῖ γνώσεμα· τῶν δὲ πλὴν ἀληθειαν προσδεομένων. V.28, Cam. διπλασίᾳ: nihil ad rem. δίκην ἀσκὸς autem vox tum alibi paſſim ab hoc auctore vſurpatur, tum infra in fine problem. CIX.

P.250,v.3 & 4, vetus ἔλαττον φημί. Sequ.v. N.& C. ἢ ὑσιώδεις. V.6,vetus ἐπόμενος pro χρησάμενος. V.7, τῆς αἰτίας abeſt a Cam.ed. Ibidem vetus ἐπεὶ, omiſſa δή. Seq.v.idem vet. ἀλλὰ δεῖ ἐν τ. V.9,vet. ἀρξόμεθα τῆς λύσιος, *ſolutionem incipiamus.* V.13,incluſa abſunt a vet. V.17, quidam σκληροπέρας. ſed ξηροπέρων agnoſcit etiam Gazæ verſio; *quæ ſiccior atq; ſpiſſior eſt.* V.24,ſenſus poſtulat ἥττον πεφθοῖ, vel μᾶλλον ἀπέφθοι. Gaza, *quinetiam minus excrementi mittere iidem ſolent per partes quæ ſeceſſui vacãtis materia deputatæ ſunt.* V.28,quidã accuſ.caſu πεφάγαν.

P.251,v.6,vet. ἀδυναμώτεροι. V.12, τυχαίᾳ pro vulg. τυχαίοισι, repoſitum ex vet.

P.252,v.4,vet. ὑπερκείμενον: & ſeq. v. ὅτω γὰρ ὡς καλάμῳ. V.12,vet. ὠὰ ἀπὸν, contracte. V.20,vet. pro καὶ ἀ-

πλότειχες habet, & ὀξύτειχας εἴ): Gaza; *pilis esse promissioribus.* V.22, N.& C. ἀμφὶ πήξ. nostra περὶ petita ex vet. V.28, Cam. ἐφύεπ: parum apte.

P.253, v.4, N.& C. ἀρίαπόπρος, paroxytonως: itidemq; in seq. aliquoties. sed cum semel & iterũ vet. haberet ἀριάπορον, cum accentum constanter retinendum putaui; præsertim cum in iisdem editionibus eodem interdum accentu πυκνόπρος, στιόπρος, εὐρύπρος, & cõsimilia, scripta inuenirem. quod semel hic monuisse satis sit. V. 8, σωὶ abest a Cam.ed. Sequ.v.vetus χαίροπες, actiua forma. itidemq; infra, 257, 22, 24. V.10, ὅλον abest a Cam. ed. V.13, ab eadem ed. absunt ista, φοβύμενοι & δειλιῶπες. V.16, inclusa & abest a vet. Idem vetus mox αἶμα pro δέρμα. Seq.v. rectius fortasse, δ' ἀπὸ β. V.19, vet. singulariter, ἐφύλαπε. Ibidem malim transposito articulo, ἄβρομα τὰ μόσια. V.22, rectius fortasse περιβέχε: vt Gaza; *occurrit.* V.24, vet. ῥοδίζον, pro infin. ῥοδίζειν.

P.254, v.9, vet. πὸ ὁ καρδία θερμέν. V. 14, vet. τὴ θερμότητι καταβαπὶ. V.21, vet. τῇ ἕλκῃ μὲ ὀδὶτ. V.27, C. ἐξίασι: quod potius neutraliter vsurpari solet pro *exeunt.* Seq.v. vet. πάλιν pro πᾶσα.

P.255, v.3, vet. actiua forma, χαίροντες. V.5, ἥδυ pro vulg. ἥδος repositum ex eodem vet. V.7, inclusa μὲ, abest a vet. Sequens ἐφέσι, pro vulg. φύσι, cum vet. agnoscit etiam G. versio; *per loci sui appetitionem.* V.16, Cam. τῇ διαφορῇ: parum apte. V.17, vet. καὶ αἰαψυχομένη. Ibidem N.& C. ἢ ἐξ αἵματος, omisso τῶ. V.22, eædem ὀκκιῦσι: quod minus congruit cum præced. aor. λαβῶν.

P.256, v.4, vet. ἰσικὸς, oxytonως: seq.v. ἐμπλέῃ ὁ τῇ χερὶ τῇ ὑγρῇ μέζον. Iam ἰσικὸν Athenæus lib.9 vocat ἰσίκιον: quod vocabulũ ab Atticis quidem vsurpari negat, sed a Paræmiographis tamen mẽtionem eius fieri. Macrobius ab infectione denominatum isicium auctor est, vt Apicius quoque ex carne diligenter intrita & minutissime cõcisa, additis etiam aliis quibusdam condimentis, id genus edulii confici tradit. Gaza vertit; *id genus carnis quod insicium appellatum est:* alludens scilicet ad nominis etymologiam. V.6, vet. περὶ τὸν οἶδα. V.9 ὥσπ abest a Cam.ed. V.20, vet. ἀνομέμη, omissa priore præpositione. V. 22, quæ post μωρόπροι sequuntur, non habet G. versio; nec item seq. probl.

P.257, v.9, Cam. ἀπόπλω. ad ἀφίπλω magis accedit G. versio; *cibo siccum simpliciorig.* V.22, vet. actiua forma χαίροπες: itidemq; versu 24. at γλῶσσα v.22, vel tollendum videtur, vel in γαν, ἀθρόως, aut simile aduerbium mutandum. sic certe Gaza vertit; *cum & præ animio dolore, & præ animi lætitia æque lacrymæ excutiantur.*

P.258, v.2, vetus φύσαν, geminon. V.15 & 16, N.& C. ἡ ὀφθαλμὸ διαφορία. ego vet. sequi malui. V.19, vet. singulariter, μεῖζον ἑαυτῶ. V.24, Cam. πιεῖσθαι. nihil ad rem. nam & πιέσαν paulo ante, (v.20) & πιῶσι hoc loco, ad πιὸς referenda sunt. quomodo & G. vertit, *eadem affici qualitate.* V.25 vet. νομίζεται: more Attico. V.28, vet. ὁμοίως ὃ γίνεται κ. Ibidem forsan mutato nominum ordine legendum, καὶ πῶπη κεκλασμένη ὁ ὕδατι: *& remus in aqua fractus esse videtur.*

P.259

P.259,v.4,vet.λεπιοπίραν. V.6,vet. τῆς πλησῆς αἰπλαμβαίνειαι τῆ κύπου. τῷ λίγῳ δ' οὕτω λυπίον ὅπ κ. V.11,vet.πρεσόπων: parum congruenter. V.17,rectius forsan εἴθισαι, vt infra,270,21. V.18,Cam.ὦ ἡ. vetus hæc non agnoscit. Gaza vertit, *quod semper detecta est*. vt legisse videatur, ὡς ἀεὶ γυμνὴ πυγάνετα. alioqui ὦ γ' αὖ ἦ cum præcedētibus coniungendum foret, & accipiendum pro ὡπιῶν. sed ea lectio durior est. V.19,vet.mutato verb.ord. ἐξανὴ χολὴ. & seq.v.κύσι χολοδόχω, στόμα πλιαν εὐπαθεῖ. V.22, vet. δις παθεσίατο ὕπο, pro σώμα πδις παθέσίατῳ. V.25, vet.ἐλυλικὸν, pro κολυπικόν. αὐίας, quod sequitur, agnoscit etiam G.versio; *ad prohibendum ne quid officiat*. V.27, vet. βεχὺ pro βεχδύ.

P.260,v.4,Cam.pluraliter, ἀδυώατα. V.10,vet.δίαφορηθέντες pro ἐαὶ δίαφορηθῶσι. V.13,vet.φλεγμαλικῶν: Cam. φλεγμαίνει: perperam. V.15 & 16,vet. λεπίωνται αὐτὲς ἔϊ), κινεῖν ἡ ὁκ τ. V.21, vetus singulariter δίεῶδες. V.24, Camot.pluraliter λοιπά: minus congruenter: singulare sane λοιπὸν tum alibi sic vsurpatur, tum 262,11. V. 26,Cam.& vet.ὁκκρέίται, nostrum κεκρίται confirmat κεκρὸν v.28. Sequ.v. ἐξαπίνης pro vulg.ἐξαφίνης repositum ex vet.

P.261,v.1,vet.infin.πάσχει: vt feratur ad superius πῦ. V.14,Cam.ὁ συμμετρία κράσιν: rectius vet. ὁ συμμετρία κράσεως. V.17,vet.βασαζομένων & λυπέντων: minus conuenienter. V.22, λυμὴν pro vulg.λύγισα repositū ex vet. Si quis λυγίσα malit, tueri eo se exēplo poterit quod ex Thucy. adnotaui ad 233,7. V.24,ἄρπν non habet Cam. editio: sed vsurpatur mox id vocabulum v.25 & 28. Aristot.ψωμὸν dicit,238, 21. Seq.pag.probl.47, vsurpatur vtraq; vox, & ἅρπες & ψωμός. V.27,N. & C.πιόπια δριμεῖαν: nostri datiui repositi ex vet.

P.262,v.6,G pro γύρων legit δακτύλων: *in extremis consistat digitis*. Seq. v.vet.μοχάκιαν: vt sign.cōuallem, seu coniunctionem vallium, vbi plures valles in vnum coeunt. Gaza vertit; *in compita*. V.11,rectius forsan αὖπε, vt mox v.13 ἔσαι. V.12,vet.fœm.gen. πλὴ ἐσφιωμένλω: quod genus in huius vocabuli vsurpatione rarū esse puto. Idem vet.seq.v.ὑπὸ pro ὑπὲ: parū vsitate. V.17,vet.παύη pro λύη. V.21, vet.βάθη pro πάθη. Idem mox pro seq. membro habet; ἀλλὰ ζὰ μὴ λευκόπερα τ χωμ, ὁρᾶ κυρπά. V.27,N.& C.diuise, κηρᾶ πλάσης: quod minus congruit cum seq.composito πηλοπιός. quare vet.sequi malui.

P.263,v.2,C.ἀ δέ: at nō item seq.v. V.3, post ζῶα subaudiēdum ψυχᾶ. Seq. v.Cam.σώμαπ. V.5,vet.ὡς ἡ ζωχαφικὴ. V.8,C.ἀυπρ, dandi casu. V.10,vet.δερμὸν ὡς ὑχρόν. V.19,vet.alio verb.ord. παχύχυμα πλοὶ ῥᾶον πέπλοισιν, ὡς βόεια κρέα· ζὰ δὲ εὔπιπλα & εὔχυμα, ἀ [πέπλοισιν,] ὡς πραΐας ἰχθύας. V.21, C.ἀὐαι πολόγων: minus apte. Ibidem mox vet.λέγκει pro φασί. Idē vet.seq.v.particulam ὡς ponit ante ὑπερπεπόμενα. V.28,πυκνωμὸν pro vulg.πυκνόπρον repositū ex vet.

P.264,v.3,C.singulariter καθ' ἑαυπόν: minus congruenter. V.10,vet.πεεχυθέν. V.12,vet.δή: & mox,τὸ ὠαπεφθμένης δερμ. V.14,C.pluraliter ἑαυτῶν: at non item v.12. V.17,vet.ὡς ταῦ pro ὅταῦ: vetus editio Aldina ὅπ ταῦ: Cam.

ὅπ, tecisa ωφ: nō male. Gaza cum vet. vertit; *dixerim quasi per comparationem alterius ad solutum euenire.* V. 20, vet. θερμῷ pro λεπτῷ. V. 24, vetus ζεῖν pro ζέον.

P. 265, v. 1, vet. πιὼ γλιῶ, pro αὐτιώ. Seq v. forsan rectius, Ϲ πῶϛ ὁι χ. mutato verb. ord. V. 3, vet. ἀποθολόμενον: parum apte. Idem seq. v. πῶϛ ὀραιοτέρων. V. 12, πόπον pro vulg. ϛῆπον repositum ex vet. V. 15, ωϐεὶ posita hoc loco pro ωεφϛ. subaudiendum autem ex præced. problemate τὸ ψυχρόν: vt v. 9. V. 17, Camot. πιεῖ, actiua forma. contra vet. v. 28, ἐξαυθεῖται, forma pass.

P. 266, v. 7, vet. clausa post ὀραιοπόρϛ periodo, post ὁ χ ὁμοίως inserit τὸρ. Seq. v. inclusa καὶ abest a Camot. ed. V. 11, vet. ὀδὶ πιὼ ὕελον: duplici discrepantia. ὕδαϛος vero paulo ante agnoscit etiam Gazæ versio; *quem de sole & aqua excipimus.* alioqui ex sequẽtibus cõiectet aliquis legendum esse ὑάλω. V. 13, Cam. δῖα πέμπειαδαι τὸ ὕπλιον, omissa præpos. Eadem editio ibidem pro κλίμα habet κλίμακα: vt Gaza quoque; *cur scalas facilius descendamus.* Nota ibidem καπέμει & ωὐέμει, non tam ab ἔημι, quam ab inusitato ἴκμι. V. 20, Cam. εἰϛ ἄγαν, pro εἰϛ ἐέα. V. 24, vet. ἀπόλλυται singulariter. Sequentia in eodem vet. sic leguntur, τὰ αἰαπνευσικὰ σινὰ ἔχλ, καὶ τὸ ἔλαιον, γλίχρον ὄν, ἐμφεαίει τὰ αἰαπνευσικὰ τούτων, Ϲ ὅτως ἀπολλ.

P. 267, v. 1, vide supra, 238, 7. V. 5, παυσίλυον, pro vulg. σιλώνη ex vet. repositum, agnoscit etiam G. versio; *carnes quæ lunæ plenæ expositæ perno Et arunt.* Idem vetus seq. v. ἐμάθομεν ϑ πιὼ κρᾶσιν τούτων σκοπιὸν ὑπαρχὴν. γίνωσκε γὰρ ὡϛ εἰ μὴ εἴη σύμμ. ἡ θερμ. V. 10, vet. γίνωσκε pro ἴδη. V. 12, vetus ἐπλήξει pro ἀποκρύσῃ. V. 19, pro μόναπα opinor scribendum ἐιςδώσπα, vel ἐιςδώπα.

P. 268, v. 1, vet. λινόσπερμοι, plutãter. V. 4. Cam. paulo aliter sic edit hunc locum: μὴ δώσαδε δίῳ ϐαίνειν ἐέα ὅδὶ τὸ ὁρᾶπον· ὁι γυκπὸ παχὺ γίνεσθαι τὸ καϐαψύχεσθαι τῇ ἀπιοσίᾳ τῇ ἠλίου, εἰ δ' ἔσπι ὅπ ὁι μὴ ἡμέρᾳ ὑπὸ τῶ ἀέρος, λεπῶϛ Ϲ ὄνϛος, λεπίῳ ἐπαι· ὁι δ' νυκπὸ, παχύπαι ὑπὸ μέσπι αἰλήρων κ. V. 19, pro σωπηρίσι Cam. habet συμπεφύκασι: vetus, ὑπὸ κάπω νεύσιν. In eodem vet. sequentia sic leguntur, ὅπ ψυχῶϛ καπέρχ ὀφθαλμοὶ πεφύκασι.

P. 269, v. 9, Cam. γανῦπαι pro ὕπαι. V. 14, vet. καλῶσι, tertia persona. Ita μώνπαι vero, quod ibidem ex vetere reposui, Neobarius habet μωπῶπαι: Camot. corrupte μωάπαι, vertit fortasse lectio, ωδὲ πὸ μύονπαι τὴν ὄπ ὁρᾶν: ex eo quod oculis pene clausis cernũt. qua de re vide quæ supra adnotaui ad 226, 1. V. 16, Neob. κὸ ἀένοι. Ibidem δίῳ πὸ ex vet. repositum pro vulg. καὶ δίῳ πῶϛ. sic enim in vulg. ed. legitur, καὶ δίῳ πῶϛ λεπομδὴϛ καὶ V. 21, inclusa absunt a Neob. ed. V. 24, vet. φυσᾶπαι, gemino σ.

P. 270, v. 3, Cam. φρεικῶνπες, perminus recte. V. 6, vet. σφαγαιπαι & mox ὑπὸ pro ἀπὸ. Gaza vertit *pro nimia siccitate horret.* V. 14, vetus ωδὲ pro ωδέ. V. 23, vet. accul. ωεὸϛ τὰ ῥήμαπα. V. 26, οἱ abest a vet.

P. 271, v. 7, vet. ξηρόνπα Ϲ ψυχρόνπα λέχαν: Gaza; *videlicet gelidos & frigi.* Seq. v. particula Ϲ in vet. legitur post ὄφθαλμοὶας. V. 11, vetus πὸν, barbo-

НБ ОНУ имени И. Мечникова

tonus. V.17, Cam. δαψιλῶ πω πιεῖν: quorum poſtremum, euidens mendum habet. Seq. v. vet. ἀρξωνται. V. 25, Cam. πυρεπία: vet. πυρέπλια: ego mediam ſcripturam cū Neob. ſequi malui. V.27, Cam. ἰσχῦνται pluraliter.

P.272, v.2, & poſt πλήρωσιν abeſt a C. ed. V.4. vet. ὦδε pro ὧδέ. Sequ. v. Cam. ὁκπὲς pro ὁπᾶς: vt Gaza quoque; *ad partem lecti ſterniorū exteriorem tendimus.* Ibidem vet. βέχομεν αἰακτόμενοι. V.13, forſan ἀφ' ἑκάστε: quia in ſequentibus hæc præpoſitio vſurpatur. Sīt tamen agnoſcit etiam Gazæ verſio; *duplex enim in qualibet materia genus eſt ægrotandi.* V.17, vetus ἄλαχρόν. ſed βλαχρὸν quoque in hac ſignif. vſurpari, teſtis eſt Heſych. dum exponit ἀσθενές, ναθρὸν, λελυμένον. Suidas hoc addit, Homerū & Alcæum βλαχρὸν vſurpaſſe pro ἀσθενές, at Pindarū pro ἰχυρόν. V.20, vet. ἐξάπλει: itidemq; ſeq. v. ὀπποκαίτας: more Attico. V.23, vet. ὅλως pro ὅλον. V.25, vetus πιήσι, fut. tempore.

P.273, v.2, Cam. καῦσιν: minus conuenienter. V.3, vet. ἀδλιχρὸν, vt pag. præced. v.17. Idem mox fut. temp. πιήσι. V.4, Cam. ἐφημεριόν. In eadem C. ed. poſt hoc ipſum ἐφημέριον, ſubiunguntur iſta, λοιπὸν ἔχων τὰ ἄκρα ὠδηκαθῆται τῶτα. quæ & corrupta ſunt, & male cum præcedentibus cohærent. Ibidem mox vet. πιήσι, fut. temp. vt paulo ante, v.3. V.7, Cam. ἀφημερεῖ itidemque v.15 & 23: & infra 303, 26; 304, 4, 8. ſed verior eſt noſtra ſcriptura, ἀμφημερεῖν. vel omnino legēdum ἐφημερεῖν, vt eadem Cam. editio habet v.4. V.17, a vet. abſunt iſta, τὸ ἡ ὑγιὲς, ἰὐαλλοίωσι & ἐυμπαθηλῆσ. ἡμέι πι μθμενα ξηρὰ & ψυχρά. V.18, Cam. pro ξηρὸν habet ψυχρὸν: quod minus congruit cum præced. V.26, Camot. δεῖ μὲ ζοφή.

P.274, v.5, vet. καθαίωρ, pro ἤπωρ. ſed affertur & hæc lectio, ἢ εἰ ὑπαρχοι ἠνεωγμένη. V.9, nota αἰεωχθῆ, cum augmento, pro αἰοιχθῆ. V.16, Camot. poſt σωτευῦ inſerit particulam καί. V. 24, vet. ἀχόνος.

P.275, v.4, vetus τὸν πηδούμενον, maſc. gen. V.5, vetus poſt φαρέτραν addit, πλείω δέ. Sequentia vero, ἅμα δ' εἶδε & ἐπόησι, congruunt cum illo Theocriteo, ὡς ἴδον, ὡς ἐμάνλω: & Virgiliana eius hemiſtichii interpretatione, *vt vidi, vt perii!* V.7, vet. πόησου pro ποιῆσ. V.8, Cam. πρὸς στόμα π. V.11, Cam. τ' ἐρῶντα. V.23, vet. πόησου, vt v. 7. V.25, incluſum πιθαιῶν abeſt a vet. V.27, Cam. τὸν ἰδιόκτα. Sequ. v. vet. μεσὸν κακομίας.

P.276, v.8, vet. συπλεῖον: itidemque in ſeq. Ibidem Cam. & Neob. δίφροχον ὑδάτος: quod excuſari poteſt ratione copiæ. V.10, Cam. ἐπιμόπαξα. Ibidem mox legendum videtur ἐργάσπαι, fut. tempore: vt in ſequ. membro κατάσπαι. V.13, Cam. πυρεπὲν pro πρὶν πέτ. Neob. totum locum ſic edidit, πίνος ἔπεκεν κόπος πυρεπὲν ἐφήμερον μᾶλλον, ἢ τ' ὀπτὸν σὶ ψὶ πεπύμενον, ἢ τ' ἐκλικὸν πυρεπὲν εἰσαφαπ. Ibidem ſi infinite legatur πιῆσαι, non male congruet cum aduerbio πρίν. V.16, vet. στριά. V.22, incluſa ὃ abeſt a vet. V.27, πᾶν, pro vulg. ζῶπ, repoſitum ex vet. Seq. quoq; verſu ὦδε pro vulg. ὧδε cum eodem vet. cod. agnoſcit etiam Gazę verſio; *præter rem patientem.*

P.277, v.1, Cam. ἀδυώδων. V.3, in-

cluſa καὶ abeſt a vetere. Ibidem vet. ἀφικνημένοις, dandi caſu: non male. V. 5, Camot. ἅδρασιν. Ibidem mox legendum fortaſſe duplicato articulo, πρὸς τὸ τὸ πάσχον ἐνεργεῖν π. V. 11, Cam. καὶ χρώννυσι. V. 16, ῥυπώσης agnoſcit etiam Gazæ verſio; *excitantis purgantisq;*. V. 22, Cam. πίπτ pro πτπέ. V. 24, vet. πίπτ γὰρ θεωρός ὅτι ὡς ἁβρεχευτής. Sequente verſu Camot. μόνον pro μόνος. V. 26, vetus ἐξαρβρώσιων, per ω. V. 27, Cam. κοιλίας ἐλκῶν: parum conuenienter.

P. 278, v. 1, vet. ὑπποωμάποι: parum apte. V. 9, Cam. ἅδρὰ φύσιν, accuſ. caſu. Ibidem mox Camot. & Neob. ἅδρὰ τὸ δέρμα. ego ὅτι cum vet. malui. V. 10, Neob. λευκῶν. qui accentus cum ambiguitatem pariat, ego cum Camot. barytonως malui λεύκων, a recto λεύκη, *vitiligo alba*. V. 13, vet. ὁ μαζῶ. inter quæ vocabula hoc diſcriminis ſtatuit Ammonius, vt μαζὸς proprie virorum ſit, μαστὸς vero mulierum, tanquam ἅδρὰ πὶω μεσότητα. V. 17, vetus αἴ ἰσι χολὴ βεαχεῖα. V. 27, vet. τῇ ὄψεσλῇ. Seq. autem verſu pro ὑποφορῶν alibi legitur ὀπφορῶν. quomodo Plin. quoque oculorum & teſtium epiphoras dicit.

P. 279, v. 2, βαυκάλια pro vulg. καυκάλια agnoſcit etiam Gazæ verſio; *vaſa quæ baucalia nominamus*. V. 4, vet. μιπνλώιεκται, paſſiue. V. 6, ex eodem vet. καθεῖσθαι repoſitum pro vulg. καθεῖσθαι. V. 11, vetus αἰαλκῆον pro αἰάλκη. V. 13, vet. ὡς τοῦτ, pro καὶ τοῦ. V. 24, vet. ἅδρασκευάζει. V. 27, vet. ὀκλαεκατόμενον.

P. 280, v. 2, vet. ὡς πυκνοῶ. Ex eodem vetere ſequ. v. ἀπὸ repoſita pro vulg. ὑπό. V. 4, vet. πιχώσι: quod participium tum demum quadrat, cum eodem vetere pro πῇ in præcedentibus reponatur ὡς. V. 6, βαλλομένοις pro vulg. βαλλομένους repoſitum ex eodem vet. V. 13, ἀπὸπῆ pro vulg. ἀποπίξεως repoſitum ex eodem. V. 14, vetus συειᾶ. apud Aetium pro legitur, lib. 4, c. 13, vbi σιείασις nominatam ait ἀπὸ τῆς χῆ τὸ βρέγμα καὶ τὰ quia videlicet σιροὶ a Græcis appellentur cauæ ſcrobes in quibus aſſeruantur ſemina. Heſych. quoque in eadem ſignificatione agnoſcit, idemque Suid. Sed idem tamen Heſychius agnoſcit etiam σιειᾶ pro γμαίνη, quaſi ἅδρὰ τ σιέιον. cum quo tymologia belle quadrat quod Alexander noſter ſubiungit, vulgus pro σιειᾶν dicere καῦμα ἔχειν. V. 16, vet. abſunt hæc, ἔνια ὃ καὶ ἅβρροίζεται. V. 17, Camot. & Neob. πυκαίειν, more communi. Sequentem diuerſitatem in εὐπαθέσιαται φλεγμαλωδέσ gnoſcit etiam Gazæ verſio; *perquam facile affici poſſunt, & pituitam largiorem ſuo in capite continent*. V. 19, vet. maſculino gen. μιώγλας: contra morem. V. 21, Cam. & Neob. πρὸς καρδίαν. ego εἰς cum vet. malui. V. 27, Cam. βεαχεῖα. βεαχεῖα. Gazę verſio neutrum agnoſcit; *aut flaua bilis vel colligitur, etiam putreſcit*.

P. 281, v. 1, problema hoc infra tractatur a Caſſio, 331, 4. Cam. καυσὶ: & mox ſingulariter. ραυλικὸν πρὸς φέροισι φάρμακον. λοιώπρον per ω ſcriptum etiam in Camot. editione: contra gramm. regulam. Sequens autem problema

lo clarius ſic proponit Gazæ verſio; *Cur ſæpe eueniat, vt locum quem ſtatuimus petere, prætereamus.* V. 13, ὁρῶμεν pro vulg. ὁρῶσι repoſitum ex vet. δύναμαι vero quod ſequitur, non habet Cam. Sic v. 17 incluſum πικρὸν non agnoſcit vet. V. 25, locus Homeri extat Il. α, v. 104.

P. 282, v. 5, vetus ὀκζεόμενον pro ζεννύμενον. V. 11, ῥήγνυσι pro ῥήγνυται repoſitum ex eodem vet. V. 13 & 14. Cam. διαφορεῖται. V. 16, vet. φημὶ ὡς, pro ὅπ. V. 25, vet. ἐκαπτελοῦσαι τῷ φαινομένῳ.

P. 283, v. 2, vet. ὑποδυομένης. Sequens problema repetitur infra lib. 2, 305, 5. V. 9, vet. προγγυλοιδοῖς στόμασι: Cam. προγγυλοιδῶς στῶμα. ſed verius fortaſſe προγγυλοιδὲς στῶμα. V. 12, Cam. ἱρηδόχον, per η: itidemque mox v. 17, 21, & infra ſæpius. quo modo in Epigr. legitur πολεμηδόκος: item alibi δικηκός, δίδυμηκός, στεφανηφόρος, ἐλαφηβόλος, & conſimilia, o in η verſo. V. 15, conuenientius ἔχοισι, plurali fine, vt præcedit οὐρῆσι. Sequ. v. Cam. & Neob. habent συνυγρότητος ἀμετρείᾳ. ego vet. ſequi malui. V. 22, vet. διαβάσεσι. V. 28, Cam. δῶμεν. ſed rectius δείκνυμεν, vel δεῖμεν.

P. 284, v. 3, vetus δὴ pro δέ: vt infra, 287, 12: 305, 23. V. 12, Cam. πεπλαλῶ. Sequente verſu Cam. ἱρηδόχῳ, per η: de qua ſcriptura modo dictum eſt. Ibidem mox eadem editio αἰπεξεραίνῃ, & ſequente v. πεφεύγαμεν: minus apte. V. 19, ποιῆσαι abeſt a vetere. Sequente verſu idem vetus pro πάντα γὰ, habet μεμαθήκαμεν γὰρ ὡς πάντα.

P. 285, v. 1, vetus καθαιρεθῇ. V. 5, vet. ἔκβασιν. Gazæ verſio neutrum agnoſcit; *qui amplius ſeſe calefieri velint.* V. 11, cum τῷ πρὸ αὐτὸ, ſubaudiendum πρόβλημα π. Seq. v. vet. δὴ pro δέ. V. 20, vet. ὀκπυρωμένων. Gaza neutrali verbo vſus vertit; *quæ ſtatu calidiori referuent.* V. 23, Camot. μεθικνούμενος.

P. 286, v. 3, καὶ abeſt a Camot. ed. Sequ. verſu vet. κῇ pro δέῃ. Idem vet. mox ſequ. v. τῆς ὄψεως τὸ πνεῦμα, tranſpoſito verborum ordine. V. 9, συμβαδίζηται agnoſcit etiam Gazæ verſio; *celeriter capiunt.* ſed fortaſſe verius συμμεταβαδίζηται, vt v. 14. quanquam ibi quoque Neob. habet συμβαδίζονται. Eodem verſu 14 Cam. ἐν αὐτῆις pro σὺν αὐτῆις. V. 18, vet. ἀπὸ pro ὑπό. V. 23, ἰλυώδεσι pro vulg. ὑλώδεσι repoſitum ex vet. V. 25, Cam. ἱρηδόχον, per η: vt ſupra 283, 12. Sequente verſu διεγείρῃ pro vulg. διεγείρεται repoſitum ex vetere.

P. 287, v. 13, forſan τὰς ἀναδόσεις. V. 15, Neob. πρὸς τὰς ἰδίας ἐνεργείας μᾶλλον ὁρᾶσθαι: minus perſpicuo verborum ordine. V. 18, Cam. τὰ ὕελα: itidemque mox vetus ῥήγνυται: & ſequ. v. κέκτηται. ſed inuſitatum eſt id nominis genus, & minime congruit cum ſeq. τῆς ὑέλου, v. 23. Eodem v. 23, vetus ἢ τῆς ὑέλου ῥωμῇ. V. 24, εἰ abeſt a vet. V. 26, vetus πρὸς ἐχεῖνον: & mox comparatiue λεπομερέστερον. V. 28, vet. ἐν αὐτῇ, fœm. genere.

P. 288, v. 1, Neob. ἐκπνευνίζεσθαι: ſicut apud Heſychium quoque leguntur πνεύνια & πνευνίζεσθαι. ſed cum neutrum ſuo loco apud illum lexicographum ſit poſitum, ſuſpicari poſſit aliquis legendum eſſe πυρλῶις

& πυρωίζεσθαι: quæ ſunt vſitatiora. afferunt tamen etiam vulg.lex. πυεινοφθὲς pro πυρωφθὲς. V.2, τὰ ξηρόπαλα pro vulg. πὼ ξηρόπαλα repoſitum ex vet. V. 5, alii προμαλαχθὲν προθερμανθείη. Gaza videtur legiſſe, προμαλαχθῆ πρὶν θερμανθῆναι. vertit enim; *ſi tamen prius quam ſubeat calor, molliter tepefiat, ac moderetur.* V.7, Cam. παιδοτείβων, a nom. παιδότειψ. V.8, forſan παιωνίζοντες, fut. tempore. V. 15, Camot. κιτεῖον, paroxytonως. Ibidem vet. omiſſis ᾧ & ἔξωθεν, trāspoſito commatum ordine habet, θλασθὲν ⊖ προςπεθέν. V. 16, Cam. ἀπὸ relatiue. V.26, Cam. καταδιήκοσα: parum congruenter.

P.289, v.6, Neob. σωθεισιθῆται, præſ. tempore. V. 15, vet. κινῆσαι pro κινεῖν.

P.290, v. 8, ἀλλὰ pro vulg. ἀλλ' repoſita ex vetere. Sic ſupra 39, 17, τὰ ἀλλὰ πὼ ἔδραν. V. 11, Cam. ἀπόπαξιν. ſed ἀπόπεξιν agnoſcit etiam G. verſio; *vt ſemen ſatis gignant & teneant.* V. 14, vet. βεάτχος ῥαγᾶν. V. 19, Cam. προκόπλον. ſed προκόπλον probat etiam G. verſio; *quaſi per itineris inæqualitatem impugnat.* V. 22, vet. ὀῖγδοθεν: & mox ſeq. v. ὠμαλίας πληρόμενος.

P. 291, v. 22, vet. ζωμοὶ, pluraliter: itidemque mox Cam. πήγνυται. Sequens vero καταπλάσματα non agnoſcit Gaza, dum ita locum vertit; *aqua enim gelu cogitur; calculus calore in veſſica concreſcit.*

P. 292, v. 4, vet. ἐξαναλίσκεται διαφορεῖ. V. 7, vet. πολὺ pro πολλά. Sequens εἰλεῖας tenui ſpiritu ſcribit etiam Camot. V. 18, incluſa abſunt a vet. V. 19, idem vet. αἱ πλήψιος, ſingulariter. V. 25, incluſa abſunt a vet.

P. 293, v. 7, vet. ἀλλὰ pro ἀλλ. V. 11, idem vet. καθαροὶ pro κρημνοὶ: vt pag. ſeq. initio, τὰς ἐρήμους καὶ καθαρὰς πόας. eodem modo Gaza quoque vertit; *loca excelſa puraq;.* V. 13, vetus πᾶ, ſingulari fine: more Attico. V. 15, Cam. πίμπλ pro πλήθει: & mox vetus τοῦτω, dandi caſu. V. 27, vet. δὲ ὑπὸ ἀπὸ δέδωκεν.

P. 294, v. 2, rectius πυκπίδα. πυκὶς enim, non πυκὶς, muſicum inſtrumentum eſt. atque adeo idipſum eidem Pani tribuitur in Epigr. 335, Ἀπόλλωνι φεύγουσαν ἀμύκλαιος ἄσαιο νύμφη, Πανὸς πίδος ἠρίνθη φθόγγον σύριγγα. Gaza vertit citharam. V. 13, Cam. & Neob. σώματα τὰ ὕδατος. ego vet. ſequi malui. V. 16, ex eodem vet. πάλιν repoſitum pro vulg. παῖν. V. 18, Cam. πὼ πάλιν λίθου καθίζει. V. 27, Cam. & Neob. ὅλῳ τούτῳ σώματι. mihi vet. cod. lectio magis placuit. Ex eodem vet. mox ſeq. v. ταῦτας repoſui pro vulg. πάντας.

P. 295, v. 3, vet. χωνῶσα pro χωνεῖ. V. 9, Cam. ὀκκράζειν. V. 13, incluſa abeſt a vet. V. 14, nota hic πάσχοντα pro passione, ſeu (vt Gaza vertit) laborante. Ibidem Cam. & Neob. habent πάσχοιτες, præſ. tempore. ego vetus ſequi malui. V. 15, Cam. pluraliter ἀφιγμοί. V. 21, Cam. ὀπιζήτησαι. V. 24, Camot. & Neob. ἀναῤῥάπτω. quæ lectura cum vſitata non ſit, ego vetus ſequi malui. V. 26, quæ hic citantur ex Ariſtotelis Problematibus, non extant in vulg. editionibus.

P. 296, v. 4, vetus ἐργάζεται pro πάσχει. Sequens problema tractatur etiam a Caſſio, 3, 17, 18. V. 7 & 8, vet. πᾶσι ἀφίσιν. V. 8, incluſum δεῖ abeſt a vet. V. 19, vet. πόπων pro πόρων: & mox ἀπόπαρδησις pro ἀποπρδή.

P. 297

P.297,v.3,vet.διότι pro ὅτι. V.27, Camot. distinguit ante θεραχθῆμα, at non item Gaza.

P.298,v.1,inclusa & abest a vet. Pro seq ξηραὶ Cam. habet subst. ξηρεῖον. V. 5,Camot. pro ὑγρασίαν habet ὑγράν: vocabulum inusitatum. Eadem editio seq.v. pro ἀπτίαν legit αἰαπτίαν. V.9,nota αἰθρίοις pro generaliore αἰθρίοις. Sic v.11 notabis ἀπτοφλοῖες pro ἀπτοφλοῖ. V. 13,Cam. διώασθαι εἰς ἀλῶλε. V.15,Cam. πιεῖται,fine passiuo. V.21,Cam. δικλαμον. quæ scripturæ diuersitas est etiam apud Dioſc.& alios. Sic v.24,Cam.gemino ος scribit ὕσσωπος, vt alibi quoque scriptum legitur. V.26, pro σίσιλον vet. habet σισιλ.itidemque Dioſc.& alii.mox C. ἡδύχρι,per η:de quo scripturæ modo dictum supra, ad 283,12.

P.299,v.6,pro τὴ β in vet. est τὴ γ. V.26,inclusa absunt a Cam.ed. V. 27,Cam. βιβαίαν, fœm.fine. V.28, Cam.βίῳ pro βίᾳ.

P.300,v.3,vet. βαπτιζόμενοι. V.20, Cam. πρελικοί. sed φρενιλικοὶ agnoscit etiam G. versio; *qui per arduam febrem insaniunt*. V.28,malim cum articulo ἡ καρδία,vt præcedit ἡ ψυχή.

P.301,v.1,καυματώδεις pro vulg κωματώδεις agnoscit eadem G. versio, *æstuosi*. V.2, Cam. ἀχίνδων: sed ἀχίνδυνον tum G. versio probat, tum infra auctor repetit 306,27: cum αὐτὸν vero,quod sequitur,subaudiendum τὸν πυρετόν. V.3,vet. οὔπι ἔν, pro ἔτι δέ. V.5,C. πνευμίζω. V.6, λεβῶν agnoscit etiam G.versio; *in balneis*. alioqui maluerit fortasse quispiam χυδῶν *in ollis*. V.8,vet.singulariter πάσης. V.13,Cam. πνεύματα. V.16, vetus τῇ ἰδίᾳ δόσι.Idem mox τὸ χαλεών: ad quam scripturã accedit Latinum *gurgulio*. V.18, malim cum articulo, τὸ πάθος. Seq.v. ῥαγὲς pro ῥαγὲς habet etiam Cam. V.20,vetus χοανιὼ. sed rectius fortasse χώνιον: id enim melius congruit cum sequ. χωνεῖον, & incontracto est vsitatius.

P.302,v.2,ψύξει pro vulg.ψύχῃ cũ vet.agnoscit etiam G.versio; *per refrigerationem*. Seq.v. Cam. δίμυραί: nihil ad rem. Ibidem vetus θεραπεῦσαι. V.7,vet. θελέσησι. V.10,vetus ἄγριον: absurde. V.16,vetus τῆσδ δίζων. Gaza periodum hanc nõ agnoscit, nec totum problema sequens. V.20,Camot.omittit ὡς: minus belle.

P.303,v.2,Cam.πλὴν ὑγιεσιν: parum apte. Gaza hoc commation prætermisit. Seq.v.vet.ἐπάγιται Gaza vulg. lectiõnem secutus vertit *exhaurit*. V.9,vet.τ πυριτῆσ. V.11,vetus ὲν τῷ, ſ. βιβλίῳ aut συγγεγράμμαι. Sequ.v.si expuncta ὅτι indicatiue legas ὡράγιται, structura constabit melius. Sic v.14, pro τῆσ ἄλλων requirit sensus aliquid aliud. Gaza hoc quoque probl. prætermisit. V.17, μὲν habet etiam Cam. editio. tu si κῇ malis,per me licet. V.19, Cam. ἔσαι: itidemq; mox στεῖλλων, masc. gen. V.26,Cam.θελὲ μίαν: Gaza nobiscum; *die vno prætermisso*. V.27, Cam. καθημερινόν.

P.304,v.2,vet. μίων: quasi feratur ad remotius, ὁ παραπαῖς. V.4, πλευτῆσ pro vulg. πλοισιῶν repositum ex vetere. est enim id verbum vsitatius, & mox repetitur v. 15: nec non infra 308,27. V.8,Cam. ἀδὶ ὦ τὸ δέλιμμα. V.16, inclusa & abest a vet. Sequ.v. idem vet.ἐπὶ πλέον ἑλαῖ. V.19,vetus

κακοχυμία λέγεται: concinnius. V.20, οἰκείας abeſt a vet. V.28, ἀφιστέμενα pro vulg. ἀφιζάνεται cum vet. cod. poſtulat ipſe quoque ſenſus.

P.305, v.4, vet. αὖω κρίσιν. V.6, Cam. ἄχρι ἀφάτων νούσων: omiſſis intermediis. V.11, Cam. κακεῖ ἀυτῇ τῇ οὐσίᾳ: parum apte. V.15, ante φλεγμαίνοιτες omiſſa videtur καί. V. 22, νοθεύεσθαι habet etiam Camot. V. 25, Cam. & Neob. κάσεως: & v.28 μεθυλλαβόμενον: transpoſita per incuriam præpoſitione σύν: quam ego veteris libri ope ſuo loco reſtitui: quia & κάσις pro conſtitutione vſurpari non ſolet, & σύν in μεθυλλαβεῖσθαι locum habere nequit. V.26, malim ἀφιέσεται, ſine paſſiuo.

P.306, v.2, incluſa ὦν abeſt a vet. V. 4, Camot. καταγοῦσα λοιπὸν ἡ φύσις, καὶ χώσασα πάλιν: contra ſtructuræ legem. V.6, ἀτμῶν pro vulg. ἀυτῶν repoſitum ex vetere. Ibidem vet. χρυσῶσι: more communi. V.10, ἔνδοθι pro vulg. ἔνδοθεν repoſitum ex vetere. V. 13, vetus ῥοῶν, vt v.11 præcedit ῥόας. V.17, pro ſimilitudine iſta Gazæ verſio hæc repoſuit; *aliter fieri non poteſt vt effectus is prodeat, quem vel natura, vel hominis ingenium ſpectet.* V.20, vet. αἰτίαν pro οὐσίαν.

P.307, v.1, τῶν ὀρκίων agnoſcit etiam Gazæ verſio; *cur in febriendo carnes minuantur.* ſed Cam. habet τῶν ὠῶν: quaſi referatur ad τὰς φθισικὰς, de quibus in præced. problem. ſermo fuit. V.8, ἡ ῥιζὶς abeſt a Camot. editione. V.13, vetus ἀφὸ pro ἀφεῖ. V.16, Neob. ἀφὸ τῶν νεφρῶν ὀκκινούμενον. V.26, vetus ἀφὶ τὸ πυθμένα, *circa fundum.*

P.308, v.5, Neob. πμφθίπερ parum ad rem. V.18, vet. ῥεῦμα pro νοῦμα. V.20, vetus καπάγνυται, more Attico. Simile problema ſupra, 288, 16. V. 27, Cam. ἀαθένειαν ἢ δυνάμεως μὴ φύσιν ἀλλ' ὀρκῶν πλῆθος.

P.309, v.9, ἀφεισφιγόμενον pro vulg. ἀφαισφιγόμενον repoſitum ex vet. V. 11, vet. ὑδὲ γὸ ὅλον. V.15, Cam. τὸ κινότερόν τι γίγνεσθαι, dandi caſu. V.20, vet. ἀλλ' ὑγιαινόντων οἶνον πολὺ ἀκμαιοτέρων, omiſſo articulo, & mutato participii tempore. V.25, Camot. & Neob. ἀπαναγκάζοντες. qui caſus etſi excuſati poteſt, ego tamen vet. cod. ſequi malui.

P.310, v.1, vetus ζητοῦντες: & mox ζῆν. V.4, Cam. transpoſito verborum ordine, μᾶλλον ἢ ὅλῳ τῷ. Geza hoc problema non habet. V.8, Camot. & Neob. μετ' ἐρεμίας: ſed vet. cod. ſcripturam cõfirmat etiam Gazæ verſio; *vnde ſit vt etiam ſi quaſcant, rurſus moueantur, ſi tangas.* V. 9, vet. ἐις δοκάς: (itidemque mox κατὰ) contra conſuetudinem. Sequens ἐν abeſt ab eodem vetere cod. V.10, Cam. ὁ πυρετὸς pro τὸ πῦον. Gaza nobiſcum; *quoniam pus humorem corrumpit.*

P.311, v.2, rectius cum vet. legas ὅταν κατὰ ἐρημίαν χυμὸν δακνομένη τὸ σωματῶδες, ποιεῖ καρδιαλγίαν, vulgatæ lectionis veſtigia apparent etiam in Gazæ verſione; *ſic enim conſentit, quotiens materia acrior ſtomachum mordet, mouetur que ad id expellendum quod moleſtum eſt.* V. 4, Neob. ὅτι προσπαίσματος. Sed veriorem atque adeo concinniorem eſſe noſtram ſcripturam, patet ex

283, 2, vbi idem problema legitur. V. 9, forsan interrogatiue, τίνος τὸ πάθος. Gaza contractius vertit; *vel quia casum audimus miserabilem.* V. 14, forsan οὖν. V. 15, inclusa καὶ abest a Cam. editione. V. 17, vet. καὶ σκεδάσιν, omissa καὶ. V. 18, articulum τὸ ante μικέτι habet etiam Cam. V. 21, μᾶλλον abest ab eadem editione Cam. V. 23, Cam. καὶ ἡ τῶν ειλκ. V. 26, Cam. αὐτῷ: parum conuenienter. mox vetus, ἄλλως τε μή: non multo conuenientius. Seq. v. idem vet. pro κἀπὸ habet ὅτι.

P. 312, v. 2, vet. γλυκικόν. Sequente versu quidam relatiue, αὐτό: vt Gaza quoque; *qui cum vndiq; aquam subeat, erigatq; in conuexum, inflat.* V. 5, Camot. post πνευματούμενον nouam periodum incipit, hoc modo; σφαιροειδὴς ὁ γίνεται, scilicet ἡ πομφόλυξ. quam periodum cum reliqua problematis parte Gaza prætermisit. Idem præcedentia sic vertit; *quomodo etiam vitrum inflari potest: & genus omne humoris cum ebulliat, conuerti in spiritum atque intumescere solitum est.* V. 7, vetus, δείξις δὲ τούτου τὸ, καὶ φύλλων βαλλόμενον τὸ ὕδωρ, ἢ καταφερόμενον ἐξ ὕψους, στρογγυλοῦσθαι. Camot. breuius, δεῖξις δὲ τούτου, καὶ φύλλων βαλλόμενον ἐξ ὕψους στρογγυλοῦσθαι.

P. 313, v. 1, βάθος pro plurali βάθη repositum ex vet. V. 17, vet. ἐλαττόνων minus vsitate. Sequente v. ſuſpectum τὸ ἡμίβρον: quum fœminino genere vsurpari ea vox soleat. Gaza vertit, *per solis diametrum*: quasi legerit, διὰ τῆς τοῦ ἡλίου διαμέτρου. Idem sequ. sic vertit; *& quidem crebrius lunam in denenire propter sui orbis celeriorem absolutionem necesse est.* V. 21, μᾶλλον pro vulg. μόνος repositum ex vet.

P. 314, v. 6, vetus γίνεται pro γίγνεται. V. 9, Gaza legit, εἰ δὲ τοὐναντίον, δικαμηνιαία: *sed si e contrario est, decimo exeat necesse est.* V. 10, pro αἰαφέρῃ alibi legitur ἀναφύῃ. De septenario autem numero vide & Metaphys. 250, 8. V. 18, vetus ἀνακύκλησιν. Sequens commation, καὶ ὁ δωδέκα, abest a Camot. ed. V. 26, vet. πλαγιομέσπι καὶ καθόλου: transposita ε, & mutato finalis nominis casu.

P. 315, v. 11 & 12, Cam. transposito commatum ordine, διειλημμένοι ε δυσχημάτιστοι. V. 21, vet. ὅπου μὲν ἐν ἡ χε. Seq. v. Cam. σφαιροειδῶς. V. 26, vet. βασκαίνονται, καὶ μάλιστα παῖδες. vt Gaza quoq; vertit; *cur aliqui fascinari possint, ac præsertim pueri.*

P. 316, v. 1, vetus πλοῖς pro καλοῖς. Seq. v. Cam. ὥς περ ἰσόδους ὡς ε φθοροποιὸς ἀκτὶς ἔξεισιν. V. 3, si αὐτὴ malis, non refragabor. V. 6, Cam. καθαιρευόμενοι. V. 8, vet. κατ' αἰάκλασιν: & sequente v. ῥᾷον pro μᾶλλον. V. 10, inclusum σφόδρα abest a vet. V. 14, φαντάζεται pro vulg. φαντάζονται repositum ex vet. V. 18, Cam. φρενηλικῶν: scriptura parum consentanea. V. 20, Cam. & Neob. ἐμπνευματῶδ. ego vet. sequi malui. V. 24, forsan ε πάλλαι ὑγρά. in Gazæ quoq; versione legendum fortasse; *oculorum humorem omnem, & maxime illum a cryſtallo cognominatum.*

P. 317, v. 3, vet. ζωχύτερον καὶ εἶται. V. 6, καχυμίας pro vulg. καχύμια repositum ex vet. V. 10, vet. κράσεσι pro καθάρσεσι. V. 12, Cam. αἰασημούμενοι: & mox vet. κινῆσι. Idem vet. sequente versu τοῖς διδομένοις: præsenti tempore.

V.15, Camot. σκαμωνία, vno μ, ſupra quoque aliquoties. Sequ.v. vet. τὰ σώματα. V.17, Cilicas, ſine diphthongo. V.25, vet. χαλέων, incontracte.

P.318, v.8, σικύα per y habet etiam Cam. ſed alibi monophthōgos ſcriptum inuenitur. Sequ.v. αὐτῇ pro vulg. ἀυτῇ repoſitum ex vetere. In eodem vetere mox eſt λιθώδων αὐτῶν, fœm.genere: ſed patū congruenter. V.15, forſan θαλάσσιας καλαχρωμένης.

P.319, v.6, vet. καπελίμπανε. V.16, vet. ὀπιπαλίπταν pro ὀπιπέζαν. quæ lectio ſi vera eſt, ſcribēdum etiam ὀπιπεζωμένη v.14 & 21. ſed ὀπιπεζαμένῳ, *intentam*, agnoſcit etiam Gazæ verſio. V.19, C. ὑρηδόχων: vt ſupra 283, 12.

P.320, v.8, καιόμενος pro neutro καιόμενον in vtroque membro repoſitum ex vet. V.13, vetus στέρραν. In eodem vet. poſt hoc problema ſequitur quod ordine LXIIII eſt, Διὰ τί τὸ ὄξος ψεγει. V.20, forſan ψεγ διδῶσι.

P.321, v.4, forſan κωφέλαι, plurali fine. V.11, Cam. εἰκεφθήω, & δέφραφέρη, dandi caſu: cuius ſtructuræ exempla apud alios quoq; ſcriptores obſeruata ſunt. V.12, Neob. κατ' αὐτῶν, relatiue. V.25, incluſa ὡς abeſt a Cam. ed.

P.322, v.1, Cam. μωωδόν: mendoſe. V.3, Cam. τὸ χορεῖον: vet. τὸ χωεῖον, per ω & ι. V.6, φωεαθῶαι ψεάπτωσα per hypallagen poſitū pro φωεαθεῖσα ψεάπτειν. V.17, lapidem Thraciam agnoſcit etiam Gazæ verſio; & Plin.lib.33, ſub finem capitis 5, Thracium lapidem aqua accendi, & oleo reſtingui tradit. cuius nominis hæc videtur eſſe ratio, quoniam (vt Θαυμασίων ἀκουσμάτων liber docet) is lapis in Thracia inuenitur, & quidem in Ponto fluuio; ſpinus ab indigenis appellatus alioqui ſuſpicari poſſet aliquis, legendum eſſe λίθος αἰθραικίας, atque intelligendum id lapidis genus quod Germanice lapideos carbones appellamus. nam eos quoque Leuinus Lemnius lib. 1 De occultis naturæ miraculis, bituminis indurati naturā eſſe ſcribit, & ſemel atque iterum extinctos, poſt liminio ignescere admotos foco; & cum cetera omnia oleo inflammeſcāt, iſtos affuſa aqua inardeſcere, oleo reſtingui.

P.323, v.7, vet. δεδώκαμεν pro ψεγομεν. V.20, vet. τὸ μὴ λιθῶδες πάσσον ἀστομάτως ἐαθόμενον ἢ, ὡς ὑφηγοῦσία ἡ ποιότης. Cam. breuius, τὸ μὴ λιθῶδες ποιότητα ὄξος μ. V.27, vet. ψεμνόμενον, omiſſo μή.

P.324, v.1, vet. κῇ κρᾶσιν, ſine articulo, vt v.7, & ſeq. V.2, Cam. ἰχνεύμασι καὶ ποιότητες. Sequ.v. ſi γινομένας καὶ ἐξ per me licebit. V.16, Cam. ἀμφότερον.

P.325, v.3, coniunctionem ἔτε ψυχικῶν non habet vetus. Idem ſeq. v. ψεσχωκείωται. V.8, δίδωσι pro vulg. δίδυγ repoſitum ex eodem vet. V.9, vetus ψυχῷ. V.15, incluſa ὡς abeſt a Cam. editione. Eadem ſequ.v. ſcribit φρενήπησι: parum congruenter. V.20, Neob. ὑαφέχει. ego ὑαφέχῃ cum Camalui, ſubaudito ex antecedentibus ἔπαξε τῷ καφαλῷ. Seq.v. Cam. ὑαφῇ πάντα ἅ ὧν ſ. V.27, Cam. πολύπες accentus ſupra quoq; notatus eſt.

P.326, v.5, Neob. Δημοβρήσιος. V.6, C. penultima diphthongo. V.9, C. ἅ δὲ φυτὰ ἅ πολυχρόνια, ὀλιγόκαυτα. V.12, Camot. εἰ παχλος. Pro ἦ πάντως haud ſcio an legendum ſit ὅπη ἦ πάντως.

βάν. Gaza certe sic vertit; *cur febriū accessiones certo venire ordine soleant.* V.16, δὴ abest a Cam.ed. V.21, vet. λύσων pro λύχνων.

P.327, v.3, vet. βυλίαν pro βύζα. V. 9, Cam. ὕστατος: nihil ad rem. V.11, Cam. & Neob. pro ὑχρότητος habent ξηρότητος. sed ὑχρότητος agnoscit etiam G. versio, & quidem cū adiectiuo, μείζης, seu ἐλάττονος: *dulcedinē plus caloris, minus humoris parit.* V.13, C. ὀξώδης pro ὀξύτης: parum cōgruenter. V.22, vet. θελαδιᾶται παίτυ, duplici mutatione. Ibidem mox legendum fortasse, πλεχμίνον ἔξεσι. sic certe Gaza; *per cerebrū voluitur, & quaq; versus percurrit, atq; ita perturbatus profluit.*

P.328, v.1, vet. νωλαίᾳ, vt apud Arist. & alibi. V.3, a vet. absunt ista, τῶ μείζ ἐξαμάπεται ἡ ἀνέργια. Sic v.6, inclusa ista, ⊖ δὴ τ' ἀέρων ὁμοίως, absunt ab eodem. V.8, vet. ῥωμπικὸν pro γευστικόν. Seq. v. fortasse legendum θελειλητται, temp. præterito. V.10, vet. post ὕπω addit λίαν: parum necessarium. Ibidē mox C. pro ἀήρ habet μᾶλλον: minus conuenienter, nec magis aptum est ἰσχυπέρ, quod eadē editio seq. v. habet pro ἰσχυπέρ. V.13, vetus pro πλευδὴς habet σκιωνοειδὴς. sed vtrocunque modo legas, artic. ἡ rectius collocabitur ante subst. ὀρᾷ. G. vertit; *tecur enim & lien carne quadam crispa atq; tortitia constant: quā & materiacē, quod materiæ similis est, nominamus.* V.26, vet. ὀρεξονται, fut. tēp. κεκίδης vero, quod sequitur, gemino quoq; σ scriptum inuenitur: quæ diuersitas in alia etiam nonnulla cadit.

P.329, v.5, κρεπικεκόμμενοι per ω scribendum esse in prima syllaba, non per ο, vt in vulg. ed. legitur, declarat etiam G. versio; *morbo maioris intestini laborantibus.* V.20, vet. ἀπὸ τῆς ἕω. V.27, καθαιρεῖ legendum esse pro vulg. καθαίρει, manifestum est ex sequ. verbali καθαίρεσις. quamobrem etiam Gaza recte vertit; *calorem aboleat.* V.28, vet. τῇ καθαδιαπαυήσει.

P.330, v.2, vet. σωαλαγεῖν. V.9, παραυτὰ pro παραυτίκα inuenitur etiam alibi. V.11, articulum τῶ ante πνεύμονος non habet vetus. V.16, pro ἀφανισθέντα G. versio habet *corrupta.* Post hæc in eadem G. versione sequuntur alia problemata, circiter 57. vnde colligimus exemplar eius vulgatis editionibus Græcis fuisse locupletius.

CASSII vero Problematum cum vna tantū extet editio, Neobariana, commodum accidit vt Adriani Iunii versionem & adnotationes e vetere libro desumptas impetrauerim: quas deinceps cum meis coniungam. Vt igitur de nominis scriptura primum dicam, Neobarius in horum Probl. initio scribit Κασίου, vno σ; in ipso aūt libri frontispicio, & singularum pag. inscriptione, Καασίου, σ gemino. quarū scripturarum etsi posterior est vsitatior, tamen quia Latinā magis quam Græcam etymologiam habet, a me neglecta est. Quod autem sequitur, παραβλήματα τῶν ἐλείων & πεζαπόδων, videtur adulterinū esse. nam de quadrupedib. & ceteris animalib. fere nulla in hoc libello sunt problemata. aut si vera est inscriptio, necesse est exemplaria quæ ad nos peruenerunt, esse manca. Iunius tutiorē inscript. secutus vertit; *Cassii medici Problemata.* Primū vero probl. tractatur etiā ab

edidit cum aliis Medicis Henr. Stephanus Paris. 1567. in fol.

Alexandro ſupra,281,1: & obiter attingitur ab Ariſtot. in Organo, 218, 14. V.10, ἐμβαδὸν citatur etiam ex Galeno pro eo ſpatio quod intra circumcurrentes figurarum lineas cõtinetur,vt area trigoni. vnde Iunius quoque hic vertit; *ſed maius quam apparet, occupans ſpatium.* φαινομένως v.13,idem vertit *quadamtenus.*

P.332,v.3,Neob. obſcurius, ὃ μὴ ἔστι τὸ μεῖζον. Iunius vertit; *quæ verba id fere ſonant.* V.22,clarius ſeq. pag. v.6 dicit, διὰ τὸ τὰ ὑγιᾶ σώματα μᾶλλον εἶναι πλοῖα ὑδάτων. P.333,v.16, ὑγρὸν neutro genere habet Neob. quoque: cum potius fœm.gen. legendum videatur ὑγρά. Iun.vertit; *ob humidæ in ipſis materiæ affluentem copiam.* Sequens probl. tractatum etiam ſupra,296,1. V.25, καθ' φύσιν cum manuſcripto exemplari legendum eſſe pro vulg. διὰ φύσιν, adnotauit Iunius, eandemque lectionem in verſione ſic expreſſit; *quoniam naturale humidum haud in debitos diſtribuitur meatus.* V.26, extritæ in exemplari erãt mediæ ſyllabæ: vt non ſatis conſtet quodnam verbum auctor vſurparit, διαμίμουμαι, διαπατῶμαι, an aliud. Senſus tamen ſatis euidens eſt, & idem problema tractatum etiam ab Alexandro,260,5. V.28, nota hic τὸ δίψος, neutro genere, quum paulo ante, v. 20, vſurpetur fœm. ἡ δίψα.

P.334,v.3,ὑγρωθεῖσαν ea forma vſurpatum videtur qua mox σφοδρωθεῖσαν v.8, alioqui vſitatius eſt ὑγρανθεῖσαν. V. 7, μὴ pro vulg. μὴν repoſitum ex Iunii adnot. V.10, vet.habet, ἐκκριμῶν ὃ ὅπως τῶν πτ. vt idem Iun.adn. V.18, διάλυσις agnoſcit eiuſdem Iunii verſio; *quaſi diſſolutio.* alioqui malit taſſe quiſpiam διάχυσις, vt pag.ſeq.v.4. V.27, χαλαστικὸς pro vulg. χαλαρὸς cum Iunio repoſui ex vet.cod.

P.335,v.4, διάχυσιν non improbãſſe videtur Iunius, dum vertit *laxationem.* & haud ſcio an verius id verbulum ſit quam διάλυσις pag.præced. v.18 & 21. quanquam χαλάσεως nomen, quod ibidem vſurpatur, eidem patrocinari videtur. Ibidem mox Iunio κατ' ξηρότητα repoſui pro vulg. καθ' ξηρότητα: quam lectionem confirmant quæ Alexander ſupra diſſeruit 260,7: 309,19, 21: & Caſſius ipſe 333,28. V.8, χαλαστικὸν hic quoque cum Iunio ex vet. cod. repoſui pro vulg. χαλαρόν. V.11, pro τῶν σκάφης fœm. gen. vſurpatum σκάφης pag. præced. v.24. V.15, pronomen αὐτῆς in exemplari geminum articulum habet, alterum ante, alterum poſt ſe, ſed vt cum Iunio legẽdum ἡ αὐτὴ αἰώρησις, τοῦ eademq; agitatio; vel αὐτὴ ἡ αἰώρησις τοῦ tatio ipſa.

P.336,v.1, in exemplari eſt ἐπιπνευσθῆναι, ſine σ: parum vſitate. V. idem exemplar ſupetlatiue habet πικινδυνώτατα. ego cum Iunio & vet. cod.malui cõparatiuum ὀλιγοκινδυνότερα, vt paulo poſt, v.15, ſequitur ἀκινδυνότερα. V.10, κατάλυσις legitur iam præced. pag.v.22. ſed habuimus etiam ἐπάλωσιν 331,16. & 332,11: &

P.337,v.8, & omiſſione & tranſpoſitione vitiatus videtur locus: fortaſſe ſic legendus: ἢ διὰ ξηρότητα ὅσων γίνεται, ἢ ὅτι πλοῖόν ἐστιν ἡ κμένης τοῦ καὶ θῶν ἢ φύσει ἐκπεπυκνωμένης· ὅτι δὲ, τὸ λεπτὸν & ἀφεπόμενον

ἐξεπλημμένων καὶ ἐξοιδαίνοντος. Iunius minore mutatione legit, καὶ ὁ γίνεται: & seq. v. & πιαυξανομένης. sic namq; locum vertit; *fiunt enim partim dum caro naturaliter oculi angulo subiecta porrigitur latius, atq; incrementum accipit; partim cum tenuis illa oculo circumtensa membranula in callosum tuber excrescit intumescitq;.* κατὰ autem pro κατὰ ῥοῦν, contra exemplarium tum veterum tum recentiorum consensum, cum Iunio reposui: quia Celso quoque teste, vnguis ab angulo oculi oritur. nisi forte κατὰ μέσον vocat τὸ λευκὸν, album oculi. V. 13, ἀγνῶν, *agnis*, agnoscit idem Iunius. V. 15, forsan ὀκτὼ τὰ κεχωβίτης. Iunius vertit; *ita vt hac ratione vnguis concretus producatur.* Sequens problema supra quoque tractatum ab Alexandro, 296, 4: vbi pro φραγγόπραι legitur διαπόπραι & πλευροποίπραι. Iunius vertit; *cur alterius tantum oculi affectus magis irritat?*

P. 338, v. 1, μεθασύκρισιν vna voce cum Iunio scripsi, contra exemplarium consensum: itidemq; præced. versu μεταπεκρίσεως. cũ eodem etiam Iunio inserui verbũ ἦν, vt sensus fiat planior. est autem μεθασύγκρισις, (vt idem adnotat) methodicorum vocabulum, quo expulsionem ex alto materiei, seponente naturæ iudicio factam, notare videntur. possis fortasse cum Celso euocationem humorum dicere. V. 20, superflua hîc particula ὡς, vt ὅπ 240, 7. V. 23, post κρατήσῃ Iunio desiderari videtur, οὐχ ὃ ὅπ μᾶλλον, vel eiusdem sententiæ formula.

P. 339, v. 1, rectius ἀπὸ δακρυϊκὰ, sine κ. V. 13, pro κατάμενον apud Aristot. est χασμώμενοι, tum alibi, tum supra 231, 26: & de gener. anim. 308, 12.

P. 340, v. 7, ὅπ post ῥυτόμενον redũdat, vt ὡς supra 338, 20. Seq. v. Iunius post δεῖ inserendum censet interrogatiuum τί, *quid*. V. 23, pro ὁπὶ τούτων rectius legemus ἐν τούτῳ, vt v. 21. V. 28, vetus habet μετ' ἐπεξαίξεως: & mox δεῖ πλὴ ῥάξιν. sed legendum vel ἐπεξάξεως, vel ὑπερράξεως: itidemq; mox πλὴ ὑπερράξιν, vel πλὴ ἐπάραξιν.

P. 341, v. 10, post ἀποσυλᾶσθαι Iunio deesse videtur ἐξ ὕλας, vel simile qd. Ibidem pro vulg. ὑπὸπαχμένη reposui ὑπὸπαχμένη, sicut idem Iun. vertit, *violento & extorto motu.* V. 18, forsan rectius τῇ βιαίᾳ κινήσει. V. 19, ἐπίχεσθαι pro vulg. ὑπὸδίχεσθ repositum ex vet. In sequentibus, ὡς & δεῖ τὸ πλὴ ἐμπεῖραι γίνεσθαι, vitiosa est lectio, inquit Iunius. quare aut addenda est negãdi particula μὴ, aut pro ἐμπεῖραι congruo sensu βαρύτητα substituemus. id enim & rationis postulat ἀκολουθία, & efflagitat Aristotelis auctoritas, sect. 5, probl. 9. Posses etiam fortasse non alieno sensu legere ῥοπὴν: vt intelligat, ex violento motu, congerie humorum, caput onerari. Hæc Iun. V. 22, ἀφεκτέον ἔσθαι retinere nihil vetat. si quis tamen ἀφειδητέον ἔσθαι malit, fruatur suo iudicio.

P. 342, v. 5, rectius ἀφειδητέον. V. 7, in commate isto, τὸ καπάδηλοι, deest coniunctio: quam expressit in sua versione Iunius; *porro oculus, vt pro confesso habetur, humorem continet.* V. 9, rectius fortasse λευκαθίζοντα, vt apud Hesych. V. 15, pro πήρησιν Iunii versio habet *plagam.* V. 19, δίπη pro vulg. δεῖ τὸ repositum ex vetere: iti-

demq; ſequ. v. δίχα pro vulg. δίχά. quo modo & I. vertit; *citra depreſſionem.*

P. 343, v. 6, ἔργον non tantū pro nomine hic accipi poteſt, verum etiam pro participio: vt idem ſit quod ἔιργον. Iunius vertit; *nihil incumbat oneris.* V. 10 & 11, forſan, ὅτι λύσις γινομένας. Sequens locus (vt Iun. adnotauit) tacite neſcio quid muſſare ac λιπαξίως προσκαλεῖν dictionem vnam aut alterā videtur. quocirca haud alieno ſenſu attexuiſſe in interpretatione Latina mihi videor mētionem inappetentiæ: quippe quæ inter morbi primordia ſiue procœmia cōnumeratur, & de qua loqui velle nemo non aſſenſerit. næ igitur, meo iudicio, haud errauerit fortaſſe qui leget προαπονοίαι. Hæc Iun. V. 14, rectius fortaſſe διαρσεως: vt idem Iunius vertit; *dum in mandendo rictus diducitur.* V. 22, probl. iſtud, vt Græce legitur, prima frōte falſi nomine laborare videtur, nedum legenti negotiū facere. quidam, cum dulce quidem amareſcere, amarū tamen in dulce retrogrado ordine non redire poſſe arbitrentur, inuerſa nonnihil verborū ſerie, hoc pacto ſarcire volunt; δίχα πάσας κυψέλας, φύσει γλυκείας, πικρὰν λίποιτας ὅτι τὸ ἀπελαμένων; quorum ſententiæ vt non acceſſerim omnino, ita lubentius ὅτι τὸ ἀπελαμένων, quam πᾶν ἀπελυμένων, cum Martino Ædituo legerim, ſeruato dictionis, vt habet, filo. vtut eſt, huius probl. σκεπτέα haud ad ſtomachum facit: quamuis & in aſſignādis cauſſis ipſe auctor interdū mihi parum probetur, vt & problematographorū pleriq;. Hæc Iunius. Sed quid ſi κυψέλας hic non pro melliſ fauo accipiamus, ſed pro aurium ſordibus, vt ſupra 321, 4. Non abſimile ptoli ſupra, 326, 26. V. 24, Iun. videtur legiſſe, τὸ κηλὶς ⟨γ⟩ γλυκέος καὶ πικροῦ ἐκφύσις ὑπαρχούσης. vertit enim; *cum præterea fauus tum dulcis tū amaris ad amuſim in ſuo genere abſolutus extiterit.*

P. 344, v. 7, forſan pluraliter τὰς & mox τὸ pro ὃ τι. ſic certe Iunius; *quod autem nuditas partium tenuis inductarum carnis mole, in cauſſa eſt ut vari generentur.* V. 24, locus petitus ex Hom. Iliad. α, v. 317.

P. 345, v. 5, ἐρεισθεῖσαι pro vulg. ἐρεισθεῖσα repoſitū ex vet. V. 7, Iun. in ſua verſione μᾶλλον maluit δηλά. vertit enim; *ſed frequentius binis vicib. fit ſternutatio.* V. 12, manuſcriptus codex pro ἐκπριεθέσης habet ἐμπριεθέσης: tenta abſq; manifeſti erroris indicio. fortaſſe haud alienum fuerit legere ἐμπριεθέσης, minus detruncata aut ita detorta voce, quā eius vice ἐκφυσήσεις ingerere; præſertim ſi ſententia nihil decedat, nimirū ſumpto vocabulo metaphorice, a fibularū immiſſionis ſimilitudine: vt Iunius adnexeq; præcedens participiū ἐκφυσήσεις locū habere videtur; quia mox adquitur μεταξὺ πῶς ἐστῶν. niſi forte ἐκφυσήσεις fiat poſtquā oſſa carne intecta veluti ferruminata ſunt. V. 14, ubi αἰγιλώπων ſcribitur, penult. longa.

P. 346, v. 4 & 6, nota εἰς αὐτὸ pro αὐτῆς. V. 10, forſan αἰ πολυσίαι. V. 11, pro ἀποκαλύπτει in vet. eſt περιτιθεῖ. ἀποκαλύπτειν & περιθεῖν ſynonyma videntur infra 355, 15, 18. V. 25, pro ἀναπνοὴν idē vet. habet πνεῦμα. Sed v. incluſus articulus τὸ, additus ex vet.

P. 347, v. 6, pro ὁμῶ, procul dubio legen-

legendum ὅμως, *tamen*. V. 12, fortsan ἐκτείνειαν: vel aliud potius; quia mox sequitur ἐκτείνεσθαι. Iunius vertit; *vt augmentum accipere in latum & extendi queant*. V. 16, ἀσιοπιὸν agnoscit eadem Iunii versio; *substantifica illarum qualitas*. V. 17, præpositio μετὰ, ante πίεσιν τὴν, tollenda videtur, vt in seq. Idem vero probl. tractatum supra 235, 19. V. 21, vel παρλῶσι scribendum: vel παρῳώσι, vt mox sequitur παρίνμεν. V. 27, αὖτη agnoscit etiam Iunii versio; *an quia sic humor respirat?* supra vero legitur ταύτη, 222, 19: 230, 8: 235, 25.

P. 348, v. 2, commation istud, οὐχ οἱ παῖδες, additum ex Iunii versione.

P. 349, v. 7, vetus pro πωρωθέντων habet verbale πωρώσεως. Ex eodem addita sunt seq. duo, δεῖ & τὸ. V. 10, vide (inquit Iun.) an possit debeat ve legi βαιδας, in accusandi casu. V. 25, πείσις pro passione obseruatum etiam supra in Alexandri probl. 295, 14.

P. 350, v. 2, ὑμένα non est adscriptū in vet. V. 17, Iun. pro διέγκριτον legit διέτιτον, *ad perspiratum male comparatū*. Seq. σφίγξεως agnoscit eiusdem Iunii versio; *ex vehementi adstrictione*. V. 19, post τῆς σφίγξεως κὠθησις in vetere visuntur aliquot adulterini commatis verba, haud scio quo sensu quove dictionis filo constituta; hæc nimirū, οἷς ἔξω ἐκτὸς αὐτοσκοπήτως βλέπει quæ ideo visum est adnotare, vt feliciorem quis nactus genium, aut codice adiutus emendatiore, locum integrum farcire queat. Hæc Iunius. V. 28 ἄκρον idem vertit caput; *proprium qualitatis caput*.

P. 351, v. 3, pro ψυχῆς Iunius suspicatur legendum ὄξους: quoniam ista oxycrati miscella fit. V. 6, τὰς πίπας additum ex vet. V. 17, αὐτὸ additum ex eodem vet. V. 19, locus iste, πὸ ὃ λειπὸν ἡ γλυκὺ, ὡς ὀκ μεγάλων σωιστὰς ὄγκων: videtur repugnare rationi. quare ad plenam sententię perfectionem desiderari inoculationem aliquot vocū crediderim: ita vt simile quid desit, ὡς ἐξ ὀναπνὸν τὸ θαλάσσιον, ὀλμυρόν: ratio subsequatur, ὡς ὀκ μεγάλων σωιστὰς ὄγκων. vt namq; crassarum aliquid sit partium, in tenue, ac propterea dulce, non cōgruit, vtpote terreum minime. quod vel ex seq. constabit problemate. nisi fortassis ea verba, ὡς ὀκ μεγάλων σωιστὰς ὄγκων, superflua esse atq; idcirco obeliscoiugulanda censeas. Hęc Iun. Seq. etiam probl. (inquit idem l.) an veritati sit consonū, tecū expende lector. nam videtur illi reclamare & ratio, (quo enim magis ad tertias decoquitur, hoc inspissabitur amplius strigmentitia crassitie, salisque pars crassior subsidet, exhalante atq; in fumū se resoluēte tenuiori) & salis strues e marinæ aquæ salsugine coctura conficientiū experiētia, diuersum quid dictura (vt opinor) fuerit. nisi de aqua per exspiratā guttatim in metā collecta, loqui illū statuamus: quod tamen nō existimo.

P. 352, v. 7, ὑπὸ pro vulg. ἀπὸ repos. ex vet. V. 15, suspecta est Iunio hæc lectio. quare bona ratione & cōmodo sensu legi putat ὑπείψιας: quia facilis in affinibus litteris sit lapsus. Sed fortassis minori mutatione, nec sensu plane inepto, legere possimus ὑπερειψίας. Pro περιβρομίης autē infra, v. 24, legitur περιβρεμείη, mutata præpos.

παραπλήσιον sane supra quoque in consimilibus loquendi generibus vsurpatum, tum alibi, tum 266, 3, 6, & seq. V. 20, ῥεωδῶς πυρέσσοντας Iun. vertit *febri cum fluore correptos.*

P. 353, v. 2, fortasse legendum πλείονα ἢ κῆ φύσιν: aut πλείονα τῆς κῆ φύσιν, vt Iun. adn. V. 5, Iun. suspicatur pro ἀπαρέσεως legendum ἀχωρήτως, vel ἀφορήτως. Sed quid si legamus ἀμφέκτως: cũ ὀρέξεως nomen mox sequatur? V. 11, vet. cod. habet δ̓ιαρκῶσι. Iunius ναρκῶσι constanter legendum censet. V. 15, παρακόπτουσι legendum esse pro vulg. παρεκόπτουσι, declarant etiam sequẽtia. V. 18, pro τῶδ rectius legemus τῷπ: vt & Iun. vertit; *eadem quoq; de caussa.* V. 19, ἔντασις, *obstructio*, (vt idem Iun. vertit) non hic tantum repetitur, sed etiam seq. pag. v. 22 definitur. alioquin existimarit aliquis legendum ἔντασις. V. 22, Iun. pro παῖς ὀκπνοαὶ contra exemplarium consensum legendum putat βᾶς ὀκνίας, *dementiam.*

P. 354, v. 1, Neob. ἀπὸ τῆ ὕδ. Sed nostram ἐπὶ probant etiam sequentia. V. 3, Iun. πρὶν hic accipit pro πρόπερον: *vti prius ab aqua permotus fuerat.* V. 8, rectius ἀπορυήσεται, vel ἀπορυγαίνεται. V. 12, vet. pro κεφαλήλασίαν habet κεφαλαίαν, vt in seq. problem. v. 20. V. 17, forsan ante repetitionem istam ἐπὶ μᾶ, inserenda disiunctiua ἢ. Iunius locum sic vertit; *an quidem lacrymantur, quia magna sit partium illarum tenuitas, quæ fit ob continuum oculorum motum: an vero lacrymantur ob materiæ eas partes onerantis multitudinem?* V. 19, rectius πῆ ὀφθαλμικῶν πόρων: vt & Iun. vertit; *per visoriorum meatuum canales.* V. 28, δ̓ιὰ δὲ per o cum Iunio scripsi contra exemplarium consensum: quia (vt idem Iun. adnot.) spiritui animali cum grauolenti nihil vsquam commune est.

P. 355, v. 7, πωροπίαν Iun. pro obstructione accipit. vertit enim; *propter pororum in oculis obstructionem.* V. 21, articulus τὸ additus est ex eadem Iunii versione; *quoniam motus ipse est præclusio atq; compressio nium pulmonis fistularum.* V. 24, σωδιεγείρει pro infin. σωδιεγείρῃ cum Iunio repositum ex vet. cod.

P. 356, v. 6, Iun. adnotat, in calce manu scripti adiectum esse problema ad criticos plane relegandum, de discrimine inter ἄμμοι & ψάμμοι, nihil ad præsentis operis colophonem faciens. ideoq; Iacobum Tusanum, vt fuit vir magni iudicii, recte eid numero summouisse, ac veluti superfluam molem resecuisse. V. 7, αἱ μαὶ istæ, ab Henr. Stephano editæ, deuersæ sunt a Theophrasti tractatibus, vt puta ex illis abbreuiatoris alicuius opera excerptæ: (vt declarat particula ὅτι, quæ in eiusmodi ἀλλαγῇ vsurpari solet) sed multis tamen in locis integriorem lectionem habet quam vulgata Theophrasti exemplaria. vt verbi gratia, v. 9, vulgatæ Theophrasti editiones, Venetæ & Basileensis, habent, καταῖπτ: cum (Stephani iudicio) legendum sit vel πάντ καταῖπτ, vt hic: vel καταῖπτ, vt apud Aristot. supra, ff. V. 11, in iisdem ed. legitur, ἅπαντ ἀρειτ τὸ σῶμα. φορτίον γὰρ γίνεται. apud Aristot. vero, (55, 3) ἅπαν γὰρ γίνεται φορτὸν σῶμα. quæ lectio vt bona est, ita nec illa mala; & propter breuitatem magis e-

gis etiam placere alicui posſit. Seq. v.(vt Stephani adnotationes vsurpare pergam) in iisdem est, ἱκανὸν οὖν ἅπαν ὀπτικὴν τὸ βάρος, καὶ ὁρώμενον τῷ μᾶλλον ὁ πόνος. sed nomine ἱκανὸν in præcedentis periodi finem reiecto, legendum, ᾧ οὖν ἅπαν ὀπτικὴν τὸ βάρος, ᾧ φαίνεται, τούτῳ μᾶλλον ὁ πόνος. V. 14 & 15, in iisdem ed. mutata præpositione legitur ὀπτικὸν εἶναι: quod verbum vt nostro præferendum non est, ita verius est quam ὀπτικὴν εἶναι apud Aristot. §§,7, 11. nam idem his verbis significatur quod ὀπτικῶς ἔχειν seu ὑπογείως ἔχειν. V. 15, rectius apud Aristot. §§,8, πρὸς ὀπτικὴν, id est εἰς τὴν πρὸς ὄψιν ἀφῆκεν. quod idem Aristoteles §3, 27, vocat πρὸς εἰς τὴν πρὸς ὄψιν κλάσιν. V. 16 & 17, permutatis verborum sedibus legendum, ἢ κινεῖται μᾶλλον ἐπὶ τὴν αἰσθησιν καὶ παθεῖν, οὗτος ἡ μηρὸς ἐπὶ τὴν καταβασιν, vt manifestum est ex problematis initio, & Arist. §§, 1: §3, 21. V. 19 & 20, Aristot. §0, 21, breuius habet, ἐξ ἀκινήτου ῥίζης, ἢ λιγαζόντα.

P. 357, v. 2, procul dubio legēdum εἰ μὴ ἀνώμαλοι: subaudito ex antecedentibus substantiuo πεῖσαι. V. 4 & 5, pro istis, ὅτι ἐξοιδηματικοὶ οἱ κοπιῶντες, διότι, in vulg. editionibus legitur, ἐν ᾧ τῆς παχυλοῖς τοῦ, ὅτι. & mox in Basil. σωπαξιν pro σωπῆξιν: perperam.

P. 358, v. 8, pro κινουμένους rectius legemus ἀνωμένους, ex vulg. Theophrasti ed. V. 19. μᾶλλον rectius ante ἐθρῦσιν ponemus, vt paulo ante, v. 14. V. 24, structuræ lex postulat subiunctiuum ᾖ ὑπῇ.

P. 359, v. 18, fortasse legendum est ἐ δυνάμενον. V. 25, pro δῆλος quidam cod. habent ἄλλης. V. 26, ἀφρόν aduerbialiter hic vsurpatum pro ἀφρόως. vel legendum ἀφρόων.

P. 360, v. 19, in altero exemplari legitur, αἱ παθρίσται γὰ, ὠφελεῖ. & ita hæc verba, αἱ παθρίσται γὰ, parenthesi includenda erunt: perinde ac si dictum fuisset, ὠφελεῖ, ὅτι αἱ παθρίσται. Hæc Steph. V. 28, pro χυμὸς vulg. Theophr. ed. habent χυλὸς.

P. 361, v. 2, pro πλέον eædem ed. habent πνεῦμα: congruentius: vt patet ex Alex. probl. 292, 8. Eædem mox v. 4 pro περιλομβάνοντος habent περιῤῥῶντος, eodem sensu. V. 11, eædem, ᾧ ὅτι μᾶλλον. V. 19, clausula ista, μᾶλλον ἰλιγγιῶσιν, abest ab iisdem editionibus: nec incommode expungi potest. Ab iisdem abest etiam participium ἐκκλικότος, & in dubium vocari posse adnotauit Stephanus. Sunt & aliæ ibi diuersitates, quas hic singulatim percensere longius foret, & parum necessarium.

INDEX VERBORVM QVÆ IN HOC PROblematum tomo explicantur, aut alioqui notatu digna sunt.

Ἀεῖον & φυσᾶι vt differant	238, 8, 13	idem ἀμωδὸς ibidem	25	ἄγονοι acutā vocem cur edant	94, 1. 99, 22
ἀεσμὸς τὸ	238, 14	ἄδρωπα	145, 10	ἄγρια πνα φυτὰ	147, 14
ἀθαπτοπαῖς πτος	146, 28	ἀθαθοποιοὶ ὀπτῆρσιαι	319, 17	ἀγυπνοποιούσης	132, 6
ἀλληχὸς πυρὸς	272, 17.	αἱμυκεῖς χυμοὶ	42, 11	αἰγιβοσῆ	171, 25

ἀιχόναι, *suspendia* 216,15
ἀκμὴ ἡ 22,17.23,24. 359,1 ἀικμὴν ἡ ὀδὸς 103,15.99,2 *metus quidam est, ideoq; frigiditatem inuehit corpori* 100,12 ἀκμὴν *remedio quo utãtur oratores* 106,4 ἀκμὴ ἡ κ᾽ τὸ σῶμα, *exercitatio corporis* 220,19 ἀκμὴν ποιεῖν πρὸς 220,25 ἀκμιστικῶς ἄδειν 135,3 ἀκμιῶντας *sitis corripit* 200,17 ἀκμιόντων *vox* 98,26.100, 8.103,13 ἀκμιόντων *vox tremula cur* 105,28
ἀκόνες 283,9.311,6. *qualia sint corpora* 305,12
ἄκολον ἔχειν τῷ φαγεῖν 205,17
ἀκρᾴφειοι παῖδες 297, 5.313,6 ἀκρᾳφία 286,28
ἀκρόσφορος 224,8
ἀκολεσχία 132,8
ἄκρανες 296,9
ἀκρὰ ῥεύματα 204,7
ἀκρόπορος 348,10
ἀκροᾶζεσθαι τῆς ξέσεως 306,3
ἀκροι *flatus, venti* 190,16
ἀκρόμαντις 285,24
ἀκρόος ἔκχυσις 186,17
ἀκρόως πίνειν 34,8
ἄκρυπλα στόματα 347,12
ἀκρωτὴν ὕμμα 74,19
ἀκρὼς ἡ 231,2
ἀκρώλη 326,22
ἀκροειδὴς ἀὴρ 269,4 ἀκροειδὲς πνεῦμα 279, 27.320,4.324,26. 325,3.
ἄκριοι ἄνεμοι 189,5 ἀκρία νυκτὸς μᾶλλον 179,21.
ἀκριάζειν τὰ ἀέρα 185,6
ἀκρόων *oculi* 268,7
ἀκροφαλία μυκτῆρος 344, 11
ἀκροδία ὀδόντων 248,17 ἀκροδίαν παύοντα 11, 3.64,7
ἀκροδίαν 62,9
ἀκρόλοι ἡμέραι 186,8
ἀκρέα ὀξὺ σκάφης 334,24. 335,11
ἀκραιέα πνεύματα 186,8
ἀκρατάληπτον εἶδος 141,25
ἀκρατάστατα πνεύματα 186, 12
ἀκρατόχεστον δίψος 298,16
ἀκρατοχώεντες ὗλαι 204,5
ἀκρεσίας φύσις 300,9
ἀκτησία 61,2.359,14 *maximũ cuiusq; affecta partis remedium* 296,11
ἀκμὴ *cur vocentur* οἱ ἴονθοι 343,25 ἀκμάζειν *quousque soleant plantæ* 145,19
ἀκόλαστοι *qui nominentur* 205,5,12.204,12
ἀκονώμαρος πρίων 62,7
ἄκοπος, ὁ μὴ κοπεὶς 267,15 ἄκοπος σῖτος 112,22
ἀκορέστως ἔχειν 353,5
ἀκραίπαλον γίνεσθαι 32,24
ἀκρατὴς *cur duorũ tantum sensuum* ἀκρατὴς *dicamur* 204,8 205,5,12
ἀκρατοποτεῖν 27,24
ἀκρόδρυα 162,11
ἀκροθώρακας ὀξὺ πεπιεσμένους 27,8 ἀκροθωράκια μᾶλλον περιπεπτωκότος 36,11
ἀκρονυχία 173,16
ἀκρόνυχον, *prima nox* 187,9
ἀκρότης τῆς ψυξίως 284,2
ἄκυμος, *pro ἀκίμαντος* 164, 23
ἅλαλοι 295,8
ἅλασι, *salibus* 171,27
ἁλιηδὼν, λύπη τις 202,10 ἁλιηδόνα ποιεῖ 257,15 ἁλιηδόνα ἐμποιεῖ 259,17
ἁλιάζειν, *tepere* 11,11.63,9 ἁλιαίνειν, *tepescere* 63, 16
ἀλεείνων, *vitans* 212,19
ἀλείμματα ἰᾶσθαι 58,15 ἄλειψις εἰς ἰμάτια 244, 28
ἄλευρον ὀξίτης βαρύτερον 160,16 ἀλευρώδεια 10,15
Ἀλκίου πῖδιον 212,18
ἀλιμμένος, *unctus* 23,8 ἁλίζεσθαι, *idem quod* ἁλιάζεσθαι 23,1.176,1 ἁλίζεσθαι *salitu fœtus* 176,1 ἁλισμένος, *salitus* 176, 20,27
ἁλλᾶσθαί που 47,1
ἁλλοιωτικὴ δύναμις 37,24
ἀλλόκοτοι ὄψεις 328,24
ἀλλοχρεῖν 48,1

НБ ОНМетИ Львівщини

ἅλως π Θ. 263,18
ἁλύμενος λίθος 62,8
ἁλῶπηξ τὸ πιτάβλων 50,24
ἁλυκὰ ὕδατα 29,17.33,18
ἁρίζειν ὕδατα κολλήσας 159,23
ἁλωπικίαι 78,28
ἁμβρόσια 137,14
ἁμαυρὸς σφυγμός 353,8
ἁμαυροῦσθαι 46,2
ἀμβλυωπεῖν 354,12
ἀμείλιχη φωνὴ 91,4 ἀμειλίκτοις φθέγγεσθαι 91,6
ἀμάσσειν πιεῖν 264,13
ἄμμια 207,17
ἄμμος π 172,2
ἀναιρεῖν ἀκτῖνας 267,14
ἄμπωτις γίνεται πλείων 168, 20
ἀμυδρὸς πυρετὸς 272,25
ἀμυλον ὀκτώ σαγὴς 45,11
ἀμυλώδη ἴστια 206,6
ἄμυξις 350,23
ἀμφημερινὸς πυρετὸς 273, 4, & in sequentibus. pro quo quidam cod. habẽt ἐφημερινός. ἀμφημερινὸς πυρετὸς πῶς, & πότε 303,26
ἀμφιδέξιοι πῶς γίνονται 225,17
ἀμφιδέξειν 208,9
ἀμφορεάκις 98,23
ἀν cum infin. verbo 121, 16
ἀνὰ παῦε 89,2
ἀναβλυστάνειν, peredere 259,20.281,3
ἀναβρεχθεὶς 154,28
ἀναβρασιν ἐρχάζεται 278,12
ἀναβρωλακὲς καρκίνος 278,20
ἀναζεῖν 200,10
ἀναθολοῦσθαι 166,19
ἀναιμελικώτερα 9,7
ἀναιμάθητως ἔχειν 27,28. 35,16
ἀναμολόγητος ἔξις 263,20
ἀνακαθαίρεσθαι 348,21
ἀνακάμπειν εἰς αὐτὸ 127,6
ἀνάκλασις unde fiat 91, 26 ἀνάκλασις τ ὄψεως Θ τῆς φωνῆς 102,1,7
ἀναπτυφίζειν 181,18
ἀνακάπτεσθαι ἑαυτὸν 261,5 ἀνακάπτεσθαι λήθυμίαν 323,22
ἀνακύκλωσις, seu ἀνακύκλησις 318,18
ἀνακύπτειν πρὸς 347,20
ἀναλαμβάνειν, reficere 15,1 ἀναλαμβάνειν, valetudinẽ recuperare 309, 18,24 ἀνάληψις, valetudinis recuperatio 307,2,7
ἀνάλογον π 110,6
ἄναλοι ὄρτοι 154,20
ἀναμαχόμενοι 130,15
οἱ ἀναντίς πρὸς πάντα 59,13
ἀναξαίνειν 284,13
ἀναξηραντικός 338,4
ἀνάπαυλα, cessatio 333,23
ἀναπεπταμένον ὄμμα 226, 3,10
ἀναπίτια 351,9.277,28
ἀναπνεῖα τῶν σκελῶν 48, 18. 78,8
ἀναπιμπλᾶν 245,26 ἀναπίμπλησι 107,27. 112,12 ἀναπίμπλασθαι 150,25
ἀναπίγνται εἰς πόρους 13,16
ἀναπλεῖν, emergere 165, 3,10. 330,10
ἀνάπλιω, pleni 150,22
ἀναπλητικὸν 181,16
ἀνάπνευσις 102,16 ἀναπνευστικὸς πόπος 359, 23 ἀναπνευστικὰ ὄργανα 266,24
ἀνάπτοια pro ἀναπνοή 233, 24
ἀνάπτειν, contactu inficere 63,28
ἀναείθμητον 218,5
ἀναρμόστα χορῷ 143,27
ἀνάρρινον, nasturtium 150,2
ἀναρρίπτειν αὖω 53,23
ἀνάσιμον πιεῖν 165,18
ἀνασυστοιχείωσις 270,27
ἀνασημᾶσθαι, deporis 42,19
ἀνασφάλλειν, revalescere 323,17
ἀνατείλαντος ἡλίου 192,10
ἀνατείνεσθαι πόρρω 121,10
ἀναβέχειν, citò succrescere 149,27
ἀναπείθεσθαι 49,20,26
ἀναχλιαίνειν 67,28.162,4
ἀνδριαντοποιικὸν ἔργα 262,25
ἀνεδάφιστος γῆ 171,8
ἀνειλίττεσθαι 124,20
ἀνελκᾶσθαι, & ἀνέλκεσθαι 335,27
ἀνενδεὴς 304,4
ἀνεύοχλος 336,26
ἀνεξίκμαστος 156,21
ἀνεπιπόδιος 276,10.322,20
ἀνευρωστεῖν τὰς ἀκοάς 340,1
ἀνεῳχθῆ pro ἀνοιχθῆ 274,9
ἀνήδυτος, non conditus 150,23

ἀήκοον εἶ) 101,5
ἀὶ θρακιαῖς θέρμη 336,27
ἀὶ ἐμεν, ascendimus 266, 14
ἀΐκμος γῆ 107,8
ἀὶμᾶδες 351,11,14
ἀὶόχυροι 80,25
ἄὸδμος οἶνος 31,16
ἀὶοιδεῖν ποιεῖ 46,6.176,8
ἀὶοίκιον 333,19
ἀὶπαπαλσης 341,11
ἀὶπαπωθῆν 176,3
ἀὶπαυγεῖν 163,24
ἀὶτίς ἀγὶν 252,12
ἀὶπρείδην 164,7
ἀὶπέρησις 126,9
ἀὶπαίγην ὑνί 289,2
ἀὶπδιασολή 293,2
ἀὶπθερμαίνην 286,11
ἀὶπκατάχεσις τὸ πνεύμαΐος 232,18
ἀὶππάθεια 322,1
ἀὶππαΐγην 98,8
ἀὶπωθεΐσησιν εἴσω 112,26
ἀὶπωθεϊσάμενον εἰς ἓν 66,12
ἀὶπωθεισατᾶδαι 347,22
ἀὶπωθρίσεις πνεύμαΐος 233,
ἀὶππτεῖν 127,27 (5
ἀὶππτεῖδαι 56,15
ἀὶπτοιεῖν τὸ αὐτὸ 61,22
ἀὶπτηνείζειν 183,5
ἀὶπτειχία ποδῶν 79,17
ἀὶτίσροφος, ἁπλοῶ 135,6
ἀὶτίσροφαμβὴ 135,8
ἀὶτίτυπα, renitentia 59,21
ἀὶπτυπία 341,18
ἀὶπφεκεῖσθαι τῷ πόμαπ 159,8
ἀγὶφωνον τὶ 140,9
ἀὶπχασμᾶδαι χασμωμένοις 61,16.63,6
ἀγπψύχεδαι 285,17
κατ' αὶπχὼ ὁμιλεῖν 324,11
αὐβώδης τόπος 165,3
αὐύγν τὸ ἔργον 314,9
ἀὐποδησία 40,19,25
ἀὶνωμαλές & ὁμαλές 133, 19
ἀὶωφερεῖς αἱ ὁσμαί 110,22
ἀὶωφέρια 278,17
ἀνώφορος pro ἀνωφερής 279, 25 ἀνώφορον γίνεδαι 281,22
ἀξύμφορος 49,25
ἀοεισεῖν 132,7.186,9
ἀοεισία ὥεας 186,14
ἀπάγχεδαι 62,10
ἀπάδειν, aberrare in cantu 136,15.143,15 ἀπάδειν ὅτι τὸ ὀξὺ 137,13
ἀπαντλεῖν 21,9.26,10
ἀπαντλήσεως δεῖδαι 24, 22 (24
ἀπαρτώμεναι ἀρχῆς 77,
ἀπῖδεῖν, nō credere 248,8
ἀπιμεῖν 27,18.34,17
ἀπιπλεῖν 354,8
ἀπορείδεδαι πρός τι 50,23
ἀπορῖπος μοχθ. χυμῶν 260, 13
ἀπορύγν 354,8: pro ἀπορυγν seu ἀπορυγαίν.
ἀπυθυσμέγοι ἕντερον 258,3
ἀπηρρεῖδαι πρός τι 208,1
ἀπηλιῶται ἄνεμοι 191,16
ἀπηλιώτης unde dictus 192,5 ἀπηλιώτης natura 197,25
ἀπηχεῖν 90,26 ἡ ἀπηχοῦσα cur sit acutior 134,10
ἀπήχθεσθαι πᾶσι θεοῖσι 212,18
ἀπίμβηος 64,21
ἀπισχναντέον 144,1
ἄπλεπτον πάχος 147,
ἀπνεύμαΐος 117,
ἀπνευσῖᾶν 89,
ἀπνευσία 51,4.214,
ἀπνευσιάζειν * 231
ἄπνοια γίνεται 191,
ἀπνούσαΐος πῆς 111,
ἀπὸ δυσμῶν, posteriores 197,1. Sic ἀπὸ πῆς 197,1 ἀπὸ 191,18
ἀπορίαι, venti 193,
τὰ ἀπόγια 184,
ἀπογεία π 184,
ἀπόγειος ἀνάκλασις 193,
ἀπογεγνέναι 197,
ἀπογυμνῶδαι τὰ ἱμάτια 21
ἀποδακρύειν 339,3
κρυφιακὴ κοινωνία
ἀποδίωξις 295,
ἀποθραύεδαι 245,
ἄποια cur nonnulli
τὰ ἄχρεα
ἀποικονόμησις, anatome 352,21
ἀποκαίεδαι 35,25.
ἀποκάθαρμα
ἀποκάθαρσις 184,8,11
ἀποκαδαίρεδαι
ἀποκάδισις, αχrestitus
ἀποκρεμάννυδαι
ἀποκριτικὴ δύναμις
ἀπόκρισις σελήνης
ἀπολαμβάνειν πῶς
15,6
ἀπολεπιώδεδαι
ἀπολιθοῦν 176,

ἀπημβράνεσθαι 167,5
ἀπημάτιστος 86,22
ἀπημύρνυσθαι 307,16
ἀπηρκίσις 37,8.38,3
ἀπηχολίζειν 32,18
ἀπηχλοῦσθαι 72,12
ἀπιπατεῖν & ἀφορᾶν 253,19
ἀπιπτᾶν & ἀφιδρεῖσθαι, *resilire* 128,6.14
ἀπιπίζειν 69,20.359,16
ἀπιτηκὲς καὶ ἀῤῥωστία 35,18
ἀπιτηκίαι 4,2.37,8
ἀπιτηκίαι μάῤῥας 103, 23.105,14
ἀπιτορδὴ seu ἀπιτόρδησις 296,19
ἀπιφιστὶς 345,12
ἀπιῶσθαι 127,12
ἀπιῶρίγωσθαι 9,21
ἀπιῶρίπίζειν 198,25
ἀπιῶρροὴ 21,10.108,4. 217,14 *fit e superfluitatibus* 242,2
ἀπιῶρροιαι 160,5.312, 25 ἀπιῶρροια *siderum* 270,8
ἀπιῶρρυὸν ὕδωρ 169,1,3,8
ἀποβρακιᾶσθαι 15,26.57,15
ἀποκληρωῦν 287,27
ἀποκυΐσκειν 298,4
ἀποκύειν 253,9
ἀπολιχαίνειν 147,28
ἀπολίχνη πτύελος 66,6
ἀπολιῶσθαι 252,16
ἀπολελιχμισμένοι 19,12
ἀπολίμμασις τῆς πόρων 66,7
ἀπολύφη 10,8
ἀπολυλαᾶσθαι 334,15.341,10
ἀπομαιεύεσθαι 176,4
ἀπορύεσθαι 118,12
ἀπορυήματα 34,4
ἀποπλευτᾶν εἰς- 317,7
ἀπόπτωσις 280,13.290,11
ἀποπίσσειν 211,3
ἀποπειπᾶσθαι 351,22
ἀποπυφλᾶσθαι, *deporis* 46,10
ἀποπυφλώσειν, *obcacare* 298,11
ἀπουλήματα ἕλκη 285,26
ἀπούλωσις 284,14. 335,22.336,10. *idem* ἐπούλωσις 332,13.333,5
ἀπουρεῖσθαι, *emingi* 284,7
ἀποφεύειν 25,3
ἀποφυὴ κρύος 247,17
ἀποφύσις 355,4
ἀποχλιάσαι, *desaniisse* 190,22
ἀποχαπύεσθαι 19,19
ἀποχὴ βοφῆς 355,13
ἀποψηφίζεσθαι, *absolvere* 208,15
ἀποψοφεῖν, *crepitum ventris emittere* 82,25. 202,15.235,28
ἀποψύχειν 359,19
ἀπρεσαιρέτως 253,20. 254,27
ἀπύρωσα μύρτα 150,27
ἀπώλια, *amissio* 211,17
ἀπώλια τῆς φθαρτῶν 129,12
ἀραιόπορος πόπος 253,4,7
ἀραιοῦν τὸν ὄρκα 57,5
ἀραιώματα 349,10. 354,11,23.355,17
ἀραῖξις 340,28.341,1
ὁ ἀράχνης 199,8 τὰ ἀράχνια, *aranearum tela* 199,7
ἀραχνοειδὴς 307,21
ἀργὴ ἡ ὄψις τῶν τυκτῶν 99,18
ἀργία, *vita otiosa* 251, 19
ἄργιλος seu ἀργιλλος 70,22
ἀργυροκοπεῖον 175,23
ἄρδεσθαι θερμῷ 148,11
ἀρδεύειν ἔωθεν 148,14
ἀρέσκον, *pro δόγμα* 331,17
ἄρθρων διῶσις 8,11 ἄρθρων ἐμβολὴ, *artuum in locum suum restitutio* 277,26
ἄρῖγα, *pro* ἄρρῖγα 277,24
ἀρίδακτις *ex nimio vino* 213,12 ἀρίδάκτυοι 34, 28
ἀρῖσᾶν πολὺ 38,12
ἀρκεῦρος 2,3 (7
ἀρμονίαι οἰκοδομήματος 45,
ἁρμοσάμενοι τὰς σύνεγλας 137,1
ἁρπάγια ἀγγεῖα 279,15
ἀρραγὴς & σωιχὸς 91,27
ἄῤῥηκος δυνάμις 324,28 ἄῤῥηκοι πυιότητες 249,6
ἄρσις καὶ θέσις ἐν τῇ πορείᾳ 59,27
ἀρτηριώδης τόπος 253,3
Ἀρχομένου τοῦ τόπου & λήγοντος βορέου *cur dici soleat* 193,26.194,14. & 187,15,22
ἀρχὸς, *anus* 39,25
ἀρώματα θυμιώμενα 108, 5.344,20 ἀρώματίζουσα κόπτεσις 257,10
ἄσαρκα μέλη 61,6
ἄσβολος seu ἀσβόλη 245,26 ἀσβόλης ἐρέγεσθαι 328,26
ἀσθμαίνειν 105,11.235, 14.270,4 ἄσθμαλος πλήρη γίνεσθαι 105,10

ἀσαφὶς 170,16
ἀστραπὴ, *fulgur, quid* 259, 9. 269,1
ἀστρονόμος 131,7
ἀστρῶος ἀετὸς 294,5
ἀστρῶα σώματα 286,19
ἀσύμμετροι *cur in comparatione spectati, maiores videãtur quam seorsim* 128,17
ἀσωδεπον εἶ) 158,19
ἀσωπὴν εἶ) 158,4
ἄσφαλτον, *bitumen* 322,16
ἀσφυξία *undesiat* 354,26
ἀχλὺς ἰχλὺς 162,17
ἄσωτος *pro* ἄστοχος 234,13
ἀτειχύτα ὄντα 152,12
ἀτενίζοντες τοὺς π 226,24
ἀτενισμὸς 362,11
ἄτμος 326,17 ἀτμοὶ αἱμαλικοὶ 281,23 ἀτμώδη τὰ ἐπιπόματα 251,16
ἄπνους & ἀσθμὴς 269,11
ἀπνεῖ ἡ δυνάμις 194,5
ἄπειροι μάζαι 154,9. 158,19
ἄροπες, *modulamen* 134, 20
ἄροφεῖν 355,15
ἀροφία 65,20
ἀρύονται βόρυες 150,21
ἄπεσθαι εἰς π 125,23
ἀπαίνεσθαι 110,1.145, 15,21.
ἀπὸ σελινὸς 121,3 τῇ ἀπῇ κρίνειν καὶ καθαμαθεῖν 228,18
ἀπολούεται 136,28
ἀπὸν φύσιν ἔχειν 3,26 ἀπὰ δένδρα 106,26
ἀπὸ π 168,12.190,7
πῶς γίνεται 168,9
αὐστηρὸν, βαχικῶν 31,13
αὐστηρότης 153,15,17
αὐτοδιδάκτως 253,22,26
αὐτόθεν, *ex seipso* 291,17
αὐτόθεν γνώσεμα 247, 3. 248,9
αὐτόματος φορὰ 230,14
αὐτόματοι ἰδρῶτες 26,12
αὐτόματα πίνα γίνεται, & δρᾷ τί 89,9
αὐτὸς αὐτὸ κράτιστος ὢν 131,12
αὐτόφυτα ὕδατα 267,27
αὐχλὼ τ' μήρας 269,23
ἀφ' ἕω, *post auroram* 197,4
ἀφεθέντας & ἐκπεπηδᾶν, *resilire* 128,6,14.127,27
ἄφεσις 123,18
ἀφαυρόταται οἱ ἄνδρες 45,25
ἀφεστᾶναι 333,10
ἀφηλικωμένος 69,7
ἀφιᾶσι τὸ ὑγρόν 155,2
ἀφιδρουῶ 21,11 ἀφιδρώσεσι χρῆται 18,16
ἄφιξις 195,1
ἀφίωμεν *pro* ἀφιῶμεν 195, 11.277,26
ἀφλέγματος *seu* ἀφλέγματος 10,5
ἄφορος γῆ 349,2
ἀφωνίας *in bulimia causa* 65,18
ἄχρι οὗ αὖ- 106,4
ἄχροια, σῆψις ὡς χωπὸς 245,7
ἀχόνως 319,1
ἄχυρα, *acera* 263,25 *cur a quibusdam ἄπια nominentur* 286,8
ἀχύρων φύσις 163,13
ἀχυρωδὴς 156,14
ἀχυρωθεῖσαι ὑγιεῖναι 96,18
Βάκιδες 215,11
Βακχικὴ ἁρμονία 144,4
Βαφαθρα *in Arcadia* 24
βαρεῖν, *granare* 340,16 261,24
βεβαρυμμένος 14
βαρὺ *in voce quid* 94,1
βαρυφωνεῖν 94,1
βάσις, *gressus* 51,14
βάσεως, *funditus* 320,3
βασκαίνεσθαι, *fascinari* 153,4.315,26
μὴ βασκαίνης μοι, *ne mihi invideas* 153,7
βασκανίας φάρμακον 153,3
βαυκάλια, *vasa* 279,1
βαφὴ διχῶς 163,1
βὴξ, & βήσσειν 72,16,19
βὴξ στώπιος 260,3
βηχίον, *tussicula* 359, 20
βίαιος δίοδος 68,3.243,22
Β. Ἐλίων τομή 124,18
βλαισὶ, *seu* βλαισοὶ 113,1
βλαισότης 113,4
βλάστη 148,4
βλέπται, *mucus* 320,1
βλέφαρα σπάγγοι 226,1, 6.225,1
βλεφαρίδες ῥέουσι 44,17
βληχρὸς πυρετὸς 272,17. 273,3 *idem* ἀμυδρὸς 272,25
βίθυνοι 180,26 βυθοὶ

НБ ОГУ Мерц Ив Чижова

βλεβὶς oculi 350,3
βομβυλιάζειν seu βομβυλίζειν 203,9
βορβορυγμὸς vox e sono cõficta 279,4.301,17
βυβὼν π, καὶ πόθεν ἔρηται 283,11 βυβῶνες unde fiant 55,27 βυβῶνες sub axillis 346,14
βυβῶνες, inguina 10,10
βυλιμιᾶν quando maxime soleamus, & cur 65,10 βυλιμιώντων συμπτώματα 329,5
βύμαιει quid 178,13
βεβλεικὼς 277,24
βεβίηκεν βαγάς 290,14
βεβιηκὼς 3,28. & 4,5
βεβιηκιῶντις 95,26
βεβιηκὼδης φωνὴ 290,20
βεβδυάκα 74,8
βεβίζων οἶος 282,9
βεβιχύδια τὰ ἀΰαρθρα 84,20
βήκημα ἀφαιρότερον 251,13
βελθίων δῆθ' ὁ τάτερος 127,14
βρίγχος, guttur 92,23
βρίγχος situs 348,28
βρογχία πνεύμονος 303,6.330,11
βρογχὴ π 259,8
βυσὼδες οὖρὸν 320,10
βυσὼδικώτερον γένεσθαι 173,21
βυσίζεσθαι 330,3,16
Τὰ ἠδαπισμένα 170,25
γαλιὸν ut fiat 164,18
γαλιὼς, fœmin. gen. 164,28
γαλιωίζειν, tranquillũ esse 174,2
γαργαρεὼν unde dictus 301,16
γαυηὼς, gaudens 141,6
γεγηθεῖν πέρρωτῃ φωνῇ 132,24
γεγήνασι, claram vocem edunt 96,19
γέτνίασις Ἐγγύτης 311,1
γετνεύειν 310,23
γέμοντα πλοῖα 164,5
γῆϊς δίκαιαθαι 339,14
γεραίτεροι 4,2
γεωργήσιμος τόπος 147,14
γήϊον σῶμα 266,22.325,20
γλαυκότης π 74,20
γλεῦκος φύσει ἡδύ 150,21
γλίχρον & κολλῶδες 21,15
γλύφειν, sculpere 262,28
γνωείζειν, agnoscere 297,17. idem ὀπτιμιώσκειν ibidem 20
γοερὸν μῦθος 144,2
κῦ γόμφωσιν ὁμιλεῖν 324,10
γονικὴ ἔγκρισις 47,1
γόνιμον σπέρμα 27,22
γονοποιία 326,11
γοῶδες 133,20
γραῦαι πῦ ἐφθῶν ἀλεύρων 78,22
γραμμικὰ αἰάξκαι 313,19
γράζου ὄζοντες 111,23
γραῶν σώματα εὔπνοα 73,8
γρηγορῆντες, seu ἐγρηγοροῶντες 40,23
γρύζειν, liquefacere 39,28
γρυπωῦται οἱ ὄνυχες 306,23
γυμνασίᾳ δύωαμις 14,11.16,28
γφηῶδες σχῆμα 333,6
Δᾷδες, tadæ 272,18
δακτώδης ὑσία 326,24
δάκρυον, ἱδρώς 58,10
δαλὸς, titio 58,2
ὁ δανείζων, οὐχ ὡς φίλος δίδοῖ 206,8,4
δαψιλὴς πόπε 271,17
δαψιλεῖ βοφῇ χρῆσθαι 203,26
δέεται, pro δεῖται 263,11
δεῖλη & ὄρθρος opposita 197,10,15
δεινὸς cur dicatur dux, orator, negotiator, at non item tibicen aut histrio 130,25 δεινότης quainre consistat 131,1
δεκάμβλωα 82,1 δεκαμνιαῖον βρέφος 259,26.314,9
δεξαμενὴ, lacus aut solũ in quo lauatur 264,23
δέρμα an οὐρὸξ 78,24
δεύτερεῖον, secundus locus 142,8
δηλοῖ μαὸς ὤν 18,10
δημοτελακὸς καρπὸς 326,5
δι' αὐλῶνος ῥέων 196,23
δι' ὀξειῶν συμφωνεῖν 138,17 δι' ὅλης ῥινὸς 50,22
δι' ὅλου ἔχειν 16,12
δι' ὅλου ἔχειν τί) 172,18
δι' ὅλου εἶναι ἐργάζεσθαι 259,22
δι' ὅλου ἰκὸς μυεῖον 304,18
δι' ὅλου γίνεσθαι εἰς- 245,21
δι' ὅλου θερμαίνειν 48,22.191,24
δι' ὅλου θερμασία 25,11
δι' ὅλου θερμὸς ἀὴρ 189,13
διαβάντεσθαι τὰ ἄλυκα 29,17.33,18

διαίτημα 17,7
διακαὴς πυρετὸς 272,16. 273,1
διάκενα 166,17 *in aqua pauciora quam in aëre* 104,21
διακλύζεσθαι & ὑπορροφεῖν 200,18
διακριθὲν τὸ λεχθέν 129,21
διακυβερνᾶν 1,21
διακωλύειν 72,7
διαλάμπειν: *de voce* 143, 12
διαλείμματα ἁρμονικά 141, 14
διαλείποντες πυρετοί 16, 23 διαλείπουσα νόσος 272,14
διάλεκτος, *loquela* 235, 16 διάλεκτος, *species vocis, unde vitietur* 90,2 διάλεκτοι πολλαὶ *in humano genere* 81, 12 διάλεκτον τίνα ποιεῖ 81,15
διάλευκες 165,26.80,5
διαλύεσθαι *in altercando* 130,17
διαμασᾶσθαι 70,21
διάμετρος εἰς τὸ ἥμισυ 144, 16 διαμετρεῖν 180,23
διάμικρος 115,27 τὸ διάμικρον 313,19 διαμίκρυ *etymologia* 116,2,7
διανακλᾶσθαι 170,6
διαναπαύμενον παλαίειν 18,12
διαξαίνειν 315,13
διάπαυσις 79,22
διάπλασις ἐμβρύου 328,21 διάπλασις μύρμηκος 328,5
διάπνοὴ διὰ τῶν ἀρτηριῶν 256,2
διαρθροῦν τὴν λέξιν 37,19
διαρρήγνυμένα 175,24
διαρροίαις *vehementioribus vti medeãtur medici* 32,18 διαρρεῖσθαι 280,16,23
διασκευάζεσθαι, *armis instrui* 200,23
διασπᾶν, ἔοικε τῇ εἰσπνοῇ 256,3
διασύμωσις 278,27
διασφρέφειν, *peruerti oculis* 84,24
διασροφὴ τῆ ὀμμᾶ 224, 3 διασροφὴν ποιεῖν 46, 27
διάσπασις τῶν μερῶν 60,13
διαπάλεσθαι γὰρ αὐτῶ 206, 25
διατήκεσθαι 8,9.194,4
διαφαγεῖν 162,27
διάφλεγμα 24,3 διάφλογες ἀστέρες 188,5
διαυχάζεσθαι 292,22 διαυχὴς 268,9. 342,9
διαφορεῖσθαι & σκιδαννύσθαι 268,12 διαφορητικὸς τῶν παχ. 335,11
διαφυσήσης 110,16
διαχαλᾶν 62,1 διαχαλᾶσθαι & ῥαγῆναι 253,9
διαχεῖσθαι 13,12. 160,8
διαχωρητικὸν γένεσις 156,12
δίδυμοι, *testiculi* 290,10 δίδυμα, ἀδένη 79,8
διεγείρεσθαι 79,20
διέργειν 343,3
διηρεῖν, *pro* διηρωῦν 181,14
διηρθρωμένων 291,13.330,1
διικπίπτειν ἔξω 115,24. 114,27
διεξεργασᾶς 82,14
διέξοδος 258,1
διεσὰ σώματα 340
διερεθίζειν 340,2
δίεσις ἐκπνοῆς 133,1
διετὴς ἀσθένεια 148,24
διευελπίζειν 182,27
διέχειν διάπνοιαι 118,1
διηθούμενα 168,28
διημερεύοντα πνεύματα 190,
διϊκνικώτερος 104,21
δίϊκνικωκαλύμματος 268,24
δῖναι *in mari* 165,7,14 δῖνα vt fiat 164,19 κύκλῳ φέρεται 164,19
δῖνος *in mariquid* 165,6
διοικεῖν 265,25 διοικᾶσθαι 271,26
διοδεύειν διὰ- 354,19
Δῖομβρος γιγνόμενον 26,17
Διοσκουραὶ πυῤῥίαι 220, 15
Διόσκουροι *cur nominentur* αἱ παρωπίδες 343,10
διυρητικά 14,13
διπλασίων, *pro* διπλασίονα 144,21
δίπυροι ἄρτοι 156,6
δίσκος ἡλίου 319,22 64,28
δίϋγκος 351,6
δίϋγκάριον 351,6
δίχα ἐσχισμένος 162,16
δίχόμενον σκιλλῶν 267,11
δίχοπαῦσιν ποιεῖν 248,4
δίχότομος σκιλλῶν 119,3
δίχοτομεῖσθαι 123,19
τὸ δῖψος *pro* ἡ δῖψα 200,14 19,19

19.199,28 ἡ δίψα, & τὸ δίψος 333,20,28
διψῶ καὶ εἶδ) 29,15
διψώδης, *sitibundus* 260,5
ὁ διώκων, *actor* 207,24
δίωσις 238,18
δοκῶ κυκλικῶς 342,6
δορκὰς κόπωσις 257,9
δραστικὴ πιότης 293,1
δριμέων διαφοραὶ 150,4
δριμύτης *in sapore* 327, 11
δρόσιζει, *rorat* 182,23
δυσάλωτα σώματα 269,2
δυσβρῶς 331,4. *idem* δυσκεκαπνῶν & δύσιατον *ibidem* 18,20
δυσεκπύλωτος 273,11
δυσδιαίρετος 156,21
δυσδιαφόρητον 263,28
δυσδιαφορησία 352,5
δυσδιαχώρητος μᾶζα 155, 12 δυσδιαχώρητοι αὔρωσι 277,7
δύσληπτὸ γῆρας 216,22
δυσπεψία τῆ 6,24
δυσπνευξία 355,14
δυσξαγὴς 21,21.242, 14 δυσξαγέστερος 27, 17.34,15
δύσπεπτότατα 331,18
δύσπνοιαι ἄλογοι 216,14. 215,27
δυσῤῥοπὴς 357,20
δύσπτωτον σῶμα 350,17
δυσυπόπτερα 26,21
δύσφθια 354,28
δύσχρως 337,11
δύσωδες 355,20,25
δυσωδέστερος ὀδὼν 9,23

Ἐγγύτης, *propinquitas* 311,1
ἐγγώνιον χῆμα 332,20
ἔγκρισις 94,19
ἐγκάρσιαι τομαὶ 315,11
ἐγκαταβληθῆναι 323,28
ἐγκαπακεῖας 51,16
ἐγκαταβληθῆναι 51,22
ἐγκαταλαμβανέας 153,12 ἐγκατακλημένος 232,21
ἐγκαυλῶντα σκόροδα 152,5
ἐγκλίσεις ἀπείρως κλιθῆναι 119,27
ἔγκυρβοι 111,27
ἐγκύπτωσις 345,11
ἐγρηγέρασι, *vigilant* 60, 28
ἐδεδέατο 110,25
ἐδέσιον, *edendum* 161, 28
ἐδηδοκότες 111,13
Εἰ βορρᾶς πηλὸν καταλήψεται, αὐτίκα χιμών 194, 25 Εἰ δ' ὁ νότος βορέαν ἀπαντήσεται, αὐτίκα χιμών 194,22
εἴδησι, *pro* εἴδησαι 259,17
εἰλεῖδαι 292,8
εἰρμὸς τάξις 129,17
εἰς *pro* ἐν 264,16. 346,4,6 εἰς δυνάμιν 340,1
εἰσδυτὰς, *penetrare* 49,21 εἰσδυόμενον ἡμῖν 62,12
εἰσπνοὴ πῆ 93,15
ὁκ τεθηγμένος *calceũ facit ars sutoria* 220,10
ὀκεδόσκεας 276,27.291,24
ὀκνεῖν 241,1
ἔκγονα, *proles* 74,12 ἔκγονα ἡμίπεπτα λέγεται 42,25. 43,10
ὀκδαπανᾶν 250,20.270,28
ὀκζέσης ἑλκῶν 215,1
ὀκθερμαίνειας 54,8
ὀκθηλώμη 315,9
ὀκθήσκειν, *emori* 234,12
ὀκκαθεσίαις 279,26
ὀκκαυλεῖν 149,1
ὀκκένωσις 258,6
ὀκκλινέστερον πιεῖν 119,15
ὀκκλύζειν 107,15
ὀκκρεμασμὸς 334,9
ὄκκειται 6,9
ὀκκυλιαθὴς 124,10
ὀκλητικοὶ σωδισμοὶ 313, 17
ὀκλελυμένον γίνεται 32,12
ὀκμοχλεύειν 30',1,20
ὀκμυζίτης σίφωνα 317,24
ὀκμύζησις, *exsuctio* 318,3
ὀκνεφίαι *cur aqua exorta citius desinant* 184, 25 ὀκνεφιῶν ἔκχυσις 186,17
ὀκπαφλάζειν 175,20 ὀκπαφλασμὸς 175,25
ὀκπίπτειν 24,19
ὀκπλυνίζοιτα πλυνὼ, *f.* μίτον 199,14
ὀκπιεστὰ ξύλα 126,15
ἔκπικρον ὑποχωρεῖ 47,28 ὀκπικρῶδαι 48,5
ὀκπλοιάζειν 52,17
ὀκπνευματῶν 16,7.316, 21 ὀκπνευματῶδαι 96,24.83,1
ὀκπνοὴ πῆ 93,17
ὀκπριαθὴς 345,12
ὀκπυρωτίζειν 288,1
ὀκπυρωῦ 269,4

ὀκτάσοις ψυχῆς 325,16
ὀκταλικὸν γίνεσθαι 212,16
ὀκτεμνόμενα, μεταβάλλειν πρὸς φύσιν 80,22
ὀκτερρᾶσθαι 263, 26. 303,8.307,7
ὀκπλεῖν, *euellere* 147,23
ὀκλιασμός 345,9
ἔκτμησις, *castratio* 81,9
ὀκπρίαι βόες 87,22
ἔκτοποι 215,15
ὀκβάσεις ἑδριαί 3,16
ὀκφυτεύεσθαι 149,2
ὀκχολᾶσθαι 271,9.280,22. 295,15
ἔκχισις αὐέρμαλος 214,8
ὀκψύχειν, *exanimari* 62,11
ὀκψύχεσθαι 52,27
ἐλάσαι, *malleo ducere* 262,26
ἐλευθεροῦν ἀπὸ- 262,13
ἕλικα χαίρειν 127,11
ἕλικες ἀμπέλων 323,23
ἑλκοῦν, *exulcerare* 96,5
ἕλκων ἐφ' αὑτὸν ὡς ὀχμίας εἶδος 189,21
ἑλλύχνια 322,16
ἑλῶδες τόποι 7,20
ἐμβαδά 331,10
ἔμβασις *in lauatione* 284, 16.285,5.286,21
ἐμβελέστεραι δεξιαί 361,21
ἐμβλᾶν ποιεῖ 33,7
ἐμβλητόν ὄζοι 33,17
ἐμπίπλασθαι 161,13
ἐμπιστεύειν 320,16
ἐμπνευματοῦσθαι 313,3
ἔμπυον 9,27
ἐμπυϊκοί 310,15
ἐμφερὰ εἶναι τοῖς πόροις 31,12, 14 ἐμφερὰ ποιεῖσθαι οἱ πόροι 15,24.57,13.243,10
ἔμφρεξις τῶν φλεγμάτων 94,22
ἐμψύχεσθαι 255,17
ἐναδεῖν 135,4
ἐναίμιος ἀρετὴ πίνος 10,3
ἐναιώρημα ὕδρωπος 307,21
ἐναλείμματα 39,23
ἐναπτικείμενος ἐν- 258,5
ἐναπτικλασθείς 264,12
ἐναπολαμβάνειν 101,18
ἐναπολαμβάνεσθαι ἐν- 125,12
ἐναποβέσθαι 177,19 ἐναποσβέννυσθαι 343,17
ἐναποσκήπτειν 343,15
ἐναποσκηπτικός 338,9
ἐναπτελεῖσθαι 293,19
ἐναρμόσαι 136,3
ἐνατενίζειν 362,8
ἔναυλον εἶναι, *immorari* 157,7
ἐνδυώνη, *penetrare* 174,11
ἐνέζεσθαι 51,22
ἐνεοὶ ἐσμὲν, *muti sumus* 90,4 ἐνεότης 81,20
ἔνθερμος ἡ κοιλία 353,10
ἐνθουσιαστικὴ ἁρμονία 144,4 ἐνθουσιαστικὰ νοσήματα 215,10
ἐνι, *pro* ἔνεστι 110,10
ἔνοπλον γίνεσθαι 15,8
ἐνοφθαλμεῖσθαι 15,10
ἐνυρεῖν 38,18,28
ἐνστήσασθαι τὸ φλέγμα 208,6
ἔνστασις, *obstructio* 353, 19 *quid sit, & vnde fiat* 354,22
ἐντείνειν, *s.* τὸ αἰδοῖον 45,11
ἐνυπνιάζειν 76,4 ἐνυπνιάζεσθαι ἐν τῷ καθεύδειν 221,18
ἐνύπνιον ἰδεῖν 221,21
ἐξαρίστου, *aprandio* 103,20
ἐξαγγελικὸς τῇ ἡμέρᾳ 9,20
ἐξαδυνατεῖν 226,21
ἐξαερᾶν 180,16 ἐξαερᾶσθαι 168,11.190,7
ἐξαιματώσεις 287,13.322,1
ἐξαιματωδικὰ ἐμέσματα 321,17
ἐξαίσιον πνεῦμα 193,7
ἐξαίφνης 185,11
ἐξαρθῆναι, *eximi* 41,19
ἐξαρθρήσεις *seu* ἐξαρθρώσεις 277,26
ἐξάπτειν ἐν πῖσι ὕδασι 221,13 ἐξάπτον πνεῦμα 313,10
ἐξαυαίνεσθαι 145,18
ἔξαψις, *accensio* 276,5
ἐξελίπειας 124,21
ἐξελκοῦν 56,7
ἐξεμέσαι 56,11
ἐξεραίνειν 230,21
ἐξέρυθροι 359,3 ἐξερυθραίνεσθαι 22,22.99,4. 103,20
ἐξεσταλμένως ζῆν 164,18
ἐξεωσάμην 241,8
ἐξηθεῖας 248,11
ἐξιδροῦν 288,17
ἐξίησι *pro* ἐξῆκεν 327,20
ἐξικμαλέαι 162,18 ἐξικμαλέεσθαι 4,20.46,7
ἐξιῶσθαι πῖς δικαίως 208,6
ἐξιτῶσιται ὑαφόλαι 111,20
ἐξοιδαίνειν 337,20
ἐξοικέουν 348,13
ἐξορμᾶσθαι 38,14.21,25 ἐξορμᾶσθαι ἐκ 76,2
ἐξορμᾶσθαι

ἐξηφωνημένοι 40,22.357, 8 ἐξοιδηματώδης, μᾶλλα φαντασίας γίνεται 76,4
ἐξοιδηματικὸν εἶδος 56,18. 357,5
ἐξόμματος 358,13
ἐξοπίσω, *emingi* 284,8
ἐξορύμαγον 264,18
ἐξοχείσεται αἱμά 330,16
ἐξυδαρῶδες 271,28.330,17
ἐξώθησις, *expulsio* 277,21
ἐπ' εὐθείας κατεῖδον 290,1. 315,13.341,20 ὑπὸ κυνί, *sub canicula* 191,2 εἰ ὑπὸ τροίας 129,6
ἐπαμυνεῖν ἑκατέρῳ 207,13
ἐπαριθμοῦμαι *in numerando* 116,12
ἐπεκκαίεται ὑπὸ τοῦ ἀρχοῦ 129,17
ἐπιβοῶ 207,24 ἐπανιέναι τῷ σαπίῳ 46,3
ἐπιγίγνεσθαι 295,18
ἐπιδεῖν 85,28
ἐπιθήσεσθαι 294,7
ἐπαυξάνειν 323,6
ἐπιζωμικὸν χρῶμα 61,4
ἐπιθυμεῖν ὑπὸ πάντων 131,11
ἐπίκαιρος θερμότης 60,10
ἐπίκαυσις 145,17.27
ἐπιμανῆναι 350,3
ἐπιμανίαι, *de fluctu* 163, 21.170,9
ἐπιμανθάνειν, *agnoscere* 297,18
ἐπιμερισμὸς 349,8
ἐπιμιγνύειν 331,14
ἐπιμίξεις 331,15,19
ἐπιμίσγεσθαι 342,5
ἐπιξυσθεὶς ὑπὸ τοῦ 120,22
ἐπιζήμια πιεῖν ἐλάτῳ 211,5
ἐπιθερμαίνειν *idem quod* χλιαίνειν 160,8,6
ἐπιθολοῦν 311,15.316, 14,21.335,13 ἐπιθολοῦσθαι 354,18
ἐπιθυμητικώτερος σίτων 59,10
ἐπιθυμία τῆ 161,10
ἐπιθυμία, τὸ καλοῦ ὅτι 85,1
ἐπικαίειν 245,20. *Idem Attice* ἐπικάειν, v. 25
ἐπικαλύπτεται ἡ ὄψις 225, 27
ἐπικαρσιοῦσθαι 355,19
ἐπικατάγνυσθαι 69,6
ἐπικαθαίρειν 94,23
ἐπίκαυσις 352,4
ἐπικερφίζειν τὸ βαρὺς 317,23
ἐπικρατεῖν, *obtinere* 333,18
ἐπιλαβοῦ τὸ κυλόν 125,14
ἐπίληπτος ἐκ παιδὸς 213, 8 ἐπιληπτοποιεῖσθαι 228, 22,28
ἐπιληπτικὰ σήματα 216,10 ἐπιληπτικῶν ἀρρώστων. 212,11
ἐπίληψις, *morb. comit.* 228,28
ἐπιληψία, *prehensio* 17,17
ἐπιλύεσθαι 361,10
ἐπιμιξία 350,27
ἐπιμόνοι ἀριθμοὶ 141,10
ἐπιμύειν 342,26
ἐπινέφελα 182,19.185, 14 ἐπινεφέλων ὄντων 182,6,25 ἐπινέφελοι ὄμβροι 199,16
ἐπινεφῆ πιεῖν 185,6
ἐπινεφεῖν 193,10,13
ἐπινεφῶν πιεῖν 193,9
ἐπινήχεσθαι 256,10.330,6,8
ἐπιξηραίνειν 156,5
ἐπιπαρεξιέναι 119,15
ἐπιπάθεσθαι 180,20
ἐπιπίνειν 31,10.162,6
ἐπιπλάθειν τὸ ὦτα 36,28
ἐπιπολάζειν, *redundare, & evidentiorem esse* 337,6
ἐπιπλαστικὸς 49,22. 156,28
ἐπιπωματίζειν 278,1.254,12
ἐπιρραίνειν 280,7
ἐπίρροια, *affluxio* 358,1. *Idem* ἐπίρροια 318,24. 341,1
ἐπιρροφεῖν 200,18
ἐπίρρωσις 149,24
ἐπιρρυπιδωμένος 318, 18
ἐπισημαίνειν, *praesentia sua documentum edere, vel incumbere: de vetis* 191,9 ἐπισημαντέον, *notandum* 182,21 ἐπισημαντικὸς κεραυνῶν, *fulminis tactus* 178,2 ἐπισημασία, *morbi accessio* 292,1
ἐπίστασις 318,14
ἐπισταστικὸς ὑγρὸς 242,21
ἐπιστάζειν 28,20
ἐπίτασις, *visus & mentis intensio* 362,10
ἐπίσημος *etymologia* 221, 12
ἐπισημείζειν 338,10 ἐπισημείζεσθαι ὀ- 167,17
ἐπισύρεσθαι 278,16

ὄπιθεν *in sermone* 105,9
ὀπὸς πνεύματος 233,5
ὀπτήλεσις τῶ στόματος 80,1
ὀπτήμα μεγάλα 211,19
ὀπτολαὶ ἄστρων 2,2
ὀπτὸς λόγος 141,9
ὀπτυφλῶσαι 72,8
ὀπφαίνοντες 22,8
ὀπφαίμα, *cutis superficies* 352,13
ὀπφοινίασθαι 231,1
ὀπφορτίζειν 354,17
ὀπιχίας 244,1
ὀπιχεῖσθαι, *illini* 350,22
ὀπιχονίζειν 174,15 ὀπιχονιζόμενος 187,16
ὀπιχυθῆναι 335,18
ἔπομβρον ἔαρ 2,24
ἐπύλωσις 331,16.332,13. 333,5. *idem* ὀπούλωσις 335,22.336,10
ἐπάμυλαι 81,28 ἐπαμυλιαῖα βρέφη 314,7
ἐπάχορδοι ἁρμονίαι 137, 11.142,28.143,17
ἐπωάζουσαι ἐχελεῖδες 80,19
ἐρᾴζεσθαι πὶν θάλατταν 244,17
ἐργόδης ὀπολχώρησις 211,15
ἐρεῖδειν πρὸς π 130,4
ἐρυσμὸς πῶς γίνεται 82, 23. *idem* ἐρυσμός.
ἐρετικοὶ λόγοι *cur sint* γυμναστικοί 130,12
ἔρπητες 274,2
ἐρυγεῖν πιεῖν 83,2
ἐρυγὴ καθαρά 260,14
ἐρυσμός 126,14. π 231,8.233,11 ἐρυσμοὶ, διεξόδες 110,4
ἐρύθημα π 69,22
ἐρυθριᾶν πιεῖν 68,10
ἐρυσίβη 8,7
ἐχάρωσις 10,4
ἑτερόμορφα 314,4
ἑτεροφθάλμων *visio* 224, 25
ἐτησίαι βορέαι 183,28
ἐτήσιοι ἄνεμοι 183,26
ἔτνος ὀκπαφλάζει 175,20
εὐαπαλλακτότερος 54,20
εὐβοήθητοι νόσοι 8,23
εὐγάνιος ὀπή 120,23
εὐδίαι, *ſ. ὕσεις* 165,2
εὐδιάχυτα 12,19,24
εὐδιαχώρητος ἕρπης 155,13
εὐδιήνιος ἄνεμος 190,14. 197,22
εὐδίοδος ἕξις 64,27
εὐδίοπλον ὕδωρ 166,13. 173,10
εὔηκτος, *facile cedens* 308, 23
εὐηκοωτέρα ἡ νὺξ 99,6 εὐηκοώτερα τὰ τῆς νυκτὸς 90,23
εὐέλπιδας πιεῖ ὁ οἶνος 216, 21
εὐέξοδος 34,16
εὐθραυέστερος 357,10
εὔθρυπτα στόματα 344,12
εὐθὺ παθόντες, *simulatq; passi sunt* 202,18 εὐθὺς γιγόμενα, *simulatque nascuntur* 139,25 εὐθὺς ἡμέρας, *ſtatim poſt diei exortũ* 185,7
εὐθύγραμμα σχήματα 118, 4,9
εὐθυωρεῖ ἡ ὄψις 104,17
εὐίδρωτα 20,7 πνα 241, 18 εὐίδρωτες 358,2
εὐκαταχέλαστον 274,
εὐκατάσταλος 274,
εὐκρασίαι 321,
εὔκρατος οἶνος 33, 34,13
εὐκρατέστεροι πόνοι
εὐκρατῶς ἔχειν 36,
εὐκριτὲς 93,
εὐμδρῶς 34
εὐυχίαι 46,
εὐοδεῦται ὁ πλαμύς 344, 28
εὐόλισθος, *lubricus* 277,
εὐπαθὴς, *qui facile afficitur & patitur* 26 16.346,11
εὐπάθεια 315,
εὐαφίψυκτα 333,
εὔπνοιος πόπος 15,17 στῶμα 57,7 πνοὶ 113,12 (ἡ), *pro* ῥᾳδία 230,8
εὔπνοια 113,15
πιεῖ 244,25
εὖρος, *latitudo* 28
εὖρος κοιλία 357,25 ροα στόματα
εὐρύπορος κύστις 28,
εὐρυχωρείαν πιεῖν 160,
εὐρὼς ἀμβλύνεται 24
εὐσθενεῖ 7,24.149,8 νεῖ καθαπὲρ 269,
εὐσθενεῖν
εὐστόματοι ὀστέρες
εὐσχημοσύνη 35
εὐφωνία συμφέρουσα 24
εὐχρώστερος 10,23
εὔχυμα
εὔψυχος 22,

ἀσχία 271,14
ἁφαιμάτωσις 349,8
ἀφικὸς & χαλαστικὸς opposita 334,27
ἀφικνεῖσθαι αὐτά 20,20
ἄφυκτον τὸ 172,15
ἄφυλος πῆχυς 2,27
ἀχλύς 145,4,7
ἀχμάζοντες εἰς μικρά 172,2
ἀχμάσαι χρῶμα 57,26
ἀψῖδες, ſ. ὧραι 197,16
ἀωρότατα μόρια ποιεῖ ἄξ 95,24
βάλλει δρῦπι κυφότεροι τὸ θερμῷ 154,23
βεπτικὸν τὸ 115,11
βραδύπλους ὁ ἀὴρ 196,28
βυσσῶν ἰσχιάζοντων 188,23
βωστικὴ εἶναι 248,20. 310,16
βύσσινος, vinax 314,3
βωλικὴ δύναμις 300, 25
Γῆρας 40,11 γαλῆ ἥδιον, & γαλῆς 47,9
γλαφυσμένος panitus 170, 26
γλωσσικά 145,13
γνύσματα πῶς ὀδὶ 145, 12
γῦπες 26,12
δακτύλιος, ſuccinum 248, 21
δακτύλιοι δρῦπι 154,20
δένδρα τῆς φυλαῆς 153, 19
δίμορφα φυτὰ πῶς 147,12
δίμορφος 147,11
διμορφοῦσθαι 83,23
διμυκώνιον 119,12
διπλοῦς 137,1.138,21
δημόλιος λόγος 141,8
δίμοσφαίριον 122,14
δίμιτελεῖς εὐῦχοι 252,23
διμφίασι, circumueſtit 247,20 διμφιεσμένος 259,16
διωρυγμένος, apertus 265, 24
δίνυδρος 12,27
διωμένος, vnitus 291,11
δίπαλνῦτες in rigore ſitiũt 200,1
δεσκλήζοντες 110,26
δεηγρυομένῳ 6,16 δρος vere 184,1
δῆχος, ſonus 137,8 πῶς γίνεται 92,8
Θαλασσυργοὶ, οἱ χῦ θαλάσσιαν ἐργαζόμενοι 337,5,7
θάλπος ἐκρύος 329,10
θανάσιμα ἀῤῥωσήματα 9,4
θανατηφόρα 14,5
θανατῶδες μετέπωρον 6,12
θαῤῥαλικοί 200,5
θαυμαζοπρόσωπος 131,6
θέναρ τῆς χειρῶν 318,25
θερμολυρεῖν, ſeu θερμολουτεῖν 9,25
θηλυδρίαι 46,23,26
θηλυκὴ φωνὴ 80,20
θηλυσκοῦσιν αἱ ὀχεῖαι 113,5
θηγαλέην πέρος 233,2
θλάσις τὰ 70,5 θλάσις pro θλίψις 318,27
θλιβόμενα, κοῖλα γίνεται 70,4
θόλος ξηρός 260,8
θύμον, θριμμάτων 149,11
θυμὸς ὁ 22,19.281,20
cum calore coniunctus 88,9
θυμοειδὴς πῖνα 88,10
θώραξ, θωρηφερὴς 127,3
Ἰαβεύοντα αἱ νόσοι 17,8
ἰατεῖνη, medica 322,2
ἰατροσοφιστὴς 331,1
ἰδεῖν, videre 309,3
ἰδιοπάθεια 311,10
ἰδιότητες ἄῤῥητοι 249,6
ἴδιοις & ἰδρὼς 240,12
ἰδιώματα ſunt in qualibet ſcientia 249,18
ἰδρωτικώτερος ἔχειν 26,2
ἰδρωτοποιεῖσθαι 26,22
ἰδρωτοποιὸν 26,28
ἱερὰ νόσος vnde dicta epilepſia 212,11
ἱκτερώντων ſymptoma 342,2
ἰλιγγος, vertigo 60,22.341, 21.362,20 vnde oriatur, & eius 360,26. 361,14 ἰλιγγιῶσι σκοτοδινιῶντες 327,25
ἵνες ὀρθιαι 328,15
ἰξία πῶς γίνεται 45,1
ἰοβόλον θηρίον 299,1
ἴουθος ὁ 241,27 ἴουθος ἄπτηλος 237,28 ἴουθοι cur faciem maxime infeſtent 241,25 cur in ipſo ætatis vigore oboriantur faciei; vnde etiam ἀκμαὶ nominãtur 343,25
ἰσταζόντων ζυγῶν 188,23
ἰσχνεῖα 188,14
ἰσθμὸς, collum anguſtum 126,3
ἴσικος, διέπτηλος 256,4

ἰζομεῖν τῷ κυφοπύρῳ 127,21
ἰσοδυώμεν εἶ) 294,11
ἰσοκρατὴς 188,21
ἰσόπεδα χεώματα 262,18
ἰσοσχεῖς κυλόμενοι 124,9
ἴσησι τὰς τείχας 36,7
ἰχάδες, caricæ 162,16
ἰχθὺν φαύλως, pro ἔχειν 203, 23
ἰχία, seu τὰ περὶ τὸν ἔδγαν 39,10,17
ἰσχναίνεσθαι 60,7
ἰσχνοῦν 59,7
ἰσχνοφώνων sermo qualis 103,26
ἰσχνοφωνία τί 81,22. 98,18 ὀνεότης ὡς 81, 20 ἰσχνοφωνίας (vel potius ἰσχνοφωνίας) etymologia 100,3. 105,8
ἰσχνεῖζεσθαι πρὸς τὸ ἦπιον 207,22
ἰτιαμὸς πρὸς τὸ φράττειν 213,6
Καθαίρεσις 329,27
καθαφρεί 22,9
κάθαρσις τί 12,23
καθαρτήρια πῶς ἔλκη 249,10
καθάψασθαι τῷ πόρων 350, 26
καθέδρα, sessio 51,18. 60, 6. 359,17 καθέδραι, sessitationes 52,18
καθεκτικὴ δύναμις 319,3
καθεκτικὸς πνεύματος 236,5
καθετὴρ 318,5,14
κάθετος, perpendiculum 120,15
καθίστασθαι de fluctibus, pro componi, considere 168,19
καθορᾶν, contueri 227,10
καθυγρὸς ἀὴρ 197,5 κάθυγρα σώματα 357,5 κάθυγρα χωρία 251,27 καθυγραίνειν 11,12
κάθυπνον εἶ) 38,24
καθύπνωσις 94,20
κακηγορεῖν 211,21. idem κακῶς εἰπεῖν ibidem 19
κακοχυμία quid 304,19
κακώδης ὀσμὴ 153,2
καλάμινον πῦρ 29,2
καλλιώνη, scopis mundare 175,24
καλύπτραι 146,13
κάμινος, fornax 162,21
κάμινοι μακραὶ ἀσθενείας 6,1
καπνιὰ 75,1
καπνισις, μετὰ δακύω 84, 26
καπνωδέστερον ὄζειν 107,22
καπυρὸν, πεπεθραύσθαι 154, 11
καρδία τῆς κλεψύδρας, seu κοιλία 125,25
καρδιώσειν 33,11 καρδιωγμὸν ποιεῖν 311,3
καρκινώδης ὄγκος 278,24
κάρον καὶ κραιπάλῃ ποιεῖ 32,27
καρπισμὸν ἔχειν 210,27
καρπεῖν, tolerare 204,28. idem ἀνέχεσθ 204,23
καρφίον 345,1
καρωτὶδες ἀρτηρίαι 324,23
κατ' ἀναπεδισμόν 321, 20 κ' κρᾶσιν ὁμιλοῦντα 324,1
καταβαπίζειν, demergere 254,14
καταβρωμίν, degrumare 362,14
καταγνάθαι
κάταγμα, fractura 349.9
καταδαπαῖν 87,13 κατὰ δαπάνη pro κατὰ δαπάνης
κατάδηλοι γίνεσθαι
κατάδημα 178,
καταδιαρεῖσθαι
κατάδυο, binis vicibus 345,7
κατακερανύμενα
καταχερματίζεσθαι
κατακιρᾶι 326,28.
κατάκλασις 96,10.
κατακλυσμὸς
κατακυλλᾶν
κατακορὴς ἕξις
κατάκρυσις
καταψυκτικὰ
καταλάμπεσθαι
καταλιμπάνειν
κατάλληλα ὕπα
καταλλήλοι πόροι
καταμοραίνεσθαι 16, 359,27
καταμειλίσσεσθαι
κατάμυξις 21,16.
καταντλεῖσθαι
καταπίπτων
ναπεροιοὶ αὐτὸς
καταξηραίνει 288,4 27
καταπίπτειν ὑπὸ
καταπατεῖν ὑγρὰ
καταπίπτειν
καταπίπτειν εἰς βιθὸν

καταπάσματα 13,23
καταπλήσσειν, *conterr.* 266,21
καπτιᾶν 194,21
καπτικὸς, ἄχρηστον πιεῖν 244,26 καταπτυσμένοις πόποι 23,15
καταπόσεις πιεῖν τα 322,15
καθαιρεμένων εἰς δέκα 116,11
καπάρροια κεφαλῆς 20,10. 241,20 καπάρροι εἰς τὰ νύσματα 3,28 καπάρροις πιεῖν τα 86,17
καπάρροειν 39,1
καθαρτήματα 34,5
καπαπεπλυκὼς ὁδὸν τὴν 259,21
καπαροφαὶ ἀπελεῖς 140,17
καπαβρώματα 150,3
καπαφανῶς τὰ πνεῦμα 211,1
καπαφύσαι 230,16
καπάφορος 174,3
καθαχίσαι, *illini* 350,21
καπάχρισις 318,16
καπαψυχεῖν 86,13
καπάψυχος γῆ 349,2
καπαγὲς, *fractus* 126,17
καταλίμενον ὕπνος 23,5
καπασκία, *confectio* 163, 19
καπέμεν, *descendimus* 266,14
καπάσχειν πάντα ὀλίγον 193,11
καθεύδω ἐν ὁδῷ τὰ 269,16
καπωδικὸν * 13,10
καυλὸς ἡ κύστις 82,15
καῦμα ἔχειν, *vulgo idem quod* σκέλαι 280,15
καυματώδεις 301,1
καῦται 7,12,17 *qualis febris* 112,27 *cur in frigidis regionibus frequentiores* 112,25 *cur auctumno & hieme magis adoriantur* 9,15
καχεύδια 146,1
κεγχραμίδες τὸ σύκον 163, 19
κεκρύφαλος, *ventr.* 82,27
κέιωσιν πιεῖν 126,6
κενώτερος 99,10
κεφαλάγκαι 354,12,20
κηδευτὴς ἄπορος 144,8
κηπᾶροι πόποι 152,21
κηροπλάσης 262,27
κιδδηλιῶντις 2,7
κιθαρῳδικώτατη τῆ ἁρμονιῶν 143,27
κίνημα 354,6
κισὶς *unde dicta* 301,18
κίσσηες τεμνομένη 62,8
κισσηλίδος, *pumicis* 181,2
κίτριον, *malum medicum* 288,15
κίττα *unde dicta* 329,7
κλάσις εἰς τὸ πεσεῖν 53,28
κλαυθμυρίζοντα παιδία 289,5
κλπευόντα ἡ δίκη 208,6
κλυδὼν *in mari ut fiat* 164,17
κλυδῶντα *pro* φλυδῶντα 244,1
κνὶζειν τὴν κοιλίαν 32,16
κνήθωσι, *scabi* 223,4
κνησᾶν, *prurire* 256,11
κνησμὸς, ἡδυδόξει 44,6
κνησμώδη πάθη 64,4
κνισσῶ 354,11 κνισσῦσα 306,22
κνισώδη 328,27
κοιλία, *cauerna* 60,20
κοιλίαι τῆς 178,19
κοιλίαι τὸ νέφος 184,25
κοιλοφθαλμίαν 280,15
κολλᾶν ὕδατα 159,23 χῦ
κόλλησιν ὁμιλεῖν 324,8
κολοβὸν ὑπολείπεται, *vt dens qui extrahitur* 41,19
κολόκυνθα 145,2
κόλυβος *seu* σκόλυμος *Hesiodi* 45,25
κολύβρους ὑφαρπάζειν 123,9
κολυμβῶντες 231,14
κολυμβητὴ 230,3,16
κομψῶς εἰρηκώς 129,20
κονία, *lixiuium* 42,15
κονιάματα ἥκειμᾶλλον 92,1
κοπάσαι, *de lacu* 172,7
κοπὴ, *concisio & contusio* 267,19
κοπιαρὰ σώματα 357,9
κοπιάσαι 132,2
κοπιώδεις ἀφεῖπαι 59,24
κοπιωδέστερος 59,5
κοπιῶμενοι, & κοπιῶντες 49,28
κοπώδης 49,27.51,23.57,22
κορυζᾶν 5,22.85,24
κουφίζειν ἀφεπιώματος 217, 11 κουφιζόντες τὸ πάθος 33,5
κύφωσ ἔχειν 31,27
κραιπάλη τὴ 33,1
κραιπαλᾶν 27,14
κράπτης αὐτὸς αὐτῆ 131,12
κραυστύλιν ἔνδυσι 131,10
κρεμαστῆρες 310,20
κρίσιμος ἡ τρίτη ἡμέρα 186, 16
κρόκῳ τὴμοιν ἐνυφαίνειν 315,14

κρόμμυον *vnde dictum* 146,28
κρυνίζεσθαι 340,28
κρύος ἄκρον 260,22
κρυώδης ἀήρ 345,20
κωδῶν ἀήρ 163,23
κωδικοὶ ἀριθμοί 116,22
κώνοις πολυχρόνιος 74,7
κυκεὼν *cum mero & dulci per interualla potus, ſobrios efficit* 31,5
κύκλος τὰ ἀνθρώπινα 129, 14
κυκλικὰ σχήματα 331,7
κυκλικὴ κινήσις 341, 21
κυμαϊοειδεῖς ἄνεμοι 186,24
κωνίδια ἐν ὀρτυγοφοίοις 74,24
κύοντα ζῶα, *grauida* 73, 22 κύουσα, *fœta, grauida* 3,16 κυόμενα παιδία 3,19
κυοδοκία 326,11
κυοφορία 326,9 κυοφορῶσα, *grauida* 259,28
κυρήβια, *glumæ* 248,21
κυρτὰ χεώματα 262,18
κύρτωσις 343,21
κυφότροι 111,27
κυψέλη, *ſordes aurium* 321,4 κυψέλαι 343,22
κώδων, *nola* 235,18
κωδωνίζεσθαι μεγάλως 31, 7. 35,2 κωδωνισμὸς 11,14 *æſtate conceditur* 58,21
κωλικεύομενοι 329,5
κῶνος πρ 30,12. 120,24
κώπη *impulſi motus qualis, & cur* 123,25
κωνωπώδη ὁρᾶν 339,6
Λάβρον ὕδωρ 193,5
λάβρως ἐθίειν 153,4
λαγνεία 14,24 *phlegmaticis morbis confert* 44,11
λάγνοι οἱ δασεῖς & χωλοί 48,9,17
λάκκος, *ciſterna* 92,5
λαλίστερον ποιεῖ 213,5
λαμπρὸς ἄνεμος, *pro ſphodro* 199,4
λαοὶ, οἱ ἄνθρωποι 144,1
λαπάγεσθαι 173,19
λάπαξιν ποιεῖν 173,20
λαπαρὸν γίνεσθαι 173,18
ὁ λαρυγξ 205,7
λάχανα αὐαίνεται 145,15
λεανλικὸν 31,12
λεπτὸς ὑλοῖ πυκνότητα 73,7
λεῶσθαι, *in puluerem comminui* 350,20
λιποθυμεῖν 359,26. *idem* λιποψυχεῖν 360,11: & 49,10
λιποψυχία *quid ſit, & vnde oriatur* 359,21 *cur æque ex gaudio atq; ex mœrore* 360,20 λιποψυχία *opitulari quæ ſoleant, & cur* 360,16
λείεια 149,21
λιφαιμεῖν 41,12
λεκίθου ὑμιλώ 88,19
λεκιθώδης ἀτμὸς 316, 16 λεκιθώδης χολὴ 251, 4. 328,27
λεπίδες ἀνύδρων 247,10
λέπος καρπῶ 247,15
λέπυρα 64,3
λεπτὸν πρ 95,3 λεπτότης 94,1
λεπτοδερμόπαιδες ζῶα 73,1
λεπτοποιεῖσθαι 342,11. 343,4
λεπτυσμὸς 350,1
λευκαίνειν *pro* λευκαίνεσθαι 342,9
λεύκη πρ 73,4. 80,8 *eam tem facit albidam* 278,10 λεύκη ἔχει 73,1
λευκόϊα 111,7
λεύχημα οὐλῆς 286,1
ληθαργοὶ & κάροι 321,1
λῃστεύεσθαι, *prædari* 206,21
λῆμαι, *ſordes oculorum* 321,4 λῆμα ὑπάρχειν *in oculo* 321,1
ληπτὸν γίνεσθαι, *epilepſiam noxium fieri* 84,14
λῆψις, *acceſſio febris* 17,1
λιγνὺς 326,20 λιγνώδη 326,23
λειπώματα 255,13
λιθάζειν, *lapidem excolari* 50,22
λιθᾶς μύλος ὁ αὐτὸς 82,9 λιθώδης τόπος 315,4
λιθίδια 177,1
λιθοποιὸς χυμὸς 283,12
λιθοῦσθαι 176,22
λιμάζειν εἰς ἕξιν 178,1
λιμαστὶα 178,12
λιμώδης θάλαττα 105, 21
λιμοκτονία 271,22
λιτόσπερμοι 268,1
λίπος, *pingue* 327,12
λιχανὶς, *ſ. χερδὼ* 136,6
λοβοὶ τῶν ὤτων 341,18
λόγος πρ 81,16 λογικὸν

НБ ОГУ имени И.И. Мечникова

μὴς 350,8,10.354, 22.355,17 κῆ τῶν δωδεκάτων λόγον, & κῆ δεύτερον λόγον 264,13
λεξὴ φορά 181,24
λοφίαν ἔχειν 88,25
λύσεως ἀποφοῦσι μᾶλιστα 82,25
λύζειν ὑπὸ ἄρτε 262,14
λυμὸς τῆ 232,9
λύγξ, *singultus*, *quid* 233,12,15 λύγξις ἀσθενὴς 233,7
λυμαίνεσθαι ὄμματα 223,11, 15 λυμαίνεται πλὼ ὄψιν 226,26
λυσιτελοῦσι κωμῶν 269,27
λυχνία φλὸξ 254,8
λυφᾶν 6,15.171,3
Μαγαδίζειν, *e contrariis vocibus est* 140,28
μαγαδίζειν ἁρμονίαν τινὰ 135,19
Μαγνῆτις λίθος 248,19
μᾶζα, *massa hordeacea* 155,26.158,10.159, 24 μᾶζαι *probe tritæ melius alunt quam non tritatæ* 154,9
μαλακία *omnis ex incoctione est* 227,28
μαλακιῶν κεχυνωμῶν 263,12 μαλάκωσις 277,21
μαλθακὴ θερμότης 245,28
μαλακὰ τοπήματα 215,10
μαλάχαι 357,25
μανῖται 104,23,28
μᾶραίνεσθαι φθείρεσθαι τὴ 36,2
μαραίνει τὸν βίον ὀκλείτην 28,20
μαρόλιν λευκὴν 245,26
μαρόμαια ἐκ ἀδρατεῖα 248, 15
μαστᾶσθαι 11,4.64,8
μάστησις 343,14
μαστίζειν 303,25
μαστοὶ γυναικώδεις 252,19
μάτην ὅτι, *frustra est* 210,28
μαχλάτατα γυναῖκες 45,25
μεγαλοκέφαλοι 218,2
μεγαλοκύμων 187,2
μεγαλομερῆ 169,22
μεγαλοφωνίαν *quid faciat* 252,17
μεγηθύνεσθαι 269,9
εἰς μέθλα πίνειν 216,20
μέθοδος, *confinium* 190,18
μέθυσιν *quando dicamur* 31,8 μέθυσοι 348,9
μελαγχολία ἠπιωδὴς 278,22 μελαγχολικὰ νοσήματα 216,9 μελαγχολικὴ κρᾶσις 215,20 μελαγχολικοὶ τῆ φύσει 32,11
μελαίνα, *nigricat* 169,28 μελανία, *nigredo* 154,15
μέλι πίπτειν 270,18 μέλη *contra animi propositum sæpe nobis in mentem & os veniũt* 97,18 (10
μελίζειν, *modulari* 289,
μελίκρατον 324,4
μελλέπυρμοι 224,11
μελοποιοὶ 138,5
μελῳδεῖσθαι 135,24
μέσον *cur dicta in concentu, cum in octo non sit medium* 137,10.142, 27.143,6,20 μέσης (ſ. χορδῆς) χρῆσις 136,6
μεθυλακεῖσθαι 305,28
μεσονύκιον, *media nocte* 187,9
μεσουρανοῦντος τὸ ἡλίου 121,5
μεταβλητέρος 294,19
μετασύγκρισις 337,28
μεταχειρίζεσθαι, *manib. tractare* 10,22 μεταχείρισις ἀπουσία 131,8
μετέωρον τὸ) 56,12 μετεωρίζεσθαι ἐν τῆ καθέτῳ 256,23
μηδαμόσε κινεῖσθαι 68,21
μῆλα, *malæ* 301,21,24
μηλωπίδες *auriculares* 339,17
μιμησιαία κάθαρσις 317,8
μιμίσκοι ὀδὸν τῆς γῆς 120,22
μιμοῦδὴς κύκλος 119,17
μήπως τε. *pro* ἴσως ὃ 195, 14 Μήποτ' ἀπ' ἠπείρου δείσης - 198,14
μήρινθος *piscatoria* 249,4
μηρυκάζοντα ὑκ ἐρεύγεται 82,26
μήτρα, *matrix* 43,12
μήτρας τύποι 75,20
μηχανικὰ κατασκευάσματα 279,20
μικροκέφαλον 218,1
μικρομέρεια 246,1
μιμητικώτατον ζῶον 219,12
μίμησις 131,6
κῆ μίξιν ὁμιλεῖν 324,7
μισάγκεια, *seu* μισάγκειρα 262,7
μεμολιβδωμένοι ἀσφάλαοι 127,19.122,17
μονομαχεῖν μισθ- 303,17

ἐμοιοπάθαι ὀφθαλμῷ 296 4.337,18

μονόπορα, *seu* μονόπορα 88, 15 μονόπορον ἄνθρωπος 79,9

μονόχροα ὄμματα 228,26

μονωδίας ἀκούειν 133,28

μοχλεύματα 306,14

μυοδῆ ὁρᾶν 339,6

μυκτῆρες, *nares* 72,20

μύξα, *mucus* 349,14.46,8

μυξώδη, ῥυπικά 173,26

μυξωτῆρες, *nares* 345, 20.349,14

μυρμηκοιδῆ ὁρᾶν 339,6

μυρρίναι τὰ ἐλιχνούμεναι 152, 10

μύρτα, *myrtibaccæ* 152, 11.162,26

μύσις 355,1,20

μύωπες *qui, & unde dicti* 269,13 *cur contractis palpebris cernant* 226,6 *cur exiles litteras pingant* 224,26. 225,27 μύωψ *cur oculis propius admoneat quæ cernere vult; contra quam senex* 228,12

μώλωπας κωλύουσι 69,5

Νάμαζος ῥύσις 344,20

ναῦοι πόθεν γίνονται 74,21

νάπυ 350,26. *idem* σίναπι *ibidem* 20

ναρθηκος πλυγή 69,19 ναρθηκι πλατεῖ μασιγῶν 200,24

ναρκᾶ 20,3 *unde sit* 61,5.359,16 ναρκᾶ θαλασσία 249,3

ναρκοῦν, *torpefacere* 249,4

ναυάγιον αἷμα πλεῖ 165,3,10

ναυλίαν 20,15

νέα καὶ ἵππα ζῶα 96,14.93, 12

νεανικὴ κίνησις 164,3

νεπλιφεῖς οἰκίαι 91,26

νεόδαρτα δέρματα 69,5

νεόκαυτος ὕλη 107,10

νευρόβροτοι 263,10

νεφέλιον οὖρον 307,23

νεφελώδης ἄημος 187,20 νεφώδης ἄημος 187,18

νήδυμος ὕπνος *cur dicatur a poeta* 334,20

νηπενθία 179,5

τὰ νήπια τῶν ζώων 96,14

νηστείας ὄζειν 111,14

νηφώδης δύναμις 173,28

νομαὶς *obnoxia quæ, & cur* 333,12

νόμοι *cur dicti qui canuntur* 137,24 *cur non fiant per antistropha* 134,24 νόμοι ὀρθοὶ *cantatu difficiles* 139, 15

νομῶδες ἕλκος 278,21

νοσεροὶ τίνες 89,8 νοσερὸν αἷμα 72,23 νοσερὸν δέρος 6,22

νοσεῖσθαι ὑγιαίνοντα 1,19

νοσῶδεις χυμοὶ 264,6

νοσῶδες εἶναι 15,22.20,23. 57,11

νοσώδεις πυρετοὶ καὶ ὀφθαλμίαις 2,25

νοσία & νοσὶς, *humor* 17,9

νοσᾶν, *humêre* 156,9

νοσεῖν τί ἐστι 187,2

νοσώδεια 301,22

νυγματώδης πόνος 100,9

νυχθήμερον *imitatur quatuor anni tempora* 329,19

νωθροὶ καὶ μωροὶ 215,6

θρᾳ κινήσεις 25,19

θρόησις τὰ σώματα τῶν ὑπνῳ 97,22

ναῖπος μωλὶς 328,1

ναχελὴς κίνησις 332,11

Ξενιζεσθαι, *peregrinitatem commoneri seu admonari* 266,19.27,22

ξηροκέφαλοι 250,19

ξηροτελβίαι 241,24

ξύειν, *radere* 223,14

εὐθὺς τὰ ἀδένια 214,1

ξυρόμενοι τὰ σκέλη 123,9

ξύρησις 311,11

ξύσματα *in radiis solaribus volitantia, quæ* 121,1

Ὀγκηροὶ γίνεσθαι 86,24

κηρὸν πιεῖν 176,11

ὀγκώδεις *pro* οἰκώδεις 242,19

ὀδοντιᾶσι τὰ ὀστᾶ 59,19

ὀδυνῶσι τὰ ὀστᾶ 59,19

οἰδαλέα βλέφαρα 212,22

οἴδημα λαμβάνειν 72,1

οἴδησιν πνεῦμα 214,1

οἰνωπὰ ὑγρότης 32,1

οἰνοφλυγίαι ἐξ 37,4

φλυγῶσις 254,1

οἰκώδεις ῥοιαί 142,17

οἰκωμύνει 7,9.204,9

οἰσοφάγῳ ἔργον ὄρυξ 258,1

οἴστει 34,1

ὀκτάμηνα 84,21

ὀλίγιστον ἥμισυ 71,21

ἀλιτήριος 281,27.343,19
ἀλιτηρία 11,13. 58,21
ἀλιτήρια 326,1
ἁλιτόμην 174,11.181,13
ἁλιταίνειν πιεῖν 231,14
ἁλιτηριάζεσθαι 231,13
ἀλκὴν ἔχει 163,13
ἁμαλὸς & ἀναμαλὲς 133, 20 ὁμαλῶς κινεῖσθαι 57,23
ὁμαλίζειν 86,7
ἅμιλλος 188,25
ὁμιλία, *coitus* 44,17.214, 9 ὁμιλίας *species plures* 324,1
ὁμοπαθὴς φύσις 258,8
ὁμοιοπαθεῖς τοῦτοις 217, 20
ὁμοίωμεν ἀνθρώπῳ 87,10
ὁμοιογημοτεῖν τὰ δῆλα 18,5
ὁμοπάτερον 54,16
ὁμοζυγῶς φερόμενα 122,21
ὁμότιμος 266,9
ὁμοτίμως φέρεσθαι 117,9
ὁμφωνεῖ *cur minus suaue quã* σύμφωνον 140, 8 ὁμόφωνον ἔχει 134,19
ὁμοφωνεῖν 135,12
ὁμοῦσθαι 221,19
ὁπόσον 149,8 ὁπόσαντιν 149,5
ὀξίνεσι 2,16 ὀξὺ *in voce quid* 91,1.95,21
ὀξυδερκικὰ κολλύρια 339,1
ὀξυκίνδυς 332,17
ὀξύκρατον 324,5 ὀξυκράτῳ *miscella* 351,2
ὀξύμελι *vino insuauius* 142,14
ὀξυφωνία *unde* 139,18. 252,16
ὀξυωπία 40,6
ὀξώδη, *acetosa* 328,27
ὀπαὶ αὐλῶν 252,18
ὀπίσθοι καπηλόπες 126,17
ὀπὶ κάρυα 162,2
ὀπάναι, *assatilia* 145,7
ὀπλικὴ δύναμις 262,20
ὀπλικὸν πνεῦμα 269,14, 19
ὀπῶραι, *poma* 248,17
πῶς βλάπτουσι 263.15
ὀπωροφυλάκων *machinamentum* 178,27
ὀργάζει πρὸς ὀλίκρ. 24,13
ὀργᾶν 41,15
ὄργανα κρυστικά 134,9
ὀρίζις σιπῶν 272,4
ὄρθοι νόμοι *cantatu difficiles* 139,15
ὀρίγανος, *herba* 150,1,8
ὀρίνεσθαι τὸ θυμόν 200,10
ὁρμᾶν πρὸς μίξιν 44,10
ὁρμητικὸς πρὸς ἀφρ. 47, 18 ὁρμητικὸς πρὸς τὸ ἔργον 24,1
ὀρτυγοσοφία 74,25
ὀρχεῖσθαι 252,22
ὁσαπλάσιον, *quantuplum* 159,20
ὁσμᾶσθαι ἡδέως 109,28
ὁσμὴ πῦ 110,18
ὁσμώδη 14,15 ὁσμώδης οἶνος 109,12
ὀσφρακτικὰ ἀγγεῖα 288,12
ὀσφρακτὸν τὸ δέρμα 24,11
ὀσφρητικὸν ζῶον 76,10
ὀχείας σύστασις 203,11
οὔ πτι νυκτερινὸς βορέας πελαγικὸς φέγγος 185,19
ὀδύνα, *plural. num.* 90,5
ὀδύνᾶ ἄπαν 92,12.142, 5.200,22
οὖλα, *gingiuæ* 163,16. 262,4
οὐλότης 113,3
ὑλότειχες 237,1
οὐλᾶσθαι, *cicatricem contrahere* 77,14
ὑρανὸς, *palatum* 109,21. *Idem* ὑρανίσκος 235,17
ὕρησις 15,6
ὑρητὴρ. *S.* πῖρος 82,19
ὑρηκὰ πίνα 148,16
ὑροδόχος κύστις 258,2.284, 13. *Scribitur etiam* ὑρηδόχος: *de quo dict. ad* 283,12.
οὖρον πῖ 17,27
ὑσιοπτίος 347,16
ἐφθημίαι ξηραί 3,27.4,21
ὀχεῖαι ἡλυθκῦσιν 113,5
ὀχπὶς 16,16
ὀχοῶπα μόεια 308,28
ὀψιαίτερον 30,18.187,13
Πάγος, *gelu* 196,12 πάγεσι *pro* πάγοις 108,1
παιδαγωγὸς ἡμῆν 75,3
παιδοτρίβαι 288,7
πᾶν *in omnibus artibus & scientiis* 249,19
παλαιὰ πρόβατα, *vetulæ oues* 78,4
παμφάγον 83,9
παυσίλυπος κύκλος 119,9 παυσίλυπον χῆμα 267,12
παχλατεύειν 147,22
παχδύνεσθαι 353,24
παχδοῶν 150,11
παχυρμαίνεσθαι 39,14
παχθέσεις & κόλλησις 263,1 κῦ παχθέσιν 282,23. 324,7

παρικλικὸς ἡδονῆς 334,21. 335,10

παρεμπιπτεῖται πῖς σώμασι 26,27

παρεμφαίνεσθαι 166,26

παρεμφέρεσθαι τ. πόρες 350,4

παρευφαίνειν 315,14

παρεσράφθαι 47,1

παρήλιος ubi non fiat, & cur 121,4

παροιμεῖν 27,7.36,22

παροξυσμοὶ in febr. 326,12

παροραῖν εἰς τὰ πλάγια 75,8

παρυπάτιον ἄδουσι 133,3

παρωπίδες cur Διόσκουροι nominẽtur, & cur in difficilium morborũ declinatione plerung, oriantur 343,10

πεῦλα pro αὐάπαυσις 186, 17

πεχύρυτοι ὗες 295,26

πεχύχυμα 263,19

πηδιαῖῃ 152,23

πιεάζεσθαι ὑπὸ χυμοῦ 316,19

πεῆσις, passio, lasio, affectio 295,14.349, 25.353,19

πέλαγος, aequor, altum 164,10

πιλία ὀρῖζ 320,10

πιλιδνᾶσθαι 64,16.260, 26 (10

πίλωμα λαμβαίνειν 72, 12

πίλματα 313,9 πίλματα ἐπὶ δακτύλων 262,3

πίλματα ἐφιαλίζεσθαι 248,14

πίλαθλος, περὶ ἀλπῆρας ἀπρεπέσθαι 50,24

πιπαιδαγώγηται 321,

πιπαίδαι 149,

πίπτειν, coagulatum 162,4

πίπτειες, cucum ſpecies

πιπυρεχίης

φραίνειν ἔξω 20,11 φαίνειν περὶ ἐγκέφ. 110, id eſt penetrare.

φειαπλόμενα κῆμ

φειδόμενον cum dipl. cuſ.

φείλημα ἔχειν

φειγανοῦν 350,

φείγος ἀήρ 269,7 φείγος κόσμος

φειδιᾶσθαι 327,22.

φειδίτικες 361,

φειλεῖσθαι 328,

φειθλίψις 342,

φειφαύεσθαι 154,11.

φείσεσθαι ἀπὸ

φεικαρτίων πικρὸς

φεικαλαμβαίνεσθαι

φεικμίνας 311,

φρίζ τὰ αἰδοῖα

φειοδικῆς ποιεῖν 348,

φεικλάπιδας πλὴν

φεικπωμαζόμενα 161,

φείξεις γῆς 148,

φειοπαθῆν 338,

φειείλλειν 16,20,21,

φεισφίγγειν εἰς 260,

φειτιμίαν ὑπομένειν 347, (304, 12

φειτίνεσθαι 176,

φειτίται, οἱ συντηρούμενοι, cũ intus ſit

φειτρίβεσθαι 352,

φειπυλᾶσθαι 357,

φειφέρειας χώλας 122,

φείδοξ 323,4
φοικοί, poma Persica 306,10
πτᾶσθαι, volare 76,23
πτερνιστὰλας τὰ πῦρ 32,9
πτικὸς cur Pani tribuatur 294,2
πτιλωτὸς 262,28
πτελόδης ἰκμάς 110,12
πτύπωι duo genera 46,27
πτίσεις γαῦλα 76,16
πτίσις τ' φωνῆς 133,6
πτίλοις 244,9
πτιλικὸν τὸ ψύχος 113,26 πτιλικὸν τὸ ψυχρὸν 251,23
πτιόω 322,19
πτοὶν ἑαυτῆς, fidere sibi & suis viribus 131,9
πτελέα ἐδώδ 320,10
πτέλεπος, arbor latifolia 120,21
πτλίτικις 136,13
πτλίτικις 352,4
πτυὴ πᾶπα, διαρρεικνύουσιν ἢ θλασικὸν 58,16
πτυηρίδιος ὀπώρωσις 341,1
πτυὸν ex quid 304,21
πτυόφορα πτῖν 273,27
ὁ πτυεικὸς κώνωψ 84,8
πτὺξ, πυφλὸς 207,11
πτυτὸν τῷ ποιῷ 304,15
πτυτὸν πρὸς σῶμα 308,27
πτωθρὶ ἰχθύων ἕλη 48,3
πτῶμα τὸ 192,7. 320,8
πτῶμα, σωφρονεῖν ἀέρος 167,2 (28
πτευματικὴ κίνησις 129,
πτευματώδη πάθη 213,24
πτευματοδιπλεῖν 176,11
πτευμονικὸς τόπος 235,12
πτευσιᾶν vetatur in venationibus 101,2
πτευσιῶντες 235,14
πτίγος unde dictum 359,28
πτιγραὶ νύκτες 182,1
πτίγις ὑστερικαὶ 322,8
ποικιλία ὀκχήσεως 80,8
ποικίλλεται τὰ πτώματα 74,15
ποιῶδαι, qualitate affici 258,24
πολεύειν 302,21
πολιὰ, ἁπαλότητος 80,11
πολιοκρόταφοι cur dicãtur ab Homero homines 250,10
πολιώδης 252,20
πολλαπλάσιος μοῖρ 133,2
ὁ πολὺς δῆμος, vulgus 280,14. 285,4. Idem ὁ πολὺς ὄχλος 282,12
πολυγονοτόκος 118,17
πολυϊδὴς ᾠδή 134,26
πολύθριμμος 349,2
πολύκενος πόπος 183,7
πολυπότης 348,10
πολύσπορος καρπὸς 326,5
πολυχρόδεις ἰχάδες 162,17
πολύπτυκτα ζῶα 75,18
πολυπτυία 340,4
πολύφυλος πόπος 349,17
πολύχροα facit ἡ τῆς ὑγρῶν πολύχροια 237,25
πολυχυΐα, disturnitas 84,10
πολυώνυχα ζῶα 82,10
πόμα, potus 5,6
πομφολυγες ortus 164,26 πομφολυγοῖ πὼ θάλαττα 164,26
πόντια πνεύματα 198,18
πορεία πᾶσα ἐξ ἀρσιος & θέσιος συμπλεῖται 59,27
πορείας κίνησις 78,14
πορφυρεῖς 244,16
ποσῶς, aliquantum 257,10. 264,22
ποτήριον τῆς ὥρας, matula 307,21
ποωδίστερος ὄζειν 107,22
πραία ζῶα 80,16
πριοβύπιδες μυῖαι 73,4
πρίζόμενος σίδηρος 248,15
πρόανα πεδᾶν 333,8
προαφέρεσθαι 86,18
πρόβλημα, in vuln. 10,11
προβρέχειν 163,4
προδιαλύεσθαι 170,23
προδιεργάζεσθαι 163,3
προδιηθεῖσθαι 169,15
πρόθρομοι quãdo spirent 196,13 πρόθρομοι, ex borearum genere, spirant ante caniculam 191,7 noctu minus spirant 182,2
προιχνηρόνειν 129,27
προιδιδόν 153,11
προικύλ 360,15
προκαθιζειν 14,27
προκισσᾶσθαι 133,13
προκὸς δέρμα 73,1
προκτία 148,7
προκὸς & κακδικὸς oppos. 236,5
προκόπτειν τῶν φύσει 72,22
προῖσᾶι τὸ πνεῦμα 25,20

περίστασις αὐτῆς χολή 47,28 περίσχισμένος ἀήρ 176,25
περίσχναίνειν 34,19
περισκαλίζεσθαι 198,6
περισκαθαίρεσθαι 106,15
περισκύπτειν 248,2
περισμαλακιώδης 288,8
περισμαλάσσειν 24,16. 288,5
περισμβραίνεσθαι 167,4
περισσοπιεῖν τῷ πόματι 39,2 περισσοπιεῖσθαι εἰς- 19,6 περισσοπιπτημένος 42,6
περίσσος, profluxio 290,12
περισπάθεια 343,12
περισπιεῖς οἱ ἰχθύφωνοι 105,8
περισπὸς τὸ ἡμῦν σῶμα 54,3
περὶς πρὸ δείλιον, pro περὶ 191,22
περισσαγανακτεῖν 352,15
περισσαναπίμπλησι 2,19
περισσαναφέρεσθαι 28,21
περισσανεύδειας περὶς 178,11
περισάψαι πρὸ ἀρχῶ τῷ πόλι 129,20
περισαωλεῖν 140,25
περισεγχέεσθαι 231,9,15
περισεκσπᾶν 41,18
περισελώδεις τόποι 172,10
περισενεγκάμενοι ἐξ ἄρπυ 65,25
περίσεισις τῷ σιτίων 221,28
περισίωεμα 146,9
περισισᾶν 12,6
περισκαθαδμὸς 249,5
περισχωεῖν ὡς ἱερόν 234,7,14
περίσνευσις 344,2
περισολκεῖν 239,7
περισοικιῶδες σῶμα 325,4
περισοισέον 15,1
περισομλεῖν τῷ ἀέρι 259,18
περισομλία 286,10
περισπαίειν, in sermone 105,9
περίσπασμα ποδὸς 311,4.345,24
περισραίνεσθαι 321,24
περιστείβεσθαι 335,25
περίσφαιρον ἔλαιον, oppositū τῷ παλαιῷ 154,14
περίσφατικαρκοὶ 152,9
περισφέρειν ζοφιὼ 14,26
περισφύεσθαι τῷ σώματι 13,4 περισφῶσαι τῷ σώματι 154,7
περίσφισις τῆς ζοφῆς 17,22 καὶ περίσφισιν ὁμιλεῖν 324,9
περισχέεσθαι θερμόν 36,5
περὶ τὰ πάρχοισι φαύλως ἔχοντες 2,21
περισφαίνεσθαι 316,11
περισφαιὴς κίνδυνος 206,11
περισχιμάσιγος 185,17
περισωδοπιπίλωται 158,21 περισωδοπιπιημένα περὶς- 42,6
περισωθεῖν 103,7.167,3
περισώσει 167,5
περσὶ, mane 197,1
περσὶμοι σίκυοι 148,5
περσοζωκύνης, an. Ind. 319,22
περσοπαχὶς 339,11
πιαίνειν τὴ γλῶσσαν τῷ 37,25
πιαρίειν, sternutare 20.235,2,22
πιάραντις 236,11
πιαρέντης 61
πιαρμὸς 86,4
γίνεται 76,
πιαρμικῶ κινεῖ
πιαρίσιντο pro πίαρ 76,13
πιαριῶσαι 347,
γυδαι 41,16.76
235,25 πιαρίσιντο
πιαρόιντο
πιέρεται τῷ ποδὸς 52,
πιερύγια oculorum cia 337,
πιστικὴ κρίσις καὶ 10,20
πίορθοι, πορφυρᾶς
πιὺρ ξηρόν
πίυαλον, sputum 12.321,3
πῖωμα, casus
πυσμαῖοι πῆες γίνονται
πυθμὴν ἀγγείου
πυκνάκις 29,27.
πυκνὸν τὸ
πυκνόπορος
πυκνόφορκει
πυκνόφυλλα
πυκνοῦ τῷ ὀφθαλμῷ
πυκνὸς pro πεκτὸς
παιδαγωγὸς ἀμφορίσκος
πυρέκβολα
πυρέτια λιπαρὰ
πυρετῶν αὔξεις
πυρετῶν τινα
πυρετώδης αὔξησις
πυρικὸς πῆς
πυρλῶος finis semen
πυελαι μεγάλαι

НБ ОНУ імені І. Мечникова

πνεύματα 16,24
πνεύσις 360,2
πνευστέα 19,1.24,7
πνεύκαυστα 16,9.246,4
πνεύμονι σιαγών 10,21
πνεύμονι σαῖς 159,24. 155,26
πνεῖν ὦδαι 244,22
πνιμάσαι, operire 92,4
πῶρος πῶς σωίσταται 349, 11. πωροπιΐα, obstructio 355,7
πώρωσις ὀπῶν 349,7
ῥᾶχις τ βοτρύων, aciniracemorum 150,20
ῥᾶχις ἀπύρηνοι 150,28
ῥαδίστερον 26,27
ῥάμφη 247,12
ῥαπτόμενοι πῦρ ὁρῶσι 265, 28
ῥαφαὶ φ κεφαλῆς 84,18
ῥαφαὶς 70,21
ῥευματικοί 28,26 ῥευματικαὶ εἰς ὀφθαλμοὺς 223, 13
ῥευματίζεσθαι 290,21
ῥήγματα, rupturæ 355,28
ῥήγνυται 130,18 ῥηγνελκὴς πιεῖν ὀΐνος 213,6
ῥῆγος ροῆ φείκλω 323,4
ῥιγοῦν, rigere seu frigere 200,1.259,17.277, 23,25 ῥίγεσι, & ῥιγῶσι 65,1,3,6 ῥιγῶντες ὑπὸ ψυχῆ 36,4
ῥικνὸς σίδηρος 248,16
ῥίνημα σιδήρε 248,20
ῥιπίζεται τὸ πῦρ 16,19
ῥιπίζεσθαι ὑπὸ τῶ πνεύματος 245,18 (23
ῥίψις, ventilatio 285,
ῥιπίσματα 93,4
ῥὶψ, crates 118,10
ῥόα, malus Punica 145,2
ῥόαι, & ῥοιαί 306,10,13
ῥοδίζειν, roseo colore suffundere 253,24.255,2
ῥοιαὶ οἰνώδεις 142,17. Eædem ῥόαι 145,2.306,10
ῥοφήματα ægrot. 10,27. 15,1. ῥοφήματα παφλάζ. 176,2
ῥοωδῶς πυρέσσειν 352,20,25
ῥυάδα τείχεα ἔχειν 89,1
ῥύμη, impetus 234,17
ῥύπος ὀφθαλμοῖσι 230,5
ῥυπῶδαι in vuln. 335, 27
ῥύπλειν, expurgare 264,6
ῥύπλειν τὰ ἱμάτια 173,23
ῥυπλικὴ δύναμις 327,6
ῥυπλικὰ φάρμακα 277, 28 ῥυπλικὸν χυλὸν ἔχειν 32,16 ῥυπλικὸν ἡ γλιχρότης 173,25 ῥυπλικὸν τῶ φάρυγγος 101,26
ῥυσὸν γίνεσθαι 176,8,15
ῥυσὰ ὄμματα 225,26
ῥυσᾶσθαι 176,14
ῥυσὶς τὸ 175,11
ῥυσιδοῶ 175,10
Σαρκοφυῆντα μέρη 345,15
σαπίζει & πληροῖ 157,27
σαπίδες & σαπίξις 180,12
σαφηνισμός 200,13
σαφηνίζειν, σαφῶς φθέγγεσθαι 96,26.66,24
σβεσᾶν 280,14
σέσιλον, pro σέσελι 298,26
σκιδνοειδὴς ἀὴρ 276,1
σκοποειὸς κρᾶσις 267,6
σκοπὸς ὁρᾶν 258,25
σιαλοειδῆς 270,3
σίζειν & ψοφεῖν 99,7
σικύα pro σικύα 318,8
σίκυος pro σίκυος 145,1,3 σίκυοι πέπονες ubi optimi proueniant, & cur 152,18
σιμοὶ πόδες 25,19 σιμὰ, ardua, ſ. loca 59,26
σιταποδίζοντες 350,20
σίραιον 327,1
σῖτα, cibi 15,4.238,20,24
σίφωνα ὀκμάζειν 317,24
σκάζειν & σκάσαι 347,3
σκαίρειν πῆς πεσί 23,26
σκαλεύειν εἰς 232,1. 231, 24 σκαλεύειν τὰς ἀκοὰς 339,16
σκαρδαμύσσειν 239,16
σὺν σκάφης (ſeu σκάφοις) αἰώρα 334,24.335,11
σκιρρώμενοι σπλῆνες 294,22
σκληρόδερμα ὄμματα 225, 26
σκληροσώματοι 288,20
σκόλυμος Heſiodi 45,25
σκοπὸν πυκνοῖν 133,14
σκοτοδινιῶντες 327,25
σκοτοῦσθαι in vertig. 362,2 σκοτωματικὸν πάθος 327, 28
σκύβαλον, ſtercus 277,8 321,3 σκύβαλον & ἔρον 254,27
σμήχεσθαι, detergi 286,18
σμύρνη τὴ ἰαθῶν 106,10
σπαρτὰ δύπτειν 66,1
σπασματώδης κίνησις 48, 28. 356,20
σπερμαίνεται 40,17. 348,7
σπιθροειδὴς ἀὴρ 269,4

σπλωνιώντων αὐλαὶ μῦαιναι 70,9
σπογγιὰ, ἁλμαὶ 242,24
σπογγεῖς, *spongiaris* 230,7
σπόγγος σαρόνας συρρεῖν 281,3
σπεῖς, *massa triticea* 155, 26. 158, 10. 159, 24
σπεῖς πυρύμενον 159, 24. 155, 26 σπεῖς τελεσθόμενον 156, 11, 19 σπεῖς *quo magisteritur, eo minus fit* 155, 13, 21
σπεῖς γίνεσθαι 156, 10
σπαλαγμοὶ 97, 26
σπαλικὸν πρὸς πάθωσιν 10, 4
σπάσιμον τὸ βαρύ 169, 2
σπασιῶδες 221, 2
σπαλικὸν & συσπαλικόν 110, 20
σπαρυλὶς *unde dicatur* ἡ κιονὶς 301, 19
σπηνᾶσθαι πὼ κοιλίαν 249, 1
σπήνωσις 338, 15
σπέλεχος, πρὸς φερὲς 127, 2
σπέλογπα φαρμακα 249, 1
σπεύδειν τί, καὶ πῶς εἴρηται 255, 24. *Idem* σπεύδειν 255, 25
σπουδάζειν 352, 25
σπουδαρὸς αὐχμῶ 269, 23
σπυοῦν, *coarctare* 258, 3
σπυῶσθαι 272, 2. *idem* σπυοχωρεῖσθαι *ibid.* 11
σπυοχωρεῖν & θλίβειν 262, 11
σπυοχωρεία καρδίας 255, 25 σπυοχωρεία, ἀμείνω 182, 12
σπρέμματος θρὴ 353, 25
σπρὸς & σπρὸς *pro eodem* 170, 25, 27
σπρύμνα 353, 11
σπρόπορον γίνεσθαι 52, 8
σπροπόραν πὼ ὀρκα ποιεῖν 59, 9
σποιοφόδης ὀρός 328, 13
σῶμα μέγα *in vulv.* 10, 1
σωμάχου *situs* 262, 10
σωχαστικὸς ἡδονῆς 130, 28
σωφρονοῖ ὀκ φύσιως 289, 26
σωφρονισμοί 305, 1
σωφρονιαλῶσθαι, *seu* σωφρονιρῶσθαι 270, 6
σωφρονιαιατεικὰ 318, 7
σωφρόνεραι 337, 18. *pro eodem* δηνότεραι καὶ πολυχρονιώτεραι 296, 5
σρεβλῶσθαι 63, 15
σρυθοκάμηλος 249, 15
σρυφνότης, *acerbitas* 327, 14 σρυφνότης & πικρότης 13, 2
συπεῖον, *seu* συπεῖον 276, 8
συγγενικὰ τείχη 44, 21
συγγυμνασία 354, 3
συνκαθέναι τὰς χεῖρας 23, 28
συνκάμψιν 178, 1
συνκαμπῶν, *conuerrere* 175, 24
συγκαλύπτεσθαι 354, 6
σύνκαμψις 25, 26
συνκαβαίνειν 164, 24
συγκατάγειν 173, 16
συνκαπακλείεσθαι 158, 26
συγκαφέρεσθαι 164, 15. 165, 17
συγκαλύπτειν 109, 7
συνκαφαλαίωται 42, 17
συνκολλᾶν 171, 7
συνκέρυφοι κῶνοι 120, 25
συγκρύπτειν 142, 23
συκοφαντεῖν, *calumniari* 209, 21
συμμειγνύναι 184, 1
συμμεμυκότες πῶν 202, 2 συμμέτρον, φίλον τὸ φύσει 2 συμμιγῆναι 192, 1
συμπαθεῖν βίον πρὸς 317, 1 συμπαθεῖν 315, 1
συμπαρεῖναι 301, 1
συμπαρέπεσθαι 107, 14
συμπάσχειν συμπάσχων 310, 1
συμπεριδιεῖσθαι 319, 1
συμπρικτεῖσθαι 341, 1
συμπεπλεκμένοι 318, 1
συμπεφέρειν αὐτὸ 289, 1
συμπίεζεσθαι 101, 1
συμπλήρωμα 94, 1
σύμπλωσις πόνων 315, 1
συμφανῆ ποιεῖν 141, 1
συμφεύγειν 200, 1
συμφέρειν 28, 26. 100, 1
συμφύεσθαι, *de vulnere* 10, 2 συμφυόμενοι δν 230, 1
συμφυλίς 105, 1
συμφύτως, συμφύεσθαι 240, 1
σύμφωνοι *cur simul quam* ὁμόφωνοι 140, 1 *cur minus simul quam antiphonoi* 135, 1 συμφωνία *quatuor* 141, 13
σωαγχὴ, *cõtractio* 46, 1 σωαίρειν φέλαι 194, 1 σωαιρεῖς τῆς τελοῦ 11 113, 1
σωαίσθησις 339, 28. 1
σωαγεῖν 63, 16. 1
σωαναθυμᾶσθαι 108, 1
σωαναμιγδῶν 154, 1
σωαναστῆ 248, 1 σωα

НБ ОНУ імені І. Мечникова

συναπολαύειν 311,2
συναφὴς 48,1.106,14
συναπαίρειν τῇ νόσῳ 9,9
συναπολιζάνειν 233,9
συναπορρίπτειν 39,27
συναπολαύειν 54,18
συναπορρίπτειν 108,14
συναπτήδειν 236,4
συνάπτειν *seu* συνεπτειν 180,11
συναυξάνεσθαι τῷ ὁμοίῳ 137,9 συναύξησις 337,9
συναγίνειν 173,15
σύνδεσμος *in nervis vnde dictus* 315,21
συνδιαλύειν 344,18. 349,26 συνδιαπήγνυσθαι 345,10
συνδιαφθείρειν 276,1
συνδίδυμα, *subsidere* 39,10
συνδυνάζειν 355,28
συνεζευγμένη 131,13
συνείρειν τὸν λόγον 103,23. 105,15
συνειλίττειν 39,13
συνεκρίνεσθαι 44,12
συνεκτήδειν 21,6
συνεξάρωσις διαῤῥοὴ 112,3
συνεξένειν 231,12
συνεξομαλίζειν 56,4
συνεξορμᾶν 349,16
συνεξορᾶν 258,9
συνεπαναπαύεσθαι 105,22. 164,16
συνεπικλίσεως δεῖσθαι 14,23
συνεπεῖναι 46,23,25
συνεφίλκεσθαι 203,11
συνέχεσθαι, *cohaerescere* 155,1
συνέχως 348,8
συνθερμαίνεσθαι 244,26
συνιζῆναι, *considere* 155,22
συνιεῖναι τὰς ὀφθ. 268,19 σύνεσις τῆς κόρης 305,2
συνιέφειαν πιεῖν 193,10
σύννευ βλέμμα 224,13 μᾶλλα συνοίας 133,11
σύνολκος ῥοφὴ 146,3
συνουσιάζεσθαι 289,6
συντέραξις 2,5
συντάσις, *f.* τῶν αἰδοίων 46,20
συντέρπεσθαι τῷ σώματι 109,20 συντερπνίως εἰς τὰ πνεύμονα 236,27
σύντημα θερμόν 56,23 συντηκλικὸν γίνεσθαι 203,26
σύντηξις, ἀπείπωμα ὄζει 55,9
σύντονος τῷ σώματι 6,27 συντονία αἰδοίων 45,5. 111,10 συντονία πολλὴ χολαίνειν 23,11
συντρέχειν ὑφὴ 198,10 σύνοσις αἵρος 167,2
συρίττων *modulamen* 134,23 (20
συρισμα τοῦδε ἦχος 355, συρικτὴς 131,7
συῤῥεῖν 38,20
συσολὴ, ἔοικε τῇ ὀκτυοῇ 256,3
σφαζόμενα ζῶα 310,2
σφαῖραι ὀμμάτων 224,4,14 σφαιροῦσθαι πάπυρον 278,25
σφακελισμοὶ 3,17.4,9
σφιπείζεσθαι ἀπ' ἀλλοπείων 210,15
σφιγγῶν εἰς- 262,12 σφιγγεσθαι ὡς κεφαλικὰ 340,23
σφιγγώσεις 283,10.341,1 σφιγγώσεις τῆς κεφαλῆς 354,23
σφοδρύνειν 269,9 σφοδρύνεσθαι 287,1.334,8
σφυγμὸς, *pulsus* 256,4
σφιγγοειδὴς ἀγγεῖα 283,20
σταμαζίδες πολὺ ἔχειν 176,2
στατικὸν τῷ θερμῷ 166,9
Στάξις, *rancedo* 327,9
στίγμασθαι 171,23
στάφαροι, *quali* 148,13 σταφείσκοι, *quasilli* 148,11
στερεοχαίτης πῶλις 5,11
στεῖχε ὁδὸν 205,17 στειχεύεσθαι φύκη 152,11 στειχνύμενα ἄσπιλα σώζεται 154,23
στερεοφορμία 50,27
στερεπτικὰ ζῶα 74,6
στίγμα τοῖς ἱδρῶσι 24,12
στιλεσιεργεῖσθαι 315,7
στίνειν, *tendo* 315,16
στέγανα 96,28 *an ἔχειν nostra* 43,12 στέγανα *quae animalia ſoleant parere, & cur* 88,12 στέγανα ὑ ζώσιμα 314,3 στεγανόμορφοι 348,18
στιγμάτα *parum grata* 134,6
στάσιος πῶς διαφορεῖσθαι 264,11
στράχορδυ ἀρχὴ 143,6
στύμνισις τ' χὴ παθεῖν 211,28
τόκος, *partus* 280,13
τομὴ δι' ὅλης τ' χρὸς 84,19
τριαῖον διάστημα 143,19

βιοῦν 263,18 πνεῦμα 269,9
βουβωνιαπλάσιος, tantuplus 159,21
βραχὺν περὶ ἰδ' ἔπος 290, 4,14
βρεγματα ὀξὺ τὰ ἐσχατον 161,28
βραπίζια 117,2
βραυλοί 100,21 βραυλότης τῆ 98,16
βραυλιζόμενος πῶς 77,13
τρίγλη ἀφ' ἁπαθεῖ τῆ ναρκῆ 249,4
τριχῶνιον 333,1
τριετὴς ἀσθένια 148,24
τρίζων σίδηρος 248,15
τριταῖος λήγει 186,15
τριχὶ ὀν ἐπεγραμμένον 237,2
τριχοποιεῖν 348,18
τρίψις, tritiones seu frictiones 242,15 τρίψει χρῆσθαι 35,17
τροπαία quid sit 184,18. 193,25 ἡ τροπαία ἐναντίον τῆ ὑποχεία 184,18
τροπαῖα ubi fiant, & cur 193,21
τροπαὶ, fuga ex acie 200,17,21
τροπαὶ (seu τροπαῖαι) cur spirent 184,13
τροπιμαίων, modulamina 139,25
τροφὴ τῆ 13,4
τροφώδη ὑγρά 28,21
τροχάζειν ἐν τῷ πνεύματι 176,25 τροχάζειν πολλῆ σωφρονία 23,11
τροχιζόμενοι pro τροχάζοντες 173,19
τυγία, fex 153,18
τυγῶδες 153,16
τύξ οἶνος 327,3
τυπήματα κλεψύδρας 125, 19
τύλωσις 337,14
τύποι in febre 326,12
τύπῳ φεύγειν 129,20
Τύλος, contumelia 211,27
ὑγροκέφαλοι 5,21
ὑγρορροεῖν 10,7
ὑγρωθεῖσαι pro ὑγρανθεῖσαι 334,3
ὑδαρὴς οἶνος 33,7,11
ὑδρέλαιον 277,21
ὑδροπῳδῶντες ὀξυωπέστεροι 316,20
ὑδροφοβικοί 353,14.355,14
ὑδρωπικοί 28,26
ἡ ὕελος 104,27
ὑελοειδὲς ὑγρόν 342,9
ὑέπον ὕδωρ 265,3 ὑέποι ἀῶεμοι 184,28
ὑπαλείφειν ἔλαιον 245,3
ὑπάλψις 350,12
ὕπαυλος γῆ 165,9
ὕπαρ, & ἐν ὕπνοις, opposita 221,27
ὑπιζωκὼς τὰς πλευρὰς ὑμιλῶ 264,9
ὑπεικὲν pro ὑπακοῦειν 193, 27
ὑπεκκαίεσθαι 273,9
ὑπέκκαυμα in lychno 36,3 ὑπέκκαυμα νόσου 2,22
ὑπεξάγειν 198,7
ὑπεξαιρεῖσθαι 258,26
ὑπεξέρχεται ἡ γαστὴρ 336,21
ὑπεξιέναι 82,19 ὑπεξιόν 45,12
ὑπεπιφαύσκουσιν 67,10
ὑπεραίρεται τὸ πλῆθος 145,
ὑπεράκοντίζεσθαι 39,
ὑπερβάλλειν 174,28 ὑπερβάλλει τῷ πάθει 6,
ὑπέρβασις ἡ 176,
ὑπερεφόμενον 316,
ὑπερθερμαίνεσθαι 4,
ὑπέρκακες 329,
ὑπερκάθαρσις 317,
ὑπερόπησις 284,
ὑπερπίπτομαι 263,
ὑπερπληροῦσθαι ἀτμῶν 306,
ὑπερτείνεσθαι 28,
ὑπέρυθρα 344,
ὑπερχεῖσθαι 38,
ὑπηχεῖν 141,18.235,
ὑπιέναι 45,
ὑπνώδεις quisint 250, ὑπνωδέστεροι γίνεσθαι 114, 11
ὑπνωτικὸς, somnolentus 94,15 ὑπνωτικὸν 38,23 ὑπνωτικώτατοι γίνεσθαι 56,
ὑποχάλκιον cur non tumpatur 356,1. ὀπιχάλκιον.
ὑποδοχὴ, conceptacula 11,20
ὑποδύσεις ἀέρωσις 144, ὑποδύσεις ἀέρων 145, 26.138,3
ὑποθερμαίνεσθαι 4,
ὑποθλίβεσθαι 343,
ὑποκαθαίρειν 180, 307,24
ὑπόλιμμα 181,
ὑπόμησις διδύμων 6,
ὑπομόχλιον 45,
ὑπορρεῖν 51,3.174,

ὑπτιᾶν 65,4
ὑπτιάζεσθαι 319,21
ὑπτιασιοῦσθαι 307,27
ὑπτιάσιμα φορῆς 13, 26. 57,2 ὑποσολή 348,15
ὑπόπαγμα ἔχειν 342,4
ὕτειλα *vulnera* 10,3
ὑποφαίνειν 336,21
ὑποφορὰς τῆς σελήνης 53, 25
ὑποφορὰ, *pro* ὄμφορα 278,28
ὑπωφρυγιεῖ ἀριστία 144, 4,7 ὑπωφρυγιεῖ ἄδειν 143,23. 138,3
ὑπωσκάσης ἕω 179,12
ὑπωχεῖσθαι μέλλοντες 339,5
ὑπωχόθρια, *melancholica* 213,24
ὑπώχωσις, *ſuffuſio* 316,19
ὑπωχωρεῖν πιεῖν, *excerne-re* 87,28
ὕπνα 71,10,21. 72, 4 ὑπνώτια κἀνα ἐξαίρει 70,20
ὑπνῶν 114,17
ὑπνεκφάτης 322,7
ὑφαιμος σωδρομὴ 72,13
ὑφέσεις 283,23
ὕφυχα 20,8
φακελλώτης *ortus* 250,18
φαντασίας φαντηζόμενος 355,4
φάρμακα τινα λεπτὰ 12, 19. 13,6. 14,3,7
φαρμακεῖα 362,21
φαρμακοποσία 56,8
φαρμακοῦδις 10,16
φαρμάσσεσθαι βραχώνιον 96,3
φαρμακτικὸν 205,8
φωρᾶσθαι 208,1
φεύγειν ἀνθρωποκτονίας, *ſ. δίκη, homicidii reum agi* 208,16
φήμας ἀγαθὴν πιεῖν, *boni omnis loco habere* 234,15
φθακὸς ὑπεξιόν 105,12
φθίσις σιλικώδης 121,2
φθισιᾶν 203,20
φθόαι 4,11. *eadem* φθίσεις *ibidem* 6.
φθόρον πιεῖν 46,27 (1
φθοροποιὸς δυνάμις 299,
φιλικὸς, *proclivis ad eſculandum* 213,16
φιλεῖσθαι ψυχῇ 325,5
φιλοβολίται *ſeu* φλιβολίται 27,27
φιλόγλυκυς 37,5
φίλοινοι τόποι 29,12
φιλοπότης 34,20. 201, 4,12
φιλοποσία ἡ 29,14
φλιβία ῥήγνυται 72,13
φλιβολίται 27,27
φλιβώδης τόπος 253,3
φλέγματος *natura* 273, 13,20
φλεγματώδη κενεώμ. 111,16
φλεγμασία ἡ 2,14
φλοῖσβος, *vox e ſono conſicta* 279,4. 301,17
φλύκταιναι ἐπανίστανται 347,8
φοῖδις, *ſeu* φῶδις 245,22
φοινίκιον, *modulaminis ſpecies* 134,19
φοινιᾶσθαι, *rubefieri* 350,21
φοινικώδης 350,23
φολίδες ἐρυθρὸν 247,10
φορτίζειν 25,23
φρενὸς ἕδρα, *viſum quibuſdam commonent* 240,22
φρενιῶντες 270,3
φείκη 286,27 *minus quam* ῥῖγος 323,4 φείκη δ' θαλάσσης 169,27
φεικιᾶν 348,23
φρυνοειδῆς βάτραχοι 7,23
φρύγεσθαι, *torreri* 263,23
φρυγμὰ *toſta*, *frixa* 352,7
τὸ φῦκος, ἀλμυρόν 152,16
φύκη θαλάσσιος 152,11
φύματα, *tubercula* 43,7
φύσεμα 158,26
φύσαι, *flatus ventris* 110, 4. 234,1 αἱ φύσαι λυποῦσι 60,18 φύσαι ἀφιέναι 41,16 φύσαι ὀκκρίνειν 258,2 φυσᾶν & ἀΐζειν *ut differant* 238,8,14 φυσᾶν χύβαν ἐφομίλιον 57,26
φυσισμὸς 238,14
φυσικὸν δ' κοιλίας 111,5
φυσασμὸς, ψόφος ὀδὸς 101,7
φωτασκῶν παμνισόντων *mos* 288,8 φωτασκοῦντες *cur ante cibum ſe exerceant* 95,23
φωνικὸν ὄργανον 339,20
φωσφόρος, *ſol & luna* 319, 26
φωσφόδις 268,19. 286,1
Χαιρόμενοι *pro* χαίροντες 253,9. 255,3. 257, 22,24
χαίπω ὐκ ἔχοντα 78,10

χάλαζα *in animali quid, & quibus ex causis* 237,27
χαλεπὰ, *& τροφία* 80,14
χαλινάζεσθαι 324,28
χάνη, *sine* χώνη, *unde dicta columella* 301,20
χασκόμενοι *pro* χασμώμενοι 339,13
χάσμη 61,19
χαῦνος γῆ 170,27
χαυνοῦν 263,12 χαυνοῦσθαι 350,8
χθαμαίαι 184,12
χθεσχθεῖν τὸ διδασκόμενον 255,9 (162,5
χεῖσθαι, *fundi, diffundi* χίμετλα 16,5
χλευάζεσθαι *difficilius quã amittere aliquid* 211, 16
χλιαίνειν, *tepefacere* 68,7
χλιαίνειν *& ὀπτιθερμαίνειν synonymos vsurpata* 160,6,8
χλιαρὰ ἀτμίς 58,1
χοιράδες *unde* 305,16. 346,13
χολᾶν *idem quod* ὀργίζεσθαι 255,13,10
χολέρα, πεῖσις σωμάχου 349,25
χολησδόχος κύστις 259,20
χολώδεις 4,17
χόνδρος, ὀτοῦν 237,5 χόνδρος, *alica* 159,9 χονδρόν, *crassiusculum* 155,23
χορεῖον, *seu* χωρεῖον 322,3
χοϊκαὶ ὠδαὶ 134,24
χρηματιστὴς ἀγαθὸς πῶς 131,1
χρονίζεσθαι ὀν τῷ σώματι 109,16
χρυθιδεῖς πολαί 251,4
χρῶζον τὰ σώματα 246,8
χρῶτα φαιοῦν 25,5 χρῶτες ὅλοισι 42,7
χυμὸς, πῶς δὲ τὸ χεῖσθαι 162,5
χυμοὶ ἁπλοῖ ῥεῖς 272,11
χωνεύειν, *conflare* 262,25
χωνεῖον, *infundibulum* 301,21
χώνη, *columella* 301,20
χώρην μέσην ἔχοντα 249, 20
χωρεῖον (*seu* χορεῖον) *fœtus* 322,3
Ψαθυρώτερον γίνεσθαι τὸ ψαθυρότης, ἐπὶ ξηρασίας γίνεται 156
ψαλλομένη χορδὴ 136,22
ψαλτήρια τέτρακτα
ψαμμία, *arenula* 284
ψαρὸι *seu* ψαρὶς 248,2
ψελλότης τῆ 98,7
ψελλίζεσθαι 90,1
ψήχεσθαι 172,1
ψὶς, *mica* 260,2
ψόφος, πληγὴ ὀδὴ 101,3
ψοφεῖν, *crepare* 96,2
ψοφῆσαι, *crepitum tris emittere* 83,1
ψυγμὸς τῶν ἄκρων 261,1
ψυκτικὰ ὄργανα 303,22
ψυκτὴ δύναμις 254,2
ψυκτικαὶ ἐνέργειαι 287,5
ψυχολογεῖν, *seu* ψυχολογεῖσθαι 9,17
ψωμὸν καταπίνειν 238,21
ψώχειν 64,1
Ὠιδεῖν ἀμβρόσια 140,2
ὠθησις, *pulsio, expulsio* 277,17. *alibi passim*
ὠμόνομα 278,2

INDEX RERVM QVÆ IN HOC PROblematum tomo visæ sunt memorabiliores.

Abortus verni 3,16
Abscessus cur salubres 60, 19 abscessuum dolores cur antecedat rigor, & mox febris 306,1
Absinthium vrinam ciet 202,28
Absoluere inique, tolerabilius quã inique damnare 209,5
Accliues ambulationes decliuibus laboriosiores 59, 13 acclivi ascensus cur magis sudorem moueãt 25,19
Accubãdi mos vetus 272,10
Accusatio iniusta, plerunque data opera fit 209,12,21
Acera cur & aquæ calorem, & niui frigus suum seruent 286,5. *Plura vide in* Palex.
Acerbis comestis cur vini & aqua videantur dulcora 162,26 acerbitas vnde sit
Acetum cur non cõgelatur 291,15 cur interiorem quã exteriorem carnem magis mordicet 227,8 singultum sedat 233,8 236,25 cur sedet singultum 233,5 acetositas

tratiæ 282,22 aceti aſperſio cur vtero pernicioſa 321,24
Acida edẽtes cum videmus, dentes nobis ſtupeſcunt 62,10 aciditas vnde ſit 327,13
Acini vuarum minores cur magis expertes nucleorum 150,28
Acredo vnde ſit 327,11
Acria cur impoſita cutẽ exulcerent, at non deglutita 257,15 interiorem quã exteriorem carnem cur magis mordicẽt 227, 16 actium non tam cito nos capit ſatietas quam dulcium 161,6 actiũ differentia multiplex 150,4
Actiones, morum ſignificatio 137,23
Acutum quid 99,26 acutũ propter celeritatem minus ſentitur 136,19 in voce ex pauco eſt 139,12 vites in canendo maiores poſtulat 133,25 cantatu difficilius cur ſit 139,14 acutum canere quã graue facilius 137,13.143,15 in acutum cur vox plerũque aberrare ſoleat 137, 13.143,15 ab acuto in graue cur aptius tranſeat concentus 138,11 acutus ſtrepitus vnde 10,1 acuta vox ab intento organo proficiſcitur 102,25 acuta vox in cãtu, firmarum virium indicium eſt 139, 20 acumen vocis qua in re conſiſtat 95,10,12 Acuti morbi cito perimunt 2,16 cur hieme periculoſiores 2,11
Ægri maris aer, & color 163,23
in Ægilope, contritis oſſibus non internaſcitur caro 345,14
Ægro ante acceſſum, an poſt, offerendus cibus 14, 26 ægris vox cur acutior 51,14 95,17.101,28 Ægritudo acerbiores cur efficiat homines 64,24 ægrotantes facile, & cito conualeſcentes 54,14 ægrotantes variis vitilitantium confabulationibus alleuantur 270,21 287,8
Ægyptus, irrigua 152,20 caliditſima cum ſit, cur frigidũ vinum ferat 265, 14.402 4 Ægyptus inferior cauſa eſt 194 11 Ægypti loca quædam cur perflet notus, quædam non 194 7 Ægyptii cur blæſis pedibus 113,1 Ægyptiaci pepones 152,20
Æquinoctium, hiemis atq; æſtatis cõſonium eſt 188, 14 ſub æquinoctium ſpirans libs, aquas ciet 188,11
de Aere problemata varia 178,5 aer a ſpiritu ſeu flatu quid differat 320,7 inanis multũ habet 182, 28 plenus igne 182,17 ignem gignit 305,26 cur non ſurſum feratur 181, 21 cur per ſolida penetret 180,28 cur in ſublimibus ædium partib. reciprocetur, maxime ſereno cælo 182,26 in flatũ verti cur videatur currentibus 53,13 cur non repleat, vt aqua 181,14 ventilatione cur refrigeretur 285,8 cur non putreſcat 182,15 cur ex aquæ contactu frigidus quidem fiat, at nõ humidus 178.28.181,4 aer e bullis & aquæ interiorib. exiens cur nõ vuidus 181, 11 aer noctu humidus 197,5 aer diurnus habet ſtrepitus 99,7 aer minor cur maiore calidior 182, 11 aer ex longinquo nigricare videtur 170,4 Aeris mutatio ſub ſidetũ, & in primis caniculæ, ortu atque occaſu 191,3 aeris mutatio cur non morboſa 8,27
Æs cur maxime reſonet 92, 11 medicamentoſum eſt 10,17 ære facta vulnera cur citius ſaneſcant 10,15 ære ambuſta cur ſaneſcãt citius 10,18
Æra ea ſugillatis admoueri cur ſoleant 71,21.70, 20,22 (70,23
Æruginis medicamentoſa
Æſtas morboſior hieme 8, 14 cur frigida ferat olera 302,18 æſtas pluuia 3,9 æſtas ſqualida poſt vet auſtrinum & borealem hiemem, mortiferũ auctumnum parit 6,12 æſtas & auctumnus borealis ac ſqualidus quib. cõferat, & cur 4 11 æſtas & auctumnus borealis ac ſqualidus cur bilioſis noxius 4,17 æſtate cur ſudemus magis 26,2
Æſtiua diæta 11,12 58,17,21
Æſtus ſuffocãres cur hibernis magis quam tepidis locis exiſtant 114 17 in æſtus periodicos cur horror cadat 348,22 æſtus reciproci cauſſa 184 13
Æthiopes cur timidi 302,12 cur blæſis pedibus 113,1 cur febre vtplurimũ pereant 270,25 dentes candidiores cur habeant, at non item vngues 89,16 Æthiopicorum corporum conſtitutio qualis, &

cur 252,13
Agathyrſi leges ſuas canunt 137,25
Agentia patiuntur aliquid in agendo 285,20
Agonia, ſeu Anxia ſollicitudo, quid 23,24. & 22,17 agoniæ ſymptomata 23, 25. & 22,20 agonia cur ſudorem in pedibus cieat 23,21. & 22,11.358,28. *Vide* & Sollicitudo, & ἀγωνία *in Græco Ind.*
Agricultura cõcoquit & efficax reddit alimentum 147,10 erudit plantas 147,20
Aiax Homericus 256,21 Aiacis furor vnde 212,15
Alapis in faciem cæſi cur ignem videant 265,28
Albi coloris affectio 262,22 albi homines & equi, cur plerunque glauci 74,17
Alcmæonis ſententia de hominum interitu 129,19
Alere ſe ſtatim poſt ortum cur poſſint alia, alia non 87,25
Alica velut farina eſt 159,10 cur aquæ plus capiat quã triticum ex quo confecta eſt 159,9
Alimentum quid 13,4 in alimẽto requiritur tenax lentor 154,6 alimentum ſiccum quæ appetant, & quæ humidum 88,6 alimentum humidum cur homo ſæpius ſumat, animalia cetera ſiccum 87,16 alimentum humidũ ſicco principalius 5,13
Alimenta minui, labores augeri, ſanitati cõfert 57,2 alimenta poſt exercitium & pharmaci potum cur non ſtatim offerantur 56,8 alimentis quibuſdam cur diutius vti poſſimus quam aliis, licet ſuauioribus 156,24
Allegoriarum libri 275,25
Allia cur ſiccius plãtata, melius proueniant 151,20 allia cum in caulem abeunt, cur grauius oleant quam cum tenera ſunt 152,5 exciſa & iacentia cur germinent 151,13,24 coẽta vocem leuigãt 101,25 vrinam cient 14,16 vrinam cur cieant 109,3. 148,19 allij eſus cur vrinã reddat fœtidam 110,24
Aloes vires 249,13
Aluus quale cõceptaculum 11,23 econferto potu cur adſtringatur 34,8 in timore cur laxetur 22,18. 199,23,28. 200,8. 202, 23 aluum laxantia 173, 20. *Vide* & Venter.
Amantiũ ſymptomata 274, 17 amantium extrema cur nunc frigeant, nunc caleant 279,14 amantes cur aſſidue ac valde ingemiſcant 255,10
Amara, vetuſtate & ſiccitate magis amareſcunt 151, 10 amara & fœtida cur plerunq; purgent 13,28. concoqui nequeunt 14,1 Amaritudo vnde fit 327, 16
Ambidextri vt fiant 225,17
Ambulatio aſſidua, crura efficit craſſiora 51,2 ambulationes laborioſæ quę 59,5 ambulationes longæ in planis, laborioſæ; at breues, leuiores 48,26 ambulationes breues cur magis laſſent 51,23.57,22 ambulationes inæquales cur rectis minus laſſent 59,2 ambulationes æquales cur inæqualib. fatigent magis 357,1
Ambuſta cur ſanet cibi 16,9 ambuſtionem factæ cur ſanefcant cito 10,18
Amicti cur magis ſudent 21.25,16
Amor quo habitu pingi fingi ſoleat, & cur 274,21 Erinnyn cur depenſa ligatur 275,22 amore plures 275,17 amorum mater cur Venus 275,21
Amphora inanis per ciũ inflata, mugienti ſimilem edit ſonitũ 278,2
Anaxagoræ opinio cur rectu vox clarius exaudiatur 99,7 ſententia de clepſydra 125,21
Ancoræ iactus, fluctuans mare pacat 264,18
Andreæ Caryſtii opinio de ſtophi generatione 341,21
Anguſta loca, tepidiora 184, 12
Anhelantes 285,24
Anima corpori vt vnita 324, 12 anima cum ſuo corpore tatu afficitur corporis malis 348,19 in motu dum eſt, cogitare nequit 221,27 in ſomno maxime agitatur 221,19 animæ inſtrumentum primum 279,27 animæ actiones 287,6 Animalis vis 254,21
Animalia naſci cur alia ex inuicem ſoleant, alia ex concretis quibuſdam 76.89,9 generantur ex ſolo animalium ſemine 92 cur alia pluta, alia pauciora pariant 75,18.95, 25 cur in longitudinem potius creſcant 128,18 animalibus motus vnde fit 36,19 animalibus minimis varia deſtinatum natura 247,9 animal nullum

ſullum cur odoratum; immo poſt obitum fœtet 109,26
Animus in dolore variis cõfabulationibus alleuatur 270,23. 287,8 pietate armandus 277,1 animi inſtrumentum, mens; vt manus, corporis 218, 15 animi affectus ex oculis cognoſcuntur 268, 21 animi diſtractio, corporis dolores minuit 287,7 in animi deliquio cur ſubſidat moles corporis, & vox reddatur acutior 49,10. *Vide* & Lipothymia.
Animoſa quæ 88,10
Aniſum vrinam ciet 202,28
Anni morboſi ſigna 7,18, 22 (24
Anſeres auditu pollent 319,
Antiphonon quid, & ex quibus 140,9 antiphonis quid peculiare, & cur 135, 25 antiphonon hypate reddebat magis quam nete 133,25 antiphonon cur ſymphonia ſuauius 135,10 antiphona cur quinque non canant 135, 13
Antiſtropha quibus cantionibus adhiberi ſoleant, & cur 134,24
Antra cur reſonent 293,11
Apes oleo cur pereant 266, 23
Apium in ſalſis aquis cur proueniat 144,24 cur febrim minuat 264,4 apii radices magnæ vt ſiant, & cur 145,28
Appetentia quid 161,10 appetentiæ genera duo 47,16 appetitus cur in febri deiectus 353,4
Aqua ex aere fit propter frigiditatem 188,28 figura globoſa eſt 312,5 cauitates in ſe habet 180, 18 cur repleat 181,14 non liquefacit quæ ab igne liquefieri ſolent 43, 25 cur congelaſcat 291, 14 cur putreſcat vt terra, ignis vero & aer non item 182,14 cur iniecto lapide multos per ſuperficiem circulos edat 294,8 oleo limpidior 166,25 coloris expers 166,25 cum mouetur, cur minus videatur alba 169, 27 in aqua cur nummi, poma, & ſimilia, ſeipſis maiora videantur 258,19
Aqua adſtanti vrinam cur moueat 61,27 nigrorem conciliat 154, 15 cur poſt acerba videatur dulcior 162,26 cur non æque humiditate ac frigiditate ſua noceat vt poma 263,16 aquæ aſperſione modica, excitatur ignis 280,7 aquæ aſperſione cur fugentur ſerpentes 281,26 aquæ potores cur viſu acutiore prædíti 316,20 aquæ mutatio morboſa 5,4,12 cur morboſa 4, 26 cur magis quam ciborum mutatio, morboſa 5.4 pediculos cur augeat 5,15 colorem in aliis cur mutet, in aliis non 73,23. 238,6 aquæ horror cur cum nigrore coniunctus 169,27 aquæ calorem ſuum ſeruant acera 286,6
Aquæ ſpecies & differentiæ multæ 8,28 aqua pellucida cur imaginem noſtram repræſentet 293, 3 aqua dulcis cur nonnunquam in maritimis locis inueniatur a fodientibus 264,26: item 169,11. 172,25 aqua putrida pallidos efficit 114,16
de Aquis calidis problemata varia 174,9 aqua calida cur in infeſſione calidior eſſe videatur cum commouetur 285, 16 cur ſi, immiſſo pede, quieta maneat, minus calere videatur, quam ſi agitetur 176,23 cur minus calere videatur ſi oleo inunctis offundatur 174,9 cur ſudorem inhibeat 17,18 cur corruget 175,9 cur quædam paululum madeſcentia tumefaciat; alia diutius immerſa cõſtringat & corruget 176,7 cur magis quam frigida lapides coagulet 176,15 cur non vrat ligna 174, 15 cur in ſole citius quam in vmbra frigeſcat 176,27 aquæ calidæ cur in vniuerſum ſalſuginoſæ 177,27 aquæ calidæ cur ſacræ 178.3
Aqua in ſole calefacta cur non ſalubrior ad lauandum 177,5 cur non bona 177,13 aqua calefacta & in puteum demiſſa, cur euadat frigidiſſima 265,17
Aqua feruens cur non eructet vt pulmenta 175, 20 aqua feruens cur non liquefaciat perinde vt vẽtriculus 175,20 aqua cur non hieme æque ac æſtate efferueſcat 174,28

Aqua frigida ex eodem vase defusa, cur acutiorē strepitum reddat 92,16 de Aquis salsis problemata varia 163,20 aqua salsa post dulcem in quibusdam locis maritimis 169, 11.172,25.264,26 aqua salsa calidior potabili 171, 16 aquæ salsæ cur dulcibus minus frigidæ 166,7 aqua salsa profluere cur nequeat 169,1 aqua salsa cur calefacta potabilior sit quam frigida 168, 22 aqua salsa cur mota & mutata fiat dulcior 169, 9 aqua salsa cur dulci vino magis innatet quam austero 170,14,18 aqua salsa cur apium admittat, at non item porrum 144, 24 aquæ salsiores cur sint in locis austro obuersis 170,12
Aqua pluuia cur dulcis, licet e mari hausta 351,11 aquæ profluentes 169,3, 8 aqua fluuialis & potabilis, cur vri nequeat 171, 25 aqua fluuialis tenuior est 167,21 aqua puteana, cur hieme calida, æstate frigida sit 265,6 aquæ puteanæ cur æstate post meridiem calescant 174,12 aqua marina cur coctione reddatur dulcis 351,21 aquæ mari vicinæ cur plerunq; dulces, non salsæ 168,26
Aquila visu excellit 319,22
Arabia, odorata 107,7. 110,13
Araneus quando texere soleat, & quando se abdere 199,8,12 araneorum telæ volitantes cur plerunque ventos præuntient 199,7
Arbores odoratæ quæ fiant 106,14 arbores cur deiiciat ventus, non arundines 188,25 arborum flexio 67,23 arborum assidua cōsuetudo, pallorem faciei afflat 293,7
Arcadia, excelsa licet, palustrib. locis similis est 198, 23 barathra multa habet 198,24 in Arcadia cur tranquillo & nubilo cælo ventorum flatus frigidiores 198,20
Arcatum erepitus 97,23
Archelai Macedonum regis melancholia 216,12
Archytæ sententia de partiū forma tereti 127,4
Ardua cur inambulatu difficilia 59,26
Arena quid 172,2 cur lacubus aut nulla sit, aut paucior 171,28 humore cō tinetur 282,24
Arefcentia peruertūtur 113,2
Argentum in coctura eructat 175,22
Aridum condensat & coarctat 269,26
Arietib. castratis cornua minora 80,23 arietinæ exuiæ 69,6
Aromatum odor cur e longinquo magis quā e propinquo percipiatur 344, 20. *Vide &* Suffimenta.
Arteriæ irritatio tussim ciet 339,18
Artis & naturæ opera, eandē fere rationem habent 83, 10 artes, animæ agnatæ 289,6 naturam imitantur 277,13 materiam varie informant 262,24
Artus laxant noti 8,11
Articulis carentia, imbecilla & minus viuacia 238,28 articulata, viuacia 84,21
Arundines cur non deiiciat ventus, vt arbores 188,25
Ascensus genua cur laedant 21.35,2
Asclepiadæ sententia de tundis vicenibus 35,2 Asclepiadis liber de ventosis 34,2
Aspalathus, arb. odo 107,3
Aspectum efferat summus ardor aut rigor 211,7
Aspera arteria, Iohi aspera est vehiculum 262,
Asperitas vocis: *Vide* Vox.
Alla elixis intus pleni succi 15,28,57,17,24 assari cur soleant alia elixati 145,7 assatio morem elicit 167,
Asseri imposita cur nō mergantur in aqua 35,
Atarnenses thermæ cur potabiles 177,
Athleræ ante cōgressum se prius inungendos curant 288,6 cur decumates 245,10 cur difficulter ferant frigus 64,35 cur emoriuntur
in Atho monte pra nulli sunt ventorum tus 19
Atlanticum mare 19
Attica cur ceteros fru dulcissimos, at thym acerrimum profert 11 Atticæ & vicinis lis cur pluuius fit pontias 19
Auctumnus vere mu fior 8,27 auctu austrinus & h post borealem & aestatem, hiemem morbos hat 4,4 auctumn æstas austrina morbosam pariter mem 7.1 auctumnu peries inæqualis vt eodem die frigus

lor ſit 329,9 auctumno calor frigeſcit 9,2 auctumno & hieme cur cauſi regnent 9,10 auctumnum mortiferum quæ reddant 6,12
Audibile, cur ſolũ ex omnibus ſenſilibus mores habeat 137,15,27
Auditus hebetior & tardior ſenſus quam viſus 62, 27. 259,5 cur omnium ſenſuum maxime a primo exortu vitiari ſoleat 89,27 clarior cur ſit retento ſpiritu 102,15. 101, 1 in oſcitatione cur ſit obſcurior 231,26. 339,13 auditu horrorem inferẽtia 62,7 auditus ſedes cur ceteros humores patiatur, excepta ſola aqua 268,25
Aues cur renibus & vrinaria veſſica careant 283,12 pituita cur laborent 87,9 cur ſalaces 48,8,16 colorem non mutant 73,26 priori parte hiſpidiores 85,17 aues hirſutæ cur ſalaciores 78,5 aues viriliores cur aſperiores 88,8
Aura quid 168,12.190,7 vt oriatur 190,6
de Aurib. & auditu problemata varia 229,13 auris cur nõ auri compatiatur, vt oculus oculo 338, 23 cur nõ in oſcitatione ſcalpatur 231,24 auris ſiniſtra perforata, cur citius coaleſcat quã dextra 230, 23 auris maſcula quæ 230,24 aures in pudore cur rubeſcant, cum ſint exſangues 222,27.229, 15.231,19 aures extremæ cur in pudore rubeſcant 231,1 aures vrinatoribus in mari cur rumpantur 229,25 aures vrinatoribus cur minus rumpãtur ſi oleum in eas ſuperinfundant 231,14
Aurium ſordes cur amaræ 230,5 aurium ſordes cur, natura amaræ, in morientibus dulceſcant 343,22 aurium fibræ inuerſę in morbis, cur mortem prænuntient 343,16 aurium ſcalptio cur tuſſim nonnullis moueat 230,19.339,17 aurium ſonitus in capitis dolore vnde fiant 354,20 auriũ ſonitus cur excitato ſtrepitu ceſſet 231,7 auribus tinnientibus cur digito immiſſo auditorius meatus cõmoueri ſoleat 318, 27 auribus aqua ſi illapſa ſit, cur oleum ſuperinfundant 231,9
Auriculares morbi trãſeunt in pulmonicos 232,12
ſub Auroram cur maius frigus quam noctu 179,12
Auſtera exaſperant 31,13
Auſteritas vnde ſit 153,15. 327,15
Auſtrina loca cur ſalſiores habeant aquas 170,12 auſtrinis temporibus cur grauius atque inualidius ſit corpus humanũ 194,3 in auſtrinis cur fœminei fœtus crebriores 113,4
Autumnus: *Vide* Auctumnus.
Axillarum titillatio 240,2 axillarum regio tacta, cur riſum moueat 240,28 axillarum pili cur nõ caneſcant 253,2 axillis cur magis & citius ſudemus 19,24 axillæ cur nõnullis in pudore ſudent 253, 6 cur omnium locorum fœtidiſſimæ 111,20
Bacchi & Veneris conſuetudo 214,2 Bacchanales artifices cur plerunq; improbi 220,15
Bacidum afflatus 215,11
Balnea cur hieme caleant magis quam æſtate 175, 17 balneum intrantibus cur ſitis oboriatur, ſi ante non fuerit; & ceſſet, ſi ante fuerit 260,5. 333,26
Baucalia cur ſonitum edant, dum implentur 279,2
Bellaria comedenda cur 161,28
Bellerophontis melancholia 212,16
Bibacitas quid 29,14
Bilis emiſſio in timore 202, 2 bili cur febris & accendatur & exſtinguatur 308,11
Bilis atra, calidiſſima & frigidiſſima 214,20 ſpiritoſa 217,20 inimica naturæ 304,17 cur mammas & tibias perrodat, at nõ item cerebri tunicam 278,11 bilis atræ vis inæquabilis 217,16 bilis atræ exceſſus quę corpori mala inuehat 214,27 bilem atram purgantia 248,28
Bilis flaua in dentem delata, cur breui eum peredat; at non veſicam eam qua perpetuo continetur 259,19 bilis flauæ vomitus cur olei potu cieatur 291,4 bilem fl. purgat ſcammonia 248,25 bilis vitellina 251,4
Bilioſi morbi 2,10 biliofis qualia tempora morboſa, & cur 4 17
Blæſis pedibus cur ſint Ægyptii & Æthiopes 113,1
Bomugi 178,14
Bona pauciora malis 83,17
Bonorum conſuetudine

cur proficiamus in moribus 207,16
Boreas, ventus a septemtrionali plaga spirans 186,22 cur ceteris vētis crebrius spiret 186,18 cur crebrius spiret quam notus 185,24 cur post notum cito ingruat 194,28 cur initio magnus; sub finē, remissus 193,13. 194,13 cur interdiu strenuus, noctu sidat 199,3 cur mare suo flatu obscurius efficiat 193,7 mutatur in ventos a dextro latere sitos 191,11 pluuias quib. ferat 198,4,9 Boreas lutum si offendat, tempestas est præ foribus. 194,25 Boreas nocturnus cur non ad tertiam pertingat lucem 185,19 Boreas nocturnus cur tertio die ponat 186,15 Borea desinente, & noto incipiente, cur suaderi nauigatio soleat 193,26. 194,14 Boreæ frigidi 186,25 Boreæ cur anniuersarii 183,26 Boreæ magni cur hieme frigidis in locis nubilosi; aliàs sereni 199,15 Borealibus temporibus cur edaciores simus quam austrinis 194,6
Bos hibernos pilos abiicit 76,24 boues exsecti cur maiora habeant cornua 87,22 boues fœminæ cur maribus grauiorem vocem edant 96,16 Bubulæ carnes cur facilius a quibusdam concoquantur quam pisces saxatiles 163,19. 306,14
Brachium inani iactu cur magis lasseſcat quam lapidis eiaculatione 50,21. 356,19
Brassicæ vires 32,15
Brutorū sermo qualis 104,6 brutorum febres & morbi occulti, cur sanatu difficiliores 311,20
Bubo quid, & vnde dictus 283,11 bubonum causſa 55,27 bubones ex pedis impactione 345,26 bubo cur ex digiti offensione oriatur 283,3. 305,5. 311,5
Buccę grandioris deglutitio singultū cur excitet 261,24 bucea maiore deglutita cur suffocemur 238,21
Bulbi excisi germinant 151,16,28
Bulimiæ tempus, & causſæ 65,10
Bullæ ortus 164,26 bullæ cur hemisphæria 122,12 bullæ cur non hieme pariter atque æstate in feruente aqua exoriantur 175,4 bullæ in pluuia, cur vehementem imbrem significent 311,28 bullarum in aquis vmbra 122,5 bullarum in aquis baſes quales, & cur 122,4
Cadere currentes magis quam ambulantes cur soleamus 53,19 cadere in vulneratam partē cur soleant qui vulnerantur in prœlio 346,25 cadentes pueri cur minus lædātur quam adulti 288,16
Cæci a primo ortu, cur non caluescant 223,11
Cæcias cur solus nubes ad se attrahat 183,11. 189,20
Cædes mulieris cur grauior quam viri 207,20
Calcaneorum quassatio, si quis post vehemētiorem cursum extremis digitis insistat 52,22
Calce illita magis resonat 92,1
Calcitrare cur soleant animalia dum iugulantur 310,2
Calculo cur solus homo laboret 82,9 calculus pueros & senes magis vexet quam iuuenes 5 calculi cur potus a vesſica, senibus autem a renibus nascantur 1 calculo vesſicæ cur mas laborent fœminæ calculi, calore concretes, cur non contrita medijs curētur, sed similibus 283,27 calculi frigidiore potu non quam rumpitur 28,3
Calida cur & vrat & ambusta sanet 16,9 cur nerues lædat ac frigida 263,6 calidæ affusio æque horrorem affert ac frigidæ affusio
Calidaria: vide Vaporaria.
Calidum inclusum, philosophus 152,2 calida cōmota frigescunt 14 calida cur in fine citius quam in vmbra frigescant
Calida natura præditus magnam vocem habet 90,15
Calidis in locis habitantes cur viuaciores cur timidiores
Calliditatis seu astutiæ theton quibus tribuant & cur
Calor, mouet 110,20 sum fertur 110,1 naturalis vnde 36,1,12 vt exsiccet 28,3 nutrimenti defectu pellitur 271,1 calor mes humor

Calor idem refrigeratos cur magis vrat ac mordeat 68,1
Caluis cur ſinciput glabrũ, & tẽpora hiſpida 305,17
Caluities vnde oriatur 250,18 hereditaria 250, 17 cur non in omnes æqueſenes cadat 348,16 cur non cadat in eos qui a primo ortu cæci ſunt 223,11 cur ſolam anteriorem capitis partem inuadat 250,14 ſalacem arguit 44,17
Canes odore pollent 319,21 veſtigia inuenire zephyro flante cur nequeant 188,2 cur ſoli æſtate in rabiem agantur 269,27 hibernos pilos abiiciunt 76,24 poſt partum cur aſperiores 80,14 canum nexus in coitu 269,22 canes feri in India 83,4
Caniculæ ſidus aliquid ad canum rabiem confert 270,8
Cani, putredo quædam 80, 11 vnde primũ incipiant 250,11 cur albi 251,2 interdũ auricolores 251, 4 canos cur in omni loco piloſo habeamus: at nõ item ſub axillis 253,2
Canitiei cauſſa 297,10
canities homini ſoli cur accidat 89,1 maturius in quos cadat, & cur 251, 18 cur non cadat in pueros 251,11 cur non cadat in pedum digitos 297,8
canitiem non ſemper comitatur vitiligo alba 80, 10
Cantica quæ præſciũtur, cur ſuauius audiantur 133,13. 141,1 cantiones ſolitaria voce decantatæ, cur ſuauius audiantur ſi ad tibiã lyramve cantentur 133,28
cantus ſolitarius cur ſuauius audiatur ſi ad tibiam quam ſi ad lyram accinatur 142,10 cantus tibiæ miſceri cur ſoleat 142,18
cantus ſine verbis numeroſis, cur minus ſuauis quam tibiæ citharæve ſonus 134,6 cantus rhythmum cur plures exactius ſeruent quam pauci 136,19. 143,8 in cantu graui aberrantes cur facilius ſentiantur quam qui aberrãt in acuto 136, 14 cantu cur infantes & cõticeſcant & obdormiſcant 289,4 canere cur ſoleant qui onera baiulãt aut trahunt 270,17
Capparis cultis locis prouenire cur detrectet 146, 24 quibuſdam in locis roſa vilior 146,27
Capræ, lactis vberrimæ 73, 15 pro aquæ mutatione colorem mutant 73,24
Caput, humorum fons 18, 25 humidum eſt 5,19 humidum & rarum 20, 8. 241,19 homini cur hiſpidiſſimum 84,17 homini cur reliquo corpore hirſutius 88,20 homini minimum in vniuerſo animalium genere 217, 28 diuiniſſima hominis pars 233,22. 234,4 cur maxime ſudet 20,19. 358, 26 grauatur quouis odore 31,16 grauari cur ſoleat nimio ſomno & nimia inſomnia 340,4 caput cur alia moueant, alia non moueant 76,5
Capitis forma 325,21 capitis cutis in oculariibus fluxionibus raditur & inciditur 223,15 capitis diuiſio cur non tantum dolorem afferat quantum diuiſio reliqui corporis 312,9 capitis grauedines 4,8 capitis grauedo cur vehementi motu excitetur, at leni ſedetur 341,5 capiti ægritudinem cur conciliet curſus citatior 50,28 capitis dolor cur intẽdatur cum æger ſurgit 354,23 in capitis dolore vnde fiant auriũ ſonitus 354,20 in capitis dolore cur alii voces celeriter exaudiant, alii plane non audiant 339,21 capite laborantes cur hebete viſu ſint & perpetuo lacrymentur 314,12 capite paruo præditi, plerunque prudentiores iis quibus magnum eſt caput 218,1 capitis anterior pars cur ſola calueſcat 250,13 capite adempto cur alia ſtatim emoriantur, alia non 89,21
Carbonum calor cur plerunq; capiti dolorem afferat 336,27 carbones modico vino reſperſi non offendunt caput 337,4
Caricæ in duas partes ſectæ, cur dulciores, quam quæ aut ſectæ non ſunt, aut in plures partes ſiſſæ 162,16
Caro non denſanda, ſed rarefacienda, ad ſanitatem 15,15. 57,5. 243,1 cur calida facilius ſentiat quam frigida 237,16 cur a ſole denigretur 244,13. 246, 12 cur minus in lapſu frangatur quam oſſa 308, 20 caro inter oſſa fracta naſcens 345,12
Carnes in vtribus probe inflatis cur citra putredinem conſeruari queant

161,19 carnes lunæ plenæ expositę cur putrescãt 267,5
Castrata: *vide* Exsecta.
Cataplasmatis virtus quæ 9, 26 cataplasmata cur mutanda 13,23
Cauæ corporis partes cur nomis obnoxiæ 333,13
Caudæ animalium quorundam amputatæ, cur magis moueantur quam reliquum corpus 310,5 caudas cur pleraque animalia moueant, cũ familiares agnoscunt 297,17
Caulis semen fert 149,1 in caulem cur citius abeant olera e vetustiori semine nata 148,24 caulem inanem cur ferant plantæ quædam 149,10
Causſa eiusdem quæ sunt, an eâdem ad faciendũ vi sint prædita 70,19
Causus vnde oriatur 302,26 cur nõ e peripneumonia oriatur 302,26 cur in frigidis regionibus frequentior 112,25
Cedendo hebetãtur aduersantium vires 289,3
Celeritate delinquitur sæpius 136,22.143,10
Cepæ oculos mordicãt 227, 19 cur tantopere oculos mordicent 146,27 cepæ excisæ & iacẽtes cur germinent 151,13,25 cepæ suspẽsæ cur sub brumam floreant 149,21 cepæ cur siccius plantatæ, melius proueniant 151,20 cepæ vt multiplicentur 147,23 cepæ tenellæ cur minus acres 152,9
Cera in sole albescit 244,13
Cerebri meatus 325,22 cerebrum minus abundãs spiritu, inualidum 84,15
Chæremonis iambus de vino 32,6
Chartarum sectio 124,18
Chartilago, os est 237,5
Chirographa pro dexteratũ iunctione 314,22
Chironia hulcera 278,21
Choleræ symptomata quæ, & cur 353,8 in cholericis morbis, cur intensis ventris torminibus, tibiæ contrahantur 349,23
Chordæ antiquitus septem 138,9 chordæ tenuiores, acutiorem sonum edunt 95,8 chordæ contentæ cur sonent acutius 139,1 chordę grauiori cur semper actus modulandi cõmitti soleat 134,11
Chorus, curator otiosus 144, 8 choro quale modulamen & quales mores cõueniant 144,2 chori carmina cur habeant antistrophos 135,8 chori vox cur minus exaudiatur si orchestra insternatur paleis 96,18 chori exercitia ante cibũ 102,10 chori tragici cur nõ vtãtur subdorio nec subphrygio cãtus genere 143,22.138,3
Choricæ cãtiones cur fiãt per antistropha 134,24
Cibus ante an post accessionẽ offerendus 14,26 cibi potusq; fruitio aliis linguã, aliis guttur suauius afficit 205,6 cibis nõnullis cur diutius vesci possimus quam aliis, licet suauioribus 156,24 cibus & potus largior grauant & lassant corpus 50,6 cibi parcitas æstate in primis conuenit 58,21 cibo cur detrahendum 13,26 cibi cibos diuersitate corrũpunt 5,9 ciborum varietas morbosa 5,11 pol-
bum cur nonnunquam inhorrescamus 140
de Cicatricibus varia pro
69,3 cicatrices cur non producant pilos 72,1.
18 in equis & asinis
pilos edant, in hom
non item 78,18.79
298,7 cicatricũ pilos
bos quid tollat 298
catrices in splenicis
nigræ 70,9 in scribo
nigræ 70,16 nigræ
71,27 cicatrices reli
corpore nigræ, cur
culo albæ sint 69,14.
27.285,26
Cicur non omne quod
rum 83,3 cicura melio
feris
Cicutæ frigus
Ciliorũ defluuium, la
signum
Cinis omnium sulfur
sulfur olet 178,1 cin
xiuio amaroté dat
multũ habet vacui
aquæ inspersus ita
betur, vt aquę non
scat quantitas 280,30
neribus inspersa
menta olent acrius
5,22 per cineres
aquæ natura
Circuli principium &
capi nequit 129,22.
circuli flecti mo
lis, & cur
Circumacti solito cre
cur concidant 29
cumagi omnia cur
videantur 30,4.
Cisternæ cur resonare
faciant
Citharæ accõmodatissima
cantus subdorius
Ciuitatibus quę delicatio
bro sint
Claudũ nasci hominem
de cu

decõtingat 81,24 claudi cur ſalaciores 48,17.78,7
Clauſa habitiora 87,14
Clepſydræ plenæ 17,15 clepſydræ interceptio 22,3 clepſydræ accidere quæ ſoleant, & cur 125,10,18
Cliuus cur facilius deſcẽdatur q̃ aſcendatur 266,13
Clunes e frequentiore coitu cur ſubſidant 39,10
Clyſteris materia 277,19
Coaleſcere citius quæ ſoleãt 230,25
Cocta, ſuccos & odores iucundiores habent 42,11
Coctio, perfectio eſt 151, 4 coctionis cauſſa 267,7
Cœnum quieſcens, minus olet quã agitatũ 260,17
Cogitare cur homo aliud ſoleat, aliud facere 221,6 Cogitationes in animæ quiete operoſiores 221,11 attẽtiores cum mens trãquilla eſt 221,16
Cognata cognata cur appetant 84,28
Coire in vnum quot modis res ſoleant 324,1 in coitu cur ſoli canes hęreant 269,22. *Plura vide in* Inire, *&* Venerea.
Colaphi: *vide* Alapæ.
Colliquefactio, ſuperfluitas eſt 55,9
Colli venæ compreſſæ, ſomnum pariunt 241,4
Collyrio adſtringente illiti oculi clauſi, cur poſt apertionem magis mordicẽtur 342,27
de Colore corporis varia problemata 244,11 color amœnior cur ſit ex commoda ſpiratione 245,7 colorem quę non mutent 73,25 colores in animalib. mutant aquæ 238,6. 237,25 colorẽ generantis & alterantis cur aſſumat id quod mutatione gignitur 320,14 Coloratiores qui 23,15 coloratiores quæ faciant 244,24
Columellæ exciſio cur phthiſin inuehat 301,9
de Cõpaſſione varia probl. 61,15 compaſſio triplex 311,7. 310,27
Compotationes cur a minorib. poculis ad maiora progrediantur 271,11
Concentus quid 140,5.141, 13 concentus omnis ſimplici ſono ſuauior 140,11 cõcentu cur delectentur omnes 139,23.140,4 cõcentus grauior ſonus, cur mollior 144,9
Concoctu alia aliis facilia & difficilia 14,9 concoquere piſces ſaxatiles cur nequeant qui carnes bubulas concoquunt 306,15 concoqui craſſa cur facilius a nonnullis ſoleant quam quæ boni ſunt ſuci 263,19 concoqui quod debet, in minuta diuidi oportet 155,20
Condemnatio iniqua, compenſari non poteſt 209,3
Condimẽta quæ ſint 145,12
Cõdolere ſectionem, vſtionem, aut torturam patiẽtibus cur ſoleamus 63,15 condolere lugentib. 311,8
Confidentes, de quærendo non ſunt ſolliciti 115,13
Cõgelaſcere cur ſoleãt aqua & oleũ, at non item vinũ, acetum, garum 291,14
Coniunctionũ ex oratione exemptio, orationem deformat & mutilat 136,9
Cõſona cur ſuauiora quam vniſona 140,8
Conſueta inſuetis gratiora 133,17 conſueta, non medicamenta ſunt, ſed alimenta 13,24 Conſuetudo, habitus capacitatem, nõ ſatietatem parit 157,22 impedit ne quid facile nos lædat 259, 19 in naturã tranſit 47, 8 conſuetudo duorũ ſimul parari nequit 51,26
Cõtactus ægrotorum quorundã cur morbum afferat; cum non item ſanorum contactus afferat ſanitatem 62,3 Contagionis cauſſa 258, 10 contagioſi morbi qui, & contagii cauſſæ quæ 63,20 (219,13
Contemplatio quæ delectet
Cõtẽtionis ſtudiũ incitatur victoriæ illecebris 130,14
a Continente tempeſtas æſtate metuenda 198,14
de Continentia & Incontinentia probl. varia 203,15 continentia & temperantia cur in iuuenibus & diuitibus maxime cõmendetur 204,19
Contraria vno eodemq; in loco ſimul eſſe nõ poſſunt 265,12 contraria contraria facilius ſentiunt 29,19 contrarium contrarium fugit, vt inimicum 265,7 contraria contrariorum remedia 248,18 contrariorũ ſcientia eadem 221, 6 cõtrariorum eadem in re nõ ſunt iidem effectus 263,8 cõtraria qualitate, cur eadem effecta edant 291,20.322,22
Contumelia cur nõ capitalis, vt furtũ 211,28.212,1
Conualeſcentes cur magis eſuriant quã ſitiant 309, 18 conualeſcentibus cur defluant pili 307,2

in Cõuiuiis cur ab initio premamur anguſtia, poſtmodo autem laxemur 272, 1. *Vide &* Compotationes.
Conuulſiones currentibus accidunt, ſi quis eis in citato curſu ſubſtiterit 58, 25 conuulſio in capitis vulnerib. cur letalis 335,23
Cordis ſaltitatio in timore non ſimilis eſt omnibus 200,8
de Corpore toto varia problemata 242,1 corporis humani figura 51,19 corporis cõſtitutio imitatur anni tempora 3,14 corporis eſſe quæ dici poſſint & debeant 43,6 corporis interiora, imbecilliora 227,15 corporis inſtrumentũ, manus 218,15
Corpus ſemper fluit 242, 2 cur non leuetur niſi ſudet 242,4 corpora cur æſtate quam hieme tangentibus frigidiora videantur 240,11 hieme calidiora 301,26 temperata miſtione conſeruantur 261,15 corpus ſpirabile, ſalubre 15,17 corporis exercitationi cur propoſita præmia; non ſapientiæ 220,19 corpora ſubmerſa cur emergant, aut ſecus 330,9
Cortices fructum ambientes, cur alii radicem, alii cacumen amarius habeant 151,5
Coruus colorem non mutat 73,25
Coturnices helleboro cur veſcantur 248,24
Crapula quid 33,1 magis moleſta quam ebrietas 33,2 cur e diluto quam mero vehementior 27, 14.34,12 ſedatur braſſica 32,15
Craſſi cur vehementius rigeant 65,1
Crepitus, ictus eſt 101,13 crepitus glutinatorum 8, 12 crepitus & motus ſubitus cur exiſtat in quibuſdam, non mouente vllo ſenſibili 97,23 crepitus ventris etiam in ſomno emittuntur 235,28
Criſpi cur plerunq; ſimi 237, 1 cur citius calueſcant, & tardius caneſcant 250,18
Crocodilorum oua 151,19
Cruditate laborãtes cur vitiatum alimentum eructent 354,8
Crura ceterorũ animalium robuſta 81,25 crura ex crebra ambulatione craſſeſcunt 51,2 cur ab atra bile nõnunquam perrodantur 278,12 crus ſiniſtrum cur minus diu fricare poſſimus quam dextrum 56,26
Cubare incuruato corpore cur melius 60,15
Cubici numeri 116,22
Cucumeres per totũ annum virides vt conſeruentur 147,27 maiores vt fiant, & cur 146,6 cucumeres in ferula 146,12 cucumerum cortices 151,6
Cucurbitæ per totũ annum virides vt conſeruentur 147,27 maiores vt fiant, & cur 146,5
Culicum ſpectra cur ſuffuſionem oculorum antecedant 339,6
Cunei inhærentes 126,15
Cupidinum mater Venus 275,21
Cupiditas quid 161,10 pulchri eſt 85,1 rationis limites tranſilit 204,16
Currere quã ambulare difficilius 56,11 currentibus, quo citatius cucurrerint, eo fuſius lacrymatur oculi 58,6 currentibus in citato curſu ſopra ſubſiſtat, conuulſionis periculum 58,25 currentibus aer in flatum verti cur videatur 53,11 currentes hieme, cur magis rigeamus quam ſtantes 67,5
Curſus refrigerat currentem 244,4 cur caput grauat 341,7 curſus medicus cur rhythmicam reſpirationem habeat 53,1 curſus citatior cur capitis grauitudinem concilier 27 curſus in veſte cur dolorem efficiat bilioſum 244,24 curſus nudi ſymptomata 253,33 curſus nudus cur deterret corpus 245,1 curſus in vento 176,21
Cutis ceterorum animalium carnis pars eſt 78,20 cutis & lingua eoſdem ferè pares colores cur habeat 238,4 cur a ſole adurantur, non abigni 246,21 25 homini tenuiſſima 73,11 cute laborante, laborant etiam pili 80,3 cutem exulcerant aſtra impoſita 257,16 cutis ſuperficies cur in febricitantibus vlceroſa ſit 3[illegible] 13 cutis nigredo poſt lochi febris cuſtin 2[illegible]
Cyathus ſugillatis admotus cur medeatur 71 [illegible] 72,5 cyathi ærei 71,[illegible] 72,7
Cylindri impulſi motus qualis, & cur 123,34
Dæmones æris ferrique pulſu abiguntur in eclipſibus

bus 319,25
Decem, numerus perfectus: ideoque omnis numeratio per eum numerum fit 116,18. 314,10,16
Decliues ambulationes accliuibus minus laboriosæ 59,13
Decubitus qua parte fit, ea minus sudamus 19,28 decubitus in affectã partem cur facilior in hepaticis & splenicis 334,6
Defossa cur resonent 92,14
Deglutita grandior bucea singultum affert 262,9
Delictum quid 137,14
Deliratio in insania vnde fit 354,28
Denarius numerus perfectus 314,10,16. & 116,18
Dens cur breui a bili flaua peredatur 259,21 dentes, frigidi 237,17 vnde nascantur 262,4 quando nascantur & excidant in pueris 314,12 frigus cur citius sentiant quam caro 237,12 frigida cur citius sentiant quam calida 237,16 stupescunt cum acida edentes videmus 62,10 stupescunt ex auditu quorundam 248,16 dentium stuporem quæ sedent, & cur 11, 364,7 dentium stupore frigidorum pomorum esu cur abigatur portulaca 248,17
Dentes Æthiopibus candidiores cur 89,16 dentes raros habentia cur plerunq; breuius viuant 84,13. 237,9
Depascentibus vlceribus quæ obnoxia, & cur 333,12
Depiles qui, & cur 251,23
Depositum bono viro committi solet 206,24 deposito fraudare cur grauius quam debito 206,1 deposito etiam exiguo fraudare cur turpius quã fraudare grandi debito 207,4 descensus cur ascẽsu faciliores 266,13 descensus femora cur lassent 53, 22. 55,1
Destrictio cur sudorem augeat 19,12
Desudationes per breuiora interualla adhibitę, sudorem cur augeant 18,16
Dextra, agiliora 61,3 quare antecellant siniſtris 226,22. 225,17 dextris labores peragimus 56,27 dextra in sensu cur non præcellant siniſtris, vt in aliis 225,14,19. 229,9 dextro incumbentes lateri somnus cur magis subeat 60,27 in dextro latere cur magis quam siniſtro dormiamus 61,10 dexter locus reo cur tribuatur in iudicio 207,23 dextrarum iunctio in cõtractibus 318,21
Diameter quæ linea vocetur, & cur 115,27. 116,2,7
Diapasõn cur dicatur, non ἀ ὀκτὼ 138,7 diapasõn cur pulcherrimus cõcentus 138,18. 140,12 cur cantetur tantum 135,18 magadari sola cur soleat 140,13 cur ita latitet vt vnisonum esse videatur 134,19 in diapasõn cur graue quidem acuti antiphonũ accipi possit, grauis vero acutum nõ item 134,16
Diapente, hemiolium 138,21
Dictami vis 298,21
Dies & nox imitantur quatuor anni tempora 329, 19 dies tertius κρίσιμος est 186,16
Digitorum cõmutatio 226, 17. 225,13 digitis alternatis circumactum, cur duo esse videatur 241,11 digiti extremo frigore cur nigrescant & decidant 260,22 digiti manuum cur magis vitiligine infestentur quam digiti pedum, & potissimum in pueris 297,2 digiti offensione cur bubo excitetur 283,2. 305,5. 311,4 digitis summis post vehementiorem cursum si quis insistat, extremę calces quassantur 52,21
Dii & principes cur fingantur nudi 275,15 deos agnoscit & colit solus homo 219,11
Diluculo cur maius frigus 67,10
Diluuio sublati 115,15
Dionysius in vita sobria phthisin cõtrahit 203,19
Dipsadis morsus siticulosos cur sedet theriaca 298,17
Dis dia pasõn cur cõsonent, non item dis dia pente, & dis dia tessarων 138,15 dis dia pente cur non consonent, nec dis dia tessarων, at dis dia pasõn 141,7
Discere cur citius in iuuẽtute soleamus 219,5. 218,13
Distensio membrorum cur facienda 60,13
Dithyrambi cur non amplius antistrophos habeãt 135,1
Diuisa cur toto minora videantur 125,3
Diuitiæ cur apud improbos sæpius quam probos domicilium habeant 207, 10 honoribus præferuntur 205,27
Diuitibus cur temperan-

tia & cõtinentia maxime commendetur 204,19
Docti cur imbecilles plerunque liberos procreent 257,7
Dolentes cur assidue ac valde ingemiscant 255,10 cur exclament 202,11 cur lacrymentur 257,21 cur palleant 254,28.257,27 visitantium variis cõfabulationibus alleuantur 270,21.287,8
Dolores cur noctu intendantur 287,1 dolor immodicus mortem quandoque affert 254,10
Dolia defossa & operta cur ædes resonare faciant 92,4,9 doliorum concentus 144,15 dolio pleno contẽtus humor, cur in vtres diffusus, nõ solum ab eodem dolio recipiatur, sed aliis etiam locum relinquat 179,28
Domus cur obscuriorem emittat vocem 100,13 domos resonare quæ faciãt 92,4 domus recens illitæ cur magis resonent 91,26
Dormire quam vigilare minus cur soleant animalia 79,18 dormire in dextro magis quam sinistro latere cur soleamus 61,10 dormiens spiritum efflat magis quam attrahit 64,21.101,5 spiritum emittit magis quã retinet 236,6 dormientes non audiunt 101,5 cur magis sudent quam vigilantes 22,25.& 20,7 dormientibus in luna cur grauetur caput 340,23
Dorsum cur maxime pruriat 256,15 dorso cur magis fidemus quam pectore 19,18
Dulcedo vnde sit 327,11 Dulcia affiniora nobis sunt 160,25 dulcium satietas cur citius nos capiat quam acriũ 160,26.161,6 dulce innatat ventri 31,9 dulce salso leuius 172,28 dulcia cur dum calent, minus dulcia videantur quã dum frigent 163,6 dulcis vini potus vt sobrios reddat 31,5,9
Duo esse cur videatur id quod digitis alternatis circumagitur 241,11. *Vide &* Visa dupl.
Duplicatio in sensu 226,16
Dura cadentia facilius franguntur quã mollia 288,24
Dux obseruatur 143,11 dux δᾶμος seu bonus qui 130,28 duces veterum, soli heroes 144,1
Dysenteria quid 6,24. vnde 4,1 Dysenterieos cur iuuet papyri globulus in podicem immissus 278,25
de Ebrietate probl. varia 27,1 ebrietatis indiciũ quod 29,26.33,24 ebrietati oleum cur conferat 38,28 Ebrii esse quãdo dicamur 31,8 ebrii cur vile vinum cũ voluptate bibant 348,9 sallas & malas aquas cur citius gustent quã sobrii 29,16.33,17 lingua cur titubent 37,17 lacrymari cur soleant facilius 34,28 in venerem cur inualidi 30,24 veneri operari cur nequeãt 38,5 cur frigus difficulter ferãt, & facile tententur a pleuritide 27,3.29,3 cur incõsiderati 221,14 dormire cur nequeant 35,4 cur interdũ subito emoriantur 254,12 manus inferentes 216,16.217 ebriis cur circumagi deantur omnia 21,243 22.327,18 ebriis vũa duplicentur 289,17 34, 18,28 ebriis vnũ cur multa esse videatur 30,13,5 9 ebrii procul videre nequeant 29,25.30 Ebriosi cur e mero magis ac magis tremant 27,3 35,11 calorem solum ament 37,6.38,1 dormire cur nequeant 35,4 briosorũ semen cur perunq; infœcundũ 27,12
Echo an dea & a Pane animata 293,20 vt fiat 8.103,1 cur ex arentibus celsioribus locis reddatur 293,11 cur non diffundatur, sed clare exaudiatur 96,8.103,1 Echonis sonus videtur acutior 92,2
Eclipses lunæ cur frequentiores quam solis 313,16 de eclipses cur ventis perunq; exoriatur 187,1 eclipsibus cur arris ferreis pulsus adhibitus fuerit 319,25
Edaciores cur simus boues lib. quam austrinis temporibus 314,1
Edulia cur sint quædam, quædam non 141,12
Effectus eosdem cur habeãt quæ qualitate sunt contraria 291,20.322,22
Efferuere quid sit 293,3 de feruescentiæ causis 295,1 22,26
Elaterii vis
Elementis e quatuor compositi cum simus, cur tria nobis habeamus, humida, solida, spiritus 303,1
Elixa assis exsucciora 57,17 elixari cur soleant alia, alia assati 141,1

Ellebori vis 11,25
Elysii cãpi quales ab Homero narrẽtur venti 190,15
Emorientes recreantur frigida affusa 177,2 sternutatorio medicamẽto renocari solent 234,12
Empedoclis sententia de oculorum colore 114,26 opinio de saxorum & lapidũ concretione 176,19 vetsus ex Persicis, de farinæ subactione 159,26 Empedoclis melancholia 212,20
Endymionis fabula 293,24
Enthymemata quales sint probationes 130,21 cur minus delectent in dicẽdo quam exempla 130,18
Epilepticos offendunt graueolentia 322,14
Equus equo cur gaudeat, & appetat 84,27 equi & asini cur plus sicci quã humidi excernãt 87,28 ex equis cur minus decidamus 60,2 equi feri 83,4 Equitantibus, quo citius currit equus, eo magis lacrymantur oculi 51,27. 58,5 equitatio assidua sales cur efficiat 42,2
Erinnys a Cupidine cur adamata fingatur 275,22
in Eristicis cur non sit nugatio 132,8
Eteſiæ boreæ quando spirẽt 183,28.196,13 cur statis temporibus & tanto numero spirent 196,8 noctu minus spirant 182,2
Eunuchi, humidi 252,18 proceri 80,25 cur proceri & blæsi 308,26 cur nõ calueſcant 87,19 cur mature caneſcãt 251,18 cur hebetiore visu 40,5 cur voce acutiore 94,2.99, 23.105,20.252,14.280, 8 cur depiles 251,23 cur sint distortis plerunq; pedibus 252,1 cur tumidis cruribus & laxiore aluo 40,10 cur vlceroſas & putridas tibias habeãt 82, 5 varices cur nõ habeant, aut minus habeant 81,8 an omni ex parte in fœmineam naturam degenerent 80,19 eunuchi nonnulli cur res venereas appetant 252,21
Eupatorii vis 298,22
Euripi cur fluant 184,13
Eurus, ventus orientalis 189, 5 zephyro cur pluuioſior, cum eo sit calidior 188,26 Euro flante cur maiora videantur omnia 196,28
Exceſſus, & frigus, nocentiſſima 5,26 exceſſus & animũ & corpus de statu suo dimouent 112,20 exceſſus magni cur morboſi 1,4 exceſſus magni cur morbis interdum medeantur 1,7
Excrementi humidi plus quã sicci cur emittat homo 87,28 excrementi sicci plus quã humidi cur egerant equi & asini 87, 28 excrementorũ emiſſio inuoluntaria vnde nõnullis accidat 253,19.254, 27 excremẽtis enaſcũtur interdum animalia 43,14
Exempla cur magis delectẽt in dicendo quam enthymemata 130,17
Exercitati frigus cur ægrius ferant quam inexercitati 66,2 exercitatos cur magis tẽtet vini potus quam inexercitatos 31,24
Exercitii vis 14,11.16,28. 157,24 exercitatio cur ad visus acumen nihil cõferat 225,23 exercitio vehementiore cur moles corporis subsidat, & vox reddatur acutior 49,10 exercitatio continua exsiccat 358,23 exercitatio sanguinem exsiccat 225, 24 exercitium per interualla, sudorem auget 18, 12 exercitatio ad sudorem vsq; cur colorem faciat amœniorem 245,10 exercitia matutina 95,24 exercitia ante cibũ 102, 10 post exercitium cur non statim offerri alimẽta soleant 56,8 exercitationum quarum præmia a veteribus propoſita, & cur 220,19 (22
Exſecta, naturã mutant 80,
Exspiratio auditum cur impediat 101,2
Exstinctionis cauſſa 267,9
Extrema cur rotundentur semper 127,7
Extremitates corporis cur nomis obnoxiæ 333, 12 cur in paroxyſmis plerunq; refrigeſcant 334,11 cur magis a frigore infeſtentur 309,5 extremitates ex acuto frigore igni admotæ cur vehemẽtius indoleant 261,8 extremitates cur ſummo frigore nigreſcant & decidant 260,22
Exulcerant acria 257,16
Faba commanſa medetur ſugillatis 70,21
Faces ardẽtes inualidiorem ictum faciunt 92,19
de Facie varia probl. 241,14
facies cur erubeſcat, non ſudet in agonia 22,21
Facie cur magis ſudemus 18,24.20,7.241,17 facie cur non frigeamus, vt reliquo corpore, cum ſæuit

frigus 259,15 facies cur iratis rubeſcat, timẽtibus palleſcat 348,13. 281,24 cur ἰούδοις maxime obnoxia 241,25 cur in ipſo ætatis flore varis infeſtetur 343,26 qualitatem contrahit ex iis inter quæ verſamur 293,6 faciei effigies cur faciãt 241,16
Facultas operatur pro inſtrumenti cõditione 321,7 facultates naturales quæ 318,19,25 facultates naturales cur agnatæ; animales vero, aduẽtitiæ 318,18 facultates naturales in quibuſdam partibus imẽſiores ſunt 319,12
Famis ſymptomata 2,8 fames quam ſitis maior in conualeſcentibus cur ſit 309,18 fames quando ceſſet 161,3
de Farinis problemata varia 153,26 farina cum vino dulci & lacte pota, dulcedinem cur augere in illis videatur 159,3 farina aqua ſubacta cur leuior fiat quã & farina & aqua 158,26 farina hordeacea cur aqua ſubacta magis cohæreat, quam ſi ſubacta ſit oleo 158,14 farina triticea cur tritata multo maior fiat quam hordeacea 159,15 farina triticea frigefacta cur minus conſtipetur quam hordeacea 160,9 farina triticea cur infuſo oleo candidior fiat 153,27 farina triticea melicrato ſubacta, cur coctione & aſſatione rigidior fiat quã quæ aqua ſubacta eſt 156,2 farinæ triticeæ quod primum exit, cur candidius ſit; & hordeaceæ, quod poſterius 154,10. 155,7 farinacea cibaria 156,25
Faſcinari cur aliqui ſoleant, in primis pueri 315,26 faſcinationis remedium 153,3
Fatui cur robuſtiores procreent liberos 257,6 cur ſæpe admodũ ſapientes procreent liberos 256,26
Febris quid, & vnde 3,5.7.16 vnde ſit 8,2.196,5 e ſanguinis putrefactione 306,9 cur e bili accendatur atque exſtinguatur 308,11 febres cur tres ſint, cũ quatuor ſint humores 273,25 febres quales e qualibus humorib. 272,16 febrium acceſſiones cur certo ordine redire ſoleant 326,12 febris cur ophthalmiam interdum ſedet, interdum oculos plane excæcet 337,25 febris in infantibus cur vehementior 349,6 febres ardentes cur in frigidis regionibus frequẽtiores 112,25 poſt febrem vehementem ſtatim cani non poteſt 96,2
Febrium diæta 16,11 febri odoramenta quæ cõferant 323,24 febrim minuit apium 264,4
Febricitãtes cur palleant 352,16 cur ſitim quam famem maiorem ſentiãt 309,17 febricitantibus appetitus cur deiectus 353,4 cur cutis ſuperficies vlceroſa ſit 352 13 cur pulſus alterari ſoleãt 352,9 febricitantibus intempeſtiue exhibita vinum & aqua, cur phrenitim afferant 279,23 febricitantibus cur nõ offerendus cibus in vigore morbi 303,9 febricitantibus cum fluore, cur calor oriatur & pulſus magnus 352,20 febricitantibus cibus
Felium oculi
Femora quam tibiæ cur ſeſcant magis 55,21 in decliui deſcendu fatigentur 53,22 356,9 femoris medulla cur in itinere magis ſeſcat 54,4 facilius frangatur
Feneſtrarum oppoſitarum altera clauſa, cur vtra minus valida
Fera cur ſint omnia quæ manſueta & morib. cur ſint quædam in ſummo ardore auſtri gore
Ferrum ignitum, prunis magis vrit 214,23 ferro ſecta vulnera cur aegrius nentur
Feruentium pulmentorum ructus
Ferula cur maiorem ſuo dolorem afferat quædam dura la cur non plagam circumfuſas ei partes befaciat 69,19,23 la lata verberantur tes 200,24 ferulam pertranſit viſus
Fictilia deſoſſa & operta ædes reſonare faciant 4,9
Ficus calida eſt, & fundit acerrimum ficus cur dentes 163,15 in furno exſiccat cur duriores fiant, furno quam ſi ſicca geſcant 162,21 comeſtis cur aut ſuperbibendum,

qua 162,6
Fieri aliquid ex aliquo dupliciter dicitur 220,11
Figura pulcherrima quæ 127,9
Finitū infinito notius 132,14
Fissi, crepant 96,25
Fistulæ sonus quidam in spiritus difficultate 355 20
fistulæ foraminum concentus 136,25
Flamma, tenuium partium 174,16 flamma maior largiorem olei infusionem fert 254,17
Flatus seu Ventus quid 167, 2.192,7. 320 8 flatus, motus aeris 184 6 flatus ventorum an a fonte aliquo proueniant vt aquæ 192,20 flatuum principium in nubium cauitatibus conflatur 184,26 flatus plerunque excitantur solis vel ortu vel occasu 191,23 exotiūtur cum sol humorem diffundit 192,11 cur sole ascendente augescant & cōcidant 192,6 cur hieme ab oriente, æstate ab occidēte consurgant 187,23 cur hieme, mane post auroram spirent; æstate, horis pomeridianis, & post occasum 197,1 mane exortū cur per totū plerunq; diem durent 199,1 post pluuias & tales tempestates concidunt 184,12 Flatus septētrionales imbecilli, cum surgunt noctu 185,20 flatus per angustum erumpētes, propinquis frigidi accidunt; remotis, calidi 195,27 flatus cur frigidi, cum e caloris commotione oriantur 195,2 flatus venti circulari linea ferri solet 189,24 flabra ventorum cur augeant minuantve morbos 1,14 Flatu cur & calida refrigerentur, & frigida calefiant 267,1 flatus ventris cur fœtidi 110,4 cur nonnunquam vna cum vrina emittantur 258,2 non emittēdi nisi corpus turgeat 41,16
Flentes acutum cur sonent 93.1,23 102,24
Flores odorem vt amittant 112,6 flores triti odorem cur amittant 108,16,27 flores cur fœteant cum teruntur 109,24 flores cur e longinquo suauius oleant 107,21 florum odores cur e propinquo minus sentiantur 106,13. 108,12 flores habentia quædam cur fluctu careant 145,2
Fluctus cur ventosi 167,1 cur ante vētos interdum concitentur 163,25.167, 7.170,22 in altis pelagis cur superfrangi non soleant, sed in paruis fretis 163,21.170,8 in maiori pelago cur tardius sedentur quam in minori 168,18 fluctuum crebra illisio cur terras ita solidas reddat, vt pauiræ videantur 170,25
Fluuii, frigidi sunt omnes 168,14.190,10 cur mane frigidos flatus exhalent; at non item mare 168,4. 189,28 viridi & pallido colore pingi solēt 165,28
Fœcunditatis exploratio 39, 23 fœcunditatis signum in muliere nigredo 349,4
Fœminæ moribus plerunq; minores 80,26.74,2 vrinam cum contentione quadam emittunt 76, 18 vesicæ calculo cur raro infestentur 315,3 fœminei fœtus in austrinis cur frequentiores 113,4
de Fœtidis probl. varia 109, 15 fœtidorum vis 322,13
fœtida cur plerunq; purgent, itidemque amara 13,28 cur magis oleant cum calent, quam cū frigida sunt 110,17 cur iis qui comederunt, non videantur olere 109,20 incocta sunt 148,21 coucoqui nequeunt 14 1
Fœtoris causæ 110,2.111,21
Fœtus numerosior iis quæ minus sunt viuacia 326,1 fœtus decimestris 259,26
Folia quib. hieme defluant 261,2
Formas materiis varias indunt artes 262,24
Formicæ oleo cur pereant 266,23
de Fortitudine & Metu problemata varia 199,21 fortitudo cur maxime honorari a ciuitatib. soleat 201,14 Fortes & viriles qui 113, 20.115,20 fortes cur sint qui frigidas regiones incolunt 113 19 fortes cur plerunq; vini appetentes 29,12. 200,27
Foueæ cur ejectam terram non recipiant 180,26
Fragrantiæ causa 107,1
Frictiones cur carnosum reddant corpus 242,15 cur carnosiorem efficiāt hominem quam cursus 244,3 ceteras partes cur carnosiores efficiant, at ventrem graciliorem 52, 7 frictiones siccæ cur firmam efficiant carnem 243,24

Frigus, natura deorſum fertur 195,22 a terra incipit 172,11 cur maius ſub aurorã & mane, quam noctu 67,10. 179,12 cur mane non ſpiret a mari vt a fluuiis 189,27 cur ſereno quam nubilo tẽpore maius ſit 182,5 Frigus & inualetudo cur homines acerbiores reddat 64,23 ſiſtit & conſtringit 110,20 condenſat 113,26 cogit & exaſperat 16,6 ciet lacrymas 58,8 nocentiſſimum 5,26
Frigefacti cur ab vno codẽque calore magis & vramur & doleamus 243,20 frigentes extremitates, cur igni admotæ grauius indoleant 261,8
Frigida denſant 263,28 frigidum neruis inimicum 268,27 rumpit venas 288,3
Frigida loca incolentes cur fortiores 113,19 frigidis in locis habitãtes cur minus ſapiẽtes ſint 115,8
Frigida cur & faciat & ſanet perniones 16,9 frigida affuſa morientes reuocat 177,2 frigidæ affuſio in ſanguinis e naribus profluuio 233,18. *Vide &* Aqua.
Frigiditas caliditatis abſentia excitatur 271,2
Frõte ſudamus maxime 241,24 fronte cur primum & maxime ſudemus 358,25
de Fructibus arborũ probl. varia 160,17 fructu cur careant quẽdam, cum tamen flores edant 145,1 fructuum cortices cur in vtribus probe inflatis citra putredinem cõſeruari queant 161,19 fructum ambientes cortices cur alii inferiore, alii ſuperiore parte amariores 151,5 fructuũ munimina 247,14
Frumentum in campo cur magis vratur cum lacus ſidit aut exareſcit 172,7 frumentum in Ponto cur diu in frigore illæſum permaneat 112,22 frumentũ Scythicum 149,25
Fugiẽtes e prœlio, ſitibundi 200,17,21
Fulgur quid 259,9
Fulmen, ſacrum 178,4
Fumus quid 107,25 cur maxime offendat hominem 84,26 cur oculos magis mordeat 227,14 cur magis moleſtus ſit iis quibus oculi prominent 223,20
Fundi vaſorum: *Vide* Vaſa.
Funis tenſione ludunt pueri 66,1
Furentes cur inconſiderati 221,14 vinum appetunt 201,9 furentium oculi in obliquum peruertuntur 224,12. *Vide &* Inſanientes.
in Furno frigeſcentia magis dureſcũt quã foris 162,21
Furtũ in portu grauius 211,22 in balneo, palæſtra aut foro factum, cur capitale; at non item in priuata domo 210,5 in priuata domo factum, dupli pœna diluitur 210,6 cur morte mulctetur 211,27
Gagates lapis 322,15
Gallinæ incubantes, difficiliores & læuiores 80,18 cur poſt oui partũ feſtucis ſe circumcirca luſtrẽt 248,22 (291,15
Garum cur non congelaſcat
Gemelli in humano genere cur non æque vitales ac in ceteris an. g.
Gemere quid 255,24 genus aſſiduos & magnos dere qui ſolent, &c 255,10
Generationis ſpecies 320,25 generatorum malium diuerſitas ſit
Generis & familiæ magis quam teſtamẽ ſententiæ ferunt casſteriis nõnullis
Genitores: *Vide* Parentes.
Genitura quid 447 dita a cerebro 87,21 da eſt 48,21 fluuium in 14. *Vide &* Semen.
Genua aſcenſu cur 53,22. 55,2
Germinate cur ſoleant dam exciſa & 151,11,25
Geryones, fabula
Gibboſis anima cur dior
ſuper Glacie ambulare habitare
Glãdes vetuſtate amarã 151,10 poſt glandes vinum & aqua dulciora 161,26 aſſæ cur peiores xere 162,3 cortices
Glaucedo quid 74,20 cus color albo affinis 6 glauci pleruncque 74,17 glaucoculi ophthalmiis 316,22
Glutinum inflammatorii medetur 69,10 torum crepitus
Grãdo quid 237,27 nis ſignum 184,10 dinis cauſſæ 237,27 dinis index lingua
Graue, magnũ eſt

HB Oldenburg

voce quid 99,5.103,21
graue in voce, ex multitudine prouenit 139,12
acuto maius 133,27 ſonarii facilius poteſt 133,25
grauiori ſono cur mollior inſit modulatio 144,9
a graui in acutum minus apte cõcentus tranſit 138,12
grauis chorda, poteſt ſonum acutæ 133,23 cur acutæ ſonũ valeat 133,26
grauiori chordæ cur ſemper modulandi actus cõmitti ſoleat 134,11
Grauidæ cur ſecundo & tertio menſe pica laborent 328,20
Gruum arteriæ 290,28
Guſtus officiũ 319,28 guſtui grata quæ 157,5 guſtus tactusq; voluptas modũ excedens, cur incõtinentia nominati ſoleat 205,4
Gutturis ſitus 348,28
Habitatio ad colorem faciei confert 23,15
de Habitu corporis varia problemata 60,5 habitũ cur in ſcientiis quibuſdã habere dicamur, in quibuſdã non 217,24 habitus exercitatione incrementum capiunt 157,24
Hæſitantes lingua cur melancholici 100,18 cur ne breuem quidẽ oratiunculã habere poſſint 100,3 impetum facultate citatiorem habent 100,20
Hæſitãtia linguæ quid ſit 81,22 quas cauſſas habeat 103,21. 105,8 cur in ſolũ hominẽ cadat 81,20.103,25 cur in puerilẽ magis quam in virilem ætatem cadat 98,10 cur in anxia ſollicitudine magis accidat quã in ebrietate 100,8 in rigore vnde fit 66,21
Habitus fœtidior quibus, & cur 111,27
de Harmonicis probl. varia 132,20 harmoniæ veterũ ſeptichordes 133,21
Harpagia vaſa cur digito in orificium immiſſo, aquã per fundũ non transmittant; & rurſum tranſmittãt, digito ſublato 279,15
Hectici cur acutam habeant vocem 139,21
Helleſpontias v. quibus ſit pluuius 198,4,10
Helleſponto cur boreas afferat pluuias 198,9
Hemiſphærium inferius incolentibus contraria accidũt 187,26 hæmiſphærium oppoſitum incolẽtib. hieme accidunt quæ nobis æſtate 197,3
Hepar quotuplicem gignat ſpiritum 324,18 hepatis caro qualis 328,13
Hepatici cur facilius in partem affectã decumbant 334,6
Heracliteorum opinio de euaporatione 110,26 de lapidũ cõcretione 171,17
Herbæ poſt ſemen areſcunt 145,15 herbas non ferũt loca nimis vel humida vel ſicca 251,27
Herbacea viſum quãuis intentũ recreant 226,25
Hercules aſtronomus 294,6 Herculis melancholiæ 212,9
Hereditaria vitia 250,28
Heroes, veterũ duces 144,1 heroum imitatio 143,28
Herophili ſectatorũ opinio de vlcerib. rotundis 331,
Heſiodi verſus 45,25 (5,17
Hiems cur calida ferat olera 302,19 hieme cur ſudemus minus 26,19 hieme vox cur grauior 105,16 hieme pauciores quidem morbi, ſed letaliores 9,2 hiems ægros plures interimit quam æſtas 8,15 hiems auſtrina & pluuia cũ boreali & ſqualido vere, quos morbos gignat 3,11 hiemem morboſam quæ pariant 7,1 hieme & auctumno cur καῦσοι regnent 9,10
Hippocrates corpora noſtra hieme calidiora eſſe dicit 301,27 venas frigido rumpi cenſet 288,2 cur pleuriticis & peripneumonicis in vigore morbi cibũ offerri permiſerit, at non item febrientib. 303,9 Hippocratis liber De ptiſana 303,11 (27
Hippoſelini natura 145,17,
Hircũ olentes vnguenta fœtidiores reddunt 111,23
Hirquire cur ſoleãt pueri pubeſcentes, anno ætatis XIIII 290,4
Hirſuta anteriore corporis parte quæ; quæ itẽ poſteriore; & cur 85,15 hirſuti & homines & aues cur ſalaciores 78,5.48,9
Hiſtoriæ vnũ argumentum continentes, cur ſuauius audiantur quam quę tractant varia 132,12
Hiſtrio, imitator eſt 135,9 hiſtriones cur ieiuni ſe exerceant 95,24. 102,11
Homerus cur homines νοεττολιοκροτάφους 250,10 cur mortuos in aquam & terrã verti dixerit 271,4
Homeri Vlyſſes paruus, magno Aiace ſapientior 256,20 Homeri hemiſtichiũ de Dianæ dono 81,4 h. de ære 71,12 verſus de Elyſii campi vẽtis 190,15

verſus de ebrio lacrymãte 213,13 locus de horrore maris e zephyri flatu 169,28 locus de Bellerophontis melancholia 212,17 locus de rutilantibus Agamemnonis irati oculis 281,25 locus de panis & vini facultate 323,14 locus de nidore cælum feriente 344,24
Homo anteriori parte infirmior 85,22 cur prudentiſſimus omnium animalium 217,27 cur iniuſtiſſimus omnium animalium, licet eruditione maxime ſit prditus 207,7 cur aliud cogitet, aliud faciat 221,6 cur ſolus lingua hæſitet 81,19 cur multas voces edat, cum cetera vnam tantum 81, 11 acutiorem vocem cur habeat in ægritudine 101, 27 vitiligini albæ cur ſolus obnoxius 73,10.80,3 cur caneſcat ſolus 89,1 cur ſolus, vel omniũ maxime, oculorum peruerſioni obnoxius 84,23. 228,21,23 odoratu omnium minime valet 76, 10 cur ſæpius & vehemẽtius ſternutet quam vllũ aliud animal 76,7.85,23. 234,15.296,12 cur humidum quam ſiccum alimentum ſæpius ſumat 87,16 cur humidi plus quam ſicci excernat 87, 27 cur plurimum ſemen emittat 41,2 ex coitu cur omniũ maxime exſoluatur 41,1 calculo cur laboret ſolus 82,9 anteriore parte cur hirſutior; at quadrupedes poſteriore 85,15 cur maxime omnium naſcatur claudus 81,23 homo homine cur gaudeat,& appetat 84,28 homini cur credendum & obediendum magis quam alii animali 219,9 hominis incrementum progreditur vſque ad annum xxx 145,19 de hominũ obitu quid ſenſerit Alcmæon 129,19 Homines feri 83,3 Humanæ res in orbem reuoluuntur 129,14
Honorari quæ maxime ſoleant 201,17 honoris læſio, cur pro minore iniuria putetur quam fortunarum læſio; cum honor maius ſit bonum quã opes 205,25
Hordeum humidius & frigidius tritico 10,24 hordeum toſtũ, & equorum vlceribus inſperſum, cur non albos ſed concolores pilos in cicatricibus producat 298,1 hordeũ tractantes cur decolores & catarrhoſi 160,3.246,9 hordeacea farina cur diſcutiat inflammationes 263,27 hordeacei cibi cur minus corpori cõueniãt quam triticei 154,4
de Horrore varia problemata 64,15 horror vnde 548,25 horroris cauſſæ variæ 62,28 horror cur e diuerſis ſymptomatis oriatur 240,4 ex auditu quorundam 62,7 ex affuſione calidæ 36,6 cur tam ex calidæ quam frigidæ affuſione 66,9 in extrema mictione vnde fit 66, 17. 286,24 poſt ſternutationem & mictũ cur oboriatur 236,15 cur ex alieno magis quam proprio contactu ſit 239, 24 poſt cibum cur in quandoque inuadat 9. 295,14 cur ſudor quoldam ſequatur 24 cur ſentiatur in periodicis 348,23 horrem infrenotia Horror pilorum in vnde ſit 66,14.240 horror pilos cur 68,14
Humeris põdera 55,6
Humida, vaga 184,4 ualida 252,7 humi natura nigrum natura deorſum 101,26.184,2
Humidi cur laborãt æſtu cito ſuffocẽtur
Humor calore magis frigore deficit humor quiſque ſuum porẽ exhalat 326,15 mor tenuis cur in gelu aeris conſtitutione, gna copia e naribus ſtillet, cum tamen conglaciet 345,19 mores ſimplices & formes, cum tres tantum ſint, cur plura morbi genera pariant humorum vala magna, parua
Hyænarum oculi
Hydrophobiæ ſymptomata quæ,& cur
Hydrops e vinoſitate
Hydropici cur ſempe tiant, cum pleni ſint aqua 271,22.333,20
Hypate quid ſit 140,32 cile canitur 333,7 netas efficit ſi intenditur 134,15 ſola cur nare videatur, ſi quo pulſando neten hendat 137,7.141,28 paten cur antiqui

querint in harmonia 143, 17
Hyſſopus confert pleuritidi 264,7
lacére in planis quam concauis laboriosius cur ſit 51,16
laci procul non poſſunt leuia corpora 171,1
lactus inani manu factus cur magis laſſet brachiũ quam ſi lapis aut aliud tale euibretur 55,21.356,19
lctericorum ſymptoma 355, 6 ictericis mel cur guſtu amarum videatur 281,14 ictericis ſtercus cur & difficulter exeat, & albũ ſit 277,7
lctus tumor 69,28 ictus cur intumeſcant & liueſcant 72,10 ictus omnis diuidit aut tundit 58,17 ictum ligno elonginquo iocuſſum cur citius videamus quam audiamus 259,1
leiuni res venereas cur citius peragant 41,22 leiunium ſitim facit 111, 17 ieiunium olere 111,14
de igni tractatus Ariſtotelis 214,25. ignis alia exſiccat, alia humefacit 32,8 laxat & reſoluit quod in corpore concretum eſt 61,1 cur non corruget vt aqua calida 175,10 cutem minus perurit quam ſol 245,21 cur homines non reddat nigros vt ſol 245,23 cur lateres reddat nigros 245,24 cur adſtati vrinam moueat 61, 27 cur nõ putreſcat 182, 15 in aerem tranſit 305, 25 ignis cur videatur in colaphorum ingeſtione 265,28
Ignis multus, paucum ignem ad ſe attrahit 17,5 ignis maior exſtinguit minorem 34,26 ignis minor a maiore velut abſorbetur 232,25.359,24 ad ignem magnum cur minus ſudemus 25,12 Ignis diuerſitas ex diuerſitate lignorum 272,18 ignis arundineus 29,2 ignis e duorum lapidum attritu: eodemque modo ſi ferrum ferro affricetur 266,3 ignis e ſolaribus radiis accenſus 266,10 ignis accenditur modica aſperſione aquæ 280,7
Imago noſtra cur in ſpeculis & aquis pellucidis cõ ſpiciatur 293,3 imagines faciei cur facere ſoleant 241,16 imaginum colores cur e propinquo, plani; e longinquo autem, partim caui, partim deuexi videantur 262,18
Imber 188,25
Imitari nullum animal melius poteſt quam homo 219,12 imitantes procul a nobis diſſitos, acutum ſonamus 49,12 imitatio vocis vt fiat 91,4. 90,26
Immingere iuuenes cur magis ſoleãt quam adulti 38,18
Immoderata, aliena & noxia 323,3
Improbitatis incitamenta 220,18
Inæqualitas, affectus mouet 133,19
Inceſſus elatior, animi parũ ſapientis index 256,22
Incocta & ſuccos & odores peiores habent 42,9
Incontinens & Incontinentia quid 204,14 incontinentes cur vocẽtur qui in tactus guſtusque voluptate modum excedunt 205,5,12 incontinentia cur ad duos tantum ſenſus reſtringatur, guſtum & tactum 204,8 incontinentia cur ad cupiditates reſtringatur, cum ſit etiam iræ incontinentia 204, 13
Incubantia, fœuiora 80,18
Incurui & gibboſi cur fœtidiorem habeãt animam 111,27
Incuruato corpore cubare cur melius 60,15
Indocti cur robuſtiores procreent liberos 257,6
Inebriantur exercitati citius quam inexercitati 31,24
Inediam cur pueri nõ æque ferant ac ſenes 348,2
Infantes cur ſtatim ab ortu fleant 266,18 cur ſomnolenti 250,22 cur commotione ſopiantur 289, 14 cur cantu ſopiantur 289,4 cur vehementius febricitent 349,6 cur minus lædantur in cadẽdo quam adulti 288,16
Infinitum, & Innumerum, idem 218,5 infinitum finito plus 55,14
Infirmiora ſemper tegere natura ſolet 85,18
Inflammatio quid 2,14 inflammationis medicamenta 69,11 inflammationes eaſdem cur alii refrigerãdo, alii calefaciendo ſanent 13,20 inflammationes cur diſcutiat farina hordeacea 263,27
Inflati cur fiant grauiores 181,19
Ingenia vel in artibus vel in rebus gerendis excellentia, cur pleraque melancholica 212,7
Ingreſſionis motus e duo-

bus fit 78,14 ingreſſus omnis tollendo & deponendo conficitur 59,27
Inire alia cur ſemel tantum, alia ſæpius ſoleant 84,5. *Vide &* Venerea.
Iniuriæ cauſſæ variæ 209,10 iniuria maior, qua maius bonũ læditur 205,24 iniuriæ pecuniarię cur graviores videãtur quã quibus honor alicuius læditur 205,25 iniuriæ cur vt in pecuniis, ita & ceteris in rebus non amplificentur 206,28
Inſaniẽtes cur delirent 354, 28 cur in paroxyſmo robuſtiores ſint 350,15. *Vide &* Furentes.
Inſolatio vuarum 153,19
Inſomnia quos magis veneat 250,21 inſomnia, & ſomnus multus, cur æque grauẽt caput 340,5 inſomnia vocem cur exaſperet 92,21 inſomniam parit mutatio 132,5
Inſomnium quid, & quæ per ſomnum occurrere ſoleant 222,2
Inſtitutum vitæ genus toto vitæ curriculo perſequi ſolemus 131,11
Inſtrumẽta quorum priora ſunt, eorũ etiam vis prior 218,28 inſtrumenta duo nobis Deus dedit, quibus exteriora inſtrumẽta adiuuemus 218,14 pro inſtrumenti conditione operatur facultas 321,7
Intemperantes qui nominẽtur 205,5,12. 204,12 intemperanti vitæ aſſueti, cur ægrotent interdum ſi ad diuerſum vitæ genus traducantur 203,18 intẽperies omnis lædit 261,12
Interiora æſtate frigidiora 112,26
Inualetudo cur aſperiores efficiat homines 64,23 inualetudo longa, velut ſenectus eſt 6,2
Inuentio, ab habitu proficiſcitur 217,26
Ira quid 22,19.281,20.348, 14 ira timori contraria 68,5 irarũ ardor cum ratione cõiunctus 204,17 in ira cur calidi & fidẽtes 200,3 iraſcentib. cur rubeſcãt oculi 222,26.231, 2 iratorum oculi cur videãtur igniti 281,19 iratis facies cur rubicunda 281,24.348,13 irati cur non frigeant 68,5 cur aſſidue ac valde ingemiſcãt 255,10 manus aut aliam corporis partem feriunt 297,26
Iris an natura ſit 106,24 an odoratas reddat arbores 106,20 odoratas plantas reddere vnde exiſtimata 107,20 Iris (herba) confert pleuritidi 264,7
Iſicium cur concoctu difficile 256,4
Iuba cur homo careat 78,10
Iumenta cur mingere iningentib. aliis ſoleant 63,7
de Iuſtitia & Iniuſtitia probl. varia 205,22 iuſtitia cur in pauperib. maxime cõmendetur 204,20 iuſti cõſuetudine cur proficiamus in moribus 207,16
Iuuenculis in quolibet animaliũ genere vox cur acutior 93,11 iuuenes cur diſcamus citius 219,5. 218,13 iuuenes cur eas cũ quib. primis rem habuerint, poſt factũ auerſentur & oderint 41,26 in iuuenib. cur temperantia & continentia maximo commenderur 204,9
Labia titillationem cur maxime ſentiãt 240,14 labia pendentia 201,21 labia tremẽtia 201,18
Labor cur augendus 13,21 labores augen, alimenta minui, ſanitati cõſen 3 labor colliquefactiones inducit 55,8 labor velocẽtior lædit corpus 2 labore ceſſante cur oriatur ſudor 20,22. 22,27 laborare nihil quam non laborare 23
Lac vnde 73,21 an pharmacũ 14,7 vt purget 13 cũ hordeacea farina pultis cur videatur dulcius 3 lac mulgẽti plurimum cur reddãt oues & capræ, at non item homo & bos 73,16
Lacrymæ, ſudor quidã ſunt, ideoq; ſilſæ 58,10 cur a fletu calidæ, in oculorum dolore, frigidæ 277,24 cur æque ex nimia lætitia, atq; ex nimio dolore oriantur 257,21 lacrymas ciet & frigus & calor 52,2.58
Lacu ſubſidente aut exaſcente, cur frumẽtum in campo magis vratur 7 lacus arena cur careat 171,28 lacus potabiles ſtimenta expurgãt 173
Lætãtes cur rubeant 258 Lætitia nõnunquam ſine cauſſa euidente 257,28 lætitia effuſior cur lacrymas interdũ cieat 257 lætitia vehementior quæ nõnunquam exſoluat ribus 255,3 (7
Læuitas denſitatem indicat
Lampas cur tribuatur amori 274
Lana quo longior, eo denſior 77,

77,21 lana iuuenculaꝝ ouium molliot 78,4 lanæ nutrimentum 77,10
Lapides vnde cõcreſcãt 171, 18 calore cõcreſcunt 283, 27 cur e calida magis quã e frigida aqua cõcreſcant 176,15 lapides ab enaſcẽtibus ſæpe attolluntur 97, 27 lapides colliſu ignem edũt 266,3 cur nõ omnes colliſione ignem edant 266,5 lapidis excalfacti feruor 3,3 lapis ignitus, pruna ardentior 214,23 lapidis cõmolitio horrorem affert 62,8. 240,9
Lapilli marini cur rotundi 172,22
Laruarum tragicarum oculi 224,12
Laſſant planæ magis quam inæquales ambulationes 51,8. 54,23 laſſitudinem in nobis quid efficiat 55,9 laſſitudini obnoxii magis qui ſint,& cur 357,8 laſſitudo cur ſomnum pariat 329,23 laſſitudinem minuit ſi quis nõ eodẽ ſemper habitu & figura moueatur 51,9 laſſitudines efficacius ſedat frictio ex oleo aqua miſto 49,20 laſſitudini vomitus inſtigi cur ſoleat 49,26 laſſitudini æſtiuæ vt medendũ, quomodo itẽ hibernæ 11,9 laſſitudines æſtinæ lauacro, hibernæ vnctione cur leuandæ 58,17
Latentia, fallacia 240,22
Later cur nõ a ſolevt ab igne niger efficiatur 245,24
Latitudo, duplex incrementum habet 129,1,4
Lauationis vis 32,12 lauatio calida, frigus; frigida, calorem corpori cõciliat 9, 19 lauatio frequentior eneruat 252,8
Laurina ligna 272,18
Legere incipientib. cur obrepat ſomnus 129,26.131, 15 lectio ſomnum impedire videtur 132,4
Leges ante ſcripturæ inuentionẽ canebantur 137,24
Leo cur latera feriat in ira 297,18 gallinaceum ſolũ cur metuat 248,22 ſolis radios & ignem reformidat 268,12 leones cicures nuſquam 83,5 leonũ pupillæ lucidæ 268,14
Lepra & vitiligo 312,28
Lepus, multiparus 75,19
Leſbo cur notus & eurus pluuias afferant 198,12
Letalia pharmaca 14,5
Liberi quales e qualibus parentibus 257,6. 256,26
Librorum ſectio 124,18
Libs, vnde ſpiret, & qualis ventus 188,18 ſub æquinoctiũ ſi ſpiret, cur aquæ exoriantur 188,11
Libya, arenoſa, exſuca, ideoque minus odorata 107,7 Libycæ ſcaturigines 169, 11 Libycæ oues bis pariunt 84,10 Libycus aer calidus 187,2
Ligna cur a flãma potius quã ab aqua feruente vrantur 174,15 ligna areſcẽtia depraũatur 113,2 lignorum diuerſitas, ignis quoq; diuerſitatẽ parit 272,18 lignum mediã plagæ partem cur rubefaciat 69,25 lignum magnum & longum tenere 36,16
Lilia cur ſub brumam floreant 149,21 exciſa germinant 151,12
Lingua, natura rara 76,17 cur amara, acida & ſalſa fiat, at non itẽ dulcis 237, 28 cur nulli animali pinguis 76,17 verſicoloribverſicolor 237,23 cur tot colores habeat quot cutis 238,3 cur multorũ ſit index 237,21 lingua titubare 37,17,25. *Cetera vide in* Hæſitantia linguæ.
Linum cur in ſole albeſcat 276,21
Lipothymiæ odoramenta quæ conducant 323,22
Lippitudines ſiccæ 3,27
Liquefacientia 169,19 liqueſcit in humido nihil 174,23
de Litteratura problemata varia 129,25 (81,17
Litteræ, vocis affectiones
Liuor frigentib. vnde 64,16 liuoris in ictu cauſſa 72,10
Lixiuii natura 177,22 lixiuii vis 11,8 lixiuiũ, amarum 42,15
Locus idẽ vno eodemq; tẽpore a duob. corporibus occupari nequit 279,9 locum cur prætereamus nonnunquam qui nobis adeundus eſt 281,9
Longæua ſerius pariũt 74,8 lõgæuiores qui calidis in locis habitant 114,3.9 lõgæuiores cur ſint quib. cẽſura per totã palmam cõtinuata eſt 84,19.238,27
Lõgitudo, triplex incrementũ habet 129,1 in longitudinẽ creſcentia 128,28
Loquela cur aliis alia 81,13 loquelã impedientia 37, 22 loquelæ maturioris cauſſa 96,26
Loqui per nares qui ſoleant 90,22 loqui per nares ſurdi cur ſoleant 90, 11,20.235,10. 339,27 loquuntur per nares etiam muti 90,13
Lora humore abſumpto incuruantur 343,20

Lucernæ exſtinctio 17,4. 28,11
Lucta per interualla, ſudorem auget 18,12
Luctus cur temperetur tibiis & tympanis 270,21. 287,8
Lumbi cur laſſeſcant magis 55,26
Luna cur plana videatur, cũ ſit globoſa 120,1 temperiem quadruplicem admittit 267,10 vmbras maiores cur faciat 120, 14 cur potius dormientes in ſuo lumine quam vigilantes capitis grauedine infeſtet 340,21 in orientali & occidentali horizonte cur maior videatur 258,22 luna plena cur expoſitas per noctẽ carnes putrefaciat 267,5 luna ſemiplena, cur recta cernatur, cum tamen luna in ſphæræ faciem cõglobetur 119,2 in lunæ eclipſi, ſi quis per cribrũ vel tale quid ſpeculetur, lunulæ in terra cernũtur 120,21 luna Endymionẽ an amauerit 293,26
Lunulæ in terra 120,22
Luſcioſi: Ὑδρεμύωπες.
Lutum e noti flatu plerunq; exſiſtit 194,26 lutum non reuerberat vocem 92,1
Lux per ſpiſſa cur non penetret 102,19 per ſolida cur non penetret vt aer 180,28 in rectum fertur 181,1 lucem noctu videre cur ſoleamus, cum in ſomno repente oculos aperimus 268 16
Lyra minus ſuauis quam tibia 142,12
Lyſandri Lacedæmonii vlcera ex atra bile 212,14
Mactata animalia cur pedibus calcitrent 310,2
Mærentiũ oculi caui 308,16
Mæror, refrigeratio eſt 93,7
Magadari ſola diapaſõn cur ſoleat 140,13
Magiſtratui maledicere, magnas meretur pœnas 211,19
Magnes ferrũ cur attrahat 248,19
Magneſiæ oues bis pariunt 84,10 Magneſiæ thermæ cur calore depoſito ſaltæ eſſe cœperint 177,17 cur potabiles 177,15
Magna cur ſint alia, alia parua 74,21 magnum quo modo magnum dicatur 125,5 magno ineſt paruum 134,15
Magnitudines diuiſæ cur toto minores videantur 125,3 magnitudines inæqualem profunditatem habentes quomodo moueantur, & cur 127,17. 122,16
Mâla in ollis 146,13 mali odor 323,20
Malę cur rubeant peripneumonicis 301,21
Mammæ plenæ venis 278, 14 cur ab atra bile nonnunquam perrodantur 278,12 mammarum numerus pro numero fœtus 326,7
Manentia, putreſcunt 243,7
Manus, inſtrumentum corporis 218,15 progreſſa ætatis aptior ad opus fit 218,20 faciei in pudore prætenditur 254,3 manus interior penitus articulo vacat 84,22 manus cæſura per totam volam cõtinuata, viuacitatis index 84,19. 238,27 manuum exercitatio corporem augeat 184 manuum tremor quos caſus habeat 201,21
Maracus Syracuſanus mentis alienatione melores condebat 215,12
de Mari problemata 163,20 mare in causa 184,23 pingue eſt, 184 olerum excernit 171,27. 173,11 frigidum valde, nec frigidum eſt 190,11 calidum vaporoſum eſt 244,7 cur aqua potabili minus frigidum 166,6 cur non frigidos flatus mare ſpiret vt fluuii 168,3. 189,7 cur aqua potabili magis limpidum & perſpicuum 166,13. 173,8 boreali pore cur magis perſpicuum quã auſtrino 166, 20 cur noto ſtante cæruleum; borea ſpirante, obſcurius fiat 193,6 et propinquo albidum, et longinquo cæruleum et nigrum 170,5 mare tranquillum cur album videatur; & rurſum agitatum, nigricare 174, mare cyaneo ſeu cæruleo colore pingi ſolet 169, cur naues interdum in ſumma tranquillitate abſorbeat, vt ne reliquiæ quidem naufragii emergant 165,2 ſalſum marum cur ſit 172, cur flammam nõ extinguat 166,10 cur omnibus aquis ſolum maretur 171,25. 167,23 hiems calidius 198,16 hiems magis quam æſtate peſtilentibus infeſtum 15 ſalubre cur 15,

37,6. 243,3
ad Mare ſi quis fodiat, cur potabilis primũ, poſt ſalſa quibuſdã in locis aqua ſcateat 169,11.172,25.264,25
in mari natari facilius cur poſſit quã in fluuio 167,16
in mari diutius immorari cur poſſint quam in fluuio 167,20 in mari verſantes, voraciores 173,21 in mari natãtibus cur laxetur aluus 173,18 mari loti cur citius exſiccentur, licet mare potabilibus aquis ſit grauius 166,27 mare tractãtes cur tuſi 244,16 cur oculorum vngues magis experiantur 337,5
Mare in portu vadoſum; in pelago, profundum 164,10
matis pars terræ vicina, cur dulcior 171,19 maris ſuperior pars cur fundo ſalſior & calidior 171,9 mare fluctuãs cur iniecta ancora & ſimilib. trãquilletur 164,13
Maris occidui amplitudo & profunditas 183,15 mare Ponticum cur Ægæo candidius 165,19
Marina aqua corpulentior eſt fluuiali 167,19 marina animalia terreſtribus cur maiora & habitiora 87,12
marini homines calorẽ ſolarem cur ament 38,1 marinæ teſtæ & lapilli cur rotundi 172,22
in Maritimis locis fodiẽtes cur in dulces nonnunquam ſcaturigines incidant 264, 25.172,25.169,11
Mares fœminis longæuiores cur 84,17
Maſcula cur fœminis plerunq; maiora 74,2.80,26
maſculei ſexus magnitudo in tribus eſt 80,28
Maſſa hordeacea cur tritata minor fiat; triticea vero, maior 155,21 maſſã hordeacea cur quo magis tritatur, eo minus aluum permeet 155,12 maſſa triticea cur tritata candeſcat, hordeacea vero nigreſcat 158,10 maſſa ſubacta ex tritico, cur igni mandata grandior fiat quã hordeacea 159,24.155,26
Maſtiches vires 249,13.282,21
Materia varie transformatur ab artibus 262,24
Mathematica probl. 115,26. de cæleſtibus 117,8 de inanimis 122,2 de animatis 128,16
Matrix in fœminis inter veſicam & anũ ſita 76,20 leuiſſima flatus irruptione grauiſſime torquetur 259,28 matricis loculamenta 75, 20. *Vide &* Vterus.
Maxillæ reſolutæ cur non applicentur medicamẽta, ſed oppoſitæ 304,21
Meatus corpori ieiuno inaniores ſunt 41,23 meatus tenues exactiores 234,19
Medica problemata 1,3
Medicamenta quæ dicãtur 12,19.13,6.14,3,7 medicamenti virtus 14,10 medicamẽta cur amara, acerba, & fœtida 13,2 cur purgent 12,13 cur alia ventrẽ laxent, nõ item veſicam; alia contrá 11,17 medicamẽta quẽdam cur cõtrarias habeant vires 282,20 poſt medicamenti potũ cur non ſtatim offerri alimẽta ſoleant 56,8
Medicinæ laus 299,10 medicina ars ne an ſciẽtia 299, 23 naturã imitatur 277,13
Medicus & natura interdũ alternant, interdũ coniungũt operas 277,22 medici cur vſq; ad ſanitatem tantũ operam præſtent 219,24
Medium qualibet in re optime afficit & corpus & animum 227,2
Media chorda 138,13 media cur dicta in concentu, cum in octo nõ ſit medium 137, 10.142,27.143,6,20 media chorda cõmota, cur ceteræ quoq; reſonent 139,5 mediæ chordæ vſus 136,6
Mel, apum cibus 157,13 aqua glutinoſius 156,1 vt purget 12, 25 vetuſtate aut ſupercoctione cur amareſcat 326,26 cur ictericis guſtu amarum videatur 281, 14 mellis fauus principio amarus, cur dulcedinẽ perfectus contrahat 343,22
Melãcholiæ duo genera 216,5 melancholia ferina 278,22
Melancholicũ eſſe quid ſit 100,19 melancholicorum genera diuerſa 217,16 melancholici, ingenioſi 212,7. 217,23 cur plerique in venerem procliues 48,5.214, 3 melancholicæ naturæ in crapulis nonnunquã ſe plane effundunt 32,11 melancholici aſperi qui 214,16 cur iracũdi & mæſti 355,9 e ſomno exſiliunt 222,12 melancholicis cur naturæ munia ſalua maneant, at non item animi munia 309,10 melancholicis venę exſtant 214,14 melancholicis prodeſt varix 45,2
Melicrato ſubacta farina 156,2
Melitenſes catelli 75,5
Memoria facilius retinentur in quæ matutinis horis incidimus 219,7
Memphis Ægyptia 194,9
Meninge in dextra capitis parte vulnerata, cur reſoluatur ſiniſtra capitis pars, & viceuerſa 346,16
de Mente, prudẽtia, & ſapientia, problemata varia 212,4
mens, inſtrumentũ animæ 218,15 tardius accreſcit quã

manuũ vires 218,24 progreſſu ætatis proficit intelligentia 218, 21 videt 339, 25 prauo inſtituto corrumpitur 131,14 mente & prudentia magis pollent ſeniores;memoria,iuniores 218, 13 mente tranquilla cogitationes ſunt attentiores 221,16 in mentem & os veniunt multa ſæpe contra animi propoſitum 97,18 mentis inſtrumentum, ſcientia 218,25
Menſtruis deficientibus maturatur canities 251,20
Mentha belli tempore cur nec edẽda, nec ſerenda 144,26
Meridies,calidus 181,25 meridie cur calor intenſior, & vmbra minor 117,27 meridies & media nox cur ſerenior 179,5
Meridiani populi cur proceri 113,23 cur nigroculi 115,6. 114,23 pilis durioribus 77,17
Merum, craſſarũ partium eſt 31,19 aſſidue potũ tremorem ebrioſis affert 27, 24. 35,11 meri vſus aſſiduus & plurimus de mentis ſtatu dimouet 280,1 merum quando perimat 34,18
Meſſenium fretum 165,6
Methodicorum opinio de ſomno 334,23
in Mictionis extremo cur inhorreſcamus 66,17
Micturire ad ignem aut ad aquã ſtantes cur ſoleamus 61,27 micturientib. tentigo vnde 45, 11 micturientes veneri operari cur nequeant 44,26
Mingẽre iumẽto vno mingunt & cetera 258,9 mingentib.aliis mingere & ipſi cur ſoleamus 63,7 mingentes cur nonnunquã inhorreſcãt ſub finem mictionis 65,8. 66,17. 236,15. 286,24 cur ſæpenumero etiam flatus emittant 258,1
Miſcella potio 31,5
Mixtum immixto ſuauius 142,13
Modulamina cur morum ſpeciem gerant 137,27
Modulatio animam rationalẽ oblectat 270,18 modulatione cur infantes & conticeſcant & obdormiſcant 289,4
Monſtra a quibus animalibus pari ſoleãt,& cur 88,12 an proles noſtra 43,12 cur nõ viuacia 314,3 mõſtra,etiam in loquelæ ratione 96,28
Monſtrofi homines cur etiam dementes 348,18
in Montib. pluuiæ crebriores 198,7 in montibus ſupra modum excelſis non ſunt ventorum flatus 192,27
Montoſæ ſunt ſeptẽtrionales & meridianæ orbis plagæ; occidentem verſus nec mõtes ſunt,nec terra 196,23
Morbus quid 140,3 morbi vnde 13,26. 17,8. 57,3. 258,14 morbi & cauſſa eſt, & remedium interdũ, exceſſus magnus 1,4 morborũ ſpecies plures cur ſint, cum tãtum tres ſint humores ſimplices 272,11 morbi quidã calorem naturalem exſtinguunt 28,13 morbi æſtate & hieme quales 2,15 morbi acuti 7,5 morbi continui & intermittentes 272,13 morbi frequentes cur raris curatu faciliores 309,13 morbi contagioſi cur ſint quidam 62,3 morbi brutorum occulti, cur ſanatu difficiliores 311,20
Morboſi qui 89,8
Mores amorẽ accendunt 275, 10 efferãtur ſummo ardore aut rigore 112,18 mores in audibilibus [illegible] cur nõ ſint ſaporibus,odoribus,coloribus [illegible]
Moriens cur attollat oculos 39,5
Mors quid 114,10 [illegible] ctio quædã eſt 114,1 [illegible] e timore [illegible]
Mortuos quam viues [illegible] cur habeatur iuſtius [illegible] 12 mortuos videre [illegible] cuſent nõnulli 316,6 [illegible] tuis pili & vngues curabi[illegible] pus creſcant 296,11 [illegible] tua corpora cur ſiccã[illegible] gida [illegible]
Morſio veſtimenti horr[illegible] nonnullis affert [illegible]
Motus cauſſa in iis quę [illegible] tur 331,23 motus animal[illegible] vnde 36,19 motus calef[illegible] cit 39,16 motus omnis [illegible] calefaciat 285,7 motus [illegible] lefacit non omnis [illegible] motiones quæ magis [illegible] nusve calefaciant,& [illegible] cieant 25,18 motus [illegible] facit 182,13 motus pu[illegible] cit 161,21 motus mu[illegible] validus laſſitudinem [illegible] 48,28 motus lenior cu[illegible] pitis grauedinem [illegible] cõtentior, grauedinem [illegible] piti afferat 341,5 [illegible] dinatus naturæ [illegible] quã inordinatus [illegible] tus circularis vertigi[illegible] afferat, non rectus [illegible]
Mucus e ſitu contractus [illegible] nigreſcit [illegible]
Muco laborant etiam [illegible] 87,9 mucoſus omnium [illegible] xime homo 85,24 [illegible] non olfaciunt nec [illegible] tant [illegible]
Mugitus qua figuratione [illegible] bobus fiat 178,22 mugi[illegible] taurinis ſimiles voces [illegible]
Mulæ cur non pariant [illegible]
Mulieres, humidæ & [illegible] 46,2. 47,20 [illegible]

cur acutior 94,1.99,23.105, 20.280,8 cur depiles 251, 23 cur non caluescant 87, 24 cur cito canescant 251, 18 æstate marem cur magis appetant 45,24.47,18 mulieres nigræ fœcūdiores 349,4 mulieres dysenteria infestat 3,28 mulierem occidere cur grauius quam virum 207,20
Muliebres mares, insatiabiles, vt mulieres 47,2
Multipara cur sint alia, alia nō sint 75,18
Musceæ cur oleo pereāt 266,23
Musculi, neruosi sunt 349,27 musculorum figura 315,22, 26 musculorum transuersæ sectiones cur rectis sanatu & figuratu difficiliores 315, 11 musculi oculorū 268,24
Musica, animæ agnata 289,6
Mustum, an pharmacum 14,7 musti feruor 282,9
Mutationes morbosæ 8,27 cur morbosæ 5,7 mutatio in contrariū subinde facta, lassitudinem parit 51,24
Muti & surdi simul fiūt 232,11 muti cur sint qui nati sunt surdi 295,8 muti per nares loquuntur 90,13. *Vide* Loqui per nares.
Mutuo fraudare minus graue quam fraudare deposito 206,1
Myrto non conditæ cur baccę magis defluant quam folia: & alga conditæ cur folia tantum defluant, non item baccæ 152,10 myrtus nigra cur dēfiora quam alba ferat folia 153,22 myrti baccæ in manu compressæ cur videātur dulciores 150, 18 myrti baccæ minores cur magis expertes nucleorū 150,27 post myrti baccas cur vinum & aqua videantur dulciora 162,26
Narrationes neque veteres nimis, neq; nimis recētes, cur magis delectent 132,16
Nasci non omnia ex eadē materia solent 147,1 nasci alia cur ex se inuicem tantū soleant, alia etiam sponte oriantur 89,9 nascentes non sunt iidem numero 129,15
de Naso & narib. problemata varia 232,6 nares cur multū tenuem humorem stillent in gelida aeris constitutione 345,19 naribus pinna titillatis cur oboriatur sternutatio 241,1,7 per nares loqui cur surdi soleant 235,10.339,27
Nasturtii vis 150,2,5
Natatio cur in mari quam in flumine facilior 167,16
Naturæ & artis opera eandem fere rationem habent 83, 10,16 naturæ operationes interdiu remissiores 287,11 natura & medicus interdū alternant, interdum cōiungunt operas 277,22 naturæ conseruatio 140,2
in Nauib. coloratiores cur sint quam in paludibus 114,14 nauiū absorptio 165,2 nauigia cur in portu magis q̄ in pelago videantur onerata; curque citius in pelagus e portu prouehātur, quam e pelago in portum subducantur 164,5
Nausea ex sudore refrigerato 20,15
Negotiator bonus qui 131,1
Neoclis interrogatum 219,10
Nerui læduntur frigidis 268, 27 cur æque calida lædantur ac frigida 263,6 neruorum cur non eadem efficacia, cum tamen eadem eorum sit origo 328,1 neruorum coniugatio 295,10
Netes & hypates distātia 140, 11 nete in hypate inest 134, 15 nete hypates duplum habet 138,19 nete cur hypates duplum 136,23 neate desinens transit in hypaten 141, 19 nete in pulsando apprehensa, cur sola hypate tesonare videatur 137,7.141,18 neates vehemētia, & dignitas 142,7 netes cantus vocem rumpit 133,3 neten pro tertia substituit Terpander 138,9
Nidor cælum ferit 344,24
Nigrum quid 170,4 nigri coloris affectio 262,23
Nigricare videntur quę minus tur bantur & tranquilla sunt 193,7
Nigroculi minus cur sentiant 316,25
Nitri vis 11,8
Nix, coctionis signum 184,10 montes quoldam nunquā linquit 186,20 niui vt seruetur frigus suum 286,6
Noctes calidis temporibus æstuosiores quam dies 182,1 noctu exaudiri voces cur soleant clarius 90,23.99,6
Nonana febris 304,14
Notus qualis ventus 8,1 ventus humidus 184,2 boreæ oppositus 184,9 ventus a meridie spirans 189,8 e remotissimis mundi partibus spirat 195,1.185,26 noti ortus procul a nobis semotus 183,26 noti quando spirent 184,1 cur sub canicula spirent 191,2.186,4 post pruinam cur spirent 184,7 post niues cur spirent 184, 10 cur hieme ac vere ineunte spirent, & auctumno finiente 186,22 cur non anniuersarii 183,26 notus cur infrequētior borea 185, 25 cur borea pluuiosior 188,26 cur post boreā non cito ingruat 194,28 boream si prouocet, tempestas

eſt præ foribus 194,22 cur incipiens,remiſſior ſit; deſinens,vehementior 193,14. 194 13 cur nõ exoriens,ſed ponens, pluuius ſit 187,13 cur,ſi minor eſt,ſerenus ſit; ſi maior, nubiloſus & diuturnior 187,18.193,9 cur grauiora atque inualidiora efficiat hominũ corpora 8, 8.194,3 cur calidus 187,1 cur grauius oleat 187,3 pluuias quibus ferat 198,5,12 meridianis vehementior q̃ nobis 194,19 cur Libycis populis frigidus, perinde vt nobis boreas 186,24.195, 25 cur Ægypti loca quædã perflet,quædam non 194,7 cur mare ſuo flatu cæruleũ efficiat 193,6 noto incipiẽte & borea deſinente,nauigatio ſuaderi cur ſoleat 193, 26.194,14 noti cur fluctuoſi,contorti 186,24 noti.cur ſi parui ſpirent,nullas cogãt nubes; ſi magni,cælum nubibus obducant 193,9 noti ficci cur februlenti 7,28. 196,3 noti marini 8,5 noti e mari ſpirantes,plantis cõferunt 187,5

Nouem ſunt corpora quæ feruntur 116,21

Nubes maximas cur agat zephyrus 188,8 nubium colliſio ignẽ edit 266,5 nubila cur ſerenis tepidiora 182,19

Nuces toſtæ cur peiores ſint cum refrixerunt 162,2

Nuclei finis, ſemen 151,2

Nudum abire difficile 211,15 nudo corpore in ſole ambulare noxium eſt 57,14 nudi cur fingantur dii & principes 275,15

Numeri magnitudo 125,6 e numeris cubicis omnia cõſtare opinati ſunt Pythagorei 116,22

Numeroſa concinnitas: *vide* Rhythmus.

Numerare ſcit ſolus homo 219,11 numeratio per decadas 318,17 numeratio per decem cur fiat ab omnibus nationibus 116,20 numeratio per Quatuor, ſolis Thracib. peculiaris 116,26

Nummus in aqua cur ſeipſo maior videatur 258,18

Oblectare quę ſoleant in contemplando aut ſperando 219,13

Occaſus ſerenus cur ſerenitatis indicium 185,4 occaſus turbidus qd ſignificet 185,14

Occidẽtis plaga depreſſior 183,14 nec montes habet nec terram 196,24

Octonarius numerus imperfectus 314,2

de Oculis probl. varia 222,16

oculi,ſpeculum animi 268, 20 pudoris ſedes 223,1

oculorum muſculi 268,24

oculi pupilla cur albas cicatrices habeat 285,26

oculorum colores tres 74,18

oculi color ad reliqui corporis colores conformatur 115,4

oculi humores 342,7

oculorum interuallum in homine cur minimum 75, 21

oculus dexter cur non præpolleat ſiniſtro 229,9

oculus ſiniſter cur dextro viribus par 226,20

oculus ſiniſter cur dextro magis contrahatur 228,7

oculos cur ſimul ambos in vnam eandemq; partem conuertere poſſimus; at non ſimul in diuerſas 223,21

oculo vno videre cur ſit impatibilius 225,9

oculo altero cõpreſſo,cur alter cernat attẽtius atque exactius 223,7. 222,23

oculo altero cur accuratius cernatur verſuum rectitudo,quã vtroq; 227, 9

oculus ſubter preſſus,duplicat viſa 37,13.224,9

culi ſuperiore aut ſoſtene parte digito ſubiecto poſa,cur viſa duplicentur 16

oculo in obliquum moto cur non duplicentur viſa 226,11

oculo tranſ aduerſus ſolem aut lucẽ prætenta,cur viſum adim 229,3

oculo fricato ſeu trito cur ceſſet ſternutare 222,18.232,22.233,24.26

oculi læſu faciles 12

oculo illapſum animaculum cur exeat, ſi oculus claudatur 26,32

lus oculo cur compatiatur 338,23

oculi turbantes, turbantur & ipſi cur a fumo magu centur 227,14

cur ſola toto corpore non frigeant 277,22

oculis clauſis collyrium adſtringens, poſt apertionẽ magis dicet 349,27

oculi dentis in pudore cur ſoleant 19

attollicur ſolẽt rientibus & Veneri tibus 39,5

cur in cõ aliis quibuſdam ſenſib niueant 282,14

cur ſæ quentiore coitu ſubtilior 39,10

cur venere debilitentur maxime 48,10

cur ira rubeſcant 222,27.

in ira igniti 281,19

protuberant 308,17

to curſu lacrymantur

attriti lacrymantur

in mærore cur fiat 308,16

oculos prominentes cur magis infeſtemus 223,20

oculi glauci vnde, & vnde nigri

Oculi luſcitudo ſeu glauc vnde fiat 352,3

exulceratio in opht 271,8

oculi admodum ſiãmati, cur a ſpeciem ſum quendam agu

beant 351,26 oculorũ peruerſio varia 224.3, 9 oculorũ peruerſio cur homini vel ſoli, vel omnium maxime accidat 84,23.228,21, 23 oculorum vngues cur magis infeſtẽt eos qui mate tractant 337, 6 oculorũ vngues duplices 337,8,16 oculi cicatrices albæ cur 69,14. 70,28
Ocularis morbus, cõtagioſus 63,21,23 cur ſanos inficiat 258,10 oculares morbi æſtate 2,28. 3,27 poſt oculorum morbũ cur acutius cernant quidam 225,5 oculi alterius morbus cur grauior & diuturnior 296, 4.337,18. *Vide &* Ophthalmia.
Odor quid 110,18 fumúsne ſit, an aer, an vapor 108,17 calore excitatur 110, 17 motu cur magis excitetur 107,27. 112,12 ſurſum fertur 110,21 ſincerior vt fiat 107,24.108,26 odoris vis circumfuſo aere temperata, validior fit 344,23 odores qui perpetuo, & qui ad tempus grati 205,18 odores ſuffimentorum & florũ, cur ex ꝓpinquo minus ſuauiter oleant 108,13 odor quibus grauat caput 31,16 de Odoratis problemata varia 106,6 odoratorum vis 322,11 odorata, calida 14,17.109,4 cur e propinquo minus ſentiantur 106, 8,13. 107,21 vrinam cur oleant, tam ſemina quam plantæ odoratæ 14,13.109, 1.148,16 odoratior terræ pars quæ 107,5. 110,12 Odoratu reficiunt panis, vinũ, mala, & ſimilia 323,18 Olfacere hieme & in glaciali frigore cur minus ſolemus 108,1 olfactus in brutis mobiliot 63,11 odoratu homo parũ valet 76,10
in Offenſione partis alicuius cur remotiora ſoleant affici, nõ propinquiora 345,24
Oleagina ligna 272,19
Oleum, an pharmacum 14,7 natura calidum 11,11.49,24 aqua lẽtius & tenacius 158, 15 rufo colore 154,1 e ſalibus colligitur 167,25 non ſpumat 213,27 in ſole albeſcit 244,13.246,12 cur cõgelaſcat 291,14 cur nulli humori miſceatur 291,10. 323,25 ſuperinfuſum limpidiorem aquam facit 173, 11 cur ex humidorum genere oculos maxime mordicet 227,20 lacrymas cur cieat 150,10 vt purget 12, 25 ebrietati cur conferat 38,28 aqua miſtum efficacius ad ſedandas laſſitudines 49,20 calidum neruis offuſum prodeſt 263,13 oleo inunctis cur aqua calida minus calere videatur ſi offundatur 174,9 olei in veſtem illitio cur coloratiores efficiat 244,24 olei potus copioſior vocem exaſperat 290,25 olei potus cur vomitum cieat, & potiſſimum flauæ bilis 291,4 oleo cur enecentur apes, muſcæ, formicæ 266,23 oleum vetuſtũ recenti candidius 154.14
Oleoſa, vetuſtate rãcorem contrahunt 327,9
de Oleraceis problemata varia 144,22 olerũ alimentum quod 152,4 olera poſt ſemen areſcunt 145,15 cur æſtate frigida naſcantur; hieme, calida 302,18
Oliuę vetulę amariores 151,10
Ollæ feruentes, flatu & ſuccuſſione refrigerantur 57,26
Onera cur ſiniſtris facilius quã dextris baiulentur 317,20 onera portãtes aut trahentes canere cur ſoleãt 270,16
Operculis circumcirca probe munita cur aſſeruari citra putredinem poſſint 182,3. & 161,20
Ophthalmia cur contagioſa 312,16 cur æſtate frequentius accidat 338,12 febri nõnunquam ſedatur, nonnunquam plane in cæcitatẽ vertitur 337,24 ophthalmiæ cur profit raſio capitis 311,11 poſt ophthalmiam cur acutius aliqui cernant 338,28. *Vide &* Ocularis morbus.
Orator *vide* qui, & cur 130,25
Orbis proiecti motus qualis, & cur 127,10 in orbem ambulantes cur vertigine corripiantur 361,10
Orcheſtra ſi paleis inſternatur, chori vox minus ſentitur 96,18
Orchomenii pepones 152,19
Orientales flatus cur occidentalibus frigidiores 181,25 in orientali & occidentali horizonte cur planetæ videantur maiores 258,22 orientalis plaga ſublimior occidentali 183,14
Origani vis 150,1,8 origanum muſto iniectum cur dulce reddat vinum 153,13
Orion quando oriatur & occidat 186,9 ſub orione cur dies admodum varii, & tẽpeſtoſi flatus 186,7
de Ore & iis quæ in ore ſunt, varia problemata 237,7 ex ore cur & calidum & frigidum ſpiremus 238,7 os ieiunis cur magis oleat, poſt cibum vero non item 111,13
Oſcitantes cur minus audiant 98,4.101,18.339,13 oſcitantes cum videmus, cur & ipſi plerunq; oſcitemus 61,16. 63,6.238,7

Oſcitatio quid 61,19 oſcitatio auditum impedit 231, 26 in oſcitatione cur aurē nemo ſcalpat 231,24
Oſculantur ebrii quos ſobrii non ſolent 213,17
Oſſa cur non fœteant 110, 9 cur facilius in lapſu frangātur quam caro 308,19 inter oſſa in artub. fracta cur caro naſci ſoleat, & interiectā cauitatem replere 345,11 oſſa in tophū indurata quid ſignificet 349,7 in oſſis corruptione cur ſuperimpoſita caro humida ſit acliuida 320,9
Qua integra & corrupta vt explorentur 330,15 ouum rectum cur ambabus manibus frangi nequeat; obliquum vero facile frangatur 318,23 oua cruda cur non circumagātur in aqua, ſed decidant 60,24. 361,6 cur aſſatione rūpantur, non feruefactione 282,5 ne aſſando rumpantur 282,12 ſuper vibicibus cōtuſa, medicamento illis ſunt 69,6
Oues lactis vbertimæ 73,15 bis vbi pariant 84,9 molliorem lanam quæ habeant 78,4 ouium pili quo longiores, eo duriores 77,21 ouium pili vulſione molleſcunt 77,5
Pæſa lacus cur purget & mundet veſtimenta, cum ſit potabilis 173,23
Paleæ cur dura excoquant; excocta vero non putrefaciāt 163,12 in orcheſtra inſtratæ, cur chori vocem minuant 96,18
Pallor in timore vnde 201,20. 253,11. 348,14 in mœrore ac dolore vnde 254,28. 257, 27 ex arborum diuturna conſuetudine 293,7
Palmæ minores cur magis expertes nucleorum 150,28
Palpebrarum in contuendo contractio 226,2,6
Paludes mari & fluuiis albidiores 163,25 decolores incolas efficiunt 114,15 in paludibus prope fluuios cur exiſtant bomugi 178,13
Paluſtria, aquoſa 152,20 hieme frigida; æſtate calida 179,19 morboſa 7,20 capitis vlceribus proſunt, at tibiarum vlceribus nocent 6,6 paluſtribus in locis cur capitis vlcera citius, tibiarū vero ægrius ſaneſcant 113,7 paludoſis in locis cur ſomnolētiores fiamus 114,11
Pan cur paſtor fingatur, & cū pectide 294,1 cur echonem amaſſe dictus 293,20
Panis cur quo magis tritatur, eo magis aluum permeet 155,12 panes cur & nimis tritati, & minus, tumpātur 158,19 panes cum refrixerunt, cur candidiores quam dum calent 154,13 panes vetuli recentibus & calidis leuiores 154,26 panes non ſaliti cur ſalitis ponderoſiores 154,20 panes frigidi madefacti, cur non æque eohæreſcant atq; calidi 154, 28 panis cur aſſatione in dureſcat, & tepefactione remolleſcat 160,5 panis aſſus cur peior vbi refrixit 162, 3 panis biscoctus cur poſt refrigerationem non fiat durior 156,6 panis cur vino præponatur ab Homero 323,15 panis & vini facultas 323,12
Panthera ſola ex animalibus ſuauiter olet 109,26 pantheræ cicures nuſquam 83,5
Papyri globulus in podicē immiſſus, dyſentericos iuuat 278,25
Paralyſeωs cauſſæ 359,11 in paralyſi cur membra extendantur, alia contrahantur
Parentes aſſectari cur habitum ſoleant, alia ſerius nunquam 79,25 parens in humano genere cur minus refert quam ceteris animalibus
Pārere eadem alibi ſemetipſa ſolent, alibi ſæpius
Partus aliis cur maturior, aliis ſerior 74,6 partus hominis variat
partus aliorū perfectus, aliorum imperfectus
partus numeroſior & pulcrior quibus, & cur
partus cur alia exaſperet, læua reddat; alia contra 80,14
Parhypate cur difficulter canatur 133,7 parhypates tonus cur vocē non minuat
Parmeno hiſtrio
Parotides: *Vide in Cr. Index*
Partes, numeri naturā habent 125,9 partes animalium & plantarum quæ inſtrumentales non ſunt, ſunt neceſſ. 127,1
Parua vt videātur magna 28. *Vide &* Scarura
Pati & agere parati
Pauperes cur a iuſticia maxime cōmendentur
Paupertas cur apud bonos viros quā apud improbos bentius ſedē quærat
Peccatū minus, eligendū 19 peccata quæ reuelatis dehoneſtent peccata inſignia grauiora rentur pœnas
Pectus in ſole nudandum eſt
Pedes pares animalib. 79,15.78,12 pedes cur maxime ſudēt 20,19.24. in anxia ſollicitudine

358,23 pedibus in aquâ impositis quare inhibeatur sudor 358,21.176,23 pedes eleuati cur magis rigeãt 65, 3 pedes integere in morbo cur iubeant medici 22,15 pedũ nuditas officit veneri 40,19 pedum tumor ex fame 2,7 pedum vola cur titillationem sentiat 240,2 Pedes metrici 140,14
Pediculi vnde nasc. 147,3 pediculos cur augeat aquæ mutatio 5,15 pediculi cur abscedant cum æger interit 309,27 pediculorum copia cur nonnunquã in purulentis & phthisicis 310,15
in Pelago maiori cur tardius desistant fluctus quã in minori 168,17. *Vide* & Mare.
Pelles inflammationib. vt medeantur 69,10
Penis cur intendatur & maior fiat arrigendo 45,14 214,4
Pepones vbi optimi prouenianr,& cur 152,18
Per se,& Per accidens 264,12
Percolatio aquas salsas potabiles efficit 168,28
Peripneumonia cur e causo existat 302,26 vinum appetit 201,8
Peripneumonici cur æstuosi 301,1 peripneumonicis malæ cur rubeant 301,21 peripneumonicis cur offeratur cibus in vigore morbi 303,10
Pernionib. cur & calida & frigida conferat 16,5,9
Perspiratio: *Vide* Trãspiratio.
Pestis,contagiosa 63,27 pestis contagio cur nocentior q̃ morbi ceteri 2,18 pestilentia cur alii pereant, alii non 275,26 pestilentis anni signa 7,18
Pharetra & sagittæ cur tribuãtur amori 275,3
Pharmaca: *Vide* Medicamẽta.
Philosophum a rhetore differre cur putent homines 131, 2,220,11
Philoxeni guttur 205,7
Phlegma sæpe in fame nutrit 304,16 cur hieme nascatur & augeatur 301,28
Phlegmatici morbi 3,27 phlegmaticis qualia tẽpora conferant 4,12
Phrenitis in febri ex intempestiua vini & aquę exhibitione 279,24 phrenitici cur in paroxysmo robustiores sint 350,15 phreniticis cur rara & magna respiratio 300,20
Phrynichus cur μελοποιίαν magis exercuerit 138,5
Phthisis contagiosa 63,20,25 cur contagiosa 312,16 Phthisici cur fiant quib. columella funditus excisa est 301,9 phthisicorũ vlcus cur insanabile 306,26 phthisicis cur vngues curuentur 306,23
Physicorum epitome 72,15
Pica grauidarum vnde denominata 329,7 pica cur laborent grauidæ secundo & tertio mense 328,20
Picturæ ratio 263,5 picturæ priscæ ruditas 83,14
Pilæ resiliunt 341,16
Pili vnde nascantur 147,3 nascũtur e superfluitatib. 223, 18 cur nõ oleant 110,9 horrore cur arrigantur 62,21. 66,14. 68,14. 240,16 in rigore cur surrigantur 66,28 cur in terrore & horrore surrigantur 309,7 laborãt cũ cutis laborat 80,12 cur non renascãtur in hominũ vt in equorum cicatricibus 72,18. 78,18. 79,11. 298,7 cur in febrib. crescant 307,1 cur mortuis crescant 296, 2 cur defluant 44,25 conualescentibus cur defluant 307,2 pili quotannis decidentes 89,2
Pilos hibernos quæ abiiciant,& cur 76,23 pili agnati 44,21 pili eunuchi in ouibus molliores producũt, in hominibus duriores 77,5 pili crispi & retorti cur similitẽ plerunq; comitem habeant 237,1 pili septentrionalibus molliores, meridianis duriores 77,17 pili quo longiores in ouibus, eo duriores; in hominib. contra 77, 21 pilos rufos quæ faciant 244,18 pilos albos in equorum cicatricibus quid tollat 298,1 pili pedum cur non canescant 297,8 pilis carentes qui,& cur 251,23
Pinguia,calida 166,11 spissa 76,17 non fœtent 110,9 pinguia frigus minus sentiunt 277,24 pinguis sapor vnde 327,17
Pinguedo vnde oriatur 72, 28 acquisititium quiddam est 52,14 in laborantibus cur atteratur 49,15
Pingescere alia per carnẽ cur soleant, alia sub carne 72,25
Piperis vires 249,11 piper singultum cur moueat 261,16 quomodo ventrem,& quomodo vesicam laxet 13,7 cur impositum cutem exulceret, at non deglutitum 257,15 piper & sinapi, si integra deglutiantur, cur non æque calefaciant ventrem ac si concisa deuorentur 267,15
Piscium coitus 43,27 pisces saxatiles cur ægrius a nõnullis cõcoquantur quã carnes bubulæ 263,19.306,15
Piscatores marini cur rusi 244,16
Pituitæ natura 273,13,20 pituitã expurgantia 248,27 pituita salsa vnde fiat 48,1

pituita laborant etiam aues 87,9 pituitoſus omnium maxime homo 85,24
Plana cur ambulatu faciliora 54,24 planis quam inæqualibus ambulationib.cur magis laſſeſcamus 51,8.54,23 in planis quam concauis cur difficilius iaceamus 51,15
Planetæ cur in orientali & occidentali horizonte maiores videantur 258,22
Plantæ, ſuperfluitatis expertes 110,10 olent non modo virides, verum etiam aridæ 109,28 aquam & reliquũ nutrimentum ſuæ quæque naturæ aſſimilant 349,19 cur in longitudinem potius creſcant 128,28 plantis incrementi & vigoris terminus qui 145,24 plantæ calida rigatæ dureſcunt 88,11 plantæ quædam cur poſt ſemen exareſcant 145,14 plãtæ quotquot ſatiuæ,eædem etiam ſilueſtres 83,22 plantæ agreſtes quæ dicantur, & quæ cicures 147,12,14 plãtæ agreſtes cur frondoſiores & validiores 315,6
Plantarum partes qua figura ſint 127,1 plantarũ munimina varia 247,20 plantarũ fœtus,cur alii cocti,alii crudi, edules ſint 145,4
Plãtis pedum titillatis ac ſcalptis cur ſomnus oboriatur 313,8
Plato cur ſcientias dixerit eſſe recordationes 289,8 amorem dicit eſſe beſtiam multicipitem 275,19 Platonis reſpõſum ad Neoclis interrogatum 219,10 Platonis melancholia 212,21
Pleiades vſque ad zephyri flatum morbis diuturnis infeſtæ 5,23
Pleuritidi cõferunt iris & hyſſopus 264,7 pleuriticis cur offeratur cibus in vigore morbi 303,10
Plumbum calefactum lana calidius 68,3.243,22
Plutus, cæcus 207,11
Pluuia cur dulcis ſit,cũ e mari eliciatur 351,11 pluuiæ crebriores in montibus 198,7 poſt pluuias & tales tempeſtates,flatus cõcidunt 184,12
Pocula, cõpotationum initio parua, inde maiora 271,11 poculis largioribus potantes cur minus inebrientur 31,6.35,2
Poetę boni mediam chordam fere paſſim obſeruant 136,7
Poma cibariis aliis grauiora 160,21 frigiditate & humiditate ſua nocent 263,15 cur non ita prius vt poſt eſitata,in repletionis mole reſpondeant 160,19 pomis comeſtis cur aut merũ ſuperbibẽdum, aut aqua 162,6 pomũ in aqua cur ſe ipſo maius videatur 258,19 poma cur alia intus,alia foris habeant quod eſui non eſt 306,10
Pondera foris appenſa magis laſſant 50,4
Ponere, ſecundum naturam eſt 59,28 (20
Pontus,paludoſum mare 165, in Ponto cur & frigus maximũ & æſtus 179,16 Ponticus aer ſpiſſus & albus; ideo & Ponticum mare albicat 163,21
Porrum cur ſalſis aquis prouenire recuſet 144,24 aduocalitatẽ cur conferat 101,24
in Portu furari,grauius 211,22
Portulaca cur dentibus e frigidorum eſu ſtupentibus medeatur 11,3.64,7.248,17
Poſſidens poſſeſſione non depellitur ante litis iudicationem 208,23
Poſterius & prius quomodo accipienda ſint 124,1
Potus appetentia vnde 201,1 potus & alit & refrigerat 205,3 potus etiam poſitorum 162,1 potui ſupergeſtus cibus ſudorem minuit 22,8 potus conferens cur aluum adſtringat 30,1 potus crebrior enecuans 30,9 potus genera quædã libentius & diutius admittamus, quam alia licet saluiora 156,24 potus ptisanæ cum farina hordeacea minus videatur merus 193,1
Præterire cur ſoleamus interdum quæ adeunda nobis ſunt 282,1
Præternaturalia 49,1
Principium rei cuiuſque maximum eſt 71,12
Prius & poſterius quomodo accipienda ſint 124,1
Problematum genera quæ 249,25 problematum genera duo 247,3 problemata qualia proponenda 247,20 problemata quæquo ſoluenda 248,21
Profunditatem inæquali habentes magnitudines quomodo moueantur, & cur 127,17.122,16
Proles cur in ceteris animalib. parentes natura magis referat quam in humana gnere 74,12 proles cur colorem mutet 73,27 proles noſtra quæ dicantur 43,1
Promethei iecur ab aquila quidi cur finxerint poetæ 254,1
Proprietates in omnib. ſuis & artibus 248,1
Prudentiores in acquirendis cur nonnulli quã in vtendo 221,9 prudentiſſimum omnibus animalib. homo 217,27
Pruinæ ortus 184,7 pruinæ quando cadat 178,14 pruinæ

lucem cadit 67,13 tranquillo aere fit 182,22 nubilo cælo cur non cadat 182,25
Prurientes cur lauacris delectentur 256,13 prurientib. cur feruida grata 256,11
Pruritus, suauis est 44,6 cur in dorso potissimum 2,6,15 cur vlceribus sanescentibus oboriatur 296,1. 333,17
Ptisana cur superinfuso oleo fiat candidior 153,28 ptisana ordeacea ne an triticea in morbis melior 10,21
Pubertas, ab anno ætatis x1111 318,12 multas mutationes inuehit vtriq; sexui 250,5
Pubes cur tardius pubescat 297,11 cur tantum sub primos veneris stimulos exoriatur 40,11
Pubescentes pueri cur hirquiant 290,4
Pudentes erubescunt 103,15, 19.223,3 cur rubescant 253, 26 pudentibus extremæ aures cur rubescãt 222,27. 231,1,19 pudentes cur oculos demittant 268,19
Pudor quid 231,2 metus quidam est 103,14 pudoris sedes, oculi 223,1 in pudore cur axillæ nonnullis sudent 253,6
Pueri a primo statim ortu, cõcentu & numerosa cõcinnitate delectantur 139,25 pueri & bestiæ eodem modo significant quæ volunt 81,18 pueri ante legitimũ tempus clare locuti, cur aliquamdiu conticescant, & postea rursum suo tẽpore fari incipiant 96,26 pueris vox acutior cur 91,19.93,11. 94,1.99,22.105,20. 280,8 pueri cur non caluescant 87,24 cur canos nõ emittãt 251,10 omnes simo naso 237,6 capite humido 5,21 cur difficilius sudent quam viri 357,10 quales sudores edant 42,20 cur in mingendo inhorrescere soleant 286,28 cur inconsiderati 221,14 gulæ & iræ magis indulgent quam viri 83,9 cur non vinosi 29,11 cur non æque inediam ferant ac senes 348,2 cur magis quam adulti a vitiligine infestentur 297,3 cur æstate corripiantur siriasi 280,14 in terram prolabentes, cur minus lædantur quã adulti 288,16 cura indigent 84,4
Puericia læta est 217,3
Pulegium cur sub brumã floreat 149,20 pulegii vis 323,21
Pulmenta cur inter coquendũ eructent 175,21
Pulmo sugillatis medetur 70, 21 pulmo irrequietus 306, 27 calidus quibus 201,3 pulmonis excisio 330,14
Pulsare sub cantum 140,24
Pulsus, σφυγμὸς 256,4 pulsus deficere atq; intermori vnde soleat 354,26 pulsus in febricitantibus alterari cur soleat 352,9 pulsus magnus in febri cum fluore coniuncta 352,22
Pumicis sectio horrorẽ affert 62,8.240,9 (21
Pumiliones cur nascantur 74,
Punica vini saporem referentia 142,17
Purgandi vis vnde 12,16 purgantia medicamẽta an calore sucos trahant 249,10 purgantia cur aluum quibusdam sistant & durent 248,28
Purgatio quid 12,23 purgationem sufficientem in quibusdam morbis significat trabium exacta numeratio 310,9
Purpurilegi cur rusi 244,16
Pustulas cur nõ æque in mortuis atque in viuis excitet vstio 347,8
Puteus in ædibus cur resonare domum faciat 92,5 puteus aquam calidam cur efficiat frigidissimam 265,17 puteorum potabilium pars superior cur fundo salsior 171, 10 puteanæ aquæ cur æstate post meridiem calescant 174,12. *Vide &* Aqua.
Putredini minus obnoxia quæ 113,14 putredo humidis æstate magis accidit 21,8. 24,25 contra putredinem quomodo carnes, fructus, & similia cõseruari possint, & cur 161,19
Putrefactio vnde 20,23. 267,8 putrefactionem gignit quies 15,20 post putres fructuũ cortices cur vinum bibentibus amarum videatur 161,23
Putrescũt quę immota manent 57,10 putrescentia nigrescunt 246,5
Pygmæi qui fiant 74,26
Pythagoras septenarium numerum perfectum esse statuit 314,1 Pythagorei e cubicis numeris omnia constare putauerunt 116,22
Quadrãgula cur e longinquo rotunda videantur 258,24
Quadrupedes cur posteriori parte hispidiores 85,16 non sternutant, nec mucũ emittunt 86,2
Qualitatum in agendo diuersitas 292,25 qualitates actiuæ 293,1 qualitates actanæ 249,6 qualitates potentia insitæ, adiumentum requirunt 267,16 qualitati cuiq; sua est rẽperies 327,10 qualitate agentia 267,21
Quartana febris vnde oriatur, & cur duobus diebus intermissis repetat 303,27 cur quotidiana diuturnior 273,

15 quartanæ diæta 16,27
Quies, maximũ cuiusq; affectæ partis remediũ 296,11
quiete ægris opus est 337,21
Quinquertionũ halteres 50,24
Quintana febris 304,14
Quisquiliæ in radiis solaribus volitantes 121,23
Quotidiana febris vnde oriatur, & cur quotidie accedat 303,26 cur quartana minus diuturnior 273,15
Radicula: Vide Rhaphanus.
Rancorem vetustate contrahunt oleosa 327,9
Ranulæ rubetis similes 7,23
Rarefacienda caro 15,16
Rarum, molle 104,26
Ratio capitis cur prosit in oculari morbo 311,11
Recentia, minus grata auditu 132, 16
Refrigerati cur magis ab eodem calore vramur atq; doleamus 68,1 refrigeratio foris facta, internũ calorẽ exire prohibet 71,14
Reip. quæ peccata plus dedecoris afferant 211,5
Remus in aqua, fractus esse videtur 258,28
Renibus cur aues careant 283, 12 renum vlcera cur sanatu difficilia 284,12 (16
Replendi vim quæ habeãt 181,
Resilientium motus qualis, & cur 122,25 resilire in partem contrariam quæ soleant, & cur 127,27
Resonantia e quib. fiat 92,1,4
Respiratio cur fiat 239,8 respirationis meatus diuersus a cibi potusque via 238,20 respiratione confertim & valide facta, cur non mox rursum respirare possimus 238,16 respiratio rhythmica 53,2
Reo cur dexter locus tribuatur in iudicio 207,23 reus cur vincat & dimitti soleat in iudiciis, cũ par est suffragiorum numerus 207,27. 211,24
Rhamnus 107,11
Rhaphani crassissimi vt fiãt, & cur 147,16 rhaphani tenuiores cur acriores 146,23 rhaphani esus cur aliis ructum fœtidũ cieat; aliis nõ 260,11 rhaphanus an per se sit fœtidæ qualitatis 260, 19 flatus sursum mouet 111, 6 sugillatis medetur 70,21
Rheumata e vinositate 28,26
Rhythmus omnis finitã motus mensuram habet 53,3 rhythmi cur morũ speciem gerant, at nõ item sapores, odores, colores 137,27 rhythmo cur delectẽtur omnes 139,22,26 in rhythmo grauis soni errata facilius sentiuntur 136,16
Ridentes graue cur sonent 93, 1,24.102,24
Risus quid 240,21 risus ex titillatione 248,14 ex axillarum cõtactu cur oboriatur 240,28 cur e splene præficisci existimetur 294,21 coram notis cur minus cõtineri soleat 205,19
Rigatæ calida plantæ, dutescunt 88,11 rigatio cur mane, noctu, aut sub vesperam fiat 148,14
de Rigore varia problemata 64,15 rigor vnde oriatur 322,28 tremorẽ affert 35, 13 in febri cur terrore interdum abigatur 291,28 rigores cur æstate magis regnent 9,11
Rigentibus vox cur tremat 105,28 rigentibus lingua cur titubet, vt ebriis 66,14 rigentibus pili per corpus surrigi cur soleant 66,28 rigentes cur liuescant 64, 16 dormire cur nequeant 64,20.68,28 igni admoti cur indoleant 67,20 [illegible] re stantes hieme minus lent quam currentes 67,
Ros quando cadat 179,14 nubilo cælo non cadit 180,21 tranquillo aere fit 180,21 ros & pruina sub lucem dunt 67,21
Roſę odor semper suauis 18 rosæ asperum vmbilicũ habẽtes, cur suauius olent 108,10
Roſaceum vnguentũ odorem non facile mutat 111,
Rubigo vnde oriatur 8,
Rubor in ira vnde 348,13 lætitia vnde 253, 21 in pudore vnde 223,3.253,26 rubor ex plaga quid 63,21
Ructus quid 232,8.233,11 de proueniat 82,23 vigilantibus magis quam dormientibus accidit cur non sternutatione gatur, vt singultus cur fœtidus 110,4 fœtidus e rhaphani esu aliquibus sit, aliquibus non 260, 11
Ructare quæ nõ soleant, & cur 82,21,26 ructare mẽtum corruptum cur leant quorum ventriculus non concoquit
Rufi cur sint qui mare 244,16
Ruga quid 175,11 rugas aqua calida cõtrahat; item ignis 175,9.176,
Ruminantia nõ ructãt in Rupturis cur non abdomen foris, sed peritonæum rumpatur
Ruta fœtidos fadores cur mueat 19,15.152,28 tioni cur mederi 153,3 in ficum insita rima & pulcherrima ueniat 149,2 iuuatur re circumfuso
Sacer morbus vnde dictus

mitialis morbus 212,11
Sal ſiccat 154,22 ſtuporem dentium cur ſedet 11,3. 64, 8,11 cum aceto affrictus inflãmationem prohibet 69, 13 cur in ſalſa citius quam in potabili aqua liqueſcat 169,17 in ignem iniectus cur crepet 96,22 pari quãtitate in magnũ ignem iniectus, cur non æque crepet 101,15 ſal minutus cur citius crepet & ſaliat; grãdior vero, magis crepet ac ſaliat 101,8 ſales oleum emittunt 167,25 (171,16
Salſa potabilibus calidiora
Salſuginoſa, calida 152,3
Salſedo vnde ſit 327,12
Salaces notat ciliorũ defluuiũ & caluities 44,17
Salubris conſtitutionis homines cito emoriuntur 9,8
Sanguis 86,25 e narib. cur homini ſoli fluat 72,19 ſanguinis e naribus fluxus cur fiat copioſior, ſi frigida narib. adhibeatur 344,11 ſanguinis e naribus profluuio cur offuſa in faciem frigida medeamur 233,18 ſanguis cõcreſcens nigreſcit 64,17
Sanitas, ſcopus medici 219,24 vnde ſit 258,13 cur nõ ſanet contactu, vt morbi quidam inficiunt 62,3 ſanus cur ſanitatem nõ itidẽ impertiat ægrotus ſanum contagio inficit 258,11
Sapiẽtes cur ſæpe ſtolidos procreent liberos 256,26 ſapientiores cur ſint qui calidis in locis degunt quam qui in frigidis 115,8 cur qui minus ſapiunt, elatius incedant 256,22
Sapientiæ præmia cur a veteribus non ſint propoſita 220,19
Satietas venerem exſtimulat 84,8 ſatietas dulcium cur citius nos capiat quam acrium 161,6
Satyri Clazomenii effrenata maledicentia 36,25
Scabies, morbus contagioſus 63,21. 64,2 cur contagioſa 312,16
Scala cur facilius deſcendatur quam aſcendatur 266,13
Scammoniæ vis 11,26 ſcammonia fl. bilem expurgat 248,25 quomodo ventrẽ, & quomodo veſicã laxet 13,8
Scari piſcis dentes 51,25
Scaturigines ſalſæ poſt dulces quibuſdam in locis 169,11. 172,25
Scenicis familiariora quæ 143, 28 ſcenica ludicra 270,24
Scientia, mentis inſtrumẽtum 218,25 ſcientias cur reminiſcentias eſſe dixerit Plato 289,8 in ſcientiis quibuſdã cur habitũ habere dicamur, in quibuſdam non 217,24
Scroti cõtractio in timore 203,
Sculpturæ ratio 262,28 (11
Scythæ cur animoſi 302,14 cur vinoſi 29,12 Scythia vinum calidũ cur ferat, cum ſit frigida 302,5 Scythicum frumentum 149,25
Sectio repẽtina & inuoluntaria, cur minus doloris afferat quam quę fit deliberato conſilio 270,9 ſectione quæ curanda 10,1,8
Semen, principium eſt 75,12 natura calidum & humidũ 56,19 vnde oriatur 38,13. 47,22 an a toto corpore ꝓfluat 44,3 eſt excretio ab omnib. partibus 45,7. 44,2 ſeminis deſcenſus 257,1,5 ſeminis in ſomno profluuiũ 38,14. 40,12. 235,5 ſemen in ſomno cur emittant alia, alia nõ emittant 76,2. 235,5 ſeminis profluuium in laſſitudine & phthiſi 56,18. 357, 5 ſemen timentibus & morientib. cur profluat interdũ 41,7. 348,7 ſemen exſtinguit mentha 144,27
Semen infœcundum quod 27,22 ſemen glutinoſum 269,24 ſemen piſcium loturam olens 48,3 ſemen plurimum emittentia 41,2
Semen vetuſtius citius in caulẽ erũpit 148,23 ſemina acrium plãtarũ, cur radicib. & foliis amariora 146,17 ſeminũ munimina 247,14
Semper, & in omnibvs, naturale habetur 116,17
Senectus, putredo quędam eſt 113,13 refrigeratio quędã eſt 217,5 caloré exſtinguit 28, 13 triſtis 217,4 ſerior cur ſit in ſpirabilib. locis 113,12
Senes ſapiẽtiores iuuenib. cur 115,9 cur inediam facilius ferant quã pueri 348,2 cur excrementoſi & inſomnes 251,5 cur tremuli 254,18 baculo cur fulciãt greſſum 254,25 cur difficilius ſternuant 235,5 quomodo videãt 269,18 cur nõ cernant acutũ 225,26 cur longius ab oculis abducant quæ volunt cernere 228,12 ſenib. vox cur acutior 94,2. 99,23. 105,20 ſenum corpora ſpirabilia 73,8 ſenib. caro cur liueſcat 64,18 ſenib. cutis & cicatrices cur nigræ 70,16
Seneſcẽtes cur mẽte & prudentia magis polleant; iuniores vero facilius diſcant 218,13 ſeneſcentes cur fiant nigriores 246,5
Senſus, emiſſione an receptione fiat 108,19 paſſio quædã eſt 225,18,22 ſenſus quinq; tantũ cur ſint, nõ plures, nec pauciores 319,24 ſenſus e puris duo 229,11 ſenſus in quibuſdam animalibus intenſiores 319,20 in animæ quiete efficaciores 221,11

in dextris cur non præcellant ſiniſtris, vt in aliis 225, 14,19.229,9 ſenſus qui homini peculiariter voluptatem afferant 205,14 ſenſibus quibus obiecta duplicari videantur 226,16
Septenarius numerus perfectus 314,1,10 ſeptenorum obſeruatio 314,11
Septemtrionales populi cur proceri 113,23 rufos & tenues habent pilos 244,23 molliores pilos habent 77, 19 cur glaucoculi 115,5. 114,26
Septichordes olim concentus erant 133,21. 137,11. 142, 28 143,17
Septimana febris 304,14
Serenitas cur potiſſimum meridie & mediis noctib. 179, 5 noctu cur maior quam interdiu 179,21 ſereno quã nubilo tempore cur frigus maius 182,5
Sermo cur aliis alius 81,13 cur in homine tardius perficiatur 297,13
Serpentes in albo ſolo magis proueniunt 349,3 tactu pollent 319,23 cur aquæ aſperſione fugentur 281,26 odore graui exanimãtur & fugantur 266,26
Serræ exacutio & tractio horrorem nonnullis affert 62, 8. 240,8
Seſſitationes ventrem pinguefaciunt 52, 18 cur alios craſſos, alios graciles efficiant 60,6
Sibilus in ſpiritus difficultate vnde oriatur 355,20
Sibyllarum afflatus 215,11
Sicca robuſtiora 252,6 durabiliora, & putredini [illegible] us obnoxia 114. 4 humidum minus exſtinguunt 167,28 ſiccum ſolum curament alia & cepæ 151,20
Siccitas indurat cutem 225,25
Sidera an frigida 182,20 cur poſt pluuiam in tempeſtate videantur ſereniora 286,16 an ſub ſideribus iiſdem vel orientibus vel occidentib. aer mutari ſoleat, in primis ſub canicula 191,3
Simi criſpi, & pueri 237,1,6
Simile ſimile cur appetat 84, 28 ſimile ſimili augetur 264,5 ſimilia facilius intelliguntur 130,24
Sinapi & piper cur non æque integra atque conciſa ventrem calefaciant deglutita 267,15 ſinapi cur impoſitum cutem exulceret, at nõ deglutitum 257,15 Sinapiſmus ex aqua cur magis rubefaciat cutem quam ex aceto 350,20
Singultus quid 232,9. 233,12, 15 vnde proueniat 236,20 ex frigore 233,15 ex frigore & metu 235,9 grandioris buccæ deglutitione cur excitetur 261, 24 pipere cur moueatur 261, 16 ſpiritus retentione cur ſedetur 235, 8. 262,10 ſternutatione cur abigatur 232,7. 236,19 cur ſedetur ſternutatione, ſpiritus retentione, & aceto 233, 4. 236,25 cur ſedetur audita re triſti aut moleſta 262,14
Siniſtra dextris humidiora & calidiora 230,25 fœminea magis 230,28 cur in reliquo corpore imbecilliora ſint; at non item in oculis 226,20 in ſenſu cur æquipolleant dextris, at nõ item in ceteris 225,15,19. 229,9 ſiniſtris onera cur facilius baiulentur quã dextris 317, 20 in ſiniſtra cur incumbamus libentius 61,9 in ſiniſtra currentes cur facilius vertigine corripiantur 38, 12,19 ſiniſtræ dextra ægrota ſunt 37,1
Siphone exſucto cur vinum & alii liquores attrahantur 317, 24
Siriaſis cur æſtate infeſtet puros 280,14 infeſtat nonnunquam adultos quoque 280,27
Sitis vnde oriatur 56,16. 28. 200,14. 201,4. 309,19. 333,28. 335,4 in iunio 111,17 in rigore 100, 1 in ira, timore, & vltimo ſupplicio 200,16,22 in mentibus & vltimum ſupplicium exſpectantibus cur oboriatur 199,24 ſitis mul & rigor cur timoren comitentur 202,4 bulimi intrantibus cur oboriatur, ſi ante non fuerit; & ceſſet, ſi ante fuerit 260,5-38 cur maior in febricitantibus, minor in conualeſcentibus 309,17 in hydropes vnde 333,20 nonnunquam accidit etiam pleno ventre 161,2 cur ægrius quam fames ferri ſoleat 204,23 quando ceſſet 264 Sitientes, potu viſo voluptatem ſentiunt
Sobrii corporis conſtitutio integrior quam ebrii 104
Socratis melancholia
Sol & luna cur videantur plana, cum ſint globoſa 12 ſol, per quadrilatera fluens, cur non rectis lineis figuram deſcribat, ſed oculum formet 118,3 ſolem vigore pergens, cur ſi par vmbrarum incrementum & decrementum facit 117,9 ſol oriens & occidens vmbras longas cur facit; curq; aſcendens breuiores, & meridie breuiſſimas 116 ſol in orientali & occiden tali

tali horizonte cur maior videatur 258,21 ſol oriens & occidens plerunq; ſtatuum cauſſa eſt 191.23 ſole aſcendente cur ſurgant & ponãt ventorum ſtabra 192,6 ſol humores ad ſe attrahit 197, 8,21 e mari vapores elicit 171,19 cutem cur adurat, at non item ignis 245,19 cur nigros reddat homines, at nõ item lateres 245,23 cur homines denigret, linum dealbet 276,20 cur ceram & oleum alba, carnem vero nigrã reddat 244,13.246, 12 cur ceram emolliat, lutũ induret 276,21 cur ſtantes quam corpus mouẽtes magis excalfaciat 57,24 cur ſedentes magis quam ſeſe exercentes adurat 245,17 nudos magis quã amictos calefacit 18,26.25,15 in ſole non ambulandũ nudo corpore 15,25.57,14.243,11 ſoli obuerſa facie cur ſternutatio fiat facilius 232,28 in ſole quam in vmbra cur citius frigeſcant calida 176, 27 in ſole calefacta aqua cur non ſalubrior ad lauandum 177,5 cur non bona 177,13

Sol e nube micans 114,22 ſolis propinquitas flatus cõciat 186,25 ſolis acceſſus & receſſus 186,26 ſolis ardor cur aliis ſomnum afferat, aliis non 276,17 ſolis vmbra extrema cur videatur tremere 121,20

Sollicitudo anxia cur grauem edat vocem 103.13. 98,26 cur tremorem vocis afferat 105,28. *Vide &* Agonia.

Solſtitium vtrunque, vſque ad centũ dies, periculoſis morbis infeſtum 8,23 poſt ſolſtitium hibernum x v dies auſtrinus eſt 191,13

Somnus quid 131,27 vnde 236,9 in quiete obrepit 114,13 e laſſitudine cur obortiatur 329,23 cur planta pedum titillata concilietur 313,8 cur legere incipientibus obrepat 129,26.131,15 crebra cogitationum mutatione allicitur 131,21 cur dextro lateri incumbentes facilius ſubeat 60,27 quid requirat 35,4 laxét ne magis an denſet 334,23 grauiores nos facit 94,16 ſegniora reddit corpora 97, 12 ſomno multo cur æque grauetur caput atque inſomnia 340,4 ſomnus cur a poeta vocetur *νήδυμος* 334, 20 ſomnum impedit rigor 68,28 ex ſomno exſilire 222,12

Somnolenti qui, & cur 250, 22 ſomnolẽti vnde fiamus 334,25 ſomnolentiores ſumus hieme quã æſtate 94,15 ſomnolentiores cur ſimus paludoſis in locis 114,11 ſomnolẽtiores iuuenes 38,23

Somnia quando potiſſimum videantur 222,1 cur non videantur ab iis qui profunde & ſuauiter dormiunt 221, 11 ſomnia bonorum, bona 222,6

Sonitus vt fiat 92,8 ſonus icti ex longinquo corporis cur tardius exaudiatur quam ictus ipſe videtur 259,2 ſonus deſinens cur ſit acutior 134,10 ſoni e ſimulacris 279,22

Specula cur imaginem noſtrã referãt 293 3 ſpecula vitrea cur ſplendidiora 292,20

Spes quæ oblectare ſoleat 219, 13 ſpei iuuenib. plus quam ſenibus 216,22

Spinis armatæ plantæ 247,22

Spirationis libera copia cur coloratiores efficiat 245,7

Spiritus quid 320,8 potentia plus pollet quam aqua 126,28 naturã ſurſum fertur 236,8 cur attrahatur 239,8 ſpiritus attractione longiori venter cur contrahatur, efflatione vero impleatur 239,4 ſpiritus contentio & retentio cur non cieat ſudorem 17,13 ſpiritu retẽto cur clarius audiamus 101,1.102,15 ſpiritus retentio cur ſingultum ſedet 233, 4.235,8.236,25.262,10 ſpiritus ex ore cur & calidus & frigidus emittatur 238,7 ſpiritu confertim & vehementer emiſſo, cur nõ mox rurſus exſpirare poſſimus 238,15 ſpiritus difficultas cur in erectis minor quam in ſedentibus 355,26 in ſpiritus difficultate cur quidam fiſtulæ ſonus audiatur 355,20 ſpiritus in hepate quotuplex gignatur 324,20 ſpiritus æthereus 279,27 ſpiritus viſiuus 285,28

Splen cur riſus officina eſſe putetur 294,21 cur nonnullis creſcat in febribus 313,2 ſplenis caro qualis 328,13 Splenici cur facilius in partem affectam decumbant 334,6 ſplenicorum cicatrices cur nigræ 70,9

Spongiarii cur ſibi aures & nares diſſecent 230,7

Sputum ſiccum 200,12

Squamæ cur magis e pedibus quam e manibus poſt morbum abſcedant 312,12

Squillæ exciſæ germinant 151, 15, 27

Stannum pellucidum 292,22

Statuarii opus 262,25 ſtatuariorum priſcorum ruditas 83,14

Staturæ quæ ſint cauſæ 74,21 ſtaturæ breuis homines cur proceris plerunque magis

ſapiant 256,17 proceriorib. plerũq; robuſtiores 256,22
Stellæ ob oculos cur verſentur in tuſſi & vomitu vehemẽte 316,10 ſtellarum traiectus cur ventos præſignet 188,5. 268,27
Stercus ferarũ cur minus oleat 257,8 cur eo minus oleat quo diutius in corpore retinetur 109,17 album in ictero 277,8 qua vi expellatur 277,15
Sterilitatis exploratio 39,23
Sternutare omnium maxime cur homo ſoleat 76,7.85,23 ſternutare homo cur ſæpius & vehementius ſoleat 296, 12 ſternutantes cur rigeant 65,8
Sternutatio quid 86,4.233, 4,5 vnde proueniat 234,5 vnde fiat 76,12.86,17.233, 25.235,27 cietur calore 232, 23 cietur attactis pinna naribus 233,2 cur oboriatur ſi nares pinna titillentur 241,1,7 cur fiat facilius ſi ſoli obuertatur facies 232, 28 cur binis plerunq; vicib. fieri ſoleat, raro vna vel pluribus 232,26.345,6 ſingultum cur ſedet; at non item ructum 232,7.233,4.236,19 cur vigilantibus tantum accidat 235,19 cur noctu non accidat, vel admodum raro 347,17 cur coniuncta cum ſtrepitu 296,18 ſine exſpiratione fieri nõ poteſt 232, 20 non cienda niſi corpus turgeat 41,16 cur inhibeatur oculi attritu ſeu frictione 222,18. 232,22. 233,24 347,26 ſenib. cur difficilior 235,5 ſternutationis difficultas cur ſolis aſpectu adiuuetur 344,27 ſternutationem horror cur ſequatur 236,15 ſternutationes quæ bonæ habeantur, & cur 234,25 ſternutationes ominoſæ q̃ 235,1 ſternutationi cur ſoli inter omnes flatus emiſſiones aliquid diuinitatis tribuatur, non itẽ tuſſi & muco 233,21.234,1 ſternutatio cur in hominem omniũ animalium maxime cadat 234,15 ſternutationis locũ affinitatis aliquid habere cum pulmone 232,13
de Stirpibus problemata varia 144,22
Strabi natura cur non dupla cernant 289,26
Strangulatio aliena nõnullos exanimat 62,10
Strepitus per ſpiſſa cur penetret 102,20
Struthio ferrũ cõcoquit 249,16
Studia quæ ſemel amplexi ſumus, cur retineamus, etiãſi friuola ſint 131,5
Stupor ſeu torpor membrorũ quid 20,23 vnde ſit 61,5 ſtupor manuũ & pedũ quibus ex cauſſis oriatur 359,16
Sturni cicutã cur eſitẽt 248,25
Suauium natura 157,16 ſuauia cur aſſiduo & largiore vſu fiant inſuauia 157,20
Subdorius cantus 143,22,26
Submerſa corpora cur emergant, aut ſecus 330,9
Subphrygius cantus 143,23
Subſolani natura & ſitus 197, 25 ſubſolanus vnde dictus 192,5 cur mane ſpirare incipiat 192,2 ſubſolani venti excitantur interdum a borea 191,16
Succinum cur acera & feſtucas attrahat 248,21
Succus tritici velut anima eſt 156,8
de Sudore probl. varia 17,11 ſudor quid 17,19.18,3.25,8. 357,16.358,22 vnde ſit 24, 27 quibus rebus prouocetur 357,16 poſt laborem cur vberior quàm in labore 21,22,27 poſt exercitium in quiete cur maior quam in ipſa exercitatione 358,1 cum labore, vtilior 358,1 curſu nudo cur vtilior 358 e gymnicis exercitiis cur coloratiores faciat 24 ſudores ſpõtanei mali 358 ſudores calidi cur meliores 25,7.228,3 ſudores frigidi magni morbi ſignum 228,3 ſudores æſtate ne magnam hieme ciendi 213,14 cur dormientib. magis quã vigilantib. oboriantur 358,6 cur vnice leuent corpus 242,4 ſudor cur ſalſus 21.42,15.357,13 fœtidus efficit 111,25 cur ſanguinem 110,2 ſudores fœtidos quos cieant 19,15 ſudores imbecillos cur cieat tuta & regulata quædam 112,3.351,8 ſudor capitis minus olet 9 ſudores puerorum cur ſalſi & fœtidi magis quam virorum 42,20 ſudoris initium vnde 22,24
Sudare partibus quib. magis minusve ſoleamus 24.& 19,18,28 ſudamus partibus quibus laboramus 23,27 ſudare facile cur maxime ſoleamus 241,18 ſudare facile qui ſoleãt, & cur 358,4, & ſeq. ſudare difficilius qui ſoleant, & cur 20 ſudare minus qui ſolent, & cur 358,1,19 ſudãs refrigeratus cur nauſeet 20,6
Suffimenta cur e propinquo minus ſentiantur 104,8.108,12.344,20 cur e longinquo ſuauius oleant 21 cinetibus inſperſior acrius oleant 104,21
Suffocationis cauſæ 54,7 ſuffocatio cur e ſolidiorib. deglutitione accidat 347,27 in maioris buccæ deglutitione cur fiat 238,1 ex mu-

ex micæ potusve in aſperã arteriam delatione accidit 160,3
Suffocatus aer decolores efficit 244,26
Suffuſionem oculorum quæ ſymptomata antecedant,& cur 339,5
de Sugillationibus varia problemata 69,3 ſugillatis medentur varia 70,20 ſugillatis cur medeatur thapſia & cyathus admotus 71, 10.72,4 ſugillatis ærea cur admoueri ſoleant 71,21
Sulfur,ſacrum 178,4
Superfluitas omnis ab alimẽto eſt 88,2 ſuum quæque locum habet 46,5 ſtatim ſummouenda 15,19.243,6
Supina cubatio 357,7
Supplicio afficiendi cur ſitiant 200,22
Suppurationis indicia 9,27
Suprema vocem canere pauci poſſunt 139,14
Surditas quid 235,12 Surdi mutis affines 90,12, 21 ſurdi natura, cur muti 295,8 per nares loqui cur ſoleant 90,11,20.235,10. 339,27
Sues,calidiſſimum animal 76, 24 cur ſtercore gaudeant 295,14 cur ſileant quum facie ſurſum conuerſa portantur 295,19 hibernos pilos cur non abiiciant 76, 24 ſuum pili craſſi 310,27 ſues feri, ſemel tantum; cicures,ſæpius coeunt 84,7 ſues poſt partum ſæuiores 80,14
Suſpendia in melancholia 216, 15,25
Synochi febris cauſſæ 304,6 ſynocho febre correpti, cur ſæpe poſt criſin nigerrimã cutem ad tempus habeant 278,6
Syria,odorata 107,7.110,13

Tabulæ impoſita cur non mergantur in aqua 330,3
de Tactu varia problemata 239,22 tactus officium 319,26 tactus viſum æmulatur 226,20 tactus & guſtus voluptas modum excedens cur Incontinentia nominari ſoleat 205,4 tactus alienus cur magis horrorem afferat quã proprius 239,24 tactus duplicatio 226,17
Tædæ 272,18
Tali plumbati 127,19.122,17
Taurus cur latera feriat in ira 297,18 tauris caſtratis cornua maiora 80,23 tauri ſacri in paludibus 178,14 Taurinis mugitibus ſimiles voces in paludibus 178,15
Tegumentis qualibus maior eliciatur ſudor 25,28
de Temperantia & Intemperantia problemata varia 203,15 temperantia & continentia cur in iuuenibus & diuitibus maxime commendetur 204,19 temperantium cõſuetudine cur proficiamus in moribus 207,16
de Temperie problemata varia 112,16 temperiei cuique ſua conueniunt 157,12 temperies proba & animo conducit & corpori 112,19 temperatura partium, facultates conſeruat 321,15 Temperata corpora cur ſæpius ægrotent, & facilius morbo liberentur 54,14
Tempeſtatis ortus 185,5 tempeſtatis ſigna 194,22,26 tempeſtas hieme cur e mari,æſtate autem e continente metuenda 198,14
Temporum venæ in catarrhis ocularibus vruntur 222,14 tempora caluis cur hirſuta 305,17 temporibus canis præditos homines cur vocet Homerus 250,10
Temporum mutatio cur augeat minuatve morbos 1, 14 temporum anni mutatio non fert vſum vomitus 2,4
Tenebræ in vertigine obuerſantur oculis 292,13 e tenebris in lucem egreſſi,cur non ſtatim videamus 311,13
Tentigo in pueris & ſenibus 46,20 tentigo micturientibus & veneri operantibus vnde 45,11,14
Teres figura in ſe reflectit 127,6
Terpander pro tertia neten ſubſtituit 138,9
Terra vnde naſcatur 171,18 ſatiuarum plantarum nouerca eſt 315,10 hieme calet 172,15 cur putreſcat, at non item ignis & aer 182, 15 terra alba cur plerunque infrugifera 349,1 terra odorata quæ 110,12. 107,5 terræ fluctuoſæ cur ſæpe ita ſolideſcant vt pauitæ videantur 170,25 terræ habitabilis pars maior boreæ ſubiecta 186,19 Terreſtria animalia marinis cur minora & macriora 87,12
Territant magis quæ latenter & derepente accidunt 239,26 Terrore cur abigatur interdum rigor febrilis 291, 28
Tertiana vnde oriatur 303,24 cur vno die prætermiſſo redeat 303,24
Teſtacea vaſa 288,12 Teſtæ marinæ cur rotundæ 172,22
Teſtes ſunt velut ὑπομόχλιον 45,16 cur ſoli in defunctis ſurſum attrahantur, cum

reliqua in eis membra laxentur 348,6 teſticulorum ictus cur grauiores dolores afferant 310,19
Teſtimonio plurium confirmata, facilius creduntur 130,22
Thapſia ſugillatis cur medeatur 71,10,25 thapſiæ ſucus 11,27
Theriacæ compoſitio 298, 20 theriacæ potus cur medeatur in dipſadis morſu 298,16
Thermæ potabiles 177,15 thermę depoſito calore ſalſæ factæ 177,18. *Vide &* Aquæ calidæ.
Thoracis muſculi 255,15
Thraces per Quatuor numerant 116,26
Thracias lapis 322,17
Thriaſio Atticæ campo notus marinus contra rubiginem opem fert 187,6
Thymus Atticus cur acerrimus 149,11
Tibia ſuauior lyra 142,12 tibiæ & tympana cur in luctu adhibita 270,21 tibiæ cur tam in laborando quam in fruendo ſolatio adhiberi ſoleant 132,22 tibiis accini cur ſoleat 142,18 tibiæ calidiore ſpiritu inflatæ grauius ſonant 93,10 tibiarum foramina 252,18
Tibiæ eunuchis vlceroſæ & putres cur 82,5 cur in aſcenſu magis laſſeſcant 55,2. 356,10 cur contrahi ſoleant in cholericæ paſſionis torminibus 349,24
Timentes, quærendi cupidiores quam confidentes 115, 13 cur & rigeant & ſitiant 202,4 cur tremant 199, 22.215,19.253,17 cur voce, labio inferiori, & manibus tremere ſoleant 105, 28.201,18,26 cur palleſcant 103,16.201,20.253, 11.348,13 cur ſileant 202, 11 cur vocem acutam edant 103,13. 98,26 pudenda cur contrahant 203, 5.202,2 timentibus cur & aluus & veſica laxentur 202,23 cur murmur ventris oboriatur 203,9 cur ventris crepitus erumpant 202,15
Timidi qui 115,20. 113,21 timidi cur ſint qui calidas regiones incolunt 113,18 de Timore problemata varia 199,21 timor quid 23, 24.& 22,17.348,15 refrigeratio quædam eſt 88,9. 100,13.223,1.239,27 timoris ſedes 200,28 timoris ſymptomata 68,12 timor multa memoriæ ſubtrahit 208,10 ſitim mouere ſolet 200,16 ſuperiora calore priuat 41,12 in timore cur frigidi & deiectis animis 200,4 in timore cur aluus quandoque ſoluatur 22,18.199, 23,28. 200,8 timore emoti cur ſoleant nonnulli 254,4
Tingenda cur prius in adſtringentibus madefiant 163,4
Titillare ſeipſum cur nemo ſoleat 240,18 titillari axillis & pedum vola cur ſoleamus 240,2 titillari labia cur maxime ſoleant 240, 24 titillatio riſum cur moueat 248,13
Tollere, præter naturam eſt 51,13.59,28
Tonitru quid 259,8
Tophus vt concreſcat 349,11 tophum in oſſe quid ſignificet 349,7
Torpedo marina 249,3
Torpor membrorũ quid 20, 23 vnde ſit, præcipue manuum & pedum 61,5
Totum, magnitudinis naturam habet, cum cõtinuum eſt
Trabium numeratio cur a quibuſdam morbis laborantem purgationem ſignificet
Tractio in ſiphone ac ſimilibus vt fiat
Trãſpiratio per arterias
Tremoris cauſſæ 35,27 tremor ex aſſiduo metu & frigore 27,23.28, in timore vnde 199,23. 17 in ſenibus vnde tremor vocis, labii inferioris, & manuum, cur tentibus accidat
Trepidatio: *Vide* Agonia.
Trianguli contemplatio delectet
Triſtitia nonnunquam ſine cauſſa euidente 215,21. 216,14
Triti flores minus olent 16,27
Tritatio, colligat
Triticum hordeo facilius coqui poteſt 160,4. 11 triticum tractamen habitiores & coloratiores 160,4.246,10 triticum bi cur cõuenientiores pori quam hordeacei
Tropæi venti cur ſpirent 13 cur e mari exoriantur 184,17 cur in ſinibus tantum fiant, non in pelago
Truſio adhærentis eſt
Tumeſcere in aqua cur 176,8 tumoris in ictu ſa
Turbinis impulſi motus gulis, & cur
Tuſio quid
Tuſſire cur ſoleant quædam quædam non 72,16. cauſſa 72,19 tuſſis vehemens ex micæ potatæ aſperam arteriam delatione 260,3 tuſſis cur ex

ris ſcalptione oboriatur nonnullis, velut ex arteriæ irritatione 230,19. 339,17 tuſſi vehementi cur ſtellæ ob oculos verſari videantur 316,10
Vacuus locus nullus 318,1 Vacui cum ſumus, frigus difficilius ferimus 67,19
Vapor & exhalatio cui que humori ſua eſt 326,15 vapores & exhalationes boreali magis quam auſtrino tempore, & hieme quam æſtate 182,10 vapor multus e terra ſolis vi eductus, peſtilentem annum ſignificat 7,18 Vaporaria igne paullatim adaucto cur ſudorem augeant 18,27. 24,7 ſudorem cur augeant cælo frigido 23,3
Vari: *Vide* ἰσόθοα.
Varices vt fiant 45,1 proſunt melancholicis vitiis 45,2 cur ſalubres 60,19 generationem cur impediant 44,28 varices quæ non habeant 81,10 varices eunuchi cur non habeant, vel minus habeant 81,8
Vaſa, conſtipatione non fiunt maiora 157,25 vas idem cur calcem & aquã coniuncta pari quantitate recipiat qua ſeparata 180,9 vaſorum fundi cur in aquæ calefactione tãtiſper calidiores ſunt dũ aqua eſt frigidiuſcula 175,12 vaſorum fundus cur non vrat etiamſi feruens inſit aqua 174,24 Vaſa humorum: *Vide* Humor.
Venæ a capite deſcendunt 20,9 rumpuntur frigido 223,3 venarum tempo-
ralium vſtio in catarrhis ocularibus 223,14 venis colli ſuppreſſis oboritur ſomnus 241,4
Venaticum præceptũ 101,2
de Veneriis problemata varia 39,3 venerei operis cauſſa 41,6 venerea cur ieiuni citius peragant 41,22 venerea cur in aqua minus peragi poſſint 43,24 veneriis diæta quæ obſeruanda 38,11
Venus mater Amorum 275,21 venerem quæ excitent 31,2. 214,10 veneris appetitus vnde 46,16 venus cur ſuauis 43,28 voluptatem & lætitiã cur afferat 46,3 tentiginem cur excitet 45,11,14 non admittenda niſi corpus turgeat 41,16 phlegmaticis morbis cur ꝓſit 14,24. 44,11 refrigera 217,13 aluum cur refrigeret atque exſiccet 44,14 cur hominem maxime exſoluat 41,1 cur plerunque exſoluat ac debilitet 45,5 oculorũ aciem cur lædat 40,4 oculos cur maxime debilitet 48,20 olidos cur faciat 45,20. 42,7 in odium cur vertatur in primis iuuenum congreſſibus 41,26 poſt venerem cur triſtes nonnulli 217,9 venus intermiſſa quibus noceat 47,27 veneri officit pedum nuditas 40,19 veneris appetentiam fateri cur erubeſcant 47,15
Venter exercitio cur ſolus gracileſcat 49,10 frictione cur gracilior efficiatur 52,7 cur ſpiritus attractione longiore contrahatur, efflatione vero im-
pleatur 239,4 ventrem quæ laxent 11,23 vẽtrem ſuperiorem cur moueant quædam; quædam inferiorem 11,25 ventre minus ſudamus quam pectore 19,21 ventris murmur in timore 203,9 vẽtris crepitus in timore 202,15 ventri circumfuſa, cur pinguiora 49,17
Ventriculus cur liquefaciat; at non item aqua feruens 175,20 cur non exulceretur acrium deglutitione 257,17
de Ventis problemata varia 183,10 venti vt exiſtant 118,1 quando exoriri ſoleant 179,9 cur ante eclipſes plerunq; exoriantur 187,8 cur ſiccent, cum ſint frigidi 189,17 cur magis ſiccent quam ſol 189,18 cur ſub finem maximi 188,10 deſinentes, inualidi 193,19 ponere quando ſoleant 179,11 mutantur vel in contrarios, vel in dexteros 190, 20. 191,10 cur nõ iidem vbiq; pluuii 184,27 cur alii aliis pluuii ſint 198,3 ventorum cõflictus 165,13 venti ſignum ſtellarũ traiectus 188,5 venti vehemẽtis flatum cur prænuntiet ſtellarum diſcurſus 268,27 ventus vehemẽs cur arbores deiiciat, non arundines 288,25 ventus per anguſta loca tranſiens cur validior 269,7. *Vide* & Flatus.
Ver, humidum & calidum 48,16 vere frigus caleſcit 9,1 ver & auctumnus cur morboſa 8,26 ver boreale ac ſqualidum poſt auſtrinã & pluuiam hie-

vere quae ὑπνωτικὰ (?) Alexander Aphrodiſ. ἐπιχειρ. lib. 1. c. 20

mem, quos in æstatem morbos importet 3,12 ver austrinũ & pluuium post borealem hiemem, quos in æstatem morbos inuehat 2,24
Vermis generatio 43,11 vermes in stercore 310,18
Versuum rectitudo cur altero oculo melius quam vtroq; exploretur 227,9
Vertigo quid 362,20 vnde oriatur, & cur 360,26. 361,14 cur e circulari, non e recto motu oboriatur 341,20 cur non tantum circumacto visu sed etiam quiescente accidat 362,9 cur surgentes magis quam sedẽtes corripiat 60,22.362,23 deiicit 292,6 vertigo ebriorum 327,18
Vesica quale cõceptaculum 11,20.34,11 quib. laxetur 11,19 cur laxetur in timore 202,23 vesica plena, venerea cito peragi non possunt 41,25 vesicæ pressio 39,20 vesicæ vlcera cur sanatu difficilia 284, 12 vesica carentia 82,12 vesica vrinaria cur aues careant 283,12
Vespertilionum oculi 268,7
Vestes mũdans lacus 173,23
Vetera nimis, æque ingrata auditu ac plane recentia 132,16
Via longior cur videatur cũ quanta sit nescitur 55,12. 218,2
de Vibicib. problemata varia 69,3 vibices prohibentia 69,5
Videre multa nõ possumus etiãsi visus ad ea pertingat 118,16 videre magna ex longinquo cur nequeant μυωπες, cũ etiam minuta ex propinquo cernant 269,12 videre statim cur nequeamus, cum e tenebris in lucem egredimur 311,13 videre diurno tempore cur possint aliqui, nõ nocturno 268, 3 videre lucẽ noctu 268, 16. *Plurain* Visa, Visio, Visus.
Vigere & virere quousq; soleant plantæ 145,19
Vigilare q̃ dormire diutius cur soleãt animalia 79,18
Vini & panis facultas 323,12 vini partes quatuor 327,2 vinum, ex acido & dulci sapore mistũ est 142,16 aceto mulso suauius 142, 14 post acerba cur dulcius esse videatur 162,26 post putres fructuũ cortices cur amarum videatur 161,23 sitim magis restinguit quã aqua 201,6 potantium moribus attemperatur 32,6 largius potum varia in homimb. effecta edit 212,26 natura spiritosum est 213,25. 217,20 animos addit 201,13 cur fastũ & furorem animis inuehat 32,4 venerẽ excitat 214,1 frigiditatem naturæ soluit 100,12 caloris natiui fomenta consumit 28,24 cum pane cur in febre & virium imbecillitate cõcedatur 323,5 solum sine pane nutrire non potest 323,16 cur non congelascat 291,15 vino dulcedinem cur afferat origanũ musto iniectum 153,13 Vinum dulce, terrestrius 170,16 vinum dulce cur non reddat temulentos 37,3 vinum dulce cum farina hordeacea potũ cur videatur dulcius 193,6 vina austera gratiora in vsu quotidiano quã dulcia 156,26 vinum dilutius citius odorem amittit purum 109,8 vinum quosum cur magis moueat vomitum 33,7 vinũ frigidum cur ferat Ægyptus, regio calida; & contra Scythia calidum 203, 14.302,5 vinũ nigrũ albo spiritosius 213,28.214,2 Vino leuiter tincti cur magis delirent quã ebri 27,7
Vinosi qui 29,11. *Plur* Ebr.
Viperæ cicures nusquã 83,1
Virentium conditio 227,5
Vires cõtrarias habent quædam 282,21 virium conseruatio & auctio 140,3
Virgo vt se ad matrimoniũ habeat 83,2
Viri cur vinosi 29,11 calidi & sicci 46,1.47,19 hirsuti salaciores 47,18 astate in venerẽ cur imbecilliores 45,23 viris vox grauior cur 91,15.94,2.99,24 Virilis ætas incipit ab anno XXI 318,13 virilia animalia cur asperiora 88,10
Viridia & herbacea cur oculos quamuis intentos nõ lædant 226,24
Visa geminari quando soleant, & cur 226,13 visa duplicari cur videãtur extracta visus societate 225, 10 visa cur subiecto oculis digito duplicẽtur 224, 19.342,17 visa ebrios cur duplicari videãtur 30,18. 37,9. 289,17. 342,18,18 visa duplicari cur non soleant oculo in obliquum cõmoto 226,11 visa duplicari

plicari natura ſtrabis cur non ſoleant 289,26
Viſio vt fiat 30,19 cur expeditior, ſi manus oculo aduerſus ſolē aut lychnū prætendatur 229,3 quæ delectet, quæ non 219,13 viſio paſſionum quarundam in aliis, eaſdem nobis quoq; affert 62,9 viſionis repercuſſio 102,1
Viſoria vis longius extēſa debilitatur, neque exacte colorum affectiones cernere poteſt 262,20
Viſus, ſenſus euidentiſſimus & puriſſ. 63,1 auditu tenuior & citatior 259,3 per ſolida cur non penetret 104,8 per rara penetrare cur nequeat 181,2 noctu quib. clarus, interdiu autem obſcurus 268, 7 nudus eſt 259,15 quib. lædatur 226,26 in viridia & herbacea intentus cur nō æque lædatur atq; intentus in alia 226,23 poſt oculorum morbum cur acutior in quibuſdam 225,5. 338,28 viſus acumini cur nihil cōferat excitatio 225,23 viſus ſocietate diſtracta cur viſa geminari videantur 225, 10 viſui cur duplicari viſa interdum ſoleant, at non item ceteris ſenſib. 226, 15. *Quare & Videre.*
Vita breuior & vires minores cur iis quibus inferior vmbilici regio maior eſt 89,6 Vitę genus quod ſemel amplexi ſumus, cur retineamus, etiāſi friuolū eſſe agnoſcamus 131,5
Vitiliginum materia 274,2 vitiligo cur hominem ſolum corripiat 73,10. 80,3 in quibus potiſſimū partibus contrahatur 73,12 vitiligo alba quid 73,4. 80,8 cutem reddit albidā 278,10 cur manuū magis quam pedum digitos inuadat, & in pueris magis quam adultis 297,2 cur pueros & mulieres minus inuadat quā viros 73,3 vitiliginem albam cur cani comitentur, at non viceuerſa 80,10
Vitrum poros habet 288,11 viſu penetratur 104,17 cur hieme infuſo liquore feruido rumpatur 287,18
Vitulis vox cur grauior quā adultis bobus 96,14
Viuit homo mente vt plurimum; beſtiæ, appetitu & cupiditate 221,8
Vlcera poſt laſſitudines & ægritudines erūpere nōnullis cur ſoleāt 56,3 cur in iuuenibus citius quam in ſenib. coaleſcant 230, 27 vlcera capitis in paluſtribus locis ſaneſcunt citius; at nō item tibiarum 6,6. 113,7 vlcera renum & veſicæ cur ſanatu difficilia 284,12 vlcus eodem loco ſępius ortum, cur cicatricem nigrā faciat 71, 27 vlcera ex atra bile 212, 13 vlcera depaſcētia 278, 21 vlcera magna cur mortifera ſint cū in curatione repurgātur 348,20 vlcera magna & diuturna nigras habent cicatrices 72,2 vlcera rotunda cur ſanatu difficiliora 281,1. 331,4 vlcera quæ quibus medicamentis curāda 14, 18 vlceribus ſaneſcentibus cur pruritus oboriatur 295,28. 296,1. 333,17
Vlyſſes Homericus 256,21
Vmbilici hominibus magni eur; at non item ceteris animalib. 83,26 vmbilici nonnulli turpiores 84,1 vmbilici regio inferior ſi maior ſit, quid ſignificet, & cur 89,6
Vmbras ſol quales efficiat, & cur 120,6 vmbræ cur non pariter creſcāt & decreſcant vt ſol fertur 117, 9 vmbræ meridianæ cur minimæ 117,25 vmbras luna maiores cur faciat 120,14
Vnguētum, calfaciendi vim habet 111,26 vnguenta quædam cur fœtidos ſudores cieant 19,16. 152,28 vnguenta pleraq; ſudorē fœtidum cur efficiāt 112, 3 vnguenta hircum olentes cur fœtidiores reddāt 111,23
Vngues vnde naſcātur 262, 4 cur in febrib. creſcant 307,2 cur mortuis creſcant 296,2 cur phthiſicis curuentur 306, 23 vnguium color 89,16
Vniuerſum e cubicis numeris conſtare opinati ſunt Pythagorei 116,23
Vnum, indiuiduum eſſe vult 128,19,22 vnū cur multa eſſe videatur ebriis 30, 16. 37,9
Volucribus pennæ cur datæ 247,6
Voluptas & dolor varias ac diuerſas cauſſas habent 240,5 voluptas, calor quidā eſt 241,5 eſt quædam diſſolutio & laxatio corporis 334,16. 335,3 voluptatem afferre quæ cōtemplatio & ſpes ſoleat 219,13 voluptas magna vbi magnus ſenſus 310,25
Vomitus laſſitudini iniungi cur ſoleat 49,27 laſſitudinē

quomodo eximat 55,13 cur magis leuet corpus quam ſudor 21,17. 242, 10 quibus cieatur 33, 8, 17 non admittendus, niſi corpus turgeat 41,16 vomitu cur abſtinendum in temporum mutationib. 2,5 vomitu ſimplici cur pituita plerunque; vehementiori autem, bilis, demum etiam ſanguis egeratur 316,27 in vomitu vehementi cur ſtellæ ob oculos verſari videantur 316,10
Vortex in mari quid 165,6
de Voce problemata varia 89,26 vox quid 93,13.96, 7.101,23,25.102,28.139, 2 motus eſt 100,6 & deorſum & circumquaq; fertur 92,12 e ſuperiore loco cur clarius exaudiatur quã ex inferiore 101, 24 in domos cur penetret potius, quam ex ædibus foras 100,13 per ſpiſſa cur penetret 102,20. 104,8 cur non in aquis æque ac per parietes exaudiatur 343,2 noctu cur clarius exaudiatur 90, 23.99,6 vocis reuerberatio vnde fiat 91,26 vocis continuatio vt fiat 91,13 vocis figura cur in prolatione ſæpenumero diſſoluatur 96,8.102,28 vocis mutatio in homine circa pubertatem 40,14 vox cur homini ſerius perficiatur, ceteris animalib. maturius 297,13.& 104, 4 voces multas cur edat homo, cum animalia cetera vnam tantum 81,11
Vox, adimendo minuta, cur ſpeciem ſeruet eandẽ 105,4 vox cum aliis coniuncta, cur longius exaudiatur quã ſolitaria 132, 24 vox multorum cur vnius validam vocem nõ ſuperet 103,5 vox poſt cibum clamantibus, cur ſtatim vitietur 95,22.& 92,26 vox frangi cur ebriis magis quam ſobriis ſoleat 102,8
Vox magna quibus, & cur 90,15 vox magna vt fiat 90,18 vox maior quibus 100,6 vox grauis vt fiat 90,19.92,24 vox hieme grauior cur 94,12.105,16 vox æſtate cur grauior 103,28 vox grauior quibus, & cur 91, 15.94,2 vox grauior cur ex potu, vomitu, frigore 94,21 vox ebriis cur grauior 103,28 vox grauior, cur propius exaudiatur melius quã e longinquo 94,26 vocis aſperitas vnde 92,23.290,21 vox aſperior cur ex inſomnia 92,21 vox aſperior in pubertate 290,14 vox acuta quæ 93,14 vox acuta vt fiat 90,19.93,27.252, 16 vocis acumen qua in re conſiſtat 95,12 vox acutior quibus, & cur 91, 14.94,1.99,23.105,20 vox acutior cur ſit iuuenculis in quolibet animalium genere; at non item vitulis 93,12.96,13 vox acuta cur mulieribus, eunuchis, pueris 280,8 vox infirmis cur acutior 95, 18 vox ſobriis cur acutior 103,28 vox exercitatis labore aliquo, cur acutior 95,18 vox acutior cur reddatur in animi deliquio & vehementiori exercitio 49,10 vox hieme cur acutior 103,27 vox deſinens cur ſit acutior 134,10 vox longinquo cur videatur acutior 90, 25.95,10 vox acuta cur e lõginquo exaudiatur 95, 2.102,13 vocem longe diſtantis imitari qui vult, acutum ſonat 90,26 vox tremula quibus, & cur 105,28 vox tremula cur timidis & anxie ſatagentibus 98,22
Vox humana ſtatuiſſima 134,5 voces inſolitæ e cauernis terræ 178,23
Vocalitati confert potus 101,24
Vrina quid 17,27.317,26 cietur calidis 109,4 odoratis cur cieatur 109,4. 148,16 cur a fœminis cũ contentione emittatur; non item a maribus 76, 18 cur ante balneum calida; poſt balneum, frigida 264,16 vrinæ odor vnde 111,12 vrina ex alii eſu cur fœteat 110,24 cur eo magis oleat quo diutius in corpore retinetur 109,16 vrinæ nubecula 307,23 vrinæ ſedimẽtum album cur probetur 307,10 vrinæ & ſignorum eius, contemplatio 155
Vrinantibus in mari cur rumpantur aures 229,25 vrinatores aurium rupturam amoliuntur oleo ſuperinfuſo 231,14 cur ſpongias circum aures adligent 230,3 vrinatoribus lebes demittitur, ad iuuandam reſpirationem 230,16
Vſtio cur non æque in mortuis ac in viuis excitet puſtulas 347,8 vſtionis cauſſa

caussa 267,10 vstione quæ curanda 10,1,8
in Vtendo cur minus prudentes nonnulli quam in acquirendo 221,9
Vterus cur sedatur aceti aspersione 321,24 vteri suffocationibus quæ adhibeantur medicamenta 322,7. *Quare* & Matrix.
Vtres cum diffuso humore capit dolium, & alia prætereа 179,28 in vtribus inflatis recondita, cur citra putredinem asseruari possint 161,19. 182,3 in vtribus inflatis obtenta corporis nostri membra, cur doleant 178,7
Vuarum vindemiatarum acini cur dulciores 150,20 vuarum acini minores cur magis expertes nucleorum 150,28 vuas insolare 153,19
Vulgares homines, caussas rerum ignorant 248,12
Vulnera ferro facta cur ægrius sanescant, quam ægre inflicta 10,13 vulnera capitis quæ sanatu faciliora, & quæ periculosiora 336,7 quæ item letalia 336,19 vulneribus capitis si conuulsio accidat, cur letalis 335,20
in Vulneratam partem prolabi cur soleant qui vulnerantur in pugna 346,25
Zephyrus, ventus ab occidēte spirans 189,6 cur lenissimus & frigidissimus 196,14 cur serenus & suauissimus omniū ventorum esse videatur 190,14. 197,22 quando spirare soleat, & cur 196,14 cur pomeridianis horis spiret, non matutinis 191,22. 192,11 hieme non spirat horis pomeridianis 197,19 cur maximas nubes agat 188,5 zephyro flante cur canes vestigia odorari nequeant 188,2.

CORRIGENDA.

Pag. 170, v. 3, suspende punctum post φαίνεται. p. 171, v. 3, scribe λωφῶντος, per ω. p. 235, v. 28, tolle distinctionem post ἀποδρίπτωται. p. 277, v. 28, post μέρεις pone hypodiastolen. p. 317, v. 27, pone punctum perfectæ periodi post λεπτομερεῖς. p. 333, v. 26, ex Tigur. ed. scribe εἰ παραδιδοῖμεν περ. p. 343, v. 7, tolle distinctionem post διαδιδομένη. p. 356, permutatis verborum sedibus lege, ἢ κινῆμα μᾶλλον ἐν τῇ ἀναβαίνειν κακοπαθεῖ, ὥσπερ ὁ μηρὸς ἐν τῇ καταβαίνειν. In Indice vbi de dextrarum iunctione mentio est, scribe 314,21.

...ris de Mystica Philosophia seu Ægyptiorum Theologia libri XIV. in Damascena Bibliotheca per Abenam... arabicum e graeco Arabice versi a Francisco Roseo Ravennate inventi sunt qui postquam Cyprius Physicus ... fideliter deinde ex Arabico in Italicum transtulisset Petro Nicolao e Castellaniis Faventino Medico ... ab eodem puro latine converterentur. Editi igitur sunt Romae Ao 1519. Leoni X. dicati. Is Nicolaus qui ... in illos libros praemittit his verbis ut genuinum Aristotelis foetum persuadeat ubi: Quod si fuerint genuini Aristotelis libri ... divus Thomas in suo adversus unitatem Intellectus Apologetico, professus eos numero prorsus pari se vidisse exscriptos gr... translatos. [redacted]) adjicitque fuisse necessarios tanquam Metaphysicae appendices [redacted] [illegible] [redacted] Metaphysica ... eo loco intelligit. [redacted] sapientiamque ... legere, et invenies nihil.) Cui accedit quod nequaquam verisimile est alterum Philosophum tanti eum olei consumere ac ... utrosque mysterii scripsisse alterique adscripsisse. [redacted]) Siquidem tale numquam [redacted] antea factum ... [redacted]) Neque adducat quispiam quod inter Aristotelis opera ... mendacium apertum est. Refert n. Diogenes Laërtius in vita ejus quod unum condidit de Pythagoricis libris librum ... mysticam Philosophiam Ægyptiorum à Pythagora ... illos profecto dixisset in graecumque perlatam. [redacted]

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

est ut liber de Animâ ab eodem ung cognominatus in tres, liber Physicorum m. ung appellatus in octo libros
quando Laërtii Catalogo credendum. de Patric. Discuss. Peripatet. etc. ut omittam aliunde m. reflexum esse
Nec item vetat quin opinio de animâ (quod sit harmonia) hic damnata, quando sub ingenii Themistii primo
non fuit illa Pythagoræ sed Pythagoricorum quorundam. Sed neq objiciatur quod hic Platonis aut Solonis quidam
alibi operis scriptis asserantur. Etenim Aristoteles hic agit professus (quod nusquam alibi) se non propriam sed
Ægyptiorum sententiam colligere. Aristoteles id non invenit, sed ex libro quarto Solonis Italia non humanitus invecta
revelari. etc. Dubium n. sapiendi perdidit. Bicornis post gravissima scriptiones m. Martini de hoc libro disputationes
Lipsiæ 1688. 20. Octobr. aliam postea recusionem cum Nicolaïtis suis adornavit (vide §. 10) adornavit Lucas Lossius
cui & scholia adjecit. §. 11. (Neander. Systema. Etc. p. 558. (§. xxx. hic ni fallor est ille liber cujus mentio est in
jure Ebraor. de sex mystica Theologia Kirchero prof. parænetica ad obeliscum Pamphilium, ubi Hermetica
opp in senectute elaborata (cum Arnobii senis vel Nicomedi) esse contendit. Hoc libro
Patricij in sua nova de universis Philosophia Venet. 1593. fol. prolationes minuit
Atlem ineunte ipse ex Platonis (qui per 13 annos Ægyptiâ sapientiâ studiosus fuerat) re egregiâ
ætate in adversaria retulisse, postea senem Platonem & Spiritippo defunctis, cum multa vera esse reperisse pu
falsa esse pœnitaverat, edidisse. Aegidius Platonis æmulum Aristotelem Physic. IV. 2. in eadem propo
vm. conatu respondere ad ea quæ libros hos Aristotelis objiciare possint. ut solet his veteres. Disciplinæ
contrarietas sententiarum dispiciebat in capita &c. Patricij postea Arnobii Senis de intelligibili philosophia
et Plotini è libri IV. cap. 4. similitudines, dicat legatur in libris suis de intelligibili philosophia
translatisse. Vetus & in agnich scitor admirandi operis de divina sapientia Asclepius ex Ægyptio
p. 68. ad Porphyr. de vita Pythag. the author seems to have been an Arabian philosopher. Stilly fleet
answer to Mr. Cressy p. 83 Lutheri judicium in Epistolis à Budæo editis p. 10.

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

FRANCOFVRDI
Apud heredes Andreæ Wecheli,
MDLXXXV.

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова